I
00115

Aristophanis
Comœd

Sect. 2
4.

BIBLIOTECA
DE LA
UNIVERSIDAD DE SALAMANCA.
Sala Est. Tab. Núm.

N. 115

Asconianes 9 comedias;
notas del Pinciano.

2 – 12 – 6 – 2

115

I
00115

534 del pres. y del Genz
10 del Gttig y Vale menos y nstellm

Vos libros q tengo empresos

Stirpe q illustri. Quod cæsare digna mereto
Præterea dulci prole q aucta fui
Quod q: dedit rerú nobis fortuna potiri
Nil moror. Hæc pereút me peuntẽ simul
Ast animi dotes qbus insignita refulsi
Hæc bona sunt cunctis anteferẽda bonis
Nunc pater omnipotens meritis cumulata repẽdes
Præmia sublimẽ me sup astra tulit.
Sorte quidem gemina, sẽd plus in fumere felix
Sum q mex hausta prosperitate fruor

Num. 30. cap. 2. num. 4.

L13643/19x

aristophanis comediae

Ἀριστοφάνους κωμῳδίαι ἐννέα

ARISTOPHANIS COMOEDIAE NOVEM.

Πλοῦτος	Plutus.
Νεφέλαι	Nebulæ
Βάτραχοι	Ranæ
Ἱππῆς.	Equites
Ἀχαρνεῖς.	Acharnes
Σφῆκες.	Vespæ
Ὄρνιθες.	Aues
Εἰρήνη.	Pax
Ἐκκλησιάζουσαι.	Contionantes

Ἐπίγραμμα εἰς Ἀριστοφάνη.

Βίβλοι Ἀριστοφάνους θεῖον τόνος· αἵσιν ἀχαρνεύς
Κισσὸς ὢν χλοερὴν πυλὺς ἐσείσε κόμην·
Ἡνί' ὀλόσον σθένος ἐστὶ σελισσοῖα δὲ μῦθοι
Ἠχοῦσι, φοβερῶν πλῆθος μορμολυκείων·
Ὦ κωμῳδὸν ἀριστεῦ ἑλλάδος ἤθεσιν ἴσε
Κωμικέ, ὃν σίζας ἄξια καὶ γελάσας·

Aldus Manutius Romanus Danieli Clario Parmenſi. S. P.D.

Erbeati illi mihi uidentur Clari uir doctiſſime, qui hoc tem-
p pore in ſumma bonorum librorum copia liberalibus diſciplinis
operam daturi græce diſcunt. facile enim ac breui græcam linguã,
niſi ipſi ſibi defuerint, conſequentur, in qua multis ſæculis nullus fere ex
latinis culpa magis temporum q̃ ingeniorum, excelluit. facillime græcis lite-
ris adiutricibus omnium laudatarum artium procreatricem philoſophiam
callebunt, nec medicinam minus. Errant meo iudicio multum, qui ſe bo-
nos philoſophos medicoſq; euaſuros hoc tempore exiſtimant, ſi expertes
fuerint literarum græcarum. Quibus & Ariſtoteles quicquid ad dialecticen
ad philoſophiam & naturalem, & tranſnaturalem, & moralem, quicquid ad
Rhetoricen & poeticen pertinet, doctiſſime ſcripſit. & Ammonius. Simpli
cius. Themiſtius Alexander aphrodiſieus. Philoponus. Euſtrathius, & cæ-
teri peripateticæ ſectæ eruditiſſimi uiri, omnia quæcunq; uel ſcientiæ perue
ſtigatione, uel diſſerendi ratione comprehenderat Ariſtoteles optime ac lu
culentiſſime commentati ſunt. quibus item Hippocrates. Galenus. Paulus
& alii in medicina excellentiſſimi uiri omnia quæ ad medicæ artis ſpectant
cognitionem copioſiſſime, ueriſſimeq; literis commendarunt. non aliis q̃
græcis literis ii qui mathematici uocantur artem ſuam obſcuram. reconditã
multiplicem. ſubtilemq;, facillimam cognitu poſteris tradiderunt. quo ĩ ge
nere permulti ut Architas. ptolemæus. Nicomachus. porphyrius. Euclides p
fecti homines extiterunt. Quæ omnia q̃ deprauate & corrupte, q̃ mutilate
& perperam, ut taceam etiam q̃ barbare & inepte latinis ſcripta ſint, quis uel
mediocriter eruditus ignorat? ſed breui ſpero futurum ut exploſa barba-
rie, reiectiſq; ineptiis, bonis literis, ueriſq; diſciplinis, non ut nunc a pauciſſi
mis, ſed uno conſenſu ab omnibus incumbatur. en erit tandem ut glande
neglecta inuentis ueſcamur frugibus. Optime igitur tu mi Clari in præſtan
ti iſta & opulenta urbe Raguſio iuuentuti conſulis, qui eam & græce & lati
ne ſimul, ut præcipit Quintilianus ſummo ſtudio, ac fide iã multos annos
publico conductus ſtipendio doces. quod ut tibi factu facilius ſit, mitto ad
te Ariſtophanem, ut illum non modo legendum, ſed ediſcendum quoq; di
ſcipulis p̃beas tuis. quẽ ẽt in tuo noĩe publicare uoluimus, ut cõiũctionẽ ſtu
dio⁊, amoriſq; nr̃i, quo poſſẽ mũere declararé, & p̃ſerti, cũ tu, & ſi de facie nos
nõ nouimus, aſſiduiſtñ me afficias beneficiis. Eſſem profecto ingratiſſimus ſi
te ualde amantem, non redamarem. Accipe igitur nouem Ariſtophanis fa
bulas. nam decimã Lyſiſtraten ideo prætermiſimus, quia uix dimidiata ha-
beri a nobis potuit. Sint ſatis hæ nouem cum optimis & antiquis (ut uides) cõ
mentariis q̃bus græce diſcere cupiẽtibus nihil aptius, nihil meli⁹ legi poteſt,
non meo ſolum iudicio, quod non magnifacio, ſed etiam Theodori Gazæ
uiri undecunq; doctiſſimi, qui interrogatus quis ex græcis auctortbus aſſi-
due legendus foret græcas literas diſcere uolentib⁹, Rñdit, ſolus Ariſtophães,
q̃ eſſet ſaneq̃ acutus. copioſus. doctus, & merus atticus. hunc itẽ Ioãnes Chry
ſoſtomus tanti feciſſe dicitur, ut duodetriginta comœdias Ariſtophanis, ſem
per haberet in manibus, adeo ut pro puluillo dormiens uteretur. hinc itaq;
& eloquentiam & ſeueritatem, quibus eſt mirabilis, didiciſſe dicitur. Ego ſic
aſſidue legendum a græcis cenſeo Ariſtophanem, ut a noſtris Terentiũ. quẽ
quod ſemper legeret. M. Tullius familiarem ſuum appellabat. Vale. Vene-
tiis tertio Idus Iulias. M. IID.

Μαρκῷ Μουσοῦρος ὁ Κρὴς τοῖς ἐντυγχάνουσι εὖ πράττειν.

Ἄνθρωποι μὲν τοσοῦτον ὦ φιλέλληνες Ἄλδος ἔπραξεν ἡμῖν ἑλληνικῶν εὑρεῖν βιβλίων, ἀφ' ὧν
ἔστι τὰ μὲν φύσιν περὶ ὄντων κατανοεῖν, τὰς δὲ περὶ τὸ ἦθος ἀρετὰς καὶ καλλίας διαιρεῖν. καὶ τίνι
συλλογιζομένους μεθόδῳ τὰ λεχθέντα διαπελεῖ, διδασκόντων φράσαι μοι οὐδεμία ἂν ἐγένετο σωσεν, ἐφ' ὅτε
δεξιὸς τοῖς ἐπιλειπουσι παρεῖχε τὸ ἐκ αὐτῶν ἥκον γλίσχρως. Νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκο-
πῶν τοῖς φιλοσοφοῦσι μετὰ τῶν ἄλλων ἃ μετεώρων ἀνάγμοσιν εὐδείντιμα ⁊ ψυχαγωγίαν,
δίκης τιὼν δικαίαν ἔχειν ἂν ἀπειρηκέναι αὐτοῖς, παιδιὰν ἡμῖν οὐ πέντως ἀπονόδαστον ἐπενόη-
σε, μηδὲ τοῦν προϊεμένοις καιρόν, τὰς ἀριστοφάνους θυμέλας ἀ μόνον ἀγῶ μόνον διονυσίων ἀθλω-
σιν, ἀλλ' αἰεὶ προχέρους καὶ παντεχοῦ θεᾶσθαι πᾶσι δυνάσας. οὕτως ἡ τὰ δοκ̃ χρήματα πλουτε
λήσ̃ χοῦν μὶν ἡμῖν κοῦ τι αὖτις ὑπολαλοίη. ὃς τῷ μὴ χαρίεντι λίγων καὶ τῇ ἐσ τὸ τέρπειν ἧ
κειν ἀ σ̃ φότητι τοὺς φιλομαθοῦντας ἐπάγεται. ἀφ' ὧν δὲ τοὺς μὴ ἀρετῆς αὐτηρίου μύους δύλοι
τεῖ, τοὺς ἧ φαύλως τυχόντας ἀγωγῆς, ⁊ διὰ τοῦτο τὸν τρόπον ἀπραύτους ἀ μᾶλλα ἀπευδίους, ὅτε
μὴ τῇ παρ' ὑπόνοιαν ἐλέγχει δρι μύτητι, ὅτε δ' ἀπρόσκλυπτος ὡς αὐτὸς φησιν Ἡρακλείους ὀργὴν
ἔχων, ἐπεσι μεγάλοισι καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγροίκοις, μετὰ πυρ̃ ῥησίας διαβάλλων, οὐδὲ σφατηγοῦν
ἀπέχθεσθαι μαρτύνοντ', πὶ μ' αἱρεῖτ' ἀφυκτ' τ' προσοχθίσειν αὐτοῖς τ' νῦν εἰσηγεῖται. εἰδότες μὴ πρὸς ῥι
ένια τ' ἐρημένων ὧν λέγω, παῖσι ἡμᾶς ἐλευθεροῖς τερατεῖ μὴ δὲ δέμεν τὰ τῷ σύρφακι δήμῳ φο
βοῦ μενεῖ. Καὶ μὴν δὴ τοὺς ὑποδεδυλιότας αὐτὸν, πεμμιγεῖ ὀνομάτων τριχιλίας πρὸ παύστι
ους σωτελούντων, ἐκ τ' ἐξουσίας οὕτω πλουτίζ, ὥστ' ἔστις πρὸς τοὺς πλησιάζοντας διαλεσόμε
νος, τὸν Ἀριστοφάνης ὠνίτηθ' ἡμῖν χαρακτῆρα φιλοτιμοῖτ', ἐμφιλοχωροῦντων ἐναύλῳ τῇ μνήμη
τ' ἀπ' ἰκνεῖσθαι ἀπτεόντων θυμ ῥημάτων, ἐν ἧ πεπτι φλ ἑλλάδος γραφῶσι καὶ πεφθέγθαι δοκεῖν.
Τοσ μὲν οὖν ὄγκησόεστι, τὸν ποιητὴν ἐᾶσθαι σωιστὸν τῷ λίθον αὐτὸν ἀπαύργον ἀγορτι. ἐπεὶ δ' ἡμῖν
τοῦτο προὔφτω. μὴ δ' ὅτω μαινοίμιλω ὡσ μὴ σωφρόνως ἐμαυτ' ὃ πλεῖστον ἐστι, ἵν' ὥστε τὸν Ἀριστοφά
νλω ἐγκωμι ἀζῆρ ὁ πότε τοῦτ' ἂν αὐτὸς ἑαυτὸν τῆς ἀξίας ἐγὼ δ' ῥιέσειεν ἐπαινέσει. Τὰ δ' ὑπο
μνήματα ⁊ αὐτὴ καὶ πόνου πολλοῦ, ⁊ χρόνου ἐδεῖτο μακροῦ, ἔστις αὐτὰ πρὸς τὸ βέλτιον ἐγχειροῖη
μεθαρμόσασθ' ἅμα. ὧν δευτέρου μὲν ἐπικρατῆσαι μὴν καὶ τοι ῥᾳστὸν ἦ φέρειν. πρὸ τριτον δὲ
μοι κομιδῇ τε τοῦ χρόνῳ συνέβη. ἃ δ μόν) τὰς ἐξηγήσεις σωείρειν ἠρξαλαβόμενος πεφυρμένους ὡς
ἕτερον αὐτοῖ, ἀλλὰ τυπωθέντας ἡδὲ πατρὸς μιθεῖ δ ὀρθῶν. αἰῆ χαλκογράφων ἀμέτρητα μέρη

πρὸ ὑπόνοιαν

χορηγία
ἥδιον
ἐξῶν

ἧκον
ἀνῆναι
μηδετιοῦν προϊεμένοις καιροῦ

τοῦτες λοιπὰ
διαλεῖ
ι
ηκον
ἀπρηκτῶν
ἐνδεῖν
ἀφελῆς ἀνθ
ουμένους
σύρφακι
δήμῳ
τέως

ναέσι λφνεῶα φ πελιμφυοῦς ὕδρας πολυπλοκώτερα ἢ Ἰόλεω ὠἰκουρίασ· δ᾽ ὁμφα· ὅσω δ᾽
ἔξεκόπη ομφν, τοσῶδε πολέας ἡμῖν ἀναφύονθ᾽, τῶν τὸ μὲν μιν βάλλθ᾽, τὸ δ᾽ προστθέναι τὸ δᾶφαι
ρεθδς ἧφ᾽ σοι χέων ἀφορμαί. Ἡμῖν μὲν οὖν ὁ τόθ᾽ κινύλισμ εἰσ ὠφέλφαν, ἐ μὲν ἧφ᾽ καθημ᾽
ἑλλήνων, ἐκ αὐραδίως ἔχοι μὲν εἰπεῖν· πολλὰ γὰρ ὀλίοντα ἧφ᾽ ἀπὸ ἢ προτέρας δυσμονίασ ὥσπερ
πιζώπυρον σωζομένων, εἰσ τοὺς λοιποὺς μάτλω αὖτις ἐπηρτάζοι περὶ τὰν αμφα κατατειμο-
μένους καὶ χαλεπῶς ὂν τελέσαι φόρον ἧφ᾽ βαρβάρῳ πορίζομένους. ἧφ᾽ δ᾽ ἱτάλων ὅσοισ λίαν ἀτ
πιλῶς φ γλῶτ᾽ ἠσ᾽ ἔχειν ἐπονύμασται, καὶ πάνυ ἀκριβῶσ οἶδα. τοῖσ γὰ μὴν ὑπὸ φ δύτυχοῦσ ἧφ᾽ σὺν τῇ
ἀείσκραιον μθοισ συμπλήτην, ἃ αὖτ᾽ δὴ ἧφ᾽ δύπορι σῶν τοῖσ ἰθυναιοτέροισ τὸ ἡδύ, εἰ μὲν ἀν
εἰκότωσ κεκαρπισμένοι φ τυγχάνθ᾽ ἀθλιώτατοι πολιτείασ, ἢσ ἡ βασιλὶσ αὕτη τῇ πλέων ἐστὶν οὐκ ἀτ᾽
χὴ χωρεῖ, τὰσ Ἀ εἰσοφαύσασ κωμῳδίασ εἰκότωσ εἶναι, παρὰ πάντων ὡμολόγηται. Ἡ μέτερον
δ᾽ ἂν εἴη τὸν ἡμῶν κάματον πόθῳ παραπλύ μήτ᾽ ἐκ φαυλίζοντασ εἴτι πω ἐλαθεν ἡμᾶσ πρᾳ-
δραμόν, μὴ δ᾽ ἀργύραμοι βικῶσ ὀξὰ παμπησ᾽ αὐτ᾽ χνδόμπουσ· ἀλλὰ φ μὲν ῥᾳστόνησ νοῦσ᾽ κατὰ
τὸν δύθμφον τέτμηκε τὸν ἐμμελῆ κροῦσιν δύσνομόν ὡσ ἀπαλλκροῦντασ πάσησ δ᾽ αὖτε
ρω μικρολοπάσ ἢ ἤδη τυπωθέντων ἐμφορᾶ μθοὺσ· ὅτω δ᾽ τοὺσ ἐπισκότασ
φ βιωφελοῦσ τουτοσὶ μηχανῆσ ὀργείραντεσ, ἀνεμέσητ᾽
ῥᾳδὶ πρὸ φ ἐπιβολῆσ πρῶτ᾽ τὸ μέ᾽ ὠφελεῖ πολέ
ων οὐτωνὶ μῖν ἐκπρεπὲσ καὶ πρῶτ᾽ κο
σεν ὥρμημθοὺσ πρὶν στε μὲν ὑμέ
ρασ ὁ τισ τέχνασ ἐπῳδὸσ
δύναι πεπαρσι μίασεν.
Α᾽ ωδὴ ἐπῳδ.

Σκιτέωνοσ Κρητερομάχου τοῦ πισιδέως.

Ὅσσα ἧφ᾽ πρότερον πολέσσι πλέ᾽ πόνοισ᾽ ἐφέντο,
Τόσσα παρότεροι ἔσχον ἀείσφάνλω.
Νῦν δ᾽ ὀλίγου πέρα μθοῦσιν, ὧ πᾶσιν ὁπάδει.
Μηδέμα᾽ ἧφ᾽ πάντων, πῶσ᾽ τοῦδ᾽, ἀνεμόμθοσ᾽.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάμπλεσ᾽ τὸν ἐρώμθονεἰσχέτ᾽ ἐρασεὶ,
Χρὴ᾽ ἄλσδε πολλὰσ δύθὲσ ἔχειν χάριτοσ.
Ἄγνωσον δ᾽ αὐτῷ καὶ πολέσσονασ ὅστισ ὀφείλ᾽,
Ἢ ἡμεῖσ, ἢ καὶ αὐτὸσ Ἀείσφάνησ.

ἘΚ ΤΟΥ̓ ἘΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ̓ ἩΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ, ἘΠΙΤΟΜῊ ΤΩΝ ἘΝΝΕΑ ΜΕΤΡΩΝ.

Ἰαμβικοῦ

Τὸ ἰαμβικὸν μέτρον δέχεται μὲν τὰσ περιττὰσ χώρασ· τουτέστι πρώτην τρί
την, πέμπτην ἰαμβον· βραχυν· ἀσυνδέτον· δάκτυλ· ἀνάπαιστον· κτλ᾽ τὰσ ἀρτίασ, τουτέ
στι δευτέραν τετάρτην· ἑλκτην, ἰαμβον· καὶ τρίβραχυν καὶ ἀνάπαιστον· τοῦτον δὲ πα
ρὰ τοῖσ ἰωνικοῖσ συνεχῶσ· παρὰ δὲ τοῖσ ἰαμβοποιοῖσ καὶ τραγικοῖσ ἀσυνιώτερον· ὅτε μὲν οὖν
ἀλλα τὰ λήκτικὰ δύναται, ὡσ᾽ φ τελευταίας τὸ ἴαμβον δέχεται μόνον· ἢ πυρρίχιον διατελῶ διάφο
φορον· ὅτε δὲ καὶ λγκτικὸν, τὸν ἰαμβον παραλήγοντα· ἢ ἀσυνιώτερον τρίβραχυν· ὥστε γίνεσθαι τὸ
κατακλεῖδα ἤτοι ἀμφίβραχυν· ἢ βακχεῖον. Τὸ τροχαϊκὸν κατὰ μόνασ τὰσ περιττὰσ χώρασ δέ
χεται τροχαῖον· τρίβραχυν· ἰαμβον, ἃ δάκτυλον, κατὰ δὲ τὰσ ἀρτίουσ, τοὺσ τε ἡ ἀσυνδέτου
ον· ἃ ἀνάπαιστον· κατὰ λγκτικὸν δέ ὅτε ἔξι, τὸν παραλήγοντα μόνον χαῖον δέχεται· ἐπὶ δὲ ὅτε καὶ τρί
βραχυν· ἐὰν δὲ ἢ βραχυ κατὰ λγκτον, οὐ βούλεται τὸν παραλήγοντα τετράχρονον ἔχειν. Τὸ
δακτυλικὸν δέχεται δακτύλους καὶ ἀσυνδέτους κατὰ πᾶσαν χώραν, πλὴν φ τελευταίας· ἐπὶ
τούτησ ἢ ἐὰ μὲν κατὰ λγκτικὸν ᾖ, δάκτυλον ἐξῆ· ἢ διατὶ διάφορ κρητικὸν· ἐὰ δὲ κατὰ λγκτι
κὸν, τὸ ἀπὸ τοῦ μεμφομένα ἤτοι συλλαβῇ· ἢ δύο συλλαβᾶσ· καὶ τὸ μὲν, ἰαλέῃ τοι κατὰ λγκτι
κὸν εἰσ συλλαβήν· τὸ ἧ, ἰαμβικὸν εἰσ δισύλλαβον· τὰ δὲ αἰολικὰ ἰαλοὺ μόνα, τὸ μὲν πρῶτον
ἔχει πέντε ἕνα φ δισυλλάβων ἀδιάφορον· ἤτοι ἀσυνδέτου ἢ ἰαμβον· ἢ χοριάμβον· ἢ πυρρίχιον·
τοὺσ δὲ ἐν μέσῳ, δακτύλουσ πέντε σ᾽ εἰσὶ δὲ τινα καὶ λογοειδῆ καὶ ἀλοὺ μόνα δακτυλικὰ· ἃ πᾶ
ἐν μὲν τοῖσ ἄλλοισ χωρίοισ, δακτύλουσ ἔχει· τελευταίαν δὲ τροχαϊκὴν συζυγίαν· ἰσέον ὅτι τὸ
μὲν αὖ ἐρμόνα, ἰαμβικὸ συζυγίαν μετρεῖται· τοῦτο δὲ μόνον, κατὰ μονωδίαν. Τὸ ἀνα-
παιστικὸν, ἰαμβικὸ πᾶσαν χώραν δέχεται ἀσυνδέτου· ἀνάπαιστον· ἀσυνιώσ δὲ καὶ προκελευσματι
κὸν· παρὰ δὲ τοῖσ δραματοποιοῖσ, ἴαμβον καὶ δάκτυλον· εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἰ ἀποθέσεισ ἓξ, κατὰ
συζυγίαν διαιρουμένου· ὑπερκατάληκτον εἰσ δισύλλαβον· ὑπερδιακατάληκτον εἰσ συλλαβήν· ἀλλα
τάληκτον· καταληκτικὸν εἰσ δισύλλαβον· κατάληκτικὸν εἰσ συλλαβήν, βραχυκατάληκτον.
ὥσπερ δὲ ἐν τῷ δακτυλικῷ ἦν τὶ λογοειδὲσ κὸν· οὕτω καὶ τοῖσ ἀναπαιστικοῖσ τὸ εἰσ βακχεῖον πα
ραίσυμβον· οὗ ὄξιν ἐποσημόμεθα τὸν, τὸ μετὰ τέσσαρασ πόδασ, αὐτὸν ἔχον τὸν βακχεῖον· ὧν ὁ πρῶ
τοσ πίπτει καὶ ἀσυνδέτου καὶ ἰαμβ. Τὸ χοριαμβικὸν, συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθε
ται δὲ καὶ ἐπίμικτον πρὸσ τοὺσ ἰαμβικούσ· ὡσ ἐπὶ πᾶν δὲ, ὅτε καταληκτικόν ὄξιν, εἰσ τὶ ἰαμβι
κὸν ἰαταληκτικὸν παραπλήσιον οὖσι τουτέσιν εἰσ ἀμφίβραχυν· ἢ βακχεῖον διὰ τὸ ἀδιάφορον· περαίτ
ται μὲν γὰρ καὶ εἰσ τὸ ἰδιαν· τὸν δάκτυλον ἢ κρητικόν· ἀλλὰ φ πᾶσι συνεχέσ ἐστιν, ἀπρε-
πέστερά εἶσιν. Τὸ ἀντισπαστικὸν, τὸ μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει τρεπομένην κατὰ τὸν πρότε
ρον πόδα, εἰσ τὸ τέσσαρα τοῦδ᾽ συλλάβου σχήματα· τὸν δὲ ἐν μέσῳ καθαρὸν ἀντισπαστικόν· τὸ
δὲ τελευταίαν ὁποτεοῦν ἀκατάληκτον, ἰαμβικὸ· ἐὰν δὲ ἀναμίσγηται τοῖσ ἰαμβικοῖσ, οὐμόνον
τὸ πρώτην συζυγίαν ἔχει, τρεπομένην κατὰ τὸν πρότερον πόδα· ἀλλὰ καὶ τὸ τοῖσ ἰαμ
βικοῖσ ἐπομένην· ἔστι δ᾽ ὅτε καὶ λύεται ὁ πρότερος ποὺσ εἰσ τρίβραχυν.

παριπάσ χώρασ
ὀρθίους
ὡς ἐπίπαν

Τὸ ἀπὸ μέτρου ἰωνικὸν, συντίθεται μὲν ἀπὸ καθαροῦ· συντίθεται δὲ καὶ πρὸς τοὺς χοριάμβους ἐπὶ μικτοῦ· ὅτε μόνοι δὲ ἀλλ' ἀπὸ τελείου λήγοντες καθόλου, σπανίως εἰς τὸν ἰωνικὸν περαιοῦνται, διὰ τὸ ἄπρεπὲς τῷ εἴδει τοῦ ἰωνικοῦ ἐπὶ τέλους οὖσαν. Τὸ ἀπὸ ἐλάττονος ἰωνικὸν, συντίθεται μὲν καὶ καθαρόν· συντίθεται δὲ καὶ ἐπὶ μικτὸν, πρὸς τοὺς προκειμένους δισσούς, οὕτως, ὥστε τὸν πρὸ τοῦ χοριαμβικοῦ ἀεὶ γίνεσθαι σπονδεῖον· τουτέστι χρίτου παιωνίου· καὶ τὸν χοριαμβικὸν ὁπόταν πρὸ τούτου ᾖ τοῦ ἰωνικοῦ, πυρρίχιον ἐπὶ ἄσημον προκειμένου· τὸν δὲ παλαιοῦ μέτρου ἀμφίβραχυν· ἐπὶ δὲ τοῦ ἰωνικοῦ ἀμφίμακρον· ὅτε ἡ μὲν χρῆσις παιωνικὴ συναιρεῖται εἰς παλίμβακχειον· τοῦ δὲ ἐπιφερομένου προκειμένου ὁ πρότερος λύεται εἰς χρίβραχυν· ἐμπίπτουσι δὲ καὶ οἱ μολοσσοὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου χωρῶν, ἐν τοῖς ἐπιπλάστου ἰωνικοῖς, ὡσπερ ἐν τοῖς ἀπὸ μέτρου ἐπὶ τοῦ ἀρτίου. Τὸ δὲ παιωνικὸν, εἴδη μὲν ἔχει τρία· τό τε κρητικὸν· τὸ βακχειακὸν, καὶ τὸ παλιμβακχειακόν· δοκεῖ δὲ αὐτῶν τὸ εἶδος τὸ πρὸς μείωσιν· τὸ κρητικὸν, ἐπιτήδειον· δέχεται δὲ καὶ λύσεις, πάσας εἰς τοὺς καλουμένους παιώνας. καλεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ, κρητικόν. Τοσοῦτα περὶ τοῦ ἐννέα μέτρων τοῦ μορφοδῶν ὁμοιοφδῶν· παρὰ δὲ μέτρον ἀφορᾶσθαι ἡ τελευτὴ συλλαβὴ· ὥστε δύνασθαι ἑνεναυτίῳ καὶ βραχείαν καὶ μακράν· καὶ τῶν δὲ μέτρων εἰς πλείονα περατοῦσθαι λέξιν· ὅθεν ἐπίληπτα βάσει τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΚΛΙΝΙΟΥ

dissentit Servius in Centimetro sic dicens · in Iambicis trochaicis ana pesticis metris versus ppedes duplices computari / in ceteris metris ppedes simplices

Στέον ὅτι πάντα τὰ μέτρα πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, κατὰ δισπονδίαν μετρεῖται· ἡ δὲ ἀέρχεται μέχρι τοῦ πεντεμέτρου· ἔστι δὲ μονόμετρον τὸ ἔχον πόδας δύο· δίμετρον τὸ ἔχον πόδας τέσσαρας· τρίμετρον τὸ ἔχον ἓξ· τετράμετρον· τὸ ἔχον ὀκτὼ· πεντάμετρον· τὸ ἔχον δέκα· καὶ περαιτέρω οὐ προέρχεται· πενθὲς δὲ μέτρου· πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, ἀποθέσεις ἤτοι καταλήξεις εἰσὶ τέσσαρες· βραχυκατάληκτον· καταληκτικὸν· ἀκατάληκτον· ὑπερκατάληκτον· καὶ βραχυκατάληκτον μὲν ὡς ἐν παραδείγματι ἐπὶ τοῦ μορομέτρου ἐστὶν εἰπεῖν, ὅπερ ποδὸς ὅλου δεῖται πρὸς ἀπαρτισμὸν· οἷον, τὸ φοῦ φοῦ· ἢ τὸ ἰὼ· ἢ τὸ ἔα· ταῦτα μονόμετρά ἐστι βραχυκατάληκτα· διὰ τὸ ἔχειν μὲν τὸν ἕνα πόδα· τοῦ ἑτέρου ἢ λείποντος· καταληκτικὸν δέ, τὸ δίμορφον μιᾶς συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν· οἷον, τὸ ἰώμοι· ἢ τὸ ὤμοι μοι· ταῦτα δὲ μονόμετρά ἐστι καταληκτικά· διὰ τὸ ἔχειν ὅλον πόδα μίαν συλλαβὴν· ἤγουν ἥμισυ πόδος· λείποντα δὲ μιᾶς συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν· ἀκατάληκτον δέ, ὃ πρὸς ἀπηρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας· οἷον, τὸ ἰοὺ ἰού· ἢ τὸ ἰὼ ἰώ· ἢ τὸ φοῦ φοῦ· ἰὼ· ταῦτα δὲ μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα· διὰ τὸ ἀπηρτισμένους ἔχειν τοὺς πόδας· οἷον, τὸ ἰοὺ· ἢ τὸ ἰὼ ἰώ· ἢ τὸ φοῦ φοῦ ἰὼ· ταῦτα δὲ μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα· διὰ τὸ ἀπηρτισμένους ἔχειν τοὺς πόδας· ὑπερκατάληκτον δέ, τὸ ἔχον ἀπηρτισμένους μὲν τοὺς πόδας· ἔχον δέ τι καὶ συλλαβῆς μίαν πλείονα· ἔρηται δὲ πλὴν τοῦ δακτυλικοῦ, ὅτι τὸ ὑπερμονόμετρον κατὰ μονομετρίαν μετρεῖται, διὰ τὸ εἶναι τοὺς πόδας ἡμισυλλάβους· ὅτε μὲν οὖν ἀπηρτισμένους ἔχει τοὺς πόδας, λέγεται ἀκατάληκτον· ὅτε δὲ πλείονα συλλαβὴν ἔχει, λέγεται καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν· ὅτε δὲ δύο, καταληκτικὸν εἰς δύ συλλαβον· οὐκ ἔχει γὰρ ἐν τούτῳ χώραν τὸ βραχυκατάληκτον· ἢ τὸ ὑπερκατάληκτον, ὡς οἱ μέχρι τοιαῦτα καὶ ὧδε δυμέτρου ἢ χρι μέτρου, ἢ τῶν λοιπῶν συμβαίνῃ τὰ πάθη.

τοῦ

τοῦ ἑτέρου ἡμίσεως
ἡμίσεως δὲ μιᾶς συλλαβῆς

Τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων ἢ κοινῶς συλλαβῆς ἢ τῶν ἐν τοῖς ἡμιμόνοις ἢ εἴδους.

Ρεθήσεται δὲ καὶ τὰ περὶ γραμματικῆς συντεταγμένα, σημειώσεταί τινα σαφῶς ὧν νοήσαντες ῥᾳδίως λύσομεν, ἐξ ὧν τὴν τε δύναμιν καὶ τὸν ὅρον αὖ ἐποιησάμεθα τοῦ συλλαβῶν καὶ τὴν προφοράν· διὰ πόσων ἡμιμορίων ἔχει μόριον· συλλαβῶν δὲ μοι καὶ οὐ στοιχείων εἴρηται· ἐπειδὴ τὰ μὲν στοιχεῖα καθ' αὑτὰ κέκριται, οὐδεμιᾶς τινῶν μετέχει δυναμέως· συλλαβὴ δὲ καθ' ἑαυτὴν ἐκφωνουμένη πρὸς ἄλληλα· καὶ τὰς συλλαβὰς ἀποτελέσαντα, δυνάμεώς τέτυνας καὶ ποιότητος ἔχει· ἐπενοήσαμεν δὲ ἄλλα τε σημεῖα· τόνους φημὶ καὶ πνεύματα καὶ τὰ λοιπά· ἃ δὴ καὶ προσῳδίας ὠνόμασεν ὁ πρὸ ἡμῶν· τὴν ᾠδὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν τῶν συλλαβῶν συντελούσας· πρὸ τούτου δὲ καὶ μακρᾶς μοι σημεῖον τοῦτο - · ἢ δὲ βραχείας τοῦτο ∪· ἢ δὲ κοινῆς οὐδαμῶς· ἐκείνων γὰρ καὶ ὅρους ἔθεντο ταύτης δὲ οὐ καὶ τὰς αὐτίας αὐτοὶ λέγουσιν, ἐπενοήθη μοι ἢ κοινῆς σημεῖον διὰ τὴν τῶν πολλῶν πλανίαν· καὶ οἶμαι καλὸν ἂν δόξαι τοῖς δυφορουσιν ἐπενοήθη δὲ διὰ τοῦμπαλὸν σημεῖον, διὰ δὲ διπλῆν πραγματικὴν ἔχειν τὴν δυνάμιν· ὅτε μὲν οὖν αὐτὶ βραχείας ὀφείλῃ λαμβάνεσθαι, σημεῖον ἐπινοήθη τοῦτο· L. μακρὰ δηλονότι κατὰ χρόνον ἀνω βλέπων τὸ τοῦ ὦτα στοιχείου σημεῖον ἔχουσα· ὅτε δὲ αὐτὶ μακρᾶς, τοῦτο αὐτεσταμμένον οὐτωσί· Π. μακρὰ δηλονότι ἐν τῷ πλείστῳ μέρει τὸ τοῦ ὦτα σημεῖον ἔχουσα· βέλτιον γὰρ ταῦτα τιθέναι· καὶ διαγραφὴν τοία ἐστὶν ἡ κοινὴ· ἢ πολλῶν μορίων τινάς, ἐξ ὧν ἔστιν, γράφειν ἀμαθῶς· καὶ φύσει βραχὺ φωνῆεν ἔχον ἢ ἐπὶ πλέον μόρια δύο σύμφωνα, ὧν τὸ β' ἀμετάβολον ἀεὶ αὐτὶ μακροῦ λαμβάνεσθαι· ἢ τὸ φύσει βραχὺ φωνῆεν ὅταν ἐν μέρει λόγου καταληχθῇ, τὴν μακρὰν ἐποιήσαντα, αὐτὶ μακροῦ λαμβάνεσθαι· ἄτοπον γὰρ οἶμαι τοὺς τοιούτοις πρὸ ἡμῶν συγγραφεῖς ἢ τὸ μέτρον ἔχοντας πείρας· εἰ δέ τινες ἐπὶ ματαιότητι μεμφόμενοι, βραχὺς τούτων λόγος· οὐ γὰρ οὐδ' οἱ παλαιοὶ τὰ καλλίστ' ἐποιησάτην, ταῦτα τοῖς τοιούτοις ἐκδώσασιν· ἀλλὰ τοῖς συγγενέσι· βραχὺν λόγον πρὸ μικροῦ ἔχοντες, ὡς ἐμάνθανον τοτὲ ἔφη ἀείδω ξυγγενέσι θύρας δ' ἐπίθεσθε βιβλίον· ἐγὼ δὲ καὶ ὀλίγοις ἀν φαίην τοὺς συγγενοῦς· ὃς ἂν ἐπιτήδειος ᾖ φρονῆσαι τὰ τοιαῦτα καταμεμυῆσθαι· δεδώκασι τοῦτο τοῖς ἐκ πρώτης ἀσυνέτων μέμψιν· ἵν' οὖν μὴ καὶ αὐτὸς ἀδικεῖν δόξω τοὺς συγγενεῖς, τὸ ἐπιτήδειόν μοι καὶ μοῦν τούτοις προυθέμην· οὗτοι δ' ἂν εἰδεῖεν, εἰ καλῶς ἔχῃ ἢ μή· ἐπεὶ ἡ ἄμοιρος πρὸ ἡμῶν χρεκάν μελῶν ἢ ἄλλων ἢ ἐντοῖς σφάσι φρονοῦσιν ἐσθῶν ὧν ἐνόησαν εἶδος τι ἡ ἀπορρητῷ ἐμπνεύσει, πολλοὶ πεπόνηνται μάτην τοῦτον ἢ ἐν αὐτοῖς μέτρῳ, ἢ ταῦτ' ἐν τοῖς σφάσιν ἐξετάσθη· ὡς ἂν εἰ ἐντυγχάνοντες ἔχοιεν διαπνώσηφν, τούς τε τροφὰς ἢ αὐτιτροφὰς τῶν μελῶν καὶ τὸ σὲ πνεῦσι, ἢ τίνος ἐστὶν εἴδους καὶ μέτρου τῶν μελῶν ἕκαστον· ἢ μηχάτιν τὰ τῶν χρῶν ἐραὶ μέλη τοῖς ὀφθαλμοῖς· μηδὲν ἢ τούτων εἰδέναι, ὡς ἀστιγμεῖς μηχαμμάτων ἔχοντες πείραν· καὶ βιβλίου ἀνάχειρας ἁρπάσμοι, βλέπουσι μὲν τύπους γραμμάτων· οὐδὲν δὲ τῶν ἐνόντων ἴασιν.

ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ, ΓΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΩΜΩΔΙΩΝ.

Καλὸν ἐπισημειώσασθαι τὰς αἰτίας, δι' ἃς ἡ μὲν ἀρχαία κωμῳδία, ἰδιόν τινα τύπον ἔσχε· ἡ δὲ μέση, διαφορόσδεται πρὸς ταύτην· ἐπὶ τῶν ἀφανεστάτων καὶ πρατίνου μὴ δυσπαλιδοσχόντων, τὰ δὲ δημοκρατίας εἰρήκει παρὰ ἀθηναίοις· ἢ τὴν ἐξουσίαν σύμπα-

σαν ὁ δῆμος ἔσχεν, αὐτὸς αὐτοκράτωρ καὶ κύριος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὑπῆρχεν. ὅθ' ἡ ἐσηγορία σὺν πάσῃ ὑπερχούσῃ, ἄδειαν οἱ τὰς κωμῳδίας συγγράφοντες ἔσχον τῆς σκώπτειν καὶ σφαττειν καὶ διώκειν τοὺς καλῶς δικάζοντας. καὶ τῶν πολιτῶν τινάς, ἢ φιλαργύρους, ἢ συζώντας ἀσελγείᾳ. ὁ γὰρ δῆμος ὡς ἔπος, ἥδετο τῇ φόβῳ τῶν κωμῳδουμένων, φιλοτίμως τῶν τοὺς τοιούτους βλασφημουμένων ἀκούων. ἴσμεν γὰρ ὡς αὐτὴ τοι φύσει τοῖς πλησίοις ἐξ ἀρχῆς ὁ δῆμος καὶ τοῖς δυσπραπαισι αὐτῶν ἥδεται. ἐπὶ τίνων δὴ ἀριστοφάνους καὶ κρατίνου καὶ εὐπόλιδος κωμῳδήσας, ἀφόρητοί τινες κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων ἦσαν οἱ ποιηταί. λοιπὸν δὲ δημοκρατίας ὑποχωρούσης ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν ἀθήνας τυραννούντων, καὶ καθιστάμενο ὀλιγαρχίας καὶ μετατιθεμένης ἐξ ἐπὶ πολὺ φόβου, οὐ γὰρ ἔτι τινὰ προφανῶς σκώπτει φησὶν, ἀλλὰ τοὺς ὑφειλομένων παρὰ τῶν ποιητῶν. ἴσμεν γοῦν τὸν εὐπολιν, ὃν τῷ δράξασθαι τινὸς βάπτας, ἀποπνίξαντα ἐν τῷ θαλάσσῃ ὑπειπεῖν. εἰς ὃν καθῆκε τοὺς βάπτας. καὶ δὴ καὶ τοὺς μᾶλλον ῥοθιοῦντα τὰ σκώμματα ἐμβάλοντα. καὶ ἐπέλιπον οἱ χορηγοί. οὐ γὰρ ἐπὶ προθυμίαν εἶχον οἱ ἀθηναῖοι τοῦ χορηγεῖν τοὺς τὰς διατριβὰς τοῖς χορευταῖς παρέχοντας χειροτονεῖν. τὸν γοῦν αἰολοσίκωνα, ἀριστοφάνης ἐν δράμασιν, ὃς οὐκ εἶχε τὰ χορικὰ μέλη. τῷ δὲ χορευτῇ μὴ χειροτονουμένων, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἐχόντων τὰς δόσεις, ὑπεξαιρεῖσθαι τὰ χορικὰ μέλη. καὶ τῶν ὑποθέσεων ὁ τόπος μεταβάλλει. σκοπουμένοις γὰρ τὴν ἀρχαίαν κωμῳδίαν τοῦ σκώπτειν δήμους καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγοὺς, πάρεστι ὁ ἀριστοφάνης τὸν συνήθως ἀπεσκῶφαι. διὰ τὸν πολιτῶν φόβον, αἰολοσίκωνα τὸ δρᾶμα γεγράφθαι τοῖς τραγῳδοῖς ὡς καλῶς ἔχον δυσχερές. τοιοῦτος οὖν ὢν ὁ φησὶ μέσης κωμῳδίας τύπος, οἷός ἐστιν ὁ αἰολοσίκωνα ἀριστοφάνους, καὶ οἱ ὀθνείοις κρατίνου. καὶ πολλὰς τῶν πάλαι δραμάτων. οὔτε χορικὰ οὔτε παραβάσεις ἔχοντα. παραβασις δέ ἐστι τὸ τοιοῦτο μέτρα τὸ τοῦ ὑποκριτὰς τὸ πρῶτον μέρους πληρωθέντος ἀπὸ φησὶ σιλληνὸς αὐαχωρῆσαι, ὡς ἂν μὴ τὸ θέατρον ᾖ. ὁ δῆμος ἀρτῷος καθέζηται, ὁ χορὸς οὐκ ἔχων πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διαλέγεσθαι, ἀπίστροφον ἐπιεῖται πρὸς τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τινὰ ἀποστροφὴν εἰλεμίνθιον, οἱ ποιηταὶ διὰ τοῦ χορεύειν ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀπελογοῦντο. ἢ πρὸς δημοσίων πραγμάτων εἰσηγοῦντο. ἢ δὲ παράβασις ἐπλήρουτο ὑπὸ μελῳδίας καὶ κομματίων καὶ στροφῆς, καὶ ἀντιστρόφου. καὶ ἐπῳδοῦ ἡμάτων καὶ ἀντεπῳδοῦ ἡμάτων. καὶ ἀναπαύσεων. τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα τὰς παραβάσεις, κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐδιδάχθη. ἰαμβεῖον ὁ δῆμος εἰμράτει. τὰ δὲ οὐκ ἔχοντα, φησὶ ἐξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δήμου μεθίστα μᾶλλον, καὶ φησὶ ὀλιγαρχίας κρατούσης. οἱ δὲ φησὶ μέσης κωμῳδίας ποιηταὶ, καὶ τὰς ὑποθέσεις ἡμφίαν, καὶ τὰ χορικὰ μέλη περιέλιπον, οὐκ ἔχοντες τοὺς χορηγοὺς, τοὺς τὰς διατριβὰς τοῖς χορευταῖς παρέχοντας. ὑποθέσεις μὲν γὰρ φησὶ παλαιᾶς κωμῳδίας ἦσαν αὗται τὸ στρατηγεῖς ἐπιτιμᾶν. καὶ δημαγωγοῖς οὐκόρδωσι διαλέγουσι, καὶ χρήματα συλλέγουσιν ἐξ ἀδικίας πρὸς καὶ μοιχεύουσι βίον. ἡ δὲ μέση κωμῳδία ἀφῆκε τὰς τοιαύτας ὑποθέσεις. ἐπὶ δὲ τὸ σκώπτειν ἔστρεψε. ῥηθέντος πρώτου τοῦ ἦλθον. ἀνδύωνος γὰρ τὸ τοιοῦτον. οἷον, διασύρειν ὁμήρου εἰ πόμπα τί. ἢ τὸν δεῖνα τῶν τραγῳδιῶν ποιητήν. τοιαῦτα δὲ δράματα καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδίᾳ ἔστιν εὑρεῖν. ἅπερ τελευταῖον ἐδιδάχθη λοιπὸν τῶν ὀλιγαρχίας κρατησάσης. οἱ γοῦν ὀλυμπιονίκου κρατίνου, οὐδενὸς ἐπιτίμησιν ἔχουσι. διασυρμὸν δὲ ἡ ὀργειάς τῶν ὁμήρου. τοιαῦται γὰρ εἰσὶ κατὰ τὴν μέσην κωμῳδίαν ὑποθέσεις εἰσὶν. μύθους γὰρ πρὸς

πιθέντες

Καθῆκεν

πιθέντες ἐν τοῖς κωμῳδουμένοις τοῖς παλαιοτέροις ἐρημώδους, δυσεύρετον ὡς κακῶς ῥηθέντας. καὶ τοὺς παραβάσεις παρῃτήσαντο διὰ τὸ τοὺς χορηγοὺς ἐκπλήττειν χορῶν οὐκ ὀλίγων. οὐ μὴν οὐδὲ τὰς προσωπεῖα ὁμοιοτρόπως τοῖς ἐν τῇ παλαιᾷ κωμῳδουμένοις ἐσήπτων. ἐν μὴν τῇ παλαιᾷ εἶχον τὰ προσωπεῖα τοῖς κωμῳδουμένοις. ἵνα πρίνται καὶ τοὺς ὑποκριτὰς ἐκπλήττωσιν ὁ κωμῳδούμενος ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὄψεως κατὰ δῆλος ἦν. ἐν δὲ τῇ μέσῃ καὶ νέᾳ κωμῳδίᾳ, ἐπὶ τινὸς τὰ προσωπεῖα πρὸς τὸ γελοιότερον ἐδημιούργησαν, δεδοικότες τοὺς μακεδόνας καὶ τοὺς ἐπηρεαζομένους ἐξ ἐμέτων φόβους. ἵνα δὲ μὴ ἐκ τύχης τινὸς ὁμοιότης προσώπου συμπέσῃ τινὶ μακεδόνων ἀρχοντι. καὶ δόξας ὁ ποιητὴς ἐκ προαιρέσεως κωμῳδεῖν, δίκας ὑποσχῇ ὀργιζομένου τοῖς ὀφρῦς ἐν τοῖς προσώποις τῆς μιμαύδρου κωμῳδίας ὁ ποιήσας ἔχει. καὶ ὅπως ἐξεσταμένον τὸ σῶμα καὶ οὐδὲ κατὰ ἀνδρώπων φύσιν.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφορᾶς χαρακτήρων.

Ρατῖνος ὁ τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας ποιητὴς, ἅτε δὴ κατὰ τοὺς ἀρχιλόχου ζηλώσεις αὐστηρὸς μὴν τοῖς λοιδορίαις ὢν ἐστιν. οὐ γὰρ ὥσπερ ὁ ἀριστοφάνης ἐπιτρέχειν τὰ χεῖρα τοῖς σκώμμασι ποιεῖ τὸ φορτικὸν δὴ ἐπιμήκους δι' αὐτὸ τοῦτο αἰωρῶν. ἀλλ' ἁπλῶς κατὰ τὸ παροιμιαζομένην τῇ πεφαλῇ τίθησι τοὺς βλασφημίας κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων. πολὺ δὲ καὶ τῆς προσῳδίας τυχὸν μᾶλλον δύσχρηστος δὲ ὢν ἑαυτοῖς ἐπιβολαῖς τῷ δραμάτων καὶ διασκευαῖς, ἐπὶ τοῦ προϊόντος καὶ διαπαντὸς τοὺς ὑποθέσεις. ἀκολούθως πληροῖ τὸ δράματος. δύπλις ἢ δὲ φαύστους μὲν εἰς ὑπερβολὴν ὄντας τὰς ὑποθέσεις τοὺς ἢ εἰσηγήσεις μεγάλας τῷ δραμάτων ποιεῖ τοῦ καὶ ἡνπερ ἐν τῇ παραβάσει φαυλασίαν κομοῦσιν οἱ λοιποὶ, τοῦτο ἐκεῖνος ἐν τοῖς δράμασιν ἀναγεῖν ἰαμβοῖς ὧν ἐξάδου νομοθετῶν πρόσωπα. διαυτῇ εἰσηγοῦμενος ἢ περὶ θέσεως νόμων καὶ πολύσεως. ὥσπερ δ' ὄντος ὑψηλός, οὕτω καὶ ἐνδεικνύεις. περὶ τὸ σκέμματα λίαν δύσχρηστος. ὁ δὲ ἀριστοφάνης ἐν μέσῳ ἐλήλακε τῷ αὐθρώπων χαρακτῆρα. οὔτε γὰρ ἥρως λίαν ὄντως ἐστὶν ὁ ῥατῖνος, οὔτε χαρίεις ὡς ἔστι ὁ εὔπολις. ἀλλ' ἔχει καὶ πρὸς τοῦτο ἁμαρτάνοντας τὸ σφοδρὸν τοῦ ῥατίνου, ἢ τὸ δὴ ἐνδεχόμενος χαρίεντος εὐπόλιδος.

Περὶ κωμῳδίας.

Ἡ κωμῳδίας, τὸ μὲν ὄντος ἀρχαῖον. τὸ δὲ νέον. τὸ δὲ μέσον. τῆσδε νέας, διαφέρει ἡ παλαιὰ κωμῳδία, χρόνῳ. διαλέκτῳ. ὕλῃ μέτρῳ. διασκευῇ. χρόνῳ μὲν, καθὸ ἡ μὲν νέα ἐπὶ ἀλεξάνδρου. ἡ παλαιὰ ἐπὶ τῶν πελοποννησιακῶν ἔσχατιὰν ἀκμήν. διαλέκτῳ δὲ, καθὸ ἡ μὲν νέα τὸ σαφέστερον ἔχει. τῇ νέᾳ κεχρημένη ἀττικίδι. ἡ δὲ παλαιὰ, τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ λέγειν. εἰ ὅτε δὲ ἐστιν ὅτε καὶ λέξεσι τισὶν. ὕλῃ δὴ, καθὸ ἡ μὲν νέα κατὰ τὸ πλεῖστον ἔχεται περὶ τὸ ἰαμβικόν. ἀπλουστέρᾳ δὴ μέτρον ἕτερον. ἢ τῇ παλαιᾷ, πολυμετρία τὸ ἀπονενοημένον. διασκευῇ δὴ, ὅτι ἐν μὲν τῇ μέσῃ. χοροῦ οὐκ ἔστιν. ἢ ἐμβόλιμα δεῖ. καὶ αὐτὴ δὴ ἡ παλαιὰ, ἑαυτῆς διαφέρει. καὶ γὰρ οἱ ἐν ἀττικῇ πρῶτον συνηθροίσμενοι, τὸ ἐπιτίθημα φησὶ κωμῳδίας, ἅπαντα δὴ οἱ μεθ' ἑαυτοὺς ἐνεῖνα, καὶ τὰ πρόσωπα εἰσῆγον ἀτάκτως. καὶ μόνος ἦν γέλως τὸ κατασκευαζόμενον. ἐπὶ δὲ ὁμοίως δὴ ὁ κρατῖνος, διατίθησε μὲν πρῶτον τὰ ἐντῇ κωμῳδίᾳ πρόσωπα. μέχρι δὴ ἂν συνήκας τὴν ἀταξίαν. καὶ ὅτι χαρίεν τι φησὶ κωμῳδίας, τὸ ὠφέλιμον προσέθηκε. τοῦ καλῶς πράττον

τας δια

τους δ' ἀναβάλλων. καὶ ὥσπερ δημοσίᾳ μάσιγι τῇ κωμῳδίᾳ κολάζων. ἀλλ' ἔτι μᾶλλον καὶ οὗτος ἦν ἀρχαιότητος μετεῖχε. καὶ ἠρέμα πως τῆς ἀπαξίας. ὁ μέντοι γε Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τι χαριέστερον τῆς μεθ' ἑαυτοῦ τὴν κωμῳδίαν ἐνέλαμψεν ἐπ' ἄκρον, ἐπισήμως ὀφθεὶς οὕτω. καὶ οὕτω πᾶσαν κωμῳδίαν ἐμελέτησε. καὶ γὰρ τὸ πύτινον δρᾶμα ὁ πλοῦτος, μεταποιεῖται τὸ πλᾶσμα. τήν τε γὰρ ὑπόθεσιν ὡς ἀληθῆ ἔχει καὶ χρῶν ἑστηκεν. ὅπερ τῆς νέας ὑπῆρχε κωμῳδίας.

Ἄλλως περὶ κωμῳδίας.

Ὅ πότερος τῆς κωμῳδίας εἰμπελέξεων ⊂ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν. ἐκ μὲν τῆς λέξεως, κατὰ τρόπους ἐπτά. πρῶτον παδιωμυλίαν. ὡς τὸ διαφορούμενος οἷον τὸ μέζον. δεύτερον δὲ κατὰ σωμωνυμίαν. ὡς τὸ ἥκω γὰρ κατέρχομαι, πανταχοῦ γὰρ δῆτα. τρίτον κατὰ ἀδολεσχίαν, ὡς ὅταν τις τῷ αὐτῷ ὀνόματι χρήσηται. τέταρτον κατὰ παρωνυμίαν, ὅταν τῷ κυρίῳ ἐξωθεύηται ἄπτηται. ὡς τὸ μῶμαξ καλοῦμαι μίδας πέμπτον κατὰ ὑποκορισμὸν ὡς τὸ σωληρατίδη) δύεται δή). ἕκτον κ) ἐξαγαγὼν ὡς τὸ ἔβδη δ' ἀπόβα. αὐτὴ τὸ ὁ ζεῦ. ἑβδόμη κατὰ σχῆμα λέξεως, οὕτω πνεῦσαι φωνὴ. ἢ τοῖς ὁ μογλοῦσιν. ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων, κατὰ τρόπους δύο πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὡς ὅταν ψιάθης πειθὼς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ ψυχῆς λόγους. δεύτερον κατὰ ὁμοίωσιν. ἢ δὲ ὁμοίωσις, εἰς δύο τέμνεται ἢ εἰς τὸ βέλτιον, ὡς ὁ ξανθίας ἐς ἡρακλέα. ἢ εἰς τὸ χεῖρον, ὡς ὁ διόνυσος ἐις ξανθίαν.

Ὁ χορὸς ὁ κωμικὸς εἰσήγετο τὸ τῇ ὀρχήστρᾳ τῷ νῦν λεγομένῳ λογίῳ. ἡνίκα μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, πρὸς τὴν σκηνὴν ἀφεώρα ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν. τινὸς ἀναπαίσου διεξήει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἓν δὲ τὰ ἐμβόλια πεντάμετρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον προσῳδάς, πάλιν πεντάμετρα ἐπέλεγον. ἓξ ὧν σίχοι. ἓν δὲ ἐπὶ τετελεύτων ις'. ἐπαλέγετο δὲ τοῦτα ἐπιῤῥήματα. ἢ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐπαλέγετο παράβασις. ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσιν. ἐμβύτης αὐτὴρ ἦν ἀρχαῖον κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς ἀναγκασιν ἐπὶ τὸ μέζον παραβῆναι.

Τῶν ϕ ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητῶν ὀνόματα καὶ δράματα.

Θεοπόμπου δράματα	ιϛ'.	Πλάτωνος δράματα	κη.
Σφήττιος δράματα.	ις'.	Τηλεκλείδου δράματα	ε'.
Φερεκράτους δράματα	ιη.	Φρυνίχου δράματα	ι'.
Κρατίνου δράματα.	η.		

Ὅτι κατὰ τόπους δέκα διαφέρει τὸ ἑλληνίζειν τοῦ ἀττικίζειν. καὶ ἀναλογίαν. παρὰ τὴν ἐτυμολογίαν. πρὸς τὸ κλίματα. πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀνομάτων πρὸς τὴν αἰτιολογίαν. πρὸς τοὺς ἀριθμούς παρὰ τὸ χρῆσθαι. παρὰ τὰ πνεύματα. παρὰ τοὺς χρόνους. πρὸς τοὺς τόνους παρὰ μὲν τὴν ἀναλογίαν καὶ ἐτυμολογίαν, ὅτι οἱ μὲν ἑλληνίζοντες, τούτοις μάλιστα χρῶνται. οἱ δὲ ἀττικίζοντες ἀδόλως. πρὸς τὰ σχήματα, ἐπεὶ πάλιν ἔθος τοῖς ἀττικοῖς χρῆσθαι σχήμασι. τοῖς ἢ ἑλληνίζουσιν ἐκ ἐπὶ πρὸς ἃ τὸ σχηματισμὸν ἐπειδὴ πολλὰ χρόνος ἐκ τῆς ἑλληνικῆς συνηθείας μεταχαράττεται τὰ ὀνόματα.

παρὰ

Παρὰ δὲ τοὺς χρόνους, ὅτι συστελλόντων τινὰ τῷ ἑλληνίζοντων, αὐτοὶ ἐκτείνουσι μᾶλλον ἢ συστέλλουσι. παρὰ δὲ τὰ πνεύματα, ἐπεὶ δασύνουσιν οἷα ψιλοῦσι δασυνόντων. παρὰ δὲ τὰ χρῆσθαι ἐπειδὴ θηλυκῶς τινα λεγόντων, ἢ οὐδετέρως αὐτοὶ προφέροντες ἢ ἀναστολὴν ἀρσενικῶς ἢ οὐδετέρως ἐκφέρουσι. παρὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἐπειδὴ σπανίως τιμᾶ λεγόντων, πληθυντικῶς λέγουσιν ἢ καὶ ἀνάπαλιν.

Ἀριστοφάνους βίος.

Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος, πατρὸς μὲν ἰδίου φιλίππου. τὸ δὲ γένος ἀθηναῖος. τὸν δῆμον κυδαθηναιεύς. πανδιονίδος φυλῆς. ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμῳδίαν ἐπὶ πλεῖστον αὐξῆσαι ἀγωγῇ, ἐπὶ τὸ χαριέστερον) ⊂ σεμνότερον) μεταγαγεῖν, πικρότερον) ἢ αἰσχρότερον κρατήσαντος καὶ δυσκόλους βλασφημούντων ἢ ὕβρει. πρῶτος δὲ καὶ φλύακα κωμῳδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν. ἐν ᾧ κωμῳδῶν. ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι μύθων τε καὶ φιλημάτων, ἐβραματούργησαν. δύλαβὴς δὲ σφόδρα γέγονε μετὰ τὴν ἀρχὴν ἄλλως τε καὶ δύφυης, τὰ μὲν πρῶτα διαλλάττων δράματα καὶ φιλωνίδου παθὼν δράματα. διὸ καὶ ἐσκωπτόμενος αὐτὸν ἀνεπώνυμός τε ⊂ ἀμφίας, τεγράδη λέγεσθαι γενέσθαι κατὰ τὴν παροιμίαν ἄλλοις τισὶν ὡσαύτως. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσατο. δυσχερούσας δὲ μάλιστα ἱλεῶνι τῷ δημαγωγῷ. ⊂ γράψας κατ' αὐτοῦ τὸν ἱππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς πλοπὰς ⊂ τὸ τυραννικὸν, οὐδενὸς δὲ πρὸ σκυδοπωλῶν τολμήσαντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σκυδάσαι δύ' ὑπερβολὴν φόβου ἅτε δὴ τυραννικοῦ ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαι τιμὸς τολμῶντος, διέσυρεν ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίλτῳ χρίσας ⊂ αὐτὶ σου αὐτὸν γήρᾳ ἡμίας πέντε τάλαντα ἃ ὑπὸ πρὸς ἱππέων κατεδήλασθη, ὡς φησιν ἐν ἀναγραφῇ. ἐγὼ δ' ἔφην τὸ εἰς δύφραν θεῖναι δῶρα. τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς ἱλεῶν ἐζημίωσεν ἡ αὐτὸν ὁ ἀριστοφάνης ἐπεισθεὶς ξενίας γραφὴν κατ' αὐτοῦ ἔθετο. ⊂ ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ βαβυλωνίοις, διέβαλε πρὸς ἀθηναίους τοὺς κληρωτοὺς ἀρχὰς παρ' ὧν ξένων. ὡς ξένον δ' αὐτὸν ἔλεγε παρόσον οἱ μὲν αὐτὸν φασι ῥόδιον ἀποδημοῦντα. οἱ δὲ αἰγινήτην. σχολάζοντες εἰς τὸ πολίτευον χρόνου τοὺς διατριβὰς αὐτοῦ διατιθέντες. ἢ ὅτι ἐκεκτήκει ἐκεῖσε. καταπύθεται δὲ ὡς ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ φίλιππος, αἰγινήτης. ἀποδημῆσαι δὲ αὐτὸν εἰκάζουσι διὰ τοῦτο. ἢ μήπου καὶ διὰ τὸ μὴ κατὰ τὸν ὅμηρον τοῦτο.

Μήτηρ μέν τέ μὲ φησὶ τεκεμεναι. αὐτὰρ ἔγωγε.

Οὐκ οἶδ' οὐ γὰρ πώτις ἐὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω. δεύτερον δὲ ἢ ξοῖτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε. καὶ οὕτω φανερὸς ἐγένετο θεὶς πολίτης, κατεμαρτύρησε τοῦ κλέωνος. ὅθεν φησὶν. αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ὑπὸ κλέωνος ἅπτεσθαι, ἐπίστευσα μὲν καὶ τὰ ἑξῆς. φασὶ δ' αὐτὸν βύβλοις μῆσαι, συκοφάντους καταλύσαντα. οὓς ὠμόμοσεν ἀποκτενεῖν ἐνσφήξιν. ἐν οἷς φησιν. οἳ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἔχον νύκτωρ. ἢ τοὺς πατέρους ἀπέπνιγον. μάλιστα δὲ ἐπηνέθη καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τοῦ πολιτῶν. ἐπεισθὴ δὲ διὰ τὰ ἑαυτοῦ δράματα τὸν ἀπόδασε δεῖξαι τῷ δήμῳ ἀθηναίων πολιτείαν ὡς ἐλευθέρα τε ἐστὶ καὶ ὑπὸ δήμου τυράννου δουλαγωγουμένη. ἀλλοῦ δέ ὅτι δημοκρατία ἐστὶ ἢ ἐλεύθερος ὢν ὁ δῆμος ἄρχει ἑαυτοῦ. τρυγὸς χάριν ἐπανῆλθε ⊂ ἐστεφανώθη θαλλοῦ φλοιρᾶς ἐλαίας. ὃς νεμόμενος ἱστίμου χρυσῶ τε φανῷ ἐπὶ τῶν ἐκεῖνα ἐνεγείρας βατράχοις περὶ τῶν ἀτίμων. τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ χρῆσθαι τῇ πόλει συμπαραινεῖν.

Τετράδι γέγονας

Ὠνομάσθη ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπεισῆλθ εὐδόξου· τὸ μὲν οὖ-
ν ἀριστοφάνει· ὅτω ἡ πόρνη κ φίλημ τοῦ πωγωνίου· ὡσ ἂ
πῦρ ἀπὸ τέρσεως δήκειν· ἢ γὰρ βασιλία πέρσων πανδάνεαθ ἢ ἐπὶ τροῖσ εἰη ὁ κωμῳδοποιόσ· φασὶ ἢ
καὶ πλάτωνα δγωνίσῳ τῷ τυράννῳ, βουληθέντι μαθεῖν τὴν ἀθηναίων πολιτείαν, πέμψαι τὴν
ἀριστοφάνους ποίησιν, τὴν κατὰ σωκράτ ἐν νεφέλεισ ἰαπηθείσαν, κ συμβουλδῦσαι πὰ δράματα
αὐτοῦ ἀσκηθέντα, μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν· ἐχθρὸσ δὲ καὶ αὐτὸσ ζήλου τοῖσ νέοισ ἰωμικοῖσ.
λέγω δὴ φιλήμονι καὶ μναν δρῳ· ὑπ θέσμοθέσου γὰρ γνομένου χορηγοῦ ὥστε μὴ ὀνομασὶ κωμῳδεῖν
τιμα, καὶ τῷ χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸσ τὸ χορηγεῖν καὶ παντὰ ποιούντων ἐκλελοιπήσασ φι ὕ-
λησ τῷ κωμῳδῶν δγὰ τούτων αὐτῶν· αὐτίου γὰρ ἰωμῳ δγασ τὸ σκώπτειν πινὰσ, ἐγραψε κω
μῳ δγασ τινὰσ, ἰσόμαλον ἐν ᾧ εἰσάγ φθορανικὰ ἀνανωθισμόν· καὶ πὰ λλα πάντα ἃ ἐζήλωσε
μένανδροσ, πάλιν δὲ ἐλελοιπότοσ κ τοῦ χορηγεῖν, τὸν πλοῦτον γράψασ εἰσ τὸ δραματοποιεῖσθαι
τὰ σκηνικὰ, προσωποποιὸσ μετέσκευάσθη, ἐπηγάφει χορου, φθειρόμενοσ ἐν ἐκείνοισ. ἃ μὴ ὁρᾶ
μῳ τοὺσ νέουσ ἐπηγαφοῦντασ οὕτω ζήλῳ ἀριστοφάνουσ· ἐν τούτῳ ἢ ἐπὶ δράματι σωέσκησε τὴν
πολιτείαν γὰρ ἡδὺ ἀραρότα, καὶ οὕτω μετέλλαξε τὸν βίον, παύσασ κατηλιτῶν τροῦσ· Φίλιππον
ὁ μώμυμον τὴν παιδοποιὸν, καὶ νικόστρατον ἐ ἀραρότα, δυοῖν ἐ ἐδίδαξε τὸν πλοῦτον.

Τινὲσ δὲ δύο φασὶ φίλιππον ἐ ἀραρότα, ὧν ἐ αὐτὸσ ἐμνήσθη· τὸν μναῖκα δυὶ χύνομαι, τὸν δ᾽ οὖ
φρομοῦντε παιδίῳ, ἴσωσ αὐτοὺσ λέγων.

Ἔγραψε δὲ δράματα μδ᾽· ὧν αὐτιλέγεται πέντε μόνα ὡσ οὐκ ὄντα αὐτοῦ· ἔστι δὲ ταῦτα· ποίησισ· ναύα
γοσ· ὑπνοσ· νίοβις· ἃ τινεσ ἔφασαν εἶναι τοῦ ἀρχίππου.

Ὁ ἰωμικὸσ χορὸσ συνέκειτο ἐξ αὐδρῶν κδ᾽· ἦν δὲ μηνὸσ ἀπὸ φι πόλεωσ ἦρχε τὸ ἐπὶ τὸ θέατ ὄν, δι᾽ ἃφι
ἀριστερᾶσ ἀ ὁδὸσ εἰσῄ· ἐ δὲ ὡσ ἀπὸ ἀγροῦ δι᾽ ἃφι δεξιᾶσ ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶντεσ πρὸσ
ὑποκείτασ· ἀναχωροῦντων ἢ τῶν ὑπολειπόν ἐπαύλεισ ἐσέφετο ὁ χορὸσ προσέχων ἐφ᾽ ἑκάτερα με
ρησ τοῦ θεάτρου· ἐπαλεῖτο ἢ τῇ γλυκεῖ τὸ τοιοῦτον ὄνομα φι ὀρχήσεωσ παραβασισ ὁ μονύμωσ πᾶ
γλυφ· τὸ πρῶτον μὲν οὖν καὶ πνίπσ· πίτα ρτον σροφὴ ᾠδή· τὸ πέμπτον ἐπιῤῥήμα τὸ ἕκτον
αὖθισ φοσ ἢ ἀντῳδή· τὸ ἕβδομον ἀντεπιῤῥήμα.

Ὑποκειται ἀριστοφάνουσ καλλίσταροσ καὶ φιλωνίδησ δῶν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ· δγὰ
μὲν φιλωνίδου τὰ δημοτικὰ δγὰ ἢ καλλίστράτου τὰ ἰδιωτικά.

Πόσα μέρη κωμῳδίασ· ά· πρόλογοσ τὸ μὲν ἐφι εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέροσ· β· χορικόν· τὸ τοῦ χορ
δυδόμυον μέλοσ γ· ἐπεισόδιον τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν δ· ἔξοδοσ τὸ ἐπὶ πᾶσι λεγόμενον
τοῦ χοροῦ· ἔμπαιν ἢ καὶ πάροδοσ μέρη παραβάσεωσ τοῦ χορικοῦ.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Ἠρξαμῳδίαν ἡνρῆσθαί φασιν ὑπὸ σουσαρίωνοσ· τῷ δὲ ὀνομάσιαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι
ἐπὶ τὰσ ἰώμασ περιόντεσ ᾖδον· εἶπε δέ τινα τὸ μηκέτι πλέων οὐσῶν· ἀλλὰν κώ-
μασ οἰκούντων φῦ ἀνθρώπων. οἱ ἢ αὐτιλέγοντεσ φασὶ μὴ κώμασ καλεῖσθαι παρὰ
ἀθηναίοισ, ἀλλὰ δήμουσ· καὶ ἰωμῳδίαν αὐτὴν καλοῦσιν ἐπεὶ ἐντοῖσ ὁδοῖσ ἐλώμαζον.

Τῶν

ἡμῖν gd ſit apud athenienſes hmōi ꝓpriū

partibus ✓
moediæ. 4
Prologus
Chorieū melos
epiſodiū
Exodus

ἡμᾶσ μὴ κώμ
άλοων ἀλλὰ
ήμους.

Τὴν αὐτὴν δὲ ῥᾳθυμίαν φασὶ διὰ τὸ τοῖσ δυδεκαμοῦσιν ἐπὶ τῷ λημαίῳ γλαῦκοσ δύδοθαι ὄπᾳ
ἐκάλουν τρύγα. ἢ ὅτι μήπω προσωπείῳ πυρὶ διαχρίοντεσ τὸ πρόσωπα ὑπεκεί-
ροντο· γίγονασι δὲ μεταβολαὶ κωμῳδίασ τρεῖσ· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία· ἡ δὲ νέα· ἡ δὲ μέση· ἡ μὲν οὖν
τῆσ ἀρχαίασ κωμῳδίασ ποιηταί, οὐχ ὑποθέσεωσ ἀληθοῦσ, ἀλλὰ πανδείασ δυβραπέλου πονόμοι
ζηλωταί, τοιοῦ ἀῶνασ ἐποίουν.

Καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δράματα· τξέ συν τοῖσ ψευδεπιγράφοισ· τούτων δέ εἰσιν ἀξιολο-
γούμενοι Ἐπίχαρμοσ Μάγνησ· Κρατῖνοσ· Κράτησ· Φερεκράτησ· Φρύνιχοσ· Εὔπολισ· Ἀριστο-
φάνησ· ὧν πρῶτοσ τὴν κωμῳδίαν διερρέμμβινν αὐξήσασ πολλὰ προσφιλοτεχνήσασ· χρό-
νοισ ἢ γένετο κατὰ τὴν οἱ ὀλυμπιάδα· τῇ δὲ πρώτῃ συνωμοσὸσ ᾗ δύρετικὸσ ἐ φιλότεχνοσ· σώ-
ζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ᾽· ὧν αὐτιλέγονται δ᾽· Μάγνησ δὲ ἀθηναῖοσ ἀπωνισάμενοσ ἀθηναίοισ μί-
λιασ ἐχρημάτισε· τῷ δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται· τὰ δὲ ἐπιφερόμενά ἐστιν ἑννέα.

Κρατῖνοσ ἀθηναῖοσ νικᾷ μετὰ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα· τελευτᾷ δὲ λαιμῳδυμονίῳ εἰσ τὴν ἀπικὴν
εἰσβαλόντων τῶν πρῶτον ὥσ φησιν ἀριστοφάνησ ὠρακιάσασ· οὐ γὰρ ἠνύχετο ἰδεῖν πῶμα κατα
συνύμμυον οἶνου πλέων· γέγονε ἢ πρὸσ ἰλιοπαρσισ κατασκευάζων εἰσ τὸν αἰσχύλου χαρακτῆρα· φέ
ρεται ἢ δράματα αὐτοῦ κά.

Κράτησ ἀθηναῖοσ· τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶ γενέσθαι πρῶτον· ὃσ ἐπὶ βέβληκε μρατῖνῳ· πέντε
τελοῦσι καὶ ἱλαρὸσ νόμοσ· καὶ πρῶτοσ μεθύοντας ἐν κωμῳδίᾳ προσῆκε· τούτου δράματα
ὄντα ἐπτά.

Φερεκράτησ ἀθηναῖοσ νικᾷ ἐπὶ θεάτρῳ νόμοσ ὁ ἢ ὑπολιπτῆσ, ἐζήλωσε κράτητα· ᾗ αὖ τοῦ μὴ
λοιδορεῖν ἀπέστη. πράγματα ἢ εἰσηγούμενοσ καινὰ ὑβρικίμενα γιόμενοσ δύρετικὸσ μύθων. Φρύ
νιχοσ Φρασίμονοσ ἔθανεν ἐν σικελίᾳ.

Εὔπολισ ἀθηναῖοσ ἐδίδαξεν ἐπὶ ἄρχοντοσ ἀπολλοδώρου ἐφοῦ καὶ Φρυνίχου γεγονώσ· δυνατὸσ τῇ
λέξῃ καὶ ζηλῶν κρατῖνον, πολυγλοίδορον καὶ σκαιὸν ἐπὶ φαίνει.

Γέγραπται ἢ αὐτῷ δράματα ιθ᾽. Ἀριστοφάνησ Φιλίππου ἀθηναῖοσ, μακρολοπώπιοσ ἀθηναί
ων καὶ δύφυίᾳ πάντασ ὑπερέχων. ζήλῳ ἢ δυρετίδην· γοῖσ ἢ μέλεσι λειπόμενοσ· ἐδίδαξε ἢ πρῶ
τοσ ἐπὶ ἄρχοντοσ φιλοτιμδγὰ καλλίστράτου· τοὺσ μὲν ᾗ πολιτικὰσ, τοῦτόν φασιν αὐτὸν δγδό
μεν· τὰ ἢ καθ᾽ δυριπίδου καὶ σωκράτουσ, φιλωνίδη· δγὰ ἢ τοῦτο νομιθεὶσ ἀμαθὸσ ποιητήσ, τοὺσ
λοιποὺσ ἐπιγραφόμενοσ ἐνίκα· ἐπεὶ τοῖ ᾗμ ἐδίδου τὰ δράματα ὄντα τὸν ἀριθμὸν νδ᾽· ὧν
μόθη δ᾽· φι ἢ μέσησ κωμῳδίασ δύο ποιητὰ πολάσμαρσ μὲν οὐχ ἅψαιο πεντηκοῦ· δγὰ ἢ φι συ
νήθουσ ἰόντεσ λαλιᾶσ, λογικὰσ ἔχουσι τὰσ ἀρετάσ· ὥστε ἀσύμφορον ποιητικὸν εἶναι χαρακτῆρα πα
ραῦτοῖσ· ἰκανὸν ἐχολοῦντα ἢ πάντεσ περὶ τὰσ ὑποθέσεισ. τῆσ μὲν οὖν μέσησ κωμῳδίασ εἰσὶ ποιη
ταὶ ρζ᾽· καὶ τούτων δράματα, χιζ᾽· τούτων δέ εἰσιν ἀξιολογώτατοι ἀντιφάνησ καὶ στέφανοσ.

Ἀντιφάνησ μὲν οὖν στεφάνου ἀθηναῖοσ· καὶ ἤρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ρκ ὀλυμπιάδα· καὶ φασιν
αὐτὸν γηραιὸν μὲν ᾗ ἀποθεσπιλίαν ἐκ λαρίσησ· πατρωγραφοῦντα ἢ εἰσ τὰ ἀθηναίων πολιτεί
αν· ὑπὸ δημοθέρουσ· γηραιὸν ἢ λέγουσιν αὐτὸν, δύφυέστατον εἰσ τὸ γράφειν καὶ δραματοποιεῖν· ἐτελεύ
τησε δὲ ἐν χίῳ καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ εἰσ τὰσ ἀθήνασ μετηνέχθη· ᾗ ἢ κωμῳδῶν αὐτοῦ τινὰσ μὲν στέφα
νοσ ἐδίδαξεν ἑστι· ἢ αὐτοῦ δράματα· σξ.

Τῆς δὲ νέας κωμῳδίας γεγόνασι μὲν ποιηταὶ ξδ΄. Ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων Φιλήμων, Μένανδρος, Δίφιλος, Φιλιππίδης, Ποσείδιππος, Ἀπολλόδωρος. Φιλήμων μὲν ἦν Δάμωνος Συρακούσιος. μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας. ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ρις΄ ὀλυμπιάδος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα. Μένανδρος δὲ Διοπείθους υἱὸς Ἀθηναῖος. λαμπρὸς καὶ βίῳ καὶ γένει, συνδιατρίψας δὲ τὰ πολλὰ Ἀλέξιδι ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευθῆναι.

Ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἔφηβος ὢν ἐπὶ Διοκλέους ἄρχοντος. γέγονε δὲ εὐφυέστατος πάνυ. γέγραφε δὲ πάντα δράματα ρη΄. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἀθήναις ἐτῶν ὑπάρχων νβ΄. Δίφιλος Σινωπεὺς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρῳ. τελευτᾷ δὲ ἐν Σμύρνῃ. δράματα δὲ αὐτοῦ ρ΄.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Ὁ παλαιὸν οἱ ἐν ταῖς κώμαις ἀδικούμενοι ὑπὸ τῶν πολιτῶν, νύκτωρ ἀπήρχοντο παρὰ τὸν δῆμον ἐκεῖνον ἔνθα ὁ ἀδικήσας ἦν. καὶ ἔλεγον ὅτι ἐστί τις ἐνταῦθα ποιῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς τάδε. καὶ τοῦτο ποιοῦντες ὑπεχώρουν, λέγοντες καὶ τοὔνομα. μεθ᾽ ἡμέραν δὲ ὁ δράσας ἐξητάζετο. καὶ οὕτω αἰσχυνόμενος ἀνεστέλλετο τοῦ ἀδικεῖν. Ὁρῶντες οὖν οἱ πολῖται τοῦτο χρήσιμον τῇ πόλει καὶ ἀδικίας ἀποτρεπτικόν, ἐκέλευσαν τοὺς ἀδικουμένους ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδικήσαντας κωμῳδεῖν. οἱ δεδιότες αὐτοὺς τότε πλουσίους πηλῷ χρίοντες καὶ τρυγί, ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδικοῦντας ἐκωμῴδουν. ἐπεὶ δὲ μεγάλα ἡ πόλις ὠφελεῖτο ἐκ τούτου, ποιητὰς ἔταξαν ἐπὶ τούτῳ κωμῳδεῖν οὓς ἂν βούλωνται ἀκωλύτως. ἐπεὶ δὲ ἡ κακία προέκοπτεν, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἄρχοντες μὴ βουλόμενοι κωμῳδεῖσθαι, τὸ μὲν φανερῶς κωμῳδεῖν ἐκώλυσαν. ἐκέλευσαν δὲ κρυφίως αἰνιγματωδῶς. εἶτα δὲ καὶ τοῦτο ἐκώλυσαν. καὶ πτωχοὺς ἔσκωπτον. εἰς δὲ πλουσίους καὶ ἐνδόξους οὔ. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμῳδίας ἄριστος τεχνίτης ὅ τε Ἀριστοφάνης καὶ Εὔπολις. τῆς δὲ δευτέρας Πλάτων. τῆς δὲ τρίτης Μένανδρος. κωμῳδία οὖν ἢ ὅτι οἱ ἀπὸ κωμῶν συναγόμενοι ᾖδον ταῦτα. ἢ ὅτι ἐν καιρῷ κώμου ᾖδον. ἔστι δὲ ταύτην εἰπεῖν καὶ τραγῳδίαν οἱονεὶ τρυγῳδίαν τινὰ οὖσαν. ὅτι τρυγὶ χριόμενοι ἐκωμῴδουν. καὶ τῆς μὲν τραγῳδίας τὸ εἰς ἔλεον κινῆσαι τοὺς ἀκροατάς. διὰ τῆς δὲ κωμῳδίας τὸ εἰς γέλωτα. διό φασιν ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον. ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησιν.

Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ τε βίου Ἀριστοφάνους, καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑποθέσεως.

Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος. πατρὸς δὲ Φιλίππου. τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηναιεὺς, Πανδιονίδος φυλῆς. πάνυ δὲ ὢν εὐφυὴς καὶ ἀγχίνους, ἐπὶ τοσοῦτον ἐννέα κομιδῇ τῇ ἡλικίᾳ ηὐδοκίμησεν ἐν κωμῳδίαις, ὡς οὐ μόνον τοὺς καθ᾽ αὑτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερᾶραι. μᾶλλον δὲ οὐδὲ τοῖς ἐπιγινομένοις παρῆκεν ὑπερβολήν. ἀλλὰ καὶ τούτους μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος παρῆλθεν. οὔκουν ἀνεφάνη τις ὕστερον Ἀριστοφάνει παραπλήσιος. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασκάνοις αὐτοῖς ἀξιοῦται θαύματος. δράματα δὲ τέσσαρα πρὸς τοῖς πεντήκοντα γέγραφεν, ἅπαντα εὐμουσίας καὶ χάριτος ἀττικῆς μεστά. καὶ πείθονται τοὺς ἀκούοντας θαυμάζειν τε καὶ κροτεῖν. οὕτω δὲ τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὡς μηδένα τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης οὐδέποτε ἀπέχεσθαι τοῦ σκώπτειν, εἰ ἀδικοῦντος ᾔσθετο. ὅθεν τὴν παρρησίαν αὐτοῦ δεδιότες οἱ τοιοῦτοι, μετρίους σφᾶς αὐτοὺς παρεῖχον ἀεί. καὶ τῷ δήμῳ λυσιτελοῦντας. ἔσχε δὲ τρεῖς υἱούς. Φίλιππον, Νικόστρατον, καὶ Ἀραρότα. ἀποθανόντα δὲ, οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν, ἐν ἐπιγράμματι ἡρωελεγείῳ.

Αἱ Χάριτες

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται ζητοῦσαι, ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους. Ἰστέον ὅτι κωμῳδία ἐκλήθη, ἀπὸ τοῦ ἐν κώμαις ᾄδειν τὰς κωμῳδίας. κώμας δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς κωμάσεσι τοῦ Διονύσου πρῶτον ἐπινοηθῆναι ταυτασί. ἢ παρὰ τὸ κῶμα ὁ ὕπνος. φασὶ γὰρ ὡς πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τοὺς κωμικοὺς ποιητὰς, ἀδικούμενοί τινες ὑπό τινων, ἀφανῶς ἤρχοντο ἐννυκτὶ ἐπὶ τοὺς τῶν ἀδικούντων στενωπούς, βοῶντες ὅλεθρα ἀδικίᾳ χαίρει. καὶ τὰ, καὶ τὰ, πράττει, θεῶν ὄντων καὶ νόμων. καὶ τούτων λεγομένων οἱ συνειδότες ἑαυτοῖς ταῦτα, σώφρονες ἐγίνοντο τοῦ λοιποῦ. ἐπεὶ οὖν ἄριστα τοῦτο ἔχειν ἔδοξε, καὶ τῇ πολιτείᾳ σωζόμενον, ἅτε τῆς μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν παντάπασιν ἀναιρουμένης, δικαιοσύνης δὲ ἀντεισαγομένης καὶ τρόπων χρηστῶν, ἐπιτήδευσαν ἐπὶ τοῦτο οἱ κωμικοὶ ποιηταί. ἐν μέρει παιδιᾶς σκώμματι τὰ τῶν ἀδικούντων, καὶ διδαχὴν ὧν προσήκει ἐργαζόμενοι. Ἤιδοντο δὲ αἱ κωμῳδίαι ἐν τοῖς Διονυσιακοῖς, ἔαρος ὥρᾳ.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ παρόντος δράματος, ἐστὶν αὕτη.

Βουλόμενος Ἀριστοφάνης σκῶψαι Ἀθηναίους ἀδικίᾳ καὶ συκοφαντίᾳ καὶ τοῖς τοιούτοις συνόντας, καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦντας, πλάττει πρεσβύτην τινὰ γεωργὸν Χρεμύλον τοὔνομα, δίκαιον μὲν ὄντα καὶ τοὺς τρόπους χρηστὸν. πένητα δὲ ἄλλως. ὃς μετά τινος αὐτοῦ θεράποντος ἐλθὼν εἰς Ἀπόλλω, ἐρωτᾷ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς, εἰ χρὴ τοῦτον τινὶ τρόπων χρηστῶν ἀμελήσαντα, ἀδικίας ἀντιποιεῖσθαι, καὶ ταυτὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιτηδεύειν. ἐπειδήπερ οἱ μὲν τοιοῦτοι πλουτοῦσιν. οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράττοντες, πένητες ἦσαν, καθάπερ αὐτὸς οὗτος ὁ Χρεμύλος. ἔχρησεν οὖν αὐτῷ ὁ θεὸς σαφὲς μὲν οὐδέν. ὅτῳ δὲ ἐξιὼν ἐντύχῃ, τούτῳ ἕπεσθαι. καὶ ὃς γέροντι ἐντυγχάνει τυφλῷ. ἦν δὲ οὗτος ὁ Πλοῦτος. καὶ ἀκολουθεῖ κατὰ τὰς μαντείας, μὴ εἰδὼς ὅστις οὗτός ἐστι. δυσχεραίνων δὲ ἐπὶ τούτῳ καθεῖ αὐτὸν ὁ θεράπων, μόλις αὐτὸν ἐρωτᾷ, τίνος ἕνεκα τούτῳ ἀκολουθοῦσι. καὶ ὁ Χρεμύλος λέγει αὐτῷ τὴν μαντείαν. ἔπειτα μανθάνουσι παρ᾽ αὐτοῦ Πλοῦτος ὅς τίς ἐστι. καὶ ὅτου χάριν τυφλὸς ἐγένετο παρὰ τοῦ Διός. οἱ δὲ ἀκούσαντες, ἥσθησάν τε καὶ βουλὴν ἔχον ἀπαγαγεῖν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ, καὶ τὴν τῶν ὀφθαλμῶν θεραπεῦσαι πήρωσιν. καὶ ἵνα τὰ ἐν μέσῳ παρῶ, τάς τε τοῦ Βλεψιδήμου ἀντιλογίας καὶ τῆς πενίας αὐτῆς, ἀπήγαγόν τε αὐτὸν ὅποι ἐχρῆν, καὶ ὑγιᾶ ἐπανήγαγον οἴκαδε. ἐπλούτησάν τε ἱκανῶς, οὐ καὐτοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ὅσοι βίου χρηστοῦ πρόσθεν ἀντεχόμενοι, πένητες ἦσαν. Ἐπιγέγραπται δὲ τὸ δρᾶμα, Πλοῦτος Ἀριστοφάνους

Ἄλλως.

Πρεσβύτης τις Χρεμύλος πένης ὢν τὴν οὐσίαν ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ. ἐπερωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς ἂν εἰς ἔκδηλον ἄγροντε μεταστραίη βίον. τοιόνδε δὲ ἐγεγόνει ὁ χρησμός. χρᾷ γὰρ αὐτῷ ὁ θεὸς ἐξιόντι τοῦ ναοῦ, τούτῳ ἕπεσθαι ᾧ πρώτῳ συντύχοι. καὶ δὴ τυφλῷ καὶ γέροντι συντυχὼν, ἕπετο πληρῶν τὸν χρησμόν. ἦν δὲ Πλοῦτος οὗτος. ὕστερον δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ, εἰσάγει εἰς Ἀσκληπιοῦ, ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, καὶ οὕτω πλούσιος γίνεται. ἐφ᾽ ᾧ δυσχεράνασα ἡ Πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τοῦτο κατορθῶσασι. πρὸς ἣν καὶ διάλογος οὐκ ἀφυὴς γίνεται. συγκρινομένων τῶν φαύλων τῆς πενίας καὶ τῶν πλούτου ἀγαθῶν ὑπὸ Βλεψιδήμου καὶ Χρεμύλου. πολλῶν τε ἄλλων ἐπεισρεόντων, ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφιερώσαντο τὸν Πλοῦτον ἐν ἀγάλματι. Τὰ μὲν οὖν τῆς ὑποθέσεως τοιαῦτα. Προλογίζει δὲ θεράπων δυσχεραίνων πρὸς τὸν δεσπότην, ὅτι τυφλῷ καὶ γέροντι κατακολουθεῖν ᾐσχύνετο.

Ἕτερος ὑπόθεσις.

Πρεσβύτης τὶς χρεμύλος πέμπων ὧν ἔχων ἦν, ἵνα πλουτήσας ὡς οἱ φίλοι τοῦτον καὶ αὐτὸς δύνηται πράττοισιν, οἱ δὲ χρηστοὶ ἀτυχοῦσιν, ἀφικνεῖται εἰς θεοῦ χρησμόν, πότερον τὸν παῖδα σωφρόνως ἀναθρέψει, ἢ ὅμοιον ἑαυτῷ τὸν τρόπον διδάξει, ἵν' ᾖ χρηστὸς ἢ φαῦλον. ὡς δὴ φαύλων τότε δὴ πραγμάτων. ἐλθὼν οὖν εἰς τὸ μαντεῖον, περὶ μὲν ὧν ἤρετο, οὐδὲν ἤκουσεν. προσέπταισε δὲ αὐτῷ, ὃ τινι πρῶτον ἐξιὼν συμπέσοι. ἀκολουθεῖν. καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος αὐτιγένους, αὐτῷ γωνιζομένου αὐτῷ, μικοχάρους μὲν λαίμωσιν ἀριστεύοντος δὲ ἀσὶ μήτρῳ μικοφῶντος δὲ ἀσὶ νικαλλικίου δὲ πασιφάνει τελούσαν δὲ διδάξας τὴν κωμῳδίαν ταύτην ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ συσῆσαι ἀραρότα διδαύτης τοῖς θεαταῖς βουλόμενος, τὰ ὑπόλοιπα δύο διεκείνου καθῆκε. κώκαλον καὶ αἰολοσίκωνος.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις διϊάμβων.

Μανθάνεται δίκαιος ὢν τὸ πένης. Εἰ μεταβαλών, πλούσιον τυχὸν δυνήσεται.
Ἔχρησεν ὁ θεὸς σωκαλουθεῖν ᾧ πρῶτ' ἂν Ἀνδρὶ περιτύχῃ πλουτοῦντι δόξῃ ἀνήσεται τυφλός.
Γνοὺς δ' αὖ τὸν, ἤγαγεν οἰκαδὲ ἄλλως δημόσια. Καλέσασα μεταχεῖν. εὐθὺ γὰρ ἀσὶ τὸν κόραν
Ἔπειτ' οὐδὲν ἐς ἀσπληπιοῦ δ' ἐπῆν τὸν ἀσὶ Ἄφνω πενία δι' ἐλώλυσεν.
Ὅμως ἀναβλέψαντος αὐτοῦ, τῷ κακῶν Οὐδεὶς ἐπλούτει. τῷ δ' ἀγαθῶν ἓν τὰ γαθά.

Τῶν δραμάτων πρόσωπα.

Καρίων οἰκέτης. Χρεμύλος δεσπότης. Πλοῦτος.
Χορὸς ἀγροίκων. Βλεψίδημος. Πενία.
Γυνὴ χρεμύλου. Δίκαιος ἀνὴρ Ἕτερος ἀνὴρ ἄδικος.
Συκοφάντης. Γραῦς. Νέος.
Ἑρμῆς. Ἱερεὺς Διός

χροϊκος. agrestis britans

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ, ΠΛΟΥΤΟΣ.

Καρίωνος οἰκέτης.

Σ Ἀργαλέον πρᾶγμ' ἔστιν ὦ Ζεῦ καὶ θεοί
Δοῦλον γενέσθαι χρηστὸν ἀφρόνων γε δεσποτῶν.
Ἢν γὰρ τὰ βέλτιστ' ἀθροίσῃς ἔπη λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δ' ἐμὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ, ποσθάνει
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θρασύποντα τῶν κακῶν. 1. qui emit. ab. ω
Τὸ σῶμα γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον first. νίομαι. addi
Κρατεῖν ὁδεύμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον. to. ε. mor.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. di. 1. τῷ δὲ λοξίᾳ modo loqui latin. theo. ἀπύω.
her sir Sebabent quīadmodū a medicis sunt.

Ὦζδυ. τὸν δ' ἀπαιρέλαβε κατέχοντ' ἦν ἀγων θεωρ

Hom. ὡς τὸ, Ζδὸς δ' ἔπει' ὃν ἔφασ' ἐκπορανηισι πίλασπ. κἀκῆς τ' ἔκτορα ὀνομάζων, κατέχοντ' ἦν ἐθέλησθε. Δοῦλον γενέσθαι. χαλεπὸν ὄντος φύσει τοῦ δουλεύειν, χαλεπώτερον γένῃ, ἐὰν δ' αὐτὸν ἢ τις δεσπότῃ ὑπηρετῇ. Μὴ δρᾶν ταῦτα. οἱ γράφοντες τοῦτο, οὐκ ἀλῶς γράφουσιν. οὔρηται γὰρ τὰ λοῖς τῷ παλαιῶν αὐτὸ γράφων τὸ ταῦτα. καὶ ἔστι κρεῖττον ἐκείνου. Μετέχειν ἀνάγκη. πρὸς τὸ ποιητικόν. Ἥμισυ γάρ τοι ῥετῖνος ἀποαίνυται διόρυσος ζδὸς Ἀνέρος. οὔτα μιν ἰκάνει δουλιον ἦμαρ ἕλησι. τὸ γὰρ ἰκανώτερον τοῦ τὸ ἐναντία ἑαυτῷ δρᾶν πρᾶξαι εὐθύτιμα, ἐν τῷ μὴ περὶ ἃ βούλεται ἁφῇ ἄλλως νὰφροσύνης ἀνέχοντ. Τῶν κακῶν. τῶν ἀφροσυνῶν ὧν ὁδεσπότης ἔχει. ἤγουν τῶν πολιτῶν, οἷ τοῖς ἀπειθοῦσι τοῖς δεσπόταις ὀφείλουσι πειθήσεσθαι δὲ οἱ ἀπήκοοι τὰ ἄρθρα πολεμοῦσιν. ὡς περ οὖν σοφὸν, τὸ βέλτιστα περιστὸν ἰῶν ἀπήκως τὸ ἄρθρον, οὕτω κἀνταῦθα τῶν. ἑαυτοῖς ἔχηστο, τὸ ὡς ἐνῷ τὸ πονηρὸν. τὸ δὲ ταῦτα τὸ δεύτερον, ὅπερ ἐστὶν αὐτὶ τοῦ ταύτῃ ὡς οἷον τοιούτοις. ἀλλαῶτί τοῦ ταῦτα πάλιν ἀπήκως. Τὸ σώματος γὰρ. οἷον αὐτὸν μὲν ἑαυτοῦ γὸν δοῦλον οὐκ ἐᾷ μαρτεῖν. μάλιστα γὰρ ἰνύειος τοσώματος ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτοῦ. Τὸν ἐωνημένον. αὐτὶ τοῦ γὸν ὠρησάμενον ἀπὸ τοῦ ὠνεῖσθαι. λέγουσι δ' αὐτῇ αὐτῆς φωνῆς τοὺς τοῦ ῥήματος ἰκλίσεις. τοῦ δὲ ὀνόματος τὸ πολιτικὸν δέ ἐστιν ὠνησάμενοι. διὸ μεταβάλοντες αὐτὸ ἐπὶ τὴν ἑτέραν φωνὴν πρίαμενοι λέγουσιν ἀπήκως. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. καὶ ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα ἀποθετικὸν τῆς πρώτης διανοίας. Τῷ δὲ λοξίᾳ. τῷ ἀπόλλωνι. ἤτοι τῷ λοξίῳ ἰὼν πεμπόμενος. λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός. ἢ τῷ λοξίῳ πορείαν ποιοῦμαι. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ.

α

Σ ἀργαλέ' οὖν. ὀθνείου δεσπότου δυσφορεῖσθαι δεινόν. ἐωνημένου τυφλῷ αὐθρώπῳ. τοῦ δὲ πλουτεῖν, πεπόλεκται καὶ διὰ νοὸς ἐλεύθερον θαύμασον καὶ ἀχθεσθῆναι δεσμοῦ. τὸ γὰρ ὠσεπὶ ῥῆμα, ἐπαμφοτερίζει. ἢ ἐνταῦθα ἔλαττον, ὡς τὰ σεως διλωτικὸν. ἀπαυδᾷ δὲ οὐδὲν ἀπὸ τῶν μάχην, αἰχμὰ διὰ τὸ ἐπιμελὲς τῶν θεατῶν. τὸ δ' ἀργαλέον, χαλεπόν. δύσκολον. δυσχερές. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ ἄλγος, ἄλγαλέον. καὶ λατὶ μοπὴν τοῦ λ εἰς ρ. ὡς ποδαλγία. ποδαργία. ἢ ἔργον τὸ ἀπὸ τοῖς πολεμίοις, τὸ δυσχερὲς. ἐκ τούτου περάσωμεν ἀργαλέον. ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀπύω.

Ὦζδυ. τὸν δ' ἀπαιρέλαβε κατέχοντ' ἦν ἀγων θεωρ

Hom. ὡς τὸ, Ζδὸς δ' ἔπει' ὃν ἔφασ' ἐκπορανηισι πίλασπ. κἀκῆς τ' ἔκτορα ὀνομάζων, κατέχοντ' ἦν ἐθέλησθε. Δοῦλον γενέσθαι. χαλεπὸν ὄντος φύσει τοῦ δουλεύειν, χαλεπώτερον γένῃ, ἐὰν δ' αὐτὸν ἢ τις δεσπότῃ ὑπηρετῇ. Μὴ δρᾶν ταῦτα. οἱ γράφοντες τοῦτο, οὐκ ἀλῶς γράφουσιν. οὔρηται γὰρ τὰ λοῖς τῷ παλαιῶν αὐτὸ γράφων τὸ ταῦτα. καὶ ἔστι κρεῖττον ἐκείνου. Μετέχειν ἀνάγκη. πρὸς τὸ ποιητικόν. Ἥμισυ γάρ τοι ῥετῖνος ἀποαίνυται διόρυσος ζδὸς Ἀνέρος. οὔτα μιν ἰκάνει δουλιον ἦμαρ ἕλησι. τὸ γὰρ ἰκανώτερον τοῦ τὸ ἐναντία ἑαυτῷ δρᾶν πρᾶξαι εὐθύτιμα, ἐν τῷ μὴ περὶ ἃ βούλεται ἁφῇ ἄλλως νὰφροσύνης ἀνέχοντ. Τῶν κακῶν. τῶν ἀφροσυνῶν ὧν ὁδεσπότης ἔχει. ἤγουν τῶν πολιτῶν, οἷ τοῖς ἀπειθοῦσι τοῖς δεσπόταις ὀφείλουσι πειθήσεσθαι δὲ οἱ ἀπήκοοι τὰ ἄρθρα πολεμοῦσιν. ὡς περ οὖν σοφὸν, τὸ βέλτιστα περιστὸν ἰῶν ἀπήκως τὸ ἄρθρον, οὕτω κἀνταῦθα τῶν. ἑαυτοῖς ἔχηστο, τὸ ὡς ἐνῷ τὸ πονηρὸν. τὸ δὲ ταῦτα τὸ δεύτερον, ὅπερ ἐστὶν αὐτὶ τοῦ ταύτῃ ὡς οἷον τοιούτοις. ἀλλαῶτί τοῦ ταῦτα πάλιν ἀπήκως. Τὸ σώματος γὰρ. οἷον αὐτὸν μὲν ἑαυτοῦ γὸν δοῦλον οὐκ ἐᾷ μαρτεῖν. μάλιστα γὰρ ἰνύειος τοσώματος ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτοῦ. Τὸν ἐωνημένον. αὐτὶ τοῦ γὸν ὠρησάμενον ἀπὸ τοῦ ὠνεῖσθαι. λέγουσι δ' αὐτῇ αὐτῆς φωνῆς τοὺς τοῦ ῥήματος ἰκλίσεις. τοῦ δὲ ὀνόματος τὸ πολιτικὸν δέ ἐστιν ὠνησάμενοι. διὸ μεταβάλοντες αὐτὸ ἐπὶ τὴν ἑτέραν φωνὴν πρίαμενοι λέγουσιν ἀπήκως. Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. καὶ ταῦτα μὲν δὴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα ἀποθετικὸν τῆς πρώτης διανοίας. Τῷ δὲ λοξίᾳ. τῷ ἀπόλλωνι. ἤτοι τῷ λοξίῳ ἰὼν πεμπόμενος. λοξὰ γὰρ μαντεύεται ὁ θεός. ἢ τῷ λοξίῳ πορείαν ποιοῦμαι. ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ.

α

Ὅς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
Ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις ὥς φασι σοφὸς,
Μελαγχολῶντ᾽ ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην.
Ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ,
Τοὐναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ᾽ αὐτῷ ποιεῖν.

[illegible]

Interpres aristophanis pindari hymnos enarrauit

Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα.
Οὗτος δ᾽ ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται.
Καὶ ταῦτ᾽ ἀποκρινομένου τὸ παράπαν, οὐδὲ γρῦ.
Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως σιγήσομαι,
Ἢν μὴ φράσῃς, ὅ τι τῷδ᾽ ἀκολουθοῦμέν ποτε,
Ὦ δέσποτ᾽· ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.
Οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.
Χρ. Μὰ Δί᾽, ἀλλ᾽ ἀφελὼν τὸν στέφανον, ἢν λυπῇς τί με,
Ἵνα μᾶλλον ἀλγῇς. Καρ. Λῆρος· οὐ γὰρ παύσομαι
Πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσί.
Εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. Ἀλλ᾽ οὔ σε κρύψω· τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν,
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
Ἐγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
Κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. Καρ. Οἶδά τοι.
Χρ. Ἕτεροι δ᾽ ἐπλούτουν ἱερόσυλοι, ῥήτορες,
Καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. Καρ. Πείθομαι.

[illegible]

Χρ. Ἐπερησόμην σε νῷ χόμην ὡς τὸν θεόν.
Τὸν ἐμὸν μὴν αὐτοῦ τοι παλαισπώρα χθόν
Ἡδην ομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
Τὸν δ' ἐμὸν ὅς περ ὢν μόνος μοι τυγχάνῃ,
Πῶς σημανοῦσ' εἰχη μεταβαλόντα τρὺς τρόπους.
Ἔχαι παν οὐργὸν ἄδικον ὑγιὲς μηδέν.
Ὥστ' ὢ ἐγὼ τοιαῦτ' ὀνομάσας ξυμφέρειν.
Κρ. Τί δῆτ' ὀφοῖβος ἔλαχεν ἐκ τῶν γεμμάτων.
Χρ. Πώσει σαφῶς γὰρ ὀθεὸς εἰπέμοι τόδε.
Ὅτῳ ξυναντήσασι μὴ πρῶτον ἐξίων
Ἐκέλευσε τρύγου μὴ μεθίεσθαι μ' ἔτι.
Πεῖθειν δ' ἐμαυτὸν ξυνακολουθεῖν οἰκάδε.
Κρ. Καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ. Χρ. τουτωὶ
Κρ. Εἶτ' οὐξυνίης τὼ ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ.
Φράζουσαν ὡς σαφῶς τάδε σοὶ σαφέστατα.
Ἀσκεῖν τὸν ἡμῖν τὸν ἐνθωὶ χώριον τρόπον.

Ἑρμηνεύς ἐστιν ὁ ἑρμηνεύων τοῖς ἄλλοις τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Ἑρμῆς γὰρ ὁ θεὸς ἐκαλεῖτο ὁ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας. Ἑρμῆς δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἑρμηνεύειν τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν θεῶν. Ἑρμῆς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ λίθος ὁ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἱδρυμένος. Ἑρμῆς δὲ καὶ ὁ τῶν ἀνδρῶν ὄρχις. Ἑρμῆς δὲ καὶ ὁ τῶν ἀνδρῶν ἀφροδίσιος ἐπιθυμία. Ἑρμῆς δὲ καὶ ὁ τῶν ἀνδρῶν ἀφροδίσιος ἐπιθυμία. Ἑρμῆς δὲ καὶ ὁ τῶν ἀνδρῶν ἀφροδίσιος ἐπιθυμία.

Ἑρμηνεύς ἐστιν ὁ ἑρμηνεύων τοῖς ἄλλοις τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ θεοῦ. Ἑρμῆς γὰρ ὁ θεὸς ἐκαλεῖτο ὁ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας. Ἑρμῆς δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἑρμηνεύειν τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν θεῶν. Ἑρμῆς δὲ ἐκαλεῖτο καὶ ὁ λίθος ὁ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ἱδρυμένος. Ἑρμῆς δὲ καὶ ὁ τῶν ἀνδρῶν ὄρχις. Ἑρμῆς δὲ καὶ ὁ τῶν ἀνδρῶν ἀφροδίσιος ἐπιθυμία. Ἑρμῆς δὲ καὶ ὁ τῶν ἀνδρῶν ἀφροδίσιος ἐπιθυμία. Ἑρμῆς δὲ καὶ ὁ τῶν ἀνδρῶν ἀφροδίσιος ἐπιθυμία.

Χρ. Τῷ, ῥῦτο κείνει. Καρ. δῆλον ὅτῃ τυφλῷ.
Γνῶμαι δοκεῖ τοῦθ' ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον.
Τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑμᾶς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. οὐκ ἐάθ' ὡσ', ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτ' ἐξέπεσε.
Ἀλλ' εἰσ' ἑτέρους μεῖζον ἢ μὲν δ' ἐμὲν φράσω.
Ὅστις ποτ' ἐστὶν ἀτοσί, καὶ τοι, χάριν
Καὶ τοι, δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθάδε.
Ῥυθμίσεθ' ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ, τι νοεῖ.
Κρ. Ἄγε δῆτα σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον.
Ἢ, τἀπὶ σοὶ ῥύσις σφῷν. Χρ. λέγειν χἠτἀχὺ πάνυ.
Γλ. Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγωσοι. Καρ. μανθάνῃς
Ὃς φησιν εἶναι; Χρ. σοὶ λέγῃ τοῦτο κἀμοί.
Σκαιὸς γὰρ αὖ τοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκ σωμβάντ'.
Ἀλλ' ἔτι χαίρῃς αὖθις ὀὐόρκου πρόπους.
Ἐμοὶ φράσον. Πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Κρ. Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὅρμιν τουτεῖ. Apollini
Χρ. Οὗτοι μὰ τὼ δῆτ' ἔστ' ἀχαρίστερα χαρίσεις ἔτι.
Εἰ μὴ φράσεισ' ὑγρ', ἀποσόλῳ κακὸν κακῶς.
Γλ. Ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀνδρὸς οὗ. Χρ. τῷ μὰ λα.
Κρ. Καὶ μὴν ὀλέγῳ βέλτιον ἂν δέοιτο.
Ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κἀκεῖσε τουτονί.
Ἀνάθεις δ' ἐσ κρημνὸν τινὰ τῶν κἀκταλιῶν.

ὄρνιν λέγ. ἐπειδὴ καὶ οἰπελαιοί, οὐ μόνον διὰ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ διὰ ὀρνίθων ἐμαντεύοντο.

Μὰ τὼ δήμητρα. εἰκότως τοιοῦτον ὄρκον λαμβάνῃ ὡς χωρυσός. ἡ χαρδημήτηρ φιλῆς ἐφορᾷ.

Ὦ τᾶν. ὦ ἑταῖρε. οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸν τᾶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο, ὃ κρατῖνος ἀρχίλοχος τῶν ἐθελησάντε. ἄλλως. Ὦ τᾶν. ὦ φίλοι, πλεονεκτικῶς νοητέον. ἢ ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε. ἵνα ᾖ μὴ ὦ τᾶν, πρὸς μόνον τὸν Χρεμύλον. οὗτος γὰρ αὐτῷ ἦν πεπλησμένος. τὸ δὲ ἀπαλλαχθητον, πρὸς ἀμφοτέρους. ἐπειδὴ καὶ ἀμφω τοῦτω ἠνώχλουν. ὁ καὶ κρεῖττον. εἰωθασι μὲν γὰρ ἐντῇ ἰλιονῇ συνηθείᾳ εἶναι ὅτε μὲν λόγους οὐ τοιοῦσθαι. Πῶμαλα. οὐδαμῶς. ἔστι δὲ ἀττικὸν. ἔστι γὰρ ἐπίρρημα ἀρνήσεως. Καὶ μὴν ὀλέγῳ. τινὸς ἐν προσώπου αὐτοῦ εἶναι λέγουσι τὸν δοῦλον. ἀπὸ τοῦ πῶμαλα. ὡς τὸ εἰς βαλλιόν. πεσών. Ἐκ τοῦ κρημνόν πνα. οὕτω τὼ αὐτὼ πατικῶ, ἀντὶ χρυσοῦ καὶ ἀντὶ δοξικῆς, τῷ αὐτῷ ἀττικοὶ λέγουσιν ὡσ θουκυδίδης. εἰ οὖν ἴσε τοῦ τῶν ἀρέσκῃ πέμπε ἄνδρα τοῖσδ' ὧν δέλαβεν. καὶ Σοφοκλῆς. οὐ γὰρ μ' ἀρέσκῃ γλῶσσα σὸν τεθηγμένη. ἀντὶ τοῦ οὐ γάρμε τὸ δάναι

θεὶς ὡς ὧν ἀφύλακτον ἡ οἰκία τὸν
φλοῦν αὐτὸν εἶναι.
Ἐὰν βάλῃ γοῦν τοῦτο δι' ἣν ὑπὸ
νοντιον. νῦν τοιοῦτος ὑπόκειται ὁ φήσομόσεται βουλήσομαι εἰ τὸ
ὅστις εἶ. ἢ διαφήσομαι ἐὰν
βουλῇ σὺ μηδὲν περὶ ὅστισ εἶ.
Ἢ πρέσβυ ἀσμένως. τὸ ἐπὶ
νου τοῦ ν ἀρτίως ἡμῖν οἱ
ἐπιεικοῖς ὑπῆρχον ἐ
κεῖνοι φασιν οὗτος ἀπὸ τοῦ
εἰμὶ γὰρ ἐγὼ πλούσιος. εἶτ' ἐστίας πλοῦτος ὢν;
Κρ. Σὺ πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
Ὢ φοῖβ' Ἀπόλλον. καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες.
Καὶ ζῶν τοιοῦτος ἐκεῖνος ὄντως εἶσύ; Γλ. μάλιστα.
Χρ. Ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. αὐτότατος. Χρ. πόθεν ἂν φράσαις.
Ἀνυχμῶν βαδίζεις. Γλ. ἐκ τῶν προκλεστέρχομαι.
Ὃς γὰρ ἐλάσατ' ἔξοτου περ ἐγένετο.
Χρ. Τοιοῦτο δῆτα κακὸν ὡς ἔπαθες. κατὰ τί σοι;
Πλ. Ὀχλοῦσ' ἐμὲ πεῦ τέθραπται ἀνθρώπους φθονῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἡνίκ' ἐλησόμην

Ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
Μόνος ἁπάντων οἶδ' ἐμὲ ποιήσαντα Φλῶν.
Ἵνα μὴ δι' ἄγνοιαν γνώσκοι μοι τούτων μηδένα.
Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσιν φθονεῖ.
Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστοὺς γε πάντας μόνους.
Καὶ τίς δικαίους Γλ. ὁμολογῶ σοι. Χρ. φέρε, τίνων
Εἰ πάλιν ἀνάβλεψας ὡς περὶ τοῦ.
Φύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Γλ. φημὶ ἔγωγε.
Χρ. Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν διαβάλοις; Πλ. πάνυ μὲν οὖν.
Γνοὺς γὰρ αὐτοὺς οὐ χώρα καὶ χρόνου.
Χρ. Καὶ θαυμάσιόν γ' οὐδὲν οὐδ' ἐμοὶ γὰρ ὁρᾶν δοκῶ.
Ἡφ. Γλ. Ἄφερόν μ' ἐνθυμ· ἴσον γὰρ ἤδη τἀπόμου.
δῆ Χρ. Μὰ δί' ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἐξομοιάσου.
Πλ. Οὐκ ἠσθόμην, ὅτι πορεύεσθαι πράγματα
Ἐμέλλεφήμοι. Χρ. σὺ γ' αὐτίβολα, πιθοῦ.
Καὶ μὴ μ' ἀπολίπῃς· ὁ γὰρ βίος ἐμοῦ
Ζητῶν ἐτ' ἄνδρα τοὺς πρόπους δεῖ λπιόνα.
Μὰ τὸν δί'· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.
Γλ. Ταῦτα τὶ λέγουσι πάντες· ἡνίκ' ἂν δέμου
Τύχωσ' ἀληθῶς καὶ γλίσχρων τοὺς πλουσίους,
Ἀτεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρ. Ἔχει μὰ οὕτως· εἰσὶ δ' οὐ πάντες κακοί.
Γλ. μὰ δί', ἀλλ' ἁπαξάπαντες. Χρ. οἰμώξεσθε ἄρα.
Χρ. σὺ δ' ὧν σαυτὸν εἰδῇς, ὅσα περ ἡμῖν ἦν μὴ μὴ
Γνῶσι τἄλλα, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα σωθῇ.

πάντες αὖ διὰ τὸ πλουτ
μετιέσαν τὴν ἀρετήν. ὁ δὲ
ζῆλος βλάπτει καὶ αὐτούς
οὐ διὰ τὴν χρῆσιν γὰρ ἐπιφθο
λεῖς τὴν ἀρετὴν μετιέναι, ἀλλ'
διὰ τὴν ἀρετήν, τὴν τοῦ
τῶν ἀσκήσεων ἀποτυχίαν
χημάτων, ἐαυτὸν δίδωσιν
ἐντῷ βίῳ. ἵνα μὲν ἀσκοῦσι φίλ
φλαρεῖτος διαῦτὴν τὴν ἀ
ρετήν· ἀμὴ διὰ τὸ ἐλαττοῦσθαι
ὅτι πάντως διὰ φλαρετὴν
οὐ πρήσει χρήματων.
Ὁ δὲ μὴ πίνησε τὸν φλ· πρῶτον
ἐκπίνησι δόξαν ἱερὸν φλαυτ γὰρ ἐ
χειστοὺς βίβλους ἀνθρώποισιν· ἢ
ὅτι ἀνόσιος ὁ διὰ φλαρετὴν
πλούτου φόρτ τ δικαίοις
ἐχαυτῷ σκευάζειν περισσός.
Διατὶ χρῆσον γε· ἴσον ὅτι ἡ
διαπρόθεσις, οὐμὸν γνώσκη
σωσι ταῖς· ὅτ' δηλοῖ σὺ ἐργά
ων, αἰὰ ἐπὶ ταῖς πικῆς, ὡς ἐν
παῦθα· δύρησ ἢ τοῦτο ἐν σὺ
πολλὴ τῶν λογοποιῶν· καὶ μὴ ὁ
παρθηλὴ αἰτίαν, αἰτιατικῆ
μὲ ὡς ὠὶ τὸν λύσωσι πάντ.
αἰὰ δ' ἀπρὸς χρήσκ δύρησι
ασκήσεως.
Πολλοῦ δ' αὐτοῦ· διὰτ' ὠὶ χὼ
ὃν ἐγὸ ὁπ· παῦ τὰ δ' εἰσὶ τὰ ἀ
πρμεῖ φησὶ πολιτείαν· ἀπ

σκῶ πωναὐτοὺς ὡς πορρηρούς. Καὶ θαυμάσιόν γ' οὐδέν· οὐδεὶς φησὶ πᾶς ἀδόξον εἶναι τυφλὸς ὢν οὐ χώρα
ρας. Καὶ σύ γ' αὐτίβολα· πεποίηκ' πᾶς τὰ αὐτοῦ μ' ἐβαίω· ἔχει γὰρ τὴν ὁρμὴν πρὸς τὸ, αἰὰ ἐπὶ πολλῷ μᾶλ
λον ἐξέμεθ' ὅσον· τὸ γὰρ οὐκ ἠγόρευον, ὡς πᾶς διὰ μέσου· τὸ πῶς περισσῶ τοῦ· ἐστὶ δ' ὁ λύτρῳ ἀόριστος· τοῦ
τ' ἢ οἰὰ τῇ ἡ οἱ περισσῶσι ἐν ἡ χρῆσις· ἡ ὁλοῦθησε ἢ διαλέκ τῳ· ἢ δ' ἀναλογία βραχύνει ὡς φησιν Ἀπολ
λωνίδης (ἀτεχνῶς· ἀντὶ τοῦ ἀπολῶς· ἁπλῶς· ἀπ' ὀδύμ ἐμὶ λόγῳ· ἀληθῶς· τὴν μὲν ὁδὸν λ πᾶς τ' ἀπ' ικ· τὸ δὲ
ἄνυδρον δὸλον ἀληθές· ὁ γὰρ τὸν διαστέλλει τὸ σημαινόμ)· τὸν τε τέχνη δὸν λ πᾶς τ' ἀπ' ικ· τὸ δὲ
σθ· ἀτεχνῶς οἱ ὁμοίως ἀτενῶς μετὰ· περισσοῦ τοῦ χ· αἰῶσ· ἀπλῶς ἀνδυτέχνως· ἀπὸ μεταφορᾶς ἀβλητ
τῆ μὴ τέχνη νικῶντ· αἰὰ δυνάμει· ἢ καθ' ὃ πᾶς· ἢ ἀδόλ· ἐὰν δέ τις πᾶς ἀτ' τέχνην λέγῃ τι ἢ μή, οὐκ
ἔστι περισσῶ μῶν, αἰὰ βαρυτόν· ἀτεχνῶς οἰεῖσ· ἀτεχνῶς· οἱ μοῦς κἂν φυσητὴς ᾖ χρήσος ὠὶ τὸ

Οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξυμβαίνειν δ' εἰκάσειεν.
Ταύτης ἀπαμάξασα φλόφθαλμίας.
Βλέψαι ποιήσας Πλ. μηδαμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.
Οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Κῆ. τί φῄς;
Ἄνθρωπος οὐτὶ ὄζειν ἀθλιος φύσει.
Πλ. Ὀζοὺς μὲν οὖν εἰδὼς τοὺ τυράννων μῶρ', ἐμέ, εἰ
σὺ θυθοιτ' ἄν, ἐπιτρίψαι. Χρ. νῦν δ' ὀτοῦτο δρᾷς.
Ὅστις σε πρὸς πλοῦτον ποιεῖν ἐᾷ;
Πλ. Οὐκοῦν δ' ἐγώ δ' ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
Χρ. Ἀληθές; ὡς δειλότατε πόνων δαὶ μόνων.
Οἷ γὰρ εἶναι τὸν δῖον τυραννίδα.
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς, ἀξιοῖς ζιωβόλου.
Ἐὰν δ' ἀναβλέψῃς σὺ, κἂν μικρὸν χρόνον;
Πλ. Ἂ μὴ λέγ', ὦ πρύμνηρετικώτ'. Χρ. ἐχθυσχολᾷς.
Ἐγὼ γὰρ ἀπολείξω σε τοῦ δῖος πλὺ
Μεῖζον ὁμῶς ἁμῶν. Πλ. ἐμὲ σὺ; Χρ. νὴ τὸν ὄρανον.
Αὐτίκα γὰρ ἀρχεῖ δὰ τὴν ὀζὺς τῶν θεῶν;
Κῆ. δὰ ταῤῥηγεῖον πλεῖστον ἥξεις αὐτῷ. Χρ. Φέρε.
Τίς ἦν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'; Κῆ. ὁδί.
Χρ. Θυσσιδαῖ τῷ δὰ τὴν· ὁ δὰ τουτονί;
Κῆ. Καὶ μὴ δί'. οὐ χον ταῦτ' ἄν πλουτεῖν αὐτικρυς.
Χρ. Οὐκοῦν, ὁδ' ἐστὶν αὐτίκα καὶ ῥᾳδίως.
Παῦσεῖν εἰ βάλοι τὸ ταῦτα Γλ. ὁπτί δή.
Χρ. Ὅτ' ὀδὰν ἐῖς θυσείειν ἀνθρώπων ἔτι,
Οὐβὰν ἂν ὀχθαίσειν δακαλῶδες.

Ὀρρωδῶ πέμπειν, φοβοῦμαι. ἀπ-
ειρᾶς. ἐστὶ γὰρ ὁμῷ τὸ μέ-
σον· ἡ κυρίως μὲν οὖν τοῦ
πάλαι ὠνείδεσ. πειρᾷ ἢ πα-
ρὰ τὸ εἰδέναι τὸ οὐρανὸν ἥλιον
τὸ δέος. ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν
τοῦτο μέρη τὰ αἰδοῖα
ἢ τὸ ἀπὸ τοῦ ἐς ὀργὴν θεσίν. ἢ
ὅτι τὸ φοβερὸν μόνον ἐνθυμεῖσθαι ὀρ-
ρῳδεῖ πρῶτον ἰδρῶσι. Ἄλλοι. ἰσοντῶν ὀντως. ἀξιῶσι δὲ ὀξυτόνως τὸ πρῶτον ὅταν τοῦτο δηλῇ. ἐστὶ δὲ ὠδρηκὼς
μεθαυμαστικῶς. πρὸς πολὺ ὀξύτονον ἀπεικός. Τὰς φρυνούς. τὰ μίγκτα ἀμωτηέλα τοῦ δῖος. ἐκ τῶν
των, τὸν δὲ ὠμὸν αὐτοῦ λέγει. Καὶ μικρὸν χρόνον. τὸ καὶ δηλοῖ τὸ ἐὰν. νῦν δὲ ὠδρηκὼς ἐστὶ τὸ
νίως δύρη). Ἀ μὴ λέγ'. ὠδρηκὼς τὸ μνημονικόν. πρύμνηρε ἢ ἥκιστα πρὸς ἢ ἄβλιτε. δύρη δὲ ὅτι ὡς
μετατιθεμένου τοῦ τ εἰς ἀπεικός. Θυσσιδαῖδη. ἀπὸ τοῦ ὠδρηκὼς δυναστευόντων ἀνθρώπων συμ-
βαίνῃ, τοῦτο τὸ δῖος μετάγει. Ἀγυρικῶς. δυσκαντίας φανερῶς. ὁδὶ πρὸς τὴν ἐκπεπαι-
νως λέγει δι' ὃ καὶ τοῦτο ἀγυρικῶς δηλονότι. Θυσείειν. ὅτι ὠδρηκὼς ἐνθυμίασιν τὸ θύειν. ὠδρηκὼς δὲ ἢ ἐπὶ
ξεῖ. ὠδρηκὼς δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνθυμίασιν. κυρίως δὲ ἀλλοῦ ἐλαίῳ. δὲ δὸν μῦ. κατὰ χρηστικῶς δὲ τὸ πόσον μόνον
ὅσον

σφάξῃ
θαῖσόν
θύσανον

/. πρ. μέλλω

Μὴ βλαβλαβῇς σοῦ. Πλ. πῶς; Χρ. ὅπως; ὀκέθ' ὡς
Ὠνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
Αὐτὸς δίδῳς τἀργύριον ὥστε τοῦ δῖος
Τὴν δύναμιν ἣν λυπῇ τι, κατὰ λύσεις μόνος.
Πλ. Τί λέγῃς. δῆτα μεθύουσιν αὐτῷ; Χρ. φήμ' ἔγωγ'.
Καὶ νὴ δί'. εἰ τί γ' ὅστις λαμπρὸν καλὸν,
Ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται.
Ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἑπόμενα ἥκει.
Κῆ. Ἔῤῥωγέτοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον,
Δοῦλος γεγενῆσθαι. διὰ τὸ μὴ δύνασθ' ἴσως.
Χρ. Καὶ τἀγαθ' ἐπείρασε φασὶ τἀκολουθίας.
Ὅταν μὲν αὐτὸς τὸν πόνον πονῇ τύχῃ.
Οὐδὲ προσέχειν γοῦν ἐὰν δὲ πλούσιος,
Τὸν πρωκτὸν αὐτὸν βύθυσόν τοῦτον τρέπειν.
Κῆ. Καὶ τούσγε χρῆσθαι φασὶ ταῦτο ῥᾴῤῥᾳθυμοι.
Οὐτῶν ἐρασῶν, ἀλλὰ τοὺς πρώτους ἐπεὶ
Χρ. οὐ τούσγε χρῆσθαι, ἀλλὰ τοὺς πρώτους ἐπεὶ

Ὅπως. οὐκ ἐνδέχεται ὅπως. τὸ πρῶ-
τον ὅπως εἰ μὴ καθ' ὁποσονοῦν
χρόνον μόνον ἐσόμενον, ἀντὶ τοῦ πῶς νοή-
σεις· εἰ δὲ καὶ ἀπόφασιν
αὐτὸ τὸ ὅπ. φήμ' ἐγώ· ὅτε
ἀναβιβάζεται ὀξεῖα, τὸ δὲ
λιγ ὀξεῖα ὀφείλει τιθέσθαι.
οὐ μὴν ἀπειλῶ μὴν. ἀτον-
ον δ' ὥσπερ ἐντοῦθα τὸ φή-
μ' ἐγώ· καὶ τὸ χρῆσθαι. ὦ
τὸ δεινὰ πᾶ. καὶ τὰ τοιαῦ-
τα. ἀλλὰ καὶ ὅτε περιττῶ
μὴν ἐστὶν ἐν λέξει κεῖται μο-
νοσυλλάβως, εἰ μὴ πρὸ δύο
συλλαβῶν ὄξυτονος, ἐγκλι-
νές ἐστω. οἷον οὐ γοῦν ποτ' ἀπω-
δὴν ποιεῖς· ἀλλ' ἔστι πατὰ πρά-
γματα ἐν τούτῳ. εἰ δὲ πρὸ
τριῶν συλλαβῶν ὄξυτόνος, ὁ τό-
νος, ἀπὸ τοῦ τῷ περιττῶ
μὴν ἀναβιβάζειν τὸ ὀξεῖαν
ποιεῖν. ὡς ἐνταῦθ' οὐκ ἀκριβοῦ
μύθους λέγει. καὶ τοῖς τοι
οὑτοσί. χρὴ γὰρ ἀλεύασθαι τὴ-
ρεῖν τῷ περιττῷ μήνι. τὸ μὴ διὰ τὸν πρόσθιον ἀνάγνωσιν ῥόγον, ἀ τοιαῦτα ἴσως ἀπαρέμφατα
μαίνομεν. ὅθεν δὲ ἀναγκαῖόν ἐστι ἃ οὐκ ἄν ἄλλως ἔχοι ῥηθῆναι, οὐ μαίνεσθαι καινοῦ μὴ ποιεῖν
ἐπὶ τοῦ μέμνημαι. τὸ γὰρ τοιαῦτα ἀνυδρίαν μάχης τοιαῦτα καινοτομεῖν, οὐ μοι δοκεῖ λόγον
ἔχειν. Διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον. καλῶς τὸ μικρόν. οὔτε γὰρ τολυτίμητοι οὔτε ἀξιόπιστοι οἱ
δοῦλοι. ὀξυτέλισε δὲ ἑαυτὸν πρὸς τὸ ἐπιτυχεῖν τοῦ σκοποῦ. διαφέρει δὲ ἡ ἐγὼ τῆς ἐκ τοῦ τῷ
μὴν ἐγὼ εἰ ἐστὶ ἀρχῆς μόνον πάθους καὶ ἐστὶν ἀπεικὸς τῷ ἐγὼ, καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ. καὶ μεταξύ ἐστι
κοινὸν. τὸ δὲ ἴσως ἡδασκαλικὸν ἢ ἐπισῶσι τοῖς ἄλλοις.

Καὶ τἀγαθ' ἐπείρασε. ἐπίσημοι ἐν Ἰωνίᾳ ἐπῳδαὶ μνημονεύονται. λαῖς. κυρήνη. λέκαμα. σιρῶπη. πυρρή-
νη. σίλυμμα. σράβων δὲ ἐν ὀγδόῳ τῶν ἱστορικῶν φησὶν ἐν Ἰωνίᾳ ἀφροδίτης ἱερὸν ἐν
ᾧ πλεῖν ἢ χιλίας ἑταιρίδας ἀφωσιωμένας τῇ θεᾷ, προτρέπεσθαι τοῖς βουλομένοις ἕκαστον τῶν ἀφι-
κνουμένων ξένων τινὰ γαμεῖσθαι· μηδένα μέντοι τῶν μὴ βίᾳ διαφερόντων προσιέμενας. ὅθεν τὸ λεγόμε-
νον παροιμιάζεσθαι, οὐ πᾶς τὸν ἀδρὸν εἰς Ἰωνίαν ἐλθὼν πλοῦς. φωκίων ὁ περιττότατος, ἐν
τῷ κέρατι τῆς ἀμαλθείας, δημοσθένει ἱστορεῖ λαΐδος αὐτὸν μυρίας δραχμὰς αἰτήσασθαι μέλλειν εἰς
μιαν πάννυχον, οὐκ οἶδα φάσκοντα μυρίων δραχμῶν μετεμέλειαν· περὶ δὲ λαΐδος ἐν
τοῖς ἑξῆς ἀκριβέστερον ἐρήσεται. Οὐ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν. οὐ μόνον ὅτι οὐ προσδιαλέγον-
ται, ἀλλοῦ δὲ ὁρῶσι καὶ δρῶσι. Τὸν πρωκτὸν αὐτοῦ. πρὸς τὸ ἐρεθίζειν αὐτούς. ἄκυρον δὲ τὸ ἰωνικὸν
μα τὸ ἔμπροσθεν μόριον ἐνθυμεῖσθαι. σφόδρα δὲ ἄσημον ἐν μουσεῖῳ τῷ πρωκτῷ.

ἕνεκα σοῦ μύθους λέγω

κρόταλον

Ceras amaltheas inscriptio
oris cimiscla pharsonis

Omnia Sul
dimitys

Corinthię
retirez
πηράω. ῶ

Regula de
tu pulchr
mn

πρόσωπον
ἔγωγε
εἶμι
ἴσως

Corinthię me
trices nobile
Lais
Cyrene
Legna
Simope
Pyrrhina
Sicyone
πρόσωπον
οὐ πανταχοῦ ἀπ
κόριν γὰρ ἐδ

Τί δῆτα σώσεις ἐρώτημα τι
κ. διὰ τί ἐπαινοῦσιν ὁ θεὸς
γραφέντα. Περιπέ
ποισι, διὰ τὴν τῆς θέως
μεθοδον κόσμῳ. ἑαυτὸν θεσμο
φόρ. ὁσίων περὶ ἐργ αὐτῶν
σιν φορημάτ, ὁ τοιοῦτο πε
ειπεῖν ποισιν ἑαυτ προσθέτ
ἅπερ εἰπεῖν ποισιν αὐτὶ τοῦ περὶ
καλύπτουσι τὸν ἀείλγεῖ.
μοχθηρίαν δὲ τὴν τοῦ ἀργυ
είου ἐνθυμίαν. ἢ τὴν φι
λοτιμίαν τοῦ ἀργυρίου. τὸ δ'
περιπεῖναι, ἤτοι ἀπὸ τοῦ
περαιτέρω τοῦ σώματος εἶναι,
ἢ ἀπὸ τοῦ ζῆν μὴ τὰ ἄλλα
τὰ περιλαμβανόντων. ἢ
τούτοις περιλαμβάνοντων
των τινά· εἰώθασι γὰρ τὰ
λοιπὰ περιπεποιῆσθαι ἀφ'
ἑκάστου μέρους τινῶν τὸ
ποιεῖν ἄρτον. δοκεῖ οὖν ὅτι
εἰώθασι καταχρῆσθαι τῷ
ὀνόματι τοῦ ποιεῖν ἐπὶ τῶν μοχθηρίαν.

Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ. οἷον μηχανικὴ πολλῶν κατασκευὴ τὰ διὰ λόγων μαθήματα πάντα.
Εὑρήματα τῶν σοφιστῶν πρὸς τὸ δεύτερον τελευταῖον ἀπέδωκε. λείπει δὴ τὸ δύο μόνα πρὸς τὰ
σοφίσματα. Κναφεύς. ἀπείλιον μὲν τὸ διὰ τοῦ ν. κοινὸν δὲ τὸ διὰ τοῦ γ. οἱ παλαιοὶ δὲ ἀπείκοι
διὰ τοῦ κ, κναφος. ἔστι δὲ ἀκανθώδης τι, ᾧ ξύονται τὰ ἱμάτια. οἱ δὲ νεώτεροι διὰ τοῦ τ περὶ τὸν
ἀνάψιν. ἵνα φῶς ᾖ περὶ τὸ κνῶ. ὁ σημαίνει τὸ ξύω. Ὅμηρος· ἐπὶ δ' ἄγειον λιὴν τυρὸν ἔλιν κνῆσι Hom
χαλκείῳ. ἢ ἀπὸ τοῦ φ ἀνάψιν. ἢ τίς ἡ πρὸς τὸ γάνος τὸ λαμπρόν. Παρατίλλει ἔθος ἐστὶν ὃ
ἀλόντα μοιχείας πρός τι λύτρον ἀργύριον λυθῆναι παρατίλλεσθαι, δι' ἀσχημοσύνην. τὸ δὲ σχῆμα τοῦ
πρώην τίλλεται. αὐτὴ γὰρ ὡρίσθη δίκη τοῖς μοιχοῖς πένησιν. ἀπροφανίδωσι ἔκπατίλμός.
οἱ γὰρ πλούσιοι χήματα παρέχοντες ἀπελύοντο. ἐκπατίλλεται οὕτω φησὶ διὰ τὴν μισθωσίαν τῆς χήμ
μασι λυβοῦσθαι τῷ φυγὴν. δημόσια γὰρ ταῦτα ἐπέσχον. Μέγας δὲ βασιλεύς. τὸν τῆς πε
σῶν λέγει. οὕτως γὰρ ἔλεγον αὐτὸν διὰ τὸ πλέον δυνάμει ἔχεσθαι τῆς Ἑλλάδος. νομᾷ δὲ εἶπεν, τοῦ
τέστι σεμνύεται τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπὸ τῆς μεγαφρονούντων τὴν ὀμῆ. Ἐκκλησία δὲ
ἵνα πόρον εὕρῃ χημάτων. ἐκκλησιάζομεν ἢ ἡ τῆς ἰδίωτι σῶσαι βουλόμενοι ἢ τῆς ἀλλοῖων σφε
τερίσασθαι· διαβάλλει δὲ τὸ ἐπὶ Φιλοτεκίᾳ τῆς ἀθηναίων τριώβολον. Τὰς χιλιάρχους οἱ ἢ δύσποροι
τῆς χιλιαρχῶν, πλείονας ναύτας ἐχρῆφον. ἢ διὰ τοῦτο ἐπλήρουν τὰς ναῦς. οἱ δὲ πένητες οὐδαμοῦ.
Τὸ δὲν ἐκκλησιάζειν· ὡς τῆς ἀθηναίων διὰ αὐτῶν μὴ βουλομ πολεμεῖν πρὸς κορινθίους διὰ τὸν κίνδυν
μιαθυμῆ ἢ ξένους εἰς τὸν πόλεμ. ἐχρεφόντων αὐτοὺς. ἔσχε δὲ ἐν τοῖς πολλοῖς τῆς πλίμων διὰ τῆς ἄλλως

Ἀριστοῦσιν οὐκ ἀργύλιον οἰχησοί· Καρ· πίδαι·
Χρ. Ὁμῶι ἴσως ἀγαθόν· ὁδί, κνίσασθαι δρυτικάς· tunes bene
Κῆ. Αἰσχυνόμῳοι γὰρ ἀργύλιον αἰτεῖν ἴσως. pure
Ὀνόματι ποιεῖ πέπουσι τὴν μοχθηρίαν. malitiā
Χρ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα. rapiones. marbi namēta
Ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐφεύρημά μου. inuēta
Ὁμῶ γὰρ αὐτῶν, σκυτοτομεῖ καθήμενος. homine findit sedēs
Ἕτερος δὲ χαλκεύει πῆς· ὁδί, τεκταίνεται. fabricat fabricat
Ὁδί, χρυσοχοεῖ, χρύσιον ᾧ ἀπὸ σοῦ λαβών. findit aurum ampiens
Ὁδί, λαμπρύνεται γ' ἐμή· ὁδί, τοιχωρυχεῖ. fodit parietes
Ὁδί, κναφεύει· ὁδί, πλύνει κώδια. polit pannos lauat
Ὁδί, βυρσοδεψεῖ γ· ὁδί γε πωλεῖ κρόμμυα. findit vrinz vendit repas
Ὁδί, ἀλουσγε μοιχος, διὰ σέ που πωρατίλλεται. tarpēj adulter extirpatur
Γλ. Οἴμοι τάλας· τὰν τί με λαθάνει πάλαι. ei mihi miser latebat din
Χρ. Μέτας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; ylum fingebit
Κῆ. Ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίνεται; simplex
Χρ. Τί δῆτα τοὺς τριήρεσ οὐσὶ πληροῖς εἰπέμοι;
Κῆ. Τόδ' ἔνι κορίνθῳ ξενικὸν οὐχοῦτος τρέφει; : el peregrino

Plato

Ἀργύριος δὲ ἀθηναῖος οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ τοσοῦτον διαβάλλεται, ὡς καὶ πορδὰς ἀφεῖναι· καὶ εἰς
θρασύτητα ἡ τὸν ἀργύριον κωμῳδοῦσι· πόρδεται δέ, φρυνιᾷ πλουτῶν. Φιλήσιος, αὐτὶ οὗ οὗτος πέ
νης ὢν λέπων ἰσοτέλειαν ἐξέφετο· περατώδης δὲ καὶ λάλος διαβάλλεται· ὡς ὁ πλάτων ὁ κωμικός.

Plato

Ἡξυμμαχία. ἐπὶ ἀμάσιδος αἰγυπτίων βασιλέως ἐν σιγοδείᾳ ὄντες οἱ ἀθηναῖοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐ
τὸν αἰτοῦντες σῖτον. καὶ ἔπεμψεν αὐτοῖς ἱκανόν. ἐκτοῦτου ἀθηναῖοι ἔπεμψαν τοῖς αἰγυπτίοις σε
συμμαχίαν εἰς τὸν ᾧ περσῶν πόλεμον. καὶ ἔσχον φιλίαν ⊕ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους. ὕστερον
μετὰ τοῦτο ἐλύθη ἡ συνεμάχησαν οἱ ἀθηναῖοι τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς κῆ τῶν αἰγυπτίων ἰσοκρά
τους ἡγουμένου. ἦσαν ἢ ἀμφὶ αὐτοῖς φίλοι. διὸ ἀναμιμνήσκει λέγει πέμψαι πυρῶν μυριάδας
ξῆς. αἴγως. τὰ μιμνήσκει χαλεπὸς αἰγυπτίων τύραννος ἡ σκαιότατος, βασιρίν ὑπερκοντικῶς. ἵλεα
ταψαμένους οἱ ἀρχόμενοι, πρεσβεύσει πρὸς ἀθηναίους διὰ σίτου ἀπορίαν μπῆς ἀμοιβαῖον αἰγυπ
τίων ἀναμείνασαν ἀρχοῦσα, τοῦτον ἐκβαλόντες. αἴγως. ὅτε ξέρξης, ἐπαίγυπτίους ἐστράτευε, οἱ ἀθη
ναῖοι συμμαχίαν αὐτοῖς ἀπέστειλαν. ἄλλως. Ἰναρως ὁ τῆς αἰγυπτίων βασιλεὺς ἀπέκτεινε τὸν βα-

Χρ. Ὅπα μφιλος δουχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
Κῆ. Ὁ Βελοποπώλης δοῦχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου.
Χρ. Ἀργύλιος δοῦχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται; pedit
Κῆ. Φιλέψιος δοῦχ' ἑκάστου μύθους λέγει;
Χρ. Ἡξυμμαχία δοῦχὶ διὰ τοὺς αἰγυπτίους;

ἄλλως, ὡς ἀεὶ ξενικοῦντι ἐ
χόντων κορινθίων καὶ οὐχ
ὡς ἰδίως ἐκατὸν τὸν κεφ
ρὸν τοῦτον. δῆλον δὲ ἐκ
τοῦ εἰ διὰ τοῦτο φέρεσθαι.
ὁ ἕκαστος ἐδιδάχθη ὑπαῦ
τοῦ εἰκοστῷ ἔτει ὕστερον. εἰ
μὴ ὁ περὶ εἰκοστὸν ἔλι τοῦ δι
τέρου τοῦτο μετέσχηκε τοῦ.
ἐκβ γὰρ ὀρθῶς ἔχει. ἤδη

κλαίω.
πέρδω.
ξυμμαχία

Antipater

ὁ ὀλιγοχρονιαῖος πόλεμ σωίεσθ τρισὶν ἢ τέτρασιν ἔτεσι πρότερον τοῦ αὐτὶ πέρου ὑΦξίδι δήλον
καὶ τὸ συμμαχικὸν ἐπαινθρόισο σὺ κορίνθῳ. τὸ δὲ λακεδαιμονικόν, ἐνσκηνοῦνι. ἄλλως. μετὰ τὸν
πόλεμον τὸν πελοποννησιακόν, αὐτοὶ οἱ σύμμαχοι τῶ λακεδαιμονίων, ἐκρότησαν πόλεμον
κατατῶν. σωίβαλον δὲ αὐτοῖς ἀθηναῖοι κῆ ἔχον τὴν κόρινθον ὁρμητήριον. εἰς ὃ ἔπεμψαν ξε
νικὸν στράτευμα καὶ αὐτοὶ ἔτρεφον αὐτό. τοῦ δὲ στρατεύματος ἦρχεν Ἰφικράτης ὁ στρατηγός. πο
λὺς δέ φασι κορινθίοις ἀδικοῦμαι ὑπὸ λακεδαιμονίων συμμάχους πέμψαι ἀθηναίους, καὶ ἔ
τρεφον κορίνθιοι. φασὶ δὲ αὐτοὺς ὑφορωμένους ἀθηναίους ξενικὸν τρέφειν συμμαχίας χάριν.
ὃ δὲ κατασκέψασθαι τοὺς ξένους ἐν κορίνθῳ, Κόνων ὁ ἀθηναίων στρατηγὸς καθελὼν λακεδαιμονίους,
ὅπως φυλακὴ οἱ τῶ ἔφοδον αὐτῶν. ἄλλως. δι' ὃλως ἄδετοι ἡ ἰσοτέλεια. ἢ ὅτι κορίνθιοι λακεδαιμονί
ουσ ὑφορώμενοι ἐμιαθοῦτό τ μας ᾧ ἀθηναίων ἐστ τῶν αὐτῶν φυλακὴν, ἢ ἀθηναίους ἐφοβοῦν
το, ἵνα μὴ ὑπαῦτῶν δουλαγωγηθεῖεν. ⊕ διὰ τοῦτο ξένοις πυρὰς ἐν κορίνθῳ ἔτρεφον. ἀσφαλείας εἵνε
κα. Ὁ παμφιλος ὁ παμφιλοῦτος κὴ ὁ Βελοποπώλης, ἀμφότεροι δημαγωγοὶ ἐν ἀθηναίοις. αὐτὶ τοῦ
ἐκπεῖν πολιτεύσασι, εἴπερ οὐχὶ πλούσιοι τοι. ὁ παμφιλῶ δὲ δημαγωγὸς ἐν οἷονεὶ πολιτευόμενος. καὶ
ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου. ὡς καὶ πλάτων φησὶν ἀμφιαράῳ. ⊕ νῦν δ' ἔοικε παμφιλόγε φάσκοντα κλέ
πτειν τὰ κοινά, ἅματε συκοφαντῶν. οὗτος οὖν ἀλοὺς ἐπὶ πλοπῇ ᾧ δημοσίων χημάτων, ἀ
θρόως ἐξέπεσε δημιουργός, τοῦτ' ἐν δίκαιον πεποιηκός. τινὲς δὲ τὸν Βελοποπώλην παράσιτον φασι
τοῦ παμφίλου, δυσυχοῦντος οὗ τοῦ παμφίλου ἀναγκαῖον καὶ αὐτὸν συνδυσυχεῖν αὐτῷ.

Plato

Ἀργύριος δὲ ἀθηναῖος οὗτος ἐπὶ μαλακίᾳ τοσοῦτον διαβάλλεται, ὡς καὶ πορδὰς ἀφεῖναι· καὶ εἰς
θρασύτητα ἡ τὸν ἀργύριον κωμῳδοῦσι· πόρδεται δέ, φρυνιᾷ πλουτῶν. Φιλήσιος, αὐτὶ οὗ οὗτος πέ
νης ὢν λέπων ἰσοτέλειαν ἐξέφετο· περατώδης δὲ καὶ λάλος διαβάλλεται· ὡς ὁ πλάτων ὁ κωμικός.

Plato

Ἡξυμμαχία. ἐπὶ ἀμάσιδος αἰγυπτίων βασιλέως ἐν σιγοδείᾳ ὄντες οἱ ἀθηναῖοι, ἔπεμψαν πρὸς αὐ
τὸν αἰτοῦντες σῖτον. καὶ ἔπεμψεν αὐτοῖς ἱκανόν. ἐκτοῦτου ἀθηναῖοι ἔπεμψαν τοῖς αἰγυπτίοις σε
συμμαχίαν εἰς τὸν ᾧ περσῶν πόλεμον. καὶ ἔσχον φιλίαν ⊕ συμμαχίαν πρὸς ἀλλήλους. ὕστερον
μετὰ τοῦτο ἐλύθη ἡ συνεμάχησαν οἱ ἀθηναῖοι τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς κῆ τῶν αἰγυπτίων ἰσοκρά
τους ἡγουμένου. ἦσαν ἢ ἀμφὶ αὐτοῖς φίλοι. διὸ ἀναμιμνήσκει λέγει πέμψαι πυρῶν μυριάδας
ξῆς. αἴγως. τὰ μιμνήσκει χαλεπὸς αἰγυπτίων τύραννος ἡ σκαιότατος, βασιρίν ὑπερκοντικῶς. ἵλεα
ταψαμένους οἱ ἀρχόμενοι, πρεσβεύσει πρὸς ἀθηναίους διὰ σίτου ἀπορίαν μπῆς ἀμοιβαῖον αἰγυπ
τίων ἀναμείνασαν ἀρχοῦσα, τοῦτον ἐκβαλόντες. αἴγως. ὅτε ξέρξης, ἐπαίγυπτίους ἐστράτευε, οἱ ἀθη
ναῖοι συμμαχίαν αὐτοῖς ἀπέστειλαν. ἄλλως. Ἰναρως ὁ τῆς αἰγυπτίων βασιλεὺς ἀπέκτεινε τὸν βα-

Antipater
ἐπρέσβευσε
λεμον πε
αὐτῶν
Ephiarates
Conō
Pamphilus
Belonopolo
Aegyptius
πορδάς
στρατιᾶ
Philepsius
Amasis re
Psammitic
Busiris
Amirtey
Xerxes
patrius

Ἀεισοφάνους.

Κῤ. Ἐρᾷ δὲ λαΐδος οὐδὲν σὺ φιλωνίδου;
Χρ. Ὁ τιμοθέου δὲ πῶρνος; Καρ. ἐμπέπισοι γέγονε.
Χρ. Τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ σὺ πάντα πράττεις;

λεγάβαζος ὁ τοῦ βασιλέως πρῶτος τῶν στρατηγῶν τὸν πόλεμον διακόψας, ἀλλαχόσε πέμψας ἐλεῖν ἐλεύθερος ἐστὶ καὶ ἐρᾷ καὶ οὐ πείθεται μέν.

Ἐρᾷ δὲ λαΐδος ὅτι Ἀεισοφάνης φλέγει συμφορὰν ἡγοῦνται γὰρ φασιν αὐτὴν ἐν σικελίᾳ πολιόχου τινὸς ἁλόντος ὑπὸ Νικίου ἐπὶ ἔτη. ὠνηθῆναι δὲ ὑπὸ κορινθίου τινός, καὶ τε μφθῆναι δῶρον τῇ γυναικὶ εἰς κόρινθον. ἵμερος δὲ ἐπὶ χαβρίου τὸν παῦτα γνώεσθαι δῶι, ὅτε δὴ ἐπρεσβεύετο ἀθηναίοις εἰς σικελίαν. ἔστι δὲ ἑῶσ δυσκλεούσ ἔτη ἴσ. ὥστε ἄλλοτε διὰ ὀνόματος αὐτὴν ἐπαίρειν. ἐμοὶ φαίνεσ δὲ καὶ Πλάτωνα ἐντῷ Φαίδρῳ ἐπαινεσαι δεκάτῳ ἔτει ὕστερον διδασκῆναι ἐπὶ δυσκλεούσ ὡς μηδὲ ἐπὶ αὐτῆς οὔσησ. δύναται μὴν τοῦτο καὶ αὐτῆς ζώσης λέγεσθαι. Φιλωνίδην δὲ οὐτὸν τὸν πατέρα φησὶ γὰρ οὗτοσ ἀεισοφανέους ἐγγεγραμμένον ἁβράμασιν. ὡς οἱ περὶ καλλίστρατον ἐντῇ ὁμωνυμίᾳ πολανηθέντεσ. ἀλλὰ παῖσδᾶς σὲκεμ τὸν αἰσχρὸν καὶ ἀπαίδευτον. ἰῶ μῶ δεῖται δὲ ὡς δύωροσ καὶ ὡς μέγασ τῷ σώματι, ἁπλίθιοσ. Νικοχάρησ δὲ λατείᾳ. ἀδέπαπαιδευτότεροσ εἰ φιλωνίδου τὸν μελιτέως. περὶ δὲ τὸν μεγέθους, φύλλισ φησιν. ἤτισ ἐλάμηλοσ ἔτεκε τὸν φιλωρίδην. ὁ πλάτων δέ, λαΐ φησιν οὐχέρᾶσ ὅτι φιλωνίδην πουτέτοκεν ἡ μήρ, αὐὸν τὸν μελιτέα, ᾧ οὐκ ἔπαθεμ οὐδέν. καὶ θεόπομποσ ἀφροδισίοις. ὄνοσ μῶ ὁ μάδᾶς μελίτου φιλωνίδησ. ὄνῳ μιγῆσαι μηδὲ ἔβλαστε τῇ πλῃ. δόξᾳ δ' ἀνέρᾶσ φλαΐδοσ, ἐκείνησ ὑπάρχομι αὐτὸν. ἐᾷ ἐκείνου ἐράσθη λαΐσ, ἣ δὲ ὀχλύησ ὁ φιλόσοφοσ ἐπιγράφῃ τῆσ ἑλληνικῆσ ἁπρασίασ τὸ πρόσωπον. Φιλωνίδησ δὲ πλούσιοσ ἐν κορίνθῳ. τοῦτον δὲ προσεποιεῖτο ἐρᾶν διὰ τὸν πλοῦτον λαΐς. αὕτη δὲ θυγάτηρ ἦν Ἐπιμάνδρας. ἣ τισ ἐκλιπαρῶν τῆσ σικελίασ ἦν. τοῦτην δὲ Φιλοξένῳ τῷ διθυραμβοποιῷ, δέδωκε διονύσιοσ ὁ ἐν σικελίᾳ τύραννοσ. εἰσ κόρινθον οὖν ἦλθεν ἅμα Φιλοξένῳ, καὶ ἐπῴκησε. ἐκεῖ ἐγένετο καὶ Φιλήθη ὑπὸ πάντων ἐπιβούλητοσ ἰῶ ἑταιρίσ. λέγουσι δὲ ὅτι ἅμα Ἀλεξανδρῳ ἀπεδήμησεν εἰσ πέρσασ ἐκ κορίνθου. ἡ δὲ λαΐσ ἐπισημοτέρα γέγονε τῆσ μητρὸσ ἐν κορίνθῳ. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὴ ἀπεδήμησεν εἰσ θετταλίαν. ἔνθα δυρυλόχου τινὸσ ἢ ἀρίστου ἰλλου ἠράσθη. περᾧ ἐβίωσε τὸν λοιπὸν χρόνον. αὐτῆσ δὲ πολλοὶ τεθετταλῶν ἠράσθησαν. ἃ τῆ ἔρωτι τὰ πρόθυρα αὐτῆσ οἴνῳ ἔρρανον. Φασὶν οἱ πιζηλοτυποῦσαι αὐτὴν ἡ παλαιὰ γυναῖκες, ἐφόνευσαν αὐτὴν ξυλίναισ χελώναισ τύπτουσαι ἐν τῇ ἱερῷ ἀφροδίτης, παννυχίουσησ οὔσησ, ἐν ᾗ ἄνδρες οὐ παρεγίνοντο. διὸ τούτου ἕνεκα λοιμὸσ ἐπέλαβε τὴν θετταλίαν. ἔωσ ὕστερον ἱερὸν ἐπίνοιαν ἀνόσιας ἀφροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ, αὐόσιον τετολμήκασι φόνου. Ὁ τιμοθέου ὁ πύργοσ. τοῦτο εἰσ τοσοῦτ' ἦρθη τῆσ τύχησ, ὥστε καὶ ἐν ὀλυ. τούτου τὴν δαίμονα φανέσθαι. κατασκευάσας δὲ πύργον, οὐκ ἀπὸ τύχησ ἔφη κατασκευακέναι. ἀλλ' ἀπὸ εὐβρείας. ὀργισθεῖσα δ' ἡ τύχη πένητα ἐποίησεν. οὐκ εἴασε δὲ ἐκεῖνο διὰ τὸν πλοῦτον ἐγγύσαι. ἀλλ' ἐπήγαγε παροινίαν. ἄλλωσ. ὁ τιμόθεοσ πλούσιοσ ἅμα ἦ καὶ ὄλβιοσ αὐτῆ σχατήσ ἀθηναίων, τεῖχοσ οἰκοδομήσασ εἰσ ποσοῦτ' ἦρθη τῆσ τύχησ, ὡσ τὴν δαίμονα ὀφεῖ φανέσθαι πολλῷ. ἃ ἐν ἀθήναις ἐν ἐκόσιν ἐποίησαν αὐτὸν κοιμώμενον οἱ ζωγράφοι, καὶ τὰσ τύχησ φερούσασ αὐτῷ εἰσ δίκτυα πόλεωσ καὶ πορθοῦσα αὐτὰσ, αἰνιττόμενοι τὴν δυσμενίαν αὐτοῦ. ὃσ ἐνέλιπον πάντα πύργον ἐποίησεν ὡσ πλούσιοσ. Ἐμπέπισται, περὶ πένητοσ αὐτοῦ φησι. δέον ἐπεῖν θαυμασὸσ ἢ μέγασ

Ὅτι

Ἀεισοφάνους.

Μονῷ τάρ γ' ἦρᾷ εἰ σὺ πάντων αὐτίοσ,
Καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀτεμβῶν, ὦ ἵ' ἀθῶ τι
Κῤ. Κρατοῦσι γοῦν καὶ τοῖς πολεμίοις ἑκάστοτε.
Ἐφοῖσ' ἂν οὕτοσ ἐπικαθέζηται μόνοσ.
Πλ. Ἐγὼ τοσαῦτα δύναμαι τοσοῦτο εἰ μὴ εἶσ ὧν πρίειν;
Χρ. καὶ ναὶ μὰ δί' ἀστούτων γε πολλῷ πλείονα.
Ὡσ τοῦ δὲ μέσοσ συγγενὸν οὐδεὶσ πώποτε.
Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ὅτι πάντων πολὺ μονή.
Ἔρωτ. Καρ. ἀστῶν. Χρ. μισθικ. Κῤ. ζημιατ
Χρ. Τιμῇ. Κῤ. πλακοῦντ. Χρ. ἀνδραγαθί. Καὶ χαλκᾶ
Χρ. Φιλοτιμί. Κῤ. μάζησ. Χρ. στρατηγί. Καρ. φακ.
Χρ. σοῦδ' ἐγγύετοῦδεὶσ μέσοσ οὐδεπώποτε.
Ἀλλ' ἢν τάλαντ' ἕπτ' ἐσ λάβῃ τριακαίδεκα.
Ρολὺμᾶλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἓξ καίδεκα.
Κἢν ταῦτ' ἀνύσῃ, τετταράκοντα βούλεται
Ἥφισιν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
Πλ. Ἐυ τοί λέγειν ἐμοί γε, φαίνεσθαν πάνυ.
Πλὴν σὺ μόνον δέ δικα. Χρ. Φράζε τοῦ τέα
Πλ. Ὅτ' ὦσ ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖσ φατέ,
Ἔχειν με, ταύτησ δεῦτ' ἔσθ' ἥσομαι.
Χρ. Νὴ τὸν δί'. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντεσ ὡσ
Δειλόταν τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον. Γλ. νὴ σ' ἀλλὰ μέ

μέγασ. ἀλαζονευόμενοσ δὲ ἐπὶ τῇ δυτυχίᾳ ὁ τιμόθεοσ ἔφη μᾶλλον αὐτοῦ εἶναι ἢ τῆσ τύχησ τὰσ πράξεισ. διὸ ἐπὶ τύχησεν ὕστερον, νεμεσησάσησ αὐτῷ τῆσ τύχησ. πολλοὶ δὲ τιμοθέου κωμῳδοῦσι. μῶν ἢ τὸν στρατηγὸν μέμνηνται. Κρατοῦσι τοῦ. χέμασι γὰρ ἐπὶ τῶν τοὺσ συμμάχουσ καὶ περιγίνουσ. Ἐπικαθέζηται. ἀπὸ μετα. Φορᾶσ τῶν ζυγῶν. καθέζεσθαι γὰρ τὸ βαροῦν λέγεται. Νὴ μὰ δία. ὅτι ἡ ἐπὶ λατωμοτικοῦ τὸ μὰ δία, ὅταν αὐτοῦ προτάσσηται τὸ ναί, Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων δεῖ. πρὸσ τὸ ὁμηρικὸν πάντων μὲν κόροσ δεῖ καὶ ὕπνου καὶ φιλότητοσ. Ἔρωτοσ. ὁ δοῦλοσ λέγει τὰ πρὸσ τὴν μαστέρα, πρὸσ τὸ θυμῆρεσ φιλοκωμῳδᾶσ. ταῦτα τοῖς ὑπὸ τοῦ δεαὐτοῦ λεγομένοισ ἀνοησίοισ παραπλέξασ. Φαλῆσ φασὶ δεῖν ὁ ἀνέξητοσ. Φαλῆσ δὲ ἡ ἐξ ἡμιόνου. περιασοῦται ἡ ὡσπερ τὸ συκῆ ἀμυγδάλη.

Theocritus

λῆ καὶ τὰ τοιαῦτα Θεόκριτοσ. καλλιον ὦ πιμελητὰ φιλάργυρε τὸ φανὸν ἐφεῖν. Ἐκπαίδευμα. οἱ γράφοντεσ ἐξ παίδευμα καὶ φάσκοντεσ οὕτω καλλιον γράφειν, ἐπεὶ οὐκ ἔστιν ἐξ παιδεύσεωσ ἁμαρτάνειν ἐπεὶ τὸ μὴ οὐ γιγνώσκειν οὐ καλῶσ οἶμαι λέγουσι. Ὁ δῆλον ἀντὶ τοῦ εἰλικρινὲσ καὶ τοῦ ἐκτὸσ. Ὁ ἀπὸ τοῦ εἰλίσσω λεγομένου πυρίτου. οὐ μόνον αὐτῇ προθέσει τὸ ἐξ χρῆται, ἀλλὰ καὶ ἐν ἑτέροισ, ὡσ δῆλοί τε ἐρημῶμαι. τὸ μὲν ἐκτὸσ, ἐκ τοῦ ἔξω. καὶ τὸ εἰλικρινὲσ ἀπὸ τοῦ ἐξ. Γλὴν σὲ μόνον δέδοικα. τυφλὸσ μὲν ὢν οὐδὲν ἅμα ἐπελθεῖν, εἰκείμοι τοσοῦτον δύναμισθαι. δέον οὐ δύναμαι ἀναβλέψαι με. Νὴ τὸν δί' ἀλλὰ καὶ λέγουσιν. οὐσὺ μόνοσ λέγεισ σεαυτὸν δειλόν, ἀλλὰ καὶ πάντεσ. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ ὁ πλοῦτοσ ἔπαυεν, ἐν μόνον δέδοικα. τὸ δὲ νὴ δία, κατωμοτικῶσ αὐτὸ τοῦ ἔσται κύριοσ τῆσ δυνάμεωσ. Δειλόταν τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον λέγεται περὶ τῷ πλουσίῳ μ ὅτι δειλοί, διὰ τὸ ἀγρυπνεῖν περὶ τῷ χρημάτων. αἰνίττεται δὲ ἐσ δύο τοῦσδε. ἐκεῖνοσ γάρ φησιν. δειλὸν δὲ πλοῦτοσ καὶ φιλόψυχον κακόν. ἀναφέρεται δὲ ἐπὶ θεῶν ἢ τῷ χρημάτων κατὰ περίαν.

Euripides

Solisima
Ἐκάσοτε
μεγὸσ. σ
Νέαινα
Τραγέλα
Ἰσχὰσ. τα
μέδοα. ma
Boladrs
. M .
Ἐστιθμέε
Ἀμύτω. ε
διο.
Νικιᾶ
μὰ δία
Φακὸσ
Φακὴ
ἐξημιόω
ἐκκιόω

Τοιχωρύχος τὰς δίκας εἰς δυσχερῆ τροπὴν καθίστησι.
Οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅθεν λαβεῖν.
Εὑρὼν ἀπαξάπαντα κατακεκλεισμένα.
Εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν προῖκα, δειλίαν.
Χρ. Μὴ νῦν μέλητόσοι μηδὲν· ὡς ἐὰν γένῃ
Ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα.
Βλέπων τὸ πρόσθεν ἐξυτερον ῥυπαρώτερος.
Πλ. Πῶς δ' ἂν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν.
Χρ. Ἔχω τιν' ἀπάτην ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἰρήκεμοι
Ὀφοῖβος αὐτός, ᾧ δικὴν στείσας δάφνην.
Γλ. Κἀκεῖνος ἂν ξυνοῖδε ταῦτα, Χρ. Φημὶ γώ.
Πλ. Ὁρᾶτε. Χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦ γαθέ.
Ἐγὼ γὰρ αὐτοῦ τοῦτ' ἐκαθ' ἑαυτὸν πεπαίσομαι.
Ἀνυρὸς ἀπράξω ταῦτα. Καρ. κἀμὲ βάλλ' ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χἄτεροι σῶν ξυμμάχοι.
Ὅσοι σ' δικαίοις οὖσιν, οὐκ ἦν ἀλλοτα.
Πλ. Παπαῖ· πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. Οὐκ· ἦν τε πλουτήσωσιν ὀρθῶς αὖθις πάλιν.
Ἀλλ' ἴθι σὺ μὴ ταχέως δρᾶμον. Καρ. τί δρῶ λέγε.
Χρ. Τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον. Ἡρήσεις δ' ἴσως
Ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένους
Ὅπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐν τοῖς πάροιν.

Τοιχωρύχος· περὶ τοῦ λοῦ τοὺς φωτᾶς τὴν ἀσφάλειαν οἱ πλουσίοι. ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἰωμι ἣν φησι· τὸ ποτὲ τὴν χλωρὸν αὖ τὸ βολῶ τὸ χρυσίον. δέδοι μὲ τὸ βαλλόμενον ὑπὸ πάν τιν· εἰ· οἱ γὰρ δύναμοι ζημίαν τὸ μάλιστα φθῆναι τὰ χρήματα, δειλότεροι γίνονται τὸ ἐπεκείνων οὗ μετίενε μερεπὶ τὸν πλοῦτον.

Ἀπαξάπαντα· αὖτὸ τὸ τέλεον· τὸ δὲ ἑξῆς, εἶτα δύρων ἀπὸ τὰ πάντα ἁπλῶς κεκλεισμένα. Ἀνὴρ πρόθυμος· ἐὰν προθυμηθῇς, καλῶς μετελθεῖν τοῦτο τὸ πρᾶγμα παρὰ τοῖς μὴ δικαίοις σωθῆναι, τοῖς δὲ πονηροῖς μηδαμῶς. Ὀξύτερον τὸ λυγκὸς· λυγκὸς τὸ ὀξὺ βλέπον· ἀπὸ τῶν λυγκῶν τῶν ἐν Θρᾴκῃ φησίν, ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ· ἐπεὶ δοκεῖ περιττὸς εἶναι λέγειν· τοσοῦτον ἦ ὀξυωπέστερος ἦν, ὡς καὶ δειλότερος ἰδεῖν κάστορα δολοφρονέστερον τὸν ἀδελφόν, ὡς φησι Πίνδαρος. Ἀπόλλωνος δέ φησι περὶ ἑαυτοῦ τὸ τοῖς ἀργεμόνι λυξὶ ζάλεσθ' ἐγείρομαι ἡλυγὴ διάφοροι ἐς πᾶς αἰγυπτ. Θάμος ἀφαρεῖ πᾶς ὁ λαός, λέγει λυγκούς. οὗ μέμνηται καὶ Θεόκριτος ὀστῷ ἐς δυσκούρους ὕμνῳ. τὸ μὲν ἀναρπάξαι τεδύω φερέτην δ' ὃς ἰών, Δοιὰς λόγχι· ποιοπόρας· δοιὼ δάρα πῶμ, Εὐσμενίως ἐδίωκον ἀδελφεὼ ἐς Ἀφαρῆος Γαμβρὼ μελλομάμω λυγκίδι καὶ ὀκαρτερὸς ἰδώς· ὃς ἐλέγχειν ἔναι πάνυ ὀξυδερκέστατος ὡς τε καὶ τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν· οὕτω μὲν μυθολογοῦσι· πρὸς δὲ τὸ πιθανὸν τοῦ λόγου ἐπινενόηται, ὅτι πρῶτος οὗτος δύρι μέταλλα χρυσοῦ καὶ σιδήρου ἐν τῇ ἄλλων· ἐν δὲ τῇ μεταλλύσει λύχνους μεταφέρων ὑπὸ τὸν γῆν, τοὺς μὲν κατέλιπεν ἐλεῖσθαι· αὐτὸς δὲ ἀνέφερε τὸν χαλκὸν καὶ τὸν σίδηρον ἐν τοῖς λοιποῖς· ἔλεγον οὖν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι λυγκὸς ἐν τῷ ὑπὸ γῆν ὁρᾶ ἐν καταδύων, ἀργύριον περιφέρει.

Παπαῖ πονήρους εἶπας· τὸ παπαῖ χλευασμὸν ἐν ταύτῃ· πονήρους δὲ, ἐπιπόνους ἀτυχεῖς ἀθλίους· ἀπὸ τοῦ πόνου φροντίζοντας· ἴσον τῷ ἀθλίους ἀπαλοὺς· ὡς Φαμὲν πονήρως ἔχειν τὰ πράγματα ἡμῖν· σκληρὸν δὲ ἐστὶ τὸ πονήρους· σημαίνει γὰρ νῦν, τὸ ἐπιπόνους. Οὐκ, ἤγουν πλουτήσωσι.

Apud comicū pcunctatur gsqā cur aurū palleret. respondetur ga multos habet insidiatorēs

Ἡμῖν μετάσχοι τῆσδε τοῦ πλούτου μέρος.
Κῦ. Καὶ δὴ βαδίζω· τοῦτο δὲ τὸ χρεάδιον.
Τῶν σφόδρα θεῖ τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. Ἐμοὶ μελήσει· τοῦτο γ'· ἀλλ' αὐύσας ἕπου.
Σύδῶ κρατίστη πλοῦτε πάντων δαιμόνων.
Εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'· ἡ γὰρ οἰκία.
Αὐτὴ σίν, ἣν δεῖ χημάτων σε τὴν μέρον
Μεζόν' ποιῆσαι· καὶ δικαίως κἀδίκως.
Γλ. Ἀλλ' ἅδομαι χθονὸς μὴ εἰσίων μὴ τοὺς θεούς.
Ἐς οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
Ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' ὀδὲν αὐτοῦ πώποτε.
Ἦν μὲν γὰρ εἰσφέρω λόγον εἰσέλθων τύχῃ.
Εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω.
Καὶ τις προσέλθῃ χρηστὸς ἀνθρώπων φίλος.
Ἀπῆν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον.
Ἐξαρνός ὄστ, μηδ' ὀφλεῖν με φῶπότε.
Ἦν δ' εἰσπαραπλῆν ἀνθρώπων εἰσέλθωσιν τύχῃ.
Πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος.
Γυμνὸς θύραζε ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ.
Χρ. Μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
Ἐγὼ δὲ γύτου τὸ πρόσωπον ὡς εἰμάει
Χαίρω τε γὰρ φειδώμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
Γάλιν τὸν ἀλῶν, ἡνίκ' αὖ τούτου δέῃ.

Ἡμῖν μετάσχοι· ῥῦδε τοῦ πλούτου μέρος.

Τοῦτο τὸ κρεάδιον, ὃ ἔρχεται ἀπὸ τῆς θυσίας ἔχοντες ἀδελφῶν· οἱ γὰρ ἐν θυσίας ἑόντες, φέρ' ἐξ αὐτῆς τῆς θυσίας τοῖς οἰκείοις κατὰ νόμον τομά.

Ἄλλως· ὃ κρέας ἦκον ἀγόντες λεφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας· ἐντοῦθεν, τὸ λεβήτιον.

Ἐμοὶ μελήσει· τοῦ εἰσενέγκαι φησὶ τὸ μερίδιον· τὸ δὲ αὐύσας, αὐτὶ τοῦ αὖσον.

Καὶ δικαίως κἀδίκως· τὸ ἀδίκως ἀπολῶς ἔρρι· πάσιον ἀπάσης τε χρηματισμοῦ καὶ ὑπηθαυτῷ, ἀδίκως δέ· ἐκ ἀπειλητικῶς δέ, ἀλλὰ μελικτικῶς προσαγόμενος. ἄλλως· αὐτὸ τοῦτο πρὸ τοῦ ὅτι ἀπίκοι.

Φειδωλόμ· φειδωλὸς ὁ φθόνων τὸ δοῦναι, παρὰ τὸ φείδομαι ἢ τὸ δοῦναι. φειδωλότερος ὁ μὴ δοῦναι· ἐκ τοῦ τὸ φειδωλὸς εἰς λ, φειδωλός.

Καὶ τις προσέλθῃ χρηστός· ἵνα τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλαργυρίας σημάνῃ· προσέλθῃ μὴ δῶ καὶ τὸν χρηστὸν φιλ

Πρὸς τὴν ἀφρονα μοῦ ἀπὸ τῶν ῥημάτων τῶν ἀπατώντων τὸν ἁρμονίαν λυθεῖσαν ἀληθῶς δὲ ἡ σωτία πρὸς τὸ πλοῦτον δηλοῖ· ἐν ἀλαζονείᾳ τοιοῦτο σωτὸς ἡ τὸ ἄτμητον τοῦ χόνωσον ἡ τὸ κέρμα βροῖ χοῦ ἀκαρὲς τὸ ἄτμητον· αὖσος· ὃ ἐλαχίστως, ὃν χοῖόν τε διακόψαι διὰ τὸ βραχύτατον τὸ ἀκαρὲς τοιοῦτόν τι ἀπὸ μικρῶν τριχῶν τῶν διὰ βραχύτητα μὴ δυνάμενον καρῆναι. ἄλλως· ἐπίῤῥημα τὸ ἀλαζονῶς· ἀφ' οὗ τὸ ἀλαζὼς ἐπιῤῥηματικὸν ὄνομα· ὅπερ ἡ παροιμία ἐκφοισὶ ἀσωτίαν μὴ μόνοι, τοῦτέστ ἐαυτὸν ἀπώλεσε. Μετρίου γὰρ ἀνδρὸς· τοῦτέστ τῶν τὰ μέτρια ἐχόντων· ἐπεὶ οὐδέποτε μετρίου ἀνδρὸς ἐπέτυχες. Πῶς εἰμάει· τὸ πῶς, ὅταν μὲ σκοίδῃ· ὅταν μάζει ἢ αὐτὸν ὡς ἀεὶ ποτε σύμμετρον ὄντα· μετρίου δὲ λέγει ἀνδρός, τὸν δυναμένου ἑαυτὸν ζῆν. φειδόμενος ἀρετῆς γάρ, ὡς τοῦ δεοντικαιρῷ ἁρμοζομένου, καὶ φειδὲ ὧν καὶ δαπανᾶν.

Attici abundant articulis

Ἀριστοφάνους

Ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι. ἐχρῆν ὁ πλοῦτος ἀντὶ τοῦ γυναῖκα καὶ τὸν υἱόν, ἀλλ' ἵνα ἐκεῖνοι τὸν πλοῦτον ἴδωσιν. τοῦτο γὰρ πρέπει. ἀττικοὶ δὲ πλεονάζουσι τοῖς ἄρθροις.

Πείσομαι. χαριεντίζεται τοῦτο. οἶδε ὁ φησὶν ὅτι ὁ πλοῦτος τιμᾷς τὸν πλοῦτον.

Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ. εἴσθεσις διπλῆ ἀμοιβαίων ἐκ στίχων ἰάμβικῶν

Ἀλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
Καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον
Ὃν ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. πείσομαι.
Χρ. Τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι;
Κα. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
Ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί,
Ἴτ' ἐγκονεῖτε σπεύδετε, ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν,
Ἀλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντ' ἀμύνειν.

εἰκοσιτεσσάρων ἐνμέτρων, πρὸς τοῖς τεσσαράκοντα, ἄχρι τοῦ, ἐγὼ δὲ τὴν κίρκην. ὧν οἱ μὲν μετρούμενοι τετράμετροί εἰσι καταληκτικοί. οἱ δὲ, βληχώμενοί τε προβατίων καὶ αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη, ἔτι δὲ ἡγούμενοι τῶν προβατίων καὶ εἰκῆ καταδαρθεῖν που τέσσαρες ὄντες, δίμετροί εἰσιν ἀκατάληκτοι. καὶ τὸ μὲν τετράμετρον ἰσοσωμάτῃ καλεῖται διὰ τὸ κατακόρως αὐτῷ κεχρῆσθαι. οἷον μὲν καὶ τὸ, ἐμοὶ γένοιτο πρόσθεν καλὴν ἀπέργια. τὸ δὲ δίμετρον ἀνακρεόντειον οἷον καὶ τὸ, μαίνομαι καὶ ἐμμαίνομαι. ἐφ' ἑκάστῳ συστήματι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων, διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ἰστέον ὅτι, ὅτε τίθεται ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τῶν ὑποκειμένων προσώπων ἐν ἐκθέσει κῶλά τινα μετὰ τὴν περίοδον τῶν στίχων τοῦ αὐτοῦ μέτρου ὄντα, ἢ ἑτέρου εὑρίσκεται γὰρ καὶ οὕτως, ὁ τοιοῦτος σχηματισμὸς, καλεῖται διπλῆ, διὰ τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων τὸ σημεῖον ἐκ τοῦ τίθεσθαι τῆς διπλῆς. ὅπερ ζιγώνῳ παραπλήσιόν ἐστι ἐοικὸς τῇ βάσει μόνης λειπούσης. μεθ' ἣν, ἡ τοῦ χοροῦ πρόοδος ἀεὶ γίνεται, ἀλλὰ σπανίως. ὅτε δὲ οὐ τίθεται κῶλα τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν οἷς ἤρξαντο στίχοις, ἐν τούτοις οἱ ὑποκείμενοι παύονται, τὸ τοιοῦτο καλεῖται κορωνίς, διὰ τὸ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων, τὸ σημεῖον τῆς κορωνίδος τίθεσθαι. ὅπερ ἐστὶ γραμμή τις βραχεῖα, καμπήν τινα ὑποκάτω ἔχουσα. ἧς ἑξῆς ἀεὶ τίθεται κορωνὶς ἑτέρα χοροῦ, ὥσπερ σφραγίζουσα οἷον τὰ ῥηθέντα. ἐν δὲ ταῖς στροφαῖς καὶ ἀντιστροφαῖς, καὶ τῇ μεταξὺ τούτων τῶν ὑποκειμένων περιόδων, παράγραφος τίθεται, ὡς ἡ φαιστίων φησίν. ἧς τὸ σχῆμα, γραμμή τις ἐστὶ βραχεῖα. ὥσπερ τινὰ στιγμὴν ἐνταῦθα ἄκρῳ ἔχουσα. δῆλα δὲ ἐστὶ τὰ τοιαῦτα σχήματα, καὶ ἐνταῦθα βιβλίῳ κείμενα. μεθ' ὧν ἐστι καὶ ὁ ἀστερίσκος. οὗ τὸ σχῆμα ἀστέρι ἔοικεν. Ἡφαιστίων δὲ φησὶν ὅτι κατὰ τὸ ἀριστοφάνειον ἐκδοσιν ὁ ἀστερίσκος ὥσπερ ἐπὶ τέλει ἐτίθετο μόνης. χρώμεθα δὲ φησὶ τῇ κορωνίδι, ἐν τοῖς δράμασιν κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον. ἢ γὰρ ὅταν τῶν ὑποκειμένων τινὰ καὶ ἀπαλλαγέντων καταλείπηται ὁ χορὸς. ἢ ἔμπαλιν. ἢ ὅτε μετάβασις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον γίνεσθαι δοκεῖ τῆς σκηνῆς. τῇ δὲ παραγράφῳ, κατὰ πρόσωπα ἀμοιβαῖα, ἔν τε τοῖς ἰαμβικοῖς καὶ τοῖς χορικοῖς, μεταξὺ τῆς, τε στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς. ἐὰν μέντοι ἡ στροφὴ ἐξ ἀμοιβαίων τυγχάνῃ συγκειμένη, οὐκ ἐξαρκεῖ πρὸς τὸ δηλῶσαι ὅτι πεπλήρωται ἡ στροφὴ, ἡ παράγραφος, ὥσπερ φέρομεν ἄγνης στροφῆς. ἐπειδὴ ἔφθη καὶ σοῦ κώλου οὐδὲ μὴ ἐπὶ πορτίθεται. ἀλλὰ κεῖται ἡ ἔσω μὲν νενευκυῖα διπλῆ. τοῦτο δὲ ἐὰν ἀντιστροφῇ ὑποφέρηται, ὡς ἐὰν γε μεταβολὴ μόνη ἡ στροφῆς, ἡ ἔξω βλέπουσα τίθεται. Ταὐτὸν θύμον. ἀντὶ τοῦ, οἱ αὐτῆς πεῖρας μεταχόντες. θύμον δὲ ἐστὶν εἶδος βοτάνης εὐτελοῦς. τινὲς δέ φασιν ὅτι παρῴδηται ἐκ τοῦ Ἡσιόδου. Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. ἀντὶ τοῦ, ὡδίνουσα καὶ εὐτελῆ θέλοντες ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ἐθέλειν ἀδικεῖν. ἅμα δὲ καὶ τὸ βραχὺ καὶ εὐτελὲς διαβάλλεται. ὥσπερ δὲ τὸ θύμον λέγεται καὶ βραχὺ παραλήκτως. καὶ ὁ βύτιον ἐκτεινόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον ἀρσενικῶς κλινόμενον, δηλοῖ τὴν ψυχήν. Ἴτ' ἐγκονεῖτε. ἀντὶ τοῦ ἐνεργεῖτε, ταχύνατε. ἐπεὶ οἱ ἐγκόνεις ἔχοντες κόνεως πληροῦνται. ἢ ἀπὸ τῶν ἀθλητῶν. ἐν κόνει γὰρ ἐκεῖνοι τὸ ἔργον. ἢ ὅτι πρὸ τοῦ τριβῆναι ἐπὶ τὸ ἄψασθαι νικῶσιν. Ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν. οὐ τοῦ μέλλειν καὶ ἀναβάλλεσθαι καιρός ἐστιν, ἀλλὰ τοῦ σπεύδειν

Ingrediamur

Volo ut videatis ab uxore & filio

Πλοῦτος

chorus agricolarum loquitur

Χο. Οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως,
Ὡς εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη;
Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
Ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.
Κα. Οὐκοῦν πάλαι δήπου λέγω; σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις.
Ὁ δεσπότης γάρ φησιν ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας
Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
Χο. Ἔστιν δὲ δὴ τί καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;
Κα. Ἔχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν', ὦ πόνηροι,
Ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νωδόν.
Οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
Χο. Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν, πῶς φῄς; φράσον μοι.
Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.
Κα. Πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.
Χο. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
Ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;
Κα. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
Ἡγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν ὑγιὲς νομίζετ' εἰπεῖν;
Χο. Ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
Ἰοὺ ἰού, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

ἀπὸ τοῦ δεῖν ἐπ' ὀλίγον πέμπειν. Πάλαι προθύμως. σωτῆρος δεικτικῶς. τὸ δὲ πάλαι, οὐ μόνον βραδυτῆτος ἐστὶ σημεῖον, ἀλλὰ καὶ [illegible] μεθ' ἡμῶν [illegible] λοιπόν, οὐ πρεσβύτας καὶ [illegible] τοὺς δεῖν εἰπεῖν καὶ ταῦτα πρὶν φράσαι μοι. Οὐκοῦν πάλαι δήπου. οὐδαμῶς ἀποδεικτικός. [illegible] ρόντως δὲ παίζει μηδὲν εἰπὼν καινὸν, ἐπεὶ τοῦ εἰρηκέναι δὲ ἀπαυτῷ τὰ ὦτα πρὸς πεπηρῶσθαι. [illegible] λάβε οὖν τὸ δεσπότην αὐτοῦ οὐκ ἐθέλειν διὰ τὸ γῆρας. Ψυχροῦ βίου. ἤτοι ταλαιπώρου [illegible] τὴν πεῖραν, ταῦτά φησιν αὐτὸν εὐτελῆ τὸ ζῆν, ὑμᾶς ἀντὶ τοῦ ταλαιπώρους ζήσειν χρόνου δυσκόλου ζήσειν. Κυφὸν. κυρτόν. ῥυσὸν δὲ, ῥυτίδας ἔχοντα. νωδὸν δὲ, ὀδόντας μὴ ἔχοντα διὰ τὸ γῆρας. οὐ γὰρ δὴ ἄφωνον αὐτὸν γὰρ ὁ πλοῦτος. ψωλὸν δὲ ἀσχήμονα κατὰ περιτομὴν συντομοτέρου. μαδῶντα δὲ, φαλακρὸν. καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα. Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. ἀττικὴ ἡ σύνταξις. ἀντὶ τοῦ ὦ πολύτιμον ἐκ τῶν ἐπῶν ἀγγελίας, ἢ ἀντὶ τοῦ ὦ τιμιώτατον εἰπὼν λόγον. Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα. ὡς πολύπειροι συνῆκαν τὴν τοῦ πλούτου ἐν μύθοις οὕτως ἔχουσαν ἀπογραφήν. κυρίως δὲ σωρὸς, τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναιρόμενον πλῆθος. παρὰ τὸ σῶ, ὅ ἐστι σώζω. συναιρῶν καλῶς ἂν ἀπὸ τῶν καρπῶν φαίνονται εἰρηκότες. οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες, καὶ πλούσιοί εἰσιν. ἢ ὡς γεωργοί, ταύτῃ κέχρηνται τῇ παραβολῇ. Πρεσβυτικῶν μὲν οὖν. διὰ τὸ τοῦ γήρως ἕπεσθαι ταῦτα τὰ συμπτώματα ἀπὸ κοινοῦ ἦ τὸ δηλοῦν. σωρὸς δὲ θηλυκῶς ὥστε ταφὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὥσπερ δὲ τῶν καρπῶν, ἀρσενικῶς διὰ τοῦ ω μεγάλου. Φενακίσας. φενάκη τὸ προκόμιον οἷον, τὸ φαινόμενον κρανίον τριχῶν καὶ σκέπη. ἄλλως δὲ κεφαλῆς τριχῶν πενομένης ἄκος. φενάκη δὲ κυρίως ἡ προσθετὴ καὶ οὐ τηροῦντι κόμη. ἀπὸ τῆς κατερρυηκυίας γυναικὸς, οὕτως ἀπατῶσι διὰ τὸ ἐπείσακτον εἶναι κόμης. Ἀζήμιος. ἀβλαβής. κυρίως δὲ ζημία ἡ τῆς οὐσίας μείωσις. βακτηρία δέ ἐστιν ἡ τὴν βάσιν ποιοῦσα ἑδραίαν, ἢ βακτηρία τίς ἐστιν. οἷον ἡ βάσεως αἰτία. ὁ ἐν πλεονασμῷ τοῦ κ. πάντες γὰρ οἱ γέροντες ἐν ταῖς ἀθήναις δύο βακτηρίας ἐβάσταζον. ἢ ὅτι προειρηκὼς ἀσθενεῖς γέροντας ἤδη. εἶχον δὲ καὶ διὰ τὸ ἐπερείδεσθαι αὐτῇ. ἢ διὰ τὸ ἀμύνεσθαι ταύτῃ μὴ δυναμένους χερσί. Πάντως γὰρ ἀληθῶς γὰρ νομίζετε με τοιοῦτον ἄνθρωπον φύσει εἰς ἅ-

c

Omnes athenienses duos baculos gerebant

multi · laboro · festino · Parodos · Coronis · Paragraphos · Asteriscus · Ephestio · Hesiodus · frigi · sordidi · impunis · tardare · liberatus

ἀξιόω · Ἀφικνέομαι · Δεῦρο · Δηλόω · Φενακίζω · Ἀζήμιος · ἐπιτρίβω · χοῖνιξ · πέδη · ποθέω · ἀμυδρός · κυφόν · κυρτόν · ῥυσοί · νωδόν · ψωλόν · σωρός · Ἀζήμιος · φενάκη · ζημία · βακτηρία

ΚΡ. Ἐν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
Σὺ δ' οὐ βαδίζεις· ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

[illegible]

Μόθων.

ΧΟ. Διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος.
Ὅστις φενακίζεις, φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν.
Ὅτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
Οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς, προθύμως
Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.
ΚΑ. Ἀλλ' οὐκέτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν Πλοῦτον γάρ, ὦνδρες, ἥκει
Ἄγων ὁ δεσπότης, ὃς ὑμᾶς πλουσίους ποιήσει.
ΧΟ. Ὄντως γὰρ ἔστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;
ΚΑ. Νὴ τοὺς θεούς, Μίδαις μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.
ΧΟ. Ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
Ὑφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
ΚΑ. Καὶ μὴν ἐγὼ βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν Κύκλωπα
Μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων.

[illegible]

φιλοσόφι ἐκτυφλῶσαι
quod sequitur post. hic
n. ordo.

Ἀριστοφάνους.

Ὑμᾶς ἀγρεῖ’ ἀμεῖα τέκεα θαμίν’ ἐπαναβοῶντες
βληχώμενοί τε προβατίων
αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,
ἕπεσθ’ ἀπεψωλημένοι· τράγοι δ’ ἀκρατιεῖσθε.
ΧΟ. Ἡμεῖς δέ γ’ αὖ ζητήσομεν, θρεττανελὸ, τὸν κύκλωπα
βληχώμενοι, σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
πήραν ἔχοντα, λάχανά τ’ ἄγρια δροσερὰ, κραιπαλῶντα
ἡγούμενον τοῖς προβατίοις·
εἰκῇ δὲ καταδαρθέντα που
μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
ΚΑ. Ἐγὼ δὲ τὴν κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ’ ἀνακυκῶσαν,
ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ φιλωνίδου ποτ’ ἐν κορίνθῳ
ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν, αὐτὴ δ’ ἔματτεν αὐτοῖς,

⊡ alludit ad id quod interpres ait charta sequente. fa. p. m longe a fine. μίνθον ἔλεγε ... αὐτοὺς ἐν τῇ κόπρῳ φυομένου ὧ χαίρουσιν οἱ τράγοι.

Πλοῦτος.

Μιμήσομαι πάντας τρόπους·
ὑμεῖς δὲ γρυλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
ΧΟ. Οὐκοῦν σε τὴν κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ’ ἀνακυκῶσαν
καὶ μαγγανεύουσαν, μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,
τὸν λαρτίου μιμούμενοι, τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν,
μινθώσομέν θ’, ὥσπερ τράγου
τὴν ῥῖνα· σὺ δ’ ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,

Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Κα. Ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
ὑμεῖς ἐπ' ἄλλο εἶδος τρέπεσθ'·
ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη λάθρα
βουλήσομαι τοῦ δεσπότου
λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
μασώμενος τὸ λοιπὸν οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.

Χρ. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστιν, ὦνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν·
ἀσπάζομαι δ' ὁτιὴ προθύμως ἥκετε
καὶ συντεταμένως κοὐ κατεβλακευμένως.
ὅπως δέ μοι καὶ τἆλλα συμπαραστάται
ἔσεσθε καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.

Χο. Θάρρει· βλέπειν γὰρ ἄντικρυς δόξεις μ' Ἄρη.
δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τἠκκλησίᾳ,
αὐτὸν δὲ τὸν Πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.

Χρ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
προσιόντα· δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.

[illegible]

Παρὰ τὴν ὑπόνοιαν

stiu latine unde dicitur

Βλ. Τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη ποθ'; ὅπως καὶ τίνι τρόπῳ;
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καίτοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν Ἡρακλέα, πολύς
ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος.
ἔστιν δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστόν, ὅπως
χρηστόν τι πράττων τοὺς φίλους μεταπέμπεται.
οὔκουν ἐπιχώριόν γε πρᾶγμ' ἐργάζεται.

Χρ. Ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας ἐρῶ. μὰ τοὺς θεούς,
ὦ Βλεψίδημ', ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν,
ὥστε μετέχειν ἔξεστιν· εἶ γὰρ τῶν φίλων.

Βλ. Γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλούσιος;

Χρ. Ἔσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἔνι γάρ τις, ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι.

Βλ. Ποῖός τις; Χρ. Οἷος; Βλ. Λέγ' ἀνύσας ὅ τι φῄς ποτε.

Χρ. Ἢν μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί·
ἢν δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν.

Βλ. Τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον,
καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
οὕτως ὑπερπλουτεῖν τό τ' αὖ δεδοικέναι
πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.

Χρ. Πῶς οὐδὲν ὑγιές; Βλ. Εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία
ἐκεῖθεν ἥκεις ἀργύριον ἢ χρυσίον
παρὰ τοῦ θεοῦ, κᾆτ' ἴσως σοι μεταμέλει.

Χρ. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Βλ. Παῦσαι φλυαρῶν, ὦγάθ'· οἶδα γὰρ σαφῶς.

Χρ. Σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. Βλ. Φεῦ.
ὡς οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός,
ἀλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.

Χρ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.

Βλ. Ὡς πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων.

Χρ. Μελαγχολᾷς, ὤνθρωπε, νὴ τὸν οὐρανόν.

[illegible]

Καίτοι

πρὸς τὸ καθῆκον σημαίνει

πρὸς

ἀποδυσαι

Ἐπῳδὴ λύτια αὐξέσει τὸ βλέμμα αὐτοῦ ὅμοιον πεπάνουρ πηλιότι βλέμματι. Οἰδίπ
κρώζῃς· ἆρ' οἰμιᾶ ὠὴ θρυλ λυπτωνοφεικορῶν· αὖτις τὸ οὐ αἴφνιδιλάτω περὶ τοῦμε
ιλοφεῖναι μοι σιαλέπει
Ἐπῴσει τοῦ πάρομιλοῦ· ὡσ
πρὸς ὑρηκότα ἡδὺ ἀλεξις.
χεῖται δὲ τῇ πηλιότητι,
αὖτι ποσότητος. Τὸ σὸμὲ
ὖσας· τεῖνε) πρὸς τ' ῥητο
ρασ· ἐπειδὴ ἐωθασι τοῖς ἔρ
μασιν κεκληρωμένοισιῶν
Φορτίζεαδς ὡσκοινωφέλι
μοι. Ἱκετηρίαν ἔχον· ἱκε
τηρία ὀξιλιλαδος ἐλαίας ἐ
είω πεπλεγμένος· οἰδίπε
ὺδιπου ἐλαΐκατεῖχ κλά
δου. Ἰωνπερμφίλ· πάρμ
Φιλος ζωγράφος ἰωὶ ὡσπο
τ' ἡρακλεΐδασ ἔγραψεν, ἱ
κετεύοντας τ' Ἀθηναίων
δῆμον· μετὰ δὲ θάνατον ἡρα
κλέους, δύρυσθεὺς δίωκε τοὺς
ἡρακλείδας, διὰ τὸ πρὸς τὸν
ἡρακλέα, τὸ ἐκείνου γένος πα
τέρα, ἐμφύλιον μῖσος· πούτῳ τῷ ἱστορίαν ἔγραψε πάμφιλος τραγικός· ἢ δέ τινας ζωγρά
φους ὧν τοῖς τὴν ἡρακλείδων τύχην χαριεῖσθαι ὑφήσατο· ἢ αὖ δύφρονος, Ἰαπωνι
ῶν τοῖς τὴν φασιν ἢ δι' ἀξίαν ἡρακλείδας· τὰ δὲ ἴαν ὠὶ τετηδὼ μὴν ὑπόμνημα, δι' ἃ ζῇ, πότερον
ξαπικὸς ὠὶ τῆσ ἠζωγράφος. ὃν ἴα θήσασθαι φασιν ἀπελλ· ἢ εἰκλυτὸς δὲ ζωγράφος ὃ ἀπελ
λῆς· ἐμὴν τοι τοὺς δι' ἀσκαλίαισ πρὸ τοῦ των τ' χρόνων πάμφιλ' ἀδεῖς φέρ[ει] Ἰαπικὸς γραφὴ
μὴν τοι βίνοι ἡρακλεΐδαι ἐ ἀλλιμίων ἐ ἡρακλέας θυγατηρ ἀθωναίας ἱκετεύοντες δύρυσθέα δι' δ
οτις· ἢ τις πάμφιλ' ὃν ἔστιν ὡσφασιν αὐτὰ πλοδώρου· ὃ δὲ πάμφιλος ὡς ἔοικε καὶ νεώτερος ἰὼ
Αἰσοφαύους· αὐτὼς· οὖτος τραγωδοποιὸς· ἔγραψε δὲ τοὺς ἡρακλείδας ἱκετηρίαν ἔχοντας, ὅταν
δύρυσθεὺς μετὰ θανάτον ἡρακλέους τοὺς ἡρακλείδας ἐδίωξε· καὶ οὗτοι μετὰ φ ἀλλιμίωνος
ἔβοηθησαν τοὺς ἀθηναίους βοηθῆσαι αὐτοῖς ἤκ καὶ ἐβόων· τὰ οὖν συμβάντα αὐτοῖς ζω
γράφῳ τὶς πάμφιλ' ἀθηναῖος ἔγραψε καὶ αὐτοὺς ἱκετεύον
τας· τοῦ τ' οὐ λείπει, ὅτι οἱ κατὰ δικαζόμενοι μετὰ τ' παίδων καὶ τῶν γυναικῶν παρηκολούθουν
ἀὖ τὸν τρόπον· φαῦλο δέ ὢν, οὐκ αὖ παρῆν ἂν, ἀλλ' ἔστιν· μῶν δὲ τοῖς χρησοῖς προῃρημένοι
δοῦμαι, δῆλον ὅτι ἀγαθὸς εἰμι· εἰ δὲ ἀγαθὸς, οὐκ ἐκλοφᾶς.

Ἀπερτὶ

Βλ. Ἀλλ' ὅδε τὸ δέμνι' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει.
Ἀλλ' ἔστιν ἐωθὼς λόμ τι πεπαν ὀργικότι·
Χρ. Σὺ μὲν οἶσθ' ὀχρώζεις· ὡς ἐμὸ τικεκλοφόρος·
Ζητεῖς μεταλαβεῖν· Βλ. μεταλαβ' ζητῶ; τί·
Χρ. Τόδ' ἔστιν ἄλλοτι ἄλλο, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον·
Βλ. Μῶν ἀκέκλοφ', ἀλλ' ἥρπακ'; Χρ. κακοδαίμονας·
Βλ. Ἀλλ' ὀδεμιᾶν ἀπώσε ῥηκας γ' οὐδένα;
Χρ. Οὐδ' ἑπτῆλθον· Βλ. ὦ ῥᾴκλης· φέρε· πῶ τις ὃν
Τραπιτο τὰ ληθεσ γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι·
Χρ. Κατηγορεῖσ γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου·
Βλ. Ὦ τᾶν· ἐγώσοι τοῦτ' ἀπρομικροῦ πάνυ
Ἐθέλω λωβᾶσθαι πρᾶξαι πρὶν συθεὸς τὴν πόλιν·
Τοσὸμ' ἐπιβουσασκέρμασι τῶν ἐντόρων·
Χρ. Καὶ μὴν φίλος γ' ἂν μοι δοκῇσ μὴ τοὺς θεούς·
Τρεῖς μνᾶς ἀνάλωσας μ' ἐλογίσασθ' ὡς δώδεκα·
Βλ. Ὁρῶ τιν', ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον·
Ἱκετηρίαν ἐχόντα μετὰ τῶν παιδίων
Καὶ τῆς γυναικός· κἄδηλοίσον τ' ἀπ' τὴν κυρυσ
Τῶν ἡρακλειδῶν ὄδ' ὅτιδή, τ' παμφίλα·
Χρ. Οὐκ· ὦ καὶ κόδαιμον· ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
Ἐγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς ἢ σώφρονας·

Callistr. Euphro n.

Ἀπερτί· ἀπερτισμένως· ἐπίρ ρημά δέ ἐστιν ὡς ἀμοιπτί· πα ρὰ τὸ ἀπερτισμένον ἡ πολλ ῆρες· ἢ ἐκ τοῦ αὐτὸ ἠρόδο τος λέγων· ἀπὸ τούτου εἰσὶ σάδια δύο ἀπερτί· καὶ Φε Φρασόν μοι ἀπερτὶ δή που πρόλαβεῖν· σωσωνυμεῖ δέ ἡ λέξισ ἐ ἔστε γὰρ καὶ χρο νικὸν ἐπίρρημα δηλοῖ, ὡς καὶ καλλίμαχος. Καὶ πρὸσ ἡμᾶς τοὺσ Φίλουσ. ὅτι οὐ μετέστειλαν τὸν βλε ψίδημον· ἀνήκοοσ δὲ ἦλθε.
Βλέψαι ποιῆσαι νῷ· ὅτι τὸ νῷ, αὖτι τοῦ αὐτῷ· ἢ αὖτι τοῦ δήμᾶσ ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι. Οὐκ ἐτὸσ· οὐκ ἀλόγωσ ἀλλὰ δικαίωσ ἢ αὖ τὶ τοῦ οὐκ ἀληθῶσ· ἐπίρρη ματικὸν χαρέβδιν αὖτι τοῦ ἐ τῶσ ἀπὸ τοῦ ἐτεῶσ σωτηρι μόσ. Τίσ δῆτα τρόσδεσθαι σύρῃ δ' διαβαίνει τὰσ ἰατρὸσ ὡσ ἀμαθεῖσ ἢ τοὺσ δεδόξας ὡσ μικρολόγουσ, Μὰ δι' αὐτὸ περ πάλαι. τὸ ἐξῆσ ἀλ λὰ κεῖται μὰ δι' ἀ ἀλλὰ κεῖται ρο κρατίσθον ὅδιν ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην ἰατρεύ κλῖναι αὐτόν. Σπεῦ δένυν τοῦτο τὸ νῦν καθάπαλι λισμόν, αὐαγνωστέον. ἵνα δὲ αὐτὶ τοῦ δή· ἐμπλίνεται δ ἀεὶ· καὶ βραχύβιβλ, Φορνίσ τησ ἐπιφερομένου· ὡσ τὸ, σίγαμεν ἐτὸσ καὶ μᾶλλον κυρεῖσ ἔχει, παρὰ σοφοκλεῖ· τὸ δὲ νῦν τὸ περιαυτοῦ, ἐπίρρημά ἐστι χρονικὸν ἢ μακρᾶ· ἀεὶ δυίσκεται· δὸ δ περιαυτοῦται. Ὦ θερμὸν ἔργον· κο ρωνὶσ ἑτέρα ὁμοία. οἱ δὲ σιχιῶσ οἱ προφθάντεσ ἰαμβικοὶ εἰσὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι οὗ· ὥντε λοῦτοῦσ, ἔχοι τισ ἂν δύσκολον αὐτὸ εἰπεῖν ἐπὶ τῶν τοῦ τέλειο κορωνίσ· Θερμὸν ἔργον· πᾶσ δοξον ἢ τολμηρόν· ἢ δυκίμητον· ἢ πονία δὲ ἐντεῦθεν πᾶσ ἐλευθοῦσα μάχεται πρὸσ χειμῶνον ἢ ἐλεψύδρα).

Ἀπερτὶ πλοῦτον ποιήσω· Βλ. τί σὺ λέγῃσ·
Οὕτω πόνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρ. οἴμοι τ' κακῶν
Ἀπόλεις· Βλ. σὺ μ' ὂν σαω τὸν ὦσ γ' ἐμοὶ δοκεῖσ.
Χρ. Οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τὸν πλοῦτον ὦ μόχθηρε σὺ
Ἔχω· Βλ. σὺ πλοῦτον; ὀπίσω, Χρ. αὖ τὸν τὸν θεόν
Β. Καὶ πῶσ· Χ. ὡσσοῦ· Β. πῶσ; Χ. ὦ ἔμοι· Β. ὦ ἐμοί; Χ. πόνυ
Βλ. Οὐκ ἐσκόρακ', πλοῦτε παρασοί; Χρ. νὴ τὸν θεόν.
Βλ. Λέγῃσ ἀληθῆ; Χρ. φημί· Βλ. πρὸσ φίλ ἐσίας;
Χρ. Νὴ τὸν προσιδῶ· Βλ. τὸν θαλάσσιον λέγεισ;
Χρ. Εἰσ' ἔστιν ἕτερόσ τισ προσειδῶν, τὸν ἕτερον·
Βλ. Εἶτ' ὀδίκαιωμπεῖσ καὶ πρὸσ ἡμᾶσ τοὺσ φίλουσ;
Χρ. Οὐκ ἐστ' ὦ τὰ πράγματ' ἐν ῥύτῳ· βλ. τί φῄσ,
Οὐ φμεταδοῦμ'; Χρ. μὰ δία δεῖ δ' πρῶτα· βλ. τί
Χρ. βλέψαι ποιῆσαι νῷ· βλ. τί μ' αβλέψαι Φράσον·
Χρ. Τὸν πλοῦτον ὥσπερ τοπρότερ' ἐνίστησ' ὀπτῷ
Βλ. Τυφλὸσ γ' ἂν ὄστισ ὄστ'; Χρ. μὴ τὸν οὐρανόν·
Βλ. Οὐκ ἂν ἰατρομείσαιμ' ἀγεῖν ἔχθην τινα·
Χρ. Τίσ δῆτα τοῖσ ἰατροῖσ ἔστι νῶν ἐν τῇ πόλει·
Οὔτε γὰρ ὁμιᾶθος οὐδὲν ἐσ· οὐθὴ τίχνη·
Βλ. Σκοπῶμεν· Χρ. ἀλλ' ἀκόλουθον· Βλ. ὀδ' ἐμοὶ δοκεῖ·
Χρ. Μὰ δί' ἀλλ' ὅπερ πάλαι ποιῶ θεραπεύομαι
Ἐγὼ, κατοικλιμεῖν αὐτὸν εἰσ ἀσκληπιοῦ·
Κρατίσθον ὄδε· βλ. πολὺ μᾶλλ' ὂν μὴ τοὺσ θεούσ·
Μήνυν δὰ ξιβ· ἀλλ' ἄνυε πρᾶττ' ὦν ἡμῖν·
Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω· βλ. ἀπεῦδ' ἕνεκ· χρ. ἰοῦ ταῦ τόδρῶ·
Πε· Ὦ θερμὸν ἔργον καὶ σιον ἡ ὠφέλιμον

Sophocls

Callistr. Euphro n. Apells. p. Apollodor. Cerystheg

Callimn

Pherecra tes

Herodot

Aristoph. ὀίμοι μᾶν ὄμε

Διαβρίβω ἀπεύδω· ι tino ναω· ench εἰ ἀντὶ τ δὴ νῶν θερμὸν

ναω· μᾶν ὄαω· πτπο

Ἰσως ἐρινυς ὀξυ. ἐποίησεν ὡς πῦ ἐπὶ τῷ διὰ τῆς ἐρινύος ἀναγκάζουσα ὑποθέσιν. παρεισάγουσι δὲ μετὰ λαμπάδων δεινὸν πεσοῦσαν ὡς ὄψιν πόθης· χορηγῆσαι νεκτέρων ἱέρειαι δειναὶ θεαί. ἢ ἄλλως εἰώθασιν οἱ τραγῳδοὶ ἐρινύας εἰς φέρειν μετὰ λαμπάδων. καὶ γὰρ τὰ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων, χαριέστερον μᾶλλον ἀρμόττει. Βλέπει γάρτοι. τὸ γάρτοι, ἢ ἀντὶ τοῦ δέ, ἢ ἀντὶ τοῦ γάρ. ὁ δὲ ρῆτωρ ὁ Δυρραχηνὸς ἢ ἀλλοτρίως ἢ λοιδορίων ὡς ἐξεταίζων δυρήσεις.

Τραγῳδικὸν. θρηνῶδες. καὶ οἱ ὄν, ἀντὶ τοῦ τραγῳδικοὶ οἱ ποιηταὶ εἰσόμοιοι. Ἀλλὰ ἔχει δὲ ὧδε. ἐπειδὴ τὸ χῆμα πλῆθος ἐν ταῖς γραφαῖς μετὰ λαμπάδων εἰσήγοντο αἱ ἐρινύες. τὸ δὲ γάρ, ἀρχὴν ὡς ὑποτακτόμενον τοῦ ἀλλά. Οὐκοῦν ἀλλά σεται. ἀντὶ τοῦ οἰμώξεται.

ὡς μὴ οὖσα κατὰ φύσιν φερεβρά, ἀλλὰ μάτην ἀπειλοῦσα ἡμᾶς. Παρδοκοδύζειαν. ἀντὶ τοῦ καπηλίνην. ἀπὸ τοῦ δεχθῆναι πάντας. ἔρηται δὲ καπήλιος, παρὰ τὸ καπύειν τὸν πῆλον. πῆλος γάρ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος. οἱονεὶ ἐμπηλος οὖσα. ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πῆλον. Ἠλεκιθόπωλιν. ἀπὸ τοῦ χυσίζοντος ὠοῦ. ὠόπωλιν. λέγεται δὲ ἰωνεῖος, τὸ ξανθὸν τοῦ ὠοῦ, διὰ τὸ ζωϊκὸν λέπειν καθεύδειν ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀπωρίου, ὃ καλεῖται ὠΐσιν. ὅτι σὺ ὠΐσας τῆς ἡλιδος κατὰ κόρος φύεται, διὰ τὸ ἔοικέναι τὴν χροιὰν λεπιδώτῳ ὠοῦ. ἀπὸ μέρους οὖν τοῦ ὠοπωλεῖν δηλοῖ. καὶ ἐν Λυσιστράτῃ μὴ τὸν δῆτα ἐγὼ ὧν ἄνδρα κομῆτην φιλαρχοῦντα εἶδον ἐφ' ἵππου, εἰσ τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πίλον, λεπιδωτὸν παρὰ γραός. Τὸ βάραθρον. χάσματι φρεατοῦδες καὶ σκοτεινόν, ἐντῇ ἀττικῇ. ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον ὀξύλινοι. οἱ μὲν ἄνω. οἱ δὲ κάτω ἐν τούτοις τὸν Φρύγα τὸν φίλιππον ἐνέβαλλον ὡς μεμηνότα. ἐπειδὴ προείλετο ὅτι ἔρχεται ἡμέρᾳσι ἐπὶ ἡτησιν τῆς κόρης. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, ἀκαρπίαν ἐπεμψε τῇ χώρᾳ. ἐξ οὗ συνέντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησμῶν, τὸ μὲν χάσμα, κατέχωσαν. τῇ δὲ θεὸν ἵλεων τοῖς θυσίαις ἐποίησαν. Ἢ, τοὺς κοτύλεως. ἀντὶ τοῦ περαιτέρω οὐσάμε τοὺς κοτύλεως. ἵππος φησὶ μικρομερῆ οὐσάμε βλάπτειν. δίον τοῖς μεταφορᾶς τὸ μέζον ἀπατῶσάμενοι μετὰ ὕδατος μίσγουσιν ὥστε τὸ βλέψιμον μὴ πεπωκότος ἐξισοῦν κόρον ἀργύριον κοτύλη δέξιν εἶδος μέζον ὀλίγον ἡμέρας, ἡμίξεσον. ἀναξ

γάρτοι

βάραθρον

Ἀεισοφάνης. Τὸ λιμῶν τεθραῦ, ἀνθρώπου περίωσις καὶ χοδαίμονος. Ποῖ ποτὶ φύγετον. οὐμῶν εἶτον; Χρ. ἡράκλης.

Πε. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακὸς κακῶς.
Τόλμημα γὰρ ἁμάρτω, σκαιὸν ἀχρεῖον.
Ἀλλοῖον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε,
Οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος· ὥστ' ἀπολώλατε.

Χρ. Σὺ δ' εἶτις; ὠχρὰ μὰ γῆ εἶναι μοι δοκεῖς.

Βλ. Ἴσως ἐρινύς ὀξυτέρα ἐκ τραγῳδίας.
Βλέπει γάρτοι μανικόν τι καὶ ζαφῶ δικόν.

Χρ. Ἀλλ' ὀκέχει γὰρ δᾷδας. Βλ. ὀκᾶν κλαύσεται.

Πε. Οἰεσθε δ' εἶναί τιν' ἄμε. Χρ. παυδοκοδύζιαν.

Ἠλεκιθόπωλιν. οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτονί
Ἐμὲ κεράσας ἡμῖν οὐδὲν ἡδικημένη.

Πε. Ἀληθές· οὐ γὰρ δεινότερα δεδράκατον ἐμοῦ.
Ζητοῦντες ἐκ ποδὸς με χώρας ἐκβαλεῖν;

Χρ. Οὐκ οὖν ὑπολοιπήσοι τὸ βάραθρον τινέτω.

Ἀλλ' ἧττις εἶ, λέγ' ἐχθὲς αὐτί κα μάλα.

Πε. Ἦ σφὼ πρίσωτ' ἡμέρου δοῦναι δίκην

Ἀμῶν ἐμὲ ζητεῖτον ξυθεὸν φανίσαι.

Βλ. Ἄρ' ὄξιν ἡ κατάπληξις ἡ τῶν γειτόνων.

Ἢ ταῖς κοτύλαισ' ἀεὶ μεδαλυμαίνεται;

Πλοῦτος

Πε. Πενία μᾶλλον ἢ σφῶν ξυνοικῶ πλέθετον.

Βλ. Ἄναξ ἄπολλον. καὶ θεοὶ ποῖ τὶς φύγοι.

Χρ. Οὗτος, τί δρᾷς ὦ δολοτάτων οὐθενίων

Οὐ παρεμβαίνεις; Βλ. ἡκίστα πάντων. Χρ. δ' μβαίνεις;

Ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φύτω μίαν;

Βλ. Πενία γὰρ ὄντως πόλις ὡς οὐδαμοῦ

Οὐδὲν τοσοῦτον ζῶον ἐξωλέστερον.

Χρ. Στῆθ'· αὖτι βολῶσι ζῆθι. Βλ. μὰ δί'. ἐγὼ μὲν οὔ.

Χρ. Καὶ μὴν λέγω δεινότατον ὄζειν πάρα πολύ

Ἔργων ἀπάντων ὀζήσομεθ'· εἰ τὸν θεόν

Ἔρημον ἁπλῆ πρὸς τὸ ποῖ φύξουμεθα.

Τὴν δ' ἀδικίαν τὸ μὴ δὲ δρᾶν μεμαχούμεθα.

Βλ. Πόῖσισιν οἴσθ' ὅπλοις ἡδέως ἁμῖν πάρι θότις.

Πῶιον γὰρ ὀδώρακα· πρίαν ἀσπίδα.

Οὐκ ἐνὶ χύρον τίθησιν ἡμιαρωτότητ'.

Χρ. Θάρρει· μόνος γὰρ οὗτος οἶσθ' ὅθεν, ὅστις,

Τροπαῖον ἀναστήσασθαι τῶν τοιούτων ξόανον.

Ῥε. Γρύζω δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε

Ἐπαὶ τοφώρῳ δεινὰ δρῶν τ' εἰλημμένῳ;

Χρ. Σὺ δῶ κἀκισθαπλοῦμμη τίλοιδρεῖ

Ἀραξ ἄπολλ). ἰδίως γὰρ ἀπόλλωνα, ἤγουν ἀλεξίκακον) ἢ χρησμῷ πρὸς ἀπόστροφον τὴν τῶ δεινοῦ, ἢ ὡς πρὸ ὢν θεοῦ. Ἠλιστε πάντων. ὥσπερ φαμὲν μάλιστα πάντων, καὶ ἔστι τὸ μάλιστα ὑπερθετικὸν, οὕτω καὶ ἤκιστα πάντων. ἔστιν ἄπαξ ὑπερθετική.

Ἐξωλέστερον. ἀπολέστατον ὀφέλον ἢ ἐξολοθρευτικώτερον. ἢ μᾶλλον ὀλέσεως δυνάμενον). Παράπλυ. κλπ. πλύ. σφοδρα. ὡς παρὰ θουκιδίδη. σπανιώτων. ἢ σπάνια σιν κερκυραῖοι παρα πολύ. Ἔρημον. ἔρημος κυρίως ἡμονωθεῖσα τῶν οἰκούντων γῆ παρὰ τὴν ἔραν ὃ σημαίνει τὴν γῆν. Ἀπολιπόν τε σοι. τὸ σοὶ οὐτανῦ θεσ, οὐκ ἔστιν ἐρωτηματική. ἀλλὰ ὁριστικόν. ἐστί μοι γὰρ κατὰ νόησιν μόνον τὸ σοὶ διαφορᾶ ὃ καὶ ἰδιοφθόγγου γράφεται.

διὰ τὸ ἢ γραφόμενον ἢ ἐπὶ στέσεως καὶ κινήσεως τίθεται. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ παῦρῳ. παῦσῶ. παῦσον. ῥοῦρισῶ. ἢ δέπου καὶ διὰ διφθόγγου δύναται ἐστὶ στέσεως κατὰ παρὰ χρῆσιν δύσιν. Οὐκ ἐνέχυρ ον δῆλον ὡς οὐμόνον ἐνέχυρά φασιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον. φαίνεται δὲ ἀπαιτηρούμενον εἶναι μὴ θέσει τὸ ὅλας ἐνέχρα. λέγει οὖν ὅτι αὐτὴ τῇ ἑαυτῆς βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τοὺς νόμους παραβαίνειν τοὺς θεσπισαντας ὅλας ἐνέχρα μὴ τιθέναι. δέον ἢ ἐπεὶ ὅτι οὐτιγώσκει ὡς ἐπὶ τῶν ὄντων ἐν τοῖς λέμοις, ἐπεὶ ἐνέχρον τίθησιν. εἰκότως ἢ τίθησι καὶ οὐ τέθεικε. δεινὸν δὲ τὸ ἀεὶ οὕτω ταῦτα γίνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν. ἀεὶ δὲ ἀπροσδιόριστον ἐνέχρα τιθέασιν. Τροπαῖον. οἱ παλαιοὶ ἀττικοὶ περισσῶσιμ. οἱ δὲ νεώτεροι προσαποξύουσιν. ὡς παρὰ τοῦτο τοῦ ποιητὴν ἐν θεσμοφοριαζούσαις. μυκῶμαι δὲ ἀκαρήξεσθ' ὑπ' ἀλλιῶβον. Στήσεσθε δὲ τροπαῖον; δοκῶ μοι κατὰ μάλοπαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφίσι τὸ προφέρεσθαι ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτου τὸ τριτῖον δὲ ἀπὸ τοῦ οὐρᾶ τὸ οὐράσιον. ἔστι δὲ τρόπαιον ὁ ἐντοῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, λίθον μέγαν ἱστάντες. δὲ γράφοντες ἐν τούτῳ ἀκατὰ τὴν αὐτὴ πάλαι ἔργα δεδραμένα. ἐκαλεῖτο δὲ τρόπαιον διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γίνεσθαι, Ὧν καθάρματε. ἢ καθάρματα ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσει λιμοῦ τινος ἢ τινος ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς. τοῦτο δὲ τὸ ἔθος δὲ παρὰ ῥωμαίοις ἐτελεάτησε. λέγεται δὲ ἢ καθαρισμός. Τί λοιδρεῖ. τὸ λοιδρεῖσθαι μαθηματικῶς, δοτικῇ συντάσσεται. ἐνεργητικῶς δὲ αἰτιατικῇ. εἰκαί τινες, λοιδρεῖσθ' ἐν τούτοις γράφουσιν τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ προστιθὸν συνάπτομενον.

Καὶ παραχρῆσίν ἐς ἐπὶ μέρος.

Alexiacus

θήριον.

φύω. & φυμί.

θάραπ

ἀπὸ τ

θω.

ἔρημος

αὐτοφώρω. filegatur αὐτοφώρω sine i. sit dualis & trinatum sic, λημμένω ἀ φώρω τ hyt tum

ἐνέχυρ) ἐνέχυρα ζοσαῖον ζόπαιον Τροπῆϊ ge καθάρμα καθαρισμ λοιδορῶ λοιδορῶ

ἀναξ ἀπόλλ. ἰδίως γὰρ ἀπόλλωνα, ἤγουν ἀλεξίκακον) ἢ χρησμῷ πρὸς ἀπόστροφον τὴν τοῦ δεινοῦ, ἢ ὡς πρὸ ὢν θεοῦ. Ἠλιστε πάντων. ὥσπερ φαμὲν μάλιστα πάντων, καὶ ἔστι τὸ μάλιστα ὑπερθετικὸν, οὕτω καὶ ἤκιστα πάντων. ἔστιν ἄπαξ ὑπερθετική.

Ἐξωλέστερον. ἀπολέστατον ὀφέλον ἢ ἐξολοθρευτικώτερον. ἢ μᾶλλον ὀλέσεως δυνάμενον). Παράπλυ. κλπ. πλύ. σφοδρα. ὡς παρὰ θουκιδίδη. σπανιώτων. ἢ σπάνια σιν κερκυραῖοι παρα πολύ. Ἔρημον. ἔρημος κυρίως ἡμονωθεῖσα τῶν οἰκούντων γῆ παρὰ τὴν ἔραν ὃ σημαίνει τὴν γῆν. Ἀπολιπόν τε σοι. τὸ σοὶ οὐτανῦ θεσ, οὐκ ἔστιν ἐρωτηματική. ἀλλὰ ὁριστικόν. ἐστί μοι γὰρ κατὰ νόησιν μόνον τὸ σοὶ διαφορᾶ ὃ καὶ ἰδιοφθόγγου γράφεται.

διὰ τὸ ἢ γραφόμενον ἢ ἐπὶ στέσεως καὶ κινήσεως τίθεται. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ παῦρῳ. παῦσῶ. παῦσον. ῥοῦρισῶ. ἢ δέπου καὶ διὰ διφθόγγου δύναται ἐστὶ στέσεως κατὰ παρὰ χρῆσιν δύσιν. Οὐκ ἐνέχυρ ον δῆλον ὡς οὐμόνον ἐνέχυρά φασιν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον. φαίνεται δὲ ἀπαιτηρούμενον εἶναι μὴ θέσει τὸ ὅλας ἐνέχρα. λέγει οὖν ὅτι αὐτὴ τῇ ἑαυτῆς βίᾳ ἀναγκάζει καὶ τοὺς νόμους παραβαίνειν τοὺς θεσπισαντας ὅλας ἐνέχρα μὴ τιθέναι. δέον ἢ ἐπεὶ ὅτι οὐτιγώσκει ὡς ἐπὶ τῶν ὄντων ἐν τοῖς λέμοις, ἐπεὶ ἐνέχρον τίθησιν. εἰκότως ἢ τίθησι καὶ οὐ τέθεικε. δεινὸν δὲ τὸ ἀεὶ οὕτω ταῦτα γίνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν. ἀεὶ δὲ ἀπροσδιόριστον ἐνέχρα τιθέασιν. Τροπαῖον. οἱ παλαιοὶ ἀττικοὶ περισσῶσιμ. οἱ δὲ νεώτεροι προσαποξύουσιν. ὡς παρὰ τοῦτο τοῦ ποιητὴν ἐν θεσμοφοριαζούσαις. μυκῶμαι δὲ ἀκαρήξεσθ' ὑπ' ἀλλιῶβον. Στήσεσθε δὲ τροπαῖον; δοκῶ μοι κατὰ μάλοπαν τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφίσι τὸ προφέρεσθαι ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτου τὸ τριτῖον δὲ ἀπὸ τοῦ οὐρᾶ τὸ οὐράσιον. ἔστι δὲ τρόπαιον ὁ ἐντοῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν, λίθον μέγαν ἱστάντες. δὲ γράφοντες ἐν τούτῳ ἀκατὰ τὴν αὐτὴ πάλαι ἔργα δεδραμένα. ἐκαλεῖτο δὲ τρόπαιον διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γίνεσθαι, Ὧν καθάρματε. ἢ καθάρματα ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσει λιμοῦ τινος ἢ τινος ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς θεοῖς. τοῦτο δὲ τὸ ἔθος δὲ παρὰ ῥωμαίοις ἐτελεάτησε. λέγεται δὲ ἢ καθαρισμός. Τί λοιδρεῖ. τὸ λοιδρεῖσθαι μαθηματικῶς, δοτικῇ συντάσσεται. ἐνεργητικῶς δὲ αἰτιατικῇ. εἰκαί τινες, λοιδρεῖσθ' ἐν τούτοις γράφουσιν τὸ ἡμῖν πρὸς τὸ προστιθὸν συνάπτομενον.

Καὶ παραχρῆσίν ἐς ἐπὶ μέρος.

Ἡμῖν προσελθοῦσ' ᾠδὴν ἀδικουμένη.
Πε. Οὐδὲν γὰρ ὧν πρὸς ὑμῶν θεῶν νομίζετε
Ἀδικεῖν με, τὸν πωλοῦντον ποιεῖν περιῳμένω
Βλέψαι πάλιν; Χρ. τί δ' ἂν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
Εἰ πᾶσιν αὐτοῖς περιέρχομεν ἀγαθόν.
Πε. Τί δ' ἂν ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'. Χρ. ὅ, τι;
Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς ἑλάδος.
Πε. Ἐμὲ ἐκβαλόντες; καὶ τί ἀνομίζετον
Κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώπους. Χρ. ὅ, τι;
Εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
Πε. Καὶ μὴν περὶ τούτου σοφῶν ἐθέλω δίκαι λόγον
Το πρῶτον αὐτοῦ. κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
Ἀγαθῶν ἀπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμέ,
Ὑμῖν, δι' ἐμὲ τοιζῶντας ὑμᾶς, εἰδέναι,
Ποιεῖτον ἤδη τοῦθ', ὅτι γ' ἀνύμιν δοκῇ.
Χρ. Τουτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρώτατε λέγειν;
Πε. Καὶ σύγε δράσεις. σκοπεῖτε νῦν γὰρ οἶμαι ἐμοῦ
Ἀποθανεῖν μαρτύρων τοσούτων ἀποδειχθέντος.
Εἰ τοὺς δικαίως φήσω ποιήσειν πλουσίους.
Βλ. Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρεῖτε;
Πε. Οὐδεὶς ἐχθλιάζειν ἂν βοᾷν πρὶν ἂν μάθῃς
Βλ. Καὶ πῶς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾷν ἰὼ ἰού.
Τοιαῦτα κἀγώ. Πε. ὅστις ὄζει ὠφρονῶν.
Χρ. Τί δῆτα τούτοις τὴν μιαρὸν γράψω δίκην.

Δρᾶν μέλλοντες · ἀντὶ τοῦ εἰ μέλλοντες ἐκβαλεῖσθε ἐπιλαθοίμεθα μέγα κακὸν πράττοντες τότε εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες, τὸ ἐκβαλεῖσθε, ἐπιλαθοίμεθα. ἄλλως · εἰ μὲ παραδοῦναι ἔμελλον ὡς φησὶ δρᾶσαι μέγα κακὸν ἀντὶ καλοῦ · ἢ εἰκῇ ἢ ἀποβλέποντες. Οὔσαν αὐτὰν ἐμέ. Ἐστὶ δὲ ὅτι ἡ ἀπιλιὴ ἐλλείψισ ἐστὶ περὶ ἐν ἀρχῇ γίνεται ὡσ τὸ ὅπως μὴ ποιήσῃς τόδε. νοσουμένου ἐξωθεν τοσκόπει. ἢ ἐν τῷ τελευταῖος ἔχει τὸ ἐνυφέλαιος. τὸ ὑμὴ ἰωνικὴν οἰκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονα ἔχοντα. καὶ ἰδεῖν δ' ποθεῖται ἐξωθεν τὸ οὐσκαιόν; ἡ ἐστὶ μέση. ὡς τὸ παρόμηρωαὶ μὲν δώσουσι ἱερὰ μεγαθυμοι ἀχαιοί, λείπει δ' τὸ πιόσομαι ἢ ἥσυχάσω. καὶ θουκυδίδησ καὶ τοῦ χάσασ τοῦ τρίτου φλυγραφῆσ. καὶ εἰ μὲν συμβῇ πεῖρα. εἰ δὲ μὴ μίτυληναίοις εἰ πεῖρ ναῦσι παραδοῦναι καὶ τείχη καθελεῖν. τὸ δὲ χῆμα ἰαλεῖται ἀνταπόδοτον. ᾧ καὶ νῦν ἀριστοφάνησ ἐχρήσατο. ἐδεῖ δ' ἐπεῖν, ἰαὼ μὲν ἀποφήνω μόνην ἐμὲ ἀγαθῶν ἅπασαν αἰτίαν, ἐάσουτε εἰ μὴ ποιεῖν ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ. Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες ἀφήσειν ὡς φλυαρίας τὸ γοῦν τοιοῦτον ἀξίας ἔσῃς · τύμπανα ξύλα, ἐφοῖς ἐτυμπανίζον. ἐχρῶντο δὲ τούτῃ τῇ τιμωρίᾳ. ἡ βάλανος δὲ τὸ τύπῃ φέρουσα ξύλα οἷς τύπτουσι ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ τιμωρούμενοι κύφων ἡ δεσμὸς ἔστι ξύλινος. ὃν οἱ μὲν ἰλλοιὸν ὀνομάζουσιν. οἱ δὲ καλιόν. ἔνθεν ὁ πονηρὸς ἀνὴρ ἰλλύφων παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἢ ἰλλοῦσθαι τῶν ἀμάντων τὸ δυσχερῶς ὁλοιρίων, ἢ ἰλλυφωνισμὸς ὠνεῖτο τιμωρῶν. ἀρχίλοχος δ' αὖτε τὸν κακὸν καὶ ὀλοίτριον. εὑρὼν δὲ ἡ κύφων παρὰ τὸ τοὺς δεσμίους ἀναγκάζεσθαι κύφειν, ὅ ἐστὶ κάμπτειν κολαζομένους τῇ, τε τοῦ χάλκου πίεσει. ἢ τῷ μηδαμῶς ἀναδύεσθαι δύνασθαι. ἢ αἴγας ξύλα δύειν ἐπὶ ἰδέμενα εἰς τὰς τένοντας τῶν κατεσθιόντων ἵμα μὴ δύρωσιν ἀνακύψαι. ἢ δ' ἐν ἰλεινομένῳ τριοῦσι κύφειν. Τί δῆτα τούτοις τίμημα. ἐπέβαινον δ' εἰστοτε ζημίαν τοῖς ἁλοῦσιν ἢ χρήματα καταθεῖναι, ἢ τι τοιοῦτον. τῇ δὲ ἡ τιμωρία ἐδόκει τὸ δ' ἐπὶ ἦσαν πρόστιμον, ὁρισμένον ὑπὸ τῶν κειρομένων.

πρὸς τῶν θεῶν

Ὅπως μὴ ποιήσῃς τόδε

Ἐαν γ' ἁλῶσ. Πε. ὅ, τισοὶ δοκεῖ Βλ. καλῶς λέγῃς.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐὰν ἡ πάθῃ καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν.
Βλ. Ἱκανὰς νομίζῃσ δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
Χρ. Ταύτην γε νῷν δέ, δύ' ἀποχήσουσιν μόνω.
Πε. Οὐκ ἀνθφαίνοιγον τοῦτο πρᾶγμ' ὅτι γ' ἀν
Ἔχοι τισ' ἀνδίκαιον αὐτεῖ πεῖν ἐπι.
Χο. Ἀλλ' ἦδη χρὴ τι λέγ' ὑμῖν σοφ', ὡσ νικήσετε τὴν δι',
Ἐμ γῆσι λοσ αὐτιλέγοντ'. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδ'
Χρ. Φανερὸν ἐγὼ οἶμ' ὑμῖν ἅπασιν ὁμοί.
Ὅπ τοὺς χρηστοὺσ τ' ἀνῶν οὐ πράττ', ὅστ' δίκαιον.
Τὸσ δ' πονηρ(ε)τ(ε)σ' ἀθέσ', τοὐτ' τἀναντία δ' ἦπου.
Τοὐτοὖν ἡμεῖσ ἐποιοῦμεν, μόλ' ὕρομ' ὡστε γνῶναι
Βέλτιμα καλ(λ)ιγένουσιν ἀγαθὸν ἢ χρήσιμ' εἰσ ἅπ(ε)ρ' ἔγω.
Ἦν δ' ὁ πλοῦτ' νῷν βλέψῃ, (ε) μὴ τυφλ' ὢν πειρος ᾖ,
Ὡστ(ε) ἀγαθ(ε)τ' ἀνῶν βαδιεῖται. κἀκὰ πρλείψει.
Τὸσ δ' πονηρ(ε)τ(ε)σ' ἀθέσ φωξεῖται. κἄτα πρισεῖ.
Γαὐτ' χρησ(ε)τ(ε)σ πλουτοῦντ' δικαιοτάτ, τιθεῖα σέβοντ'

Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐὰν ἡ πάθε καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν. ἀντὶ τοῦ, τὰ αὐτὰ πρόσ τιμιαν οὗτοι δὲ θέλ ἐπεῖν ὅτι ὅπερ ὁρίσητε πρόστιμ) ἐὰν ἡ πάθω, τοῦτο ὁρίσεσθε ὑμῶν ἡ πημάθων. Ἱκανοὺσ νομίζεισ. ἀντὶ τοῦ ἀρκοῦντασ. οὐ ἱκάνωρ ὅ λ' περαγινόμενοσ ἤρισεσε πρὸσ τὴν ὁδόν. Τοὺσ πράττοντασ. ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντασ. οὐκ αὖφησιν ἀναβαλοίσθε ἀπαθανόντασ. ἀντὶ τοῦ τὰσ χέσ ἀπελθόντασ τελευτήσαντασ. εἰ χαίρ νικήσετε, οὐκέτι δίκαιόν ἐστι μ. ἄλλωσ. ἐὰν μὲ φησι νικήσητε. ἐὰν ὑπνικήσητε οὐχ ἁρμόσει δίκαιον. Ἀλλ' ἦδη χρὴν τι λέγειν. κομμάτιον ἐστὶ δύο σίκλων. ἢ τριῶν. οὐδέποτε δὲ ὑπερβάλλει εἰσ τὸ πεντε τον. τὸ δὲ ἑξῆσ, χρὴ λέγειν ὑμᾶσ αὐτιλέγοντασ. τὸ δὲ μέτριον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικὸν ὁμοιοσυλλαβόν. δέχεται δὲ τὸ ἀναπαιστικὸν χῶρασ ἀναπαιστον. ἀσυνδέτωσ δακτυλον παρὰ τοῖσ δραματικοῖσ. ἀσυνδέτωσ δὲ καὶ προπελευσματικόν. ἄλλωσ. ἀλλ' ἦδη χρὴν τι λέγειν. εἰώθασι δὲ πολλοὶ ἀμοιβαίασ ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ὧν τελευταίουσ, τοὺσ δὲ πέντε ῥῶ ἀνθρώπων ἁρπάζῃ πρὶν καὶ καταθεῖναι. καλεῖται δὲ τοῦτο τὸ μέτρον Ἀριστοφάνειον, διὰ τὸ ναταλιώρωσ αὐτὸν τοῦτῳ χρήσασθαι τὰ μὲν δύο πρώτουσ. ἐπεὶ Cratin) καὶ πρὰ ιρατίνου καὶ πρὸ τούτου παρεπιχάρμῳ καὶ ἀριστοξένου τῶν σελλιναιωτῶν ἐπιχάρμου πρὸ Epichar σβυτέρωσ ἢ Φαισίμῳ Φησὶ, γοῦν τινὰ ἓξ μέτρα μνημονεύεται γεγραμμένα. ἐπιτοῦσ ἀποδέσεσι ῥῶ συνημάτων, περάγραφοσ. ἐπὶ δὲ ἓξ τελῶ ῥῶ σίκλων δισχιλίων ἑξακοσίων πενθυκλῆ.

Βούλημα καλόν · βούλευμα μὲν τὸ ἴδιον · βούλημα δὲ τὸ δημόσιον ἢ συνόμνυσι καίτοι ἐν τοῖσ παλαιοῖσ ῥῶ σοφοκλέουσ αὐτιγράφων ἢ καὶ τὸ βούλημ' ὡσ ἐπιτρέπουσι τοῦ ῥῶ, δῆρητοι, οὐ χὶ βούλευμα. ἐν δὲ τῷ ὥστε γνῶναι, παραλληρωματικὸν ἐστὶ τὸ τε. ὡσ καὶ ἐν ἓξ οἷον τε. τὸ δὲ βλέψῃ μὴ τυφλὸσ ὢν πειρωσῃ, δηλοῖ ἐκ παραλλήλου τοῦτον σημαίνειν. τὸ δὲ βαδιεῖται ἀφυξεῖται μόν) λοιπὰ ἐστὶ σωζόμενα, αὐτῆσθα ἀπιλιά. τὸ δὲ δῆτα βεβαιωτικὸν τὸ δὲ τοὺσ δὲ πονηρὸσ ἀνδρασ τοὺσ ἀθέουσ, δῆσ ἐν ταὐτῷ εἴρηται διὰ τὸ καιρειον. κεῖται δὲ μεταλλαγὴ. τὸ δὲ τούτων εἰ μὲν ἀρσενικὸν τῷ χρησῶν ἀνθρώπων. εἰ δὲ θηλυκὸν), ὧν δὲ πέσχουσιν οἱ χρησοὶ, τοὺσ δὲ τὰ θεῖα σέβοντασ, ὡσ ἐναντίουσ τοῖσ ἀθέοισ ἔθετο. ἐν ταὐτῷ δὲ ὅρα τὸ σέβοντασ, νῦν μὲν λεγόμενον ἐνεργητικῶσ. πρὸ δὲ τοῖσ ὕστερον τὰ πολέμια πεθητικῶσ. τὸ δὲ πάντασ χρησοὺσ ὅτι οἱ πονηροὶ γοῦν ἀγαθοὺσ ἰδόντεσ διὰ τὸ ὑγοῦ πράττοντασ, ἐθελήσουσι γὸν πρότερ ἀφέντεσ βίον μεταπεσεῖν ὡσ τὰ μέμφω, ἵνα διαὖγο τοῦτο δὺ πράττωσιν

Κεῖται βούλευμα βούλημα ὡσ τε ἰόντοσ βασιλέωσ φευξέσται σέβοντασ δήπου. βασιλέωσ

Κεῖται
οὐκ ἂν φθάνοιμι ex hoc loco optime
perpetuo qd sit οὐκ ἂν φθάνοις. i.
nō differas lege interprete. //

Καίτοι γοῦν τ᾽ ἀνοῖς τὶς ἂν ἐξαίροι πρὸς τὰ μφνοβ;
Βλ. Οὐ τὶς ἐγώ σοι τοῦτο μάρτυς, μνδὲν ταύτην ἡμέρωτα
Χρ. Ὡς μ᾽ ἂν νῦν μὴν ὁ βίος ῥῖς ἀνοῖς δακέ᾽ τοις,
Τίς ἀνὸ χ᾽ μοὶ τ᾽ εἰμ᾽ μανί· κακοδαιμονῖ τ᾽ τὰ πολλοῦ
Γο λοὶμ᾽ ἂν τ᾽ ἀνῶν ὁμ᾽ τις πλουτοῦσι πονηροὶ
Ἀδίκ᾽ αὐτὰ ξυλλέξαμ᾽ πλοίσιοῦντ᾽ πάνυ χρηστοί,
Πρᾶ᾽ πσι κακ᾽ ἢ ἡμᾶς ἐνωσι μετὰ σ᾽ τοῦ τὰ πλεῖς σμφό
Οὐκ ἂν εἰναί φημ᾽ ἡ πανύσ᾽ ταῦτ᾽, ἢν βλέψῃ πόθ᾽ πλοῦτ᾽.
Ὁδὸν· ἢν τιν᾽ ἰὼν, ῥῖς ἀνοῖς ἀ τοῦ ἂν, μείζω πρίσει
Πε. Ἀλλ᾽ ὦ πάντων ἐγὼ ἂν ὦμ ἀνόητ᾽ ἀπειθέν τ᾽ χρῖσιάνειν
Δύσπρεσβύ τ᾽ ξυνῳδὸς ὢν τὰ λῆ᾽ ἢ πᾶ᾽ πεῖ᾽.
Εἰ τ᾽ γρηγόροι᾽ ὁ πειθεῖν μ᾽ οὐφημᾶν᾽ λισιτελ᾽ σφῶν
Εἰ δ᾽ ὁ πλοῦτ᾽ βλέψ᾽ πολλ᾽ δαν᾽ μφεῖσ᾽ ἑαυτ᾽,
Οὔτε τέχνην αὐτ᾽ ἀνῶν, ὅτ᾽ σοφίαν μελετῶν
Οὐδεὶς ἀμφοῖν δυμῖν ῥῖνα φανιθήσ᾽ιν, ἐθελήσει
Τίς χαλκεῦσιν᾽ μαυτ᾽ ἡ ἀπ᾽ ξοχρεῖν.
Ἡσυχο χο μ᾽ πλινθουργ᾽ πολιτ᾽ ἢ σκυτοδεψεῖν.

τὸ δίκαιόν γε τοῦτο τὸ τὸν ἀνδρὸς ἀγαθὸν μεν, ἐστὶ κατὰ τὸν ὅτι ἄμμα διέρωτήσεως ἀναντί ῥητος βεβαιοῦ μθμονεῖν᾽ ἢ τὸ, τὶς, ταυτόν ὅτι ὁ σὺ εἰσ. ὡσ ἐν ἄλλοις μυθιαχοῦ φαίνε) τὸ ἢ αὐτὸ φῶτα, ἢ περὶ τὴν ἔχει τὶν προθεσιν, ἢ δηλωτικόν ὅτι τὸ πολλάκις ἐρωτᾶν. ἐνταῦθα ἢ σημαίνει ὅτι ἔθος τοῖς τοιν τοῖς σὲ τοῖς ἐρωτᾶ σεσι μὴ ἀσ οἱ ἐτοί τὶς αὐτὸ λογίαν δύρ πηθεν, πρᾶ᾽ γειν πρὸ σωσιν φιλικὸν ἀ πολεμενόμθνον τὸ ἀ ρέσι οὖν τῷ ἐρωτῶν

τι· ὡς καὶ σ᾽ τοῦθ᾽ ὁβλεψ᾽ δημ᾽ ποιφ᾽· δεδιὼσ τοῖ μὴ ποτε ἢ περὶ ἀπρὸσ τὶν τοῦ χρεμύλου ἀ παντήσῃ. ἐρώτησιν, ἀπελθέ τε αὐτὸς τὸ δοκῶν ζῆν χρεμύλῳ· σὺ δὲ τὴν ἰδιοδαιμονίαν τε τὶ μᾶλλον, δοκεῖ χεῖρον μαρίασ᾽ ἢ καὶ οδαιμονία εἶναι· ἴσως δὲ καὶ ἐπισθορθωτικῶσ αὐτὸ εἰρη τειν ὡς τὸ κτῆ βίον ἀπεξιῶν, μανίᾳ μθν᾽ καὶ ἐοικῶν· δυσδαιμονίᾳ δὲ μάλιστα. Οὐκοῦν εἶναί φημι· ὁμοῦς οὐκοῦν ἐπολύσει ταῦτα ὁ πλοῦτος ἢν ποτε βλέψῃ, φημὶ εἶναι ὁδὸν ἣν πιτίων τοῖς ἀν θρώποισ᾽ ἀγαθὴ ἂν μείζω ποιήσειε. καὶ ὁμερος δὲ οὗτος· ἐν τοῖς δὲ καὶ ἄμεινος· ὁ δὲ νοῦς δῆλος οὐκοῦν εἶναί φημι ὁδὸν ἑτέραν, ἣν βαδίσας τὶς, ἀγαθὸν τι τοῖσ᾽ ἀνθρώποις ἐργάσεται. λέγ᾽ δὲ ὅτι δεῖ τὸν πλοῦτον ἀναβλέψαι ποιῆσαι· ἐὰν δέ τις προσθείη τὸν καὶ, ἴσ᾽ται ἡ φράσις· οὐκοῦν· ἰὼν βλέψῃ ποτὲ ὁ πλοῦτος, φημὶ εἶναι ὁδὸν ἰὼν τινα ἰὼν, παύσει ταῦτα καὶ τοῖς ἀνθρώποισ᾽ ἀγαθὰ μείζω ποιήσειεν᾽ ἄλλωσ᾽· τὸ οὐκοῦν, ἀποφαντικόν ἐστιν ὅτι ἐὰν βλέψῃ ὁ πλοῦτος, καὶ παύσει τὴν πενίαν, οὐκέτι ἂν κακοδαιμονία εἴη· τὸ δὲ ἑξῆς· οὐκοῦν εἶναί φημι ὁδὸν ἰὼν τινα ἰὼν ὁ πλοῦτος βλάψῃ ταύτην· καὶ τοι ἀγαθὴ μείζω ποιήσειε τοῖς ἀνθρώποις· ἄλλωσ᾽, οἱ γράφοντεσ φημὶ δ᾽ ἐκ τοῦ ἄρθρου τοῦ ἢ, σκαλεύεσθαι ἢ ῷ μέτρῳ δοκοῦσιν οὐ μάλα ἀκριβῶσ᾽· τὸ γοῦν ἑξῆσ᾽ οὕτωσ ἔχει· οὐκοῦν εἶναί φημι ὁδὸν ἥτις παύσει ταῦτα ἰὼν βαδίσασ᾽ ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις ποιήσειεν᾽ ἢ δέ ἐστιν, ἰὼν βλέψῃ πόθ᾽ πλοῦτος· οἱ πολλοὶ δὲ λαμβάνουσιν ἔξωθεν γάρ πρὸς τὸ, φημὶ· οὐκοῦν παύσει ταῦτα ποτε ὁ πλοῦτος ἰὼν βλέψῃ. φημὶ δ᾽ εἶναι ὁδὸν, ἰώτινα ἰὼν ποιήσειε τ᾽ ἀνοῖς μείζω ἀγαθά· Εἰ τοῦτο ζῆ οιθ᾽ ἐὰν ὁ πλοῦτος βλέψει πάλιν· δι᾽ ἀνεμφέτιστον ἑαυτὸν πᾶσι δηλονότι· οὐκοῦν ἡ πενία τῶν χρεμύλου ἐνώμλητῶν τοῦ πλούτου, ὅτι πρὸς μόνους τοὺς δικαίους ἦξεν.

δικοῦσ

κάΐτοι

a

Ἦ γὰρ ὁ τῆ ἐξ ἄς δᾶ᾽ τὰ, κἦ᾽ δικῶς θείσασθαι.
Ἦν ἐξῆ ζῆν ἀρίστοις ὑμῖν· τοῦτ᾽ πάντων ἀμελοῦσιν·
Χρ. Λῆρ᾽, ληρ᾽· ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ᾽ ὅσα νῦν καὶ πλεῖσ᾽,
Οἰθεράπουτ᾽ μοχθήσουσι. Γε. πόθ᾽ ὅμ᾽ ἐξῆς θεράποντες.
Χρ. Ὠνησόμεθα ἀργυρίου δή που. Γε. πόσ᾽ ἔσται πρῶτον ὀπωλῶν
Ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἐλθὼν Χρ. κῷ δώσειν βουλόμ᾽ τις.
Ἔμπορ᾽ ἥκων ἐκθεσπαλιστὰς πλοίοις ἀνδράποδ᾽ ὢν.
Πε. Ἀλλ᾽ δ᾽ ἔσται πρῶτ᾽ ἀπάντ᾽ ὄψει, οὐδὲν ἀναπρόσῳ.
Κατὰ τὸ λόγ᾽ ὃν συλλέγ᾽ δήπου· τὶς δ᾽ πλουτῶν, ἐθελήσει
Κινδυνεύων περὶ τ᾽ ψυχῆσ᾽ τ᾽ αὐτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι·
Ὡς ταῦτ᾽ ῥᾳδίαρ᾽ ὄντ᾽ ἀπαναγκάθεις ἡσυχάζειν τὰ λλὰ πάμοχθ᾽,
Ὁλως ἠρότιος ξίφεσβιοτ᾽ πλοῦτ᾽ νῦν. Χρ. ἐσκεφάλησαι
Πε. Ἐπὶ δ᾽ χῆξ ὅτ᾽ κλίνῃ καταδαρθεῖν (δῆ᾽ ἐσόμενος
Οὔτε τάπησ᾽ (τὶς γὰρ φαίνῃ ἐθελήσει χρυσίον τ᾽
Οὔτε μύροισιμυρεῖσα σαεκτ᾽, ὀπτανεῖ μφὶ ἀγαλίσκῃ᾽
Οὐθ᾽ ματίδαπτῶν δαπαν᾽ κοσμησ᾽ πρὶκ λομόρφων
Καίργ᾽ τὶ πλέον πλοῦτ᾽ ἢ, πάν᾽ τ᾽ ρυτ᾽ ἀπρᾶγματος.
Πρᾶ᾽ μᾶδ᾽ ἐστὶν ταῦτ᾽ τερ πανθ᾽ ὑμῖν ὧν δεῖθ᾽· ἐγὼ δ᾽
Τὸν χειροτέχν᾽ ὡς πᾶ᾽ δεῦσιν ἐπανάγκ᾽ ἀζόσα κάθημ᾽
Διὰ τ᾽ χειαν τ᾽ πειάν. ζητεῖ νόπόθεν βίον ἕξῃ.

Δικοῦσ᾽ θεῖσασθαι· αὐτὶ τοῦ γεωργοῦσ᾽ ἐπιμελεῖσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦτο ἢ μέσης λαμβάνεται ὡς ἔστι. Ἔξῃ ζῶν ἀρ ρῖς· πρὸς τὸ ἀνώτερ)· πῶσ᾽ ἐθελήσει τέχνην μετελθεῖν, ἐὰν ἔξεστιν ὑμῖν ἀρχῆς ζῆν τοῦ τῶν ἀμελοῦσιν· ἄλλωσ᾽ τὸ ἔξῃ ζῆν, πρὸς τὸ ἐθελήσει τὶς, ἔχει τὶν δύναμιν· διὸ πῆ μετὰ ταῦτα μὴν τίθη). τὶν δ᾽ πτωχῶν ἀπαρέμη σιν πρόσταξε διὰ τ᾽ τῶν εἶπε τὸ λοιπόν· οἱ δ᾽ ἀπαλλαγὴν ἀρ χὰσ᾽ τὸ ἔξῃν λέγοντεσ᾽ ὡσκο πεῖτε, ἔξωθεν λαμβάνοντεσ ἀμόρθοδοίου). Λῆρ) ληρεῖσ᾽. αὐτὶ τοῦ κατὰ λῆρον· ἀπὸ λῆρου ἢ φράσις καὶ τὸ χθμα. ὡς τὸ μανίαν μαίνη. ἢ φυγὴν φοβῆσθε· ἢ ὅλως ἐφῶμ ᾶ᾽ πράγματ᾽ ἔσται ζῆν) τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος ῥῆμα, ὡς τὸ ὕβριν ὑβρίζεις. ᾧ φυγὴν φοβῆσθε. Ἔμπορος ἥκων. ἔμπορος ὁ πραγματευτὴς ἀνθρωπος· ἢν εἰὼς δὲ ὁ πλέων θάλασσαν παρὰ τὸ πόρος· πόρος δὲ ἰνυεῖος ἐν ὑγροῖν λέγεται· καὶ εὔπορος ὁ ἔχων ἀεὶ τὸν ἐπιῤῥέοντα πλοῦτον εἰς μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου· ἀναβάλλονται δὲ οἱ θεπαλοί, ὡς ἀνῤῥοποδίστοι καὶ ἄπιστοι· ἀεὶ γὰρ τὸ θεπαλῶν ἄπιστον, ἢ παροιμία φησίν· διὸ ῥιπίδης πολλοὶ παρῆσαν· ἀλλ᾽ πιστοι θεπαλοί· δῆλον δὲ καὶ ἀπὸ ἰάσονος ὃς ἠνῤῥαποδίσατο τὴν μηδείαν· ἀνῤῥάποδον δὲ εἰρῆσθαι ὁπουοῦ ὁ ἐν ἀνῤῥάσιν· ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου μέρους ζῷ ὅλῳ· ὑποκειται γὰρ ὁ δικέτης τῷ δεσπότῃ· καθάπερ ὁ πους τῇ ὅλῳ σώματι. Παρὰ πλείστων ἀνῤῥαποδίστων. καὶ αὐτὸς πρὸ ἀνῤῥαποδίστων λαβών· εἰρῆται δὲ ἀνῤῥοποδίστης παρὰ τὸ ἀνῤῥας ἀποδίδοσθαι· πυνθάνεται πωλεῖν. Καταδαρθεῖν. κατακοιμηθῆναι· κυρίως δὲ λατὸ δαρθεῖν, τὸ ἐν δέρμασι κοιμηθῆναι. Μύροισι μυρίσαι στεκτοῖσ᾽· τοῖς ὑγροῖς καὶ χεσίμοισ᾽, πρὸς ἀντίδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Ὑφ᾽ ματίων βαπτῶν. βαπτὰ γὰρ ἱμάτια φοροῦσιν οἱ νυμφίοι, πρὸς τὸ φαίνεσθαι τεκμήριον οἱμαι τῆς βαφῆς οὐκ ἔστιν οὖν σοὶ φησὶ ποικίλα ἱμάτια ἐπὶ τοῦ κοσμῆσαι τὴν νύμφην. Καίτοι τί πλέον πλουτεῖν· τίσ χρεία ἐστὶ τοῦ πλουτεῖν· ὅτε ἀπορεῖτε, ὧν χρῄζετε. Πλὴν φώδων ἐκβαλανείου. φλυκτίνων· ἐκ βαλανείου ἢ, ἀνὰ τοὺς πέρνητας ἀπροσώπτας ἐν δυμάτων, ἀνὰ τὸ ψυχος ἐν βαλανείοις καθύλειν· καὶ εἰ μὲ θέρμης ἢ ἀέρος αὐτοὺς ἐξιόντας πῆξαι χῆμα προσβαλόντος φλυκταίνας ποιεῖν.

φώδων & non φωδῶν.

Δικῶ· δῆ
Ἀμελέω· ἀ
μοῖ θέω·
ρο. Ὀφε

Κερδαίνω
lucror

Ὁδυσεύς·
labebis
ἀφετέρα
ἀγω. ἡγαγον
nor. 2ª. medij
μαθίων βάπτω· τὸ
λῆρον λῆρ
μανίαν μα
Constructio πλ
κολουσυρτ φώδ
κ παιδαρίων κ
δίων quod ex
preteritj nerbis da
intelligi·
ὑβρειν ὑβρ
φυγὴν φεύ
ἀ
ὦ
ἀγὼ τὰ ἐπὶ
ἄσ
φλυκταινα
φὼς φωδός
ἀνδρα φωδης
φόβου

Καὶ πεδαιέων ὑπτερινώτ, ἀγραύλων κολοσυρτ
Φθῆξ τἄελθ᾽. ἀκωνώπων. ψυλ᾽. δὲ λέγωσοι
Ὑπ τοῦ πολήθ. αἱ δομδόσαι περὶ τὼκεφαλ᾽ ἀνίωσ᾽
Ἐπεγείρασαι ἀφράζασαι, πεισ᾽ μησ᾽. ἀμφ᾽ πανίσω.
Πρὸς δὲ τεγρυτ᾽, ἀνθ᾽ ματισμ᾽ ἐχράκος. ἀντ᾽ κλίν᾽,
Στιβαδαφοῖμ, κορεωμ μεσῆμ, ἢ τ᾽ ὑδοντας ἐγείρ᾽.
Καὶ φορμ᾽ χ᾽ ἀντὶ τἀπητ᾽ σαπρ᾽ ἀντὶ πρ᾽ κεφαλαι
Λίθ᾽ ὠμεγάθη πρ᾽ ἡ κεφαλῆ. σὶ τεταθ᾽ δᾶ᾽ ἢ τὴμ ἀρτ᾽
Μαλαχ᾽ πορθ᾽. ἀντὶ μάζης, ψυλ᾽ ἰχῶ ἐφανίδ᾽.
Ἀντὶ θρανῦ, σαμυ κεφαλ᾽ κατιαγοτ᾽. ἀντὶ μάκρας,
Πιθάκη᾽ ὁλυρ᾽ ἐρρωγιαν. ταύτ᾽ ἄρ᾽ ἀστ᾽ πρὸ ὧν
Ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνοῖς ἀπφαίνωσαι τίαν ὄσαν;

ἀπαλλόδωρος ταὶς τοῦ πυ-
ρὸς ἐρυθήματα ἢ ἐκ ψύχους
ἢ τῆς τύλης ἢ ταὶς πλαυμα
τα ταὶς ἐκ τοῦ πυρός, ὡς τ᾽ ἐ-
νήτων διὰ τὰ ἀνυργεῖν τὸ
τὸ ἀσχόντων. τὸ δὲ ὁλλυ
οὐκ ἐνταῦθα αὐτὶ τοῦ χω-
ρὶς ἀλλαὶτὶ τοῦ εἰμὶ πρὸς
τὸ, κολοσυρτόν. ὃς ὄζει ἢ ἦχος
φρυγάνων συρομένων.

Αἱ βομβοῦσαι. ἰδίως τὰς σ
ψύλλας ἀφώνους οὔσας,
βομβεῖν φησι. κωνώπων δ᾽
μᾶλλον γοῦν ἰδίον ἐνταῦ
θεν ἀπαλλαγέντες πι-
νὸς, θηλυκῶς εἰρηκὼς οὐκ
ἀθησόμ τὰς κώνωπας. λη-
ροῦσι δὲ ἀρσενικῶς γὰρ λέγοντες, οἱ δὲ σωφρονίσ, ἀρσενικῶς λέγοισι γὰρ ψύλλον. θηλυκῶς δ᾽ πρω-
τίλλ κώνωπα κ᾽ τοὺς ἀπτικούς. ἠχοῦσά φησιν αἱ κώνωπες. ἃ δ᾽ ἠχοῦσα περὶ πτ᾽ ατο. ἢ περὶ πτ᾽ α
τα. οὐκ ἔστι δ᾽ ἀλλὰ πρὸς τὰς ψύλλας ἀποδέδωκεν. ἰδίως δὲ εἶπε τὴν ψύλλαν βομβεῖν. οὐ γὰρ
προϊᾶσι φωνήν. ὠώνωπες δὲ λέγ᾽ τὰς ἐμπίδας. Ἀντὶ μὲν ἄρτων. δι᾽ ἐνυπνίων ἄρτος καὶ μάζα
ὅτι ὁ μὲν ἄρτος πάλαι μεμαλάκται. ἡ δὲ μάζα νῦν. μάκτρα δὲ θυεία ἐτμήκης σὺν ᾗ μά᾽ πουσι
τὰ ἄλφιτα. Ἰσχνῶν ῥαφανίδων. ἀπλικῶς ῥαφανίδα, ὡς ἡμεῖς ῥάφανον. πάλιν δὲ ῥάφανον
ἢν ἡμεῖς κράμβην. εἰρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥαφῦσαι φαίνεσθαι. λόγος δ᾽ ὡς ἀστειρομμένη τὸ μ
ανέσιμ. Ἀντὶ δὲ θρανίους. θρανίος, ὑποπόδιον. ὃ κ᾽ θρῆνυς ἴσως παρὰ τὸ πίπτειν. καὶ νῦν θρα
νος. ἐνθεν καὶ θρανίτης ὑποκοριστικῶς ὡς πολίχνης. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ θορεῖν αὖω. ἢ πα
ρὰ τὸ θρῆσαι ὃ ὄζει καθῆσαι. τὸ δὲ στέμμου, δοκεῖ ἀρ᾽ σεμνῶς εἰρῆσθαι ὡς θηλοῦ τὸ, καταστόγης οὐ τὸ
δέμα ἄμφω τὸ λινοῦν. περικείμενος ἦχε μέσσ᾽ ἄμα καὶ σὺν θαλύσεσ᾽ ἔαγε. ὅθεν μετοχὴ ὁ ἑαγὼς καὶ
τὸ ἐξ αὐτοῦ. ὅρα δὲ ὅτι στέμμου κεφαλὴν λέγ᾽ μεταφορικῶς τὸ ἄνω, πρὸς τὸ σῶμα. οὕτω δὲ
καὶ πιθάκνης ὁλυρᾶς τὸ ταύτης πλάσμ. εἰ δὲ στέμμου κεφαλῆν λέγ᾽, εἶναι αὐτὸ σύμφωνον
τῷ, πίθου κρηδέμνου παρὰ τῷ ποιητῇ. κεφαλῆς γὰρ φόρημα τὸ κρήδεμνον. ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς
στέμμου ἢ τοῦ στέμμου καὶ ζωὸν λέγεται στέμμιος, δηλώσει πάλιν καὶ ὁ κωμικός. τινὰ δὲ τῷ αὐτὶ
γράφων, αὐτὶ στέμμου κεραμίου γράφεται. Αὐτὶ ἢ μάκρας. μάκτρα κατὰ τοὺς παλαιοὺς
θυεία ἐτμήκης σὺν ᾗ μά᾽ πουσι τὰ ἄλφιτα, ὅθεν καὶ γίνεται. παρὰ τὸ μάσσω γὰρ ἡ μάκτρα. ὅθεν
καὶ μεμαγμένον προείρηται. καὶ ἡ μάζα πίνεται. πενίας δὲ πάντως σῶρον καὶ ἡ τοιαύτη μάκτρα
ἢ ἐκ πιθάκνης ἢ οὐ δὲ αὐτῆς ὅλου σωρεχοῦσ, ἀλλὰ διερρωγυίας τῷ ὁλυρᾶς σὺν ᾗ τὸ μάγμα
πίνεται. ὑποκοριστικῶς δὲ λέγεται ἡ πιθάκνη. κατὰ τὸ, πολίχνη. ὅρα δ᾽ ἐγχρῖς προκειμένοις
νοις καὶ ἅμα μᾶλλους ἐπεναφορικὸν διὰ τῆς αὐτὶ προθέσεως. τοιοῦτον γὰρ τὸ αὐτὶ ματίου
αὐτὶ τοῦ πηγος. αὐτὶ πρὸς μεφαλαίᾳ. αὐτὶ ἄρτου. αὐτὶ μάζης. αὐτὶ θρανοῦ. αὐτὶ μάκτρας. ἔχει δ᾽ ἔτι
καὶ ἐνωμονὴς τὸ τοιοῦτον ἅμα. ἀστείως δὲ ὁ χειμῶνος καὶ πρὸς τὴν κλίνην ἦν ἡμερία εἶπε καὶ
χοῦς τὰ ἅπτασ᾽ καὶ τὰ μῦρα καὶ τὰ νυμφικὰ ἱμάτια, τὴν ῥηθεῖσαν στιβάδα καὶ τὸν φορμὸν αὐτὶ τοῦ
τὸ καὶ

Πε. Σὺ μὲν δὴ τὸν ἐμὸν βίον εἰρηκὼς τὰ πρὸς πτωχὸν δυστυχοῦντα.
Χρ. Οὐκοῦν ὠδήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
Πε. Ὑμεῖς γ᾽, οἵπερ ἀθρασυβούλῳ συνοῦσιον εἶναι ὁμοιον.
Ἀλλ᾽ ὁ χοῦμος τοῦτο πέπονθε βίος. ὃ μὲν δὴ δεῖ μέλλ᾽.
Πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν δεῖ μηδὲν ἔχοντα.
Τὸν δὲ πένητ᾽, ζῆν φιλόπονον. ἀλλοῖς ὀργοῖς προσέχοντα.
Περιγίνεσθαι δ᾽ αὐτῷ μηδέν, μὴ μὰ γοι μηδὲ περιλείπειν.
Χρ. Ὡσμακαρίτην, ὦδάματερ τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
Εἰφόσα μοῦσ᾽ κ᾽ μοχθήσας, καταλείψ᾽ μηδὲ ταφῆναι.
Πε. Σκώπτ᾽ μ᾽ περιφέρων κ᾽ κωμῳδεῖν, τὸ σοφιδάζειν ἀμελήσας.
Οὐσπνώσκων, ὅτι πλοῦτον περέχω βελτίον᾽ ἀνδρὸς
Καὶ τιμωρῶμεν ἀτ᾽ ἰδέαν. περὶ τῷ μ᾽ πλεῖστον χρόνον
Καὶ τεσσαρῶν ἡμερῶν κ᾽ νυκτῶν μοι. κ᾽ τὸν ἑσθίοντα
Γαρεῖ μοὶ δ᾽ ἰσχνοὶ, καὶ σοφικῶς ἔχουσ᾽ κ᾽ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
Χρ. Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σοφικῶς σὺ προσείδ᾽.

τὸ γὰρ τοὺς κακῶς
ὠδωδότας μόρις
ἐν τῷ ῥᾴκ. πρὸς
θεῖς τὰ λοιπὰ ἐ-
πῴδυνα εἰσ ἐ-
πῳδύνειν τὴν φι
πένιας μακῶν
ὑπερβολὴν φθεί
ρω. ἀνερρόσω. ἀ
πὸ μεταφορᾶς
τριάθρων ἢ τι
μος ἀγωνιστοῦ
ὀργάνου. δεσπόνο
χ᾽ δὲ πτωχείας
πενίας. ὅτι οἱ μ
περία, μεμερη
μένη ἐστὶν εὐδεί
πόνητος ἀχρεῖος
θερῶν. πρᾶγ᾽ τὸ
πένεσθ᾽ ὑβρίμ ἐ

νθρωπίνῳ, εἰρηται. ἐν ἑαυτοῦ γοῦν πολίζει τὸ χρῆσθαι. ὁδὲ πτωχὸς πρᾶγ᾽ τὸ πόνου μὴ μανθάνοντας.
Οἱ πᾶ καὶ θρασυβούλῳ τοὺμὴ ὁμοίαφησιν. ὡσ ἔστισ λέγει δυνούσιον τὸν ὀξώλη τύραννον, ἐοικέναι
θρασυβούλῳ τῷ λυκίου ἀσθμὸ Φιλοπολίδ᾽ ἐν πεντὲ πρεσβεῦσαι λόγου δυνάτας τοὺς ὠφανῆς αὐ
τοῦ κατὰ τῶν πολεμίων δίκας, καὶ ὅτι κατέλυσε τὴν τῶν λ᾽ τυραννίδα. δύσπορον χωρὸν
καὶ ὀξὺ αὐτῶν ἐκ μεσῶν, μετὰ τῶν φυλῶν καταλαβών, ἀναβῆναι αὐτούσ. ἄλλως. μήποτε ὁ
ἀξιωματικὸν καὶ αὐθάδησ. ὡς ἐρωτᾶσ ἐν τῇ κινησίᾳ. δυνούσιον δὲ ὁ μύθις φαίνεται μεινό
μενον. ὁ δὲ ὡς ἔοικεν ἰσχυνόπολις. μήποτε δὲ καὶ ὧν τὴν ὀλιγαρχίαν εἰσηγησάμενοι ὡς ὁμοιούντων
σφόδρα ἀνομοίους, μᾶλλον δὲ αὐτοὺς ὑπονοήσειεν ἕτερον δυνούσιον θρασυβούλου τὸν ἰσχυρ
τέως ἀδελφὸν εἰδέναι συγγενέας εἶναι. καὶ ἐν τῇ ἰλιάδι σαφέστερον οἶδεν ἢ κατὰ δύδυμον. ὡς
ἔστιν λέγειν δυνούσιον τὸν ὀξώλη τύραννον ἐοικέναι θρασυβούλῳ τῷ λυκίου, ἀνδρὶ Φιλοπό
λιδι καὶ πεντὲ πρεσβεῦσαι λόγου. ὅτι κατέλυσε τὴν τῶν λ᾽ τυραννίδα. ἄλλως. οἱ λακεδαι
μόνιοι κρατήσαντες τῶν ἀθηναίων, ἔπεμψαν λ᾽ τυράννους ἀπὸ τῆσ πόλεως σὺν ἀθηναίοις δια
τρίβειν. ὁ οὖν θρασύβουλ᾽ ἐρασὴς ὢν τῆσ δημοκρατίασ κατέλαβε φυλὴν τὴν ἀπὸ λιμένοσ με
τὰ τίνων αὖων. μεθ᾽ ἧσ κατέλυσε τοὺσ λ᾽. δυνούσιον δὲ τύραννον ἀμφ᾽ εὐσυμελίαν. ἄλλως. ὁ μὲν δυ
νούσι, ἐμμανῆς. ὁ δὲ θρασύβουλοσ ἄνους. ἢ δυνούσι, τύραννον. ὃ δὲ θρασύβουλ᾽ ἀτελὴσ ἐν πεντ᾽ πολίθρασυς.
Ὡσμακαρίτην ὦδάματερ. ὅτι ἀπλῶς ἀσωπήθως κατεχήσατο αὐτὸ τοῦ μακαρίου εἰμὶ ἄρα πολίζ.
οἷον τελεσθέντα. ἀλλ᾽. ὡς πεπεισθησόμενον ἑλλιῶς ἐπεισάντι παραδοξον ἀλισώσει χελιάζων βραῦ ἡρά
κλησ᾽ ἢ ἄπαλλ). ἢ ὦ ζεῦ, ἐτῶν ἐμοῦ τοσούτων ἀκούσασ᾽ πειάσ τοιαῦτα λεγούσησ, ὡσ πεχελιάζων βοᾷ.
ὦ δάματερ. εἰκότωσ δὲ πρὸς τὴν γῆν ποιεῖται τὸν λόγον ὡσ μωρόσ. Σφηκωθεὶσ λεπτοὶ
κατὰ τὸ μέσον ὡς σφῆκεσ. ἢ πικροὶ ἐπεὶ καὶ τὸ ζῶον πικρὸν ὄζει σφόδρα. ἅμα μὲν ὅτι ὁ βρι

Γε. Περὶ σωφροσύνης ἡμῖν ἀμφισβητοῦσιν ἀνδράσιν σοφοῖς.
Ὅπως κοσμιότ' οἰκεῖμεν τὸν λοιπὸν χρόνον.
Χρ. Παύσεσθε γοῦν κλέπτοντ' ἐμοῦ κόσμιον ὄντος;
Βλ. Νὴ τὸν Δί' εἰ γὰρ δεῖ λαθεῖν αὐτόν, ὡς οὐ κόσμιον ὄντα.
Πε. Σκέψαι νῦν μ' ἐν τοῖς πολεσιν ζητῶν ὡς ὀρθῶς ἂν
ὦσι πένητες, ὡς εἰ τὸν δῆμον ἡμῖν πλείω εἰσὶ δίκαιοι.
Γλισχρῶς ἔχουσι δ' ἀπὸ κοινῶν, παρὰ χεῖρα δ' ἀδίκοις μεγάλοις.
Ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, ὦ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
Χρ. Ἀλλ' ἀφύσασθ' ἅττ' ἂν δέῃ καὶ ὡς σοφόν ἀ βάσκανον ὄσα.
Ἀτὰρ ἀχθόμενός γ' ὀδεῖν κλαύσει· μηδὲν πάθῃ τοιοῦτον ἐκεῖνος
Ὅπερ τε ζητεῖς τοῦτ' ἀνάπεισον ἡμᾶς, ὡς ὄντι ἀμείνων
Πενίᾳ πλούτου. Πε. Ἡδύ γ' ἐλέγξαι, ὅπως δύνασαι πάντα.
Ἀλλὰ φλυαρεῖς ἀπερυθριάζεις. Χρ. Νὴ τὴν Φύσιν σοί γ' ἅπαντα.
Πε. Ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ σκέψαι δ' ἔστι μάλιστα
Ἀπὸ τῶν παίδων· τοῖς γὰρ πρᾴοις φύουσι φρονιμώτατοι ἀεί
Αὐτοῖς· ὅτῳ δ' ἀγανὸν σκῆπτρον χαλεπὸν πρᾷον μέσοις δίκαιον.

Γε. Περὶ σωφροσύνης ἡμῖν καταλέξατε τἀγαθὰ ἃ δι' αὐτὴν αὖ οἱ σώφρονες
ἔνεστιν, νῦν βούλεται ἀποδεῖξαι, ὅτι δι' σωφροσύνης αἴτιά ἐστιν. ὡς μὲν ὁ πλοῦτος αὖ τοὐναντίον· εἰκότως δ' εἶπε τἀγαθὰ ἀσκῶ. μὴ γάρ ὅτε μαστροπεύσεις ἔλεγε τοὺς ἀνθρώπους ἐπλουτοῦν μᾶλλον, μὴ ἀσελγείᾳ ἔλεγχε· οἱ γὰρ πλεῖστα ἐθέλοντες ἐπὶ τοῦτο καταφοροῦσιν. Πάνυ γοῦν. σὺ εἰρωνείᾳ· ἐπεὶ
οἱ πένητες ἐλεύθεροι διὰ ἀπορίαν. Πῶς δὲ μὴ κόσμιον· τὸ πειρᾶσθαι λαβεῖν· τοῦτο δ' ἕτερον
πρᾶγμα δι' ἀσυρφηδὸν βάσκανος ἁπλῶς ὠλοιδορία τις ἐστίν. Ἀτὰρ δὲ χθόνιον· ὅμως φησὶν
εἰ δ' ἀληθὴς μὲν μεγαφρονήσω· οὐδὲν γὰρ ἧττον ταὐτὰ πείσει κομῶσα δ' αὐτὴ τοὺν πλουσίους.
πλὴν τοὺς κόμων τοὺς ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δένδρων, ἃ τὴν κόμην ὑφ' ἕλκει· τοιγὰρ δὴ καὶ οἱ
ὑπέρφρονες ὑφ' τὴν συμφορὰν αἴρονται. Καὶ περυσὶ ζῆς· κοὔφα μὴ ματαία δι' ἀλαζονείαν ἀπὸ τῶν
νεοττῶν· ἃ πειρᾶζουσι μὲν τὰς πτέρυγας· ἐπειδὰν δ' οὐδὲν δύνωνται, αὖθις εἰς τὴν καλιὰν
πάλιν καταπίπτουσιν. Ἀπειρᾶζ' οὐδὲν ἀνύεις· ἀγώς, ἀλλὰ φλυαρεῖς διὰ λόγων· τὸ δὲ πτερὸν ἡ χῶδες ἐθέλει ὑπερυθριᾶν· ἡ δὲ
Φαλαλεῖς· ἡ ματαιοπονεῖς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τὴν μὲν δύναμιν πτεροῖς διὰ τὸ βραχὺ δὲ
λιπεῖν· ἀγὼς αὖθις τὸ πειρᾶζεις πολλὰς αὖ νεοττοὺς ὁρμᾶς· ἀλαθὲς δὲ ἡ οἱ νεοττοὶ πειρᾶζοντες τὴν
πτέρυγα ἡ γυμνάζοντες ἄπρακτον ἔχουσι τὴν ὠφέλησιν φορᾶν. Ἀπὸ τῶν πειθοῦς· δυσχερῶς
ἔστι μαθεῖν· τὸ δὲ ἡδιον· εἰπὲ ὃ οἴει πείθεσθαι διὰ τοῦτο μισοῦσι τοὺς πατέρας. Τοὐναντίον· τὸ μὲν φιλεῖν λέγουσι

ἀνάμνημα

Πλοῦτος.

Χρ. Τὸν δὲ φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διακεῖσθαι τὸν κρατοῦντα; λείπεται πρὸς τὴν πενίαν. τὸ δὲ τοῦ πλούτου δῶρον πέμπει πρὸς τὴν βλεφαρίδα μόνον. ἢ σὺ φήσεις πρὸς τὸν βλεφαρίδα μόνον ἥκειν ἔτι τὸν ναύτην λόγον.
Κἄκεῖν' ἂν φήσειε τὸν πλοῦτον ἔχειν· τοῦτον δ' ἡμῖν ἀπωθεῖται.
Πε. Ἀλλ' ὦ κρονιακὴ γνώμη τοῦ λημῶντος τὸ φρέαρ ἀμφῶ.
Ὁρᾷς δ' ἐπὶ τοῦ τοῖχου τὸν πλοῦτον ἐκφανῆ σοι δείξω.
Εἰ δὲ πλούτει, τῶν ἀστῶν ὁλυμπιακὸν ἀγῶνα
Ἵνα τις ἐλλιμπάσαι πάντ' ἀεὶ δ' ἔγουσ' ἐπιμηχανᾶται.
Ἀμέκρυπτεν τὰ θλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφανώσας
Κοτίνῳ στεφάνῳ· καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἔχην, εἰ πλούτει

λείπεται πρὸς τὴν πενίαν. τὸ δὲ τοῦ πλούτου δῶρον πέμπει πρὸς τὴν βλεφαρίδα μόνον. ἢ σὺ φήσεις πρὸς τὸν βλεφαρίδα μόνον ἥκειν ἔτι τὸν ναύτην λόγον.
Ἀλλ' ὦ κρονιακὴς σύμ· ἥκων ἀρ

χαίας μωρίας ἐσκοπισμένοι τὸ φρονεῖν· πρόμια δ' ἐστὶν ὧν τὰ ἀμβλυωπούντων· πτισ εἰρη. ⊕ ἐν-
τεφέλας· αὐτὶ δὲ τοῦ σώματος, χρῶ φῶ. λήμης· λήμη δ' ἐστὶ τὸ πιπτὸς ἀπὸ ῥυμοῦ· ὃ πρὸ ὧν καθεζό-
μενον ἐλάπτῃ τοὺ ὀφθαλμούς· τὸ χαλᾷ τ' ἱερόν τῶν ἀλίρυσιν πάντων· ὁμοῦ ὄμ, λήμας μεγάλας ποιεῖ· σκ
μανῆν δ' τὸ τετυφλωμένους τὰς φρένας, ὡς πρὸ οὗ τὰς λήμας ἔχοντες τὸ ὀφθαλμῶν ἐμποδίζοντα τὰς ὁδούς.
Κοπίμ στεφάνῳ· κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας ἀνεκήρυττε τοὺς νικῶντας· σκοτίνῳ δὲ ἐστέφοντο· ἀλ
λὰ τῷ φιλαλλιστεφάνου ἐλαίας ἐλάσθω· ἐστεφάνουν· οὐκ ἀεὶ βοῦς ἐνίκα λιστεφάνῳ· ᾗ ἐλαία
λέγεται· παύτης δὲ τὰ φύλλα ἐμασᾶτο τοῖς λοιποῖς ἐλαίαις· ἐξῶ δ' αὐτὸ οὐτὸς ἔχει τὰ λοιπά. Τὸ
Ἀριστοτέλης δὲ ἥρμοττεν εἰμφαυλίζοντι, λέγει κοτίνῳ· ⊕ Ἀριστοτέλης δὲ τοῦ φησὶ χθὶ λέξιν περὶ αὐτῆς,
ὡς τῷ πανθείῳ ὄζει ἐλαία· καλεῖται δὲ καλλιστέφανος· παύτης δὲ ἐμασᾶτο τὰ φύλλα, τοῖς λοιπ
ἐλαίαις πέφυκεν· ἀθύσητε τοὺ πόρθμος ὡς πρὸ ἡμύργος, εἰς τοὺς στεφάνους συμμέζεσθαι· ἀπὸ παύτης
λαβὼν ἡρακλῆς ἐφύτδυσεν ὁλυμπιάσιν· ἀφῆς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθλητοῖς δ' ὁδοῦ· ἔστι δ' αὐτὴ περὶ
τὸν ἰλισσὸν πτε μόν· στεσθῆς ξ τοῦ πλάμπα ἀπέχουσα· περιωκοδόμηδε ἡ χλμία μεγαλητ' ἰσαρτι
αὐτῆς ὄζειν· ἀπὸ τούτης ἐφόροι λαβόντες ἠλεῖοι πᾶν ἀθλητὴν ἐν ὀλυμπιάδι τοὺς στεφάνους· τῷδε κω
μικῷ φασιν ἥρμοττεν ἐκφαυλίζοντι τὸ πρᾶγμα, λέγῳ ὡς ἐλαία ἐστὶν ἐστεφανῶσθαι· ὀφλοῖ τῷ ἀν
γρίμασι ρᾳ. ἡλαγρι ἐλαίαν· καὶ μὰ δι' ὅτι μὴ χρήσιμον αὐτῷ ἀλέξις ἐν τοῖς ἐξῆς· κατὰ ρησηρδύσει δ' ὀχεμυλ⊕
+ contra in ζητεῖ· τὸ δὲ ἐπὶ ἠθείας ῥεῖ· ἀ λλὰ σῴζοι δ' ὀχολέσειε· ἐστὶν οὐ στεφάνῳ στεφανῶσας· τοῦτ' ἐστὶ νόσον σὺ θέμῳ⊕ πε
τοὺς μῆλα σεται ἐπὶ τῷ κεφαλῇ· πορήχθ) ⊕ ὁλόστιν⊕ τῷ νόῳ δ' ἀ δηλοῦται μεγάλη ὀργή· ἀπὸ δ' ἐστὶ τοῦ τοῦ
τίτους Periegetes νόστου τοῦ φυτοῦ δηλαδή, ⊕ νῆσος κοτινοῦσα τὰ γάδειρα, διὰ τὸ τοιούτους ⊕ωὐδηνεῖσθαι φυτῶν.
ὡς καὶ ὁ πῖ ἡγητὴς δηλοῖ· ὡς ἡ ⊕ ἕτεροι τόποι ἀπὸ φυτῶν πλῆσιν ἔχον, τὸ δὲ λλῆται ⊕ αὐτῷ· μυρρι
νοῦς γοῦν δῆμ⊕ σὺ αὐτὴ πῖ μυρείνας ἔχων· ὅθεν αὐτὸς μυρεινόφις ἡ χθόσιος μύρσιν μυρεινοῦς· ὡς
πρὸ ἕτερ⊕ ῥαμνᾶς· ἀπὸ τῷ ἐπὶ Φυομένων ῥάμνων ὧν οἱ δημόται μυρεινάσιν⊕ ἡ ῥάμνουσι⊕ καὶ
ἐρεπνοῦσα λεῖ) διὰ τὰς ἑαυτῆς ἐρείπας· ἡ πόντιλλη ἡ ὠφασούς ἀπὸ τῷ φυτῶν τῶν ἀφωσωκέ
πλλ). ⊕ αὐτὸς ἐκ μίλητος ποτε διὰ τὸ πολλὰς ἔχ' αὐτὸ ἐκλῆθη· ἔτω καὶ τὶς πτυσὶ ἀπὸ τόπων ἐ
τέρου πλλὰς ἐχόντος αὐτὰς, ὧν ἐκεῖν⊕ ἡ πορωνόμασεν· τὸ δὲ νῦν ἡ αὖοι τοῦτοι πεπόνθασιν·
ἐσόμ δ' ὡς εἰσηκρατεῖ πορὰ τοῖς ἀπειροτέροις λοτίνου στέφανον εἶναι, ἀλλ' αὐτὸς μὲν φυτὸν ὡσ
ἐρρέθη πλῆσίς ἐστιν· ὁδὲ λιμιλιὸς ἐδήλωσεν σύντελον ⊕ στεφῶν εἶναι τὸ μὴ λοτίνου, τὸν τοιοῦτον
λεγόμενον στέφανον· ἀλλ' ἐκ κοτίνου στέφανον· οὕτω δ' ἐκάλουν ταινίαν οὐχ ἁπλῶς οὔτως στέφανον ἀλ
λὰ κατὰ τιμίας περιέλησις σὺν τῇ λεφαλῇ· ταινία δ', στενόντι καὶ ἐπίμηκες ὕφασμα· κοινότερον δὲ
ἐπεῖ φασι ἀ Λίτροις αὐαδῶν· δύτελές ἐστὶ τὸ λυμπιακὸν στέφανον· ὡσ μὴ ἀπουδαῖον· λίτρον
δ' πως οὖτος ἐστὶν οἷον ἐλλ φλυαρίζεσθαι καθάπερ ἐφ' ἡμῶν πελαιῶν τοῦτ' ἔστι περὶ φρονεῖσθαι· εἰσί

r ii

Καίτοι

Coimusá mſula afrequétia
cotim ducta eſt · ergo cor
rigenda plinij uerba

Cotmo an o
callistepha
ronaréet m
λημη
πημός λ
ου
Callisteph
olina
Pantheu
Ilrſus · f
Elei
Olea in ol
Periegetes
Myrthin
populus
Rhamn
Ericusa
Cerasus
Pityusa
ταινία
Gadira co
ſa dicta a
quétia cot

Χρ. Οὐκ οὖν τούτῳ δῆπου δηλοῖ, τιμῶν τ' πλοῦτον ἐκεῖνος·
Φειδόμενος δ' ἡμῶν βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι
Λήροις ἀνάδων τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ σῷζεσθαι αὐτῷ.
Πε. Πολύφλοισβος ἀρ' ἦν καὶ ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι.
Εἰ πλουσίοις ὢν, ἀνελεύθερος ἐθέλοι τούτοις καὶ φιλοκερδής.
Χρ. Ἀλλ' ἀγέσοζε ὑμᾶς ἐξολέσειε, κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτὸ λέγ' τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντες ἐσταλέθυμοί μὲν
Διὰ τὴν περίαν; Χρ. παρατεκάτης ἐξεστὶν τὸ στεφανοῦσθαι
Εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πένην βέλτιον· φησὶ γὰρ αὐτή.
Τοὺς μὲν ἐχοντας ἡδὺ πλουτοῦντ', δεῖπνον κλύειν μύριον ἄνδρα·
Τοὺς δὲ πένητας τὸν αὐτὸν ἄρτον πρὶν καταθεῖναι.

εἰσὶ δὲ οἱ καὶ παίζειν φασὶ γὰρ καὶ μικρὸν πρόσθεν ὅτι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου ἀτελῆ καταλείπει ὁ ποιητής· ἀλλ' ἔοικεν ἐκ τοῦ ἑξῆς ἀναπληροῦσθαι. ἐπεὶ γὰρ ἐπὶ τὸν πλοῦτον ἐλθὼν ἐπῆλθε τοῖς ἐπαινοῦσι τὸν πλοῦτον, ἐπιφέρει τοῖς μὴ ἐπαινοῦσιν αὐτόν· ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν· ἀλλ' οὐ πάντες ἐσταλέθυμοί μέν εἰσι διὰ τὴν περίαν· ἔστι δὲ καὶ παρατεκάτης ἐξεστὶν τὸ στεφανοῦσθαι καὶ τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πένην βέλτιον· φησὶ γὰρ αὐτή· τοὺς μὲν ἐχοντας ἡδὺ πλουτοῦντ' δεῖπνον κλύειν μύριον ἄνδρα· τοὺς δὲ πένητας τὸν αὐτὸν ἄρτον πρὶν καταθεῖναι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐν τῷ ἀπλῶς ἀναγνωσθῆναι τὸν στίχον ἔφη ἀπορεῖν τὸν ἀκροατὴν τί ποτε βούλεται ὁ ποιητὴς λέγειν· ἐπιφερόμενος δὲ τὸν ἑξῆς ἐπιγνώσεσθαι τὴν διάνοιαν. ἔστι δὲ ἡ ἀπορία τοιαύτη· ἐπὶ τοῦ πλουτεῖν ἐστὶ τὸ στεφανοῦσθαι ἢ ἐπὶ τοῦ πένητος; ἐπὶ τοῦ πλουτεῖν· ἐπὶ τοῦ πένητος γὰρ οὐκ ἂν εἴη φορητὸν ἀκούειν. ὁ σημείωσαι τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς λέξεως ἐνδεικτικὸν ὂν μιμουμένου ἡμᾶς τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐγκόπτοντος τὴν τελείας φράσεως διάλυσιν. Παρακλείεται τὴς ἐξεστὶν τὸν ἑκάτου ἐν τοῖς τριόδοις ἐτιμῶν τὸ πελεῖον, διὰ τὸ τὸν αὐτὸν σελινοῦν καὶ ἀρτέμιδα ἑκάτην καλεῖσθαι. ἡ δὲ νουμηνία ἦν οἱ πλούσιοι, ἔθεμεν δεῖπνον ἑαυτοῖς ὡσθυσίαν τῇ ἑκάτῃ ἐν τοῖς τριόδοις· οἱ δὲ πένητες ἤρχοντο πεινῶντες καὶ ἤθιον αὐτά· καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ ἑκάτη ἐφάγοι αὐτά· λέγει οὖν πρὸς τὴν ἑκάτης μαθοῦσαν μάθε τί ἐστὶν πλοῦτος, πενία, ἢ πλοῦτος· αὐτὴ γὰρ ἐποίησεν τοὺς μὲν ἔχοντας αὐτὴν δεῖπνα ἄλλως· ἔθος ἦν ἀργοῖς καὶ ἀλλάτριά κατεσθίουσι τὴν

Hom

Hecates commitis.

Ἀ. Μὰ φθείρου καὶ μὴ γρύζησ.
Ἔτι μηδ' ὅτιοῦν. Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἂν πείσῃς.
Πε. Ὦ πόλις ἄρτους κλύειν οἷα λέγει;
Χρ. Παύσωνα καλεῖ τὸν ξύστην.
Πε. Τί πάθωτλήμων;
Χρ. Ἐρρέσ κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν.
Γε. Εἶμι δὲ ποῖ;
Χρ. Ἐς τὸν κύφον' ἀλλ' οὐ μέλεις
Χρῆσ' ἄλλον αὐτείς.
Πε. Ἢ μὴν ὑμεῖς γ' ἐτιμῆτε ταυθοῖν
Μετὰ τοῦ πέμψαθ' ἡμᾶς.
Χρ. Τότε νοσήσεις· νῦν δὲ φθείρου.
Κρεῖττον γρῆμοι πλουτεῖν ἐστιν
Σὲ δ' ἂν κλάειν μᾶτερ· τί γὰρ κεφαλήν.
Βλ. Νὴ δί' ἐγὼ ζῶν ἐθέλω πλουτῶν
Εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν θεῶν
Τῆς τε γυναικὸς καὶ λοιδορίμυος,
Λιπαρὸς χωρῶν ἐκβαλανείου,
Τῶν χειροτεχνῶν
< Καὶ τῆς πενίας κατὰ τὸ δεῖπνον. <

τῷ εἰπεῖν τοὺς πλουσίους λαμβάνει δῆλον αὐτῷ τοῦτο τὸ πένητας· ἀπὸ τῶν ἰδίων τοὺς πτωχοὺς ζῶσιν. Ἀλλὰ φθείρεσ μὴ μὴ γρύζησ· ἀντὶ τοῦ ἐπιθέσεως ἢ ἐπιπλοκῆς τῶν λόγων ἐπὶ τὸ ἐναντίον μετέβη· ἐπὶ γὰρ τῶν πλουσίων ἐλοιδόρει τὸν Ἀγύρριον· νῦν δὲ ἐπὶ τῶν πενήτων. ἀπὸ τῶν ἰδίων τοὺς πτωχοὺς ζῶσιν. Ἀλλὰ φθείρεσ μὴ μὴ γρύζησ· ἀντὶ τοῦ ἐπιθέσεως ἢ ἐπιπλοκῆς τῶν λόγων ἐπὶ τὸ ἐναντίον μετέβη· ἐπὶ γὰρ τῶν πλουσίων ἐλοιδόρει τὸν Ἀγύρριον· νῦν δὲ ἐπὶ τῶν πενήτων. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐν τῷ ἀπλῶς ἀναγνωσθῆναι τὸν στίχον ἔφη ἀπορεῖν τὸν ἀκροατὴν τί ποτε βούλεται ὁ ποιητὴς λέγειν· ἐπιφερόμενος δὲ τὸν ἑξῆς ἐπιγνώσεσθαι τὴν διάνοιαν. ἔστι δὲ ἡ ἀπορία τοιαύτη· ἐπὶ τοῦ πλουτεῖν ἐστὶ τὸ στεφανοῦσθαι ἢ ἐπὶ τοῦ πένητος; ἐπὶ τοῦ πλουτεῖν· ἐπὶ τοῦ πένητος γὰρ οὐκ ἂν εἴη φορητὸν ἀκούειν. ὁ σημείωσαι τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς λέξεως ἐνδεικτικὸν ὂν μιμουμένου ἡμᾶς τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐγκόπτοντος τὴν τελείας φράσεως διάλυσιν. Παρακλείεται τὴς ἐξεστὶν τὸν ἑκάτου ἐν τοῖς τριόδοις ἐτιμῶν τὸ πελεῖον, διὰ τὸ τὸν αὐτὸν σελινοῦν καὶ ἀρτέμιδα ἑκάτην καλεῖσθαι. ἡ δὲ νουμηνία ἦν οἱ πλούσιοι, ἔθεμεν δεῖπνον ἑαυτοῖς ὡσθυσίαν τῇ ἑκάτῃ ἐν τοῖς τριόδοις· οἱ δὲ πένητες ἤρχοντο πεινῶντες καὶ ἤθιον αὐτά· καὶ ἔλεγον ὅτι ἡ ἑκάτη ἐφάγοι αὐτά· λέγει οὖν πρὸς τὴν ἑκάτης μαθοῦσαν μάθε τί ἐστὶν πλοῦτος, πενία, ἢ πλοῦτος· αὐτὴ γὰρ ἐποίησεν τοὺς μὲν ἔχοντας αὐτὴν δεῖπνα ἄλλως· ἔθος ἦν ἀργοῖς καὶ ἀλλάτρια κατεσθίουσι τὴν

Cratin) μῆρές. ὅμοιον ᾧ κρατῖνος ἐν ὀδυσσεῦσιν σιγᾶν νῶν ἅπαντες ἐκπεπάν. Καὶ πάντα λοιπὸν τάχα πεύσῃ.
Hermippo) Ἡμῖν δ' ἁλιεῦσι τὰ τρίχε. Πλέομεν δὲ μόδυσεῖ θεῶ καλεῖται δὲ πλοῖα κοινῶς ἅπαντα φησί, διὰ τὸ πλοίαις τινὰς ἐν τῷ ὕδατι ὠμῆρῳ εἶναι. οὐκ ἔστω δὲ εἰσὶ δὲ πλοῖα εἰσὶ καὶ ἰαμβικὰ οὐ τοῦτον μόνον τὸν μέτρον ἔστω δὲ δύο διαλεῖ· ἡ μὲν ἀρχὴ τὸ τελευταῖος κώλου· ἡ δὲ λῆξις τὸ τέλος ἀμφότερα ἔχωνεν δυκῆμα. Καὶ μὴ γρύζῃς· μὴ φθέγγου· κυνεῖος δὲ γρύζειν ἐστὶ, τὸ τοὺς μιμεῖσθαι χοίρους φωνὴν προϊέναι. Οὐδὲν πείσῃς· ἐνυπόβολή· λέγει ὅτι καὶ πείσῃς ἀλλ' ἐξ ἡμᾶς πείσῃ μεθ' ἡμέρας οὐδεὶς ἀν ἀθῶνος διαλεχθείσας, πείσεις ἡμᾶς σωθῆναι σὺ καὶ γὰρ πάντων καταλιπεῖν.
Eupoli) Ὦ πόλις ἀργύ· ταῦτα φασὶν ἐκ τῆς Φ δυσσείδου γεγράφθαι· μετείληπται ἡ ὁσίχειλ φοινισσῶν οὐσα εὐπίδου πολωσίλους λέγουσ· οὐδὲ ἁλιολούθως καλεῖ ἐν ἀθήναις οὖσα· διαβάλλῃ γὰρ τοὺς ἀργεῖ ους ὡς πένητας. Ἀλλ' οὐ μέλλῃ· ἀλλ' ἐχθὲς φησὶ βραδύῃ, ἀλλ' ἐπέσπευδ εἰς ὄλεθρον.
Ἔσ γὰρ κυφῶνα· κυφῶ δ' ὄλινθος δεσμός· ἐν ᾧ δεσμοῦνται οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ ὃν καὶ κυφῶνα περιάπτουσι μῶν λέγουσι· τινὲς δὲ κυφὸν φασιν ὄνομα τὸν κύφωνα πρὸς χοῦ τινα· οἱ δὲ κρημνὸν οὕτω καλοῦμ. // Γαύσωνα λαλῇ γὰρ ξύστον. σιώλοφον καὶ ὀβελιστηλίν. ὁ παύσων δὲ ἐστὶ πενίᾳ λοιμῷ·

δεῖται ζωγράφος ὤν. Τότε νοσήσεις. ὅτε μεταπεμψόμεθα ἐκ νεὼς δεῖ τοῦτο. Κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν. λείπει τύπτουσαν. ἢ οὐθὲν λέγειν. ἀλλὰ καταλαῖειν ὅλον τὸ σῶμα καὶ σεαυτήν. ἀττικὸν τὸ σχῆμα.

Αὕτη μὲν ἡμῖν. σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ἕνδεκα. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει παράγραφος. καὶ ἑξῆς τὸ χοροῦ. καὶ ἐνταῦθα γὰρ χορὸν ὤφειλε θεῖναι διαψίψαι μικρὸν ἄχρις αὐτῆς ἐξ Ἀσκληπιοῦ ἀναστρέψει τὴν τοῦ Πλούτου ἀπαγγέλλων ἀνάβλεψιν.

Χρ. Αὕτη μὲν ἡμῖν ἡπίτριπτος οἴχεται.
Ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
Ἐγκατακλινοῦντες ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
Βλ. Καὶ μὴ διατρίβωμέν γε. μὴ πάλιν τις αὖ
Ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
Χρ. Ὦ παῖ Καρίων τὰ στρώματ' ἐκφέρειν ἐχρῆν.
Αὐτόν τ' ἄγειν τὸν Πλοῦτον ὡς νομίζεται.
Καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα. ~~ΧΟΡΟΥ~~
Κα. Ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι
Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις.
Ὡς εὐτυχεῖθ' ὡς μακαρίως πεπράγατε
Ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.

Εἰς Ἀσκληπιοῦ. τὸν ἐν ἄστει λέγει Ἀσκληπιόν. δύο γάρ εἰσιν. ὁ μὲν ἐν ἄστει. ὁ δὲ ἐν Πειραιεῖ. ἢ ἐν Ἀχαρναῖς ὥς φασι. Ὦ πλεῖστα Θησείοις. ἕτερον σύστημα ἀμοιβαῖον τῶν ὑποκειμένων. εἰσὶ δὲ οἱ πρῶτοι ι΄ στίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ὁ ἑνδέκατος, ἀντισπαστικὸς τρίμετρος βραχυκατάληκτος, ὃν μεμιμημένος ὁ τρίτος δεύτερος. ὁ δωδέκατος ἰαμβικὸς τρίμετρος. οἱ ἑξῆς δύο, ἀντισπαστικοὶ τρίμετροι βραχυκατάληκτοι τοῦ πρώτου ποδὸς πέντε συλλαβῶν τουτέστι δύο βραχειῶν καὶ βραχείας κατ' ἀρχὰς συλλαβῶν, ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς λογιζομένου. ὁ δ' ἕτερος, ὁ τρίτος δεύτερος. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. σημείωσαι ἐνταῦθα, ὅτι δέον χοροῦ διὰ μέσου θεῖναι μέχρις ἂν ἐκεῖνοι ἐξ Ἀσκληπιοῦ ἐλθόντες ἀναβλέψαι τὸν Πλοῦτον, ὁ δ' ἐπαγγέλματα τὸν Καρίωνα εἰσφέρει διαγγέλλοντα τοῖς γέρουσι περὶ τῆς τοῦ Πλούτου ἀναβλέψεως. ἐποίησε δὲ τοῦτο οὐκ ἀλόγως. ἀλλὰ τῆς τε ἀρχαίας κωμωδίας συνήθεια, ἐν ᾗ καὶ παραβάσεις ἐπαύσαντο ὡς προείρηται. καὶ ἅμα δεῖξαι βουλόμενος, ὡς ἄρα τάχιστα πάνυ ὁ Πλοῦτος ἀνέβλεψεν. Ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι. ὁ θεράπων ἔρχεται ἀπαγγέλλων τὸν Πλοῦτον ἀναβλέψαντα. μετὰ δὲ τὸ καθαιρεθῆναι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις τὸν Θησέα, Λύκος τις συκοφαντήσας, ἐποίησεν ἐξοστρακισθῆναι τὸν ἥρωα. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς Σκῦρον διῆγε παρὰ Λυκομήδει τῷ δυνάστῃ τῆς νήσου. ὃς ζηλοτυπήσας, ἀναιρεῖ αὐτὸν δόλῳ. Ἀθηναῖοι δὲ λιμώξαντες κελευσθέντες ἐκδικῆσαι τῷ Θησεῖ, τὸν μὲν Λυκομήδην ἀνεῖλον. τὰ δὲ ὀστᾶ μεταστειλάμενοι, καὶ Θησεῖον οἰκοδομήσαντες, ἰσοθέους οὕτω τιμὰς νέμουσι. διανομαὶ δὲ καὶ εὐωχίαι τοῖς Θησείοις γίνονται. ταῖς ὀγδόαις τὰ Θησεῖα ἤγετο. ἑορτὴ δὲ αὐτῷ ἐπετελεῖτο, ἐπειδὴ αὐτὸς συνήγαγε τὴν Ἀττικήν, πρότερον σποράδην καὶ κατὰ κώμας οἰκουμένην. Μεμυστιλημένοι, ἠγουν εὐωχημένοι. ζωμὸν ἀρυσάμενοι, ἄρτοις κοίλοις τοῖς μυστίλαις μιμούμενοι. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστίλοις. οἱονεὶ μυστίλοντι ὄν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάρεστι προῖκα, ἔθνιον ἀθάραν καὶ ἄλλα τινά. ἄλλως ὁ κοῖλος ἄρτος μυστίλη καλεῖται ἤγουν ἀθάρα. ἐν γὰρ τοῖς Θησείοις, ἀθάραν ἤσθιον. ὁ δὲ νοῦς, ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες καὶ εἰς οὐδὲν ἐστιαθέντες. νῦν δὲ εὐτυχήσαντες.

Ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις. οἱ τοῖς κοίλοις ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀρυόμενοι ταχέως κορέννυνται δι' ἔνδειαν ἄρτων. ὀγδόῃ δὲ τὰ Θησεῖα ἦγον. καὶ πᾶσαν τὴν ἡμέραν ἐπανηγύριζον εἰς τιμὴν τοῦ ἥρωος. πεποίηται δὲ ἡ λέξις, λέγω δὲ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν. ἄλλως. ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλί

Χο. Τί δ' ἐστίν, ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων.
Φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
Κα. Ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα.
Μᾶλλον δ' ὁ Πλοῦτος αὐτός. ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ.
Ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται κόρας.
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
Χο. Λέγεις μοι χαράν. λέγεις μοι βοάν.
Κα. Πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή.
Χο. Ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
Μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν.
Γυ. Τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν. ἆρ' ἀγγέλλεται
Χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι.
Ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί.
Κα. Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον ὦ δέσποινα
Καὐτὴ πίῃς. φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.
Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.
Γυ. Καὶ ποῦ 'στιν. Κα. Ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.
Γυ. Πέραινε τοίνυν ὅ τι λέγεις ἀνύσας ποτέ.
Κα. Ἄκουε τοίνυν. ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα,
Ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.

γὸν ἄρτον αὐτὸν κοιλίσκον. ἢ ὧν ζωμὸν χαλάζοντες καὶ ὑπὸ λιμοῦ τετρυχωμένοι. Τί δ' ἐστίν, ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ φίλων. ἀντὶ τοῦ τῶν εἰς σαυτοῦ φίλους. οἷον τῶν ὁμοιοτρόπων. οἱονεὶ οὐκ ἄλλων τινῶν. ἀλλὰ τῶν ὁμοίων σοι μάλιστα γνώμῃ. ἢ τρόπων. οὕτως. ὦ βέλτιστε τῶν σαυτοῦ τρόπων ἐστίν. ἀντὶ τοῦ τί ἀγαθὸν ἡμῖν ἀγγέλλεις; εἰκὸς γάρ σε καλλίστοις χρώμενον τρόποις πρὸς τοὺς τρόπους, καὶ τὰς ἀγγελίας ποιεῖσθαι. Ἐξωμμάτωται. ἐκ Φινέως Σοφοκλέους ὁ στίχος ὅρα ἢ πῶς τοῖς σπουδαίοις γελοῖα συγκαταμίξας, λανθάνει. εἰρηκὼς ἐξωμμάτωται καὶ λελάμπρυνται. ἡ δὲ λέξις, ἀντὶ τοῦ ὡς πεπτωμένως ὁρᾷ. ἡ γὰρ ἐξ ἐπίτασιν δηλοῖ. ὡς τὸ ἐκθυμοῦ φιλεῖν ἢ μᾶλλον πάζειν, τὸ στερήσεως λέγει. Λέγεις μοι χαράν. τινὰ καλὰ τῶν πραγμάτων ἀπαγγέλλεις μοι φησί. χαρᾶς ἄξιον. ὥστε καὶ βοᾶν χαρᾷ νικώμενον. Ἀναβοάσομαι. ἐξηλέγξας δι' ἐπιπόδου ἀνυμνήσω φησὶ τὸν Ἀσκληπιὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις. πολλοὶ δὲ παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ποδαλείριος. Μαχάων. Ἰασώ. Πανάκεια. Ὑγεία. ἀναπέπλασται δὲ τὰ ὀνόματα παρὰ τὸ ἰᾶσθαι καὶ πάντα ἀκεῖσθαι καὶ παρὰ τὸ ὑγείαν παρέχειν. εὔπαιδα δὲ οἱονεὶ καλοὺς ἔχοντα παῖδας, ἢ τὸν καλοῦ παῖδα. ἐπαμφοτερίζει δὲ τὰ τῆς χρήσεως ἢ τὸ τοῦ καλοῦ παιδὸς καὶ τὸ καλοὺς παῖδας ἔχοντος ἢ τὸν καλοῦ πατρὸς παῖδα. ὁ δὲ νοῦς πέπαικται εἰς τραγῳδίαν. ὁ γὰρ χαρακτὴρ τραγικὸς ὡς ἐν Ὀρέστῃ. ἀναβοάσομαι πατρὶ ταλαίπωρ. Τίς ἡ βοή ποτ' ἐστί. κορωνὶς εἰσιόντων ὑποκειμένων. οἱ δὲ στίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ρλθ΄. ὧν τελευταῖος. ἐπὶ δὲ παντὶ θέσει ὡς καὶ ἐκείνοις βέλομαι. ἐπὶ τέλει ἑκάστου συστήματος, παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει πάντων τῶν στίχων κορωνὶς καὶ ἑξῆς τὸ κομμάτιον τοῦ χοροῦ. καὶ ἐνταῦθα γὰρ χοροῦ τι μέρος ὤφειλε θεῖναι καὶ διαψίψαι μικρὸν, ἄχρις ἂν ὁ Καρίων ἐκείνοις συμμίξει. Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον. ἡνίκα, ἢ ἀπαγγελία. ἔθος ἦν πίνειν οἶνον. Ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα ἐκ τῶν ποδῶν εἰς τὴν κεφαλήν σοι. τὸ μὲν φαινόμενόν ἐστι τοῦτο. τὸ ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐρῶ τὰ πράγματα. νοεῖται δὲ καὶ ἕτερόν τι πάνυ αἰσχρὸν καὶ ἄξιον τῆς τῶν δούλων ἀσελγείας καὶ μοχθηρίας. ἡ γὰρ τὰ πράγματα τὰς ὀχλήσεις ἐνόησε καὶ διὰ τοῦτο λέγει μέχρι τῆς μοι τὴν κεφαλήν. Μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα. ὅτι τὴν κακὰ ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι τὰ πράγματα. Ἰδοὺ δὴ ἐσοφίσω. καὶ Μένανδρος δὲ ἐπιχωρίων. ἐν πράγμασιν. ἐν μαλακοῖς ἐν ἤθει δ' ἀναγνωστέον. Ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν. ἐπειδὴ

Aesculap
Podalir
Machao
Jaso
Panacea
Hygea

Menander

τοῖς ἀρχαίοις ἐκεῖ καθαίρου
σι ἀφοσιούμενοι. ὅμηρος καὶ
εἰς ἄλαλυμα πέραγον. Ἔπει
πέλουμαι. ἀπὸ τοῦ λύω. ἢ ἀπὸ
τοῦ ἑλοῦμαι κατὰ συγκοπήν.
Νῆσός ἐστιν Αἰμων. ἐν Ἐρωνείᾳ, ἀπὸ
τοῦ καρποὺς αἱμῶν. ὁ δὲ αὐτὸς
τοῦτο μορίου. τὸ ἢ ψυχρᾷ θε
λάττῃ, διὰ τὸ ἁλυκὴν εἶναι τὴν
ὁμοίως. δύο μετὰ τοῦ ι ἀπὸ τοῦ
ἔω. Ἔπεὶ δίρωμαι. αὐτὴ τοσοῦτο
θείσης φλοὸς ἐκ τῶν ἀπρίμά
των ὧν τὸ ρωμᾶ πιθέντων, ἀπὸ τοῦ
ῥωμᾶν ἢ τοῦ καρ. ἐκ ὧν φθέγ
ται ὅσια καὶ τὸ τελεῖν τοῖς θεοῖς
φλοὸς ἀδελφῆς χθόνα. Καὶ
προύμαν. γράφεται καὶ θυλήμα
τα. σημαίνει δὲ τὸν προκαθέρμα
τα ἢ τὰ πρὸ φλοὸς ἀγόμενα
θυμιάματα, ἢ σαλαλύπτα. Καθοσι
ῶθη πέλανος. τοῖς μαθηταῖς οἱ
μὲν ἀνιδρώθη καθηγιάθη ὁσίως
ἀνετέθη. ἐπειδὴ δὲ πέλαν τῇ ἢ
φαίσου φλοὶ καθοσιώθη καὶ τὰ
πάντα καὶ τὰ προύμαν ἢ τοῦτ
σιν. ἢ τὸ σὺν ἁρᾶς πρὸς τὸ προύνε
σθαι τοῖς θεοῖς ἢ ἱερεῖος ἢ λιβα
νωτόν. τὸ δὲ ἑξῆς. ἐπειδὴ δὲ ῥωμᾶν
προύματα καθοσιοῦται φαί
σου φλοὶ, καὶ πάντα καὶ πέλανος.
ἄλλως. θέρμ ἐπεὶ καὶ πέλαν.
ὁ δὲ ἀσωσὲ τῶν πέλαν ἔπεν. ἰστέον δ' ὅτι τὸ μὲν πέλαν σπένδει ἐρεῖπον. τὰ δὲ πόπανα καὶ τὰ πέλα
λοῦν τὰς καὶ τὰ λλα, σημείῳ τοῦ ῥωμοῦ ἐτίθεσαν. ἢ τὸ πέλαν ἑρμηνεία ἔδει τῶν προύματος. ἐπεὶ δὲ τὸ
ῥωμᾶν ἀθοσιώθη τὰ πάντα, καὶ τὰ προύμαλι αθοσιώθη ἢ φλοιὸς ἢ φαίσου, ὁ πέλαν λέων ὁ καὶ ρεῖον.
Πρεκαπύνεχε. ἰσυλλογιζόμενος ἐπὶ τοῦ ἐρεῖν. ἀπὸ τῆς καπνιᾶς. Καπνιᾷ λέγομεν οἱ μικροὶ μανῖται. οἱ πὶ
τὸ πόρρω ἐρεμμένοι. λέγει δὲ ἐνέκρυψε μικρὸν δισβάδα κύζικον. Εἰς μὴν γενεὸν κλείσῃς. ὅσ' ὀστέμην τυφλός.
Κλέπτων δὲ τοὺς κλέπτοντας ὑπερικόπτουσιν.
Ἑτεροίτε πολοὶ πάντα δαιτὸς μοσπόλα τε
Ἔχοντες. ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας.
Ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν, τοῦ θεοῦ
Ὁ πρόπολος, εἰ σὺ νέ τις αἰάθητος φόφου.
Σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατικείμεθα.
Κἀγὼ καθεύδω δ' ἀκέλευν ἀμήν· ἀλλ' ἀμέ
Ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπωλη πεκάμψη.
Ὀλίζον ἀπώθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραΐδιον.
Ἐφὴν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι

ἰάρα as. ῶ
πρίζω
ξηνος
όπανα.
λακοῶσες
ατπύετο
άπτυμα.
Jeoclides
ἐφάρα.
ἐμίβαλις

Γν. μὴ δῆτα μοι γ' ἐς τὼ κεφαλήν. Κῤ. μὴ πάσχοθε
Ἀνῶν γενήσεται; Γν. μὴ μὰ τοῦ. ἀλλὰ τὰ πράγματα.
Κῤ. Ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεόν.
Ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατοι ἦμεν.
Νῦν δ' εἰσὶν ἄλλοι μακάριον κἀνδαίμονα
Πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐνθάλασσαν ἡγούμεθα.
Ἔπειτα τἄλουμα. Γν. νὴ δί' ἀνδαιμόνων ἄρ' ἦν
Ἀνὴρ λέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λάμενος.
Κῤ. Ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τοῦ θεοῦ.
ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προύματα
Καθωσιώθη, πέλανος ἦν φαίσου φλοός.
Κατεκλινόμεθ' ὀνπερ ἐκεῖνος ὡς ἔφη εἰκὸς ἦν
Ἡμῶν δ' ἕκαστος σιβάδα παρεκάπυε το.
Γν. Ἦσαν δ' ἕτεραι κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
Κῤ. Εἷς μὴν γενεὸν κλείσῃς. ὅσ' ὀστέμην τυφλός.
Κλέπτων δὲ τοὺς κλέπτοντας ὑπερικόπτουσιν.
Ἑτεροίτε πολοὶ πάντα δαιτὸς μοσπόλα τε
Ἔχοντες. ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας.
Ἡμῖν παρήγγειλε καθεύδειν, τοῦ θεοῦ
Ὁ πρόπολος, εἰ σὺ νέ τις αἰάθητος φόφου.
Σιγᾶν, ἅπαντες κοσμίως κατικείμεθα.
Κἀγὼ καθεύδω δ' ἀκέλευν ἀμήν· ἀλλ' ἀμέ
Ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπωλη πεκάμψη.
Ὀλίζον ἀπώθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραΐδιον.
Ἐφὴν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι

χύτρα τις

Ἔπειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα.
Τοὺς φοῦς ἀφαιρεῖσθαί τε καὶ τὸν ἰχθύδιον.
Ἀπὸ φλιᾶς ἕως φλιᾶς ἱερᾶς. μετὰ τοῦτο δὲ
Περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐγκύκλῳ.
Εἶτ' οὐ πρέπον εἶν' ἐκ τοῦ κατολελῃμένον.
Ἔπειτα ταῦθ' ἥζεν εἰς σάκκον τινά.
Κἀγὼ νομίσας πολλὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος.
Ἐπὶ τὴν χύτραν τὼ φλαθάρε αἰσχυνόμενος —
Γν. Ταλαντατ' ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
Κῤ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με.
Ἐπὶ τὼ χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ σέμματα
Ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με πρόσθ' ἐδίδαξέ το.
Τὸ γραῖδιον δ' ὡς ἤθελο δῆμ' ἐν ψόφῳ.
Τὴν χεῖρ' ὑφῆρ' κἀτασυείξας ἐγώ.
Ὀδὰξ ἐλαβόμην ὡς πάρεισ' ὢν ὄφις.
Ἡδὼ θέως τὼ χεῖρα πάλιν ἀνέσπασα.
Κἀτέκφρδ' αὐτὴν ἐν τυλίξασ' ἦσυχῇ.
Ὑπὸ τοῦ δέσθ' ἐδέσθαρ' ἱμύτερον χαλῆς.
Κἀγὼ γ' ὁτὴν τῆς ἀθάρης πολὴν ἔφλων.
Ἔπειτ' ἐπειδὴ μέσος ἦν ἀπεπαυόμην.
Γν. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῆν; Καρ. οὐδέπω.
Μετὰ τοῦτο δ' ἦν, καὶ γέλοιον δῆτα τότε
Ἐποίησα· προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μεταπύνου
Ἀπέπαρδον· ἠσχὴρ γὰρ ἐπέφυσε τόμου.
Τῷ δέοντι κνύει ὡς ἀεὶ οἱ δοῦλοι περὶ τὸ φανῆν τὴν νοῦν ἔχουσιν. τὸ δὲ ἔχων τὰ σέμματα λέγει δι' ἃ
τὸ γράφειν τὸν ἀσκληπιὸν ἀεὶ στεφανηφορεῖν παῖδα ὑγίας αἴτιον. Τὴν χεῖρ' ὑφῆρει. κατεῖνε κατὰ φλ
χύρας ἵραμεν δεῖς αὐτὴν λάβῃ. ἢ ἐξέτεινε. καὶ μύων λροσ, διαράντες ἐπὶ λιροτῆσαι τι. Κἄτα συείζασε
ἐπὶ ὁμοίου φασὶν ἀπὸ τοῦ ἰκοῦ (συγκοπὴ δὲ καὶ σύεγμα. ἀκόλουθον) ἢ τῷ ἐφερπύσαι, τὸ συρίξαι. ἐποίησεν δὲ τὸν
ζώων ἰδίαν φωνὴν ἔχει. ὡς αὖξ τὸ μηκᾶσθαι. βοῦς, τὸ μυκᾶσθαι. κορώνη τὸ κρώζειν. (καὶ τἄλλα ὁμοίως καὶ
ὄφις τὸ συρίζειν. Ὀδὰξ ἐλαβόμην αὐτὴν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτὴν, ἐλαβόμην αὐτὴν ἔδακον.) αὐτὴν. Ὡς πᾶσιν ὧν
ὄφις ἔδοσ' ἢ ὄφελ' ὁ πᾶσι πᾶσα τὸ ἐπιφθονεῖν τοῖς πᾶσι φασὶ ἢ αὐτὸν μηδένα νεῖν ἢ δάκνειν ἀντὶ τοῦ μὴ λυπεῖν.
μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ δημοσθένης τοὺς ὄφεις τοὺς πᾶσι φάσκων. καὶ λυσιτροσ τῷ χρήματος λέγω.
ἔστι δὲ τὸ εἶδος καὶ αὐτῆς ἀλεξανδρεία. τὸ δὲ τοιοῦτον εἶδος δύρισε ται τοῖς ἱεροῖς τοῦ διονύσου.
Ἔφλων. ἤθιον. λέγει δὲ τροφῆ. φλαῶ δὲ νῦν, τὸ μετὰ φόφου ἐθίειν. καὶ γὰρ φλαῦ, τὸ θλαῦ. ὡς φαρ
σὶν ὀρεσκόοισι. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῆν. ἰωνικῶς καὶ παρόμοιον ἐποίησεν ἐθειλαλὰ αὐτὴ τοῦ οὐ
ποσὲ. πρίτου γὰρ βῆτι προσώπου. Ἀπέπαρδον. διὰ τὴν ἀθρόαν τῆς πνυμάτων ἐκπόμπησιν.

Φθοῖς. ι
entus. sm
ris ramibus
ne nitor

ι. Apud Imm
le emēda
Jeremiā
pino vrr
ty olivis

ῥάπτω
σάκλα,
σάκκος
φύλαξ
σάπτω
ποάω.

τυλίττω
ιο
βδέω. μ

φλάω.
sorbeo
πδάω. μ
φυσάω. μ
ὑφῆρ
μπαίδι
μπαῶ
ῥώδην
Parias.

Homerus
Alexand
φλαῦ

χρὸς ζωὸν· θηρίον ἢ πᾶρδος· ὀρμητικὸν ἢ τὸ ζῷον· Ἐπεφύσησε μὲν ὑπὸ τῆς ἀθρήσεως δηλονότι ποιεῖ ἢ αὕτη νόσος ματαιότης ψυχῆς· Ἐβδελύττετο· ἐμίσει σε· χαλεπῶς τὸ ἐβδελύττετο πρὸς τὸ ἀπὸ περδὸν παρὰ τὸ ἔβδειν· Ἀλλ' ἀσωμφύτις· ἀκόλουθος ἐστὶ δηλονότι προσῆκε τῷ ἀσκληπιῷ ἀσώ· πεφυτευμένα· ἀλλὰ ⊕ θυγατέρα τοῦ ἀμφιαράου αὐτὴν εἶπεν εἰκείοις· ἀλλ' ὡς θυγατέρα ἐλεξάσι προδυμενός· ἐφ' ᾗ καὶ τιμῶν ἀσώ· ἀσκληπιὸν θυγατέρα ὡς πρὸς ἀμφιαράου, ἄξιον ἀπορεῖν· ἐπεὶ ⊕ ἑρμιονεῖς ἐν τῷ πρώτῳ ἱάμβῳ πρὸς μέρων ἀσκληπιὸν ἥλαμπετίαν φιλίαν λέγει μαχόμενα ἢ πρὸ ἀλεξίνορα· ἔστι δὲ ἡ ἀμφιαράου θυγάτηρ ἰασώ· Οὐλίβανον δὲ ἔβδελυττε· ἀγολίβανα· ἀγολίβανον· ὁ λίβανος ἢ ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου· λιβανωτὸς ἢ ὁ ὄρος λιβανος καλοῦνται ἢ ὁ ὄρος λίβανος καλούμενον· Ἀλλὰ σηκοφάγον· ἀναίσθητον· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς περὶ τοὺς βωμοὺς θυσίαν σηκὸν ἤθιον· ἑτερόλιτος δὲ ὅτι ἡ σηκὸς χοινική, ἀπὸ δύο εἰς ἡ σηκός· Οὐδὲ τὸν χίτωνα λιβώτιον· πλέζωνος τὸ πρῶτον ἀπῆγεν· οὐχὶ δὲ λιβώτιον· ἐπεὶ ὅτι λιβώτιον λίθινον ὡς περὶ αὐτοῦ λίθων ἐκφορδύμους φησί· μὰ δι' οὐκ ἦν λίθινον τὸ κιβώτιον· Διὰ τοῦ βιβωνίου· νῶν τοῦ παλαιοῦ καὶ τεθριμμένου ἱματίου· τὸ δὲ βιβάνου ἱμάτιον οὕτω καλοῦσι, ἀπὸ κοινοῦ ὅτι ἢ τοὺς τρώγλας· ἔνθεν καὶ ὥσπερ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐοίγματα μέρος· Κατὰ πλασόν· τῷ φαρμάκῳ, τὰ μὲν ὄξει ἰάματα πλασά· τὰ ἢ, χρίσει, τὰ ἢ ποτῷ· τινὲς ἢ προπεροξύνουσι κατὰ πλασα λέγοντες· ἔστιν οὖν πασὸν, τὸ πεπόν· πλασὸν τὸ πλαπτόμενον· ὃ ἰάματα πλασὸν λέγεται· ⊕ πασὸν, τὸ πεπόν· Ἐνεχείρησεν οἱ γράφοντες ἐνεχείρισε βιβεῖν δηλονότι τοῖς ἀμαθέσι· οὐδὲ ἐμφανῶς ἐθεράπευσε ὁ ἀσκληπιὸς· ἵνα δεῖ νεοκλείδη· ἐχειρίσατο αὐτὸν λέγωμεν βιβεῖν τὸ φάρμακον, αἰνίττεται δὲ ὡς τὸν νύκτα· ἔχει ἢ οὕτως ἐνεχείρησε πρῶτον αὐτῷ τρίβειν ὦ νεοκλείδη· φάρμακον κατὰ πλασόν· ⊕ ἔστιν ἡ δοτικὴ αὕτη πρὸς τὸ βιβεῖν· ποιητικῶς· ἢ βιβίσει ἐκείνῳ· ἵν' οὗτος δὲ ἐκείνου ἐγένετο· Τρεῖς τινῶν· ὅτι ἐν τῇ τῶν μιᾷ τῶν κυκλάδων νήσων ὄφις ἦν σκορπίοις δεινοὶ ἐγένοντο· ἢ ὅτι ἡ τὴν βρυμνοπλᾶ σκορόδα φέρει· ἡ τῖνος ἢ αὕτη θηριώδης δοκεῖ εἶναι, ⊕ δύναλις πλέσι τὴν δαύτὴν πολλὰς ἔχουσι σκορπίους· καὶ ἴσασος ἢ ὧν τὸ σαφὲς ἰματήν ἔχειν· ὡς σκοροδοφόρους τῆς γῆς ἴσως· δὸν τὸ πᾶ ἀντιμάχῳ· τὴν στοφιοίσης ἀκαλλῆ ἔχειν δίλεα·

Γυ. Ἦ πυσεσθὲ τοῦτ' ἀθὺς ἐβδελύττετο.
Κῥ. Οὐκ· ἀλλ' ἰάσω μὴ τὶς ἀκολουθρῦσ' ἅμα.
Ὑ πηρυθρία σε· χ' παναίκεια σωτηρία.
Τὴν εἴμ' ἐπιλαβοῦσ' ὀλίβανωτὸν γὰρ ἔβδεω.
Γυ. Αὐτὸς δ' ἐκεῖνος· Κῥ. ὁμαδὸν δ' ἐφρόντισεν·
Γυ. Λέγῃς ἀγροικον ἀρασυ' εἶναι τὸν θεόν;
Κῥ. Μὰ δι' ἐκείνῳ· ἀμὲ σκαπτὸν φάγον· Γυ. αἰτᾶλ.
Κῥ. Μεταταῦτά· ἀθὺς ἐγὼ μ' συνεκαλυφάμην
Δείσας· ἐκεῖνος δ' ἐνεκύκλωσε τὰ νοσήματα
Σκοπῶν ὅπως εἴη πάντα κοσμίως πάνυ.
Ἔπειτα παῖσαι τῷ λίθῳ μου θυείδιον
Παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
Γυ. Λίθινον; Καρ. μὰ δι' ἀδηΐ' ὀχὶ τόγε κιβώτιον.
Γυ. Σὺ δὲ πῶς εἰώρας ὦ κακὶς ἀπολόμενε.
Ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῆς· Κῥ. διὰ τοῦ ῥινία
Ὁ πᾶσ γὰρ εἶχεν σκόλιτας, μὰ τὸν δία.
Πρῶτον δὲ πάντων, τῷ νεοκλείδη φάρμακον.
Κατὰ πλασὸν ἐνεχείρησε βίβῃ, ἐμβαλών.
Σκορόδου κεφαλὰς τρεῖς τηνι· ἐπεστίφλα·
Ἐν τῇ θυείᾳ, συμπαραμιγνύων ὁπόν.
Καὶ χοῦν· εἶτ' ὀξυβάμονος σφηκίου.

Καὶ ἀγνόν· ἁγνὸν μὲν φησὶ τὴν σκίλλαν· δηκτικὰ γὰρ βούλεται πάντα εἶναι· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς περιλήψεται ἐλυτῷ θεοφράστου, ὅτι ἑτερόγλι, ἡ σκίλλα· ἡ γὰρ ὄσος παρὰ τὸ χλόη ὡς θαλερὸν· ἡ αὐτὴ δὲ καὶ μασίχη· Ὄξει δὲ μῶμος· δυνχραίνουσι νῦν χματίζειν φασί· σφηκίῳ δὲ ὡς βριμυτέρῳ ἀπὸ δήμου τοῖς γὰρ οἱ σφηκίοις ⊕ συνοφαῦται· ἢ παρὰ τοὺς σφῆκας· δυμικοὶ δ· ἢ ὅτι βριμὺ ὄξος παρὰ σφηκίοις ἐμένετο· Ἰνὲ μνυμένον· αὐτὶ τοῦ ἐκκαλουμένου· ἐκκωμοσία δέ ἐστιν ὡ ἐκδίδωσιν ὁ βουλόμενος αὐτεπάγειν ψηφίσματι εἰς φερο

Salusti) μένῳ· ἐκκαλοῦνται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον πολλάκις· Σαλούστιος δέ φησιν ὡς μέλλοντες εἰς τι μα δημοτελὲς ἀποστέλλεσθαι χρείαν παρὰ τοῦ δήμου, πολλάκις ἐκκωμνουν τὸ μὴ δύνασθαι αὐ-
Hyp. τὸ ποιεῖν, ἵνα συκοφαντῶσιν οἱ μὴ ὄντ· ἀγῶς· ἐκκωμοσία δ' ἐστὶν ἀπόδοσις αἰτίας δι' ἣν ἐχώρησαν τὰ τις πρὸς
Telephy τὸν δῆμ· Ὑ περὶ δὲ τῆς ⊕ ἐμοὶ μὲν συμβάσ' ἀρρωστίᾳ ὑπομωθείσης ταύτ' ἔγραφῆς, ἀνεβλήθη ὁ ἀγών· ἐπ
ὁ τέλεφος· ἐκκωμοσία δ' ἐστὶν ὄνομα δίκ, καθ' ἣν οἱ μέλλοντ ἢ πᾶσ δηλοῦσιν εἰς τὸ φάσκειν ὁμνύει, τ' κυεί-
αν αὐεβαίνοντα τὸν πάλιν δ' ἀρχὴ εἰδέναι δικαζόντ· τινὲς ἢ ἐκμηνύμενόν φασι τὸ μόσαι μὴ δικάσασθ·
⊕ παραβαίν τ' ὁρκ· δικάσασθ' ὕστερ· ἐκκλησίᾳ· ἢ αὐτὶ τοῦ τοὺς ἐκκλησίας· ταῦτα δ' Φησὶν ὡς τὸ νεο
κλείδου δικαίως ἐργάσαντο ταῦτα πρὸ ὧν· ἄλλως· ἐπομνύμενον μὴ αὐτὶ τοῦ ἐφεδρεύοντα τοὺς ἐκ
κλησίας ἢ συκοφαντοῦντα ὑ τὸν περιόντα· ἢ ὑποφθέροντα· ἵνα σωθῶσιν οἱ δικασταὶ
καὶ βοηθήσωσιν οἷς αὐτὸς βούλεται· ἢ καὶ οὐρεῖν τα οἱ ⊕ σωμόται, ἐπὶ καλῷ ὤμνυον· ἄλλως ἐπω
μοσία δύο ἢ δύο τέρα ἱερίσις τοῦ δικαστηρίου λεγομένη μετὰ τὸν τῶ ἀποκλήρων παρουσίαν.

Ὡς Φιλόπολις· καθὸ τ' λυμεῶνα τῆς πόλεως ἡμίαστο· Τῶ πλούτωνι· τὸν πλοῦτον, πλούτω-
Sopho· ναι ἐπιπαίζω· ἢ ὅτι καὶ πλούτωνα αὐτὸν ὑπολοιδορικῶς ἐκάλεσεν· ὡς σοφοκλῆς ἰάχω· πλού-
" τωνος δ' ἐπέσσβδ· ⊕ πόλιν· τοιοῦτόν μὲν πλούτωνα ἀμεμφίας χαίειν· ἄλλως· τὸν πλοῦτον οὕ-
τω λέγουσι· ⊕ εἰκότως τὸν αὐτὸν θεὸν πλούτωνα τὸν ἅδην νομίζουσι· καὶ ⊕ Ἡσίοδος Φησὶν· δύχεται ἡ
Hesio dy χθονίῳ δημήτερι θεσμοφόρῳ· ἐκ πελέα βρίσειν δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν· Ἡμιτύβιον· αὐτὶ τοῦ
συνδέσμου· ῥάκος ἢ μιτύβεσ· λινοῦν τί, οἷον ἐκμαγεῖον· ⊕ σαπφώ, ἢ μιτύβιον σκελάστων· ἢ δύ-
Sappho κρωτον Φακιόλιον· Ἐποπτεύσειν· ἐσυλεσεν ἵνα οἱ δρᾶκοντες ἐξέλθωσι δηλονότι· Ἐξὸ τὴν
οὖ δύο δράκοντες· λοιποὺς μὲν πᾶσι τοῖς ἥρωσι δράκοντες προετίθεντο· ἐξαίρετος ἢ τοῦ ἀσκλη
πιοῦ· δράκοντες δὲ λέγονται ἀπὸ τοῦ δέρκω· ὄβδι ἐλέπω· ὄζυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον· αὐτὶ ἑρώτει δὲ
τῆς ἀσκληπιοῦ, ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβαίνει· ⊕ ἡ ἰατρικὴ δὲ φυλάττει ⊕ φύσει τὸ μέν ὄζωθοῦ σώματα
νοσήματα·

Καθέσεσθε

δράκων
ἐποπτεύσειν

Κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκ σφέλας, ἵνα
Ὀδυνῶτο μᾶλλον· ὀδύκεκραγώσ' ἡ βοῶν·
Ἔφυγ' ἀναίξας· ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
Ἐν ταῦ θαυμῶ καθήσομαι τὰ πεπλασμένος.
Ἵν' ἔπομμύω μόνον παύσωσι τῆς ἐκκλησίας·
Γυ. Ὡς φιλόπολις τὶς ἐαθ' οὗτος εἶ μέσων ἢ σοφός
Κῥ. Μεταῦτο, τῷ πλούτωνι παρεκαθέζετο·
Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
Ἔπειτα καθαρὸν ἡ μιτύβιον λαβών,
Τὰ βλέφαρα περιέψησεν· ἡ παναίκεια δέ,
Κατεστέ τασ' αὐτοῦ τὼ κεφαλὴν φοινικίδι·
Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον· εἶθ' ὁ θεὸς ἐπέστρεψεν·
Ἐξὸς ἀτίως οὖν δυσοράκοντος τέκτονος νεώ.
Ὑ περφυεῖς τὸ μέγεθος· Γυ. ὦ φίλοι θεοί·
Κῥ. Τούτῳδ' ὑπὸ τῶν φοινικίδ' ὑπεδύμην' ἡσυχῇ·

Καὶ ἀγνόν· ἁγνὸν μὲν φησὶ τὴν σκίλλαν· δηκτικὰ γὰρ βούλεται πάντα εἶναι· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς περιλήψεται ἐλυτῷ θεοφράστου, ὅτι ἑτερόγλι, ἡ σκίλλα· ἡ γὰρ ὄσος παρὰ τὸ χλόη ὡς θαλερὸν· ἡ αὐτὴ δὲ καὶ μασίχη· Ὄξει δὲ μῶμος· δυνχραίνουσι νῦν χματίζειν φασί· σφηκίῳ δὲ ὡς βριμυτέρῳ ἀπὸ δήμου τοῖς γὰρ οἱ σφηκίοις ⊕ συνοφαῦται· ἢ παρὰ τοὺς σφῆκας· δυμικοὶ δ· ἢ ὅτι βριμὺ ὄξος παρὰ σφηκίοις ἐμένετο· Ἰνὲ μνυμένον· αὐτὶ τοῦ ἐκκαλουμένου· ἐκκωμοσία δέ ἐστιν ὡ ἐκδίδωσιν ὁ βουλόμενος αὐτεπάγειν ψηφίσματι εἰς φερο

Salusti) μένῳ· ἐκκαλοῦνται δὲ εἰς τὸ δικαστήριον πολλάκις· Σαλούστιος δέ φησιν ὡς μέλλοντες εἰς τι μα δημοτελὲς ἀποστέλλεσθαι χρείαν παρὰ τοῦ δήμου, πολλάκις ἐκκωμνουν τὸ μὴ δύνασθαι αὐ-
Hyp. τὸ ποιεῖν, ἵνα συκοφαντῶσιν οἱ μὴ ὄντ· ἀγῶς· ἐκκωμοσία δ' ἐστὶν ἀπόδοσις αἰτίας δι' ἣν ἐχώρησαν τὰ τις πρὸς
Telephy τὸν δῆμ· Ὑ περὶ δὲ τῆς ⊕ ἐμοὶ μὲν συμβάσ' ἀρρωστίᾳ ὑπομωθείσης ταύτ' ἔγραφῆς, ἀνεβλήθη ὁ ἀγών· ἐπ
ὁ τέλεφος· ἐκκωμοσία δ' ἐστὶν ὄνομα δίκ, καθ' ἣν οἱ μέλλοντ ἢ πᾶσ δηλοῦσιν εἰς τὸ φάσκειν ὁμνύει, τ' κυεί-
αν αὐεβαίνοντα τὸν πάλιν δ' ἀρχὴ εἰδέναι δικαζόντ· τινὲς ἢ ἐκμηνύμενόν φασι τὸ μόσαι μὴ δύνασθαι· ⊕ πα
ραβαίν τ' ὁρκ· δικάσασθ' ὕστερ· ἐκκλησίᾳ· ἢ αὐτὶ τοῦ τοὺς ἐκκλησίας· ταῦτα δ' Φησὶν ὡς τὸ νεο
κλείδου δικαίως ἐργάσαντο ταῦτα πρὸ ὧν· ἄλλως· ἐπομνύμενον μὴ αὐτὶ τοῦ ἐφεδρεύοντα τοὺς ἐκ
κλησίας ἢ συκοφαντοῦντα ὑ τὸν περιόντα· ἢ ὑποφθέροντα· ἵνα σωθῶσιν οἱ δικασταὶ
καὶ βοηθήσωσιν οἷς αὐτὸς βούλεται· ἢ καὶ οὐρεῖν τα οἱ ⊕ σωμόται, ἐπὶ καλῷ ὤμνυον· ἄλλως ἐπω
μοσία δύο ἢ δύο τέρα ἱερίσις τοῦ δικαστηρίου λεγομένη μετὰ τὸν τῶ ἀποκλήρων παρουσίαν.

Ὡς Φιλόπολις· καθὸ τ' λυμεῶνα τῆς πόλεως ἡμίαστο· Τῶ πλούτωνι· τὸν πλοῦτον, πλούτω-
Sopho· ναι ἐπιπαίζω· ἢ ὅτι καὶ πλούτωνα αὐτὸν ὑπολοιδορικῶς ἐκάλεσεν· ὡς σοφοκλῆς ἰάχω· πλού-
" τωνος δ' ἐπέσσβδ· ⊕ πόλιν· τοιοῦτόν μὲν πλούτωνα ἀμεμφίας χαίειν· ἄλλως· τὸν πλοῦτον οὕ-
τω λέγουσι· ⊕ εἰκότως τὸν αὐτὸν θεὸν πλούτωνα τὸν ἅδην νομίζουσι· καὶ ⊕ Ἡσίοδος Φησὶν· δύχεται ἡ
Hesio dy χθονίῳ δημήτερι θεσμοφόρῳ· ἐκ πελέα βρίσειν δημήτερος ἱερὸν ἀκτήν· Ἡμιτύβιον· αὐτὶ τοῦ
συνδέσμου· ῥάκος ἢ μιτύβεσ· λινοῦν τί, οἷον ἐκμαγεῖον· ⊕ σαπφώ, ἢ μιτύβιον σκελάστων· ἢ δύ-
Sappho κρωτον Φακιόλιον· Ἐποπτεύσειν· ἐσυλεσεν ἵνα οἱ δρᾶκοντες ἐξέλθωσι δηλονότι· Ἐξὸ τὴν
οὖ δύο δράκοντες· λοιποὺς μὲν πᾶσι τοῖς ἥρωσι δράκοντες προετίθεντο· ἐξαίρετος ἢ τοῦ ἀσκλη
πιοῦ· δράκοντες δὲ λέγονται ἀπὸ τοῦ δέρκω· ὄβδι ἐλέπω· ὄζυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον· αὐτὶ ἑρώτει δὲ
τῆς ἀσκληπιοῦ, ἐπειδὴ τὸ γῆρας ἀποβαίνει· ⊕ ἡ ἰατρικὴ δὲ φυλάττει ⊕ φύσει τὸ μέν ὄζωθοῦ σώματα
νοσήματα·

Καθέσεσθε

δράκων
ἐποπτεύσειν

schinus
Ὀδυνάω· doleo unde
Ἀίασαι·
mastiche
Ἀπτόμαι
φάω· ω· do πετάνυω· tendo
ὑποδύω· ὑποδύομι·
sphecius ly attac
Ὠμοσία
Ομνιβ the b) unius ex draco apponeba sed precipo
ἡμιτύβιον
ἐκμαγεῖον
ι. p excellēs
ἐ ἐσεναι Smit
ἱερόω· ω·
Φακιόλ

amphiaraus
Asculapij f.
Asclapij & lampe
Isolis · filij
Machaō
Podalirij
Aso
Panacea
Hegle
Iamisc
Alexenor
Λίβανος
Λιβανωτὸς
σκαλοφάγος
σκαλὰ
σκώλ
βίβακ
αγον
λαγον
ιγον
πᾶς
ῖπες
βρώνι
Ternus insula
Cupro
Calli
ster
Anti
machy

Τὰ βλέφαρα περιέλειχεν, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖν.
Καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
Ὁ πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνεστήκει βλέπων.
Ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς.
Τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
Ἠφάνισεν αὑτὸν οἵ τ' ὄφεις, ἐς τὸν νεών.
Οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς
Τὸν πλοῦτον ἠσπάζοντο. καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἐγρηγόρεσαν. ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
Ἐγὼ δ' ἐπῄνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα.
Ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν πλοῦτον ταχύ
Τὸν δὲ Νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.
Γυ. Ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦναξ δέσποτα.
Ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ πλοῦτος. Κα. ἔρχεται.
Ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
Οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
Ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο. καὶ
Ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
Ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνήν,
Οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
Ὀφρῦς συνῆγον, ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
Οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν, ἐστεφανωμένοι.
Γελῶντες, εὐφημοῦντες. ἐκτυπεῖτο δέ
Ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.
Ἀλλ' εἶα πᾶς ξάπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Ὀρχεῖσθε καὶ σκιρτᾶτε καὶ χορεύετε.
Οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
Ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. Νὴ τὴν Ἑκάτην κἀγὼ 'γ' ἀναδῆσαι βούλομαι
Εὐαγγέλιά σε κριβανωτῶν ὁρμαθῷ

Ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖν. καλῶς τὸ ἐμοὶ δοκεῖν. οὐδὲ γὰρ ἑώρα αὐτοὺς ἔσω τῆς φοινικίδος ὄντας. Καὶ πρίν σε κοτύλας ὡς εἰ ἔλεγε, πρὶν πίνουσα κοτύλη εἶδος μέτρου, ὃ νῦν καλεῖται ἡμιξέστιον. ἄλλως σκώπτει τὰς γυναῖκας ὡς μεθυούσας. δέον γὰρ εἰπεῖν, πρὶν εἰπεῖν σε λόγον ἕνα, εἶπε πρὶν ἐκπιεῖν κοτύλας οἴνου δέκα. Ἠφάνισεν αὐτόν. ἀφανῆ ἑαυτὸν ἐποίησεν ἐμοῦ συγκροτήσαντος. Τὸν πλοῦτον ἠσπάζοντο. ἐφιλοφρονοῦντο. κυρίως ἡ ἀσπασία ἐστὶ τὸ περιπλέκεσθαί τινα, διὰ τὸ ἄγαν σπᾶσθαι εἰς ἑαυτὸν τὸν ἕτερον. καὶ περιβάλλειν τὰς χεῖρας ἐν τῷ φιλοφρονεῖσθαι. Πάνυ σφόδρα ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. ἀστεῖον δὲ τὸ ἐπῄνουν ἐπὶ τοῦ θεοῦ, κυρίως γὰρ ἐπὶ αὐτοῦ. Ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ταῦτα ἡ γυνὴ τοῦ Χρεμύλου θαυμάζουσα τὸν θεόν. Ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες. ἤγουν ταῖς δεξιαῖς ἠσπάζοντο. Ὅμηρος. δεξιῇ ἠσπάζοντο ἔπεσσί τε μειλιχίοισιν. Ἐν κριβανωτῶν ὁρμαθῷ. ἐπεὶ ἐκεῖνος εἶπεν ὅτι οὐκ ἔτι ἔσται σπάνις ἄρτων, ἀγγελίας οὖν πλεία, διὰ τοῦτο αὐτὸν ἄρτοις ἀναδῆσαι βούλεται καὶ στεφανῶσαι. κριβανωτῶν δὲ ὁρμαθῷ, ἀντὶ τοῦ ἄρτων δεσμῇ, ἐν κριβάνῳ ὠπτημένων. δέον εἰπεῖν στεφάνῳ. κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ καὶ τὸ βαῦνος. παίζει δὲ διὰ τὸ ἀδηφάγον αὐτοῦ. γράφεται καὶ ἐγκριβανωτῶν ὁρμαθῶν.

φέρε νῦν

Τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. Κα. μή νυν μέλλ' ἔτι.
Ὡς ἄνδρες ἐγγύς εἰσιν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. Φέρε νυν ἰοῦσ' εἴσω, κομίσω καταχύσματα.
Ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Κα. Ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Πλ. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον
Ἔπειτα σεμνῆς Παλλάδος κλεινὸν πέδον.
Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
Αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφοράς,
Οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν, ἐλάνθανον.
Τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας,
Ἔφευγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.
Ὡς οὔτ' ἐκεῖν' ἄρ' οὔτε ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
Ἀλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγώ,
Δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι
Ἄκων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
Χρ. Βάλλ' ἐς κόρακας. ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι

Φέρε νυν ἰοῦσα. πρὸς τὸ ἔθος τὸ παρ' αὐτοῖς. τῶν γὰρ νεωνήτων δούλων τῶν πρῶτον εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἀπὸ ἄλλων τῶν ἐφόδων οἰωνίσασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ νυμφίου, περὶ τὴν ἑστίαν τὰ τραγήματα κατέχεον εἰς σημεῖον εὐπορίας. ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν ἡδυχάρει. φέρε σὺ τὰ καταχύσματα ταχέως κατάχει τοῦ νυμφίου καὶ τῆς κόρης. ἐπειδὴ καὶ ὁ πλοῦτος ἐν πρώτοις εἰσέρχεται τοῦτό φησι. σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων. κολλύβων. τραγαλίων ἰσχάδων, καὶ καρύων ἅπερ ἥρπαζον οἱ σύνδουλοι. κυρίως δὲ ἔλεγον ὅταν δούλους ἠγόραζον. ἔφερον γὰρ αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἑστίαν. καὶ καθίζοντες, κατὰ τῆς κεφαλῆς κατέχεον. κόλλυβα ἰσχάδας. καὶ φοίνικας καὶ τραγάλια ἅμα τραγήματα. καὶ οἱ σύνδουλοι ταῦτα ἥρπαζον. ἐλέγοντο οὖν ταῦτα καταχύσματα. τοὺς οὖν ὀφθαλμοὺς τοῦ πλούτου διὰ τὸ νεωστὶ βλέψαι ὑπὸ Χρεμύλου, ὡς ἐπὶ δούλου νεωνήτου ἀληθῶς, τὰ καταχύσματα εἶπεν. Ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς. δέον εἰπεῖν δούλοις ὀφθαλμοῖς εἶπεν, διὰ τὸ ἀναβλέψαι τὸν πλοῦτον. Καὶ προσκυνῶ. κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντος ὑποκειμένου. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λα'. ὧν τελευταῖος ἀνίσταται ἕως ἄρπασόμενοι τὰς ἰσχάδας. ἐφεξῆς τοῦ συστήματος παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει τῶν στίχων κορωνὶς. ἑξῆς τὸ χοροῦ αὖθις. καὶ ἐνταῦθα χορὸν ὠφείλεσθαι διαστῆσαι μικρὸν ἄχρις ἂν ἐξέλθοι τις ἀπαγγέλλων ὅπως εἰσιόντος τοῦ πλούτου, πάντα τὰ τούτων πρὸς τὸ βέλτιον μεταβέβληνται. Χώραν τε πᾶσαν Κέκροπος. παίζει πρὸς Ἀθηναίους φιλεγκωμίους; ὅπως. Κέκροψ δὲ Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, ᾤκισε τὰς Ἀθήνας. ὅθεν οἱ Ἀθηναῖοι Κεκροπίδαι. τινὲς δέ φασι τοῦτον καὶ διφυῆ γενέσθαι. οἱ μὲν ὅτι τὰ ἄνω ἀνδρὸς εἶχε, τὰ δὲ κάτω θηλείας. ἕτεροι δὲ ὅτι νόμους πολλοὺς ἐφεῦρε τοῖς αὐτοῖς. καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. ἄλλοι δὲ, ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναιξὶν, καὶ ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ παιδὸς, αὐτὸς νόμους θέμενος ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, καὶ μιᾷ τυχεῖν, καὶ σχεδὸν εὗρεν τὰς δύο φύσεις τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς. τούτου χάριν διφυὴς ἐκλήθη. Αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφοράς. τὰ συμβάντα μοι φησὶν αἰσχύνομαι. εἰς γνῶσιν δὲ ἐλθὼν καὶ εἰδὼς ἅπαν ὧν ἔπραττον, αἰδεῖται ὡς μετὰ ἀδίκων ἦν. Οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτα. οὔτε φεύγων τοὺς ἀγαθοὺς, οὔτε μεταδιώκων τοὺς φαύλους. οὔτε τοὺς κακοὺς πλουτίζων οὔτε τοὺς ἀγαθοὺς ἀφαιρούμενος τὸν πλοῦτον. Ἀναστρέψας. ἱκανὴ γὰρ ἀπόδειξις ἀκουσίου ἁμαρτήματος, ἡ διόρθωσις. Βάλλ' ἐς κόρακας. ὁ Χρεμύλος ἀγανακτεῖ. πολλῶν αὐτὸν ἀσπαζομένων καὶ πε-

Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Νύττουσι γάρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
Ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
Ἐμὲ γάρ τις οὐ προσεῖπε; ποῖος οὐκ ὄχλος
Περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός;
ΓΥ. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
Φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
Ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα. ΠΛ. Μηδαμῶς.
Ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
Πρώτιστα καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
Πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
ΓΥ. Εἶτ' οὐχὶ δέξει δῆτα τὰ καταχύσματα;
ΠΛ. Ἔνδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν, ὥσπερ νόμος.
Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
Οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ
Ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
Προβαλόντ', ἐπὶ τούτοις εἶτ' ἀναγκάζειν γελᾶν.
ΓΥ. Εὖ πάνυ λέγεις· ὡς Δεξίνικός γ' οὑτοσὶ
Ἀνίσταθ' ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΥ

ΚΑ. Ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἐστ' εὐδαιμόνως,
Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν

ἐκχεόντων. οἱ τιμῶντες πρότερον οὐδὲ ἑώρων αὐτὸν πένητα ὄντα, νυνὶ πλουτήσαντα κολακεύουσιν. ἔστι δὲ τὸ βάλλ' ἐς κόρακας παρ' ὑπόνοιαν· τὸ γὰρ ποιηθὲν ἐκ τοῦ βαλλέσθω μακαρίαν, περὶ οὗ ἀλλαχοῦ δεδήλωται. δηλοῖ δὲ τὸ ῥῖψον ἑαυτὸν εἰς φθοράν. τοιοῦτον γάρ τι τὸ ἐς κόρακας. τὸ δὲ παραχρῆμα νῦν ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, καὶ ὡς εἰπεῖν παραυτίκα, οὐ μὴν πρὸ τοῦ πράγματος. διὸ ἑρμηνεύων ἐπήγαγεν· ὅταν πράττῃ τις εὖ. ἤγουν ἐν αὐτῇ τῇ εὐπραγίᾳ, οὐ πρὸ αὐτῆς. Ἐμοῦ γὰρ. πιθανῶς, ἵνα μὴ ἐν φανερῷ καταχέῃ τὰ τραγήματα, διὸ καὶ ἐπιφέρει. Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν. τουτέστι τὸν φορτικὸν γέλωτα, ἵνα μὴ γελασθῶμεν. Παρὰ τὴν ἑστίαν. πρὸς τὸ ἔθος, ὅτι παρὰ τὴν ἑστίαν ἐχέουν τὰ καταχύσματα. Οὐ γὰρ πρεπῶδες. ἔμφασις τοῦ Ἀριστοφανείου προσώπου.

ὁ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀντιτέχνους πρὸς διασυρμόν. οἳ διὰ τὸ αὐτῶν ὀβολὸν ἐπειρῶντο τὸν δῆμον πρὸς ἑαυτοὺς ἐπάγειν. καὶ ἐν τοῖς σφηξὶ δὲ ἐσεμνύνετο ὅτι οὐκ εἰσὶ παρ' αὐτῷ κάρυα ἐκ φορμίδος. φαίνεται μέντοι τὸ τοιοῦτον οὐ διὰ τῶν χορηγῶν γινόμενον, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν διδασκάλων, ὡς καὶ Ἐρατοσθένης ἐπισημαίνεται. Ὡς Δεξίνικος. οὗτος πένης ἦν καὶ κωμῳδεῖται ὡς τὰ ὄψα ἁρπάζων καὶ λίχνος. τινὲς δὲ καὶ στρατηγόν φασιν αὐτόν. Ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρες. ἔκθεσις συστηματικῆς περιόδου, ἐκ στίχων ὁμοίων κβ΄, ὧν τελευταῖος ἐνδοσιμένειν ἦν. ἔκλινε γὰρ τὰ βλέφαρα μὲν ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. ἐχρῆν κἀνταῦθα μετὰ τὴν περίοδον τοῦ παρόντος συστήματος κομμάτιόν τι θεῖναι χοροῦ. ἀλλ' εἰς ἂν θύσας ὁ Χρεμύλος ἐξέλθοι, ὁ δὲ ἱκανὸν εἶναι τὸν καιρὸν λογισάμενος ὥστε θῦσαι αὐτὸν, ἐν ὅσῳ τοὺς λόγους τούτους ὁ Καρίων διέξεισιν, ἐξάγει εὐθὺς αὐτὸν συντυχεῖν ὡς μηδενὸς τῷ δικαίῳ. ἄτοπον γὰρ εἶναί φασι καὶ ἀπρεπὲς ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ δίκαιον ὁμιλεῖν μετὰ δούλου. ὡς δ' ἐν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων εὕρηται, τῇ γραΐ. Ὡς ἡδύ. ἡδὺ τὸ εὐτυχεῖν καὶ μάλιστα δίχα ἀναλωμάτων γινόμενον.

Ἠδικηκόσι

Ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμα.
Ἡ μὲν σιπύη μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων,
Οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
Ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου
Τὰ σκευάρια πλήρη 'στίν, ὥστε θαυμάσαι.
Τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι
Μύρου γέμουσι, τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων.
Ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα
Χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
Τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν.
Ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν
Χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
Ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.
Καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ
Ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος.
Ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός. οὐχ οἷός τε γὰρ

Ἠδικηκόσιν. παίζων τοῦτό φησιν, ὡς τῶν πολλῶν, μάλιστα τῶν Ἀθηναίων, ἐξ ἀδικίας πλουτούντων. τὸ δὲ ἐπεισπέπαικεν, εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθε. κυρίως δὲ ἐπὶ στρατείας πολεμίων. διὸ παίζων ἐπήνεγκεν, οὐδὲν ἠδικηκόσιν. Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδύ. ἀδιανόητος ὁ ἴαμβος. ἢ πρὸς τὰ ἄνω. Καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντα οἴκοθεν. οὕτω γάρ ἡδύ τι ἐστὶ πρᾶγμα τὸ πλουτεῖν. Ἡ μὲν σιπύη. ἐκ τῆς τῶν ἀναγκαίων εὐπορίας ἤρξατο. σιπύη δὲ ἡ ἀρτοθήκη. ταῦτα δὲ ἐξ Ἰνάχου Σοφοκλέους, ὅτε τοῦ Διὸς εἰσελθόντος, πάντα μεστὰ ἀγαθῶν ἐγένετο. προέχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων. Μέλανος ἀνθοσμίου. μέλανος ἐρυθροῦ. Ὅμηρος· μέλανος οἴνοιο. ἀνθοσμίου δὲ ἡδέος, εὐόσμου, ὥσπερ τὰ ἄνθη. ἢ ὡς ἀπὸ τόπου Ἀνθοσμίας. ἢ ὡς ἀπ' εἴδους ἀμπέλου. ἢ τοῦ ἡδέος καὶ παλαιοῦ καὶ ἀνθηροῦ. τὸν μὲν δὲ χυλαῖον οἶνον καρηβαρίτην εἶπεν. Τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν. παρὰ παίζει πρὸς τὴν ἐναντίαν τῆς τύχης μεταβολήν. λήκυθοι δὲ τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα. Ὀξὶς δὲ πᾶσα. ὀξὶς ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. λοπὰς δὲ εἶδος ἀγγείου πηλίνου, ἐκ ὀξύλητον. ἰχθυηροὺς δὲ πινακίσκους τοὺς ἐπιτηδείους ἰχθῦς χωρῆσαι. Ὁ δ' ἰπνός. τὸ μαγειρεῖον, ἢ καπνοδόχη, ἢ ὁ φανὸς ὡς τὸ ἐντεῦθεν τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ. Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν. εἶδος νομίσματος ὅσα στατῆρ. οἱ οἰκέται οὖν φησι νομίσμασιν ἀρτιάζομεν, ἤγουν παίζομεν ἄρτια ἢ περισσά. παιδιὰ δέ τις ἦν καθ' ἣν ἐγίνετο πεῦσίς τε τοῦ κατασχόντος καὶ ἀπόκρισις τοῦ προσπαίζοντος. ἀρτιάζειν δὲ λέγουσι τὸ ἄρτια παίζειν ἀπὸ τοῦ ἑταίρου. ἴσως δὲ τὸ σφαιρίζειν. ἢ ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζυγὰ ἢ ἄζυγα λέγομεν. Σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς. γελοίως ἀντὶ τοῦ σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἤσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν. ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. μήποτε δὲ τοῦ σκορόδου λέγει τὸν καυλόν. ἔστι δὲ ἀσφοδέλῳ ὅμοιος, κἀκεῖνος ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο διὰ ῥαδινότητα ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρημένον. εἴρηται δὲ σκόροδον, ἴσως, σκαιόν τι ῥόδον ὄν, παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίοις, τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. ἄλλως· οὐχ ἁπλῶς τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἠσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. Βουθυτεῖ. καταχρηστικῶς εἴρηται ἡ βουθυσία, δηλοῦσα τόν τε ὄγκον τοῦ μεγέθους καὶ τὸ ἐντελὲς τῆς θυσίας, ἣν ἑκατόμβην καλοῦσιν. ἐντελὴς δὲ θυσία, ἡ ἐξ ὑὸς, ταύρου, τράγου καὶ κριοῦ, ἣν καλοῦσι τριττύν. τριττὺς δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἡ ἐξ ὑὸς καὶ κριοῦ καὶ τράγου θυσία.

Ἐν δ' οὖν μάλιστά μ' ἔδακνε τὼ βλεφάρω μου —
Δι. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
ἴωμεν. Κα. ἔα, τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσί;
Δι. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος, νῦν δ' εὐτυχής.
Κρ. Δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις, ὡς ἔοικας, εἶ.
Δι. Μάλιστ'. Κα. ἔπειτα τοῦ δέῃ; Δι. πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω. μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
Ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Κρ. Ἦ πού σε ταχέως ἐπέλιπε τὰ χρήματα.
Δι. Κομιδῆ μὲν οὖν. Κρ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος;
Δι. Κομιδῆ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
εὐηργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους
ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
Οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Κα. Καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δι. κομιδῆ μὲν οὖν.
Αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Κρ. Ἀλλ' οὐχὶ νῦν. Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Κρ. Τὸ τριβώνιον δὲ, τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν,
ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί; φράσον.
Δι. Καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Κρ. Μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;

Ἔδακνε γὰρ τὼ βλεφάρω μου. μεταβολὴ παντός. εἰ ὁ μὲν δεσπότης ὑποφέρει τὸν καπνὸν, ὁ δοῦλος δ' οὔ. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. κορωνὶς ἑτέρα εἰσιόντων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι κζ΄. ὧν τελευταῖος, χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος. δίκαιος ἀνὴρ πρότερον πενόμενος, ᾧ διαλέγεται ὁ Χρεμύλου ὁ οἰκέτης. τὸ δὲ κομιδῆ μὲν οὖν, ἀντὶ τοῦ πάντη πάντως μὲν οὖν. Αὐχμὸς γὰρ ὤν. τὸ ἑξῆς ἀπώλεσέ με ὢν αὐχμὸς τῶν σκευαρίων. ἢ τὸ ὢν ἀντὶ τοῦ δή. ἀττικῶς ἤγουν. ἀντὶ τοῦ ξηρὸς γενόμενος ὑπὸ πενίας ἀπώλεσε τὰ σκευάρια. ἄλλως μετωνυμικῶς ἀπολέσαι με, τὰ σκευάρια ἐποίησεν. ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἀπώλεια. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τοῦ σίτου. ὅταν γὰρ αὐχμὸς ἐπιγένηται ἤδη τῶν σταχύων ἁδρυνομένων, ἀφανίζεται ὁ σῖτος καὶ καταλείπεται. εἴρηται δὲ παρ' ὑπόνοιαν οἷον πυρῶν καὶ κριθῶν. Τὸ τριβώνιον δέ. τὸ παλαιὸν ἱμάτιον. τοῦτο γὰρ ὁ οἰκέτης ἐβάσταζεν.

Μῶν οὖν ἐμυήθης. παίζει παρὰ τὸν ἐλευσίνιον νόμον. ἔθος γὰρ ἦν ἐν οἷς τις ἱματίοις μυηθείη, εἰς θεοῦ τινος ταῦτα ἀνατιθέναι, ὡς καὶ δηλοῖ καὶ Μελάνθιος ἐν τῷ περὶ μυστηρίων. παρ' ὃ ἐνόμιζον τοὺς θεοὺς ἀνιεροῦν τὰς στολὰς τοῖς μύσταις ἐν αἷς τύχοιεν μυηθέντες. μυστήρια δὲ δύο τελεῖται τοῦ ἐνιαυτοῦ Δήμητρι καὶ Κόρῃ. τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα. καί ἐστι τὰ μικρὰ, ὥσπερ προκάθαρσις καὶ προάγνευσις τῶν μεγάλων. ἄλλως σκώπτων εἰς τὰ ἱμάτια τοῦτό φησιν ὅτι ῥυπαρὰ ἦσαν. ἔνιοι δὲ τὰς τοιαύτας στολὰς εἰς τέκνων σπάργανα φυλάττουσι. καθαρὰ δὲ πάνυ ὑπάρχουσι καὶ νέα. ἄλλως. μεγάλα καὶ μικρὰ μυστήρια ἐπετελοῦντο ἐν Ἐλευσῖνι Δήμητρι καὶ Κόρῃ. μὴ ὄντων δὲ πρότερον μικρῶν, ἐλθόντος Ἡρακλέους καὶ θέλοντος μυηθῆναι, ἐπειδὴ νόμος ἦν Ἀθηναίοις μηδένα ξένον μυεῖν,

αἰδεσθέντες

Δι. Οὔκ, ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τρία καὶ δέκα.
Κρ. Τὰ δ' ἐμβάδια; Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Κρ. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; Δι. νὴ τὸν Δία.
Κρ. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
Συ. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
καὶ τρὶς κακοδαίμων, καὶ τετράκις, καὶ πεντάκις,
καὶ δωδεκάκις, καὶ μυριάκις. ἰοὺ ἰού.
Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
Κα. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι.
Τί ποτ' ἐστὶν ὅ τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν;
Συ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τἀκ τῆς οἰκίας
διὰ τὸν θεὸν τοῦτον, τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
πάλιν αὖθις, ἤνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι;
Δι. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γιγνώσκειν δοκῶ.
Προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνήρ.
Ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Κρ. Νὴ Δία καλῶς τοίνυν ποιῶν ἀπόλλυται.
Συ. Ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς; ὁ δὲ
Γολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
Κα. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα τοῦτ'; Συ. ἐμὲ τουτονί.
Κα. Ἦ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων;

αἰδεσθέντες τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ ὅτι φίλος τῇ πόλει καὶ υἱὸς τοῦ Διός, ἐποίησαν μικρὰ μυστήρια ἐν οἷς αὐτὸν ἐμύησαν. ἦσαν δὲ τὰ μὲν μεγάλα, τῆς Δήμητρος. τὰ δὲ μικρὰ, τῆς Περσεφόνης τῆς αὐτῆς θυγατρός. ὁ δὲ μυούμενος, τὸ ἱμάτιον ὃ ἐφόρει ἐν τῇ μυήσει, οὐδέποτε ἀπεδύετο, μέχρις αὖ τελέως ἀφανισθῇ διαρραγέν. ὅτι καὶ δὲ πρὸς Ἡρακλέα, τοῦτο καὶ πρὸς Διοσκούρους ἐποίησε. Οἴμοι κακοδαίμων. κορωνὶς ἑτέρα. ὅμοια. οἱ δὲ στίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ρθ΄. ὧν τελευταῖος, νῦν δ' εἰσίω μὲν ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν. ὧν ἐπὶ τέλει κορωνὶς καὶ ἔξοδος χοροῦ αὖθις. ἐχρῆν γὰρ καὶ ἐνταῦθα θεῖναι χορόν, εἰσιόντων τῶν ὑποκριτῶν ἔνδον, ἄχρις αὖ τις ἐπέλθῃ. [illegible] Οὕτω πολυφόρῳ. ἀλλ' ἄμοι κακὰ ὑφαίνοντι καιρὸν ἄγοντι ἢ ποικίλα. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου οἴνου ἤγουν ἀκράτου ἰσχυροῦ πρὸς τὴν κρᾶσιν. εἴρηται δὲ, ὅτι πολυφόρον μὲν ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον. ὀλιγοφόρον δὲ, τὸν ὀλίγην. ἢ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν πολυκάρπων χωρίων ἢ πολυανθῶν δένδρων. ἄλλως. Συγκέκραμαι. μεταφορικῶς ὡς ἀπὸ οἴνου καὶ ὕδατος τῆς συγκράσεως γινομένης. Ἥνπερ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι. ἀντὶ τοῦ ἐὰν τὸ δίκαιον παραμένῃ. σκώπτει δὲ πάλιν, ὡς βίαιον οὖσαν τὴν ἐν δικαστηρίοις κρίσιν. Εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος. κόμμα, εἶδος φαύλου νομίσματος. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συστήματος, πονηροῦ κόμματος εἶπεν. ἐπειδὴ καὶ περὶ πλούτου ὁ λόγος. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδήλων νομισμάτων διὰ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχειν χρυσὸν, πλείονα δὲ χαλκόν. ἐπεσημήνατο δὲ τὴν λέξιν συνήθως τὸ χ΄. ἐπειδὴ μὴ ἐπὶ νομίσματος τὸ κόμμα εἴρηκεν. ἀττικὸν δὲ τὸ ἐξολωλεκώς.

Συ. Μὰ Δί' οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὅστις ὑμῶν οὐδενός
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετε τἀμὰ χρήματα.
Κα. Ὡς σοβαρός, ὦ Δάματερ, εἰσελήλυθεν
Ὁ συκοφάντης. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Συ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, οὐκ ἂν φθάνοις.
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Κα. Οἰμώξ' ἄρα σύ.
Δι. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
Ἅπασι τοῖς Ἕλλησιν ὁ θεὸς οὗτος ἐστὶ,
Τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.
Συ. Οἴμοι τάλας. μῶν καὶ σὺ μετέχων καταγελᾷς;
Ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί.
Ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δι. Οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου, δραχμῆς.

Ὡς σοβαρὸς ὦ Δάματερ. σεσοβημένος. κατακωμῳδοῦνται δὲ τῶν Ἐλευσινίων τὸ, ὦ Δάματερ λέγοντες. ὁ δὲ νοῦς, πῶς ὑπερηφανῶν καὶ μέγα φρονῶν καὶ θυμῶν εἰσῆλθεν. Ὁ συκοφάντης. οὕτω καλοῦνται οἱ ἐπηρεάζοντες. ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. τὸ παλαιὸν ἀπειρημένον ἦν σῦκα ἐξάγειν ἐκ τῆς Ἀττικῆς. τοῦ φυτοῦ κατ' ἀρχὰς θαυμαζομένου. τοὺς οὖν ... οὕτως ὀνομασθῆναι λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὀπώρας. παραχθεῖν οὖν τοὺς ... ὀνομάσαντας ... ἐγκαλεῖν. ἢ ὅτι δίκην εἰσάγειν δηλοῦντος, ὅτι δὲ ἀπὸ τούτων ἐγένετο, ἐκ τῶνδε δῆλον. συκᾶς γὰρ τοὺς φιλεγκλήμονας, καὶ συκοβίους, καὶ συκωρούς, καὶ συκολόγους, καὶ φιλοσύκους, καὶ συκώδεις, καὶ συκοπαίδας. ἴσως ἀπὸ τοῦ πάντας ἐγκλήματα ἐφέλκεσθαι.

Βουλιμιᾷ. πάνυ λιμώττει. πεινᾷ λίαν. ἀπὸ τοῦ βου ἐπιρρήματος ὅπερ ἐπιτάσεως ἐστὶ δηλωτικὸν, ἀντὶ τοῦ λίαν. ὥσπερ καὶ ἐν τῷ, βούπεινα. μεγάλη πεῖνα. καὶ βουγάϊος. καὶ βούγλωσσος. τινὲς δὲ εἶδος νόσου φασὶν. ἐν ᾗ πολλὰ ἐσθίοντες, οὐ πληροῦνται. τὸ γὰρ συκοφαντεῖν, τοιοῦτος ὁ τρόπος.

Σὺ μὲν εἰς ἀγοράν. τοῦτο πρὸς τὸν θεράποντα. τὸ δὲ οὐκ ἂν φθάνοις, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἂν πέρας χοίης τῶν καλῶν. Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ. τροχός τις ἦν ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται, ἐκολάζοντο. τοῦτο δὲ λέγει ὁ ἄδικος πρὸς τὸν θεράποντα. Οὐδὲν προτιμῶ σου. οὐ φροντίζω σου. εἴρηται γὰρ τὸ προτιμᾶν ἀπὸ τοῦ λόγον ἔχειν καὶ ἐπιστρέφεσθαι. λέγει δὲ, οὐ φοβοῦμαί σε ἔχων φυσικὸν δακτύλιον. δακτύλιον δὲ τὸν λεγόμενον φαρμακίτην. οὗ πολλάκις βαπτισμένη μνήμη. ὁ δ' Εὔδαμος φαρμακοπώλης ἢ ἀμφίας ἢ χρυσοπώλης, τετελεσμένους δακτυλίους πωλῶν. φιλόσοφος δὲ ἦν οὗτος ὁ Εὔδαμος φυσικοὺς δακτυλίους ποιῶν πρὸς δαίμονα καὶ ὄφεις καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐθεράπευεν γὰρ τοὺς ὀφιοδήκτους. μᾶλλον δὲ τὴν ἀρχὴν ἐκείνων ὑπὸ ὄφεων δακνομένων. Τὸν δακτύλιον τονδί. ἀλεξιτήριον τῶν δηκτηρίων δείκνυσιν αὐτοῖς καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦσι φαρμακίτην, πρὸς ὃ ἐθεράπευον, καὶ εἰ ἔχεις φαρμακίτην δακτύλιον, ἀλλ' οὐ πρὸς δῆγμα συκοφάντου. ὡς τούτων χειρόνων ὄντων καὶ θηρίων, πρὸς ἃ ὁ δακτύλιος πεποίηται. ἀλλ' οὐκ ἰσχύει φησὶν οὗτος ὁ δακτύλιος πρὸς τὸ δῆγμα τοῦ συκοφάντου. τοῦτο δὲ ὁ ἕτερος πρεσβύτης λέγει ὁ τὸν τρίβωνα κομίσας. οἱ γὰρ δύο τὸν συκοφάντην ἐκφλυαροῦσι. λέγει δὲ ἐν ἤθει ὅτι οὐκ ἔστι τις ἐν τῷ δακτυλίῳ ἐπῳδὴ ἢ φάρμακον πρὸς δῆγμα τοῦ συκοφάντου. ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ

Κα. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
Συ. Ἆρ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ πολλή; σκώπτετον
Ὅ, τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οἶδ' ἐγώ.
Κα. Μὰ τὸν Δί' οὔκουν τῷ γε σῷ, σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. Ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον.
Δι. Ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
Διαρραγείης, μηδενός γ' ἐμπλήμενος.
Συ. Ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ ὗ.
Κα. Κακόδαιμον, ὀσφραίνει τι. Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως.
Ἐπεὶ τοιοῦτόν γ' ἀμπέχεται τριβώνιον.
Συ. Ταῦτ' οὖν ἀνασχετ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ
Τούτους ὑβρίζειν εἰς ἐμ'. οἴμ' ὡς ἄχθομαι
Ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. ὡς οὐδείς γ' ἀνήρ.
Δι. Καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. τὸ τί;
Δι. Γεωργὸς εἶ; Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δι. Ἀλλ' ἔμπορος; Συ. ναί, σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.
Δι. Τί δαί; τέχνην τιν' ἔμαθες; Συ. οὐ μὰ τὸν Δία.
Δι. Πῶς οὖν διέζης ἢ πόθεν, μηδὲν ποιῶν;

οἱ τὰ φάρμακα πωλοῦντες, ὅτι χρήσιμοί εἰσι πρὸς τόδε ἢ πρὸς τόδε. λέγει οὖν ἀλλὰ τοῦτο τὸ φάρμακον ὃ ἀντιπέπραται οὐδὲν ἰσχύει πρὸς δῆγμα συκοφάντου. τὸ δὲ δῆγμα, σκληρὰ λέξις ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν εἰρημένη. ἄλλως. μὴ λάβῃς εἰς τὸ δήγματος ἔξωθεν τὸ ἀπὸ, περιττὸς, ὡς οἷον ταύτην σου. ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ δακτύλιον, οὕτως. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ὁ δακτύλιος δήγματος συκοφάντου. τουτέστιν, οὐκ ἔχει ἰσχὺν πρὸς τοὺς συκοφάντας, ὥσπερ εἰς τὰ τῶν ὄφεων δήγματα.

Οὔκουν τῷ γε σῷ. ἀγαθῷ δηλονότι. Ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ, λείπει, δειπνεῖς.

Μετὰ τοῦ μάρτυρος. κληρονομ... γὰρ ἦγε τὸν ἵνα αὐτοὺς εἰς δίκην καλέσῃ. ἄλλως. τῷ συκοφάντῃ ἕπεταί τις ὡς τὶ μαρτυρεῖν. ὡς ἀγνοοῦντος οὖν τοῦ συκοφάντου καὶ μάρτυρα ἵνα εἰς δίκην καλέσῃ τοῦτό φησι.

Ὗ ὗ. διὰ τῶν ψιλῶν τούτων ὑποδείκνυσι ὅτι χοιρείων κρεῶν ὀσμῆς ᾔσθετο. Ἄλλως. Ὗ ὗ ἐπίρρημα θαυμαστικόν. ἢ ὀσφραινόμενος τοῦτό φησι. Τοῦ ψύχους ἴσως. ἐπεὶ τὰ ζῷα ἰσχόμενα ψύχους αἰσθανόμενα πολλάκις ὀσφραίνονται. Φιλόπολις. τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν. ἀττικὸν δὲ τὸ φιλόπατρις.

Μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει, ὥσπερ οἱ μαινόμενοι τὴν ἐν τοῖς πλήθεσι διατριβὴν ἀπαναινόμενοι ἐν ἐρημίαις φέρονται, διὰ τοῦτο καὶ τὴν τῶν γεωργῶν διατριβὴν μελαγχολίαν ὠνόμασεν ὡς ἐν ἀγροῖς γινομένην. Σκήπτομαι γ' ὅταν τύχω. τινὲς τῶν πολιτῶν ἡνίκα χρημάτων ἦν εἰσφορὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὴν ἐμπορίαν ἐπροφασίζοντο, τὴν εἰσφορὰν βουλόμενοι φυγεῖν. ἀζήμιοι γὰρ οὗτοι διεφυλάττοντο ὥς φησιν Εὔφρονι, ὡς τὴν πόλιν ὠφελοῦντες πλεῖστα, διὰ τῆς αὐτῶν ἐμπορίας. διὸ καὶ ὁ συκοφάντης λέγει, ὅτι ὅταν γένηται τις καιρὸς πολέμου, καὶ εἰσφορᾶς, ἔμπορον ἐμαυτὸν ἀποκαλῶ. ἄλλως. ὅταν φησὶν ἀνάγκη γένηται πράγματος, σκήπτομαι τό τι ἔμπορος εἶναι. προφασίζομαι φάσιν, ὅτι πέμπομαι εἰς τὸν πόλεμον.

Τῶν φλ πόλεως εἰμ. τ δημο
σίων πραγμάτων φροντι-
στής. οἷον χορηγίας. ξυνηρ-
χίας. ἢ τοιούτων. ἰδίων ἢ,
ἅπερ καθ' ἕκαστον. οἷον, εἰ ἀδυ-
νατοῖτο τις δικάζοιτο πρός
τινα, αὐτὸς ἐπιτροπεύσειν. ὅτι
δὲ λέγω ταῦτ' ἰσθι τἀκριβῶς, καὶ
Εὐεργετήσειν μ' ἀκέπφει καθόσον ἀνθίνω;

Συ. Τῶν φλ πόλεως εἰμὲ τὰ μελητὴς πραγμάτων
Καὶ τ' ἰδίων πάντ'. Δι. σύ; τί μαθὼν. Συ. βόλομ'.

Δι. Πῶς δ' ἂν αὖ εἴης χρησὸς ὢν τοι χρύχε.

Εἴσοι προσῆκον μηδέν, εἶτα τεχνάζῃ

Συ. Οὐ γὰρ προσῆκέ τἀμαυτοῦ μοι τὰ τοῦ πέλας
Εὑρεῖν μ' ὡκέπφει καθόσον ἀνθίνω;

Δι. Εὑρεῖν δ' ὅτι τὸ πλοῦ πραγμονεῖν;

Συ. Τὸ μὲν δὴ βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖσκαμψόις
Καὶ μὴ 'πιτρέπειν πρᾶξιν τοῖς ἐξαμαρτάνειν.

Δι. Οὐκοῦν δικάσαι ἐξεποίησέ σ' ἡ πόλις
Ἄρχειν καθῆσθαι. Συ. κατηγορεῖ δ' ἐτός;

Δι. Ὁβουλόμωος. Συ. ἀκὰν ἐκεῖνος ἐμὲ γῶ.
Ὥστ' εἰς ἐμὴν κεφ τῆς πόλεως τὸ πράγματα.

Δι. Νὴ δί' ἀπεπνιγόμ γ' ἄρα προσάτην ἔχει.
Ἐκεῖνος δ' οὐβούλοιτ' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
Ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλ' ἐπροβατοῦ βίον λέγῃς.
Ἐμὴ φανείτην διατριβὴ τῆς τοῦ βίου.

Δι. Οὐδὲν μεταμάθοις; Συ. δᾶν εἰδυίης γέμοι
Τὸν πλοῦτον αὐτόν, ᾧ τὸ βάπτου σίλφιον.

Τὸ μὲν δὴ πραγμάτων ἢ ὅτι πρὸ πραγματε μηδὲν ἐργαζόμενα ζῆν. Διατριβὴν τὴν βίω. ὡς τὴν δημα ἀ-
σχολήμα. δι' αὐτα. δι' ἀγωγήν. πρόφασιν. ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τε πράγματα διατρίβειν.
Οὐδὲν μεταμάθοις. ἀντὶ τοῦ ἀναπαύσει. ὁ κύριος ἢ μεταμαθεῖν ἔλεγον, τὸ μεταπαύεται ἕτερόν τι
μαθεῖν ἀντὶ μόνου τοῦ πρώτου. Καὶ τὸ βάπτου σίλφιον. βάπτω κυρλιῶ ἴλιτισεν ἐλ-
θὼν ἀπὸ θήρας φλιασικὴ κρήτην νήσον. ὃν, τιμήσαντες λύβυες, ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ ἱκάλλιστον
ἔχειν τὸ σίλφιον. καὶ συνομίσαι αὐτὸν ἐκαράζαν. τὴν μὲν, βασιλείαν. τὴν δὲ, σίλφιον. πα-
ρὰ τῆς πόλεως δεχόμενον. ὡσ Ἀεισοτέλης ἐν τῇ κυρλιαίων πολιτείᾳ. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία ὡῖτ
διαφόρους καὶ ἀξιόχρεως τιμὰς δεχομένων. αἰῶς. Σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία τοι
αὐτη

Ἀριστοτέλ

πείσαμενος ἀπόδη

Δι. Καὶ ταῦθ' ὑπὸ τοῦ χθὲς μάτιον. μαρ. οὗτος σοὶ λέγῃ
Δι. Ἔπεισθ' ὑπὸ λύσου. καρ. πόντε τοῦτο σοὶ λέγῃ.
Συ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἐμ' ὑμῶν ἐνθαδί.
Ὁβουλόμωος. καρ. ἀκ ἂν ἐκεῖνος εἰμὲ χρῇ
Συ. Ὅμοι τόλας. ἀπόδυομαι μεθ' ἡμέραν.
Καὶ. Σὺ γὰρ ἄξιος τἀλόγια πράττων ἐαθάδε.
Συ. Ὁρᾷς ἀπριεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Καὶ. Ἀλλ' οἰχεται φύγων οὐδεὶς μάρτυρας.
Συ. Οἴμοι. πεισείλημμαι μόνος. Καὶ. νυνὶ βοᾷς
Συ. Οἴμοι μαλαωθίσ. Κῥ. δύσοιμοι τὸ ξιβώνιον
Ἰμᾶ μόνος ὢν συκοφάντην τουτονί.
Δι. Μὴ δῆθ' ἱερὸν γὰρ ὄζει τοῦ πλούτου πόλαι.
Καὶ. Ἔπειτα πρὴ καὶ μιον ἀνάστηθί τας.
Ἢ ὡς ἐλπρηνὸν αὐδᾶς καὶ τοι χρύχον.
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. Τοῖσ δ' ἐμβαθοῖς τὶ χρῆσθαι τῆς εὐτυχοῦς.
Κῥ. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μετώπων αὐτὶ καδὴ μάλα
Ὡς ὥτερ κοτίνῳ πρὸς πεπαλύσω τουτωί.
Συ. Ἀπειμι. τί μ' ὠφελεῖ γὰρ ἡ πόμπων ὢν πάλαι
Ὑμῶν. ἐὰν δὲ σύ ζυγὸν λάβῃς τὰ
Καὶ σύκινον, τὴν ἰσχύρὸν τοῦτον θεόν.
Ἐγὼ τρίπουν τὴ μέρον δρυμαδήκειν.
Ὅτι καπελυφ ὠφελῶς εἰς ὢν μόνος.
Τὴν δημοκρατίαν. οὐ τῆτῷ βάλην ὠδῶν.
Τὴν τῶν πολιτῶν. ἀ τῆτῷ ἐκκλησίαν.

Ἀριστοτέλης

αὐτη βδί. βάπτω ὡς Ἀεισοτέλης. ἐν λιβύῃ κυρλιῶν λεγομένῳ ἔκτισε κατὰ τ δοθέντα αὐτῷ παρὰ τῆς πόλλωνι χρησμόν. καὶ ἀπὸ τοῦ λίτους οἰκογλωσσίους αὐτὸν δοσινθλύφησίασ βουλόμενοι χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν εἰκόνα. ὡς δ' ἔτιν θαλλοτύλιον. ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῇ προσφέρῃ τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. ἢ τὸ φύλλον δ' αὐτοῦ καὶ ὁ καρπὸς θ' ὅλα δόσιμ ὁ ὀπὸς, καὶ ἀπόλωσ τὸ πᾶν αὐτοῦ, πολλῆσ τιμῆσ ἀξιόνδοτον. οἱ δ' ἀμπελιῶται δ' ἕρμος λιβυκὸς ἐκ δελφῶν ἀνέθεσαν μαλωλοσκλείου. ὡς φησιν Ἀλεξανδρίδης.

Οὐκοῦν ἐκείνοσ' ἐμὲ πεπαίδευκεν ἐκεῖνος νόσεμι ἐνώφωσ' ἀμέλλωσοι προσελθεῖν. χρῆ τὸ θέρμωσοι ἀνρωπίνων λέγῃ. ἀμὴ ἠκάμιμῆ τοι τὰ πεῖρα τοῦ ἄνω ἐρημία. ἐν οἷσοι δὲ λέγουσιν, ἀπέδυσεμ.

Μεθημέραν. ἀντὶ τ ἐν ἡμέρᾳ. ἀπίλιοι τὸ σχῆμα. μεθημέραν γὰρ φασιν. ἀλλ' ἐν ἡμέρᾳ.

Ἱερὸν γὰρ ὄζειν. ἱερὰ λέγουσι τῶν ἀπαθέμωοι τοῖσ θεοῖς.

Ὡς καὶ ἐστινῳ προσκεῖσθαι λύσωσ. ὅτι ὠῖ τῇ πλούτωνι

Ὦ αἰῶν δ' ἔνδρων πεντε χυτῶν ἱρῶν προσκεῖσθαι λύουσι τὰ ἀναθύματα. ἄλλως. εἰώθασι τοῖσ δέμοις ἱερεῖα κρανία προσκεῖσθαι λύειν. πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίαι οἱ γεωργοὶ πρὸς τὸ μὴ ξηραθῆναι αὐτά. αἴγως. ἔθος ἦν τοῖς θηρῶντας τίνας ἄγραν, μέρος τι θηρωμένου ἱερᾶσθαι ἢ καθιερῶσθαι πρὸ σκηνῆς τοῦ σκηνῶ ἐπίτιμος δένδρον εἰς αὐτὸ τὴν ὕλην, πρὸς τιμὴν Φ ἀρτέμιδος. Καὶ σύκινον. ἴσον, ᾧ ἀδενέστερον. τὸ γὰρ ξύλον Φ συκῆς ἀδενὲς καὶ χάνμορ. ὅθεν ἡ συκίνη ὠδὴ κουφία αὐτὶ τοῦ ἀδενὴς ἢ ἀνωφελὴς. ἢ σύκινον, τὸν συκοφάντην ἱκεκαλυμμένως λέγει. ἀπὸ Φ συκῆς σχηματίσας τὸ ὄνομα.

Οὔτε τῆτῷ βουλῇ ὠῖ θόν. αὐτὶ τοῦ πείσασ. ὅσα δὲ τῇ βουλῇ δόξῃ, ταῦτα τοῦ ὠῖ τὸν δῆμον ἀναφέρεται. καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου. τὰ ὑπὸ τοῦ δήμου ψηφιζόμενα ὑπὸ Φ βουλῆσ κυροῦται.

Πι.

Ἐπειδὴ τὴν πενθολίαν. αὐτὸ τοῦτο ἐπειδὴ ἐχθροὺς κατεμὲν ὅτε ἡμῖν πέμπει. λοιδορεῖ συκοφάντουμιμᾶται.

Κορυφαῖος. ἐπειτα περιίσασι περὶ τὸ πῦρ, ὡς πᾶς χορὸς ἐν τοῖς βαλανείοις. οὐκ ἄξιῶ δὲ ξένον χορὸν ἐν τοῖς ἀστικοῖς χορεύειν. παρὰ γοῦν τὸ πέπαυκεν. ἐν δὲ τοῖς λιμναίοις ἄξιῶ. ἐπεὶ ἡμῖν τοιοῦτοι ἐχρήσαντο. κορυφαῖος δὲ ὁ ἐν βουλῇ πρῶτος. τὸ δὲ θέρους, αὐτὸ τοῦτο θερμαίνεσθαι. ὥσπερ ἀνβριάσι ἐπὶ κεφαλῶν.

Ἀλλ' ὀβολοῦ. λέγουσιν ὅτι οἱ πολλοὶ ἐλαττοῦσι τὸν ἄρτον τοῦ λουτροῦ, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸν ἐλλιμοῦντες.

Τοῦ πονηροῦ λόμματος. ὡς εἰ τὸ μομισμασγείτερ, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ νομισμάτων τοῦ Φαύλωσ ἀναλεκόμμῶν. Ἄρ' ὦ φίλοι γέροντες. ἑτέρα ὁμοίως. οἱ δ' εἰσὶ χοὶ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀλλ' ἀπὸ λήκυθοι πλ- ὧν τελευταῖον, στέφανον ἤτοι μὴ δᾶδ' ἔχων προβύεται. ἐπὶ τοῦ τελῶν χορωνίς.

Ἄρ' ὦ φίλοι γέροντες· γραῦς ἐστίν. ὅτις πρώην ἐμισθώσατο μειράκιον ἀνιαρόν, ὥστε μὲν αὐτὴν ἀπολιπεῖν αὐτὴν· διὸ καὶ λαβεῖν τὸν μισθόν.

Ὦ μειράκιον ἢ πρεσβύτιδι οἱ γέροντες. καὶ μειράκιον ἐν μοῖ, διὰ τὸ πεπερυμμένον τὸ ὡραῖσμοῦ. ἀλλ' ὡς δὲ ἢ δύπτερον. ἢ κατὰ λειμῶνα. Τί δ' ἐστίν, ἢ που καὶ σὺ συλᾷ Φαύλια. ἐπεὶ δὴ εἶδε τινὰ πομπρούσ ἀφ' αὐτῶν ἀτυχήσαντας βλέψαντος τοῦ πλούτου φησίν. ἆρα καὶ σὺ ἐμπεῖς γυναιξὶ πονηρᾷ ἐστιν. ὡς δὲ πανδοκεύτρια, οὕτω καὶ συλοφάντρια. Ἀλλοῦ λαχοῦσ' ἐστιν. παρ' ὑπόμοιαν, αὐτὶ τοῦ ἐδίκαζες. ὅτι δὲ τὰ γράμματα ἐκλπροῦντο, προείρηκ. οὐμὲν ἀλλὰ καὶ ἐβουλεύομεν οὖν οἱ τοῦ πρὸ τοῦ γοῦν ἔτει ἀρχαιμοι. φησὶ γὰρ ὁ φιλόχορος, ὧν πλουτοῦ ὄντων, ἠβουλήθη τὸ γράμμα τότε πρῶτον ἐλαθέζετο. ἔτι μὲν ὁμοίως ἀπεκείμου καθεδεῖσθαι ἐν τοῖς γραμματείῳ ᾧ ἂν λάχωσι. γοῦν τὸ ἢ ἀφ' ἑτέρου δῆσιν ἑρμῶν δοῦναι. ἀθηναῖοι γὰρ ἀπὸ τῶν φυλῶν ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἐλαττε τοὺς δικαστὰς ἐλαττε τὰ γράμματα. οἷον ἡ πρώτη τὸ α ἔλαχε σημεῖον. καὶ ἡ δευτέρα τὸ β καὶ αἱ

Γρ. Σκώπτεις· ἐγὼ δὲ κατορκέχρισμαι δῆλα κέρα.
Χρ. Οὐκοῦν ἐρεῖς αὐτοῦ σασα τὸν κνισμὸν τινα;
Γρ. Ἀκούσεται· ἦν δ' ἡμῖν τὸ μὲν ἀκίον φίλον.
Πενιχρὸν μὲν· ἀλλως δ' οὐ πρόσωπον καὶ καλόν.
Καὶ χρηστόν· εἰ γὰρ ἦν δεινὸν ἐγώ.
Ἀπωνυτὶ πρὸς κομίσασ μοι καὶ καλῶς
Ἐμοὶ δὲ κείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτει.
Χρ. Τί δῆτ' οὖν σὺ μαλιστ' ἐλθὼν ἐκάστοτε.
Γρ. Οὐ πολλά· καὶ γὰρ ἐκρομίσασ μ' ἠρνέετο.
Ἀλλ' ἀργυρίᾳ βραχμὰς αὖ ἢ τεσσαράκοντα
Εἰσί μάτιόν γ' ὀκτὼ δραχμὰ εἰσὶ τοσοῦτόν τε.
Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσασ χιτώνιον.
Ἐκέλευσεν αὖ, τῇ μηδὲ τεθοιμάτιόν.
Πυρῶν τ' αὖ ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.
Χρ. Οὐ πολλά τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω ταῦτά γε
Εἰρηκας· ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ἠρνέετο.
Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐκ ἐνεκεν μισητὰς
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλιάσασ ἕνεκα.
Ἰμᾶτιόν μὲν ἱμάτιον φορῶν, μεμνῆτόμοι.
Χρ. Λέγῃς ἐρωμένῃ τ' ἀνθρώπῳ ἐκρομιώτατο.
Γρ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνί γ' ὀβολὸν λυρὸς τὸν μοῦνέχει.
Τὸν αὐτὸν· ἀλλὰ πρὸ μεθῆκε πάνυ.
Ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Καὶ τἄλλα τἀνθ' οὗ τοῦ πλακοῦντος ἀγνήματα
Ἐπόησα πεμψάσησ ὑπερηφανοῦσ θ' ὅτι.
Εἰς ἑσπέραν ἥξομι, Χρ. τί σ' ἔδρασ' εἰπέμοι.
Γρ. Ἀμηπάτε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονί

φησι τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ. Τουτονί. εἰμὶ οὗτος εἶπε τουτονί. ἔφορε χαίρων τοῖς χρηστοῖς διὰ τὸ πέμψαι μὲν αὐτὸν εἰμένῳ. μὴ δεχέσθαι δ' αὐτὸν, ἀλλ' ἀποπέμψαι πάλιν αὐτῇ. Ἀμηπάτε προσέπεμψεν εἶδος πλακοῦντος γαλακτόδους. οὐμόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὸ δῶρόμας, ἀλλὰ ἢ οἰκοθεν ἐπεμψέμοι ἄλλο πλακοῦντ' ἐπὶ ὡς ἂν λέγω, μηκέτι ἐκεῖσε πεπτῆσαι.

Κνίζομαι. re languco ratulire

φάσκω. h

κνισμός

μισητ 7c

ἀμπλα

Ἐφῶ τὸν εἰσιόντα μηδ' ποτὲ μὲλθεῖν ἔτι.
Καὶ πρόσειπε τοῦτο σοι, εἴσω μ' ἀποστέμφων, ὅτι.
Πάλαι πότ' ἦσαν ἀλκιμοι μιλήσιοι.
Χρ. Δῆλον, ὅτι τοὺς τρόπους τοὺς ὑμοχθηροὺς ἦν.
Ἔπειτα τοὺτων, ὃν ἐδήδεκτο φακῆ
Πρωτοῦ δ' ὑπὲρ τῆς ψυχῆς ἀγωνιᾶς ἀπαντα κατέθηκεν.
Γρ. Καὶ μὴν πρωτοῦ γ' ὀσημέρας, μὰ τὼ θεώ.
Ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν αἰεὶ τὴν ἐμήν.
Χρ. Ἐπεκφέραν. Γρ. μὰ δ' ἀλλὰ φλ φωνῆς μόνον
Ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
Γρ. Καὶ μὴ δῆτ', εἰ λύποιμ' ἂν ἀλλ' ἀπόθου τόμε.
Νὴ τὸν Διόνυσον, ἐπιτήδειον γ' ἀπέφηνεν ἂν
Χρ. Ἔπειτ' ἔπεισεν αὐτὸν ὑποδήματα.
Γρ. Μυσηλείοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχυμύην

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοι μιλήσιοι

λησιοι τινες φασιν, ὅτι σὺν τ
πτελεαίοις χρόνοις, ἰσχυρότα
γοι ἦσαν οἱ μιλήσιοι. ὧν που
προσετίθεντο, πάντως σὺν
πίων. Γολυκρατησ ἐμόσου
μιθ συμμαχ πρόστινα
πόλεμον, ἠθέλησε λαβεῖν αὐ
τοὺς εἰς συμμαχίαν. εἰσὶ γὰ
μαντεῖον ἀπῆλθεν ἐρωτή
σων περὶ τούτου. ὁ δὲ θεὸς ἔ
χρησεν, πάλαι ποτ' ἦσαν, ἀλ
λ' ἰμοι μιλήσιοι. ἄλλως πε
ρὶ φλ ἐροιμίας τοιαύτης Δά
μων οὕτω φησί· τὴν κρίσ
περὶ τοῦ πολέμου πρὸς τ
ἀμβραλιώτας βουλόμε
μῶνα, ἀλκιμωτάτους ὄμ
τας τῶν συμπολέμω γε
νων τινας χρὴ τοιούτους εἶναι συμμάχους, οἱ μηδὲν μιλησίους ἡγοῦντο δεῖν παραλαμ
πτέσθαι τῶν περιοίκων. ἢ δι' ἀνδρείαν τινὰ αὐτῶν τῆς ἀρετῆς τοῦ τόπου τῶν χώρων. οἷς δ' ἀλυσιτε
τέρους σωτηρίους, τοῦτο τοὺς κατὰ τὴν ἀρχὴν μεγίστην γεγενῆσθαι φάσκοντες. ἐπάντων ἀλκιμωτά
τους εἶναι, μαρτύρια φλάσι· ἐδόξεν οὖν τοῖς καρσὶν ἐρωτῆσαι τὸν ἀπόλλωνα. τὸν ἢ θεὸν ἀποκρίνεσθαι,
πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοι μιλήσιοι. ὃ δὲ χρησμὸς διὰ τοῦδε ἔστιν ἐπὶ τὰς ἀσιατικὰς πόλεις, οἱ μὲν μιλήσιοι
τοῦ πρεσβυτικοῦ πατρὸς ἀφθάρτου χρήμασιν ὑπὲρ τὸ μηδὲν ὄντων πειθήμοι τοῖς περσῶν βουλή
σασι ἐπὶ τοῖς περσῶν μετιέναι συμβαίνοντες, χεδὸν πάντες ἀπόλωλεν. τὸ δὲ χρησμοῦ διὰ τοῦ ἀ
λιθφανεστάτου ἐστὶ παροιμίαν ἐλθεῖν. ἀλλ. ἰσχυροὶ ποτ' ἦσαν οἱ μιλήσιοι ὡς καὶ Ἀνακρέ· πολεμοῦμ' ἢ λαρασ
ὑπὲρ Δρέστου ὑσταίου, γοῦν γε λαβ' τ' χρησμ· πανθαυμάστως δὲ προσλάβοιεν συμμάχους μιλήσιος.
ὁ δὲ νῦν τοῦ λεγομένου τοιοῦτος. ἀντὶ τοῦ πάλαι σωλῶσι. μᾶλλον δὲ εἰρῆσθαι ἢ παροιμίαν, ὡς ἐπὶ πρότερον μᾶλ
λον μονόντων, μᾶλλον δὲ ἀτυχούντων. Ἦδη φακῆ εἰκότως παροιμιάζῃ φαλῆρι τῶν ἀγαθῶν. διὰ τὸ
τὸ ὀψαρίων χαῦν· τοιαῦτα δὲ καὶ ὀψάρια. διὰ τὸ ἐδίμη φακῆ σὺν ἀγρίοις καὶ χυσοῦ ὀδόντας.

Νὴ τὸν Διόνυσον, ἐπιτήδειον γ' ἀπέφηνεν ἂν. Σύμμαχος φησι, μίτ Θ πολὺς ὢν μαλακίας. ἀνεῖδον ζόμ ἐν τοῖς ἐξῆς δράμασιν ἡ
βάτος. Θ τὸς μιμᾶς ἢ θηλεῖ, βατύλλους ἔλεγον. ἢ θεοπόμπου δράμα ἔβη βατύλλ τινες ἢ μιτάριον
ἢ βάρον εἶδη φυτῶ. θέλῃ δ' ἂν εἰπεῖν ὅτι ὡς αὐθημερὸν ἔχ. Διόδυμος δέ φησιν ὑπόκρισμα πρὸς γυναῖκ
νιτάριον δέ, νεόπλουτον. οἱονεὶ κοράσιον. ἄλλως. Φίλοφρονητικὴν ἢ πρὸς φώνησις. βάταλον δὲ τὸν ἔ
ρωτα πρὸ Θ βαπτ. τὸ σωτερικὸν μῆ ἀναπνοὴν σημαῖνον, ἀόρατον. ἢ δυνάτου βάρον αὐτὶ τοῦ βυθρὸν ἢ
μαλακὸν, οἷ Θ ὁράτος τὸ ἰχνύθιον. Μυσηλείοισι τοῖσ μεγάλοισ. ἐπεὶ δὲ τὰ μικρὰ μυσήλεια πανό
μῶν δ' ἦν παλαιὰ. ἡρακλῆσ δ' ὢν τὰσ, ἀξίας μυήθης. ἔθυσε δ' ὧν τοῖσ ἀθηναίοις ζέφορ μὴ μυεῖν. μὴ βου
λόμενοι δ' λύσαι τὸ ἔθος μὴ δ' ἀπῶσαι τὸν θρίγκιον ἡρακλέα, ἐπενόησαν μυήσεια δι' μετάδοτα.

Ὀχυμύην. ὄχλος τοιητικῶς τὸ ἄγμα τὸ ἐκ φλάμάζησ ἢ κατεσθιόμενος κἀκεῖνος ὑπὸ τ ἱ τῶν ὧν ἰ μου
μύην

Ἐτὶ φλ ἀμάξης, ὅτ' προσέβλεψέ μ' ἐς.
Ἐτυπτόμην δ' ἀπὸ τοῦ θολὴν τὴν ἡμέραν.
Οὕτω σφόδρα ζηλότυπος οὐδεὶς ἦν.
Χρ. Μόνος γὰρ ἡδέως ἐοικεν ἐθίων.
Γρ. Καὶ τάσ χεῖρας, παῖ γε λουσ ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. Ὁπότε προτείνοιέν τε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. Ὀζῇ τε φλ χρόας ἔφασκεν ἡδύμου.
Χρ. Ἐιδάσιον γὰρ ἔχεις, εἰκότως γε νὴ δία.
Γρ. Τὸ βλέμμα θῶς ἔχοι μ' ἀλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. Οὐσκαιὸς ἦν ἀνθρωπος· ἀλλ' ἠπίστατο.
Γραὸς καπρώσης τὰ φόδια κατεδήδυ.
Γρ. Ταῦτ' ἔνοθεὸς ὢ φίλαν ερ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ.
Φάσκων ἐοικέναι τοῖσ ἀδίκουμ' οἰσάει.
Χρ. Τί γὰρ ποιήσει φράζε Θ πεπράξεται.
Γρ. Ἀνάγκασαι δίκαιόν ἐστι μηδέν.
Τὸν δ' ἀποθόμενόν ὑ ὧν μοῦ, πάλιν μ' ἀντιποιεῖν.
Ἢ, μηδ' ὅτιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἐστὶν ἔχειν.
Χρ. Οὐκοῦν καθ' ἑκάστην ἀποδίδου τὴν νύκτα σοι.
Γρ. Ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψῃ ἔφη.
Χρ. Ὀρθῶς γε νὴ δί' ὅκεπ ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατήκομ' ὠφίλτατε.
Χρ. Οὐκ, ἀλλὰ κατοῦσ ἐπασῶ γε μοι δοκεῖς.
Γρ. Διὰ δακτυλίαν μὴ οὖν ἐμὲ γ' ἀνδρελκύσῃς
Χρ. Εἰ τυγχάνῃ γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλίας.

ὀχοῦμαι

Ἐπὶ φλ ἀμάξης. εἰ τοῦ τῷ ἀ
θηναίῳ γυναῖκες ὧν ἁμα
ξῶν ὀχοῦ μεγαλειότατα μεγά
λα ἐλθυσίνια ἀπήρχοντο· ὡς
ὧν ἁμαξῶνουν ὀχοῦμεν
αὐτ ἐπὶν εἰσ ἐλθυσίνια,
ἐκβάζωσιν εἰς τὰ μεγάλα
μυστήρια. καὶ λοιδοροῦσῶν
ἀλλήλαις ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ
τοῦτ' ἔστ. ἐθος δ' ὧν αὐτοῖς τοῦτο

Εἰ θύσιον, εἰ ἔχεις. ἐπεὶ σὺ θύ
σωμεν τῷ φυλῇ οἱ ῥώμε
νοι Διονύσου. διαφέρ ὑγ ὁ θυσιάσ οἷν Θ σὺ ἔχεις ἢ
αὐτὶ τοῦ εἰρήνας.

Γραὸς καπρώσης τὰ φόδια.
ἐρωτομανῆς. μαλθακῆσ. ὁ
ρεμβόμενος σωσυσίας, τὰ
ἀναλώματα. τῶν θείων.
ἔφοδος θηλυκῶσ, ἡ ἐπέλυ
σις τινός. ἐφόδιον δ' οὐδέτε
ρως. καὶ ἐφόδια πολυωτικ
ῶσ, τὰ σὺν τῇ ὁδῷ λυσιτε
λοῦντα. ὧν τοῦθα δὲ ἁπλῶς λείπει τὰ ἀ
ναλώματα.

Φάσκων ἐοικέναι τοῖσ ἀδίκουμ' οἰσάει. ἀλοπῶν βοηθῷ ἢ τοῖς ἀδικου
μένοις, τοῦναντίον ποιεῖ, ἐ
λεήμου τοῦ ἀδικοῦντός μ
πρὸ τοῖς ἀδικουμένοις. ἐπειδὴ τοῖς δικαίοις ὡς ἀδίκου μᾶλλον ἢ μὴ δεῖ τοῖς ἀδικουμένοις πρὸς ἐκλέπει. Ἢ μὴ δεῖ τοῖς δικαίοις
δεῖ μηδ' ὅτιοῦν ἀγαθὸν ἔχειν τὸν πανίσκον. Ἀλλὰ κατασείσπασ. ὑπὸ τοῦ μῆρυς Θ τοῦ χόρου
γελοίου δ' ἔχειν, οὐκ ἂν τετήκασ εἰπερ, ἀλλὰ κατασείσπασ. Ὧν τηλίαν. κοσκίνου κύκλῳ Θ
ἢ σανὶς πλατεῖα ἐφῆσ ἀλφιτα ποιοῦσιν. σὺ δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτως. τοῦτο τίθεμ οὐκ οἶδα. ὅτι
δ' συμβάλλεται σὺ μαρτυρᾷ δυπόλιδος, οἶδα. μᾶλλον δ' ἢ τὸν ὑπὸ βουλου μητέρα τηλίαν εἰκάζῃ τὴν
πλατεῖαν σανίδ. τινὲς δὲ τηλίαν, ξύλον φασὶ πλατύ. ἐσ ὃ οἱ ἄρτοι ὅταν τ ἄρτους ὠπτῆσ ἐπαίνεσιν.
ἄλλοι δὲ τηλίαν τὴν καπνοδόχην σημαίνειν οὕτω φασὶ Θεόφρ. φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίδ ἐλκυσθεί
σης, ἐὰν ἡ ὁ δακτύλιος Θ τηλία. γίνεται ὥστε καὶ εἰς αὐθλοῦσησ. Θ μὴ δῶμ μᾶλλον διὰ δακτυλίδ ἐλ

κυδῆναι ἀγαθὰ τηλί. Ἀλλὰ τηλία ἔχει μόνοι καθεύδων ἀπορῶ. ἀνθ' ὧν ἐσ Μαιευτικὰς προσέλθωμεν ἐσθ' ὅτι τηλίαν φησὶ τὴν τοῦ ὑπερβόλου ὀστᾶ ἐμβεβλῆσθαι, ἃ πορωτέρων ἔστω. ζητητέον οὖν τηλία μόνον ἐστίν, ἢ ἄρρυπτος σανίς· ἐὰν ἡ μὲν πηθῇ, ἀφὶς γίνεται· λείχει δ' ἂν ὅτι ἐμὴ οὐδεὶς τύλιος σοφὸς τὸν ἔχει ῥύπτημα, ὡς δοκεῖ. Ἄλλως· τηλία σανὶς ἡ λεπτή· τὸ δὲ ῥύπτημα ἐν τηλίᾳ τὸ ῥύπτημα. Ἄλλως· τηλία σανὶς ἡ λεπτὴ μόνον ἡ ἀπορρώξ· τηλία ἡ τηλία· ὡς περὶ τὸ σημαῖνον· τήμερον δὲ καὶ ἴσως ἐκαλεῖτο τηλία περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀπορᾷ ἐν ᾧ ἀλφιτοπωλεῖον ἐστί. Ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας ὧν ἐβαλλον ἐν τούτῳ. Καὶ μὴν τὸ μιαρώτερον· πρόσθεν ὁπόταν στεφάνους ποιῶμαι τοῦ πλουτοῦ· διὰ τὸ πεπλῆσθαι σαν. Ἀσπάζομαι· ὡσπερεὶ διὰ χρόνου αὐτὸν ἀσπαζόμενος φησι. μεθύων δὲ ἀλείπεται χάριν· μὴ διὰ τὸ ἀτεμωρήτως ἐξουσιάζειν ἢ προσρήσεως ὡς ἐν ἐρωτικοῖς φησιν. Ἀσπάζομαι Ἰωνικὸν ἑτέρα ὁμοία· οἱ δὲ ἴαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι περιττὸν ἔχοντες ἓξ· ὧν τελευταῖος, ὡς πρὸ λεπτοῦ τοῦ μιαροῦ προσῆκε τιμᾶν· μετὰ δὲ τὸν δίμετρον σίγμα, ἰωλὸν ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ἔστι δὲ βραχυκατάληκτον ὡς ἔφημεν, τὸ λῆμμα ὅλου ποδὸς πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς συζυγίας τῶν ποδῶν· ἢ τὸ μονομέτρου τυχὸν ἢ τὸ διμέτρου· ὧν τὴν τελευταίαν συλλαβὴν ἀφεῖλε γὰρ καὶ ταύτην θέσιν ἔχειν χρόνου ἐσόμενον τῶν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ, ἄρχεις αὖτις ἕτερος ἐπιλαθοὶ ὑποκειτής. Μεθύων γὰρ ὡς ἔοικεν ὀξύτερον βλέπει· οἱ γὰρ μεθύοντες οὐχ ὁρῶσι· παίζῃ οὖν ὅτι ὀξέως ἐθεάσατο τὰς πολιὰς αὐτῆς ὀνείδους ἀμαυροῦσθαι ὀφείλων τῇ ὄψει ἐνεφύλιμάθης· μεθύων δὲ ἔφη· ἐπειδὴ ὧν κῶμον ἀπῄει ὥς φησι· γοναντίον δ' ἐστὶ τοῖς ἄλλοις πένησθαι· ἐπειδὴ νήφων οὐκ ἔστω, ἀλλὰ μεθύων γραῦς οὖσα.

Ὦ ποντοποσείδων· ὦ πόντιε ποσείδων· θεοὶ δὲ πρεσβυτικοί, οἱ τοῖς πρεσβύταις, ἐοικότες μῦθοι θεοί· ἐπειδὴ καὶ ὁποσειδῶν τῶν πρεσβυτέρων θεῶν· οὐ χρὴ μοιόσδε σὸν μῦσαι· ἢ ἀπόλλωνι· τὸ δὲ ποντοποσείδων, ἀπὸ τοῦ πόντου· ὦ μίγιστε ποσείδων· ἢ Σώφρων γάρφησι, Γόντος ἀμφιθών, πολιῆθός καὶ μέγιστος θέλων σημαίνει. Ἄλλως· ἐπεὶ γραῦς ὄβιν, ὡς τοῦ ὁρίου τοῦ τοῦ πρεσβυτῶν ἐντός· ἢ ἐπὶ πάντων· αἰγιόπειδή ἀφ' ἧς μετὰ πολιᾶς φαίνεται καὶ μεγάλης τινὸς ἐμφανοῦς χρῆσθαι τοῦτο.

Ἀ ἆ ὡς

Γρ. Καὶ μὴν τὸ μιαρώτερον τοῦ προσέρχεται.
Οὐπερ πάλαι κατηγορεῖσα τυγχάνω.
Ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. Χρ. φαίνεται.
Στέφανον γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων πορεύεται.
Νε. ἀσπάζομαι. Γρ. τί φησιν. Νε. ἀρχαίαν φίλην
Πολιὰν ἀγεγηρακυῖαν τὴν χύτραν τὸν οὐρανόν.
Γρ. Τάλαιν' ἐγώ· φλύαρος ἧς ὑβρίζομαι.
Χρ. Ἔοικε δι' ἃ πολλὰ χρόνου ἑωρακέναι.
Γρ. Ποῖ οὖν χρόνου ταλαίνα θ', ὅστις ἐμοὶ χθὲς ἦν.
Χρ. Τοὐναντίον πέπνυθε τοῖς πολλοῖς ἄρα
Μεθύων γὰρ ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει.
Γρ. Οὐκ· ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν αἰεὶ τοὺς τρόπους.
Νε. Ὡραῖον τὸ ποσειδοῦν καὶ θεοὶ πρεσβυτικοί
Ἐν τῷ προσώπῳ, τῶν γυναικῶν ὅσας ἔχει.

Ἀ ἆ ὡς τοῦ νεανίσκου πρὸς
Φέροντ' εἰς τὴν δᾷδα αὐτῇ, ἵν'
ὁ λέγει· ἔστι δ' ἐπίρρημα ἐκ
πολλήξεως καὶ κελεύσεως.
Ὡς περ παλαιὰν εἰρεσιώνην.
εἰρεσιώνη στέμματα πρὸ τῶν
πυλῶν περιφλιμμένα πλα
κοῦντος ποσὶ κολύροις ἢ
αὐγοῖς ποσὶ τοιούτοις τρόπος
τοῖς τεωρεμένοις μαγειρίσι, ἢ
ἐλαίῳ ἀποκεκραμένα. λι
μοῦ γὰρ ἐν σκήνους, ἀνῆλεν ὁ θεὸς τὰς εἰρε
σιώνας πρὸ τῶν θυρῶν ἱερεμάσαι. εἰρεσιώνη ἡ θαλ
λὸς ἐλαίας ἢ δάφνης ἢ ἐρίων καὶ θαλλοῦ συμπε
πλεγμένος, ἔχων ἄρτον ἐξ ἑκατὸν μύων καὶ ἰσοτύλην. ἔ
στι δὲ μέτρον ὑγρῶν καλοῦ
μενον μίξεσιν. καὶ σῦκα καὶ πάντα τὰ ἀγαθά· τοῦτον δὲ τὸν εἰρεσιώνην πρὸ τῶν οἰκημάτων ἐπὶ
θεντο οἱ ἀθηναῖοι καὶ ἱκανὸν πλαστὸν ἐποίουν· εἰώθεσι δὲ πᾶσι ἀμφιθαλὴς ἀμφ' αὐτῇ τοῦτο λέγειν.
Εἰρεσιώνη σῦκα φέρει καὶ πίονας ἄρτους Καὶ μέλι ἐν κοτύλῃ· καὶ ἔλαιον ὑποφῆσαι δ. Καὶ κύλικ'
ὄζωρον, ὡς ἂν μεθύουσα καθεύδῃς. Ἄλλως· πλάσας ἰῶ ἐλαίας ἐρίοις πεπλεγμένος· ὀζήρτη
ται δὲ αὐτοῦ τὰ ὡραῖα πάντα· ἴσασιν δὲ αὐτὸν πρὸ τῶν θυρῶν ἱκανὰ τὸ παλαιὸν χρησίμου. οἱ μὲν
γάρ φασιν, ὡς λιμοῦ πεσόντος τὴν γῆν κατεχόντος, ὁ θεὸς εἶπε πρὸς εἰρεσίαν ὑπὲρ ἁπάντων θῦσαι
θυσίαν ἀθηναίους· οὗ σῖτα χαρισθέντα παρὰ τοῦ θεοῦ ἐν πέμποισιν ἀθήναζε τῷ καρπῶν τὰς ἀ
παρχάς. Ἄλλως· πυανεψίοις καὶ θαργηλίοις ὥραις θύουσιν ἀθηναῖοι· φέρουσι δ' οἱ παῖδες τὰ προ
κατειλεγμένα ἀκρόβυνα. ταῦτα πρὸ τῶν θυρῶν κρεμῶσι· κατά τι δὲ χωρίον πρὸς ἀπόβροπὴν λιμοῦ ταῦτα ἐποίουν. Ποῖ τέλαν· τὸ ποῖ σκωπτικόν· φιλοῖ γὰρ ἀκολασίας τοῦτον ζητοῦσης. Παιδιὰν τίνα· οὕτως ἀπλοῖκοι βραχυκατάληκτως καὶ ὀξυτόνως ἐπὶ τοῦ πεντυίου.
Πόσους ἔχεις ὀδόντας; δέον εἰπεῖν κάρυα εἶπεν ὀδόντας ὡς πρὸς γραῦν. Ἄλλως· κάρυα, εἶπεν αὐτὶ
τοῦ πόσοι ἐχεῖς κάρυα· παιδιᾶς χάριν τοιαύτη· βραχάμωός τις κάρυων ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐρω
τᾷ, πόσα κἀὰν ἐπιτύχῃ λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί· ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν ἀποκλεισιν,
ἀποτίνει ὅσα αὐτὸς ἐρωτήσας ὑπέσχετο ἔχειν. Πλωτόν με ποιῶν· ἐφύβρισεν πλοῦμα· πλυνὸς δὲ
ὀξυτόνως τὸ ἀγγεῖον αὐτὸ· παροξυτόνως ἡ τὸ πλυνόμενον. Καπηλικῶς ἔχει πανουργικῶς· ἐπεὶ
οἱ λιανοπῶλοι χρίειν καὶ ἀναποιεῖν τὰ ἱμάτια εἰώθασι, καὶ γὰρ οἶνον δὲ νωθρεύουσι· συμμιγνῦσι
αὐτῷ σαπρόν. Τὸ πῖ ὅτι οἱ χαλεπαίνοντες τὸ σωφρονίζειν οὕτως ἔλεγον τὸ πῖ.

Ὁ δ' ἐπιβρέψων. αὐτὶ τοῦ τὸ σῶμα αὐτὸν ἐξ ἁρμονίας ῥηθῆναι ἢ αὐτὸν ὁ χειμὼν. ὅτι οὐ συγχωρῶσιν ἐᾶσαι αὐτόν. δύναται δὲ ὁ ἐπιβρέψων τὸ πνεῦμα εἶναι. ἢ τῇ τύχῃ μοι ἐπιβρέψῃ, σωθῆναι αὐτὴν ἔτι ὡς πειρᾶται τοῦ μύθου ἐπιφέρει ὅτι οὐκ ἂν αὐτὴν δυαλεχθεῖν δι' ἐπιλωμύθου ἢ γοῦν διηρμένην μηθέποτε ἐντὴν σωτηρίαν καταπεσεῖν ἢ ἀχρήστως πρὸς συνουσίαν διὰ τὸ γῆρας. ἀπεκλῶν ἢ τὸ σωτηρίαζειν παρὰ τὸ πολέμιον εἶναι. ἀπέκλωμα γὰρ ὅ ἦχος φησὶ σωτηρίας ἢ διαλελυμένη ἐλπὶς ὡς ἐπὶ χειμῶνος τῶν πλακέντων, ἔστι δυαλυθέντων ἐν χρόνῳ ἢ ὑπεραλγησάσης κατὰ διαπέλωμα ἢ πρὸς σωτηρίαν ἀχρήστως γενομένη. καὶ περιπελλωμένη. ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐν σωτηρίᾳ περιμεμένη. τὸ δὲ ἀπέλουν, ἐπὶ τοῦ σωτηρίαζειν τάττουσιν οὐχῶς προῆκται μύθως τοῦτο σημαῖνον, ἀλλ' ὁμοίων τοῖς λοῖς συμβολικοῖς ὀνόμασι πιστεύοντες. ἢ μᾶλλον ἐφ' ὧν τὸ ὕδωρ μονεῖν ἴσα τοῖς πλακοῦσι δοκεῖ. ὑγρὸν μυείων ἐτῶν. δέον εἰπεῖν ἀνδρῶν, ἐπὶ τῶν εἶπε, σκώπτων αὐτὴν ὡς γραῦν.

Εἰ δ' ἐκπλώσειέ τις ῥῦτο τὸ ψιμύθιον,
Ὄψ' κατόδηλα τοῦ προσώπου γενήσεται.
Γρ. Γέρων ἀνὴρ ὤν, ὀχυρὰ μὰ Δία μοι δοκεῖς.
Νε. Πειρᾷ μυθοῦν ἴσως σε κἀπὶ τῶν πλείστων
Ἐφάπτεταί σου λανθάνουσα δυκωπεμέ.
Γρ. Μὰ τὼ Ἀφροδίτην γ' ὀκ ἐμοῦ γ' ὀφθαλμυρεῖ.
Χρ. Μὰ τὼ ἐκάτω οὐδ' ἤτασ'. μανοῖ μὴν γὰρ αὖ.
Ἀλλ' ὦ μεανίσκ'. οὐκέτ' ὦ τὼ μείρακα
Μισεῖν σε ταύτην. Νε. ἀλλ' ἐγωγ' ὑπερφιλῶ.
Χρ. Καὶ μὴν κατηγορεῖτέ σου. Νε. τί κατηγορεῖ.
Χρ. Εἶναί σ' ὑβριστὴν φησὶ καὶ λέγειν ὅτι,
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.
Νε. Ἐγὼ περὶ ταύτης δὴ μαχοῦμαί σοι. Χρ. τὸ τί.
Νε. Αἰσχυνόμενος τὼ ἡλικίαν τὼν ἐμὴν
Οὐκ ἀντρέτ' ἀλλ' ὦ τοῦτ' ἔπεπρεσ' ἐμέ.
Νῦν δ' ἀπολιχαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. Οἶδ' οἶδα γὰρ νῷν. οὐκέτ' ἀξιοῖσί σως
Εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. ὀδ' ἐπιβρέψων ὅστις.
Νε. Οὐκ ἂν δυαλεχθείην διεπεκλωμύθει
Ὑπὸ μυείων ἐτῶν γε καὶ ξυὶ χιλίων.
Χρ. Ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίωσε
Πίνειν, σὺν εκπρεπεῖ ἐστίσοι αὐτὼ ξύμμαχον.
Νε. Ἀλλ' ἔστι κομιδῇ ξυνεπαλαιὰ καὶ σαπρά.
Χρ. Οὐκοῦν ξυλλήψεσθαι ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
Νε. Ἀλλ' εἰσιθ' εἴσω. τοὺς θεοὺς γὰρ βούλομαι
Ἐλθὼν ἀναθεῖναι ῥυσὶ στεφάνους. ῥυσὶ δ' οὐ ξένω.
Γρ. Εἰ δ' ἐκπλώσειέ τις ῥῦτο τὸ ψιμύθιον,
Ὄψ' κατόδηλα τοῦ προσώπου γενήσεται.

Κεὶ τὼ τρύγασε. πολλάκις καὶ τὸν νέον οἶνον τρύγα ἐκάλουν. νῦν δὲ οὐχοῦτως ἀλλὼς ἡμεῖς τὼ ὑποστάθμην. τρύγιόσος. ὀύλισκος. πρὸς ἃ οἰωθέπω ὁ νεανίσκος, ἀπήντησεν ὁ γέρων.

οὐ γὰρ

στεκπρεπέα.

Γρ. Ἐγὼ δὲ γ' αὐτῇ καὶ φράσαι τὰ βούλομαι.
Νε. Ἐγὼ δέ γ' ὀκεῖσεμι. Χρ. θάρρει. μὴ φόβου.
Οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. πάνυ καλῶς γ' λέγεις.
Ἱκανὸν γὰρ αὐτὼ πρότερον ὑπεπίπουν χρόνον.
Γρ. Βάδιζ'. ἐγὼ δ' ἕσυκα τόπον εἰσέρχομαι.
Χρ. Ὡς ὠτόνως ὦ ζῆλε βασιλῆ τὸ γραῖδιον.
Ὡς περ λεπτὰς τῷ μφρακίῳ προσίσχεται.

ΧΟΡΟΥ

Κρ. Τὶς ἐαθ' ὁκόπ' ὦν τὼ θύραν τουτὶ τύπτει.
Οὗτος ἐοικεν. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύρον
Φθεγόμφον ἄλλως κλαύσεται. Ἑρ. σέρι σέτοι
Λέγω καείων αὐάμφνον. Κρ. οὗτος εἰ τί μοι,
Σὺ τὼ θύραν ἐκόπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
Ἑρ. Μὰ δῆτ' ἀλλ' ἐμέλλον. εἰ τὸν ἕωξ ὡς με φθάσασι.
Ἀλλ' ἐκκαλεῖ τὸν δεσπότην πρέχων τα χύ.
Ἔπειτα τὼ γυναῖκα καὶ τὰ παιδία.
Ἔπειτα τοὺς θεράπον τους. εἶτα τὼ κύω.
Ἔπειτα σαυτόν. εἶτα τὼν. Κρ. εἰπέμοι
Τί δέστιν. Ἑρ. ὀχλὸς ὦ πόνηρε βούλεται
Ἐσταυρὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρυβλιον.
Ἀπαξάπαντας εἰσ τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
Κρ. Ἠλωπία τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
Ἀτὰρ δι' ἅτιτε ταῦτ' ἐπιβουλεύῃ ποτ' ἐμέ.
Ἡμᾶς. Ἑρ. ὁτὶ δὴ νὸ τατ' ἐπράττον πραγμάτων
Εἰ ῥηιδίᾳ. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξαρχῆς βλέπειν

Οὐ γὰρ βιάσεται. ὁ ποιοῦσιν οἱ ἄνδρες, τοῦτο ἐποίησεν ὁ γέρων. οὐ γὰρ βιάσεται σε ἡγεμὼν. Ὑπεπίπουν χρόνον. οἷον ἠδέλγεων, αὐτὶ τοῦ ἀπεφίλουν. πίπτω οὖν δέδηλα ἐνεόω, τὸ πάσχω πολλαπλασιάζω ναῦς πλοῖα χρείαν. ὅθεν οὖν μετήνεγκε τὴν λέξιν. ἢ αὐτὶ τοῦ ἐλίνουν. συνῆλθον. ὥσπερ λεπτός. λεπὼς κόχλιον ἐφιλάνον τοῖς πέτραις. οἱ τοιοῦτοις προσπήγνυται, δυσαπόσπαστος ἔχον, ἐπεὶ δ' αὐτὶς αὖ βουληθεὶς λαβεῖν. δύεται φόβος δέδηλε εἰς τὸ λεπτός ὁ Ἀριστοφάνης. περὶ τοιούτου δέ, ὥσπερ λεπτὸς ὁ μέραλιον. λεπὼς δέδηλε εἶδος ὀστρέου. Τὶς ἐαθ' ὁκόπ' ὦν. πορφυρὶς ἕτερα ὁμοία. οἱ δὲ σίχλοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὅλων πελλυταῖος, ἰνδοῦθεν δρακονικὸς εἶναι μοι δοκῆς. ἐπὶ τοῦ τέλειο πορφυρὶς.

Τουτὶ τί λῶ. ὁ ἑρμῆς ἐκόπτε. καὶ δὴ ἐλθὼν ὁ καρίων οὐδὲ να δύρεις τὸ θύριον καὶ οὐθύριον. τὰ ταῦ ἐὸν ὄν, οὐδέτερα ἀπὸ βραχέος ἀρχόμενα προπαροξύνων

τοῦ οἷον ἕριον. θύριον. ὅριον καὶ ἕτερα. Ἠλῶπα τῷ κήρυκι. δυχῶς μοεῖται. ἢ ἠλῶπα τῷ θυομένων, τοῦ ἑρμῆ δίδοται. ἐπειδὴ τῷ θυομένῳ δεσπότης ὅστιν. ἢ τῷ κατα ρωμένων ἀπὸ τοῦ ἢ ἀρχή. Καλλίστρατος δὲ τῷ θυομένων φησὶ τὰς ἠλώπας τοῖς κήρυξιν ἀπονέμεσθαι. διὸ καὶ τὸν ποιητὴν, ποιεῖν τοῦ ἑρμῆ τεμνομένας αὐτὰς. ἢ τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἑρμῆν λέγει ἥκοντα παρὰ δὸς. κολακεύων ἢ αὐτὸν φησιν, ὅτι τῷ ἱερείων ἢ ἠλῶπα τῷ ἑρμῆ δίδοται ἐν τοῖς δημοτελέσι θυσίαις. ἄλλως. ἱερῶνι πῶς ὡσεὶ ἔλειπε καὶ συλλέγει. καὶ ἡμεῖς ἀδήλως αὐτοῦ θύομεν τὰς ἠλώπας.

Ὅμηρος δ' ὅλην πυρὶ βάλε ἠλώπας. πρὸς δὲ τὸ λεπόμενον ἐποίησεν ἢ ἠλῶπα τοῦ κήρυκι.

Σωφρονεῖσ. αὐτὶ τοῦ μόλις ἐπεσταφῆς. ἢ καλῶσ ἢ ἀληθὴ λέγεισ.

Οἰνοῦπαν. οὕτωσ τὴν σὺν οἴνῳ πεφυραμμένην μάζαν. τὶν μὲν δὲ οἰνοῦπαν, εἶδος τυλωκοῦτος μεγάλου καὶ μέλιτος γεγομμένου.

Ἀναβασῆν. αὐτὶ τοῦ καθημαγμένων, ἀνὼ φησὶν ἔχω τοὺσ πόδασ κοιμώμενοσ. οἱ δὲ ἀκούοντεσ τοὺσ πόδασ ἀνωεῖχον πρὸσ τὸ μὴ βαρεῖσθαι ὑπὸ τοῦ βρόμου.

Οὐλιοῦν δικαίωσ ὅστισ ἐποίεισ ζημίαν. αὐτὶ τοῦ ἐποίεισ ζημιοῦσθαι· γρύσ παῦτα τὰ ἀμαθύσοι περιέχοντασ· ὁ δὲ Ἑρμῆσ, τοισ αὐτὰ ποιοῦσι καὶ ὁ Αἰσωπόσ γαρ ἐντοῖσ μύθοισ τὰ αὐτὰ λέγει.

Τοὺν τετραδίπεπεμμένου. ἢ τεθρασυνόμιζεν τοῦ Ἑρμοῦ· καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα τὴν ἡμέρα ἀποτίθεντο τῷ Ἑρμῆ· ἔξω δὲ τῶν ἑορτῶν, ἱερεῖά τινεσ τοῦ μηνὸσ ἡμέραι νομίζοντο ἀθήνησι, θεοῖσ τισὶν· οἷον, νουμηνία· ἑβδόμη, Ἀπόλλωνι· τετρὰσ, Ἑρμῆ· ὀγδόη θησεῖ· Γοβεῖσ τὸν οὐ πρόντα· μάτην καλεῖσ· ἡρακλῆσ πολέων μετὰ τῆσ ἀργοῦσ εἰσ μόλχουσ συνῆσαν ἐνικίω τῇ νήσῳ ἐξελθὼν· πέμψασ γὰρ ἐρώμενον αὐτοῦ ὕλλαν ὕδωρ αὐτλῆσαι, αὐτὸσ ἔμενεν αὐτόν· τοῖσ ὑπονυμφῶν ἁρπασθέντοσ, ἡραιλῆσ πολὺν χρόνον ἐζήτει· ὕστερον δὲ ὑποπτοσ αἰθερίασ φωνῆσ, ἔκρυβε ποθεῖσ τὸν ἀπερόντα· μάτην καλεῖσ· ἐλείφθη οὖν τοῦ ἐρεῖσ ἀποίμαν ἐαυτῷ τὴν μάτηρ προσ ὀλοιοῦντων. Οἰμοι δὲ Ἰωλῆς· τὸν Ἰώλαον λεγόμενον· κῶλα δὲ τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῷ ἱερεί ὧν· ἔστι δὲ ἱερὸν ἑρμοῦ, ὁ βραχίων τῷ ἀλόγων ζώων· ἄλλωσ· τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῷ ἱερείων τὰσ ἀμύλασ, ὁτῷ ἔσεισ· σὺ βάλλει οὖν ὡσ ὁσίαν χοῖσ θεοῖσ προσφέροντασ.

Ἀσκωλία? ἑορτὴ οἰνοπόται ἦσαν τὰ ἀσκώλια· ἐν ᾗ ἄλλοντο ἐπὶ ἀσκῶν, αἰγείοις, εἰσ τιμὴν τοῦ διονύσου· δοκεῖ δὲ ἐχθρὸν εἶναι ἀμπέλῳ τὸ ζῶον· ἀμέλει καὶ ἐπίγραμμα φέρεται εἰσ ἀμπέλου πρὸσ τὴν αἶγα, οὕτω λέγον· μὴν μεφάγῃσ ἐτὶ ῥίζαν ὅμωσ δέτι μαι σταφορίσω, ὅστιν ἐποιησεν σοὶ τράγε θυμόμῳ· ἀσκωλιάζειν δὲ, αὐτὶ τοῦ ἄλλου· κυρίωσ δὲ ἀσκωλιάζειν ἔλεγον, τὸ ἐπὶ τῷ ἀσκῶν ἀλλεσθαι, σφεκα τοῦ γλωτὰ ποιεῖν· ἐν μέσῳ δὲ τοῦ θεάτρου ἐτίθεντο ἀσκοὺσ πεφυσημένουσ, καὶ ἀλλομένουσ· εἰσ οὺσ ἐναλλόμενοι, ἐνωλίσθαινον ἁπαλῶσ δύβουλοσ Φησὶ καὶ πρόσ μ

Ὦ ροι

ποθῆσ τὸν οὐ πρόντα
μὴ μάτην καλῆσ

Epigramma in caprã

ἦλθ μὲ Ὀφάγησ ἔτι ῥίζαν ὅμωσ ἔλῃ σταφορίσω
ὅσον ἔτι σοὶ σθένοσ ἐσσὶ τράγε θυμόμενε.

Ἑρ. Σ πλάγχνων τὸ θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήθιον.
Κρ. Ὀδύνη σε πρὸσ τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπισφέρειν.
Ἑρ. Οἴ μοι δὲ κύλικοσ, ἴσον ἴσῳ κεκραμένησ;
Κρ. Ταύτην ἐπιπών, ἀπορρέχων ὀκαὶ φθάνοις.
Ἑρ. Ἆρ' ὠφελήσασ αὐτὶ τοῦ σαυρῦ φίλον;
Κρ. Εἴτου δέ γ' ὧν δυνατὸσ εἰμί σῶφελεῖν.
Ἑρ. Εἴ μοι πορίσαι ἄρτον τιν' ὑπέστω μένον,
Δοίησ καταφαγεῖν καὶ κρέασ τεανικόν,
Ὧν θυεθ' ὑμεῖσ ζῷδυν· Κρ. ἀλλ' ὀκέκφορα.
Ἑρ. Καὶ μὴν ὁπότετι σκωλάρεον τοῦ διαπόνου,
Ὑφείλου ἐγὼ σελαρθαύμην ἐποιοῦμαι ἀεὶ
Κρ. Ἐφῶτι μετίχειν αὐτὸσ ὥρι χρύχε
Ἦκε γὰρ αὐσοι νασὸσ ὑπέστομένοσ.
Ἑρ. Ἐπείτα τοῦτόν γ' αὐτὸσ ὢν κατήθιεσ.
Κρ. Οὐ γὰρ μετεῖχεσ τὰσ ἴσασ πλησίασ ἐμοί.
Ὁπότε τετλιφθεῖμεν πρεσβεύσασ ἐγώ.
Ὦ. Μὴ μνησικακήσῃσ, εἰσὺ φυλὴν κατέλαβεσ.

καὶ πρόσχ τοῦτο ἀσκὸν εἰσ μέσον λαθέντεσ, εἰσάλλεσθε, καὶ παίζετε ἐπὶ τῆσ καταῤῥεούσησ· οὕτω καὶ ὁ δύσμοσ· ἄλλοσ· ἀσκωλιάζομεν ἔλεγον, τὸ σκάλλεσθαι τοῖσ ἀσκοῖσ ἢ, τὸ ἐπὶ ἑνὸσ ποδὸσ ἅλλεσθαι· ἄλλωσ· ἀσκώλια ἑορτὴ διονύσου· ἀσκὸν γὰρ οἶνον πλήσαντεσ, ἐνὶ ποδὶ τοῦτον ἐπάτουν· καὶ ὁ πατήσασ, ἄθλον εἶχε τὸν οἶνον.

ἀσκώλια festũ

Ὁ δυώσασ πρὸσ τὰ σπλάγχνα· ἐπεὶ γὰρ πνεῦμα ἐντὸσ ἔρων ὑπεδύη, τὸ θοιοῦτον γίνεται· δέον πνεῦμα ἐκπέμπειν ὀδύνην ἐπέμπει, πρὸσ τὰ σπλάγχνα ἢ, αὐτὶ τοῦ ἐπὶ κοιλίᾳ καὶ τοῖσ σπλάγχνοισ.

ναοσ

Ἴσον ἴσῳ κεκραμένησ. οἱ μὲν καὶ ὕδατοσ· ζωρότερον γὰρ τὸ τοιοῦτο κρᾶμα. παίζει δὲ πρὸσ τοὺσ καπήλουσ. Ζητεῖται δέ, διὰ τί τοῖσ μὲν ἄλλοισ θεοῖσ δύο τιμὰσ ἀπονέμουσι· τῷ δὲ Ἑρμῇ κεκραμένην. Καὶ φαμέν, ὅτι καὶ τῷ ζώντων ὁ τετελευτηκότων ἄρχει, καὶ τὰ ἀμφοτέρων τιμὰσ δέχεται.

μετέχεις τ πλησας

Ταύτην ἐπιπών, ἀπορρέχων οὐκ ἂν φθάνοισ. οὐκοῦν τέρασ ἐστὶν ἡ παροιμία· οὐκοῦν ἀναβάλλοιο. Τοῦ σαυτοῦ φίλου. τοῦτο λέγει, ἢ ὅτι καὶ αὐτὸσ δύσμοσ καὶ ὑπηρέτησ ἐστὶ τῷ θεῶν ὥσπερ οὗτοσ χρεμύλου, ἢ ὅτι τὰσ βοηθείασ ἀεί, προϊὼν ἐρεῖ· ἐνθαμὶ γὰρ οἱ αὐτοὶ ὅταν εἰσ ἀνάγκην ἐμπέσω μοι, δύμοιον πρὸσ τοῦτον πλάττει ἑαυτὸν, ἀφ' οὗ ἂν ἡμῖν ἔτι ὠφέλεια.

Alijs dijs offertur libatio p mercurio admixta &c

Ἄλλη ἐπιφορά. ὡσ σείσασ θυσίασ λεγομένου τούτου καὶ χοῶν τινι αὐτῷ οὐκ ἄτοπον δεύτερον πλανᾶσθαι τὸν θεόν, ἀλλ' ἐνιλιῶσ κατὰ ἡλυκὸν· ὡσ θεόπομποσ. Εἰ σῶ σφραγὶν αὐτῆσιν ἀλλοῦ κιλικιφορά, καὶ ἐμοὶ οὐδέτερον εἶπα πολυθυτικὸν, προπερροξωσιν· εἰ δὲ ἡλυκὸν, ὀξύσουσιν.

theopõ

Οὐ γὰρ μετεῖχεσ τὰσ ἴσασ πλησίασ· οὐ μόνον μετίχω τοῦδε, ἀλλὰ καὶ μετίχω τοῦδε φαμὲν καὶ βύροισ αὖ τοῦτο, οὐ μόνον πικρὰ ποιητοῖσ, ἀλλὰ καὶ λιπαροῖσ.

μετέχω τοῦδε μετέχω τοῦδε

Εἰσὺ φυλὴν κατέλαβεσ· ὅτι μετὰ τὸ κατελθεῖν τοὺσ μετὰ θρασυβούλου, φυλὴν κατελαβόντασ καὶ νικήσαντασ τοὺσ ἐν πειραιεῖ, τοὺσ τριάκοντα ψηφίσασθαι ἔδοξε μὴ μνησικακῆσαι ἀλλήλοισ καθάπαξ τοὺσ πολίτασ· ἀλλὰ ταῦτά τε οὕτω ἐπράχθη οὐ δὲ τὸ ἐπὶ τριάκοντα ἦρξεν.

ὦν ἀν ζῷάνοις

φρουῆς

νοῦπα.

ἀναβάδων

duer. .i. pedes sũ pedẽ sumpsit mũ ostoſi

Τ ἐν τετρὰς. dies ſum mercurij

ſopus mythologꝰ

βάς

ceteri dies festos rant in menſe res nonnulli jjs ducati apud themenſes

lumenia & dies ſer dolũ ſunt.

mus apollinis

uarta mercurio

ctaua theſeo

cõla, χημύλας

Aſcolia feſtũ λ athenis

Cios inſula

Hyllę tarpeius

Ἀλλ' οὖν σιωπῶσόν γε πρὸς θεῶν δέξαθέμε
Κρ. Ἔπειτα πολιτῶν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μ' ἐᾷς;
Ἐρ. τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ὅτι βέλτιω πολύ.
Κρ. Τί δ' αὐτομολεῖν ἄξιον εἶναι σοι δοκεῖ;
Ἐρ. πανταχοῦ γάρ ἐστι πᾶσιν ἂν πράττῃ τι σοῦ.
Κρ. Τί δῆτα τῶν εἰσὶν ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὧν·
Ἐρ. Παρὰ τὼ θύρα στροφάδην ἱδρύσασθέμε
Κρ. Στροφάδην; ἀλλ' ἀκέραιόν ἐς οὐδὲν στροφῶν.
Ἐρ. Ἀλλ' ἐμπόριον. Καρ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν πόθεν
Ἐρ μὴν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ βρέφειν.
Ἐρ. Ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Καρ. δόλιον; ἡκιστά γε
Οὐ γὰρ δόλῳ πώ ἐργον· ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.

Phlacher

ἀλλὰ καὶ ὡς Φλυάχερος, πέμπτῳ ἔτει ὕστερον μάχε
ται μετὰ θρασυβούλου τὸν μισθὸν μὴ
νου ἡ Κρατίας ἐν πειραιεῖ
τελοῦντ' ἀφ' οὗπερ ἦν, ἔοικέ
πως ἐκ τοῦ δημοτέρου τελοῦ
των μετενεγκὼν ἑαυτόν,
ὀλιγαρχικὸς ἐκ δημοκρατικοῦ
τῆς· ἢ καὶ αὐτὸς ὁ ποιητής,
ὕστερον ἐν θεσμοῖς ἢ τῶν
νικῶν ἀθηναίοις μεμ
νημένων, πρὸς οὓς κατελάβον
τας. φυλὴν δέ, τὸν δῆμον,
ἀφοῦ φυλάσιος· ἄλλως· ὁ
θρασύβουλος βουλόμενος
καταλύσαι τοὺς λ· κα
ταλαβὼν φυλὴν τινὰ, καὶ εἷς συμμάχους
λαβὼν, κατέλυσε. ἔπειτα ἀλαζονικὸν ἐφθέγξατο, ἤκουσε μὴ μνησικακῆσαι ὧν ἐξήμαρτον εἰς αὐτόν. φυλὴν δέ, δῆμος φλυᾶσιος. καὶ οἱ ἐνοικοῦντες, φυλάσιοι· τὸ δὲ ἐν φυλῇ καταλαβεῖν, ἀντὶ τοῦ εἰς πλοῦτησαι· ἐν μέσῃ γὰρ πόλει, φυλὴν καταλαβόμενος ἦν τοὺς λ τυράννους μετα
χειρισάμενος. φυλὴ γὰρ τόπος οὕτω καλούμενος. περὶ δὲ θρασυβούλου εἴρηται ἀνὰ τὸ ἐπαινεῖσθαι ὅτι εἰς ἐφόνευσε τοὺς λ τυράννους.

Στροφάδιον. ἐπὶ ἀποστροπῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. στροφάδιος. παρὰ τὸ στρέφειν καὶ μεμυρ
γεῖν. λέγεται δὲ ὁ ἑρμῆς, στροφάδιος. ἐμπολαῖος. κερδῷος· δόλιος. ἠμόνιος. σκαιώνιος. δόλιο
νος. ἄλλως. στροφόν, ἐπεὶ στροφοὶ λέγονται καὶ οἱ συμπεπλεγμένοι καὶ δολεροὶ λόποι. στροφαῖον δὲ
ἐκάλουν, ἱδρυμένον παρὰ τὴν θύρα τὸν δαίμονα. ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα. οἱ
δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι. ἐπωμυμία δὲ τοῦτο ἑρμοῦ, παρὰ τὸ τὰς θύρας ἱδρύσθαι ἐπὶ
φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀναβύειν, καὶ ὅλως πα
νουργεῖσθαι.

Ἀλλὰ μὴ πολεῖσθον. πραγματεύεσθαι ἢ ἀγοράσαι. καὶ δηλονότι ἐπωλήσατο προεσῶτα· καὶ παλιγκάπηλοι δὲ λέ
γονται. οἱ τὰ αὐτὰ πωλοῦντες καὶ ἀγοράζοντες. εἰσὶ δὲ εἰσὶν αἱ διαφορὰ τῶν πωλούντων. αὐτο
πώλης· κάπηλος. ἔμπορος. παλιγκάπηλος· μεταβολεύς· καὶ ἔστιν αὐτόπωλης μέν, ὁ ἐν τῇ ἰδίᾳ
χώρᾳ πωλῶν τὰ ἑαυτοῦ προσόδου· κάπηλος δέ, ὁ διαφέρων ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου, καὶ πω
λῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ᾗ ἠγόρασεν· ἔμπορος δὲ ὁ ἀπὸ ἀλλοτρίας γῆς καὶ ὧν ξένης πωλῶν· ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτοπώλου
ἢ ἀπὸ τοῦ καπήλου· παλιγκάπηλος, ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν· μεταβολεύς, ὁ
κατὰ τὴν κοτύλην πωλῶν ὥσπερ οἱ ἀνὰ λεπτὸν μυροπῶλαι κάπηλοι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ συνεχῶς μετα
βάλλειν. ἢ οὗτοι μὲν εἰσὶν αἱ σημασίαι κυρίως τῶν πωλούντων. κατὰ χρῆσιν δὲ πᾶσ πωλῶν,
καπήλους λέγεται.

πάρεστι γάρ ἔξεστιν ἔνεστιν πράττειν τις εἰ

mundus plutos
x. obi.
φελος. utilitas
yle populus ath.
ylasius
rasybulus
νησικακῆσαι
hyle
φροῖ
μνησικακησ
ς ἡ φυλὴ
φελάβες
Mercurij epith.
ophetes
polæus
rdous
lius
gemonius
nagonius
iaconus
ιγκάπηλοι
ening: genera
nendentiū
αὐτοπώλης
κάπηλος
ἔμπορος
παλιγκάπηλος
μεταβολεύς

Ἐρ. Ἀλλ' ἠρεμόνιον· Κρ. ἀλλ' ὀθεὸς ἥδιβλέπει·
Ὡσθῆτ' ἠρεμόνιος οὐδὲν δεησόμεθ' ἔτι
Ἐρ. Ἐναγώνιος τοίνυν ἔσομαι· καὶ τί ἐτέρεις·
Πλούτῳ γὰρ ὄντι τῷ τὸ συμφορώτατον·
Γοιᾶν ἀηδόνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Κρ. Ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν·
Οὗτος γὰρ ἐξηύρηκεν αὐτῷ βιότιον·
Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
Σπεύδουσιν ὑπὸ λοῖς γεγράφθαι γράμμασιν·
Ἐρ. Οὐκοῦν ἐποίησάν σε τοῖς σοφοῖς; Καρ. μὴ φλυνέγε
Αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας
Ἰνδῦθεως δικαιονικὸς εἶναί μοι δοκῇς·
Ἰερ. Τὶς αὖ φράσειε πῶς· σε χρεμύλος μοι σαφῶς·
Κρ. Τίδ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε· Ἰερ. τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν·
Ἀπόλωλ' ὑπολιμῶ· κατασφαγεῖν γὰρ δεῖ με χῶ·
Καὶ ταῦτα τοσωτῆρος ἱερεὺς ὢν θεοῦ·
Καρ. Ἡδαῖ τίς ἂν τοῦτ' ἔδειν ὦ πρὸς τῶν θεῶν·
Ἰερ. Θύειν ἐτοῦδεῖς ἀξιοῖ· Καρ. τίνος οὕνεκα·
Ἰερ. Ὅτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε
Ὅτ' εἶχον οὐδέν, ὁμῶς ἀνήκων ἔμπορος·
Ἔθυσεν ἱερεύοντι σωθεὶς· οὐδ' ἂν
Δίκην ἀπέφυγον· ὅδ' ἀνέκαλι ἱερεῖ τότε·
Καὶ μετεκάλεσ' ἐμὲ ἱερέα· μὴ γὰρ δεῖσθε.

Ἀλλ' ἠρεμόνιον· ἵνα τὰ χρήσιμον· οἱ ἀθηναῖοι· ἠρεμόνιον ἐρημίαν ἐβούλοντο, παρὰ τὸ μὴ βλέπειν τοὺς φύλακας τοὺς ἠρεμοῦντας· ἐπήνεγκε δὲ ἐπὶ τοῦ πλούτου, φάσκων αὐτὸν ἡδὺ βλέπειν, καὶ μὴ δεῖσθαι ὁ δηλοῦ. Οὗτος γὰρ ἐξηύρηκεν. ἐποίησεν ἵνα τὰ τοὺς δικάζοντας, ἵνα ἐὰν ἀποτύχωσιν ἑνὸς εἰς ἄλλο δικαστήριον δικάσωσιν.

Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες· ὡς ἀντὶ τοῦ εἰ ἔλεγεν, οὐματαίως ἄρα σπεύδουσι πολλὰ ὀνόματα ἔχειν· ἵνα ἐὰν ἀποτύχωσιν ἑνὸς, εἰς ἄλλο δικαστήριον δικάσωσιν· ὅθ' τούτων νῦν, ἐν ᾧ προειρημένων δηλοῖ περὶ κληρώσεως τῶν γραμμάτων ἃ τὰ δικαστήρια· ἐπιοῦσι δὲ τοῦτο οἱ δικάζοντες, ἵνα ἐὰν ἀποληφθῶσιν ἑνὸς ἐν τῷ αὖθις δικάσωσι τὰ πεσόν. ἢ εἰς τόδε ἢ εἰς τόδε ἐμβάλλοντες τὰ δικαστήρια. Γεγράφθαι· ἀντὶ τοῦ ὀνομάσθαι· ὥστε μὴ ἁλιαστὸς εἶναι· μὴ πανταχοῦ αὐτὸς ἐγγράφῃ καὶ πανδικάζοντες· βάλλοντας δὲ καὶ ἐν ἀρείῳ πάγῳ βουλόμενοι δὲ καὶ ἐν ἄλλῳ δικαστηρίῳ ἀναγράφεσθαι, διὰ τὸ μὴ ἀργεῖν ὅλως. Τὶς αὖ φράσειε· πορωνὶς ἑτέρα ὁμοία ἐν ἑλιθέσει τοῦ δράματος· οἱ δὲ σίχοι, ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. λζ'. ὧν τελευταῖος, φλυακὸς ἐστι πολλῆς ἐνεισιν αἱ χύδην· ἑξῆς δὲ τούτων ἐστὶ τελευταῖοι πάντος τοῦ δράματος σίχοι ἀναπαυτικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ β ἑξῆς δ' ἀῶ τούτων, ἡ πορωνὶς, ἡ ἐστὶ τὸ δράμα πεπαρατοῦσα. Τοῦ σωτῆρος· ἐν ἄστει σωτῆρα δύο τιμῶσιν· ἔνθα καὶ σωτῆρος διὸς ἔστιν ἱερόν· τὸν αὐτὸν δὲ ἔνιοι καὶ ἐλευθερίου φασί. Ἔθυσεν ἱερεύοντι σωθείς· ἀντὶ τοῦ, τὰ φθυσίας ἐπιτελεῖ· ἢ ὅτι λεύει τὸ θεῖον ἐστὶ τοῖς μέλλουσι· μετεκάλεσε δεῖπε τὸν ἱερέα, ἐπειδὴ νόμος ἔστι, τὸν ὑπολειπόμενα φθυσίας, τὸν ἱερέα λαμβάνειν.

Hegemonium mercurii
ἀγαθὸν ἐς ἐπωνυμίας πολλάς
ἔνθεν
ὠφελον
σωτὴρ ζεὺς ἐν ἄστει
ἐλευθέριος

Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα. ἢ ὃ
ἀφοβυμάτων πείζων, τὸ
γὸ δέον εἰπεῖν, τὸ ἱμα τῶ
τὰς ἰωολὰς. ἐπειδὴ νόμος
ἰῶ τὸ ὑπολειπόμενα τῆσ
θυσίας γὸν ἱερία λαμβά-
νειν. ἄλλωσ. τὰ ἔθνμα ἢ
περιχομένων τῆς ἱερῦσι
σέρματα, καὶ κῶλα φησὶν
ὧν, ὅτι καὶ φλκόπρου τὸ
νομιζόμενα λαμβανεις τὰ
ἔθη σκώπτων. Τὸν ὁ ωι-
οδόδομον ἀεὶ φυλάπω. ὁ
πίσω τὸ μεὶ ὃ πλοῦσ γὸῖ
χος φλ ιαλουμένης πολι
άδος ἀθηνᾶσ. ἔχων θύραν,
ὅπυ ἰῶ θησαυροφυλάκι).
ἐπειδὴ τὰ χρήματα ἐν τῷ
ὁ ωιοδόδομῳ ἀπέκειτο. μέ-
σον δέ ὅτι φλ ἀκροπόλεωσ
ἐνθυ ἦν τὰ μιεῖον, ὅ ωιοθεν
τοῦ φλαθηνᾶς ναῦ. τοῦτο γὴ
εἶπεν, ὡς μέλλοντος προϊέ
μαι τοῦ πλούτου. Ἀλλὲκ
δότωτις δῆῦρο. ὅτι ὁ λυκό
φρων ὡς ὁ ἐρατοθένης φη
σὶν, ὠνήθη πρῶτον τοῦτο λα-
βεῖν ἠτιλιναι. πεποίηκε δέ,
ἃ ἐν ἐκκλησιαζούσαις αὐ-
τὸ. ἀλλὰ γὰρ σράτις πρὸ
ἀμφοτέρων τούτων τοὺς ταμιοὺς διδάσκων εἰσ φυλλίον ἀναφέρει τὸ πρᾶγμα. ὑμεῖσ τε
παύτησ ἕξι τέτε τὸ πύθιον ὅσιοι περ ἐσὲ μὴ λαβόντες λαμπάδας. μὴ δ' ἄλλο μηδὲν ἐχόμε-
νον φυλλίον. ἵνα ἔχων προσπῖ τῷ θεῷ. φλ ἀθηνᾶς εἰς τὸν ἀκρόπολιν ἀναφέρον τὸ χρῆμα-
τα. καὶ τοῦθα ἐφυλάπον καθὰ θεμιστοκλῆς φησὶν ἐν τῇ δυνάμεσ τῶν δὲ ἐν τῇ
ἀκροπόλει ἀπὸ τε ἀργυρίᾳ ἐπισήμῳ, ἑξακισχιλίων καὶ πολλῶν τὸ δὲ πολῖσι χιλιοσίων ἀποδέον
τι. περιεγένετο. ἀφῶντε τὰ προπύλαια τῆσ ἀκροπόλεωσ καὶ εἰς ἃ τὰ ἄγαλ οἰκοδομήματα, καὶ εἰς
ποτίδαιαν ἐπανηλώθη. Τὰσ χύτρασ εἶπεν τὸν θεόν. ἐπεὶ δὲ ἦν, ἐν τοῖς ἱδρύσεσι τῶν ἀγαλμάτων, ὁ-
σοίων ἐψημένων χύτρασ περιεπεμπετο θαι ὑπὸ γυναικῶν πολιτίλωσ ἀμφιεσμένων. ἐν τούτων
ἀπήρχοντο χαριστήρια τοῖς θεοῖς ἀνιέμοντες. Ἐπὶ τῆσ κεφαλῆσ. ἐπειδὴ, ὁ ποτε μέλλοιεν βω-
μοὺς ἀφιδρύειν ἢ ἄγαλμα θεῶν ἐνόμιζον ὅσοιοι, ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις δύκαιο
σήια ἀπαρχόμενοι τῆσ κεφαλῆσ ἀπὸ τῆσ. ὅθεν ἐν τοῖς δικασταῖσι. Μὰ τὸν ρομεὶ ἢ χηνὸσ ἐρεπτὸν χύτρας
Παρ' αἶσ ὁ βωμὸσ οὗτοσ ἱδρύθη ποτέ. Ἀντὶ ποικίλα λέγει τὸ, ἱμάτια ἢ ποικίλα ἱμάτια.

Ἡ γραῦς ἐπεξῆν ὥσπερ τοῦτον τὸν τρόπον
Τῆς γραὸς, ἐπιπλῆξαι φησὶν αἰσχύναι.
Χο. Οὐκέτι μενῶ γ' εἰκὸς μέλλω δῆτα μὲν, αἰσχύνας ἔχω
Εἰς τοὔπισθεν δεῖ δὴ καὶ πρὸς τοὔπιθεν ἐπιβλέπειν.

ἔχων ἐσεμνῶσ, ἦλθεσ. πρὸ
φρονῶν γὰρ καὶ ποικίλοις
ἱματίοις ἐκόμπευεν. δεῖ γὴ
ὑπονοεῖν ὅτι, ἡ γραῦσ ἐβιά
σατο καὶ σωφρονισθεῖσα τῷ μει
νίσκῳ. καὶ ὅτι ἡ γραῦς πρὸ
κιλα ἦλθεν ἔχουσα ἱμάτια. Ἡ γραῦσ ἐπεξῆν ὥσπερ τοῦτον τὸν τρόπον ὑπερζῆν τὰ μαινόμενα ὅσοια.
γραῦσ γὰρ καλεῖται ὁ ἄφρος ὁ ἀνωπάτω ἢ τὸ πνεύμονον ἐλαιῶδες τοῦ ζωμοῦ. ἡ ἐπιφάνεια
τῆσ ἀθάρης. τὸ δὲ οὐκ ἔστι τοίνυν καὶ τὰ ἐφεξῆσ ἐκ τοῦ ποιητοῦ ἀνάπαιστου τοῦ χορου.

ΤΕΛΟΣ.

Archelaus x

Orchestra p

Logiú chora

strophe

Epirrhem

Parabasis

τοὺς περὶ Ἀλ

διάδηλ

Ὁ Δραμα τὸ ἐπὶ νεφελῶν ἐπιγέγραπται Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου εἰς τοὺς νέους ἀθηναίους ἐπὶ λωμιδόντος ἄρχοντος τοὺς νέους ἀθηναίους ἐπὶ λωμιδόντος ἄρχοντος πρὸς τοὺς φιλοσόφους εἰς χόρτων τινὰ ἀντιλογίαν. οὐχ ὥστινες, δι' ἃ ἐρεχθέα λαον τὸν μαιεσθόνων βασιλέα ὅτι πρῶτος εἰσηγήσατο τὸν Ἀθηναίοις. Ὁ χορὸς δὲ ὁ μωμιλιόσ εἰσήρχετο εἰς τὴν ὀρχήστρα, ἐπὶ νῦν λεγόμενον λογεῖον. καὶ ὅτε μὲν πρότερον ὑπολειπόμενος ἐλέγετο, εἰς τὸν σκηνὸν ἐώρα. ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑπολειπόντων, καὶ τοὺς ἀναπαίστους διεξῄει, καὶ πρὸς τὴν δύμοιρα περιέφερετο. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἐπὶ δὲ τὰ ἀμβεῖα τετράμετρα εἶτα τὸν ἀντίστροφον ἀποδύντες, πάλιν τετράμετρον ἐπῳδὸν ἔστων ἐπὶ χορὸν ἐπὶ δὲ τὸ τελευταῖον ἐς. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ὠιδὴ μία. ἡδὲ ὅλη πρῳδὸς τοῦ χοροῦ, ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐπὶ σκηνῆς ἐπὶ λωμιδόντος ἄρχοντος ἐδίδασκαλος ὑμᾶς

Ariſtoph

ἐπὶ λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παρέβην. Ἄλλως. Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς νεφέλας, ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἄνυτου καὶ Μελίτου, ἵνα προσδοκήσωσιν, πονηροὺς εἶναι τοὺς ἀθηναίους, ἀλλὰ σωκράτους λαβοῦντος δ' ὅτι πολλὰς ἐποιήσατο, μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην. οἱ δὲ τοῦ δράματος τοῦτον μηδεμίαν ἐποίησαν τὴν ποιητικὴν ὁ δὲ πρόλογος ἔστι νεφελῶν, ἁρμοδιώτατα δεξιωτάτης μηχανῆς πρεσβύτης δ' ἐστὶν ἄγροικος, ἀχθόμενος πολλὰ ἀσύνετον φρόνημα τοῦ γήμαντος φιλοχρήματον εἰς πολυτελῆ ἀπολελακηκότα δ' ἐκ τῶν ἀλκμεονιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μητρὸς γένος, ὄχαρχής ὡς φησιν Ἡρόδοτος, πλουσιώτατος Φοσίων, ἐπλλάξατο μὲν

Herodo

νικήσας τὰς μυστικὰς τὰς δὲ πυθοῖ νίκας δὲ ἰδιωτεύσας, καὶ μεμεσημένος ἄλλοις ἀπῶσιν διδόναι μοῦσον οὐδὲν ὁρῶν ὠφελούμενος, ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος, τὸ πρὸς μητρὸς προγόνων. Ἄλλως. Γρεσβύτης ἐρεφιάδης ὑπὸ δανείων ἀπειρηκὼς τοῦ μηνός, διὰ τὴν ἱππομανίαν τὸν πατέρα, δεῖται τοῦ τὸν φοιτήσαντος ὡς τὸν Σωκράτη, μαθεῖν μὲν ἢ πονα λόγον μὴ πεισθομένου δὲ τοῦ μαθητοῦ, ἀπελθεῖν μηδέν, μαθητὴν τὸν Σωκράτους εἰσκαλέσασα τινά, διαλέγεσθαι ἐκλυθείσης δὲ θατέρας θυγατρὸς, ἥτε μαθητοῦ κυκλωπιαθήμενοι, σιναροὶ σωφρονοῦσι, καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ὠκρεμάσατο αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεωρεῖται. μετὰ ταῦτα πείθεται τὸν πρεσβύτην ὑπὸ νομίζομένους θεοὺς αὐτῷ θεοὺς εἶναι πρόσεστι δὲ, αἰθέρα καὶ νεφέλας, καταλέγεται. πρὸς δὲ τὸν δύκαιον, εἰσέρχονται νεφέλαι, σχήματι χοροῦ. Φυσιολογήσαντος οὖν ἀπαθύνοντος τὸν Σωκράτους, λαβεῖν πείθεται πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πολλῶν διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα, ὁμοῦ πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν ὀφθαλμοῖς φανερῶς πρὰ τῶν μαθημάτων γλωττοποιεῖται ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν εἰς τὸ φροντιστήριον ἐκβάλλεται, διάπυρος πρὸς βίαν τὸν υἱόν, συνίστησι ᾧ Σωκράτει. τοῦτον δὲ ἐξ ἀντιγόσου αὖθις ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον λόγον τὸν δίκαιον λόγον, διαπονηθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος, εἰδιδάσκει. νομισθῇ ἢ αὐτῷ ὅπῃ ἐκπιστον μῦθον, ἐπιρεάζει τῇ χρήσει. ὡσὶ ἀτορθωκότα δυωχεῖ παραλαβὼν γιγομένης ἢ περὶ τὸ δίκαιον λόγου αὐτιλογίας, πολλοὺς λαβὼν ὑπὲρ τοῦ πεισθοῦς, βοᾷ ἴσησι. Πρὸς κατὰ λαλούμενος ὑπὸ τοῦ πεισθοῦς, ὅτι δίκαιον τοὺς πρᾶς ὑπὲρ τοῦ ἡῶν αὐτιτύπτεσθαι, ὑπὲρ αλῶν διὰ τὸ πρὸς τὸν νόμον συγγενὲς ἀνόγερων, κατασκάπτει. ἐμπίμπρησι τὸ φροντιστήριον τῶν σωκρατικῶν. Τὸ δὲ δράμα, τὸ πέρυ δυ ματῶς περιπεμφύον. Ἄλλως. διὰ στίχων. Γατὴρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν προτρέπει. Καὶ φησὶ εἰ αὐτὸν ψυχολοπᾶσ διαρρίβη. Ἱκανὴ, λόγων ἀπόνοια πρὸς τὸν ἀναστίον. Χορὸν δὲ νεφελῶν ὡσ ἐπὶ τὸν φελῆ λέγων. Καὶ τὴν ἀσέβειαν σωκράτους διεξιών. Ἄλλως δὲ πάνυ δρόσιλα τὴν ἀγερώχειαν τῶν κρεμάρ. Καὶ τὸ μαθητὲς ἐπὶ τὰ πλοίασι κατόπιν. Ἔτι τὸ μπυελισμὸς φιλοχλῆς τοῦ σωκράτους.

ἐπὶ τὰ φροντιστήρια τοῦ σωκράτους

ine cratim pa
moedia

ros amipsiæ co
oedia

ime nephele
secundæ nephe

Τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο φιλόλογος ποιήσεως καὶ λίαν ἐναίφνης, καὶ πεπλεγμένον τὸν
πρῶτον νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐπ' ἄρχοντος, ὅτε κρατῖνος μὲν ἐνίκα, πυτίνην δὲ Cratini Amipsiæ
μψίας δὲ Ἰούλῳ διόπῃ ἀριστοφάνης ἀπορριφεὶς παραλόγως, ὠήθη δεῖν ἀναδιδάξας τὰς δευτέ-
ρας κατὰ μέμφεσθαι τὴ θεατρομανίᾳ τῶν πολὺ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τοῖς ἔπειτα, ἐκπεπτωκὼς τῶν δι-
δασκαλιῶν ἐσήγαγεν αἱ δὲ δεύτεραι νεφέλαι, ὧν Ἀμψίου ἄρχοντος τοῦ τὸ δεύτερον τοῦτο προτε-
ρῳ διεσκευάσατο δὲ ὧν μέρους, ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὴ αὐτὸ τοῦτο προθυμηθέντος· οὐκέ
τι δὲ τοῦ τὸ δ' ὧν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος· καθόλου μὲν ἓν ἁπάντων μέρος γεγραμμένον δύο
θωσι· τὸ μὲν ἓξ ἀπελήλυθεν· τὸ δὲ πέμπτον, ἐν τῇ πάλῃ ἐν τῇ προσωπῳ διαλλαπὶ με-
ταποιήσαντος· ἃ δὲ ὁλοσχερῆ δεῖ διασκευῆς, τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν αὐτίκα ἡ πάροδος τοῦ χο
ροῦ ἡμίσεως· ἔνθα ὀδὴ καὶ λόγος πρὸς τὸν ἀδικοῦντα λαλεῖ· ἡ τελευταῖον ὅπου κλέπτειν ἡ διαξι-
βὴ σωκράτους. Τῷ μὲν ἰωμῳδῆσαι, καθῆκε σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντος· καὶ νε
φέλας καὶ ἀέρα. ἔτι γὰρ ἄλλη ξένους εἰσάγοντος δαίμονας· χορῷ δὲ ἐχρήσατο νεφελῶν πρὸς τὸ
τῶν ἀνδρῶν κατηγορίαν, διὰ τοῦτο οὕτως ἐπιγράφη. δι' ἃ δὲ φέρονται νεφέλαι· οἱ μὲν κατηγορή
σαντες σωκράτους, μέλιτος ἦν αὐτῶν.

ἌΛΛΩΣ. ΘΩΜᾶ ΤΟΥ̑ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

Ἄνυτος καὶ μέλιτος σωκράτει τῷ σωφρονίσκου βασκαίνοντες, καὶ αὐτὸν μὴ δι' ἀμφοῖν βλάψαι,
ἀργύριον ἱκανὸν ἀριστοφάνει δεδώκασιν ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συνθήσηται· καὶ ὃς πειθεὶς, χρόν
τὰ τίμια σχεδιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον. ἃ δὴ ἀνηλωκὼς περὶ τὴν τοῦ
πειθοῦς φιλοσοφίαν ἰδίου ἐπιβουλίαν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, μὴ ἔχων ὀσχεδιάσης τί ποιήσει περὶ
τὰ χεῖα, βουλόμενος προσαναγεῖν τῷ σωκράτει τὸν τοῦ τὰ παῖδα ἵνα πρὸς αὐτοῦ τὸν ἀδικοῦντα μάθη
λόγον· καὶ οὕτω τοὺς δικαστὰς ἀποκρούσηται. φιλοσοφίας μὲν οὖν παλλὰ δεηθέντος τοῦ παροῦ,
προσελθεῖν οὐκ ἐπείσθη· ἀποτυχὼν δὲ ὁ πρεσβύτης ἐλπίδος ἐνόν ἐλπίδος, καὶ οὐκέτ' ὂν ὅτι καὶ
γήσεται, εἰσ δεύτερον εἶδε πολοῦν· οὐδὲν γὰρ φιλήλικίας φροντίσας, οὐδὲν ὑμηθεὶς ἐστὶν ἄγαθος
δόξῃ σοφὸν ἀνὴρ ἡρᾷ οὐσῶ μαθησόμενος, καθ' ἃ νομίζῃ νέος, ἀρχόμενος ἀλλ' εἰς σοφώτατος μό-
νον εἰμένος, ἐὰν ἄρα οἱ τε γένηται τοὺς δικαστὰς διὰ πειθοῦς ἀποστερῆσαι τὰ χρήματ', αὐτὸς πρό-
σεισι τῷ σωκράτει· οὐκέτ' ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νόσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμαθήτευεν
οἷος ἦν πρὶν φιλοσοφίας ἐφῆφθαι, αὐτὸς μὲν ἀπέτυχε παι δεῖσθαι. προσελθὼν δὲ τῷ παιδὶ καὶ
εὐθὺς πολλὰς περίπλοκὰς τοῖς δικασταῖς ἐμᾶ τῷ σωκράτους ὁμιλητῇ γεγενῆσθαι. ὁδὶ, καὶ γέγονε μετ'
μεμαθηκὼς. Σωίσεται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χορῶν νεφελῶν· ἔχει δὲ ἰατροσοφιστὰς σωκράτους· ὅτι τοὺς
σωκράτους θεοὺς ἀφεὶς ἰδίᾳ νὰ ἐνόμιζε δαιμόνια· ἀέρα. νεφέλας. καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΤΑ ΤΟΥ̑ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Στρεψιάδης.	Φειδιππίδης.	Θρεπτὴ στρεψιάδου.	Μαθητὴς σωκράτους.
Σωκράτης.	Χορὸς νεφελῶν.	Δίκαιος λόγος,	Ἄδικος λόγος.
Δανειστὴς πασίας.	Μάρτυς	Ἕτερος δανειστὴς ἀμυνίας.	Χαιρεφῶν.

Ἡ εἴσθεσις τοῦ δράματος ἀρχὴ εἰλουσηματικῆς περιόδου. ἐξῆς ἐκ προσώπων ἀμοιβαίων. οἱ δὲ στίχοι
εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι σπερμάτων προτιθεῖσι τὰ ἀρχὴ τοῦ δράματος, ἰωὴ ἰαμβικὸν
μονόμετρον ἀκατάληκτ. Ἕν εἰς θέσει κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτ. ἐμπεριέχον δυακο
σιοδεξιακοσιοβίγον, ἕτερον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτ. τελευταῖον δὲ πέντ
των τούτων, οὗτος κατὰ παρόμοιον γέγραπται πάλιν γεγονέναι. ὧν τῆς ἀποθέσεως τὸ συνημμένον
περάγραφον. ὧν δὲ τὸ τέλειον πάντων τὸ στίχων ἰαμβικόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΆΝΟΥΣ, ΝΕΦΈΛΑΙ·

ΣΤΡΕΨΙΆΔΗΣ ΟΓΡΟΛΟΓΊΖΩΝ.

ΟΥ̑ · ΙΟΥ̑ ·

Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
Ἄπειρον· οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;
Καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλέκτρυόνος ἠκούσαμεν·
Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρό του·
Ἀπόλοιό γ' ὦ τῶν πολέμε πολλῶν ἕνεκα.

Ἰού· ἰού· ἀεταλιαστικὸν ἐπίρρημα· διὰ τὸ ἐγκυμονεῖσθαι καὶ ἀγρυπνεῖν, δυσφορῶν ἀναβοᾷ· συμβαίνει δὲ τοῖς ἀγρυπνοῦσι, μάλιστα μεγάλας νύκτας νομίζειν· ὀψὲ πρὸ ὀσχεδιάσης μὴ δυνάμενον ὑπνῶ τὴν ὑποζυγίου χεῖρα φροντίδος· τὸ δὲ προοίμιον ἀεταλιαστικὸν ἐκ τοῦ πράγματος.

Βασιλεῦ οὐκ ἀρτίως ἐκτὸν νομίζειν τὸν ποιητὴν εἰρηκέναι· ἔχεται γὰρ ἴσως ἀστεϊσμοῦ τοῖς ἀθηναίοις πυθοχρήστως ἐχθέντος ἰατροῦ λύσαι μὲν τὰς βασιλείας· προσήκασθαι δέ, ὅταν βασιλέως· ὥστε τὸ λιχεῖ, τ' ἴσον ταύτης ἐχαδοχρὴ νομίζειν.

Τὸ χρῆμα τῷ νυκτ· ὑμέναιος· τὸ δὲ ἐκ τοῦ μακρόθυμος δίκαιος ἀπ' οἰκείου ἐπιπωλῶν χρῆσθαι· οἷον, ἴσως, ἀνὴρ ὀργὴ χρῆμα. ἐμοὶ μὴ, ἀνὴρ ὀργὴ χρῆμα· ὡσαύτως τῷ ἄλλων ὁμοίως. Ἄπειρον· μέγα. οὐ πέρας οὐκ ἔστιν· οἱ δὲ ἀπέραντον μετὰ τοῦ γράφοντες, ἁμαρτάνουσι· Ζητεῖται δὲ πῶς τὰς νύκτας μεγάλας λέγει· διονυσιακοῦ γ' ὄντος τοῦ δράματος, ὡς ἐστὶ λαθεῖν τὰς νύκτας ἀνάγκη, διὰ τὸ οἰκοῦντα καιρῷ ὑποπίπτειν τὸ διονύσια πολλὰ εἰμὴ τοῦτο μεγάλαι λαμβάνονται, διὰ τὸ φροντίζειν ὅπως πάσχειν συμβαίνῃ τοὺς ἀγρυπνοῦντας· περιγραφὴ ἐστὶ μείζων μεθ' ἓν καθεύδων, ὑπτιάζεται ἐξαναλαλυάμενος ἐξω, τὸν κεφαλὴν πεισας τοῦ παραβλήματος. Οἱ δὲ οἰκέται ῥέγκουσιν· οὕτως ἀπεικοὶ διὰ τοῦ κ· οἰκέτ' ἐνῶ ἀντὶ θεράποντ' μόνον λέγει, αἰγὰ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν, καθεύδοντας οὖν πάντας, ὡς ἐστὶ ἄλλοτε μὲν ἀμφιμονούντων αὐτοῦ δὲ Φροντίζοντος, διὰ τοῦτο, ἓν τὸ ῥέγκουσιν ἐπήγαγεν· ἵνα μᾶλλον αὐτοὺς δείξῃ πάσης ὄντας ἔξω Φροντίδος· ἐστὶ γὰρ βαθέως καθεύδοντων, ἴδιον τὸ ῥέγκειν. Ἀλλοῦπαῦ πρότου· ἀλλοῖαῦ πρότερον· ἐν γὰρ τῇ ἐρινῇ φησὶν ἐξέπεμψεν αὐτοὺς ἐργασομένους ὡς ὑπὸ τὴν περὶ τὴν γεωργίαν ἀσχολίαν, μὴ αὖ τοὺς μηδ' οὕτω βαθέως δυνάσθαι καθεύδειν. Ἀπόλοιο δὴ τῶν πολέμε· φασὶν ὡς ἀθηναῖοι λακεδαιμονίοις ἐν ἀρπονούσαις μαχεῖσθαι μέλλοντες, προεῖπον τοῖς δούλοις, ὡς ἐπὶ σφίσιν αὐτῶν συμβατὰ ξεῖν τὴν ναυμαχίαν, τιμῆς εἰς τὸ λοιπὸν ἀπολαύσειν. βοηθησάντων οὖν αὐτῶν δούλων, λακεδαιμονίους εἰλεῖν

γένεκα · ταυ

Athenienſiũ

Prægraphe

Οἰκέτης θεράπων

Athenienſium navalis victoria lacedæmonios apud arginusas

Ὀτ᾽ ὀδὲ κολάσ᾽ ἐξεστι μοι τοὺς οἰκέτας.
Ἀλλ᾽ ὀδ᾽ ὀχθησὸς οὐτοσὶ νεανίας,
Ἐγειρεται φλυκτίδος, ἀλλὰ πάρδεται
Ἐμπέπτε σισύραισ᾽ ἐγκεκορδυλημένος·
Ἀλλ᾽ εἰδυκεῖ ἐγκεκωμῳδηκεναλυμένοι·
Ἀλλ᾽ ὀδωδαμαι δείλαιος ὡδῆ, δακνόμενος
Ὑπὸ φλοιοῦ πάρνηθος καὶ φλιφάτυης καὶ τῶν χρεῶν.
Διὰ τοῦτον οὖν τὸν ὑόν· ὀδὲ κόμην ἔχων,
Ἱππάζεται τὰ τοιαῦτα καὶ ξιωφελικύεται·
Ὀνθροπολεῖ θ᾽ ἵππους· ἐγὼ δ᾽ ἀπόλλυμαι.

σαν καὶ τοῦτο μύθημα. Φασὶ κουσίγοδον ἀληθῆ, οὗ τως ἔχει· ἀθηναίοις καὶ λακεδαιμονίοις πολεμοῦσιν ἐκ ἤθελον οὗτοι ἀθηναίους τοὺς δούλους κολάζειν ἔτι πάσαις, δεδιότες μὴ πρὸς λακεδαιμονίους αὐτομολήσωσι· τὸ δὲ ὅτε, πότε μὲν μόνον χρόνον δηλοῖ ποτὲ δέ, καὶ χρόνον καὶ αἰτίαν, ὥσπερ καὶ πολλαχοῦ.

Ἀλλοῦ δὲ χρησὸς οὐτοσί· νῦν, ἐκ ἐπειρῶν αὐτὸν χρησὸν φησ᾽, ἀλλ᾽ ἐκ εἰρωνείᾳ· πῶς γὰρ δυνάται θαυμάζεσθαι, ὃν ὧδε ῥᾳθυμίᾳ μέμφεται. Ἐμπέπτε σισύραισ᾽ ἐρεὰ κεκαλυμμένος τε καὶ χλανίδι τοιαύτῃ καλουμένῃ ἐμφερὴ σύρμασι· ἔστι δὲ φαύλα καὶ μιλύα περιβλήματα.

Ἀλλοῦ δυνάμαι· ἀλλοῦ κ᾽ ἐπεί σε μοι ὕπνος· δύνασαι δὲ καὶ τὴν αἰτίαν ἐπάγειν τοῦ μὴ δύνασθαι καθεύδειν. Δείλαιος, ἀθλιος καὶ δυσδαίμων. Ἐγκεκορδυλημένος· ἐγκεκρυμμένος κορδύλῃ δὲ οἱ ἰκτῖνοι λέγουσι τὸ περιέλιγμα φλὶ καὶ φαλὶς· περιγράφει γὰρ ἁρμονίαν τὴν ὀφιν καὶ τὸ χῆμα τοῦ νεανίσκου μιμησάμενος ὡς πὲ εἰλεῖσθαι ἐκαθεύδειν. ἀποσφαίρα δὲ αὐτὸς, περᾶται δηθεν καθεύδειν, ἐγκρύψας τὴν κεφαλὴν τοῖς περιβλήμασιν.

Ἀλλ᾽ εἰδυκεῖ ἐγκεκωμῳδηκέναι· ἰστέον ὅτι λήπτορες τοῦ χειμῶνος, ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος, γίνεται τὰ δύο νύσια· ὥστε διὰ τὸ κρύος αὐτοὺς εἰκὸς καθεύδειν, τοιούτῳ χήματι τὴν κεφαλὴν περιβεβλημένους· ὥστε καὶ πέρτε περιβόλαια περιβεβλῆσθαι τὸν υἱόν. Δαιμόνιον· σοφιζόμενος ὑπὲρ τῆς φιλοτροφίας ἀναλωμάτων· δοκεῖ γὰρ δαπανηρὸν εἶναι, ἵππους τρέφειν· ὅπερ καὶ τῆς λακωνικῆς προσέζυλε τινα κατάρασιν· καὶ γὰρ δὴ καὶ τοῦτο οἱ λακεδαιμόνιοι σφίσι παρασκευάσασθαι φασὶ τὸν διδάσκαλον ἔλαβεν, ἀπὸ τοῦ αὐτὸν καταλιπεῖν ἔξω σώματος καὶ τῆς περιβλημάτων. τὸ δὲ χρεῶν νῦν περισπαστέον· δηλοῖ γὰρ τὸ ὀφλημάτων· ἔρρηκε δὲ ἀπὸ τῆς ῥοπῆς· δηλοῖ γὰρ τὸ δεσμὰ τοῦ χρέους· ἵμα ἕξις καὶ ἀκολάστως τῇ φωνῇ λέγειν δοκεῖ. Οὐ, ὁμοῦ ἔχων ἐνόμων χαροπὸς περὶ ἵππους ἔχοντες· καὶ γὰρ οἱ ἵππεῖς μεταλλικοὶ ἦσαν. Μὴ φθονῆτε ἡμῖν ὁμοίως μὴ δὲ πεζολογήσομεν. Ἱππεύεται καὶ ξιωφελικύεται· νῦν μὲν ὡς ἱππάζεται νῦν δὲ ἐπὶ ξιωφελίδος ἅρματος ὀχεῖσθαι καὶ πάντα καλχῆν· ξιωφελὴς ἡ, ἡμὴ πλήρης ἅρμα, ἀλλὰ κυρίως ἵππων σωστικὸς· ὁ νῦν δ᾽ φρονὶ καλοῦμεν· τὸ δὲ ἱππεύεσθαι, οὐχὰπλῶς χρῆναι περὶ ἱππικὴν ἔχειν· ἀλλὰ τὸ ὡς οἷόν ἵππων ὀχεῖσθαι καὶ οὕτως ἱππάζεσθαι· ὁ νῦν κέλητα καλοῦσιν.

Ὀνθροπολεῖ ἢ ἵππους· ἱκανὸν ὀνείροις ἵππους περινοεῖ· τουτέστιν οὕτω προσέτηκε τῷ πράγματι, ὡς οὕτω περὶ ἵππους ἐσπουδακέναι, ὥστε μὴ καθεύδειν τὰ ὀνείρατα περὶ ἵππων ὁρᾷ· τὸ ὀνθροπολεῖ ἢ μὴ ὀνθρώπειόν ἐστι τοῦτο· ὅτι τὸ μὲν ὀνθροπολεῖν, ὡς τῷ σὺν πνίον ὁρώντων· τὸ δὲ ὀνθρωπεύειν, ὡς τῷ νυκτὸς αὐτομάτως ἀφισταμένων πόνων· ὅπερ τοῖς ἐρῶσιν ἐκ τύπου συμβαίνει, δόξαι σιτῆσι παιδιλοῖσι σωτῆρας.

Ὀρῶ

Ὀρῶν ἀγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
Οἱ γὰρ τοκοι χρουσιν· ἀπέπεσε λύχνον.
Καὶ φερε τὸ γραμματεῖον· ἵν᾽ ἀναγνῶ λαβών,
Ὁ τόσος ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
Φέρε δῶτ᾽ ὀφείλω· δώδεκα μνᾶς παισί.
Τοῦ, δώδεκα μνᾶς παισί; τί ἐχρησάμην.
Ὅτ᾽ ἐπριάμην τὸν κοππατίαν· οἴμοι τάλας.
Εἰθ᾽ ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ
Φιλίππου ἀδικεῖσ᾽· ἐλάων γε τὸν σὸν τοῦ δρόμου.
Σω. Τοῦτ᾽ ἔστι τοῦτο τὸ κακόν, ὁμᾶς πολῶ λέκειν.
Ὀνθροπολεῖ γὰρ καθύδων ἱππικήν.

Ὀρῶν ἀγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας· ὅτι μετὰ εἰκάδα ὁμοῦ, ἢ προσεπίζεται τῇ τριακάδι· ἢ δανείων οἱ τόκοι αὐξανόμενοι, ἢ ὅτι αἱ μυστικαὶ διανομαὶ ὑπῆρχον. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ εἰκάδας πολιθωτιζόλέγουσιν. Ἄλλως· ἐπεὶ σελήνη ἐν ἡμέρᾳ εἰκοσιεννέα τελεῖται· τὰ δὲ ἐπὶ τῷ εἰκοσιεννέα ἐπισύ, ἐδύνατο δὲ ἐν τῷ τέλει φλυαρεῖν· ἀλλ᾽ οὗτοι, διὰ τοῦτο εἰκάδας εἶπεν· ἢ τὸ εἰκάδας μὴ νόει διὰ μόνα τὰ εἰκοσιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ἐφεξῆς. τούτου χαρίεντα, πληθυντικῶς εἴρηται. Ἅπερ πεῖ λύχνον· τῶν τε πάντα περιεγκυκλήματα δεῖ τοὺς γε οἰκέτας τὰ προσταχθέντα ποιῆσαι· ἀφαὸς τὸν λύχνον, καὶ δοῦναι τὸ βιβλίον· ἔπειτα καθορᾶν ἐν αὐτῷ, ἢ οὕτω λέγειν τοὺς δανεστάς. Δώδεκα μνᾶς παισί· τοῦτον ὡς ἱππότροφον καὶ διαπορθήσοντα τὴν οὐσίαν παρῃσήμαται· χαριέντως δὲ γε τὸν νῦν μνημονεύῃ· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς δὴ ἱππότροφίαν δοκεῖ δυστυχεῖν. Τὰ δώδεκα μνᾶς· τοῦτο πρὸς γνῶσιν ἐθίσησιν, ὡς διαπορεῖν τὸν δανειστὴν τὴν αἰτίαν ἐξ ἧς ἀναμνησθείς, τὰ ἑξῆς ἐπάγει· τοῦ, δώδεκα μνᾶς; ἵνα μὴ λάβῃς εἰς τὸ τοῦ, ἔξωθεν τὸ σύνεκα ὡς οἷόν τε τούτῳ νοῦν· ἀλλ᾽ ἔστιν ἡ τοιαύτη χρῆσις πρὸς τὸ μνᾶς.

Τὸν ἱππικὸν κοππατίαν· κοππατίας ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάραλτο τὸ ϟ σοι χεῖον· ὡς συμφόρας, τὸ ἐγκεχαραγμένους τὸ σ· τὸ γὰρ σ ϟ τὸ ν χαρασόμενον, σὰν ἔλεγον· εἰ δὲ χαράξεις αὐτοῖς καὶ μέχρι τοῦ μῶ σώζοντας ὦ τοῖς ἵπποις· σωζόμενον γὰρ τὸ κ καὶ σ, τὸ χῆμα τοῦ ϟ ἀριθμᾶ δύνασθαι νοεῖσθαι, οὗ προσπίπτοντα τὸ κ· μὴ πᾶσα γραμματικοῖς, οὕτω διδάσκεσθαι· καὶ καλεῖται κόππα, σὺν κόμματι τινὶ δὲ κοππατίαν ἔζωγράφησαν, τὸν ἱππευτικὸν ἀλιολαύοντα τοῖς ὁπλίταις τὸ ἔμφρον, οὐδὲν ὅμοιος ὑπποπέμποι· οὐ γὰρ βουκεφάλους ἵππους ἀλοῦμεν, διὰ τὸ μορφὴν αὐτῶν αὐτοὺς ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτως ἐγκεχαράχθαι. ὡς καὶ Ἀλιξάνδρου τοῦ μακεδόνος ὁ ἵππος ἰδὼν ὁσιτελευτήσαντος τοῦ βουκεφάλου, ἀλεξάνδραν ἐκτίσεν· ἐν τοιούτῳ αὐτῷ φλαρετῆς χαριζόμενος πόλιν. Εἰθ᾽ ἐξεκόπην· πεῖξε τὸ ὄξεκόπην πεῖ τὸν ἱππικὸν ἀμφησὶ δ᾽ ὄφελον πρὶν πρωὶ ὡς τὸν ἵππον, τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκόφθαι. πατάξας αὐτὸν λίθῳ. Φίλων ἀδικεῖς· ὁ ναυίσκος φθόνῳ τοῦτο καθύδων ὑποφθείρεται, ὥστε πάνα συνηνοχωκέναι μεμφόμενος· ὅτι δέον αὐτὸν ἐλαύνειν μὴ ὑποσκελίζοντα μηδὲ καθεύδοντα τὸν ἵππων ὁδοῦ, ὡς αὐτοκινήτοις θείοις, ὁδὸν πεδὲ καὶ ἐμποδίζειν προλαμβανόμενος τὸν ἵππων φῶν εἰλεῖσθαι τὸν δρόμον· δεῖγμα δὲ φησι περὶ τῶν ἱππικῶν αὐτοῦ κατανοῆσαι, τὸν φρομτίζοντα καὶ λαθεῖν δόντα περὶ τούτων· τὸ δὲ φίλων οἱ μὲν φασιν αὐαρμόστως καθύπνου ἐρηκέναι τὸν νεανίσκον, οἱ δὲ τὰ

ωνίσιον, αὐτὶ τοῦ ὦ Φίλε
οἱ δὲ κνήμιον νιόχου.
Γόσους ῥόμους. ὀνῥωπῶν
ἔπε τόσους ῥόμους. εἶσὶ δὲ
σὶν ἀπὸ φλάφετρείας μέ
χει τοῦ καμπτῆρος. οἱ δὲ νῦν
οχοι, λαθωπολισμένοι ἦλαν
μον. τοῦ γὰρ ὄχεσιν ὁ Θησεύς.
Πολεμισήεια. καταπίπρας, ἀ
πὸ τῶν ἀθηναίων ἱππικοῦ ῥόμ
μα. ἐνία δὲ ῥόμον ἐκεῖ χρέ
χεσιν. ὥστε τὰ ἀμιλλητήρια, πολεμιστήρια εἴπερ ὁ
ὀνῥοπολεῖν. πολεμιστήρια καλοῦσι μὴ τὰ πολεμικὰ ἄρματα, ἐφ' ὧν ὁ πολίτης ὠπλίσθη καὶ ἐβάδιζεν, ἅμ
μα τοῦ περαβάλλειν. ταῦτα δὲ ὀξύβροα ὁθνείως. ἀμιλλητήρια δὲ, τὰ ἀπωνίσματα. Ἄλλως.
δέον εἰπεῖν πόσους ῥόμους ἐλαύνῃ τὰ ἀμιλλητήρια. αὐτὶ τοῦ πόσοι ῥόμοι εἰσὶ φλ ἀμίλλης, ὁδὲ
ἐπεισὶ καθ' ἵππους τοῦ τέλεγε, πολεμιστήρια εἶπεν. ὁ γὰρ νοῦς, ἅπερ ὀργάνων ἀρχαίων τοῦ ἵππω
εἰκὴ φέρεται. Αὐτὰρ τί. τί δὴ μετὰ ταῦτα ὄφλημα μὲ κατέλαβεν. οὐεισὶ πόσοι. τί χρέ
ῳ ἔβαδον μα. Τρεῖς μνᾶς ὀβολούς. ὀβολὸς καλεῖται τὸ σκεῦος, ἐν ᾧ οἱ νιόχοι ἐφε
στῶτες, ἐλαύνουσιν. ὑπολοιδορισικῶς δὲ εἶπε τοὺς ὀβολοὺς διὰ τὸ μικροὺς, εἶναι μὴ κούφους τοῖς
ἀγωνιζομένοις πρὸς τοὺς ἀγωνιστικούς. Καὶ προχοῦν Ἀμυνία. καὶ οὗτος ἦν ὑπὲρ ἵππων
πεισόμενων. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς σφηξί. νῦν δὲ οὐκ ἐκείνου καθαπτόμενος μνημο
νεύει αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸν ἄρχοντα ὀνασύρων βουλόμενος τὴν ἐλεινοῦ προσηγορίαν ἐχέσκε. τότε γὰρ
ἦρχεν Ἀμυρίας προνάπων ῥός. ἐλεῖνον οὖν ὠνόμασεν ἵππων ἕλκοντα, παρετράφη τὸ ι εἰς τὸ υ καὶ
παρεγράμματισε γλοίως. ἐπεὶ παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ὀνόμων, φανερῶς ἐκώλυε τὸν ἄρχοντα
κωμῳδεῖν. ἀμυρίαν δὲ αὐτὸν εἶπεν, αὐτὶ τοῦ ἀμυρίαν. Ἄπαγε γὰρ ἵππων ὀβελίσας. καὶ τοῦτο
ὀνδροπολοῦμεν ὀνειδισμὸς λέγει ὀβελίσας δὲ, ἐλιλυλιωθῆναι ποιήσας. καὶ γὰρ τόπον ἐν ᾧ τι
θέντες ἑαυτοὺς οἱ ἵππαποι τοῦτο ποιοῦσιν, ἀλινδήθραν ἐκάλουν ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς βατράχοις ὁ
αὐτὸς ποιητὴς. ἀλινδήθρασί τε καὶ ἐμυλίσμασι. Ἀλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας. κατὰ ἀποκοπὴν τοῦ
ε. ἀπηλικῶς. οὕτω δὲ ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν αὐτιγράφων εὕρηται γραφόμενον. Ὅτε δικασῶφλικα.
ἤγουν καὶ δίκας προσώφλικα. ἢ ὡς καὶ δίκας προσώφλικας ἐστιν εὑρεῖν δὲ χρῆται τοιούτῃ, ὅτι
πρὸς τῷ ζημιωθῆναι εἰς τὴν ἱππαγωγίαν, καὶ εἰς δίκας ἐπεπώκει. ὥστε μὴ χεῖν τὸ κακὸν,
ὅτι πρὸς τῷ ζημιοῦσθαί με, ἔτι καὶ δίκας ὀφείλω. καὶ γὰρ οὐ τοῦ δικαίου χάριν ἀλλὰ τοῦ
τόκου ἐνεχυράσασθαι ἀπειλοῦσιν. Χἀτέροι τόκου. ἀντὶ τοῦ καὶ ἄλλοι. ἀπηκῶς εἶ
πε. λέγει ὑπὲρ. μὴ ἕτεροι ὑπὲρ τόκου ἐνέχυρα παρ' ἐμοῦ λάβῃ σθαίρασιν. μᾶλλον δὲ τὴν ὄχλη
σιν δείκνυσι τῶν δικαστῶν. οὐσφῆσι τόκου χάριν ἐνεχυράσειν αὐτὸν ἀπειλῶν.
Ἐπεὶ ὦ πὲρ ταῦτα οὐδὲν ἔτι ὀνδροπολοῦμεν, ἀλλ' ἐγρηγόρασι λέγω. ἐώρακας τὸν πατέρα ὀδυρόμενον.
Τί δυσκολαίνῃς καὶ σκέφῃ. τί περισκέφῃ συνεχῶς. συμβαίνῃ δὲ τοῖς ἀγρυπνοῦσι τοῦτο πάσχειν
τῇ δὲ κάκεῖσε εἶπε μὲ ἑαυτὸν ἐμεταβάλλετο.

Δώκνῃς

Σξ. Δάκνῃς με δήμαρχος τις ἐκ τῶν σκωμάτων.
Φδ. Ἔασον ὦδας μόνις κατασκαρθεῖν τίμε.
Σρ. Σὺ δ' ἦν κάθησθε. τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἀθῶ τι
Ἐις τὴν κεφαλὴν ἄφωνα τὰ τῶν σὴν τρέψε τοι.
Φδ. Εἰ θ' ὥφελε λήμνησ' ἄπρομνησία πολέας κακῶς.
Ἥτις μεγήμ' ἐπῆρετήν σὴν μητέρα.
Ἐμοὶ γὰρ ἦν ἀγρικος ἡδέως βίος.
Εὐρωπτιῶν. ἀκόρητος ἐκὴ κεἰμώμος.
Ἀριστοφ. Βρυῶν μελίπαις, ἡ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
Ἔπεστ' ἐπίθημα μεγακλέους. τοῦ μεγακλέους

Δαήκνῃμε δήμαρχός τις. παίζων τὸν λόγον ἢ τὴν ψυλλαν καλεῖ. οἱ δὲ δήμαρχοι ἔτοι τὸν ὑπογραφάς ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἱλάσκοις δήμῳ χρεῶν. καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γράμματεῖα παρ' αὐτοῖς ἦν. σωθήσονται τοὺς δήμους ὅτε δέοι. καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐποιοῦσαν. καὶ σὺν χείρα ζον. Ἀεισοτέλης δέ φησι εἰ Κλεισθένους φησὶ κατέστησε δημάρχους τὴν αὐτὴν ἐλόντας ὧν μέλλοντας τοῖς πρότερον ναυκλάροις. καὶ γὰρ τοὺς δήμους αὐτῶν ναυκλαρεῖον ἐποίησεν οἱ πρότερον, ναύκλαροι εἴτε νῦν σάλωνος κατεστεθέντος εἴτε καὶ πρῶτον. οὗτοι δὲ τὴν πομπὴν τῶν παναθηναίων ἐπόσμουν, Κλεισθένους κατασκήσαντος αὐτὴν ναυκλαρίαν. ἔστι δὲ δήμαρχος ὁ τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν ἄρχων. καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ ἀλεξανδρεὺς τοὺς κατὰ δήμον ἄρχοντας φησὶ δημάρχους. ὁ δὲ Φαληρεὺς οὕτω Δημητριάδης ὁ Φαληρεὺς ἐν τῷ περὶ Σόλωνα καὶ Θησέα ἐν τῷ λέγει ἀπονέμειν ἑκάστῃ φυλῇ δημάρχους δώδεκα, ἵνα οἱ κληρωθέντες δήμαρχοι ἄγειν εἰς τοὺς οἰκους τοὺς ἑαυτῶν λαμβάνωσι τὰ δίκαια παρ' ἀλλήλων. ἔδει οὖν τὸν δήμαρχον ἀγαγεῖν εἰς τοὺς οἰκους τοὺς ἑαυτῶν χειραζομένους. παίζει δὲ ὡς εἰ ἐλεγκόρεις ἢ ψύλλα. ὄνομα δὲ πολιτείας οἱ δήμαρχοι. οἷς ἐχρῆν χειραζομένους τοὺς ἀνωμοτας ἄγειν τοῦτο δέ, οὐκέτι καθεύδων, ἀλλ' ἐγρήγορώς. Ἄλλως.
Καταδαρθών, οἱ ἀπήνοι παροιμιάζουσι κατὰ καθάρθη. κνήσιος δὲ τὸ ὠὴ δέρματος λοιμᾶσθαι. ταῦτα δὲ ἐπὶ τῶν ὀμειανίσκων, συνκαλυπτομένους καὶ σκαφεῖς, πάλιν κοιμᾶται.
Ἐ ἰ ὠφελῆν. τὸ ὠφελέτινες ἐπιρρηματικῶς δέχονται ὡς τὸ ὤφελε μηδὲ γενέσθαι νέον. καὶ τὸ εὐριπίδου σημεῖα καταρχὰς τοῦ δράματος. ἵνα παράλληλον τὸ ἁμάρτημα τοῦ προσβύτου σωχέτερον ἀπευχομένου τὴν προμηθείαν. δὲ ποιητὴς ῥῆμα αὐτὸ εἶδε. οὐκ ὄφελον χρεῶν κοπεσάμων. μὴ μὴ ὄφελον λίασεθαι ἀμύμονα αἰαιάζω. τὸ δὲ φθῦ, ἰδίως.
Ἡ προμηθείας ἐπολέσθαι. ἢ προνοήσασα τὴν γαμων προμήθειαν καλεῖται ἢ νῦν προξενήτρια. Γήμε πρεμυθείως τὸ αὐξάνωσεν. αὐξηκούσισεν ἐπαγγελλομένη προῖκα μεγάλων εἰσίσειν τὴν γυναῖκα. κατεχρήσικως ἢ αὐτέπεισεν. Ἐυρωπτιῶν. αὐτὶ τοῦ ἰδρῶν. ἐρμηνεύεται δὲ τοῦτο διὰ τοῦ, εἰ μὴ ἡλείμμην δύρωπτιωσι γίγνεται εἰκὴ ἠλείμμαι. ὥστε τὸ νοητέον αὐτοῖς ἐπίνομένης σκοπουσηκαὶ δύρωσ ὁσκωλιῆ ἐπεὶ τοῖς ἀμελῶσ κεκμῶσι, ἱδρῶς προσίζει. τουτέστι, νοτίσ. τοιοῦτος δὲ ὀσφῦ ἀγροίκων εἶθ. ὁ γὰρ αὐτῶν οἶκος πυρῶν καὶ δερμάτων μεστὸς ὢν, οὐδὲ μίαν ἔχει τοιούτων πραγμάτων δύθεσιαν. ἀλλ' ἄλλο ἀλλαχῆ κεῖται ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ἀκόρητος, ἀκαλλώπιστος. πορεῖν τοῦ τὸ καλλωπίζεν. ὅθεν ἐστὶ νεωκόρου Καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις. στέμφυλα κυρίως λέγεται, τὰ ἀποπιέσματα τῶν ἐλαῶν. περιττώσιμα δέ τινα ἐκ τῶν στεμφυλῶν ἀπωπιεζόμενα. δύρίσκεται δὲ ἀνωπτιλιν τὰ στέμφυλα ὠὴ τῶν στεμφυλῶν. ἐστὶ περιττώσιματα ὠὴ τῶν ἐλαῶν.
Τοῦ μεγακλέους. ἐδοξολάσησε τὸ ὄνομα εἰρωνευόμενος. τοῦ ἀληθινοῦ δὲ ἔστι εἶσι γλύκος. αὐτὸς

δ' διεβαίνετο ὥσ δοῦλος.
ὁ πρῶτος ἦν μεγακλῆς, ὃς
σύρασ ἰὼ ὑὸς ἥπτισεν, ὑπὲρ
βαίνουσα χθόν' ἐπολύπου.
ἦν δ' ἐξερέτριασ. διὸ καὶ
συρῆσιν τὸ μέγα φρονεῖν,
περιερέτριδιν.

Ἀγοιῶς· ὡσαύτως. οὐκ
ἀρχαίως τῇ παραθέσει μᾶλλον ἐ
χρήσατο, οὐ γὰρ ἀνεμίμνησκεν βουλόμενος ἑαυτὸν ἀγροικίζειν λαλεῖ, ἀνοήτως γάρ· ἐπεὶ ἀγροικίζειν πάντα πο
σι διαβαίνει ἑαυτόν, ἀλλὰ πρῶτον μὲν λελυθότως, διὰ τοῦτον τὸν δυσπορίαν δείκνυσι τ' ἑαυτοῦ.
οὐ γὰρ ἂν ἐμισθώσατο ἐπὶ πλούσιον, εἰ μὴ πάσασθαι ἂν αὐτοῦ ἡμῶν, ἢ τὴν δόξαν αὐχοῦσα τοῦ γήρους
τῆς σάρκας διαζωμῆν. δόξαν γὰρ εὐωθησιν οἱ ἄνδρες ἔχειν οὐχ ἧττον ἢ τὴν γυναικῶν. ὁδὲ τῇ ἀντιπαρα
θέσει ἐποίησεν τοῦτο ὡσὶ σασθαι, φήσασ' αὐτὸν ἀγροῖκον εἶναι· τὸν δὲ γυναῖκα πολιτικὸν θαυμαστὸν γὰρ
οὐδὲν, εἰ ἄνθρωπον ἰδιοσχήμονα μὴ μέτριον τοῦ ζόπτου τῇ ὠῇ φρονεῖν ἀγροικίασ' ἑαυτήν, γνώμενον
ὑπὸ τάξει πολιτικὸν καὶ κατεδουλώσατο. Σεμνὸν· οὐ τὸν σώφρονα· οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτὸν ἀλα
ζόνα καὶ ὑπέροχον ἐπὶ σοφρανεῖ ἔοικεν. ζυφῶσαν δ' ἱματίοις ἢ τῇ ἄλλῃ καλλωπίσμασιν.

Ἐγκεκοισυρωμένον. περιεστῶσ' ἱερὸν κοσμημένον. ἢ ἔνθεν ἡ κοισυρόπολις ὀνομάζεται πάντα ἀρχαῖον καὶ
μυστηριῶδες ἡ κοισύρας Φρονοῦσαν. ἔστι δὲ ἐρεχθειδικὸν τὸ ὄνομα· οὗτοι δὲ εἰσὶ τρυφῶν διαβάλ
λονται. αὗται δ' ἐγαμήθη Πεισιστράτῳ ὡς χειρίσαντι τυραννεῖν. Ὄζων ζυγὸς· νέου οἴμου· ἢ ὁ
πρὸς ἅμαξ· ζεύγνυται δ' ἐλέγετο ὅτε ὅσα ἢ ὅσον ψυχὴ τὰ σῶμα ἐπεριέχυτο· ἢ σανὶς· ζεῦγμα δ' ἔστι τὰ αὐ
τοῦ· τρυγὸς· ζεύγνυσθ· αὐτὴ τοῦ σύλλογον καὶ ἐλαίων περιουσίας· καὶ τὰ ἐλαίνης δ' ἐλεγεῖον δ' ἐστὶν
οὕτως αἷμα. Ἐλαίων περιουσίας· αὐτὴ τοῦ πολίτου· τοιοῦτος ὁ ὁμωρημένος βίος· ἀπὸ τοῦ καθόλ
ὡς· τὰ κατὰ μέρη ἐλθεῖν καθόλου γὰρ ἐντεῦθεν ἐπαίνου ἐστὶν τὴν δυσμενίαν τῆς ἑαυτοῦ βρύω
μελίτης, ἐπροβάτους, ἐστεμφύλους, πάλιν κατὰ μέρη ἐξ αὐτῶν· ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων, τὰ
ἔρια· ἀπὸ δὲ τῶν στεμφύλων, ζυγὸς ἐπὶ οἶνος· ἀπὸ δὲ ζάσας, τὰ σῦκα. Καταπλωτίσματων· αἰχῶν
Φιλήμωνος περιεργότερον· ἦν δὲ αἰχῶν Φιλήμαγος τὸ καταπλωτίσμα· μυεῖ δὲ καταπλωτίσματα,
ὅταν μὲν τῷ καιρῷ Φλωυουσίας ὁ αὐτὴρ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, ἐπὶ Φ γυναικὸς ἐμβαίνῃ στόματι.

Ἀλφυτμοῦ. Φ περὶ τὰ ἐδέσματα πολυτελείας· τουτέστιν ἀσωτίας· ἀλφυτμὸν δὲ λέγ', τὰ πόλησις
ἐσθίν· δὲ πολισσὸν ὁ λαζί· λαρύστεται ἀλφυτμὸν αὐσβεῖον πάρυ· Ὅμηρ· Ἔγματα πάντα λα Europh
φύστει· ἔστι γὰρ λάπτω ἀλαφύστω, τὸ ῥοφῶ, κυρίως ὧν ἰώνων ἢ χείρων· ὅθεν παράπτεται καὶ ὁ Hom
λαφυτμός· εἰδὸ ὅπως δὲ τοῦτα καταλέγ· δυκνιό, ὅτι αἱ δύβριεῖς γυναῖκες, τοιαῦτα πράττου
σιν ὑπὸ Φ ἄγαν τρυφῆς. Κωλιάδος· οἱ μὲν κωλιάδα τὴν θεὸν καλοῦσι νεανίδα πέλιον ἀπὸ τῆς
βρύτος ἀπὸ λησῶν, συμμαχίας Φ θεοῦ καὶ οὕτως αὐτῇ ὀνομάσαντος, καθάπερ αὐτὸς δοκεῖς
τῷ ἰωλαῳ, ἀπελυθη ὑπὸ γυναικὸς οἱδὲ θυγάτηρ τοῦ ἀρχίλεω δ' ἔρωτα· οἱδὲ, τόνδ' ἐοικότα
ἰωλοις ἀνδρὸς, σθαι ἡθεὸς τιμᾶται· οἱ δὲ ἰωνῶ θυόμενος, κόρακα ἀρπάσαι ἰωλεῖν ἐς ἐκεῖ
νῳ τῷ τόπῳ ἀποθέσθ', ὅθεν ἔτυχεν ὠνομάσθη. Ἄλλως· κωλιὰς ναός ἐστιν ἀφροδίτης ἔτυχε κα- hας templum
λούμενῳ ἀπό τινῳ νεανίσκου ἀπὶ ἰλίου ἁλόντος ὑπὸ τυράννων καὶ δεθέντος τὰ κῶλα· ἔπειτα ἐρα ueneris
θέντος αὐτοῦ Φ θυγατρὸς τοῦ τυράννου καὶ λυσάντος, ἐπανελθόντος εἰς ἀθήνας, χαριστήριον τῇ ἀ
φροδίτῃ ναὸν ἱδρύσασθαι κωλιάδος, διὰ τὸ τὰ κῶλα λελυθαι. Γενετυλλίδος· βυενετυλλίς ἡ enetyllis
Φ βυσίνου ἐφορῶ ἀφροδίτη.

Οὐμὼ

Οὐμὼ ἐρῶ γ' ὡσ ἀργὸσ ἦν, ἀλλ' ἐπαιδᾶτο. dilapidabat
Ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δεικνυσ τόδ'
Προφασιν, ἔφασκον ὡ γυναι λίαν πασᾶσθαι. dilapidas
Θε· Ἔλαιον ἡμῖν οὐκένες ἐν τῷ λύχνῳ.
Σξ· Οἰμοι τί γρῆμοι τὸν πρυτιν ἢ πῆες λυχνον.
Δῦρε λθ' ἰμακλᾶς. Θε· δι' ἀτὶ δὴ κλαύσομαι.
Σξ· Ὅτι τὴν ταχείων ἐνέπιθες θρυαλίδων. k deest ex
Μετ' αὐτ' αὖθ' ὅπωσ νῷν ἐλθύεθ' ὡς, οὐ γρσί.
Ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇ ταθῇ
Περὶ τοὐνόματος δὴ ταὐτ' ἐλοιδορήμεθα.
Ἡμῶν γὰρ ἴσον προσετίθη πρὸς τοὔνομα.
Ξαν θι ππον· ἢ χάρι ππον, ἢ καλλι ππίδην.
Ἐγὼ δὲ τὸν πάππου τιθέμην Φειδωνίδην.
Τέως μὲν οὖν ἐκεῖνο μεθ' εἶπε τῷ χρόνῳ.

Οὐ μὴν ἐρῶγ' ὡσ ἀργὸσ, ἀλλ' ἐπαιδᾶτο. πρὸς τὸ ἄργος, ἐπαιδᾶτο καὶ τοῦτο εἰρωνευόμενος. περὶ γυναικὸς δ' λέγει, ἀντὶ τοῦ κατηνάλισκε. ματῆ δὲ καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀργὸς ἐῶ· ἀπὶ κοὶ δ' ἐπὶ τῶν θηλυκῶν, ἀρσενικῶν ὀνομάτων κέχρηνται λέξεσιν ὡσ ἐν ταῦθα καὶ παρόμιρῳ ἐλυγὸσ ἐπασθόμεθα. Φ εὑρετικὸν ἐνέλιπε τὸν αὖ λίαν πασᾶσθαι μοιχευτικὸσ· ἀπαθῶν δ', τὸ ἀφειδῶσ καταναλίσκειν. Φ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐρῆ πολλάκισ· οἰκεῖοσ δὲ νῦν τῇ λέξει χρῆται ἐπὶ γυναικόσ· καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑφαινομένων ἱματίων ἐπάνθας, τὸ ἄλαν ἐρύειν τὴν ὑφήν. δύναται μὲν οὖν τὸ ἐπάνθας, ἐπὶ μὲν φορτίων νοεῖσθαι· ὅτι δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ πολλοῦ παρείληπται, δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου· ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοιμάτιον δείκνυσ τόδ', κατὰ πρόφασιν ἔφασκον ὡ γυναι λίαν πασᾶσθαι· τοῦτο δὲ ἐπήνεγκε δῆλον ὄν, τό, τε ἀναλοῦν Φ τὸ ὑφαίνειν. Λίαν πασᾶσθαι, ἐργάζ?η· εἰρωνικῶσ καὶ τοῦτο· δεινὸν γὰρ αὐτῇ τὸ ἱμάτιον παρραγῆν, ἔλεγε τοῦτο αὐτῇ. Πότην ἥπτεσ· πότησ ἀπὶ λιῶσ ὁ παχὺσ ἀνάλισκων λύχνοσ. Θρυαλίδων· ἀπὸ τοῦ θρύου· τὸ πελαιόντα ἐλλύχνια τὰ γὰρ παχέα ἐλλύχνια, πολὺ ἔλαιον δαπανῶσι. Μετὰ ταῦθ' ὅπωσ· μετὰ τὸ ἐπιτιμῆσαι Φ οἰκείᾳ, ἐπὶ τὸ δίκημα πάλιν ἀνάτρεχε τοῦ γάμου· οὐ μὴν σωπᾶν ἐῶν πάντα τὸν σίχον· ἀλλ' ἀναπαυστέον μέχρι τοῦ ὑσ· ἔπα δ' ἀσκήσαντα, χρήματ' ἐὺ πορίσεσθ' ἐπαίνου οὕνεκα, ὡσ ἀχεομένου αὐτοῦ τῇ γνώμῃ.

Τὴν ἀθῆ· καὶ τοῦτο εἰρωνευόμενος λέγ· οὐ γὰρ ἀληθῆ αὐτὴν παρεῖσθαι στασιάζομεν ὥστε ὑπὸ Φ φιλομηδείας καὶ εἰς λοιδορίαν ἐκβαπτῶν.

Ξανθιππον· ὀξανθίππου, περικλείους ὢν πατὴρ· ὃσ ὢν τοῦ Φ ἀλκμεωνιδῶν γένους· ἐσεμνύνετο δὲ τὸ γαμεῖσθαι θεᾷ μεγαλῇ, τρίτον νικήσαντι ὀλύμπια· καὶ δι' ἐπιφανῆ σοφίαν καταλυθόντι εἰς τὴν φυγὴν ἐθώξεται δὲ αὐτὸν ὁ περίανδρος· οὗ καὶ μετεπέμψατο παραχωρήσαντα αὐτῷ τὸ τῆσ νίκης κήρυγμα. καλλίασ δὲ ὁ δαδοῦχοσ, προσελθὼν αὐτῇ ἱερᾷ σολῇ κατὰ περσῶν ἐν μαραθῶνι καὶ ἀρετεύσασ καὶ τὰ βαρβάρων, Φ τρίτον ὀλύμπια νικήσασ ἅρματι, τὸν υἱὸν ἐπωνύμιον αὐτὸν ὠνόμασε. λέγεται δὲ τοῦτον νικῆσαι μάλιστα, αἰχμαλώτου τινὸσ ἐν τῇ μάχῃ τῷ βαρβάρων, προσελθόντοσ αὐτῷ καὶ μνησαμένου θησαυρὸν· καὶ αὐτὸν ὕστερον ἀπέλιπεν ὁ καλλίασ. ξανθιππος μὲν οὖν ἐγένε το περικλείους πατὴρ· οὐδὲν δὲ νεῦ πρὸς αὐτὸν ἐπικοινωνεῖ τὸ λεγόμενον· πολλοὶ εἰ μὴ ἄρα διὰ

παχήσων

ἀσάλα.

πτῆσις λυχ
λυχνία
θρυαλλίδε

Xanthippu

Callias

κοινὸν γὰρ ὧν ἐφαμὴν δοῦλην οὖσαν μητέρα χρῆσθαι τῇ μεγακλείᾳ, τὸ ὄνομα τὸ ξανθίππου εἰλήφει. παρὸ φησὶ τὸ περικλεὲς μεγαλεῖους. ὡς ἀνδρὶ ἁμφότερα δηλοῖ· δριμεῖα ἢ ἀστεῖα τὰ τῆς κωμῳδίας σώμματα.

Κοινὴν ξυνίβην μὴν. ἀντὶ τοῦ ὁμολόησαμὴν. ὅτε ἡ ἀμφοτέρωσ ἡμῖν ἔδοξε τοῦτο. ἢ διότι ἀφέλιατέρων ἦν ὑμῶν τῶν ὀνόματι ἐπιτετιμήμενος.

Ἐκορίζετο. ἐμολάλιδυεν οἷα τοῖς παισὶν συμβαίνει τοῖς μιλυροῖσ. Ξύστ δ' ἔχων. ξύστ δα προσαροξύνουσιν. ἦν οὖν πορφυρίδα. καὶ γὰρ μέχρι νῦν οἱ εἰσελαύνοντες ἀθληταὶ, τοιούτῳ κοσμοῦνται σχήματι καὶ ἅρματος ἐπιβαίνοντες, διὰ μέσης πομπεύουσι τῆσ πόλεως. ᾧ καὶ οἱ βασιλεῖς χρῶνται. Ἄλλως. ξύστις λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον. ὃ οἱ νέοι χρῶνται φοροῦσι μέχρι νῦν πομπεύοντες. χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ βασιλεῖς. Ἐκ τοῦ φελλέως. τοῦτο οὐ τὸ ἁλοὺς μῦθος ἐν ἀπίθανον. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν διόνυσον ὄντος ἑορτὴ τοῖς ἀθηναίοις φέλλος ἁλοὺς μύθος. ὅτις ἦν διονυσίων ἄρχεται. Λουναιὼς δὲ ἐν τῷ περὶ φλυαρίας θεοῦ φαλλοὺς φησὶν ἕλληνες τὰ διονύσου ἐγείροισιν ἐπὶ τῷ τ, καὶ τοιοῦδέ τι φέροισιν. ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου πεποιημένους μεγάλας αἰδοῖα ἔχοντας καλέεται δὲ τὰ δὲ μυροβασεῖα. καὶ παρακαλιὼν δὲ, ἐν τοῖς προπυλαίοις τοῦ συείης θεοῦ ναοῦ, φαλλοὶ ἑστᾶσιν ὃσ διόνυσος ἐκήσατο. Ἄλλως. τοῦτος φλάπιλλος καλοῦμενος. ἐκ τοῦ δὲ φελλέα πᾶς λεγόμενος σφαῖρα, τοῦτο καὶ σφαῖρας, πρὸς τὰ γραχύτερα διώκοισι. Διὰ φθέραν ἐνημμένος. σὺν δεδυμένος. ποικίλον δὲ περιβόλαιον ἢ διφθέρα. ἀπὸ κοινοῦ λέγουσιν ἐπὶ πάντων ἱματίων καλοῦμενον. ἔστι δὲ εἶδος ῥάκους. Ἀλλ' ἱππερόνμου κατέχει. ἐπαινεῖ ὡς περὶ τὸν ἕτερον. μόσιμα δὲ ὁ ἕτερος. ὃς περιέχεται τοῖς ὄψεσι τῶν νοσούντων. δύο καὶ τὸ κατέχειν κατὰ λόγον ἐπῆγαγεν. οὕτω δὲ καὶ τοῖς χρήμασιν αὐτοῦ ἐπιβεβλῆσθαί φησιν ἵππερον οἷον ἱππικὸν ἔρωτα νόσων ἱππικήν, διὰ τὸ πολλὰ δεδαπανηκέναι. Τῶν χρημάτων, εὔρηται τὸ καὶ ῥημάτων. ὥσπερ οὕτως ἔπεσι. ἀλλὰ κατέχει τῶν ῥημάτων ἐμοῦ ἱππικὸν ἔρωτα. τοῦτέστιν ἐμοῦ, ὡς οὐδὲν δεῖ διαπεραῦ ἀφεισῶς λέγοντος, λῆρον ἡγησάμενος τοὺς λόγους, αὐτεπῄθη αὐτοῖς ὡς ἐρασθὸς ὄβριμον ἵππων, καὶ οὐδέποτε τοῦτον ἂν ἀποστείη. Φεσβύτιδιον. τὸ ὑποκορίζεσθαι, φιλοῦντων ἦθος. κολακεύει δὲ νῦν τὸν υἱὸν καὶ προσποιεῖται φιλεῖν. ἵνα ἑτοιμότερον αὐτὸν πρὸς τὴν ἀξίωσιν ἑαυτοῦ πείθηται παρασκευάσῃ.

Κῦσόν

Κοιμᾶ ξυνίβην μὴν, κἀδέμεθα Φειδιππίδην.
Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.
Ὅταν σύ, μέγας ὢν ἁρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
Ὡς πατὴρ μεγακλεὴς ὑστιδὶ ἔχων ἐγὼ δ' ἔφην.
Ὅταν μὴ οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως.
Ὡς πατὴρ ὁ σωτὴρ οὐ διφθέραν ἐνημμένος.
Ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο γοῦν ἐμοῖς οὐδὲν λόγοισ.
Ἀλλ' ἱππερόνμου κατέχεται πρὸς τῶν χρημάτων.
Νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φρον τίζων ὁδόν.
Μίαν βύρσαν ἀξίαν δαιμονίως ὑπὲρ φυᾶς.
Ἦ, ἦν ἀναπείσω τουτονί, σωθήσομαι.
Ἀλλ' ἐξεγείσαι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
Πῶς δῆτ' ἂν ἡδέως ἀναπνεύσαιμι πῶς.
Φε. δι' ἀπορίαν. Φε. τί δῆτα πάσχεις. Φε. τί δῆτα πάσχεις.

Σω. Κῦσόν με καὶ τὴν χεῖρα δός.
Φε. Ἰδού, πάρεστιν. Σω. εἰ σώφρονες φιλεῖς ἐμέ;
Φε. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
Σω. Μή μοι στε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον
Οὗτος γὰρ οὐδὲν αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
Ἀλλ' εἴπερ ἐκφλ καρδίας μόνως φιλεῖς
Ὦ πατέρ, πάθοῦ. Φε. τί δῆτα πάθοιμ' ἂν τοιοῦτοι.
Σω. Ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους.
Καὶ μανθάνειν λάθων ἂν ἐγὼ παραινέσω.
Φε. Λέγε δὴ τί κελεύεις, Σω. εἰ τί πείσει, Φε; πείσομαι.
Νὴ τὸν Διόνυσον. Σω. δεῦρό νυν γ' ἀποβλέψασ
Ὁρᾷς τὸ θυέλιον τοῦτο καὶ τὸ κίδιον;
Φε. Ὁρῶ. τί δῆτ' οὖν ἔστιν ἕτερον ὧν πατήρ.

Κῦσόν με καὶ τὴν χεῖρα δός. πρὸς τὸ ὁμηρικόν. χεῖρας τ' ἀλλήλων λαβέτην ἐπὶ σῶ σαντο. φίλησιν ἐπὶ σῷ σαντο. φίλησιν ἐπὶ σῷ σαντο καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν. ἔθος δ' ἐστὶ πίστει καὶ σωθήκασι βεβαίωσις, τὰς δεξιὰς δοῦναι ἀλλήλοις.

Ἰδού πάρεστιν. τὸ αὐτὸ ἐν τῷ περὶ τὸν πρεσβύτην ποιῶν ὁ νεανίσκος, τὴν δεξιὰν ὤρεξεν αὐτῷ. καὶ δῆλον ὅτι παρέπαιγραφὴ τὸ εἶδος.

Νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονί. ἁρμα δείξας, ὁμνύσιν ἢ ἀλλότριον ὁμνύσκον. ἢ πολεμικὸν σκεῦος. κυρίως δὲ νῦν ὁ νεανίσκος ὁμνύσιν τὸν Ποσειδῶνα, θεὸν ἵππιον ὄντα, ἅτε καὶ αὐτὸς περὶ ἵππους ἐσπουδακώς. τοῦτο μὲν δὴ, τῷ κοινῷ τῶν ἀνθρώπων ἔθει χρώμενον αὐτὸν δεῖ νομίζειν ἐρωτικόν. εἰώθασι γὰρ ὁμνύντες λέγειν μὰ τοῦτον τὸν θεόν. μὰ τοῦτον τὸν ἀσκληπιόν. ἄλλοι δ' ἄλλο. ἔχοντα ποσειδῶνος. διὰ τοῦτο καὶ ὁ πρεσβύτης ὀρθῶς ὁρμωμένος ἀκολούθως ἄχθεται.

Μή μοιγε. μὴ ἐπὶ τῷ ὁμνύειν ἵππιον. οὐ γὰρ ἀνέχεται τὸ τῶν ἵππων ἀλλοτρίαν ὄνομα δι' οὐσ ἀπολωλέκην τὰ χρήματα. Ἔκστρεψον. ἀντὶ τοῦ μετάβαλε. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ῥυπωμένων ἱματίων καὶ ἐκστρεφομένων. εἰ στρέψαι δὲ ἱμάτιον, τὸ ἀλλάξαι τὸ πρόσ τὸ ἔσω μέρος, ἔξω. ἄλλαξον οὖν φησι τοὺς τρόπους σου. καὶ μεταβάλου μεταφορικῶς. τὸ γὰρ ὡς τάχιστα, κυρίως ἐπὶ ἁρματηλάτου. τὰ χινὰ γὰρ τὰ ἅρματα. Νὴ τὸν Διόνυσον. ἐπεὶ οὐκ ἐπῳδὸς ἐπεὶ τὸν ποσειδῶνα ὁμνύσι, μεταβαλὼν, τὸν Διόνυσον ὁμνύσιν. Καὶ τὸ κίδιον. τὸ οἰκιδιον ὑποκοριστικῶς. σμικρύνει δὲ, καὶ τοῖς ὁρόμασιν αὐτοῖς τὸ δὺ τελὲς τῆ φιλοσοφίας εἰσ πάντα δεικνύς. τὸ δὲ θύρο, νῦν οὐτοσικόν, ἀλλαὸν τὸ ἐλθέ. ἦγαγε δὲ θύραυλον, ἐπὶ τὴν σωμράτους οἰκίαν.

Ψυχῶν σοφῶν. ἦγουν, ἀνδρῶν φιλοσόφων. Τοῦτο δὲ ἐπὶ ἀμφοτέρων δυνάται νοεισθαι. ἔστι γὰρ ἀμφίβολον καὶ ἄδηλον. πότερον τὰς ψυχὰς αὐτὰς λέγει σοφὰς ἢ τοὺς ἄνδρας σοφούσ. τὰς δὲ ψυχὰς ἐκείνων, σύνεστι τὸ φροντιστήριον. ἐὰν μὲν γὰρ ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἔστι φροντιστήριον σόδ' ἔχεται τὸ αὐτὰς εἶναι τὰς ψυχὰς σοφάς. ἐὰν δὲ ψυχῶν, σοφῶν, ἀνδρῶν λέγει. δύναται δὲ ἡ σκωπτικὴν δι' αὐτοῦτον τὸν περὶ ψυχῆς σωκράτους λόγον. καὶ ἀσαφῶς ἐπιτηδεσ εἰρηκέναι. ἐπεὶ καὶ σωκράτης ὁρίζόμενος περὶ ψυχῆς, ἀσαφῶς ἐδοξολέγει. ἃ ὥστινες νομίζουσιν ἀσυναντίας αὐτῷ, τῷ ἰδίαν ἀθάνατον καὶ ἀγήρατον σωκράτους πρόσωπον μυθοποιοῦντι δὲ περὶ ψυχῆς ὥρισε, πῶν τὰ ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατον. τὸ δὲ ἀεικίνητον ἀθάνατον. τὸ δὲ ἄλλο κινοῦν, ἢ ὑπὸ ἄλλου κινούμενον, πῶν λαν ἔχει κίνησεως καὶ ζωῆσ.

Σξ. Ὑμῶν σοφῶν τοῦτ' ὄδι φροντιστήριον.
Ἐν τοῖσδ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν
Λέγοντες ἀνακρούουσιν, ὡς ἐστι πνιγεύς.
Κἄστι περὶ ἡμᾶς οὗτος· ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
Οὗτοι διδάσκουσ' ἀργύριον ἣν τις δῷ λόγῳ
Λέγοντα μικρὰν καὶ δίκαια κἄδικα.
Φ. Εἰσὶ δὲ τίνες. Σ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα.
Μεριμνοφροντιστάς· καλοῦσι κἀγαθοί.
Φ. Ἀΐβοι· πονηροί γ' εἰσὶ δεῖν· τοὺς ἀλαζόνας.
Τοὺς ὠχριῶντας· τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις.

Φροντιστήριον· οἰονεὶ, βουλευτήριον· ἢ σωφοδός τις θάλαμος παῦλαν ἔχων σοφῶν. θάλαμος δὲ λαλεῖται, ὁ τόπος, ἀπὸ τοῦ κῶς σὺν πολλοὶ συνέρχονται σπερμολόγοι. Φροντιστὰς δὲ ἐκάλουν τοὺς, οἱ περὶ τὸν σωκράτη, διὰ τὸ φροντίζειν ἀλλήλων· καὶ διὰ τοῦτο μηδέποτε παύεσθαι φλυαροῦντας.

Ὠδὶ πνιγεύς· πνιγλὸς· ἢ τὸ ἀνθράκιον καμινος· διὸ ἐπλέγει, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες· διὰ τὸ ὑπὸ ἡλίου θερμαίνεσθαι. κυρίως δὲ πνιγλὸς, σῶμα οἱ ἄνθρακες ἔχοντες καὶ πνίγοντες. τοῦ δὲ πρότερος Κράτης ἐν παιδιᾷ πεποίηκε δράματι περὶ ἰσωπῶντος τοῦ φιλοσόφου κωμῳδῶν αὐτὸν λέγει. ἀφ' οὗ σοχλοῦσι τινές φασιν, ὅτι μισθοῦ ἐδίδασκε τοὺς νεφελῶν ποιήσειν λέγειν. ἴσως δὲ τοιοῦτο μᾶλλον τῆς ῥητορικῆς. ὡς ἐπαμφοτέροις τὸν φιλόσοφον καθαρεύειν· οἱ δ' ὅτι ὁλόκληρον εἰς αὐτὸν συνέταξε δρᾶμα, δι' ἔχθραν νομίζουσιν αὐτὸν πεποιηκέναι, οὐκ ὀρθῶς οἴονται· πρῶτον μὲν γὰρ δι' φιλοσοφίαν βοῦλον τὸν φιλόσοφον, ὁλόκληρον συνέταξε ποίημα. διὸ οὐκ εἰς δουλείαν ἐρυπάνετο φιλόσοφος, οὐ διὰ τοῦτο δὲ ἐχθρὸς ἦν. ἔπειτα δὴ πολὺς ἐν καὶ δι' ὀλίγων ἐμνήσθη σωκράτους, μᾶλλον ἢ Ἀριστοφάνης ἐν ὅλοις τοῖς νεφέλαις αὐτὸν καθήψατο. οὐδὲν δὲ χεῖρον ὑπομνησθῆναι τῆς δυπολίδος. δεξάμενος δὲ σωκράτης τὸν ἐπίδειξιν ἐσιχώρουν οἰνοχόην ἐκλέψειν. οἷον Δῆν ὁρᾶν τὸν φιλόσοφον, τὸ ἐναργὲς μᾶλλον σημεῖον καταμείμνον κλέπτοντα καὶ ὑφαιρούμενον.

Οὗτοι διδάσκουσιν ἀργύριον ἥντις δοθῇ· καὶ τοῦτο ἡδέως· διαβολῆς χάριν. οὐ δεῖσ' ἦν μισθὸν ἐτέλεσωκράτει· ἐπεὶ ἐκεῖνος ἔφασκε, μηδὲν εἰδέναι· διόπερ καὶ ὑπὸ πυθίου σοφὸς ἐκρίθη. τοῦτο γὰρ αὐτοῦ πρῶτον εἴλετο εἶναι σοφὸν τὸ συνοῆσαι, ὅτι μηδὲν οἶδε· ὡς οὖν ἂν μισθὸν ἐπράττετο περὶ τῶν σωούντων, ὁ λέγων περὶ αὑτοῦ ὅτι δὲν οἶδα.

Ἀλαζόνας δ' ἴσως τοὺς ψευδεῖς εἰλάλουν· ἐνίοτε δὲ καὶ τοὺς φιλοσόφους, ἀλαζόνας καλεῖ. ἐπεὶ λέγειν ἐπαγγέλλονται, περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν· ἢ ὅτι σεμνὰ ἔχοντες ἦθη, ἀλαζόνες διλουσιν· ὠχριῶντες δὲ καὶ ἀνυπόδητοι, ἐπεὶ μόνης ἀρετῆς φροντίζοντες καὶ οὐ τρυφῆς, δι' ὠκουσι τὸ ἀπερίεργον· πονηροὶ δὲ αὖτι τοῦ ἐναντίου· ἀβλιοι.

Καὶ χαιρεφῶν

Ὦ μοκαδοκοδαίμων σὺ κράτησον καὶ χαιρεφῶν.
Σ. Ἡ ἡσυχία. μηδὲν εἴπῃς μηδαμῶς.
Ἀλλ' εἰσκαλεῖ τὼ θεὼ τὼ τρώων ἀλφίτων.
Τούτων γ' οὕνεκα, χασάμενοι ὅσ' ἔχομεν ἐπιτήδεια.
Φ. Οὐκ ἀλλὰ τὸν δόνυσον εἰσάγωμεν ἡμεῖς
Τοὺς Φασιανούς, οὓς πρέσβεις λεωγόρας.
Σ. Ἰὼ θεὰ αὐτὶ σολῶν ὦ φίλτατ' ἀθρῴων ἐμοί.
Ἐλθὼν διδάσκου. Φ. Ἢ τίσι μαθήσομαι.
Σ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς ἀμφὶ τῶν λόγων.
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν μὴ πόρα.
Τούτοιν τὸν ἕτερον τὸν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
Νικᾷ λέγων τὰ φαῦλα τἀδικώτερα.
Ἢν δ' ἂν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
Ἀμῦν ὀφείλων δικάσει τοὺς τῶν χρεῶν.
Οὐκ ἀποδοῦναι οὐδὲν οὐδ' ὁτιοῦν ἔδει.
Φ. Οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τὴν ἰδεῖν.

Καὶ χαιρεφῶν· ἑταῖρος σωκράτους ὁ χαιρεφῶν· ὃς ἐμαλήτο Δελφικὴς, διὰ τὸ μέλας εἶναι καὶ ἰσχνόφωνος.
Μηδὲν εἴπῃς μηδαμῶς· μηδὲν ὑπόθου μηδὲ μεράκιῶδες μὴ δάνειον εἴπῃς. ἀπὸ τοῦ, μηδὲ τὰ νήφοντα πεπιδάκειναι.
Ἀλλ' εἰσκαλεῖ κάδει, ἤγουν φροντιστὰς ἀπὸ ὧν δέλφιτων, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ χρημάτων· ἢ τῆς πρώας οὐσίας· ὁ δὲ χασάμενος, ἀντὶ τοῦ καταπαύσας· ἀπὸ μεταφορᾶς ἀπορημένων Δ διαχομένων ὑδάτων. Ἀλλως· καταλύσας· ματαπαύσας· ἀποστὰς τούτων· ὡς διασείλαι καὶ χάσαι τὸ ὕδωρ τῇ κώπῃ ἐρεσσούσῃ· καὶ Γίνδαρος Κώπαν κάδη

Pindar) Curip μοιχάσαι. Δ Εὐριπίδης. Σχάσον δὲ δεινὸν ὄμμα· ἄλλως· κάσασ ματαπαύσασ· χάσαι γὰρ τὴν κώπαν τοῦτο σημαίνει τὴν κώπην. Οὐκ ἀν μὰ τὸν δόνυσον. δολόγως γὰρ δόνυσον ὀμνύει. τούτῳ γὰρ ἐπετέλουν τὰ δυσιάσια· οἷς ἡγωνίζοντο, οἱ τὸ τραγῳδιᾶσαι Δ τῆς ἀρχαίας κωμῳδιάσαι ποιηταί. Τοὺς Φασιανούς· οἱ μὲν ἰάμβους· οἱ δὲ ὄρνεα. εἰσὶ οἱ δ' ἰάμβους χάραγμα ἔχοντας Φασιανοῦ ὡς ἀλεκτρυόνος. Δ εἴπερ ὄζει τοῦτο μὴ ματεφθυσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τῇ τοῦ νεανίσκου ἀσυδησίᾳ. οἱ δὲ περὶ Ἀρχέλοχον, ὀρνίθων γένος· οἱ δὲ ὅτι Φᾶσισ ποταμός ἐστι σκυθίας. ὁ σουιδᾶς λοιδοροῦσι τοὺς ἰάμβους τούτους. Λεωγόρας δὲ τρυφερός τις, ὁ ἀνδρικίδου πατὴρ πλάτων περιαλγεῖ· ὧ θεῖε μόρυχέπτ· νῦν γὰρ δυσδαίμων ἐφιᾷ καὶ γλαυκέτης· ἢ ψῆττα καὶ λεωγόρας, οἳ ζῆτε τέρπνον οὐδὲν ἐν δυμούμενοι. δυσπολισ

Archilo Cupolis ἑαυτοῦ λύκῳ β. ὡς Δ διὰ μυρρίνας ἑταίρας τὰ χήματα ἀποβλέπει φησίν. οἱ δ' ἔχοντας τὸ μηρὸν ἐμηχαρισμένον Φασιανόν. λεωγόρας δὲ, ὄνομα κύριον ἐνίοις τῶν ἀθήνησι πολιτευσαμένων τότε. πὴρ δὲ οὗτος ἦν ἀνδρικίδου τοῦ ῥήτορος. ἄδηλον δὲ εἰ Δ ὄρνεα ἔλεγεν ὁ λεωγόρας. μέμνηται δὲ αὐτοῦ ὡς ἰαμβοῤῥόφου. Ἰθυντιβολῶ. πορεύου νῦν δὲ πειθητέον. τὸ δὲ αὐντιβολῶ, παρακαλῶ ἀπήνεως. Καὶ τίσι μαθήσομαι. οὐ Δ ἑαυτῷ ἔμελε μαθεῖν, ἤπου δ' οἰκεῖον θέλημα ἢ ὠφέλειαν· ἀλλὰ διὰ τὸ τοῦ πρ. δύο γένοσι λέγει. ἤγουν τί μαθήσομαι ὑπὲρ σοῦ. Ἀμφω τὼ λόγω. δικαίως εἰλαίνει· φησὶ δὲ ἀμφοτέρους τοὺς λόγους τοὺς περὶ σωκράτη ἐκπαιδεύειν ἱλαρῶς.

Τὸν ἕτερον τῶν λόγων. τὸν δίκαιον αἱλιανῶς. ὡς ἀγνοῶν δὲ τὸν δίκαιον ἔπεμπεν ἐπὶ τὸν ἕτερον. ἐβούλετο γὰρ ἀδικίαν μανθάνειν.

Τοὺς ἱππέας, τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
ΣΤ. Οὐκ ἆρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει.
Οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος, οὔθ' ὁ σαμφόρας.
Ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
ΦΕ. Ἀλλ' οὐ περιόψεταί με ὁ θεῖος Μεγακλέης
Ἄνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
ΣΤ. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι.
Ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσι θεοῖς, διδάξομαι
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
Πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς,
Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι;

Τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα. οἷον οὐ χρώμενος ἅμα ὁραθῆναι ὑπὸ τῶν ἱππέων ὠχρὸς καὶ διεφθαρμένος. ἐκόμων γὰρ οἱ ἱππεῖς. οἱ δὲ φιλόσοφοι κατεσκέροντο. διακεκναισμένος δὲ, ἠμαυρωμένος. ὠχρὸς καὶ διεφθαρμένος γενόμενος. οἱ γὰρ ἱππεῖς ἐν γυμνασίοις καὶ παλαίστραις διέτριβον. οὐ γενοίμην φησὶν ὠχρὸς ὡς οἱ περὶ τὸν Σωκράτην καὶ ἀνυπόδυτος καὶ ῥυπῶν. οἱ γὰρ ἱππεῖς, εὔχροοι καὶ ὑποδεδεμένοι καὶ ἐν γυμνασίοις ἐξεταζόμενοι καὶ ἐν τοῖς ἱππεῦσι φησί. μὴ φθονείτω δ' ἡμῖν μὴ δὲ πως λιγγισμένοις. τουτέστι λιπαροῖς. τοῦτο οὖν ὁ νεανίσκος δεδοικέναι φησὶ τὸ ἀπεχθέσθαι τοῖς περὶ τὴν ἱππικὴν ἔχουσιν. ἐκκαταλιπὼν τὸ κοσμεῖν τὸ σῶμα καὶ μετιέναι τὰ τῶν ἱππέων ἐπιτηδεύματα, τὰ τῶν φιλοσόφων μετελθεῖν. ὡς ἱππαζόμενον δὲ καὶ τοῦτον, μετὰ τῶν ἱππέων φησὶ τάττεσθαι. Οὐκ ἆρα μὰ τὴν Δήμητρα. εἰκότως τὴν Δήμητρα ὄμνυσιν, ἐπεὶ περὶ τροφῶν ὁ λόγος ἐστί. τούτων γὰρ ἡ θεὸς εὑρέτις. Οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας. ζύγιοι ἵπποι καλοῦνται, οἱ ὑποβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ ἅρματος ζυγῷ. τουτέστιν, ὁ μέσος δεξιὸς καὶ ὁ μέσος ἀριστερός. σαμφόραι δὲ, οἱ σῖγμα ἔχοντες περὶ τὸν μηρόν. καὶ διὰ τὸ μ̄ καὶ π̄ γράφεται. Ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακ'. ἀλλ' ἐκβαλῶ σε καὶ διώξω σε τῆς οἰκίας τῆς ἐμῆς. τὰ χρήματα ὑπὲρ αὐτοῦ δαπανήσας. διαλέγεται καὶ ἀπειλητικώτερον, τὴν ἐλπίδα τοῦ πείσειν αὐτὸν ἀπολωλεκώς. Ἀλλ' οὐ περιόψεταί με. εἰκὸς γὰρ ἦν καὶ τοῦτον σεμνυνόμενον ἐπὶ ταῖς τρισὶ νίκαις τοῦ πατρὸς, ἥδεσθαι τὸν νεανίσκον ὁρῶντα μετερχόμενον τὰ προγονικὰ ἐπιτηδεύματα. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι. ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι ἀθυμήσω διότι μὴ πέπεικα τὸν υἱόν. οὐ δὲ τέλεον ἀφέξομαι τῆς γνώμης τῆς προκειμένης. οἷον, οὐ παραδώσω ἐμαυτὸν ταῖς λύπαις. Διδάξομαι. κοινῶν μὲν, παθητικὸν ἀποδεκτέον. διδάξομαι δὲ τὸν υἱὸν φιλοσοφεῖν κυριώτερον, ἢ διδάξω. διδάξω μὲν γὰρ, ὁ φιλόσοφος διδάσκαλος ἐρεῖ. διδάξομαι δὲ ὁ πατὴρ καὶ πᾶς ὁ παραδιδοὺς ἕτερον μανθάνειν. δύναται οὖν καὶ νῦν εἶναι τὸ αὐτὸ, ἵνα ᾖ μεσούμενον. ἐπεὶ οὐ τὸν υἱὸν, ἐμαυτὸν διδάξομαι ἔφη, ἀπέρχομαι βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον. τὸ δὲ ἐμαυτὸν λείπει τοῦ μέτρου οὐκ ἐπιτρέποντος. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ διδασκάλῳ παραδώσω. ἐπεὶ μέσον ὂν τὸ διδάξομαι, πρὸς ἄμφω τὰς ἐνεργείας χωρεῖ. Πῶς οὖν γέρων ὤν. ταῦτα καθ' ἑαυτὸν λογίζεται ἐν τῷ ἀπιέναι. τὸ δὲ βραδὺς, οὐκ ἐπὶ τοῦ σώματος κινήσεως παρείληφεν ἀλλὰ τὸ μὴ ἀγχίνουν εἶναι. αὐτόθεν δὲ, τὰ τῆς διανοίας δηλοῦν θέλει. Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους. λόγων ἰσχυρῶν λεπτολογίας. λεπτὰ γὰρ καὶ ἰσχνὰ τὰ τῶν λόγων ζητήματα. σκινδαλάμους δὲ, λεπτολογίας ἀπὸ τῆς σχίσεως τῶν καλάμων. ἐξήγησις δὲ καὶ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν οἱ σκινδαλαμοί. ἰδίως γὰρ σκινδαλάμους καλοῦμεν, τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων. καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῆς εὐθείας, ὀξύνεται. ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται.

Ἰτητέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.
ΜΑ. Βάλλ' ἐς κόρακας. τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν;
ΣΤ. Φείδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.
ΜΑ. Ἀμαθής γε νὴ Δί', ὅστις οὑτωσὶ σφόδρα
Ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας.
Καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξηυρημένην.
ΣΤ. Σύγγνωθί μοι. τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
Ἀλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.

Βάλλ' ἐς κόρακας. ἄπιθι ἐς κόρακας. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ κατάρας λεγομένη. ἀντὶ τοῦ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς φθοράν. Βοιωτοῖς γὰρ ἀναστάτοις ὑπὸ Θρακῶν γενομένοις, εἶπεν ὁ θεὸς ἐκεῖ κατοικεῖν, ἔνθα ἂν ἴδωσι λευκοὺς κόρακας. οἱ δὲ ἔνθεν Ἰταλία παρὰ τὸν Παγασητικὸν κόλπον εἶδον περιϊπταμένους τοὺς τοῦ ἡλίου ἱεροὺς κόρακας. οὓς παῖδες ἀφῆκαν γυψώσαντες ὑπὸ μέθης, καὶ τελέσθαι τὸν χρησμὸν φήσαντες, ἐνταῦθα κατῴκησαν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ζῴου λέγεσθαι τὴν παροιμίαν. ἐν γὰρ τοῖς ἐρημοτέροις τόποις, ἐπιτηρεῖ τὰ πτώματα. Ζηνόδοτος δὲ ὁ τὰς Ταρραίου καὶ Διδύμου παροιμίας ἐπιτεμὼν, Βοιωτοῖς φησὶν Ἄρνην ποτὲ διοικοῦσι προειρῆσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐκπεσεῖσθαι λευκῶν κοράκων φανέντων. νεανίσκοι δέ ποτε μεθυσθέντες, καὶ συλλαβόντες κόρακας, γυψώσαντες ἀφῆκαν πέτεσθαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ, ἐταράχθησαν, ὡς τῆς μαντείας λαβούσης τὸ τέλος, καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι, τὸν θόρυβον φυγόντες, ᾤκησάν τινα τόπον, ὃν ἐκάλεσαν κόρακας. μετὰ δὲ ταῦτα, ἐκβαλόντες τοὺς Βοιωτοὺς οἱ Αἰολεῖς, ἔσχον τὴν Ἄρνην οἰκείαν οὖσαν. καὶ τοὺς ἁμαρτάνοντας μετοικισθῆναι ἐς τοὺς κόρακας καλουμένους. Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν. ἀλλ' οὐκ ἔρχομαι τῶν ἐγνωσμένων. τοῦτο δὲ παρεγκύκλημα. δεῖ γὰρ αὐτὸν ἐλθεῖν καὶ κόψαι τὴν θύραν Σωκράτους. παρατηρητέον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων, κόπτειν λέγουσιν. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν ψοφεῖν. ἱκανῶς δὲ διέστειλε Μένανδρος. ἐπὶ μὲν τοῦ ἔξω, κόψω τὴν θύραν εἰπών. ἐπὶ δὲ τοῦ ἔσω, ἐψόφηκε τὴν θύραν ἐξιών. Κικυννόθεν. ἀπὸ δήμου τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς, Κικυννα. ἔνθα ἄγεται καὶ τὰ Ἀπολλώνεια. Ἀμαθής γε νὴ Δία. ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος. Ἀπεριμερίμνως. ἀμαθῶς καὶ ἀπείρως καὶ ἀνεπιστημόνως. τὸ δὲ λελάκτικας, σφοδρότητος καὶ βίας σημαντικόν. διόπερ καὶ τὴν μέμψιν ἐπήγαγεν, οὐ τὸ κροῦσαι καὶ τὸ προσελθεῖν αἰτιώμενος. οὐδὲ γὰρ πρὸς φιλοσόφου τὸ τοῖς δεομένοις μὴ παρέχειν τοῦ συνιέναι ἐξουσίαν. τὸν δὲ τρόπον μεμφόμενος, ὅτι βιαιότερος ἔπαισε τὴν θύραν, ὡς διαταράχθηναι τοὺς ἐμφιλοσοφοῦντας. Ἐξήμβλωκας. ἐξέωσας. ἐξέβαλες. ἐξαμβλῶσαι δὲ ἰδίως, ἐπὶ τῶν γυναικῶν λέγεται ἀπὸ τῶν τικτουσῶν θᾶττον ἢ κατὰ τὸν τῶν ὠδίνων καὶ τῆς κυοφορίας νόμον καὶ φάρμακον ἀμβλίσκειν τὰς γυναῖκας ποιοῦν. ἰδίως δὲ νῦν ἐπὶ φιλοσόφων τὴν φροντίδα. ἐπεὶ καὶ μεριμνοφροντιστὰς ἐκάλουν αὐτοὺς ὡς προείπεν. τοῦ δὲ Σωκράτους λέγοντος ὅτι τέχνην ἔχω τὴν μαιευτικὴν, καὶ διὰ ταύτης ποιῶ τοὺς νέους ἀποτίκτειν τὰ νοήματα ἐν τῇ ἑαυτῶν ψυχῇ, τοῦτον νῦν κωμῳδεῖ Ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ἐξήμβλωκας. Τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν, ἀντὶ τοῦ, ἐν τοῖς ἀγροῖς. πρὸς τὸ σχῆμα, ὅτι αὐτοῦ χρῶνται πόρρω τῆς πόλεως. ἄδηλον δὲ πότερον λέγει. πόρρω τῶν ἀγροίκων αὐτὸς κατοικεῖν, ἢ τοῖς μακρὰν καὶ πολὺ τῆς πόλεως ἀπέχουσι. λέγεται δὲ αὐτὸ παρὰ τὸ Εὐριπίδειον. τηλοῦ γὰρ οἴκων βιοτὴν ἐξιδρυσάμην.

Euripi

Zenodotus abbreviator paroemiarum didymi & tarrhei

Ἀλλοῦ δὲ μισῶ τὴν τοῖς μαθηταῖς λέγειν. ἀλλοῦ δὲ ὡς τὸν δηλονότι· ἐπεὶ δ' ἀσυρμῶδες τὸ βλάσφημον καὶ διαβολὴ ταῦτα παρεισάγει λέγοντα τὸν θυμωρόν. ἀλλοτρίων γὰρ τῶν φιλοσόφων τὸ βασκαίνειν καὶ φθονεῖν. Ἀνήρετ' ἄρτι· ἐπύθετο. ἀνηρώτησεν ἄρτι δὲ αὐτὸ τὸ ὀξύπωγον, ἵνα αὐτοδιδάκτως ἔχειν δοκῶσι. διαβαίνει τοὺς φιλοσόφους ὡς δι' τελῶν ζητοῦντας. διὸ Θ' ταῦτα τελοῖ τὸν σωκράτους πρόθεσιν ἀνηρῆσθαι. Χαιρεφῶντα· τὸν πάνυ γνώριμον σωκράτους ὁ χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ διαστέλλεται τῷ συγγράμματων. δοκεῖ δὲ χλιανθῆναι περίθερμος καὶ σφοδρὰ ἐχρήσασθαι τῇ ἀδελφῇ. καὶ φασὶ ξενοφῶντα σωκράτει ξυνόντι αὐτοὺς λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελός ἐστι, εἰ μὴ σωφρονεῖεν. οὐδὲ χαιρεφῶν οὐ δὲ πάντων. δήμου δὲ ἦν ὁ χαιρεφῶν σφήττιος. τύπτω καὶ πύθω διαφέρει τὸν περὶ τοῦ σωκράτους χρησμὸν εἰπεῖν. Σοφὸς σοφοκλῆς. σοφώτερος δ' εὐριπίδης. ἀνδρῶν δὲ πάντων, σωκράτης σοφώτατος. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογῶν ἐντῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν πυθίαν. τοὺς γὰρ φυσικῶς χρησμούς, ἀδιαμέτρους εἶναι. καὶ ἔστι δὲ περὶ κωμικῶν τινί. πῶς συμφωνήσαι θαι τῷ χρησμῷ δύναται. ὅτι δὲ καὶ ἄλλοι διὰ ζημίαν πολείους χρησμοί, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ λοιδορίας ἐπεὶ δὲ καὶ ἀνδρῶν ὀνομάζει περσικά. διὸ καὶ πεισίφυσαν εἶπεν ὡς ἐπὶ δένδρου. ἔστι μὲν γὰρ Θ' δένδρον. ἔστι δὲ καὶ ὑποδημάτων εἶδος γυναικεῖον. διὸ ἐπιφέρει, ὑπολύσας. διὰ δὲ τὸ δένδρον, πείζω περιέφυσαν εἶπεν.

ταύτας

Μα. Ἀλλ' ἀθέμιστον τοῖς μαθηταῖσι λέγω.
Σξ. Λέγε μυρίους γὰρ ἀρρῶν ἐγὼ λήψεσθαι.
Ηκω μαθητὴς εἰσπορησόμενος.
Μα. Λέξω· νομίσας δεῖσθαι ταῦτα χρημυσήεια.
Ἀνήρετ' ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτης,
Ὑΰλλαν ὁπόσους ἄλμοιτο γύας αὐτῆς πόδας.
Δακοῦσα γὰρ τοῦ χαιρεφῶντος τὸ ὀφρῦν.
Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ σωκράτους ἀφήλατο.
Σξ. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέρησε; Μα. δεξιώτατα.
Κύρον διώκοντας εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν.
Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κύρον αὐτῆς τὸ πόδε.
Κἄπειτα ψυγείσης, πτερὰ ἔφυσαν αἱ ψῆνες καὶ.

Χαιρεφῶντα· τὸν πάνυ γνώριμον σωκράτους ὁ χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ διαστέλλεται τῷ συγγράμματων. δοκεῖ δὲ ὠμὸς εἶναι καὶ σφοδρὰ ἐχρήσασθαι τῇ ἀδελφῇ. καὶ φασὶ ξενοφῶντα σωκράτει ξυνόντι αὐτοὺς λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελός ἐστι, εἰ μὴ σωφρονεῖεν. οὐδὲ χαιρεφῶν οὐ δὲ πάντων. δήμου δὲ ἦν ὁ χαιρεφῶν σφήττιος. τύπτω καὶ πύθω διαφέρει τὸν περὶ τοῦ σωκράτους χρησμὸν εἰπεῖν. Σοφὸς σοφοκλῆς. σοφώτερος δ' εὐριπίδης. ἀνδρῶν δὲ πάντων, σωκράτης σοφώτατος. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογῶν ἐντῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν πυθίαν. τοὺς γὰρ φυσικῶς χρησμούς, ἀδιαμέτρους εἶναι. καὶ ἔστι δὲ περὶ κωμικῶν τινί. πῶς συμφωνήσαι θαι τῷ χρησμῷ δύναται. ὅτι δὲ καὶ ἄλλοι διὰ ζημίαν πολείους χρησμοί, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ λοιδορίας ἐπεὶ δὲ καὶ ἀνδρῶν ὀνομάζει περσικά. διὸ καὶ πεισίφυσαν εἶπεν ὡς ἐπὶ δένδρου. ἔστι μὲν γὰρ Θ' δένδρον. ἔστι δὲ καὶ ὑποδημάτων εἶδος γυναικεῖον. διὸ ἐπιφέρει, ὑπολύσας. διὰ δὲ τὸ δένδρον, πείζω περιέφυσαν εἶπεν.

Ταύτας ὑπολύσας, αἰεμέτρει τὸ χωρίον.
Σξ. Ὦ ζῷ βασιλῶ φιλεπόστητος τῶν φρενῶν.
Μα. Τί δῆτα τἄλλ' ἕτερον εἰπύθοιο σωκράτους
Φροντίσμα. Σξ. πρίν αὐτιβολῶ κάτει πεῖσαι.
Μα. Ἀνήρεταὐτὸν χαιρεφῶν ὁσφήττιος,
Ὁπότερα τὼν ὠμὴν ἔχοι τὰς ἐμπίδας
Κατὰ τὸ σῶμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τὸ ῥόθιον.
Σξ. Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ φλεμπίδος.
Μα. Ἔφασκεν εἶναι τοὔμπροσθεν φλεμπίδος,
Στενὸν διαλεπτουδὲ ὄντος αὐτοῦ τὼν πρωκτὸν
Βιαβαδίζειν δ' ὀπίσθιον τὸ ῥόθιον.
Ἔπειτα κοίλον πρὸς στερῷ προσκείμενον,
Τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
Σξ. Σάλπιγξ ὁ πρωκτὸς ἄρα τῶν ἐμπίδων.
Ὦ ζῦ σοφὰ κάλεος τοῦδεν τερεύματος.
Ἡράδιως φιλῶν ἀν', ἀπροφυλάκτως δίκην.
Ὅστις δ' οἶδε τοὔντερον φλεμπίδος.
Μα. Πρώην δέγε γνώμην μετάλην ἀφηρέθη.
Ὑπὸ σκαλαβώτου. Σξ. τίν' ξύμπνοι κάτει τρόπον;
Μα. Ζητοῦντος αὐτοῦ φλοιὸν ὀδύης,
Καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἀπὸ κενεχνίου.

Ταύτας ὑπλύσας· ἀδιάλογον. οὔτε γὰρ ὑπόδημα δύναται φορεῖσαι ψιλὰ, οὔτε ὑπολύσασθαι. οὔτε μεμῆσαι τῷ πρὸς πλατθέντι ἡμῶν τοῖς ποσὶ τὸ διάστημα τοῦ ὑποδήματος. ἀλλ' ἀδύνατον, ἀδυνάτου ἐπήγαγεν. οὔτε δὲ τὰ ὑπόδηματα εἰκῆ φύσει φύσιν ἔχει, οὔτε τὴν φλύλλης ποδῶν ταῦτα δυνατὸν ἰῶ ἀφελεῖν καὶ διαμεῖναι τοῖς ποσὶν ἀφλήκτου τῷ πρὸς πλατθέντι ἡμῶν τὸ διάστημα τοῦ ὑποδήματος.

Σφήττιος· ἐκ δήμου φιλαίας μαντιδοσφυλῆς.

Ὁπότερα τὼν ὠμῶν· ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀνοητίαν διαλογίζεται περὶ τῷ ἐμπίδων. τὸ δὲ ὁπότερος· ἐμπίδος δὲ, οὐσῶν ἡμερῶν ὠμῶν καλοῦμεν. οἱ δὲ, εἶδος κωνώπων παραπλήσιον ζώντος.

Κατὰ τὸ σῶμ' ἄδειν· ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ στόματος φθέγγεσθαι ἢ βοᾶν ἢ διὰ τοῦ ὀρρωτικοῦ· τὰ γὰρ τοιαῦτα τῷ ζώων, τροφῇ μόνῃ, λαμβάνει στόματι. φθέγγεται δ' αὐτῷ ἡλύτι. ἢ χαίρειν ἐλαύνειν πεπίωκεν τοῦτο καὶ τῷ ἐμπελάδων ἰδεῖν. ἃ δ' οὕτως προσηγορεύθησαν, ἐπεὶ ἐλαύνουσι τοὺς ἀνθρώπους ἐχίουσιν. οὕτω γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα ζῶα πάντα, διὰ τὸ σκήπτειν τὴν φωνὴν προίεται. εἰ γὰρ τοῦτο λάβοιο, ἢ ὅτε φθέγξαιτο τὸ ἐμπέλαδον, οὔτε ὁ μουσικὸς ἂν καλῶς πέπαιξε τὴν φωνήν. φλαύτης γὰρ ὀστέϊνης φύσεως ἢ τὰ τοιαῦτα ζῶα, καλεῖται μὲν περάστιος βομβυκία. καλεῖται δὲ ἐντόμια, ὅτι μικρὰ τὴν ῥᾳχίν ἐντέτμηται. ὡς ἔστιν ἰδεῖν ὧν τῷ σφηκῶν ἢ ναυθήρων ἢ ἐμπελάδων. ἃ πεπίωκεν, μάλιστα. διὸ ἃ φθέγγεσθαι ἀξίωσιν αὐτά.

Σάλπιγξ ὁ πρωκτός· τοιαύτη γὰρ κατὰ μὲν τὸ ἀνώτατον καὶ πρὸς τὸ ἄκρον κοίλη ἐστὶ σάλπιγξ. τὰ δὲ κάτω δέ, στερεὰ διό καὶ ὀζύ ἄδει.

Τοῦ δ' ἐντερύματος· τοῦ ἐρωτήματος τοῦ διὰ τοῦ ἐντέρου. τοῦ ἐπινοήματος· ἢ φλύσεως, τοῦ μαθήματος τοῦ περὶ τοῦ ἐντέρου καὶ ἐμπίδος. ἐπεισθὴ δὲ περὶ τῷ φλεμπίδος ἐντέρῳ λέγῃ, ἔπαιξε παρὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Σωκράτους λόγον τὸν περὶ φλεμπίδος ἐντέρου.

Γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη· οἷον, ἐστερήθη, ἐμποδισθεὶς ὑπὸ ἀσκαλαβώτου ὁ Σωκράτης λέγεται δὲ καὶ ἀσκαλαβωτὴς καὶ γαλεωτής.

ζ

Φροντίσματα

ἐμπίδες

ἐμπελάδες

Encelada

Bombycia

Entomia

Ascalabotes

Galeotes

Ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.

ΣΤ. Ἥσθην γαλεώτῃ καταχέσαντι Σωκράτους.

ΜΑ. Ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας.

ΣΤ. Εἶεν· τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο;

ΜΑ. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,

Κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,

Ἐκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο.

ΣΤ. Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;

Ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,

Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν Σωκράτη.

Μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

Ἀπὸ τῆς ὀροφῆς. καὶ ἀρσενικῶς ὁ ὄροφος καὶ θηλυκῶς ἡ ὀροφή. ὥστε πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατείνω τὰ προσκεφάλαια. καὶ ἐν Λυσιστράτῃ, ἐν σφηξὶν ὀροφῶν θέασαι. Ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν. λεληθότως σκώπτει τὸν τῶν φιλοσόφων βίον, ὡς ἐπίπονον καὶ ταλαίπωρον, διὰ τοῦτο εἰς αὔξησιν τῶν λόγων καὶ τῶν συνεχῶς ἀγρυπνούντων ἐν μέχρι τῆς ἑσπέρας ἀναμένοντες φαγεῖν, ὃ δὲ ἦν τότε παρεσκευασμένον οὐδὲν εἶχον.

Λεπτὴν τέφραν. ἰσχνὴν σποδόν. οὐχ ἁπλῶς δὲ τὸ λεπτὴν προσέθηκε πρὸς τὴν ὁμοίωσιν τῶν ἀλφίτων καὶ τὰ παραπλήσια. ἰσχνὴν τέφραν, τὴν ἐκ τῶν κεκαυμένων ξύλων κόνιν. οὐ ματαίως δὲ τὸ λεπτὴν προσέθηκε πρὸς τὸ ταύτην δεῖξαι παραπλήσιον τοῖς ἀλφίτοις. Κάμψας. καμπύλον ποιήσας. ὥσπερ ὀγκίνον εἶναι. ὀρθοὶ γὰρ οἱ ὀβελίσκοι. καὶ Ὅμηρος. αὐτὰρ ἐπεὶ ὤπτησε καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἔδεσμα ἦν οὐδὲν, πρὸς τὸ ὀβελίσκου δεῖσθαι. πρὸς δὲ τὸ λαβεῖν, καὶ ἁρπάσαι τι καὶ κατασχεῖν τὸ καμφθῆναι τοῦτον ἦν χρήσιμον. ἐπεὶ δὲ μέλλων εἰπεῖν ὅτι ὑφείλετο, ὀρθὸν ὄντα φησὶ τὸν ὀβελίσκον ἔκαμψεν, ἵνα δι' αὐτοῦ δυνηθῇ κλέψαι τὸ ἱμάτιον. τοιαῦτα γὰρ οἱ κλέπται μηχανῶνται, ἵνα ῥᾳδίως πόρρωθεν ἁρπάσωσιν ὃ βούλονται. Εἶτα διαβήτην λαβών. ἐργαλεῖον ὁ διαβήτης, τῶν λαοξόων ἢ τεκτόνων, τὸ λ στοιχείῳ παρεοικός. τούτου γὰρ ἐν ἐντιθέντες μέρος καὶ τὸ ἕτερον περιάγοντες καὶ χαράσσοντες τὸ ὑποκείμενον, τὸ ἴσον τηροῦσι διάστημα τοῦ κύκλου ἐκ τοῦ κέντρου.

Ἐκ τῆς παλαίστρας. ὅμοιον τῷ ὑπὸ Εὐπόλιδος ῥηθέντι περὶ Σωκράτους. στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν οἰνοχόην ἔκλεψεν. ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτου ὅτι παίδων ἤρα ὁ Σωκράτης. ἐν ταῖς παλαίστραις γὰρ τὰ πολλὰ διετρίβοντο ἵνα αὐτοὺς ὁρῴη. Ὑφείλετο. τοῦτο παρ' ὑπόνοιαν ἐπήγαγεν. ἔδει γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν μετέβαλεν αὐτὴν εἰς τὰ ἄλφιτα. Ἄλλως. δέον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν κατέγραψεν ὡς τέως προσέχοντες οὐκ ἐπειρήσαμεν καὶ σχήματά τινα ἐπεποίηκε, εἰς ἃ πάντων ἡμῶν ὄντων καθάπερ ἐκ χηνὸς τροφῆς ἐπελάθετο, ἐπήνεγκεν ὅτι ἀπὸ τῆς παλαίστρας ἔλαβε τὸ ἱμάτιον. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς περὶ τὰς παλαίστρας τῶν παίδων ἕνεκα διατρίβοντα. ἐκεῖ γὰρ ἐφοίτα ὡς γυμνοὺς τοὺς παῖδας ὁρῴη. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ τὰ γεωμετρικὰ θεωρήματα διδάσκοντες διαβήτας γράφουσι ταῦτα, φησὶν ὅτι ὀβελίσκον κάμψας καὶ διαβήτου σχῆμα διαλαβὼν, πάρτας πρὸς αὐτὸν ἐπαγόμενος, ὑφείλετο τὸ ἱμάτιον. Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν. οὗτος ἐγένετο τῶν ἑπτὰ σοφῶν εἷς, Μιλήσιος. ὃς πρῶτος τὰ περὶ οὐρανὸν ἐξεῦρε. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ἀπ' εὐθείας τῆς ὁ Θαλῆς ὡς ἑρμῆς, ἑρμῆν Θαλῆν. καὶ ἑρμέας, ὡς Θαλέας. διχῶς δὲ τοὔνομα ἐκφωνητέον. βαρυτονούμενον, Θάλης ὡς χρέμης οὐ, ἡ γενικὴ, Θάλητος ὡς χρέμητος. Θάλητι. Θάλητα. ὡς τὸ Θάλητα χρημάτων ἐλεύθερον. εἰ δὲ καὶ περισπωμένως, Θαλῆς, ὡς ἑρμῆς. καὶ Θαλοῦ, ὡς ἑρμοῦ. Ἄλλως. ὁ Θαλῆς οὗτος Μιλήσιος ἦν, εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. τὸ ἄκρον μηχανικὸς ἦν. στρατεύσαντος γὰρ Κροίσου πρὸς Κῦρον, καὶ μὴ δυναμένου τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ διαβῆναι τὸν Ἅλυν ποταμὸν μέγιστον ὄντα, τοιόνδε τι μηχανᾶται

Eupolis contra socratē

Ὦ Ἡράκλεις· ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

ΜΑ. Τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι;

ΣΤ. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.

Ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί;

ΜΑ. Ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. ΣΤ. Βολβοὺς ἄρα

Ζητοῦσι. μή νυν τουτογὶ φροντίζετε.

Ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.

Τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;

ΜΑ. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον.

ΣΤ. Τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

ΜΑ. Αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

Ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.

διατιμηχανᾶται. ὥστε τῆς στρατιᾶς ἰὼν τέμνει τὸν ποταμὸν ἑτέρωσε ῥεῖν. ὑπέναντα, ἀλλὰ τὸ ῥέεθρον αὐτοῦ σχεθὲν, τὸ μὲν ἐν εἰς τὴν ἀρχαίαν πορείαν ἐχώρει. θάτερον δὲ ὑπὸ τῆς ἀλλάσσει ἐκ τῆς στρατιᾶς. καὶ οὕτως ἐπεραιώθησαν. ἐποίησε δὲ τὴν εἰς δύο τομὴν, ἵνα καὶ παριόντες περαιωθήσωνται. Μαθητιῶ δ' ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐπιθυμῶ. Ὦ Ἡράκλεις. πεποίηκε γὰρ τὸ προσταχθὲν ὁ φιλόσοφος. καὶ ἀνέῳξε τὴν θύραν. ὁ δὲ εἰσελθὼν θεασάμενος αὐτοὺς ὠχροὺς καθημένους, ὡς ἀνθρώπων μορφὰς μὴ ἔχοντας, τί θαυμάζεις. μὴ δὲ ὄψεις διὰ τὴν ὠχρότητα ἔχοντας. ὁρᾷ δὲ τοὺς φιλοσόφους κομῶντας στραφέντος τοῦ ἐκκυκλήματος. Τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι. Πύλος, χωρίον τῆς Λακωνικῆς. ἔνθα Κλέων στρατηγήσας ἔλαβεν αἰχμαλώτους προανύσαντος τὸν πόλεμον Δημοσθένους καὶ Νικίου. εἰκὸς οὖν τούτους διά τε τὸν αἰχμαλωτισμοῦ φόβον καὶ διὰ τὸ πολλὰς μὲν ἡμέρας πεπολιορκῆσθαι ἐν ἐρήμῳ νήσῳ καὶ ἀφ' ἧς οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων ἦν λαβεῖν, πολλῷ δὲ καὶ μετὰ τὴν ἅλωσιν συγκλεῖσθαι χρόνῳ διὰ δεσμοῖς ἐν ξύλῳ, ὠχρούς τε καὶ ἰσχνοὺς καὶ δυσώδεις γενέσθαι. ἱστέον δὲ ὅτι τρεῖς ἐπωνυμίας εἶχε τότε. Πύλος. Κορυφάσιον. Σφακτηρία. Ἄλλως. Πύλος νῆσος πλησίον Πελοποννήσου. ταύτην ἐν τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ Λάχης προκαταλαβὼν ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγὸς, φρούριον ᾠκοδόμησεν. ὅθεν ἐξορμώμενοι, τὴν παραλίαν ἐδῄουν τῆς Λακωνικῆς. Λακεδαιμόνιοι γοῦν κατὰ λῦσαι τὸ φρούριον θέλοντες, ἐπέπλευσαν τῇ νήσῳ. καὶ παραστησάμενοι, ἄνδρας εἰκοσιοκτὼ ἐν τῷ τοῦ φρουρίου κατέλιπον. Ἀθηναῖοι δὲ ἔπεμψαν πολλήν τινα στρατιὰν κατὰ τῶν ἀνδρῶν τούτων μετὰ Κλέωνος στρατηγοῦ. ἐλθὼν δὲ ὁ Κλέων μετὰ τῆς στρατιᾶς, καὶ πλεῖστον χρόνον τούτους πολιορκήσας, ὕστερον περιεστήσατο. καὶ αἰχμαλώτους λαβὼν, Ἀθήναζε ἤγαγεν. οἳ, διά τε τὸν πολὺν λιμὸν ὃν ὑπέστησαν διὰ τὴν πολιορκίαν, καὶ διὰ τὸ καταλελεῖφθαι Ἀθήνησιν εἰς εἱρκτὴν, πάνυ ὠχροὶ ἦσαν. Ἀτὰρ τί ποτε διὰ τί ἄρα. εἰσελθὼν δὲ, ὦ συνουσίᾳ κατέλαβε τοὺς περὶ Σωκράτην καθημένους. ἀπεφρόντιζον περὶ τῶν ἐμπέδων. καὶ συγκεκυφότας εἰς γῆν. Βολβούς. τὰ λεγόμενα ὕδνα. ἅτινα τῆς γῆς κάτωθεν ἐξορύσσουσιν οἱ ἄποροι. Ἐγὼ γὰρ οἶδα. ὡς ἄγροικος φησὶν εἰδέναι τῶν περὶ Σωκράτην ἀκριβέστερον, ἔνθα οἱ βολβοὶ φύονται. Οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες. τοιαῦτα γὰρ τὰ τῶν ἄγαν φροντιζόντων καὶ περὶ τὴν διάνοιαν ἐχόντων σχήματα. Ὅμηρος. στάσκεν ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας. Ἐρεβοδιφῶσιν. τὰ ὑπὸ ἔρεβος διφῶσι. τουτέστι τὰ ὑπὸ γῆν ζητοῦσι. Τί δῆθ' ὁ πρωκτός. ἴσως ἐγγύθεν τοῦτο εἴληφεν ἐκ τῶν ἐμπέδων. ἐπεὶ καὶ κάτω ἦν διὰ τοῦ πρωκτοῦ, ἀστρονομεῖν διδάσκεσθαι λέγει. ἀνάγκη γὰρ συγκεκυφότων αὐτῶν καὶ εἰς γῆν ὁρώντων, ἄνω τὸν πρωκτὸν βλέπειν. Ἀλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ κεῖνος. κατὰ τὸ σιωπώμενον ἄγαν ἐξεληλυθότων ἐκ τοῦ φροντιστηρίου τοῖς φιλοσόφοις φησὶν, ὅτι εἴσιτε αὐτὶ τοῦ εἰσέλθετε. ἵνα μὴ ὁ Σωκράτης εὕρῃ ἡμᾶς ἐνταῦθα διατρίβοντας. τὸ δὲ κεῖνος, κατ' ἔξοχήν. Ἄλλως. τὸ ἐκεῖνος τὸ αὐτὸς, ἀντὶ ὀνομάτων παραλαμβάνουσι. καὶ Ὅμηρος πα

ῥᾳδίᾳ γ᾽ τὴν θέσιν λέγουσ᾽ πίπτειν ἐκ τοῦ ἀνωγαίου θεός. Ἐκ τοῦ πυθέσθαι γὰρ εἰς τὸν αὐτὸν ἔφασαν τείνειν ὅπου καὶ τὸ ἐρώτημα. καὶ σὺ τοῖς ἐξῆς αὐτὸς ἐγὼ οὐσωκράτης.

Γρ. ὁ δ᾽ ἦν θεῶν τί πρῶτα. εἰσελθὼν ὁ πρεσβύτης ὁρᾷ τοὺς φιλοσόφους ἐν τῷ ἀέρι καὶ σφαῖραν καὶ ζωγραφίαν ἐν τῷ ὠπιστίῳ. τοῦτο δὲ τὸ διάγραμμα τὰ πρὸς ἡλιακὰς καὶ σελήνας καὶ ἄστρα καὶ γεωμετρικὸν.

Πότερα, τὼ κληρουχικὼ. ὡς ἀγροικῶς τοῦτο φησὶ τὸ ἰδιωτικὼ τὼ ὑποκλήρω δεδομένω. τὼ πεπολιτευμένω ἐπειδὴ οἱ ἀθλοθέται λαμβάνοντες πάλιν πολεμεῖν, ἢ γοῦν ἐνοικήσαντας ἐκβάλλοντες, κληρῳ τὼν αὐτοῖς ἀγνέμον ἢ κληρουχικὼ ἐντεῦθεν λέγει τὼ γεωργικὼ. κληροῦχοι γὰρ οἱ χωρῖται, διὰ τὸ τοὺς αἰχμαλώτους κληρῳ μερίζειν τὼν αὐτῶν γεωργίαν.

Τὸ δὲ σόφισμα δημοτικόν. ὅτε τὴν πρόσχωραν εἶναι τοῦτο ἀβάκιον. ἢ τοι οὗτος τὴν δημωφελὲς μάθημα τοῦ δήμου συμφέρον. Ἄλλως μὲν ἀθήναι. χωρογραφίαν δείκνυσιν αὐτῷ τινὸς ἔνδεν ἔως τοῦ, οἱ μὲν δήμοται, τοῦ ἑτέρου τὸ σόφασιν. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν ῥοῦσι, καὶ κατερωτήσιν δὲ εἶναι τὸ τοῦ φιλοσόφου, ἃ ἐνὰ τῷ φασει δύνατα. τὸ δὲ ἑξῆς, ὡς τοῦ πάλαι ὁδὸν ἐν ᾧ τοῦτο εἰ. ὡς τοῦ τόσοι δοκεῖ ἀπὸ τὸν χωρίον, ἐν ᾧ καθήμενοι δικάζουσιν. Ἐπεὶ δὲ μάσκας οὐχ ὁρῶ κατηγορεῖ ἀθηναίων ἐν τοῦδε, ὡς περὶ τὰ δικαστήρια μόνα ἠχλημένων, ἢ τῷ στρατιᾷ ἀμελούντων. τοῦτο δὲ καὶ δημοθέρμης ἐστὶν ὅτε ποιεῖ. Τὸ δὲ πρᾶττε τὴν μαῖραν διὰ τὸ χῆμα. λέγω δὲ τὸ ἐπίμηκες ἢ θέσεως. διὸ καὶ μαίρεις ἐκλήθη. ἐπιμήκης γὰρ ἦν. μαίνει δὲ ἡ μαίρεις αὕτη διὰ παθημοῦ τοῦ ο. διὸ καὶ ὁ ὄνησωτος αὐτῆς μακεῖδος. ἦν δὲ καὶ εἰ παλὸς οὕτω λεγόμενος κλινόμενος δὲ διὰ τοῦ ᾱ. ἐλέγετο δὲ μάκεις, ἢ τὴν κυπλάσων μία ἡ ἱκαρῶ. ἀφ᾽ οὗ νομίζουσί τινες ἐρῆσθαι ἢ τὸ ἱκαέιον πέλαγος. Ὑπὸ γὰρ ὑμῶν πρεσταύθη. εἰσφόρον ἐξεταύθη, πολέμου φόρον πρέχουσα δηλοῖ δὲ τὸ ἀπλῶσθαι ἐκ πληρουχεῖσθαι δὲ ἀθηναῖοι κρατήσαντες αὐτῶν. πρὸς τ᾽ χρόνου δὲ ἀπήντησε τὸ μὴ τοῦ πολέμου τὸ χῆμα φησὶν δὲ ἐξεώσθαι δεῖ μὴν τοσοῦτος αὐτοῦ τοῦ φιλοσόφου. ἐπολιόρκησαν δὲ αὐτὴν ἀθηναῖοι μετὰ περικλέους. ἢ μάλιστε χαλκιδέας. ἀφεστῶτας τοῦ πρὸς τὸ πελοποννησιακὸν πολέμου ἢ δεῦτε ἐπὶ νεῖσε τὸ πρεσταύθη. ἴσον τῷ ἔξεστρυχώθη. ἢ κατεσκάφθη. περικλέους δὲ στρατηγοῦντος, κατασχόντος αὐτὴν πᾶσαν φησὶ φιλόχορος τὴν μὲν ἀγορὰν ὡς ὁμολογίᾳ κατασκαφθῆναι. περικλῆς γὰρ αὐτὴν ὑπὸ τοὺς ἀθηναίους

Ἀλλ᾽ ἡλακατέα μὲν οὖν ἐστιν. Μα. οὐκοῦν ἐστὶν; αὐτὴ

Σξ. Ὡς ἐγὼ σὺ ἡμῶν. οὗτος πάνυ φρονεῖ τίζετε

Τοῦτον ἀφ᾽ ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.

Μα. Ἀλλ᾽ ὀχλοῦντε ἡμᾶς. Σξ. οἰμώξεσθε ἄρα.

Φέρε. τίς γὰρ οὗτος οὐτοσὶ φλυκρεμαθρᾶς ἀνήρ.

Μα. Αὐτὸς. σφε. τὶς αὐτός. σωκράτης. σξ. σώκρατες

Ἰὼ οὗτος ἀνάβαινε αὐτόν μοι μέγα.

Μα. Αὐτὸς μέν ἔνδον κάλεσον. οὐ γὰρ μοι σχολή.

Σξ. Ὦ σώκρατες.

Ὦ σωκρατίδιον, σῶ. τί με καλεῖς ὦ φήμερε.

σξ. Πρῶτον μὲν ὅ, τι δρᾶσαν πρῶτον ἐρωτᾶν βολῶ κάτει τοῦτό μοι.

ω. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ἀθλοθέτους ἐποίησεν ὁ πολέμῳ τιμῆσαι τοὺς ἀβαντ᾽ διὸ περιτίθη τοῖς φόροις ἐπεφορτίσθη. ὡς τῇ ἀθηναίων πόλει τεταγμένων τοῖς φόρους αὐτῇ. Ἄλλως. τοῦτο δὲ Φησὶν ὅσον φιλόσοφος οὐ νοοῦσα τὸ περὶ τοῦ μαθητοῦ λεγόμενον. τὸ περὶ τὸ μαῖρα πόρρω πάνυ, ὅτι νοῦς ὁ μὲν γὰρ τοῦ εἰρῆσθαι, ὅτι μαῖρα ἐστὶν ὠμήκης ἡ δύβοια. ὁ δὲ ὠθεῖ αὐξήσεως τοῦ τὸ φόρων ἐξέλαβε. πόρρω σημαίνων γὰρ περικλῆς τὴν δύβοιαν ἐξέτεινε τοὺς αὐ-

Abantes

σχολή

φλήρους ὠθεῖ πολύ. τοῦτο ἔδοξε τοῦ σχεφιωθῆναι νοεῖν τὸ περὶ τὸ πόρρω πάνυ. καὶ διὰ τοῦτο Φησὶν, οἶδα. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν καὶ περικλέους πεφορτίσθη. Τοῦτον τὸν φρονεῖτε. τοῦτο λέγει, ὅτι προσέκειτο τὸ ἀθλοθέτοις. γράφεται μέγα, ἀντὶ τοῦ μεγάλως. τὸ δὲ φρονεῖτε, ἀντὶ τοῦ μεταβουλεύεσθε. ἐπίτηδες δὲ ἡμῶν, διὰ τοῦτο Φησὶ διὰ τὸ ἐν χωρογραφίᾳ σωθῆναι. ἐπεὶ οὐκ ἐκεῖνοι οὗτοι ἀστρονόμοι. Φρέ᾽ πίσ᾽ γὰρ οὗτος ὁ τὼ φλυκρεμάθρας. αὐτὸ φλύπο ἀπὸ τοῦ ἀπλῶς δὲ ἡ σώματος ἐξισωτικὸ δὲ διάνοιαν ἧς προτάσσεται, σημαίνει τὸ λεόμενον τὸ Φρέ. μῶν μὲν οὖν τὸ ἄγε δη

φέρε

πρεμάθρα

Socrates fa fileno fim

Pindar

δημοσθ λοῖ. ἐπάλλοισι δὲ σημαίνει ἄλλοτι ὥσπερ Δημοσθένης. Φρέ᾽ ἐὰν ἡμᾶς ἀπαντήσωσιν οἱ ἑλλήνες ὧν νῦν περὶ καθεκάστων. ἐν τοῦτο βούλεται λέγειν. ὅτι ὑπεξεθέμεθα. ἱρεμαθρᾶ ἢ λέγει, διὰ τὸ μετέωρον εἶναι αὐτὸν ἱρεμοῦντα μόνον. ἔστι ἢ σκευοσείστου ὃ τὰ περιδύοντα ὅπλα εἰώθασι μὴ ἀποτίθεσθαι. Ἄλλως. παρεγκλημα. δεῖ γὰρ ἱρεμᾶσθαι τὸν Σωκράτην ὧν ἱρεμᾶσθαι καθήμενον. καὶ γοῦν εἰσελθόντα καὶ θεασάμενον αὐτὸν, οὕτω πυθέσθαι κρεμᾶσθαι δέ λέγεται, διὰ τὸ οὕτως αὐτὸν ἀεὶ μετέωρον εἶναι κρεμαμένου. γλοιοῦ δὲ χάριν, ἐν ᾧ τοι οὐτῷ παρήκμαζεν αὐτὸ νεφήματι.

Αὐτὸς. τιμῶν τὸν δι᾽ ἀσκαλοῦ οὐκ εἶπε πρῶτον τὸ ὄνομα. Ἀναβόησον. ἐν μαθητῇ λέγει ὅσον φιλάθησ᾽ καὶ γοῦν. οἷον οὐκ ἤκουσέμου αὐτὸς σὺ βόησον. Τίμιε καλεῖσ᾽ ὦ φήμερε. αὐτὶ τοῦ ὦ θνητέ. ὦ ἐφήμερα φρονῶν. ἀντὶ τοῦ φρονῶν τὰ ἡμῶν ἀνθρώπων. Ἄλλως. ὦ ἄνε. ἐλέγετο ἢ ὁ σωτὴρ ἀπόλλων. σεσιλλωμ παρεμφαίνει. σιμὸς τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. περιέθηκεν οὖν αὐτῷ. οἱ-

ον τὸ παρὰ πίνδαρον πόρρω πάνυ. καὶ ἀλεγόμενον παραγαιῶν τὸν σεσιλλημένον τὸν ὀλυμπιονίκην. τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους. ὦ τάλας ἐφήμερε νήπιε. βαδίζῃς χήματα μοι διανομπεύων. ἅμα δὲ ὡς ὑπερφανοῦντος τὸν Σωκράτους τὸ ἀνθρώπινα, καὶ σφόδρα οὕτως αὐτοῦ διότι μετεωρολέσχης ἦν, οὕτως ἐφήμερον ἐποίησεν αὐτὸν, καλοῦντα τὸν γέροντα.

Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. αὐτὶ τοῦ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. τὸν γοῦν δρόμον ἐπιβαίνω. ἀεί. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ μετέωρον αὐτὸν ἐποίησε μαθήμονα. ἐγκ᾽ ταῦτα δὲ ἅμα καὶ τὸ τοῖς πολλοῖς ἀσεβῶν διὰ φλέξεως. ἴσον δὲ καταφρονῶ. Ἄλλως. ὅτι περιφρονῶ

aboea / macris

macris littus

Philochor)

ΣΤ. Ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
Ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ. ΣΩ. οὐ γὰρ ἄν ποτε
Ἐξηῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
Εἰ μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα,
Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
Εἰ δ' ὢν χαμαὶ τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
Οὐκ ἄν ποθ' εὗρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
Ἕλκει πρὸς αὑτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
Πάσχει δὲ ταὐτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
ΣΤ. Τί φῄς; ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
Ἴθι νῦν, κατάβηθ' ὦ Σωκρατίδιον ὡς ἐμέ,
Ἵνα με διδάξῃς ὧνπερ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
ΣΩ. Ἦλθες δὲ κατὰ τί; ΣΤ. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.

[illegible]

Ὑπὸ γὰρ τόκων.

Ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτάτων
Ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
ΣΩ. Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;
ΣΤ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική, δεινὴ φαγεῖν.
Ἀλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν
Πράττῃ μ', ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
ΣΩ. Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ΣΤ. τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ
Σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;
ΣΩ. Βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
Ἅττ' ἔστιν ὀρθῶς; ΣΤ. νὴ Δί', εἴπερ ἔστι γε.

[illegible]

πὰ θεᾶ λέγ᾽ οὕτως, ἀλλ᾽ οἱ
ον, πὰ ἀξιοθέα ἂν ὄρτως με
γάλα καὶ τίμια. Δαίμο-
σιν. ὡσεὶ ἐλεγε τ καπνοῖσ·
τοις· σκιεῖσ τοῖς ἡμετε-
ρασ θεοῖσ· τὸ γὰρ μηδενὸσ
ἄξια ἡμᾶ πνοὺσ καὶ σκιὰσ
ἀνεφέλασ ὀνομάζομεν· οὗ
πολισ σὺ αὐτολυκε, κα-
πνὸσ ἀποφάνῃ ἢ σκιάσ·
φ̄ μοιόρτωσ τῷ φιλοσόφων
ὧν γράφῃ πάντασ εἶναι θε
ούσ, ἐπειδὴ ὡσ ἔφαμεν, περὶ
τὰ οὐράνια μᾶλλον ἐπόνηται.

Σω. Καὶ ξυγγενέσθαι σοὶ νεφέλαισιν εἰσ λόγους.
Ταῖσ ἡμετέραισι δαίμοσιν Σξ. μάλισθ᾽ ὅτε.
Σω. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.
Σξ. Ἰδοὺ κάθημαι. Σω. τουτονὶ τοίνυν λαβέ
Τὸν στέφανον. Σξ. ἐπὶ τί στέφανον· οἴμοι σώκρατες
Ὡσ περ μετὸν ἀθάμανθ᾽ ὡσ θωσομηθύσετε.
Σω. Οὐκ· ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺσ τελουμένουσ.

Σκίμποδα. τὸν κραβατον σκίμποδα λέγουσιν ἀπὸ τοῦ σκιοῦ· οἱ δὲ
τοῦσ ἁλιεῖσ ἐρηται, παρὰ τὸ σκαμβοὺσ ἔχειν τοὺσ πόδασ. Τουγοῦν τοίνυν λαβὲ· καὶ τοῦτο
παρεπιγραφή· καὶ χρὴ τὸν Σωκράτη, πειθεῖναι δεῖ τὸν στέφανον αὐτῷ καὶ κεῖνον λαβεῖν.

Ὡσπερ μετὸν ἀθάμανθ᾽ ἁθάμας εἰ νεφέλης, δύο παῖδασ ἔχεν. Φρύξον & Ἔλλω. ἀφεὶσ οὖν τὴν νε-
φέλην θεὰν οὖσαν, ἣν τῇ γυναικὶ ἐμίησ᾽ ἅλοντ᾽ ἐπησθόμην ἣ νεφέλη, ἀπέπτη εἰσ οὐρανόν. καὶ τὸ
τοῦ ἀνδρὸσ χώραν αὐχμῶσ᾽ ἐλάζε. πέπομφεν οὖν θεωροὺσ εἰσ ἀπόλλωνα ἀθάμασ, ἐρέσθαι πε-
ρὶ τοῦ αὐχμοῦ· ἢ οὖν τούτου γυνὴ θέλουσα Φρύξον καὶ Ἔλλω ἀπολωλένεναι, πείσασα δι᾽ ὀρφω
νοῦ θεωροὺσ εἰπεῖν ἀθάμαντι, ὡσοὐκ ἂν ἄλλωσ παύσασθαι τὸν αὐχμὸν ἔχοντα ἧπυθία, εἰμὴ
τὸν Φρίξου καὶ Ἔλλησ θυσιεῖν παῖδασ. ἀλιούσασ δ᾽ ἀθάμ, μετεπέμψατο τοὺσ παῖδασ ἐκ τῆσ μητρωιᾶσ.
εἰσ οὖν ἱερεῖοσ ἀνθρωπείαν χεροσὶ μιᾷ φονῇ, λέγω Φρύξῳ καὶ Ἔλλῃ τὰ περὶ Φρίξου τῶν οὐ τὰ
τῶν μετὰ τοῦ κριοῦ, ἢ μὴν Ἔλλη ἐν τῷ περαιοῦσθαι τὸν ἐν ἀβύδῳ πορθμόν, ἀπενίγη ποσὶ σε
ἀπὸ τοῦ κριοῦ· ὅθεν καὶ ἀπ᾽ ἐκείνησ ἑλλήσποντοσ μέκληται. Φρύξῳ δὲ ἐποχουμένῳ τῷ κριῷ
εἰσ τὴν τῆσ κόλχων γῆν περισώζεται. ἔνθα καὶ τὸν κριὸν, ὃσ ὑπὸ τῆσ θεῶν χρυσόμαλλοσ γένε
βύη τῷ ἄρχῃ τῷ ἑρμῇ καὶ λατοῖ κήσασ αὐτόθι, τοὔνομα κῆ λέλοιπε τῷ τόπῳ. εἰς τοῦτον γὰρ
Φρύπα οὕτωσ ἐκλήθη. ἀθάμαντα δὲ ἡ νεφέλη δίλιθ᾽ αὐτῇ δῶσειν διὰ τοὺσ παῖδασ πεπήκε.
προσελθεῖσ οὖν στέφανοφόρων ἐν τῷ βωμῷ, τοῦ διὸσ σφαισόμενοσ, ὑπὸ ἡραιλέουσ σέσωσται. οὗ
τῷ γὰρ σοφοκλῆσ εἰσβράματι πεποίηκε. Ἄλλωσ ἐν ἀθάμαντι σοφοκλέουσ, ὑπάκτεται ἀθάμασ
στεφανοφόρων ὥσπερ ἱρεῖον, θήκασ εἰσ πρᾶπόμενοσ περὶ φρύξου. Ἄλλωσ. τοῦτο πρὸσ τὸν ἐπε
ρον ἀθάμαντα σοφοκλέουσ ἀπτεινόμενοσ λέγ᾽. ὁ γάρτοι σοφοκλῆσ πεποίηκε τὸν ἀθάμαντα
ἐστεφανωμένον καὶ παρεσῶτα τῷ βωμῷ τὸν διὸσ σφαγιαθησόμενον. μέλλοντα δὲ ἀποσφάτ᾽ε
σθαι αὐτὸν, παραγίνομαι ἡ γαμηλία καὶ τὸ θανάσιμον ῥυόμενον λέποντα ὡσ σώζοιτο ὁ φρύξοσ,
δ᾽ὃν ἔμελλεν ἐλεῖνοσ πεινῆν ἔσεσθαι. ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ πρεσβύτησ ἐστεπτωῦσπ παραδείγματι τῷ
κατεκεῖνον χρόνον, φησὶν ἐκείνῳ παραπλήσια.

Τοὺσ τελουμένουσ. τοὺσ μὲν μύστασ ἐνδόξοισ δὲ μυστηρίοισ πβαβάλλῃ τὰ τῷ φιλοσόφῳ μαθήμα-
τα. ἵνα ἔτι μᾶλλον πείθῃ προσέχειν τὸν γέροντα, ὡσ βδοστέρῳ τῷπραγματι.

Λέγει

Ἡμεῖσ τοι οὖμῷ. Σξ. εἶ τα δὴ τί κερδανῶ.
Σω. Λεγὲν μὲν ἡδέωσ, τρίμμα κρόταλον. ὥσ περ πάλαι.
Ἀλλ᾽ ἐχάτρεμασ. Σξ. μὰ τὸν δι᾽ οὐκ ἂν δῆτά σε μ᾽.
Κατατρεπόμενοσ γὰρ πασ᾽ ἂν πάλαι γενήσομαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ. ιϛ

Σω. Εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην ὃστισ ἐκεῖ πάλαι.
Ὅστισ ποθ᾽ οὗτοσ ἀνὴρ ἀμέξηται ἀνὴρ, ὃσ ἐχθὲσ ἦλθε μετεωρ.

Ἀλεξιγλώσσει τρίμμα. ἰσάμοσ καὶ δεινοσ ἐστι λέγειν. ἢ δημοδέ-
νησ ἂν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου. ὡσ ἱσάμου καὶ ἀ-
ναισχύντου ῥήτορος καθάπ᾽ ὁ μῦθοσ αἰσχίνου,
πεῖ τρίμμα ἀ
γορᾶσ αὐτὸν πα

λεῖ. τρίμμα ἢ τερίμενοσ ἐν λόπισι. κρόταλοσ ἡ, δύσλωπ᾽οσ. δύσομοσ. ἡμετοφορᾶι. τὸ κροτάλ-
των τε ἢ λέγων λίθους συγκρούειν αὖθισεν αὐτοῦ. τρίμμα οὖν εἶπε, διὰ τὸ τρίβεσθαι τοὺσ λίθουσ. κρό
ταλον ἢ, διὰ τὸ κρούεσθαι αὐτόν. παλαιὸν δέ, διὰ τὴν ῥαχύτητα. ἐπεὶ καὶ τὰ πέλα καλοῦμεν τὰ
δύσβατα. Ἄλλωσ. τῶν τα λέγων ἅμα ὁ σωκράτησ εἰσ τὰ θύματα παραῤῥίπτων ὀρεινοὺσ λίθουσ &
κρούων πρὸσ ἀλλήλουσ, σωναγαγὼν τὸ ἀπὸ τούτων θραύσματα, βάλλει τὸν πρεσβύτην, καθά
περ τὰ ἱερεῖα οἱ τὰσ οὐλὰσ θύοντεσ. καὶ διὰ τοῦτο πείζει τοῖσ ὀνόμασι. τρίμμα μὲν τὴν ἀπὸ
τούτων ἐκπατοῦσαν λατύπην. καλοῦμεν δὲ καὶ τὸν αὐθρώπων τοὺσ κατεγρηγορέναι καὶ μὴ ἀ-
πολοῦσ, βίμματα & πολυτρίμματοσ. πολυκρότουσ. & κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον ὁ
δυσπείασ, οὕτωσ ἀξιοῦσι γράφειν τινέσ. αὖθραμοι ἐννεπε μοῦσα πολύκροτον. Κρόταλον. κυ-
ρίωσ ὁ σχιζόμενοσ ἁλάμοσ. ὁ ἁπατα σκευαζόμενοσ ἐπὶ τῆσ ἑστίασ ὥστε ἀκούειν ἑπτὸ αὐτὸν δυνοιητοῖσ
κρότοισ, καθάπερ κρότον ἀποτελῶν. χαλκοῦσ οὖν ἔσησι φησὶ τὴν φωνὴν δυπερθρωμένουσ, καθάπερ
κρόταλον. Ἐξαίρεμασμὸν ἐφῆσυχίασ. βαλλόμενοσ γὰρ ὁ πρεσβύτησ τῇ πελλῇ ἀπο-
σείεται. διὸ, πεῖρακελεύει αὐτὸν μὴ εἰν. πελλὴ δὲ κυρίωσ τὸ λεπομερὲσ τοῦ ἀλδύρου.

Ὀνὐνύσει γε με. τουτέστιν ἀποτίσεισ. ὅτι μηδὲν ὧν ἐπαγγέλλεσθαι σοκράτησ φύσει. πλησθεὶσ γὰρ φησὶ
τούτων, λέγω δὴ τῶν τριμμάτων τῶν λίθων καὶ τῆσ λατύπησ ἣν ἐφαμὲν πελλὴν καλεῖσθαι,
βυήσομαι πελλὴ. Ἄλλωσ. τῇ χόνι πεπώμενοσ, ἐὰν ἔλθωσιν εἰσ νεφέλασ. λέγεται δὲ πελ-
λὴ, τὸ λεπότατον τοῦ ἀλδύρου. ἀφοῦ πελλύειν τὸ λελικμᾶν. ὡσ τὸ πολλὰσ ἡ χὼν ἐπέλυ-
νεν ἀρούρασ. ἐπεὶ οὖν ἐπεῖνοσ ἔπτυσε βυήσομαι βίμμα κρόταλον πεπελλὴ, αὐτὸσ ἔπτυσε παρὰ τὴν
πελλὴν τουτέστι τὸ ἄλδυρον εἰπὼν, κατατρεπόμενοσ. Εὐφημεῖν χρὴ. ἡσυχαστικὴ αὐτὴ
ἀμοιβαία τοῦ ὕμνου ἐστὶ σύστασισ ὅλη, ἐκ τρίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων ἰαμβικῶν ἑπτὰ. ὧν
τελευτῶσα, ἐπεκούσατε δεξάμεναι θυσίαν. καὶ τοῖσ ἱεροῖσι χαρεῖσαι καλεῖται δὲ τὸ μέτρον
τοῦτο ἀελιοφανεῖον ὡσ ἐπὸ μέρουσ. τὰ τοιαῦτα δὲ ἐθνικὰ καλεῖται ἑτερόσροφα ἐπὶ τοῖσ ἀποδείξεσι πα-
ραγράφοσ Ἄλλωσ εὐφημεῖν χρὴ. τοῦτο πρὸσ τὸν σρεψιάδην. παρακελεύεται γὰρ αὐτὸν
σιωπᾶν καὶ εὐφημεῖν, ἵνα εὔξηται. καὶ μηδὲν βλάσφημον εἰπεῖν.

Ἀμέξηται ἀνὴρ. ἀκατάληπτε καὶ ἀναρίθμητε. τὸν δὲ ἀέρα προσεύχεται. ἐπεὶ δὲ νεφέλασ τούτου
μεσιλιοῖσ Φιλοσόφων λόγοισ, ἀέρα βούλεται εἶναι τὸ παῖ οἱ καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ψυχὴν ἀέρα καὶ
πνεῦμα ἐδόγματίσαντο. Ὃσ ἔχεισ. ὅσ παρείληφασ τὴν γῆν & βασιλεύσ. δόξα γάρτισ
ἐθρυλλεῖτο τῷ Φυσικῶν, ὅτι πλατεῖα οὖσα ἡ γῆ, ὀχεῖται ἐν τῷ ἀέρι.

55

Λαμπρὸς τοῖσθήρ. σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι
Ἀρθητε. φάνητ' ὦδέσποιναι τῷ φρονοῦντι σῆμετέωροι.
Σω. Μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τοῦτί πυθωμὶ μηκαταβρεχθῶ.
Τὸ δ' ἡμὴ κυνῆν οἰκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὴν κακοδαίμονα ἔχον.
σω. Ἐλθετε δὴ τῶν πλουτίμητοι νεφέλαι τῷ δεῖς ἐθέλει ξυν.
Εἰ τὴν πρὸ λύμπρου κορυφαῖς ἱεραῖσι χιονοβλήτοισι καθῆσθε.
Εἰ τῶν κεανὸν πατρόσωνκητρισιερὸν χορὸν ἱκατερυμφαις.
Εἰ τοὺς ἀνειλὰ προχοὰς, ὑδατ' χρυσοειδεῖς ἀρυεσθε προχοῦσιν.
Ἠμαὶ τινὰ λίμνην ἐχετὴν σκοπὸν ὀλον μιφόρητον μίμαντ.
Ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν. Ἐς τ' ἱεροῖσι χαρεῖσαι.—

Λαμπρὸς τοῖσθήρ. σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι. ἰσόπλευρον τὸ τοῦ ἡλίου φῶς εἰσήκραλεῖται. ἀπὸ τοῦ αἴθειν ὅδεστι πυροῦ. θερμὸς γὰρ ὁ ἥλιος καὶ διὰ πυρός. διὸ καὶ δύ καίρωσ ὁ ποιητὴς τοῦ ἡλίου εἰώθει λέγειν ἐκείσατο. αἰθέρα λαμπρὸν εἰπών. Σεμναί τε θεαί. αὐχεῖ τῶν λέγει τας μὲ φέλας σεμνὰς ὡς τοὺς εἰρηνύας. ἃς ἐκ βρετὸ μόμοι πάντως ἂν, ὀνομασὶ λέγειν δύ μενίδας αὐτοὺς καὶ σεμνὰς θεὰς προσηγόρδυσαν τὸ γὰρ σωφρονικὸν, σεμνὸν νενόμισται. Βροντησικέραυνοι. ἀλλήλων γὰρ προερχομένων τῷ νεφελῶν πῦρ ἐξάπτεται ἐκ τῆς πυκνῆς ἐκτρίψεως. ἰδίως δὲ κἀντεῦθεν, τῷ σωθέντι τούτῳ κέχρηται. δοκοῦσι γάρ τινες αἱ νεφέλαι προδεικνύναι καὶ προσημαίνειν ἡμῖν, γύστε ὄμβρους ἢ τοὺς χαλάζας τοῦ οὐρανοῦ, ὅτε βροντᾷ ἢ ἀστράπτει ἢ ὅτε σκηπτοὺς ἐπιπέμπει. ἐκ τῶν νεφελῶν φησι τὴν ἀστραπὴν καὶ βροντὴν συμπροσμίγνυσθαι ἀπὸ πέμπειν. Ἀρθητε. φυσικώτερον ἐχρήσατο τούτῳ τῷ λόγῳ. ἄρθητε εἰσῶν. οἱονεὶ, ἐπάρθητε. φασὶ γὰρ τοὺς νεφέλας εἰσ ὕψος αἴρεσθαι κατὰ λίαν ἀπὸ τῆς γῆς. ἢ τῆς θαλάττης. Τῷ φροντίδι. δυώ ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῦ σωθρόνους ἢ ἐπὶ τοῦ προεσβύτου νοεῖσθαι. ἐπεὶ μύθου σωφρόνους ἵνα ᾖ πᾶσα καλῶν αὐτῷ φανῆναι τὰς νεφέλας. ἐπεὶ δὲ τοῦ γέροντος, ὡς ἤδη συμπαραριθμοῦντος αὐτὸν τοῖς σωκράτους τῷ τῇ φιλοσόφων συλλόγῳ. Μήπω μήπω γε. ἐπιμαδὴ σθωσις καλεῖται γὰρ τοιᾶτον σχῆμα. τὸ δὲ ς τοῖς αὐτοῖς ὁμόμασι χεῖται ἐμφανῶς. ἐστὶ δὲ περιγραφὴ δισταλασιάσας γὰρ τὸ ἱμάτιον περιβαλέσθαι φησὶν αὐτὸ θέλειν ὑπὲρ τοῦ σκέπεσθαι καὶ μὴ ἦ ἦρ αὐτοῦ ἱκαθιλιέσθαι τὸν ὑετὸν τοῦ σώματος. ἢ γὰρ ἀρχὴ τῷ διονισίων, χειμῶνος ἄγεται. Τὸ δὲ μὴ κυνῆν. περιεσφαλέαν. ἀγροίκων φόρημα. οὕτως δὲ ἐλήφθη, ἐπειδὴ πρῶτον, ἀπὸ κυνείων δερμάτων ἦν. Ἔχον τα, οὐ μόρον δηλονότι, ἀκάνθον, ἐλλειπὲς γρ ἐρητει. Χιονοβλήτοισι καθῆσθε. αὐτὶ παρατατικῶς τει, ὁ μήρω λέγοντι, Οὐλυμπον δ' ὃν θεοὶ φασὶ θεῶν ἕδος ἔμμενει. χιονόβλητα γὰρ τὰ ὑψηλὰ τῶν ὀρῶν. πληροῦσθαί τε καὶ διαλήρειν τὸ χιόνα πέφυκεν. εἰώθασι δὲ καὶ τὰ νέφη κρύγοις ἐπιλαμβάνεσθαι. Εἰ τῶν ὠκεανοῦ πατρόσ. ἐστὶν φησὶν ὁ ὠκεανὸς πάντα τὸν ἀέρα τὸ τῶν μοτίαν τὸ ὑπὸ γῆν ἁδάφη ἢ τὸν ὑετὸν τούτοις ἐπιχορηγεῖν. Νύμφαις λείπει ἡσυχίαν ἢ σιωπὴν, σιωτοῖς νύμφαις. Προχοὰς λείπει ἢ ἐπὶ τὸ χοὴ ἐπὶ τοὺς προχοεῖς τοῦ νείλου. προχοισιν ἢ ἀγγείοις. Ἠμειῶτιν λίμνην. πτεῖ τοῦτης ἡ πρόδοχος μαρτυρεῖ, λίμνην εἶναι σκυθίας. ἀπὸ τῆ ποτα μῶν ἢ ἀρυομένων ὕδωρ, ἐς χεῖσιν δηλονότι ἢ τὴν ἅλμην, ἐκ διαφόρων τόπων καλεῖ αὐτὰς ἵνα πυστευθῇ. Νιφόεντα μίμαντος. τὸν ἀεὶ νιφόμενον. ὄρος θράκης ὁ μίμας. καὶ ὄμηρος. πυρῆνι μοίμτα μίμαντι. Χαρεῖσαι. ἡδυπαθεῖσαι. γράφεται δὲ φαρεῖσαι.

ἀέναοι

Νεφέλαι.

Χο. Ἀέναοι νεφέλαι. Ἀρδῶμεν φανερσί.
Δροσερᾷ φύσιν ἀκτῆνων. Πάχος ἀπώκεσε νότβαρυαχές
Ὑψηλᾶν ὀρέων κορυφὰς ἐσιδοῦσαι, Δενδροκόμους ἵνας
Τηλεφανῆ σκοπὸν ἀφορώμεθα, Κτύπου τ' ἀρδμοῦ θ' ἱερὸν χθονός,
Καὶ πόντου κελαδεῖ κελαδήματ'. Καὶ πόντιον κελαδεῖ βρύχημα.
Ὄμμα γοργωπὸς αἰθέρος ἀ Καμάτου σέλας εἰσορᾷ τάδε.
Μὴ μαρέαισιν ἐκπλήξαι. Ἀλλ' ἀποσείσαιμεν νέφος ὄμβρου.
Ἀθανάτᾱ ἰδὲ ἐπίδωμεθα. Τηλεσκόπῳ ὄμματι τόδε.

Ἀέναοι νεφέλαι. ἐπεισόδιος αὕτη στροφὴ ὡδὴ τῆ χορῷ ὠλων ὅτι ιε'. ὧν, τὰ πρῶτα δύο, δακτυλικὰ πενθημιμερῆ. ἃ, καλεῖται ἀρχιλόχεια ὡς ἡφαιστίων φησί, διὰ τὸ τὸν ἀρχιλόχου τοῦτοις χρήσασθαι ἐν ἑπτωσῶ. ὡς τὸ ἐν δὲ βατου σιάδης. ἔχει δὲ τὸ πενθημιμερὲς ὡς εἴρηται πόδας δύο καὶ συλλαβιῶ. τὸ γ'. ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερὲς ὃ καλεῖται ὡς εἴρηται, παροιμιακόν. ἔχει δὲ πόδας γ' ἃ συλλαβὴν ὡς εἴρηται. τὸ δ'. δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον. ὃ καλεῖται ἃ αὐτὸ ἀρχιλόχειον. καὶ τοῦτῳ γὰρ οὕτως ἐν ἑπτωσῖδοῖς ἐχρήσατο ὡς ἡφαίστιων φησί. τετράμετρον δὲ εἴρηται, ὅτι μονοποδίαν μεταξὺ ἔχει τὰ δακτυλικά. τὸ ε'. ὅμοιον. τὸ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ'. ὅμοιον τῷ τετάρτῳ. τὸ η'. τὸ θ'. καὶ τὸ ι'. ὅμοιοι τὸ ια', ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ ιβ', ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ ιγ', δακτυλικὸν δίμετρον κατὰ μονοποδίαν. τὸ ιδ', ὅμοιον τῷ γ'. τὸ ιε', ὅμοιον τῷ ιε'. τηλεσκόπου ὄμματι τόδε. ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές. ὃ καλεῖται ὡς εἴρηται παροιμιακόν. ἔστι γὰρ κοινὴ συλλαβὴ τὸ που, διὰ τὸ ἔχειν ἐμπροσθεν φωνῆεν. ἐπὶ τῆ τέλει παράγραφος καὶ διπλῆ ἐστω νενδυκία. δηλοῦσα ἔχειν αὐτα ᾠδήν. Ἄλλως ἀέναοι νεφέλαι μετὰ τῶν τοσωκράτους δύχηθ αἱ νεφέλαι παραμελοῦν ται δ' ὅθεν ἑαυτῶν πεισθῆναι τῇ ἐπιλήσει καὶ σωφρονισθῆναι καὶ οὕτως ἐπιφανῆναι τῷ σωκράτει. ἐκ τούτων δὲ ὁ χορὸς σωέστηκεν αὐτῷ. διόπερ καὶ τῶν ἐπιγραφὴν τοιάυτην ἔχει τὸ δρᾶμα. νεφέλαι. ἅτε δὴ ἀέριος καὶ πνεύματος οὐσία καὶ χυνομένη σωματοειδής. ἀέναοι δ', αἱ διαπαντὸς νάσται. ὡς ἀέρα, πλάμος, ὁ ἀδιαλείπτως ῥέων. τοῦ δὲ χοροῦ τὰ σ' ἑκατέρωθεν λέγουσι παρῳδοὶ, οὔσας ις' κῶλων. ἧν ὑποκειτῶν μέσων ὄντων ιε' ἴσων, ζ' ἀναπαίστων τετραμέτρων καταληκτικῶν. καλῶς δ' εἶπεν ἀέναοι. εἰσὶ γὰρ ὑδάτων μητέρες. ἀρθῶμεν δέ, ἀναπηδήσωμεν. Φύσιν διάπτυον πεντακρυφερομένου. ἅλμης γὰρ ὠκεανοῦ βαρυαχὲς. ἀκολούθως τοῖς ὑπὸ τοῦ σωκράτους εἰρημένοις. ἀλλόμεθα διὰ τὸ ἄδηλον, ἐκ διαφόρων αὐτὰς γνώμων καὶ τόπων καλεῖ. ἵνα οὕτως ἀληθείας τυχεῖν δυνηθῇ. αἱ δέ, ἀπειρηκυῖαι ἑαυτῶν γνώσεως γνώσουσαι τὰ κενὰ βεῖς, οὐδὲ δυνήσεσθαι καὶ ποθεν αὐτὰς ἀρθῶνται δήσει. Ἄλλως βαρυαχὲς, τὸ μέγα ἠχοῦντος. οἱ δὲ βαρεῖς τόνοι μοι ῥέοντες, μέγα ἠχον ἀπεργάζονται. Ἰνα τηλεφανεῖς. ὅθεν ἀφῶν ἔστιν ἰδεῖν τὰ πρρω. τοῖς δὲ εἰς ὕψος οὖσι, τὰ μακρὰ καταφανῆ. τὸ ἵμα, αὐτὶ τοῦ ὅπου ἢ τόνα ἀφορώμεθα ἐστίν, αὐτὶ τοῦ ὅθεν. ἐκχεῖ ἢ ἐπιρρήματι τῷ ἐνεγκωσι αὐτὶ τοῦ ἐκ τόπου. Σελαγεῖται αὐτὶ τοῦ, λαμπαδεῖ. ἔοικε ἢ λέγειν τὸ ἥλιον. ἐπεὶ καὶ οἱ ζαπικοὶ ἐκάθισιν ὀφθαλμὸν ὁρομάζειν αὐτὸν. οἱ αὐτὴ δὲ λέξα ἀπὸ τοῖς φιλοσόφοις, ὄμμα εἰθέρος καλεῖν τὸν ἥλιον. Ἀθαμάτους ἰδέας. ἐπεὶ ἃ γυμνὰ θεᾶς ἐστὶν ἰδεῖν ἐσιέναι μέλλουσι. Ἵστο λέγουσιν. ἐμπαθῆ σκυλάζόμενα τὸ εἰσοδρώς ὅμοιοι μὲ τοῖς αἰγοὶ θεοῖς ὄντα. πεπεισμένοι ἐνέφυσι τινὰ φύσιν.

ζαθέων. διὰ τὸ σε

Ἀθανάτα ἰδέας. ἰδέαις. ἢ τοῖς

ἀέναοι

σελαγῶντε

Communis ba πῶ ga uocalis

Oculus gth sol a philo us dicit

Σω. Ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.
Ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
Στ. Καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
Πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
Κεἰ θέμις ἐστὶ, νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστὶ, χεσείω.
Σω. Οὐ μὴ σκώψῃς, μηδὲ ποιήσῃς, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι.
Ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

Ἄλλως ἀθανάτας. τῆς ἰδέας ἔχεται καὶ ἔστιν οἰκεῖον ἐνθυμήματι πλάσει. μέλλει δὲ τὰς νεφέλας γυναικομόρφους εἰσάγειν ἐσθῆτι ποικίλῃ χρωμένας· ἵνα τὰ τῶν οὐρανίων φυλάττωσι σχήματα. τὸ δὲ ἐπιδώμεθα, ἀντὶ τοῦ ἐπιφανῶμεν. ἐπισκέψωμεν ἵνα γυναῖκας εἰσαγάγῃ τὰς τοῦ χοροῦ. ἐπίδωμεν καὶ σκεψώμεθα. Ὦ μέγα σεμναί. τὸ μετρικὸν τοῦτο ἀμοιβαῖον σύστημα ἐκ στίχων ἐστὶν ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ζ΄. ὡς ἐρρέθη. λέγεται δὲ τοῦτο σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές, ὡς Ἡφαιστίων φησίν. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει παράγραφος. Ἤσθου φωνῆς. ἐν ταῖς κωμῳδίαις τινὲς τὰ καλύμματα ἠχεῖα ὧν ὁ τύπος σχηματίζεται εἰς βροντῆς ἀπήχησιν. ἔστι δέ τι ἐν τῇ σκηνῇ μηχάνημα, τὸ καλεῖται βροντεῖον, ἀμφορεὺς μεστὸς ψηφίδων, ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα.

Καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι. ἀντὶ τοῦ προσκυνῶ ἢ καταπέπληγμαι. δεῖ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις σχήμασιν ἐνδείκνυσθαι τὸ δεδιττόμενον καὶ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τῶν νεφελῶν ἐκπεπληγμένον. σέβεσθαι δὲ ὡς σεβασμίας ὑπὸ θεῶν καὶ τιμωμένας. καὶ προσκυνῶν δὲ, ὅθεν ταῦτα λέγει. Ἀνταποπαρδεῖν. ἀντὶ τοῦ κτυπῆσαι καὶ ἀντηχῆσαι. περὶ δὲ τὴν βροντὴν ἔπαιξεν, ὁμοιῶν αὐτῇ τῆς πορδῆς τὸν ἦχον.

Πρὸς τὰς βροντάς. μηχανή ἐστιν, ὃ καλεῖται βροντεῖον ὑπὸ τὴν σκηνήν. ὃ ἦν ἀμφορεὺς, ἔχων ψηφῖδας θαλασσίας. ἦν δὲ λέβης χαλκοῦς, εἰς ὃν αἱ ψῆφοι κατήρχοντο. καὶ κυλιόμεναι, ἦχον ἀπετέλουν. Τετρεμαίνω. τρέμω παραγώγως. ἐπίτηδες δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν περαινόμενος.

Κεἰ θέμις ἐστί. καὶ εἰ δυσσεβές ἐστι καὶ ὅσιον καὶ εἰ μὴ εὐσεβὲς ὡς ὑπὸ τοῦ φόβου προειλημμένος καὶ μὴ δυνάμενος ἑαυτὸν ἀνασχεῖν ἔτι. ὁ γὰρ ἐπιστάμενος ὅτι μὴ δέοντα ποιεῖ, εἶτα τοῦτο οὐδὲν ἧττον ποιῶν, ὑπὸ μείζονος ἀνάγκης ἐξαγόμενος, εἰς τὸ παρανομεῖν δείκνυσιν ἑαυτόν. Οὐ μὴ σκώψῃς. τοῦ τρόπου μὲν ὁ Σωκράτης καὶ ὡς περιφρονῶν τὰ ἀνθρώπινα πιστῶς λέγει, καὶ τοὺς μὲν κωμῳδίας ποιητὰς, ἡγούμενος ἀθλίους. ὁμοῦ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸς μὲν οὔ. τῶν δὲ ἄλλων κωμῳδογράφων ἀπεχθομένων. ὡς καταλιπόντων μὲν τὴν ποίησιν, τοῦ δὲ σκώπτειν ἐχομένων.

Οἱ τρυγοδαίμονες. οἱ ποιηταί. ἐπειδὴ τὴν τρύγα χριόμενοι ἵνα μὴ γνώριμοι γίνωνται, οὕτως τὰ αὐτῶν ᾖδον ποιήματα κατὰ τὰς ὁδοὺς ἁμάξης ἐπικαθήμενοι. διὸ καὶ παροιμία ὡς ἐξ ἁμάξης λαλεῖ. ἤγουν ἀναισχύντως ὑβρίζει. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ κωμικοὶ ποιηταί. Ἄλλως. οἱ κωμικοὶ παρὰ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλοὶ τῇ αἰσχροποιίᾳ ἐχρῶντο. κακοδαίμονας δὲ, παρόσον ἀφέμενοι τῶν θείων, περὶ τὸ σκώπτειν τρέπονται.

Σμῆνος ἀοιδαῖς. κυρίως μὲν τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. Ὅμηρος δὲ κέχρηται τῇ τροπῇ ἐπὶ εὐγλωττίας ἐπαινῶν τὸν Νέστορα. τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. ὅπερ ἐστὶν ἑσμός, τουτέστι σμῆνος τῶν Ἀριστοφάνους ᾠδῶν.

ΑΝΤΩΙ ΔΗ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ ΚΩΛΩΝ ιϛ΄.

Χο. Παρθένοι ὀμβροφόροι Ἔλθωμεν λιπαρὰν
Χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον.
Οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα Μυστοδόκος δόμος.
Ἐν τελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται. Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα.

Παρθένοι ὀμβροφόροι. ἡ ἀντῳδὴ αὕτη τοῦ χοροῦ, κώλων ἐστὶν ὁμοίων τῇ ᾠδῇ δεκαέξ. ὧν ὁ τελευταῖος, καὶ μέσα βαρυνόμενα αὐλῶν. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει δύο διπλαῖ. ἡ μὲν κατ' ἀρχὰς τοῦ κώλου, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. καὶ ἀμφότεραι ἔξω νενευκυῖαι, δηλοῦσαι ὅτι τέλος ἔχει τὰ ἀποδιδόμενα. τινὲς δὲ εἰς τὸ, παρθένοι, στίζουσι, τὸ παλίμβολον τῶν νεφελῶν παριστάντες. ἄμεινον δὲ εἰς τὸ ὀμβροφόροι στίζειν. Ἄλλως τοῦτο οὐχ ὑφὲν ἀναγνωστέον. οὐδὲ ὡς ἐπίθετον τῶν νεφελῶν, τὸ, ὀμβροφόροι νῦν ἐκληπτέον. ἀλλ' ὡς αὐτὸ καθ' αὑτὸ πρᾶγμα δηλοῦν. ἢ καὶ ἄμεινον μὲν ἂν εἴη ὑποστίζειν εἰς τὸ παρθένοι. συζευγνῦναι δὲ τὸ, ὀμβροφόροι τῷ ἐπιφερομένῳ, ἵν' ᾖ νοούμενον ἔλθωμεν ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ὀμβρουργοῦσαι. καὶ γὰρ ἐν ἀμφοτέροις ἡ ἔννοια σώζεσθαι δύναται. ἀλλ' εὐφημότερόν ἐστιν ὥσπερ προειρήκαμεν. αἱ νεφέλαι παρακελευόμεναί φασιν. ὅλαι ὀμβρίας πληρωθεῖσαι, τῇ τῶν Ἀθηναίων ἐπιπορευσώμεθα πόλει. ἡ δὲ τοιαύτη διαστολὴ, ὑπεναντία τοῖς ἄνω γενήσεται προειρημένοις ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. ὡς χρὴ τὰς νεφέλας τὸ λοιπὸν εὐδίους εἶναι. δι' ὧν ἔφη. ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον. ἐκεῖνο δὲ πρὸς τοῦτο ἀντιθετέον. ὅτι τὸ συμβαῖνον περὶ τὰς νεφέλας αἰνιττόμενος ὁ ποιητής, παλίμβολόν τινα καὶ παλίστροφον ἐποίησε τὴν γνώμην αὐτῶν. ἐπεὶ γὰρ ἐκ τοῦ χειμῶνος εἰς εὐδίαν χωρεῖν καὶ πάλιν ἐξ εὐδίας, χειμάζειν πεφύκασι. Λιπαρὰν χθόνα. λιπαρὰς Ἀθήνας οὐκ ἀπεικότως καλοῦσι. μάλιστα μὲν καὶ διὰ τὸ δόξαι πλουτεῖν τὴν πόλιν. ἔπειτα δέ τοι καὶ διὰ τὴν τῶν ἡμέρων τροφῶν εὕρεσιν. παρ' οἷς ἔτι καὶ νῦν, τὸ λιπαρὸν τῆς ἐλαίας φυτὸν δείκνυται. Ἄλλως λιπαρὰν εὐθαλῆ. τὴν πᾶσι κομῶσαν. Πίνδαρος. λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι Ἑλλάδος ἔρεισμα κλειναὶ Ἀθῆναι. εὔανδρον δὲ τὴν ὑπὸ ἀρίστων ἀνδρῶν παροικουμένην. πολυήρατον δὲ πᾶσιν ἐράσμιον. Οὗ σέβας. ὅπου σεβάσματά ἐστι καὶ ἄρρητα μυστήρια. ὅτι δὲ λίαν ἐσπούδαζον περὶ τὰ μυστήρια, δηλοῖ ἐκ τοῦ ψηφίσματος Μεγαρέων. Ἄλλως. εἰκότως πρὸ πάντων σεμνολογοῦσι τὰ Ἐλευσίνια. κοινωνίαν γὰρ ἔχουσι πρὸς τὰς θεὰς ὅσον ἐκ τῆς τοῦ ἔτους φορᾶς καὶ τῆς τῶν καρπῶν αὐξήσεως. αὗται δὲ τὸν Ἴακχον ἐχόρευσαν ταῖς θεαῖς νεφέλαις μυστικαῖς ὡς Ἡρόδοτος. φησὶ γὰρ ἐν τῇ περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ, πολὺ λειπομένου τοῦ ἑλληνικοῦ πλήθους τῶν νεῶν τῶν περσικῶν, συμμαχῆσαι Ἀθηναίοις τὰς θεάς. μέγιστον τῆς συμμαχίας ἐπιδειξαμένας καὶ ἐναργέστατον τεκμήριον. μελλόντων γὰρ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων εἰς χεῖρας ἥξειν, πρῶτον μὲν πλεῖστον ὅσον κονιορτὸν αἰρόμενον ἀπὸ Ἐλευσῖνος ἐπὶ τὴν συμβολὴν, παντὶ τῷ στρατῷ δῆλον γενέσθαι. εἶτα τοῦτον εἰς οὐρανὸν ἀνιέντα καὶ νέφος γενόμενον, διὰ μέσου τοῦ στρατοπέδου χωροῦντα, τὸν Ἴακχον βοᾶν. μυστικὸς δὲ ὁ λόγος ὁ περὶ τὰ ἀπόρρητα μυστήρια. λίαν γὰρ αὐτοῖς τὸ μὴ ἐξαγγέλλεσθαι ταῦτα ἐσπούδαζετο. Μυστοδόκος δόμος. τὴν Ἐλευσῖνα λέγει. μυστικὸς καὶ ἱερός. τοὺς μύστας ἐπιδεχόμενος. ἔνθα τὰ Δήμητρος καὶ Κόρης ἐπιτελεῖται μυστήρια. Ἐν τελεταῖς ἁγίαις. ἐν τελεσιουργίαις ὁσιωτάταις, τουτέστι μυστηρίοις. εἰκότως δὲ τὰς νεφέλας παρήγαγε, πρῶτον σεμνολογούσας περὶ τῶν μυστηρίων. ἐπεὶ ἔχουσί τινα πρός τε τὰς θεὰς αὐτὰς καὶ τοὺς διὰ ταύτας καρποὺς τελειουμένους οἰκειότητα. εἰ γὰρ τῶν νεφελῶν τὸ ὕειν, ἀδύνατον δὲ καρποὺς ἄνευ ὄμβρων γεωργεῖν, πῶς οὐκ οἰκεῖος ὁ περὶ τῶν θεῶν ταῖς νεφέλαις λόγος. Οὐρανίοις τε θεοῖς. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν καταχθονίων, ὧν ἡ Δημήτηρ καὶ Κόρη. τὸ οὐρανίοις δὲ θεοῖς ἐπήγαγεν ὑπερβαλλόντως εὐσεβῆ βουλόμενος ἀποδεῖξαι τὴν πόλιν. αἱ μὲν γὰρ ἄλλαι πόλεις ἑνὶ κεῖνται θεῷ. αἱ δὲ Ἀθῆναι πάντας ἀδιαφόρως τοὺς θεοὺς τιμῶσι.

Καὶ προσοδοι. θρησκείαις περιττοὺς βωμοὺς προσοδοι τοῖς θεοῖς ἡ προσελθύσεις.

Εὐσεφανοι τε. περὶ τὸ μηλίλωπ. ἐπὶ τοτε τοι χαρίεντως ἐρετε ἀὐτοι γὰρ εἰσιν οἱ δύσεφαμοι θυσίαις κοσμεῖν μὴ δυνάμενοι στεφανοῦν τοὺς ναούς. πλησιοῦν δὲ τοὺς βωμοὺς, ἱερῶν καὶ θυμιαμάτων. Γαυτοδακτως ἐν ὤρεσι. δηνεκῶς. πανυκίζειν ῥᾳ, ἀντὶ τοῦ θρησκεύειν πάντας θεοὺς καὶ πανηγυρίζειν ἀεί, θύουσι δι' ἀπαντὸς καὶ δηνικῶς.

Ἡεστὸς περχομένω. τῷ πρώτου σαν ἑορτῷ λέγει. τουτέστι τὰ διονύσια. ἀρχομένου δὲ τοῦ ἤρος, ἀρχὴ δὲ ἡ πανήγυρις. βρομία δὲ χαίρουσι οἱ διονυσιακοὶ ἀγῶνες. οἷς εἰ ἅμιλλαι ἦν χορῶν. Ἐυκελάδων τε χορῶν. προσηνλοω δὲ τοῖς γαμικοῖς ἐπὶ τοῖς ἰωμικοῖς. ἐπηνλοω δὲ πρὸ τοῦ μνώου τοῖς κυκλίοις χοροῖς. θὐκελάδων δὲ τὸ θυμούσων δὲ ἀδέω χορῶν. ἐρεθίσματα δὲ ἦσαν ἅμιλλαι ἢ ὀργάνα μουσικά. τοῖς δὲ διονυσίοις. τοὺς κυκλικοὺς χορεύειν ἐστεφανίζοντο οἱ ἰωμικοὶ καὶ οἱ γαμικοὶ ποιηταὶ, ἀναχορδύοντες τὸ ὑπόδυγον αὐτοῖς πεποιημένα δράματα. Πρὸς τοῦ δύο. ἔνθεσις δὲ τῆς λῆς ἀμοιβαίας καθόλου. ἐκ στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν. ρηε. ὧν τελευταῖος διὰ τοῦτο ἵστασιν τοὺς κοσπαστιασκαὶ τὸν γάμον, ὁ μὲν πρῶτος ἐστιν. καλεῖται δὲ τὸ μέτρον ἀείσεφάνου ὡς εἴρηται. ἐστὶ τὸ τέλειον δίκωλον ἔχον μετὰ λῆξιν. Τοῦτο τὸ σεμνόν. λεληθότως φασὶν εἶναι τὸν ἐπαινεῖ, σεμνὸν εἶναι λέγων τὸ μέλος. ἔστι γὰρ τοῦτο ἀληθές. ὁ δὲ τὸν ἔπαινον ἐπὶ τοὺς νεφέλας τρέπων οὐκ οἴεται φορτικὸς εἶναι. Μῶν ἠρῶναι. ἀπιθάνη ἡ συντάξις τὸ, ἠρῶναι. ὡς ἠίθεοι. ἠθεοι. λατὰ δὲ τὸ ἀρχαῖον καὶ σύνηθες αὐτῷ, ἐνθάδε τρισυλλάβως ποιήσομεν τὸ ἠρῶνει.

Ἀνδράσιν ἁρπῖσ. τοῖς φιλοσόφοις. διασύρει δὲ αὐτοὺς πάλιν. ὠφέλιμοί φησι τοῖς ἀνθρώποις ἀπράκτοις οὖσι ἀρτίως ἐπεχείρησαν εἰς τὰς νεφέλας. Αἷ περ γνώμην. αἵπερ σώζουσι καὶ φρόνησιν ὡς τὰ δέοντα νοεῖν. καὶ διάλεξιν λόγων. ἐμπειρίαν. ὥστε τὰ νοηθέντα φράζειν δύνασθαι. Νοῦν σώζουσιν. Τερατείαν. φλυαρολογίαν. Περίλεξιν. περιττολογίαν. περίφρασιν.

Κρούσιν, ἀπατὴν δοκιμασίαν. παραλογισμὸν καταλῆψιν. εὕρεσιν. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ διεξοδικώτερον ἑρμηνεύτεον αὖθις πάλιν ἐπαναλαβόντας. διάλειμμα τῶν λόγων ἐμπειρίαν ὡς ἔφαμεν. ὥστε τὰ νοηθέντα δύνασθαι ἑρμηνεύειν. διαφέρει δὲ διάλειπτος τοῦ διάλειμμος. διάλειπτος μὲν γὰρ ἐστὶ φωνῆς χαλασθεῖσα ἐνίκος. διάλειμμα δὲ τῆς συνεχοῦς φωνῆς ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἐκ τροπῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἀγροικότερον. τερατείαν δὲ. τερατολογεῖν ἢ ἀπίθανα διηγεῖσθαι. ἢ λέγειν πράγματα ἐπὶ εἶναι τῷ ἀνθρωπίνων. περίλεξιν ἡ περιττῶς ἢ περίεργος περιτείνεσθαι διὰ λόγων ἢ δύνασθαι ἑρμηνεύειν τὸ νοηθέν. ὑπερβῆναι λοιπὸν ἔργον τῆς ἐξηγήσεως τὸ λοιπὸν. δεινοῦ δὲ ἦν ὅσων συνέκρινε ῥητορικὴν δεῖ γαυνοῦν εἰ θέμιν δύεν ὑπερβῆναι λοιπὸν ἔργον τῆς ἐξηγήσεως τοῦ λόγου. ἢ γὰρ παραλοπομὸν

Σξ. Ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτὸ τὸ φθέγμ' ἠλυχήμασ' ὑπὸ τῆς τοῦ λογισμοῦ ἀντιλαμβάνεται. ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἀπαιδευσίας. πάσας γὰρ ἀκούοντα. ἢ δοκιμάσαι. ἐπεὶ τὸ σεμνὸν ἡ προτυμωρία δοκιμάζεται. ἡ λαπάλη ψις. τὴν γνῶσιν καὶ αἴσθησιν καὶ τῶν πηχέων. οὐ τῷ χειρὶ ἐλέγομεν τὸ πηχῦ. εἶσι σύσημα ἐκ καταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων καὶ τὸ ἐξῆς. κατὰ λῆψιν δ' εἰώθασι μουσικοὶ λέγειν, ἐπειδὰν πολλάξαντες τοῖς δακτύλοις ἢ τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἅμα λάβωσι ἀντὶ τοῦ νοσεῖν φθέγγον. Γεωδητικαί. αὐτὴ ἡ καὶ αὐτὴ κουφίδιον. καὶ μετέωρα φρονεῖ ἤδη.

Καὶ περὶ καπνοῦ. αὐτὶ τοῦ περὶ μηδενὸς καὶ κενῶν πραγμάτων. στερὸς γὰρ καὶ ἀμενηνὸς καὶ ἀθρὴς ὁ καπνός. παρὰ τὸ μεταρσιολεσχεῖν δὲ τὸ στρολεσχεῖν εἴληπται καὶ τὸ μηδὲν ἅπτου. τοῦτο δὲ τὸ λεπτολογεῖν διασυρμοῦ λέγειν χάριν. ὡς ἰσχνὰ τῶν φιλοσόφων ζητούντων ζητήματα. ἢ ποικίλα καὶ λεπτὰ διεξέρχεσθαι. ὡς εἰς στενὸν κομιδῇ τινὸς διαλεγομένους καθίσαι, μὴ ἔχοντας ὅτι ἀπολογήσωνται. Βλέπειν μὲν καθύπερθεν. βλέπειν δὲ τὸ ῥύμη πρὸς τὸ ἁρπάζειν ἢ σύρειν. ὁρᾶν δὲ ἤδη ματιούσας αὐτάς. πέρνησ ἡ ὄρος τῆς ἀπιθάνης. τοῦτο δὲ ἀρσενικῶς λέγεται ὡς τὸ, εἰς ὀράνας ἔξω φέρων τὸ ῥύμη πέρνησθαι ὅλον. δηλυκῶς δὲ ταῦθα. εἰκότως ἢ εἶπε πρὸς τὴν πέρνησθαι κατέχεσθαι αὐτάς. πᾶσαι δὲ αἱ τῶν ὀρέων κορυφαὶ διὰ τὸ ὕψος ἀεὶ συννεφεῖς φαίνονται. Χωρεῖσθαι τε. τὸ χωρεῖσι καθαρὸν ἀναγνωστέον. εἶτα ὡς ἴσα πρεσβύτα οὐχ ὁρᾶν λέγοντες, προστίθησι πολὺ ἐκ πλείονος τῷ προφορᾶν τὸ λόγου, τὸ αὖ ταῦ πάνυ πολλαί. εἶτα ὡς ἂν οὕτως ὁρῶντες, πρὸς πλείονα γνῶσιν προστίθησι τὸ τόν, τῷ δὲ λεγομένῃ σκάργεαν τῷ τῆς νεφέλης σχήματι δείκνυσι. δείκνυσι δὲ αὐτῷ ὄρος. ὑπερθεάζω τῷ πέρνησθαι, ὃ ἐστὶ περχόντων.

Εἰ μὴ λήμασ'. τῆς νεφέλης πλησίον ὄντων, ἐλεεινὸς μὴ δυνάτως ὁρῶν, τοῦτο νῦν προσέθηκεν ἵνα τὸ νοοῦ μὴ οὕτως. νῦν αὐτὰς ὁρᾶς εἰ μὴ λήμασ' ἔχεις ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μεγάλας ὡς πολυλιπτάς. λήμη δὲ ἔστι τὸ πιπτὸν δάκρυον. δόρν δὲ εἰπεῖν ἐν λήμαις ἦ, κολακευτικῶς εἶπε δείκνυσι τῷ ὑπερβολὴν τῆς λημότητος. λείπει δὲ ἢ ἐν ἢ ἐν κολακευτικῶς ὡς τὸ μοσεῖν ἐν φρενίτιδι ἀποδιμασεῖ ἢ οἱ νοσοῦντες ἔξωθεν ὁμοίας. ἐκ ὁρᾶς ἢ ἐοίκασι λέγειν. ὁ δὲ λησταὶ νόος ἐντὸς πρὸς ἀπιθάνου ἢ

Lucian πολλὰ βιβλία ὠρέμενοι οὐκ ὤκνησεν εἰπεῖν, χύδαις λημῶντες. Νὴ δί' οὐκ ἔξωθεν ὑποκείσεται τὸ ὁρᾶς ὡς ἀληθῶς. ἑώρα δὲ πολὺ σοφώτερον.

Τὰ σαφῆ προτέρα
λοιμάζεται

ταῦτα ἄρα nota 1. propterhoc
ut apud theocritum in thyonisio

1 ὠστεων.

ἐπὶ

∴ ὠφρυης mos att.

καταλήψει

∴ ἠδῆς. ποιημέσης bene ab ἥδω.

Artis diffi

πάρυης mons attice

λήμη

φρενῖτις

χύδαις λυττες νοσῆν ἐν φρενῖτιδι

Σοφιστὰς δὲ ἄγοις
τοὺς πεπαυμένους
μένος. νῦν δὲ τοὺς
μετεωρολέσχας
λέγει. ἅπαντας
τοὺς ἀπὸ τῆς μα
θηματικῶν ὁρμω
μένους. καὶ θαυμα

Σω. Οὐ γὰρ μὰ δί᾽ οἶσθ᾽ ἣν πλείστ᾽ ἀνὴρ τὰν βόσκουσι σοφιστάς.
Θεσμοθέτας· ἰατροτέχνας· φρασιδουνχαροπομπούς·
Κυκλίων τε χορ᾽ ἀοιδαρκάμπτας· ἀνδρὸς μετεωροφενακ.
Οὐδὲν δρῶντας, ὅσους σὺ ἀργοὺς ὀτὰν τοὺς μισθοὺς λέγῃς.
Σ. Ταῦτ᾽ ἀξιεπιστοίων ὑμᾶς νεφελᾶν, ἐφ᾽ αἰσλᾶν δαὶ ὁρμ·

σὸν οὐδὲν ὅπου μηδὲ τοὺς αὐλητὰς οὕτως ἀγορδύλῃ ὠκρησαν. πολλῶν γὰρ ὄντων μισοσυνδρά-
μασι σοφιστῶν, ἓν τὸν ὁποιονοῦν αὐλητὴν βακχυλίδην, ἐὰν τύννομα λατετάχῃ τῶν σοφιστῶν καὶ
τὰ χωρῶν ἢ νῦν πάσης ἐπιστήμης, ἀπέλαβε τὸ ὄνομα τῶν σοφιστῶν. Θεσμοθέτας· ἀπὸ τοῦ γεμίζω
ἐχώρησεν ἐπὶ τὸ λατεῖδος ἐπῶν ἢ ὅτι πάντας αἰνεφέλας ζέφασι τοὺς σοφιστὰς, ἐπιπλαγιτίμας
ἢ τινας. θεσμοθέτεις ἢ, οὐ τοὺς ἀπὸ βαρίου μαίνεσι· αὐλὰ τοὺς εἰς βουλὴν πεμφθέντας· ἐπὶ τὸ
κτίσαι αὐτήν· ἐπεμφθησαν ἢ δέκα ἄνδρες. ὧν ἓν λάμπωνα ἦν ὁ μαίνεσθαι ἔξεστι τὴν ἐπάλουν· ἦν ἢ ἡ
τῶν πολιτευομένων πολάκις λόγους ἢ σωκράτης εἰσάγειν ἐφαίνετο πειθήνης εἰς βουλὴν ἀφορμὰς ἀλόσεως
γὰρ συμβάρεως, θεσμοὶ ἐκλήθησαν ἀπὸ τοῦ ῥήματος βουλεύσασθαι. ὕστερον δὲ ἀπαίδευτοι. λέγονται καὶ βουλεῖα καὶ
βουλευτήρια· ὡς ἐν τῷ ἡροδότου ἐπιγράμματι· ἡροδότου λυξέως μυρίπνοα κόνις ἥδε θανόντα. ἴασος ἀρ
χαίως ἰσοβιλήσας πρυτανεῖον, σῳζόντων πάτριος βλασὸν τὰ πατρῷα. τῷ γὰρ ἀπόλλωνι μῶμον ὑπεκπρο-
φυγών, βουλεῖον ἔχε πάτριον· τὸ ἐθνικὸν ὁμωνύμως βουλεῖοι καὶ βουλευταί. ἢ βουλεῖνος οἶνος ὡς σφά
ξων. παυσανίας ἢ ἀνθεῖαν αὐτὴ λαλεῖ ἀλλ᾽. πολὺ γὰρ μᾶλλον ἐπιφλεῖς θεῖναι ἀπιλίας γὰρ τῆς ἢ
ἔφη ζέφυρος ἐκ τῶν νεφελῶν, ὡς διὰ τῶν οἰωνῶν τὸν σπόρον ἀείρει μανθάνομεν, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἢ τὰ
νέφη ἀποβλέποντας. Ἰατροτέχνας· ἢ ἰατροὶ περὶ ἀέρων ἢ ὕδατος σωτηρίαν. ὕδατα δὲ εἶσι ἢ
εἰς νεφέλαι· σώματα δὲ ὄντα πράττουσι περὶ ἀέρων γόνων ἢ ὑδάτων. Σφραγιδονυχαροπο-
μπούς τοὺς κόμην καὶ πλεκτοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῆς ὀνυχος·
ὡς ὑπὸ τῆς δακτυλίων σπείρεσθαι τὸν ὄνυχα ἐπιμελουμένους ἢ ὅσημέραι ξύοντας αὐτούς, ὑ
πὲρ τοῦ ἀπλάμπειν ἄχαν. ὁ παρόμοιον ἐστὶ τῷ καλλωπίζεσθαι σχολάζοντα πόρνον). Κυκλίωντε· εἰ
νίπτειν εἰς τοὺς πεπαιδευμένους ἢ φιλόξενον). ἢ πλειομένην· ἢ τοὺς τοιούτους εἶναι τῆς σοφιστῶν βούλεται
δυθυραμβοποιούς χρηματίσαντας· τῷ ἢ κυκλίων χορῶν εἶναι οὗτοι διδάσκαλοι. ἀσμαγοπάμ-
πασι δέ, ὅτι διὰ τὸ ἀρμονίας ὑποπίπτειν αὐτῶν τοῖς συγγράμμασι, πάμπαν ἔχουσι πολείονας
ἂς μουσικοὶ καλοῦσι τροφάς· καὶ αὐτὸς τρόφους, καὶ ἐπῳδούς· διὸ καὶ ἐν τραγῳδίαις τὰ χορικά·
Ἄλλως· οἱ παλαιοὶ διαφθορὰν μουσικῆς ἡγοῦντο εἶναι τοὺς διθυράμβους. ἢ πρὸς λθῶν αὐτῶν μᾶλ
λον ἰαθύνεται λέγων· εἰσέτις αὐτῶν ἐωμολόχευσε τὴν καμπεῖ πίνακα καμπήν, οἵασ᾽ οἱ νῦν τὰς
κατὰ φρύνιν τούτας τὰς δυσκολοκάμπους, ἐπεὶ ἔβλεψε τυπὴ ὁμοῦ πολλὰ ὡς τὰς μούσας
ἀφανίζων. ἰαλλίμαχος ἢ πρὸς αὐτοὺς ἀντεινομένους ὅτι πρὸ αὐτῆς καθυπῆλθον. νόθιος ἦν θησεὺς
ἀοιδαί. Μετεωροφέναπας· τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας φεναπίζειν γάρ ἐστι τὸ ἀπα-
τᾶν· περὶ δὲ τῆς φιλοσόφων λέγει. Ταῦτα γ᾽ ἐποίουν· λείπει ἡδία· μιμεῖται δὲ τοὺς διθυ
ράμβους· τὸ δὲ στρεπταίγλαν, ἀντὶ τοῦ διεγραμμένον αὐτῶν τὸν ἐμπροσθεν οὖσαν τῆς αἰγλης τοῦ ἡ
λίου ἢ σκοτίζουσαν· νεφέλης γὰρ ἐπιπεφύσης τῷ ἡλίῳ, οὐκέτι τὸν ἀκτῖνας εἰς τὸν πῦρ ἀφίησι
παῦται δὲ εἰσ φιλόξενον τὸν διθυραμβοποιόν. τὸ γὰρ στρεπταίγλαν αὐτὸς εἶπεν· ἐπεὶ οὖν σωθέ
ντος ἢ πολυπλόκους οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσιν, ἴσατὸ τὸ μῆ τῶν ἐκείνων ζῆλον. ἢ αὐτὸς
τοιαύτας χρῆται. χρῆται δὲ αὐτῇ μιρισθεὶς ἀδιεσταλμένῳ.

Πρημαινούσας

Plato

Callimachꝰ

Διθυράμβους· ποιήματα διθυραμβικὰ ἢ διθυραμβικὰ ἔστιν ἃ καὶ διθυραμβοποιητικὰ καλοῦσιν. ἢ διθύραμβος ἐπὶ τοῦ διονύσου λέγεται. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀπόλλωνος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἡλίου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀρεως. ἢ ἐπὶ τοῦ ἑρμοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφροδίτης. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου. ἢ ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἢ ἐπὶ τοῦ πυρός. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀέρος. ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρους. ἢ ἐπὶ τοῦ ὕλης. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ κακοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ καλοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ δικαίου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀδίκου. ἢ ἐπὶ τοῦ σοφοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀμαθοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου. ἢ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ σώφρονος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἐλευθερίου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνελευθέρου. ἢ ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεποῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ μικροπρεποῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ μεγαλοψύχου. ἢ ἐπὶ τοῦ μικροψύχου. ἢ ἐπὶ τοῦ φιλοτίμου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφιλοτίμου. ἢ ἐπὶ τοῦ πράου. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀργίλου. ἢ ἐπὶ τοῦ φιλικοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφιλικοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ ψευδοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ εὐτραπέλου. ἢ ἐπὶ τοῦ βωμολόχου. ἢ ἐπὶ τοῦ αὐστηροῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ εὐκόλου. ἢ ἐπὶ τοῦ δυσκόλου. ἢ ἐπὶ τοῦ αἰδήμονος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀναιδοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ εὐλαβοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ θαρραλέου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφόβου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνάνδρου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ κακοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ καλοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ δικαίου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀδίκου. ἢ ἐπὶ τοῦ σοφοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀμαθοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου. ἢ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ σώφρονος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἐλευθερίου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνελευθέρου. ἢ ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεποῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ μικροπρεποῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ μεγαλοψύχου. ἢ ἐπὶ τοῦ μικροψύχου. ἢ ἐπὶ τοῦ φιλοτίμου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφιλοτίμου. ἢ ἐπὶ τοῦ πράου. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀργίλου. ἢ ἐπὶ τοῦ φιλικοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφιλικοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ ψευδοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ εὐτραπέλου. ἢ ἐπὶ τοῦ βωμολόχου. ἢ ἐπὶ τοῦ αὐστηροῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ εὐκόλου. ἢ ἐπὶ τοῦ δυσκόλου. ἢ ἐπὶ τοῦ αἰδήμονος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀναιδοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ εὐλαβοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ θαρραλέου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφόβου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνάνδρου.

Διθυράμβους· ποιήματα διθυραμβικὰ ἢ διθυραμβικὰ ἔστιν ἃ καὶ διθυραμβοποιητικὰ καλοῦσιν. ἢ διθύραμβος ἐπὶ τοῦ διονύσου λέγεται. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀπόλλωνος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἡλίου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀρεως. ἢ ἐπὶ τοῦ ἑρμοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφροδίτης. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου. ἢ ἐπὶ τοῦ ὕδατος. ἢ ἐπὶ τοῦ πυρός. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀέρος. ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρους. ἢ ἐπὶ τοῦ ὕλης. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀγαθοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ κακοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ καλοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ αἰσχροῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ δικαίου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀδίκου. ἢ ἐπὶ τοῦ σοφοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀμαθοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου. ἢ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ σώφρονος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀκολάστου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἐλευθερίου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνελευθέρου. ἢ ἐπὶ τοῦ μεγαλοπρεποῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ μικροπρεποῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ μεγαλοψύχου. ἢ ἐπὶ τοῦ μικροψύχου. ἢ ἐπὶ τοῦ φιλοτίμου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφιλοτίμου. ἢ ἐπὶ τοῦ πράου. ἢ ἐπὶ τοῦ ὀργίλου. ἢ ἐπὶ τοῦ φιλικοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφιλικοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀληθοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ ψευδοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ εὐτραπέλου. ἢ ἐπὶ τοῦ βωμολόχου. ἢ ἐπὶ τοῦ αὐστηροῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ εὐκόλου. ἢ ἐπὶ τοῦ δυσκόλου. ἢ ἐπὶ τοῦ αἰδήμονος. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀναιδοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ εὐλαβοῦς. ἢ ἐπὶ τοῦ δειλοῦ. ἢ ἐπὶ τοῦ θαρραλέου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφόβου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνδρείου. ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνάνδρου.

Phlox
Dithyr
Cleomens
Strophę
Antistrophi
Epodi
Dithyrambi
Phrygius

Phloxenus dithyrambopoeta

Dithyrambici poetę compositis & amphibologiis utuntur dictionibꝰ

Γλοκάμῳ δ᾽ ἐκαγορεύσε νεφέλα τύφ· πρημαινούσα τὲ τεύελλ᾽ ἐπὶ
Ἐστ᾽ ἐρεσίας διέρασε γλαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερομηχείς·
Ὁμβρῷ δ᾽ ὑδατ᾽ ἐροσέρᾳ νεφέλαν· εἰς αὖ ταὐτ᾽ κατέπιν
Κεσραῦ τε μαχὴ μεγάλ᾽ ἀγαθᾶν· κρέα τ᾽ ὀρνίθια κιλλάν·
ων· Διὰ μῶν ῥητὰς δ᾽ ἀχὰς καὶ· σ᾽. λέξουσ᾽ ἡμῖν τίπαθοῦσ᾽
Εἰ ἐπὲρ νεφέλαι᾽ εἰσὶν ἀληθῶς· θνητ᾽ εἰξέστιν ἀναξίν·
Οὐ δ᾽ ἐκεῖν᾽ ἐ᾽ εἰσὶ ῥιαῶν ταν· σῶν· φέρε πρὶν ἀῤῥητ᾽ ἴμες εἰσὶν
σ᾽. Οὐκοῖδασαφῶς· εἰξέστιν οὐρανοῖσι πετεπλαμψοὺς οἰωνούς·
Κοὐχὶ γυναιξὶ μὰ δ᾽ ἀλλ᾽ οὐ πάνυ· ἀῶν ταν᾽ ἔχουσιν·

Πρημαινούσας τὲ
θυελλας· τοντε
νέμου· πρημαι
νούσας δὲ αὖτὶ
τοῦ μαινομένας·
καὶ λάβρους φυ
σώσας· πρῆσαι
γὰρ τὸ φυσῆσαι·
νεφέλας· τοὺς
αἰθέρας· ἢ τοὺς ὀρνίθων
ψεσιν εἰκασμέ-
νους· Γαμφοὺς οἰωνούς·
τοὺς τοῦ καμ-
πτομένους καὶ πολε
μίους νεφέλας·
ἢ τοὺς ὀρνίθων ὀ
νυχας· ἀπὸ τοῦ γαμφὰς τὰς ἁρπάγας λέγειν· Ὁμηρ·
οἰονοῖσίτε πῆσι· Ἀφορμηχείς· τοὺς ἑαυτῶν ἀφ᾽ ἑαυτῶν μηχανωμένους· περόσσῃ δὲ αὐτοῖς νικᾶται τὰ ὄρ
νεα· ἢ δηλοῖ ὀρνέων ἴπταται αἱ νεφέλαι· ταῦτα δὲ πέρα τὰ εἰς τὸν ἄνεμον· ἄνεμοι γὰρ
φαντος· ὑγτομ᾽ τοῦτο τοῦ ἐκεῖνο· ἔστι δὲ ἡ ὑγιὴς ἡ τὸ ὑγρὸν μὲν φέλαν· ἐρεπτιλαῦεί περ ὁ τῶν γρα
φεται· ἀπρόστι σωτανῆ ὁμῶν, ἀλλ᾽ οὔτως ἵν᾽ ἐστοῖς ποιήμασιν ἐκείνοις· διὸ ἢ αὐτὸς οὕτως ἐ
θηκεν· οἱ δὲ, πρὸς τὸ δεῖον ὁρμάν· γουτέστι τὰ χυτόμενα, ἑνὸς τὸ πᾶν εἶναι φάσκοντες· τὸ αὐτὸ δέ
περὶ τ᾽ ἀροσερᾶν νεφέλαν· εἰδέναι πτίλαν πρὸς τὸ ὑγρὸν νεφέλαν Ἔστ᾽ αὐτὰν τ᾽ τουτέστι
αὐτὶ τοῦ τῶν ὧν ἐποίουν εἰς τὰς νεφέλας, διὰ τοῦ τὸ ἡδιον τοὺς κεσρέας καὶ τὰ ὀρνιθάκρεα.

Κεσραῦ τε μαχὴ, ἱστέον ὅτι ἐχρῶ αὐτοὶ τοῖς κεσραῦσιν ἰχθύσιν, αἱ κεσρέαι· ἄλλοι μὲν γὰρ τοὺς μυρεί
νας ἀξιοῦσι καλεῖν· οἱδὲ, αἰγοτιδιαφόρων ἰχθύων γένος· νῦν μέντοι κεσρεῖς καλοῦμεν τοὺς κε
φάλους. Τεμάχη μεγάλαν ἀγαθᾶν· τουτέστι τιμίων καὶ λαμπρῶν· ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος· ἢ
ὧν πολλοῦνται· ὧν δὲ ἱερείων οὐκέτι· ἐδώδιμοι δὲ μιμούμενοι τοὺς διθυράμβους· τῷ δὲ ὅλον τέ
νη πρόστε τοὺς παρὰ τοῖς χορηδοῖς ἑστιωμένους καὶ πρὸς γοὺς ἐπτυπανεύω ἀεὶ δεῖπνοῦντας·

Κρέα ὀρνίθια· κατὰ χρῆσιν ὧν ὀρνέων κρέα εἶπεν· τοὺ πορ δὲ μέμνηται ἢ ὠκφωμένων νεφέ
λαις ὑδάτων ἢ ὀρνέων· πῶτα δὲ φησιν ἐπεὶ ἐπτυπανεύω τινὲς αὐτῆ ἐσιγῶντο ἢ τῆ χρησμολό
γων καὶ τῆ μαντέων· βέλτιον μέντοι ὑφ᾽ ἓν αὐαπρῶσι τῷ κρεαγορίθια· ἵνα ὁμοίως μνημονεύῃ
τῶν τῆς νεφέλης προσωπῷ ὠμένων τε καὶ ἑψομένων ἢ τε ἐπὶ γῆς ἐν ἢ πτηνῶν. Διὰ μέντοι τὰς δ᾽ ἀχὰς δηκαὶ
ως· οὐ δικαίως φησὶν ἠξιοῦντο ἢ τιμῆς καὶ τῆ δείπνων, διὰ τοῦτο τὰ εἰς τοὺς νεφέλας ὑπεῖ
τῆ γραφόμενα· οὐδὲν γὰρ ἀξιόλογον ἐποίουν. Ἄντικα δὲ ῥίνας ἔχουσι· εἰσελαύνασιν οἱ χορεύ
ται προσωπεῖα περικείμενοι μεγάλας ἔχοντα ῥίνας, τιλοῖα. ἢ ἀχήμονα δύο τῆ φησιν εἶλος αὐ
τὰς μὴ ἐωραλεύεσθαι διὰ τὸ μὴ νεφελῶν ἀλλὰ γυναικῶν ὀφθῆς χ᾽ ὁτὶ ἀγνοίαν αὐτοῖς παρῆχε· δῆλο
λον οὖν ὅτι ὁπόσα ἐν τοῖς αὖ λέλεκται τοῖς, οὐκ ἐπὶ φλυαρίᾳ ὄντως λέλεκται· τὸ χορεύῃ
ἔξω ἐστῶτος καὶ ἀρυπομοῦντος, ἢ φωνὴ μόνη τοῖς σώμασι δῆλον ἐποίει· οὐ γὰρ ἠδύναντο σὺν τοῖς εἶναι τῆς
σκιωῆς εἰ μὴ ἴσατα πᾶσαι μηδέπω προφήκαμεν δὲ τῆ νεφελῶν εἶναι.

Hom

Nubes fin
unde ex
extenſi

assimila
tes.

γαμφους

νεφρέας
νεφρῶν
νεφρεαι
μυρεῖναι

Σω. Ἀπόκριναί νυν ἅττ' ἂν ἔρωμαι. Στ. λέγε ταχέως ὅ τι βούλει.
Σω. Ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν;
Ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ; Στ. νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;
Σω. Γίγνονται πάνθ' ὅ τι ἂν βούλωνται· κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην
Ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν Ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, κενταύροις ᾔκασαν αὑτάς.
Στ. Τί γὰρ ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σίμωνα, τί δρῶσι;
Σω. Ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
Στ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι,
Ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
Σω. Καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένην εἶδον, ὁρᾷς, διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες.
Στ. Χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι· καὶ νῦν, εἴπερ τινὶ κἄλλῳ,
Οὐρανομήκη ῥήξατε κἀμοὶ φωνήν, ὦ παμβασίλειαι.

Κενταύρῳ ὁμοίαν. τὸ συμβαῖνον ἡ[μῖν?] περὶ τὰς νεφέλας διηγεῖται. πολλάκις γὰρ εἰσὶ νέφη παρομοιούμενα ζώοις ἢ φυτοῖς ἢ ἀνθρώποις, δηλονότι γινόμενα ἢ ἄλλην τινὰ τοιαύτην ὄψεως ἀποτελοῦντα εἰκόνα. φησὶν οὖν οὐ χρὴ σε θαυμάζειν, εἰ αἱ νεφέλαι γυναικῶν ἔχουσι μορφάς, καὶ γὰρ ἐν τῷ οὐρανῷ πολλὰς ἔχουσιν εἰκόνας. τούτων δὲ ἐμνημόνευσεν, ἐκείνων ἕνεκα μόνον, δι' ὧν λοιδορῆσαί τινας τῶν πολιτευομένων βούλεται. Κομήτην. κλέπτην λέγει, ὃς ἦν περὶ κόμην σκώπτομενος. ἀγρίους δὲ καλλωπιστὰς ἐκάλουν τοὺς τὰς ἀπηγορευμένας πράξεις ποιοῦντας. τοὺς παιδεραστάς. Γ...νυμον δὲ λέγει τὸν διθυραμβοποιόν, ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν παῖς, περὶ παιδὸς δὲ ἄγαν ἐπτόητο. λάσιον δὲ ἔχει τὸ σῶμα. ἐπεὶ οὖν καὶ οἱ ἱπποκένταυροι λάσιον ἔχον τὸ σώματος τὸ τῶν ἵππων μέρος, ὥστε καὶ ὁ πρὸς τοὺς Λαπίθας πόλεμος δι' ἀκρασίαν ἔρωτος αὐτοῖς συνέστη, δηλονότι τῶν φιλομανούντων τινὰ θεωμένας, ἐξομοιοῦν αὐτὰς τῇ τῶν κενταύρων ἰδέᾳ τὰς νεφέλας παρῄνιξε. Τί δ' ἢν ἅρπαγα. οὗτος κεκωμῴδηται παρὰ Ἀριστοφάνει ὡς χρεωφειλέτης. τίνι φησὶν αἱ νεφέλαι ἑαυτὰς ἂν εἰκάσειαν, ἐὰν ἀφομοιωθῆναι θελήσωσιν ἑαυτὰς Σίμωνι, διαρπάζοντι καὶ νοσφιζομένῳ τὰ κοινά. σοφιστὴς δὲ ὁ Σίμων ἦν καὶ τῶν ἐν πολιτείᾳ διαπρεπόντων τότε. καὶ πάντως τῶν δημοσίων τι ἐνοσφίσατο χρημάτων. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Εὔπολις περὶ τοῖς αὐτοῖς διαβάλλων αὐτὸν ἐγκλήμασιν οὕτως. ... Ἡρακλέας ἀργύριον ὑφέλεσθαι. κωμῳδεῖται ἤδη νῦν, ἵν' ἢ παύσηται ἁρπάζων, ἢ ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι εἰς δίκην ἀπάγωσιν ὧν κατεδόκει. Κλεώνυμον. τοῦτον ὡς δειλὸν καὶ περὶ τὰς παρατάξεις ῥίψαντα τὴν ἀσπίδα, οἵ τε ἄλλοι κωμῳδοὶ διαβάλλουσι πάντες, καὶ ἐν τοῖς σφηξὶν ὁ αὐτός. ὡς δειλὸς δὲ ἐν πολλοῖς κωμῳδεῖται. τὸ δὲ χθὲς προσέθηκεν ὡς ὑπόγυιον τοῦ Κλεωνύμου ῥίψασπιδος γεγενημένου. τοῦ καιροῦ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δρακόντος. πλείονα παρὰ τὴν συμφορὰν τὰ πταίσματα ἔχει τὰ ὑπόγυια. Καὶ νῦν ὅτι Κλεισθένη. καὶ νῦν φησι διὰ τὸν Κλεισθένην ἐγένοντο γυναῖκες. οὗτος δὲ ἐπὶ κιναιδείᾳ διαβάλλεται. τοῦτον δὲ ὡς γυναικιζόμενον οὐκ Ἀριστοφάνης διαβάλλει μόνον, ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος ἐν Ποτίνῃ, λέγων οὕτως. ληρεῖς ἔχων. γράφει αὐτὸς ἐν ἐπεισοδίῳ. πλοῖος ἴσαι Κλεισθένη κυβεύων ἐν τῷ τοῦ κάλλους ἀκμῇ. τοῦτον ἰδοῦσαί φησιν αἱ νεφέλαι, εἰς γυναῖκας μετεμόρφωσαν ἑαυτάς.

Χαίρω

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ ς'.

Χο. Χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων φιλομούσων·
Σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ τι χρῄζεις.
Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν
Πλὴν ἢ Προδίκῳ, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα, σοὶ δέ,
Ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις,
Κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει, κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς.
Στ. Ὦ γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ τερατῶδες.
Σω. Αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τἆλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.
Στ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε πρὸς τῆς γῆς, οὐλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
Σω. Ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἐστὶ Ζεύς. Στ. τί λέγεις σύ;
Ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.
Σω. Αὗται δήπου· μεγάλοις δέ σε σημείοις ἐγὼ αὐτὸ διδάξω.
Φέρε, ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι;
Καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτόν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.

Χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα. νῦν οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσαν διὰ τὸν χρόνον, ἀλλ' ἀνόητον. τοὺς γὰρ ἄνωθεν ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς πρεσβύτας ἔλεγον. Θηρατά. ἀντὶ τοῦ ἰχνευτὰ λόγων ἢ ζηλωτὰ ἢ μετιὼν λόγους. Ὅ τι χρῄζεις. ὅ τι βούλοιο. Σωκράτει δὲ λέγουσι. τὸ δὲ λεπτοτάτων λήρων, ἀντὶ τοῦ συνετωτάτων καὶ δυσπαρακολουθήτων λόγων. Πλὴν ἢ Προδίκῳ. οὕτως ἡ ἀκολουθία ἔχει τοῦ λόγου. πλὴν ἢ Προδίκῳ καὶ σοί. ὃ ἄλλως τὸν λόγον ἐσχημάτισε τὸ μὲν σοὶ κατὰ ῥῆσιν οὐκ εἰπών, ἔπειτα δὲ ἐπενεγκών. μέμνηται δὲ νῦν τοῦ Προδίκου διὰ σύρων ὅτι μεγίστην δόξαν ἔχει περὶ αὐτοῦ ὡς ὑπερ πάντας ὢν τῇ σοφίᾳ. σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδικος Χῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ, καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. ὁμοίως ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς. τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἷς γέ τις. διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ Εὔπολις ἐν κόλαξιν οὕτω. παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλαίειν εἴπητε τὸ λοιπόν. διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος τοῦ Θηραμένου καθόρνου, ὃς ἐπὶ τῶν τριάκοντα τυραννίδος συμμετέσχεν. κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς τριάκοντα συνέπνευσε. καὶ πλάττει τὸν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλουσῶν ἑκατέρων περὶ τὰ ἤθη αὐτῶν, προσκλῖναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν. Ἄλλως. περὶ καθαιρέσει Σωκράτους τὸν Πρόδικον μέγαν ἀποφαίνει διαφθόντως. οὗτος δὲ σοφιστὴς ἦν μετεωρολόγος. περὶ κιναιδίᾳ διεβάλλετο. Βρενθύει. ἀποσεμνύνῃ σεαυτὸν ἐν τῷ σχήματι καὶ γαυριῶν ὁρᾷς. Καὶ τὠφθαλμώ. ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποί τινες τοιοῦτοι σεμνοὶ μὲν φαίνεσθαι. οὐκ ἔχουσι τὴν ὄψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ περὶ τὴν ἔνδυμα. οὕτω δὲ ἐβάδιζε Σωκράτης καὶ Πλάτων. Ἄλλως. σεμνύνη καὶ μέγα φρονεῖς. οἱ γὰρ περὶ ἑαυτοὺς διδωκότες αὐτοῖς, σοβαρῶς πεφύκασι βαδίζειν. ὥστε τοῦ μὲν Προδίκου ὄντος σοφοῦ, τοῦ δὲ Σωκράτους κενὴν μόνην περὶ σοφίᾳ δόξαν κεκτημένου. Καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕσαι. εἰ τὸ βρέχειν ἦν φησιν ἐν τῇ τοῦ Διὸς ἐξουσίᾳ, καὶ μὴ τῶν νεφελῶν ἦν τοῦτο τὸ ἔργον, ἐχρῆν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ὕειν ἄνευ νεφελῶν. Ἄλλως. δοκεῖ τῷ Ἀρχύτου ... Μύσκελλον ἱστορίας ἔχεσθαι τὸ λεχθέν. Μυσκέλλῳ γάρ φασι χρησμὸν δοθῆναι κτίζειν πόλιν, ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὕετὸς λάβῃ. ὁ δέ, ᾤετο οὐκ ἄν τι ὑπὸ τοῦ τοκτισθῆσεσθαι πόλιν διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. παραγενόμενος δ' αὐτὸς περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀμηχα-

κωπαχρημνάμψαι ἀρχὴ τοῦ
ἀναχρημνάμψαι

Αἰσχύλου ut docet interpres

σχ. Νὴ τὸν ἀπόλλω, ῥύτῳ γέγοι τῷ νιὶ λόγῳ οὐ προσέφυσας.
Καίγοι πρότερον γ' ἐμοὶ ἀληθῶς ὠμὴν διακοσκινοῦρεῖν.
Ἀλλ' ὀξυτόνως ὀρθρόν τ' ὄντ. Φράσον. Τὸ τόμε περιέπτ ξεμαίν.
σω. Ἀὐτὰν βροντῶσι κυλινδομ. σχ. ὦ ξύλον πάντων σὺ λμ.
σω. Ὅταν ἐμπλήθω σύδακτος πολλὰ καναγκαθῶσι φέρεαζ
Καταχρημνάμψαι ὅλην ὁμβρόδιαύαίκλ. εἶτα βαρεῖαι
Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ἠχὼ ταῖς ἀπαντοῦσιν.
σχ. Ὀδὰξ ἀναγκάζων ἐστὶ τὸ σαὐτὰς, ἀχθομένους τὸ φέρεαζ.
σω. Ἡκισ' ἀλλ' ἠθέλησόδινος. σχ. δῖνος, τοῦτο μὲ λελήθ.
Ὀζοὺς ὀκλάσαι μ' αὐτὸν τοῦ δρυοσμιλίαν σιλλάων.
Ἀτὰρ οὐδέπω ἐπεῖτο πατοῦγον ἠγ' βροντῇ μ' ἐδίδαξας.
σω. Οὐκ ἠκουσάσμ. τὰς μεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημί.
Ἐμπίπτουσας εἰς ἀλλήλας πατάγεσθαι δι' ἀγχόνην.
σχ. Φέρε ῥυτίτῳ, χἠ σὺ στεύδ. σῷ. ἀἠρσαν ῥῦ. γώσεδιδάξω.
Ἡδὺ ζῷ μοῦ πανάθηναίοις ἐμπλησθείς, εἶτ' ἐταράχθης
Τὴν γαστέρα. ἀκλόνος ἐξαίφνης αὐτὸ ἀνεκορκορύζησεν;

τρεμαίνω

τρεμαυῶ

ναὸς τῶν θεῶν κτίσιν, παρακαθίσασα τὴν ἀλαλιὰν δακρύφνεπαῦ ὀδυρομήν. ἀ τέλ εἰλήφειαι τὴν χρησίμον. διὸ ἀ δυὸ ἐλιπισε τὴν πόλιν.

Τρεμαίνω. χῆ ἀναδῶλασιαμ αὐτὸ τοφείπ ἦν κἀδεδιέναι. τὸ γὰρ τρέμω καὶ πᾶλλεδζ τὸ σῶμα τῷ ἄγαν δύλαβουμένων.

Κρημνὰ μᾶν. κρεμάμενα ἐκ τοῦ ἀέρ. οἷον ὠὶ κρεμάμενα ἀλλήλαισ καὶ ὠὶ βαρούμεναι πε

ειαυτὸν δὲ τὸ ἓν τοῦ, Πατάσσουσιν. ἠχοῦσιν, Ὅμηρ. Γάστρος δὲ διὰ σῶμα πίνει τοὺς δόρυπων. Hom

Ἀἰθέριον δῖνον. καὶ τοῦτο ἐθρυλλεῖτο παρὰ τοῖς Φυσικοῖς. τουτέστι δίνησις ἡ αἰθερία. ταῦτα δὲ ἐκ τῶν ἀναξαγορείων λαμβανέ. Δῖνον νυὶ βασιλεύουσι. ἐπ' ὀνόματος ἐλαβεν ἐκ τοῦ δίνω. ὡς πᾶ ἐλεῖν μὴ βασιλεύμ τὸν δίνα. ἀλλὰ δῖνον. οὐχ ὅτι τὴν δίνησιν ὑποβάλλ, ἐπεὶ δίνα δίνον ἔφασαν, ἀλλὰ ἱεραμεοῦνδιβαθὺ ποτήριον ὁ ἱμαλᾶται δῖνος. ὅπερ ἄνω δύρύτερον ὂν, ἱμάτιον εἰς ὀξὺ λήγ. τὸ ταὐτὸ γὰρ ἐκτοὺ τοὺς εἰς τὴν τοῦ δίνου παρέλαφε διάνοιαν.

Ἀπὸ σαυτοῦ. ὡσεὶ δι' ἑαυτοῦ λέγω. εἰς τὸ σαυτοῦ τελείαν σικτέον. ἐπεὶ σωθετόρβδι καὶ ἀμετάβατον γίνεται, ὑφ' ὃ τὰ λείπουσι. Ζωμοῦ πανάθηναίοις. ἐν τοῖς πανάθηναίοις εἰ ἀπῆκαι τοῖς ἀθηναίοις πολλὰ ἐπέμπον βοῦς. ὅθεν ἡδὺ φίλφα τῷ κρεῶν. Ἄλλως. ἦν πότε τοῖς πανάθηναίοις ἐκπορεύεσθαι σὺν ζωμοῦ τὴν γαστέρα τὰ δὲ πανάθηναια ἑορτὴ παρ' ἀθηναίοις ἦσαν μεγίστη παρὰ πάντων ἄγεται. ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς πανάθηναίοις πᾶσι εἰ ἀπὸ τῶν ἀθηνῶν ἀπῳκίσθησαν πολὺ βοῦν τυθησόμενον ἔπεμπον, συνέβαινεν ἄφθονα εἶναι τῶν κρεῶν ὥστε πλησθῆναι πάντας καὶ παρὰ τὸ δέον ἐθίσαντας. διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν κρεῶν.

Εἶτα πάλιν ῥαχῆναι. εἶτα συνέβη κινηθῆναι καὶ διαταραχθῆναι τὴν γαστέρα.

Καὶ ἰλὸν. ἰλαρόφρων. καὶ εὐόφ. τὸ καὶ εἰλιξ αὐτῇ συνέπεσε. διεκόρκορυσε δ' αὐτὸ τὸ ἦχος. κορκορυγᾶν χαίρει τὸ τὴν γαστέρα λαλεῖν μόνον. ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ τὸ ἕτερον τὸν ἦχον.

κορκορυγᾷ

Ἀπὸ

61

Νεφέλαι

σχ. Νὴ τὸν ἀπόλλω. δεινὰ ἀπρεπῆ γ' ὀὐθύσμοι καὶ τὰ τέρατ'.
Χὡς σωφρονεῖ τὸ ζῶμί σ' ὃ παππᾶς. καὶ σῦ γ' ἀκέχρας.
Ἀλλ' ἐμὲ πρῶτον παππᾶ. καπειτὰ παῖ παππαππαῖ.
Χὡτ' ἐχ' ὁ κομιδᾶ βροντᾷ πα πα παππαξ ὡς πᾶ ἐκεῖ.
σω. Σκέψαι ῥίψω γ' ἀὲ γὰρ ἰδὼν τυνὸ τοὺς οἷα πορδάς.
Τὸν δ' ἕτερα τὸν δοῦν τὰ ὠέραντ, πᾶ σκεῖος μεβροντᾷ.
Τὸν τέρα τὸν τὸ νόμα τὰλλ' οἷον, βροντᾷ πρὸ δὴ ὁμοίω.
σχ. Ἀλλ' ὁκρώνος πρὸ τὸν αὐφερεῖ λάμπ' ὠνεί. τὸ δωδέκατον.
Καὶ κατα φρύξ βαμῶν ἡμᾶς. πρὺς δ' ἐζῶντ' ὠεῖφλυξ.
Τὸν γὰρ δὴ φανερῶς ὀζύσι ἡσ' ὠὶ τοὺς ἐπόρκους.
Σω. Καὶ πῶς; ὦμῶ ρεσὺ. ἡμέρου ὠν ὀζῶν. ἐβέκκεσέλινε.

Ἀπὸ ἡσιόδου

τυνουγυίνεσιν. σιναγαπᾷ δὲ τοὺς δακτύλους φῆσι τύννον γὰρ τὸ μικρόν. ὅτε δίελαβεν ὁμολογῶ πᾶν ὃν προσβύτιν, τότε πᾶς ὁ σάφ' αὐτὸ ἐπιχειρῇ τὴν συγκλείσει. καὶ φησὶ θαυμάζειβροντῶσιν αἱ μεφέλαι πάντα καὶ

Τύννον
l. tantillum. est in usu l. nomi. tunny. geni. tunny

Φρύνω

πέχουσι τὸν οὐρανόν. ὅτε ἀπὸ μικρᾶς οὕτω φλογὸς οὕσης οὐσης οἰλίας, τοσοῦτος ἥκει ἀπὸ τῆς πορδῆς πνεῦ. Τὼ νόματ' ἀλλήλοιν. διὰ τοῦ ο τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ἀλλήλοις εἶναι δοκεῖ πρὸς φθορὰν ὁμοίως φθορᾶς ἡ πορδὴ. ἐπαιξε δὲ πρὸς τὸ ὁμοιόλεκτα λέγειν. Καὶ χῆ φρύγ. λέγει δ' ὅτι πολλάκις ὁ μεγάλου ὀσφύος ἀφάμης, ἐκ μικρᾶς ῥοῆς αἰγὸς περιφλέγει μόνον. Ἄλλως. χῆ φρύγ. ἐκ τοῦ φ. περιφλυᾷ περιπλεῖ ὠὶ πολῖται. τὸ δὲ ζῶντας, πρὸ ἐσῶ τῆς πόλεως ἥκασαν. Κρονίων ὄζων. οἷον ἀρχαίων ὑπάρχων ὑπάρξας ὀνθέασα ὀσῶσῶ. ἐστὶ δὲ ἡ κρόνια πρὸς τοῖς ἕλλησιν ἑορτή. τὰ πρὸς ῥωμαίοις καλάμια σατορνάλια. ἃ ἀπὸ τοῦ ἐλα. Βεκκεσέλινε. Σεσύγχωσις βασιλέως τῶν αἰγυπτίων κοσμοκράτορα γεγονώς, ἠθέλησε συῶν τοὺς ἀρχαιοτέρους τῶν ἀνῶν. ὁ δὲ φοφόντινα πλωτὸν ὁρμήσας ἀπέκλεισε μετὰ βρέφος. αὐξηθέντος οὖν κἠ βοῶνος βέκ, ἤκουσε δ' ἐν ὠὸ βασιλέως, ὅτι ἀρχαιότεροι ἦσαν οἱ παῖδες αὐτοῦ ἢ ὁ ἀὐτοῖς δὲ ἄρτος βέλ. λέγεται. σωθέντος δὲ ἐπὶ τῷ λέξιν βεκκεσέλινε. ἐπεὶ ὠοὶ ἀράδες πρῶτον ἐβλάστησαν. ἐκ τούτου οἱ περὶ τὸν Apollom. σέλινοι ἐλέσθαντο. Ἀπολλώνιος ἀρμάδες οἱ ἢ πρόθε σελινώδεις ὑδέων. τοῦτο δὲ ἔνιοι οἱ περὶ τὸν Lucillus λούκιλλον τὸν ταρραῖον ὁ σοφοκλέα ὁ θέωνα ἀρ μιλησίους τε δέ φασιν οἱ ἀράδες. δοκοῦσι πρὸ Sophocles φοσελινώδης γενέσθαι ὡς ἢ δόξασα αὐτῇ περιόδου. Θεόδωρος ἡ αὐτῇ εἰκοσῇ. ὀδύτερα. ὀλίγω πρότερον Theo ῥοῦ φησι τοὺς πρὸς μήδαν τοὺς πολέμου ἡραμένους τὸ σελινώδη φανῶναι. ὁ Ἀεισχύλος ἐν τοῖς θέ Eudox σεσι. ὁ Διονύσιος ὁ χαλκιδεύς. ἐν πρώτῳ κτίσεως. ὁ ἔθνος φησὶν ἀρμάδας, σελινώδεις ἐὼν. Μνα Theodor σέας δέ φησι προσελθὼν ἀρκάσιν βασιλεύουσι. Ἀεισχύλος δὲ ἐν τῇ τετραλογίᾳ πολιτείᾳ φησὶν ὅτι. ὃς Aristias βαρὺς τὴν ἀρκάδων ὤκησεν. οἵτινες ὀξὺ ἐβλάστησεν ὑπὸ τῶν ὠὶ τὸν ἀρμάδων πρὸ τοῦ ὠὶ τειλαι τὴν chius σελινώδη. διὸ ὁ προσωνομάσθησαν προσέλινοι. Δούρισ δ' ἐν ὃ πεντεκαιδεκάτῳ τῶν μακεδονικῶν ἀρ Dionysij chalcidey λάδα φησὶν, ἀφ' ἧς ἡ ἀρκαδία καλεῖται, ὀρχομενὸν ἰόν. διὸ ὁ ποτὲ μὲν φλάρμαδίαν ὀρχομενόν. πο νὶς δέ φασιν Εὐρυμίωνα δύο ἡκοσιστὰς περιόδους φοσελίνου. ὅθεν ὁ προσελθὼν στὴ ἀρκάδας κλη Mnaseas θῆναι. ἐνίοις δ' ὑπὸ τυφῶν. ὑπὸ δ' Ἀτλαντος ὁ ξεναγόρας φησὶ. Ἄλλως. αὐτὴ τὰ ἀρχαῖα ὁ μωρὸς ἀρχαῖος ἐκάλειτο ἀπὸ φλισσείας. υἱὸς ἀρκάδος χῆ υἱὸς πρὸ σελινώδης χρόνοις ὁ ἡμ Aristoteles. σάρτης ἢ ὑπὸ τῶν ὕλαιος ὁ εἰς τὰ ἀπὸ τῶν πόντων καρπῶν δυάζειν. Φιλονόμησαν τὴν δὲ πρώτε ἀρκά Dinis δων καὶ τὰ φρυγῶν ὁ πρώτων περὶ φλάρχαιότητος ὁ ὁ κείσιν ἐλθόντων, λαμμήτης ὁ βασιλεὺς Xenagoras καὶ ὑπὸ τὸν λαβὼν δύο ἀρτίγονα παιδία, σπείρας ἀπέκλεισε γ' ὠὶ ὁ ἐποίησε πᾶν τὸ πλάζειν.

Τύννον
l. tantillum. est in usu l. nomi. tunny. geni. tunny

Φρύνω

De fulmin

Saturnal. apasturia

sesonchos

Qui homin fint. antiq

Arcades lunigores selenitæ & arcadiæ

Arcas a quo dicta dicti mem. f

Orchomenus fl. arcad

Endymion typho Atlas Psamethex

iii

Apollonij interpretes.
Lucillus tarrheus
Sophocleus
Theo.

Εἰ περβαμψ τ᾽ ἐπόρκης πῶς δῆτ᾽ οὐ χὶ σὶ μῶν ἐνέπρησεν.
Οὐδὲ κλεώνυμ᾽. ὀδὲ θέωρ. καὶ τοῖσφόδραι εἰσὶ δ᾽ ὄρκοι.
Ἀλλὰ τ᾽ αὐτῇ γε, νεῶν βάλλ᾽ ἡ σύννιον ἄκρον ἀθηναί.
Καὶ τὲς δρῦς τὰς μεγάλ᾽. τί παθοῦσ᾽, ὀδὲ δρῦς ἐπόρκει.

Σξ. Οὐκοῖδ᾽ ἁ τάρ᾽ ὠλέγθη φαίνη. τί γρέσθ᾽ ὁ δῆθ᾽ ὁκραυνός.
Σω. Ὅταν εἰς αὐτ᾽ ἀνεμ᾽ μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ. ἔπειτα μὲν
Ἐνοδυνᾶν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾶν. κἄπειθ᾽ ὑπαράγκη
Ῥῆξαι αὐτὰς, ἐξω φέρεσθαι βροντῆς, ἀστραπῶν κινεῖσθαι.
Ὑπὸ τοῦ βοιβᾶσθαι τὴν σφῆνα, αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίειν.

Σξ. Νὴ δί᾽. ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἐπαθον τοῦτ᾽ πρὸ δυοῖν ἡμερῶν.
Ὢπίων γὰρ σέραι συγκεκλεισμένων, κἀγὼ κεχὼ μὲν μέλησας.
Ἡδὲ ῥεφυσατ᾽ εἰς τὸ ξαίφνης δ᾽ ἀλαλὴ σῆσα πρὸς αὐτὼ—
Τὼ φθαλμὼ μᾶ προσέπτηνε. κἀκατεκαυσ᾽ τὸ πρόσωπον

ἐστι δὲ τοῦτο φρυπτί, ἀργοσ. ἐκ τοῦ φρύγω ἐφάνησαν ἀρχαιότεροι. ἀπὸ τοῦ ἱστάμαι οὖν εἴρηται ἡ λέξις. ἐστι δὲ περιῤῥοδοῦσθαι περὶ φαμμυτίχου φησί. δέον δὲ εἰπεῖν προσέλιωσε, τὸ δὲκ παρέπλεξεν, ὁ πλέξας κατὰ φρύγισας ἄρτος. οἷον σελιδόβλητε. ἀπὸ τοῦ πλήκτε. Herodo

Σφόδρα γε ἐστὶ πόρκοι.
Καὶ σύννιον ἄκρον ἀθηναί.

οὗτοι οὓς εἶπεν, ὡς, ἐπόρκοι καὶ εἰς ἀλλήλους κακοὶ κωμῳδοῦνται. Dionysius alitarc.
ταύρων. χάλκεος ὄζιν εἰμὶ σχὼν τοῦ ἀλλοτρίου ὡς ἔφη Διονυσίου ὁ ἁλικαρνασεύς. ἐν ᾧ περὶ ῥήμης
νέας. οὐκέτι γὰρ ὀζὸς κωμῳδεῖται δρῦς. ἀλλ᾽ Ὅμηρος. ὃ ὅστις ὁμιλεῖ. Τὰς δρῦς γε Hom.
τὰς μεγάλας. ἐπειδὴ τοῖς ὑφηλοῖς καὶ τοῖς δένδροις ἐμπίπτει ὁ κεραυνός. σημαντέον δὲ ὅτι πε-
λοποννήσιοι ἀρσενικῶς λέγουσι τοὺς δρυς. Οὐκ οἶδα τάρ. ἐστενοχωρήθη ὑπὸ τῶν Σωκράτους λό-
γων. Ξηρός. δύσθυρος. θερμὸς καὶ μηδεμίαν θερμασίαν ἔχων. Φησὶ δέ ὅτι ἀνεμος ἐμπεσὼν τοῖς
νεφέλαις, καὶ ὑπτίνος ἀναγκασθεὶς ἐλαυνόμενος, σφοδρότερον πνεύσας διαῤῥήξας, ἀπορρήγνυσι
σὺν αὐτῷ τὸν περιτονιον. Καταλιλαῖται δὲ ἀντὶ τοῦ στενοχωρηθῇ συλλεχθῇ. ἡμᾶλλον καὶ σφοδρότερον
πνεύσῃ. σὺν δὲ τούτοις δὲ φιλονίκως πνεύσαντα γράβδι τὸ φῦ μεφῶν σῶμα. ἐπαὶ τῷ ἰῶ ἀραιοῖ, διεφορεῖται δὲ
ὁ ἄνεμος καὶ ἀραιοῖται. Ὡς πᾶ ἰωσιν. τίνι ποιᾷ ἰόντες. τίνι φύσει. εἴρηται δὲ φύσει ἀφ᾽ οὗ πάσχειν πέ-
φυκε. κύσις δὲ κοιλίας διενήνοχε. τὸ μὲν γὰρ φλυκτίδας περιπεφυκὸς ἔντερον. κύστις. τὸ δὲ φλῆγμα
τοῦ κύστεως. τὸ δὲ φλῆγμα καὶ μοιλία. ὡς Ἀριστοτέλης περὶ ζώων ἱστορίας α. Ῥίζας δὲ διασκεδάσας. δι- Aristo teles
ασκορπίσας. Διασοῖσιν, ἀθλοθέτησιν ἑορτὴ μέλιχίου διός. μλιος ἀνθεστηριῶνος φθίνοντος. Ἀ- Apollon archaeol
πολλώνιος δὲ ὁ ἀλεξανδρεὺς διαλείπειν τὰ διάσια ἀπὸ τῆς μελιχίου διὸς ἑορτῆς ὠνομάσθαι
λέγων. ὡς δέπνου ἀπὸ τοῦ φυτεῦσαι αὐτοὺς τοὺς δικάστας τοὺς ἄπαξ. Ἄλλως. ἑορτὴ διὸς τὰ διάσια
ἀθοίνησιν. ἐν ἧπερ δημοθοινοῦντες, ἑορτάζουσιν. Κἀτόνκ ἔχων. οὐκ ἔχαζον. ἀπιλίσθ
ἔκλινον. οὐκ ἐκίνουν. οὐκ ἔσεισα. ποιοῦσι δὲ τοῦτο, ἵνα μὴ διαῤῥαγῶσι. Ἄλλως. οὐκ ἔχαζον. εἰώ
θεσι ἡ κεστεῖν. χάζεσθαι, δι᾽ ὀδυρμοῦ χαζόμενοι τῷ πνεύματι. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ χάω. χῶ. ἐχάζω. ὡς ἀπὸ τοῦ
χλοῶ χλοάζω. ἔχω χοῶ. χοάζω. Ἡδὲ ῥεφυσᾶτο. ὠγκᾶτο. ἐπειρομένων τῶν ἀρτύσεων διαλακήσασα ἡ δι
αρραγῆσαι. λακίσαι δὲ τὸ χάσμα. Προσεπλησε προσερραντίσεν. οἰκείως δὲ νῦν τὸ προσεπλησε
χῆται ὡς ὠμοιλεῖ.

Μήτε ῥιῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ. Η.

Ὦ τῆς μεγάλης σοφίας σεμνοθυμήτορ ἀνθρώπων παρ᾽ ἡμῖν.
Ὡς ὠδεί μων χἀθηναίοις καὶ τοῖς ἕλλησι χρήσει.
Εἰ μνήμων εἶ καὶ φρουτιστὴς καὶ τὸ τοιοῦτον ἔνεστιν
Ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ μὴ κάμνῃς. μηδ᾽ ἕστῳς. μήτε βαδίζων.
Μήτε γὰρ ἀχθεῖ σοι λίαν. μήτε γ᾽ ἀείσῃ λίαν ἐσθυμεῖσ.
Οἶνου τ᾽ ἀπέχει καὶ γυμνασίων. καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.
Καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζῃς. ὅτῳ εἰκοσάκις ἄριστα δρᾶν.
Νικᾶν. πράττων ἢ βουλεύων. καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων.
Ἀλλ᾽ ἐνεκένευε ψυχὸς τέρρας. δυσκολοκοίλοις τε μερίμν᾽.
Καὶ φειδωλὸν ἢ ξυσιβίνην γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδεῖπνον.
Ἀμέλει θαρρῶν, ἕνεκα ῥυτῆς ἐστιν ἀλκυόνων ἀπεργία μοι.
σω. Ἄλλοσέ δῆτ᾽ οἴω. νομιεῖς ἤδη θεὸν ὄδερμα. πλὴν ἀπεῖμι.
Τὸ χάος φυτὶν ἀτὰς νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν. ξία ταυτί.
σξ. Οὐδαὲν δ᾽ ἀλεχθεῖν᾽ ἀτεχνῶς σοῖς ἄλλοις ὧδ᾽ ἀπαντ᾽
Οὐδαὲν θύσαι μ᾽ ὀδαὲν ἀπεῖσαι μοῦδ᾽ ἐπιθεῖναι λιβανωτόν.
Χο. Λεγέτω νῦν ἡμῖν ὅ, τι σοι δρῶν μάλ᾽ θαρρῶν. ὡς σὰ κἀτυχήσεις
Ἡμᾶς τι μὲν, καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.
σξ. Ὡδὶ ἀποιναι. δεῦρ᾽ ἴτω μοι. τουτὶ πάνυ μικρόν.
Τῶν ἐλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν ταλάντοισιν ἄριστον.
Χο. ἀλλ᾽ ἔσαι σοι τοῦτο παρ᾽ ἡμῶν. ὥστε τολοιπὸν ἀπέρυθρὸς
Ἐν τῷδ᾽ ἡμῷ γνώμ᾽ μεγάλ᾽. οὐδεὶς νικήσει θρασύτερον ἡσύ.
σξ. Μὰ μὶ οὐ λέξῃ γνώμας μετεώρους. οὐ γὰρ τούτων ἐσθυμοῦ
Ἀλλ᾽ ὅστις μου τῷ σκέλει δήξῃσαι. κἀτοὺς χρήσασθ᾽ ὁλιῶ.
Χο. Τὼξῃ τοίνυν. οὗ ἡμέρᾳς. οὐ γὰρ μετεάλων ἐσθυμεῖσ.
Ἀλλ᾽ ὅσον τὸν ᾠδὰν θαρρῶν τ᾽ ἀμετέρῳ προσπόλοισιν.
σξ. Δράσω ῥᾳδίως μὲν πιστεύσας. ἡ γὰρ αἰσχύνη με πιέζει.

Μήτε ῥιῶν. ἐνῷδόμενον χειμάζοι οἱ φιλόσοφοι μηδὲν ἐθίσῃ. Οἶνος τὸ μέγει. τὸ αὐτὸ ἐλκει πόσωλε τ᾽ ἀγαθῶν μ᾽ αὐτὸν φησὶ πολεῖς. ἢ ἡ ἰασωνὴ θη πρᾶτ᾽ ἦν. Ἀνοήτ. τῆ ἀφροδισίοις. ἢ χρῆσθαι λανεῖ. τὸ δ᾽ ἀνόητον. μωρὸν δὲ ἀφροδισίων λεγ᾽ ἐλεύ. ἢ πολεμίζων. ἀντὶ τοῦ τοῖς ἐναντίοις οἱ ῥήτορ. ἐν τούτ δὲ δείλυνσι τριῶν, ὡς οὔτος ἄριστος ἐν ἀνθρώποις, ὃς ἂν τε πρᾶ
.. 1. desi rus
.. phdirena ornamo
.. mlegati
.. mra verti
θύμβρα
Strephades me unde ducti

100
125
12500

Διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, τόν τε γάμον ὅς μ' ἐπέτριψεν.
Νῦν οὖν χρήσθων ἀτεχνῶς ὅ τι βούλονται· τουτὶ τὸ γ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι
Παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν. Αὐχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δέρειν.
Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι. Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω
Θρασύς, εὔγλωττος, τολμηρός, ἴτης, Βδελυρός, ψευδῶν συγκολλητής,
Εὑρησιεπής, περίτριμμα δικῶν, Κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη.

Τοὺς κοππατίας. μετὰ τοῦ χαράγματος τοῦ κ. τοὺς ἐκκεκομμένους. Ὅς μ' ἐπέτριψεν. ὅς. ἀντὶ τοῦ μοι πάντων τῶν συμβάντων κακῶν αἴτιος γέγονεν. ἐκακοδαιμόνησεν, καὶ ἀφανῆ μοι τὴν οὐσίαν ἐποίησε.

Νῦν οὖν χρήσθων. ἡ ἔκθεσις τοῦ δευτέρου κώλου ἐστὶν ὁμοίων ἀναπαιστικῶν. ιη. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον βραχυκατάληκτον, ἡ ἑξῆς δίμετρα ἀκατάληκτα. πλὴν τοῦ δωδεκάτου καὶ ἑπτακαιδεκάτου, ἀναπαιστικῶν βάσεων παρατελεύτων καλουμένων. καὶ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς ὄντος, καὶ παροιμιακοῦ ὡς εἴρηται καλουμένου. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἐξωμενοῦνται. Χρήσθων. κατὰ διάλεκτον προφορὰν ὡς δυϊκὸν ἔχον τὸν σχηματισμόν. πληθυντικῶς δὲ μὲν λέλεκται χρήσθωσαν. ἀττικὴ δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις. οἷον ποιούντων ἐκεῖνοι, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. φρονούντων, ἀντὶ τοῦ φρονείτωσαν. ὡς γὰρ ἐνταῦθα νῦν φησι, τὴν ἐξουσίαν αὐτοῖς παραδίδωμι τοῦ ἐμαυτοῦ σώματος.

Τύπτειν. ὑπὲρ τοῦ πιστεύεσθαι ἐμμένειν αὐτὸν τοῖς ὑποκειμένοις, προστίθησι πλέον ἢ ἐκεῖνοι προσέταξαν. ὁ γὰρ τὸ μεῖζον ἐπαγγειλάμενος ὑπομένειν, πῶς οὐκ ἂν τὸ ἧττον ἐνέγκοι ῥᾳδίως. Ἀσκὸν δέρειν. αὐτὶ τοῦ τὸ σῶμα ἐκδέρειν. εἰ δέοι καταφρονήσειν ἐκδερομένου τοῦ σώματος. Ἴτης. ἰταμός. ἀναιδής. καὶ διὰ τὸ χωρεῖν τῶν πραγμάτων. Βδελυρός. καὶ τὸ ὑπέρμορον (?) οὕτως ἐκάλουν, ὡς ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου Αἰσχίνης. γὰρ τὸ μίσους ἄξιον. καὶ τὸ μισεῖσθαι βδελύττεσθαι. ἢ τὸ ἀνελεύθερον. τὸ δὲ ψευδῶν συγκολλητής, ἀντὶ τοῦ ψευδοπλάστης. Κύρβις. σανίς ἔνθα ἦσαν οἱ νόμοι γεγραμμένοι. λέγει οὖν, εἴ τι ἄλλο δόξαιμι τοῖς πολλοῖς, καὶ ἔμπειρος εἶναι τῶν νόμων καὶ τῶν λόγων, ἡδέως ἂν ὑπομείναιμι πᾶν ὅτι οὖν παθεῖν. Ἄλλως. κύρβις ὁ περίεργος. ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν. ἢ μνήμων. καὶ γὰρ αἱ κύρβεις πρὸς μνήμην εἰργάζοντο. Ἀπολλόδωρος δέ φησι πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιν καλεῖσθαι. ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες, τὰ δόξαντα ἀναγράφοντες. οὓς μὲν, ἀπὸ τῆς στάσεως στήλας. κύρβις δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὕψος ἀναβάσεως. ὕστερον δὲ τὰ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, ὁμοίως ἐκάλεσαν. κύρβις οὖν ἡ περιέχουσα τὰς ἱερὰς γραφὰς στήλη. ἢ ὡς Ἐρατοσθένης φησὶν ἄξων ἀθηνῃσι (?) οὕτω καλούμενος, ἐν ᾧ οἱ νόμοι περιέχονται. Πλούταρχος δὲ ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος βίῳ περὶ αὐτοῦ λέγων, ἰσχὺν δέ φησι τοῖς νόμοις πᾶσιν εἰς ἑκατὸν ἐνιαυτοὺς ἔδωκεν. καὶ κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας ἐν πλαισίοις περιέχουσι στρεφομένους. ὧν ἔτι καὶ νῦν ἐν πρυτανείῳ λείψανά τινα διεσώζετο. καὶ προσηγορεύθησαν ὡς Ἀριστοτέλης φησὶ κύρβεις. καὶ Κρατῖνος ὁ κωμικὸς, εἴρηκέ που πρὸς τοῦ Σόλωνος καὶ Δράκοντος. οἷς νῦν φρύγουσιν ἤδη τὰς κάγχρυς ταῖς κύρβεσιν. ἔνιοι δέ φασιν ἰδίως ἐν οἷς ἱερὰ καὶ θυσίαι περιέχονται κύρβεις. ἄξονας δὲ, τοὺς ἄλλους ὀνομάζεσθαι. Κρόταλον δὲ, εὔστομος καὶ εὔγλωττος ὥστε κροταλάλος. Κίναδος. εἶδος πιθηκείου. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. τοῦτο δὲ καὶ φύσει κίναδος τὰνθρώπιον ἐστίν. οἱ δὲ, πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. καὶ Σοφοκλῆς. ἢ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μόνον, κακοῦργος οὖν φησιν ὡς ἀλώπηξ. τινὲς δὲ, κίναδος ζῷον μικρὸν τὸ κνώδιον ἐσώθεν καὶ ἔξωθεν.

Τρύμη. ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. ὃν ἡμεῖς τρυπανὸν καλοῦμεν. τρῦμα καὶ τρῆμα τὴν ὀπὴν φασι. θέλει οὖν εἰπεῖν λεπτολόγος καὶ εὔστομος ὡς τρύπανον. τρύμην οὖν, τρύπανον ὡς πάντων περιεργαζόμενον. ἢ τρίβων καὶ ταλαίπωρος. ἢ τρυμαλιά.

Μάσθλης

Μάσθλης, εἴρων, γλοιός, ἀλαζών, Κέντρων, μιαρός,
Στρόφις, ἀργαλέος, ματιολοιχός. Ταῦτ' εἴ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
Δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρῄζουσι. Κεἰ βούλονται, νὴ τὴν Δήμητρ'
Ἔκ μου χορδὴν Τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.
Σω. Λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε Οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ, Κλέος οὐρανόμηκες

Μάσθλης. ἱμάς. διὸ καλεῖται ὁ ἱταμός. ὁ κατεργασμένος καὶ ἔκλυτος. μάσθλης δὲ ὁ πολύστροφος. ὁ περιελιττόμενος καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ σταθερὸν ἔχων. ἀλλ' ἄλλο μὲν νοῶν. ἄλλο ἢ ποιῶν, οἱονεὶ τοὺς τρόπους ἐκλυτος. μάσθλης δὲ ὁ μεμαλαγμένος λῶρος. λέγει οὖν τὸν ὀλισθηρὸν καὶ διαβατικόν. Εἴρων. πάντα παίζων. ὑποκριτὴς εἰρωνευόμενος. Γλοιός. τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μάσθλης. ἐλήφθη δὲ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βαλανείοις ἐλαίου πεπηγότος. ὅπερ τοὺς ἐπιλαμβανομένους διολισθαίνειν πέφυκε. τοιοῦτος οὖν ὁ πρεσβύτης εὔχεται γενέσθαι τοὺς τρόπους, ἵνα διολισθαίνειν καὶ φεύγειν δύνηται τοὺς δανειστάς. καλοῦσι δὲ τοὺς δεῦρο τοὺς τῇ γνώμῃ σκάζοντας καὶ μηδὲν σταθερὸν φρονοῦντας, ἀλλὰ ἄλλα μὲν ἐπαγγελλομένους, ἄλλα δὲ πράσσοντας, διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀλισθηρὸν καὶ ἄπιστον, γλοιοὺς καλοῦμεν. γλοιὸς λέγεται ὁ ῥύπος τοῦ ἐλαίου. λέγει οὖν τὸν ῥυπαρὸν τοὺς τρόπους. Ἄλλως. γλοιὸς, ἐπὶ τοῦ ῥυπαροῦ καὶ μικροῦ καὶ μικρολόγου παραλαμβάνεται. καὶ γὰρ ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν σύνεγγυς τοῦ γλοιοῦ. ἐπὶ δὲ τὸ ἦθος μετενεχθὲν τὸν μοχθηρὸν δηλοῖ καὶ ὀλισθηρὸν καὶ δυσμετάβολον. Κέντρων. φανερὸς κλέπτης. ὅτι βασανιζομένοις αὐτοῖς κέντρα προσφέρουσιν. ἢ κέντρων, τουτέστι χαλεπὸς καὶ φρικτός. καθὸ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν τοὺς τοῖς κέντροις τύπτοντας. κέντρων δέ ἐστι τὸ ἐπισπώμενον τοῖς ὄνοις ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων συρραφὲν σακκίων καὶ ἐπίσαγμα τῶν ὄνων. ἄλλως. οἱ ἐκ τῶν ἄλλων συνηθροισμένοι ἐπὶ τοιαῦτά τινα τοῖς ὑποζυγίοις ῥιπτούμενα καλοῦνται κέντρωνες. οἱ δὲ τὸν λοίδορον ἀκούουσιν. οἱονεὶ κεντρότυπος ὁ κεκεντρωμένος καὶ φρικτός. Στρόφις. ἀπὸ τοῦ στρόφιγγος ἡ μεταφορά. οἷον εὔστροφος καὶ εὐκίνητος ἐν τοῖς πράγμασι. λέγεται δὲ στρόφιγξ τὸ τοῖς σωλῆσιν ἐμβαλλόμενον, ὥστε τὴν τοῦ ὕδατος ἐπέχειν ὅτε τις θελήσει καὶ αὖ πάλιν ἀνιέναι φοράν. Ματιολοιχός. ἤτοι ὁ περισσομέτρης. μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ἢ ὁ φειδωλὸς καὶ σμικρολόγος. ἢ ὁ μνηστηρεστής (?). ὀξύνει δὲ Ἡρωδιανός. ἢ μάτιον τὸ ἐλάχιστον. ἤτοι τὸν μάταια βουλευόμενον καὶ λοχῶντα. Λῆμα μὲν πάρεστι. ἐπέκθεσις τῆς διπλῆς ἀμοιβαία. ἐκ κώλων. κ. ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δεύτερον τροχαϊκὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ τρίτον δακτυλικὸν πενθημιμερές. τὸ τέταρτον ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ πέμπτον τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον, ὃ καλεῖται φερεκράτειον ἀτελές. τὸ ἕκτον ἰαμβικὴ βάσις. τὸ ἕβδομον, ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ὄγδοον. ὅμοιον. τὸ ἔνατον ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ὃ προοῦχον καλεῖται. τὸ δέκατον ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ἑνδέκατον ὅμοιον τῷ ἕκτῳ. τὸ δωδέκατον τροχαϊκὸν πενθημιμερές. τὸ τρισκαιδέκατον ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον ὅμοιον τῷ ἐνάτῳ. τὸ πεντεκαιδέκατον δακτυλικὸν ἐφθημιμερές, ὃ ἀλκμανικὸν καλεῖται. τὸ ἑκκαιδέκατον ὅμοιον τῷ τετάρτῳ. τὸ ἑπτακαιδέκατον ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ὀκτωκαιδέκατον, ὅμοιον τῷ ἐνάτῳ. τὸ ἐννεακαιδέκατον, ὃ παρατέλευτον ὀνομάζεται, δακτυλικὴ βάσις. τὸ εἰκοστὸν, ὅμοιον τῷ πεντεκαιδεκάτῳ. Οὐρανόμηκες. μέγιστον παρὰ τὸ ἐπουράνιον κλέος εἶναι. πάλιν δὲ ὡς φιλόσοφος ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ τὴν λέξιν πεποίηκε, διὰ τὸ διδάσκειν τὰ οὐράνια. Πράγματα κἀντιγραφάς. οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς δίκας πάσας, πράγματα κἀντιγραφάς, διὰ τὰς ἀντιθέσεις καὶ λύσεις τῶν ἐπιφερομένων. τὸ δὲ ἑξῆς ἀνακοινοῦσθαι τὰ πράγματα καὶ τὰς ἀντιγραφάς.

Ἐμβροτοῖσιν ἕξεις. ΣΩ. Τί πείσομαι· patiar
ΣΩ. Τὸν πάρ' χρόν μετέμολ. Ζηλωτὸς ὁ τὸν βίον αὐ
Θρώσκων διάξεις. ΣΞ. Ἆρά σε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ
Ροτοῦμαι; ΣΩ. Ὡς τάχιστ' ἐσοῦ πολιοὺς
Ἐπὶ ταῖσι θύραις Ἀεὶ καθῆσθαι.
Βλομῆ' ἀνακοινῶ Τεκεῖ' ἐσλόγοις ἐλθεῖν·
Γράμμακ' ἀναγραφ' Πολλῶν ταλάντων
Ἄξια σῆφρενὶ <Συμβαλλόμῃ μετασου·
ΧΟ. Ἀλλ' ἐγχειρήσ' πρεσβύτ', ἢ πῆ μέλλ' προδιδάσκειν
Καὶ διακινῆσ' τὸν νοῦν. ΣΩ. Γνώμῃ τὰ πρεσβῶ
ΣΩ. Ἄγε δὴ κάτειπε τοῖσι σὸν τοῦ τρόπον.
Ἵνα σῶν εἰδὼς ὅστις ὅστι μηχανᾶς
Ἥδηται τούτοις πρὸς τὰ καινὰ προσφέρω.
ΣΞ. Τί δέ· τείχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τὼν θεῶν;
ΣΩ. Οὐκ· ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι.
Εἰ μὴ μονικὸς εἶ. σχεδὸν δύο πρόσωπα τὸν διά.
Εἰ μὴ σοφείλετ', οἶμαι, μήμων πάνυ.
Ἐὰν δ' ὀφείλω, κἄτλιος, ἐπιλησμων πάνυ.
ΣΩ. Ἐνεστι δῆτα σοι λέγειν ἰδίᾳ τῇ φύσει;
ΣΞ. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ' ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
ΣΩ. Γῶσ' οὖν δυνήσει μανθάνειν. ΣΞ. ἀμέλει καλῶς.
ΣΩ. Ἄγε νυν ὅπως ὅτανπερ προβάλλωμαι σοφὸν
Περὶ τῶν μετεώρων, δύθεως ὑφαρπάσεις.
ΣΞ. Τίδαί· κινδυνεύσω τι τὼν σοφιστῶν πεσών;
ΣΩ. Ἄμαθης οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος.
Δέδοικας ὦ πρὸς βύτα, μὴ σκληρὸν δέῃ
Φρίξω σε τῆδε; ΣΩ. Τί δ' ὅτι μὴ τοῦτ' ἔπη, ΣΞ. τύπτομαι.
Κἄπειτ' ἐπαιρων ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι.
Εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ δ' ἀλιγαν, δικάζομαι.
ΣΩ. Ἰθὺ νυν κατάθου μάτην. ΣΞ. ἡδικημαι κάτα;
ΣΩ. Οὐκ· ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
ΣΞ. Ἀλλοὖχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσοίσομαι.

Ἄξια σῆ φρενί· τὰ ἄξια πράγματα σὼ τῇ σῇ φρενὶ βουλεύσομαι. Ἀλλ' ἐγχειρεῖν ἐνθέσει δίσιχον ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν. εἰώθασι δὲ μετὰ τὰς τριάδας παρεισφέρειν δύο σωφρονιστὰς ἢ παιδευτὰς ἢ τοιούτους τινὰς ἐπὶ τῇ πλείστῃ μὲν ἐπανορθώσει δύο σωφρονιστὰ διαλεγομένους· ἐνταῦθα δὲ δίσιχος ἐπιφέρεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ. τῆς δὲ δισίχου ἡ ἀρχὴ ἀναγραφος. καλεῖται δὲ ταῦτα πλυσιάσματα, διὰ τὸ διάφορα δέχεσθαι μέτρα. τὰ δὲ ἑξῆς λαβὶ ἰαμβικά εἰσιν ἀκατάληκτα ζ΄ μέτρα. ὧν τελευταῖον, χωρὶς τῆς λυπῆ ἄλγος ἔχων περὶ τὴν θύραν. ὧν τῷ τέλει κορωνίς. Ἀπορεῖται δ' ἐνίοις πρὸς ὁμοιολεκτὰ λήκυθον· ἢ πρὸς τὸ αὐτὸ ὁ πέρων βάλλυμα. τὸ δὲ αὐτῷ ἀπορεῖ· ἢ πρὸς τοὺς δανειστάς. Ἀμέλει ἐλλειπὲς ἀπηκὲς ἡ φράσις. ἀντὶ τοῦ μὴ ἀθύμει. Σωκράτους δὲ εἰσαπηκὲς δεύτερα προσώπου, ἀντὶ τοῦ σωκράτης. ἐπαξιῶ δ' ὑφαρπάσαι αἰνίττεται δὲ τὴν κωμικὴν φιλοσοφίαν· ἴσως ἢ καὶ ἐνους ἐκ τῆς κωμικῆς φιλοσόφων ἔλαβε τὸ κωμῳδεῖν.

Ἰθὺν κατάθου· ὅπερ ἐπαίουσι τοῦ μυουμένων τὰ μυστήρια. ἀποβύσασι δὲ αὐτῶν βοῦλεται τὸν ἐσθῆτα. ὡς μέλλων δὲ εἰσιέναι τὸν πλοῦτον φησὶν ἡδικηκέναι, ὁ δὲ τεφρατινόμενος ὡς ἐπὶ τῷ μυουμένων γυμνῶν εἰσάγεσθαι αὐτόν. Ἀλλ' οὐχὶ φωράσων· ἐπεσήμανε

ΣΩ. Κατάθου τὰ λῃρεῖσ'. ΣΞ. εἰ πὲ δὴ νῶν μοι τοσοῦ·
Ἦ ἐστιμελὴς ὡνὴρ προθύμως μανθάνω.
Τῷ, τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι.
ΣΩ. Οὐδὲν δοίσεις χαρεφῶντος τὼ φύσιν.
ΣΞ. Οἱ μοι κακοδαίμων, ἠμιθνὴς γενήσομαι.
ΣΩ. Οὐ μὴ λαλήσεισ'· ἀλλ' ἀκολουθήσῃς ἐμοί,
Ἀνύσας τί, δυσελθὲ ἄπον. ΣΞ. ἐς τὼχρέων
Δόσμος μελιπόυταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγώ.
Εἰσω κατειμι καίπερ ὡς δεινὸν ἐς βοφωνίου.

πνὸς εἰσέρπεσ εἰς οἰκίαν πνὸς ἐπὶ τῷ ἐρευνῆσαι, γυμνοὺς εἰσίναι, ἵνα μὴ τι ὑπὸ τὴν τρίβωνα ἱμάτια κρύψαντες λάθωσιν. ἢ ἵνα μὴ ὑπὸ ἐχέρας λάθωσιν ὑποβαλόντες τὸ ζητούμενον. ὁ δὲ ζημίας αὐτοῖς τοῦτο ἐπιτίθησι χιλίων. οἱ γὰρ μέλλοντες εἰσιέναι ἵνα ἐπιθεάσωνται χρήματα, τὰ δημόσια ἢ κατέβλεψαν, γυμνοὶ εἰσήεσαν ἵνα μὴ τι ἀποκρύψωνται. Ἠμιθνὴς γενήσομαι· ἐπεὶ ἰχνος ἦν ὠχρὸς τὼν ἰδεῶν ὁ χαρεφῶν, ἅτε φιλοσοφίᾳ σωκρατικῇ πεπονηκώς. ἐκαλεῖτο δὲ νυκτερὶς ὁ πύξινος. Μελιπόταν· μάλα τῷ μέλιτι δεδυμένην. ἐφερ' ὡς ἐδόκουν τοῖς ὄφεσιν. Ὡς σὺ περὶ τροφωνίου· ὁ τροφώνιος ἐγένετο λιθοξόος ἄριστος· ὃς κατεσκεύασεν ἱερὸν ἐν τῇ λεβαδείᾳ βοιωτίας ὑπὲρ γῆν ἃ καλεῖται τροφωνίου. ἐκεῖ οὖν οἱ μυούμενοι καθίζον ἐπὶ τοῦ σόματος τοῦ μυχοῦ ἐρπετόζον ὑπὲ πινον πνεύματων ἐφερόμενοι ὑπὲρ τὼν πῆν· ἐπειδὴ ἐπαντῶσι δείμονες ἃ ὄφεις ἢ αἰγὰ πρὰ ἕρπετὰ, βασιλίσκοι τολκοῦντά τινα ἐρίπτουσιν ἐπὶ τὸ ἐκφυγεῖν ἃ μετὰ τὼν μύησιν, διάλλου σόματος ἀναρριπτοῦντα. Ἄλλως οὕτως· Ὀχάραξ. Ἀγαμήδης ἄρχων συμφέλου τῆσ ἁρπαδίας, ἐράμῃ Ἐπιλάσην· ἦσ παῖς ἦν τροφώνιος σκότιος· οὗτοι γοῦν τοπεύωρε βάλλοντο πέμπτας οὐτηνίκα· τότε τε ὦ δελφοῖς ἀπόλλωνος ναὸν ἐργολάβησαν· ἐν ἥλιδι δὲ τὰ μιᾶον χρυσῶ κατεσκεύασαν αὐγέας. ᾧ κατελείφαντες ἁρμὸν λίθου, μυκτὸς εἰσιόντες ἐλλειπῆ ον ᾧῦ χρημάτων ἄμα ιερηνίωνι. ὃς ἦν γνήσιος ἀγαμήδους καὶ ἐπιλάσης ὑός· ὡς δὲ ἠπόρει λίαν αὐγέας, ἐπιθημήσαντα διάβλον ἐκτόσε κατὰ φυγὴν μίμωσ, ἐλιτάρυσεν ὀξυχόλησαι τὸν φῶρα. ὁ δὲ παῖδας ἔσκεν· αὖσ περιπεσὼν ἀγαμήδης ἀναιρεῖται· τροφώνιος δὲ τῷ κεφαλῷ αὐτοῦ τεμὼν πρὸς τὸ μὴ γνωρισθῆναι, ἅμα κερκύωνι, φεύγει εἰσ τὸν ὀρχομενόν. αὐγείου δὲ κατὰ λύσιν διδάκλου ὑπὲρ τῷ ᾧῦ αἵματος ἐλιχνεύσαντος, κατεφεύγουσιν ὁ μὲν κερκύων εἰς ἀθήνας ὡσ καλλίμαχος. Ὃς ῥεῖ φυγὴν μὲν, ἀρκαδίην· ἡμῖν δὲ κακὸς περιναίατο γείτων. ὁ δὲ ἕτερος εἰσ λεβάδειαν τῇ βοιωτῶν· ἃ κατωρύχην τριακοσίοις οἰκήσιν, δι' ἑπτὰ. τελευτήσαντι δὲ αὐτῷ μαντεῖον ἀρέσκει ἐφανὴ τόσε· ᾗ θύσιν αὐτῷ ὡς θεῷ· περὶ ἑλικῶνα δή, ἥρον ἄλκανδρον). Ἄλλ· ἐπεὶ τοῖς παλαιοῖς αὐτογράφοις ὕστως δύρ). πρῶτον μὲν ὅτι οἱ περὶ ἀγαμήδην ἦσι ἀπόλλωνος ἐπικάσης. οἱ δὲ ὑὸς ἰολαίσης. οἱ δὲ ἐργίνου. εἶτα ὡς διέδρα μὲ τὸ τεχνῖ ἐπήνεσεν, αὐτοὶ ἱκέσθαι φόντες ἐάλωσαν. ἃ τῷ ἑτέρῳ φθύσαντι δι' ἑξῆς ἐν ᾗ γῇ. ἃ ἐδέξατο περὶ λεβάδειαν. ὕστερον δὲ βοιωτοῖς λιμῶ τοῦσιν, ἔχρησεν ὁ θεὸς, βοφωνίῳ τιμᾶν· οἱ δὲ ἀγνοοῦντες ὅπη εἴη τὸ μνῆμα, σημεῖα μελισσῶν προσέτυχον ὀξυπόρῳ γάστρος αὐτῶν. ἃ συλασάμενοι ἴδ τὸν εἶναι τὸν τόπον εἵλεσθ' ἐκεῖσε δεῖν τινα κατελθεῖν θεασόμ. ὃσ δύρων δύο δράκοντας, προσήκατε μελιπότας ἃ ἐκ ἠδυκήθη. ὀξ δ' τὸ ἔθος ἐξέπεσε. οἱ δὲ βολόμενοι χρησθῆναι, ἀγνεύοντες ὡρισμένως ἃ σὺν ἱερεσμένοις θεοπρεπεῖ, καθάσιν λόγχασ ἔχοντες πρὸς τὸ βάλλειν τοὺς ὄφεις ᾗ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπ' αὐτῶν. ἐπολλοὶ μὲν αὐθημερὸν ἐπέμφθησαν οἱ δὲ διὰ πολιόνων. ἐν δὲ τοῖσ νεωτέροις, οὕτως· Ὁ τροφώνιος ἀνὴρ ἦν πάνυ φιλόδοξος· ποιη

Chorax

Callimachus

64

Cherephon cocitus of Aeteris & b

Trophonius Lebadea

Agamedes ceps

Stymphelo cadis

Epicaste m trophonij

Cercyó Agdis & epica

Dædalus

Cercyó athe fugit

Trophonij culú

Alcander tr mi f

ex

Φρονᾶ unde pblima ppo pho

ℓ Τὸ ἀιμάθον

vfan furatur

σεις οὖν ἐλεβαλεῖα φλύροι
ὠτίασ ὑπόπεσον οἴκημα,
εἰσελθὼν ἐμαντεύετο μὴ λιμαγχονήσειε ἀπέθανεν. ἐν
κατοικοῦσαν δὲ δημόριον
πιτὸς μαντείας ἐτέλει.
εἰσήρχοντο οὖν ἐντὸς οἱ χρησόμενοι τὸν θεὸν ἐκ τῶν χρῶν
πτύανα. ἵνα τοῖς ἐκεῖ ἐμ/
φιλοχωροῦσιν ὄφεσι δίδοντες μισθὸν ὑπὲρ τῶν δυσχερῶν παίζωσιν. οἱ εἰσιὼν εἰλεῖσε

Σω. Χώρᾳ. τίκυπ᾽ ἄζεις ἔχων περὶ τὼ θύραν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Ἀλλ᾽ ἴθι χαίρων φίλ᾽ ἀνδρεῖ. Εἶν᾽ ἐκ ταύτης
Εὐτυχήσαιμι τὰν Θρᾴκην ὅτι πρώτιστα
Ἐς βαθὺ φιλικίας. Νεωτέροις φύσιν αὖ τὰ
Πράγματα σχοῖεν. Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖν—

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΚΩΛΩΝ. ΜΕ.

Ὧ θεώμενοι, μὴ καταγνῶτε πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως.

ὧ θεώμενοι. ἡ παράβασις δηλοῖ μὴ ἐκ τοῦ χοροῦ λέγεσθαι. εἰσάγει δὲ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιητής. παραβασις δέ ἐστιν ὅταν ἐκ τῆς προτέρας στάσεως ὁ χορὸς μεταβάς, ἀπαγγελῇ πρὸς τὸν δῆμον ἀφορῶν. εἴδη δὲ παραβάσεων ἐπτά. ἁπλᾶ μὲν τρία. διπλᾶ δὲ ἓξ εἰσὶ τὰ πάντα. κομμάτιον δέ ἐστι. ὁ μονόμετρος ἢ καὶ ἀνάπαιστος καλεῖται. ἐπεὶ πολλάκις ἐν τούτῳ ἢ τῷ ἀναπαίστῳ χρῆται. πνῖγος ὁ Ⓒ μαλιρόν. τὸ ἡ χρῆ/ σφηξ. σφὴξ αὐτὶ σφοῦς. ἐπίρρημα. αὐτεπίρρημα. σωεμπίπτει δ᾽ αὐλοῖς χρῆ/ τὸ μέτρον ἡ τὰ ἰωλᾶ. ἡ δ᾽ σφοῦς, ἔχει ὁμοίαν ἑαυτῇ τῷ αὐτὶ σφοῦς. ἡ τὸ ἐπίρρημα ὡσαύτως τὸ αὐτεπίρρημα. τινὲς ἢ προστιθέασι Ⓒ ᾠδὴν ἡ αὐτῳδικὴν. ἔχουσι δ᾽ ἡ πᾶν τὸ ἐξῆς πρὸς αὐλητα. ἡ μὲν οὖν πρόβασις ἡ ἐκ τούτων συγκειμένη τελεία ἐστὶ. εἰσὶ δὲ Ⓒ ἀτελεῖς πρόβασεις. ἑπτὰ δὴ ὄντων τῶν Ⓒ προβάσεως μερῶν, ἐφεῖλκυσεν τὸ ἀπολελυμένον ἡμῖν ἰῶν, τίθησι ἡ παράγραφος. ἐχρῆν οὖν ἢ Ⓒ ἐπὶ τοῦ μέλους Ⓒ τοῦ ἐπιρρήματος, αὖ μηδὲν ἀποδιδῷ). ἐὰν δὲ ᾖ τὸ ἀναπαιστικὸν μέτρον, τεταρτίσροφον τοῦ μέλους ἡ τὸ αὐτεπίρρημα, ἐὰν τοῦ ἐπιρρήματος τίθησι ἡ ἑξῆς ἐνδυκῶς δηλῶν, ὑπὲρ τοῦ δηλῶσαι ὅτι δεῖ τὰ αὐτὰ ποδιδόμενα. ἐὰν δὲ τοῦ αὐτεπιρρήματος ἡ ἐξῆς ἐνδυκῶς. ἐν ᾗ τοῖς ἀποδόμοις πάλιν, ἐφεῖλκυσε σφοῦς παράγραφος. ὧν ἦ τὸ τελευταῖον πώλει δύο δὲ πωλεῖ. ἡ μὲν κατ᾽ ἀρχάς. ἡ ᾗ χρῆ/ τὸ τέλος. ἀμφότεραι μόνοι ἔχω ἐνδυκῶς, δηλοῦσι ἡμῖν ὅτι αὐτὰ ποδιδόν). Τὸ ᾗ μέτρον ἀσύστατον δυπλιδιον καλοῦμεν σίχων χοϊκῶν τετραμέτρων κατα λῆκτικῶν μέ. ὧν τελευταῖος ἐστὶ πᾶς ὥρας πᾶς ἑτέρας δυφρονεῖν δοκήσεις. τὸ ᾗ χοϊκεῖον μέτρον. χρῆ πᾶσιν μὲν χώραν δέχει χοϊκῶν. ἡ ἀσυνδέτων. πλὴν φλ πλὴ ἀπολύτου μὴ ὄντος τοῦ μέτρου χωλὸν ἡ χρῆ μὲν τὰς πενταπλᾶς εὐτυχεῖ. τὸ δ᾽ ἀρτίων τὰς μὲν ἑπτὰς βύβραχυν Ⓒ δάκτυλ) εὐτυχεῖ. τὸ δ᾽ ἀρτίων τὰς μὲν ἑπτὰς ἀνάπαιστον Ⓒ οὗσ᾽ ἔφην ἐχωρεῖν πᾶσιν χώρα. ἰδίως δὲ τῷ τετράρτην ἐν τούτοις ἰαμβον. ἐπὶ τῷ πέλει πλὴ ἀγράφος. ἐχρῆν ᾗ τῷ λέξιν ὑπὸ τοῦ χ̄ στιχάδιον. ἐχρῆσατο δ᾽ μετοχῇ αὐτὶ ὀνόματος.

Τἀληθῆ, μὴ γὰρ δύρυσον τὸν εὑρέταν τάμε.
Οὕτω μ᾽ ἐκήσαι μεγαλοφρονοῦντ᾽ ἐμοὶ μὴν σοφός.
Ὡς ὑμᾶς ἡγοῦμαι θεατὰς δεξιούς.
Καὶ ταύτην σοφωτάτην τέχνην τέμαθ᾽ κωμῳδῶν,
Πρώτους ἠξίωσα σεῦ ὑμᾶς, ἡ πάρεσχεμοι
Ἔργον θλεῖσον. εἶτ᾽ ἀνέχωρουν ὑπ᾽ ἀνδρῶν φορτικῶν
Ἠπατηθεὶς οὐκ ἀξίως ὧν. ταῦτ᾽ οὖν ὑμῖν μέμφομαι
Τοῖς σοφοῖς ὧν. ὑμνεκεζήτουν τἀπράγματα τὰ μή.
Ἀλλ᾽ ὅλως ὑμῶν πεθέκων προδώσω τοὺς δεξιούς.
Ἐξότου γὰρ ἐνθάδ᾽ ὦδε ἦν, οἷσ ἡδὺ ἦν λέγειν
Χὠσώφρεων τἀνὴρ κατασταθήμην, ἀρίστῃ κουσατ᾽,
Κἀγὼ παρθένος δέ τῆν, κἀκέξην πῶμοιτικεῖν.
Ἐξέθηκα, ἐπεισδ᾽ ἕτερατις λαβὸν ἀνείλετο.
Ὑμεῖς δ᾽ ἐξεθρέψατ᾽ ἐμὼ παιδευσάτε,
Ἐκ τούτου μοι πίστ᾽ ἀπαρῦμῖν νῦν μὴ σεθορυβῆσαι.
Νῦν οὖν ἠλέκτραν κατεκείνην ἤδη κωμῳδάσω

Νὴ τὸν δίρυσιν. ἐπεὶ ἐδόκουν μισοῦσι παρῆλθε τὸ δρᾶμα. καὶ γὰρ ἐντοῖς διονυσιακοῖς ἀγῶσι τὰ δράματα ἤγετο καὶ ἐδιδάσκετο.

Οὕτω μ᾽ ἐκήσαι μεγαλοφρονοῦντ᾽ ἐμοὶ μὴν. διὰ τὴν ἔκθεσιν εἰσὶ τῶν παραβάσεων. οὐχὶ αὐτὴ δέδυκεν οὐδὲ τὸ αὐτοῦ μέρους τῶν ἑαυτοῦ νεφέλαις πρώτοις, ἀλλ᾽ ὡς ὀλίγῳ πρότερ) ἐγίγνετο τοῦ καλοῦ μύθου δι᾽ πολιδείου.

Σώφρων τἀνὴρ πρῶτον δρᾶμα γράψας ὁ ποιητὴς ἔδεξε τοὺς διδασκάλους, ἐν ᾧ σῶφρον μειράκιον εἰσάγει ἕτερον ἀχρεῖον. δίδυκε μισεῖ δὲ σφόδρα ἐν τούτῳ τῷ δράματι.

Ἀνατίθησι. διατίθεται τὸ δρᾶμα. ὡς ἐπὶ δρώμενος δὲ εἶπεν.

Ὑπὸ τῶν δρῶν. ἢ κειτῶν τοῦτο ἐστὶ τῶν προτέρων νεφελῶν. Ταῦτοῦν ὑμῖν μέμφομαι. ἐπεὶ ἄμεμπτα ἀγάμενοι δι᾽ ἕτερ ὦφθη. Οἷς ἡδὺ ἦν λέγειν. ἐν τῷ ἐμὲ ἐπιβεβουλευκέναι ἡδύ ἐστιν ἢ ἐλλόγιμοις. Ἀρίστιλλον ὄντα. αὐτὶ τοῦ ἐνδοκίμησεν. οὐ γὰρ τότε ἐνίκησεν. ἐπεὶ δεύτερος ἐκείθη τῶν δραμάτων. ὑπὸ δὲ τοῦ δοῦς ἑαυτῷ ἐπεδείξατο αὐτά.

Κἀκ ἐξῆν πῶμοι. οὕτω ἐπέτρεπον ἐμαυτῷ τὸ λέγειν δημόσια διὰ τὸ νέον φ ἡλικίας. οὐ ᾗ πρῶτον δι᾽ ἑαυτοῦ καθίει τὰ δράματα ὁ ποιητὴς δύλαβου μύθος. ἀπὸ δὲ τῷ ἱππέων ἤρξατο εἰσιέναι νόμος δὲ ἦν μὴ εἰσελθεῖν τινα εἰπεῖν μήπω τεταραίλοντα ἔτη γεγονότα. ὡς δέ τινες, ζ ἀκόντα.

Ἐξέθηκα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ λάβρα τικτουσῶν καὶ φοβουμένων τινωθῆναι γωναικῶν. καὶ διὰ τὸ ἔχω ῥῖπ ουσῶν τὸ βρέφη, ἵνα δώνησε αὐτὸ ἐλοιτο. δύρι πίθηκ. δύδωσι βουλόλοισιν ἐκεῖνα βρέφος. λέγῳ οὖν ἀρίστοφάνης ὡς ἐπεὶ ἡ παρανόμως τὴν τῶν κωμῳδῶν αὐτέκνον, ὥσπερ βρέφος ἔξω ἔρριψα. Γεῖς δ᾽ ἕτερα κλεωνίδην μὴ καλλίστρατος. οὐ γὰρ δύ᾽ αὐτοῦ ἐδίδαξε χοὺς διδασκαλεῖς πρῶτον αὐτοῦ δρᾶμα τὸ δὲ ἀνείλετο λαβοῦσα ἡ ἐκ παραλλήλου ὡς τὸ ἀνῃδυσάσ ἐκάθηρεν, ἢ τὸ μὲν λαβοῦσα, διὰ τῶν εἰς τῆς χῆς ὑπὸ φῶ χειρῶν αἴρουσ. τὸ δὲ ἀνείλετο διὰ τῶν ἀναδοχῆ καὶ ἐκαπόησιν. Νῦν οὖν ἠλέκτραν. ἀφύλοσ ἐποίησε δρᾶμα χοηφόρους. ἐν ᾧ ἠλέκτρα παραγίνεται μὴν εἰς τὸ φορ τοῦ πατρός, ἐκ τοῦ πολοκάμου τὸν ἀδελφὸν ἐνωφίσειν. αὖτη φησὶν ἡ κωμῳδία ἀδελφὴ οὖσα τῆς πρώτης, ὡς ἐν τοῖς χοηφόροις ἀφύλου ἠλέκτρα ἐκ τοῦ πολοκάμου τὸν ἀδελφὸν ἐπανιοῦσα καὶ περαγυμόμενον πρὸς τὸν τάφον ὅπως αὐτὸν ἐνωφίσῃ ἦλθεν, εἰσ ζήτησιν ἦλθε φῶ τὸ πεθειατῶν. ἐπανγνώσεται τοὺς ἑαυτῆ ξύμβολον ἴδιον ἐκείνων.

Ζητοῦσι λαθεῖν ἣν πρώτην τις θεατὴς ὅτῳ σοφῷ.
Γνώσεται δ' ἣν τις ῥιζὴν τὰ δελφὰ τὸν βόσπορον.
Ὡς δὲ σὺ φῇς ἐστὶ φύσει, σκέψασθ'· ἡ τὸ πρώταμ
Οὐδὲν ἦλθε ἅψαμμον σκυτίνον καθήμενον.
Ἐρυθρόν ἐξ ἄκρας ἅπας χύ· τοῖς παιδίοις ἰὴ ἰὴ ἐλέ.
Οὐδ' ἐσκωψε τὸν φαλακρόν, οὐδὲ καρδαμηλικύσ.
Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τὰ ῥητὰ βακτηρία.
Τύπτει τὸν παρόντα φανίζων πρηνὲς ἀσκώμματ'.
Οὐδ' εἰσῆξε ξεδάδας ἔχους, οὐδ' οὐ ἰοὺ βοᾷ.
Ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖσ ἑστῶσι τὸν ἀστεῖον ἐλήλυθεν.
Κἀγὼ μὲν τοι οὗτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς οὐκ ὤμωξ.
Οὐ δῦ μᾶζ' ἠτῶ ἓξ ἅπαντ' ἂν δῆτ' ἐξ αὐτοῦ σάς.
Ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων, σοφίζομαι.
Οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ ταὐτὰς δεξιάς.

Τὰ δελφοῦ τὸν βόσπορον. ὁ ἐστὶ σύμβολον καὶ ἔπαινον ἐκείνων ἐπιτιθόσε τοῖς ἐαυτῶν ἔργοις. Οὐδὲ μὴν ἦλθε πρὸ ἐλθὼν σωθήσω.

Σκυτίνον. διεζωσμένοι δὲ δερμάτινα αἰδοῖα οἱ κωμικοὶ εἰσήεσαν τὸ γέλωτος χάριν. θέλῳ δὲ εἰπεῖν αὐτοὺς φορτικῶς χαριεντιζομένους.

Ἐρυθρόν. ἢ ἐρυθρὸν ὃ ἐξ ἄκρου ἢ ὃ ἐξ ἄκρου παχύ· τοῦτο γὰρ οἱ κωμικοὶ εἰσῆγον διὰ γέλωτα.

Τοὺς φαλακρούς. οὐ πολὺς ἐσκωφε τοὺς φαλακρούς, τοῦ γοδὰ σωρισάμην. Οὐκ ὀρθῶς ἐλώμασε. βλασφημίας ὀρχήσεως. ἐμμελὲς μὲν, τραγικὴ· σίκιννις, σατυρικὴ· κόρδαξ, κωμικὴ· ἧττις εἰς τοῦτο τὸ μέρος δύναται φορὰν ὀνομάζειν· ἐρμιόνιον δὲ σισύρνιον τὸν ὑποκριτήν.

Τύπτει τὸν παρόντα φανίζων. καὶ γὰρ ἐλεῖνος τοὺγλαν χαλκοῦν ἐγγὺς ἑστῶτα ἔτυπτε τῇ βακτηρίᾳ. τὸ δὲ ἀφανίζων ὀδόντα ἐκτοπίσας καὶ ἀποφυὼν τὰ σκώμματα, ἃ ὢν ἔδει σωφρονίζειν τοὺς κακῶς πράττοντας ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ποιοῖς τοῖς πονηροῖς σκώμμασι, ἢ τὸ ἀφανίζων, ἀντὶ τοῦ ἀφανεῖς ποιῶν. τουτέστι περιλαλύπτων. ὡσ γλώττῃ τοὺς εἰκῇ διεσκεμμένους αὐτοῦ λωμῳδίας ἀτελῶς πεπλασμένας. Ἴστεον δὲ ὅτι πάντα ὅσα ἂν λέγῃ, εἰς ἑαυτὸν τείνει· τοὺς μὲν γὰρ φαλάκρας εἰσήγαγεν ἑαυτῷ λυσιῳδοῦντα. τὸν δὲ κόρδακα ἐν τοῖς σφηξί. τοὺς δὲ φαλακρούς, ἐν εἰρήνῃ. τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν ὄρνισι. τὰς δὲ δᾷδας καὶ τὸ ἰοὺ ἰοὺ ἐν νεφέλαισι τοιοῦτον.

Οὐ δεῖσῆξε δᾷδας. οὐκ ἔστι δῆλος πῖρι παροιδίζει. ἀλλ' ἴσως ἑαυτῷ. ἐπεὶ πεποίηκεν ἐν τῷ πλούτῳ τὸν βράκητος καθαμένην τὸν διατριβὸν σωκράτους. καὶ πάνυ τοὺς ἀπὸ φιλοσόφων λέγοντας ἰοὺ ἰοὺ ἐν δὲ τοῖς πρώτοις νεφέλαισι, τοῦτο οὐ πεποίηκε· ποιήσει δὲ αὐτὸ μετὰ λόγου. οὗτοι δὲ ἀπείρως. Ἀλλ' αὐτῇ τῇ ἐπινοίᾳ καὶ ὑποθέσεως καὶ οἰκονομίᾳ καὶ τῇ χάριτι τῶν ἐπῶν θαρροῦσα. Οὐκ ὀμῶ οὐ σεμνύνομαι. χαριέντως δὲ λέγει ἐπεὶ Φαλακρὸς ἦν. Διὸς καὶ Ζεύς. καίτοι ἓν αὐτὸ δύτερον ἐσήχει. ἀλλ' ἴσως διαφόρως. δοκοῦσι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι κωμικοὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων, τὰ αὐτὰ εἰσάγειν δράματα. Ὃς μέγιστον ὄρτυγα. ὡς πᾶς ζῶντος αὐτοῦ διαλέγεται ἐν οἷς φησὶ κλέωνα τὸν λάρον. καὶ ἀνδροτίων δέ φησιν αὐτὸν, ἐπεὶ ἀλκαίου τεθνάναι δύσιν ἔτεσιν ὕστερον. ἴσαρχος δέ φησιν ἀφ' οὗ αἱ πρῶται νεφέλαι ἐδιδάχθησαν· ὡς οὖν δύνατται μὴ τοῦ μαρικᾶ μεμνῆσθαι· ὃς ἐδιδάχθη μὲν πρὸ τῶν νεφελῶν ὡς καὶ νῦν αὐτός φησιν. εἶτα δὲ ὁ δῆμος ὡσ πεμπτοκόστος κλέωνος μέμνηται. ἢ ἐπεὶ οὐ φέρονται αἱ διδασκαλίαι τῶν νεφελῶν, ἐδεῖτο δυνάμεθα διαρρῆσαι ἐὰ δῆμος ἐπαλάσαντο τὴν κλέωνος τελευτὴν ἐμαρικᾶ.

ἔπαινος

sisennius hypocrites

Νεφέλαι

Ὃς μέγιστον ὄρτυγα κλέπτων ἔπαιδες τὴν μητέρα.
Κοὐκέτ' ἔστ' αὐτῇ γε πεπαιδωσαμένῃ τῶν κειμηλίων.
Οὗτοι δῶσ' ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν ὑπέρβολος.
Τοῦτον δεῖ λαιον, κολετρῶσαι εἰ, καὶ τὴν μητέρα.
Εὐπολις μὲν τὸν μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν.
Ἐκρεμάσας τοὺσ ἱππέας κακὸς κακῶς.
Γροθεὶς αὐτῷ γραυμεθυσῶν, τὸν κόρδακος οὐνεκα.
Ἦν φρυνίχος πάλαι ποτ' ἰχ· ἦν δὲ μήτοσ ἀθηνῶν.
Εἰσέρμιππος αὖθις πορίσκεν εἰσὺπέρβολον.
Ἄμοι τῆδ' ἁπάντων ἐρέσθαι σὺν εἰς ὑπέρβολον
Τὰς εἰκάδ' ἐγχέλεων τὰσ ἐμὰς μιμούμενοι
Ὅστισ δ' ἐν τούτοισι σελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.
Ἡμῖν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖσι δύφραι μηδ' ὑρεμάσιν.
Ἐσ τὰσ ὥρασ τ' ἐτέρασ δύφρον ἐν δυκήσετε. —

Ἔπαιδες τὴν μητέρα. ἔτυπτα. ἐγκαλεῖ γὰρ καταπυγοῦν τοὺς ἱππέας. ἔτυπτα οὖν τοὺς ἱππέας ἐν τοῖς ἱππεύσιν. ἀπὸ τοῦ ἥρεθον τὴν πρωτομωμῳδίαν. Κολετρῶσαι. κατὰ τὸ κολαστύπουσιν. ἢ κατὰ καταπυγοῦσιν. ἀπὸ ῥητῶν τὰς ἐλαίας πεπυρωμένων. ἢ τὸ ἐναλλαγὴ τῆς ιοιλίας καὶ τύπτειν εἰς τὴν μητέρα. κόλον δὲ τὸ πρὸς ὀπτέρων. δῆλον δὲ ὅτι πρῶτος ὁ μαρικᾶς ἐδίδαξεν ἓν δυστέρων νεφελῶν. ἐρατοσθένης δέ φησι καλλιμαχον ἐγκαλεῖν τοῖς διδασκαλίαισ, ὅτι φέρουσιν ὕστερον βίβλῳ ἕτερον τὸν μαρικᾶν νεφελῶν σαφῶς ἐν τῷδε ἐρημένων, ὅτι πρότερον καθέστηκε λανθάνει δὲ οὐδὲν φησιν· ὅτι ἐν μὲν τοῖς διδασκαλείοις ἓν δὲν τοῖς τόποις ἐρημένων· ἐν δὲ τοῖς ὕστερον διὰ σκιαθείσας εἰλέει, ἓν δὲν ἄγωνι· εἰ διδασκαλίαι ἦ, δῆλον ὅτι τοὺς διδασκαλείους φέρεσι. τοῦτο δοῦ σωείδεν ὅτι μὴ ἐντῷ μαρικᾷ πρότερον τελευτήσει Κλεῶν· ἐπεὶ τοῖς νεφέλαις λέγεται εἰς τὸν θεῖσιν ἐχέρον τὸν βυρσοδέψην. Εὔπολις δὲ ἐν τοῖς βάπταις τὸν ἐναντίον φησίν· ὅτι σωεποίησεν ἀριστοφάνης τοὺς ἱππῆς. λέγει δὲ τὸν τελευταῖον παράβασιν. φησὶ δὲ κἀκεῖνος τοὺς ἱππέας σωεποίησε τῷ φαλαρῷ ἀδωρησάμην. μιλέσιῳ ἀπεθνήσκει δὲ μετὰ ἀμινίαν. πρὸ τούτου δὲ ἴσαρχος ἐφοῦ αἰνεφέλαι εἰσήχησαν· ὁ μὲν τοι ἀνδροτίων ἐν τοῖ ἀλκμαίου φησὶ τὸν μετὰ ἀμυρίαν, τὸν κλέωνα δυσὶν ὕστερ) ἔτεσι πεντάμηνι φ τῶν νεφελῶν διδασκαλίας· εἰκότως οὖν ὡς ἔτι περιόντι τῷ κλέωνι λοιδορεῖται ὁ ἀριστοφάνης· οὐ μόνον ἐν τοῖς προ κειμένοις, ἀλλὰ κἀν τοῖς ἑξῆς ὧν κλέωνα τὸν λάρον δοῦρον. Καὶ τὴν μητέρα. τὴν ὑπερβολον· τὴν δοκοῦσαν ἐν τοῖσ ἀρτοπώλισι· πολλὰ καταπυγοῦ εἶπεν ἕρμιππος. Ἐκρεμάσας. πάντα τὰ μάφησιν ἐλαβεν. Ἦν φρυνίχος. φέρεται ὑπεύθυνος φρυνίχου· μηδ' ὅτε οὖν εἰλέαν φράζωρ ὡς γραῶν ἐκκειμένην τῷ λιτεῖ. ἴσως δὲ ὑπερβολῷ ἀν λέγοι αὐτὸς, ὅτι τὸ λιμὸς ἦθεν. Ἄλλως. εἰσῆγε γραῶν φρυνίχος ὑπ' κἠτους ἐθιομῴλω κῆ μίμησιν αὐδρομέδας διὰ γέλωτα τῶν θεατῶν. ἦν δὲ αὐτὸς κωμῳδιάς ποιητής. Εἰσέρμιππος. ἕρμιππος μὲν, δρᾶμα οὐκ ἐποίησεν εἰς ὑπέρβολον. ἔοι κε ἢ τὸ, πολέσας ἀργοπώλιδας λεχθέν, κατὰ τοῦ σημαίνῃ. Τῶν ἐγχέλεων. αὐτὶ τοῦ λιξέων εἰπεῖν, ἐγχέλεων ἔφη. περόσον σφηξὶν ἱππεῦσιν ἐμνήσθη τῶν ἐγχέλεων. ὁ πέρ δὲ οἱ τοὺς ἐγχέλεις θηρῶμοι πεποίηκεν. τὸ δὲ διὰ παραβολῆσ εἰπάζειν φ πόλεως τὰ πράγματα ἐξ αὐτῶν φησιν εἰλῆφθαι τοὺσ ἄλλους ὁ ἀριστοφάνης. Τοῦτοι σι πλᾶ· οἷον ἔστισ ἐκείνοισ πίπτουσι καὶ ἡδέωσ ἀκοῦσι, τοῖς ἐμοῖς μὴ προσίτω. Εὖ φρονεῖν. παρὰ τὸ νοῦσαι. δεῖν δὲ ἐπεὶν ἐλθύσεσθαι, ἐπίμεμνεν ὅτι φρόιμοι δόξετε εἶναι καὶ δύνομοι καὶ δῦ φρονοῦντέσμοι. διὸ ἐπισημαίνεσθαι τὸ λέξιν δεῖ τὸ χ.

Ἀεισοφάνους

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ιϛ'.

Ὑψιμέδοντα μὲν. τοῦτο ᾠδὴ καὶ στροφὴ καλεῖται, διὰ τὸ στροφὴν ποιεῖσθαι τὸν χορὸν ἀπὸ τοῦ πρὸς νότου θεατοῦ ὁρᾶν καὶ ἀδεῖν εἰς ἕτερον μέρος ἔστι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰσὶν ἀντιστρόφως πρὸς ἀλλήλας.

Χο. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν Ζῆνα τύραννον, ἐς χορὸν
Πρῶτα μέλαν κικλήσκω. Τὸν τεμενοδαίων ἐν πρυτάνεσι
Νήσταμίαν γᾶς τε καὶ ἁλὸς Μυρθαλάσσας ἀγχίμολον τυ-
Καὶ μεγαλώνυμον ἠμὲν πατέρ' ἠδὲ τροφὸν
Ῥαίθεράν σε μινύσταν τὸν βιοθρέμμονα πάντων.
Τόν δ' ὑποδεξώμαν ὀρυμᾶν Λάμπρ' ἀκτῖσιν κατέχει
Γᾶς ὠδῖνα μέγαν σφίσιν θεοῖς Ἐνθα νιν τοῖσι τεδαίμων.

ἘΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Κ'

Χο. Ὡς σοφῶ παρίστασθαι, δι' ὀλίγου μὲν προσέχετε.

ἡ παροῦσα στροφὴ κῶλων ιβ· ὧν τὸ πρῶτον χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐμμιμούμενον διάμβῳ· τὸ β' ὅμοιον· τὸ τρίτον δίμετρον καταληκτικὸν, ἐμμιμούμενον βακχείῳ· ὀνομάζεται ἐφθημιμερές· τὸ τέταρτον καὶ τὸ πέμπτον τῷ πρώτῳ ὅμοια· τὸ ἕκτον δίμετρον ἐνδιάμβου χοριαμβικὸν ἢ βακχείου· τὸ ἕβδομον δακτυλικὸν τετράμετρον· τὸ ὄγδοον δακτυλικὸν πεντάμετρον· τὸ ἔνατον δίμετρον· ὃ ἐπῳδὸν τρίτον τοῦ χοριάμβου· τὸ δέκατον ὅμοιον ἐνδιάτορ δείου ἢ χοριάμβου ἢ δακτυλικὸν ἐφθημερὲς τῆς σ· αὐτὴ μακρᾶς λογιζομένης· τὸ ἑνδέκατον αὐτιπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τὸ καλούμενον γλυκώνειον ἐκ δυτροχαίου καὶ διάμβου ὡς ἔχει τὰ γλύκωνος. Κάπρος νιν χθονίου λὸς Κύπριδος θάλος ὤλεσε· τὸ δυσπαράβατον αὐτιπαστικὸν δίμετρον καταληκτικὸν τὸ καλούμενον φερεκράτειον ἐφθημερὲς· ὃ ἐπῳδὸν τοῦ τετάρτου δ βακχείου ὡς ἔχει τὰ Φερεκράτους. Ἄνδρες προσέχετε τὸν νοῦν. Ἐξευρήματα πεντῶν. Συμπλοκὴ δὶς· ἀναπαῖστος καλεῖται ἡ πεντάπους πολυσχημάτιστος διὰ τὸ διαφορὰς ἐχεσθαι μέχρι τῆς τελείας πεντάγραφος· δηλῆσαι ἔχειν αὐτὰ τὸ δόσιμον· αἴγως γὰρ διὰ τὸ καλοῦσθαι τὸν οἱ φιλόσοφοι εἶναι ἀπ' ἐφάσης αἰγὰ τοὺς πάντας εἶναι τὸ πᾶν διεβεβαιοῦτο· εἰκότως οὖν καὶ διὰ τούτων σκώπτει τοὺς φιλοσόφους· οὐ γὰρ εἶναι τὴν ἐδόξαζον, αἰνομιζόμενοι ὑπὸ τῶν νεφέλαι τοῦ γένους καλοῦσθαι. Τόν τε μεγαθενῆ· ὅτι ἔθυσε τοῖς πολιοῦχοις ἀπὸ δίους ἀρχῆς· μετὰ δέ, τὴν ποσειδῶνα εὐμένειαν· καὶ αὐτὸς ἦν τιμῶν μᾶλλον τὰξιν τῆς ἡλιαίας δηλοῖ. Γᾶς τε καὶ μυρᾶς· δοκεῖ καὶ ποσειδῶν, οὐ τιμὴ θαλασσαν λιμένων μόνον, ἀλλὰ καὶ τιμὴν ἔχει δὲ καὶ κοινωνίαν πρὸς αὐτὰς ὡς διαπλέων ὑγρᾶς οὐσίας· εἰκότως οὖν ἦν θεῶν τούτων ἐμνημόνευσε· τὸ μὲν δίος, ὅτι γενάρχου· τὸ δὲ ποσειδῶνος ὅτι ἦν ὑγρῶν διαστατικός· ἀέρος δέ, ὅτι σωτήρ· ἡλίου δέ, ἐπεὶ διάπυρος ὤν, τιμᾶν ἐκμάθοι ἐκαστοῦμερος ἐρμάζεται νεφέλαι. Ἀιθέρα· αὐτὸ τὸν ἀέρα, ὀνομαζόμενον καθαρὸν διαιθέριον ὄν, ἀνεφελόσβεστον καὶ ἐκ τοῦ βιοθρέμμονος δῆλον ὅτι ἀὴρ οὐχὶ αἰθήρ· ἢ ἐπεὶ δοκεῖ τὰ ζῶα ἐν τῷ ἀέρι ἔχειν τὴν ζωὴν· βιοθρέμμονα δέ, ἐπεὶ δὲ ἀρδεύει τὴν γῆν. Τόν δ' ὑποδεξώμαν· τὸν ἥλιον τὸν ἐλαύνοντα καὶ νομοῦντα τὰ ἅρματα τοὺς ἵππους ἡνιοχοῦντα· ἐξ οὗ τοῦ δοκοῦσι σωτῆρα εἶναι· διάπυρος γὰρ ὤν, ἕλκει εἰς ἑαυτὸν τὴν θαλάσσης ὑγρότητα· ἐξ ἧς αἱ νεφέλαι. Ὦ σοφώτατοι θεατοί· τοῦτο ἐπίῤῥημα ὀνομάζεται, διὰ τὸ ἐπιῤῥεῖν αὖθις τὸν χορὸν πρὸς τοὺς θεατὰς· καὶ χρῆσίν τινα συμβουλεύειν αὐτοῖς· ἢ σκώπτειν τοὺς πονηρούς· ἔστι δὲ ἐκ σίχων προκαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν. ὧν τελευταῖος· ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει σωιοῖσι τοι· ἐπὶ τῷ τέλει δὲ πόλῃ ἔσω νενοσῳ, δηλοῦσα ἔχειν αὐτὰ τὸ δόσιμον.

μηδενὶ

Ἀεισοφάνους

Ἠδικημέθα, ὦ γῆ, σύ μοι μεμφόμεθ' ἐν σοί.
Πλεῖστα δὴ θεῶν ἀπάντων ὠφελησάσ' ἐστὶν ἡμῖν
Δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐθὲν ἔτ' ἐστὶν ἐν μέσῳ τι
Ἀλλ' ἔσται τηρῶ μολὼν ὑμᾶς· ἢν γὰρ ἥκωσ' ἐξόδους
Μηδὲν ἐξὼν ὦ, τὸ τὴν γνώμην ἡμῶν ψεκάζομεν
Εἶτα τοῖς θεοῖσιν ἐχθροὶ γυρὸς δ' ἦν παφλαγόνα
Ἡνίχ' ἡρεῖθ' ἡ στρατηγόν, τὸν ὀφρῦς σωμήκομεν.
Κἀπριῶ μολὼν δεινά· βρομᾶ δ' ἐρρατινὴ ἀσφαράγ.
Ἡ σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' ἥλιος
Τὴν θύραν ἁλίδεις ἐὰν μὴ ἠθέως σωφελκύσας,
Οὐφανεῖν φασὶν ὑμῖν, εἰς ἀστεμψόσει Κλέων.
Ἀλλ' ὅμως εἰ λεῖθε ῥύμην, φασὶ δυσβουλίαν
Τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μὴ 'μοὶ γένοιτο θεούς
Ἅπαν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐς τὸ βέλτιον ξέπη
Ὡς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ἐξαδύως διδάξομεν.
Ἡμῖν Κλέωνα τὸν λαέρου δῶρον ἐλόντες ἠγκλοσᾶτε
Εἶτα δωμοσάμενοι τοὺς ξύλῳ τὸν αὐχένα
Αὖθις ἐστ' ἀργαῖον ὑμῖν εἰπεῖν ἁξημάρτητον.
Ἐς τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσει.

Hic vel est eleatis cleonis quam fecisti gnomo do redit in bonum

(l. conferetur)

Μηδὲν ἰὼν ὦ σὺν μηδὲν ἀεὶ σὺν μηδενὶ πάντα πονεῖσθαι.
Μετὰ δυνατὸς νοῦν ἀλλ' ἀσυμφόρως καὶ ἀκαίρως μετὰ μηδενὸς λογισμοῦ οἷον προσετῶσ' ἐλθὼν πρώτων ἡνεφελῶνει τῶν πάντων τεθνεώς ἦν νεοδιλείων.
Τὰς ὀφρῦς σωμήκομεν, σωφρονεῖν ἐφάνη ποιήσαμεν· καὶ ἐλαλίπναμεν· ἦ σὺ νάσσαμεν· ἄλλως· ἐπεὶ οὐκλέων γ' ἄρχης· ἐπεὶ δ' ἀρωτέρω στῆναι πάντας μιμοῦνται. Βρομᾶ δὲ ῥάγμασι πρὸς τὰ κεκτυκρωσοφοκλέσσ' οὐρανοῦσ' ἄν, ἢ σφαῖρ' ἐρρατινὴ δ' ἀσφαῖς. Ἡσελήνην δ' ἔλιπεν· ἐπειδὴ ἐκλάμψις ἐστὶ νεφελῶν σελήνης τῆς πρότερον ἢ ἐπεὶ ὦν σφᾶς τὸν πρότερον δρομῶ. Τὴν θύραν λίθους ἐὰν τὸν ἀλίπιρα εἰσέαν τὸν συστείλασ· ἀπὸ τοῦ λύχνου δ' ἡμέτερα φορά· οὐχὶ σοὶ λίθοι λεῖ λεῖφαντος ἀλλ' ὡς ἀπειλοῦντος ἐκλεῖφ' εἰσφέρειν τὴν ἀστεμψόσει λεῖων· οἷον παρ' ὀμήρῳ· Δύσομαι εἰσαΐδων.

Hom.

Δυσβουλίαν· τὴν οὐκ ὀρθῶς βουλήν· ἀποτυχόντα φησὶ ποσειδῶνα φιλχώρας, τὸ καλῶς βουλεύεσθαι σκοπῆσαι αὐτοῖς· τὴν δὲ ἀθλιωσὰν παρασχεῖν τὸ καλῶς βουλεύεσθαι μὴ, ἀποβλῆναι δὲ καὶ ἐκ τοῦ τὸ λεχόμενον ὠλχώρει· δύπολις. Ὦ πόλις πόλις· ὡς δυτυχεῖς μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς. Ἄλλως. Φασὶν ὅτι ποσειδῶν ἠπόησε τὴν ἀθλιωσὰν δυσβουλίαν ἐπέβαλεν ἀθλιωσίοις· ἀθλιωσὰν δὲ τὸ βουλεύμενα καλῶς μετεβάλλετ'. Ἀπαὶ ὑμεῖς· ὅσοι οἱ ἀθλιωσὰν καλῶς ἐβουλεύσαντο δ' ὑπεβαίνασαν δυτυχίαν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀπέφαμεν καὶ εἰς τὸ καλόν· αἰνίττεται δὲ εἰς ἀθηναίων. Τὸν λάρον· ὅτι ὁ λαρθ, τοιοῦτος. Ἐν ἱππουσι λαρθ μεχμνώσ ὦν· πέτρας δημηγορῶν· τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς πρωτέρων νεφελῶν· τότε γὰρ ἦν ὁ κλέων ἐπὶ δήλου τῶν τέννης· δ δύπολις μετὰ θανάτον ἀλιέως, ἐνμαρικὰν ἐπίνοιαν· ὡς μετὰ θανάτον νεκλέωσ φαίρεθ' ἡγραφώς τὸ δρᾶμα· ὃ ὄνυγος μαρικᾶ δύπλιδος μέμνηται· ὁ ἐδιδάχθη λαθὼν πρὸ βόλτ μετὰ τὸν κλέωνος θάνατον· τοῦτο δὲ ἔτι ζῶντος ἀλιέως λέγει· δῆλον ἐκ ὅτι πολλοὶ τοιοῦ χρόνου ἐσηδύασε τὸ δρᾶμα· ἐν τοῦτε μὴ οὐ πολλῷ ὕστερον ἐνοῖς δὲ δύπλιδος μέμνηται καὶ ἦν εἰς ὑπέρβολον ἰωμῳ δίων πολλῶν.

Strophe tandú

Epos monē tēz - f. solet

ther

er

prrhema unde

egredissimi in aliquem depediti
ore tum vel totam vel rorum
tanquam reuocantes nos & inhibentes
ab stulto incepto

Ioisin ol
graniter

Cleon

Nota athen
ū mala cōfi
deos in mel
uertere

Stratocles

.. fortitudo

Eupolidis de
pulcherrim

Laurus prose

Maricas C
lidis comoe
contra hyz

ἈΝΤῼΔΗ ΚΑΙ ἈΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒʹ.

Χο. Ἀμφί μοι αὖτε Φοῖβ' ἄναξ
Δήλιε, κυνθίαν ἔχων
Ὑψικέρατα πέτραν.
Ἥ τ' Ἐφέσου μάκαιρα παγ-
Χρυσον ἔχεις οἶκον· ἐν ᾧ
Κόραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·
Ἥ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
Αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος ἀθάνα
Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων
Πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ·
Βάκχαις δελφίσιν ἐμπρέπων,
Κωμαστὴς διόνυσος.

[illegible]

ἈΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Κʹ.

Χο. Ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα·
Ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι·
Πρῶτα μὲν χαίρειν ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις·
Εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι.
Ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
Πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον ἢ δραχμήν.
Ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας.
Μὴ πρίῃ παῖ δᾷδ' ἐπειδὴ φῶς σεληναίης καλόν.
Ἄλλα τ' εὖ δρᾶν φησιν ὑμᾶς, οὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
Ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε
Ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε.
Τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
Κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν
Ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν μέμνον' ἢ τὸν σαρπηδόνα
Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ'· ἀνθ' ὧν λαχὼν ὑπέρβολος

[illegible]

Τῆτες ἱερομνημονεῖν. δέον ἐπὶ μὲν τῶν γὰρ οἱ ἀθλοθέται εἰς ἀλλ-
φοῦσ' ἱερομνήμονας. οἱ πρὸ
πυλαίου προεδρίαν εἶσιν
ἡμῶν τοῦ θεοῦ· οὐδεὶς
δ' ἴσορμισε κατ' ἐκεῖνον γὰρ ἐ
νιαυτῶ ἱερομνήμονι εἰ γὰρ
ὑπέρβολον· οὐδέπω χειρὸς
ἔτι ἐπιλείπω· ἔτι ζῶν
τος. Μᾶλλον ταὐτοῦτος
εἴσεται, ὅτε δ' μαθήσεται ὁ
πλιαλόν· ὅτι ζῶ αὐτὸν ὡσ
πρότερον καὶ ὡς ἀναίσ
χω. Μὰ τὼν ἀνάπνοὴν.
ὑποχωρήσαντες τοῦ χοροῦ,
εἰσπασιμώθις οἱ ὑπλιται.
Ἔστιν οὖν ἡ παρῳδία ἐ-
θεσις φ δ' πόλις, ἐκεί-
χωι ἰαμβικῶν τριμέτρων
ἀλλαταλήλυθα· ὃ· ὧν τε-
δυτῶ ὅταν δ' ἁλῶ γὰρ ἰσκό
ρεσι δῶσω τ' μβρον· ὧν τῆς
πέλας δ' πόλη ἔξω νενόμικα· δυσφορεῖ δὲ σωκράτης ἐπὶ τῇ τοῦ γραφιάδου ἀμαθίᾳ ἐπὶ δὲ τοῦτο δέ
.Φασὶ τὸν ἀριστοφάνη χαρίεντι ζόμενον τοῖς περὶ αὐτὸν ἡμέλιτον ποιῆσαι φόνον τὸ βραδύ
λου εἰς ἀθετῖαν τὸν σωκράτη διὰ φ πολυμαθίας. ⁊ τοὺς φιλοσόφους ἀπολοιτὰς διαβάλλ. ἐπεὶ
καὶ οὔπω προεῖπε μὴ ἠνέθαι θεὸς, πλὴν τὸ χεῖρ ἀντὶ ὠ ἀπολῶ ⁊ τὸν ἀδρ'α. Σκιόν. σκιά
τὸς τοὺς ἀμαθεῖς ⁊ δυσπαραπολουθήτους ἐλεπον, ἢ τοὺς μωρούς ἀπὸ φ σκιᾶς. Σκιαλαβυρ-
μάτιά τα. σκαλύμματα σμικρὰ καὶ λεπτὰ πανταπάσι νοήματα καὶ μαθήματα σκαριφήμα
τα. ἐπιφ τοὺς δὲ ⁊ ἀβυρμα. οἱονεὶ πτίσσια ⁊ οὐδὲν ἀξιόπιστα. ἐκ γοῦν δὲ διαβάλλ σωκράτη,
ὡς οὐτελῆ εἰσιν ἃ διδάσκ. ⁊ οὐδενὸς ἄξια λόγου. Ἐξ ἀντὶ τοῦ ἐξελθεῖν ἐστιν εἰς τὸ προὐόμεθ. οὗ
παράσημον θέμι. ὅταν τὸ παρατατικὸς εἰν. εἰς. ἐ. ἢ ὥσπερ ἐν τοῖς εἰς ω. τὸ μὲν πρόσωπον τοῦ ὁριστικοῦ παρ
ατατικοῦ, διὰ τί ὀρθῶς προσταττικὸν, οὕτω καὶ ἐν τοῖς εἰς μι σχηματίζουσιν οἱ ἀπολλῶν καὶ οἱ ἀθη
ναῖοι. οἷον ἵστ μετ. ἱστ μα. αὐτὸ τοῦ ἵστα θι. ἀριστοφάνης ⁊ τοὺς ἰωνικοὺς ἀπαντᾶν ἐμπίμπλη πε
ρῶν. αὐτὸ τοῦ ἐμ. πίμπλημι. οὕτως οὖν καὶ ἐκ τοῦ εἶ τρίτου προσώπου τοῦ ὁριστικοῦ πᾶσα τιλοῦ
σ' σωσθῆσει ἐξῆ προστακτικόν. ἢ ἀπὸ τοῦ εἶω. διὰ διὰ τοῦ ἔρος ἰσοῦ. ἴδ. ἴ. ἐ. καὶ μετὰ φ δ' ἔ
ξι ε καὶ μα τὰ μεταθεσιν καὶ σωκέρεσιν ἐξῆ. ὡσαύτως καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν προθέσεων μέτει καὶ
διὰ. πλὴν τοῦ πέρᾳ καὶ σωῤ. σύνταῦθα γὰρ εἰ προθέσεις ⁊ εἰ αὐτὶ τοῦ ὑπέρχεσ σωδοιάζουσ).
Τὸν ἀσκαύτλιον. σκίμποδα διὰ φ ρουτῖ εἴδος ἢ τὸν κρωβατον.
Πότερα περὶ μέζον. μαλῶς διέκρινεν· οὐ γὰρ ἔστι μέζον ὅλιν, ἢ διὰ ⁊ ἔ. ἐστ. ἔστι δὲ ἔ. ἐστ, ἢ διὰ πάντως ⁊
ῥυθμὸς καὶ μέτρον. σημαντέον. ⁊ ὅτι καὶ ταῦτα τῆς κυκλικῶν μαθημάτων. διαφέρει δὲ μέτρ
καὶ

Σ ξ. Περὶ τῶν μέζων ἐγὼ γ'. ἐναγχος ἠρόμην.
Ὑπὲρ τοῦ μοιβοῦ πατρικοῦ διχοινικῶ.
Σω. Οὐκοῦν τ' ἐρωτῶσ· ἀλλ' ὅτι κάμισον μέζον
Ἠγεῖ πότερον, τὸ πρίμεζον· ἢ τὸ τρίμεζον
Σ ξ. Ἐγὼ μὲν, οὐδὲν πρότερον ἢ μιεκτέον.
Σω. Οὐδὲν λέγεισ· ὦ μῶρε σφ· ὡς εἰ δυνῶ ἐμοί·
Εἰ μὴ τρίμεζόν ὄστιν ἡμιεκτέον.
Σω. Ἐσκόρακας, ὡς ἀγροικος εἰ καὶ δυσμαθής
Ταχὺ γ' ἀνδυναιομανθάνω σὺ πρὸς ῥυθμῶν.
Σ ξ. Τί δέ μ' ὠφελήσουσι ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα.
Σω. Πρῶτον μὲν εἶναι κόμψον ἐν σοφοῖσ ὄντα.
Εἶτ' ἐπαΐειν ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν,
Κατὰ τὸ πλίον· χὠ τρίοσ αὖ κατὰ τὸ δάκτυλον.

καὶ ῥυθμός· καὶ ὅτι πᾶσ μέζον ῥυθμός. ⁊ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶ μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία.
Περὶ τ' μέζων. λέγει τὸ θέλω μαθεῖν· διαβολικῶς τὸ πᾶν. ὅτι τὰ μὲν οἰκεία τῇ τέχνῃ ἐ
παΐειν ἔλεγεν διδάσκειν· οὐ τε γὰρ ποιητὴς ὢν οὔτε κω
μικὸς· ὡς ἄγροικος ⁊ ὁ ὅρε σβυτὴς ἀπεκείνατο περὶ τ' μοριῶν δεξάμενος.
Ἀλφιτα μοιβᾶ πατρικα λ
λαοῦ τοῦ ⁊ ὅτι πᾶσ σκον τοῦ ἀλφιτα· ἢ τοῦ ἀμείβον τοῦ αὐτὶ ἀργυρίου ἀλφιτα.
οὕτω δ' ἀργυραμοιβοί, οἷον ταφυλείου ῥήματα ἀμεί βοντες.
Γ' αριθμόπην. ἐζημιώθην. αὐ
τὶ τοῦ ἐπλάρησέ με τῇ μέτρου ποσότητι δύο χοινικας.
Καλλισον μέτρον. διαβάλλ Σωκράτη. οὐ γὰρ ποιητικὸν ἢ μουσικὸν ἐπῃ ἐλέτο διδάσκ. ὁ δὲ
τε προσόντα μὴ λέγων, χαριζόμ⁊ δὲ τὰ μὴ προσόντα ἀμφοτέρων ἐκεῖν⁊ ἀποστερῶν, ὁ τῆ
λόγιος, ἀμφοτέρων ἀποφαίνων ἀλλοτρίους ⁊ ἀπείρους.
Ἡμιεκτέου. τοῦ τεταρτημορίου. ὁ γὰρ μέδιμνο⁊ χοίνικας ἔχει μῦ. τούτων τὸ ἕκτον ὄκτω. τὸ
ἥμισυ τοῦ ἕκτου τουτέστι τῶ ὄκτω, τοὐτέστι τέσσαρα· ὁ λαλῶ τοῦ τετράμεζον. ὁ οὖν ἡμίεκτον τέσσαρ
ἔχει χοίνικας. ἐπαιξε δὲ πάλιν ἐπ' ἐπῶν, ὡς ἐμὲ ἁλλότριον ἦσυ μ' ἡμιεκτέου μέτρου τουτέστι τεσσάρ.
χοινίκων τοῦ τοῦ οὖν τὸ ἕκτον ὄστιν ὁλικῶς τὸ χοίνικος. τὸ δὲ ἡμίεκτον τουτέστι τὸ ὅλικὸν τῆ ὅλικῶ
πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα, χοίνικας τέσσαρας. περατητικὸν δέ ὅτι διὰ τοῦ ε δεῖ γράφειν ἡμι
εκτέου. οὐ κτῆ τιῶ ἰωτικῶ χρῆσιν διὰ τὸ φθόγγου ἡμιεκτείου. Πρὶν δοῦναί μοι αὐτὶ τοῦ σωθῆ
ναι ποίησον. περὶ τὸ ὁμοειδὲς διὰ ῥύσεως νῦν ἵ ποδὸς περισῶ μεθα. πάνυ δεῖ οὖν τοῦτο διὰ μι τὸ δεσμεύω
ὁμόλλων διὰ σω. ὁ διὰ τέρ⁊ ἀόριστος, διὰ μ. μέσης ἐδέμιν ἐδεσα⁊ ἀποβολῆ τοῦ σ' ἔδεο ⁊ ἔδυν καὶ
τὸ προσκειμενικὸν δοῦ ⁊ περίδυν. ⁊ Ὅμηρο⁊ διὰ δεσμόχοισι λυγροισιν. ὡς ἀγροικ⁊ δὲ πάλιν ὅπερε
σύτησ ἀπεκείνατο. ὁ μὲν ⁊ τὸ ποιήματων ἔλεγε μέτρον. ὁ δὲ ὡσ ὧν τῆ μορμολικῶν ἐδέξατο.
Εἰ μὴ τετράμεζον. πρὸς τὸ τεσσάμετρον ἀπάντησε. τὸ μιεκτέον μέτρον ἐστὶ τέσσαρα, ὡς πλεονά
κισ ἴσως τοῦ δέοντος εἰρηται. Ταχὺ δῶν. σπερμολογία. λέγ δ' εἰς τὸ κιθαρίζειν. τὰ χὺ δυνηθέησ
φησὶ κιθαρίσειν καὶ μεταλαμβάνων τὸ κιθαρίζειν. Κομψόν. αὐτὶ τοῦ πιθανὸν ⁊ δύχερεμενον συ
νόδω. ⁊ τῆ πρὸς ἑτέρας κοινωνίας πιθανὸν καὶ ἀστεῖον φαίνεσθαι τοῖς σωδοῦσιν.
Κατὰ τὸ πλίον. ἐν ᾧ ῥυθμοῦ πρὸς ὃν ὠρχοῦντο στέλοντες τὸ ὅπλα. ἔστι δ' ὁ μὲν ἡμιολίω. ἢ δ μακρὰ
πρὸς τὰ δύο βραχέα ἴσον τ' ἔχει ῥυθμὸν ἑλίττοντας ἀναπαυστικόν. ὃς δ' ἐν πένταστιχον ἔχει τὸν λόγον
ἐοικὸς πλίω. οἷόν ἐστι τὸ ἀμφίμακρον. ὃς ⁊ κρητικὸς καλεῖται ἀπὸ τοιούτου τοῦ κρήτας

ἀνάπαυμα μέλλ. Ἴσπερ ἂν τῶν μέγα προσωρχοῦντο σείοντες τὸ σῶμα καὶ πάλλοντες ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν καὶ ἐπὶ τὸ δεξιόν, ὥστε καὶ τὰς ἀσπίδας ἐκπίπτειν ἐνίοτε τῶν ὁπλιτῶν. Κατὰ δάκτυλον, ἀριθμητικόν ὅστις μέτρον. ἔστι δὲ ῥυθμὸς, πρεύματος ἐνδεκακατὰ δάκτυλ. ᾠδῶν τινι οἰκείως λεγόμενος, ὃς ἐν ἴσοις λόγοις, ὅδε ἐν ἀπόστολος ἀπροσωδιακὸς καλούμενος ὑπό τινων, σύγκειται ἐκ τροχαίου καὶ ἰάμβου· σύνεγγυς μὲν οὖν ἐστὶ τῆς ἡρωϊκῆς, ἢ βάσεσι δυσὶν ἀναπαίστοις καὶ ἰωνικῇ. Τὶς ἄλλος τὼν ἀδαζόπην ἕκατερον μετὰ ξύριν δυοῖν ὡς ἐν τοῖς πολέσι δεῖ φέρεται· ὁ πρότερος Σωκράτους· τίς ἄλλος αὖ τὸ τοιοῦτο τοῦ δακτύλου· ἢ τάχα εἰκὸς λέοντος ἥρωνι ἕτερόν τινα εἶναι δάκτυλον μοι δοκῆς ἢ γοῦν, δεῖ μοι αὐτῶν ἕνα ἧκειν δάκτυλον ὃν αὐτὸς ὅταν χαλάσω. περὶ ῥυθμῶν οὐ περὶ τούτου τοῦ δακτύλου φησὶν ἀλλὰ περὶ ἑτέρου· ὡς τοῦ ἀγροικοῦ ὄντος τοῦ ἐρεῖν ἀδὲν ἧττον δεῖξαι τὸν μέσον δάκτυλον ἀστεϊνόμου. ἐὰν δὲ περιαίρῃ, ἀμφότεροι ἔσονται ἕτεροι τοῦ σώου δακτύλου ῥυθμοί. Ἄλλως. δείκνυσι τὸν μέσον δάκτυλον αἰσχρῶς· οὐδεὶς φησὶν ὡς ἔστιν ἄλλος αὐτὶ τοῦτον τοῦ δακτύλου ἢ τοῦ πρωκτοῦ· ὁμοίως ὄντι πάλαι ὁ αὐτὸς ἦν καὶ νῦν δείκνυται ὅτι. Κύων. ἀλεκτρυόνος ἐπαίνεσε τὸν ἀλεκτρυόνα ὡς πεζάποδα καὶ ἐνεμήσας. τῶν τὰ δίκαια χαίρειν περὶ ἡμῶν. ἢ πρὸς τὴν αὐθάδειαν Σωκράτους ὅτι μὰ τοῦτον ὄμνυσιν. Ἀλεκτρυόνα ἢ πάντων. ἐπεὶ οὖν ἄλλως λέγει τὸν τοῦ τὸ εἰμὶ σοφιστὴν τότε τῶν θηλέων ἀλεκτρυόνα λέγει· σοφιστὴν δὲ ἐνάμα τοῦ πράττω· μάταιος ἡ σοφιστής· ἢ ἀλεκτρυὼν τὴν κύλικα καταβεβληκέναι μοι δοκῆς ἀγαγὼν ἐκεῖνο πολλάκις τῶν δικαίων· εἰ ὅτε πολλαὶ τὴν ἀλεκτρυόνα τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐμὲ ἐνδυναστεύειν ἀλεκτρυόνα· ὑπὲρ τοῦ ναοῦ δὲ οἱ ἀκόλουθοι ἢ οἱ ὅταν τὴν θηλέων ἐλάλουν· τὸ θεοπρεπὲς λέγοντες Δία τὴν ἀλεκτρυόνα. Νὴ τὰ φρένα μὲν τοῦ αὐτοῦ τοῦ φιλοσόφου, ἢν δὲ τὰ ῥοδοδάφνην ὄμνυσιν. Ὡς τὸ Κλεωνύμου· σύφησι τὸ κρόμμυον καλεῖς

σρε. Καὶ τὸ δάκτυλον, νὴ τὸν Δί' αἰδοῖ δ' ὦ· εἰ τὸ δὴ
σρε. Τίς ἄλλος αὐτὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου·
Πρὸ τοῦ, μὰ, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς, ὄντος οὑτοσί·
Σω. Ἀχρεῖος εἶ καὶ σκαιός. σρε. οὐ γὰρ ὠίζυρὲ
Τούτων ἐπῄθυμ' μανθάνειν οὐδέν. σω. τί δέ·
σρε. Ἐκεῖν' ἐκεῖνο τὸν ἀρχαῖον τὸν λόγον.
Σω. Ἀλλ' ἕτερα δεῖσε πρότερα τούτου μανθάνειν.
Τῶν τεττάρων ποδῶν ἀπέχειν ὀρθῶς ἄρρενα.
Σξ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ χρῆν ἐμὲ ἄρρεν' εἶναι μαίνομαι.
Κεἰδὸς πρᾶγος πῦρος κύων μ' ἀλέκτρυών.
Σω. Ὁρᾷς ἀπάχθεσθ' ὡς τὼ θήλεα καλεῖς
Ἀλέκτρυόνα κἀτὸν ταὐτὸν κἀτὸν ἄρρενα.
Σξ. Πῶς δῆτ' ἔφερε σω. ὦ σὺ; ἀλέκτρυών κἀλέκτρυών.
Σξ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. μῶν δὲ ὦ σὺ μεχὴ καλεῖν.
Σω. Ἀλέκτρυαιναν. τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
Σξρ. ἀλέκτρυαιναν; ὡς τὸν ἀέρα.
Ὡς τἄντιπάτου τοῦ τοιδιδάγματος μόνου.
Διαλφιτῶσωσον κύκλῳ τὴν καρδοπον.
Σω. Ἰδοὺ μαλαῦθις τοῦθ' ἕτερον· τὼ καρδοπον
Ἄρρενα καλεῖς θήλειαν ὅσαν· σρε. τῷ, ξὸ πῷ
Ἄρρενα καλῶ γὼ καρδοπον· σω. μάλιστά γε.
Ὡς τερψεῖ Κλεωνύμου· σρε. πῶς δή, φράσον.

καλεῖς ἀρσενικῶς δέον θηλυκῶς· ὡς Κλεωνύμου ἄρρενα καλοῦσιν, οὐδὲν διαφέρον τῇ αἰχμῇ γυναικῶν.
Ταυτὸν δύο ταύτοσι· οἷον τὸ αὐτὸ· σημαίνει δὲ τὸ καὶ τὸ αὐτὸ καταλήξιν ὁδεῖσι· δύο εἶσι· ὁμοιοκατάληκτον εἶναι· ἅμα δὲ ὡς γυναικῶδη σκώπτει τὸν Κλεωνύμου. ὡς ἀδιάφορον δυσὶ ῥᾳδίως τοῖς ἀφ' ἑνὸς πλείοσιν ὁμοίως χρῆσθαι· ἢ ὡς γυναικὶ ὁμοίως αὐτὸν οἱ ἄνδρες διαβάλλουσιν.
Ἀλλ' ὦ θεαί· ἀδιαφανῶς ὑπὸ βουλῆς ὡς τεττάρων δεῖ τὸν διαβάλλειν αὐτὸν· καὶ ἀπρεπῶς μαλιστ' ἂν μάχοιτο δεῖ θυέλλαις δεῖ ὄμβροις, μεγάλοις· ἀδιαφανῶς δὲ ἔχει διαβουλίου κατὰ τὸν Κλεωνύμου τρόπον μᾶλλον ἢ ὁδὸν Κλεωνύμου.
Καρδοπον Κλεωνύμου. τοῦτον ἤδη ὡς κίναιδον διασύρει· ἐπεὶ εἰ φασὶ καὶ δειλόν· εἰκότως δὲ λόγος ἐλέγετο ὡς ἰν' ἐκεῖνο δ' ἦν ὁρθῶς, ὡς καρδόπην καὶ Κλεωνύμην λέγων. ὁμοίως δ' ἂν τῷ λέγειν καρδόπην ὡς Κλεωνύμην. Γυναῖκα τὴν ἀμυνίαν. πρὸς τὴν κατάληξιν τοῦ ὀνόματος ἔπαιξε· καὶ εἰς διαβολὴν τοῦ ἀνδρὸς εἰς τοῦτο μὴ εἰς δειλίαν μόνον καὶ μαλακίαν· ἀμυνία κρατὴς δὲ ἐστὶ ῥεῖ φοισὶ ὡς ἁλαζόνα καὶ ὑπόλαπτα· συνοφαντῶν. δύο λισὶ δὲ ὡς παρηγορῶν τὴν. ἢ πρὸς καὶ ἐν τοῖς σφιξὶ φαίνεται. Καταμιλιγεὶς. τοῦτο κοινόν· τὸ γὰρ καταμιλιθεὶς· ἀπὸ τοῦ μιλιοῦ. Ἐνφρόντισόν τι· αὐτὶ τοῦ σκέψαι· μὴ δυνάμενοι περὶ τῶν ἰδίων συμφορῶν πραγμάτων Μὴ δῆτα κελεύω. πρὸς τὴν ἀφ' ἡμῶν γὰρ προσκεχρῆσθαι τὰ σκέμματα· οὐ τοῦτο τῶν ἀγαθῶν ἐστὶ μισεῖν ἐλόμενοι· ἀγνοοῦντες. Τὴν μορφὴν ὡς ὁλκάσιν· ἰωλακεδαίμονι· πάρα πεῖσαι τὴν μορφὴν ὁσημερινός· καὶ ἔστι πεπαιδευμένος ὥστε ὡ

Σω. Ταυτὸν δύω τὼ ταὐτοσὶ καρδόπω κλεωνύμω.
σρε. Ἀλλ' ὦγ' ἀθ' οὐδ' ἂν ἡμᾶς καρδόπως κλεωνύμω.
Ἀλλ' ἐνθυμεῖ ἃ σρογγύλη μ' ἀνεμάπετο.
Ἀτὰρ τοὔνομ' ὧν πῶς μεχὴ καλεῖν· σω. ὅπως;
Τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὼ σώσπάτω.
σρε. Τὼ καρδόπ' ἦν θήλειαν, ὀρθότερον λέγεις.
Ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν κἄδοξ' ἂν κλεωνύμη.
σω. Ἔτι δῆτα περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ.
Ἃ παρρεῖ' ὄντ', ἃ παιδ' αὐτῶν θήλεα.
Σξ. Ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστὶν· σω. εἰπὲ δή.
ξε. Λύσιλλα· φίλιννα· κλειταγόρα· δημητρία.
σω. Ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων· σρε. μυελία.
Φιλόξενος· μελησίας· ἀμμωνίας
σω. Ἀλλ' ὦ πόνηρε· ταῦτα γένεσθ' ἄρρενα.
σρε. Οὐκ ἄρρενα νῦν μὲν ἐστιν· σω. ὑβρίζομεν γ' ἐπεὶ
Πῶς αὖ καλέσεις ἃς σὺ τυγχάνω Ἀμυνίας;
σρ. Ὅπως ἂν, ὠγά· δεξιὸς δῆτ' ἀμυνίας.
σω. Ὁρᾷς; γυναῖκα τὼ ἀμυνίαν καλεῖς.
σρε. οὐκοῦν δικαίως ὅστις οὐ στρατεύεται.
Ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω·
σω. οὐδὲν μὰ δί' ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρὶ· σρ. τί δρῶ·
σω. Ἐκφρόντισόν τι σὺν τῇ σαυτοῦ πραγμάτων.
σρε. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω σ', ἀλλὰ μ' εἰ πτερυγίσκῃ
Χαμαί με βάσον αὐτὸν τὸν φροντίσα.
σω. οὐκ ἔστ' ἄλλως ἢ τὰ σαυτοῦ τἀλλότρια σρε. κακοδαίμων ἐγὼ
Οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τὴν ἡμέραν.

Crates Cupolis

μάτος. τὸ δὲ τὴν μὲν ὀρνῖθα χρὴ ὑπολέγειν. Φρόντιζε δή. ἐπὶ θάτερα. ἐπάδισεν αὐτῷ μὴ τὸ ἀσκάντον. τὸ δὲ δὴ ἰσοδυναμεῖ τῷ νῦν. ἐπιθέσις φιλοτιμίας ἀμοιβαία ἐκτείνων ἑκάτερος τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸν ἕτερον. δύο πρὸς χοῖς εἴκοσιν. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἐκ δὶ ἰάμβου καὶ χορείου. τὸ δεύτερον δίμετρον ἐκ χορείου καὶ βακχείου. τὸ δὲ τρίτον ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ δὲ τέταρτον ἐκ δὶ ἰάμβου καὶ χορείου καὶ βραχυκατάληκτον. τὸ δὲ πέμπτον ἐκ δὶ ἰάμβου καὶ χοριάμβου. τὸ δὲ ἕκτον τρίμετρον χοριαμβικὸν καταληκτικὸν. τὸ δὲ ἕβδομον, ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ὄγδοον δίμετρον αὐτισπαστικὸν βραχυκατάληκτον ἢ ἐκ δυοῖν βακχείων ἀκατάληκτον. τὰ ἑξῆς δύο ἰαμβικὰ τρίμετρα. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἀναπαιστικὰ δίμετρα καταληκτικὰ εἰς δισύλλαβον. πολλοὶ οὐ πεντεκαιδεκάλογον μορομέτρου ὄντος. ὁμοίως καὶ τοῦ ἐπτακαιδεκάτου Θεόκριτος πρώτῳ. ἀναπαιστικὴ βάσεις. ἡ τοῦ τελευταίου ἀναπαίστου μονομέτρου ὄντος ἐφθημιμερὴς. πρῶτον μὲν ἀκατάληκτος πολλαχοῦ εὑρήσεις καὶ ταῦτα πολυχρονίστατα, ὡς ἔφη τελεῖ δύο δισυλλαβοῦ ὡς ἐν τοῖς προφθάσιν. ἐστὶν δὲ ὅτε τὰ ἐνθέσεις τῶν δισυλλάβων ἐκλείουσιν ἀλλήλας ἐν αὐτοῖς μέρεσιν, αὐτὰ ἡ δύο ἕτερα ἐστὶ δ' ὅτε καὶ διαφόρως καὶ ταῦτα. Γάνυμαι. ὁπου γοῦν τὸ ἐν ὠδῇ πολλαχοῦ διανοίας οὐσης ἐν τοῖς. Σκόροδ. αὐάκεινε καὶ δοκίμαζε περὶ φορᾶς τῆς ἐλαίας ἐστὶ πολλά. πυλινόπτα καὶ σωτὴρ ἡ σασκαφρονίμη σκευάμη. Εἰ ἆρ' ἔστ' ἐπὶ σοὶ ἐπιδανεῖν φησὶν εἶναι ἄρ' ὄν πόσ, ἰαχὲ ἐπ' αὐτὸ νόημα φρενὸς πήδα. ἄπορον δὲ, ὅ πρ) ἔλυσιν ἔχει ὑδρ. καθάπερ) ἢ τὸ Σωκράτους ὡσπερ αὐτοῦ τοὺς ζητήσεσιν ἐν τῷ πρωτῷ τοῦ Θ ἄπορ, μεθ' ἃ δείκτερ). ὁ δ' ὑπερβέβηκεν ἄγω δηλονότι, αὐτὸς ὑπερέχω γὰρ ὁμῶς τοσοῦτος λέγεται, ὑποτίθεῖ. Ἰαπατεῖ. ἢ πνεῦμ' ὑπὸ τὴν ὀρεσκεναζόμενος ἐφιδρώς. ἔστι ἡ ἔγγεγραφή. ἢ κλιθεὶς ὁ Θ μηδὲν ἀμφιπενεγκεῖν, ἢ βακχαλᾷ. Οἱ κορίνθιοι. ἴδιον αὐτοῖς ἐπίθημα καὶ τοῦτο κεῖσθαι ὀλίγοις ὀρθοῖς. ἡδονὴ μαζᾷ ἡ πείζωνα ἅμα μὲν πρὸς τὸ λιμὸν ἐμπορεῖν, ἅμα ἢ ἐν τῷ πόλεμον, ὅτι ἐλθροὶ ἦσαν ἀθλεῖν οἱ κορίνθιοι. Φρούδη δ' ἐμβάς. μέχρι τοῦ τελούσης τὸ τίματος. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ὑπολελύσθαι τὰς ἐμβάδας ὅτε ἀπέδυ ἐπὶ τὸ μέλλειν εἰς τὸ φροντιστήριον.

Φρουρᾶς ἄδων. οἱ φρουροῦντες σοφοὶ ἐδόκουν εἶναι διὰ τὸ ἀγρυπνεῖν καὶ ἄδειν. καὶ ὅτως ἐπλεονάζομεν ὡς τὸ ἀγρυπνοῦντ' φρουρᾶς ἄδειν. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν ἀδόντων τὸ φρουρᾶς ἄδειν ἀποτρεπομένων τὸ ὕπνου. Φρουρᾶς ἄδων οἷον διαγρυπνῶν τὸ φρουρᾶν. πρὸς δὲ τῷ λέξει τὸ φρᾶδη τοῦ τὸ πιθανὸν ἔχει δὲ ἡ γραφὴ Φρουρῶ ἄδων αὐτὶ τοῦ σὺν ἐμοὶ ἄδων Φρουρός. τὸ δὲ Φρουρᾶς ἄδων, αὐτὶ τοῦ φυλάττων. ἐπεὶ φυλακαὶ ὦσαν πρὸ φροντιστηρίων θυρῶν.

Σω. Οὗτος τί ποιεῖς. οὐχὶ φροντίζεις; σρε. ἐγώ.
Νὴ τὸν Ποσειδῶ σω. καὶ τί δῆτα φρόντισας.
σρε. Ὑπὲρ δὲ κόρεως εἰ μοῦτὸ περιλφθήσεται.
σω. Ἀπολεῖ κάκιστ'. σρε. ἀλλ' ὦ γείτων ἀπόλωλα κἀρτίως.
σω. Οὐ μὰ λί' ἀκικυστέ. ἀλλὰ νῦν καλυπτέα.
Εὐρυπτόσε γὰρ νοῦς ἀποστερητικός.
Κἀνταῦθα λιμ. σρε. οἴμοι τίς ἂν δῆτα βάλοι
Ἐξ ἀρνακίδων τὴν ὀφρῦν ἀποστερητόν.
Σω. Φέρε νυν. ἀθρήσω πρῶτον ὅ, τι πρᾶγ' ἔχουτοι.
Οὗτος κατεύδεις; σρε. μὰ τὸν ἀπόλλω οὐ μὰ τὸν ὄ.
σω. Ἔχεις τί; σρε. μὰ δί'. οὐδὲν ἔγωγ'. σω. οὐδὲν ἄρ' οὖν;
σρε. Οὐ δῆτα πλὴν ἢ τὸ πέος ἐντηδὶ δεξιᾷ.
σω. Οὐκ ἀναλυφάμφορος ταχέως τί φροντεῖς;
σρε. Περὶ τοῦ. σὺ γὰρ μοι τοῦτο φράσον ὡσώκρατες.
σω. Ἀνὴρ ὅ, τι βούλει πρῶτος ἐξευρεῖν, λέγε.
σρε. Ἀκήκοας μυριάκις ἃ γὼ βούλομαι.
Περὶ τῶν τόκων ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
σω. Ἰδοὺ καλύπτου. καὶ χάσκε τῶν φροντίδων
Λεπτήν, κατὰ μικρὸν περιφορὰν τὰ πράγματα.
Ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. σρε. οἴμοι τάλας.
Σω. Ἔχ' ἄρτεμα. κἀπὰ πορῆς τι τῶν νοημάτων.
Ἄφες ἀπέλθω. κἀπὸ τῶν φρενῶν πάλιν.
Κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώρισον. ἔκπεμπε
σρε. Ὦ σῶ κρατίστου Φιλίππου τοῦ σῶ τί ὦ γέρον.
Αὐτὸς ὅ, τι βάλει. δυὰ βάλλει αὐτὸν ὡς μὴ περιέχοντα ῥῆμα τοῖς μαθηταῖς. Σχάσας. καταπαύσας. ἀτρεμήσας. ἀτρεμοῦσα. ἡσυχάσας, καὶ τὸ ἀτρεμήσας. ἔνιοι δὲ χάσας. αὐτὶ τοῦ ἀπολώσας. Λεπτήν. ἀκριβῆ. σιδᾶ. λεπτολόγος ἐρώνυμα. δυσερᾶ. ἀκριβῶς ἢ ἐπιμελῶς ἢ κατὰ μέρος ζητῶν περὶ οὗτινος σκέψιν ποιῆ. ἀναπεπταμένος δοκιμάζων. ἢ διακεῖσθαι τὰ ποιήματα. οἷον διαίρεσιν αὐτῶν ποιῶν. Ἄλλως. ὡς ἐπὶ τῷ μιμουμένῳ ἐρήσατο. ὡσεὶ ἔλεγε κεφάλαιον ἐκζητῶν. Ἔχε τέμαχος. ἐφ' ὅσον χίας μένε. ὡς αὐτοῦ κινουμένου διὰ τοὺς μόρους. Ἄφες ἀπέλθε ἔασον τὸ ἄρτεμμον. ἔπειτα πάλιν ἀνασκοπεῖν ἢ οἷον ἀνοίγειν ἀποπειρῶ. τὸ γὰρ ἀναζυγοῦσθαι τὸ ἐζωσθαι ἀνοίγμ' τὴν θύραν. ἔνιοι δὲ ζυγώρισον. συμμάρμοσον. σύμπλεξον. κίνησον ἢ αὖθις. αὐτὶ τοῦ μὴ δύτερον ἢ τρίτερ ἐπισῖσιν. περὶ ἧς αὐτῶν ζυγοστάτησον. ἴσωτον. Κίνησον αὖθις. ὑπερτίθεται ὡς δεῖ φροντίζειν ἢ τινα ζόπον. φησὶ ἢ ἐὰν ὑπεισέλθῃς, ἔπειτα μὴ ἀμελήσῃς. ἀλλὰ πολλάκις αὐτὸ μετέλθε. καὶ οὕτως εἰσεῖ συμφορήσας, τὴν ἀρίστην ἐνώμην ἐλοῦ Ὦ σωκρατίδιον. ἐνθυμηθεὶς ἐξαίσια τοιαῦτα.

Ἀπόλωλα ῥᾳδίως. ὑπὸ τῆς κόρεως δηλονότι. ἐπειδὴ σωκράτης εἶπεν ἀπολεῖ ὁ ὄβιμέλλεις ἀπολέσθαι, αὐτὸς λέγει, ὅτι ἀπόλωλα δή. Περικαλυπτέα. δεῖσι φησὶ καλύψασθαι ἐπὶ σταφυλῆς. ἐπεὶ οἱ εἰς τὸ νοοῦντες τὸν ὀφθαλμόν, ἀπολωλέναι φασὶν αὐτὸν ὀμνύμεν. Ἀρνακίδων. ἀρνακὶς λέγεται, τὸ τοῦ ἀρνὸς ἱμάτιον. ἐπαίζει ἡ πρὸς τὸ ἀρνεῖσθαι. δέον εἰπεῖν τίς ἂν μοι περιβάλοι δέρμα ἀρνακίδων σιούρ, ἔπαιξεν ὀνομάσας ἀπὸ τῶν ἀρνῶν τὸ ἀρνεῖσθαι τοὺς δανειστάς, τὸ δὲ ἀρνακίδων. τὸ ἡ ἀστερητή, ἅμα μὲν πρὸς τὸ ἀποστερεῖν. ἅμα δὲ καὶ αὐτὴ τῶν περιβολαίων. Ἔχεις τι. ἐπειδὴ πρὸ εἶπεν αὐτῷ ἀναρτήσας τὴν φρονίδα. ὡς ἐπὶ ὀρνιθοθήρου εἶπε τὸ ἔχεις. ὡς ἐπὶ τῶν ἀγρώντων ἢ ὀρνιθεύειν ἰχνῶν, εἶτα τὸ ἔχεις τι. ἀναρτήσας ἑαυτὸν ἐπέλυσε τὴν διάνοιαν ἀπὸ τῆς φρονίδος. Ἄλλως. χαλάσαντος τὸ ἔχεις τι. τῶν ἀγρυπνούντων λέγει ὁ μόρος νικᾷ ἰσχύν, εἶτα τὸ ἔχεις τι. ἀναρτήσας ἑαυτὸν ἐπέλυσε τὴν διάνοιαν ἀπὸ τῆς φρονίδος. Ἄλλως. χαλάσαντος τὸ ἔχεις τι. τῶν ἀγρυπνούντων λέξει χρώμενος. τοῖς ἀλιεῦσιν ὁ ὀρνιθαγρευτὴς, οὗτοι φασὶν ἔχεις τι. Ἢ τὸ πόσ. περιγραφή. δεῖ ἑαυτὸν καθεῖναι ἔχοντα τὸ εἰδέναι. ἀπὸ μιᾶς θυρίδος ἐρμύλλοντα ἑαυτόν.

1. & deinde
1. φιλίππα
χάσας αὐτὶ ἀπώσας

Γυναῖκα φαρμακίδ'. ὡς νῦν τὰς φαρμακίδας Θετταλὰς καλοῦσι. διαβάλλονται δὲ οἱ Θετταλοί, ὡς γόητες. καὶ μέχρι δὲ νῦν φαρμακίδες παρ' ἡμῖν αἱ Θετταλαὶ καλοῦνται. φασὶ δὲ ὅτι μήδεια φυγοῦσα κίστην ἔρριψε φαρμάκων ἐκεῖ καὶ ἀνέφυσαν. τὸ δὲ Θετταλὴν ἀττικοὶ βαρύνουσιν οἱ κατὰ Μένανδρον, ὡς ὁμαλήν. Λοφεῖον στρογγύλον. τὴν τοῦ κατόπτρου θήκην. ἢ τὴν θήκην τῶν λόφων τῶν περικεφαλαιῶν. περιφερὴς γὰρ αὕτη. Ὥσπερ κάτοπτρον. ὁ γὰρ τῆς σελήνης κύκλος στρογγυλοειδής, καθάπερ καὶ τὸ κάτοπτρον. ἄλλως. φασὶ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινούς, οὕτω κατάγειν τὴν θεόν. ἔστι δὲ καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ τοῦ τοιούτου κατόπτρου πρὸς σελήνην τῆς σελήνης οὔσης. ἐπεὶ ἔστι γὰρ εἴ τις γράψειεν αἵματι ὅσα βούλεται, καὶ προειπὼν ἑτέρῳ, στῇ κατόπιν αὐτοῦ δεικνὺς πρὸς τὴν σελήνην τὰ γράμματα, ἐκεῖνος ἀτενίσας ὁ πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον, ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα ὡς ἐν τῷ τῆς σελήνης γεγραμμένα.

Στ. Ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.

Σω. Ἐπίδειξον αὐτήν. Στ. εἰπὲ δή νῦν μοι. Σω. τὸ τί;

Στ. Γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος Θετταλήν,

Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ

Αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,

Ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων.

Σω. Τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέ σ'; Στ. ὅτι

Εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,

Οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόκους. Σω. ὁτιὴ τί δή;

Στ. Ὅτι ἡ κατὰ μῆνα τἀργύριον δανείζεται.

Σω. Εὖ γ'. ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.

Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,

Ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.

Στ. Ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ ζητητέον.

Σω. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί.

Ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,

Λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην τοῦ ποδός.

Στ. Εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,

Ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σέ μοι. Σω. ποίαν τινά;

Στ. Ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον

Ταύτην ἑόρακας, τὴν καλήν, τὴν διαφανῆ,

Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι; Σω. τὴν ὕαλον λέγεις;

Στ. Ἔγωγε. Σω. φέρε, τί δῆτ' ἄν; Στ. εἰ ταύτην λαβὼν

Μηκέτ' ἀνατέλλοι. πρὸς τὸ προειρημένον ὑπαντῶν. ὁρ' ἀνοῦσαν τὴν σελήνην εἰ κάθας. Τί ὅτι δή. παράλληλα. καὶ παρ' ὁμήρῳ. τίπτε δ' αὖ λέλειπται ἄριστοι. Ἀργυρείων. οὕτως ἡ γραφὴ ἀργυρείων παρὰ Φρυνίχῳ κεῖται, ὅτι οἱ κωμικοὶ πληθυντικῶς φασιν. οἱ δὲ ῥήτορες ἑνικῶς. ἢ σώφρων πληθυντικῶς ἀργυρείων λέγει. Εἴ σοι γράφοιτο. εἰ κατηγοροίη πέντε δυναμένην ζημιῶσαι τάλαντα. ἀττικῶς δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τὸ πέντε ἐφύλαξε. Μηλολόνθη. οὕτω γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ζῷόν ἐστι χρυσίζον κανθάρῳ ὅμοιον. ὃ λαμβάνοντες οἱ παῖδες, ἀποδεσμοῦσι λίνῳ καὶ ἐκπετανύουσιν. Ἄλλως τὸν χρυσοκάνθαρον. οὕτως οὖν φησι δήσαντα τὴν γνώμην, ἵν' ὅταν ἀρπάσῃς ἐν τῷ ἀέρι τῆς γνώμης, πάλιν ἐπισπάσῃς αὐτήν. Τὴν ὕαλον λέγεις. κατασκευάσματα ὑάλου τροχοειδῆ παχέα τῷ τεχνασθέν. ὅπερ ἐλαίῳ χρίοντες καὶ θερμαίνοντες, προσάγουσι θρυαλλίδα καὶ οὕτως ἅπτουσι. τοῦτο οὖν φησιν εἰ ὑφάψαιμι διὰ τῆς ὑάλου, καὶ προσάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γραμματέως, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης. ὅτι δὲ ὕαλος θηλυκῶς καὶ διὰ τοῦ α, διὸ τὸ χ. ὅμηρος δὲ οὐκ οἶδε τὸ ὄνομα, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἤλεκτρος μόνον. ὕαλος δὲ οὔ.

Νὴ τὰς

Signum ad notanda quae non erat vulgaria aut nimis usitata erat apud antiquos X

Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεύς,

Ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον

Τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.

Σω. Σοφῶς γε νὴ τὰς Χάριτας. Στ. οἴμ' ὡς ἥδομαι

Ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

Σω. Ἄγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. Στ. τὸ τί;

Σω. Ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδικῶν δίκην,

Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

Στ. Φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. Σω. εἰπὲ δή. Στ. καὶ δὴ λέγω.

Εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης

Πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ' ἀπαγξαίμην τρέχων.

Σω. Οὐδὲν λέγεις. Στ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ

Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

Σω. Ὑθλεῖς. ἄπερρ'. οὐκ ἂν διδάξαιμ' ἄν σ' ἔτι.

Στ. Ὅτι ἡ τί; ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ Σώκρατες.

Σω. Ἀλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύ γ' ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς.

Ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάσκου; λέγε.

Στ. Φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

Τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μέντοι τἄλφιτα;

Οἴμοι τίς ἦν; Σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ,

Ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;

Στ. Οἴμοι τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;

Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.

Ἀλλ' ὦ Νεφέλαι χρηστόν τι συμβουλεύσατε.

Χο. Ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,

Εἴ σοί τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,

Πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.

Στ. Ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός.

Ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω;

Χο. Σὺ δ' ἐπιτρέπεις; Στ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,

Κἄστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.

Ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν. ἢν δὲ μὴ θέλῃ,

Νὴ τὰς Χάριτας. οὐχ ἁπλῶς ὄμνυσι κατὰ τῶν Χαρίτων. ὀπίσω γὰρ τῆς Ἀθηνᾶς ἦσαν γλυφεῖσαι αἱ Χάριτες ἐν τῷ τοίχῳ, ἃς ἐλέγετο ὁ Σωκράτης γλύψαι. τὸ γὰρ πρῶτον λιθογλύφος ἦν τὴν τέχνην. αἰνίττεται οὖν αὐτοῦ τοῦ Σωκράτους εἰς τὴν πρώτην τέχνην. Διαγέγραπται. κατέξυσται. ἀνῄρηται, ἀπὸ τοῦ γραμματέως δέλτου ὅπου αἱ δίκαι ἀνεγράφοντο, καὶ αἱ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν. Ἀντιδικῶν. κατηγορῶν καὶ ἐναντιούμενος. τοῖς γὰρ γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδείξασιν ἐπεβάλλετο χρηματικὴ ζημία. καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὡρισμένον ἐξέτισεν ὑπερήμερος γενόμενος ἐξέπιπτε, τὸ ξ πολλή. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τίσαι καθείργνυντο εἰς τὸ δικαστήριον. πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασιν ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ ἀριστογείτονος. Τίς ἦν ἐν ᾗ. ὡς ἐπιλανθανόμενος. θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν κάρδοπον. Ἐπιλησμότατον. ἐδεῖ εἰπεῖν ἐπιλησμονέστατον. ἡ λέξις δὲ ἐπιλήσμη. φησὶ δὲ Κρατῖνος ἐπιλήσμομι. Εὐσωματεῖ. ἐκ τοῦ ἐναντίου συγκατατίθεται. δέον γὰρ αὖ μανθάνειν τοῦτον ὑγιαίνοντα. εἰ μὴ ἄρα τοῦτο λέγει ὅτι φοβοῦμαι αὐτόν. Εὐπτέρων. ἀντὶ τοῦ εὐγενῶν. ἀπὸ τῶν ὀρνέων. ἢ κούφων ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται. Φρονουσῶν τὰ κοισύρας. ἀντὶ τοῦ μεγάλα φρονουσῶν. εὐπτέρων δὲ τῶν εὐγενῶν. ἢ μεταφορὰ ἐκ τῶν ὀρνέων. ἢ τῶν μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων. ἢ ἐπηρμένων ὡς διαπτῆναι δὲ αὐτοὺς διαβάλλει. ἀσύμβουλοι δέ φησιν. ὅτι καὶ ταχέως μεταβαλλόμεναι ἐπιθυμίαις ἥττους ἁλίσκονται.

Ἀ ῥάιδιον δὴν. Ὁ μορφονίσας εἴδωλα τοῖς
χοροῖς μεσοιδηκὴν ἰωλῶν διαφόρ δὲ
κα. τούτων τὸ μὲν πρῶτον δύμετρον αὐτὶ
ασυσκὸν ἐπιδυσχολαίνει δ᾽ παλιμβακ
χεῖ. τὸ δὲ δεύτερον ἐξαυτιασάσου ἡ ἁμ
φιβράχυος. τὸ τρίτον δεσπερίτριτον. τέ
τρου δὲ μέτρου βραχυκατάληκτον. τὸ
πέμπτον δὲ μέτρον ἐπιδυσχολαίνει δὲ ἁμ
φιβράχυος. τὸ πέμπτον δυσχολαίνει δὲ μέ
τρον ἀλιαταλήκτου ἀσυναφορασθλι τε
λεύτου ἔσης. τὸ ἕκτον ἰαμβικὸν δὲ μέ
τρον ἀκαταλήκτου. τὸ ἑβδομον ἐπιχορίαμ
βικὸν δὲ μέτρον. τὸ ὄγδοον χο
ριαμβικὸν δὲ μέτρον ἀκαταλήκτου. τὸ
ἔναατον ὁμοίως περιέχει ἐχούσης αὐτὸ πα
σων τῆς ἀρχούσης τὸ δέκατον χοριαμ
βικὸν δὲ μέτρον ἰωκαταλήκτου. τὸ ἑνδε
κατον ἐπιχορίαμβικὸν δὲ μέτρον. Ἐκ πε πολλη
μένος. αὐτὶ τοῦ ἐπιπονήσας. λειπει ἡ
ρσε. οἰσπερ ἐν πολλοῖς ἡμῖν μέγα φρονῶν
ρος. Ἀπολέψεις. ἀπολετώσεις. ἐαὐ δὲ
ὡς τ πολλοὶς ἀπολάψης, ἐκ τοῦ ἀπὸ τοῦ
κῶ ἡ μεταφορά. ἢ ὅσα λάπτοντα
τοῦ ἐπιλαπτα ῥέφει ἢ εἰς τὸ ἀπικερδα
νῶν ἢ ἀφαρπάσεις ἀπρακτάσεις. ὁμηρ.
λάψαντες πλώστισιν ἀρυσσόμενοι μέλαν
ὕδωρ. φιλῆ γὰρ ὡς. ἔθος ἐστὶ συμ
βαίνῃ δ᾽ αὖ ἀναβαίνειν ἢ προσδοκᾶ
τις. αὐτὶ τοῦ μεταβλητέον εἶναι οἱ δὲ ἐξε
πιθυμεῖ ἀλόγοντιν συμβαλόντες δύ
μετάβλητοι δ᾽ αἱ τοιούτων ἀνδρῶν
ἐνῶμεν. Οὗτοι μὲ τὸν ὁμίχλην. κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία. οἱ ἢ σίχοι ἰαμβικοὶ χοὶ μέτροι ἀλιαταλήκτοι
οὐ. ὧν τελευταῖος πρὸς πάντα τὰ δίμετρα αὐτιλέγειν δυνηθῇ. ἐὰν τῆς τελεκορωνὶς. ἡ ἔξω τὸ χορεῖον
φελε δ᾽ καὶ τοῦθ᾽ εἶναι χορ, ἀχεισ ἂν οἱ λόγοι ἐξέλθωσι. Κίονας ὡς ἅπαντα καταφαγόντος τὸ με
γαλείους ὡς ἐλεῖν τὸν πολῖτον. ἐμφαίνει ἢ διὰ τοῦτων ὡς οὐδὲν αὐτῷ κατελείφθη ἐμὴ ἡ αὐλὴ μεγα
λείους. λείψῃ δ᾽ ὅτι πάντα κατηναλωκώς, καὶ λέλοιπε τοὺς λίθους φιδίας. αἰνίττεται δ᾽ ὃν εἰς τὸν ὅσα
πανοῦργον. ὅτι πάντα κατηνάλωκεν αὐτοῦ, καὶ οὐδὲν ἔτι ὑπολέλοιπεν. Οὐκ οὖν φρονεῖς. ἐγὼ δ᾽ αὐτὸς
ἐπετιμήθη ἐὰν τούτοις περὶ σωτράτους. πῶς πάντα ἢ πειρᾶται τὸν υἱὸν διδάσκειν. ἵνα κατελᾷ δ᾽ αὐτοῦ
ὡς μὴ δέοντος μήτε δίκαιον ὄντος. μήτε νομίζοντος τοῦ ἢ διά. τὸ δ᾽ ἐκτείνεσθαι φασὶ σύμμαχος αὐτῷ
ὡσ. ἐνδεῖ δὲ τὸ χ. Τηλικοῦτον. οἷον τελείαν ἔχοντα τὴν ἡλικίαν καὶ ὀφείλοντα πάντα εἰδέ
ναι. Ἀρχαῖα. μωρά. οὐκθη. λῆρα. Ὅσσον δ᾽ οὐτοῦτο. ὡς ἐὰν τῶν φρονούντων διδάσκαλος. καὶ
αὐτὸς παρηγγέλθη. νομίσαι δὲ πάντα χρὴ μυσήρια. Ἰδοὺ τίδε

Hom

Dragoras n
atheus

Anaxagoras

Democritus

Archelaus

Diogenes

Empedocles

Heraclitus

Parmenides

Pythagoras

Thales

Zeno

Leucippus

Melissus

Philolaus

Protagoras

Xenophanes

Zeno Eleates

Socrates

Prodicus

Hippias

Gorgias

Polus

Thrasymachus

Euripides

Agathon

Aristophanes

Cleon

Cleophon

Hyperbolus

Nicias

Alcibiades

Critias

Theramenes

Archelaus

Theramenes

Thrasybulus

Anytus

Lycon

Meletus

Socrates

Aristophanes

Plato

Xenophon

Aeschines

Antisthenes

Aristippus

Phaedo

Euclides

Megarici

Cynici

Cyrenaici

Dialectici

Stoici

Academici

Peripatetici

Epicurei

Scriptores historiae Augustae

Constantinus Magnus

Iulianus

Valentinianus

Valens

Gratianus

Theodosius

Arcadius

Honorius

Theodosius junior

Valentinianus III

Marcianus

Leo

Zeno

Anastasius

Iustinus

Iustinianus

Tiberius

Mauricius

Phocas

Heraclius

Leo Isaurus

Constantinus Copronymus

Leo Armenus

Michael Balbus

Theophilus

Michael Ebriosus

Basilius Macedo

Leo Philosophus

Constantinus Porphyrogenitus

Romanus Lecapenus

Constantinus Porphyrogenitus

Romanus Iunior

Nicephorus Phocas

Ioannes Zimisces

Basilius Bulgaroctonus

Constantinus Octavus

Romanus Argyrus

Michael Paphlago

Michael Calaphates

Isaacius Comnenus

Constantinus Ducas

Romanus Diogenes

Michael Parapinacius

Nicephorus Botoniates

Alexius Comnenus

Ioannes Comnenus

Manuel Comnenus

Alexius Comnenus

Andronicus Comnenus

Isaacius Angelus

Alexius Angelus

Alexius Ducas Murtzuphlus

Theodorus Lascaris

Ioannes Ducas Vatatzes

Theodorus Lascaris

Ioannes Ducas

Michael Palaeologus

Andronicus Palaeologus

Andronicus Palaeologus

Michael Palaeologus

Andronicus Palaeologus

Andronicus Palaeologus

Ioannes Palaeologus

Manuel Palaeologus

Ioannes Palaeologus

Constantinus Palaeologus

Ἀειτροφάνους

Φ. Ἰσὺ τίδ᾽ ἦν. σρε. ὦ μοσσας μῶν μὴ δίκας; ✠ Ioue olympio

Φ. Ἔμοιγ᾽. σρε. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;

Οὐκοῦν ὦφειλόν σοι δοῦναι ζημίαν. Φ. ἀλλὰ τίς

Σε. Δῆμος βασιλεύς τὸν δίξε ληλακώς. exercellens attire ab ἐλάω

Φ. Ἀιβοῖ. πλήρεις. σρε. ἰατὶ τοιοῦτοι σ᾽ ἔχον.

Φ. Τί σ᾽ ἦσι ταῦτα. σρε. σωκράτης ὁμήλιος.

Καὶ χαιρεφῶν ὅσοι δὲ τὴν ψυλλῶν ἴχνη. vestigia

Φ. Σύδ᾽ εἶ τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας venisti

Ὥστ᾽ οὐδ᾽ ἀκοῦσαι πείθει χολῶσιν. σρε. ἰὼ σύμ. bene loqne

Καὶ μὴ δὴν εἰπῆς φλαῦρον αὖ βρας δεξιὸς

Καὶ νοῦν ἔχοντας. ὧν ὑπὸ φροντίδος. φειδωλίας.

Ἀτικειρατοὺδεὶς ὧν πώποτ᾽ οὐδ᾽ ἠλείφατο.

Οὐδεὶς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. σὺ δὲ

Ὡς ἀπεστερτθνεῶτος καταλῴδμου τὸν βίον. ✠ mortui lauantur

Ἀλλ᾽ ὡς τάχιστ᾽ ἐλθών. ὑπὲρ ἐμοῦ μάθανε.

Φ. Τί δῆτα. παρ᾽ ἐκείνων καὶ μάθοι χρήσοντις ἄν.

σρε. Ἀληθῆς. ὅσα ὑπὲρ ἐστὲν ἀνθρώπους σοφά.

Γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχὺς

Ἀλλ᾽ ἐπαράμενος μόλις ἐνταυθοῖ χρόνον.

Φ. Οἴμοι. τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ ῥωτοῦ.

Ἰδοὺ πέσοι. πλησιάσασ αὐτῷ
φησὶ τὸ ἰδού. Ἀιβοῖ. γλῶσ
λέγ᾽ τὸ αἰβοῖ. ἐστὶ δὲ ἐπιῤ
ρημα ἀγελιασικόν. Ὁμή
λιος ἀπεῖσθείαν. ἀθηναῖ
ος γάρ ὁ σωκράτης. αἰὼ ἐπεὶ
διαφορᾶς μηλίοις ὢν δυε
βάλλετο ὡς θεομάχος. καὶ
τὸν σωκράτη ἤκουσ᾽ ἄθεον δια
βαλῇ. διὰ τὸ τὸ μήλιον αὖ
τὸν ἐφθ. αἴγως. ὁμήλιος ἀπ
τὸ ὁ ἀσεβής. ἀείσει χόρου
ἢ τοῦ μηλίου μαθητὴς ὁ σω
κράτης. δυεβέλητο γὰρ ὑπὸ
ἀθείᾳ οἱ μήλιοι ἀπὸ διαπό
ρου. ὅσ χρήματα πεφαυδ
μηδὸς τίνι δ᾽ ἀποστερηθείς,
εἰς ἀθείαν ἐτράπη. ἢ δυότι
μᾶλλον ἐπολέμησαν αὐτῷ οἱ
λοι. οἱ δὲ ἐπειδήπερ ἀείσει πο
ρας δίθυραμβοποιὸς ὄζων
χάσκετο τὰ ἐλευσίνια. οἱ δὲ
μᾶλλον τὸν ἰματοπεώνου
τα τῇ δίδαχθ. πὰς ψυχὰς
τῶν μηλίων. οἱ δ᾽ τ᾽ ἀπομῶντα
τὸν θασιῶν. ἀλλ᾽ ὁμήλιός τινες

ἐξιδέξαντο τὸν πὰς τῶν εἰσόντων ψυχὰς ὀξύμοντα πρὶν εἰσελθεῖν ἀγεσιωμῶν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων
θηρίων. μᾶλα δὲ τὰ θρέμματα. οἱδὲ ἐσ τὸ δεῦσθ᾽ ἀνθρώπον νοοῦσιν αὐτό. οἱ δὲ περὶ λαβον οὕτως
διαγόρας ὁμήλιος ὅσ τὸ πρότερον ἰὼν θεοσεβὴς, παρακατεθήκην ὑπό τινος ἀποστερηθείς, ἐπὶ τῷ
ἄθεον δὲ ἐβραμῶν. ἐφῷ οἱ ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὴν μῆλον ἐξαπέωσαν. αὖγως. διαγόρας
γένετις ἐλάσφημος εἰσ τὸ θεῖον μήλιος. καὶ πτέφασιν ἐν παμβδομείῳ δίρτεσι, καὶ μὴ δίρρων ξύλα.
ἀλλ᾽ ἄγαλμα ἡραλείους, ἅτε φησὶ τρισκαιδέκατον ἡμῖν ἐπιτέλει ἄεθλον, καὶ ἕψησιν τὸν φα
λῆρον. Ὑπὸ τῆς φειδωλίας. ὡσ νομῶντας διαβάλλειν τοὺσ φιλοσόφους. ταῦτα δὲ ἐποίουν οἱ φι
λόσοφοι διὰ καρτερίαν. ὁ δὲ φησὶν ὅτι οὐ διὰ ἀρετὴν ἐποίουν ἀλλὰ διὰ σμικρολογίαν. ἃ χοὶ ὑ
πομνηματείας ἐποίουν οὗτοι, οὗτος ὑπὸ φειδωλίας φησὶν. ἅμα δὲ δοκῶν ἐπαινεῖν, ψέγει. αὐτὶ δ
τοῦ εἰπεῖν καρτερίας, εἶπε φειδωλίας. Καπνολοῦεμου. ἐν τρυφᾷσ. κατανάλισκεις τὴν πε
ριουσίαν. τὸ δὲ καπνολοῦεις καπνοῦ λίσκεις εἰς λουξᾶ. ἤδη γὰρ ὥσπερ τεθνεῶτόσ μου λατανλούῤ.
αὖγως δὲ ψιλῶς ἀναλίσκεισ μὲν τὸν βίον. ἐν μεταφορᾶς τῶ ἐν χυτρομῇ ὑδάτων ἐν τοῖς βαλανείοις.
ἢ ἐν λυφᾶσ. ὡσ δ᾽ ἴσ βαλανεῖς δὲ ἀν λυφὴν ὅρτος. ἐπεὶ τέτος ἐσ τὸν μετὰ τὴν ἐκ μοιδὴν τὸ νεκρὸν λέ ωδ
τὸν πανδῆν) καθαρμὸν χάριν. Ἀληθεῖς. ἐὰν μὲ προσέχοντόν, αὐτὸ τὸ ἀληθεῖς λέγ᾽. ἐὰν ἢ ὀξυτόνῳ
πρᾶγμα δηλοῖ τὸ μετέχον τῆσ ἀληθεῖ. Οἴμοι τί δράσω. πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι. δ᾽ ἐξάσα
αὐτὸν μαιόμενον οὕτω τὴν μανίαν πωῦσαι.

ἀιβοῖ

Diagoras n
atheus

Aristagoras
lius

Democritus

Archelaus

Diogenes

Empedocles

Heraclitus

Parmenides

Pythagoras

Thales

Zeno

Leucippus

Melissus

Philolaus

Protagoras

Xenophanes

Zeno Eleates

Socrates

Prodicus

Hippias

Gorgias

Polus

Thrasymachus

Euripides

Agathon

Aristophanes

Cleon

Cleophon

Hyperbolus

Nicias

Alcibiades

Critias

Theramenes

Archelaus

Theramenes

Thrasybulus

Anytus

Lycon

Meletus

Socrates

Aristophanes

Plato

Xenophon

Aeschines

Antisthenes

Aristippus

Phaedo

Euclides

Megarici

Cynici

Cyrenaici

Dialectici

Stoici

Academici

Peripatetici

Epicurei

Scriptores historiae Augustae

Constantinus Magnus

Iulianus

Valentinianus

Valens

Gratianus

Theodosius

Arcadius

Honorius

Theodosius junior

Valentinianus III

Marcianus

Leo

Zeno

Anastasius

Iustinus

Iustinianus

Tiberius

Mauricius

Phocas

Heraclius

Leo Isaurus

Constantinus Copronymus

Leo Armenus

Michael Balbus

Theophilus

Michael Ebriosus

Basilius Macedo

Leo Philosophus

Constantinus Porphyrogenitus

Romanus Lecapenus

Constantinus Porphyrogenitus

Romanus Iunior

Nicephorus Phocas

Ioannes Zimisces

Basilius Bulgaroctonus

Constantinus Octavus

Romanus Argyrus

Michael Paphlago

Michael Calaphates

Isaacius Comnenus

Constantinus Ducas

Romanus Diogenes

Michael Parapinacius

Nicephorus Botoniates

Alexius Comnenus

Ioannes Comnenus

Manuel Comnenus

Alexius Comnenus

Andronicus Comnenus

Isaacius Angelus

Alexius Angelus

Alexius Ducas Murtzuphlus

Theodorus Lascaris

Ioannes Ducas Vatatzes

Theodorus Lascaris

Ioannes Ducas

Michael Palaeologus

Andronicus Palaeologus

Andronicus Palaeologus

Michael Palaeologus

Andronicus Palaeologus

Andronicus Palaeologus

Ioannes Palaeologus

Manuel Palaeologus

Ioannes Palaeologus

Constantinus Palaeologus

Παρανοίας· αὐτὶ τοῦ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσαγαγὼν κατηγορήσω ὡς παραφρονοῦντος. Σοροπηγοῖς· τουτέστι τοῖς ποιοῦσι σοροὺς τοῖς νεκροῖς· καθυβρίζει δὲ τὸν πατέρα ὡς πρεσβύτην ὄντα γηρύοντα τῷ θανάτῳ· ἄλλως· τοῖς σοροποιοῖς τοῖς σοροὺς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι· τουτέστιν ἄλλην ἴασιν οὐχ ἕξει ἢ τὸν θάνατον· καὶ δέον αὐτῷ πρὸς τὸ θανεῖν τὰ ἐπιτήδεια κατασκευάζειν. Τὸ σχῆμα δὲ τῆς ὠχρᾶς ἃ νεφώδεις εἶναι καὶ ἀσεβεῖς καθεωμάχησε διὰ τοὺς γήμαντας. Καὶ τὰ φρόντιστα· εἰς τοὺς φροντιστὰς ἡμᾶλωσε· ὡς εἴ τις λέγοι κατὰ παφρόνησιν καὶ ἢ εἰς τὸ παθεῖν τι καὶ ἀσθενεῖν. Ὥσπερ περικλέης· περικλῆς πολλῶν ὄντων χρημάτων αὐτῇ ἀκροπόλει, εἰσ' ὃν πόλεμ)

Γρ. πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω, ἢ τοῖς σοροπηγοῖσι τὼ μανίαν αὐτοῦ φράσω

Φε. Φέρ' ἰδώ· σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις εἶ τέμοι·

Φδ. ἀλεκξύομαι· Γρ. καλῶς γε· ταυτηνὶ δέ, τί·

Φδ. ἀλεκτρυόν· Γρ. ἀμφὼ ταὐτό· καταγέλαστος εἶ.

Μὴ μῶ τὸ λοιπόν· ἀλλὰ τὼδε μὴ καλεῖς ἀλεκξύαιναν· τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.

Φδ. ἀλεκξύαιναν· ταῦτ' ἐμάθες τὰ δεξιά·

Εἶσω παρελθὼν αὖθις παρὰ τοὺς σπουδαίους· Γρ. χἀτέρα γε πολλ'· ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἑκάστοτε,

Ἐπιλανθάνομαι δ' οὐθὲν σὺ πολλοὺς ἐτῶν.

Φδ. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ σοὶ μάτην ἀπώλεσας;

Γρ. ἀλλ' οὐκ ἀπολῶ· μὰ τὸν Δί' ἃ μὰ κατὰ τὰ φρόντιστ' ἀκριβῶς.

Φδ. Τὰς δ' ἐμβάδας σου, ποῖ τέθορας ὠμόκτισον·

Γρ. Ὡς πρὸς Περικλέους· εἰς τὸν δῆμον ἀφῶ λέσων·

ἀλλ' ἴθι βάδιζ'· ἰὼ μῶν· εἶτα τῷ πατρὶ

Πηδόμενος, ἐξαμαρτεῖν κἀγὼ τοῦτο ποτὲ

Οἷσθ' ἐξέτεισοι ξαυλίσαντι πεισόμενος.

Οὗ πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν·

Τούτου πρὶν ἀμύνασθαι σοι διὰ σοῖσι μάξιδας·

τὴν πόλιν ἔσωσε· ἠνάλωσε· φασὶ δ' ὅτι οἱ λοιμοὶ δηθοὺς, τάλαντα εἴκοσιν ἀπολῶσ' εἰσπέμπειν εἰς τὸ δέον ἀναλωκέναι· φησὶ δ' ἔφορος ὅτι μετὰ ταῦτα μαθόντες οἱ λακεδαιμόνιοι, πλεῖστα δρᾶν μὴ ἐδύναντο πολεμίαν γὰρ ἐποίουν τὴν χώραν· ἐπεὶ δὲ τὰ λάφυρα τοῖς ἐλαμίωσαν ὑπολαβόντες δωροδοκῆσαντας αὐτοὺς διὰ τὰ φάσκοντας τῆς λοιμῆς ἀθηναίους ὑπὸ τῶν περὶ τὸν περικλέα μὴ θελήσαντα χρυσίον εἰσπέμπειν ὅτι δεδώκασι τοῖς λακεδαιμονίοις βασιλεῦσι τὸ ἐνδεὲς ἀργύριον· περικλῆς ἀθηναῖος στρατηγὸς χρήματα τὰ δημοσιολαβὼν εἰς τὸ κατασκευάσαι ὁ λόχευσιν ἄγαλμα τῇ ἀθηνᾷ, ἐλεφάντινον ποιήσας, τὰ πολλὰ ἐσφετερίσατο συμποιησάμενος μετὰ φειδίου τοῦ πλάστου· ἐπεὶ ἡ καταμερισμὸς ὡς πλεῖστα ἀναλώσας ἤρωτᾶτο τοῦ ἀναλώματος, ὑπὲρ μεγάλου ἔλεγεν εἰς τὸ δέον ἀναλῶσαι. Ἄλλως· περικλῆς τοῖς ἐφόροις λακεδαιμονίων κλεαν δρῳ ὃ πλεῖστα λιπὼν χρήματα δέδωκεν ὑπὲρ προδόσεως. ἃ τούτων ἀπορηθεὶς μὴ ὑπὸ τῆς πόλεως, ἢ ἀξιῶν ἑαυτὸν ἃ γονε λακεδαιμονίοις κατηγόρησε, ἔλεγεν εἰς τὸ δέον ἀναλῶσαι. Τὸ δὲ ἠνύοντες λακεδαιμόνιοι τὸν μὲν κλεανδρίδην ἐφόνευσε· τὸν δὲ πλάστην ἀπαγαγόντες πελαύτοις ἐζημίωσαν οἰηθέντες αὐτοὺς διὰ τὸ φάσκειν τῆς λοιμῆς ἀθηναίους δωροδοκῆσαι αὐτοὺς, ἐλ τῆς ἀτιμίας ἀναχωρῆσαι. Εἶτα τῷ πατρὶ, αὐτὶ τοῦ ἔχεις ἀπολογίαν ὅτι τῷ πατρὶ πεισόμενος ἐζημίωσε· ἀφελήθητε ἃ ἁμάρτανε δέ μοι. Ξαυλίσαντι ψελίσματι. αὐτὶ τοῦ ἅσπερ ἀφείντι φωνὴν· ἡλιαστικὴ ἡ αὐτὶ τοῦ ἐλιλιλησασικὴ· ἡλιάια ἡ τὸ δικαστήριον διὰ τὸ ὑπαύριον εἶναι ἢ τὸν ἥλιον βαίνειν· ἀχέσας ἡ τῷ δικαστικῷ ὁμιλῶν. Διασίοις ἑορτὴ τοῦ διὸς· ἁμαξὶς ἡ τὸ μικρὸν ἁμάξιον)· ἢ παλαιὸν ἔνος εἶδος.

τέθορας

Φδ. Ἦ μὴν σὺ τούτοις τῶν χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.

Γρ. Εὖγ' ὅτι ἐπείσθης· δωροδοκῆρ' ὡς ὠκράτης

Ἐξελθ' ἀγωγὸς τὸν γὸν τουτονί·

Ἀκούτ' ἂν ἀπείσας· σω· μὴ σὺ τίος γρέσει τι

Καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

Φδ. Ἀνὸς σὺ τρίβων εἶ ἂν, εἰ κρεμαιογε·

Γρ. Οὐκ ἐς κόρακας; κατάρα σοὶ τῷ διδασκάλῳ.

Σω. Ἰδοὺ κρεμαιόγ' ὡς ἡλίθιον ἐφθέγξατο.

Καὶ τοῖσι χέλεσιν διερρυηκόσιν·

Γῶς ἂν μάθοι τὸ οὗτος ἀπόφυξιν δίκης.

Ἠκλῆσιν· ἢ χαύνωσιν ἀναπεισκέαν.

Καί τοι τὰ λαύτου τοῦτ' ἐμαθεν ὑπέρβολος.

Γρ. Ἀμελεῖ· διδάσκε θυμόσοφόν τι φύσει·

Εὐθὺς γέτοι τὰς δέλτους ὧν ἐτύγχανον,

Ἐπλαπλεύνεν οἰκίας· ναυστ' ἐλυφεν.

Ἀμαξίδας δὲ σκυτίνας ἐρράπτετο.

Κἀκ τῶν σιδύων βαλλάντιον ἐποίει πῶς δοκεῖς.

Ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται.

Τὸν κρείττον' ὅστις δὲ καὶ τὸν ἥττονα.

Ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.

σω. Αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῦ τοῖν τοῖν λόγοιν.

Γρ. Ἐγὼ δ' ἔσομαι· τοῦτο δ' οὖν μεμνησόπως

Γρὸς πόν τα τὸ δίκαι' ἀττὰ λέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΥ

Δι. Χώρει δυρὶ δεῖξον σαυτὸν

Ἦ μὴν σὺ τούτοις· προσαναφωνεῖ αὐτῷ ἃ μέλλει πείσειν αὐτὸν ἀπολῶ λυπηθήσει· πρὸς αὐμάθω· ἵν' ἢ λέγει πεισθεὶς τῷ πατρὶ· διὸ καὶ σωτὴρ ἐπιφέρει δύοτι ἐπείσθης.

Νηπύτιος δ' αὐτὶ τοῦ μὴ πιστός· ἐπιτείνει δὲ τὸ ὄνομα ὁ σωκράτης ἵνα καταπολήξῃ τὸν νεώτερον μὴ εἰσελθόντα. Ἀλλὰ σύ γ' αὖτος· ἐκ τῶν κρεμαστῶν δηλονότι τελειμένος εἶπε· ἀεὶ κρεμάμενος· λέγει δὲ ὀρχούνων τὴν ἀστρονομικὴν ἐνταῦθα κρεμαθρα δ' ἐντῷ φροντιστηρίῳ γράφει· ἐπεὶ αὐτὸς ἐπὶ κρεμάθρας ἰὼν· Ἰδοὺ κρεμαιόπτηνα· ὡσὼκράτης τὴν φωνὴν ἐρινμιμήσατο ὅτι καὶ τῷ στόματι πτερὰ κρεμαιόπτηνα. Καὶ χῖσι χέλεσι διερρυηκόσι τὴν φωνὴν μιμούμενος ὁ σωκράτης φησὶ δι' ἀκεχανὼς τοῖς χείλεσι.

Κλῆσιν, τὴν μαστυρίαν· χαύνωσιν ἢ λύσιν τῆς διανοίας· καὶ οἷον ἀπατᾶται τὰ κοινὰ ῥήματα ἀναπείθοντα τοὺς ἀκούοντας· Ἀλλὰ χαύνωσιν ἀναπεισκέαν· ὅταν τὰ αὐτὰ δίκαια προβαίνοντος λόγου πιθανώς, εἰς τοὐναντίον τὰς αὐγὰς περιτρέψῃ· ὁ χαύνωσις ἢ ἀθενεῖς πρὸς τὰ δι' τῆς λόγων αὐτὰ ἀναπείσας τοὺς ἀκούοντας ὡς ἀληθῆ λέγει. Κεἴτι τοῦ λάτου· ἀξιόπιστόν τι ἀεὶ οἱ σοφισταὶ λέγοντες, ἐλαττοῦνται· τὸ δὲ οὐλαμβάνω ἐπὶ τούτῳ τῆς ἀναγνώσματι· καὶ ἐπαγγέλονται προμηθεῖσθαι τῆς κοινῶν μαθημάτων ὅσων προνοοῦσι μαλιστε. Θυμόσοφόν δι· ἐν φύσεως ἔχει σοφίαν· ἐκ τοῦ ἰσθυμοῦ σοφός· ὃ ἐκ εἰμαθήσεται. Σιδύων ἐκ τῆς λεπύρων τῆς ῥοιῶν· ἐκ μοῦ τῆς δερμάτων βρόχους ὃ ἁμάξια· ὅταν ἢ καταφάγωσι τὰ ἐντός, ἐκ τῆς λεπύρων βαλλάντιον πλύνουσι μ· εἶτα τὸ πῶς δοκεῖς θαυμάζων προφέρεται ἵνα θεάσεται· ἐλέγξῃ ἢ αὐτὸν ὡς ἐκπαιδὸς ἀποδείξει δύνασθαι, ὃ πλύνειν ἀστεῖως δυνάμενον. Χώρει δυρί· δεῖξον σαυτὸν δι' ὅλης κορωνὶς ἀπεχωρησάντων ὑπολειπόντων. μέλος δὲ τοῦ χροῦ οὐκέτι· ἀλλὰ γεγραπται

1. ἐν τῷ πλ
1. ρηκτ μι
1. βδελυκτικὸν
ἀνδρὸς
συμόσοφος
σιδίων
1. ὑπὸ τῆς δ
μανίας
κλῆσιν
1. ἡμία δυ
νης ἡσθη &
της introdu
ut duæ ψβη
1.
χαύνωσιν

Τοῖσι θεαταῖς καὶ σωτηρασὺς οὖν.
Δι. Ἰὼ ὦ σοι χήζεισ. πολὺ γὰρ μᾶλλον
Σὲ ντοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
Δι. Ἀπολεῖσαι; τίσῳ. Ἀδ. λόγοσ. Δι. ἡττῶμαι γ' ὦ ῶ.
Ἀδ. Ἀλλ' ἀσεμνικῶ. τὸν ἐμοῦ κρείττω
Φάσκοντ' εἶναι. Δι. τίσοφὸν ποιῶν
Ἀδ. Γνώμας καινὰς ἐφευρίσκων.
Δι. Ταῦτα γὰρ αὖθις διαστουτοῦσί
Τοὺς ἀνοήτους. Ἀδ. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.
Δι. Ἀπολῶ σε κακῶς. ἀδ. εἰ τί ποιῶν.
Δι. Τὰ δίκαια λέγων. ἀδ. ἀλλ' ἀπαγξέψω
Ταῦτ' ἀπὸ λέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
Παύφημι δίκην. Δι. οὐκ εἶναι φῂς;
Ἀδ. Φορέ γὰρ τοῦτί. Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
Ἀδ. Πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὀλῶ σε
Οὐκ ἀπολωλεκὼν τὸν πατέρα τοῦ
Δῆσας; Δι. αἰβοῖ. τοῦτ' ἐκεῖν' ἦδη
Χωρεῖ τὸ κακόν. ὀτρέμοι λεκάνην.
Ἀδ. Τυφογέρων εἶ κἀπάρμοσος.
Δι. Κἀπὸ τοῦ τύγων εἶ κἀναίσχυντος.
Ἀδ. Ῥοδομείρηκας. Δι. καὶ βωμολόχος.
Ἀδ. Κεἰρεσιστεφανοῖς. Δι. καὶ παραλοίας.
Ἀδ. Χρυσῶ πατάξω μοῦ γνάθους;
Δι. Οὐδῆτα πρὸ τοῦ γ'. ἀλλὰ μολίβδῳ.

μὴ σὺ μέσῳ ὁ χρὸς ἃ ἔπε
τει εἰς θέσιν ἀναπαισιλήν
τ' ὑπηρετῶν. ἃ δὲ τὰ πρό
σωπα τελέας ἔχει τὰς συ
ζυγίας. ὑπηκοῦ δὲ ὧν φι
σιν σὺ πολιτικοῖς οἰκίσῃ.
οἱ λόγοι δ' οἱ δ' ὀρθοὶ εἰσαμα
χόμενοι. ἔστ' ἐν χρῷ τὸ πρόσω
πον ἐκλελοιπεν. ἐπιγραφὴ
δὲ φέρει χρυσοῦ. ὁ δὲ κρείτ
των λόγος ἃ δ' ἥττων διαλέ
γεται. ἄλλως. χώρει δεῦρ'.
εἰσθέσις δ' ἀπλῆς κἀγλήμα.
δικανικὸν ἐγκώλωσι ἀπαν
ταχοῦ. μὲ. ὧν γὰ. κῆ. γὰ
λε. κἀγὼ. λθ. μονόμετρα
ἀκατάληκτα. τὰ δὲ λοι
πὰ πάντα δίμετρα ἀνα
πάλιν κτα. τῷ δύο πρόσω
πω ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σῖσιν δί με
τρον ἰωλον ἀποτελοῦντων
ὧν τὸ τελευτῶν κλαύσει
τὼν χεῖρε βαλλες, ἐφθη
μιμερὶς. ἰστέον δ' ὅτι τὸ τε
κῶλον τετράβραχυ ἔχει
ἤτοι προκελευσματικὸν
τὸν πρῶτον πόδα αὐτὶ ἀνα
πείσου. δυαλύεται δ' ἡ μα
κρὰ τοῦ ἀναπείσου εἰς δύο
βραχείας. ὡσ' ἐ τοῦ ἰάμβου
ἡ τοῦ χοριάμβου ἢ λοιπῶν
πεζασυλλάβων πρόσῳ. ἐ δὲ τὸ
δυεῖσιν. ἰδοὺ ἰδοὺ χήζεισ. οὐκ ἀπολεῖται τῆς σῆς ἐλένης οὐρεῖα. Γνώμας καινάσ. ὡσ' ἀπορῶ
μένου τοῦ δικαίου παρὰ ἀθηναίοισ. διὸ ἡ μαρτὼ αὐτοὺσ εἶπεν. Δότε μοι λεκάνην ἵνα τὼ χο
λὴν ἐμέσω. ὡσ' ναυτῶν ὑπὸ τῆσ ἐκείνου ψυχείας. ἢ ἵνα ἐμέσω. χολὴ γὰρ μοι ἐγκολὲς διὰ τὰ αὐ
τοῦ ῥήματα. Ῥοδομείρηκασ. αὐτὶ τοῦ ἐμοὶ τὰ ὑπὸ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἔδῃ. Βωμολόχοσ. κα
κοῦργοσ. ἀσεβήσ. παρὰ τοὺσ λοχῶντασ τὰ ἐν τοῖσ βωμοῖσ ἐναθέμενα θύματα ἢ τοὺσ θύοντασ
ἵνα αὐτῆσκεντισ λάβωσῑτι. βωμολοχία δὲ λυείσῃ ἡ περὶ τὸ ἐν παιδιᾷ ἡδὺ ὡσ ἀριστοτέλησ ἐν δεν
τέρῳ ἠθικῶν ὑπερβολή. βωμολόχοι τοίνυν οἱ ἐντοῖσ βωμοῖσ ἐρχόμενοι καὶ αὐτὶ τοῦ τὰ θεῖον διῃτῆς
ἐξιλεοῦν πολλοῖσ τισι λόγοισ χεόμενοι καὶ ματαίοισ. Κεἰρεσιν. ὡσ' ἀπὸ τοῦ πρίνου κατὰ
μετασλασμόν. Πρὸ τοῦ γ'. πρὸ τοῦ χρυσοῦ μολίβδῳ δ' ἀτιμίᾳ ὡσ νυνὶ μᾶλλον ἢ ἰαλιῶν
ἀνθρώπων. διὸ ἃ ἐκεῖνοσ ἐπιφέρῃ νῦν δεῖ κόσμοσ τοῦτ' ἔστιν ἐμοί. Διὰ σὲ

ἀιβοῖ τουτί μ' ἦδη χωρεῖ τὸ κακόν
λότε μοι λεκάνην

Ἀδ. Νῶν δ' ἐγὼ κόσμος τοῦτ' ὄστὶν ἐμοί.
Δι. Θρασὺς εἶ πολλοῦ. ἀδ. σὺ δ' ἀγρὸς χαῦνος.
Δι. Διὰ σὲ δὴ Φοίτας
Οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μαθητῶν.
Γνωσθήσει πότ' Ἀθηναίοισιν.
Ὁπλιτοδρομήσῃσ τοὺσ ἀνοήτους.
Ἀδ. Ἀνυσχμεῖσ αὐχμοῦσ. Δι. σὺ δ' ἐγὼ πρὸ πάτ.
Καίτοι πρότερόν γ' ἐπῄδων.
Τήλεφος εἶναι μυσοφάσκων.
Ἐκπωμάδου
Γνώμας προὔγων παν δελετέους
Ἀδ. Ὠμοισοφίας ἦσ' ἐμνήσθης.
Δι. Ὦ μοι μανίας φλεγμονῆς πολέως
Θὴτας σε τρέφει.
Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις
Ἀδ. Οὐχὶ δεδάξεσ τοῦτον κρούσασ ἐμέ.
Δι. Εἴ γέ μ' αὖ γὰν σωθῆναι χρή.
Καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
Ἀδ. Δυοῖν ἔδει σοι τουτονὶ καμάτοιν.
Δι. Κλαύσῃ τὼν χεῖρε βαλλών.
Χο. Γαύσασθε μάχης καὶ λοιδορίασ.

Διὰ σὲ ἐφοίτων. τοιοῦτον δεῖν
σαντα εἶναι φασι τὸν ἥττο
νοσλόγον. οὐ βέλτιον ἁρμόσει
τὰ μφράλια διὰ τῆσ σὴσ δυ
θυμίασ
θαν Φοίτων ὡσ μαθησόμε
να τὰ χρήσιμα μαθήματα.
Τήλεφοσ εἶναι. διαβαλλῇ δὲ
εἰσθένως πως χ' ἑσπερικόν
τα τὸν τήλεφον. τοῦτον δὲ
δυεῖσιν ὡσ πως χρὴ εἰσιέναι
σι. περὶ οὗ ἐκωμῳδεῖτο.
Ἄλλωσ. ὁ τήλεφοσ βασι
λεὺσ ἦν μυσῶν. οὗ πολλαχοῦ
των ὅτε εἰσ βοίαν ἀπῆρχον
ἐκ τῆσ ἑλλάδοσ δηιούντων τὴν αὐ
τὴν, αὐτὶ τῆσ βοίασ ἁμαλθὸ
ν' ἔγωσεν. καὶ πάλιν ἀπορῶν
τοῦ τοῦ θρασπεύσαντοσ, ἐκ
πυθίασ ὀρθώσασ ἰᾶσθαι ἀπε
λούσασθαι ἐκρᾳγνυμένου εἰσ
θεσσαλίαν τοῦ χειμῶνοσ πει
θεῖσ, θρᾳττούσησ ἡξίωσε. δυσυ
χήσαντα δ' ὕστερον πεισί
θεων δυεῖν πίθηκοσ ἐν δράμα
τι πήραν ἔχοντα καὶ προσαι
τοῦντα. αὐτὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν
ἄρτουσ καθ' ὑοὺσ ἢ ξηροὺσ

Τήλεφοσ

Ζῶων, παν δελετέουσ γνώμασ εἶπε διαβαλλων αὐτὸν κατ' ἄμφω. καὶ ὡσ ἄτιμον καὶ ὡσ πενοῦρ
γον. ὧδε γὰρ πανουργίᾳ διεβεβλητο ὁ παν δέλεγοσ. συλλοφάντησ δὲ ὢν καὶ φιλόδικοσ γρα
φῶν ψήφων ψεύσματα. παν δελετέουσ οὖν οὕτωσ εἶπεν αὐτὶ ἄρτων πανουργίαν σιτοῦ μυθῶν.
Cratin. μίμηται τὸ παν δελέτου καὶ κρατῖνοσ χείροσιν. οὕτωσ καὶ ψεύσματα ἔγραψε. διαβαλλῇ δὲ
τοὺσ ῥήτορασ ὡσ ἐκ τῆσ πωχῶν πολυτοκίασ. Λυμαινόμενον. αὐτὶ τοῦ συμβλέποντα. οὕ
τωσ δὲ αὐτοῖσ συνῆθεσ οὐχὶ τὰ μᾶλλον λυμαινόμενον. πρὸσ ὃ καὶ τὸ χ.
Κρόνου. ἀρχῆσ. λῆρου. Γαύσασθε μάχησ εἰληθεσισ φιλοσοφίασ συστηματικῆσ. εἰσ δύο περιόδουσ
διῃρημένησ ἐκλιπόντων ὁμοίων ἀναπαισιλῶν. ἐστὶ. ὧν ἡ μὲν πρώτησ περιόδου λιπόλα δίμετρα ἀκατα
λήκτα. τὰ δὲ ἑξῆσ ἑπτὰ ὁμοίως δίμετρα ἀκατάληκτα. ἡ δὲ δευτέρασ περιόδου λιπό
λα ὀκτὼ. ὧν τὸ πρῶτον μονόμετρον ἀκατάληκτον. τὰ δὲ ἑξῆσ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ τε
λευταῖον ἐφθημιμερὲσ ὃ καλεῖται περιμιαλιόν. ὧδε ἡ τέλη τοῦ πρώτου συστήματοσ περιε
γραφῶ ὧδε δὲ ἡ τέλη τοῦ δευτέρου, δύο δίπλασιν ἡμῶν ἐν ἀρχῇ τοῦ λιπόλου. ὧδε κἀγὼ τέλω.

Κείνας φοιτᾶ· ἀντὶ τοῦ φοιτήσει. ἐὰν δὲ ἡ φοιτᾷ ἀπὸ ἐνεστῶτος λείπει πόσῳ· ὡς ὁ τὸν παῖδα φοιτήσω ᾠδὴν ἐλλοπμωτά των. Ὑπόμβρια νῶν· ὅτι ὡς οἱ ὠδικοὶ τοὺς μελισσοὺς ὠνόμαζον· ὅθεν Ἀριστοτέλ. συνέζευξεν τὴν μελίσσαν τῷ ἀνθρίνῳ ὡς τὸ μελισσῶν τ' ἀνθρήνας λέπουσιν· ἔστι δὲ εἶδος μελίσσης ὁμοίως φησί. Νῶν δείξετον· εἰ θέσις μέλλει χρὴ προῳδικὴν ἔχουσα· εἰ δὲ ἀντίστροφος τὸ ὦ μαγί πυργον σοφίαν ἐπιμελῶς χειαμβικὴν ἔχουσα· εἰ δὲ ἀντίστροφος τὸ ὦ μαγί μετρομανα πάλιν· ὃ ἔχω ξίγον ξίτ Θ χειάμβ· τὸ δὲ ἀντίστροφον, εἰ χειάμβ Θ ἔαν χείου· τὸ πέμπτον ἀντίστροφος ὦ πρεῖ ὦ· ἐν χειάμβ ἐν ὦ ὦ ξίτον ξίτ τ· ἔκτορ δ' ἐξαπατιασικοῦ Θ κρητικοῦ ἐν τὸ ὦ ἀμφιμάκρ· τὸ ἕβδομον χειαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ὄγδοον δὲ ἀντιασώτου ἢ ἰάμβου διὰ τὸ ἔχειν τ' ὂλ πόδα· τὸ ἐντεῦθεν συλλαβὸν Θ τὸ ἥμισυ αὖτ' δύο δηλαδὴ συλλαβάς, ἡμιόλιον καλοῦμεν· τὸ ἔναγν ἐν χειάμβ Θ δι' ἰάμβ· τὸ δίκατ), ἐν χειάμβ Θ ἀμφιβράχ Θ· Ἀνεῖται· κεῖται· δέδοται· νῦν πρόκειται ἡμῖν ὑπὲρ ἀσφαλοῦς πολιτείας ἡνίκα δεῖ πονεῖν ὑπὲρ τῆς πατρίδος· ἐπὶ τοὺς ἀντιπάλους ἐκστρατεύειν· ἢ ὅταν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἐξέρχωνται· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἀρχαιρεσίας ἔλθωσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἐκκλησίας συνίωσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰ δικαστήρια καθίζωσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἑορτὰς ἀπίωσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰ θέατρα βαδίζωσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἀγορὰς ἴωσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰ συμπόσια κατακλίνωνται· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἐκφορὰς τῶν νεκρῶν ἀπαντῶσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἐπιτροπὰς καθίζωσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἐπιδείξεις τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφικνῶνται· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἐπιτάφιους ἐκφορὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀπαντῶσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἐπιτροπὰς καθίζωσιν· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἐπιδείξεις τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀφικνῶνται· ἢ ὅταν ἐπὶ τὰς ἐπιτάφιους ἐκφορὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀπαντῶσιν·

Ἀλλ' ἐπίδειξαι σύντε τοὺς προτέρους
Ἀπεδίδασκες, σύντε τὼ καινὼ
Παίδ' ὡσιν· ὅπως ἂν ἀκούσας σοφὸς ἴμ
Ἀντιλεγόντοιν, κείνας φοιτᾷ.
Δι. Δρᾶν ταῦτ' ἔθέλω· κἀγὼ γὰρ ἔθέλω.—
Χο. Φέρε πρὸς λέξει πρότερος ὑμῶν.
Δι. Τούτῳ δώσω. Κἄπειτα τούτων ὧν ἂν λέξῃ.
Ῥήματ' οἷσι καινοῖς αὐτόν
Καὶ διανοίαις, κατατοξεύσω.
Τὸ τελευταῖον δ' ἂν ἀναγρύξῃ,
Τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὼ φθαλμὼ
Κενταύρου μηδὲν ὡς ἔρυθρὸν θρασύν
< Ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται. >

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΒ'.

Χο. Νῶν δείξετον τὼ πρεσβύτα.
Τοῖς περιδεξίοισιν
Λόγοισι καὶ φρονήμασι
Γνώμοτύποις μελίμναισ'.
Ὁ πατὴρ γὰρ τοῖν λέγω.
Ἀμείνων φανήσεται.
Νῶν γὰρ ἅπασι σθένος δεινόν.
Ἀρεῖται σοφίας.
Ἧς πάρα τοῖς ἐμοῖς φίλοις
Ἔστιν ἀγαθὸν μέγιστος.
Ἀλλ' ὦ πολλὰ τὸ πρεσβυτέρῳ ἠθάσιχης στεφανώσ'.
Ῥῆξον φωνὴν ἥτις χαίρ· ἡγοῦ σαυτοῦ φύσ' εἰπέ·
Δι. Λέξω ῥίνιν τὼ ἀρχαίαν πρεσβείαν ὡς δέκηρ.

Εἰσηιθαρίσου.

Ὅτ' ἦ γὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν· ἔσωφρόσυνη μενόμισο·
Πρῶτον μὲν ἐδείφων' ἅπασι δοὺς χύτραν μηδὲν ἀκοῦσαι·
Εἶτα βαδίζειν συντείσιν ὁδοῖς οὐ τράκτοις· εἰς κιθαρίσεις·
Τὸ σκωμήτας τ' ἀπέρρους· κεἰκρινώδη καπνοῦ φοι·
Εἶτ' αὖ πρόμαθ' ἁμοῦ ἐδίδασκε, τὸν μηρὸν μὴ ξυνέχοντας·
Ἢ ταμὰ δὲ πρὸς πόλιν ἁθρόους ὑπὲρ τοὺς πολεμίους ἰόντας·
Ἐν τοῖσι μαθήσεσι δ' ἁρμονίαν οὐκ ἐδίδασκεν·
Εἰ δ' ἅπαξ αὖθ' ὧν ὁμολογήσας τ' ἀκάμπτους ἔχοι καμπάς·
Οἷα σοὶ νῦν τοῖς χρηφρυνοῦσι ταῦτας τὰς δυσκολοκάμπτους·
Ἐπεξίβερ τυπόμου πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων·
Ἐν ταῖσι δ' ἕζεσθ' ἐκάθιζον τοὺς μηρὸς ἁβροβολεῖσθαι·
Τὰς ταῖδας ὅσους τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξαν' ἀπαιρεῖσ·
Εἶτ' αὖ πόλιν αὖθις ἀνίσας ἐμοῦ σοῦ μ' ἠνάγκασε μολεῖν·

ῥᾳστοὺς ἱμείρειν· οὗτοι δ' πεχύτεροι τῶν ἀλφίτων· κείμενοι δ' ὑγιεῖς ἀλφίτου· Τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας· ἀντὶ τοῦ ἀφ' ὑμῶν ἑστῶτας πρὸς τὸ μὴ θλίβειν τὸ μόριον ἐκβλίβοντας τὰ αἰδοῖα εἰς τὸ σωνέχειν τοὺς μηρούς. Ταλλάδε· εἶδος ἀσμάτων ἀμφότερα τὸ ταλλάδε πρὸς πόλιν θεᾶν, ἢ πρὸς τὴν πρόρριζον βάσιμα· τὸ μὴ βῆμα πρότερον λαμπροκλέους ἔναισιν ἀθηναίου τοῦ μίδωνος ἡ οὖ· ἔχει δὲ οὕτως· ταλλάδα πρὸς πόλιν κλυίζω πολεμαδόκον ἀρνὸν παῖδα δυόμεγάλα δαμάσιππον· τὸ δὲ τηλέπρορρι βόημα μὴ διείσκεσθαι ὅτου πότ' εἶν· ἐν γὰρ ἀποπαύσματι διεῖρε ἀριστοφάνης ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ· τινὲς δέ φασιν αὐτὸν ἡυδδου ἑρμιονέως τηλέπρορρι βόημα λυρας. Ἄλλως· οὕτως ἐραστοθένης· φρυνιχος αὐτοῦ τοῦ τραύματος μέμνηται ὡς λαμπροκλέους ὄρνιτος μίδωνος ἡ οὗ ἡ μαθητοῦ· ἔχει δὲ οὕτως· ταλλάδα πρὸς πόλιν δειρὶ θεὸν ἐγκελεύδοιμον ποτὶ λυγίζω πολεμαδόκον ἀρνὰν παῖδα δύο μεγάλου δαμάσιππον· καὶ ἁπλῶς λαμπροκλέα ὑπερθησι κατὰ λέξιν· τὸ δὲ τηλέπρορον βόημα ἰωνδοῦ τοῦ ἑρμιονέως ἰωθυρωδοῦ ἀπότινος τῶν ἁσμάτων· τηλέπρορρι βόαμα λυρας. Τὴν ἁρμονίαν· τὴν ἰωθαρᾶν· ὡς σωγόνου ἔσης φησὶ ταλεμᾶσ ἁρμονίας ἐκαλοῦμεν ὡσοὶ νέοι ἐπένοησαν. Καμπὰς· ἀντὶ τοῦ ἐπακολουθούσης τῷ μελασμῷ τῇ φωνῇ τὴν ᾠδὴν ἀνεμέμοιτο· οἷον κατὰ τὴν χύτραν τῷ μαθητῇ Θ φρυνῆς Κατὰ φρυνιν· ὁ φρυνις ὁ ἰθυρωδὸς μιτυληναῖος Θ· οὗτος δὲ δοκεῖ πρῶτος παρὰ ἀθηναίοις ἰθυρωδικὴν ἰωνικὴν παρασκευάσαι ὧν καλλίου ἄρχοντος· ἰῶ δὲ ἀριστοκλέους μαθητής· ὁ δὲ ἀριστοκλῆς τὸν ἀπόλλω πάρου· ἡμᾶς δὲ ἐν τῇ ἑλλάδι τὰ μυθικὰ παλαιὰ Θ· ἰῶ δὲ ἐν φρυνίῳ αὐλῳδοῦντα· ἰθυρωδίζειν ἐδίδαξεν· ὁδὲ ἱερώνυμος αὐτὸν φησι μάγαρον ὄντα σώμασι δοθῆναι Θ ἀριστοκλέους· ταῦτα δὲ χειδάσας ἐοίκασι· εἰ γὰρ ἰῶ γεγονὼς δοῦλος Θ μαγάρεως ἦν, πῶς ἂν ἀπέμνυσθαι οἱ κωμικοὶ πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι· ἐφ' οἷς ἐλεημούρησε κλεισθένης τὼ ᾠδὴν πρὸ τοῦ ἀρχαῖον ἦθος ἀριστοφάνης φησί. Ἀριστοκράτ. λαβὼ πρώτος ἁρμονίαν ἔκλασεν ἰωνὶ τὸ μαθμικώτερον. ἰωνὶ μὲν Θ φυγάς· Γλαυκός. πολλὰς δὴ κλονοῦσι. Ἐν πεδοδρίβ· ἐστὶ τόπον ὅπου γυμνάζουσι διαβάσεις οἱ πεδεσ. Προβαλέσθαι· τουτέστιν δυσκολίως καθεύδειν· ὡς μηδέν' θελεσῶσιν ὑποδεῖσαι ἄκοσμον. Συνμῆσαι· ἀντὶ τοῦ συγχαι τὼ ὁμοίως μὴ σημεῖον ἢ τύπον ἀπολείποντος τοῖς καθεδραις.

Ἀριστοφάνους

Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς, ἢ κύβησμὴ καταλείπειν τε.
Ἡλείφατο δὲ μὴ μύρῳ μᾶλλον ἢ τοῖς ἀνέρδοθ' ὅτων, ὥστε
Τοῖς αἰδοίοις ὀδοσμὴ χυδὸν ὥσπερ μήλοισιν ἐπῆνθε.
Οὐδὲν μαλακὴν φυσῶν μυστιφῶνα πρὸς τ' ἔρας ἄν.
Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων, τὸ ὄφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
Οὐδὲ μὲν ἐλεάζαρδε πίνων τὴν κεφάλαιον τ' ἐφανίδας
Οὐδὲν ἀνήθῳ τ' προσβυτέρων ἁρπάζων· οὐδὲ σέλινον.
Οὐδὲ ψοφᾶν· οὐδὲ κιχλίζων· οὐδ' ἰέναι τῷ πρόσω μαλάξ.
ἀδύ. Ἀρ' ἰὰ ἀγε· ἢ δεῖ ὠλιωδῆ καὶ τεπίγων ἀνάμεσα.
Καὶ κἠκείδου ἢ βδφονῖ· Δι· ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἔστ' ἐκεῖνα·
Ἐξῶν ἀνδρας μαραθωνομαχεῖν, ἢ μηδὲ σείδυσις ἐβρεμψεν·
Σὺ δ' ἐν τῷ νῦν βάθυς ἐν ἱματιοις δδάσκεις ὑπτιολίχειν.
Ὥστε μὲ ποτ' χεδ' ὅτ' ὀρχεῖδας παναθηναίοις δέον αὐτῷ
Τὴν ἀσπίδα φλιῶλῆς προέχων, ἀμελῆ τῷ γιτωνίσκῳ

(:mentule) (+contemnit)

Φύλλοις καυλῶδες· ἀκ' ἐτεμὼ δὲ κἠμήκος ὡς νῦν ἀλλὰ κἠκύκλον φησὶ δὰ τὼν κεφαλήν.

Κιχλίζειν· αὐτὶ τοῦ λιπᾶς ὀρτυγασμῷ γ' ἐνίχλασε ἐδίδυ· ἢ ἀτάκτως πεπλανᾶσθαι μέζους. Τεπίγων ἀ
ναμεσε· ἀρχαῖον τὸ τεπίγασσα ἀπὸ τοῦ τέτηγα· τὸ δὲ τεπίγων ἐπὶ τοῦ ἀθλητοῦ λέγεται ἀπὸ τῆς χρυσοῦ σκόνης ἢ τοῖς ἅλλοις τρίχων· πολέμασι δὲ χρῆσθαι φασὶν οἱ τεπίγωμοσικοὶ οὗτος, ἀνάκυφ(ος) ἀπὸ τοῦ ἄλλομαι, ὃς ἦν παλαιὸς τὴν πάλη· τὰ δὲ ἀθλητικὰ πολλὰ τῶν ἀρχαιοτάτων· τὸ δὲ διάσα
γουσι δὲ τεπίγασσα πρὸ ἐλάβαν, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ χρῖον τὰ ἀναπαλαίοντες τῷ χρυσῷ· ἐχρῶντο τεπίγ
πεπ μήδεν ὅτι αὐτὸ χρόνος ἔσαινοι ἀθλητὰς ὡς οἱ τεπίγας. Θουκυδίδης δ' οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τοὺς Thucydides
δημόνους ἀπολύσαντες ἐπειδὴ χιτῶνας τελίνους ἐπαύσαντο φορέντες· μὴ χρυσῶν τεπίγων ἐνέρσει
κρωβύλων ἀναδούμενοι τὸ σὺν τῇ φάλῃ θρίχων. Κιλικίδου· ἀρχαῖος διθυραμβοποιός· ἔ μέμνη
ται μὲν αὐτὸν ὁ πινυόπους· τὰ δὲ ἔργα φορία πελαιὰ ἑορτὴ· Φασὶν ἅπαντ' μετὰ τὰ μυστήρια· ὅτε καὶ Cratin.
βάρβυσιν εἰς ὑπόμνησιν τοῦ πρώτης φορῆσαι τοὺς βοῦς σκάφοις ἁλμυρὸν ἁλμῆς τοῦ πελαίου σὺν τῇ ἑορ
τῇ Διονυσίων. Ἄλλως· ἑορτὴ ἀθλητῶν πάνυ ἀρχαία· ἐν τοῖς Διὸς πολείοις Φασὶ βῦν τὸ πάπυ
νον ἱλαταφαῖ· τὸ δὲ ἐσθίειν ὑσαμένον πρὸς τὴν θυσίαν βαύλωνα δέ ἐστιν ὡς ἔθος ἦν πελίλῃ ἀποκτεῖναι
τὸν βοῦν· καθὰ καὶ Ἀνδροτίων μέμνηται καὶ Φιλοτέρας. Μαραθωνομάχους· τοὺς συμμαραθωνίζοντας Andro
τῶν μύθης τὴν ἀρεῖα σφατιάν, ἣν Δάτις ὁ τοὺς σφατηγὸς ἦγαγεν ἐπὶ τὸν Μῆδον. ἀμυελάδας· tio
τὸ δὲ ἐπὶ τετυλίχθαι, τὸ σαυτὸν γυμνάζοντας· ἢ ἐγκαλύπτεσθαι. Ὀρχεῖδας· ὠρχοῦντο δὲ οἱ ἀθλοῦντες
ἐν τοῖς παναθηναίοις οἱ παῖδες· διὰ δὲ τὸ ἀπὸ τῶν ἐπὶ Φρυνίχου τὰ ἀσπίδια· ὡς σαν ἐν τῷ ὅπλων
τῶν ἀποφορήντων διὰ τὸ ὠθεῖν καλύπτεσθαι τῶν ἀντιπάλων· ἔνιοι δὲ τὸν διὰ βολὴν εἰς τὴν ἀ
σπίδα φάσιν. Τεπίγωμοσικὸς ἑδος ὀρχήσεως· ἢ καλεῖται σὺν ὅλοις· διὰ δὲ τὸ εἶδος ἀθλημάτων τῶν τῶν τε
λείων ἢ τοῦ φάλα κέκληκεν· ἢ τὸ δὲ κεφαλὴν πᾶσαν ὅλου σιν· ἐγγύθεν διὰ θλητὰ ἐν φλιᾷ φάλῃ τοῦ δι
ό· ἐπέλουν ἢ παύτων τῶν ὀρχήσεων, οἱ πρότερον μὲν ὡπλισμένοι ἐν τῇ ἀσπίδων πλαγίῳ φέροντες· οἱ
ὕστερον δέ, ἐμπροσθεν τῇ ποδῶν ἐφρόν· σημαντέον δὲ φασι τῶν συνταξιν πρῶτον γὰρ πλευστικῶς
ἐπὼν,

Σ Λιτόλφα

Νεφέλαι

Γρὸς ταῦτ' ὦ μιράκιον θαρρεῖ ἐμὲ τὸν κρείττω λόγ' αἰρεῖν· chige
Κἀσχήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανεῖων ἀπέχεσθ· abstine re
Καὶ τὰ αἰσχρὰ αἰσχύνεσθ· καὶ σκιῶπᾶ τὰς ἐν φλεγμαῖς· re
Καὶ τὰ θακὼν τοῖς πρεσβυτέροις παυσῆ ἁδαὶ προσιοῦσι· b
Καὶ μὴ ἐθελήσεις σαυτῷ συνεὰς κακοεργεῖν· αἰσθοῖ μηδέν
Αἰσχρὸν πρεῖν· ὅστις αἰσχρὸς μέλλησ' ἀγαθὸν ἀκούειν·
Μήδ' ἐς ὀργιοφάντιδος εἶσιέναι· ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχρωσῶ·
Μήλῳ βλῆθεὶς ὑπὸ πορνιδίου· ἢ βύκλειας ἀπέρασῶ πόσ·
Μήδ' αὖ τέτ πεῖν τῷ πρὸ μηδὲν· μήδ' ἀπέρνα λέσαι τὰ
Μὴ σκαφεῖσι κακῶς ἀπολέσαι τὴν ἡλικίαν· ἐξῆς ἐνέσπο ζοφήσεις·— es
ἀδύ. Εἰ ταῦτ' ὦ μιράκιον πείσει τοὺτῳ νὴ τὸν Διόνυσον·
Τοῖσι σωφρονοῦσιν εἶναι δοκεῖς καὶ σεκαλὸς βλιτομᾶσαι
Δι· Ἀλλ' ὅν λιπαρήσῃς ἢ βάσανος ἔνεστι μασθοῖς διαγίγνῃ
Οὐσωμυλῶν κἠτἀγορᾶζειν καὶ βαλανεῖοις πρόσιμεν·
Οὐδὲ λακωνίσειν πράγματίσ' ἡλιχαν τιλογίζεσθαι δοκεῖς·
Ἀλλ' εἰσακούσῃ μίαν κρατῶν, ὑπὲρ τῆς μοιρίας ἀπορεῖς·

(+ imitatur iniquo.) (+ subauscultat)

Φροδίτης τοῦ Οὐρανίου. Τοῖς Ἰωνικοῖς ῥᾴστοις· οὗτοι εἰσὶ τελίσιοι. δημοφῶν· περικλῆς· δι' ἀναγόμε
νοι εἰς ὑμᾶς· καὶ οὐ τελίσιοι φησὶν ἐνθάδε. Ἰωνικοῖς ῥᾴστοις τὸ παῖδες ἐμβολιμοίτους· βλιχᾶν τὸ τε Cupolis
λινα καὶ οὐδεμοῦς τοῦ τρόπου. Βλιτομάμαν· μωρόν· γὰρ βλίτον μωρὸν εἶναι δηλοῖ λάχανον· ἐ
κοτῶς δ' ἔπε καλοῦσι καὶ οὐκ ἀλέσουσι πρὸς τὸ ἔζδ· ὅτι μὴ γὰρ ἄπαξ ἐμελλε λαλεῖσθαι· ὁμοίως πείσεσθαι
ἐξῆς ἔπε· ὅτι δ' ἐμετὰ τῶν ὁμοίωσιν οὐ τῶσ' ἀεὶ ἐμελλε λαλεῖσθαι· καλοῦσι νέρηκε. Τεβολεικ
τράπελα· ἐλιττὸ τρίβω καὶ ἐκτραπελεύσῃται· αὐτὶ τοῦ σκληρὰ καὶ ἀπείθητα καὶ ἀ
πόβλητα καὶ ἀνήμαλα. Γλιχαντιλογίζεσθαι τρίπου· ἐλιττοῦ λίχου καὶ αὐτὶ λοίας πεποιη
μένου· τοῦ δὲ ὅλου μύθου ὠὸ τρίφω. Ἀλλ' εἰς ἀλαθμίαν σὺ ταῦτα· γὰρ δὴ ἐτρίβοντο οἱ φιλόσοφοι
ὧν γὰρ γυμνάσιον ἀπὸ ἐναθμοῦ τινὸς καταλείφαντος τὴν λῆσιν ἑαυτοῦ πρὸς ὠὸν σκυλεύω τοῦ
τόπου· περὶ αὐτὸν Δῖνον οἱ οὕτως ἰφροὶ ἐλάϊαι φθεῖρ· αἱ καλοῦντι μοῖραι· ἐξῶν τὸ ἔλαιον τὸ
παναθηναϊκὸν· τὸν δὲ στέφανον τοῦ καλάμου πρὸ ἐκείνων ὡς ἀπολούστερον ὄντα καὶ ἀπερίβλητον· ἢ ὅτι
αὐτῷ στέφονται οἱ δρόσκουροι. Ὑπὸ τοῖς μοίραις· αἱ ἰφροὶ ἐλαῖαι φησὶ ἀθλωσᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλῃ
μοῖραι ἐκαλοῦντο· λέγουσι γάρ ποτ' ἁλιρρόθιος ὁ Ποσειδῶνος ἠθέλησεν ἐκκόψαι αὐτάς· διὰ
τὸ δὲ ἐλαίας δύρι θείσης, κριθῶν δὲ ἀθλωσᾶς τῶν πάλιν· ὁδὶ ἀνατείνας τὴν πίελεν καὶ τοῦ τησ ἀ
ποτυχών, ἐπλήξεν ἑαυτὸν κατὰ πέτρας· καὶ δι' ἀτοῦ τὸ μοῖραι ἐλαῖαι ἐκλήθησαν· ἢ δι' ἀτὸ πάντα αὖ
θρωπον κεκτημένον ἐλαίας ἀναγκάζεσθαι μέρος τι τῆς ἐχειν εἰς τὸν παναθήναια· κρίναντες γὰρ
ἐλαίου ἐλάμβανον οἱ νικῶντες· ἐστεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ δένδρον· ἐδόσθη δὲ ὑπὸ τοῖς ἄσπον
μύοις, ἀλλὰ μύοις ἐν τῷ ἡλίῳ· τρέχειν.

Hippocrates
Telesippus
Demophō
Pericles
βλιτομᾶ
βιβολεικ
Academia
ecademus
Olivæ mi
ue moriu
Halirrhoa
ptunio f
eius mor
κέραμον

a iii

Nota de portę olivarú contributa athe
mensibus ad festa panathenaica

Στεφανῶσάμ' ἡκαλάμωλυκῷ μὲ σώφρονἡλικιώτας.
Μίλακ' ὄζων, ἁπραγμοσύνη· ἐλυθὶς φυλλοβολοῦσα.
Ἥρ' ἐνωρᾳ χαίρουσ' ὀπτὰ καὶ πλακοῦντ' ἤπελε ψιθυρίζειν·
Ἦν ταῦτα ποιῇς ἃ γὼ φράζω
Καὶ πρὸς τούτοις προσέχοις τὸν νοῦν,
Ἑξῆς αἰεὶ ζήσῃς λιπαρῶν.
Χοιρὰν λαμπρὰν ὠμους μεγάλους.
Γλῶτταν βαιὰν· ταύτην μεγάλην
Ποδῆνι μικρὰν· ἡνδάκτυλον οἰνῦν.
Ἐστὶν δὲ ταῦτα πρῶτα μὲν ἑξῆς
Χοιρὰν ὠχρὰν· ὠμους μικρούς.
Στῆθος λεπτὸν· γλῶτταν μεγάλην.
Πυγὴν μικρὰν· κωλῆν μεγάλην.
Ψήφισμα μακρὸν καὶ σπάνια πείσει.
Τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν, καλὸν ἡγεῖσθαι.
Τὸ καλὸν δεῖ αἰσχρὸν· καὶ πρὸς τούτοις.
Τῆς Ἀντιμάχου.

<Κατασυγχωσοῦσι αὐτὰ πλήσει>

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΒ'.

Χο. Ὦχαλκίπυργον σοφίαν
Κλεινοτάτην τἄπασιν ὦ

Ἐν ἐκθέσει δὲ τὸ τέλος δύο δραχμῶν ἡ μνᾶ· ἀρχὴ δὲ ἡ τοῦ τέλους ἔξω νενδυκῆναι. Γλῶτταν βαιάν· σωφροσύνης ξύμβολον· οἷον μὴ φλύαρολογεῖν· τὸ δὲ πυγὴν μεγάλην· ἢ τὸ τοῦ αἰσχρεῖν· ἢ διὰ τὴν ζοφὴν ἕξῃς πυγὴν μεγάλην· ἵνα ὁ μόρμυρτος ἀπ' αὐτοῦ αἰωρῆται τοὺς ἀθλουμένους. Χοιρὰν ὠχράν· διὰ τὴν ἀπαξίαν. Ὦμους μικρούς· γράφει λεπτοὺς καὶ λυδίους· οἷον τὰ γυμνάσια ἀρῶν. Ψήφισμα μακρόν· τὸ πολυλογίας συμβόλαιον· αὐτὶ τοῦ μεγάλῳ ψηφίσματι γράψῃς. Τῆς Ἀντιμάχου· οὗτος ὡς Ἀριστοφάνης καὶ Εὔπολις κωμῳδοῦσιν· ἀδύτερος ὢν τῆς ἀνδρείας κωμῳδοῦμενος· ἢ τοὺς φαύλους λέγομεν· τέταρτος δὲ παρ' ἡμῖν οὐ μέμνηται δυνάμεως ἐνδημίου· ἐν ἰσελαστικοῖς γράφων· πάλαι δὲ αὐτὸν ὄντα τοῦ δυμόρφου. Ὦ καλλίπυργον· ἑτέρας ἐνθέσεως μέλους χορεῖον μεσῳδικὴν αὐτὶ στροφῆς ὁμοίας τῇ προτεθείσῃ στροφῇ· ἐκ κώλων χαλκαμβικῶν ὧν μεμιγμένων· ὡς τὴν μὲν στροφὴν καθ' ἕκαστον ἔχοντων, δέλτα· κωλῶν τῶν πέντε ὧν ἓξ ἰαμβικοῦ καὶ δακτύλου συνημμένου καὶ τοῦ ἑβδόμου ἐκ χορείου καὶ ἰάμβου, καὶ ἀντισπάστου.

Ἐν ἐκθέσει δὲ

Ὡς ἡδὺ σοῦ τοῖς λόγοις.
Σώφρον' ἐστὶν αὖθις.
Εὐδαίμονες δὴ ἦσαν οἱ
Τότε ζῶντες τὴν ἡμέραν.
Τῶν προτέρων μὲν οὖν πάλαι κομψὸς
Γρῆς ἦν μοῦσαν ἔχων.
Δεῖσε λέγειν τι καινὸν· ὡς
Εὐδαίμων ἂν εἴη
Δήμου δέοι ζώντων ἐπαινεῖν προσῳδήν.
Εἰ πρὸς αὐλητρίδ' ἢ βαλεῖς ἢ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις·
Ἀλλ' ἀγαθὸν πάλαιόν γε πνεῦμα τὸ τῶν ἀπλάστων καὶ πεπυκνωμένον
Ἅπαντα ταῦτ' ἔπαισε τὰ σοφίσματα τὰ ῥᾴδια
Ἐμοὶ γὰρ ἦν μὲν λόγος διαῦρ' ὃν τοῦτ' ἔλεγθεν·
Ἐν τοῖσι φρόντισι σοῖσιν, ὅτι πρῶτα τὸς ἐπενόησας
Καὶ τοῖσι νόμοις τοῖς ἄλλοις τὰ νῦν ἐπιτιθέναι
Καὶ τοῦτο τὸ βολεῖν ἡμᾶς εἰώθειν ἐξαίφνης σκαιῶς
Ἀλλ' οὐ μόνον τοὺς ἡττονας λόγους ἐπεῖπες ἂν καλῶς.
Σκέψαι δ' ἐτοῖς ἀνδράσιν ἡμῖν ὡς ἐλέγξω
Ὃς τὰς σεμνὰς θερμῷ φησι λᾶσθαι πρῶτον ἀκεάσειν·
Καί τοι τίνα γνώμην ἔχων ἐς τὰ θερμὰ λάζεται·
Δι' ὃ τὴν κάκισον ὀδύν', ἣν δεῖ λοῦσθαι πρώτην ἀνδρα,
Ἐὰν δὲ τοῖς σὺν ὀδυνῶν ἐς μέσον ἐγὼ λαβὼν ἄφυκτον
Καί μ' ὀφρύσῃ· τὸ δὲ λῶ σε μέσον τὴν αὐλητρίδ' ἐᾶν
Ψυχὴν νομίζῃς, εἰ πόλεις οὐσ' ἡνῦσα πρώην.
Δι' ἐμοὶ μὲν δοκεῖ ἥρακλέους βέλτιον ἀνδρα κεῖνο·
Πᾶν ψυχρὸν δῆτα τοῦτο τοῖσι θερμοῖσι εἶδες ἡρακλῆς λοῦσθαι
Καί τοι τὸν ἀνδρόθερμον ἦν· δι' ταῦτ' ἐστὶ ταῦτα κεῖνα
Ἃ τ' ἐν ναυσὶ σκώπτουσι μέρας λαλοῦντων

ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὁμοιοτελεῖς τοῖς ἔξω· ὧν τὸ τέλος δύο δραχμαί· ἔξω νενδυκῆναι ἡμᾶς ἐνάρχειν· ἢ τὸ τέλος. Καὶ μὴν πόλεμόν γε λέγων τι πρὸς ἐμὲ ἐποίησε· πρᾶς δραχμῆς ἀμοβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν· μεθ' ὧν τὸ τέλος δύο δραχμαί· ἵνα τινὰ συνομιλῶ λέγων τὸν μὴ δύο πρωϊστέους εἶναι· τὸ δὲ μέτρον ἐποιήσατο ὁ ποιητὴς· ἐπὶ τῷ τέλει δραχμῆς ἔξω νενδυκῆναι.

Ἐγὼ δ' ἤπιον· ὅτι πρῶτον αὐτοῦ ἠπιότητι ἢ ὅτι τἀνήρ ὄνος ἐστὶ τὴν φύσιν· ἀπὸ τοῦ ἠπεροπεύειν ἐλέγετο· τὸ πάντας ἠπατᾶσθαι. Καὶ τοῦτο τὸ τἀνὰ λάβοντα δύο μῶν τῷ ἀδύνῳ λόγῳ νικᾶν· τὸ δὲ σκέψαι, πρὸς τὸν Φειδιππίδην. Καὶ πῶς δῆτα ἐξοῖ ὑγρὰ χαυνοῦσθαι τὰ σώματα· δεῖ λοῦσθαι τοῦδε ἕνεκεν· ἵνα λυθῇς. Μέσον ἔχων λαβὼν σε ἄφυκτον ἐχω δύο μίσων λαβών· ἵνα μεταφορὰ διὰ τῶν παλαισῶν· λαμβάνομεν γὰρ εἰς τὸ μέσον καὶ ἡ ἤπιος μύων· τὸ δὲ δύο αὖ τὸ τοῦ ἀρχῆς.

Ἡράκλεα λουτρά· ἵνα ὑποφήσι τὸν θερμῶν ὑδάτων· ἐξ ὧν τὰ θερμὰ πιόντα φασὶν ἡράκλεα ῥωσθῆναι. οἱ δέ φασιν ὅτι τῷ ἡρακλεῖ μοιχευσάντι ἡ Ἀθηνᾶ θερμὰ λουτρὰ ἐπαφῆκεν ὡς πεισανδρος. Τῶν δὲν θερμοπύλησι θερμὰ γλαυκῶπις ἀθήνη. Ροῖ θερμὰ λοετρὰ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Ἃ τῷ νεανίσκων· ὡς παῦτα ἀγυμνάστων νεανίσκων λαλούντων τῷ δυσχερῶν ἀκροατῶν

Πλήρεις τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.

ἀδ. Εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις, ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.

Εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει

Τὸν Νέστορ' ἀγορητὴν ἂν, οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.

Ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν

Οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν, ἐγὼ δέ φημι.

Καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακὼ μεγίστω.

Ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πώποτ' εἶδες ἤδη

Ἀγαθόν τι γενόμενον; φράσον, καί μ' ἐξέλεγξον εἰπών.

Δι. Πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.

ἀδ. Μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων.

Ὑπέρβολος δ' οὑκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ

Εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μάχαιραν.

Δι. Καὶ τὴν Θέτιν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.

ἀδ. Κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστὴς

Ὅτι οὐ Πηλεύς. ὅτε ἀφῆκεν αὐτὸν ἄκαστος μεταξὺ θηρίων, οἱ θεοὶ δεδώκασιν αὐτῷ ξίφος πρὸς ἄμυναν τῶν θηρίων. τινὲς δὲ τῶν τοῦ Πηλίου ἀγῶνί φασι τὸν Πηλέα λαβεῖν διὰ σωφροσύνην ἡφαιστότευκτον μάχαιραν. Ἄλλως. ὁ Πηλεὺς ἐγένετο σωφρονέστατος. καὶ ἐπειδὴ ἡ τῆς γυναικὸς ἀκάστου ἐρασθείσης αὐτοῦ, καὶ μὴ δυνηθείσης πεῖσαι, ἀλλὰ διαβολῇ χρησαμένης ὡς ἄρα ἐπεχείρησε βιάσασθαι αὐτήν, ὁ ἄκαστος μαθὼν, καὶ λαβὼν αὐτὸν, εἰς τὴν ἐρημίαν καὶ τῶν ὅπλων γυμνώσας, ἀφῆκεν αὐτὸν καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. ἐδίωκε δὲ ὡς ἔσω θήσων. ὡς δὲ ἔμελλεν ὑπὸ θηρίων διαφθείρεσθαι, οἱ θεοὶ μάχαιραν αὐτῷ ἐχαρίσαντο ἡφαιστότευκτον δι' Ἑρμοῦ. καὶ οὕτως ἔφυγε τὸν κίνδυνον. Ἄλλως. Πηλεὺς Φῶκον τὸν ἀδελφὸν ἐπὶ παιδιᾷ σὺν Τελαμῶνι δολοφονήσας, φυγὰς εἰς Φθίαν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν Ἄκτορος, ὑφ' οὗ καὶ καθαίρεται. ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου ἐλθὼν, Εὐρυτίωνι ἐντυγχάνει καὶ κτείνει τοῦτον ἄκων. πάλιν οὖν ὁ Πηλεὺς ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν πρὸς Ἄκαστον ἀφικνεῖται. καὶ καθαίρεται ὑπ' αὐτοῦ. Ἀστυδάμεια δὲ ἡ Ἀκάστου γυνὴ ἐρασθεῖσα Πηλέως, καὶ μὴ πείσασα αὐτὸν διὰ σωφροσύνην συνελθεῖν αὐτῇ, κατεψεύσατο αὐτοῦ πρὸς Ἄκαστον ὡς ἀπεπειράθη αὐτῆς. ὁ δὲ κτεῖναι μὲν ὃν ἐκάθηρεν οὐκ ἐβουλήθη. ἄγει δὲ αὐτὸν εἰς θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ἀποκοιμηθέντα δὲ αὐτὸν Ἄκαστος καταλιπὼν, καὶ τὴν μάχαιραν ὑπὸ τὴν κόπρον τῶν βοῶν κρύψας ἐπανέρχεται. ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ μὴ εὑρὼν τὴν μάχαιραν ἤμελλεν ἀπόλλυσθαι καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν κενταύρων. σώζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος, ὃς καὶ τὴν μάχαιραν ἐκζητήσας δίδωσιν αὐτῷ. / Ὑπέρβολος. οὗτος λυχνοποιὸς ὢν, πάνυ πονηρὸς ἦν. οὐ γὰρ χαλκῷ μόνον ἐχρῆτο πρὸς τὴν τῶν λύχνων κατασκευὴν, ἀλλὰ καὶ μόλιβδον ἐνετίθει ἵνα πολὺ βάρος ἔχοντες πλείονος ἀξιωθῶσι. καὶ οὕτως ἠπάτα τοὺς πριαμένους. Κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτόν. φασὶν ὅτι τοὺς γινομένους παῖδας ἐκ τοῦ Πηλέως ἡ Θέτις λαμβάνουσα περιέκαιε τὸ θνητὸν αὐτῶν σῶμα, βουλομένη αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖν. καὶ πολλοὺς ἔκαυσε. καὶ τὸν Ἀχιλλέα οὖν τεκοῦσα, ἐπέθηκεν εἰς τὸ πῦρ. καὶ γνοὺς ὁ Πηλεὺς ἐβόησεν. ἡ δὲ λυπηθεῖσα ἐχωρίσθη. Ἄλλως. ἡ Θέτις εἰς λέβητα ὕδατος ἐνέβαλλε τοὺς ἐκ Πηλέως γινομένους, γνῶναι βουλομένη εἰ θνητοί εἰσιν. ἑτέρους δὲ εἰς πῦρ, ὡς Ἀπολλώνιός φησι. καὶ δὴ πολλῶν διαφθαρέντων, ἀγανακτῆσαι τὸν Πηλέα καὶ κωλῦσαι τὸν Ἀχιλλέα ἐμβληθῆναι εἰς λέβητα. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς φησὶν ὑπὸ Πηλέως λοιδορηθεῖσαν τὴν Θέτιν καταλιπεῖν αὐτόν.

στάφυλος

Οὐδ' ἡδὺς ἦν ἐν τοῖς στρώμασι, τὴν νύκτα παννυχίζειν.

Γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει. σὺ δ' εἶ Κρόνιππος.

Σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα

Ἃ 'νεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι.

Παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων, κιχλισμῶν.

Καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;

Εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας.

Ἥμαρτες, ἠράσθης, ἐμοίχευσάς τι, κᾆτ' ἐλήφθης,

Ἀπόλωλας. ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,

Χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν.

Μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλοὺς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,

Ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας. εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,

Κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν.

Καίτοι σὺ θνητὸς ὢν, θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο.

Δι. Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ τε πειθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ,

Ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;

ἀδ. Ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν.

Δι. Τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ.

ἀδ. Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

Δι. Σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο. ἀδ. φέρε δή μοι φράσον.

Συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων.

Δι. Ἐξ εὐρυπρώκτων. ἀδ. πείθομαι.

Τί δαί; τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων.

Στάφυλος δὲ ἐν τῷ περὶ Θεσσαλίας φησὶ Χείρωνα σοφὸν ὄντα καὶ ἀστρονομίας ἔμπειρον, βουλόμενον τὸν Πηλέα ἔνδοξον γενέσθαι, μεταπέμψαι τὴν Ἄκτορος θυγατέρα τοῦ Μυρμιδόνος, καὶ λόγους διασπεῖραι ὅτι μέλλει γαμεῖν τὴν Θέτιν Πηλεὺς Διὸς διδόντος αὐτῷ. οἱ δὲ θεοὶ μετ' ὄμβρου καὶ χειμῶνος ἥξουσιν. ταῦτα φημίσας παρετήρει τὸν χρόνον ἐν ᾧ ὕδατα πολλὰ καὶ πνεύματα ἐξαίσια. καὶ δίδωσι Πηλεῖ Φιλομήλαν. καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν ἡ φήμη. Σιναμωρουμένη. ἀνδρὶ συνοῦσα, ζητοῦσα πρὸς μῖξιν. σινάμωρος ἢ ἡμεμορημένη. σίνος γὰρ τὸ βλάβιον[?]. ὅθεν καὶ σιληνός. σινάμωρον οὖν τὸ πορνικόν. Κρόνιππος δὲ ὁ μέγας λῆρος, κατὰ ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου. Κοττάβων. ἐν συμποσίῳ παίγνιον. ἦν δὲ τοιοῦτον. ἐτίθεσαν λέβητα, καὶ τὸ λείψανον τοῦ πόματος ἐνέβαλον. καὶ κτύπον μέγαν ἀπετέλουν ἐν τούτοις.

Ἀδύνατος γάρ. οὐ γὰρ δυνατὸς εἶ λόγοις νικῆσαι αὐτοὺς ἐναντίον. Ἢν ῥαφανιδωθῇ. οὕτω γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾐκίζοντο. ῥαφανῖδας λαμβάνοντες καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων. καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, τέφραν θερμὴν ἐπέπασσον βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. Τίνα γνώμην. ἀντὶ τοῦ τίνα ἕξει γνώμην μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι. Ἢν δ' εὐρύπρωκτος. ἔκθεσις τῆς δι[?] ἀμοιβαίας, ἧς προτίθενται στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι τέσσαρες. τὰ δὲ λοιπὰ κῶλά εἰσιν ἰαμβικὰ ὀκτωκαίδεκα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ μέντοι ἕβδομον καὶ ἑνδέκατον τρίμετρα. καὶ τὸ δέκατον πενθημιμερές. τὸ πεντεκαιδέκατον καὶ ἑπτακαιδέκατον μονόμετρα. τὸ δὲ τελευταῖον ἑφθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. ἡ μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ, ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. Ἢν τοῦτο. λείπει ἡ εἰς. ἵνα ᾖ εἰς τοῦτο. διὰ προθέσεως ἐλλείψεως. ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ μὴ νικηθῇς ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι καλὸν εὐρύπρωκτον εἶναι. Τραγῳδοῦσιν. εἰς Φρύνιχον φασὶν αὐτὸν ἀποτείνειν τὸν τραγικὸν κροτητήν[?]. ἐπεὶ διεβάλετο ἐπὶ μαλακίᾳ διὰ ποικιλίαν σχημάτων.

ἔτι πος. particula intendit significationem eius cui adiungitur

Ὦ κινούμενοι. τοῦτο ἄδηλον πότερον ὁ μὲν λόγῳ φησὶν ὁμολογῶν ἠπατῆσθαι, ἡ δὲ ναὶ σησὶ δ' ὁ λόγῳ μὲν εἰπὼν, ὃ καὶ μᾶλλον φαίνεται ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ μὲν εἰπὼν λόγος αὐτῷ συνάχεσθαι παραδοθέντι μανθάνειν ὧν ἕτερος.

Θοιμάτων. ἵνα δῷ ἑτοίμου ἡ δυσχερῶς χωρίσῃ πρὸς αὐτὸν καὶ μὴ ἐμποδίζοιτο περὶ τὸ μάχεσθαι. Τί δῆτα πότερον. σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν διμέτρων ἀκαταλήκτων ὀκτώ. ἐν ἐκθέσει δὲ καὶ ἰαμβικὰ δίμετρα καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ· ἔχει δὲ τὸ δεύτερον κῶλον τὸν δεύτερον πόδα βραχὺν ἤτοι χορεῖον· ἐπὶ τῆς τέλει παράγραφος.

Στρωμάσεισ. ὀξύνεσ· ἡ δυσμὸν ποιήσεις ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν.

Ἐπὶ θάτερα. τὸ μὲν ἕτερον μέρος τῆς εὐπάθου οἷον δυσὶ δυοῖν. τουτέστι δύο τὰ τῶν ἐμπείρων δικῶν. ὑποκοριστικῶς δὲ τὸ δυοῖν δυοῖν.

Τοὺς κριτὰς ἀκερδαινοῦσιν. καὶ τοῦτο παράβασις ἔστιν. ἔχει δὲ οὐ πέντε τὰ μέρη τῆς παραβάσεως· ἀλλὰ μόνον τὸ ἐπίρρημα φησὶ παραβάσεως· σὺν ἐξ ἡ χορὸς συμβουλεύει τῇ πόλει, ἡ σκῆπτρα μὲν γὰρ οὐ πονηρούς· τίθενται δὲ ὁ μόνον τέλειαι παραβάσεις, ἀλλὰ μὴ μέρη τινὰ αὐτῶν· ἔστι δὲ τὸ παρὸν ἐπίρρημα ἐκ στίχων χοριακῶν τετραμέτρων ἀκαταλήκτων ιη· ι5·

ὧν τελευταῖος

Δι. Ἐξ οὐρανοῦ πρώκτων. ἀδη. οὐ λέγῃς.
Καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκπίνων.
Δι. Ἐξ οὐρανοῦ πρώκτων. ἀδη. ἀέρα δῆ
Τί γὰρ οὐκ ἂν ὀρθῶς οὐδὲν λέγῃς;
Καὶ τὴν θεατῶν ὁπότερον πλείους, σκόπει.
Δι. Καὶ δὴ σκοπῶ. ἀδη. τίδ' ἢ θεᾶσαι
Δι. Πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεούς,
Τοὺς οὐρανοῦ πρώκτους,
Καὶ τοῦτον ἰσθι τοῦν οἰδ' ἐγὼ κἀκφυνοῦν.
Καὶ τὸν κομήτην τοῦτον.
ἀδη. Τί δῆτ' ἐρεῖς;
Δι. Ἡ πῶ μὲ θῶ κινούμενον
Πρὸς τὴν θεὸν δ' ἑξαθέμου
Θοιμάτων, ὡς
<Ἐξῶν τομόλω πρὸς ὑμᾶς>
~~ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ. ἡ~~
Σω. Τί δῆτα. πότερον τοῦτον ἐπαίρεσθαι λαβὼν
Βούλει νόον, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;
στρε. Δίδασκε. καὶ κόλαζε. καὶ μέμνησο τοῦτο
Εὐμοιρόμωσεισ αὐτόν· ἐστὶ γὰρ θάτερα.
Οἷον δικαίοις τὴν δ' ἕτεραν αὖ τοὐναντίον
Στόμωσον, οἷον ἐς τὰ μείζω πράγματα.
σω. Ἀμέλει· κομεῖ τοῦτο σοφίαν δεξιόν.
Φι. Ὤχρὸν μὲν οὖν οἶμαι, καὶ κακοδαίμονα.
Χώρᾳ νυν. οἶμαι δέ
Σοι ταῦτα μεταμελήσειν. —

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Τοὺς κριτὰς ἀκερδαινοῦσιν, ἢ τὸν δεκὸν χορὸν

ὅλον

Ὦ νεφέλαι
Ὤφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων. ἐβουλόμεθ' ὑμῖν φράσαι.
Πρῶτα μὲν γὰρ ἦν νεοῦν βουλήθ' ὧν ὡρακτους ἀεί.
Ὑσομὲν πρώτοισιν ὑμῖν. τοῖσι δ' ἄλλοισ ὕστερον.
Ἦ τοῦτον καρπὸν τιμήσασα μὴ πλεῖ φυλάξομ'.
Ὡσ τιμὴ ταῦτ' ἐμὲ πλέξῃ, μὴ τὸν γαμετὸμ βρίαν.
Ἡνδὲ τὰ μάσητὶς ἡμᾶς, θυμὸς ὧν οὐσας θεάς.
Προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἱ πεισθέντες κακά.
Λαμβάνων, ὅτ' οἶνον. οὐ τὰ λοιδὲν ἐκ τοῦ χωρίου.
Ἡνίκ' ἂν γὰρ αὐτὲ λαίφη βλαστάνωσ' αὐτὲ μῶλοι
Ἀποκόψοντες. τοιαυτασ σφενδόν' ποιήσομ'
Ἢν δὲ βουλιθύομ τὸ δῶμ' ὑσομὲν. ἐντὸς τέγους
Τὸν κῶδ' ἀμαυτὸ χαλάζαισ σροβυλόσιο ξίφομ'.
Κἄν μοιμὴ πρὸς τὸν ἢ ξυμφώνων ἢ τῶν φίλων.
Ὑσομὲν τοῦ νύκτ' ὅλην. ὥστ' ἴσως βουλήσεται
Καὶ ἐναίσυπφ τυχεῖν. ὧν μᾶλλ' ἡ κεῖναι κακῶς —
Σξ. Πέμπτη. τεξάς. ξίτη. μετὰ ταύτην. δευτέρα.

ὧν τελευταῖος. καὶ, ἐν αἰγύπτῳ τυχεῖν ὧν μᾶλλον ἢ κρῖναι ἁλιῶς. αἱ πατιὴ ἢ αὐτὶ θείας. αὐτὶ τοῦ οἴμοι τάλ. ὅμηρος μητέρα δεῖται ὁμοῦ ἐστὶ τρύνει γαμεῖσθαι, αὐτὶ τοῦ ἡ μήτηρ.

Ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων. συναγωνίζονται καὶ συλλαμβάνωσι τοῖς κατὰ τὸ δίκαιον.

Τὴν νύκτα. ὅτε αὐάγκη ἦδε μετελθεῖν τὴν νύμφην. Ἐν αἰγύπτῳ. ἐπεὶ μὴ ὕειν δοκεῖ αὐτόθι ὡς ἡρόδοτος. ἐκεῖ οὖν θελήσει τυχεῖν σὺν ἁμὴ βλαβέσθαι ἐκ τῶν νεφελῶν ὡς πορρωτάτω τῆς παλαιᾶς. ἢ ὡς ἐπὶ κατάραν. ἐπεὶ κατεράτευ. ἐλέγετο γὰρ λελεύσθαι ἡ αἴγυπτος. αἰσχύλος. δεινοὶ γὰρ οἱ μηχανᾶσ αἰγύπτιοι. καὶ θεοῖς τοῖς ἐν ἀδωνιαζούσαις. οὐδεὶς ἁλιῶς ῥάδιόν ἐστι τὸν ἴδιον παρέρχεσθαι αἰγύπτιον. καὶ αἴγυπτος ἀλγεῖν τὸ ὑπουλα πράττειν.

Πέμπτη. κορωνὶς ἐστὶν ὧν τῶν ὑποκειτῶν. καὶ ἐνθεσις παρὰ τοὺς τετραμέτρους, ἔστι γὰρ τὰ ἑξῆς ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· ἐξέρχεται δὲ ὁ σφενδόνης ἀριθμῶν τὰς ἡμέρας. οὕτω δὲ ἠθέλησεν ἀθηναῖοι. τὸν μὲν ἀπὸ νουμηνίας ὁμοίως ἡμῖν. λέγοντες πρώτη ἱσταμένου δευτέρα ἱσταμένου μέχρι τῆς δεκάτης. μεθ' ἣν πρώτην ἐνδεκάτη. εἶτα δευτέραν ἐνδεκάτην καὶ ἑξῆς ἄχρι εἰκοστῆς. ἡ αὐτὴ δὲ καὶ εἰκάς. μεθ' ἣν ἐνδεκάτῃ φθίνοντος. ἡ δεκάτῃ. ἡ ἐνάτῃ. ἡ ὀγδόη. ὡς ἔτυχεν ἔχων ὁ μὴν. καὶ ἑξῆς ἀναλύοντι ἄχρι δευτέρας. οὕτω γὰρ ἀθηναῖοι ἠθέλησαν οὐ προσθέντες, ἀλλὰ φαιροῦντες καὶ ἀναλύοντες μέχρι τριακάδος. σόλωνος ἡμῖν μόνου πρὸς τὰς σελήνας φῶτα οὕτω μεμιγμένα. μετὰ δὲ δευτέραν ἀκτέον. νῦν τουτέστι τῇ τελευταίᾳ τοῦ μηνὸς ἡμέραν.

Ἄλλως. πέμπτη τετράς
οὐ προσέθηκε τὸ Φθίνοντος.
οὕτω γάρ φασιν Ἀθηναῖοι
μετροῦσιν. ἀπὸ πρώτης
ἕως δευτέρας προτιθέασι
τὸ ἱσταμένου. ἀπὸ δ ἱσταμέ-
νου ἕως ἐνάτης καὶ δε-
κάτης, τὸ ἐπὶ δέκα. εἶτα ἡ
μεσάλη ἑπτάς. ἀπὸ εἰκοστῆς
πρώτης ἕως εἰκοστῆς ἑπτάτης
τὸ φθίνοντος. τῷ ὑ θριαλο
σὴν ἔνην τε καὶ νέαν. ἐπεὶ
μετέχει τοῦ, τε παλαιοῦ
καὶ τοῦ νέου φωτός. τοὺς
δὲ καὶ δημητριάδας
προσηγόρευσαν. τῷ οὖν
εἰκοστῇ δευτέραν ἐκάλουν
ἐνάτη φθίνοντος. τῷ εἰκο
σὴν τρίτην, ὀγδόην τ εἰκοστ
τετάρτην, ζ. τῷ εἰκοστὴ
πέμπτην ε, τῷ εἰκοστὴν ἕκτην. ϛ. τῷ εἰκοστὴν ἑβδόμην. ζ. τῷ εἰκοστὴν ὀγδόην γ. τῷ εἰκοστὴν
ἐνάτῳ β. εἶτα τῷ τριακοστὴν ἔνην τε καὶ μέαν. ἐν ᾗ οἱ τοκοι ἀπὸ τούτου. ἐπεὶ ἐν αὐτῇ συντελεῖ
ται ὁ μὴν καὶ ἀρχὴν ἔχει τοῦ ἑτέρου μηνὸς τῆς σελήνης. ὥστε ἡμῷ εἰκοστὴ ἕκτη παρὼν τοῖς πέ-
μπτ ἀκούσῃ. ἡ δὲ εἰκοστὴ ἑβδόμη, τετρὰς λέγεται.

Ἑβη καὶ νέα. νουμηνία. οὕτω παρ Ἀθηναίοις ἡ περὶ μὶρ τριακάς. ἐπειδὴ συμβαίνῃ ἐν αὐτῇ κατα
λήγειν τῷ σελήνῃ ἄγουσι. ποτὲ μὲν τοὺς μὴ τὰ χέως ἀποδιδόντας τοὺς τόκους ἢ τὰ δάνεια, ἀπαιτοῦν
ὡς ὑπερόρους. διὸ λυπεῖ θαί φησιν ὡς ὁρῶν ἐνιστεμένην ἔνην. νέαν. ἡδέως ἡ καλουμένη εἰκὰς φθί
νοντος ἔνη ἡ νέα νουμηνία. διὰ μὲν οὖν τὸ παρελθεῖν τὸν μῆνα ἔνη. διὰ δὲ τὴν ἀρχὴν, νέα. Ἄλλως. ἡ
καλουμένη νουμηνία διὰ τὸ τοῦ μὲν παρελθόντος μηνὸς εἶναι τέλος. ἀρχὴν δὲ τοῦ ἐνιστα μένου. τὰς δὲ
τριάκοντα ἡμέρας φησὶ σελήνης, εἰς τρεῖς δεκάδας ἀθηναῖοι διαιροῦσι. καὶ τῷ μὲν πρώτην ὡς
ἡμεῖς ἀπειρημοῦντα. τῷ δὲ δευτέραν οὕτως. πρώτη ἐστὶ δέκα. δευτέρα ἐστὶ δέκα. ἄχρι τοῦ θ.
τῷ γὰρ εἰκάδα. οὕτω καλοῦσι. τῷ δὲ εἰκάδα πρώτην, ὑστέραν δεκάδα. καὶ τῷ μετὰ τοῦτο
θ φθίνοντος. ἕως β φθίνοντος. ἤτοι ὀγδόην κθ. τῷ δὲ τριακάδα οὖσι τε καὶ νέαν φασί.

Θεὸμοι πρυτανεῖα. τὸ γὰρ δεκάδας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτανεύσιν εἰσῆγον τοὺς
χρεωστοῦντας. πρυτανεῖα δὲ τὰ νῦν καλούμενα παρὰ ῥωμαίοις αὐτοργυλα. μέμνηται τῆς λίξε
ως καὶ ἰσιδώρας ἐν τῇ πρὸς καλλίμαχον πεπραγμα τείᾳ. ἔστι δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀπαιτοῦσι
πρυτανεῖα. ἵνα δὲ ἀρμόσιοντι. ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι καὶ ὁ φεύγων καὶ
ὁ διώκων. Ἄλλως. δίκας. ἐκταίας. αὗται γὰρ εἰσὶ τὰ πρυτανεῖον συνήπτοντο. τὸ δὲ ἵνα δημόσιόν τι
θησαυροφυλάκιον. Ὀλίγον μάρμοι μέλῃ. αὐτὶ τοῦ οὐ δὲ ὀλίγον φρον τίζω λοιπὸν ἤγουν δίκας
ὧν, διὰ τὸ μεμαθηκέναι δηλαδὴ τὸν ὑὸν τὸν πατέρα λόγον. ᾧ παιζόμενος ἤγουν δίκαια λεπόντων.

πρώτων.

στρ. Κἄγὼ γέσ', ἀλλὰ τουτοὶ πρῶτον λαβέ.
Χρὴ γὰρ ἐπαθεῖν μάζῃ τὸν διδάσκαλον.
Καίμοι τὸν υἱὸν εἰμεμάθηκε τὸν λόγον
Ἐκεῖνον, ἐφ' ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
ων. Μεμάθηκεν· στρεψῶ γ' ὦ παμβασίλεια ταῦτα νῷ λή
ων. Ὡς τοῦ πόφυγοις αὖ νὴ τὴν αὐβούλη δίκην.
στρ. Κείμαρτυρες παρῆσαν, ὀπτέδανὰ ζόμην.
ων. Πολλῷ γε μᾶλλον κἀν πεντήκοντ' ἀδανείσι χίλιοι ζ.
Σφ. Βοᾶσομᾶρα τὸν ὑπέρτομον ἑτεμάζ
Βοᾶν· ἰὼ κλαεῖτ' ὦβολοστάται. ὁ δεινὸς ἐπὶ
Αὐτοῖς τενὰ τὰ ῥέχεα. καὶ γήκοι τόκων.
Οὐδὲν γὰρ ἀνὴμεφλαῦρον ἐργάσηθ' ἔτι
Οἷος ἐμοὶ πρέφεται
Τοῖσδενὶ δώμασι ταῦτα.
Ἀμφὶκλ γλωπὴ
Λαμπάδων· πρόβολος ἐμός.
Σωτὴρ δόμοισ· ἐχθροῖς δ' ἀνίατρος.
Λυσανίας πατρῴων μεγάλων κακῶν.

Γρῶν τὸν λαβέ· θύλακ᾽ ἀλφι
τῶν δύσωσιν αὐτῷ· καὶ γὰρ
ἄνω ἔπεσθ' ἁλφιτώσω σου
κύκλῳ τὸν κάρδοπον.
Ἀρτίως. διαφέρει τὸ ἄρτι τοῦ
ἀρτίως παρὰ ἀττικοῖς. ἄρ
τι μὲν γὰρ αὐτὶ τοῦ μόλις. ἀρ
τίως δὲ πρὸ ὀλίγου. Ἀπώ
λεσε· πέπλανεν ὄνομα δαί
μονος σώματος ποιήσας αὐ
τὴν παρὰ τὸ ἀπόλλειν
καὶ κινεῖν καὶ στρεῖν. ἢ τινὰ
τοιαύτην ὡς ἂν εἴποι τις ὦ
ἀδηλία. ἀριστοφάνης δὲ ὀξύ
νεσθαί φησι τὴν ἑκάστην ἀ
πώλειαν. τὸ δὲ ὥστε πρὸς τὸ
μεμάθηκε· τὸ γὰρ ὦ πεμ
βασίλεια, δὲ μέσον.
Βοᾶσομᾶρα. δι' ὅλης εἰθυσεῖς εἰς
μέλος ἀμοιβαῖον. πρῶ ὑπο
λειτῶν εἰκοσάκωλος. τὸ
μὲν πρῶτον, ἐξ ἰαμβικῆς
βάσεως. πρῶ ἄρα δύο βρα
χειῶν αὐτὶ μιᾶς μακρᾶς
λογιζομένων, καὶ τροχαϊ
κοῦ πενθημιμερῆς. τὸ δεύτερον ἐξ ἰαμβείλιπ͂ος βάσεως καὶ τροχαϊκοῦ ἑφθημιμερούς. τὰ δὲ
ἑξῆς δύο ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα. μετὰ δὲ δακτυλικὰ πενθημιμερῆ τρία. τὸ ὄγ-
δοον ἐξ ἰαμβικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χορείου δίμετρον. τὸ ἔνατον ἐξ ἐπιτρίτων τρίτων δίμε-
τρον ὑπερκατάληκτον. τὸ δέκατον ἐκδοχμαίου αὐτιπαστικοῦ ἔστε ἐπιτρίτου τετάρτου καὶ
διαμβου. τὰ ἑξῆς δύο χοριαμβικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ δωδέκατον, ἐκ χοριάμ
βου καὶ παιωνείου τοῦ ἐπὶ πρώτου καὶ τετάρτου ἰάμβου. τὸ ιε ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ ἰάμβου. τὸ ις, ἀ-
ναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιζ, δακτυλικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιη, ὅμοιον
τῷ ις. τὰ ἑξῆς δηλα. ῥητέον δὲ περὶ πάντων ἀκριβέστερον. Ἄλλως. παρὰ τὸ ἐμπλέω δύσι-
τόδον. ἐπιφέρει γὰρ ἰὼ πύλαισιν ἤτοι σὺ δομος. καὶ Φρύνιχος σατύροις. Βοᾶσομαι γὰρ ἁρπάσ
ὑπέρτομον βοᾶν. χορικῇ περιλοκῇ ἐρεῖ. ὁ δὲ καλεῖ τὸν ὦβολοστάτην. ὑπέρτονον δὲ, μεγάλην ὑπερβολήν.
φησὶ γὰρ οὗτος ὁ πεῖς ἐμπεπαῖχθαι, μέγιστον ὑπὸ χαρᾶς ἐν βοᾶσομαι. Ἀμφικλ γλώπ. ὡς ἀπὸ
δυθείας τῆς ἀμφίκλης. ἀκόλουθον δὲ τὸ δύμοισ μισεῖν αὐτὸν, ἐπὶ μοιχεύτερα οἷαν δηλαδὴ οἴοις.
Λυσανίας. λύων τὸν τοῦ πατρὸς ἀνίας. εἰς τετραμένος δὲ προσενεγκεῖν τῷ πρώτην καὶ τῷ τρί-
την συλλαβὴν ἰώ. πρὸς δὲ τὴν ὀνομαστοποιίαν τὸν σοφοκλέα μυκτηρίζει λέποντα. Ζεὺς ἄνακτος ἄγοι τὸ
νικομάχει καὶ παυσανίαν. καὶ ἀρεσθαι.

lus q athen
es utebatur
Inumeratio
tu mesu.
ytanea apud
ecos quod apud
manos protulat
ytaneu qd

Ὃν καλέσων τρέχω.
Ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
Ὦ τέκνον· ὦ παῖ παῖ·
Ἔξελθ' οἴκων·
Ἄιε σοῦ πατρός
Σω. Ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
Στ. Ὦ φίλος· ὦ φίλος·
Σω. Ἄπιθι σὺ λαβών.
Στρε. Ἰὼ· ἰὼ τέκνον·
Ἰοὺ· ἰού·
Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
Νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικός
Κἀντιλογικὸς καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον,
Ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ· τὸ, τί λέγεις σύ· καὶ δοκεῖν
Ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι· καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι
Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν, ἀττικὸν βλέπος.
Νῦν οὖν ὅπως σώσῃς μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Φε. Φοβεῖ δὲ δὴ τί. Στρε. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
Φε. Ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
Στρε. Εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
Φε. Ἀπολοῦντ' ἄρ' αὔθ' οἱ θέντες· οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως
Μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.
Στ. Οὐκ ἂν γένοιτο, Φε. πῶς γάρ· εἰ μή περ γ' ἅμα·
Αὑτὴ γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
Στ. Καὶ μὴν νενόμισταί γ'. Φε. οὐ γὰρ οἶμαι τὸν νόμον
Ἴσασιν ὀρθῶς ὅ, τι νοεῖ; Στ. νοεῖ δὲ τί.

Χροιάν. ὡς ἐκ τῆς ἀσκήσεως ὠχριάσαντος. οἱ ἀττικοὶ δὲ παροξύνουσι τὴν χροιάν. Ἰδεῖν εἶ. λείπει πῶς. ἰδεῖν εἰς τὸ ἰδεῖν. ἐξαρνητικὸς δέ, ἀρνεῖσθαι δυνάμενος. Τί λέγεις σύ. τῆς περὶ τὴν συνήθειαν καὶ ἀνὰ χεῖρα ἐχρήσατο. εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι λέγειν τί λέγεις σύ. ὅτε γὰρ τοὺς ἐναντίους καταπλῆξαι βουλοίμεθα, τῇ τοιαύτῃ φωνῇ χρώμεθα, οἱ δὲ ἀναισχυντοῦντες παρὰ ἀθηναίοις ἀνθιστάμενοι ἔλεγον τί λέγεις σύ. Ἀτεχνῶς. ἄγαν ἀκριβῶς. ἐπανθεῖ δέ, πλεονάζει ἀκμάζει. Βλέπος. ἀντὶ τοῦ πανοῦργον τὸ βλέμμα. τὸ δὲ χ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῆς λέξεως. τοὺς μὲν γὰρ ἀττικοὺς ἐπὶ ἀναιδείᾳ διέβαλλον. τοὺς δὲ ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδείᾳ καὶ τῷ ἱκανοὺς εἶναι λέγειν. Ἕνη γάρ ἐστιν. ἀντιλέγει τῷ ὁμολογουμένῳ. ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμέρα μία ἕνη καὶ νέα, ἀλλὰ δύο. ὅτι οὐ δύναται τὰς δύο ἡμέρας μίαν γενέσθαι. καὶ δείκνυσιν ὅτι οὐ τῆς μιᾶς ἡμέρας ἐστὶ τὰ ὀνόματα. ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς λ ἕνη. τὸ δὲ τῆς νουμηνίας, ἡ νέα. Ἄλλως. παίζει ἐνταῦθα ἐρωτῶν ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα, ὥσπερ καὶ εἰς τὸ ἀλεκτρύαινα καὶ ἀλεκτρυών. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστιν ἕνη καὶ νέα. ἡ γὰρ τοῦ μηνὸς πρώτη ἀρχή τε ἐστὶ τῶν ἐπιλοίπων καὶ νέα. ἐκ ταύτης γὰρ τὰ τῆς σελήνης χωρεῖ πρὸς αὔξησιν. Γραῦς τε καὶ νέα. διὰ τοῦτο τὸ παράδειγμα τῆς γυναικὸς ἔθηκε, διὰ τὸ τὴν ἕνην ἀρχαίαν καὶ παλαιὰν εἶναι, ὥσπερ τέλος τοῦ ὄπισθεν μηνὸς ἡγεῖσθαι. νέαν δὲ τὴν τριακοστὴν πρώτην. ἀφ' ἧς ὁ μὴν ἄρχεται. Ἀπολοῦντ' ἄρ'. ζημιωθήσονται ἅπερ ἀναλώσουσι. σοφίζεται δὲ ὅτι οὐ δύναται εἶναί τις ἡμέρα ἡ αὐτὴ ἕνη καὶ νέα.

hec sunt verba que erant in usu apud atheniensis ut diceret debitores reditoribus. Quod [illegible]
i. quod intelligit lex nō perceperunt

[illegible] quo probato liberatus erat debitis [illegible] ἕνη καὶ νέα [illegible] ratoribus strepsiades. Nam si obligatus erat ad solvendum ad ἕνην καὶ νέαν & ἕνη καὶ νέα nulla erat dies nō tenebatur strepsiades

Φε. Ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
Στ. Τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
Φε. Ἐκεῖνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δύ' ἡμέρας
Ἔθηκεν· εἴς γε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
Ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στρε. Ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηκεν. Φε. ἵν' ὦ μέλε
Παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
Πρότερον, ἀπαλλάττοιντ' ἑκόντες· εἰ δὲ μή,
Ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στρε. Πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νουμηνίᾳ
Ἀρχαὶ, τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἕνῃ τε καὶ νέᾳ;
Φε. Ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν.

Ὁ Σόλων ὁ παλαιός. ἀρχὴ αὐτὴ τῆς τοῦ νόμου διηγήσεως. ἐκμιμεῖται δὲ τοὺς ῥήτορας. οἳ τὰ μὲν ὀνόματα τῶν νομοθετῶν ἴσασιν. οὐ μέντοι τοὺς νόμους. Τουτὶ μὲν. οὐκ ἀνασχόμενος ὁ στρεψιάδης ἀκοῦσαι πάντα τὸν λόγον, ἐκ περικοπῆς τοῦτό φησι. τὸ οὐδέν ἐστι τοῦτο πρὸς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. Τὴν κλῆσιν. τὴν ἐν ταῖς δίκαις εἰσαγωγήν. καλοῦνται γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια. Εἰς δύ' ἡμέρας. ἐγχειρεῖ λέγειν ὅτι οὐκ ἔστι μία ἡμέρα ἕνη καὶ νέα. ἀλλ' ὅτι δύο. ἕνη μὲν ἡ λ, νέα δὲ ἡ νουμηνία. τὰς οὖν κλήσεις τῶν δικῶν τῇ λ φασὶ γίνεσθαι. ὁ γὰρ ὁ κληθεὶς εἰς τὴν δίκην, ἔχει τὴν τριακοστὴν ὅλην εἰς τὸ σκέψασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀποτομίᾳ ζημιωθῇ. ὥστε καλεῖσθαι καὶ τὰ πρυτανεῖα θεῖναι ἐν τῷ δήμῳ. οὐ χεῖρον δὲ καὶ τὰ παρὰ πλουτάρχῳ περὶ σόλωνος παραθέσθαι. συνιδὼν γάρ φησι τοῦ μηνὸς τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν κίνησιν τῆς σελήνης οὔτε δυομένῳ τῷ ἡλίῳ πάντως οὔτε ἀνίσχοντι συμφερομένην, ἀλλὰ πολλάκις τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ καταλαμβάνουσαν καὶ παρερχομένην τὸν ἥλιον, αὐτὴν μὲν ἔταξε ταύτην ἕνην καὶ νέαν καλεῖσθαι. τὸ μὲν πρὸ συνόδου μόριον αὐτῆς, τῷ παυομένῳ μηνί. τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη τῷ ἀρχομένῳ προσήκειν ἡγούμενος. πρῶτος ὡς ἔοικεν ὀρθῶς ἀκούσας ὁμήρου λέγοντος. τοῦ μὲν φθίνοντος μηνός. τοῦ δ' ἱσταμένοιο. τὴν δ' ἐφεξῆς ἡμέραν, νουμηνίαν ἐκάλεσεν. τὰς ἀπ' εἰκάδος οὐ προστιθεὶς ἀλλ' ἀφαιρῶν καὶ ἀναλύων ὥσπερ τὰ φῶτα τῆς σελήνης ἑώρα μέχρι τριακάδος ἠρίθμησεν. Ἵν' αἱ θέσεις. αἱ δίκαι καὶ αἱ καταβολαὶ τῶν πρυτανείων. ἅπερ μισθὸς ἦν τῆς εἰσαγωγῆς τῆς δίκης. Ἄλλως. θέσεις τὰ δικαστήρια. παρὰ τὸ τοὺς δικαζομένους δραχμὴν τῷ δημοσίῳ διδόναι. Ἵν' ὦ μέλε. ἵνα φησὶ παρόντες οἱ ἐναγόμενοι εἰ συνίδοιεν ἑαυτοῖς ἀδικοῦσι καὶ ὀφείλουσι, τοῦ δικάζεσθαι ἀπαλλάττοιντο, διαλυσάμενοι πρὸς τοὺς δανειστὰς διὰ τῆς τῶν τόκων ἀποδόσεως. εἰ δὲ μὴ οἰκείᾳ ἀποδοῖεν γνώμῃ, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου λυποῖντο. εἰς σκέψιν οὖν αὐτοῖς φησιν ἐδίδοτο ἡ τριακοστή. Ἄλλως. ἵνα πρὸ μιᾶς ἡμέρας παρόντες οἱ κατηγορούμενοι διαλύσωσιν. εἰ δὲ μή, τῇ νουμηνίᾳ δικάζοιντο. εἰς σκέψιν οὖν αὐτοῖς ἡ τριακοστὴ συνεχωρεῖτο, ἵνα παρόντες τῇ κλήσει συνίδοιεν τὰς ἡμέρας ἐν αἷς μετὰ τῶν ἐχθρῶν δικάζοιντο. Ὑπανιῷντο. ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας ἀπαιτοῖντο. ἔθος γὰρ ἦν καταβάλλειν τῇ νουμηνίᾳ. Ἕνη τε καὶ νέα. ἀποδεικτικὸς ὁ τόπος. ὅτι ἕνη καὶ νέα λέγεται ἡ τριακάς. ἀντιδιέσταλκε γὰρ πρὸς νουμηνίαν. ἀρχαὶ δὲ οἱ ἄρχοντες. πρυτανεῖα δὲ τὰ διδόμενα ἀπὸ τῶν δικαζομένων τῷ δημοσίῳ ἀργύρια.

Ὅπερ οἱ προτένθαι. ἐπειδὴ δίδοται αὐτοῖς ἡ σκέψις ἡ πρὸ μιᾶς. ἀλλ' εὐθὺς ἐπὶ τὴν καταβολὴν ὁρμῶσιν

supponendū citatione fieri solitam ad ἕνην καὶ νέαν & ite depositionem prytaneor. Conatur ostendere phidippides duos esse dies ἕνην ultimū mensis & νέαν primū sequentis mensis & citationes protendi ad duos istos dies ut depositio fiat prima die mensis. interrogat pater cur addiderit ad citationē diē ἕνην [illegible] & ad citationē simul & ad depositionē sufficiebat prima mensis.

εἰκὸς γὰρ αὐτοὺς ἀποσκεπτομένους τῇ ἐνδοσίμῳ τριακοστῇ, καταβάλλειν χωρὶς δίκης τὸ χρέος. ἢ μηκέτι τούτους λαμβάνειν τὰ πρυτανεῖα. διὰ τοῦτο τοίνυν προέλαβον τὴν προθεσμίαν ἀπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν. ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι. προτένθαι δὲ οἱ προλαμβάνοντες καὶ προεσθίοντες τὰ ὄψα πρὶν εἰς ἀγορὰν κομισθῆναι, καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος. οἱ νῦν μεταβολοι καλούμενοι, ἢ λίχνοι, ἢ ἀκρατεῖς. Ὑφελοίατο· λάβοιεν. οὐκέτι γὰρ δίδοται αὐτοῖς ἢ σκέψις ἢ πρὸ μιᾶς. αὐτοῦ θὺς ἐπὶ τὸ καταλαβεῖν ὁρμῶσι. Προὐτένθευσαν. προελιμβεύσαντο προελιχνεύσαντο. προὐθέμευσαν ἡμέραν μίαν. προέλαβον τὴν προθεσμίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ κέρδους. Ἀβέλτεροι. ἀνόητοι. βέλτερος γὰρ ὁ φρόνιμος. ἢ ἀπαίδευτοι. πρὸς δὲ τοὺς δανειστὰς τρέπεται τὸν λόγον. διὰ γὰρ τοῦ μωροῦ δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος. Μάκαρ ὦ Στρεψιάδες. Στρεψιάδη μὲν ἡ κλητική. ἀλλ' ἵνα παίξῃ εἰς τὸ ὄνομα διέστρεψε τὴν κλητικὴν καὶ ὡς ἄγροικος ἐπταισεν. ἔκθεσις δὲ τῆς διπλῆς περιοδική, ἐς μέλος μονοστροφικὸν τοῦ ὑπερκειτοῦ ὀκτάκωλος. ὧν τὸ πρῶτον, ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάσσονος δίμετρον καταληκτικόν. εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ δεύτερον ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος ἑφθημιμερὲς ἀντὶ ἰωνικοῦ ἔχον ἐπίτριτον. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τέταρτον ὅμοιον τῷ δευτέρῳ. τινὲς δὲ ταῦτα τὰ τρία ἀπὸ ἰαμβικῆς βάσεως καὶ τροχαϊκῆς κατακλεῖδος. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές, τὸ ϛ ἰωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ διτροχαίου καὶ ἐπιτρίτου καὶ κρητικοῦ. εἰ δὲ βούλει τροχαϊκὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἰάμβῳ κατὰ τὴν τετάρτην χώραν, ὡς ἐπὶ τῆς παραβάσεως τίθεμεν. ἢ τὸ μὲν πέμπτον ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ ἕκτον ἐξ ἰαμβικοῦ πενθημιμεροῦς καὶ δοχμίου συζυγίας συνάπτει τῇ λέξει καὶ ἑτέραν διαίρεσιν τὴν εἰς ἰαμβικὸν τρίμετρον ὥσπερ καταληκτικὴν καὶ δόχμιον. τὸ ἕβδομον ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐξ ἰωνικοῦ καὶ διτροχαίου ἢ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ὄγδοον ἰωνικὸν ἡμιόλιον ἐκ διτροχαίου καὶ σπονδείου ἢ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. ἐπὶ τῷ τέλει δύο διπλαῖ ἔξω νενευκυῖαι. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ. ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ καὶ τοῦ πολυσχηματίστου κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον.

Εἶτ' ἄνδρα

Ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο.
Διὰ τοῦτο προὐτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
ΣΤ. Εὖ γ' ὦ κακοδαίμονες· τί κάθησθ' ἀβέλτεροι·
Ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν· ὄντες λίθοι.
Ἀριθμός· πρόβατ' ἄλλως· ἀμφορῆς νενασμένοι.
Ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ.
<Ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.>
Μάκαρ ὦ Στρεψιάδες
Αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφός.
Χοῖον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις.
Φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι
Χοἱ δημόται ζηλοῦντες·
Ἡνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
Ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι
<Πρῶτον ἑστιάσαι.>

ΔΑ. Εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
Οὐδέποτέ γ'· ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
Ἀπερυθριᾶσαι μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα·
Ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων
Ἕλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι.
Ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ
Ἀτὰρ οὐδέποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
Ζῶν. ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην. ΣΤ. τίς οὑτοσί.
ΔΑ. Ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. ΣΤ. μαρτύρομαι,
Ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;
ΔΑ. Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
Τὸν ψαρὸν ἵππον. ΣΤ. ἵππον, οὐκ ἀκούετε,
Ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν;
ΔΑ. Καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς.
Τὸ χρέος. ΣΤ. μὰ Δί'. οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.
ΔΑ. Νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
ΣΤ. Τί γὰρ ἂν ἄλλ' ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος.
ΔΑ. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς.
Ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε. ΣΤ. τοὺς ποίους θεούς.
ΔΑ. Τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ποσειδῶ. ΣΤ. νὴ Δία.
Κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον.
ΔΑ. Ἀπόλοιο τοίνυν ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι.

Εἶτ' ἄνδρα κορωνὶς ὁμοία ταῖς ῥηθείσαις. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. με. ὧν πλουτῶν ὁ τὴν κάλεσιν δικαστικῶς τὴν καρδίαν. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. ἔρχεται δὲ δανειστὴς τοῦ Στρεψιάδου Πασίας ἄγων μεθ' ἑαυτοῦ μάρτυρα. πρὸς ὃν διαλέγεται. Προϊέναι δὲ αὐτὶ τοῦ προδιδόναι. ἐκ χειρῶν ἀφιέναι ἢ ὅπως μὴ κομίσῃ ἃ προεδάνεισε τὰ χρήματα. φησὶν οὖν, οὐ χρὴ ἄρα δὴ ἀνδρὸς προϊέναι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα. ἐμφαντικῇ δὲ λέξει ἐχρήσατο, εἰπὼν μὴ διδόναι. ὁ γὰρ δῶρον λαβὼν τάχα τὴν χάριν οἶδε τῷ δεδωκότι. ἀλλ' οὐ τε δανεῖσαι. ὁ γὰρ δανείζων, τῇ μείζονι ὠφελείᾳ δίδωσί τινι. ἀλλὰ προϊέναι ἐμφαντικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν καὶ ἀπολέσαι καὶ σκορπίζειν. Ἀπερυθριᾶσαι γε μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ ἀρνησάμενον μὴ χρῆσαι. ἢ χρήσαντα πράγματα ἔχειν. ἀμαχυντῆσαι εἴπερ τὰ μὴ ἔχειν. Ἐς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. εἰς δίκας ἕλκει· δῆλον ὅτι, ὑπερβατὸν δὲ. ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην, εἰς ἕνην τε καὶ νέαν. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ καλοῦμαι. Τοῦ, χρήματος. λείπει χάριν ἢ περί. ἀττικῶς. ἕνεκα, τοῦ, χρήματος οἷον τοῦ, πράγματος ἐρωτηματικῶς. εἶτα ἀποκρίνεται ὁ δανειστὴς τῶν δώδεκα μνῶν καὶ τὰ ἑξῆς. Τὸν ψαρόν. τὸν ταχύν. ἀπὸ τοῦ ψαρός. ὅθεν καὶ ψαρός. ἢ τὸν χρῶμα τοιοῦτον. Τὸν ἀκατάβλητον. τὸν ἀήττητον. τὸν μηδενὶ καταβαλλόμενον. πρὸ δὲ τοῦ. μὰ τὸν Δία, τὸ ναὶ λειπτέον ἔξωθεν οὕτως. ναὶ ὤμνυον. οὐ γὰρ ἠπίστατο μὰ τὸν Δία ὁ Φειδιππίδης καὶ τὰ ἑξῆς. Προσκαταθείην. ἀντὶ τοῦ ζημιωθείην ἂν τρεῖς ὀβολούς. ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὀμόσαι τοὺς θεούς. οὕτω καταφρονῶ τοῦ ὅρκου θεοὶ γὰρ ὥς φασιν οὐκ εἰσί. τὸ δὲ ἑξῆς καὶ προσκαταθείην ἂν τριώβολον ὥστε ὀμόσαι νὴ Δία.

ΣΤΡ. Ἁλσὶ διασμηχθεὶς, ὄναιτ᾽ ἂν οὑτοσί.

ΔΑ. Οἴμ᾽ ὡς καταγελᾷς. ΣΤΡ. ἓξ χοᾶς χωρήσεται.

ΔΑ. Οὔτοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς,

Ἐμοῦ καταπροίξει. ΣΤΡ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς.

Καὶ Ζεὺς γελοῖος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

ΔΑ. Ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.

Ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ᾽ εἴτε μή,

Ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. ΣΤΡ. ἔχε νυν ἥσυχος.

Ἐγὼ γὰρ αὐτίκ᾽ ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς.

ΔΑ. Τί σοι δοκεῖ δράσειν, μ᾽ ἀποδώσειν σοι δοκεῖ.

ΣΤΡ. Ποῦ ᾽σθ᾽ οὗτος ὁ ἀπαιτῶν με τἀργύριον. λέγε.

Τουτὶ τί ἐστι; ΔΑ. τοῦθ᾽ ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

Διασμηχθείς. οἱ σμηχόμενοι ἁλσὶ βελτίονες γίνονται ἅμα. ἢ ὅτι τοὺς παραφρονοῦντας ἁλσὶ καὶ ἐλαίῳ διέβρεχον. ὡς ὠφελοῦντα. ὡς παχύδερμον δὲ αὐτὸν χλευάζει. τὰ γὰρ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων ἁλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύτερα γίνονται, ὡς πλέον χωρεῖν μέτρον. ὄναιτο δὲ διὰ τὸ βάρος τοῦ δέρματος. οἷον ἀπὸ καθαρθεὶς τὴν παχύτητα. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν βυρσῶν. ταῦτα δὲ λέγει ἢ ἀσκὸν ἢ ἀγγεῖον χαλκοῦν βαστάζων ὡς ἐπὶ ἀγγείου ἢ ἀσκοῦ. τινὲς δὲ ὡς ἐπὶ οἴνου. οἱ γὰρ δεχόμενοι ἅλας ὀξίζοντα. Ἄλλως. τὴν μεταφορὰν εἴληφεν ἀπὸ τῶν κεραμέων καὶ τοῦ οἴνου. οἷς ἅλας βάλλονται ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀξίσαι αὐτὸν μηδὲ ὀξίζειν εὐχερῶς. ἢ ἐπεὶ τοὺς ὑπὸ μέθης καὶ ὡς παραφρονοῦντας ὑποβρέχειν εἰώθαμεν ἐλαίῳ ἁλσὶ μεμιγμένῳ. ὡς οὖν τοῦ δανειστοῦ μὴ καθεστηκότος ἀλλὰ καὶ παραφρονοῦντος ὡς τοῖς ὁμολογουμένοις ἐξαρνουμένου, οὕτω τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο. φησὶν οὖν οὐ τὰ τυχόντα οὗτος ὠφεληθείη διαβραχεὶς ἁλσίν. Ἓξ χοᾶς. πάλιν χλευάζει ὡς ἐπὶ ἀμφορέως καὶ οἴνου. ἢ πρὸς τὸ ἀνωτέρω. ἂν σμηχθῇ πλέον χωρήσει ὡς τις ληκυθὸς ἢ ἀσκὸς ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων. πλέον γὰρ χωρεῖ τῶν ἐμπεφρακότων ἀποβεβλημένων. χοεὺς δὲ ἐστὶν εἶδος μέτρου. ᾧ μετροῦσι τὸν οἶνον. ὃ καὶ κλίνεται χοέως ὡς πλέως. ὥσπερ ἐν ἱππεῦσί φησιν. ἀλλ᾽ ἐξοίσει γ᾽ ἐμοὶ ταχέως οἴνου χοᾶ. ἐνταῦθα δὲ τὸ χοᾶς εἰ μὲν περισπᾶται ἐκ τοῦ χοῦς ἐστι κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. χοῦς γὰρ ὤφειλεν εἰπεῖν ὡς ἱππῆς. εἰ δὲ βαρύνεται, ὀξυτέρας ἐστὶν εὐθείας ἥτις ἐστὶν ἡ χοὴ θηλυκῶς καὶ κλίνεται τῆς χοῆς. Καταπροίξει. καταφρονήσεις. παρὰ τὴν προῖκα. δωρεὰν ἐπεγχανεῖς μοι. Ἥσθην. παρεπιγραφή. γελῶν γὰρ τοῦτό φησιν. ἐκκαγχάζει γὰρ τῆς προσηγορίας ἀκούσας καὶ τοῦ Διός. γελοῖον τὸν ἐκείνου τιθέμενον ὅρκον. ταῦτα δέ φασιν ἐπεὶ δεδίδακται μήτε τὸν Δία μήτε τοὺς ἄλλους ἡγεῖσθαι θεοὺς ἀλλ᾽ ἢ τὰς νεφέλας καὶ τὸν δῖνον ὡς ἔφησεν ὁ Σωκράτης.

Τοῖς εἰδόσιν. ἀντὶ τοῦ ἐμοὶ τῷ εἰδότι. ἢ τοῖς ἐπισταμένοις καὶ εἰδόσιν ὅτι ὁ Ζεὺς οὐδείς ἐστι. διὸ καὶ γελοῖος ποιητικὸς ὁ Ζεὺς ὁ παρὰ σοί.

Ἀποδώσειν σοι. τινὲς τοῦτο τὸ κῶλον τῷ προσεῖναι λέγουσιν ἢ εἰσελθόντος τοῦ Στρεψιάδου ὁ δανειστής φησι πρὸς τὸν μάρτυρα. Τουτὶ τί ἐστιν. εἰσελθὼν ὁ Στρεψιάδης προῆλθε πάλιν τῆς οἰκίας, σφραγίδιον ἢ μαγίδιον ἐξάγων. ἀνθωλκ οὖν αὐτὸν καὶ πυνθάνεται ὅ, τί ποτε αὐτὸ προσαγορεύοι. ὁ δὲ συνήθως φησὶν ἀρσενικῶς, κάρδοπος. οὗτος δὲ ἀπὸ τοῦ Σωκράτους καρδόπην αὐτὸ δεδίδακται λέγειν. ἵνα οὖν ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀποδείξῃ τὸν δανειστὴν, οὕτω φησίν.

Οὐχ ὅσον

ΣΤΡ. Ἔπειτ᾽ ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;

Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ᾽ ἂν ὀβολὸν οὐδενί,

Ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

ΔΑ. Οὐκ ἆρ᾽ ἀποδώσεις; ΣΤΡ. οὐχ ὅσον γ᾽ ἐμὲ εἰδέναι.

Οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον, ἀπολιταργιεῖς

Ἀπὸ τῆς θύρας. ΔΑ. ἄπειμι. καὶ τοῦτ᾽ ἴσθ᾽ ὅτι

Θήσω πρυτανεῖ᾽ ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.

ΣΤΡ. Προσαποβαλεῖς ἄρ᾽ αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.

Καίτοι σε τοῦτό γ᾽ οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,

Ὁτιὴ ᾽κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΕΤΕΡΟΣ ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ. Ἰώ μοί μοι. ΣΤΡ. ἔα.

Τίς οὑτοσί ποτ᾽ ἔσθ᾽ ὁ θρηνῶν; οὔ τί που

Τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο.

ΔΑ. Τί δ᾽ ὅστις εἰμί, τοῦτο βούλεσθ᾽ εἰδέναι;

Ἀνὴρ κακοδαίμων. ΣΤΡ. κατὰ σεαυτόν νυν τρέπου.

ΔΑ. Ὦ σκληρὲ δαῖμον, ὦ τύχαι θραυσάντυγες

Ἵππων ἐμῶν. ὦ Παλλάς, ὥς μ᾽ ἀπώλεσας.

ΣΤΡ. Τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ᾽ εἴργασται κακόν.

ΔΑ. Μὴ σκῶπτέ μ᾽ ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα

Τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἅλαβεν.

Ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

ΣΤΡ. Τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ᾽. ΔΑ. ἁ᾽δανείσατο.

Οὐχ ὅσον γ᾽ ἐμὲ εἰδέναι. ἀντὶ τοῦ ὡς γ᾽ ἐμὲ νομίζειν ὅσον ἐν ἐμαυτῷ εἰμι, καὶ οἶδά τι.

Ἀπολιταργιεῖς. λιταργισμοὶ ἐκαλοῦντο σκιρτήματα. ἀποδραμῇ. ἀποσκιρτήσεις. καταλείψεις ἀπὸ τῆς θύρας. ἵππος ἐστὶν ἡ λίτη. ἢ ἀπὸ τοῦ λιάρου, ὃ δηλοῖ τὸ ταχύ, καὶ τὸ λιπεῖν. οὕτω ταχέως ἀποδραμῇ.

Θήσω πρυτανεῖα. λείπει γραφὴν κατὰ σοῦ. ἐν γὰρ τῷ πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τὰ ἀδίκων γραφὰς. εὐηθικῶς ἄπαν δηλοῦ.

Προσαποβαλεῖς. ἀντὶ τοῦ ζημιωθήσῃ καὶ τὰ πρυτανεῖα πρὸς ταῖς δώδεκα μναῖς ὅ ἐστι δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης. ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή.

Ἰώ μοί μοι. κορωνὶς ἐπίρρημα. οἱ δὲ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μγ. ὧν προτίθεται κῶλα δύο. τὸ πρῶτον ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δεύτερον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ὁ δὲ τελευταῖος τούτων αὐτοῖς τροχαῖος τοῖς οὖσι καὶ ξυνοεῖσι. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

Τῶν Καρκίνου. παρ᾽ ὑπόνοιαν εἶπεν ἀντὶ τοῦ παίδων. ἐπεὶ τραγικῶς ἀνεφώνησε τὸ ἰώ μοί μοι. Καρκίνου δὲ παῖδες, Ξενοκλῆς. Ξενότιμος. καὶ Δημότιμος. καὶ οἱ μὲν χορευταί. Ξενοκλῆς δὲ τραγῳδίας ποιητὴς ὡς βέβαιον ἢ ἔχων τὸ νικᾶν, κατειρωνεύεται αὐτοῦ. Ὦ σκληρὲ δαῖμον. τοῦτο Ξενοκλέους ὑπὸ Τληπολέμου. διὸ καὶ ἐπιφέρει τί δαί σε Τληπόλεμος. ἐπεὶ δὲ Ξενοκλέους τοῦ Καρκίνου ἐμνήσθη, καὶ τὰ αὐτοῦ τραγῳδεῖ. εἰρηκὼς, ὦ σκληρὲ δαῖμον. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ ἄνω εἰρηκέναι ἰώ μοί μοι καὶ ἀνὴρ κακοδαίμων. Εὐφρόνιος δέ φησι τὸ, ὦ Παλλὰς ὥς μ᾽ ἀπώλεσας, Ξενοκλέους εἶναι, ἐκ τοῦ Λικυμνίου λεγόμενον ὑπὸ Ἀλκμήνης. τοῦ Λικυμνίου ὑπὸ Τληπολέμου ἀνῃρημένου. διὸ καὶ ἐπήνεγκεν αὐτός. τί δαί σε Τληπόλεμός ποτ᾽ εἴργασται κακόν. ἢ τὸ χρυσοῦ ... ἄλλοι δέ, τραγικὸν ὑποκεῖσθαι εἶναι τὸν Τληπόλεμον, συνεχῶς ὑποκειμένου Σοφοκλεῖ. εἰκότως δὲ τούτοις ὁ δανειστὴς χρῆται. διὰ γὰρ ἱπποτροφίαν ἐπτώχευσεν.

Tlepolemus hypocrita

Καλῶς ἀρέσκει σοι τὰ παρόντα εἰρηκέναι· ἰδοὺ μὲν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἀεὶ ἦσαν ἀκριβεῖς περὶ τὰ τῶν θεῶν ἱερά· Ἰσοκράτης δὲ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ λέγει, ὅτι τοὺς μὲν ἄλλους Ἕλληνας ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐθῶν ἐξαπατῶσιν οἱ ποιηταί· τοὺς δὲ Ἀθηναίους οὐδεὶς ἂν ἐξαπατήσειεν, ἐπειδὴ καὶ τὰ τῶν θεῶν ἱερὰ καὶ τὰ τῶν ἡρώων ἐπιδεδειγμένως οἴδασιν. Ὡς δὲ ἀπ' ὀμοῦ ἰδεῖν ἔστι τὰ ἄλλοθεν πραγματευθέντα ἡμῖν ἀκριβῶς, καὶ μηδὲν ἀμφίλογον ἔχοντα μηδεμίαν ἀφορμὴν ἐᾶσαι μηδενὶ ἀντιλέγειν, ἐκ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ἐπιδείξω. Ἐν γὰρ τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ὁ Δικαιόπολις ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφικόμενος εἰς τὴν πόλιν, ἐπειδὴ τὸν δῆμον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθήμενον εἶδε, καὶ τοὺς ῥήτορας ἐπὶ τοῦ βήματος ἑστῶτας, ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τὸν δῆμον ἀποβλέπων ἔφη·

Σχ. Κακῶς ἀρόντως εἶχες ὡς ἐμοὶ δοκεῖς
Δα. Ἰδοὺ γελῶν ἰδὼν ἐξεπεπλάγην τοὺς θεούς.
Σχ. Τί δῆτα λῃεῖς; ὡς περ ἀπὸ πρυτανικοῦ κατατιτθεύων.
Δα. Λῃῶ, τὰ χρήματα τὰ πλαικεῖν εὐβούλομαι;
Σχ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σύγ' αὐτὸς ὑπομενεῖς. Δα. πῶς δαί;
Σχ. Τὸν ἐγκέφαλον ὡς περ σισύραν δαιμόνιε δοκεῖς.
Δα. Σὺ δὲ μὴ τὸν ἔρμιν' προσκεκλῆσθαι μοι δοκεῖς.
Εἰ μὴ ἀπρᾳδήσεις τἀργύριον· ἐγὼ κατείσομαι.
Πότερα νομίζεις καιρὸν αἰεὶ τὸν δίκαιον
Ὑεῖν ὕδωρ ἑκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον;
Ἑλκειν κάτωθεν ταυτὸ τὸ ὕδωρ πόλιν.
Δα. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον· οὐδέ μοι μέλει.
ἐγε. Πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
Εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων.
Δα. Ἀλλ' εἰ σανίζεις τἀργύριον μοι τὸν τόκον
Ἀπόδοτε· ἐγὼ δ' οὐδὲ τόκος τίθεμαι.
Δα. Τί δ' ἄλλο, ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν,
Πλέον ἐπ' ἔλαττον τἀργύριον αἰεὶ γίνεται.
Ὑπορρεῖ τοῦτο τοῦ χρόνου· ἐγε. καλῶς λέγεις.
Τί δῆτα τῷ θαλάττῃ τοῦτ' ἐστὶν ἃ μοὶ δοκεῖς
Νῷν νομίζεις, ἢ πρωτεῖον· Δα. μὰ δι' ἀλλ' ἴσην.
Οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι· ἐγε. κἀπόπαιε.
Αὕτη μὲν οὖν ὁ κακόδαιμον οὐδὲν γίγνεται
Ἐπορρεόντων δ' ὧν ποτε μὲν πλείων, σὺ δὲ
Ζητεῖς πρίασθαι τἀργύριον ὠλείων τὸ σόν.
Οὐκ ἀπολωλὼς εἶ σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
Φέρε μοι τὸν κέν ἔχον Μέτρ. τὸν τῶν μαρτύρομαι.
ἐγε. Ὑπαγε τί μέλλεις· οὐκ ἐλᾷς ὡς αμφορα;

Καινὸν ἀεὶ τὸν δίκαιον ὑεῖν ὕδωρ ὑδὲν νομίζεις φησὶν· ἢ πάλαι αὐτὸ πεπόμφθον αὐτὸ ὑεῖν τοῦ ἡλίου. Τἰεηείομ· τίνων· τὸ θηείον πρὸς τὸν δημόσιον λέγουσιν εἰρῆσθαι· ἀντὶ τοῦ ὧ θηείον τίθεσθε ὁρκῶν· ἐπεὶ γέγονημα φαμὲν ὦ θηείον ἢ τόκον. Τῷ θαλάττῃ αὐτί δῆτα τοῦτ' ἐστὶν ἃ μοὶ δοκεῖς· ἢ τοῦτο δὲ ἔμαθε κατὰ τὸ σιωπώμενον. Ὧν αμφορα· τίνες γοῦν τὸ σκεφιάδου· τίνων ὅλον τὸ κλητῆρος· ἀντὶ τοῦ ὦ κλῆτορ· ὡς ἴσως αὐτοῖς διαλείπεται.

Ἄξεσ

μήτισε δ' ἵππους· i. nequit equis sedputo corrigendū
μήτοισε

Δα. Ταῦτ' οὖν χὠβρισθῆτ' ὀλεῖν, ἐγε. ἄξεις ἐπάλξεις
Κωπῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σε τὸν σειραφόρον
Φεύγεις; ἔμελλον ἀρακιμήσειν σ' ἐγώ.
Αὐτοῖς προχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ·ΙΗ·

Χο. Οἷον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων.
Ὀλβῇ τέρων ὀλέσθαι θ' ὑπὸ τοιούτοι.
Ἀποστερῆσαι βόλεται.
Τὰ χρήματ' ἀδανείσατο.
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον λήψεται.

Ἄξεσ ἰωὶ ἀλῶ· ἡ γραφὴ διαστ. καὶ ἰωὶ ἄλλο καὶ ἰωὶ ἀλω. ἢ πρὸς μὲν τὸ περιεσπωμένως τὸ ἄξεσ ἀπειλητικῶς καὶ λέγειν. οἷον ἄξεσ ὁρμᾶσθαι τοιωῖδεσι· ἐπεὶ ἀλῶσε οἴδεσιν ἄξελάσωσε· εἰσὶ δὲ φορὰ γραφεῖται· καὶ σὺ ἄξεσε κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτὸν ὡς περὶ ἵππων λέγεται· ἢ πρὸς δὲ τὸ ἑτέραν γραφὴν ὡς ἠθικῶς λέγουσι· οἷον ἀπαίξεσ σὺ τὸν σειραφόρον εἰς μύλωνα ἰωὶ τὸ ἀληθές· ἀντὶ τοῦ ἄπειγε σὺ σεαυτὸν ἵππον, ἱκανὸν ἔσται τραφῆναι· Ἄλλως· ἰωὶ ἀλῶ μέλλω ἀντὶ τοῦ ἁλῶ· λέγεται δὲ ἰωὶ ἐμέμφοντο· ἐπὶ ἦθος ἐν ᾧ ἄξεσ· λεγέσθω οὐκ ἀπόξεσ ποτὲ ἐντεῦθεν καὶ παρύσει· τὸ δὲ ἰωὶ ἀλῶ ἀπὸ τοῦ ἰωὶ ἐμέμφοντο· συμβουλεύει δὲ αὐτῷ ἁλόντα μιᾶδῶ παρδίεσθαι ἵνα γράφῃ ἔχῃ τοὺς ἵππους· σειραφόρῳ δὲ ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ· Ἄλλως· ἐὰν μὲν οὕτως ὁλόκληρος ἢ ἠθικῶς, ἀπέρχῃ ὑποβαλῶ τὴν μάστιγα κατώτατος ὑπὸ τὸν πρωκτὸν ὡς σειραφόρον· ἐὰν δὲ ἰωὶ ἄλω οὕτως· ἀπέρχῃ ἰωὶ ἄλωνα κατώτατος τὸν σειραφόρον, ἰωὶ τὸ ἔργαζόμενον ἐκεῖσε τραφῆναι· οὐδὲν γὰρ σὺ τοῦδε λήψῃ· οἱ δ' ἵπποι· ἰωὶ βαλῶνσι τὴν μάστιγα καὶ δέρων τὸν πρωκτὸν, ἄξωσε· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱματιομυλώντων ἵππων βραδέως ὑπὸ τῶν ἰδιοτῶν.

Ὑπὸ τὸν πρωκτὸν σέ· μήποτε οὐκ ἔστι σε ἀλλὰ σύ. ἐμὴ ἄρα λέγῃ ἄξεσ σεαυτὸν ὡς τὸν σειραφόρον ὅπως αὐτὸν βράσῃ.

Ὅσον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν. κορωνὶς καὶ εἰθισμένον μέλους ἀδιόρτων ὑποκειτῶν μονοσποδείου ἑκκαιλωρ· ιη· ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον τοῦ φλαύρων ποδὸς αὐθόλησ ἰαμβικῆς κῶλου συποδίας· τὸ δεύτερον εἰσὶ ἴαμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπελάστονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἢ ἰαμβικὸν ἐφθημιμερῶν· τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀλιακατάληκτον· τὸ τέταρτον ὅμοιον ἢ ἐκ πενθημιμερῶν δεύτερον· τὸ ε χοριαμβικὸν ἀδιώριτον ἢ ἰαμβικὸν τρίμετρον κατάληκτικόν· τὸ ς προχαϊκὸν δίμετρον κατάληκτικόν, ἤτοι ἐφθημιμερές· τὸ ζ ὅμοιον δίμετρον μόνον· τὸ η χοριαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ θ ἀντισπαστικὸν δεκατρίτου τρίτου καὶ πρώτου ὅμοιον· τὸ δέκατον ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ια καὶ ιβ· ὅμοια τῷ τρίτῳ· τὸ ιγ χοριαμβικὸν πενθημιμερῶν· εἰδέ βούλῃ δακτυλικὸν δίμετρον· τὸ ἑξῆς γρία, ἀντισπαστικῷ ἐφθημιμερῆ φερεκράτεια· δεκαεπτασυλλάβου κατὰ τὸν πρῶτον τοῦ πεντεκαιδεκάτου χώραν κῶλου τοιοῦτος ποδίσας· τὸ πεντάτελεστον ὅμοιον τῷ τρίτῳ· μεθ' ὃ ἰαμβικὸν δίμετρον κατάληκτικόν, ἤγουν ἐφθημιμερῶν· ὧν τῷ πέλῃ ιωρωνίσ· αἰνίττεται δὲ εἰσ τὸν σρεψιάδην· λέγων ὅτι δεινόν ἐστι καὶ ἀνδρὸς τὸ ἀτόπων ἐρᾶν· ἰστέον δὲ ὅτι ἐκεῖνοι δύσκολοι ἐξετάζοντες ἀπελυθησαν· ὁδὲ χορὸς ἐπὶ σκηνῆς ὤν, ταῦτα διέξεισι περὶ τοῦ σρεψιάδου· προαναφωνῶν διὰ τούτων καὶ αἰνιττόμενος, ἃ μέλῃ πείσεσθαι σρεψιάδην ὑπὸ τοῦ υἱοῦ.

Τὸν σοφιστὴν. τὸν φιλόσοφον.

Ἴσως ἴσως. δύξεται παραῦτα ἀδικούμενος. δεινὰ πάσχων τελευταῖον ἀφῶν αὐτὸν ταῦτ᾽ ἐγὼ.

Ἰοὺ ἰού. κορωνὶς ἑτέρα εἰσὶ δ᾽ οὗτοι αὖθις ὑφ᾽ ὑμῶν ἐρωτῶν. οἱ δὲ ἴσχι. ἰαμβικοὶ ζίμετροι ἀκατάληκτοι. κγ. ὧν πρότερος ἰαμβικὸν μονόμετρον. ὁδὲ τελευταῖος τούτων, εἰ μὴ ὅ, τι καὶ λέξῃς ἀκούσεσθαι βούλομαι ὧν ὑφ᾽ ἡμῶν πεφθεγμένων. κέχρηται δὲ πρὸς ἀναφωνήσει τῷ ἰού ἰού. πυνθάνεσθαι τὸ ἰού, φασίν. ἀντὶ τοῦ ἰού, Φασίν. ἀντὶ τοῦ ἐξ ὅτου πεσὼν ὑπὸ τῶν πειθοῦς τετυμμένος. δῆλον ὅτι πάντα ταῦτα διαπέπλασται αὐτῷ τῆς πρὸς σωκράτη διαβολῆς χάριν. δεικνύων ὅτι διὰ τούτων φιλοτιμούμενος ὅτι μηδὲν χρηστὸν διδάσκει τοὺς μύους. ἀλλὰ τοὐναντίον πονηρούς. ὁπότε καὶ περὶ τοῦ γεγυμνικότος τοιοῦτοι πόνοι καθίστασι. Πάσης τέχνης ἀπὸ τρόπων. ἀπὸ σωμάτων. τὸ δὲ ἀμυνάθω λέγουσι. Καὶ πλέω αὐτὶ τοῦ χέρομαι καὶ πλέω τοὔνομα εἰπεῖν. Ἐδιδάξαμεν. πεφυτιλεῖον αὐτὶ τοῦ ῥητορικοῦ. λέγοντες διὰ ὕσης μισότητος ἀπιλέως αὐτὶ τοῦ ὀξυπεπῶς. ἀντὶ τοῦ ἑτέρου. τὸ γὰρ ἐδίδαξα δι᾽ ἑαυτοῦ.

Ἀεισοφάνους

Πρᾶγμ᾽ ὀτοῦ τὸν ποιήσει
Τὸν σοφιστὴν ὧν πανοῦργε
Ἡρξατ᾽ ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
Οἶμαι γὰρ αὐτὸ τιχὺ ῥήσειν ὅτου
Γάλαι ποτ᾽ ἔζήτει.
Εἶναι γὰρ ἡδὺ δεινόν.
Γιώμας τ᾽ ἀντίας λέγειν.
Τοῖσι δικαίοις.
Ὧστιν᾽ ἁπάντας.
Οἷς πρὶν αὖ ξυγγέγνητον.
Καὶ λέγη τἀμὲ πρήγματα.
Ἴσως ἴσως βουλήσεται.
Κἀφωνὸν αὐτὸν εἶναι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ

Σξ. Ἰοὺ ἰού.
Ὠγεί τομες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται.
Ἀμυνάθετ᾽ τιμοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
Οἴμοι κακοδαίμων φλκεφαλῆς φλ ναίθω.
Ὦ μιαρέ. τύπτῃς τὸν πατέρα; Φϕ. Φημὶ δῆτα.
Ὁρᾷς ὁμολογοῦν δοτι μετυπτῇς; Φϕ. ϙ μάλα.
Ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοία καὶ τοιχωρύχε.
Φϕ. Αὖθις μεταυτὰ ταῦτα καὶ πολλῷω λέγε.
Ἀρ᾽ οἰσθ᾽ ὅτι χαίρω πολλ᾽ ἀκούων δὴ κακά.
Ὦ λακκόπρωκτε. Φϕ. πάππε πρὸς τοῖς ξόδιε.
Τὸν πατέρα τύπτεις κἀποφαίνῳ γε νὴ δία.
Ὡς συδίκησ᾽ ἑτυπτόμην. Ὦ μιαρώτατε.
Καὶ δῶς γέ τοι τὸν πατέρα τύπτειν δίκαιον.
Φϕ. Ἔγωγ᾽ ἀποδείξω καἰσενεγκεῖν λέγων.
Τουτὶ σὺ νικήσεις; Φϕ. πολύγε καὶ ῥᾳδίως.
Ἑλοῦ δ᾽ ὁπότερον τοῖν λόγοιν. Βούλῃ λέξω.
Ποῖον λόγον. Φϕ. τὸν κρείττον᾽ ἢ τὸν ἥττονα.
Ἐδίδαξά μὲν μὰ τοισινὶ δῶμέλε.

Νεφέλαι

Τοῖσι δικαίοις αὖτε λέγειν, εἰταῦτά γε
Μέλεις ἀναπείσειν ὡς δίκαιον καὶ καλόν.
Τὸν πατέρα τύπτεσθαί γ᾽ ὑπὸ τῶν υἱέων;
Φϕ. Ἀλλ᾽ οἶμαι μόνοισί γε τοῖσ᾽ ἀναπείσειν. ὥστε γε
Οὐδενὸς τῶν ἀκροασαμένων μύθους, οὐδὲν αὐτρεῖς.
Στρ. Καὶ μὴν ὅ, τι καὶ λέξῃς ἀκούσομαί γε βούλομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΟΛΩΝΗ.

Χο. Σὸν ἔργον, ὦ πρέσβυ τοῦτο φροντίζειν ὅπως
Τὸν ἄνδρα κρατήσεις.
Ὡς οὔτοι ἐγὼ μήτω πέποιθ᾽ ἐμαυτόν, οὐκαὶ ἥδ᾽
Οὕτως ἀνόλαστος.
Ἀλλ᾽ ἐθέλω τῷ θρασυτάτῳ ξυμβῆναί τε τὸ
Λῆμ᾽ ἔχει τἀνθρώπου.
Ἀλλ᾽ ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ᾽ ἁμαχὶ μάχεσθαι.
Ἤδη λέγε καὶ πρὸς χάριν. ταῦτ᾽ ἐγὼ τὸν δρᾶσόν-
στρ. Καὶ μὴν ὅθεν γε τὸ πρῶτον ἤρξαμεθα λοιδορεῖσθαι.
Ἐγὼ φράσω. πεισθεὶς γὰρ εἰστῶ μεθ᾽ ὡς περ σύ,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν ῥάνα λαβόντ᾽ ἐγὼ κέλευσα.
Ἆρσαι σιμωνίδου μέλος τὸν κῆρον ὡς ἐτύχθη.
Ὁπλῖτης ὡς ἀσπὶς χαλκοῦν εἰσ᾽ ἐφασκετὸ κιθαρίζειν.
Ἀϊλαν τε τὸν νοῦν ὡς περὶ κάχρυς γυναῖκ᾽ ἀλᾶσθ᾽

Σὸν ἔργον. εἰσθεὶς χερσὶ σοφῶς
μὴ λόγοις ἔχουσα δικαίοις ἐχθρὰν
αὐτίστροφον οἰμωγὴν τεκεῖν
τὸν πατέρα τύπτεσθαι. ὑπὸ τῶν υἱέων.
Ἀλλοῖόμαι μόνοισί γε τοῖσ᾽ ἀναπείσειν. ὥστε γε
Οὐδενὸς τῶν ἀκροασαμένων μύθους, οὐδὲν αὐτρεῖς.
Στρ. Καὶ μὴν ὅ, τι καὶ λέξῃς ἀκούσομαί γε βούλομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΟΛΩΝΗ.

Χο. Σὸν ἔργον ὦ πρέσβυ βυτοῦ φροντίζειν ὅπως
Τὸν ἄνδρα κρατήσεις.
Ὡς οὔτοι ἐγὼ μήτω πέποιθ᾽ ἐμαυτόν, οὐκαὶ ἥδ᾽
Οὕτως ἀνόλαστος.
Ἀλλ᾽ ἐθέλω τῷ θρασυτάτῳ ξυμβῆναί τε τὸ
Λῆμ᾽ ἔχει τἀνθρώπου.
Ἀλλ᾽ ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ᾽ ἁμαχὶ μάχεσθαι.
Ἤδη λέγε καὶ πρὸς χάριν. ταῦτ᾽ ἐγὼ τὸν δρᾶσόν-
στρ. Καὶ μὴν ὅθεν γε τὸ πρῶτον ἤρξαμεθα λοιδορεῖσθαι.
Ἐγὼ φράσω. πεισθεὶς γὰρ εἰστῶ μεθ᾽ ὡς περ σύ,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν ῥάνα λαβόντ᾽ ἐγὼ κέλευσα.
Ἆρσαι σιμωνίδου μέλος τὸν κῆρον ὡς ἐτύχθη.
Ὁπλῖτης ὡς ἀσπὶς χαλκοῦν εἰσ᾽ ἐφασκετὸ κιθαρίζειν.
Ἀϊλαν τε τὸν νοῦν ὡς περὶ κάχρυς γυναῖκ᾽ ἀλᾶσθ᾽

διαπεπλάσθαι τὴν ῥῆσιν ὁ χορὸς ὁρχήσεται. διὸ καὶ ἐκλέγονται ὡς ὧν τὰ πολλὰ ἐστὶν ἐν τοῖς τοιούτοις τοῦ πεζομέτρου ἢ τοῦ ἀναπαιστικοῦ ἢ τοῦ ἰαμβικοῦ. διὰ τὸ ῥᾳδίως ἐμπίπτειν εἰς αὐτοὺς τὸν τοιοῦτον ῥυθμόν. ὧν τὰ πολλὰ πεζογραφῶ. ὁ δὲ πολὺ ἔξω νενόηκεν. Καὶ μὴν ὅσα γε μορωνίδος εἰσὶ λίχει ὁμοίοις ᾧ δεῖ χέω. λγ. ὧν τελευταῖος δεῖ φέρειν αὖ ὁ προσχόμενος. σὺ δέ με τῶν ἀπὸ τοῦ χω. μεθ᾽ ὑπερβίας κωλακαμβικῶ δ᾽ μετὰ ἀκατάληκτον. ἐστὶ γὰρ ὁμοίως τ᾽ ἄνω. Λύραν λαβόντα. εἰς τὸ συμποσιακὸν κύκλωσιν ἐστὶ μοῦσις ὁ ἐστιάτωρ δ᾽ δοὺς λύραν ἐκέλευσεν ᾄσαι ᾠδήν. Ἆσαι σιμωνίδου. τοῦτο τὸ μέλος σιμωνίδου καὶ ὠιμίκησ᾽ ἑπτὰ ἔτεσι δοκεῖ δὲ διαφέρειν. ὧν δὲ πελασκὴς εἰς πύκτης. Ἄλλως. τῇ πρὸς τὸ χεῖρον κοινωνίᾳ φησὶ λέξεως συνέπλεξε τὰς κοινωνίας ὅποι κτῆς λέγων. ἐπέξαθ᾽ ὁμοιοδύκ ἀθλιε, ἐλθὼν εἰς δημον ἀλαλὰν δὸς τέμῳ. Φαίρει ἢ δύδοκιμ ὦ σοφανῆς εἶ. τὸ ἐπέλκειν ἢ διάτασις. ψιλᾶ ἀπὸ τοῦ πίλω. ὦ δύσθεο γραφεῖται. Ἀρχαῖον μορόν. πρὸς ἀμαυροῦν ἢ οἱ φιλόσοφοι μοῦσίζειν ἐν τῷ πάνυ κάχρυς δ᾽ αὐτὶ τοῦ μειρακιώδεις πεφρυγμένας. ἀδύσει δ᾽ αἰ ἀληθούσας ὑπὸ τοῦ περὶ τὰ ψαθᾶς γενέματος. Ὡς περὶ κάχρυς. ἰαθεὶς πρός τινα γυναῖκα πεμφθεὶς ἀλοῦσαν. διαβαλλόμενος λελαθότως τὸν τῶν γυναικῶν χῶρον. αἷς ἔργον πάνυ καὶ ἑτέρωθι διαπραττόμενος.

Ὡς περὶ τέτιγος. περιρ-
ρήσε τὸ ἆδειν καίφησιν ὅτι
τὴν ᾠδὴν φλυαρεῖν ὡς τέτι-
γος· οὐδὲν ἄλλο ἢ ὠσχμωκα-
σιν ἆδειν ἀλλ' ἐτρύουσας.

Ἀλλὰ μυρρίνῃ. μυρρίνης δὲ
κλάδους λαβόντες ἡδονται
ᾀσχύλου. ὡς καὶ τὰ Ὁμήρου
μετὰ δάφνης. παρὰ τὰ αὐ-
χύλου. οὐνεκ' ἐκεῖ ἀνθεα-
λέων. ἀπορ. λφμωνια. Ἄλλως. δηλοῖ
ἀρχὴν τοῦ περὶ μουσικῆς
ἐπεὶ δὲ κοινοῦται πάθος ἀεὶ-
φείρεται σωμα ὅλον ὑφ' ἓν
τοῖς ὑδροχόοις, εἴτε με-
τὰ μέλους, εἴτε ἀνευ μέλους
ἔχοντά τι τῇ χειρὶ ποιεῖσθαι
πρὸς αὐλὸν ἀφήγησιν. οὔτε γὰρ ἆ-
δοντες ἐν τοῖς συμποσίοις
ἐκ παλαιᾶς τίρσος παραδό-
σεως ἐλωνα δάφνης ἢ μυρ
σίνης λαβόντες ᾖδουσιν.

Ἄδυσταγον. ὃ σωτεῖται. οὐδὲ πυ
νθάνεται πῆ ποιήσει. ἀλλ' ἁρπά-
ζει καὶ κομπώδη. τὰ ταῦτ' ῥή
ματα ἀϊσχύλου φαντασίαν
μᾶλλον ἔχει. φασὶ γὰρ ὁμήρου ἢ τὰ
δημιαν ἔχειν πραγματείαν.
ἀδύστατον γάρ. ἀδύστατον δὲ
ἔστιν ἀδιάβατον. ἀπιθανούσου
σιν εἰς τὸν τῆς μυθ[ικ]ῆς. Στόμφακι. σκληρᾷ πληγῇ τοῦ στόματος. ἢ τὸν ὄμφακα. οἷον βραχύν. κρημνοπρεπῆ,
μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. Τὰ σοφὰ ταῦτα. ἢ αὐτὰ τὰ ἐπῳδωνούμενα. ἢ δεσμὸν εἰς πεῖραν τῆς ἔστιν οἱ
σοφοὶ ἔστοι ποιητοί. ὁ δὲ πρὸς δέ τερ ἔρις. ὡς πληγὴ σφαραγάχοις ποιεῖ λέγων. ἀκάρ ἐπερεῖσι μά-
φαλα. λλια βραισθῆς πρίν. Ὡς ἐκείνῃ ἀδελφός. τὴν μαναχὸν μακαρίζει. ἢ ἀλεξίμαλε. ἀπὸ
μέσου ἀναπεφώνηκεν ὑπὸ τοῦ ὑποκριτοῦ εἰς τὸν Εὐριπίδου Αἴολον. ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἀδελφὰς γαμέσαι ἀδελφοὶ ὡς ὧν ἡ
μαλλίασε δὲ ἀλεξίμαλε. γέγραπται ἡ βλασφημία Εὐριπίδου. Αἴολος λέγομεν. ἐν ᾧ πληγὴν μακαρία
τὴν παῖδα αἴολε φθείρουσαν ἀναχαίτην ἀδελφήν. ἐπειδὴ δὲ πληγὰ ἀθλιωτάτοις ἔξεστι γαμεῖν τὰς ἀμείνονας
ἀδελφάς, εἰς αὔξησιν τῆς ἀδυναμίας προσέθηκε τὸ ὁμομητρίαν. εἶτα δύφυῶς ἐχρήσατο ἐπὶ πᾶσιν
τὸν ἀλεξίμαλον. τοῦτέστιν, ἀπρόσπτωτε. ὡς τὰ δεινὰ ἀπείρων. ἰδιόμορφος ἡρακλέους τὸ ἀθετον.
Ἐξαράπτω. μύω αὐχένα. λοιδορῶ πολλαπλῶ πολλοῖς ἀκοῖς.

Τραυλίζοντος.

Φρ. Οὐδ' ὑπὸ τίνι θροῦς χθὼν σεν ἀράτυπεν ἀπειτῶν.
Ἀϊδήμ κελεύω δρθῶς ὠρεί τέτιγα σε στόμα τα;
Χορ. Τοιαῦτα μὰ τοι τότ' ἔλεγεν ἐν δυσὶ οἰάπτυ νῶν.
Καὶ τὴν σιμωνίδην φασὶ εἶναι κακὸν πρακτῆ.
Κἀτὼ μόλις μὲν ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμεν τοπρῶτον.
Ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὴν ἁμὲ μυρρίνην λαβόντα,
Τῶν αἰσχύλου λέξαι τι μοι καθ' ὅτι σοῦτ' εἰσιν. Dicas
Ἐγὼ δὲ αἰσχύλου νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς
Ὑόφθ' ὠλεῶν. ἀσύστατον σομφακα. κρημνοπρεπῆ,
Κἀντεῦθα πῶς οἰεσθε μ' ἐκ δέ αὐτὸ ρεχθεῖν.
Ὅμως γ' ἔγωθ' ὑμῶν μὲν δακὼν, ἐφίλουσὸν ἀλλ' ἐστ'
Λέξον πρὸ τῶν νεωτέρων, ἃ πες τὰ σοφὰ ταῦτα.
Ὅστ' οὐδὲ μ' ἔστ' ἐξοὐδενὸς πόδου ῥῆσιν τιν' ὡς εἰκῆ μεν.
Ἀδελφός, ὦ λεξίμαλε. τὸν μομηζίαν ἀδελφήν.
Ἐγὼ δὲ γ' οὐκ ἂν ἐχόμην. ἀλλ' οὐδὲ ἐξαρά πω
Γομοῖς κακὸν κακοῖσι κἀστὴν τοῦθεν οἷον εἰκός.
Ἔρος πρὸς ἔρις ἐρεζόμεθ' εἰ δοῦσ' ἐσ ἀναπηδᾷ.
Κἀπειτ' ἔφλαμε. κἀσαοδφ. κἀπνιγ. κἀπ' ξιβ
Φρ. Οὐκοῦν δικαίως. ὅστις ἀκλεᾶ πόθων ἐστὶν εἶς.
Σοφώτατ'. σρ. σοφώτατον γ' ἐκεῖν. ὦ τί σοι ὦ.
Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπήσομαι. Φρ. μὴτ' ἐν δικῇ γρᾷ.
Χορ. Καὶ μὰ τὼς δικαίως, ὅστις ὦ μαὶ χυντιν ξέθρεψα.

Τραυλίζοντος.

Ἀϊδανὸ μὸν ὄσου πρὸν ζαυλίζοντ', ὄ, τι νοοῖης. Τραυλίζοντος. ἀλίζοντες.
Εἰ μὴ 'γὼ ῥᾳδίως εἶπ[ο]ν, ἐγὼ νὺς ἂν αὖ θεῖν ἐθέλον.
Μαμμᾶν δ' ἀπαιτήσαντος ἥκον σοι φέρ' ἀνάγκ[ο]ν. Μαμμᾶν. ἄσημος φωνή
Κἀκ αὖδᾶν ἀκέφθ' φρᾶσ', κἀγὼ λαβὼν θύραζε ποιοῦντος λαλοῦντος.
Ἐξέφερ' αὐτὴν πρόχοιν σ' οὐδέν' ὧν ἀπάγχ-
Βοᾶν τ' ἐκέκραγόθ' ὅτι
Χεζητιῶν, οὐκέτλης ∴ desiderativa ratione. a τέζω. ἂν unde
Ἔξω γ' ἐρεγκεῖν ὥμιαρέ τεζητιάω. i. desidero ratione
Θύραζέμ' ἀγαγὼν πιτόμαὐτὸ, πρίν σε κακκᾶν allude ad vocē fictitiā. est autē
ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝΗ. men nō
Χο. Ὦ μαστε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας mirer desipere se est inter patrē seniē
Πιθοῦ, ὦ, τι λέξω, filiū adulescentē quia existentes se adulescentes quē eludentes fortiat
Εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὐτοσὶ ξεις χασμένος. patrez
Λαλῶν ἀνα πείσει.
Τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμ' ἄν. Λάβοιμεν ἄν. οὕτως ἀφανι-
σθείσας πολιτὰς ὡς ῥᾳδίως σοι ἡμᾶς καὶ τοῦ δέρματος
Ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθους; ἐρεβίνθου λεπτότερον ἀν-
Σὺν ἐργῳ ὧν καινῷ κινητὸς μοι λυτά; θρώπους ἔχειν. Ὡς ἡδύ μοι
Πρῶτόν γε ζητεῖν, ὅπως δόξω σε λέγειν δίκαια. δοῦναι. εἰσθέσις ἑτέρας δί-
Φρ. Ὡς ἡδὺ καὶ μοῖς πράγμασι τὴν ἀξίοις ὁμιλεῖν. πολιν ἀμοιβαίας ἐνεσί-
Καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπὲρ φρονῶ δύναμαι. χων, ἰαμβικῶν τετραμέ-
Ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἐπαῖον ἡμῶν ἠνόουν προσεῖχ[ο]ν τρων καταληκτικῶν με-
Οὐδὲν ζιέ τ' ἐμαθ' οἷος τ' ἦν· πρῶτον μὲν ἀλφιτοπῶλιν ὧν τελευταίος, τὴν μητέρ' ὡς
Νυνὶ δὲ πεδ' ἡμῶν τοσὶ τούτων ἐπαυσεν αὐτούς, πρὸς καὶ σὲ τυπήσω. τί δῆτα
Γνώμῃ τ' ἀλλήλοις ξυνόντας ἀμείμναις, φῂς σύ; ὁ μὲν τοι ἐπτα-
Οἶμαι δ' ἁδέξειν ὡς δίκαιον τὸν πρᾶκολάζειν. καιδέκατος, ζυμερὸς ἰαμ-
Χορ. Ἱππεύετον νυμηδ' ὡς ἐμοιγε κρεῖττόν ἐστιν βύζιν. ἐν δὲ τῇ τέλει δι-
Ἵππον ζέφ' τεθεῖσθον ἢ τυπτόμ' ἐν ζιβήναις. πολῆν ἐζωνευδυκῆα.
Φρ. Ἐκεῖσε δ' ὁθὴν ἀπέχασ' ἁμερῦ λόσου μέτειμι.
Καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί γε τί. πρὸς δαμοῦ τί τυπτόμενος;
Χορ. Ἐγὼ γὰρ ἐνόουν τι κἀκδόμφος. Φρ. εἶτα δῆμος.
Οὐ κἀμέσοι δικαιόν ἐστιν αὖνοεῖν ὁμοίως.

quadripedez

Vapula

redeo

Curripides

gd te esse dim

mutri vi

potens

ferebā

Ὦ μαστε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας

Ἐγὼ δὲ γ' οὐκ ἂν ἐχόμην. ἀλλ' οὐδὲ ἐξαρά πω

Ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἐπαῖον ἡμῶν ἠνόουν προσεῖχ[ο]ν

Ἐγὼ δὲ γ' οὐκ ἂν ἐχόμην. ἀλλ' οὐδὲ ἐξαρά πω

Ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἐπαῖον ἡμῶν ἠνόουν προσεῖχ[ο]ν

Κλάουσι παῖδες. τοῦτο δὲ ἀλκηστίδος δύσκωφόν. χαίρεις ὁρῶν φῶς. πατέρα δὲ χαίρειν δοκεῖς.

Δίς παῖδες οἱ γέροντες. παῖδες τε γὰρ τὴν ἀρχὴν ἦσαν ἄφρονες. εἶ νῦν. ὑπὸ τοῦ γήρως ἐτῶν πλήθους παρατραπέντος αὐτοῖς τοῦ λογισμοῦ, παῖδες εἰσὶ τῷ νῷ πάλιν ληροῦντες. καὶ σοφοκλῆς πλεῖ. Πλεῖα τὸν αἰῶνα δοῦρος μόνη γέροντι γωνῶ καὶ ναπαιδεύω πάλιν γὰρ αὖθις παῖς ὁ γηράσκων ἀνήρ. καὶ θεόπομπος. δὺς παῖδες οἱ γέροντες ὀρθῷ τῷ λόγῳ. καὶ πλάτων. ἀρᾳδὸς ἔοικε δύσγνωστ' ἂν παῖς γέρων. εἶ αὖ πίθων. γηροβοσία γὰρ ἡ σοφία ἔοικε παιδοβοσία.

Ὅσῳπερ. οἱ παῖδες ἥδιον μαίνονται συνωμότας μᾶλλον ἄξιοι δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας. τὸ δὲ ἧττον αὖ τοῦ μηδόλως. Οὐκοῦν ἀνήρ. εἰ νῦν ἐρωτήσει. Ἧττον τί δῆτ' ἔξεστι μοι. αὖ τοῦ καμοὶ οὐδὲν ἧττον ἔξεστι τοῦ παλαιὸν νομοθέτου. παρὰ δέπνῳ τῷ νεωτέρων κατὰ λέξιν οὕτως. ἀπορουσι πάντες ἐν τοῖσδε περὶ τοῦ ἧττον. τὸ δ' ὡς ἐγῷμαι τοιοῦτόν ἐστιν. εἰπών δ', εἶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς, ἐπῄνουν ἧττον. δεικνὺς ὡς εἰκαὶ ἔπειθεν, ἀλλ' ἧττον ἢ ἐγὼ αὐτὸς νῦν. ἐπειδὴ μή τι δίκαια μή τι μὴ, λέγων, ὁμοίως νικῷ. οἱ δὲ ἧττον, πρὸς τὸ τί δῆτα συνάπτοντες, ψυχροί τινές εἰσιν. ἢ τὸ ἧττον μὴ πρόσται σωάπτει. ἀλλὰ μόνον λέγει καὶ ἐρωτήσειν. οὐκοῦν ἀνὴρ ἦν ὀθεὶς τὸν νόμον τοῦτον ὡς σὺ κἀγώ. καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς. ἧττον, αὐτὶ τοῦ οὐδαμῶς. τοῦτο οὕτως ἔχει. ἢ ὡς περ ἐν τῷ πρώτῳ τὸ ἧττον πρὸς τὸ ἔπειθε σωπτέον μὲν, οὕτω καὶ πρὸς τὸ λέγων σωακτέον οὕτω. καὶ λέγω ἧττον ἢ ἐλαττον ἢ ἐγὼ νῦν, ἔπειθε τοὺς παλαιούς.

Συνηκόφθαι. τυφθῆναι ἡμᾶς. κατακοπῆναι ταῖς μάστιξι. Γλίχεται ὅτι ψηφίσματα αὐτὶ τῶν δικαστηρίων ἀποδοσιν εἰς ἡ τὸ φιλόδικον τῷ ἀθηναίῳ αὐξήσει. Σωκράτει δοκοῖν. ἀπορήσας λύσεως ὧν τὴν τοῦ σωκράτους δόκησιν ἀνάγει πιστοτέραν εἶναι τὰ ἢ προσωπεῖα οὕτως ἀπὸ τοῦ ἀπαγγέλλοντος ἕως τοῦ ταῦτα τὰ νέα δοκεῖν. ἵνα τὸ πρεσβύτου τὸ πρὸς ταῦτα τὰ στέφη ἄσοι νῦν πρὸ τῆς ἀλκηστίδος ᾖσθον. τὸ καὶ

Τύπῃ τ' ἔπειθ' ἥκιστ' ἐτόλμησεν τοῦτ' ἐξευρεῖν ὁ τύπτων; Euripi
Γῶς γὰρ τόν σὸν σῶμα χὠ πλησίον ἀθῶον εἶναι.
Τὸ μὸν δὲ μὴ, καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερος γ' κἀγώ.
Κλάουσι παῖδες. πατέρα δὺ κλάφ δοκεῖς;
Φησὶς νομίζεσθαι σὺ παῖδας ῥῦτον τοῦτο εἶναι;
Ἐγὼ δ' ἐναντίον μὲν, ὥσθ' οἱ παῖδες οἱ γέροντ'.
Εἰκὸς γ' μάλιστ' εἰ γέροντας ὄντ' ἐν μέσῃ κλάφ.
Ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνω. ἧττον δίκαιον αὐτούς. sopho
Ἀλλ' ὧδε μᾶλλον νομίζεται τὸν πατέρα ῥῦτον παῖδ'.
Φῦκαν αὐτὸν ὁ τὸν νόμον θεὶς ῥῦτον ἢ τὸ πρῶτ'.
Ὥσπερ σὺ κἀγώ. λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
Ἧττον δὴ τἄξεστ' κἀμοὶ καινὸν οὐτοσὶ λοιπόν. Theopo
Θεῖναι μόνον τοῖς ἡσσι. τοὺς πρᾶς αὐτὶ τύπτῃ.
Ὅσασδὲ πλησίασεί χρόνῳ πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Ἀφιέμην. ἡδέως μ' αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι. Plato
Σκέψαι δὲ τἄλεκ τρυόν. ἡ τἄλμα τὸ βοστάτευτό
Ὡς τοὺς πατέρ' ἀμυνεῖ. καίτοι διαφέρουσ' οὐδέν
Ἡμῶν ἐκεῖνοι πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐγράφουσι.
Σω. Τί δῆτ' ἔπειτ' ἐγὼ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἀπεν μιμεῖ;
Οὐκ ἐθέλω σοι τἀληθῆ κόπτειν κἀπὶ ξύλου καθεύδῃς.
Φ. οὐταν τὸν ὦ τἀνέστιν. οὐδὲν σωκράτει δοκοίη.

Σ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύπτεσθαι μ' ἐθέλησον φρόντισον αὐτός εἰ
Φ. Καὶ πῶς. σ. ἐπεὶ σοὶ μὲ δίκαιόν ἐστιν ἔμ' ἐᾶν κολάζειν.
Σὺ δ' ἦν γὰρ κατέσοι τὸν υἱόν. Φ. ἦν δὲ μὴ γένηται.
Μάτην ἐμοὶ κέκλαυσαι. σὺ δ' ἐξαιῶν τιθήνει
Σ. Ἐμοὶ μὲν ὦ μῆτερ ἥδιον ἦλιξ, δοκεῖ λέγειν δίκαια.
Κἀμοὶ σύγχωρειν δοκεῖ τούτοισι τὰ ῥήματα.
Κλάφ γὰρ ἡμᾶς εἰκὸς ἦν μὴ δίκαια ῥῶμεν.
Φ. Σκέψαι δὲ χἠτέρ' ἐπινώμ. σ. ἀλλ' ἔγωγ' οὐκ οἶδα.
Φ. Καὶ μὴν ἴσως γ' ἂν καθέσει παῖδων αὖ νῷν πέρι νῦν.
σ. ὡς δὴ δίδαξον ἢ τί δῆτ' ἐμὲ κτοὖτ' ἐώφελήσεις.
Φ. Τὴν μητέρ' ὡς πρᾶς καὶ σὺ τύπτησω. σ. τί δῆτα φής
Τοὐθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν. (σὺ)
Φ. Τί δ' ἦν ἔχων τὸν ἧττω
Λόγον σ. ῥικνῶσω λέγοντ'.
Τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών.
Σ. Τί δ' ἄλλο γ' ἦν ταὐτὶ ποιῇς
Οὐδέν σε κωλύσει, σε αὖ τὸν ἐμβαλεῖν
Ἐς τὸ βάραθρον μετὰ σωκράτους.
<Καὶ τὸν λόγον τὸν ἧττω.>
Ταυτὶ νὺ μᾶς ὦ μ' ἐφέλαι τὸ πρᾶγμα τε.
Ὑμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τὰ μὰ πράγματα.
Χο. Αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος.
Σπρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
σ. Τί δῆτα ταῦτ' οὐμοὶ τοτὶ γορεύετε.
Ἀλλ' ἀνδρᾶ γροικον καὶ γέρον τὸ πρᾶτε.
Χο. Ἀεὶ πριοῦμαι ταῦθ' ἑκάστοτ' ὅτ' ἀνδρα
Γνῶμαι πονηρὸν ὄντ' ἔραζειν πράγματ' ἔχοντα;

Ἐμοὶ μὲν. τοὺς τρεῖς τοὺς ἐξῆς ὀργιζόμενος πρὸς τοὺς θεατάς. ἐπειδὴ δέ, ὅμοια πρέπουσα κατὰ τὸ πρόσωπον καὶ ἀκόλουθα. συγχωρεῖν τοῖς ἐπειδὴ συγχωρεῖν αὐτοῖς. Τοὐθ' ἕτερον αὖ. ἐλλείπει δὲ ἀπλῶς ἐκ πώλων ἰαμβεῖα. ὅ ἐστι τὸ. ὦ πρῶτα δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ δίμετρον καταληκτικόν. ἤτοι ἐφημιμερές. τὰ ἑξῆς τρία ὅμοιά τῷ πρώτῳ. ὅ ἐστιν, βῆ μέτρον ἀκατάληκτον. τὸ ἕβδομον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τελευταῖον, πᾶν πρώτῳ ὅμοιον. ἄλλως. δισυλλαβὴ καὶ μέλος ἀμοιβαῖον οὗ ἡ ἀρχὴ τοῦ ἕτερον αὖ μᾶλλον. τέλος δέ, καὶ τὸν λόγον τὸν ἧττω. ἔστι δὲ ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα τρία. τὸ πρῶτον ἰαμβεῖον τετράμετρον καταληκτικόν. τινὲς δὲ διαιροῦσι τοῦτο εἰς δύο. ἐπειδὴ καὶ τὸ πρόσωπα κεχωρισμένα εἰσὶ. καὶ γίνεται μεσῳδικὰ τρία εἰκατέρωθεν ἔχοντα ἰωνικά. τινὲς δὲ τὸ μέσον τετράκωλον. Ταυτὶ δῦ μᾶς. ἐπιλυθήσεται ἰαμβοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι μᾶ. ὧν τελευταῖος ἐμοὶ τοιοῦτος ἰωνικὸς ὀκτάμετρος ὑπερκατάληκτος. ἐστὶ δὲ ἀναφώνημα τὸ ἰοὺ ἰού. καὶ πάλιν ἰαμβοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι. τελευταῖον τῶν προσώπων ἀναπαιστικὸν τετράμετρον καταληκτικόν. ἐφῷ κορωνὶς ἐστὶ τὸ βράμα ἀποπερατίζουσα.

Ἔσωσα οὖν ἐμβάλλων μὴν ἐς κακόν.
Ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.
Σω. Οἴμοι· πόρνη ῥάγ' ὦν ἐφέλαι· δίκαια δέ.
Οὐ γὰρ μ' ἔχην τἀχήματ' ἃ δανείσαμην.
Ἀπαστερεῖν νιν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε.
Τὸν χαρεφῶν τα τὸν μιαρὸν καὶ σωκράτη.
Ἀπολεῖς μ' ἐμοῦ γ' ἑλθοῖσα κἀμὲ ἐξηπατῶν.
Φε. Ἀλλ' οὐκ ἄν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
Σω. Ναὶ ναὶ κατειδέσθην πατρῷον δίκαι.
Φε. Ἰδοὺ γε δίκαια πατρῷον· ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζῶς γὰρ τις ὄστις· σρε. ὄστιν· Φε. οὐκένες ἐπεὶ
Δῖμος βασιλεύει τὸν δ' ἐξελήλακώς.
Σω. Οὐκ ἐξελήλακ' ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὤμην.
Διὰ τοῦτον τὸν δῖνον οἰμοιδείλαιος.
Ὅτι καὶ σὺ χυτρεσῶν ὀπισθεν ἡτησάμην.
Φε. Ἐν ταὐτῷ σαυτῷ παραφρονῶ καὶ φλυαρεῖ.
Σω. Οἴμοι παρανοίας ὡς ἐμαυτὸν ὤμην ἄρα.
Ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ σωκράτη.
Ἀλλ' ὦ φίλ' ἐρμῆ· μηδαμῶς θύμαινέ μοι.
Μὴ δῆτα τρίψῃς ἀλλὰ συμπρόμνησον ἐμοῦ παραινοῦσαν τρυλλεγία.
Καί μοι ξυνοῦ ξύμβουλος· εἶτα τοὺς γραφὴν
Δι' ὠκάθω γραψαμένους, εἰδῶ, τίσοι δικεῖ.
Ὀρθῶς παραινεῖς· σκεψόμεθ' ὧν ἀκορραφεῖς.
Παρεπιλαβοῦ ὡς τάχιστ' ἐμοῦ τοῦ δρόμου χάριν.

Ὦ φίλτατε· λείπει τὸ εἰ· ἢ ἀπὸ τοῦ τοῦτο γὰρ ἐπιζητοῦσι· πρὸς γὰρ τὸν μόνον μετέβη. Γαργηττόθεν δ' ἀπαλλάττεται ὁ ζηλωτὴς μόνος ἐν Ἀθήναις τιμώμενος· ὁ ζηλωτὴς μόνος μετὰ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἢ ὡς ἕτεροι μετὰ τοῦ σωκρατικοῦ Ἀναξιφῶντος, ὅτε πρῶτον τοὺς ἀθηναίους ἐπείσθη ἐφάμιλλος εἶναι τοῖς παρ' αὐτῶν· οἱ τινες τούτῳ τῇ προσηγορίᾳ τιμήσασιν αὐτὸν ἀπήλλαττον δ' ὅτι ἐρεχθέως θυγατέρα ἔγημε τοῦ ἱμερούσαν· ἐξ ἧς πέντε υἱοὶ ὦσαν· ὡς πρόγονον οὖν αὐτὸν ἐτίμων καὶ οἱ ἄρχοντες ὅτε ἐχειροτονοῦντο. ἐπὶ γὰρ τοῦ μὴ εἶναι δὲ ναξένους αὐτοὺς ὑπόμιζον· ἄλλως. οὕτω τιμᾶται παρ' ἀθηναίοις ζηλὸς καὶ τρῶς καὶ ἀπόλλων· διὰ τὸ πρώτους ὑποδέξασθαι τὸ θεὸ εἰς τὴν χώραν· καὶ θυσίας συντελέσαι κατὰ φρήτρας καὶ δῆμους καὶ συγγενείας μόνους ἑλλήνων. Ἰδούμεδία· ἀφ' ὧν ὁ πατὴρ ἐπλάβε τὸ αὐτοῦ ἀωτερῶ, εἰμὶ τούτων καὶ αὐτός, περᾶται τοῦ πατρὸς λαμβάνεσθαι. Διὰ τοῦτο τὸν δῖνον ὡς ἀγάλματος δίνου ὄντος ἐν τῇ διαβολῇ σωκράτους ὀστράκινα. Χυτρεσῶν· τὸ ἐντεῦθεν φροντιστηρίῳ μιμούμενα ὀστράκιον περιφερὲς ὡς χύτραν ὠνόμασε ποιήσειν· ἢ ὄνομα αὐτῷ ἦν χυτρεσῶν· τουτέστι μάταιον· ὑπὲρ τὰς χύτρας ἄξιον· ὡς ὀστρακίνου ἀγάλματος ὄντος πρὸ τῆς διαβολῆς.

Ὀπεξέβαλον· ταῦτα εἰς διαβολὴν σωκράτους, ἐκβαλόντος τὰ δαιμόνια. Ἀλλ' ὦ φίλ' ἐρμῆ· τοῦτο οἱ πλεῖστοι πρὸς τὸν ἑρμῆν ἔλεγον ὅτε ἁλίσκοιντο ἐκολάζοντο, αἰτοῦντες αὐτὸν ἐλθεῖν αὐτοῖς εἰς βοήθειαν. ᾤοντο γὰρ διὰ τὸ μὴ πεφυκέναι αὐτῷ ὡς ἐφόρῳ πλεῖστα ὄντι, εἰς ταῦτα περιπεσεῖν τὰ δεινά. Παρανοήσαντος· αὐτὶ τοῦ ἀνοηθέντος πρὸ τοῦ πρὸ τοῦ καὶ πειθήνιος· ἀβούλεα δὲ ἀντὶ τοῦ ἀκουσίων ὁμιλία.

Τῆς σε

ὡς τοῦτο οὕτως ὑπολαμβάνες· γλῶσσημα παρὰ τοῦ ἑτέρου ἀκούειν

Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμβαίνετον πρᾶγμα τὴν οἰκίαν
Τῶν ἀβδελυκτῶν· δῦρο δῦρ' ὦ ξανθίας.
Κλίμακα λαβών, ἔξελθε· καὶ σμινύην φέρων.
Καὔπειτ' ἀναβὰς ἐπὶ τὸ φρόντιστήριον.
Ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβαλὼν τὴν οἰκίαν.
Τὸ τέγος κατασκάψω· ἐπιλεῖσ' ὀλίγον τῶν δρακόντων.
Ἐμοὶ δὲ δᾷδ' ἕνα κατώθεν τῆς ἡμέρας.
Κἀγὼ τὴν αὐτῶν τὴν μέριμναν δώσω καὶ δικῶν.
Ἐμοὶ πρίσω· κἄνωφόρει σὺ λαζόνες.
Μα. Ἰού ἰού· Σω. Σὺ δ' ἔργον· ὦ δᾶδ', ἱερὰν ποιῶν φλόγα.
Μα. Ἀνθρωποτυπὶ πρίεις· σρε. ὅ, τι πρίω· τί δ' ἄλλο γ' ἢ.
Διαλεπολογοῦμαι ταῖς δικοῖς φλοιδίας.
Μα. Οἴμοι· τίς ἡμῶν πυρὸν ἐλεῖ τὴν οἰκίαν.
Σρε. Ἐκεῖνος οὐπὶ θαι μάτων εἰλήφατε.
Μα. Ἀπολεῖς· ἀπολεῖσ· σρ. ῥῦτα ῶ καὶ βούλομαι.
Ἦν ἡμιν ὑνῶμαι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας.
Ἢ γὰρ πρότερόν πως ἐκπραχθήσομαι.
Σω. Οὔ τοι τί ὠιεῖς ἐτέον· οὐτὶ τοῦ τέγους.
Σρε. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Σω. Οἴμοι τάλας· δείλαιος ἀπολοῦμαι πυγῇ σομαι.
Σρε. Τί γὰρ μαθὼν ὑβρίζετόν γ' εἰς τοὺς θεούς.
Χαι. Ἐγὼ δὲ κακοδαιμῶν γε κατακαυθήσομαι.
Σζ. Καὶ σὺ σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἑσπέραν.
Δίωκε. βάλλε· πᾶσι πλῶν οὕνεκα.
Μάλιστα δεῖ δῶς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδικοῦμεν.
Χο. Ἡγεῖθ' ἑκὼν κεχόρευται γὰρ μεγίως τόγε τὴμε-
ρον ἡμῖν

Τῆς σελήνης· τὴν ἑσπέραν· αὐτὶ τοῦ τὰς ἡμέρας εἰσιούσης ἢ σελήνης· ἑσπέραν δὲ εἶπεν εἰς τὸ αἰσχρὸν ἀποτείνων τὸν λόγον· τὴν ἐπιφοράν· ἐστὶ τίμιος ὀχεῖται καὶ διὰ τί καὶ πῶς μένει. Δίωκε· ὡς πρὸς φιλοσόφων φθονοῦντων διὰ τὸ πῦρ· τὸ δὲ ὡς ἀδικοῦμεν· γράφεται καὶ οὐκ ἀδικοῦμεν· Τότε τὴμερον· αὐτὶ τοῦ τὴμερον ἀρκεῖ τῶν ἔχει ἡ ἡμέ- ἡ πτοῦ δὲ ὁ λόγος. Τέ- λο ς.

σμινύην

∴ & fi. i. 13

∴ mittere

∴ vel peribus

∴ fallat produ

τ γ ὄ ἐστ

∴ oiste ὁ τι

∴ inſuriose agitis ∴ gntis esse deos

∴ ſalutat

τ διακ ſε

· 1 9 o ζ ·
ſebr.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΩΝ·

ΤΕΛΟΣ

ΘΟΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ, ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

1. Bacchus quod ex tertia hypothesi colligit

ΔΙΟΝΥΣΟΣ Εὐριπίδου πόθῳ ληφθείς, ὃν οὐχ ἱστόρηκε λλως θεατὴν σθαι ἠνέρωτε, εἰς ᾅδου κατελθεῖν ἠβλήθη, ὁ ωσεἰλεῖ γοῦ τῳ ντὸ χν. ἐπεὶ ἠφλ ὁδῶν ἄπειρ ῶν, ἔγνω δεῖν εἰς ἡρακλέα πρόθεν ἐλθεῖν. οὕτος γὰρ πάλ κελεύσαντος βυρνθέως, κρβέρου χάριν εἰς ᾅδου κατῆλ. ἐλθὼν δὲ καὶ πυ θόμ ῳ περὶ φλ ὁδοῦ, ἥκουσε περ αὐτοῦ ὅ ωσ ἄρα δεῖ κατελθεῖν. χαίρεν τισε μ ῴου πρὸς αὐτὸν πρότερον· δ ύνυσος δὲ καὶ πρὶν ἀπενεχθῆσαι πρὸς ἡ ρακλέα, κατ᾽ὀργὴν ἐσπεισ θη. λεοντῖν ἐνδὺς μῦς καὶ ῥόπαλον φέ ρων. ὡσῶν ἥκουσε περὶ ἡρακλέους περὶ φλ ὁδοῦ, μεθ᾽ αὑτοῦ δοῦ λόντινα ἔχων ξανθίαν, ἐχώρ ει πρὸς ᾅδην. καὶ πρῶτον μὲν σὺν τυγχάνῃ τῇ ἀχερουσίᾳ λίμνῃ καὶ ὁρᾷ σκιὰν τὴν χαροντα μετα σκευ φοῦσ· δ ύο, φησὶ πεντακισ χιλίους εἰς ᾅδου ἐπέρα· καὶ ὁ μὲν ξανθίας οὐκ ἐπέβη τοῦ σκευφοῦσ, ἵνα μὴ τὼ σὰ ρμ νούσησι μαυμαχῆσαι μάχην. περὶ δὲ περιῆ τὴν λίμνην. δ ύνυσος δὲ ὧδε βὰς καὶ ἅμ ᾳ σὺν αὐτῇ βατράχων ἀκούσας μέλη παρὰ τὸν πλοῦν, ἀνακρ αύσασ θαι. καὶ αὖθις ξανθίᾳ συμ βάντα. ὃ σὺν αὐτῷ πάλιν ἅμ ᾳ μ ῴου φλ ὁδοῦ, δύρισκῃ ἀ ἡρακλῆς αὐτῷ προφράσῃ, δυσχερῆ τινα θεά ματα. ὄντος μ ύστας παρ αὐτὸς τοὺς πύλας τοῦ ᾅδου χορεύοντας. ἔνθα ὡς ἡρακλῆς εἰσελθὼν, καὶ μεταξὺ πολλῶν γοῦ τοσυμβάντων, παραγίνεται πρὸς πλούτωνα. οὐχ ἥ δυρι πίδην ἀναγέμει, ἀλλ᾽ ἱμᾶσιν μ ῴων αἰσχύλου. δ υρι πίδου, ὅστις τοὺ των ἄριστος τὰ εἰς τιχίλιν φανείη, γοῦ τοιαὐ τὸ σὶ ἐλήφθη, ἀνενίγκη πρὸς βίον. τοῦ τον δ᾽ ἔμ ῳ μ ῴου καὶ μ ρέπ τους ἀναφανέντος αἰσχύλου, δι ὁ νυσος τοῦ τον λαβὼν, ἀπῆλθε. Τὸ δὲ δρᾶμα τῷ δι ὁ φιλοπάνυσος πέπυ κε ποιημ ῴων· ἐν δὲ χθη δὲ ὧδ᾽ ἁλλ᾽ οὐ ἄρχεσθαι τοῦ μετὰ αὐτὸν ἡ ῴδ ή· οὕτω δὲ ἐθαυμάσθη διὰ τὴν σαυτῆς παράβα σιν. καθ᾽ ἣν διαλλάττῃ τοὺς σπίμους τοῖς ἀτίμοις, ἢ τοὺς πολίτας τοῖς φυγάσιν, ὥστε καὶ αὐτὸν δέ χθη ὡς φησι δικαίαρχος.

Callias prim
Antigenes ?

ΑΛΛΩΣ.

Διόνυσος βέβ μετὰ θράπον τος ξανθίου δ᾽ ὑρι πίδου πόθεν, εἰς ᾅδην κατιών. ἔχει δὲ λεοντῆν καὶ ῥόπα λον· πρὸς γὰ, τοῖς σπουδάζουσιν ἐλευθερίαν παρέχειν. ἐλθὼν δὲ ὡς τὸν ἡρακλέα πρότερον ἵνα ξενισθῇ παὶ κατὰ τὰς ὁδούς, δ᾽ ὧν καὶ αὐτὸς ἐποίησε τῇ πορείαν πρὸς τὸν κρ βέρον ᾗ χρ. καὶ ὁ λίγα περὶ τῶν βαρβαρικῶν δι αλεχθείς, ὁρμᾷ πρὸς τὸ προκείμενον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τὴν ἀχερουσίαν λίμνην ἦλθεν, ὁ μὲν ξανθίας διὰ τὸ μὴ συν ηναυμαχηκέναι εἰσ τῇ περὶ αἰγινούσας ναυμαχίαν, ὑπὸ τοῦ χάρωνος οὐκ ἀνέπλευσε, περ ᾶν τῇ λίμνῃ κύκλῳ διῄ χεται. ὁ δὲ δι όνυσος δοὺς δι ώβολον περᾶ. πρὸς πολὺ ζον ἅμα τοῖς ἱματισ μοῖς τὸν πόρον ᾅδοισι βατράχοισ ἀγλωττισ τοῖς. μετὰ ταῦ τα εἰς ᾅδου, ὅπ πραγμάτων ἤδη χειμαζ ομένων, οἵτε μύ σται χορεύοντες ἐν τῷ προφανεῖ ᾗ τὸν ἴακχον ᾅδον τες ἐν χορῷ ᾄσματι καθορῶν ται· ὅ, τε Διόνυσος μετὰ τοῦ θράπ ντος, εἰς πανὸ μ ῆρχεται τοὺ τοις. ᾗ δὲ προσδέξ ομένων ὑπὸ ἡρακλέους πρὸς πολεμ ούμενος ᾧ Διονύσῳ διὰ τὴν ἐκφ οσιν δύνῃς ἅπ σιν, μέχρι μ ύστιν θ. οὐκ ἀμ λοίως χειμάζοντες. ἔπε μ ύσται μ ῴου πρὸς πλούτωνα καὶ τὴν περ σέφασσαν πεμπ ελθόντες, ἀλεωρῆς τυγχάνουσιν· ἐν τοσούτῳ δέ, ὁ μὲν τῶν μυσῶν χορός, περὶ τοῦ τὴν πολιτείαν ἐξελάσαι καὶ τοὺς ἀτίμους τιμ ήσαι. χ ά πέρων τινῶν, πρὸς τὴν ἀθλιωτάτην δι α λέγεται πόλιν. τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ δράματος, μονόλογον, ἄλλως δὲ τερπνὴν καὶ φιλόλογον λαμ βάνῃ σύστασιν. παρῃ σάγεται τοὺς αἰσχύλος Εὐριπίδην περὶ φλ τραγῳδίας διαλεγόμ ῳ· τὸ μὲν

Perseph asa
Ἀλεωρῆς

ἐμπροσθεν, αἰσχύλου τὸ πρωτεῖον παρὰ τῷ δήμῳ ἔχοντος· καὶ τῷ τραγῳδικοῦ θρόνου· τότε δὲ δυ-
εῖ τοῦδον φ τιμῆς αὐτιποιησαμένου· συνήσαντος δὲ τοῦ πλούτωνος τὸν Διόνυσον αὐτοῖ ςαίμροα
τιλῶ, ἑκατερος αὐτῷ, λόγους ποιεῖται πολλούς· ⊖ τέλος πάντα ἔλεγχον καὶ πᾶσαν βάσανον
οὐκ ἀπαθανῶς εἶναι τὸ ἑτέρου ποιήσεως προσαγαγόντος, κελεύει παρὰ προσδοκί-
αν Διόνυσος αἰσχύλον νικᾶν, ἔχων αὐτὸν, ὡς τοὺς ζῶντας αὖ χε. Τὸ δὲ δρᾶμα, τῷ δ⊖ Φιλοπό
νως πάνυ πεποιημένον· ἐδιδάχθη ὧδε καλλίον ἄρχοντος τοῦ μετὰ ἀντιγένη, ὧν λιωαίῳ. Φιλω-
νίδης ἐπεγράφη ⊖ σεῖμα· Φρυνίχος δευτερῳ, μούσαις. Πλάτων πρῶτος Κλεοφωντι· οὕτω δὲ
ἐθαυμάσθη τὸ δρᾶμα διὰ τιλῶν ἐν αὐτῷ παράβασιν, ὥστε ⊖ ἀνεδιδάχθη ὡς φησι δικαίαρχος· οὐδε
δήλωται μιᾷ φησιν ὕστερον δὲ ἐνεθήκατο. ⊖ γὰρ ὁ Διόνυσος ἐπεῖσεν. ⊖ πρὸς τὸν ἡρα-
κλέα ἀθλιμεῖται θηβαῖον, ὄντα

ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΑΡΟΝΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

Ὁ ποιητὴς ὡς ἐν τῷ δράματι πλούτου τῷ τότε τῶν ἀθλιῶν ἄρχοντι ὅπως δήποτε χαριζόμε
νος τότε τὸν πλοῦτον ἀναβλέψαι φησὶ ⊖ πλουτῆσαι τὰ ἄμαθοῦ· τῷ δὲ φελεῖ τὸ δρᾶμα τῷ φανο
μύῳ γράψας κατὰ σωκράτους, ἵνα τὸν τῆς σωφροσύνης παιδεύσαντα φιλοσόφου μετεωρολόγου ⊖ φυσι-
κοῦ· σωκράτης γὰρ μετεχρήσατο τῷ ἠθικῷ φιλοσοφίαν ἰατεύσας μετεωρολογίας, ⊖ φυ-
σικῆς ὡς γράφει ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι· θεολογίας δὲ ὡς ἀκατάληπτον πάντη ἀ-
πέσχετο· ὡς οὖν τὸ δρᾶμα τοῦ πλούτου ὑπὲρ τοῦ τότε ἄρχοντος ἀθλιῶν ἀσυμφανῶς ξυνετάξα-
το· κατὰ πάντας δὲ φιλοσόφου μετεωρολέσχου καὶ ψυδόλου τὸ δρᾶμα τῷ μεφελῶν, οὕτω καὶ
τιλῶς τῷ κωμῳδὶ αν τῷ βατράχων κατὰ ὑπόψυχρον καὶ ὑποξύλου, καὶ ἀφυοῦς ⊖ ἀτεχνότα-
του γράφοντος· τῷ μεμῖσθαι δὲ οὐσωσιέστος αὐτὸν ὅτε βάρβαρ). διόμυου δὲ μὴ μόνον ἰσοῦσθαι
ἀλλὰ καὶ τὰ κρείττονα φορέσθαι τινῶν ἀνθρίων ἀνθρώπων· ὡς τῷ ὑπόψυχρον ὁμήρου τὰς ἀωνυ-
μου ἥρως ἑσάτυρος· ἡσιόδου δὲ κορώνη· ἢ τὸ πλέον ἐπεῖν, δύρυτος μὺς ποδώκης· μέρόπας δὲ μουσικῆς
ἀπὸ λλωνι. σειρῆνες δὲ μούσαις ⊖ θαμυρισόμενος μοῦσαι· ἢ ὡς αἰγυπτίῳ σῶσις· ⊖ ὄφις· ⊖ πάλος σεμ
νὸς τοῖς οὐρανίοις αὐτὶ τῶν τοὺς ζῶντας καὶ τοῖς νεφανοῖς, δήθεν αὐτὰ τὰ σεσράπευτος
λιατὶ τοιοῦτον τὸν μὴ σωσιέστος αὐτὸν· διόμυου μῦθου δὲ ἐλληνικῶς ἀλογίστοις καθάρμασι δι-
κλω βατράχων βοῶσι βορυβοδέσκεται, τὸ τοιοῦτον ὁ ποιητὴς δρᾶμα ἐξέθετο· διασκευὴ δὲ καὶ ἔν
θεσις τοιάδε τοῦ δράματος. Γλαυκέται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ Διόμυσος διὰ τὸ ἐν τοῖς Διονυ
σίοις μὴ εἶναι τραπικὸν ἢ κωμικὸν δεξιὸν ποιητὴν· θεν βουληθεὶς κατιδεῖν εἰς ᾅδου ὡς δύνει-
ται δηλῶν ἐκεῖθεν ἀνάξῃ, ὧν διονυσαλοῖς τοῖς κοβόρνοις, καὶ λεοντῆ καὶ ῥόπαλον ἔχων πρόσω-
που ἡρακλέα ἀθλιμεῖται θηβαῖον ὄντα· τοῦ ξανθίου οἰκέτου ὄνῳ ἐποχοῦμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀναφορὸν φέροντος, ὃ
ἀλλαι γρδημοδέστερως καλεῖται, εἰσ θήβας ἢ πρωθυπόλιν τοῦ ἄργους, ἀφικνεῖται πρὸς ἡρα-
κλέα, ὁδοὺ τὰς εἰς ᾅδου χήρων μαθεῖν ἑαυτοῦ· καὶ ξενοδοχεῖα καὶ ἐντροπὰς ἅτε τοῦ ἡρακλέ-
ους εἰσ ᾅδου πρὶν μ κατελθόντος ἐπεξανωθῆναι τοῦ κερβερου· ἐκεῖ δὲ δυσὶ γυναιξὶ προσμίσ τερῳ ἵνα ἡ-
ρακλέους ὁ διόνυσος· παρ' οὗ μαθὼν ὅσων ἔχηζεν ἀπέρχεται φυγρείας· παρὰ τιλῶ λίμνῃ
δὲ πεφυκωστιλῶ ἀχερουσίαν, αὐτὸς μὲν ὁ διόνυσος δυσὶν ὀβολοῖς πλειοῦται τῷ χάρωνι· ξανθί-
ας δὲ ὧν τῇ περὶ ἀργινούσας ναυμαχίᾳ χρησε ναυμαχίᾳ τῷ χάρωνι μὴ ἀναληφθείς, πεζῇ τὸ
λίμνῃ κύκλῳ περιπορεύεται. ⊖ τί δεῖ λεπολογεῖν τὰ ἄν τοῦ συγγράμματος· τέλος δ' ὁμο-
σας ξενίζεται πρὸς φόνῃ καὶ πλούτωνι καὶ κέρβερῳ ποιησάμενος μῦθον ποιητῇ, δυσὶ τοῖδυ καὶ αἰσχύλῃ,
καὶ ἄρισον τῷ ὄντι αἰσχύλον μίσας καὶ παρὰ προσδοκίαν τοῦτον λαβὼν ἀλλοῦ δυσὶ πίνην
αὖθις ἐς τοὺς ζῶντας ἀνάγεται.

ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑ'
ΣΤΙΧΩΝ

Μαθὼν παρ' Ἡρακλέους Διόνυσος τὴν ὁδὸν,
Πρὸς τοὺς ἰκάτους χαμψύνους πορεύεται. λαβὼν.
Τὸ δέρμα καὶ τὴν σκυτάλην. ἀναζεύγνυσιν ἐλῶν.
Εὐθὺ τοῦδημ. λίμνην δὲ διέβαινε κάτω.
Καὶ τὸν βατράχων ἀκούσας ὑφημνοῦ χορ⊖.
Ἔπειτα μυστῶν ἐνδοχ⊖. πλούτωνα δ' ἰδών,
Ὡς Ἡρακλεῖ προσέλοιπε διὰ τὸ μιαφόνον.
Ὡς δ' ἐπεφάνη, πίθηκα γαστρίσας ἀπών.
Καὶ δὴ στεφανοῦται τ' αἰσχύλ⊖. τοῦτον δ' ἄρας
Διόνυσος εἰς φῶς οὐμαδὶ ἄγει δεῦρο τοῦδε.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΒΑΤΡΑΧΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ.

Ἡ ἐξαθεσις τοῦ δράματος δύο διʼ ἓξ ἀμοιβαίων προσώπων ἄρχεται. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. σζ. ὧν πλουτοῦσι καζάχορι λυκίνω θαυμασὶ κατακέλευε δή.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ. ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ξανθίας ὁ προλογίζων ἢ ὁ ἀναφορεὺς τὸν ὦμον θλιβόμενος.
Διόνυσος
Ἡρακλῆς.
Νεκρός.
Χάρων.
Χορὸς βατράχων.
Ἴφλοξ.
Χορὸς μυστῶν.
Ἄιακός.
Θρᾷττα ἢ ὑπηρέτης Περσεφόνης.
Παυσιλυπία.
Ἐπὶ πᾶν πανδοκεύτρια.
Γλαβανίσκος.
Οἰκέτης πλούτωνος.
Ἐυριπίδης.
Αἰσχύλος.
Πλούτων.

Hom

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

ΞΑΝΘΙΑΣ ΟΓΡΟΛΟΓΙΖΩΝ.

Ἰπω τὶ τῶ εἰωθότων ὦ δέσποτα,
Ἐφ᾽ οἷσι ἀεὶ γελῶσιν οἱ θεώμενοι;
Δι. Νὴ τὸν δι᾽ ὅπερ βούλομαί γε· πλὴν ὡτίζομαι.
Ἀριστοφάνης. Τοῦτο δὲ φύλαξαι πάνυ μοι ἐς ἅπαν χολή.
Ξα. Μὴ δῆτερ᾽ ἀστεῖόν τι Δι. πλὴν ἢ ὡς θλίβομαι.
Ξα. Τί δαί; τὸ πάνυ γέλοιον εἶπω. Δι. νὴ δία.
Θαρρῶν γ᾽ ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ ἐς ἐμὲ σκώψεις. Ξαν. τί μήν;
Δι. Μεταβαλλόμενος τὸν ἀναφορέα, ὅτι χθιναῖος.
Ξα. Μηδ᾽ ὅτι τοσοῦτον ἄχος ἐνῆμαι τῶν φερῶν.
Ἐὶ μὴ καθαρήσει τόσ᾽, ἀποπερδήσομαι;
Δι. Μὴ δῆθ᾽ ἱκετεύω· πλὴν γ᾽ ὅταν μέλλω ξεμεῖν.

Γ΄

Ἰπω τὶ τῶ εἰωθότων. αὐτὶ τοῦ ἐθισμένων. μετοχὴ αὐτὶ τοῦ ὀνόματος. καὶ Ὅμηρος· τὸν δὲ αὖτε λέμαχος προσέφη νεμεσσητὸν μῦθος. αὐτὶ τοῦ ὠνείδιστος. ὀξαν θίασι δὲ ὧν ὅμου πορεύεται καὶ παθητὸν μῦθος ἔχων ὧν τῶ ὤμω ἀναφορὰν, ὅπου ὧν τὰ σώματα μαλακὰ χάειν. διὸ καὶ ἀστεῖόν τι λέξαι βούλομαι, ὑπὸ δουλοῦσιν κωλύεται. διὸ δὲ σὺ τῇ εἰσβολῇ διαβάλλει τοὺς τεκμηριωμῶ δοὺς ὡς γελοίοις χρωμένους μὴ σπουδαίοις ὄντας τοὺς θεατὰς ἀποδιαβεβαίωσε.
Νὴ δί᾽ ὅτι βαλῶ μοι. ἰδοὺ αὐτοῦ τὸ, εἰς ταῦτα ὀλιγωρίαν. ὡς καὶ ἐνθεσμοφοριάζουσαι θράττων φησὶν· ὡς δι᾽ ἀγορᾶς οὐ δυνάμεθα σκιὰν φρύγειν τοσαύτας. ἐν ὧν ὦμοι θλίβομαι. σύνταξιν δέ φησιν ὅτι οὐδυνάμεθα ἀνέχεσθαι τοῦ θλίβομαι λεγομένου.
Πάνυ γάρ ἐς ἅπαν χολή. ἀντὶ τοῦ πολύ. τὸ γὰρ πολὺ καὶ ἅπαν πανταχόθεν. Ἀλλαχοῦ δέ ἐλεγμαντία, διὰ τὸ πολλοὺς πυνθάνεσθαι τὸν ποιητὴν αὐτοῦ τούτου. σωκράτους γὰρ ἐξηγουμένου τοὺς τὰ τοιαῦτα λέγοντας. Γέλοιον. ἀστεῖως
Μεταβαλλόμενος μεταφέρων ἀποτιθεὶς ἀπὸ ὤμου εἰς τὸ αὐτὸ μέρος. τὸν ἀναφορέα δὲ ξύλον ἀμφικοιλομένῳ τὰ φορτία ἐξαρτήσαντες οἱ φορτηγοὶ τοῦτο βαστάζουσι.
Μὴ δ᾽ ὅτι τοσοῦτον. μὴ οὕτω τοιήσαι μικρόν τι ἄχθος τοσοῦτον φέρων. Ἀποπερδήσομαι. εἰς τὸ αὐτὸ κατέστησεν ὡς δῆθεν ἄλλων. Πλὴν γ᾽ ὅταν μέλλω ξεμεῖν. οἷον, εἰ ὅλως λέγοις, τί φησὶ λέγε ἂν θέλησ᾽ ὠνήσασθαι, ὅταν μέλλω ξεμεῖν· ἅστε γὰρ ξεμέσαι μι ἐὰν εἴπῃς.

ἀναφορον
τρώματα
γέλοιον. no
τεθηπιάς
ἀνάφορ
γέλοιον. attticum
χεζηπιάς

Ξα. Τίδ' ἦ τίδ' εἶπε ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν. Didym)
Εἴπερ ποιήσω μηδέν, ὥσπερ Φρύνιχος
Εἴωθε ποιεῖν· καὶ λύκις, καὶ Μείγιας, Alexiensis comicus ut est auctor Suidas
Σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.
Δι. Μὴ νῦν ποιήσῃς· ὡς ἐγὼ θεῶν μέγας
Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
Πλεῖν ἢ νι αὐτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
Ξα. Ὦ τρὶς κακοδαίμων ἁρπαξάγχολος οὑτοσί
Ὅτι θλίβεταί μοι, τὸ δὲ γελοῖον οὐκ ἐρεῖ;
Δι. Εἶτ' οὐχὶ βρὶς ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ ξυφή;
Ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν δύνουσος ὑὸς σαμνίου,
Αὐτὸς βαδίζω καὶ πρωῒ τοῦτον ὄχῳ.
Ἵνα μὴ τὸ λαισωρῶ τὸ, μηδὲν χθὸς φέροι;
Ξα. Οὐ γὰρ φέρω γε; Δι. πῶς φέρεις γάρ, ὅς γ' ὀχεῖ
Ξα. Φέρων γε ταυτί. Δι. πίνα ξόπον. Ξα. βᾷ δ' ἔπανω. ∴ ὁ ὄνος
Δι. Οὔκουν τὸ βάρος τοι θ' ὁσὺ φέρεις, ἔνος φέρει;
Ξα. Οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὁδῶμος οὑτοσὶ πιέζεται.
Δι. Γῶς γὰρ φέρεις ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φέρει.
Ξα. Οὐκοῖδ' ὁδῶμος οὑτοσὶ πιέζεται.
Δι. Σὺ δ' οἰῶ ἐπεισθῆ τὸν ὄνον οὐφῆς σ' ὠφελεῖν.
Ἐμοὶ μέρος σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.

Φρύνιχος δίδυμος φησίν, ὅτι ἐνίοις φρύνιχον τὸ κωμικὸν μέμνηται· ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς ἰωμῳδιαμφορίσκοις. ἔστι δὲ παρὰ Δινομίδου κωμῳδεῖται δὲ ὡς ξενικὸν καὶ ὠμὸν Φρυνίχου πνεύματος. καὶ ὅσα ἀλλόγλωσσα λέγων ὡς καὶ νόμεμα. εἰσὶ δὲ καὶ ἀλλοιόρρυθμοι Φρύνιχοι. Φρύνιχος δὲ ὁ μικὸς οὐδὲν γοῦν τῶν ἐποίησεν ἐν τοῖς σωζομένοις ἑαυτοῦ. εἰκὸς δὲ ἐν τοῖς ἀπολωλόσιν εἶναι αὐτὸν τοιοῦτόν τι. Λύκις ἰωμῳδιάσας Ποιητάς. ὡς ψυχρὸν κωμῳδεῖται λέγει δὲ αὐτὸν καὶ λύκον. οὐδὲν φορτικὸν ὁδὲ νοῦς, ἐν τῷ ποιήσω μηδὲν ὧν ὅτοι εἰώθασι ποιεῖν τοῖς σκευοφόροις ἢ σκεύη φέρουσιν, ἢ σκευοφοροῦσιν. ἀντὶ τοῦ σκευοφόρους αὐτοὺς ποιοῦσιν. ἔστι δὲ ἔβρι ασμένον ὁλόγος. ἐν τῷ ποιήσω μηδέν. ὧν οὖν οὗτοι ποιοῦσι σκευοφοροῦντας, εἰσάγοντες, μετὰ πολλῶν. λέγει οὖν τοῦτο, ὧν εἰώθασιν οὗτοι ποιεῖν τοῖς σκευοφόροις.

Γλεῖν ἢ νι αὐτῷ· παρὰ τὸ μηδεικόν. πάντα γὰρ κακὰ ὅτι βροτοὶ κατεπράσκουσιν. ἢ ἐν ὠμῷ πρᾳΐθηκε· διὰ τὸ ἀνδρικὸν οὖν πράσκω φησίν. Ἀρ' ὀξύτατα χολοσ οὗτοσί· ὀξυβελὴς ἀχθόμενος ἐφ' ᾧ βασταζόμενος τῷ λέγει. Υἱὸς σεμνίου δ' ὄνος εἰ πεῖρ ηος δ' ὑὸς, ἡ σεμνίου εἶπε πρὸς ὑπόμοιαν· ἐπειδὴ ὁ οἶνος ἐνσεμνίῳ βάλλεται· ὁ δὲ δύνουσος εἰς τὸ οἶνον ἀλληγορεῖται· σεμνία δὲ καὶ σεμνί μυς, τοὺς ἀμφορεῖς τοῦ οἴνου φασίν. ἐπαιξεν οὖν· ἐπεὶ ὁκέραμος ἐν ἑαυτῷ βαστάζει τὸν οἶνον. Φέρε Τοῦτον δὴ χῶ· ὀχεῖσθαι ποιῶ· ἐπὶ τὸν ὄνον γοῦν ἐγὼ καθήμενος· μοεῖται δὲ τι καὶ αἰσχρόν. αὐτὶ τοῦ ὠὶ βαίνω. αὐτόν. Οὐδὴ θ' ὅτ' ἔχω· καὶ φέρω· ἐπάνω γὰρ τοῦ ὄνου καθεζόμενος ὁ οἰκέτης, ἐβάστα ζε τὸ ἀπάφορον· πινὸς δὲ εἰς τὸ φέρω δύο στιγμὰς ποιοῦσιν, ἀφαιροῦντες τὸ μῶ· τὸν δ' οὖ, τὸ μιανστιμιόν. Πιέζεται· κατενέχθη ὅμοσ ὠὶ αὐτὸς ὧν τὸ πιέζομαι. Ἐνοῖ μέρος σὺ τὸν ὄνον· αὐτὶ τοῦ κατὰ τὸ μέρος· ἢ σύντμησον ἴσως μέρος κατὰ τὸ ἀμοιβὶν βαστάσειν τὸν ὄνον.

Τί γὰρ

Ξα. Οἴμοι κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ δεδράκυῖα μάχομαι·
Ἢ τὴν σε κωκυτὸν ἀνέκαλλον μακρά·
Δι. Κατὰ βᾶ πανοῦργε καὶ γὰρ ἐγὼ φιλοθύραξ
Ἤδη βαδίζων εἰμὶ φιλοπρόπτολέμε
Ἕλκει πραττάλιον πειθόμενον· ὡς ἡμὶ ὡς ἐμέ.
Ἡρ. Τίς τὴν θύραν ἐποτάξεν· ὡς κεν τευλικῶς
Ἐμηλάθ' ὅστις· εἰσέτεμοι τουτὶ τίην
Δι. Ὄωσῖσ· Ξα. πόθεν· Δι. ὀκένεθυμήθης; Ξα. τὸ πῖ·
Δι. Ὡς σφόδρα μ' ἔδῆσε· Ξα. νὴ δία μὴ μαίνοιό γε·
Ἡρ. Οὗτοι μὰ τὼ δῆμη ξαδίως ἀμαι μὴ γελᾶν·
Καίτοι δάκνω γ' ἐμαυτόν, ἀλλ' ὅμως γελῶ·
Δι. Ὦδυσεῦ μόνιε πρόσελθε· δέομαι γάρ τί σου·
Ἡρ. Ἀλλ' ὀχοῖός τ' εἰμὶ πᾶσ' ὀσφρήσασθαι τὸν μέλω.
Ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κἀμῷ νιν·
Τίς ὀνὸς· τί κόθορνος καὶ ξοπτελον ξυνηλθέτην·
Ποῖ γῆς ἀπεδήμεισ· Δι. ἐπιβάτευον κλεινθένει.

Τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐραμαι χολωμένου· πρὸς τοὺς χρόνους· ὅτι ὁ Ἡρακλῆς πρότερον ἔτει ὕστερον τοῦ Διονύσου· ὁ τε περὶ Ἀρίνουσιν ἐν ἵκαρι ναυμαχίᾳ οἱ ἀθλητοὶ σὺν μαχόντων δούλων· πρόκλα καθαρότερον ἀλλεῖσ' ναυμαχίας, οὓς ἀλυθέρωσεν· πρὸς τοῦτο οὖν χαρίεντιζόμενόν λέγει, ὅτι εἰ καὶ ναυμαχίᾳ ἐμάνιακὰ ἀφειμένοι ἐλύθερ. ὥστε οἰμώζειν αὐτὸν ἐλεύσεσι· ἢ δὲ ἀργίνουσαι, πόλις τῆς Αἰολίδος, ἀντιπέρας ἡ Λέσβου κ φησὶν ὁ μανίασ καλούμενος ἄκρας.

Κατὰ βᾶ πανοῦργε· τὸ χ, ὅτι ἰωνικῶς καταβαφησί· πρὸς τοὺς ἀξιοῦντας, ὅτι καταβήθι λέγεται μόνως· τὸ δὲ πανοῦργε, ἡμέσως μὲν μετρίως περὶ φαμεν· ἀπιθανοὶ δέ, ἐπὶ τῷ σφοδρᾶς ἀτιμίας.

Ὡς κεντευεικῶσ· πρῶτον μὲν ἕως τοῦνου ὑπειλούμην δρυοπώλεγε ὁ Ἡρακλῆς, συνλαθόστις· εἶτα τὸν ὄφιν κατασλαγείσ, τὸ μὲν ἀνόλουθον, οὐκαὶ ἐπλήρωσεν, εἰ πῶν ὅστις ἔστιν· ἀλλὰ θαυμάσας ἐπρώτησε τίς ἐστιν· κεντευεικῶσ δέ, ἀντὶ τοῦ ἀνόσμως καὶ ὑβριστικῶς· ὅτι ἦν οἱ Ἰκάριοι ὑβρισταί· ἐπὶ τοῦτο οἶδεν Ἡρακλῆς ἰλιφλιπρὸς αὐτοὺς μάχας γράφεται, ἀντὶ τοῦ μαλακῶς· ἐρωνδύεται γὰρ Ἡρακλῆς· ὁ γὰρ Διόνυσος, μαλακὸς καὶ τρυφερός· Ὅπαῖσ· ὁδίονυσος νδύῃ πρὸς τὸν ξανθίαν· καὶ λέγει μφραιωόμενος ὡς δείσαντος αὐτὸν τοῦ ἡρακλέους· ἰκαβόλου γάρ τι οὗτον εἰσάπαν Didym)σι γὰρ δύουσιν ἰκαυχματίαν· Μὴ μαίνοιόγε· δίδυμος ἀντὶ οὐ μὴ μανείησ· πῶσαν τερον ἢ, αὐτὶ τοῦ ὑπελάβεσε μαίνεσθ ὁ ἡρακλ· ἢ ὅτι μὴ μανείησ' ἦ, ὡς ὑπολαβεῖνσε τ' ἡρακλέα φοβηθῆναι

Ἐπιλοιωτῶ· δίονυσιακὸν φόρεμα· προλοιωτὶν ἐφόρ λεον τὶν· ἵνα ἡ, ὡσ ἡρακλῆς· ἡρακλέους γὰρ φόρεμα ἦλεον τή· προλοιωτὶν δέ, ἵνα ἡ φοβερὸς ἢ πρόκωτος γυναικείῳ ἐκπίνησ σινδύματι·

Κόθορνον· ὅτι ὁ κόθορνοσ, εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἁρμόζει· σῶσεν καὶ θηραμένης κόθορνον ἐλέγετο· ὅτι τοῖς καιροῖς ἐναρμόνιος δύναται· οἱ δέ, ὅτι ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἁρμόττει· ὁ δὲ ξενοφῶν ἐν ἑλλωτικοῖς, ἀμφοτέροις τοῖς τῶν ἁρμόζειν αὐτὸν φησιν· ἐκ πολλῆς δὲ ὁ ἡρακλῆς ὁρῶν τὸν ἄτοπον τοῦτον σκευοφόρον· καὶ ὅτι τὰ ἄμικτα ἐμίσχε· ὁ μὲν γὰρ κρόκωτος καὶ ὁ κόθορνος γυναικεῖά ἐστιν· ἡ δὲ λεοντῆ καὶ ῥόπαλον ἀνδρῶν. Ἐπεβάλουν ἰλιφθέντ· πείθ· λέγεται γὰρ καὶ ὠὶ πεσὼν τὸ ἐπιβαλοῦμαι· ἢ ὠὶ συνουσίασ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ἀλόπων ζώων· ἀπὸ τοῦ βαίνομαι.

submersimus

συνουσιάζει. Κλεισθένης δὲ ὁ Σιβυρτίου, ἐπὶ μαλακότητι κωμῳδεῖται. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον. διὸ καὶ λίαν οὐ χαίρει, εἰκάζει αὐτόν. κωμῳδοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ ὡς τὸ πασχητιᾶν. ἐμφαίνει οὖν ἐπὶ τὴν στρατείαν ἀπιόντα, μετὰ Κλεισθένους αὐτὸν στρατευσάμενον. καὶ τὸ ἐπιβάτευον, ἐκεῖνο, καλῶς ἐμφαίνει. ἐστρατήγησε δὲ νεωστὶ καὶ ἐπὶ Κλεισθένους οὗτος. σφὼ· νὴ τὸν Ἀπόλλω θαυμάζων ὡς ἀπιστῶν λέγει ὁ Ἡρακλῆς. τινὲς δέ, εἰς τὸν Ἀπόλλω δύο στίζουσι. καὶ ἕως τὸ ἐξηγρόμην.

ΗΡ. Κἀναυμάχησας; ΔΙ. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
Τῶν πολεμίων, ἢ δώδεκ' ἢ τρισκαίδεκα.
ΗΡ. Σφώ; ΔΙ. νὴ τὸν Ἀπόλλω. ΞΑ. κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. *ex persona Xan.*
ΔΙ. Καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγινώσκοντί μοι
Τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος
Τὴν καρδίαν ἐπάταξε πῶς οἴει σφόδρα. *Eurip.*
ΗΡ. Πόθος; πόσος τις; ΔΙ. μικρός, ἡλίκος Μόλων.
ΗΡ. Γυναικός; ΔΙ. οὐ δῆτ'. ΗΡ. ἀλλὰ παιδός; ΔΙ. οὐδαμῶς.
ΗΡ. Ἀλλ' ἀνδρός; ΔΙ. ἀπαπαῖ. ΗΡ. ξυνεγένου Κλεισθένει;

Ἀπαπαί

Κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. σκώπτει τὸν Διόνυσον καὶ ἐγώ φησιν ἀνέστην ἐξεγειρόμενος, δηλῶν ὅτι ὄναρ ταῦτα ἔπραξεν. οἱ δέ φασιν ὡς ὁ Διόνυσος ταῦτα λέγει. κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. ὡς τῶν ὑπὸ τοῦ ψευδομένου ὑπὲρ λεγόντων τοῦτο. καὶ ὃ δηλοῦται ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. οἱ δέ, τῷ Ἡρακλεῖ παρανέμουσι τοῦτο. οἱ δὲ τῷ Ξανθίᾳ. καὶ τὸ νὴ τὸν Ἀπόλλω τοῦ Διονύσου. μόνον γὰρ τὸ σφὼ λέγειν τὸν Ἡρακλῆν. Τὴν Ἀνδρομέδαν. διατί μὴ ἄλλο τι τῶν πρὸ ὀλίγου διδαχθέντων καὶ καλῶν. ὑψίπυλης, Φοινισσῶν, Ἀντιόπης. ἡ γὰρ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει προεῖται. ἐπειδὴ οὖν συκοφαντητέα ἦν τὰ τοιαῦτα. Μικρὸς ἡλίκος Μόλων. παίζει. ἔστι γὰρ μεγαλόσωμος ὁ Μόλων. Δίδυμος δέ φησιν ὅτι δύο Μόλωνές εἰσιν, ὁ ὑποκριτὴς καὶ ὁ λωποδύτης. καὶ μᾶλλον λωποδύτην λέγει. ὃς ἦν σμικρὸς τὸ σῶμα. Τιμαχίδας δέ, τὸν ὑποκριτὴν λέγεσθαι Μόλωνα. Ἄλλως. γράφεται μακρός. ἵνα ὁ Κροτωνιάτης νοῆται. ἀνὴρ μεγάλῳ σώματι παρὰ τὸ τῆς φύσεως κεκοσμημένος ὡς τοῖς ὁρῶσι παρέχειν ἔκπληξιν. ἐγένοντο δὲ αὐτοῦ ἓξ ἐν Ὀλυμπίᾳ πάλης νῖκαι. μία δὲ ἐν παισὶν ἐξ αὐτῶν. Πυθοῖ δὲ ἔν τε ἀνδράσιν ἓξ καὶ μία ἐνταῦθα ἐν παισίν. ἀφίκετο δὲ καὶ ἕβδομον παλαίσων ἐς Ὀλυμπίαν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐγένετο οἷός τε καταπαλαῖσαι Τιμασίθεον πολίτην τε ὄντα αὐτοῦ καὶ ἡλικίᾳ νέον. λέγεται δὲ καὶ ὡς κομίσειεν αὐτὸς αὐτοῦ τὸν ἀνδριάντα ἐς Ἄλτιν. λέγεται δὲ ἐς αὐτὸν καὶ τὸ ἐπὶ τῇ ῥοιᾷ καὶ ἐπὶ τῷ δίσκῳ. ῥοιὰν μὲν δὴ οὕτως εἶχε βιαζομένῳ, ὥστε αὐτὸς λυμήνασθαι παίζων. ἑστεμμένος δὲ ἐπὶ ἀληλιμμένῳ τῷ δίσκῳ γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ ὠθοῦντας ἀπὸ τοῦ δίσκου. ἀποθανεῖν δὲ ὑπὸ θηρίων φασὶν αὐτόν. ἐπιτυχεῖν γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι αὐαινομένῳ ξύλῳ. σφῆνες δὲ ἐγκείμενοι διίστασαν τὸ ξύλον. ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος ὁμιλῶν καθίησι τὰς χεῖρας ἐς τὸ ξύλον. ὀλισθάνουσι δὴ οἱ σφῆνες. ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου λύκοις ἐγένετο εὕρημα. μάλιστα δὲ πως τὸ θηρίον τοῦτο ἐν τῇ Κροτωνιάτιδι πολύ τε μέμηνε ἄφθονον. ταῦτα δέ φησι κατὰ λέξιν Παυσανίας ἐν δευτέρῳ Ἠλειακῶν. Γυναικὸς οὐ δῆτα. τινὲς ἀπὸ τοῦ γυναικὸς ἀμοιβαῖα ποιοῦσι. τινὲς δέ φασιν ὅλον τὸν Ἡρακλέα λέγειν, λογιζόμενον τίνος ἠράσθη, Διόνυσος. τοῦ δὲ Διονύσου εἰπόντος τὸ ἀπαπαί, ὁ Ἡρακλῆς ὑπονοεῖ, ἀνδρὸς ἐρασθῆναι Κλεισθένους τὸν Διόνυσον. Ἀπαπαί. γράφεται ἀπαπαπαί. διὰ τὸ γὰρ οὐκ ἠσθημένου τοῦ Διονύσου.

καὶ

ἀπαπαί.

Left margin notes: *Ἀπαπαί* · *Molons duo* · *Milone Crotoniate* · *Eurip.* · *Eurip.* · *Eurip.* · *Eurip.* · *Didym.* · *Pausanias*

ΔΙ. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦδελφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς.
Τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
ΗΡ. Ποῖός τις ὦδελφίδιον; ΔΙ. οὐκ ἔχω φράσαι.
Ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
Ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
ΗΡ. Ἔτνους; βαβαιάξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
ΔΙ. Ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφές, ἢ 'τέρᾳ φράσω;
ΗΡ. Μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
ΔΙ. Τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος
Εὐριπίδου. ΗΡ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος;
ΔΙ. Κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων, τὸ μὴ οὐκ
Ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ΗΡ. πότερον, εἰς ᾅδου κάτω;
ΔΙ. Καὶ νὴ Δί' εἴ τί γ' ἐστιν ἔτι κατωτέρω.
ΗΡ. Τί βουλόμενος; ΔΙ. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
ΗΡ. Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; ΔΙ. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
Ἔτ' ἐστὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ ἄρα καὶ τοῦτ' ἄρα.
Οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.
ΗΡ. Εἶτ' οὐ Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐριπίδου
Μέλλεις ἀναγαγεῖν, εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;

καὶ ὁ Ἡρακλῆς ἐπήνεγκε. μὴ τοῦ Κλεισθένους, διὰ τὸ ἐπιβάτευον Κλεισθένει. Οὐ γάρ, ἀλλ' ἔχω κακῶς. ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἀλλά. τὸ ἀλλὰ παρέλκει ἀττικῶς. ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. Ἑτέρᾳ φράσω. διδάσκω σοι ὡς ἐρῶ. ὑποβαλῶ σοι τὸν ἔρωτα τοῦ ἔτνους. ἢ ἄλλῳ τινὶ ὑποδείγματι φράσω. ἔστι δὲ ἡμιστίχιον ἐξ Εὐριπίδου. Ἔτνους. ὀσπρίου τινός. ὡς ἀδηφάγον δὲ τὸν Ἡρακλέα κωμῳδοῦσι. τὸ δὲ ἔτνος εἶδος ἀθάρας. οἱ δὲ ἀνδρεῖοι καὶ πρὸς τὰς μάχας θαυμαστοὶ ἔτνος ἐσθίουσιν ὡς συντελοῦν αὐτοῖς πλεῖστα, ὡς οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ λέγουσιν. Καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος. τινὲς βούλονται ἐν προσώπῳ λέγειν ὅλον. τινὲς δὲ διαιροῦσι τὸ τοῦ τεθνηκότος. ὡς τοῦ Ἡρακλέους λέγοντος αὐτό. οὕτω δὲ καὶ διδασκαλίαι φέρουσι. τελευτήσαντος Εὐριπίδου, τὸν υἱὸν αὐτοῦ, δεδιδαχέναι ὁμωνύμως ἐν ἄστει, Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας. Οἱ μὲν γὰρ οὐκέτ' εἰσίν. Εὐριπίδου ἐξ Οἰνέως. σὺ δ' ὢν ἔρημος ξυμμάχων ἀπόλλυσαι. οἱ μὲν γάρ, οὐκ ἔτ' εἰσὶν οἱ δ' ὄντες, κακοί. Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν. Ἰοφῶν υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης. ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα. καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν. εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ Σοφοκλῆς οὐκ εἰμί. καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραγνῶναι. οὐ μόνον δὲ ἦχοι εἰλῶσι τοῖς περὶ Αἰσχύλον καὶ Εὐριπίδην ἀλλὰ καὶ Ἰοφῶντι συνηγωνίσατο τῷ υἱῷ. Τοῦτο γὰρ μόνον ἔτ' ἐστὶν ἀγαθόν. ἠγωνίσατο γὰρ καὶ ἐνίκησε λαμπρῶς ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. διὸ ἀμφιβάλλει μήποτε τοῦ Σοφοκλέους εἴη. Ὅπως ἔχει. εἴτε αὐτοῦ δηλονότι τὰ ποιήματα εἴτε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Σοφοκλέους. τοιαύτη γὰρ περὶ αὐτοῦ τοὺς πολλοὺς δόξα κατεῖχε. πρότερον δέ, τῇ ἡλικίᾳ ἢ τιμιώτερον. ἦν γὰρ ὁ Σοφοκλῆς Αἰσχύλου μὲν ἔτεσιν ἑπτὰ νεώτερος, Εὐριπίδου δὲ κδ.

Margin notes: *Eur.* · *Eur.* · *Euri.* · *Euri.* · *Satyr.* · *ἀλλὰ sup. attice* · *Hemistich.* · *ἔτνος* · *ἔτνος ἀθάρας* · *Iopho trag. sophoclis [filius] tre. tangi[tur]... piente a[c] nit. notat ... cicerone* · *Si [deest] soph. ... sum no de ... si despicio ... cles no sum ... pulchru[m]* · *Choerilus* · *Sophoclis A... li & eurip... etas*

Βάτραχοι

Σὺ πρὶν γ' ἂν ἰοφῶντα. κωμῳδεῖται δ' ἰοφῶν ὁ υἱὸς Σοφοκλέους, ὡς τὸ τοῦ πατρὸς λέγων· οὐμόνον δ' ὧν παῖς τοῦ πατρὸς τραγῳδίας ἐστὶν ἀφεθῆναι κωμῳδεῖται, ἀλλ' ἐστὶ τῷ καὶ ψυχρὸς, καὶ μακρὸς εἶναι. τὸ δὲ κωδωνίσω, ὅτι πρὸς τῷ ὀρμεῶν δοκιμάζεται τῷ τοὺς ἱππους κωδωνοῦν φόφῳ. ἢ τοὺς ἱππους οὕτω ἐδοκιμαζον ἐν φοφώδεσι εἶσιν. ἢ ἐθόρυβον ὑπομένειν δύνανται. μήποτε ἐν πολέμῳ εἰς κίνδυνον ὑπαγῶν τῶν ἐμβληθεῖεν καὶ τοὺς ὀρτυγας. πρὸς δὲ ἀπὸ τῆς ἀγέλης τῷ σεσθρῶν. ἐπεὶ οὕτω δο

Φυλλίδες τῶν κιμάζοισι δι' αἰρούοντες.

τινὲς δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς φυλάκων. δημήτριος γὰρ φησιν ὅτι λατὸ τὰς φυλακὰς ἐγγρά-

φασι, ἰωόθεσι δι' ἐσήμαινον ὅπως αὖ, φθέγγωνται. βέλτιον δὲ τὸ ἐπὶ τῷ ἴωπερ καὶ τῆς ἀγέλης τὰ ἄλλα ἐχεδίασεν. Εὐήλιος. ἀπολοικὸς καὶ ἐλευθέριος. τοιοῦτος δὲ ὁ σοφοκλῆς. Ἀγάθων δὲ. οὗτος ζαπικὸς ποιητὴς. ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο.

Demetrius

Ποθεινὸς τοῖς φίλοις. τοῖς σοφοῖς. οὗτος δὲ ὁ ἀγάθων, ἰωμῳδοποιὸς τῶν σωφρόνων διδασκάλου. ἀγαθὸς γὰρ πρόσωπα καὶ τὴν τραπεζαν λαμπρὸς. καὶ φασὶν ὅτι πολύτρωπος, συμποσιον, σὺν ἑστιάσει αὐτοῦ γεγραπται. πολλῶν ἅμα φιλοσόφων σὺν αὐτῷ, καταχέμενον Ἐσ μαλιάρων δύναχίαν. ἢ ὡς περὶ τετελευτηκότος λέγει, ὡσανεὶ περὶ τῶν μαλιάρων νήσων. ἢ ὅτι ἀρχελάῳ τῷ βασιλεῖ μέχρι τελευτῆς μετὰ ἄλλων πολλῶν σωφρονιστὴς ἐμαλακίζετο. καὶ μαλιάρῳ δύναχίαν ἔφη τὴν σὺν βασιλείοις. τοῦτο δὲ περιῤῥῶνοιαν. Ξενοκλῆς. υἱὸς καρκίνου ξενοκλῆς, κωμῳδεῖται ὡς ἄξεστος ἐν τῇ ποιήσει καὶ ἀλληγορικός. ἀδελφοὶ δὲ αὐτοῦ, ξενόκλεστος καὶ ξενότιμος. εἰσὶ δὲ φασι δύο ξενοκλεῖς τραγῳδοὶ γεγονότες. τρίτος δέ ὅτι τούτοις ὁ μώνυμος πολιτικὸς. φαῦλον μὲν πρόσωπον. ζῆλ δὲ δήμῳ χολαρεύς. Πυθάγγελος δὲ τραγῳδίας ποιητὴς. μοχθηρός· ἠδάσμος. ὅθεν διάς δὲ ὑπομνηθεὶς πυθαγγέλου φησὶν ὅτι οὐφρονεῖς ἑτέμου δ' τοῦτο πυθαγγέλου μνημονεύοντες, καλῶς δὲ δ' πολιτῶν ἐδείξεσθαι δοῦλος τὸ προλειμμένον. Ἀκαλήτερα. πολυλογώτερα εἰσὶ γοῦν γὰρ δυσκολαίνης ἐκαλίζετο. Ἐπιφυλλίδες. τὰ ἐπιλειμμένα τοῖς μεγάλοις βότρυσι βοτρύδια. ἀλλ' ἄλλοι σρατοσ ἢ, τὰ καθ' ἑαυτὰ μικρὰ. μικλητικὰ δὲ οὕτως, διὰ τὸ τοῖς φύλλοις καλύπτεσθαι ἢ τὰ κατὸς αὐτοῖς τοῖς φύλλοις. Ἄλλως. ἐπιφυλλίδες εἰσὶ τὰ ἐν τοῖς βότρυσιν ἐν ἀρχῇ περιτῶ μματα. οἱ δὲ φασι τὰ ἐν κορυφαῖς τῷ κλημάτων. τοῦτα γὰρ οὐχ ὑπολείπω τῷ φύλλων ὡς οἱ βότρυσ.

Χελιδόνων μουσεῖα. λωβητὴς τέχνης.
Ἄφρουδε θᾶττον ἢ μόνον χρὸν λαβὴ.
Ἄττα προσουρήσαντα τῇ βαγαρίδι.
Γόνιμον δὲ ποιητὴν ἀν, οὐχ ὕρεις ἔτι
Ζητῶν ἀν, ὅστις ἔρημα γηραιὸν λάκοι.
Ἡρ. Ῥᾴδιον. Δι. ὦδί γόνιμον. ὅστις φθέγξεται.
Τοιοῦτον ἴσπερ παρακεκινδυνευμένον.
Ἀιθέρα δ' ὃς δώματιον ἤχρου πόδα.
Ἢ φρένα μὲν ὀκεθέλασιν ὁμόσαι καθ' ἱερῶν.
Γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίαι φρενός.
Ἡρ. Σὲ δὲ ταῦτα ἤρεσκε; Δι. οὐ μὰ τὸν ἀπόλλω μὲν οὔ.
Ἡρ. Ἦ μὴν καβαλᾶ γ' ὅστις ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
Δι. Μὴ γὰρ ἐμὸν οἰκεῖον εἶναι σοὶ γὰρ οἰκίαν.
Ἡρ. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε τὰ μυρίνη φαίνεται.
Δι. Δεινῶν μὲν δώσει. Σα. περὶ ἐμοῦ δ' ὀρθῶς λόγος;

πρυες ἀλλ' ἐπανωφύοντα.
δείκρυσι δ' ἐν πυθέᾳ ὡς ου δὲν περὶ λόγου ἐστί.

Χελιδόνων μουσεῖα. παρὰ τὸ συναλίμηνα δύσι πόδων. πολὺς δ' ἐμπίπτει κισσὸς δυσφυὴς καλάδος. χελιδόνων μουσεῖα. αὐτὶ τοῦ βάρβαρα καὶ ἀσώστα. καὶ γὰρ παροιμία ἐστὶ τῷ βαρβάρων καὶ πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶς ὄντα ἢ ὁμῶν. τοιῶν γὰρ τὸ χελιδόνων γένος. πολὺ δὲ διὰ τὸ πολὺ τῆς φωνῆς αὐτῶν τοὺς ἀκούοντας ἀπὸ τὸ μέλος διαφαίνον. ὃ σὺ τοῖς ἔξω, ὅπερ ἐμέλετε τοὺς θρᾳκικὰ χελιδών.

Ἄφρουδε. ἀφανῆ ὑπὸ τῆς χειρὸς.

Ἤν μόνον. ἤγουν ἐὰν ῥᾴδιος τοὺς περιεσῶσε ἐπαμυνεῖ ταῖς χεῖσι τῷ δραμάτων. Προσουρήσαντα. δύσοσμον ἀπεργασάμενον τὸ δράματι ἐπεὶ νεθέντα. Γόνιμον δὲ ποιητὴν. φυσικὸν τινα. ἢ μὴ βεβιασμένον. ἢ γεννητικόν. Γαραικεκινδυνευμένον. ὑψηλόν. βλάσφημον. παράδοξον ἀσύνετος.

Αἰθέρα δύος. ἐξ ἀλεξάνδρας δυσκωδόν. ἢ χρόνου πρόβαινε πόδα. ἢ ἐμὲ μελαίνῃσι σοφοκλέους. ὁ μνυμι δ' ἱερὸν εἰθέρα, ἰοίκησιν δύος. Γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν. ταῦτα ἐξ ἐπαλύνου δυσπίδου. ἢ γλῶσσομόμοχθη δ' φρίκῃ, ἀνώμοτος. Σὲ δὲ ταῦτα ἤρεσκεν. αὐτὶ τοῦ σὶ ἀπίκως. σημειοῦν γοῦν ὅτι οἱ ἀπίκοι κεχλιωτὰ τῷ τοιούτῳ σχηματισμῷ. καὶ δυσκωδὸς ἐν βάκχαις. ἰματα φορεῖ καὶ θήβας ὅδε. Μάλα μὲν ἢ μαίνομαι. ἀπίκοι μᾶλλον ἢ μαίνομαι. οἱ μὲν, φασὶν ἐκτείνουσιν. οἱ δέ, συστέλλουσι. μεταλαμβάνεται δὲ εἰς τὸ μῶν, ἢ οὐκ. ἀλλὰ καὶ μᾶλλον. ἢ γὰρ μὴ ἀπαγόρευσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς, αὐτὶ τῆς οὐ ἀρνήσεως παραλαμβάνεται. Ἄλλως. ἀλλὰ μᾶλλον ἢ μαίνομαι ἐπαῤῥησιάζομαι τοῦτ' ἔστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει.

Κόβαλλα. καλοῦρια καὶ αὐθάδη καὶ αὐτόβουλα. δύσκολος. κατεσκωμμένα. ἀπαίδευτα. καὶ ἰδιόβουλους κοβάλλους. Μὴ γὰρ ἐμὸν οἰκεῖ. καὶ τοῦτο παρὰ τὸ ἐν ἀνδρομάχῃ. μὴ γὰρ ἐμὸν οἶκον μοῦν, ἐπὶ γὰρ ἀρμόσω. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε αὐτὶ τοῦ ὅλως. καὶ σωόλως καὶ ἔστιν οἷον ἀπόλως. πέπλασε γὰρ ἔλεγον. οἷον τοὺς δούλους. ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ πεπλεγμένοι ἔκειντο.

Δεινῶν μὲν δώσει. τοῦτο γὰρ ἐπίστασαι ἐπενόησεν. παῦτα μέν φησι δώσει. καὶ μὴν ῥῖνε πραγματεύσας. ὅτι ἀφήφαιστος ὁ ἡρακλῆς.

ΔΙ. Ἀλλ' ὧνπερ οὕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν φέρων
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
ἐχρῶ τόθ' ἡνίκ' ἦλθες ἐπὶ τὸν κέρβερον,
τούτους φράσον μοι. λιμένας. ἀρτοπώλια.
πορνεῖ'. ἀναπαύλας. ἐκτροπάς. κρήνας. ὁδούς.
πόλεις. διαίτας. πανδοκευτρίας. ὅπου
κόρεις ὀλίγιστοι. ΞΑΝ. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος;
ΗΡ. Ὦ σχέτλιε. τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
ΔΙ. Μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπως τάχιστ' ἀφίξομεσθ' εἰς ᾅδου κάτω.
καὶ μήτε θερμὴν, μήτ' ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
ΗΡ. Φέρε δὴ τίν' αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα.
μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
κρεμάσαντι σαυτόν. ΔΙ. παῦε πνιγηρὰν λέγεις.
ΗΡ. Ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς σύντομος τετριμμένη
ἡ διὰ θυείας. ΔΙ. ἆρα κώνειον λέγεις;
ΗΡ. Μάλιστά γε. ΔΙ. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον.
εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
ΗΡ. Βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
ΔΙ. Νὴ τὸν Δί'. ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
ΗΡ. Καθέρπυσόν νυν ἐς κεραμεικόν. ΔΙ. κᾆτα τί.
ΗΡ. Ἀναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν. ΔΙ. τί δρῶ.
ΗΡ. Ἀφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ.
κᾆτ' ἐπειδὰν φῶσιν οἱ θεώμενοι

Κρήνας. γράφεται κρημνούς. ἐκτροπὰς δὲ εἰκνούσεις τῶν ὁδῶν. ὅπου τις εἰς τὰ πίνεσθαι δύναται. διὰ τὸ εἶναι τρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ καὶ κρύπτεσθαι, ὅταν παραχρῆ τις γίνεται τῶν νεκρῶν. ὅσα δὲ οἱ ὁδοιπορούντες ἐπάνω τῆς γῆς εὑρίσκουσι καθ' ὁδόν, ταῦτα καὶ αὐτὸς οἰόμενος καὶ ὑπὸ γῆν εἶναι, ἐρωτᾷ περὶ τούτων. Μήτε θερμήν. μήτε ὅπου δεῖ καῦμα. μήτε δυσχείμερον ὁδὸν εἴπῃς. Θρανίου. θράνους καὶ θρανίτια τινὰ διφρία ὑποπόδια ἔλεγον. καὶ παρὰ τῷ ... ἐπὶ τῇ ... ἐφῶν οἱ ἀπαγχόμενοι, ἀρτῶσι ἑαυτοὺς ἀπολακτίζοντες αὐτά. ἔστι δὲ κάλων ἡ σχοινία καλῶς. Πνιγηρὰν λέγεις. καῦμα τῶδε. ἅμα μὲν ὅτι θερμὴν, ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον. καὶ τὸ θρανίον. Σύντομος. ὅτι οὐ μόνον ἐπίτομον λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ σύντομον τετριμμένην δέ, ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ ὁδοῦ κατημαξευμένης. ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ τρίβεσθαι τὸ κώνειον. Ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον. καὶ ὡς ἐπὶ ὁδοῦ ψυχρᾶς, καὶ ὅτι κατὰ ψῦξιν φονεύει τὸ κώνειον. ἀρχόμενος δέ, ἐστὶ τἀντικνήμια, ἀπὸ τῶν ποδῶν δὲ οὕτως ὁ θάνατος ἄρχεται. πρῶτος αὐτοὺς κατὰ ψῦξιν. ὡς τοῦ ζωτικοῦ αἵματος περὶ τὴν καρδίαν συστελλομένου. Κατάντη. οὕτως ἀττικοί. ἀντὶ τοῦ κατωφερῆ. εὐκολώτεραι γὰρ καὶ τὰ τοιαῦται ὁδοί. Ἀφιεμένην τὴν λαμπάδα. τοὺς λαμπαδιστὰς ἀγῶνας. λαμπαδοδρομίαι δὲ γίνονται τρεῖς ἐν τῷ κεραμεικῷ. ἀθηνᾶς. ἡφαίστου. προμηθέως. κεραμεικὸς δὲ τόπος ἀθήνησιν ὅπου συνετέλουν οἱ ἀθηναῖοι κατ' ἐνιαυτόν, λαμπαδοῦχον ἀγῶνα. πρὸς ᾗ τῷ τόπῳ τοῦτον πύργον τινὰ ὑπάρχειν φασίν. ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα, θεωρεῖν τὴν λαμπάδα. καὶ ὅταν οἱ πρῶτοι λαμπαδίζοντες ἀφεθῶσι, καὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πύργου ἀφεῖναι ἑαυτὸν κάτω. εἶναι γὰρ

ὁπται
υδα
...ανους
...υλια
...ητις
...pradu cursores
...nicus

εἶναι, τόθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. ΔΙ. ποῖ; ΗΡ. κάτω.
ΔΙ. Ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύω.
οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. ΗΡ. τί δαί.
ΔΙ. Ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. ΗΡ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολύς.
εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ.
ἄβυσσον. ΔΙ. εἶτα πῶς γε περαιωθήσομαι.
ΗΡ. Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωΐ σ' ἀνὴρ γέρων
ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
ΔΙ. Φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.
πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε. ΗΡ. Θησεὺς ἤγαγε.
μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία.
δεινότατα. ΔΙ. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου.
οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. ΗΡ. εἶτα βόρβορον πολὺν
καὶ σκῶρ ἀείνων. ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
ἀπόπεμ... ρέον ἀπὸ τοῦ νάω...

Εἶναι, ἔσεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἀφεῖναι τοὺς δρομέας. τινὲς γράφουσιν εἶτε ἀντὶ τοῦ ἀφεῖτε. οἱ δρομεῖς δηλονότι. τοῦτο δὲ γνωριμώτερον ἔχει τὸν νοῦν. ἐπειδὰν οἱ θεώμενοι εἴπωσιν ἀφεῖτε, δηλονότι οἱ τρέχοντες, καὶ σὺ σαυτόν. γράφεται δὲ ἐν πολλοῖς εἶναι, ἀντὶ τοῦ εἶτε μήποτε τὸ δεύτερον εἶναι, τὸ ἐς καὶ σὺ σαυτὸν ἁμαρτανομένου τοῦ πρώτου, λέγοντος εἶναι ... ἔχειν. ὡς τῶν θεωμένων ἐπικαλούντων τὸ σημεῖον ἀφιέντι κατὰ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα, οὕτως εἶναι. Ἄλλως. ὅτι ἐν τῇ ἀφέσει τῶν λαμπάδων σημεῖον ἦν τοῖς μέλλουσι δραμεῖν ὡς δεῖ τοῦ δρόμου κατάρξασθαι. ἦν δὲ τοῦτο πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι παρὰ τυρσηνοῖς τὴν σάλπιγγα.

Ἀλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου. ὁ ἐγκέφαλος τῷ ἀνθρώπῳ, ἔχει ὑφασμένον ὑμένας ἐοικότας τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. καὶ ἄριστα ..., ὅτι πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ ἐγκεφάλου. ἔστι γὰρ ὥσπερ θρία δύο συγκείμενα. θρία δέ, τὰ τῆς συκῆς φύλλα. καὶ τὰ θρῖα δέ, οὕτως σκευάζεται. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ κατειλεῖσθαι τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις. οἱ δὲ σκευασία ἐστί, στέαρ, μέλι, ᾠά, σεμίδαλις. ἔθυσαν δὲ καὶ τὸν ἐγκέφαλον ὅτι ἂν κατειλήσαντες τοῖς τῆς συκῆς φύλλοις, ἢ μετὰ τῶν ἄλλης τοῦ θρίου κατασκευῆς, ἢ καὶ μόνον. πρὸς ὃ παρέθηκε τὸ θρίον. Ἄβυσσος. ἣν οὐ δὲ βυθὸς δύναται χωρῆσαι. τινὲς δὲ τὸν βυθὸν βυσσὸν λέγουσι. Τυννουτωΐ. συνάγων τοὺς δακτύλους καὶ τὴν παλάμην κοιλάνας φησίν. ἀντὶ τοῦ μικρῷ. ὁμοίως δὲ καὶ τυννὸν τὸ νήπιον. ἀντὶ τοῦ τιννόν. τὸ ἐπὶ παρὰ τοῖς πλείοις καθεστηκός. φοβεῖ δὲ αὐτόν, ἐπιτηδὲς σμικρύνων τὸ πλοῖον.

Δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών. οὐχ ὡς τοῦτο λαμβάνοντος. ἀλλὰ πρὸς τὸν δικαστικὸν μισθὸν ὅτι δύο ὀβολῶν ἦν. ἅμα οὖν διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολούς, καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον, δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἐπιφέρεται γοῦν ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύο ὀβολώ. ὕστερον ἦν τριώβολον. τοῦτο τῶν στρατηγῶν κολακείας χάριν προστιθέντων. ἐπεὶ ἢ ἀριστοφάνους καὶ δραχμὴν ἦν λαβεῖν. Θησεὺς ἤγαγε. ὅτι κατῆλθε μετὰ πειρίθου εἰς ᾅδου ἁρπάσαι βουλομένου τὴν κόρην τῆς δήμητρος περσεφόνην. ἢ διὰ τὸ θαυμάζειν τὸν χάρωνα διαπεραιοῦντα.

Stratis Καὶ σκῶρ ἀείνων. τινὲς φασὶ τῶν σκῶρ, πρῶτον κεχρῆσθαι στράττιν ἐν ἀταλάντῃ δράματι. ψευδὸς δέ. πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν βατράχων ὁ ἀταλάντης στράττιδος. διδάσκεται

Aristot.

φεῦξ ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβο.

Tuba a tyrrhenis inuenta

Hymenes ce...

Thria

Abyssus
Bythos
Byssos

σκῶρ

Ἡ μορσίμου. βαμβαλιάσας καὶ οὗτος ποιητής. καὶ ψυχρός. ἔστι δὲ φιλοκλείους, ὑφ' οὗ λοιδορεῖται ὡς ὀφθαλμῶν ἰατρὸς ἀγαθός. ὠνὴρ δὲ ὁ σμικρός. ἡδὺ ἦν ἔχειν ἀμφιδέμαντα.

Τὴν Μιννησίου. Μιννησίας σθενελαΐδου βοιώτιος. ὃς ἐποίησε τὸ πυρρίχιον. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλὴν κίνησιν ἐχέσκετο. τινὲς δὲ οὐ γράφουσι τὸν, νὴ τοὺς θεοὺς ὄκνον. ἀλλ' ἀφαιροῦσι. καὶ οὕτω τὸ ἑξῆς γράφουσιν· ἢ πυρρίχιον τὴν κίνησιν ἔμαθε τὴν Μιννησίου. διὸ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησε ῥαπτὴν αὐτὴν σῆμα ⟨τὸ⟩ σῆμα. ἄλλως· ὁ Μιννησίας ἐπραγματεύσατο τὴν τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχρήστων. ἰδίᾳ δὲ ⟨τὸ⟩ σῶμα ὀκνηρός· καὶ κατασκελετευτηκώς. δοκεῖ δὲ ⟨ὁ⟩ καταμονομιερὲς τοῦ τῆς ἑκάστης ἀγάλματος. διὸ καὶ ἐντοῖς ἑξῆς φησιν. ἢ Μασταύλαι τῶν ἑκατείων, κυκλίοισι χορεύσαι ἐπαΐσασιν ἦν δὲ θηβαῖος. μελοποιὸς καὶ κισσὸς· ὃς ἐν τοῖς χοροῖς ἐχρῆτο πολλῇ κινήσει.

Ἠμορσίμου. βαμβαλιάσας καὶ οὗτος ποιητής· καὶ ψυχρός. ἔστι δὲ φιλοκλείους, ὑφ' οὗ λοιδορεῖται ὡς ὀφθαλμῶν ἰατρὸς ἀγαθός. ὠνὴρ δὲ ⟨ὁ⟩ σμικρός. καὶ κατασκελετευτηκώς. δοκεῖ δὲ ⟨ὁ⟩ καταμονομιερὲς τοῦ τῆς ἑκάστης ἀγάλματος. διὸ καὶ ἐντοῖς ἑξῆς φησιν· ἢ μασταύλαι τῶν ἑκατείων, κυκλίοισι χορεύσαι ἐπαΐσασιν ἦν δὲ θηβαῖος. μελοποιὸς καὶ κισσὸς· ὃς ἐν τοῖς χοροῖς ἐχρῆτο πολλῇ κινήσει ἐχέσκετο. τινὲς δὲ οὐ γράφουσι τὸν, νὴ τοὺς θεοὺς ὄκνον. ἀλλ' ἀφαιροῦσι· καὶ οὕτω τὸ ἑξῆς γράφουσιν· ἢ πυρρίχιον τὴν κίνησιν ἔμαθε τὴν Μιννησίου. διὸ καὶ Αἰσχύλος ἐποίησε ῥαπτὴν αὐτὴν σῆμα ⟨τὸ⟩ σῆμα. ἄλλως· ὁ Μιννησίας ἐπραγματεύσατο τὴν τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχρήστων. ἰδίᾳ δὲ ⟨ὁ⟩ σῶμα ὀκνηρός· καὶ κατασκελετευτηκώς. δοκεῖ δὲ ⟨ὁ⟩ καταμονομιερὲς τοῦ τῆς ἑκάστης ἀγάλματος. διὸ καὶ ἐντοῖς ἑξῆς φησιν· ἢ μασταύλαι τῶν ἑκατείων, κυκλίοισι χορεύσαι ἐπαΐσασιν ἦν δὲ θηβαῖος. μελοποιὸς καὶ κισσὸς· ὃς ἐν τοῖς χοροῖς ἐχρῆτο πολλῇ κινήσει.

Οἱ μὲν μνημονεύοντες λόγου χάριν ἐκράτει παραθηναίοις ὡς ὁ τὰ μυστήρια διδασκαλεῖος μετὰ τῶν ἐνθένδε τελουμένων, θείας ἀξιοῦντο τιμῆς· διὸ καὶ πέμπτος πρὸς τῶν μύησιν ἐστεφανοῦτο.

Οὗτος ἄγων μυστήρια. τοῖς μυστηρίοις ὀξὺς εἰς ἐλευσῖνα, διὰ τὴν ὄνων φέρουσι τὰ εἰς τὴν χρείαν ὄντες ἡ παροιμία διὰ τὸ καλοπαθεῖν μᾶλλον τοὺς ὄνους ἀχθοφορουμένους. ὡς αὖ οὕτω ὁμοίως πως ἄγων διὰ τὸ πέζεσθαι ἅμα ἐπὶ τὴν μύησιν ἔφη, τὴν παροιμίαν μίγνυσιν.

Ἀτὰρ οὐ καθέξω. ἅμα μὲν λόγῳ ῥίπτῃ τὸ σκεῦος. ἵνα ὕστερον φαίνηται γελοιότερος. κελεύσμασι ἀρεῖ τὸ σκεῦος. λέγει χοῦν, πρὶν ἢ καταπεσόντος ἐκείνου, σὺ δὲ τὰ σώματα αὖθις λάμβανε. Ἐὰν δὲ μή μ' ὕρῳ. ἀντὶ τοῦ ἐὰν δὲ μὴ ὕδωρ. γράφει αὖ ἢ μὴ ἔχω. ἤγουν, ἐὰν δὲ μὴ ἔχω ἀργύριον. ἵνα λείπωσι τὸ ἀργύριον.

Ποσοῦ πᾶ.

Ε Ἰ που ξένον τὸν ἠδίκησε πώποτε.
Ἢ παῖδα κινῶν τὰς γένεσιν ὑφείλετο.
Ἢ μητέρ' ἠλοιδόρησεν· ἢ πατρὸς πάθη
Ἐπόπταξεν· ἢ πόρκον ὠμόσαμεν,
Ἢ μορσίμου τὸν ξυσὶν ἐξεγράψατο.
Δι. Νὴ τοὺς θεοὺς ἐχθὴν γε πρὸς τούτοισί, κεἰ
Τὴν πυρρίχην τὸν ἐμαθε τὴν Μιννησίου.
Ἡρ. Ἐν τοῦθεν αὐλῶν τίσι τε περίεσι πνοή·
Οὕτω τὸ φῶς καλλιστον ὥσπερ ἡδύ σε.
Καὶ μυρρίνας. καὶ θιάσους εὐδαίμονας.
Ἀνδρῶν. γυναικῶν. καὶ κρότον χειρῶν τ' ὠλένης·
Δι. Οὗτοι δ' ὀνητίνες εἰσιν, Ἡρακλεῖς μύθοι.
Ξα. Νὴ τὸν δι' ἐμοῦ οὖν ὄνος ἄγων μυστήρια.
Ἀτὰρ οὐκαθέξω τοῦτον τὸν πλοῦν χρόνον.
Ἡρ. Οἵοισι φράσουσ' ἅττα ξάπαντ' ὦν ἀνδρί
Οὗτοι γὰρ ἐγὼ ταῦτα περαιοῦμαι τὴν ὁδὸν
Ἐπὶ ταῖσι τοῦ πλούτωνος οἰκοῦσι θύραις,
Καὶ χαῖρε πολλὰ ὦ δελφέ. Δι. μὴ δῆτα καὶ σύ γε.
Ὑπάνευσυ δὲ τὰ σώματ' αὖθις λάμβανε.
Ξα. Πρὶν ἢ κατα θεῖναι; Δι. μὴ τὰ χθὲς μοί τοι πέμπε.
Ξα. Μὴ δῆτα κετεύω· ἀλλὰ μίσθωσόν τινα
Τῶν ἐκφερομένων. ὅστις ἐπὶ τοῦτ' ἔρχεται.
Δι. Ἐὰν δ' ἐμὴ ὑρῳ; Ξα. τότε μ' ἄγειν. Δι. καλῶς λέγεις.

Ἐὰν δ' ἐμὴ ὑρῳ. ἀντὶ τοῦ ἐὰν δὲ μὴ ὕδωρ. γράφει αὖ ἢ μὴ ἔχω. ἤγουν, ἐὰν δὲ μὴ ἔχω ἀργύριον. ἵνα λείπωσι τὸ ἀργύριον.

Ποσοῦ πᾶ.

Καὶ γὰρ τὸ πρωΐ ἐκ φέρουσι τοῦτον τὸν νεκρόν.
Οὗτος σὲ λέγω μῶν τοι σὲ τὸν τεθνηκότα.
Ἄνθρωπε βούλει σκιὰ θέᾳ εἰσάδου φέρων;
Νε. Πόσ' ἄττα. Δι. ταυτί. Νε. δυοδραχμῶν μισθὸν τάλας;
Δι. Μὰ δι' ἀλλ' ἐλαττον. Νε. ὑπόμεθ' ὑμεῖς τὴν ὁδόν.
Δι. Ἀναμένον ὦδε μόνον ἐὰν ξύμβωσί τισι.
Νε. Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μηδὲν λέγου.
Δι. Λάβ' ἐννέ' ὀβολούς. Νε. ἀναβιώην νῦν πάλιν
Ξα. Ὡσσεμνὸς ὁκατάρατος· ὡς οἰμώξεται.
Ἐγὼ βαδοῦμαι. Δι. χρησὸς εἶ καὶ χθονιάδας.
Δι. Χωρεῖ μὲν ἐπὶ τὸ πλοῖον. Χρ. ὦ ὅπου παραβαλῶ
Δι. Τουτὶ τί ἐστι. Ξα. τοῦτο λίμνη νὴ δία.
Αὐτὴ σήν, ἣν ἔφραζε. καὶ πλοῖον ὁρῶ
Νὴ τὸν ποσειδῶ. κἀστιν ὀχάρων οὗτοσί
Δι. Χαῖρ' ὦ χάρων. χαῖρ' ὦ χάρων. χαῖρ' ὦ χάρων.
Χα. Τί σ' εἰσανα πεύλασεν κακῶν ἡδονὴ πραγμάτων.
Τί εἶσ' ὁ λήθης πολὺν ἢ ς ὀνου πόκας.
Damat alta mors tibi quis erit portorium
Qui vellet ascendere merces
Ne. Ποσοῦ πᾶ. ἀντὶ τοῦ πόσου σκύφη ἔχεται. χλοίος δὲ βαστάζομενος φησὶν ἀθηναῖος δὲ ἑρμῆς ἡδραχμὴ δέ, ἐξ ὀβολῶν. ὡς δώδεκα οὗ ὀβολοὺς εἰ τεῖ. Ὑπόμεθ' ὑμεῖς. ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε. ἀποσφέρεται δὲ αὐτὸ νὸν ὀνεικρός, μὴ βουλόμενος συνυφορεῖν. διὰ τὸ ἐλάχιστον εἶναι τὸν μισθόν. τὸ δὲ ὑπάπτετε ὑμεῖς φησὶ τὴν ὁδοῦ, ὁ μὲν κρὸς φησὶ πρὸς τοὺς νεκροφόρους. Ἐὰν ξυμβῶσί τισι. ἐὰν ξυμβῶσιν γράφει· ἢ καὶ ἵνα εἶνα ξυμφωνήσωσι. ἔλεγον δὲ τὸ ἵνα αὐτὶ τοῦ ἵνα. ὁμηρος· ἵνα μὴ ῥίζω μῦθον ὧδε. Ἀναβιώην νῦν. ὀχλούμενος ὑπ' αὐτῶν τῶν τὸν λέγ. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου ἡμῖν θεὶς δέ, ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡμῖν. ἵνα ἀποθάνω. οἱ δέ, ὅτι χρεῖον ἀποθνήσκω. οἱ δέ, ὅτι χρεὼν ἦν λεγεῖν τὸ ζῆν ἢ μὴ ὡς τε ἄμεινον εἶναι τὸ τεθνάναι. εἰσκαταβαίνει τὸ ἀναζῆσαι ἐν ἀθηναίοις. καὶ τηνορίαν δ' ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν. ἢ χοιῶν ἐπεὶ ἀπόλωσ' ὁ αὐτὸς βίος μοχθηρὸς, τοῦτο λέγει. ἢ ὅτι τότε ἀβιωσίμων δυσχωμένων, οἱ ἀπολλύμενοι ἐμακαρίζοντο. Ὦ ὄπ', παραβαλοῦ. ἐλαπικὸν ὄν ἐστὶ φθεγμα. τὸ ὦ ὀπὸ δὲ παραβαλοῦ, ἀντὶ τοῦ ὅρμισον τὴν γῆν τὴν ναῦν. ἐντεῦθεν δὲ ὀχάρων λέγει.

Τοῦτο λίμνη μὴ δία. τοῦτο οἱ μὲν τὸν σύρνυσαν φασι λέγειν. οἱ δὲ τὸν ξανθίαν. ἐντεῦθεν δὲ τὸ πλοῖα ὀφθέμενος, ἠλλοιῶθαι χρὴ τὴν σκηνήν· καὶ εἶναι λιμνὰ τὴν ἀχερουσίαν λίμνην τὸν τόπον, ἐστὶ τὸ λογεῖον. ἢ ἐστὶ δὲ ὀρχήστρα· μηδεπω ἐν ἅδου. Χεῖρῶ χαρων. δημήτριος φησιν ἀχαιοῦ ὁ Demetrillon εἶναι· λέγουσι δ' αὐτοὶ σκηπτοί· χεῖρῶ χάρων. χεῖρῶ χάρων. χεῖρῶ χάρων. χεῖρῶ χάρων. ἢ πάνυ σφοδρὰ θυμῆ· ἢ οὕτω πάθημὸν ὑποεῖν, ἵνα εἰς τοῦτο λέγοντες σ', ἀσπάζομαι οὐ τὸν χάρωνα. διόνυσον ξανθίαν. καὶ τὸν νεκρόν. δεῖ γὰρ ὑπνοῦσαι αὐτὸν βούλεσθαι συνεμβαίνειν αὐτοῖς. Τί σ' εἰσ' ἀναπαύλασ. εἰσ' ἀναπαύσεις ἢ ἐκ κοσμιλιῶν ὁ χλήσεων χωροῦσιν οἱ μεθυσταὶ μεροι. Τίς εἰς τὸ λήθης πολὺν. τοῦτο κηρύκειόν ἐστιν ὁ χάρων. ὡς τόπος ἢ κατα λέγ. οὕτω γὰρ κηρύσσειν εἰώθασιν οἱ τὰς μαῦς ἔχοντες ὅτε πρὸς ἑτέραν εἶμι πολύσειν μέλλουσι χώραν. ὡς ἂν ἀκούσαντες οἱ ἐκεῖθεν ἀποδημήσοντες τούτους μισθώσωνται, κἄν τε ἀνω οὖν ἔθος ἦ τὰς ἐκ ἅδου ἁμαξεύειν. λήθης ἢ πολὺν, χωρίον ἐστὶ τοῦ πολυ ἐν ᾧ ἅδου ὡς ἂν τὸν αὐαίμαλιβ' ἐπλασεν ἀπὸ τοῦ αὐτόμεδους γὰρ ἦς ἀλίβαντας εἶναι ἐκ ἢ τὸ ἅδου τ' ῥεῖν τὸ ἀδιάκοπον τ' καθ' ἅδου δηλοῖ· τοῦ δ' ἐς ὁμοῦ πίλας. ἀδιάκοπον γὰρ πίλας ἀπεκέρασε τ' ὄνομ.

Γόσκυφα. ἀντὶ τοῦ πρασκεύη ἔχεται. χλοίος δὲ βαστάζομενος φησὶν ἀθηναῖος δὲ ἑρμῆς ἡδραχμὴ δέ, ἐξ ὀβολῶν. ὡς δώδεκα οὗ ὀβολοὺς εἰ τεῖ. Ὑπόμεθ' ὑμεῖς. ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖτε. ἀποσφέρεται δὲ αὐτὸ νὸν ὀνεικρός, μὴ βουλόμενος συνυφορεῖν. διὰ τὸ ἐλάχιστον εἶναι τὸν μισθόν. τὸ δὲ ὑπάπτετε ὑμεῖς φησὶ τὴν ὁδοῦ, ὁ μὲν κρὸς φησὶ πρὸς τοὺς νεκροφόρους. Ἐὰν ξυμβῶσί τισι. ἐὰν ξυμβῶσιν γράφει· ἢ καὶ ἵνα εἶνα ξυμφωνήσωσι. ἔλεγον δὲ τὸ ἵνα αὐτὶ τοῦ ἵνα. ὁμηρος· ἵνα μὴ ῥίζω μῦθον ὧδε. Ἀναβιώην νῦν. ὀχλούμενος ὑπ' αὐτῶν τῶν τὸν λέγ. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου ἡμῖν θεὶς δέ, ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡμῖν. ἵνα ἀποθάνω. οἱ δέ, ὅτι χρεῖον ἀποθνήσκω. οἱ δέ, ὅτι χρεὼν ἦν λεγεῖν τὸ ζῆν ἢ μὴ ὡς τε ἄμεινον εἶναι τὸ τεθνάναι. εἰσκαταβαίνει τὸ ἀναζῆσαι ἐν ἀθηναίοις. καὶ τηνορίαν δ' ἔχει οὐ τὴν τυχοῦσαν. ἢ χοιῶν ἐπεὶ ἀπόλωσ' ὁ αὐτὸς βίος μοχθηρὸς, τοῦτο λέγει. ἢ ὅτι τότε ἀβιωσίμων δυσχωμένων, οἱ ἀπολλύμενοι ἐμακαρίζοντο. Ὦ ὄπ', παραβαλοῦ. ἐλαπικὸν ὄν ἐστὶ φθεγμα. τὸ ὦ ὀπὸ δὲ παραβαλοῦ, ἀντὶ τοῦ ὅρμισον τὴν γῆν τὴν ναῦν. ἐντεῦθεν δὲ ὀχάρων λέγει.

Τοῦτο λίμνη μὴ δία. τοῦτο οἱ μὲν τὸν σύρνυσαν φασι λέγειν. οἱ δὲ τὸν ξανθίαν. ἐντεῦθεν δὲ τὸ πλοῖα ὀφθέμενος, ἠλλοιῶθαι χρὴ τὴν σκηνήν· καὶ εἶναι λιμνὰ τὴν ἀχερουσίαν λίμνην τὸν τόπον, ἐστὶ τὸ λογεῖον. ἢ ἐστὶ δὲ ὀρχήστρα· μηδεπω ἐν ἅδου. Χεῖρῶ χαρων. δημήτριος φησιν ἀχαιοῦ ὁ Demetrillon εἶναι· λέγουσι δ' αὐτοὶ σκηπτοί· χεῖρῶ χάρων. χεῖρῶ χάρων. χεῖρῶ χάρων. χεῖρῶ χάρων. ἢ πάνυ σφοδρὰ θυμῆ· ἢ οὕτω πάθημὸν ὑποεῖν, ἵνα εἰς τοῦτο λέγοντες σ', ἀσπάζομαι οὐ τὸν χάρωνα. διόνυσον ξανθίαν. καὶ τὸν νεκρόν. δεῖ γὰρ ὑπνοῦσαι αὐτὸν βούλεσθαι συνεμβαίνειν αὐτοῖς. Τί σ' εἰσ' ἀναπαύλασ. εἰσ' ἀναπαύσεις ἢ ἐκ κοσμιλιῶν ὁ χλήσεων χωροῦσιν οἱ μεθυσταὶ μεροι. Τίς εἰς τὸ λήθης πολὺν. τοῦτο κηρύκειόν ἐστιν ὁ χάρων. ὡς τόπος ἢ κατα λέγ. οὕτω γὰρ κηρύσσειν εἰώθασιν οἱ τὰς μαῦς ἔχοντες ὅτε πρὸς ἑτέραν εἶμι πολύσειν μέλλουσι χώραν. ὡς ἂν ἀκούσαντες οἱ ἐκεῖθεν ἀποδημήσοντες τούτους μισθώσωνται, κἄν τε ἀνω οὖν ἔθος ἦ τὰς ἐκ ἅδου ἁμαξεύειν. λήθης ἢ πολὺν, χωρίον ἐστὶ τοῦ πολυ ἐν ᾧ ἅδου ὡς ἂν τὸν αὐαίμαλιβ' ἐπλασεν ἀπὸ τοῦ αὐτόμεδους γὰρ ἦς ἀλίβαντας εἶναι ἐκ ἢ τὸ ἅδου τ' ῥεῖν τὸ ἀδιάκοπον τ' καθ' ἅδου δηλοῖ· τοῦ δ' ἐς ὁμοῦ πίλας. ἀδιάκοπον γὰρ πίλας ἀπεκέρασε τ' ὄνομ.

drachmae duo sex obolos cõbat

ἡ δραχμὴ ἐξ ὀβολῶν δώδεκα

Τέλος

ἵνα ἀπὸ τοῦ

λοιδορεῖται ὀρχήστρα

Αμειλαρις ἀλίβαντας

πρόσ

πόκοι

πρόσ

κύρβεις

πρόσ

ἰδιαν ποιεῖται

πρόσ

πρὸν ἀνάψωμι

meri locus insig

Φαίνεται δὲ καὶ περοιμιῶδες εἶναι ὄνου πόκον, τὸ ἄχθεσιν, οὐ δὲ ταῦς οἱ τοῦ ὄνου πόκες χρησιμεύουσιν. ἡ περοιμία δὲ λέγεται, ἐπὶ τῶν ἀνημύτων καὶ αὐτοσχεδιαστῶν περόσων τὸν ὅμηρον οὔτε πέζειν τις δύναται οὔτε ἰαμβεῖον. λέγεται δὲ καὶ ὄνου λέβης ὧν ἦρξ' ἀνημύτοις ἐπιχειροῦντων. ἐν ᾧ ῥόπτω φαμὲν ⟨ἐν⟩ τὸ χύτραν ποικίλλειν ⟨καὶ⟩ πόπτον ἀσαυμιᾶς. αὐημύτα δὲ καὶ τὰ ἐν ἅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄμου πόκας αὐέβλασε ποιητικῶς.

Ἦ σ' κερβερίους. τινὲς καὶ περὸμήρῳ γράφουσιν. ⟨ἐν⟩ᾷδε κερβερίων. αὐτὸ τὸ κιμμερίων ἢ μᾶλλον τοὺς κιμμερίους φασί. πέζει δὲ πορὰ τὸν κέρβερον. Ἐσ' λόρακας. πέζει ⟨ἐν⟩ τοῦ θει εἰκὼς ἐσ' κόραλισε. ἀθήνησι δ' τόπος ὧν οὕτω καλοῦμενος, οὐχὶ ἐνάδου. ἢ τοῦτολίγῳ ἐπεισδὴ καὶ οἱ ἐλισεῖσ ῥῖπ' ὁμῳοισ ἐσ' ἀπώλεσαν ἦρχοντο. Νὴ μὰ δ' ἀσοῦ γίνεται. περόσων οὕτως ἐώθεσι λέγειν οἱ ναῦται ὡσ χαλεζόμῳοι τῆ ἐπιβατῆι. Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὼ περὶ ἀργίνουσ' Φησὶ ναυμαχῆσαι ἦσαν γὰρ οἱ δοῦλοι τό τε ναυμαχῆσαν τες, περὶ οὐδενὸσ ἄλλου περὶ τῶν ἰδίων κρεῶν τοῦτ' ἔστ' ἰσωμάτων. Φησὶν οὖν, οἷον οὐ περὶ χρημάτων ἢ πρόδοσ, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἰδίου σώματοσ. κρέασ δ' τὸ σῶμα. Φέρεται δὲ ⟨καὶ⟩ ἄλλη γραφή· τὼ περὶ τῶν νεκρῶν. εἰ μὴ δ' αὖ λέγων, περὶ ᾧ τὼ ἐν ἀργινούσαισ ναυμαχήσασ. ⟨ἐν⟩ῆ, ⟨ἐν⟩ίκων μὲν οἱ ἀθηναῖοι. τοὺσ δὲ νεκρὸσ ἐκωλύθησαν ἀνελέσθαι ὑπὸ χειμῶνοσ. ᾧ οὗ καὶ τῷ δέκα στρατηγῶν ἀπώλοντο κατὰ δυνασθέντες, οἱ ὑπομείναντες ἐξ ἐπεὶ οὖν συνεναυμάχουν ⟨καὶ⟩ οἱ δοῦλοι, τοιοῦτό τι λέγει δοῦλον οὐκ ἄμφιβολον αὐτὸν εἶναι τῆσ θαλάσσησ νεκρούσ. ἢ κεῖσθ' νοῦν τὸ λεγόμενον. ναυμαχίασ γὰρ οὐδὲ μιᾶσ ἔδει πρόσ τὼ αὐτὴ σεσιν. χειμῶνι δὲ ἐκωλύθησαν. διὰ τί; τὸν δοῦλον μόνον ἐκώλυσεν. ἀλλοὺσ δὲ καὶ τῆ ἐλθεῖν, ἔτισ μὴ αὐτὸν τοὺσ μέλλοντασ περὶ τῶν δούλων. ἦν γὰρ τὸν δοῦλον μόνον ἐκώλυσεν. ἄλλοι δὲ καὶ ἐλθεῖν ἀθηναίους. διὰ τὸ ἐφ' ἑαυτῶν τὸ τε πρᾶξαι ⟨καὶ⟩ εἰπεῖν. ὅτι δὲ καὶ περὶ σωτῆρα τὸ σῶμα, καὶ πορὰ σοφοκλεῖ ἐν ᾗ σει γε οὗτοσ ὢν, ἄρξασ τοῦδε τᾶ μέρουσ, ⟨ἐν⟩θάδε οὐκ εἰμὶ νεναυμάχηκε περὶ ψυχῆσ τῆσ ἑαυτοῦ ὡσ πρὸ τῶν ἀθηναίων ⟨ἐν⟩ πειστέον γιγνομένων. καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἀγωνιζομένων πρὸσ λαβεῖν τοὺσ δούλουσ, καὶ ὕστερον ἐλευθερίασ ἀξιῶσαι. Οὐκοῦν περιβρέξει. περὶ κυκλώσει. ὁ χεῖρον πρὸσ τὸν δοῦλον. ἀντὶ τοῦ οὐ λαμβάνωσε ἀντὶ δὲ τοῦ τρέχων, γράφεται καὶ κύκλω.

Παρὰ τὸν αὐαίνου λίθον. ἀπὸ τοῦ αὔουσ τοὺσ νεκρούσ εἶναι. ὡσ οὗτοσ τιμὸσ ⟨ἐν⟩ ἅδου οὕτωσ λεγομένου λίθου. φασὶ δὲ αὐαίμου λίθον τινὰ λέγεσθαι ἀθήνησι. παρ' ὃν οἰκείασ ἀπὸ τοῦ αὐαίνου παρῄχθη ἐπειδὴ οἱ πολὺν χρόνον περιμείναντεσ τινασ, ἐώθεσαν λέγειν, αὖοσ γίγνα περιμένων. ἔοικε ῥηθρυλλούμενον τοῦτο ᾖδη. ἀναβλάπτει δὲ τοῦτο, ἀπὸ τοῦ τοὺσ νεκρούσ, ἐκρουσ εἶναι καὶ ἀλίβαντασ. ἀμφίβολον δὲ. πότερον ἀπὸ ⟨καὶ⟩ εἰσ ὃσ δύθειασ, ἢ ἀπὸ ⟨καὶ⟩ εἰσ ⟨ἐν⟩σ. ἄλλωσ. τὸ μὲν φαινόμενον λίθοσ ἰῶ αὐαίνου ⟨καὶ⟩ αλοῦ μένοσ. τὸ δὲ ῥηθὲν οὕτωσ ἔχει. πορὰ τὸν λίθον αὐαίνου καὶ ξηραίνου. ἢ ὅ που ξηραίνονται οἱ μικροί.

Τῶ ξωὲ

Ὄϊμοι κακοδαίμων. τῶν ξωὲ τυχον ἐξιών.
Χά. Κάθιζ' ἔσω κώπην. Εἴ τισ ἐσ τωλεῖ, ἀπευδέτω.
Οὗτοσ τί ποιεῖσ; Δι. ὅτι πρῶ πόδα μ' ἄλλο γ' ἢ
Ἰζῶ σὺ κώπην οἷπερ ἐκέλευσάς μεσύ.
Χα. Οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ⟨ἐν⟩θαδὶ ⟨ἐν⟩ᾷ σρων. Δι. ἰδού
Χά. Οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; Δι. ἰδού.
Χά. Οὔ. μὴ φλυκρήσῃσ ἔχων. ἀλλ' αὐτιβάς.
Ἐλᾶς προθύμωσ. Δι. κἄτα πῶσ δωήσομαι
Ἄπειροσ ἁθαλάττωτοσ; ἀσαλαμίμιοσ
Ὤν, εἶτα λαύνω. Χά. ῥᾳδίωσ ἀκούσει γέ μου
Κἀλλισ' ἐπεισδὰν ἐμβάλῃσ ἅπαξ. Δι. τίνων.
Χά. Βαξάχων. κύκλῳ θαυμασόν. Δι. κατακέλευσόν μ'.
Χά. Ὠὸπ' ὀπ. ὠὸπ' ὀπ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοὰξ.
βα. Βρεκεκὲξ κοὰξ. κοὰξ.
Λιμναῖαι κρηνῶν τέκνα.
Ξύναυλον ὑμνῶν βοάν.
Φθεγξώμεθ' ᾠδὴν ἣν ἐμὰν ἀοιδὰν.
Κοὰξ. κοὰξ

Τῶ ξωὲ τυχον. ἀντὶ τοῦ τίνι οἰ ωνῷ ξωὲ τυχον, ἀξιωνθῇ οἰωνίσασ. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ὁ δύνασισ καὶ ὁ ξαυθίασ λέγει. Καθιζ' ἔσω κώπην. τοῦτο ἀκούσασ ὁ διόνυσοσ ἐπάνω ⟨ἐν⟩ωπισθίασε. Γάσρων. γασρίμαργ. ἐπισκευσι γὰρ τὸν διόρυσσον πρὸσ ἀλλοτρίασ ⟨ἐν⟩οικήσεισ. Ἀθαλάττωτοσ. θέλῃ εἰπεῖν, ὅτι μὴ ναυτικόσ. ἀθαλάττωτοσ δὲ καὶ ἀσαλαμίνιοσ, τοῦ τόνδίσιν. ἢ διὰ τὼ περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίαν τῆ ⟨ἐν⟩ξυλλογισμῷ. ἢ ὅτι ἡ μὲν ἑτέρα ᾗ ὑπηρετίσων νεῶν, σαλαμινία ⟨ἐν⟩αλεῖτο. ἡ δὲ ἑτέρα ᾗ ἄλλῳ. Ὠοπ' ὀπ' ὠοπ', ὀπ' ⟨ἐν⟩θεσισμέλουσ χοροῦ μονοσροφικὴσ προτίθεται τὸ τοιοῦτον κῶλον δακτυλικὸν ὀνόν δίμετρον ἀκατάληκτον. ⟨καὶ⟩ μακρὸν ⟨ἐν⟩ ἀρχῇ μονοποδίαν μετρῆται τὸ δακτυλικὸν. τὰ δὲ τοῦ χοροῦ ⟨ἐν⟩ᾷλα ἐισὶ δυοκαίδεκα. ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον προκελευσματικὰ ἐφθημιμερῆ τὸν πρῶτον ἔχον πόδα ζυγραχυν ἢ τοι χορεῖον. εἰσὶ δὲ οὗλῃ παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα, ⟨ἐν⟩ιαμβικὸν τετράμετρον καὶ διάμβου. τὸ ἕκτον δύο χοριαμβικὰ δίμετρα καταληκτικὰ ἢ τοι ἐφθημιμερῆ. τὸ πέμπτον ζυμέτρον καταληκτικόν. τὸ ἕκτον μονόμετρον ἢ ἰαμβικὴ βάσισ. τὸ ἕβδομον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονοσ. τὸ ὄγδοον χοριαμβικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τοῦ μὲν πρώτου ποδὸσ πεντασυλλάβου ⟨ἐν⟩ πρώτῃ μακρᾶσεισ δύο βραχείασ διαλυομένησ ἐν χορείου καὶ ἰάμβου ὄσον ἴσωσ καὶ χοριαμβικὸν ἐκλήθη. τοῦ δὲ δεύτερου ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονοσ. τοῦ δὲ τρίτου διάμβου. τὸ ⟨ἐν⟩ατον χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἕκτον ὅμοιον. τὸ πεντατέλεστον ζίμετρον ἀκατάληκτον ὁ καλεῖται προσωδιακὸν διὰ τὸ τὸν πρῶτον ἔχειν πόδα ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονοσ. τὸ τελευταῖον ὡσ τὸ πρῶτον. ὧν ⟨ἐν⟩ τῷ λῃ κορωνίσ. τὸ δὲ ὠοπ' ἐλαττίων ἐπίφθεγμα. μαυτικῶσ οὖν κελεύων ταῦτα φησι. Λιμναῖα λιμνῶν τέκνα. λιμνῶν καὶ λιμνῶν ὀφείλων ⟨ἐν⟩ειν οὕτωσ ⟨ἐν⟩ειπεῖν ἀπλῶσ. τοῦτο δὲ καλεῖται παρήγορημα. ⟨ἐν⟩ειδὴ οὐ χορῶν ται σὺν τῷ θεάτρῳ οἱ βάτραχοι. οὐ δὲ ὁ χορόσ. ἀλλ' ἔσωθεν μιμοῦνται τοὺσ βατράχουσ. ὁ δὲ χορόσ, ⟨ἐν⟩ ᾗ ὑστερῶν. ἐλλείπει δὲ ὁ λιμνῶν. ἵν' ᾖ λιμνῶν καὶ κρηνῶν τέκνα. καὶ γὰρ σὺν κρηναῖσ γίνονται καὶ αἱ ⟨ἐν⟩σκοῦνται βάτραχοι.

μ

Ἔχων simplex

Dionysius tumet uentre & tumidus

Hyperetides ues duę q altera uocę salamina parabo

Διὸς δ' ὀνυσον ἐν λίμνης.
λειπει ταῦδε ἀπο τῆς ἐαν
τε δ' ἐν λιμνῶν μετα Φέρουσιν
ὧν τὸν ἐν λίμναισ δ' ὀνυσον
λεγόμενον. λίμνει δ' χωρί
ον φλ ἀπικῆς· ἐν ᾧ δ' ὀνυ-
σον ἱερόν. Καλλίμαχος. λι
μνείῳ δ', χρασταί δασ ἦκεν
ἑορτάς. νυσιον δὲ ὀδόνυ-
σος γὰρ ἱ ἐνδυσὶ ὀνομάζε του.
ἀπὸ φλ ἐν ἰνδεῖσ νυσιος· οὐ
μόνον δ' ἐν ἰνδοῖς ἀλλὰ καὶ ταῦ
σι τοῖς πρὸς ἀκτὴ παῖ ἔθνεσιν
ὥσ φησι Φιλόξαρος ὁ ἐν τῷ
ἀπολλωνίου τοῦ τιανέοσ
βίῳ. κρασταὶ λόιμωμοσ δ',
κατὰ μετωνυμίαν ὀνα-
τὰ μέθη νυόμενος ὕμνος.
Τοῖσ ἱεροῖσι χοροῖσι. χοροὶ ἑορ
τὴ περαθηναίοισ γερομένη
τῷ δ' ονυσῳ, ἄγεται δ' ἐν τῷ
ρὰ τὸν τῶν τῶν αἰτίαν, ὡ
ὁ θεόσεμνοσ εἰλιτίθε γράφων οὕτωσ. δι' ασωθέντασ οὖν τοὺσ ἀνθρώπουσ ἦκε ἐναρξησαι μέρ' ἀ,
τῷ ταύτησ ὀρόματι προσαγορεῦσαι καὶ τὴν ἑορτὴν ἄπασαν. ἐπειτα βυβλ αὐτοῖσ εἰθ ἦκε
μὸν ὀλυμπίων θεῶν, οὐδενὶ τὸ περάπειν ἑρμὴ δὲ χθονίῳ, καὶ φλ χύτρας ὡὖ ἐψουσι πάντες κατὰ
τὴν πόλιν, οὐδεὶσ τολύετου τῶν ἱερείων. τοῦτο δὲ ποιοῦσι τῇ ἡμέρᾳ, ᾧ τισὶ τότε περαγομένουσ
ὑπὸ ἦκε θανάτων ἀπαλάσσεσθαι τὸν ἑρμῆν. ἦσαν τὸ δὲ ἀπῶλεν αὐτοῦ, οἱ χύτρινοι καλούμενοι καθά
Φησι Φιλόχορ ὁ ἐν τῇ ἐπὶ ἦκε ἀτθίδων. Ἐμὸν τέμενοσ. λέγουσι τὸ ὁ λίμναις τὸ δρυμοῦ σου
ἱερόν. πρὸσ δὲ τὴν ὁμωνυμίαν ὅτι ἐν λίμναισ εἰσιν οἱ βάτραχοι. λίμνει δὲ καὶ τὸ ἱερόν. ἐφεξῆσ
ἡ σύστημ ᾧ περίοδοσ ἀμοιβαία ἐπὶ κωλ. ἰαμβικὴ δίμετρον ἀκατάληκτ, πολλ τ κωλα ᾧ κ χείλιῳ ὡσ
ἐφυμνιῳ ὁμοίωσ ᾧ πρῶτο τοῦ μέλουσ αὐ τ. ὡὖ ᾧ τέλ ἀπαράγραφ. Ἐ ὼ δὲ τὰ λεῖμ ἀρχομ. ὁ δὲ
νυσοσ λέγ δεινοπαθῶν, ἐ ὡὖ τ κωπηλατεῖν. ὄρρον δὲ, τὸν ἁλοὺ μόνον ταῦρον. μᾶλ ᾧ δ' ὅτι φλυ
πῶσ. πρωθ ἀνὸσ δὲ ᾧ τοῦ λόγου ἡ κατὰ τὴν ὀλάλαγμον, βαρέωσ. Ὦ κοαξ, κοαξ. διὰ τὸ σωι-
χὲσ αὐτ ἐ ὡὖ θ ἔμα, πάλ ων λέγ ὄρρον δὲ, τὸν λεγόμενον ταῦρον. τὸ μεταξὺ ᾧ δ' ὑμῶν. ἀλλὶ
σραγοσ, τὴν ὀσφῦν. ᾧ τὸ ἱερὸν ὀσουῦν. δ' ὑμ τὴν βαμὼ. οὐ χ ὥστινεσ τὸ ἰχῶρ. σθεν ᾧ τὸ ὀρρωδεῖν,
τὸν ὄρρον ἰδρᾶν. Ὅμηρ. ἰδὼν ὡσ ἐνόησα. γὰρ τὸ ᾧ παχοῖσιν οἱ Φοβούμενοι. Ἀλλ' ἰὼ ἰὼ ἰὼ
κοάξ. σὺ αὐτῷ τῷ κοάξ. Ὅμηρος, αὐτοῖς ἴ ωσι σι καὶ αὐδᾶσιν. Εἰκότωσ ἐθέσισ μέλους
ἑτέρου μονοσρόφικοῦ εἰκῇ λων διαφόρων ὀκτὼ ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκα
τάληκτον. τὸ δεύτερον ἰωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον τοῦ πρώτου ποδὸσ παίωνοσ τετράτου.
ᾗ δὲ ἑξῆσ δεῖ χολίων. τὸ τρίτον χορειαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον εἰς πεῖον τετράτου ᾧ
τροχαϊκῆς

Callima chus

Phileftetes

Theopo pus

Philo chorus

Herodi anus

Callistra tus

Didymus

Hom

Ἐμὲ γὰρ ἐστέρξαν θύλυρόϊτε μοῦσαι.
Καὶ κερορατόσ πάν.
Ὅκα λαμόφθογγα πνείζων
Προσεπιτέρπεται δ' ὁ Φορμικτὰσ ἀπόλλων.
Ἕνεκα δύ ἀκοσ, ὃν ὑπολύειον
Ἔμυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
Βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. Ἐγὼ δὲ φλυκταίνασ ἔχω.
Χὠ πρωκτὸσ ἰδίει πολλαι.
Κἄπαῦτ' ἐκέγκυψασ ἐρεῖ
Βρεκεκεκὲξ κοὰξ. κοάξ.
Ἀλλ' ὦ Φίλων χόροσ παύσασθε.
Χο. Μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεθ', εἰδήποτ' οὖν
Ἡλίοισ ἐναμέρασιν
Ἡλαμέθα διὰ κυπείρου.

ζομαι ἐν, συζυγ. ὁ πέρ ὃν δ'
με γρον ἀκαὶ ἀλληκτ' ἐκ παί
ων ὃσ τετράσασ ἀ ζομαι. τὸ
πέμπτον χορειαμβικὸν δίμε
γρον ἀκατάληκτ' εἰ παί
ων ὃσ τετράσασ ἰαμβικὸν συζυ
γὲν. ἤτοι διὰ μέσων. ὁ ἕκτον
δίμετρον ἀκατάληκτ' ἔχον
ἄμφω τὼ πόδε ἓξ ασυλλάβω.
ὁ ἕβδομον ἰαμβικὸν δίμετρον
ἀκατάληκτ. ὁ τέλευταῖον
ονδηλ. ὧὖ ᾧ τέλ φορομίς.
Ἄλλωσ. Ἐκόδ' ἔωσ' ὦ πλ
λὰ εἰμόδ', ὅδε γ' ἄγο ἐσμ', ἢ
κοάξ. αὐτὸ δ' πρᾶπομ. ἢ εἰ
μόσ ὡσ ἀλγεῖσ τὸν ὄρρον. π
λυπραγμονεῖσ γὰρ
Ὦ πολλὰ πρωΐ ων. ὦ πολυ
πραγμόνων. ἢ ὅτι σὺ χὶ κα
τεῖσυλῶν ἀλγεῖ. αὖ μ' ἀχθ δυ
σὶ ἀφ' αὐτοῦ, ἢ ὅτι ἐσ ὰ ὁδὸν
ὑπέμφυσ ἐλθεῖν. ἢ ὦ πολλὰ περιφρα ζόμενε. Καὶ κροβάτασ ὁ εἰσ τὰ κρ ατα ᾗ ὀρῶν βαίνων ἢ
ὁ ὧὖ κρ ατοσ βαίνων. ἢ ἐπειδὴ χαλασ ἑχειν δοκεῖ γαῦρον. δύο ᾧ αἰγιβότανα γαλεβάμονα λέγουσι.
δ' δυμ δ' φησιν, ἢ ὅτι κρ ατα τὸ ἔχει, ἢ οἷον κροβάτησ, τὸν βασιν ἔχων κρατινὸν. ἐπεὶ ᾧ ἰσορεῖ τοῦ
τὰ κάτω γαῦρον ἔχειν. ὥστε ἀπὸ τὸν ποσῶν κροβάτησ. Καλαμοφορία. δοῦν ἡ σύριγξ ὅτι οἱ ἀρ
χαῖοι καλάμῳ αὐτὴ κρατίου ἐχῶν τὸ σοφοκλῆσ εἰ χμαλωτίσιν. ὑφ' ἡρέθησου κάλαμ ὥσ πεῖν
ρασ. ἢ ἡδέσαν μὲν τὸ κρ ας. ἀν' ἔφρον δ' ἐγ ὀνομαι, ἐ ὠὶ τὸν ἀρχαίαν χρῆσιν. καὶ χορδὰσ λέγομεν ἐπ
νῶν τὰσ ἐκ τῶν ὑρσοῦ ὅτι τὸ παλαιὸν. ἐν τείνει ἦσαν. ἢ ἐπεὶ σύριγξ ἡ ἁδε τοῦ ὀπὲν ἡ τίσ δύο ἐκ κα
λάμων. δύναν δ' τὸν λεπτὸν καλάμου, μέλ ἀποτελοῦντοσ τῇ τοῦ ἀνέμου συμρούσει. ὁ εἰ
δέσει δ' ὧλα πίντε. ὧν τὰ τρία ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δ' ὅλον. τὸ πέμ
πτον χορειαμβικὸν τρίμετρον ὀξὺ ἐ ὠξ' ἴσων βραχυκατάληκτον. Φλυκταίνασ δ' τὰ τ χειρῶν ἐ
πινεσ ήματα ἀπὸ τοῦ λωπηλατεῖν. λέγει δ' ἐν τοῖσ χερσί. Μᾶλλον μὲν οὖν. εἰ θέσισ μέλουσ
ἑτέρου μονοσρόφικοῦ ἐκκλων διαφόρων δ' κα. ὧν τὸ πρῶτον χορειαμβικὸν τρίμετρον ὀξὺ ἐ ὠξ'
ἴσων ᾗ κρητικοῦ. τὸ δεύτερον προχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ἴσον ὅμοιον τοῦ ἴσου
πόδοσ τριβραχὺ ᾗ χορείου. τὸ τέταρτον ὅμοιον ἀκαθάρτον. τὸ πέμπτον ὡὖ χορειαμβικὸν δίμετρον
ἀκατάληκτον ἐκ πεῖων ᾗ τετάρτου καὶ χορειάμβου. τὸ ἕκτον ὅμοιον ἀπὸ τοῦ ἴσου ἀκατάληκτον τῆσ δευ
τέρῳ ποδί. τὸ ἑβδομον ἰαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον. τὰ ἑξῆσ δύο τῷ δευτέρῳ πέφυκεν
ὅμοια. τὸ τελευταῖον δεῖλον. ὡὖ πρὸ τέλ κορωνίσ. Εἰ δ' πρὸ τὴν ἡλίοισ. ὅτι ἐν τοῖσ χειμῶνι φοβούμε
θα πεῖν ὑσι καὶ ἀποσωπῶσιν. ἐν ᾗ τοῦ θέρ ἀφοβοίεισιν. Ἡλαμεθα. ἐπηδήσαμεν. ὠρμήσαμεν. μᾶλλον
πειρ δ' ἑδοσ βοτάνησ.

Pan di cecobo

ὑπολύ

ἰδιάζ

φλυκταίνα

πύθμ

Καὶ φλέω. φλέω σὲ λοχμῶδες
φυτὸν, οὐ μνημονεύω θεό-
φραστος. πρόδηλον ὅτι τὸν
πάμμεγα θύσι βοτὰ μὴ ὡς βού-
τομον. διὸ καὶ γόνυ πιερον
προσείρηκεν, ὡς καὶ θεόκρι-
τος εἴρηκεν βούτομον ὀζυβα-
θὺ δὲ τὰ μὲν τομὰ πλατύ πιερον.
μέμνηται αὐτοῦ καὶ σιάμις
θιαρὰφ. πόθεν ἂν λάβοι
μιβύσμα ὦ πρωτοπλάτων φλέ-
ων. τὸ δὲ ἥλιου λάμποντος
καὶ θαυμαστῆς οὔσης αἰθρί-
ας τὸ ᾆσμα βαβάλων ᾠδὸς
αὖθις καὶ ἰάττω πρὸς πέλλι
μνας χωρεῖν πρὸς τὴν τῶν
θεὸν ὅτε ἐκφέρεται ὠδὴ ἰαμ-
πέιρου δ᾽ φλέω καὶ ᾆσ τοι
οὕτω βοτὰ νῦν φαλλόμε
νον. Ἡδύοσμβρομφοῦ

γοντες. τὸν ἥλιον ὑμνῶ λέ
αν δ᾽ ὠκουσινοί βάτραχοι.
τὸν δὲ ὄμβρον φύζουσιν. ἴσ-
σασι γὰρ τὸν χειμάρρουν
παμῶν πλήρουμένων ἐκ
τοῦ δύσ᾽ ὄμβρου παρασύρον), Ἔμυδρον σίβυδῶ χερείαν. τὴν μὲν χερείαν εἶπε. δι᾽ ἃ φθέγεται μᾶλ-
λον ἐπιβυδῶ. ἀλλ᾽ ἀνέκραγμα πολυστερον ἢ ἐρῶ). Πομφολυγοπαφλάσμασιν. ἐν φύσει ῥηνυ
μένων καὶ ἠχούντων ἀποτελούσας. ἢ ἐντῶσ δ᾽ μαις τὸ ὑδάτων πομφόλυξ γίγνεται φλυκτα
δεις. λέγουσι δὲ τὸν δι᾽ φησιν ἐπειδὴ ἡ δὲ ὑετοῦ σταθέντων ἐπὶ τῶν πηγῶν ἢ λιμνῶν ὕδατα
πομφόλυγας ἵστησι φύσει καὶ σωστέον μέν, αὐτίκα δι᾽ αφθορόμενοι ἢ χρὴ ἀποτελοῦσί τινας.

Τούτῳ δὲ ὑμνῶν ἢ ἀμοιβαία αὕτη ἔνθεσις τῆς μελωδητρισὶ διαιρεῖται περιόδοις. ὧν εἰσὶ φλυάκων
της περιόδου κῶλα πέντε. ὧν τὸ μὲν πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον. λαθαρὸν ἰαμβικόν. τὸ δὲ δεύ
τερον τροχαϊκὸν δίμετρον ὁμοιον. τὸ γὰρ τὸν ὁμοιον τοῦ δευτέρου γίγραχυν ἔχοντος ἢ χρεῖον.
τὸ τέταρτον ὁμοιον ἐφθημιμερές. τὸ τελευταῖον δίκωλον. τὸ δὲ ἑξῆς, τὸ λεγόμενον βρεκεκεκὲξ, παρὰ τὸ
μῶν ἔμαθον. Δῆναξ ἆρα πεισόμεθα. πάθοιμι δ᾽ ἂν ἐλεεινὸς ἢν ὧν τοσοῦτον παράτενοῦμαι,
ἐφ᾽ ὅσον οἱοίτε ὦμεν. Οἱμωζέτω γὰρ οἱ μέλφ. δευτέρας περιόδου τὰ ἰωλα ὁμοίως πεν
τε τοῖς ἄνω καθ᾽ ἕκαστον ὁμοίως ἔχοντα. ὁμοῦται πρῶτος τροχαῖος τὸν γίγραχυσθαι. δεῖ γὰρ
εἶναι ὡς οἰβάτραχοι νῦν σκιωλωίσουσιν. ἀλλ᾽ οὐκ ἐπιφανῶ. ἢ μὴν τοι φωνὴ αὐτῶν ἀξιακούεται.
ὥσπερ καὶ αὐτοὶ καταλίμνιοι ἠχοῦσιν. ἐπεὶ οὖν διαλελοιπόσι χρόνοι ἐπιγόνῳ, διὰ τοῦτο λόγον ἐ
ποιήσατο δ᾽ σύνουσσ λέπω ἐμέλλον ἆρα ὑμᾶς παύσειν. θηλυκῶσ δὲ τὸ φάρυγα λέγ.

Οὐνιλήσετε. φλ γὶ τῆς περιόδου τὰ κῶλα ὀκτώ. ὧν τὰ μὲν πέντε τόμοια πάντως γῆσαίω πολὺ τὸ πιτάρρου

Χο. Οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πείσεις.
Δι. Οὐδὲ μὴν ὑμεῖς με δήσετε
Οὐδέ ποτε κεκράξομαι γάρ.
Κἂν με δῇς δὶς ἡμέρας;
Ἕως ἂν ὑμῶν ἐκρατήσω τῆς κοάξ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. ἐμέλλον ἆρα παύσειν πρὶν ὑμᾶς τοκοάξ. ⁊
Χά. Ὦ παῦε παῦε. παραβαλοῦ τῆς κωπίῳ
Ἔκβαινε ἀπόδυσο τὸν ναῦλον. Δι. ἔχε δή τἀβολώ.
Οἰμωξανθίας, τῦ ξανθίας. ἡξανθίας;
Ξα. Ἰαού. Δι. βάδιζε δεῦρο. Ξα. χαῖρ᾽ ὠδέασο τε.
Δι. Τί δῆτ᾽ ἐν τανθοῖ. Ξα. σκότος καὶ βόρβορος.
Δι. Κατεῖδες οὖν που τοὺς πεπραλοίασ᾽ αὐτόθι.
Καὶ τοὺς ἐπιόρκους ὧς ἐλεγεν ἡμῖν; Ξα. σὺ δοῦ;
Δι. Νὴ τὸν ποσειδῶ. γοργε. καὶ μιὴ γόρῳ.
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν. Ξα. προϊέναι βέλτιστα μῶν
Ὡς οὗτος; ὁτὶ πρόδυσν, ὅτὶ θηρία.
Ταλεῖν ἔφασκε κεῖνος. Δι. ὡς οἰμώξεται.
Ἡλαζονεύετ᾽ ἵνα φοβηθείην ἐγώ.
Callistra Εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
τῆ Οὐδέν γὰρ οὕτω γενναῖον ἐστὶν ὡς ἡρακλῆς
Ἐγὼ δέ γ᾽ ὐξαίμην αὖ γυνὴ τὸν χεῖν τινὶ
Λαβεῖν τ᾽ ἀγώνισμ᾽ ἄξιον τῆς ὁδοῦ.
Ξα. Νὴ τὸν δία. καὶ μὴν ἀθάνατόμοιγ᾽ ὀφοῦ τινός.
Δι. Ποῦ πῦς. Ξα. ὁπόθεν Δι. ὀξύπιθε νῦν ἴθι

πετάρρου τὸν δεύτερον τὸ
δακτύλιβραχυν ἔχοντος. τὸ δὲ
ἕλκυσον ὁ ὀρθὸν ἰαμβικὸν
μέτρον ἀκατάληκτον. τὸ
γὰρ ἑβδομον δίκωλον. ὠδὴ τῷ
τελέσιωρονίσ.

Ἔμελλον ἆρα σιωπῶσι λοιπὸν
οἱ βάτραχοι. καὶ ἕτερ᾽ εἰσέρ
χεται χορὸς ὡς προείπομεν
ὑπὸ μυστῶν. ὅσ᾽ ἐστὶν ἀναγκαῖ
ος. Ὦ παῦε παῦε. μορω
νισὶ ἀμοιβαία εἰσίοντων τῶν
ὑποκειμένων. διδύσκει ἰαμ
βικοὶ δίμετροι ἀκατάλη
κτοι μ᾽ ὧν τελευταῖος,
ἀλλ᾽ ἐρεμιὰ πλήξαντες ἀ-
κροασόμεθ᾽. μετὰ δὲ μβ,
λῶλον ἰαμβικὸν ἐφθημι-
μερὲς τὸ, αὐλητὶς σὺ δρομ.
ὃ κατὰ περὶ παραφθο
φασι κεῖσθαι. ὡς καὶ ἑξῆς τὸ
δ᾽ αὐλιον προσωλεῖ. ὠδὴ τῷ
τελέσι πορφυρίς.

Ἄποδος τὸν ναῦλον. καλ-
λίστρατος ὅτι τὸν ναῦλ᾽ ἀρ
σενικῶς. ἀλλοῦ δὲ τὸ ναῦλον
ἐωθασι λέγειν. διασώζεται
δὲ καὶ ἐπίσημον ἡ γραφή. καὶ
ὅτι περὶ τοῖς νεωτέροις
καὶ ἡ ναῦλος ἡμῖν φθεισ
ὀφείλεται. οὐμόνον δὲ ἀρ
σενικῶς ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς δύο
λέγει λ᾽, ναῦλος καὶ ναῦλ
λον. Ἔχε δή, αὐτὶ τοῦ μέρω
πει. σὺ δὲ οὖν λοιπὸν τὰ πρά

ματα. Γαῦ. μὶ μιμάβδι συρίσου. Καὶ νυί τορῶ. τοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ ἐπιόρκους ὁρᾶν φησιν.
νεται Ἡλαζονεύετο. ἐψεύδετο. καὶ μεγαυθρος. ἀλλ᾽ ἀλαζὼν καὶ θεῖσιν ἐχθρὸς. Οὐδέν γὰρ οὕτω γαῦρον πρὸσ
δεν τὰ ἐκ Φιλοκτήτου Εὐριπίδου. οὐδέν τοι γαῦρον ὡσανὴρ ἐφυ Ἀπώνισμα. ἄθλου μα τὸρ
Cuiripi θωσιν ἀξίαν. Ἐξόπιθε νῦν ἴθι. ὡσ Φοβοῦμαι μὴ ὀργυσσ ταῦτα λέγ. ὅθεν δὲ εἰ ἀθάνετοι τοῦ φό-
φου, εἰκεῖθεν αὐτὴν ἄγε καὶ προβάλλε.

Φέρε παῦτὶ ἰω· ὡς κατω φερουσ τοῦ δ᾽ ὀνου σὸν ὠὸτηδείω. Ἔμπουσα τοίνυν. Φάντασμα δυμονιῶδες ὑπὸ ἑκάτης ὠπεμπόμενον ἃ φαινόμενον τοῖσ δυσχολοῦσιν· ὃ δοκεῖ πολλάσμορφάσ ἀλλάττειν· καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὸ μονόποδα εἶναι· καὶ ἐτυμολογοῦσιν οἱονεὶ ἑνίποδα διὰ τὸ ἑνὶ ποδὶ κεχῆσθαι· οἱδ᾽ ὅτι ἐβλάπτετο τὸ μορφῶ· δοκεῖ δὲ καὶ ταῖσ μεσημβρίαισ φαντάζεσθαι, ὅταν τοῖσ κατὰ χθονίοις ἐναπέχουσιν· οἱ δὲ αὐτὸ τὴν ἑκάτην· ὡσ ἀριστοφάνησ ἐν ταναγρίστισ.

Σα. Ἀλλ᾽ ἔστιν ἑντῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε μῶν ἴσθι.
Σα. Καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν δι᾽ αθηναῖον μέγαν.
Δι. Ποῖόν τι. Σα. δεινὸν παντοδαπὸν γοῶ γὰρ μὲ τειθ᾽ ὁτὲ μὲν βοῦν· νυνὶ δ᾽ ὄρυγα· τοτὲ δ᾽ αὖ γυναῖκα.
Ὡραιοτάτη τίσ. Δι. πῶσ; φέρε πειθ᾽ τὴν ἰώ.
Σα. Ἀλλ᾽ οὐκέτ᾽ αὖ γυνή ἐστιν· ἀλλ᾽ ἤδη κύων.
Δι. Ἔμπουσα τοίνυν ὀρθῶσ. Σα. πυρὶ γοῦν λάμπει τὸ πρόσωπον· καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
Δι. Νὴ τὸν ποσειδῶ· καὶ βολίτινον θάτερον.
Ξα. Σάφ᾽ ἴσθι. Δι. πῖ δῆτ᾽ αὖ ξα πρὶμ Σα. πῖ δ᾽ ἐγώ.
Δι. Ἱερῶν διαφύλαξόν μ᾽ ἵν᾽ ὥσοι ξυμπότησ.
Ἡρ. Ἀπολούμεθ᾽ ὦ ναξηράκλεισ. Δι. οὐ μὴ καλῆσ.
Μῶν θρῴφ᾽ ἱκετεύω μηδὲ καταρῆσ τὸ ὠμα. Ἀριστοφ.
Ἡρ. Δι᾽ οὐ σε τοίμυν. Δι. τοῦτο δ᾽ ἡμῖν ἦν θᾶτερον.
Ξα. Ἰθ᾽ ἥτισ ἔρχει· δῶροδοκῶρ᾽ ὦ δέσποτα.
Δι. Τί δ᾽ ἐστὶ Ξα. θαῤῥεῖ· πάντα πραγθάρτα πράττεται
Ἑξεστὶ δ᾽ ὥσπερ ἡμῖν λέγθ᾽. Ἡγέλοχοσ ἡμῖν λέγθ᾽. Crates
Ἡγέλοχοσ ἦν τῶν ἱππέων τὸ βολίτινον ἐπώνυμον ἐκτήσατο· ὃσ ἐπὶ τῶν ἱππέων ἐπιθυμῶν ἐπὶ φρέαρ πιεῖν ἐπεσε· καὶ ἐκεῖθεν ἀνελκόμενο

Χο. Ἰακχ' ὦ πολυτίμητοις
Ἔδραις ἐνθάδε ναίων.
Ἴακχε ἴακχε
Ἐλθὲ νύμφαν ἀναλάμπων χορεύων.
Ὅσιους εἰς θιασώτας.
Πολύκαρπον μὲν πινάκων
Ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντος
Στέφανον μύρτων ἐμμήνων
Θύρσου δ' ἔγκατάκρυφον
Ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
Φιλοπαίγμονα τε μὰν
Χαρὶν τῶν πλείστον ἔχουσαν
Μέρος, ἁγνὰν, ἱεράν,
Ὅσιοις μύσταις χορείαν. —<
Σα. Ὦ πότνια πολυτίμητε δᾳδοῦχε κόρη.
Ὡς ἡδύμοι προσέπνευσε χειρείων κρεῶν.
Δι. Οὐκοῦν ἀτρέμ' ἕξεις ἥντι καὶ χορὸς λάβῃ. —

Ἰακχῶ πολυτιμήτοις. ἀφ' ἧς ἡ σροφὴ ἰακχεῖα. ἰδ. ὧν τὸ πρῶτον αὐτισπαστικὸν ὀνόμεζον ἀκατάληκτον. ὃ καλεῖται ἐλευσίνιον. τὸ δεύτερον δύμεζον ἰωνικὸν ἀκατάληκτον ἢ ἀχαυτισπαστὸν ἀ βακχείου. τὸ τρίτον ὅμοιον ὑπερτέρῳ οὗ τὸ σύστημα σρόδρα. τὸ τέταρτον ἐκ δυοχαίου αὐτισπαστικοῦ ἀ βακχείου ἀλλαξικὸν φασὶ καλούμενον. τὸ πέμπτον ἰωνικὸν δύμεζον ἀκατάληκτον ἀναλελυμένον καθὼς φασὶ καλουμένων αὐτῶν ῥιλίων παίγνιον καὶ ἐπῳδικὸν δεύτερον ἔχον. τὰ ἑξῆς δύο τὸν αὐτὸν τρόπον. τὸ ὄγδοον ἰωνικὸν ἀπελάσποντος πεντημιμερές. τὸ ἔνατον ἀχαυτισπαστικοῦ καὶ ἐλευσινίου δύμεζον ἢ ἐφθημιμερές. τὰ ἑξῆς δύο ἰωνικὰ ἐκ παιώνων τρίτων ἰλιατολικτικὰ ἢ ἐλιπαίωνος καὶ εἷς ὃν συναιρεῖται βακχείου. τὸ δωδέκατον ἰωνικὸν ἀπελάσποντος δύμεζον καθαρόν. τὸ τρισκαιδέκατον καθαρὸν μόνον, κατολικτικὸν δὲ. τὸ τελευταῖον ὡς τὸ δυωκαιδέκατον ἐπιμεμιγμένον μόνοις ὠνίοις τῷ δευτέρῳ ἢ δὲ χαλκίῳ ὠνίῳ τῷ τελῇ πρὸς γραφος ἀ δὲ πολῆς ἔχων ἐνδυκῆ. ἑξῆς ἡ γοῦν ἰάμβικὴ πρὸς γράφῳ τερματίζομένη μόνοις ὠνίοις ἀντὶ δὲ ἀντισροφὴ παρακολουθοῦσα καθ' ἕκαστον σχεδὸν τῇ τε προσῳδίᾳ καὶ τοῖς τόνοις τῷ πρώτῳ, ἔχουσα τὴν σροφὴν. ἐφ' ἧς ὡσαύτως τελῇ δύο συλλαβαῖς ἔχω ἐνδυκῆ ἀμφὶ σὰ ἀρχὴ. ἡ δὲ τελευταία. Ἄλλως.

Ἰακχῶ πολυτιμήτοις. μία τῶν μυστηρίων ἐπωνυμία ἐστὶν. σημαίνει δὲ τὸν Ἴακχον ἁρμόδιος. πολυτιμήτοις δὲ τοῖς ἐσθλοῖς, καθὸ σωτῆρα τῆς δημητρὸς ὁδὸν ὄντα σοφοὶ γοῦν οἱ περὶ φασιν αὐτὸν περσεφόνης εἶναι. οἱδέ, τῆς δήμητρος συνέσχεσθαι. ἄλλοι δέ τινες δύο ὄντα εἶναι τὸν Ἴακχον. οἱδέ, τὸν αὐτὸν οἱδέ φασι πολυτιμήτοις σὺν ἔδραισι, καθὸ Φιλοτιμότεροι εἰσὶν ἐν ᾅδου, οἱ μεμυημένοι, ὡς σαφέστατα ἐν τοῖς ἑξῆς δηλώσει. δεῖ δὲ μνησθῆναι, πρὶν τερματῆσαι. Ἀνὰ λάμπουσα χορδαῖς. σύνηθες λάμπειν τὰς χορείας ἐποιοῦντο, διὰ τὸ ἄνθη. χορεύοντες σύνηθες προφανεῖς, ἐν χορῷ ἅμματι. Στέφανον μύρτων. μυρσίνης στέφανον ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι. οὐχ ὡς τινες νομίζουσι σεσωσμένοι. ὁ ἡ ἀπόλλοδωρος καὶ τοὺς θεσμοθέτας φησὶ διὰ φλυαρίαν μυρσίνης στέφεσθαι. ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἥδεος. ἀ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀνέφυτο. Ἀκόλαστον. μανιώδη βακχικὸν. ὁσίαν οὐχ ἁμαρτάνει. ἀσελγῆ. τὸ δὲ ἐγκαταλιμπάνουσι γὰρ ὅσιοις μύσταις. Χοιρείων κρεῶν. πρόσφορα χοίροις τῇ δήμητρι ἀ τῷ θυνούσῃ. εὐθύντοις ὡς λυμαντικοὶ τῶν θεῶν σώματων. εἰκότως δὲν ᾄδουσιν ὧν ἐπιβοᾶται τὸν πρωτοφόρον. Χορδῆς λάβῃ. ἡ ἕλιξ ἡ τῆς σπείρων, ὅθι χορδή. ἵνα ἑλκτὸν καλοῦμεν ἡμεῖς.

Ἐὺ ἑρεφλογίας.

Χο. Ἔγειρε φλογέας λαμπάδας
Δασὺ γὰρ χερσὶν ἥκεις
Τινάσσων ἴακχε.
Νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστὴρ
Φλογὶ φέγγεται δὲ λαμπάς.
Γόνυ πάλλεται γερόντων
Ἀποσείεται δὲ λύπας
Χρονίων τε τῶν
Παλαιοὺς ἐνιαυτούς
Ἱερᾶς ὑπὸ τιμῆς.
Σὺ δὲ λαμπὰς φλέγων
Γῆς ἔδαφος ἐξάγε πάντη.
Ῥόμβον ἕλισσε δάπεδον.
<Χοροποιὸν μάκαρ ὕβαν>

ἘΠΙΡΡΗΜΑ.

Ἡμ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ ξυνιέναι τοῖς μετέροισι χοροῖσιν.
Ὅστις ἀπείρηται λόγων ἢ νῷ μὴ μύσταις καθαρεύοι.
Ἡγεμὼν ὀργίων μισῶν μήτε δέδω, μήτε χορεύσω.
Μὴ ἦ κρατίνου τοῦ ροφάτου γλώττης βακχεῖόν τι

(λέαθη

Ἐγερεφλογίας. τὸ ἐξῆς. ἐγερεφλογίας λαμπάδας ἐν χερσὶ πινάσσων ἥκεις νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστήρ. Φωσφόρος ἀστήρ. τὸ μυστηριακὸν πῦρ, φωσφόρον λέγουσι. λέγει δὲ ἐπεὶ τὴν νύκτα λέγουσιν εἶναι τιμωμένων, διὰ τὸ λαβεῖν τινὰς ἀμύητος. ἢ ὅτι ἐννυκτὶ ἄπτεται τὰ μυστήρια. ἀξιοῦσι δέ τινες αὐτῷ τῷ λαμπάδα φωσφόρον ἀστέρα λέγειν. ὁδὶ λόγος, κολοβὸς ὢν ἐμὶ τὸ πινάσσων, αὐτὶ τοῦ πυρσοῦ μνοῦσθαι λαμβάνεται. ἔνιοι δέ τινες ἐκ λέξεως τὸ πινάσσων. ἀκχῶ ἴακχε ἀναλόγως τῇ σροφῇ γράφουσιν ἢ τὸ χερσὶν εἰς τὸ ἔγειρε συναπτουσιν. ἥκεις δὲ κατὰ ἀναστροφήν. νύκτωρ δὲ τελεῖται τὰ μυστήρια. ὧν τῆς τελετῆς οὐ μόνον χρυσοῦς ἀλλὰ καὶ ἐξαργυρωμένος ὁ δηνάριος ἐπιφέρεται. ἐπεὶ καὶ μνᾶς δηνάριος ἐπιφέρεται. ἱερὸν ἔστι μὴ ἐν δηνάριοις ἐτελεῖτο τὰ μυστήρια. Φλέγεται δὲ λαμπών. λαμπὰς μύστης. δηλοῖ δὲ μὴ σοφολλῆς. Χρονίων τε τῶν. εἰ μὴ οὕτω γράφεται ἰωνικὸν ἔστι μενθημιμερές ἐκ παιώνος τρίτου ἀναλόγως καὶ ἐν τῇ σροφῇ ὁ δὲ ὦ. εἰ δὲ χρόνους τε τῶν ὡς ἐν τοῖς πλείοσιν, ἰαμβικὴ ταυτὸν δὲ λέγειδὲ τι διὰ τὴν χαρὰν μείζουσιν οἱ γέροντες. ἢ ἡ δύναμις ἐν τόνασι. ἃ ὅμηρος. θεῶν ἐσθὲν γενεάσι μεῖται. Πάρθηρον ἔλειον. προσλαμβάνεον τὸ εἶς. ἔξαιρεῖς τὸ παρθηρον καὶ ἔλειον δὲ πάπεδον. πάνθηρον ἢ πεντοδάκτων θηρίων δηλητικόν. τινὲς δὲ ἀναπύσει σεσιν ἐπάνθηρον.

Εὐφημεῖν χρή. ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον λέγ' ἀρίστε ρχος, μεμερισμένοις μέλεσι καὶ ἀναπαύσεσιν ἄγα δὲ μεμερισθαι τὸν χρόν). καὶ τί ἄρα σώοιδεν ὁ ἄριστε ρχος, δύναται ἢ καὶ συζυγον εἶναι τὸ λεγόμενον, πολλαχοῦ μεμερίσθαι ἐς δι χρείαν τὸ λοιπὸν ὡς τείς δώδεκα διαμεμερίσθαι. Ἄλλως δύφημεῖν χρὴ σροφὴ ἀ ἐώθεισι χοροῦ ἐπιρρηματικὴ. ἔθος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιρρήμασι χρῆσθαι συμβουλεύειν τῇ πόλει, ἢ ἐλέγχειν τοὺς πανηρομμύους. ἐν σίγων ἀναπαυσιλεῶν πεζαμέτρων καταληκτικῶν ὁλοτρόχαιόν τε καὶ δεκαεννέα τελευταῖος καὶ πάννυχίδων τοὺς ἡμετέρους ἐν τῇ δὲ πρὸ ἐπωνυμίου ἑορτῇ. ἐστὶ γὰρ τελῇ παράγραφος ὁ δὲ λοιπὸς ἀπὸ τοῦ πρωτοῦ καὶ εἰκοστοῦ ἡμέρας ἀ χορεύεσθαι. δεῖ δὲ ὅτι εἰσὶ διὰ τοὺς ἐν ᾅδου μύστας φαίνεται λέγειν, ἀ ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ διὰ τοὺς ἐν ἀληθείᾳ. ἐνταῦθα ἀ ὑφίστατο ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος. Μήτε κρατίνου, τοὺς μὲν ἀρίστους ἔχειν οἰόμενος. ὅτι ταῦτα ἐστὶ τοῖς ἐν

Ἐὺ ἑρεφλογίας.

Ἰακχῶ πολυτιμήτοις. ἀφ' ἧς ἡ σροφὴ ἰακχεῖα. ἰδ. ὧν τὸ πρῶτον αὐτισπαστικὸν ὀνόμεζον ἀκατάληκτον. ὃ καλεῖται ἐλευσίνιον. τὸ δεύτερον δύμεζον ἰωνικὸν ἀκατάληκτον ἢ ἀχαυτισπαστὸν ἀ βακχείου. τὸ τρίτον ὅμοιον ὑπερτέρῳ οὗ τὸ σύστημα σρόδρα. τὸ τέταρτον ἐκ δυοχαίου αὐτισπαστικοῦ ἀ βακχείου ἀλλαξικὸν φασὶ καλούμενον. τὸ πέμπτον ἰωνικὸν δύμεζον ἀκατάληκτον ἀναλελυμένον καθὼς φασὶ καλουμένων αὐτῶν ῥιλίων παίγνιον καὶ ἐπῳδικὸν δεύτερον ἔχον. τὰ ἑξῆς δύο τὸν αὐτὸν τρόπον. τὸ ὄγδοον ἰωνικὸν ἀπελάσποντος πεντημιμερές. τὸ ἔνατον ἀχαυτισπαστικοῦ καὶ ἐλευσινίου δύμεζον ἢ ἐφθημιμερές. τὰ ἑξῆς δύο ἰωνικὰ ἐκ παιώνων τρίτων ἰλιατολικτικὰ ἢ ἐλιπαίωνος καὶ εἷς ὃν συναιρεῖται βακχείου. τὸ δωδέκατον ἰωνικὸν ἀπελάσποντος δύμεζον καθαρόν. τὸ τρισκαιδέκατον καθαρὸν μόνον, κατολικτικὸν δὲ. τὸ τελευταῖον ὡς τὸ δυωκαιδέκατον ἐπιμεμιγμένον μόνοις ὠνίοις τῷ δευτέρῳ ἢ δὲ χαλκίῳ ὠνίῳ τῷ τελῇ πρὸς γραφος ἀ δὲ πολῆς ἔχων ἐνδυκῆ. ἑξῆς ἡ γοῦν ἰάμβικὴ πρὸς γράφῳ τερματίζομένη μόνοις ὠνίοις ἀντὶ δὲ ἀντισροφὴ παρακολουθοῦσα καθ' ἕκαστον σχεδὸν τῇ τε προσῳδίᾳ καὶ τοῖς τόνοις τῷ πρώτῳ, ἔχουσα τὴν σροφὴν. ἐφ' ἧς ὡσαύτως τελῇ δύο συλλαβαῖς ἔχω ἐνδυκῆ ἀμφὶ σὰ ἀρχὴ. ἡ δὲ τελευταία. Ἄλλως.

Ἰακχῶ πολυτιμήτοις. μία τῶν μυστηρίων ἐπωνυμία ἐστὶν. σημαίνει δὲ τὸν Ἴακχον ἁρμόδιος. πολυτιμήτοις δὲ τοῖς ἐσθλοῖς, καθὸ σωτῆρα τῆς δήμητρος ὁδὸν ὄντα σοφοὶ γοῦν οἱ περὶ φασιν αὐτὸν περσεφόνης εἶναι. οἱδέ, τῆς δήμητρος συνέσχεσθαι. ἄλλοι δέ τινες δύο ὄντα εἶναι τὸν Ἴακχον. οἱδέ, τὸν αὐτὸν οἱδέ φασι πολυτιμήτοις σὺν ἔδραισι, καθὸ Φιλοτιμότεροι εἰσὶν ἐν ᾅδου, οἱ μεμυημένοι, ὡς σαφέστατα ἐν τοῖς ἑξῆς δηλώσει. δεῖ δὲ μνησθῆναι, πρὶν τερματῆσαι. Ἀνὰ λάμπουσα χορδαῖς. σύνηθες λάμπειν τὰς χορείας ἐποιοῦντο, διὰ τὸ ἄνθη. χορεύοντες σύνηθες προφανεῖς, ἐν χορῷ ἅμματι. Στέφανον μύρτων. μυρσίνης στέφανον ἐστεφανοῦντο οἱ μεμυημένοι. οὐχ ὡς τινες νομίζουσι σεσωσμένοι. ὁ ἡ ἀπόλλοδωρος καὶ τοὺς θεσμοθέτας φησὶ διὰ φλυαρίαν μυρσίνης στέφεσθαι. ὅτι οἰκείως ἔχει πρὸς τὸ φυτὸν ἥδεος. ἀ ὅτι τοῖς χθονίοις ἀνέφυτο. Ἀκόλαστον. μανιώδη βακχικὸν. ὁσίαν οὐχ ἁμαρτάνει. ἀσελγῆ. τὸ δὲ ἐγκαταλιμπάνουσι γὰρ ὅσιοις μύσταις. Χοιρείων κρεῶν. πρόσφορα χοίροις τῇ δήμητρι ἀ τῷ θυνούσῃ. εὐθύντοις ὡς λυμαντικοὶ τῶν θεῶν σώματων. εἰκότως δὲν ᾄδουσιν ὧν ἐπιβοᾶται τὸν πρωτοφόρον. Χορδῆς λάβῃ. ἡ ἕλιξ ἡ τῆς σπείρων, ὅθι χορδή. ἵνα ἑλκτὸν καλοῦμεν ἡμεῖς.

Ἡ ὡμολόχ' ἑπτοῖσι χαίρ' ἐμὴ γυναιρῷ τοὔνεκ' ἐστίν. Sopho
Ἡ σάσιν ἐχθραν μηκατελύθ' ἐμὸν δ' ὑπολείπεται.
Ἀλλ' ἀνεγείρ' ἐμαυτὸν καὶ ξυμπέρθ' ὁρδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν.
Ἡ τ' πόλεμος χειμαζόμενος ἄρχων καταδωροδοκεῖται.
Ἡ προδίδωσι φρούριον ἢ ναῦς ἢ πρέσβεις πέμπει.
Ἑξαίτινος θωρυκίων ὢν εἰκοσόλοχος κακοδαίμων.
Ἀσκώμα' ὑλίνα ἀπώλεσ' ἐπὶ πάντ' ἐπεισέπιδων ῥ'.
Ἡ χἠμάτ' ἐν τοῖς αὐτοῖς πώλων ναυσὶ παρέχ' ἵνα πείθει.
Ἡ κατὰ στρατὸν ἐκάστοις κυκλίοις χορεύσιν ὑπάδ'.
Ἡ τῶν μισθοὺς τ' ποιητῶν ἐντὸς ὢν, εἶτ' ἀποτρώγει
Κωμῳδηθεὶς ὑπ' ἐκείνοις παιδίοις τελετ' τ' ἐν διονύσου.
Τέττιξ' ἀπτερύξ· καὶ ὑπ' ἀπτερύξ· καὶ ὑπ' μάλ' ἀπτερύξ
Ἐξίστασθαι μύσταισι χορ' ὑμᾶς δ' ἐγείρετε μολπ'.
Καὶ παννυχίδας τ' ἡμετέρ', αἱ τῇδε πρέπουσιν ἑορτ-
ἡμ. Χώρᾳ δ' ἐνὶ πᾶς ἀνδρείως
Εἰς τοὺς ἐναντίους κόλπους
Δαβρύνετ' ἀναχωρῶν

ὡραῖα

γλαυκῶ admoneo

ἐπαυλον εἰρὴ) ἢ παρατάσ' ὁ φοκλέους, ἐκ τυρροῦς δ' ὁ σου σου τοῦ ταυροφάγου. ἢ ὅτι φίλοινος ἰῶ· ἢ διὰ τοῦτο ὧν θεον αὐτῷ τοῦ διονύσου ἐπιθείασεν. οἱ δ' ἔτι περιέργοτερον ὅλον τὸν λόγον ἀποδύδασι· μήτε πρατίνου βακχεῖ τελεῖσθαι· οἱ δὲ τοῦ μοχθηροῦ διονύσου. ἢ τολμήρα ἀπὸ τῆ βάκχῳ. τολμηρούς δ' τοὺς ἀθηναίους δύεσυρεν ἐν τοῖς δράμασι βωμολόχοις δ' οἷς πρὸς χάριν λέγουσι καὶ πρὸς κολακείαν· ἀπὸ τῶν λοχώντων περὶ γοὺς βωμούς καὶ βουλομένων τὰ λαβεῖν μετὰ νεκῦ ἡλέξις. οὗτοι γὰρ ὑπὲρ τῶν βωμῶν πολλὰ λιπαροῦσι, καὶ λακυθοῦντες λαβεῖν τι παρὰ τῶν θυόντων· τιμὲς δ' τοῦ πυῤῥοῦ ἐπαθλον λαμβάνοντος. ἢ τοῦ λειμάρρου. Ἡ προδίδωσι Φρούριον· πρὸς γοῦν ποιήσαντας τοὺς Φερεκράτους πέρασ'. τὰ δ' ἀπόρρητα ἦκουσιν, ὡς νῦν ἡμῖν ἔθος· διὸ καὶ ἐν τοῖδε λοιδορεῖται τῷ θωρυκίωνι. καὶ αὖγος ὅσον μὴ οἶδεν· ἀπόρρητα δ' ἔλεγον τὰ ἀπερημένα ἀλλήλοιν· ἐν γοῦν τούτοις ἀποφέρει ἀσκώματα. καὶ λίνεα. ἐπὶ πᾶσι δῆλον ὅτι οὐδὲν ὄφελος ἀποπέμπειν τούτων δὲ εἰρήνης, ὧν θωρυκίων τὰ ἀπόρρητα ἀθήνηθεν ἀποπέμπει· ὅτι σοῦ πρὸς τοὺς πελοποννησίους ὧν ὁ πόλεμος· ἀπόρρητα, τὰ πρὸς ναυτικήν ἀλλαγήν. ἦγε δ' ὁ θωρυκίων ἀλειψίμης ὤν. ἢ εἰς εἶπιναν ἀλλαγὴν. λαθὼν δὲ λοιπὸν ἐμπόριον ἢ ἄγγεια. οὗτος δὲ ταξίαρχος ὢν ἐν τοῖς πελοποννησιακοῖς ἦν ἀθηναίων. ὁ δὲ πάσαν ἐπέμψε τοῖς αὐτιπάλοις εἰς τὰ ἀνάψαι τὴν αὐτοῦ πόλιν· ὅθεν ἐνωδεῖσ', ἐκωμῳδεῖτο ἐπὶ προδοσίᾳ· τινὲς δ' θορυκίων γράφουσιν, αὐτὶ τοῦ τὰ ἦν θορυκίων μεμυθωμένος. Εἰλοσταλόγος· τὰ εἰκοστὰ ἐν τῇ κρίσει σωζόντων. Ἀσκώματα· εἰς διφθέρας δ' τὰς ἑαυτοῦ διανοίας γράφασ' ἐπεμπε τοῖς πολεμίοις ἐν τῇ λαφυρικῇ· ἄσκωμα δ' δερμάτινόν τι· ᾧ ἐν τοῖς τριήρεσι χέονται καθ' ὃ ἡκώντη βάλλεται. Ἐπίδαυρον πόλιν λαφυρικήν. Ἡ χέματα· πῦρος ζωγλυσάνδρῳ ἐπεμψε χέματα τότε εἰς πόλεμον διμείου χάριν. Ἡ ἱματοπλάκα· ἦγον ἀσεβῶς διάκενα· ἐν τοῖς τῆς ἑκάστης ἀγάλματος· ὅτε παννυχίζει. κιννησίας δ' τοῦτο ἐποίησε. Ἡ γὰρ μισθοὺς. οὓς ἔλαβε παρὰ τῆς βουλῆς αὐτοῖς παραχεῖν. λέγει δ' διὰ τὸν ἄρχοντα.

Τέττιξιν ἀπτερύξ· παρὰ τὸν ἱεροφάντην ᾗ δεδύχθαι πρόῤῥησιν, τὸν ἐντὸν ποικιλήτροχα. Χώρει νῦν εἰσθεσις ἑτέρα μέλους μονοστροφικοῦ διαιρεθέντος τοῦ χοροῦ ἐκ κώλων ἀνασπαστικῶν· ι· ὧν τὰ μὲν ἄκρα καὶ τὸ δ'· καὶ ε· δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ δεύτερον ἓν ἔκτον ἐφθημιμερῆ· τὸ δ' τρίτον καὶ τὸ ἕβδομον δίμετρα βραχυκατάληκτα· τὰ δὲ λοιπὰ ζ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ ἡ λοιπὰ ζ δίμετρα ἀκατάληκτα· ἐκ δὲ συλλαβὴν· ἐξῆς δ' εἰσὶ δύο ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι ἀκατάληκτοι· ὡς δὲ ἑτέρας τροφῆς· ἐπὶ τὴν πέλ[illegible] παράγραφος.

Smus appellat pratorꝝ

λ Τελώνης

Cychci chori. i. circulares

Phere crates

ἐς τὰς ὥρας· nota pro tio μὴ ὥραισιν ἴκοιτο

Βάζε

Λειμώνων ἐγκρούων·
Καὶ σκιρτώπων καὶ παίζων.
Καὶ λαμπάζων, ἡείσηται
Δεξαρκούντως· ἀλλ' ἔμβα· nomē dē
Χὠ χῶρος αἱρεῖς τὴν σὴν τέρψιν χαναῖος
Τῇ φωνῇ μολπάζων.
Ἡ τὴν χώραν σώζειν φησὶ ἐς τοὺς ὥρας.
Κἀν θωρυκίων μὴ βούληται.
Χο. Ἄγε νῦν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν πρόφορ βασίλει
Δήμητρι θεᾷ ἐν οἴκοις ὄντες ἀθέσαις μολπ κελα-
Δήμητρα γᾶν ὀρείων
Ἄναγε συμπαράσκοπε
Καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν.
Καὶ μ' ἀσφαλῶς παρ' ἡμέραν
Παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι
Καὶ πολλὰ μὴ γελοῖα μ' εἰ
Πεῖν· πολλὰ δ' εὐτραπελίας καὶ
Τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως·
Παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι
Κήσαντα τὴν ἰουλάδ' - bacchū cū festo rede
Ἡμ. Ἄγ' εἰ σῴω γε τὸν ὡραῖον θεὸν brauriū tempe
Παρακαλεῖτε δῶρο.
Ὡς δεῦσι τὸν ξυνέμπορον συλλογιν)
Τῆς δὲ τῆς χορείας·-
Ἡμ. Ἰαχὴ πολυτίμητ' μέλος ἑορτῆς
Ἥδιστον ἱερῶν, δῶροσιν ἀκολούθει
Πρὸς τὸν θεόν, καὶ δεῖξον ὡς
Ἀνθρώπου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις·-

reverem elenfinia ubi thuriū hic mitti natui

ἐν τοῦδ' ἠδ' ἐστὶ χορὸν ὑπονόησε μηδ' ὅλα τὰ χορεῖα νῦν πρῶτα. τοῦτο ἦ, ἀκάξιστον. πολλάκις δ' αἰγιλοῦς ὕστατα ἀκολουθοῦσι τὰ χορεῖα.
Ἔμπρουμν βαίνων δυρύθμως ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλων.
Ἡείσηται· ἄειστον γίγνηται· τὸ τῆς τελετῆς· ἔμβα δ' ἀντὶ τοῦ χόρευε. Αἱρεῖς τὴν σὴν τέρψιν· ὑφ' ὧν εἰς τοὺς ἐπαίνους ἐστὶν δ' ἀθήνησι σώτειρα λεγομένη· ἢ καὶ θύουσιν.
Δήμητερ· ἐνθεσις ἑτέρα μέλους μονοστροφικοῦ ἐκ κώλων ἰαμβικῶν δέκα· ὧν τὸ πέμπτον καὶ τὸ ὄγδοον ἐφθημιμερῆ ἀνακρεόντια· τὰ δ' ἄλλα τὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· ὧν τελευταῖον, ἰσοσυλλάβου ταινιοῦσθαι· ἔξης δ' ὡς δύ' ἑτέρας τροφῆς ἐπῳδικὸν τὸ πεντάμετρον ἰαμβικὸν· ἐν τοῖς ἀποθέσεσι τῶν συστημάτων παράγραφος. Συναπολούθει· τοῦτο ἐπεισῳδεῖς ἐλθοῦσιν ὁ θεοῖσιν ἀπὸ τοῦ κεραμικοῦ

ἐς τὰς ὥρας

Sotera athe dea cui sa cant.

παῖσαι abq quod com παῖξαι ταινία

103

προσέμπυτες τὸν δόμον. σαν. τὸ δὲ αὖθις πόνου πολλην ὁδὸν περαίνεις, αντὶ τοῦ μεθημῶν ὧν ῥᾳδίαν ποιῇ τὴν ὁδὸν ποιήσεις. ἢ ὅτι ἐν τοῖς μαθήμασι διὰ τῶν ἐναντίων ἐφάνης ἡμῖν ἀξιάθρητος ἐπικαλεσαμένοις, ἐνταῦθα, δείξεις τὰς ὁδοὺς αὖθις πάντας τοῖς θεοῖς πιθανὰς πάντα δὲ αὐτοῖς οὐ ποιήσεις. Σὺ δὲ μὴ κατέχου. ἐπὶ σοὶ τῷ δι' ἀσκητὰ ἐχθὲν ἐρῆ δὸς αὐτὸς Ἰακχε τῷ θεῷ σύμπρεσβυ καὶ μάλ' οὐ προσώπου συμπαίστορος, χιτωνίου μισθὸν ῥαιδίως ἀγύτος, πτίθιον προκύψας.

ἡμι. Ἰακχε Ἰακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπε μέλη.
Σὺ γὰρ κατέχεις μὲν, ἐπὶ γέλωτι
Κἀπὶ τελείᾳ; τόνδε
Τὸν σαρδάνιον καὶ τὸ ἄκαιρον.
Κἀξοὐρῶ σ' ὡς παίζημι σοῦ
Παίζειν τε καὶ χορεύειν. —
ἡμι. Ἰακχε Ἰακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπε μέλη.
Καὶ γὰρ παραβλέψας τὸ μυρακίσκιον
Νῷν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
Συμπαιστρίας, χιτωνίου
Ραιδίως ἀγύτος, πτίθιον προκύψας.
ἡμ. Ἰακχε Ἰακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπε μέλη.
Ἐγώ δ' ἔοικ' ἔπος τι λακωνόλουθος εἶναι καὶ μεταῦθις
Παίζων χορεύειν βούλομαι. Δι. κἄγωγε πρός. —

Ἀριστοτέλης

Χο. Βούλεσθε δὴ τὰ κοινᾷ
Σκώψωμεν ἀρχὴν δήμου;
Ὅσ' ἐπέτησ' ὤν, οὐκ ἔφυσε Φρὰ τόσας.
Νῷν δὲ δημαγωγεῖ

ἀναπαίστους

ἐν τοῖς

Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς.

Ἀπολλώνιος

Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς. οὐχὼς ἀπολλώνιος πρὸς τὴν ἐξήγησιν τῶν εἰρημένων κατὰ τῶν περὶ τὸν κρεῶν. ἀλλ' ὅτι διὰ τῶν καλουσῶν πάντων, νεκροὺς τοὺς ἀθηναίους λέγει. ψυχὴν γὰρ ἀλλαχοῦ φασιν οἱ κάτω τοὺς ζῶντας, ἄνω νεκροὺς φασιν. ὅτι καὶ τριβησαν ἐν τοῖς ἰακχοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν. Ἄλλως. νεκροὺς τοὺς ἀθηναίους λέγει ἢ διότι τὸ ἀρχαῖον φρόνημα ἀπεβλήπασιν. ἢ διότι οἱ ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωποι εἰ καὶ ζῶσιν, ἀλλὰ τοῖς τοῦ βίου ματαίοις ἐμπλινδούμενοι δεινότερα τῶν τεθνηκότων πάσχοντες ζῶντες κολαζόμενοι. ἢ διότι πολλοῖς κακοῖς ὑπὸ τῶν δημαγωγῶν κατατριβόμενοι. ἀναιθήτους ἐχοντας ὡς νεκροὶ αὐτοὺς ἀπεμωράνθους ἐῶντες. χάριεν δὲ τὸ ὑπὸ τῶν νεκρῶν τοὺς ζῶντας καλεῖσθαι μεκρούς. Τὸν κλεισθένη. διαβάλλει τὸν κλεισθένη ὡς φαυλίβιον. ἐπὶ τοῦ σεβίνου πορνοβοσκοῦντος. διὸ καὶ δεινοπαθοῦντα φησὶν ἐπὶ τῇ τούτου τελευτῇ. Τῆς ἐλευθερομοχθερίας. αὐτὶ τοῦ ἐπὶ τὴν δημαγωγίας ἢ πολιτείας, μοχθερίας εἶπεν χαριέντως πρὸς τὴν λαικὴν αὐθάδειαν. Ἐντὸς τἀφεῖσι τἀφεῖ, ὅπου οἱ ἐνδόξως τετελευτηκότες ἐθάπτοντο δημοσίᾳ. Ἄλλως. τοὺς ἐπὶ τὸν πόλεμον ἀποθανοῦσι, δημοσίᾳ τάφους προὐτίθεσαν. τὸ οὖν τίλλειν τὰς ζίχας ὡς ὅπου ἐθάπτοντο, ἅμα μὲν ὡς ἐπὶ τετελευτηκότι, ἀναγκαίως. ἅμα δὲ εἰς μελαγχολίαν. καὶ τὸ κόπτεσθαι καὶ μεμφόμενος. Σεβῖνον, ὅς τις ἐστὶν ἀναφλύστιος. ὀνόματα ποιεῖ τοῦτο, ὡς πρὸς τὴν μελαγχολίαν κλειθένους πορνοβοσκοῦντος δὲ τὸ ὅστις, ἐμφαίνει, οὐ τὸν υἱὸν ἑνὸς μόνου περαιρόμενον. πόλασις δὲ αὐτῷ ὥσπερ ὁ σεβῖνος, οὕτως καὶ ὁ ἀναφλύστιος. ἀναφλᾶν γὰρ ἔλεγον τὸ μαλάσσειν τὸ αἰδοῖον. καὶ σεβῖνος ἴσως, παρὰ τὸ βινεῖν. ἔστι δὲ καὶ σεβῖνος ὠνομασμένος παρὰ πολλοῖς ποιητῇ. ἔστι δὲ καὶ δῆμος ἀττικῆς ἀναφλύστιος.

Plato

Τουτὶ μὲν ἰωοβίνα παρεγράμματισε διὰ τὴν ἀσέλγειαν. παρὰ τὸ ἰωννίου εἰς πορνομανῆ. τὸ δὲ ἰωοβολλαχοῦ, ἐπὶ τοῦ μεγάλου λαμβάνουσιν. ἰωοπορνεῖ. ωμωδεῖται δὲ καὶ ὁ καλλίας, ὡς ἀποθὼν τὴν πατρικὴν οὐσίαν. καὶ μάλιστα ἐπὶ γυναικὶ μεμιμῶς. ἢ τὸ ἰπποβάτου.

Hippo nicus

Callias

Ctenobat

cupolis

harpas

πρὸ α

κορινθος

Ἀλλ' ἢ δὸς κόρινθος. περὶ μὲν μία ἐστὶ τῇ τὰ αὐτὰ σωρεύουσι λεγόντων. τῇ μεγάρεων ἀπιόντων κορινθίων, ἀπεστάλη κῆρυξ πολλάκις λέγων, ὅτι οὐκ ἀνέξεται ὑμῶν, ὅτου δὸς κόρινθος ἐπεμβήτε οὖν αὐτὸ λέγων. οἱ δὲ μεγαρεῖς συνχανθέντες ἐς ὀργὴν βαδίζοντες ἔλειπον πάλε πάλιν τὸν δὸς κόρινθον. τοῦτ' ἔστι τὸν κῆρυκα μὴ περὶ μία ἐλέχθη ἐπὶ τῶν πολυπόνων ἀεὶ ἐπὶ τὰ αὐτὰ πραγμάτων. ὁ δὲ δὸς κόρινθος, πάλιν δὸς βασιλεὺς κορίνθου. μεγαρεῖς δὲ ὑστεροῦσι ἦσαν κορίνθιοι.

Ἄλλ' ἢ κόρινθος εὐγοῖς σῴζομαι. —

Χο. Χωρεῖτε νῦν. εὐθέσις ἐτέρου μέλους προῳδικὴ δὲ μεριθέντος αὖθις τοῦ χοροῦ ἐπὶ τοῦ μὲν τὴν προῳδὴν ἀπάντησιν τοῦ ἡτέρου ἀντίστροφὴν καὶ εἰσὶ τῆς μὲν προῳδοῦ τὰ κῶλα ὀκτώ. ὁ πρῶτον ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον καταληκτικὸν τοῦ δευτέρου πόδος ἓξ ἀσυλλάβου. τὰ. β. δ. καὶ τελευταῖον παιωνικὰ δίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παίωνος πρώτου ἢ τετάρτου ἢ βακχείου ἢ ἀμφιβράχεος. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ πέμπτον καὶ ἕβδομον ἐπιχοριαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ δυϊάμβου ἢ ἐποβελίτου καὶ χοριάμβου. τὸ ἕκτον ἰωνικὸν ἰθυφαλλικὸν. τῆς δ' ἀντιστροφῆς τὰ κῶλα ἐξ ἧς τὰ τῆς ἀντιστροφῆς ποσὰ τὰ πρῶτα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δεύτερα καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ. τὸ μὲν τοῦ τῆς ἀντιστροφῆς τρίβραχυ ἔχει τὸν δεύτερον πόδα. ἀνθ' οὗ ἀντὶ τοῦ ἴαμβον ἰερὸν χρᾶφεται. τὰ δὲ τοῦ ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος δίμετρα καταληκτικὰ ἐκ παίωνος δευτέρου καὶ πρώτου ἤτοι ἀμφιμάκρου. τὸ πέμπτον καὶ τὸ ἕβδομον ὅμοιος. τὰ μὲν τοῦ τῆς ἀντιστροφῆς ἀντιῳνικῶν ἔχει παίωνας δευτέρους. τὰ τελευταῖα ἰωνικὰ ἡμιόλια ἤγουν δίμετρα βραχυκαταληκτα. ἐστὶ δὲ τέλειον τῆς μὲν προῳδοῦ καὶ τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος. τῆς δὲ ἀντιστροφῆς πορφυρὶς. Ἄλλως.

Χωρεῖτε νῦν. διώκαντες πάντες οἱ κατὰ τὸν χορὸν, ἀλλήλοις παρακελεύεσθαι. καὶ μὴ εἰς ἀμοιβαῖα διαρρεῖν. ἀλλὰ τοῦτο, εἰς οὐδὲν φαίνοιτο ἂν οἰκονομούμενος. Τὸν ἡμέτερον. ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸν ἡμέτερον τρόπον ὡς ἔθος ἐχόμενοι πάλιν. Ὅσοι μεμνήμεθ'. ἐμνήσθη γὰρ ἡμῶν, μνησθεὶς δὲ ἐκλήθη, παρὰ τὸ τῆς ἀκοῆς, μνῆν τὸ σῶμα. ἢ μνήσει ταῦτα ἐξηγεῖται. μνῆν δ' ἔστι τὸ κλείειν τὸ σῶμα καὶ τοὺς

sferia unde dicfunt

; ἀν

Τρόπον, περὶ τεῖχός σου. καὶ τοὺς ἰδιώτας. 3
Δι. Ἀεδή τινα ξόπον τὼ θύραν κόψω τινα.
Πῶς ἐνθάδ' ἔρακόπουσιν οἱ τοιχώριοι;
Ξα. Οὐ μὰ ἀξίνῃς, ἀλλὰ μύσας τὰς θύρας.
Καθήρακλέα τὸ ῥῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. Γαῖ. ὦ σοφὸν Αἰακὸς τὸς ὄτος. Δι. ἡρακλῆς οἷος τέρος.
Αἰ. Ὢβδέλυρε. καὶ ἀναίσχυντε. καὶ τολμηρὲ σὺ
Καὶ μιαρέ. καὶ παμμίαρε. καὶ μιαρώτατε
Ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν κέρβερον,
Ἀπῆξας ἄγχων. κἀποδρᾶς, ᾧ χρὼ λαβών.
Οὐκ ἐγὼ φύλαπον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος.
Τοίαν συὸς σε μέλανος καμὼν τέξα.
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγής.
Φρουροῦσι. κωκυτοῦ τε τειέθρομοι κύνες.
Ἔχιδνάθηκε τὸν τακέφαλος. ἡ τὰ σὰ λάγχασον
Διακναρίξῃ. τοὺς μόνων τὰν θάψεται.
Ταρτησίας μύραινα. τὼν ἐφρῶ δέσου.
Ἀν τοῖσιν ἐντέροισιν ἡμᾶς τωμῷ.
Διακαυκήσουσι γοργόνες πτερασίαι.
Ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
Ξα. Οὗτος, πέδραμας. Δι. ἐγὼ δέ γε καὶ λίθιον

Καὶ τὰς ἰδιώτας. αὐτὶ τοῦ τὰς ἰδίας. τοὺς πολίτας. αὐτὶ σφᾶς. αὐτὶ δὲ τοῦτο τὸ ἴδιον αὐτὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ. καὶ οὕτω πολλάκις εἴρηται καὶ τὸ περιττὸν σημειωτέον ὅτι καὶ ἰδιώτας λέγεται, ὁ πρὸς γῆν ὅσον ἴδιος καὶ ὁ ἀμαθής. Ἀετὲ δή. κορωνὶς εἰσὶ ὀρτῶν αὗθις τὴν ὑπηκρι τῶν. οἱ δὲ σίχει ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι τοῦ Δ. ὧν πολυτίμου ἐμοῦ δεηθέντος αὖ εὐθὺς ἐλθ. ἐπὶ ζῷ. τέλειος κορωνὶς Ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος. αὐτὶ τοῦ μέσον ἐλήφθησ. τοῦτο δὲ ἐκ μεταφοράς τῆς ἀθλητῶν. τὸ ἔχει δέ, οὕτως ἀπὸ κοινοῦ αὐτὶ τοῦ ἔχει ἀπὸ τοῦ ἐλόμενος δυνατέρου προσώπου. Μελανοκάρδιος. διὰ φιλέξεως τὸ φερώνυμον εἶπε μελανοκάρδιος πέτρα. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. ἐλιμενοφορᾶς τῆς ἀγρίων ἀνδρῶν οὓς διὰ τὴν ἐνοῦσαν αὐτοῖς ἀγριότητα μελανοκαρδίους φασὶν οἱ τὰ μὲν ἑαυτῶν πολλοῦ ποιούμενοι περιεργοφαγεῖν λέγειν, τὰς ἑλληνίδας. Ἔμ' ἐνάθηκα γοργοκέφαλος. ὁ τρόπος οὗτος παρὰ τὸν Εὐριπίδου. κἀράτε γάρσου συγχέω κόμας ὁμῶ. ῥᾳδίως τε δὴ μετέφαλον. ὁμμάτων δὲ τῶν, αἵμοσταγῆ πρὸς πῆρες ῥοὺς ὄντες ἰμάτων. Ταρτησία μύραινα. μύραινα, δικίμων φοβερά. παρὰ τὸ μύρεσθαι. παρὰ τὴν ἐν θησεῖ δυσιπίδου. Ταρτησίαν ἢ εἶπε πρὸς τὸ ἐπιπολιτικώτερον διὰ τὸ ἐκ τετορισμένον. λέγουσι ἢ ταρτησίαν χαλκῶ, αὐτὶ τοῦ μιχάλκω. ἢ ταρτησὸς ἰβηρικὴ πόλις παρὰ τὸν ἄορρον λίμνην. μύραινα δέ, ἰχθὺς θαλάσσιος. αὐτὶ τοῦ τὸ ἐπιπεῖν ἔχουσαν, μύραιναν εἶπε. τὸ δὲ συγὸς, ἐπὶ πολυσίτου εἶπε γεύγησ. ἐστὶ δὲ τὴν ἐν θησεῖ παρὰ μῦθα δυσιπίδη. ἐπεὶ δὲ τοιοῦτος ὑβριστὴς διάζων ὁ δυσιπίδης οἷος ἐνταῦθα παίζων. Γοργόνες πτερασίαι. ἀπὸ δήμου τῆς ἀττικῆς παρὰ τὴν εἰλὴ ἢ τοῦτο ἔστιν. αἰγὶς οἱ λασιγὸν δῆμον διαβαίνειν τοῦτον, ὡς λακωνικὰ μόνα. εἰσὶ δέ τοι ἀπτέραντος τὸ ἀνδρόνος παιδὸς ἐπώνυμοι εἰς ἣ τὴν αἰτιάδα Φυλὴν κατεμενεμήν. αἰγὼς. πτεράσιος τύπος τῆς λιβύης. ἐνθα εἰ γοργόνες δυσχίβορ. Οὗτος, πέδραμας. ἰδὼν ὀξυθίας διὰ τὸν φόβον ἀπαλήσασθαι τὸν δρόμον σφησιν, οὗτος, πέδραμας. τὸ δὲ πάλαθεν, τινες δ' ἀπὸ δολίασιν

Ionice

Ionotes

λῆμα. δοβουλή. Hesych. Ἀνδρ. ἀνδρεῖον φρόνημα dros. progenitiva mitur. vide ne segmentum figuratum λ

ἔχει attici ἔχ

Myrena de

Tartesius

Aornos la

Myrena p

Tithrasus p

attice

Tithras pr

nis. f.

Aegeis trib

Tithrasus

lubyg.

ἐν τοῖσ λιμναίοισ ἀγῶσι τῆσ
δι᾽ οὐσου ὁ διδοῦχος ἱματέ
χων λαμπάδι, λέγει μα
λῆτ᾽ εθεόν· καὶ οἱ ὑπαιθρίου
πισ βοῶσι· σεμελὴ ἴαλεμε
ωλουτοδότα· ἢ πρὸσ τὸ ἐν
ταῖσ θυσίαισ ἐωλεγόμενον·
ἐπειδὰν γὰρ αὐτοδιδακτοι
σωρται, ὡσ ἐκκέχυται, λέ
γεται καλεῖθεόν· πρὸσ ὃ ὀξεῖ
λιπται εἰσ τοῦτο ἄλλοσ.

Καλεῖ θεόν. πρὸσ βοήθειαν κά
λει θεόν. οὐ γὰρ δύνασθε
θεὸσ ὢν, ὅτι εἶπων αὐτὸν κα
λεῖ θεόν. τοῦτο γὰρ ἐγκωμιά
ζει. πεπλασται. ἀλλωσ. εἰ ὢ
θασιν οἱ μεγάλοι καὶ οἱσ
πελεισπίζοντεσ θεὸν ἐπι
καλοῦνται πρὸσ ἀρωγὴν βου
σίασ τινὸσ ὑποχέσει. δείκνυ
σι δὲ ἐν τέυθεν, ὡσ ὁ διόνυ
σοσ οὐκ ἔστι θεὸσ ὡσ ἐγκω
μῳδίαν παίζων. τὸ δὲ ἐγκε
χοδται ἀπὸ τοῦ χέω μέσου
περαιεμένου. Ἀλλ᾽ ὥρα
κιῶ. ὡχεῖ ὦ. Φροντίζω. ὥρα

Ξα. Ὦ καπηλεῖα· οὐκοῦν ἀνασῄσει ταχύ. palleſn.
Γρίντιν ἀσ᾽ ἰδεῖν ἀλμόξιον. Δι. ἀλλ᾽ ὡσακιῶ.
Ἀλλ᾽ οἶσε πρὸσ τὴν καρδίαν μᾶσσπίδιον
Ξα. Ἰδοὺ λαβέ. Δι. πρόσθε. πῦ στιν. Ξα. ὦ χρυσοῖ θεοί,
Ἐν παῦθ᾽ ἕχεισ τὴν καρδίαν. Δι. δείσασα γὰρ
Εἰσ τὴν κάτωμου κοιλίαν καθεῖρ πυσεν.
Ξα. Ὦδειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων. Δι. ἐγώ.
Πῶσ δειλόσ, ὅστισ ἀσπίδα ἢ τὴν σάκον.
Οὐκοῦν ἕτερ᾽ ταῦτ᾽ εἰργάσατ᾽ ἀνὴρ Ξα. αἰαῖ τί.
Δι. Κατέκλασ᾽ αὐτοσφραγὶν μόνοσ, εἴ τισ δειλόσ ἦν.
Ἐγὼ δ᾽ ἀνέζην. καὶ προσέτ᾽ ἐπῳδὴν ἐμνήσαμην.
Ξα. Ἀνδρεῖα γ᾽ ὦ πόσειδον. Δι. οἶμαι νὴ δία.
Σὺ δ᾽ οὖ κέδεισασ τὸν φόφον τῶν ἐμάτων.
Καὶ τὰσ ἀπειλάσ; Ξα. δῆτα δ᾽ οὐδὲ φρόντισα.
Δι. Ἴθι νυν. ἐπειδὴ λιματιᾶς κἀνδρεῖοσ εἶ,
Σὺ μὲν λαβὼν τὸν, τὸ ξοπάλον τοῦτο λαβὼν
Καὶ τὴν λεοντην, εἴτε ρ᾽ ἀφοβόπλαγχοσ εἶ.
Ἐγὼ δ᾽ ἔσομαι σκευοφόροσ ἀντῶ μέρει.
Ξα. Φέρε δὴ ταχέωσ αὐτ᾽. οὐ γὰρ ἀλλὰ πειστέον

Ἔισ᾽ ὁ μὲν ἡρακλειοξανθίαν. ὡσ
ὁ ξανθίασ ἐκαλεῖτο. πα
ραπλήσια δὲ ὁ πλατῶν ἡ
ρακλέουσ ἐν χ. συμμιγνύ
ουσι τὰ δύο ὁμοῦ, εἶπεν ἡρα
κλέα ξανθίαν.

Οὐκ μελί τησ μασιγίασ. ἀντὶ
τοῦ εἰ μελίτησ ἡρακλῆσ.
ἢ γὰρ μελίτη δῆμοσ ἦν Ἀτ
τικῆσ, ἐν ᾗ ἐμυήθη ἡρα
κλῆσ τὰ μικρὰ μυστήρια.
ἔστι δὲ εἰ μὴ καὶ ἡρακλέουσ
ἱερόν. εἰ λήφθη δὲ ἀπὸ μελί
τησ νυμφησ, ἢ ἐμίτη ὁ ἡρα
κλῆσ. μασιγίασ δὲ ὡσ πρὸσ
δοῦλον. παρὰ δὲ τὴν νόσ
νοιαν σκώπτει, ἐπειδὴ ἐν με
λίτῃ ἐβδύνων. Φανέσεται δὲ ἡ
ρακλέουσ ἱερὸν ἀλεξίκα
κον. ὁθεν ξανθίασ ἀντιμετέ

melite popu
attice

mysteria p

Melite nym
phæ cognomi
cules

λησε τὴν ἡρακλέουσ σκευήν. τὸ δὲ τοῦ ἡρακλέουσ ἄγαλμα, ἔργον Ἐλαιδου τοῦ ἀργείου. τοῦ δὲ δα
σκάλου φθόνου. ἦδε ἴδρισισ ἐγένετο, ἡνίκ᾽ ἦν μέγαν λοιμὸν. ὥθεν καὶ ἐπαύσατο ἡ νόσοσ, πολλῶν αὐ
τῷ πόνων ἀπαλλαγμάτων. ἀπολλωνι῾ῳ δὲ οὐκ αἰκῶσ ὑπονοοῦσθαι φησι, τὸ ἰωμῳδεῖσθαι τινα. ἴσωσ
δὲ ὅτι ἦρξε, διὰ τοῦτο οὐκ ὠνόμασθη. ἢ ὀλίγον πρότερον εἰρῆσθαι. καλλίασ γὰρ ὁ ἱππονίκου, ὃν
μελίτη ᾠκησε περιφαίνεται δὲ αὐτὸν ἅμα τῷ ἡρακλεῖ, ἅμα χλευάζουσα διὰ τὸ λεοντῆ ἐντεῖσθαι μα
χεῖσθαι. ὡσ ἐν τοῖσ ὀπίσω κίθωνα λεοντῆ ναυμαχεῖν συμμόρου. ἐπεὶ ἐγὼ οὕτωσ ἐστὶ τὸν ἡρα
κλέα ἀνίφρε, τί μᾶλλον εἶπε τὸ ἐκ μελίτησ, καὶ μὴ ἐξ ἄλλου δήμου. πάντα γὰρ ἡραιλέα ἐ
φαίνη. σωνηθέστε ἐχοῦτω λέγειν ὦ θεῶν. οὐκ μελίτησ, ἀλλ᾽ ὦ μελίτη. ὡσ νῆ δία σὺ ὀλυμπίασ.
ὦ δὲ ἀνθρωπων, ἐκ μελίτησ δῆλοῦσ. εἱκολωνων. πῶσ δὲ καὶ πολεμώτερον εἶναι ἀεισοφάνουσ τὸ
ἄγαλμα, εἰ ἀκμάζοντοσ τοῦ λοιμοῦ ἱδρύθη. δεδοῦ γὰρ μφρακίσκοσ ἤδη ἦν τότε τῆσ ἀπόνων.

Apollo
mi

Κατειληφ῾ῳ. χύρασ. ἢ κατακείρομένων ὀσφύων. λέγει δὲ τὸ χλόμνα ὀσφία τοὺσ ἰλυώδεσ. τὸ
φθόμνα. καὶ τὸν φρίτμον δὲ, σὺν ὕδατι ὁμολογοῦσιν εἶναι. Ἔτνουσ. ὁ τῶν Φαίβα οἱ ἱδρῶτεσ ὦ
οἱ ἄγροικοι. τὸ δὲ ἁλεκτρυόνων ὑπὸ θλίψεωσ καὶ θλιμμοῦ. τορύνη δὲ ὁ χυτρόποσ. Ἄλλωσ.
πρῶτον εἰ πῶσ καθολικῶσ κατειληφ῾ῳ ἢ περὶ ἰλυωδεσμένων ὀσφίων, ἐπειδὴ οὐδὲν ἄλλο τῶν ὀσφί
ων χλόμνα ἀλλ᾽ ἢ τοὺσ ἰλυώδεσ, ὅταν ἕτῳ ποιῶσι θέλωμεν, ἐπιφέρει, γὰρ ἔτνουσ. ἔλαμψε γὰρ τοῦ
τῷ πάνυ ὁ ἡρακλῆσ. ἢ τὸ ἕτνουσ, ἑρμηνεία τοῦ ἰλυατειληφ῾ῳ. Κολλάβουσ. τοὺσ ἄρτουσ λέγ᾽ φησὶ τοὺσ
κόπτασ τὴν πλατυσμῶσιν ἰπλατύνθαι δὲ κιθαρᾶσ. οἱ δὲ εἴδοσ πλακοῦντοσ τετραγώνου. ἢ ἄρτου
μικροῦ. παρὰ δὲ τὴν μεγάλων κολλυβίζειν. Ἄλλωσ. ἄργοι νέοι ἐν μεσοπύρων. καὶ οἱ λάστευροι
ὑπὸ σιτωνίων λεγόντων. καὶ ἡ μύρραι τοῦ ὀργάνου. Πάνυ καλῶσ. παρεσκευασμένοι μῦσαι οἱ πελαμοὶ,
ἔλεγον. καὶ λιτέ πειθω. καὶ ἐπίμουν. μῶν οὖν παρεσκευασμένοι μῦσαι εἰσὶν αἱ Φησὶν ὀσφρᾶσθαι αὐτὸν τοῦ
ασμ Λήρησ ἔχωμ. γοῦν λέγῃ πρᾶτ αὐτὸν ὁ διόνυσοσ. ἢ μὴ συγχωρῶν εἰσελθεῖν ἅμα τῇ θεραπαί

Καὶ βλέψον εἰσ τὸν ἡρακλειοξανθίαν
Εἰσελθὸσ ἔσομαι. καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ᾽ ἔχων.
Δι. Μὰ δί᾽. ἀλλ᾽ ἀληθῶσ οὐκ μελίτησ μασιγίασ.
Φέρε νυν. ἐγὼ τὸ σκόμμα πῶσ ῥωμαῖσ ταδί
Θε. Ὦ Ἡράκλεισ τοῦθ᾽ ἥκεισ ἡράκλεισ; δοῦ ῥεῖσίθι
Ἢ γῆ θεόσ σ᾽ ὡσὲ ποὺθ᾽ ἥκον τεὐθέωσ
Ἔστ᾽ εἶ᾽ ἐρ᾽ τουσ. ἢ φέρε τερίκτων χύτρας
Ἔνουσ δύ᾽ ἢ τρεῖσ. βοᾶν ἀσθενᾶκι ὄλον.
Γλαυκοῦν τουσ ὤπα. κολλάβουσ. ἀλλ᾽ εἰσίθι
Ξα. Κάλλισ᾽ ἐπῄνεσ. Θε. μὰ τὸν ἀπόλλω δίκ᾽ ἐγὼ
Γεγεύσομαι ἀπελθὼν τἄπεί τοι καὶ κρέα
Ἀνέβρασεν ὀρυίθια. καὶ τραγήματα.
Ἔφρυγε. κῷμύρρ᾽ ἀνέκερασεν οἰνου γλυκύτατον.
Ἀλλ᾽ εἴσιθ᾽ ἐμοί. Ξα. πόνου καλῶ. Δι. λῆρ᾽ ἔχων.

Βρχοὶ οἶνον

λήφθη τὸν ἡρακλέουσ σκευήν. τὸ δὲ τοῦ ἡρακλέουσ ἄγαλμα, ἔργον Ἐλαιδου τοῦ ἀργείου. τοῦ δὲ δα
σκάλου φθόνου. ἦδε ἴδρισισ ἐγένετο, ἡνίκ᾽ ἦν μέγαν λοιμὸν. ὥθεν καὶ ἐπαύσατο ἡ νόσοσ, πολλῶν αὐ
τῷ πόνων ἀπαλλαγμάτων. ἀπολλωνι῾ῳ δὲ οὐκ αἰκῶσ ὑπονοοῦσθαι φησι, τὸ ἰωμῳδεῖσθαι τινα. ἴσωσ
δὲ ὅτι ἦρξε, διὰ τοῦτο οὐκ ὠνόμασθη. ἢ ὀλίγον πρότερον εἰρῆσθαι. καλλίασ γὰρ ὁ ἱππονίκου, ὃν
μελίτη ᾠκησε περιφαίνεται δὲ αὐτὸν ἅμα τῷ ἡρακλεῖ, ἅμα χλευάζουσα διὰ τὸ λεοντῆ ἐντεῖσθαι μα
χεῖσθαι. ὡσ ἐν τοῖσ ὀπίσω κίθωνα λεοντῆ ναυμαχεῖν συμμόρου. ἐπεὶ ἐγὼ οὕτωσ ἐστὶ τὸν ἡρα
κλέα ἀνίφρε, τί μᾶλλον εἶπε τὸ ἐκ μελίτησ, καὶ μὴ ἐξ ἄλλου δήμου. πάντα γὰρ ἡραιλέα ἐ
φαίνη. σωνηθέστε ἐχοῦτω λέγειν ὦ θεῶν. οὐκ μελίτησ, ἀλλ᾽ ὦ μελίτη. ὡσ νῆ δία σὺ ὀλυμπίασ.
ὦ δὲ ἀνθρωπων, ἐκ μελίτησ δῆλοῦσ. εἱκολωνων. πῶσ δὲ καὶ πολεμώτερον εἶναι ἀεισοφάνουσ τὸ
ἄγαλμα, εἰ ἀκμάζοντοσ τοῦ λοιμοῦ ἱδρύθη. δεδοῦ γὰρ μφρακίσκοσ ἤδη ἦν τότε τῆσ ἀπόνων.

Ἔτνουσ. ὁ τῶν Φαίβα οἱ ἱδρῶτεσ ὦ
οἱ ἄγροικοι. τὸ δὲ ἁλεκτρυόνων ὑπὸ θλίψεωσ καὶ θλιμμοῦ. τορύνη δὲ ὁ χυτρόποσ. Ἄλλωσ.
πρῶτον εἰ πῶσ καθολικῶσ κατειληφ῾ῳ ἢ περὶ ἰλυωδεσμένων ὀσφίων, ἐπειδὴ οὐδὲν ἄλλο τῶν ὀσφί
ων χλόμνα ἀλλ᾽ ἢ τοὺσ ἰλυώδεσ, ὅταν ἕτῳ ποιῶσι θέλωμεν, ἐπιφέρει, γὰρ ἔτνουσ. ἔλαμψε γὰρ τοῦ
τῷ πάνυ ὁ ἡρακλῆσ. ἢ τὸ ἕτνουσ, ἑρμηνεία τοῦ ἰλυατειληφ῾ῳ. Κολλάβουσ. τοὺσ ἄρτουσ λέγ᾽ φησὶ τοὺσ
κόπτασ τὴν πλατυσμῶσιν ἰπλατύνθαι δὲ κιθαρᾶσ. οἱ δὲ εἴδοσ πλακοῦντοσ τετραγώνου. ἢ ἄρτου
μικροῦ. παρὰ δὲ τὴν μεγάλων κολλυβίζειν. Ἄλλωσ. ἄργοι νέοι ἐν μεσοπύρων. καὶ οἱ λάστευροι
ὑπὸ σιτωνίων λεγόντων. καὶ ἡ μύρραι τοῦ ὀργάνου. Πάνυ καλῶσ. παρεσκευασμένοι μῦσαι οἱ πελαμοὶ,
ἔλεγον. καὶ λιτέ πειθω. καὶ ἐπίμουν. μῶν οὖν παρεσκευασμένοι μῦσαι εἰσὶν αἱ Φησὶν ὀσφρᾶσθαι αὐτὸν τοῦ
ασμ Λήρησ ἔχωμ. γοῦν λέγῃ πρᾶτ αὐτὸν ὁ διόνυσοσ. ἢ μὴ συγχωρῶν εἰσελθεῖν ἅμα τῇ θεραπαί

ἡ

ἐτυμολογοῦσι

Comis pellibus moduli prisci
dimicabant. Nota.

ica bacchi

σε

odotes bacchus

γησις nō est
us in comoedia

κεχοδται ἀπὸ
ῦ χέω

ραπλάξην

τοτᾶν

ῆμα τὸ φρόνημ
ηματίας

o forte hic nō significat. χ. ut
mutat interpres negatione sed
potius ὄντωσ. ut in sequenti
charta facie. 2.

Lema. i. phronema

ἢ φλ πρεσφόνης. περιπόμ
ἦτ᾽ ἔχων. Καὶ ἀνλητρὶς. ἀὖ
τη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὰλ
λεῖσι θ᾽ ἁμοί.

Ἄρτι παστεπλωμαι. ἰλιτου
του δείκνυται. ὅτι πᾶς ἐπλα
λον. καὶ οἱομεὶ ὀξύδερον ἢ ἐ
πυπτεν τὸ μωσικὸν εἶδος
ον. οὕτως γὰρ πάλαι ἐφί
λουν. καὶ δοκεῖ αλος τὸ μωσι
κὸν εἶδος ὁμ. ὡς παρὰ τῷ
αὐτῷ πρωτῇ. εἰς μωσικὸν
τὸν δορίαλον φράγνωται.
πίλλοισι δὲ τοὺς γίγας εἰ
νεόνυμφοι. ἢ ἐπασμενίσει
τοὺς ἐπαινθούσας τῷ πρόσω
πῳ γίγας. ἢ τοὺς τ᾽ ὀφρυ
ωμ. μρεῖ ἦτον γὰρ δεῖ τοῦτο
του ξυρεῖν. Ἠβυλλιῶσαι.
ἠβῶσαι. ἡ εἰς ὧ τίλλου
σαι. παιδίον. ἢ αὐτὴ τοῦ ἀπ
μάζουσαι. Τεμάχη τὰ
κόμματα τῷ ἰχθύων. Ἀφαι
ρεῖν. κόπτ φν. ἢ σκαρ. ῥ. ηλιλε
πτ φν. Ἐσπαργανῦν αὐτὴ τοῦ
εἰσφέρετο. Ἀνυσ. αὐτὴ τοῦ ὁ
δεσπότης. τὸ δὲ πᾶσ, τῷ δου
νῦσω λέγ.

Ἐπᾴδησε. κρατεῖ τὸν ξανθίαν
ὁδὸν ὀρυσσ. τὸ δὲ οὐτιπουνῦν αὐτὶ τοῦ ἆρα ἢ πρὸς τοῦτι πουσιλιτέον. τὸ δὲ λοιπὸν κατέρωτησιν λεῖ. οὐ
τινοῦν. ἢ γοῦν οὐδαμῶς. απουδὴν ποιεῖς, ἢ γοῦν ἀληθὲς τοῦτο φὴς ἐσκεῦ
ασαι. Ἀράφησι νομίζω σεαυτὸν ἡραιλεία εἶναι. ἐπεὶ ἐποίησε πλείζων χῆμα πρὸς τὸν ἡρα
κλέους, διὰ τὴν λεοντῆν καὶ τὸ ῥόπαλον. Οὐδὴπου μᾶφελεῖσθαι δοκεῖ. αὐτὶ τοῦ οὔκουν δο
κεῖ, ὥστε ἀφελεῖσθαι μεταὶ σολα. ἢ γὰρ οὐ ἀρνησις, συνκατάθεσιν δηλοῖ. Οὐ τἄλλ᾽ ἢ δὴ ταῦτ᾽ οὐ
Ἀλόλωσφησὶ δοκοῦμαι. ἀλλ᾽ ἢδη ταῦτα ἀφεῖμαι, οἷον, οὐδὶ στείζω. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς
ἔστιν. εἰ ἀθεσις μέλος χορᾶ πρὸ δὴ ἡ σροφῆς λόγον ἔχουσα. ἔχει δ᾽ αὐτὶ σροφον, τὸν ἴσον ἐρ᾽ ἔστιν. ἐπ
κώλων ζοχεικῶν ι᾽ ὧν τὰ. ς᾽ ς᾽ θ᾽. δίμετρα κατα ληκτικά. ἦσαν ἐφθημιμερῆ δύειπίδεια. τὴ λοι
πὰ ἀκατάληκτα. πλὴ τοῦ τελευταίου τετραμέτρου ὄντος κατα ληκτικοῦ. ἐξῆς δ᾽ εὐσύνημα χῆ περε
λοπὴν ἀνομοιομερὲς ἀναλόπως ἢ σροφῆ ἢ, περισσότητι ποιότητι τῶν κώλων. ὧν τὸ τέλ ἑκατέρα πα
ράγραφος. τῶν νεμήσεμα δι᾽ ὅλης διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. ταῦτα δὲ λέγ ὁ χορὸς, διὰ τὸν δι᾽ ὁρ
σοι. ἐπεὶ δὴ οὕτως ὅτι ἐφοβήθη τὰς τοῦ θεάτρου ἀπειλὰς, τὸν ξανθίαν ἐποίησεν ὡς δεσπότην, ἑαυτ᾽
δὲ δοῦλον

Βάτραχοι

Νοὶ ὦ ἔχοντος καὶ φρένας. καὶ
Πολλὰ περιπεσόντος κότος,
Μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεί,
Γρὸς τὸν ὦ πρᾶπον τα τοῦ χου
Μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην. ⁝ fortasse semper in pade re
Εἰκόν᾽ ἐξάναι λαβόντ᾽ ἰὼ ut magis pictu
Σχῆμα. τὸ δὲ μετασχρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
Δεξιᾶ πρὸς ἀνδρόσδοκ. ἢ φύσει θηραμένους.
Δι. Οὐ γὰρ δὴτε λοίσιον ἦν εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὤν, ἐν
Στρώμασι μιλησίοις
Ἁρπαξαμμένος κινδυ ὀρ
Χησεῖσ᾽ εἶτ᾽ ἠπόησεν ἁμίδα.

δὲ δοῦλον. ὅτε δὲ ὀθφάσσων
ἀπήγαγε τὸν ξανθίαν ὅτι ἡ
μόρια δεῖπνον καὶ ὅλα τὰ τρί
ποδα ἐσκευάσατο μόνη ἑαυτ
ποιεῖ. τὸν δὲ ξανθίαν δοῦ
λον. ἀποδέχεται δὲ τὸν δρό
μωνα ὀχερὸς ὡς μὴ μόνον
τα τοῖς αὐτοῖς.

Μετακυλίνδειν. ὁμοίον τοῦ
σφάλιμμίν᾽ ἀνεπίσθου. ἐπὶ
τοῦτέων ἀνένευον δυτυχῆχω
φοῦντα τοῖχον, ἢ δύνασ
αποσερῶν. παροιμία δέ ἐ
πρὸς τοὺς πράττοντα τοῖ
χον ῥέπειν τῷ περὶ τὸν
σιτελεῖν αὐτοῖς ἀεὶ σφερο
μένων. ἔρηται δὲ εἰ μετα
φορᾶς τῷ ἐπιβατῇ φλυεὺς
ὅταν θατέρου μέρους αὐ

τοῖς ματακυλιομένου, πρὸς τὸ ἕτερον οὗ τοι μεθίστ. Ἢ γεγραμμένην αὐτὸν τὸ, μηδὲν αὐλ
ον τα. ὅτι ἀκίνητον τὸ ὡϊτεγραμμένον τῇ εἰκόνι. Θηραμένης. οὗτος τὰ πολιτικὰ πράττόντ᾽.
σκωπτ δὲ αὐτὸν ὡς δύμετάβολον ὄντα καὶ πρὸς τὰ κράτιστον ἀρμόζοντα. οὗτος δὲ γέγονε ὁ θηρα
μένης διδάσκαλος ἰσοκρατοῦς. στρατηγὸς δὲ ὑπὸ τῶν τριάκοντα. ὑπὸ δὲ τῶν δημοκρατικῶν
μετὰ τῶν στρατηγῶν ἀπωθη, ὡ αὐτῷ συνεθέσαντο μετὰ ἰκαλλιξένους. ἢ τὰ ὡϊτεκατέλυσεν
τὸν δῆμον μετὰ στασις. τοι γάρ οἱ, δὲ τοῦ βίου προαιρέσεως, ἐπαξίας δὲ τελευτῆς. ἐτυχεν. ὑπὸ γὰρ αὐ
τῶν τῶν λ᾽ αὐηρέθη κεῖτίου ἰκείναν τος αὐτόν. οἱ δὲ φασι ἐκ κατηφυόντα αὐτὸν ἰῶν ἐσίαν, ἀ
παποδόμενον. τοῦ τον διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ἤθους, κόθορνὸν ἐκάλουν. ἐπειδὴ ἐκατέρασε σει τῇ
τῶν πολιτῶν μόνων ἑαυτὸν περιτίθ, καθομιλῶν τοῖς καιροῖς. καὶ τὸ συμφέρον αὐτ, τοῦτο τῶν πρὸ
τάτων. ἐπειδὴ καὶ ὁκόθορνος ἀνδρὶ ὡσι καὶ γυναικί. πρὸς τὰς ὑποδύσεις ἁρμόττ. δοκεῖ καὶ οὗτος ἐκ
πεῦται τὴν ἰδίαν ὠϊψηφίσασθαι ὠϊ ζημίαν ἢ δεσμεύεσθαι ἐν τῷ ξύλῳ ἢ πᾶν κινδυν. ἢ ἐκφυγ. δο
κεῖ δέ, ἀπὸ κίω φλυσὺν εἶναι. ἐκ τοῦτο ὡς μὴ γνήσιος πολίτης λέγ. οὐκεῖται δὲ γνήσιον αὐτὰ τι
κὸν ὑμὸν τοῦ ἄγνωστος. ὁθβ᾽ ιυσθ᾽ δηλ δὲ αὐτὸν ἐν πρῶτῳ, ἐπαινεῖ. Ἄλλως. ὁ θηραμένης οὗτος ἀνὴρ πα
ῥησίαν. ἢ πρὸς τοὺς καιρὸς μεταβαλλόμ. χίοι δ᾽ ἢ κῆοι πόλεμον εἶχον πρὸς ἀλλήλα. ὅτε οὖν πα
ρὰ χίοις ἦλθον, χίον ἑαυτὸν ἐπαλ. ὅτε δὲ παρὰ κίοις, κῖον. τῇ δὲ ἀληθείᾳ χίοι ὦ. Ἐνσρώμασι μι
λησίοις. ἐν δ᾽ μιλήτῳ ἰκαλλὴ ἢ τ σρωμα των ἐργασία. ἢ τὰ μιλήσια σρώματα, πανιλία ἐ ἁπε
λα πλεκτοῖς καὶ ἀνωφορα. εἰς τρυφὴν δὲ οἱ μιλήσιοι διαβάλλονται. καὶ εἰς τὸ στολῆς πολυτελοῦ.
ἐσθῆτες τέντυθεν κατεσκευάζοντο μιλήσιαι. τὰ πάντα ὡς καὶ θεόκριτος. πορφύρεοι δὲ τὰ πά
τερ αὐωμαλαλωτεροὶ ὑπνου, ἁμίλατος ἐρεῖ χώτων σαμίαν κατα βόσκων. ἁμίδα δὲ τὴν οὐρη
τρίδα τὸ οὐρηρὸν ἀπεῖον.

Theramenes hypocrita

Ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων.
Τοῦ ῥεβίν᾽ θυσβραπόμην. οὗ
Τος δᾶτ᾽ ὢν αὐτὸς πανοῦργος.
Εἶδε. κᾆτ᾽ ἐκ τῆς νεάθου
Πὺξ παταξασ μᾶξεκοψε τῆς χορῆς τῆς προαθῆς.

Πα. Ὀλαθαύη. ὀλαθαύη. διὰ τί ἦλθ᾽ ὁ πανδεργοσύτοσί.
Ὃς εἰς τὸ πανδικεῖον εἰσελθὼν ποτε.
Ἐκ καὶδεκαέτη κατέφαγεν ἡμῶν. Πλ. νὴ δία
Ἐκεῖνος αὐτὸς δῆτα. Ξα. κακὸν ἥκειτινί

Πα. Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβρασ᾽ εἴκοσιν.
Ἀμνημισωβολιαῖα. Ξα. δὰ σὲ τίς δίκη.
Πα. Καὶ τἀσκόροδα τἀπολά. Δι. λῃρεῖς ὠγώ σ᾽ αἰ.
Κἀκοῖαθᾶ, τί λέγῃς. Παν. ἁμενοῦμέ προσεδόκας.
Ὅτι κοθόρνους εἶχες, αὐλητρίδας τ᾽ ἔτι;

Πα. Τί δαί. τὸ πολὺ τάῤῥιχος οὐκεἰς ἐμὲ καίεται
Μὰ δί᾽. οὐδὲ τὸμ τυρὸν γε τὸν χλωρὸν τάλαν.
Οὐ πρὶν σιωὰ τοῖσι ταλάροις κατιάθῃς.
Κἄπειτ᾽ ἔπει δὴ τἀργύριον ἐπραπόμην.
Ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.

Ξαν. Τόγε πάνυ τοῦ ῥῆμ᾽ ἔστος ὁ τρόπος ταυταχοῦ.
Γα. Καὶ τὸ ξίφος γ᾽ ἐαυτᾶ τομαίνεθαι δοκῶ
Νὴ δία τὰλαινα. Γλα. νὴ δὲ Δεῖσαι σέ γε.
Ἐπὶ τῶν καταλιφ᾽ ὠθοὺς ἀνεστηδίσαμεν.

Γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπω.
Τοῦ ῥεβίν᾽ θυσβραπόμην. οὗ
Τος δᾶτ᾽ ὢν αὐτὸς πανοῦργος.
Εἶδε. κᾆτ᾽ ἐκ τῆς νεάθου
Πὺξ παταξασ μᾶξεκοψε τῆς χορῆς τῆς προαθῆς.

Ἐγὼ δὲ πρὸς τοῦτον ὁρῶν ᾠδὴ
ὀνυσσ᾽ τὴν ὀρχησίδ᾽ σωι-
ὁμτα τὸν ξανθίαν, ὦ ὥσπερ
ἐρεθιζόμενος καὶ σβαπόμε
ρος τοῦ αἰδοίου φησίν, αὐτὶ
τοῦ ἐμαυτοῦ. ὁδὶ ξανθίας ἄ
τε καὶ αὐτὸς ταῦτα ποιῶν,
ἐπάταξεναὐ.

Τοῦ ῥεβίνθ. τοῦ αἰδοίου. τὸ ὃ
ὅλον ὡσ παῦτα, τοῦ ξανθί
ου ποιοῦμτος, ἐπειδὴν δρα
κοντ᾽ τοῦ δρυοῦσωι. καὶ δρα
τοῦτο ὠὶ σνόντος αὖ αὐτὸ
ἐαυτὰ μᾶλλον ἐπὶ τὸ ὀδίσθη
σασ. Τοὺς χορευσοὺς προ
θύσασ. αὐτὶ τοῦ τοὺς ὀδόντας. ἐμ
πεῖν, τοὺς χορεύσοντας πε. δὲ ὁπτὴ
νυσσ γὰρ ἄσθιν ὁ τὸ χορὸν προ
στάτης. τὸ δὲ ὅλον πρὰ τὴν
ὑπόνοιαν. Γλαθαύη, ὦλα
θαύμ᾽. ὡς ὁρῶν σ᾽ ὁμοία εἰσιόν
τωντῷ ὑποκριτῇ. οἱ δὲ σχοι
ἀμβικοὶ βίμετροι ἀκατά
ληκτοι μᾶ. ὥστε λευταῖος
δέχομαι τὸν ὅρκον ὦ. ὦ τοῦ
γοισλαμβάνω. πανδοκεύ
τριαδὲ πρὸς ὦλαθαύη θε
ρωπαινας, ὁ αὐτὸς λέγ. εἰ
σάγῃ ἡ ἡρακλέα νῦν θεβρω
κότατ᾽. ἀνημιωβολιμᾶια
ἢ αὐτὶ τοῦ ἑκασταν αὐτ᾽, μισυ ὀβολὸν ὡ. ἄξιον ἡ μισωβολιμείου. ἢ ὠμὰ ὄντα χ᾽ τὸ μισυ. Ἄλλως.
ὅτι ἰδίως ὦὶ τοῦ, ἀνημιωβολίτ᾽ ὦλοῦμψα. ἀπὸ δ᾽ σωτάξεως, ὄνομα ἰνδικαλὸς ἢ ἀγαθὸς, καὶ
λοιμαχθία. θεοῖς ἐχθὸς, θεοσχθεία. ἀνημιωβόλιον, ἀνημιωβολιαῖα. φιλοῖ δ᾽ ἡμιωβόλου ἄξια ὠῖσι
μᾶ. ἢ τὸ λίξιν ἔδειτ᾽. χ. Ἀνάβρασε, ἥψεσε. ἐμμᾶια. Λῃρεῖς ὦγώμαι. οὐδείμνυ. ἡρακλῆς
σκορόδων γευσάμενος. διὸ πρὸς πεντίμη φησὶ λῃρεῖς. Οὔμε νομίμι προσεδόκας. οὐ προσεδόκας
μετ᾽ ὦνείσε. ἐπειδὴ κόθορνον ἔχεις. ὁ γὰρ κόθορνος, τοῦ θορνύσθαι, οὕτω ἡραικλέους. Τὸ τὰ
ειχσ. οὕτως ἔλεγον ἀπλῶς οἱ, οὐδετέρως. ἐπλαθόμην δέφησιν ἐπεῖν τὸ πόειχσ. Ἀντὶ τοῖς
ταλάροις. ἔτι δ᾽ τὰ φησίν, ἀντοῖς μικροῖς καλαθίσκοις. Οὕτως ὁ τρόπος ταυταχοῦ. τὸ χώρ᾽
κἀμὴ δύνασι φησὶ τὸν μισθὸν, χοῦ τὸ δὲ ὀξανθίασ ἐπαίρων χ᾽ τὸ θορυβοῦσιν τοὺς γυμνᾶσας. Μαίο
νεσθαι δοκῶν. καὶ περῦσι τοῖσι. μαινόμενος ὡσ ἡραικλῆς, καὶ αὖ τῶν τὸ ξίφος. πρὸς γοῦν τοῦτο οὖν παίζῃ. Ἐπιτρ
Κατηλιφα, τὴν μεσόδομον. ἢ τὴν κλίμακα.

μεσόδομος

Ὀλίγ᾽ ὦ χεῖρ᾽ ὀξάξασθε τοὺς ψιάθους λαβών.
ξαν. Καὶ τοῦτο τοὐργοῦ ῥῆμ᾽. ἀλλ᾽ ἐχθὲς τισβᾶν.
Γα. Ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην κλέωνα μοι.
Σὺ δ᾽ ἔμοι γ᾽ εἰ ἄνδρ᾽ εἶ τι τύχῃς, ὑπέρβολον.
Ἵν᾽ αὖ τὸν ἐπιτρίψωμεν. Πλα. ὦ μιαρὰ φάρυγξ.
Ὡς ἡδέως σ᾽ αὖσου λίθῳ τοὺς γομφίους
Κόπτοιμᾶν᾽, εἰ σμου κατέφαγες τὰ φορτία.

Πα. Ἐτὼ δέγ᾽ εἰσ τὸ βάραθρον ἐμβάλοι μίσυ.
Γλ. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγᾶν᾽ ἐκτίμοι μίσου.
Δρέπανον λαβοῦσ᾽ ὦ τοὺσ κόλικ᾽ κατέτασασ᾽
ἀλλ᾽ εἰμὲ ᾠὶ τὸν κλέωνα, ὃς αὐτοῦ τὴν μορφὴν
Ἐκπνεῖ εἰ τοιαῦτα προσκαλούμψοσ.

Δι. Κάκις᾽ ἀπολοίμην ξανθίαν εἰμὴ φιλῶ
ξαν. Οἶδ᾽ οἶδα τὸν μοῦ. παῦε παῦε τοῦ λόγου.
Οὐκαὖ γνοίμην ἡρακλῆς ἂν. Δι. μηδεμᾶσ.
Ὦ ξανθίᾶς. Ξα. ὦ τῶς ἂν, ἀλκμήνης ἐγὼ
Υἱὸς γνοίμην, δοῦλος ἄμαχ᾽ ἡθητὸς ὤν.

Δι. Οἶδ᾽ οἶδ᾽ ὅτι θυμεῖ. καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷσ.
Κἄν εἶμε τύπτοις. οὐκαὖ αὐτεί προι μίσου.
Ἀλλ᾽ ἤνσε τοῦ λοιποῦ ποτ᾽ ἄφελωμαι χρόνου.
Πρόῤῥιζος αὖ τὸσ᾽ ἦσθ᾽ ἡμῖν τὸ πρωΐ.
Κάκις᾽ ἀπολοίμην κἀρχέδημος ὁγλάμων.

ξαν. Δέχομαι τὸν ὅρκον. κἀτὼ ῥύτοισι λαμβάνω.

Τὰς ψιάθους. οἷον ⊖ τὰ σπλ-
ματα τοῦ παιδιείου. ὁδὲ
τῆς παιγνιᾶτου γέγραπται
τοὺς ψιάθους καὶ ὅτι σεση-
μείωται τοῦτο, ὅτι ἀρσενικῶς
εἶπε τὸ δὲ αἰγίλιψ τι δῆ αὖ
διώμαται καὶ ἡμῖν λίγῳ αὐ
τὶ τοῦτο μοι ρήσασθε.
Τὸν προστάτην κλέωνα. ἰῶ
γὰρ ἀποθανόντος. τοῦ γὰρ ἅρ
ματα καὶ ἅδου νεῶν. ἱλέω
να δὲ γενυρσεύω. εἰσὸν
ἐγγραφεῖσ᾽ ἱππέας. ὑπὲρ
βολοσ δὲ εἰσ ὃν καὶδ᾽ πολις
ἔγραφε γὰρ μαρίλαν. ἀπώ
λετο δὲ περὶ τὸν σάμον, ὡσ
λεμούντων αὐτῶν τ᾽ σαμί
ων. Ἐὰν πρῶτον χασ. ὃς
⊖ τοῦ ὑπερβόλου τ᾽ ρημόν
τοσ. παρατηρητέον δὲ ὅτι
σαφῶς σ᾽ τοῦ θεατοῦ δια-
λέγονται. Φορτία. ψωμός.
ῥᾳα. τυρόσ. τ᾽ ἄλλα. τινὲς
δὲ ἤκουσαν τὰ κόπρια φορ
τίωσσ. Κόλικας. ἢ ἀρ
γοσ. ἢ ὑπὲρ. τὸ δὲ ῷ, οὐ πρὸς
τὸ δρέπανον, ἀλλὰ πρὸς τὸν
λάρυγα. κατέτασασ δὲ
κατεβρόχθισασ. Ἐκπνεῖ
ἔτι. ἀ᾽ ἐφαγεν ἡμῶν, ἀφελ
ωσει. ἀπὸ τ᾽ τὴν κρόκα μηλομψῶν. εἰς πηνία. Ἄλλωσ. ὀξελκύσει ἀπὸ τοῦ πηνίου. Ὅμηρος.
πηνίου ὀξέλκουσα. ἢ ὀξαλφ. ἀπὸ μεταφορᾶσ φλιᾶ. μικρὸν ἐκτοσκωλικοσ ὀξαπομψῆς πηνης.
εἰ δὲ διὰ φλοῖ. διφθόγγου γραφεῖται, μετὰ τιμωρίας ἀποτίσει. Γροσκαλοῦμψοσ. ἐγκαλῶν
εἰσὸν δυνασθείσειε ἕλκων. μετηγορῶμαὐτοῦ. Κάκις᾽ ἀπολοίμην. σ᾽ τοῦτον θοβοῦμψοσ ὁδόμνυσσ,
ὑπὲρ εἰρήνη. Χιλίαν πρὸσ ξανθίαν. ἵνα πάλιν ἡρακλῆσ γένηται. ἢ αὖτὸσ ξανθίασ κελευσθεὶσ ὑπὸ δι
νυσου. Καὶ τῶς ἀνάλκιμόν σ᾽ ἄπερ πρὸσ αὖτὸν ὁδόμνυσσ πρότερον ἔλεγε, πῶς τὰ λέγῃ. αὐτὸσ
εἰρων δυόμενοσ καὶ παίζων. Γλάμων. ὁ ἔχων λήμας. ὁ ἀκάθαρτοσ. παρόσον ἐρῶμενοσ φασὶν
ἰῶ δινύσου. καλλίστρατόσ φησιν, ὅτι οὕτως ἐκαλεῖτο γλάμων, ὡσ χάρων. ἄλλοι δέ, τὸν λημῶντα καὶ
sopho σύγχρονον τοὺ ὀφθαλμούσ. σοφοκλῆσ σημαίνεσιν ἐπὶ τῶν πονηρῶν ὀργίων, τοὺσ γλαμυροὺσ ⊖ φορβαῖ.

ν iii

ψιάθους

Cleó
Hypbolus

Hippis comoe
contra cle
scripta

Archedem

κόλικας
κρόκα
μηλομή
πηνία
γράμων

Νῶν σὸν ἔργον ἤδη σὶ μελ-
ροῦν περιοδίλιν ὦ ἀνάξιφο-
φος ἐμοὶ σὰ τὴν προρρηθεῖσιν.
καὶ τὸ σύνημα τοῖς αὐτοῖς τ
εὐ ἤξροφῆ κατὰ τὸ πρόσθεν
μὴ ποιότην ἰωλοῖσι συγκεί-
μενον ἔχουσα ἢ ἐωὶ τοῦ τέ-
λους παράγραφος. τὸ δεῦ
σήματος δύο δὲ πολλαὶ ἡμῶν
εἰναρχαὶ, ἡδὲ ἔξ, τὸ τέλος. τὸ
δὲ ἑξῆς, νῶν σὸν ἔργον ἐστὶ πά-
λιν ἀναναιάζῃν. Πφαλήρ.
ἀλλ' ἐστὶ πολλῶν. καὶ οὐ φλ ἡ-
ραικλέους σκυθῆς ἄξιον. Ὁ
εἶμαγον δριμὺ. τοιοῦτον
βδὸν φυγόν. Ξωὶ δὲ τὸ τε τα
χέως. κορωνὶς αὐτῆς ἑτέρα
εἰσιόντων τ ὑποκειτῷ. οἱ
δὲ σίχοι ἰαμβικοὶ τρίμε
τροι ἀκατάληκτοι. ξ. ὧν
τελευταῖος πρότερον ποι-
ῆσαι πρίμε τὸ πολιῆσαι
λαβεῖν. ὁ ξ'. μὴ τοι ἰαμβι
κὸς ἐφθημιμερὴς. εἶτα κω
λον αὐτοτελὲς ὂν ἐξ ἑτε
ρομέτρων ἡμιόλιον. με
τὸ μενόμεζον ὑπερβατόν
λιπὸν τὸν ἐξ ἑτερομέτρων πε
τὸν. καὶ ἰωνικὸν ἀπὸ πλάσιον
νος ἡμιόλιον. ὧν τοῦ τέλ
πέντε μακρῶν ἐστὶ κωλὸ
πον δὲ, τὸν μὲν πλεῖστον τὸν
περβατὸν μόνα.

αναξάζῃν

ξηον

Ἡ. hesychius
ῥήχοισιν
ἢ ἀπὸ τοῦ
ἀφ. ἢ ἀπὸ τοῦ
καὶ ἀπὸ τοῦ
ἀμ οὐσίως
ἔσομαι ἢ
ναφώνησις

Χο. Νῶν σὸν ἔργον ἐστὶ σπεῦσαι.
Τὼ σολὼ εἰ λήφασ' ἡμῶν
Εἰ χσὲ ἐξαρχῶσ' πάλιν,
Ἀναναιάζῃν σαυτὸν αἰεί.
Καὶ βλέπειν αὖθισ τὸ δεινόν,
Τοῦ θεοῦ μεμνημένον.
Ὡ ὑπερεικάζεισ σεαυτόν.
Εἰ δὲ πεπεραλημένω σὲ λώσει,
Καὶ βάλησ τὴ μαλθακόν,
Ἀυθ' αἱρεθεὶσ' ἀνάγκη τὴσ πάλ' τὰ σῶματα-
ξαν. Οὐκ ἀκαθσῶ" μ' ὄρθρου περαινεῖτ'.
Ἀ. Μὰ κὰ οὐ τὸσ τυγχάνω ταῦ
Τ' ἄρτι σωνοὐμῶν ὄς.
Ὅτι μὲν οὖν ἦν χρησὸν ἦτι,
Ταῦτ' ἄφαιρεῖαζ πάλιν πεῖ
Ράσεται μ'. οὐ οἰ Δ' ὅτι
Ἀ μ' ὁμωσὶ χὼ παρίζω.
Μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα.
Καὶ βλέπων τ' ὀρίγανον.
<Δεῖν δ' ἔοικεμ· ὡσ ἀκούω φλυάρασ ἡδὴ φόφον.>
Ἀ. Ξῶν δ' εἶτε τοιχέως τουτονὶ τὸν κωκυτὸν.
Ἵνα σῶσ' ἡδὺκην αὐτὸν τὸν Δι' ἥκω τῷ, κακόν
ξαν. Οὐκ ἐσκόρακασ; μὴ πρόσιτ'. Ἀ. ἐγὼ μάχει;
Ὃσ τὸν λασχὼ σκιεβλύασ Χὼ πέρδυκασ
Χωρεῖτε δ' ὡσὶ καὶ μάχ ὧτ τουτωὶ

Ἡ. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸν ἀλεκτρυόνα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸν ἀλεκτρυόνα. ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸν ἀλεκτρυόνα.

Δι. Εἶ τοὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τοῦτονί,
Κλέπτοντα πρὸς τὰ λόχια; Ξα. μὰ λύκ' ἔφυσ'.
Ἀι. Σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. Ξα. νὴ μὲν νὴ δία
Εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ'. ἐθέλω τεθνηκέναι.
Ἢ κλέψαντῶν σῶν ἀξιόν τι καὶ τριχός.
Καίσοι ποιήσω πρᾶγμα εὐγενναῖον πάνυ
Βασανίζεσθαι τὸν ταὐτὰ δοῦλον τοῖσι δεσπόταις.
Κἄν μὲν τιμῆ ἑλῇς ἀδικοῦντ' ἀπέκτεινόν μ' ἀγών.
Ἀι. Καὶ πῶς βασανιῶ. Ξα. ταῦτ' ἔνδον. ἐγκλίμακι
Δήσας κρεμάσας. ὑστριχίδι μαστιγῶν δέρων.
Σξεβλῶν. ἐπὶ τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων.
Πλίνθον ἐπιτιθεὶς. πάντα τἄλλα. πλὴν πρόσω
Μὴ τύπτε τοῦτον. μὴ δὲ μυτέιφνέω.
Ἀι. Δίκαιος ὁ λόγος. κἀγὼ ταῦτ' ἐρῶ σοι
Τὸν παῖδα τύπτων. τἀργύριόν σοι κείσεται;
Ξα. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασανιῶ παῖδ' ἐμόν.
Ἀι. Αὐτοῦ μοὖστ', ἵνα σοι καὶ τὸ φθαλμὸς λέγῃ
Κατὰ ταὐτὰ σὺ τὰ σκόροδα τἀκεῖσε χὠπῶς ἐρεῖσ
Ἐν ταὐτῷ μηδὲν ψεύδου. Δι. ἀγορεύω τινί,
Ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ', εἰδὲ μή,
Αὐτὸς συσυνὸν αἰτιῶ. Ἀι. ἀλλ' ἐγὼ δὲ τί,
Δι. Ἀθάνατος εἶναί φημι δοῦλος δ' οὔ.
Τἄγαθ' ἢ δοῦλον. Ἀι. ταῦτ' ἀκούσ; Ξα. φημὶ ἔγωγ'.

Ionis dromysi sed magis ob id nomen
debet

Εἶ τοὐχὶ δεινὰ. εἰ τοὐχὶ δεινὰ
κλέπτοντα τοὺς τὰ ἀλ
λότρια πρὸς τοὺτῳ τύ/
πτῃ,
Μαλὺ περφυᾶ. τιμαχίδας,
βραχέως ἀξιοπροφερεῶς
ἀπιθανώσ. συναλοιφῆς ἕνεκα,
ἐκ τοῦ μὴ, καὶ ἀλλαχ. ὅτι
γὰρ τοῦ μὴ πολλαχοῦ αὐ
τοῦ λοῦ χεῶνται, πολλάκις
εἴρηται.
Βασανίζεσθαι γὰρ τὸν παῖδα. λέ
γεται βασανίζειν καὶ τὸ χω
εἰσ' ὠλενῶν ἀνακρίνειν, ἀπὸ
τοῦ τοῦ βασάνου λίθου.
Ἐγκλίμακι δήσας. τὸ πρὸς
τὸ δῆσασ. ἐνδήσας κλίμα
κι. ἀντὶ τοῦ ἐκκλίμακα δήσ.
Ὅμηρος. καὶ πίσσιν ἐκλή
μενω. ἀντὶ τοῦ εἰσ τὸν λή
μενον.
Πλὴν πρόσω μὴ τύπτε τοῦ
του. ἐπεὶ οἱ ἐλεύθεροι πρὸ τ
του, ἐὰν ἔρωνται πρᾶσιν καὶ
σκορόδια. τὸ δὲ χ, πρὸς τὸ
ἔθος τοῦ τύπτειν. οἱ δὲ ὅτι δι
ωρίσατο πρᾶσιν ἀπὸ τοῦ πω
τείου. τινὲς δ' οἴονται εἶναι
τὸ τοῦ πράσου φύλλον. δύ
νανται μὲν οὖν σὺν τῷ τὸν
τους χαλεπὸν προθεῖσ, ὧν
φέρω. πλὴν μὴ τούτοις αὐ
τὸν τύπτε, ἄπερ ὄζειν ἐλαφρότατα. δύνανται δὲ καὶ αὖτι κρυβασανίζεσθαι τὸν χῶ αὐτὸν, μὴ σὺ
πεισθῇς. μὴ δὲ ὡσ τοὺς ἐλευθέρους πεῖσθαι, ἢ ἕνεκα ὀλήματι τοῦ πρᾶσου τύπτεισιν, ἢ ἕνεκα πτεΐῳ.
Κἄντι πρῶσω. ἐὰν ἐλάφρω μόριον τοῦ σώματος τοῦ πεισθὲν τύπτῃ, τῶν τιμῶν λήψῃ.
Μὴ δῆτ' ἔμοιγε. οἷον αὖθις τιμῆς οὐδὲν θέλω ὑπὲρ αὐτοῦ. τιμᾶν δὲ μὴ δῆτ' ἐμέγε τοῦτον δὲ βασανίζεσθαι
μᾶλλον αὐτὸν μὲν οὖν εἶναι δὲ καὶ ὅλον τοῦ ξανθίου. Κατεύθυνον. ἀπειλῶν ἵνα δ' ἀνοῦσωσι τοῦ
πάφησι. Μηδὲν ψεύδου. ὁ γὰρ τόσσ' οὐδὲ χεται ψεύδος ὅπου πεῖσαι μὴ εἰσ. τὸ δὲ ἀγορεύω ἐν
ὀργῇ λέλεκται. Ταὐτὰ λιούσω. ὁ σαυρὰ τοῦ πολούτωνος τοῦτο φησὶ τοῦ ξανθίου. ἀντὶ
τοῦ οὕτωσὶ ἢ δοῦλος,

Καὶ πολύγεμα μὴ μόνον δῆτα μαστιγωτέος.
Εἴ τις θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ ἀδικεῖται πέρι.
Δι. Τί δῆτα τύπτει δῆτα καὶ σὺ φὴς εἶναι θεός;
Οὐ καὶ σὺ τύπτει, τοὺς ἴσως οὐ χρῆζοντας ἐμοί·
Ξα. Δίκαιος ὁ λόγος· χὠ πότερον αὖ νῷν ἴδωσι,
Κλαύσαν τε πρότερον, ἢ προτιμήσαν τάτε
Τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡμῶν μὴ θεόν.
Αἰ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶ γνῶναι δεῖσ' ἀνήρ.
Χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον· ἀπόδυε θᾶττά.
Ξα. Γῶσ οὖν βασανιεῖσ' νῷ δικαίως· Αἰ. ἑκὰς ἴθ' ὡς.
Πλὴν ἢ δὲ πλὴν ἐκάτερον. Ξα. καλῶ λέγεις.
Ἰοὺ σκόπει γ' ἵν' μὲ παρακινήσαντ' ἴδῃς.
Αἰ. Ἤδη πάπαι τοξάσ'· Ξα. δαμὰ δή· Αἰ. δᾴδιοί δ' οἰκεῖς·
ἀλλ' εἰμὶ ἐτοῖμον δὴ ὅπως τάξω· Δι. φαυλίκα
αἰ. Καὶ δὴ πάτταξα· Δι. κἄτα τῶς ὄκέπαρον·
Αἰ. Οὐκοῖδα· τοῦδ' αὖθις ἀποτεισάσομαι.
Ξα. Οὔκουν ἀύσεισ; ἢ πατεῖ· Αἰ. τίδῆτα τοῦτό;
Μῶν ὠδωνῆθης; Ξα. οὐμὰ δί· ἀλλ' ἐφρόντισα,
Ὁπόθ' Ἡράκλεια, τἀν δρομέοις γίνεται.
Αἰ. Ἄνθρωπε ἱερός· δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἰοὺ ἰού· Αἰ. τίδ' ἔστιν· Δι. ἱππέας γ' ὁρῶ.
Αἰ. Τί δῆτα τακλαίῃς· Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Αἰ. Ἔπειτα προτιμᾷς τοὐδέν; Δι. οὐδέν μοι μέλει.
Αἰ. Βαδιστέον τἀ ἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τὸν δὴ τὸν λίμν.
ξαν. Οἴμοι· Αἰ. τίδ' ἔστι· Ξα. τὼν ἀκανθῶν ἔξελε

Καῖτα ὡς οὐκ ἐπιρρομβοῦντες ἀεὶ ἐπειδὴ οἱ θίγοντες τὸν μυκτῆρα λεπτῷ λιάρῳ, πιέρνιωται· ἢ ὀσφραίνοντα προσενεγκόντες· οὕτω φησὶν ἅτα τόμου ἡ πολιγνὴ, ὃν χόωσ' ἀπτεται κωρυφῆς μυκτῆρος. Οὔκουν αὐσεισ· οὐ ταῦτ' ὑδεῖς, αὐτὸς ὁμαστιγούμενος ὡς κελεύω τὸν τύπτοντα. Τἀνδρομέοισ· δῆμος δὲ ἐπὶ τῆσδε φυλῆς, ἀπὸ δρόμου ὠνομάσθη τοῦ Ἡρακλέους. ἔστι δὲ Ἡράκλεια ὁμώνυμον· περὶ οὗ φησὶ δηλῶν, ὅτι δρόμῳ Ἡρακλῆς ἐχώρει. Ἀνθρωπε ἱερέ· ἀποδεχόμενον τὸν τύπτων, ὡς δρομικὸν ὄντα φροντίζοντα τῶν μυστηρίων· τὸ πρόσωπον θείας τελετῆς μέμνηται. Ἱππέας ὁρῶ· ὡς θαυμάζων ἱππέων ἔφοδον· προφάσεις δὲ ἐζητοῦσι οὗτοι γελοίως.
Κρομμύων ὀσφραίνομαι· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ δακρύειν ἀκουσίως τὸ ὀσφραινομένοις κρομμύων.
Ἔπειτα προτιμᾷς οὐδέν· καὶ νῦν οἷον οὐκ ἐποίησεν· δύναται δὲ, τὸ αὐτὸ πρόσωπον λέγειν ὅλον.
Τῶν ἀκανθῶν ἔξελε· ἐπέρασε τὸν πόδα τῶν πτέρναν δείκνυσι.

Αἰ. Τί δῆτα πρᾶγμα τοῦτό· δεῦρο πρὸς λίμν βαδιστέον·
Δι. Ἀπόλλον· ὡς που δῆλον ἢ τῶν δῴδων ἔχεισ·
ξαν. Ἡλίτησεν· οὐκ ἀκούσας, Δι. ἀκέλευστ' ἐπεί·
Ἰαμβόν τ' ἐπῴδὴν ἀκτσο ἀνεμίμνησκόμην·
ξαν. Οὐδὲν πρὸς ἦσ γάρ, ἀλλὰ τὸν λατόμας ποδός·
αἰα. Μὰ τὸν δι' ἀλ' ἤδη πάρεχε τῶν τετρέα·
Δι. Πόσους λαμ· Ξα. ἡλίκους ἔστις· Δι. ὃς αἰτείου πρῶμας· ἢ λαῶν κἂς μέδοι
Ἀλὸς ἐμὲ ῥυσθείς·
αἰα. Οὗτοι μὰ τὼν δῆμητρα δῶσ' μαίπω μαθεῖν·
Ὁ πότερος ὑμῶν ἐστὶ θεός· ἀλλ' εἰσίτω·
Ὁδεπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται·
Χἠφερσέφατ' ἄτ' ὄντα κἀκείνω θεώ·
Δι. Ὀρθῶς λέγεις· ἐβουλόμην δ' ἂν τοῦτόσε,
Πρότερον πρίῆσαι, πρὶν με τοὺς βλῆτας λαβεῖν·
Χο. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ
Ἔλθ' ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς·
Τὸν πολιὸν ὀφομφὴ λαῶν ὄλον·
Οὗ σοφίαι μυείαις κάθηνται·
Φιλοπιότεραι κλεοφῶντος· ἐφ' ἅ

Τί τὸ πρᾶγμα τοῦτό· ὡσ θυσιεύτως ἔχων τοῦτο λέγει ὁ αἰακόσ.
Ἀπόλλον ὡς που· ἀδεῖν πρὸσ πρίεται· αἰαθεμιόδ' ὄντασ οἱ δ' ἀλγοῦντες τοὺς θεοὺς αἰακαλοῦσι). Ἴαμβον ἐπῴδὴν ἀκτσ· ὡς ἀλγήσασ ὁ συγκωμῳδὸς, οὐκ οἶδ' τί λέγῃ· ἐπεὶ οὐ χἀπῴδὴν ἀκουσ· ἀλλ' λάϊανίου· ἐπιφέρει δ' ὁ ἀναισ αὐτὸσ, ἢ νάϊζον· ἢ μίλητον· ἢ θείαν λιλάρον· ἴουλα δ' ἔρ' ἢ σκύθης ἀφίξεαι· Τὰς λάπαναισ ἀποδώσει· κἀθαίρε· ἀποδώσειν γὰρ ἦν εἶσ, τὸ τοὺσ βωμοὺσ καθαίρειν· Ὃς αἰτείου πρῶμας· περὶ τὰ σοφοκλέουσ ἐκλαολιόωντος· πόσισθ' ὃς αἰτείου μέδεισ πρῶμας· ἢ γλαυκᾶσ μέδεισ διανέμουσ λίμνας, ἐφ' ὑγλεῖσ ἀπολάβαστσ ματων· Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐλάφ' τῶνδε τὰ μέρη τῆσ παραβάσεωσ· ἀλλὰ μόνα τὰ τέσσαρα· τὴν ᾠδὴν· τὸ ἐπίρρημα· τὴν ἀντῳδὴν· τὸ ἀντεπίρρημα· ἔστι τοίνυν ἢ παρουσα ᾠδὴ ἐκ κώλων πολυσχιματίστων· ιβ· ὧν τὸ πρῶτον τετράμετρον βραχυκατάληκτον ἀσυνάρτητον προσῳδιακὸν ἀναπαιστικὸν καλούμενον· ἢ δακτυλικὸν τετράμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δεύτερον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ τρίτον ὅμοιον τρίμετρον ἀκατάληκτον· κατὰ τὴν τρίτην χώραν τῆσ μὲν ᾠδῆσ ἀμφίβραχυσ δὲ δάκτυλοσ ῥητικοῦ κειμένου· τὸ τέταρτον χοριαμβικὸν τοῦ δεκτέρα ποδὸσ ὄντος δεσπτοχείου τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ ε· ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τὸ ς· δίμετρον δὲ ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονοσ χοριάμβου ἀκατάληκτον· τὸ ἑβδομον δακτυλικὸν πενθημιμερὲσ· ὀγδοον χοριαμβικὸν ἡμιόλιον συνίζησιν ἔχον εἰσ τὸ θρηνικὸν διὰ τὸ ἡμιόλιον εἶναι τὸ τῆσ αὐτῳδῆσ εἶδοσ τροχαίου· τὸ ἔνατον ὅμοιον τῷ πεμπτῳ· τὸ δέκατον· τὸ ἑνδέκατον μονόμετρον ὑπερκατάληκτον· τὸ δωδέκατον χοριακὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον ἰδιον Φαλλικόν· ἡ δὲ αὐτῳδὴ ἰσόμετροσ· ἐπὶ τῇ τελευτῇ τῆσ μὲν ᾠδῆσ παραγραφοσ ἐστὶν ἕωσ μένου κῶλα· τῆσ δὲ αὐτῳδῆσ δύο ἐστὶν ἃ ἐξῆν ἐνδυκῆμεν· ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ λοιποῦ ἡ δὲ λῆξισ τὸ τέλοσ.
Κλεοφῶντοσ· λεοφῶν στρατηγὸσ ἦν ἀθηναίων καὶ εἰς τοῦτον τὸν δημαγωγὸν, δρᾶμα φέρεται

πολλάτωνος. καὶ ἐπιγράφεται ὁ μωνύμως αὐτῷ κλεοφῶν. τοῦτον λωμῳδεῖ, ὡς ξένον καὶ ἀμαθῆ. ὁ φλύαρον καὶ δυσχερῆ. βράκα γὰρ αὐτὸν ἔλεγεν. ἀντεποιεῖτο δὲ ἅμα πρωτείων τῆς πόλεως.

Θρηικία χελιδών. ἵνα δὲ βάλῃ αὐτὸν, ὡς βάρβαρον λωμῳδεῖται δὲ ὡς ἰσόθρακα. οὗτος δὲ ἦν ὁ λαλοῦμενος λεοφῶν ὁ τυροπώλης. καὶ πολλάτων ἐν λεοφῶν τι βράματι, βαρβαρίζουσιν πρὸς αὐτὸν ποιήματι τὴν μητέρα. καὶ αὐτὴ θρᾷσσα ἐλέγετο. χελιδὼν δὲ ἀπαιδευσία. ἀηδόνιον δὲ νόμον, πορρώτερον ἢ ἀηδόνα τὸν ἑαυτῆς ὕμνον θρηνεῖ. καὶ τοῦτον ἐπικλαυτὸν ἄδειν λέγῃ σωτέον δὲ ἑαυτῷ. δεινότατα περὶ τὴν πόλιν πεπαμουργηκότι.

Καὶν ἴσως μὴ νοῶ. εἰ ψηφοφορήσουσι. εἰ λαλιαὶ ἢ αἱ μέλαιναι. ὑπερβολικῶς ἢ εἶπεν. ὅταν δ' ἴσως μὴ νοῶσιν εἰ ψηφοῦσι ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. πρὸς τὸ ἔθος δὲ ὅτι φύσιν, ἀπολύεται ἴσως τῷ ψήφων ἐνεχθεισῶν. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν ὁρισμὸν θρασυμάχου δυσιπίδου ἐν ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. ἐξεσώσατε μὴ πρὶν γαρέως ἐμπέσοις ψήφους ἴσας μρίνασθε. Τὸν ἱερὸν χρόνον δίκαιόν ἐστι. τὸ τοιοῦτο, παραβασις καλεῖται. ὅπερ ἔλεγον, ἐπὶ σφε φοντισὶ πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος ὅταν καταλιπὼν τὸ ἐξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς λέγῃ τῆς ὑποθέσεως. σύγκειται δὲ ἐκ τριῶν τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν. κ. ὧν τελευταῖος ὑστέρῳ χρόνῳ τοῦτ' αὖθις οὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν. ἐπὶ τῇ τελᾷ δὲ πολλὴ ἔσω νενδυκῖα δικὰ τὴν αὐτοπόδοσιν. Ἐξεσώσατε τοὺς πολίτας. τουτέστιν ἐν τίμους ποιῆσαι τοὺς ἀτιμωθέντας. τοιαύτης δὲ κατάστασις ἐνεστήκει, καθ' ἣν ἐφυλαττόντο τινες τῶν πολιτῶν καὶ ἄτιμοι ἐγίνοντο. Ἄλλως. ἴσως ἐν τοῦτο, περὶ ᾧ λέγει στρατηγῶν. οἷον, καὶ ἐπὶ σ' ἥμαρτε σφαλεὶς ἀπολογησάσθω καταληφθείς. δείματα δὲ τὰς ἀτιμίας λέγει τοὺς φόβους ἀφελεῖν ἀπὸ ᾧ φοβούμενον δὲ φρυνίχου πεπαίσμασιν, ἐπεὶ τραγικὸς φρυνίχος αὐτοῖς δράμασι, πεπαισμάτων πολλὰ δ' ἐξῆλθεν, ὡς προκειται. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ λωμικοὶ παραλωμῳδεῖν τοὺς τραγικούς, ὅταν πολλάκις καὶ συνεχῶς χρῶνται τοῖς αὐτοῖς. ἄλλως. στρατηγοῦντος αὐτοῦ ἠτιμώθησαν ἀθηναῖοι. μὴ πολλοὶ αὐτῷ προσεπιρουθμῶσιν ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον λωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν ὃς κινούμενους τοὺς χορεύοντας εἰσῆγε καὶ παλαίοντας. ἐγίνετο δὲ στρατηγὸς ἐφ' ᾧ πολλοὶ ἥμαρτον ᾧ τραγικῶν καὶ ἄτιμοι ἐγίνοντο.

ἐπὶ τίμου

Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις,
Δεινὸν ἐμβρέμεται
Θρηικία χελιδών,
Ἐπὶ βαρβαρον ἐξομνύουσα τέταλον.
Κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιος.
Νόμον· ὡς ἀπολεῖται,
Κἂν ἴσως γνώσονται. —<

Ἡμ. Τὸν ἱερὸν χρόνον δίκαιόν ἐστι χρῆσθαι τὴν πόλιν
Συμφέρειν· ἀνδράσκοφον· πρῶτον οὐμὲν δικεῖ,
Ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας· κἀφελεῖν τὰ δείματα·
Κἢ τις ἡμῖν τὸ σφαλεὶς τι φρυνίχου πεπαίσμασιν.
Ἐμμενέαις φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσι ποτὲ
Αἰτίαν ἐκθεῖσι, λύσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.

Θρηικία χελιδών. ἵνα δὲ βάλῃ αὐτὸν, ὡς βάρβαρον λωμῳδεῖται δὲ ὡς ἰσόθρακα. οὗτος δὲ ἦν ὁ λαλούμενος λεοφῶν ὁ τυροπώλης. καὶ πολλάτων ἐν λεοφῶν τι βράματι, βαρβαρίζουσιν πρὸς αὐτὸν ποιήματι τὴν μητέρα. καὶ αὐτὴ θρᾷσσα ἐλέγετο. χελιδὼν δὲ ἀπαιδευσία. ἀηδόνιον δὲ νόμον, πορρώτερον ἢ ἀηδόνα τὸν ἑαυτῆς ὕμνον θρηνεῖ. καὶ τοῦτον ἐπικλαυτὸν ἄδειν λέγῃ σωτέον δὲ ἑαυτῷ. δεινότατα περὶ τὴν πόλιν πεπαμουργηκότι.

Καὶν ἴσως μὴ νοῶ. εἰ ψηφοφορήσουσι. εἰ λαλιαὶ ἢ αἱ μέλαιναι. ὑπερβολικῶς ἢ εἶπεν. ὅταν δ' ἴσως μὴ νοῶσιν εἰ ψηφοῦσι ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. πρὸς τὸ ἔθος δὲ ὅτι φύσιν, ἀπολύεται ἴσως τῷ ψήφων ἐνεχθεισῶν. ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν ὁρισμὸν θρασυμάχου δυσιπίδου ἐν ἰφιγενείᾳ τῇ ἐν ταύροις. ἐξεσώσατε μὴ πρὶν γαρέως ἐμπέσοις ψήφους ἴσας μρίνασθε. Τὸν ἱερὸν χρόνον δίκαιόν ἐστι. τὸ τοιοῦτο, παραβασις καλεῖται. ὅπερ ἔλεγον, ἐπισφοντισὶ πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος ὅταν καταλιπὼν τὸ ἐξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς λέγῃ τῆς ὑποθέσεως. σύγκειται δὲ ἐκ τριῶν τροχαϊκῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν. κ. ὧν τελευταῖος ὑστέρῳ χρόνῳ τοῦτ' αὖθις οὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν. ἐπὶ τῇ τελᾷ δὲ πολλὴ ἔσω νενδυκῖα δικὰ τὴν αὐτοπόδοσιν. Ἐξεσώσατε τοὺς πολίτας. τουτέστιν ἐν τίμους ποιῆσαι τοὺς ἀτιμωθέντας. τοιαύτης δὲ κατάστασις ἐνεστήκει, καθ' ἣν ἐφυλαττόντο τινες τῶν πολιτῶν καὶ ἄτιμοι ἐγίνοντο. Ἄλλως. ἴσως ἐν τοῦτο, περὶ ᾧ λέγει στρατηγῶν. οἷον, καὶ ἐπὶ σ' ἥμαρτε σφαλεὶς ἀπολογησάσθω καταληφθείς. δείματα δὲ τὰς ἀτιμίας λέγει τοὺς φόβους ἀφελεῖν ἀπὸ ᾧ φοβούμενον δὲ φρυνίχου πεπαίσμασιν, ἐπεὶ τραγικὸς φρυνίχος αὐτοῖς δράμασι, πεπαισμάτων πολλὰ δ' ἐξῆλθεν, ὡς προκειται. ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ λωμικοὶ παραλωμῳδεῖν τοὺς τραγικούς, ὅταν πολλάκις καὶ συνεχῶς χρῶνται τοῖς αὐτοῖς. ἄλλως. στρατηγοῦντος αὐτοῦ ἠτιμώθησαν ἀθηναῖοι. μὴ πολλοὶ αὐτῷ προσεπιρουθμῶσιν ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον λωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν ὃς κινούμενους τοὺς χορεύοντας εἰσῆγε καὶ παλαίοντας. ἐγίνετο δὲ στρατηγὸς ἐφ' ᾧ πολλοὶ ἥμαρτον ᾧ τραγικῶν καὶ ἄτιμοι ἐγίνοντο.

ἐπὶ τίμου

Εἰ τὰ τίμου φημὶ χῆναι μηδὲν εἶν' ᾧ τῇ πόλει.
Καὶ γὰρ αἰσχρόν ὄστις ἡμῶν ναυμαχήσαντας μίαν
Καὶ πολλὰς ἀσώθυς εἶναι, κἄρ' τὰ δούλ' ἀπαντᾶς,
Κἀδελ' ταῦτ' ἐγὼ 'χοιμᾶν μὴ καλῶς φάσκειν ἔχ'.
Ἀλλ' ἐπαινῶ. μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχ' ἔστ' ἀπάντων.
Πρὸς δὲ τούτοισιν εἰκὸς ἦν, οἱ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δή,
Χοἱ πατέρες ἐναυμάχησαν· καὶ προσῆκεν ἡμῖν
Τὴν μίαν ταύτην πορεῖναι ξυμφοράν, αἰρυμῆ·
Ἀλλὰ φλόργης αὖ τοὺς ὠσοφώταυτοι φύσει.
Πάντας ἀνθρώπους ἐχόντας ξυμφορὰς κτησώμεθα.
Κἀπιτίμους· μὴ πολίτας, ὅστις αὖ ξυναυμαχήσει.
Εἰδὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεθα, κἀπροσμυρωσόμεθα.
Τὴν πόλιν ἁπάντων τῶν τειχῶν κυμάτων ἀγκαλῶν.
Ὑστέρῳ χρόνῳ τοῦτ' αὖθις οὐ φρονεῖν δόξομεν. <
Εἰ δὲ ξὺν ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνήρ.
Ἢ τρόπον, ὅστις ἐστὶ τοιμώξεται,
Οὐ πολύ, οὐδ' ὀλίγκος οὗτος γ' ὁ
Νῷν ἐνοχλῶν, κλάψυλος ὁμικρός.

Εἰ τὰ τίμου φημὶ χῆναι. ἕως τοῦ καὶτὶ δούλων διαστοπᾶς. ἐπειδὴ τοὺς σωναυμαχήσαντας δούλους ἐλευθέρους ἐποίησαν. εἶτα πολλαταιάσ δέ φησιν, ὡς ἡμῶν πολλαταιέων ἀφέντων ἐλευθέρους, τοὺς σωναυμαχήσαντας περὶ σαλαμῖνα. Καὶ πολλατιάς· αὐτὸς πολλαταιέας τοὺς σωναυμαχήσαντας δούλους, ἐλλάνικός φησιν ἐλευθερωθῆναι. καὶ ἐγγραφέντας, ὡς πολλαταιεῖς συμπολιτεύεσθαι αὐτοῖς. καλλίστρατος δέφησιν ὁ σωκαλοῦμενος φὴν εἶναι ἀλλὰ δαλέκτου ἰδίαν, σημαίνουσαν τὸ δεῖ εἶναι. ἢ ὁμοίως ἡγεῖται τοῖς εἰς πολαταιάσι τὸ ξέρξεν νικηθέντας πλέον. Χοἱ πατέρες ἐναυμάχησαν. ἴσως περὶ ἡμῶν. λέγει σφαττηγῶν, ἡμῶν περὶ ἀργίνου σαν ναυμαχησάντων. ἡμῶν σωθεὶς τῶν ἐκ ἡμῶν. ι. κατεδικάσθησαν γὰρ αὐτοὶ μὴ αὐλοῦμενοι τοὺς νεκρούς οἱ μὲν ἐξυπεμείναντες, θανάτῳ ἐπολάσθησαν. οἱ δὲ λοιποὶ. δ'. ἐφυγον. οὓς ἀριστοφάνης μετακαλεῖσθαί φησι καὶ ἐπισθ' κουσ ἔσται. ἡ δὲ ἀρίνουσαι ὡσπερ ὧν ὑπὸ τῆς αἰολίδος. συμβαλόντες γὰρ ἐνίκησαν ἀθηναῖοι λαμπάδιμονίους. καὶ νικήσαντες, ἐπανῆλθον. ἐν δὲ τῇ ὁδῷ, χειμῶνι περιπεσόντες, πολλοὶ τελεύτησαν αὐτῶν. καὶ τούτους ἐάσαντες οἱ στρατηγοὶ, ἐπανῆλθον οἱ ι. καὶ οἱ μὲν ἐξ ἐπολάσθησαν. οἱ δὲ, δ'. ἐφυγον. ἴσως δὲ καὶ ἐν τῷ ἔτει ἡμάρτε φρυνίχου πεπαίσμασι, περὶ ἧς φησι. Λ. λέγει. οἷον καὶ ἐπὶ σ' ἥμαρτε σφαλεὶς, ἀπολογησάσθω καταληφθείς. Εἰ δὲ τῶν τοιγὰρ σὺ μὲν ἐὰν δὲ ὡς μεγάλα ἁμαρτήματα, μὴ ἐλεήσω μὴν αὐτοὺς τοῖς συμμαχήσασιν ὑπερφρονήσω μή. πολλαζοῦ δὲ ἵν' ὦ μὴν μεγαλαυχήσωμεν. Κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. δίθυμός φησι παρὰ τὸ αἰσχύλου ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις. θέλει δὲ εἰπεῖν, καὶ τοῦτο ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις ἐνεστήκει γὰρ ὁ δυσμησιακὸς πόλεμος. Ὑστέρῳ χρόνῳ ὅτε πλαβησόμεθα τοῦ πολέμου. Εἰ δὲ ξὺν ὀρθὸς ἰδεῖν. τοῦτο ἰωνικὸς ἐστιν ἐκ φοινίσσης. ἢ καὶ οἰνέως Εἰ δὲ ξὺν ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνήρ, πολιῆται. θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι εἰ μωμησόμεθα κρίνειν. οἰμώξεται δέ, τιμωρηθήναι ὀφείλει. τὸ δὲ οὐ πολύ, σωματικὸς εἰς τὸ χεῖρον. Ὁμικρός. τοῦ σώματι δηλονότι. φαίνεται δὲ ὀκλεῖ γάρης περὶ τὰ πολιτικά. ἡμῶν πλουσίων μὴν ὄντι. ξένος δὲ καὶ βάρβαρος οὗτος.

Platęenses se circa fab nę pugna libertate di runt.

Decę duces a rgmusa nauerun

Argimusa æolidis

De pugna apud arg

Dionysiacu

Chgenes

ἰωνικούς ἐστιν

Ὅπόσοι κρατοῦσι. δέον εἰπεῖν ὅσοι κρατοῦσι γῆς, οὐκ εἶπεν. ἀλλ' ἐπήνεγκεν, ὅσα παρέχεται βαλανεῖοις τοῖς λουομένοις σκήπματα.

Καὶ λιμωλίας πῆς. μία τῶν κυκλάδων νήσων αὕτη ἡ λιμωλία μιξοπωλοῦσι τὴν ὀξῆς τὸ πίνον. ἢ τὴν ἐρυθρὸν τῆς ἰωνίας ἀκροτήριον, φέρον ἄμμον συπηλιώδη. τὸν οὖν κλεψύδρην, ἐν τούτῳ φησὶ λέγει. ὥσπερ εἴ τις λέγοι, τῶν πότων τούτοις ἐστὶ πάσης τῆς γῆς, ὁ πόσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, κιμωλίας καὶ τέφρας. ἢ τοι αὐτῆς λοιπῆς.

Οὐκ ἐρμιλίος. οὐχ ὑγιοῦς. ἀλλοῖον ἐποίησλος. εἰσὼς δέ φησι τάδε, προσεπιεῖπε καὶ τὴν πρόφασιν καὶ μανίαν. εἰδὼς ὅτι, μισεῖται παρὰ τῷ πολιτῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν ἔχων περιῄει, δι' ἧς ἠμύνετο τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ.

Πολλάκις ἡμῖν ἔδοξε. τὸ αὐτὸ ῥῆμα ὅμοιον κατὰ πάντα τῷ ἐπιῤῥήματι, εἰ μὴ ἴχνη κῶλα προχείρων τετραμέτρων ἰαμβικῶν συνημμένων. ὧν ὁ τελευταῖος ἦν τι καὶ πεζολογεῖσθαι ἐποίει τοῖς σοφοῖς δοκήσεσι. ἐπὶ τῆς τελευταίας ἔχω νενοηκέναι. τὸ δὲ ἑξῆς, τὸ αὐτὸ πάντοθεν ἡ πόλις εἰσφοροῦσα τῷ ἀνθρώπων καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα καλῷ ὄντι, ἀλλὰ τῷ νέῳ καλῷ ὄντι, οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα καλοῖς οὖσι τοῖς δὲ νῦν σκληροῖς καὶ οὖσι χρώμεθα. Εἰσπεπράχαιον νόμισμα τῷ προτέρῳ ἔτει ἐπὶ αὐτῇ γοῦσι. ἀλλὰ νικᾷ φησὶ χρυσοῦν νόμισμα κοπῆναι. καὶ Φιλόχορος ὁμοίως, τὸ ἐπὶ τῷ χρυσῶν νικῶν. Philochorus

Οὐ κεκιβδηλευμένοις. αὐτὶ οὐ πακούργοις. οὐκ εἰλικαπηλευμένοις. ἀλλὰ καθαροῖς. τοῖς παλαιοῖς δηλονότι ἀνδράσι. Κεκωδωνισμένοις. δεδοκιμασμένοις. ἐκ λελεγμένοις ἀκριβῶς. Τοῖς ποντικοῖς χαλκίοις. τοῖς χαλκοῖς ἢ τίσμασι. τοῖς ἀδολίμοις. καὶ μεμιγμένοις χαλκῷ ὡς ἐπὶ νομισμάτων. χαλκία δὲ ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σήματι, χαλκᾶ σκυθικῶν δὲ ὡς κακὸν νόμισμα τὸ χρυσοῦν οὕτως εἴπεν. δύναται δ' ἂν καὶ τὸ χαλκοῦν λέγειν ἐπὶ ᾧ παιγνίῳ, χαλκοῦν νόμισμα ἐπιλοιπόν. Χθές τε καὶ πρώην. αὐτὶ τοῦ καιροῖς. ὡς ἐπὶ νομίσματος ἢ τοῦ κόμματι.

Προσελοῦμην.

Ὅσων κρατοῦσι γῆς, οὐκ ἐπιεῖν
Κρατοῦσι κυκησιτίφρου. quia fraudulenter miscebant terram cineri
Ὑδρονίτρου τε κονίας.
Καὶ κιμωλίας γῆς; ἰδεῖν δοκεῖ h. 5. τα. 101.
Χρόνον ἐνθάδ' ἔζη ξίφει εἰσῶσ' δὲ τάδυνε
Ἐρημικὸς ἐδ' ἵνα μή ποτε καὶ προφθῇ νεφθῇ
Πολυθῇ μεθύσαι, α
<Νωξύλου βαδίζων.>
Πολλάκις ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι.
Ταυτόν, ἔστι τῶν πολιτῶν τοὺς καλοὺς τε κἀγαθούς.
Ἔστε τοὐναντίον νόμισμα· καὶ τὸ καινὸν χρυσοῦν.
Οὔτε γὰρ τούτοισιν ὄσιν ἀκεκιβδηλευμένοις,
Ἀλλὰ καμίσοις ἅπάντων ὡς δυσχερὲς νομισμάτ·
Καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, κεκωδωνισμένοις.
Ἔντε τοῖς ἕλλησι κἀτοῖσβαρβάροισι πᾶσι τοῖς χρυσοῖς.
Χρώμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις.
Χθές τε κἀπρώην κοπεῖσι ὧν κακίσω κόμματι
Τῶν πολιτῶν θ' ὅσ' ἐσμὲν εὐγενεῖς καὶ σώφρονες.
Ἀνδρασοῦν τοὺς δικαίους κἀγαθούς τε καὶ τοὺς καλούς,
Καὶ ξυμφώνους ἅπασι λαοῖς, κἀχροῖς, καὶ σώμασιν.

Προσελθὲ μοι τὸ δὲ χαλκοῖσι καὶ ξύλοισι καὶ πυρρίαις
Καὶ πρὸς πρώρας κἀπὶ πρῳρῶν, εἰς ἅπαντα τὰ χωρία μεθ'.
Ὑστάτοις ἀνδράσιν μόνοισιν οἷσιν ἡ πόλις πρόσοδος
Οὐδὲ φάρμακοισιν εἰκῆ ἐξεδόθη σ' ἐχέσιτάλς.
Ἀλλὰ καὶ μὴν ὦ νόημα μετὰ βαλλότ' ἐς τὸ σῶμα.
Χρῆσθε τοῖς χρυσοῖσιν ὥστε καὶ πυρρθῶσαι γέ μ'.
Εὖ λογ'. κἀμοὶ τοφαλῆτ', ὀξὰ ἐξίστ' τοῦ τοῦ ξύλου.
Ἤντι πάλαι τε, τὰ χείρ' ἢ σοφοῖς δοκήσετε.>
Ἀι. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γλυκάδας αὐτήρ
Ὁδικαιότατος ὢν. Σα. ὡς γὰρ γλυκάδας
Ὅστις ἐστὶν οἶδεν καὶ βίνειν μόνον.
Ἀι. Τὰ δὲ μὴ πρὸς ταῦτα εἶπε λέξαντ' ἀντικρυς.
Ὅτι δοῦλος ὤν, ἐφασκες εἶναι δεσπότης;
Ξαν. Οἱ μοῦζε μὴ τύπτειν. Ἀι. τοῦτο μὲν τοι δουλικόν
Εὐθὺς πεπρίηκας, ὅστε ῥᾳδίως χαίρω σοι ὤς.
Ξαν. Χαίρεις; κἀγὼ σε τύπτω. Ἀι. μάλα γ' ἐπιτυφθήμ δικαίως
Ὅταν κατέρασώμαι λάθρα τῶν δεσποτῶν.
Ξαν. Τί δέ, γοῦν θρύζων νικᾷς πλησίας λαβών;
Πολλὰς ἀπῆς θύραζε. Ἀι. ἀτὰρ οὐδὲν ἥδομαι.
Ξαν. Τί δὲ πολλὰ πράττων. Ἀι. ὡς μὰ δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.

† 1. interesse mysteriis quod vulgo dici solet. ejas ſcen missas.

Προσελοῦμην. προσπλακίζομην. ἐλαύνομην. ἰμβάλλομην.

προσελοῦ

Καὶ πυρρίαις. αὐτὶ τοῦ δούλοις. ὄνομα γὰρ δούλου, ὁ πυρρίας ἀπὸ τύπος δούλου πυρρίου. ὡς καὶ ξανθίας ἀπὸ ξανθίου τύπος. ὧν ὁ μὲν πυρρὸς ἐν τῷ κώμῳ. ὁ δὲ, ξανθὸς φαρμακοῖσι δὲ τοῖς λεγομένοις καθάρμασιν.

Pyrrhias se unde dicta

Xanthias se unde dicta

Ἐξ ἀξίου ζοῦ τοῦ ξύλου. πεπρατῶ περοιμιαν. ἐξ ἀξίου ζοῦ τοῦ ξύλου. καὶ ἀπόξεσθαι. ἐστὶ τὸ ἐθέλοντων σεμνῶς δυσχεραίνειν οὕτως λέγειν, ὅτι βέλτιόν ἐστι χρῆσθαι τοῖς γυναίοις σφατηροῖς ἢ δεδιδυμασμένοις, ἢ τοῖς Φαύλοις. καὶ γὰρ δεῖ τοιαῦτα, κρεῖττον ἀπὸ γαίου ἢ φαύλοις πάσχειν.

πρόσοι

ἐξ ἀξίου ζοῦ ξύλου καὶ χάσθαι

Νὴ τὸν δι' ἀγὲν σωτῆρα. εἰλικρινὸς ἢ πολυτρόπος οἰλιέτης πρὸς τὸν δορύσσον ξανθίαν. κορωνὶς δὲ ἐστὶν ὑπόκειται τῶν αὐδίσ τῷ ὑποκειμένων. οἱ δὲ σίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ος. ὧν πολυτρόπος ἐπενθήκωσι καλαύμαθῆμιν χήσεται. Βινεῖν σωουσιάζω. μεῖν ὅτι οἱ κοιμίζοντες τὴν ἡλικίαν, τὸ σωουσιάζειν. ἀρχὰς ἔχουσι τοῦ βίου. αὗται ἢ παρὰ τὸ βύθω δεδώκασιν. Ἐξελέγχαν λαπτικρυς γράφει ἐξελεγχέσται. λείπει δὲ τὸ θαυμάζω ἢ τοιοῦτον. Οἰμῶζε μὴν ταν. αὐτὶ τοῦ ὠμῶζε γοντίσιν, ἐφύλαττον καὶ ἔσων αὐτὸν, οἰμῶζε ἐπαῖσι ἐ ἐτυψόμε. Τὸ τοῦ μὴ τοι δουλικόν. τὸ λοιδορεῖν τὸ δεσπότην ἀπόν-

Βινεῖν

τον Δορύσσην

συμπτα, Μάλ' ἐποπῆ δύθω δοκῶ. σύμμαχος οὗτος αὐτῇ τῇ λέξῃ Φαίνονται σωνεχῶς λέγοντες, τὸ μὴ μυστηρίων ἐποπῆ ἐαν. οἱ δὲ τὰ μυστήρια παραλαμβάνοντες, μῦσται καλοῦνται. οἱ δὲ παραλαβόντες αὐτὰ, ὡς αὖθις σωσαυτῷ, ἐφορῶσι τὰ μυστήρια. καὶ ἐποπῆ δύοισι. καὶ ἐποπῆ δύοντες, χαίροισιν ἐπὶ τῷ πολλὰ πράττειν. ὁ δὲ νοῦς, ὅταν φησὶ λάθρα μαπερασώμαι τῷ δεσπότῃ, λίαν οὕτως ἡδομαι, ὡς δοῦναι μυστήρια ἐποπῆ δύθω. καὶ ἑορτάζειν. τὸ δὲ μάλ' ἔπειν, αὐτὶ τοῦ οὐκ ἄλλα. οἷον τρόπαι λέγομεν. οὐχ οὕτω ἥδομαι, ἀλλ' ὑπερήδομαι. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη γραφὴ μάλα ἐποπῆ δύειν δοκῶ. ἔτι δὲ καὶ μάλ' ἐποπῆ δύειν μοι δοκῶ. τὸν δορύζωνον δὲ ψευδίζων. ὑρέμαγομίζων. ἢ λάθρα φθεγγόμενος. ὑποτρέμων. τὸ χειλη κινῶν. τὸ δὲ πολλὰ πράττων. ἢ

Σα. Ὁμόσον ἐξοῦ. καὶ παρακούω δεσποτῶν
Ὅταν λαλῶσι; Αἰα. μὰ λαγὲ τολεῖν ἢ μαίνομαι.
Σα. Τί δὲ τοῖσθύραζε ταῦτα κατελαλῶν, Αἶα. ἐγὼ
Μὰ δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο. κἀκμιαίνομαι.
Ξα. Ὦ φοῖ βάτραλλον. ἐμβαλέμοι τὼ δεξιὰν
Καὶ δὸς κυσαι. καὐτὸς κύσον. καὶ μοι φράσον
Πρὸς δίος, ὁσημῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
Τίσ οὗτος οὕνδυνδεῖ θόρυβος χἠβοή.
Χὼ λοιδορησμός. Αἶα. αἰαῖ λουκαῦε πίδυο.
Ξα. Ἆ Αἶα. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα.
Ἐν τοῖσνεκροῖσι. καὶ στάσις πολλὴ πάρα.
Σα. Ἐκ τοῦ, Αἶα. μόμος τὶς ἐνθάδ' ἔστι κεἰσμυθος.
Ἀπὸ τῶν τειχῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαί,
Τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἐαυτοῦ σωτέχνων.
Σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν.
Θρόνου τε, τοῦ πλούτωνος ἐξῆς; Ξα. μανθάνω.
Αἰ. Ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
Ἑτέρος τις αὐτοῦ. τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
Ξα. Τί δῆτα τοῦτ' ἐτορύβησεν αἰσχύλον.
Αἰ. Ἐκεῖνος εἶχε τὸν ξαγωδικὸν θρόνον,
Ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. Σα. νυνὶ δέ τίς.
Αἰ. Ὅτι δὴ κατῆλθεν Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
Τοῖσ λωποδύταις καὶ τοῖσ βαλαντιοτόμοις
Τῶν αὐτὸ λόγιων. ἀφεῖσιν αὐτοῦ, τὸ περὶ τοὺς λόγους σα
πρόν. ὃ δ' ἄλλοισ. γρ. ψε λοσ τὴν τέχνην δυσκόλως.
Λυγισμῶν. γράφει καμπὴν τουτέστι πλοκὰς λογισμῶν. τὸ δὲ
λαμπτήρ, ἅμα μὲν πρὸσ τὰ μέλη. ἅμα δὲ πρὸσ τὸ δεξε
λίττειν ὃ ἀναδύεται. Ὅμη
ρος. δ' δ' ἐμοὶ χρῶσι λύπη σι
δ' δυμος δὲ, λυγισμῶν. ἀπὸ
τῆ σωνδέσεων τοῦ λόγου.
Ὑπερεμάμησαν. αὐτὶ τοῦ λί
αν ἐχάρησαν. τούτῳ δ' οἶσι
θησι, ὁρίζοντα. ἵνα ποτὲ φω
ραθῶσι λέπτ' οντες διὰ τὸ
των τοὺς κεκρατηκότασ
φθόγγοσι. διαβάλλειν δύσε
κόλως ἐν παῦθι ὡς λίαν
πανοῦργον. ἐκ τοιούτου
ἐνθυμίας δραμασιν ἐπιτηδεύ
οντα. Οὐκ ἐβάλλετο, λί
θοισδηλονότι. ἐπεὶ καὶ ἐλιθοβο
λεῖτο φησὶ ποιήσας. Οὐρά
νιον τὸν σὸν. αὐτὶ τοῦ πλοῦ. ἐ
μεγάλωσ ἐβόησαν. Ὀλί
γον τὸ ζῆν δοκεῖ. δεινὸν σημ
ωσ πρὸσ τὸ θέαζον. μισεῖ δ'
τὰ ἐνθάδε τοῖσ ἐκεῖ. νῦν δ'
ἀναθάδου φησίν. Κἀκεῖ
νος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ
θρόνου. καλλίστρατος. ἐγὼ
παρεδεδώκοτο αἰσχύλου
τὸ θρόνον, ἀλλ' ὡσ παρε
δεμένου αὐτὸν καὶ ὑποκε

Βάτραχοι

Καὶ ῥῖσι πεξαλοίαισι καὶ τοιχορύχοις.
Ὅτ' ὢν ἐσ ἔμ' ἀφῖκτο τολῆθος. οἰδ' ἀκροώμενοι
Τῶν ἀντιλογιῶν. ἀνεῖσιν
Λυγισμῶν. γράφει καμπῶν
τουτέστι πλοκαλογισμῶν. τὸ δὲ
λαμπτῆρ, ἅμα μὲν πρὸσ
τὰ μέλη. ἅμα δὲ πρὸσ τὸ δεξε
λίττειν ἀναδύεται. Ὅμη
ρος. δ' δ' ἐμοὶ χρῶσι λύπη σι
δ' δυμος δὲ, λυγισμῶν. ἀπὸ
τῆ σωνδέσεων τοῦ λόγου.
Ὑπερεμάμησαν. αὐτὶ τοῦ λί
αν ἐχάρησαν. τούτῳ δ' οἶσι
θησι, ὁρίζοντα. ἵνα ποτὲ φω
ραθῶσι λέπτ' οντες διὰ τὸ
των τοὺς κεκρατηκότασ
φθόγγοσι. διαβάλλειν δύσε
κόλως ἐν παῦθι ὡς λίαν
πανοῦργον ἐκ τοιούτου
ἐνθυμίας δραμασιν ἐπιτηδεύ
οντα. Οὐκ ἐβάλλετο, λί
θοισδηλονότι. ἐπεὶ καὶ ἐλιθοβο
λεῖτο φησὶ ποιήσας. Οὐρά
νιον τὸν σὸν. αὐτὶ τοῦ πλοῦ. ἐκ
μεγάλωσ ἐβόησαν. Ὀλί
γον τὸ ζῆν δοκεῖ. δεινὸν σημ
ωσ πρὸσ τὸ θέαζον. μισεῖ δ'
τὰ ἐνθάδε τοῖσ ἐκεῖ. νῦν δ'
ἀναθάδου φησίν. Κἀκεῖ
νος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ
θρόνου. καλλίστρατος. ἐγὼ
παρεδεδώκοτο αἰσχύλου
τὸ θρόνον, ἀλλ' ὡσ παρε
δεμένου αὐτὸν καὶ ὑποκε

Ὁ μόσον ἐξοῦ. τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει. οἷον, ὦ ὁ μοιότητος. ἢ πρᾶκοῦ, ἐχ ὡς ἡμεῖς εἰώθαμεν λέγειν, κατὰ φρονῶν τῆ λεγομένῃ, παρὰ τῆ δεσποτῶν. αἴ ἴσως τὸ λάθρα ἐπαιρόμενος. ἔνθεν δ' ὠταιλεστὸσ οἱ αὐτὴν οἱ φασι. τὸ δὲ τολεῖν ἢ μαίνομαι, αὐτὶ τοῦ ἔξανίσταμαι ἑαυτοῦ ἐπὶ τῆσ ἀξίνασ. Κἀκμιαίνομαι. ὅτωσ ἔλεγον τὸ ἀπατερματίζειν ὡσ οἱ ὀνειρώττοντεσ. τοῦτο οὖν φησιν ὅτι ἡδόμαι ὡσανεὶ ἀπατερματίζων.

Ὁμομαστίγιας. ὥσπερ φαμὲν ἑταιρίοισ ζῆλοσ δ ὁμόγνιος δ ἰλιέσιοσ δ ξένιος καὶ ὅσα τοιαῦτα οὕτω καὶ δούλιος ὁ τῶν δούλων ἐφοροσ. ἐπεὶ δὲ οἱ δοῦλοι μάστιξιν ὑπόκεινται καὶ τολμηρῶσ, διὰ τοῦτο ὁμομαστίπασ εἶπεν. ἢ βουλόμενοσ εἰπεῖν ὅσ ἡμᾶσ νῦν εἰσήγαγ, πείζων πουρὺ πόνοιαν εἶπεν ὁμομαστίπασ. ἄλλωσ. αὐτὶ τοῦ εἰπεῖν ὁμόγνιοσ. ὡσ ἐμπροσθεν. ἢ ὁ μαθητὴσ. λέγει οὖν ὁμόδουλοσ. σιπτέον δὲ, ἐπὶ τῆσ μαστίγασ. μέλλων γὰρ αὐτοῦ πυθέσθαι περί τινοσ πράγματοσ δουλικοῦ, σιωπᾷ, ἀκούσασ εὐθὺν μνημονεύοντοσ θορύβου περὶ οὗ καὶ ἐξῆσ πυθέσθαι. οὐ γὰρ ὁρκίζει αὐτὸν κατὰ τοῦ δίοσ, ἵνα εἴπῃ αὐτῷ περὶ τῆσ εὐθὺν βοῶσ. δυὰ τινε δὲ σιωπᾷ εἰσθαι καὶ ἀπὸ τοῦ καὶμοιφράσαι, μέχρι τοῦ χῶλοιδορησμόσ.

Νόμοσ τὶς ἐνθάδε ἔστι. μόμοσ ἰῶ ἐνταῦ ἄδη, γὰν βλέπονα ἀνδρα τῶν ἑαυτοῦ σωτεχνῶν, ἐγγὺσ τοῦ πλούτωνοσ καθέζεσθαι. Σίτησιν αὐτὸν. ταῦτα μεταφέρει ἀπὸ τῶν ἐν πρυτανείῳ, εἰσ τὰ ἐκεῖ. Τὸ πλούτωνοσ ἑξῆσ. αὐτὶ τοῦ ἐγγὺσ τοῦ θρόνου τοῦ πλούτου. Βαλαντιοτόμοισ. τοῖσ τὰ βαλάντια τέμνουσιν ἃ ἐν τοῖσ ζώναισ ἀπωρημένα φέρουσιν ἄνθρωποι.

Τῶν

Callistratus Apollonius Sophocles

Chidemides clis filius u alij dicunt crita Ἐφεσίου μόσον

μῶνος διὰ τὸ ἐπιφωνεῖν τοὺς φράτορας ἐπὶ τοῦ σκαθμοῦ τοῦ ἱερείου, μεῖον. μεῖον. ὅτι δὲ ἴσασιν, Ἀριστοφάνης σὺν βάματι δηλοῖ λέγων, τοῦτο δὲ λείπεται κουρεῖον, ἀπὸ τῶν κούρων. ὑπερῶν ἐθνέων. μεῖον δὲ διὰ τὴν προφερομένην αἰτίαν ἐπιζημιοῦντι τοῖς ἥττοσιν εἰσάγουσιν ἀπεδέξατο. καθάπερ αὐτὸς φησιν Ἀριστοφάνης. ἀλλ' ὁδοῖχομαι ἐπῳχ, ἐλκύσασι τὸν σφυρὸν, ἵνα μὴ μετὰ προσπαίωσι γραῶν οἱ φράτορες. μάγειρος ἦ ἐλέγετο, ὁ προαγαγὼν τὸ ἱερεῖον. ὅτι μεῖον τὸ ἱερεῖον ἔλεγον, τὸ παρεστὸς μόνον ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς φράτορας ἐπιφερομένων. μεῖον δὲ ἐλήφθη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. ἔδει

δ αὐτὸ, ἔλαττον ἔχειν σκαθμοῦ τινος ἀπὸ τοῦ ὡρισμένου. διὰ τοὺς Φιλοδεξιοῦντας. οἱ δὲ φράτορες ἵνα μείζους μέμονται μερίδας, ἐπιφωνοῦσιν ἢ ἐόντες ἴσασιν, διὰ τὸ μεῖον δίκην. Ἄλλως ἑαυτῆς εἰσάγειν φασὶ τοὺς ἰδίους φράτορας ἱερεῖον ἐπὶ ἡλικίᾳ χρόμενον, παρ' ἃ αὐτοῖς ἐστὶ ὡρισμένῳ σκαθμῷ ἱερεῖον, πρὸς ὃ οὐ δεῖ προσάγειν. ὃ οὐκ ἐξὸν μεῖον παρασχεῖν. ὅτε δὲ ἐντεθεὶς τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν, παρεστῶτες ἐβόων. μεῖον. μεῖον. τοῦτο. βέλτιον ὅτι ἐλαττούσῃ. παρὰ τοῦτο οὖν λέγει, ὃ μεμαγωγεῖν τὴν βαγωσίαν, τοιούτοις πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξασι σήσιον. Ἄλλως. ἐπεὶ εἰώθασι προσφέρειν οἱ εἰς τοὺς φράτορας γραφόμενοι, πρόβατον. καὶ οἱ ἰστάμενοι, ἔλεγον. μεῖον. μεῖον. ἐν ἐσόμενον τὰ μαγωνὸν ἐκάλει. Τὰς κανόνας. κυρίως τὸ ἐπάνω τῆς πρυτάνης ὀν. καὶ εἰς ἰσότητα τιμὴν ἄγων. Καὶ τολαίσια. τὰ ἅμα ξύλων πεπραγωνα. τολαίσιον γὰρ τολινθίον τετράγωνον. Ἄφθόνιος. καὶ τὸ ἅμα τολαίσιον τυγχάνῃ τοῦ μηχανήματος. διάμετρος δέ ἐστι τῆς κυκλωμένης γραμμῆς μέσον γραμμὴ διαβαίνουσα μέσον. σεφύλη. ὅπερ ὄζιν ὄνομα περὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐστὶ τῆσ καθεμένης μολίβδου τιθεμένου. Ὅμηρος. σεφύλην ἐστὶ μοῦνον ἔχουσα. οὐδεὶς δὲ ἀλλοῖον περιττὸν καὶ σεφά. ἢ διὰ τούτων δείκνυσιν ὅτι περιττοδακτύλως ἐξεπαιδεύετο. Ταυρηδὸν. τοιοῦτος γὰρ ὢν σχήματι ὀρηχόμενος αἰσχύλος. Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισιν. ὡς Φαύλων περὶ τοὺς ἀπολειφθέντων ὄντων, οὐκ ἐστὶ χρεών. Τοὺς γὰρ χωρυχοὺς. τοὺς προσέχοντας διερωδιοὺς πανηρούς.

Λῆρον τε πάλλ' ἠγεῖτο. ἀντὶ τοῦ τοὺς ἄλλους. Ἀθηναίους μὲν, σωφρονοῦς ἡγεῖτο. πονηροὺς δὲ τοὺς πολεμίους. δύο μὲν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς τιμωρίαν. τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους, λῆρον ἡγεῖτο πρὸς τοιαύτην ὀξέτητα. Ὡς ὅταν μοῖραι δεσπότου. ὅταν γὰρ οἱ δεσπότου πονηρεύωσι, θᾶττον ὀρτὶ ἀπερτοδῆναι, ἐπὶ πολλοῖσι τοὺς δούλους, ἵνα θᾶττον συνεργῶσιν.

Ἥπου

Αἰ. Καὶ καρόμασ' ἐξοίσουσι· καὶ πῶς ἐπῶν.
Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα τοῦ πολιμβύσουσίγε.
Καὶ διαμέτρους· καὶ σφῆνας· ὁ γὰρ δὴ λιτόδης,
Καπῆρος βασανιεῖν φησι τὰς ξαγωγάσας.
Ξα. Ἥπου βρέως οἶμαι τὸν αἰσχύλον φέρειν.
Αἰ. Ἔβλεψ' ἐνοὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. Κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα. Αἰα. ῥᾴδιον δύσκολον.
Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορία δυσκρίτη.
Οὕτε γὰρ ἀθηναίοισι σωφρόνως ἔφαινεν αἰσχύλος.
Σα. Πολλοὺς ἴσως νομίζετ' εἶναι τοὺς τοιχωρύχους.
Αἰ. Λῆρόν τε πάλλ' ἡγεῖτο, τοῦ γνῶναι πέρι
Φύσεως ποιητῶν· εἴτε τῷ σοφὼ τὸ δεδαώτε
Ἐπίστασθαι, ὅτι μὴ φλαῦρος ἦν ἀμήχανος.
Ἀλλ' εἰσίωμεν ὡς τάχιστα γ' οἱ δεδαῶτες
Ἐπισυβάκωσι κλαύμαθ' ἡμῖν ἡσύχως.

Ἥπου δεινὸν ἐμβρεμέτας.
Χο. Ἥπου δαίμων ἐμβρεμέτας.
Χόλον ἐνέβαλεν ἐξεπ.
Ἠνίκα νὺ ὀξυλάλον πτερύγων.
Θόρυμβον ὁδὸν τὸν
Ἀρπυιῶν· τότε δὴ
Μανίας ὑπὸ δεινῆς.
Ὄμματα στροβέοντας —
Ἔσανε δύψι λόφων τε λόγων
Κοσυθαίολα νείκη.
Σκινδαλμῶν τε παραξόνια.
Σμιλεύματα τοῦ πέργων
Φῶτος ἀμυδομένου,
Φρενοτέκτονος ἀνδρὸς
Ῥήματ' ἀσεβῆ.
Φρίξας δ' αὖ τὸ κόμου λοφιᾶς
Λασιαύχενα χαίτην.
Δεῖμα ἐπισκύνιον ξυνάγων.

Aeschyl

λουρὸν ἥκομεν πέδον. σκυθίῳ ἐσ ὦμον ἄβαγον εἰσ ἐρημίαν. ἤφιεσε. σὺ δ' ἐκεῖ μέλαθρ' ὧν τολασ, ἃς σοι πιστὴρ ἐφεῖτο γόνδε πρὸς πέδασ' ὑψηλοκρήμνοις γὰν λεωργὸν ὀχμάσαι, ἀδμαντίνῳ δεσμῶν σὺν ἀρρήκτοις πέδαις· καὶ πάλιν, ἀδμαντίνῳ μῶν σφῆνος, αὐθαδέστατον στέρνων δάμασσ', κατακλιθεὶς ῥέρῳ μόνος. Θόπτες ὀδόντασ· ἀπὸ μετωφορᾶς εἶπε τῇ χείρῳ οἱ ὅταν εἰσ μαχαίρᾳ θάσκω διάζωμαι τοῦ προσώπου προβάλλῃ αὐτὸ τοῦ πρόσωπον. Ὑψιλόφων τε λόφων. τῇ τοῦ εὐχύλου· διὰ τὸ ὑψηλόν· τουτέστι μετεώρων· μεγάλων· χαρακτηρίζῃ δὲ ἀμφοτέρους· δυσκόλους ἀνδρὸς αἰσχύλου. Σκινδαλμῶν τε παραξόνια· σκινδαλμὸς ἰωνικῶς, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα· πλαξόμια δέ, οἷον κερδῶα ἢ πλάβελα· πλὰ τὸ μῆλον ἐλλιπόμενα· ἢ αὖ ἀφ' ἑαυτοῦ ἢ δυσκόλους, τοιαῦτα· ἔστι· πλακεκινδυνωδῆ μύθου. Ἄλλως· πλαξόνια κινδυνωδῆ· ἀπὸ τοῦ ἄξονος· ἀεὶ γὰρ μέρος τοῦ τροχοῦ κινδυνώδεσ· σμιλεύματα δ', τὰ ἐκβαλλόμενα ἀπὸ σμίλης· αὐτὶ τοῦ διαπλύματα· ἐρεθίσματα. Φρενοτέκτονος· τοῦ κατ' αὐτὸ φρενὸς τελευτῶντος μόνου καὶ συντεθέντος αἰσχύλου· τοῦτο δὲ λέγει ἐπειδὴ τοιούτοις ὀνόμασιν αἰσχύλος ἐλέγχεται κτύπον ἀποτελῶσι· τὸ δὲ ἐξῆς φωτὸς ἀμυνομένου· τουτέστι τοῦ εὐριπίδου ἀμυνομένου τὰ ἐπαοιδὰ μόνα ῥήματα τοῦ φρενοτέκτονα ἀνδρὸς τουτέστι τοῦ αἰσχύλου. Φρίξας δ' αὖ τὸ κόμου, ὡσεὶ εἶπεν ὀρθὸν ἐσ· ὡς περ σῦς· πῶν δὲ τὸ σκιώδιον, καὶ τῷ ἔλκεται· εἰσ σὺν ἡγαγὲν ὁμοῦ ἀμφοτέρας τὰς ὀμπελίδας εἰλόνασ· τὸ δὲ τοῦ λέοντος, ἐν ᾧ λασιαύχενα χαίτην καὶ τὸ τοῦ συθ'.

Hom

ξ

Βρυχώμενος ἥσει. mittet
Ῥήματα δ' ὀμφοπαγῆ
Πίνακι δὲν ἀπαστῶν
Γνώμην εἰ φυσήματι Euripides
Ἔνθε μὴ, σῶμα τοὺργὸς ἐσώσῃ
Βάσανι σφριαλίαιν,
Γλῶσσαν εἰλισσομένην φθονερούς
Κινοῦσα χαλινούς,
Ῥήματα δαιομένη,
Καταλεπτολογήσει.
Πλουμόνων πολιὰ τόμος.—3
Εὐ. Οὐκ ἂν μεθείκην τοῦ θρόνου μήπου θέτει.
Κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην.
Δι. Ἀλλ' οὐ λέγεις τί σ' ἐξαδικεῖ γὰρ τὸν λόγον.
Εὐ. Ἀπροσμενωεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε. Apollo mi
Ἐν τοῖς ξαγῳδίαισιν ἑτεροτένετο.
Δι. Ὦδαι μόναι ἀνδρῶν· μὴ μεγάλα λίαν λέγε.
Εὐ. Εἶτ' ᾧ δικαίως τοῦτον κεἰσθέσκεμμαι πολλαί. Callistra tus
Ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν αὐθαδόστομον.
Ἔχοντ' ἀχάλινον ἀκρατὲς ἀστύλωτον στόμα.

Γομφοπαγῆ. ἀκινδύνως τὰ πλινσώθετα. σκληρᾷ δὲ χρῶνται τῇ ὥστε μὴ κινδυνάρφωμένας σανίδας.

ἁρφωμένας

Γναλιὸν δὲ ἀπαστῶν· ἀπαστῶν τὰ ῥήματα, ὥσπερ πίνακα ἀπὸ τριόλων· οὐχὶ δύο εἰσὶν ἀλλὰ σανίδων τριῶν ἑλκυστικῶν ἀπὸ τῶν μύλων ἐν τρικυμίᾳ.

γναλιὸν

Γνώμην φυσήματι· μεγάλῳ ὥστε σειομένους ποιεῖν· ἀρχαία δὲ ὑπόνοια τὰ ὑπὸ πνεύματων κατεχομένων σείεσθαι τὴν γῆν.

Λίασιν. τὴν τίνῳ ὡσαύτως. ἀπλῶς δὲ ὀξεῖαν· ὡς φιλήλιαν δὲ, ἡ ἑλιττομένη μύλη ἑλέα· οὕτω γὰρ λέγουσι, οἱ γοῦν τοὺς ἀσταχυολόους ἀφ' ὧν κόπτουσι τὰ ἰχῶρα λεπτύνουσι, λίασιν λέγοντες. Ἄλλως· λίασιν ἐκτέτριμμένην ὀλίγον ἢ λεπτόν· διὰ τοῦτο ἰχῶρα λεπτὰ καλοῦσι. διὰ τοῦτοις λόγοις διαπέφυκεν. Ἄλλως· λίασιν καλοῦσι, τοὺς ὑφῃμμένους καλοὺς μύλους, σφριγῶντας ἀσταχύλους· οἱ τοιοῦτοι δὲ, δυστροπικοί εἰσιν ἐν τῷ πεῖσμ. λέγει τὴν δύσκολον· πρὸς δὲ τὸ ἱππαλεκτρυόνα καὶ τὰ λοιπὰ τὰ κινοῦσα χαλινοὺς εἶπε φθονεροὺς δὲ ὡς φθονουμένου τοῦ δυσκόλου· ὧν σοφιζόμενος δὲ διαμφίζουσα. διαιροῦσα. διακόπτουσα. τὰ αἰσχύλου ῥήματα καταλεπτολογήσει δὲ, τὴν τοῦ αἰσχύλου λεπτολογίαν. λεπτῶς βασανίσει ὁ δύσκολος. Γλῶσσαν εἰλισσομένην· τὰ γὰρ οὕτω ῥήματα μετὰ πολλοῦ ἐξέρχεται πόνου. Οὐκ ἂν μεθείκην· γράφεται καὶ μεθείμην. κορωνὶς δὲ ἐστὶν ἐν τῷ ὑπολειπῷ· οἱ δὲ ἴσχοι ἀμβλεῖς εἰσὶ μεσοι ἀκρατόλημητοι μὲν ὧν τελευτῶσι· ὑμεῖς δὲ τοῖς μούσαις τὴν μέλῳ ἐπαύσατε. ὧν τῷ τέλῃ κορωνίς. Δι. ὠδαὶ γὰρ τοῦ λόγου· ὃν λέγῃ· ὡς ἀκαιρολογήσειε τοῦ θρόνου. Φάσκων ἐκεῖνόν ἡρεῖσθαι. Ἀπροσμενωεῖται· ἀντὶ τοῦ ἀπορεῖται σιωπῶν· ὑπὲρ ἐμοῦ φανεῖ καλινοῦ πρὸς ἐρίζων. σεμνότητος δ' ἕνεκα, ὧν πλὴν ἐσιὼ πεῖ αἰσχύλος, ἐν τοῖς θεάτροις ἐσιών. Ἀγριοποιὸν· ἀγρίους ἐποιοῦντα καὶ ὠμοὺς τοὺς ἥρωας. Ἀπύλωτον στόμα· φρενῶν χοσ, ἀθύρωτον.

Οἱ δὲ

Ἀπειλάλητον· κομποφακελοξέημονα·
Αἰ. Ἀληθῶς ὦ ταὶξ φλαύρου ἀίας θεοῦ·
Σὺ δ' ἐμὲ ταὐτ' ὦ ξωμυλιοσυλλεκτάδη·
Καὶ πῶ χρὴ ἐμὲ ἑκὶ σοὶ ξέρχεσθαι δή,
Ἀλλ' οὔτι χαίρ' ταὐτ' ἐρεῖς· Δι. παῦσ' αἰσχύλε·
Καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν πλάζχναθερμήνης κότῳ·
Αἰ. Οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀπροφήνω σαφῶς
Τὸν χωλοτριὸν, οἷος ὢν θρασύνεται·
Δι. Ἆρ' ἄρνα μέλαιναν ταῖδες ἐξενέγκατε
Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν θρασυκαρδάζεται·
Αἰ. Ὠχρηστικὰς μὲν συλλέγων μόνῳ δίας·
Γάμους δ' ἀνοσίους εἰσφέρων εἰς τὼ τέχνη,
Δι. Ἐπίσχες ὅτου ὢν πρυτάνιμ' αἰσχύλε
Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὧν πέπνηρ' εἰσῳδή
Ἀπαγε σαυτὸν ἐκποδὼν, εἰσωφρονεῖς.

Alexander Euripi

Οἱ δὲ γραμματικοὶ, ἀπύλωτον, ἀντὶ τοῦ ἀνεωγμένον· ἢ πύλας μὴ ἔχον μὴ χαλινωτὸν μόνον μὴ δὲ κρατοῦμενον. Ἀπειλάλητον· οἷον, οὐκ εἰδὸς ταλαλῆν· κομποφακελοξέημονα δὲ, βαρυρρήμονα σκληρὰ μὴ σωνδεδεμένα ἐπιλέγοντα· φάκελοι δὲ τὰ βαρέα· κεῖσωνδεδεμένα φορτία ἢ ξύλων. Ἀληθῶς ὦ ταὶ· ἐνερωτήσει· αὐτί ὀμτως δή σύ, ὅτι δὲ λαχανοπώλιδος υἱὸς ὢν ὁ Εὐριπίδης, ἀλέξανδρον Φησὶν εἰρηται δὲ ὅσ' ἴχνος, παρὰ τὸ βῦ εἰσῳδή· ἀληθῶς ὦ ταὶ φλαθλασίας θεοῦ· βαρυτονητέον δὲ τὸ ἀληθῶς· ἀρουραίας δὲ διότι τὰ λαχανα ἐν φλῇ φύεται.

φάκελοι

Γτωχοποιέ· ὁ γὰρ τηλέφου τὸν βασιλέα μυσῶν πτωχὸν ποιῶν· σεις· τωμυλιοσυλλεκτάδη δὲ, ὁ πολυλοπᾶς σωκράτης· ῥαλιοσυρραπτάδη δὲ, ὁ τὰ ῥάκη συρράπτων ἐν δύσκολον τοιοῦτος βασιλεῖς· ἢ ὁ τὰ ῥᾳδίως ἄλλων κριτῶν συλλέγων καὶ οἰκεῖα ἑαυτοῦ λογιζόμενος.

Telephus

Σκολάζχναθερμιλίης· θυμὸς γάρ ἐστι ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος, δι' ὀργὴν αὐτιλυπήσεως κινούμενος· ἡ ὀργὴ σκαρχόμενον κότος δὲ ὀργὴ θυμὸν ὠθοῦσα· μῆνις δὲ ὀργὴ εἰς πολεμίους ἀποτεθειμένη· χόλος δὲ ὀργὴ δυσοδυσα ὀργὴ δὲ ὠθυμία τιμωρίας τοῦ ἠδικηκέναι δοκοῦντος· ἢ λύπησις ὑπολήψεως τοῦ ὀλιγωρεῖσθαι. Τὸν χωλοτριόν· διὰ τοὺς τρεῖς βελλεροφόντας· Φιλοκτήτην· τηλεφον. Ἆρ' ἄρνα μέλαιναν· ὡς τοιαύτης ὑμνουμένης θυσίας τῷ τυφῶνι, ἐν τῷ λήξει τοὺς καταιγίδας. Τυφὼς τοὺς ἐκβαίνοντας· οἷον ἀθρόους ἐκβαίνοντας μέλλοντας· τοὺς δὲ καταιγιδώδεις αὐλήμους, τυφῶς καλοῦσι· τοῦτο μέντοι μέλαινα ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα, εἰς τὸν αἰσχύλον δὲ τοῦτο. Ὠχρηστικὰς μὲν· ἐν γὰρ τοῖς κρησὶ, ἁπαρον μονῳδοῦντα ἐποίησε· καὶ οἱ μὲν εἰς τὴν ἁπάρου μονῳδίαν ἐν τοῖς κρησὶ. θρασύτερον γὰρ δοκεῖ εἶναι τὸ πρόσωπον· ἀπὸ πλωτοῦ δὲ, ὅτι δύνατται καὶ εἰς τὴν ἀθρόησιν· τὴν ἐν τοῖς κρησὶ τοῖς εἰρῆσθαι· ἵν' εἰσήκῃ μ. πορυδίουσαν· οἶμαι δὲ διὰ τὸ ἐν τῷ αἰόλῳ· τιμαχίδας δὲ, διὰ τὴν ἐν τοῖς κρησὶ μίξιν πασιφάησ, πρὸς τὸν τεῦρον· Ἄλλως· ἐκ τῆς ἐν τῷ αἰόλῳ μανίας καὶ μεταρέσας ἢ ὥσπερ δυνάμης καὶ μεταρέσας τῆς ἀδελφῶν· ἐδόκει τοῖς πολλοῖς· πάνυ διὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀδελφείας μίσους.

Euripi dis zelus

Timachidas

Apollo mi

Euripi

Nigrā hy pecudem phryxi q: cibus alb

ἀλιῆες· τῶς δὴ σι

Nigram hy pecudem. nota.

Typhos uer tempestuo

Aerope

Danae & me neus frater

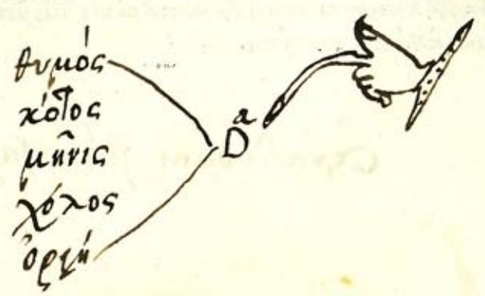

Ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρότον φόνου ξύμματι
Θέμωμ ὑπορτήσω, ἐκχέω τὸν τήλεφον· reverbero. lego
Σὺ δέ, μὴ πρὸς ὀργὴν αἰχμὰ λάλλα πρᾶόνως
Ἔλεγχε λέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
Ἄνδρας φοιτᾶς ὡς περ ἀστοὺς ὠλίδας.
Σύ δ' εὐθὺς ὥσπερ πῶλος ἐμπεπηδηθεὶς βοᾷς.
Δι. Ἔτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναλύομαι,
Δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος εἰς τοὐτῳ δυκεῖ·
Τάσσω τὰ μέλη, τὰ νεῦρα σφῷν τραγῳδίας.
Καὶ νὴ δία τὸν πηλέα τε, καὶ τὸν αἰόλλοπα
Καὶ τὸν μελέαγρον, κἀπὶ μάλα τὸν τήλεφον.
Δι. Σὺ δὲ δὴ τί βουλεύσῃ ποιεῖν· λέγ' αἰχμύλε.
Αἰ. Ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε.
Οὐκ ἐξίσου γὰρ ὄζειν ἀγὼν νοῦν. Δι. τί δή
Αἰ. Ὅτι τὴν τρίνοιαν οὐχὶ σωστέον κέμοι.
Τούτῳ δὲ σωστέον· ὡς τἀξ ἐξ λέγω.
Ὅμως ἐπειδήσοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.
Δι. Ἰθ' ἡμῶν λιβανωτὸν δὸς πύρτις καὶ πῦρ δότω.
Ὅπως ἂν ὄζωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων.
Ἀγῶνα κεῖναι τόνδε μουσικώτατα.
Ὑμεῖς δὲ τοὺς μούσους τὸ μέλος προσάψατε.
Χο. Διὸς χρέα παρθένοι ἀοιδοὶ
Μοῦσαι λεπτολόγους
Ξυνετὸς φρένας αἰὲν καθορᾶτε
Ἀνδρῶν γνωμοτύπως

ἢ ὅτι ἡ φείδρα ἧς τὸ πέδος
ἐβραμαγυρησε κρηναία ἦν·
καὶ γάμους αὐοσίους λέγ-
δια τοῦτ' ἐραθῆναι μ'
ἵππολύτᾳ· ὃν ὁ θησεὺς ὀξίπ-
πολύτης ἔσχε μιᾶς ἅμα
ζόμων· μὴ δυνηθεῖσαν δὲ τε-
λέσαι τὸν ἔρωτα διὰ τὴν
ἵππολύτου σωφροσύνην
ἀγχόνῃ χρήσασθαι.

Ἵνα μὴ κεφαλαίῳ· ἀντὶ τοῦ ἀ-
βρῷ· καὶ σημειοῦ, κεφάλαιος, με-
φάλαιον φησὶ ῥαφανίδος· ἐ-
πελέσθαι δεινὸν οὖν τὸ ξίνειν, κε
φάλαιον φησὶ ῥαφανίδος.

Ἐκχέω τὸν τήλεφον· ὡσανεὶ ἐ-
φη τὸν ἐγκέφαλον· ἰδιάζει
πως δὲ τὸν τήλεφον κωμῳ-
δεῖ. Ὡς καὶ πρῖνος· ὅτι ἡ
πρῖνος καὶ μόμφη φόφον πρι-
εῖ. Κἄπι μάλα τὸν τή-
λεφον· ὡσεὶ ἔλεγε· καὶ οὐ κω-
μῳδεῖς τήλεφον, εἰς μέσον
φέρε. Ὅτι κωδοίησις, οὐ
χὶ σωστέον ἡμῖν· ἐπεὶ τοὺς εἰ-
χέλους ἐφοβοῦντο διὰ δά-
σκιον μῶδος δὲ τοῦτο
ἔφη· τὸ δ' ὄνυατῦν, καὶ με-
τὰ θανάτον ἀδόντας τοὺς ποι-
ητὰς. Τούτῳ δὲ σωστέον
ἐπεὶ· συναποθανοῦσα, πᾶς ἐστι
σωθῆναι δὲ σωφρονήσῃ ἐξ αὐτῆς
ξύμμαχον. Ὑμεῖς δὲ τοῖς
μούσαις πρὸς τὸν χορὸν ἴσον τῷ προσῳδίᾳ τὸ μέλος ὑπογραμμόστισον. Διὸς ἐμπέα κορωνὶς ἐνέβαθε
σις ἐπωδὴ κἠν ἀγὼ μετὰ τῶν κορωνίδι πίθηδε· ἐκκωλων ἀναπαιστικῶν μὲν δίμετρον ἐφθημιμε
ρῶν κἠτὰ σπερμάτας χώρας· κἠδὲ τὰς ἀρτίας ἀντιπαστικῶν ἡμιολίων ἔχων ζίγον τετάρτου πᾶ
σαν τὰ λάβε κόλον τοῦ ζίσι σεμνὰ γὰρ ἰαμβικὰ καθ' ὅλους ἐφθημιμερῆ ὄντος ἐφθημιμεροῦς· ἐφ' ᾧ κορωνὶς· ἐξῆς
δὲ σύστημα λοιπὸν τὸ τελειοπλήν ἀμοιβαῖον· οἷον δὶς ἴχοι ἰαμβικοὶ ζίμετροι ἀκαταλήκτοι δίκωλα· ὧν τελευ
τῶσιν ὀρθῶς μὲ λέγχειν ὧν ἂν ἄπωμαι λόγων· ὧν τοῦ τέλους πᾶς ἄγραφες, Γνωμοτύπως· τῷ τὸν σοι
κείας γνώμας διὰ τῆς λόγων τυποῦσθαι· ἢ τῇ τύπος αὐτὰς τοῖς ὕστερον καταλιμπανόντων·
ἢ τῇ ταῖς γνώμαις ἀλλήλους τυπτομένων. Ὀξυμβρίμοισ.

Ἀναδύομαι· subterfugio

Ὅταν εἰς ἔλειν ὀξυμερίμνοις
Ἔλθωσι σφενδόναις
Τεῶν λαίσμασιν ἀντιλογῶντες.
Ἔλθετε τῶν ψόμων
Δώμαν δεινοτάτοιν σοφάτοιν.
Ποείσαθε ξύματα.
Παρακρίσματ' ἔπῶν· νῦν γὰρ ἀγὼν
Ὀδυσσοφίας μέγας.
Χωρεῖ πρὸς βρόγον ἤδη. 3
Δι. Εὐχώδη καὶ σφῶϊν πρὶν τοῦτ' λέγειν.
Αἰ. Δήμητερ ἱερὰ σῶσαι τἀμὰν φρένα.
Εἰ ναὶ μετῶν σῶν ἄξιον μυσηρίων.
Δι. Ἐπίθεο λαβὼν δὴ νῦ σὺ λιβανωτόν. Εὖ. κακῶς.
Ἕτεροι γὰρ εἰσιν οἵσιν δύχομαι θεοῖς.
Δι. Ἰδοὶ τινὲς σοι κόμμακασιν; Εὖ. ὦ μάλα.
Δι. Ἰθ' ἡμῶν προσεύχου τοῖσιν ἰδίοις θεοῖς.
Εὖ. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα· καὶ γλῶσσης τρόφιγξ,
Καὶ ξυνέσις· καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
Ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.—
Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
Παρακοσοφῶν ἀνδρῶν ἀκοῦσαι
Τινὰ λόγων ἐμμέλειαν.
Ἔστιν δαΐαν ὁδὸς, ἀντὶ τοῦ, τοῖς τε δαίαν ὁδὸν· Sic inter pretem
Γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται.
Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν.

Ὀξυμβρίμυθοις· τοῖς μετὰ σκέ-
ψεως δύσεις ὁμόσοις, ἢ μὲ
σοφίσι. Ῥήματα· καὶ
περὶ παρισμάτων τοῦ μῦ-
θήματα πρὸς τὸν αἰσχύλ-
τὰ δὲ παρισμὰ πρὸς
τὸν Εὐριπίδην λεπτολογοῦν-
τα. Δήμητερ ἱερὰ φέρ-
σαι· πρόσωπον ἐλλυσινίοις τὸ μῦθ
μοι αἰσχύλος ὧν· ἢ ὅτι ἐν τ
ἐλλυσινίοις τελεῖται τὰ δρά
ματα τοῦ αἰσχύλου· ἔστι δὲ τ
τὸ ἐπὶ τοῦ αἰσχύλου.
Καλῶς· ὅτι ἐν νῷ τὸ καλῶς,
ὧν παρεκτείνει· ἀποφερό
μενος δὲ παραπαίοντ μένος
ὀδυσσεῖδης λέγ τὸ καλῶς.
Ἕτεροι γάρ εἰσιν οἵσιν δύχομαι·
ἀντὶ τοῦ σωφρατικοῖς ὧν, καὶ
νὰ δαιμόνια ἐπιλαστεῖν.
Τοῖσιν ἰδίοις θεοῖς· τισὶν ἐν
τοῖς θεοῖς, δύο τιθέασιν· ἵνα
ἐν μὲν τὸ ἰδιοτινέσσι κόμμα
καινόν. Αἰθὴρ ἐμὸν βό
σκημα· καὶ σωφραντικὸς ἐν
ἐφέλεις· μὰ τὼν ἀπο
λῶ· μὰ τὸ χάος· μὰ τὸν αἰ
θέρα· χαραλικτείζῃ δὲ δύσει
τῶδην· δύσεως φορον ὄντα, ἐ
πὶ τῶν ἐθέρα ὀνομάζῃ· σρό
φιγξ δὲ, ἀπὸ τοῦ σρέφω αὐ
τὸν καὶ πανουργεύεται· μυ
κτῆρες δὲ, ὀσφραντήριοι,
ὡς σωτελούμενον τῷ μυ
κτῆρος ἐστὶ τῷ φορῷ·

Καὶ μὲν ἡμεῖς· κορωνὶς καὶ εἴθεσι χορὸν προῳδικόν· ὅτι προτίθεται δὲ σχῆς ἐκ μόλων χορικοῖ
ἢ ιᾱ· ὧν τὰ μὲν ἀ. β'. ἐ. ϛ'. η'. θ'. ια'. ιβ'. ιᾱ'. δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ λοιπὰ ἐφθη
μιμερῆ πλὴν τοῦ πεντεκαιδεκάτου μονομέτρου ἀκαταλήκτου ὄντος· ὧν τὸ τρίτον τέλος κορωνὶς.
Λόγων ἐμμέλειαν· ὅτι παντοχρηστικῶς νῦν, τὴν ῥυθμοποιίαν κυρίως δὲ ἡ μετὰ μέλους ὄρχησις, πρα
γικὴ οἱ δὲ, ἡ πρὸς τὰς ῥήσεις ὑπόρχησις. Δαΐαν ὁδὸν· ἀφορμισικὴν· ἐμπειρον ἀπὸ τοῦ δαΐνυσι· ὧν
γοῦν τοῖς δὲ δαΐαν ὁδὸν, ἐμπειρον· ἢ αὐτὴ τοῦ φιλονείκου.

Aeschylus

ὑφλωσ
φαίνο

εὐεπίφορο

τρόφιγξ

δαΐα ὁδός

Προσδοκᾶν οὖν χρὴ τοῖς πρὶν τοὺς προλέγοντας εἰς τὸ ἔπειτα λέγειν μέλλοντα καὶ ταῦθ' οὕτως οὖν τοῦτο ποιεῖ.

Κατερρίνημον. δέον εἰπεῖν ἐρινεῶδες τὸ ὄνειον, ὃ ἐλαιόδρυτες ἢ δρυτελές. ὅπερ δέδυτελίζομαι τῇ εἰρεσίᾳ.

Αὐτοπρέμνοις. δυσκόλοις. προρρίζοις. ἢ μεγάλοις.

Ἁλιμόθρασ. σωματώδης. προφάσει πολεμίας. πολυμάχου τοῦ Εὐριπίδου.

Ἀλλως τε καὶ. εἰκότως δὲ πολλαπλασιάσας ἐκτίλωρ ἀμυδρῶς ἰσωνυμεῖ τὸ τῶν μέλανα καταληκτικῶν ξ. ὧν τελευταῖος πέπτωκεν ἔξω τῆς μαλιῶν οὐχ ὡς ἀλλαχοῦ ἐστὶ πέλαδος πολὺ ἔξω μεμολυσμένα.

Παρὰ φρυκίχῳ γράφεται. ἀπατεῶν γάρ, ὡς ἀφελέσθαι τὸν Φρυνίχου λέγοντα τὸν γλαῦκα ποιητὴν γοῦν δὲ ἐπὶ νοῦσιν εἰσὶ τὴν μελοποιΐαν. μυῖα δὲ ὡς ἀφελοῦσ' ὄρτος αὐτὸ, μνημονεύει ἀριστοφάνης. ἰὼ δὲ πρὸς αἰσχύλου.

Ἐμπαλύσας. ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος εἰς δράματα, τιμᾶς πεκαλυμμένον. ὁ δὲ χαλκιδὸς δὲ καθ' ἡμᾶς δεῖ καὶ οὐκ ἀποκρινόμενον, περὶ αἰσχύλου ἐμβροντᾶται πῶς γράφομεν, φρυξὶν, ἢ εἰς τὸν λυτροῖς. οὐδὲν δὲ ὁ χαλκιδὸς φθέγγεται. Ἄλλως εἰλικὸς τὸν σὺν τῷ Φρυξὶν ἀχιλλέα. ἢ ἐκ τοῦ λυτροῖς. ἢ τὸν ἐν μυρμιδόσιν. ὃς μέχρι τριῶν ἢ μυρίων οὐδὲν φθέγγεται. Οὐ δὲ γυπτὶ εἰλικὸς αὐτὸν ἀπρακτοῦντα τῷ δακτύλῳ δεικνύμενον τὸ δὲ τουτὶ. τὸ δὲ οἰδέποτ', ὁ χαλκιδὸς φασὶ μὴ νενοῆσθαι. Καὶ μετοῦ τέτρεπε μᾶλλον τῇ σιωπῇ ἐτέρπετο μᾶλλον, ἢ τοῖς νῦν λαλοῦσι, πολλοὶ δέ, σὺν σιωπῇ ἐλάλουν. Ὁ δεῖνα. ὅπερ ὦ δείξεως. δείλμιος γὰρ τὸν αἰσχύλον περόντα.

Διὴ αὐλοῦντος

Οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.

Προσδοκᾶν οὐκ εἰκὸς ὄζει
Τὸν μὲν, ἀστεῖόν τι λέξειν.
Καὶ κατερρίνημον μύθους.
Τὸν δ' ἀπ' ἀκαιῶν τ' αὐτὸ πρέμνοις
Τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόν του
Συσκευάσαν πολ
Λὰς ἁλιμόθρασ' ἐσωσεν. ζ

Δι. Ἀλλως τε καὶ χὴ λέγειν. οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖ τὴν
Ἀστεῖα. μὴ μὴτ' εἰκότας, μηθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἰπόοι.

Εὐ. Καὶ μὴν ἐμαυτὸν μᾶλλον ἢ τιν' ἄλλον ποιήσειν οἴομαι.
Ἐν τοῖσιν ὑμᾶς τοῖσι φράσω. ῥᾴδιον δ' ἔσται μαθεῖν.
Ὡς ἡμῖν ἀλαζὼν ἀφανὰς. οἷος ἐστὶ τοὺς θεατὰς
Ἐξηπάτησε. μῶρ' ἔλαθεν ὢν ἀφρονίστατος.
Γρῦτ' εἶδε μ' ἤδη καὶ ἕνα τινὰ καθῆσεν ἐκαλύψ
Ἀχιλλέα τὴν ἡνιόχου, τὸ πρόσωπον δ' οὐκ ἔδειξεν ὑπ'
Πρόχημα φλέγα ὡς δάκνων, γρύζον τὰ σ' ἐδὲ τουτί.

Δι. Μὰ τὸν δ' ὀδόντ'. Εὐ. ὀδὲ χορὸς γ' ἤρξατ' ὀρθῶς μαθεῖν
Μελ' ἐφεξῆς. τέτρασ' ξυνεχῶς ἂν οἰδέπω σίγλος.

Δι. Ἐγὼ δ' ἔχαιρ' τῇ σιωπῇ. καὶ μετοῦτ' ἔτερπεν
Οὐχ ἧττον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. Εὐ. ἡλίθιος ἦθα
Σαφῶς. Δι. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' (οὐδεῖνα

Ἐμπαλύσας. ὡς αὐτοῦ εἰσφέροντος εἰς δράματα, τιμᾶς πεκαλυμμένον. ὁ δὲ χαλκιδὸς δὲ καθ' ἡμᾶς δεῖ καὶ οὐκ ἀποκρινόμενον, περὶ αἰσχύλου ἐμβροντᾶται πῶς γράφομεν, φρυξὶν, ἢ εἰς τὸν λυτροῖς. οὐδὲν δὲ ὁ χαλκιδὸς φθέγγεται. Ἄλλως εἰλικὸς τὸν σὺν τῷ Φρυξὶν ἀχιλλέα. ἢ ἐκ τοῦ λυτροῖς. ἢ τὸν ἐν μυρμιδόσιν. ὃς μέχρι τριῶν ἢ μυρίων οὐδὲν φθέγγεται. Οὐ δὲ γυπτὶ εἰλικὸς αὐτὸν ἀπρακτοῦντα τῷ δακτύλῳ δεικνύμενον τὸ δὲ τουτί. τὸ δὲ οἰδέποτ', ὁ χαλκιδὸς φασὶ μὴ νενοῆσθαι. Καὶ μετοῦ τέτρεπε μᾶλλον τῇ σιωπῇ ἐτέρπετο μᾶλλον, ἢ τοῖς νῦν λαλοῦσι, πολλοὶ δέ, σὺν σιωπῇ ἐλάλουν. Ὁ δεῖνα. ὅπερ ὦ δείξεως. δείλμιος γὰρ τὸν αἰσχύλον περόντα.

Aeschylus

Aeschylus

Aeschy

Διὴ αὐλοῦντος

Εὐ. Ὑπὸ λαζονείας. ἵν' ὀθεατὴς προσδοκᾷ καθῆται.
Ὁ πρᾶγμ' ἰόβλητ' ἐφθέξατο δή. τὸ δρᾶμα δ' ἀνὴρ
Δι. Ὦ τᾶν μέμνηρος. οἱ ἄρ' ἔφυγον ζόμην ὑπαυτούς.
Τί σκορδινᾷ; ἢ δυσφορεῖς. Εὐ. ὅτ' αὐτὸν ἐξελέγχω.
Καὶ πῇ τ' ἐπείσθη ταῦτα μὴ πρᾶσσε, μὴ τὸ δρᾶμα
Ἢ δημεσοίη, ξύμμαχ' ἐᾶν δόξει δικαίως εἶναι.
Ὀφρῦς ἔχοντα λόφος. δεῖν' ἄπαμορμορωπά.
Ἀγνῶτα τ' ἦθεα μύοις. Δι. οἱμοιτάλ'. Δι. σιώπα.
Εὐ. Σαφῶς δ' ἐᾶν εἶναι οὐδὲ γ'. Δι. μὴ πρίε τὸ δόδυνας.
Εὐ. Ἀλλ' ἢ σκαμαύδρος. ἢ τάφρος. ἢ τᾶν ἀπ' Ἀχέροντος

Γρυπαί τε καὶ χαλκήλατοι. μὴ δῆτα μαθεῖν ἰσόκριμνα.
Ἀ. Συμβαλεῖν ὃ ἔφασκον ἡν. Δι. νὴ τὸ θεὸς ἐγὼ γ' οὖν
Ἡδὴ πρὸς ἓν μάκαρα χρόνῳ μυκὸς δηλοῦ πνέουσα
Τὸν ξανθὸν ἵππαν λεκ ζυόμενα ζητῶν τὸ σὸν ὄρνιν.
Ἀ. Σημεῖον ἐν ναυσὶν ὦ μαθεῖν τὸν ἐγγράπτον.
Δι. Ἐγὼ δὲ τὸν φιλοξένου γ' ὦ μὴν ἑρυξιν εἶναι.
Εὐ. Εἶτ' ἐξαίφνης ἰδὰς ἐχὴν καλεκ ζυόνα πρῆσαι;
Ἀ. Συδαῖ ὦθεοισιν ἐχρέ. πρὶν ἄπεξιν ἀπέποισε.
Εὐ. Οὐχὶ πτελεκ ζυόν μὰ δῆτ' ἐδὲ ξακελάφζ' ἁπτοῦ.
Ἀ. Ἀντοῖσι περαπεπάσμασιν μηδικοῖς γράφεσ'.

Διὴ, αὐλοῦντος. εἰς αὐτέλος ἀφῆλθεν. Ὦ τᾶν μέμνηρος. ἢ ἐτῶ ἢ αὐτὸς νοῦ. καὶ πρὸς μὲν τὸν δύουσιν ὦ τᾶν μέμνηρος ἐτῶ ὅτι σὺ πάντα τὰ μνηρὸς μὴ πάντα ἐξεπαίζω. διὰ τὰ φεναικίζομεν ὑπαὶ τοῦ ἐτῶ τοῦτο. πρὸς δὲ τὸν αἰσχύλον σίζουσι τὸ πεμέμνημαι. καὶ τὸ ὦ αὐτὶ τοῦ φοῦ. ὦ τεμέμνημαι ὑπέρ χει αὐτὸς. ταῦτα πεμνημονεύομαι εἰς ἀπάτην τῆ θεᾶ.

Τί σκορδινᾷ. ἵππως ἐλεγεν ὡς παρὰ φύσιν τὰ μέλη εἰτείνειν, σκορδιμάδην. τινὲς δὲ, περὶ τοὺς ἐπιρρημένους ἐξύπνου, ὅταν χασμώδεις ὦντες εἰς τείνωσι τὰ μέλη. ὃ περ συμβαίνει, ἢ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη. Βόδα. μεγάλα καὶ κτύπου πολέα. ὀφρῦσ' ἔχειν τὰ ὑψηλὰ ἐπὶ φανα. μορμορωπά. κατασκληρὰ φοβερά. εἰ μεταφέρᾶσ τῆσ μορμοῦς τῆσ τὰ βρεφηφοβούσης. Ἀγνῶτα τοῖς θεωμένοις. ἀπὸ τοῦ ἀγνῶτος. ὃ γὰρ πεπραγματεύεται ἀπὸ τοῦ ἀγνῶς, εἰς δὲ τέρον γένος. ὥσφησιν ἡρῳκανός. Ἡ σκαμαύδρος. χαρακτηρισικὸν τοῦτο. ὅτι πλύσ αἰσχύλ ἐν τοῖς πτωχοῖς μὴ ὁρηλέγειν. γρυπαί τε τοῖς ἐπίσημα ἀσπίδος ἀλλόμοτα. εἰώθασι γὰρ ζωγραφεῖν εἰς τὰς ἀσπίδας αἰτόυς. ἢ πεῖται δὲ, πού μᾶλλον σωματέον. εἰς τὸ ἢ πᾶ σπίδων ἐπέπτασ, ἢ τοῖς αὖω. ἢ ὅτι γρυπαί τοῖς χαλκηλάτοις. Ἡδὴ ποτὲ μαιρῷ παρὰ τὸ ἐξ ἱστολυ τὸ ἡδὴ πότε λῷος νυκτὸς ἐμμακρῷ χρόνῳ Ἱππαλεκτρύονα γράφει κολεὶ τρύονα ὡς γλῶσσ πλάβης περσικὸν αὐτῷ ὅμοιον. Ἄλλως. ἱππαλεκτρύων. εἰκὼ τοῖς φιλοσόφοις ἀπηρθρῦται μὴ εἶναι, ἀλλ' ἐστὶ τῇ ἀληθείᾳ ζῷον θαλάττιον, ὁμηρίτιος ἧ καθ' ἡμᾶς δύρων λατὰ τύχην ἐξιόντα ἀπεκτόνως καὶ ταῦτ' νεκρὸν δείξας, εἰ γράφειν εἰς τὴν σημαίᾳ αὐτοῦ καὶ τὴ ἀσπίδ. ὡς ἂν καὶ τοῖς μὴ εἰδόσιν ὁ ἆθλος ἰκρυθροῖ ο. τινὲς δὲ τὸ ἱππος ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Ἐρυξὶν. οὗτος γὰρ ὡς ἄμορφος καὶ ἀηδὴς ἀναβάλλεται. Παραπεπάσμασι. ταῖς σημαίαις. τοῖς περσικοῖς βήλοις. ἢ βηλοθύροις.

Hero dian

Cyrilli

Aeschylus

Aeschylus in recessu fluvios & γρυπαί

Hippalectryonem animal monstruosum

Medicamentaria

Tragelaphus

Ἐπυλλίοισιν. αὐτὶ τῶ λογίοισ μικροῖς ὡς δὲ βρέφ βρεφύλλοις. ἔστω δ ἔπος ἐπύλλιον.

Γραϊδιαίτοισ. εὐωθισι χαρίεντα λούμενοι, περιττεῖν. ἢ αὐτὶ τοῦ διαζῆν. ὡσ ὧν ἀθενοῦντος δὲ διαλείπει τὰ ἐκ μεταφορᾶς λεγόμενα σωμάτων διὰ φλεγμονὴν σωμάτων διὰ φλεγμονὴν θάρσεως.

Μικροῖς. γραϊφετοις βυκοῖς.

Χυλὸν δὲ δοὺς. ἀκαπνοῦσα μυσ, ἀλλ' αὐτῶν ἡδονὴν δῷ καὶ βιβλίων. γραφέτοις δὲ ἐλαφηβόλοις καὶ μονῳδίαις δὲ γε μνᾶσμασι μονῳδικοῖς.

Κωφισοφῶντα. ὅτι ἐδόκει δοῦλος ὢν συμποιεῖν αὐτῷ τὸν ὁμώνυμον Ἰσοφῶντα. ἢ μάλιστα τὰ μέλη. ὃν καὶ σωθῆναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμῳδοῦσιν. ἕτεροσ δέ τισι μνημονεύων Ἰσοφῶντοσ. ὁ καὶ τὸ ῥήσιμα εἰσενεγκών, ὑπὲρ τοῦ εἰρχθῆναι φλεγμαίνοντα νεφρίτιδοσ.

Ἢ γὰρ σωτὸ. ὅτι δυσκίνητοσ ὁ δυσαμβάτησ. ἐπὶ δὲ αὐτοῦ καλοῦσιν. Ἄργον ὡς τὸ σὺ τὶ ὧν ὄβιν ἢ μὴ τὸν ἀχιλλέα ἐποίησασ μηδὲν λέγοντα. Ἢ μὴν τὴμοι χὠδυλοθ. αὐτὶ τοῦ τὰ αὐτά. καὶ εἰς τοῦτο δ' ἂν μοι δεῖται ὁ δυσκίνητοσ. ὅτι διαφόροις τοῖσ προσώποις ἁρμόττουσι λόγοις περιτίθησιν. Ταῦτα γὰρ τοῖσ δούλοις τοῖσ δεσπόταις ἁρμόττει μᾶλλον ἢ τοῖσ τιμιωτέροις. Δημοκρατικὸν. τὸ περὶ δημοκρατίασ. ἰσότητοσ. Φησὶν οὖν πρὸσ τοῦτο. ὁ δὲ νόμοσ ἔασεν ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τοῦ νόμου οὐσίαν. πρόσεσθ εἰρήνης καὶ ἡσυχίασ ὁ θεὸσ αὐτῷ. ἔασεν οὖν ὦ πᾶν. ὀρθῶσ γάρ σου κατηγορεῖ ὧδε τῇ πέντων ἀδολιχίᾳ. ὁ αἰσχύλοσ. καὶ οὐκ ἂν ἔχοις ἐμπεριπατῆσαι οὐδὲ ἐπαινέσαι σεαυτὸν ὧδε τοῦτο.

Ἄλλωσ. οὐ δεῖσί φησι ζητεῖν ὅπωσ ἂν ἀποδείξῃσ ὡσ καλλιστα τοῦ γε ἐποίησε αὐτοῖσ καλὸν δεῖ σαι τοὺσ δούλους τοῖσ δεσπότησ περιρρισαλίζειν περὶ παντὸσ δὲ διατριβή. Γωμιασμούσ. πολλασμοὺσ ἀπάτασ. Μαχητοπεποίθασι δὲ αὐτὶ τοῦ μακὰ ὑπονοεῖν ἑαυτὸν εἰσ αὐτοὺσ πεπαῦσθαι.

Ὄνη

Ἀλλ' ὡς ᾤδ' ἐλαβ' τὸ τέχν' ᾤδ' ἀσοῦ πρωτ' μ' οὐθὺς
Ὀλίγον ὑπερκομπασμάτ', ἢ ῥημάτων ἐπαχθῶν.
Ἰφιανασσ' μ' πρώτιστον αὐτῶν· ἢ τὸ βάρος ἀφεῖλον.
Ἐπυλλίοισ, ἢ πεισπάρησ, ἢ τοὐπιλλίοισι μικροῖς
Χυλ' ὀλίγους σωμυλμάτ' ἀπὸ βιβλίων ἀπαῦστ'.
Εἰ πανέξεφον μορφάσασ· καὶ σοφῶν τ' ἀμιγνύει.
Εἰ τοὐκ ἐλήρουν ὅτι τύχοι μ' ὄδ' ἐμπεσὼν ἔφυρ'.
Ἀλλ' οὐξιὼν πρώτιστ' ἐμοῦ, τὸ γλῶ εἰ πεσεῖν εὐθύς·
Τὸ δράματ'. Ἀϊκρεῖπον δ' ἠνέσοιν ἢ δ' ἠρόσαν τ' ὄν.

Ἐυ. Ἐπεὶ τὰ πρῶτ' ὧν πρῶτ' ἐγὼ, οὐδὲν ᾤδ' ἀκαίρ' ἀρχ'.
Ἀλλ' ἔλεγεν ἡγὼ δ' ἠμοιβαῖσ χώδυλος, οὐδὲν ἦπιον.
Χὠδεσπότ' ἐμπορεύεσθ'. χἠγοράσαν. Ἀϊ. εἶτα δῆτα
Οὐκ ἀπεθαῦμασε τὰ χρήματ'; Ἐυ. μὰ τ' ἀπόλλω
Δημοκρατικὸν δ' αὐτ' ἔδ'. Δι. Τί τὸ μ' ἔασον ὦ τᾶν.
Οὐσοὶ γὰρ ἔπειτ' ἐμοὶ τοῦτο κἀλλισα τεῖ μετοὐτ'.
Ἐυ. Ἐπεὶ τα, γοῦν σοὶ λαλ' ἐδίδαξα. Ἀϊ. φημὶ κἀγώ.
Ὡσπρὶν διδάξαι· ὠφελες μέσος διαῤῥαγῆναι.
Ἐυ. Λεπτῶν τι καινόνων ἐβολὰς ἐπῶν τι γωνιασμούς.
Νοεῖν. ὁρᾶν. ξυνιέναι. γρᾶφειν. ἐρᾶν. τι χαλεπὸν.

Καχυπροπεῖσθ'. πεινῶ δ' ἀπαν'. Ἀϊ. φημὶ κἀγώ.
Ἐυ. Οἰκεῖα πράγμαθ' ἑαυτῶν. οἷσ χρώμεθ' οἷσ ξυνέσται.
Ἐξῶν γὰρ ἐξηλέγχομεν. ξυνοῦσ' ὅτισ γὰρ οὗτοι.
Ἠλέγχον αὖ μ' τὸ τέχνη· ἀλλὰ κἀκομπλάκουν.
Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποστᾶσ· ὃ δ' ἐξέπλητ' ον αὐτῶν.
Κύκνῳ πρὶν ἢ μέμνοναι· κωδωνοφαλαρωτῷ.
Γνώσει γ' ὅτι τοῦτο τἀκεῖνα μαθητ'.
Τοῦτο μ' ὂν φορμίσιος μεταίνετόσθ' ὁμαίνησ.
Σαλπιγολογχωναύλησ· σαρκασμοφυτοκάμπτησ.
Ὁμοῖ δ', κλεοφῶντι ἢ θηραμένησ ὁκομψόσ.
Δι. Θηραμένησ; σοφόσ· ἀνὴρ ἢ δεινὸσ εἰσ τὰ πάντ'
Ὅσ' ἔστ' κακοῖσ πυθέσθαι τ' ἐπιστῆμον παρασχεῖν
Πέπτωκεν ἐξω τ' κακῶν, ὀλίγοσ ἀλλὰ κἰόσ.

Οὐκ ἐῶ μολπολάκουν ἐμοιγε· ναχυποστ
οὐκ ἐπαίειν ὑφάς· οὐκ
ἔλεγεν κομῳδικῶσ ἀμ-
φίλοσ.
Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποστάσεωσ. ἐκομπλα
οὐ τὸ σωφρονεῖν αὐτῶν
ἀφελόμην· ἀπὸ τοῦ φρο-
νεῖν καὶ σωπᾶν τὸ λεγόμε-
νον ἀποπαῦσαι αὐτούσ.
Κύκνουσ. ὅτι δύο κύκνοι ἐτέ Cygnis
νοντο. ὁ μὲν ἄρρησ ὡσ ὁ ὑ μέγης
φ' ἅρματι κύκνουσ φορεῖν θεὶσ ὡσ μεγιν
ἐν τῇ ἀσπίδι ἠσίοδοσ. ὁ δὲ
ποσειδῶνοσ ὁ ὑπὸ ἀχιλλέωσ,
ὡσ καὶ πίνδαροσ ἱστορεῖ.
Κωδωνοφαλαροπώλουσ. ἃ
πολλωνίοσ φησιν, ὅτι πα-
ρήνεγκε χωμῴους κώδω
νίτιναασ. ἰωάννασ, ἐν τοῖσ φαλαροῖσ καὶ χαλινοῖσ τῶν ἵππων ἐχρυτο.
Φορμίσιος. δύο μόσ φησιν, ὅτι φορμίσιος, δραστικὸσ ἰῶ καὶ τῷ κόμῳ σχέφων. ὁ φοβερὸσ διὰ ῶν Phormisi
εἶναι. διὸ καὶ αἰσχύλου μαθητὴν φησὶν αὐτὸν εἶναι. βαθὺσ δὲ ἰῶ. καὶ καθὰ τὸν πώωνα. κωμῳδεῖται
δὲ καὶ εἰσ σωφροδισίαν. Μεταίνετόσθομάνησ. ὁ μεταίνετοσ. ὅτι οὐ πάντωσ βάρβαροσ ἀλλὰ
μαθητὸσ καὶ οὐκ ἀστεῖοσ. αὐθάδησ δὲ οὗτοσ. καὶ ἀφ' σχατηγιῶντοσ δῆ καὶ θρασύ. τινεσ δὲ δού
λων ὀνόματα. Σαλπιγολογχωναύλησ. σάλπιγγασ ἢ λόγχασ καὶ ὑπνάσ ἔχοντοσ. τοῦτο δὲ
εἰσ τὸν φορμίσιον ἀποτείνει. Σαρκασμοφυτοκάμπτησ. ὡσ σκωμμάζοντοσ μὲν ἢ προσποιουμέ
νουσ τὰ πολεμικά. οὐκ ἀληθῶσ δὲ τοιοῦτοσ. ἰσχνὸσ δὲ ἐμμελοῦσ μόνουσ. διὸ καὶ τὸν μεταίνε-
τον μάνην εἶπεν. οὐ πάντωσ βάρβαρον. ἀλλ' ἀπειθῆτον καὶ μανικόν. ἐπῳδικὸσ δὲ ἐκέκτητο τοῖσ
συνθέτοισ, διὰ τὸ αἰσχύλου ἦθοσ. Θηραμένησ. ὡσ ἀστεῖοσ καὶ πιθανόσ. λεγομένων δέ, ὡσ ἀρ-
χὸσ ἐκωμῳδεῖτο. νῦν δὲ ὡσ πανοῦργον ἢ πολίμβολον βούλεται τοῦτον ἀποδεικνύναι. ἢ πεπαι-
δευμένον θηραμένει. Οὐχὶ ὅς, ἀλλὰ χῖοσ. ὅτι δοκεῖ προσγεγράφθαι τῇ πολιτείᾳ, ἄγνωστοσ αὐ Agnó
τὸν ποιήσαι μῶν ὡσ ὑπόπολισ πόλεσιν· ἀριστοφάνησ δέ, ὡσ γηραμιένου ἰῶνοσ ἔζηγεῖται. ὅτι πρὸσ Cnpolis
τὸ ἰῶνοσ εἰσήγαγε τὸ χῖον. τὸν γὰρ αὐτῆσ φόρον ἔφερε λίθουσ. τοῦτο οὖν φησιν. ὅτι οὐδέποτε Aristar
καλοῦσι. θηραμένησ ὡσ ἐν ἀσταμένοισ. ἀλλ' ἐπιτυχόντ. ἐπαιτιᾶται δὲ αὐτῷ ὁ δημήτριοσ, chus
ὡσ τελέωσ ἀγνοοῦντι, ὅτι κῖοσ ἰῶν. παραλείπει δ' ὅμωσ καὶ αὐτὸσ, ὅτι οὐδὲν ἦττον παρὰ τὸν Demetri
ὑπόμοιαν εἰρῆται, αὐτὶ τοῦ ἰῶνοσ ἰῶσ. δίδυμοσ δ' φησιν ὅτι δύναται καὶ φλαυρομίας μεμῆφθαι. us
οὐχὶ ἀλλὰ κῖοσ. παρόσον ποικίλοσ ἐστὶν ὢν καὶ ἀγχίφροσ, καθωμίλει τοὺσ καιρούσ. πρὸσ Didym
τὸ κρεῖττον μέρος ἀεὶ διδοὺσ ἑαυτὸν, ἰῶνοσ δὲ ἐλέγετο εἶναι. καὶ ἰόθορνοσ. λουκιανόσ φησιν. ὡσ us
καὶ ἐγὼ αὖ δίζαίμην εἶναι τῷ σώματι γνήσιοσ θηραμένησ ἐκεῖνοσ ὁ κόθορνοσ. ἵνα μὴ μέφω νεμι
κηκότεσ ἐξίσωσι βαδίζοιτε.

ολίγον ὑπερ

ολιγοσ

ολίγους

ολίγον di
μικρὰ ab
ς

λίοις

λοί

οπλοφορό

βολάς

διπαζος. δια
ριβή

ἐσβολάς quære qd sit
ἐσβολή in. 122. mittio
faciei

Τοιαῦτα μὴν τοι γ' φρονεῖν — Εὐ. Τοιαῦτα μὴν τοι 'γὼ φρονεῖν,
τὸ πλῆρες τοιαῦτα μὴν τοι
ἐγὼ εἴωθα τῆς δὲ πόλεως εἰς
δύο περιόδους διῃρημένης.
ἐν μὲν ὅλωσιν ἀμβολῶν δι-
μέτρων ἀκαταλήκτων
μα. εἰσὶ δὲ τῆς μὲν πρώτης
περιόδου κῶλα. θ. τῆς δὲ
δευτέρας κῶλα δυοκαί-
δεκα. ὧν τὰ ι. μα. ιβ. κα-
ταληκτικὰ εἰσιν. ἐπὶ πᾶσι τέ
λει τῆς μὲν πρώτης περιό
δου παράγραφος. τῆς δὲ
δευτέρας δύο σύμπολαί. ἡ μὲν
ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου. ἡ δὲ κα
τὰ τὸ τέλος ἀμφότερα
ἔχω μενοῦν εἰπεῖν

Καὶ τὰς οἰκίας. προσέχειν
τὴν οἰκίαν καὶ μηδένα τι πολε
μεῖν.

Πούσιν ἡ χύτρα. τοῦτο πάν
τα μικροπρεπείας δεί-
γματα.

Τεθνηκέμοι. αὐτὶ τοῦ ἀπόλωλα
θ᾽ ἁπλῶς ἀπόλεγε πρὸς τὰς λέ
ξεις δυσερωτῶσιν.

Τῆς ἐλάας. μέχρι καὶ νῦν δύ
τελῶν ἐρωτῶσιν. ἐλάα δὲ ὁ
καρπὸς τῆς ἐλαίας. μα/
ταχρηστικῶς δὲ θάτερον
αὐτὶ θατέρου λαμβάνεται.

Τούτοισιν εἰσηγησάμην.
Λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ.
Καὶ σκέψιν ὡς τἂν δημοσίᾳ.
Ἄπαρτον καὶ δυσεύρετον
Τὰ τ᾽ ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας.
Οἰκεῖν ἀμφὶ νοῦ ἢ πρότου.
Κἀπασκοπεῖν, ὡσὼς τοὔτ᾽ ἔχει.
Πῶς μοι τοῦθ᾽. τίς τοῦτ᾽ ἔλαβε. —
Δι. Νὴ τοὺς θεοὺς. νῷν ταῦτ᾽ ἀθη
Ναίων ἅπασι τοῖς εἰσιοῦσι.
Κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας.
Ζητεῖ. τίς ἐστιν ἡ χύτρα.
Τίς τὼν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε
Τῆς μαμμίδος. τὸ πρύβλιον
Τὸ περυσινὸν τεθνηκέμοι.
Ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν.
Τίς φλέλαπας πορέγραγε.
Τέως δ᾽ ἂν βέλτιρώτεροι
Κεχηνότες μαμμάκυθοι
<Καὶ μελιτίδαι κάθην το.>
Χο. Τάδε μὲν λύσεις φαίδιμ᾽ ἀχλύς.

γ. ς. ιϛ. προ
χειλὰ ἐφθημι
μερῆ. τὰ δὲ λοι
πὰ ἀκατάλη
κτα. ἢ δίμετρα
πολὺν γοῦν μονο
μέτρως παράτε
λευτον. εἰ δὲ ἐκθέ
σεις δεῖ σίχοι δύο
αὐλητικοὶ τε
ζάμετροι καὶ κα
ληκτικοὶ. ὁμοίοι
τοῖς ἐξῆς δὲ πόλης
ἀμοιβαῖοι εἰσὶ δέσε
ἑβδομήκοντα
ἰωλοις. ὧν τε
λευταῖον ἢ μιν
θάσει γὰρ ξύλα
γον καὶ βάς τι
νὰ λιποδυτήσας
ὧν τῆς τέλευτῆς μ
προσδιώκησκο
ρωνίς. τὰ δὲ τε
τράμετρα δι
πολῆ ἔξω νενεύ
κηκα πρὸς γενεὰ
χύλον ἢ ὁ χρόνος
ἀπὸ τῶν αὐτῶν εἰσὶ ἢ

μόνλ ὅπως
ὁ ζυμὸς
σας ἑκάστος
τῶν ζῴων

Summis uelis

:. ὀκτὼ ἵνα
μὴ φάσ
κετε κ

Olivæ m hi
dromo
πρὸ
ἐκτὸς ζᾷ
πυρρώσας

Ne te impetus rapiat ultra olivas

Aeschylus

ἀρχὴ αὕτη μυρμιδόνων τε χύλε. τοῦτο ἢ ἀπὸ τοῦ πνοιαν. Ἐκ τοῦ οἴσει. αὐτὶ τοῦ ἐκτὸς τῶν ὡρισμέ
νων λόγων. ἐμφαίνει δέ τι ὡρισμένον λέγειν. καὶ μάλιστα, ἐπὶ κρούσεως, ἐλαίας ἦσαν.
καὶ ἃς ἐξεφέρομεν οἱ ὑποπίπτοντες κατὰ τὸν δρόμον. θέλει δὲ εἰπεῖν ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, ἢ
ἐπεὶ εἶπεν ὁ Διόνυσος. τίς τῆς ἐλαίας ἦν ἔφαγεν. ἀπὸ τοῦ πορεύεται πεῖσαι ὁ χορὸς, τοῦτο φησὶ μὴ σὺ
θυμὸς ἁρπάσας ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν. Ἄλλως. ἐκτὸς τέλεσι τοῦ τόπου ὃ ἐτελεῖτο ὁ δρόμος ἐλαίαις
στιχᾶδον ἱστᾶσι οὖσι μὰ τὸν τοῦτο μα τὸν δρόμον. οὐδεὶς ἐπείκεινα τούτων ἐχώρει. ὅστις δὴ περὶ τὰ
δίωγος ἔπραττε τότε, ἔλεγον ὡς ἐκτὸς τῶν ἐλαιῶν φέρει. ἐπηρώτησε τὸ εἰς παροιμίαν. Χρώμενος
τοῖς ἰδίοις. λέγει οἰκείοις. ἔστι γὰρ καὶ ἀκρόποσις χρώμενος. τοῦτο δὲ εἴρηκεν ἐκ μεταφορᾶς τῶν πολεόν
των. οἱ ὅταν πυκνὸν σφοδρὸν ἐμπνεύσωσι, σύελλοῦσι τὰ ἱστία. ἵνα μὴ τῇ βιαίᾳ τούτου φορᾷ ἀνα
χαραπέσῃ τὸ σκάφος. χαλῶντες ἤδη κατὰ μικρὸν ἄκροις τοῖς ναυσὶ εἰς τὸ πρόσω τοῦ πολὺ ἀκροις ἢ
τοῖς ἐν ἄκρῳ δηλοῦσι τὸ πνεῦμα ἢ μὴ κατὰ τὸ μέσον. Πυρρώσασ. αὐξήσας ἢ μεγάλα εἰπών.
Τραγικὸν λῆρον. τοῦ πνοιαν αὐτὶ τοῦ τύχην. γράφει ἢ, ὅτι αἱ πνοαὶ διαφθείρουσι κωμικοὶ ἢ γράφουσι. Ἐκ
χεηκώς ἢ γεγηθώς. αὐτὶ τοῦ ἀπὸ καλῶν καὶ ἐπιτηδείων. μοχθηρούς δὲ αὐτὶ τοῦ πονηρούς.

Aristoph
Plato
Demetrius
Dichym
Lucian

mmacuthus
lides
taho
roebus

Stulti homines & fecordes

Lucian loc

Τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι· Δι· τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα· οὐ δὲ τοῦτο συκοφαντητέον· ὅτι νεκρὸν λέγει τεθνάναι· ἴσως δὲ πρὸς τὸ γελοῖον ἐπιτηδεύεται· γελοῖου οὖν χάριν εἴρηκεν· ἢ ὅτι ἀπόθανε· βραχυπαραλήκτει δὲ ἐν πᾶσιν·

Διασπασιστωλίτας· αὐτὶ τοῦ δειλούς· ἀποδράσει ὁ ποιητὰς τὴν πολιτείαν·

Κοβάλους· ἐκ παραλλήλου ἰσοβάλους καὶ πεμούρους·

Κρανοποιῶν· μαράνη καὶ λόφους σκηνούμενος ἀφανιέμεν τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομάτων·

Ἐπαβοείους· αὐτὶ τοῦ μεγάλους· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος εἰλημένος· Τοὺς ἐπ' ἐωὶ θήβας οἱ πέρσαι πρότερον δεδραγμένοι εἶεν, εἶτα οἱ ἐπ' ἀετὸν ἐπιθᾶσαι· νῦν δὲ τὸ ὕστερον πρότερον εἶπε· πολλὰ οὖν δεῖ τὴν ποιητὴν ἐγκλητέον· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἀκριβώσεις τὸ τοιοῦτον, οὐ δὲ τοῖς ἀπελέγχουσιν αὐτόν· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας· φίλον, ὡς οὐ φίλων ὄντων τοῖς ἀθηναίοις τῶν θηβαίων· ἀλλὰ διαφερομένων· Ἀλλ' ὦμιν αὐτὴν ὑμῖν ἔξην τοῖς ἀθηναίοις, μιμήσασθαι· εἰ ἀσκεῖν τὰ πολεμικά· Οὐκ ἐωὶ τοῦτο· ἀλλ' εἰς ἐγκλήσεις καὶ διωρύφιας· κατηγορῆ δὲ ἀθηναίων ἐν πεύθει· Τοὺς πέρσας· αἰσχύλου δρᾶμα οὕτω καλούμενον· τὸ δὲ εἶτα ἢ· τὸ μετὰ τοῦτο, οὐ θέλτσιν ἀλισυφῶ πρὸς τὸ διδασκαλίας· ἀλλ' ἴσως τὴν κατὰ τοῦτο ἐδίδαξα καὶ τὸ ἕτερον·

Ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα· ἐν τοῖς Φερομύοις αἰσχύλου πέρσας, οὗ τὸ δραμάτιον θανάτους ἀπεμιμήλετο, οὐ τὸ χορὸς τὰς χεῖρας συμπρούσας λέγει ἰαυοῖ· ὅθεν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν διόνυσον λεγόμενον χαρᾶς ἐπελθούσης· ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκεινται ἐν συνόσει· καὶ πεφοβημένοις ὄντων ἡμῶν τῆς ξέρξου ἀπὸ ὀνείρου τινός· χορὸς ἦν περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτοὺς· εἶτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ τὴν ξέρξου φυγήν· χωρὶς δὲ φησὶ τὸ δραμάτιον, αὐτὶ τοῦ ξέρξου· συνῆθες γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐωὶ τῶν ἐγὼν τοῖς τῶν πατέρων ὀνόμασι χρῆσθαι· πρὸς ὃν ἔστιν εἰπεῖν· ὅτι ἐν τῷ δράματι λέγεται ξέρξης μὴ αὐτὸς ᾖ, τε καὶ βλέπει Φάος· Ἡρόδοτος δὲ φησὶ δι' ἣν γενέσθαι τοῦ θανάτου, καὶ τὴν πραγῳδίαν ταύτην περιέχειν τὴν ἐν θαλαττοῖς μά-

Τεθνάναι· μὴ τοῦτον ἐρώτα· οὐ δὲ τοῦτο συκοφαντητέον· ὅτι νεκρὸν λέγει τεθνάναι· ἴσως δὲ πρὸς τὸ γελοῖον ἐπιτηδεύεται· γελοίου οὖν χάριν εἴρηκεν· ἢ ὅτι ἀπόθανε· βραχυπαραλήκτει δὲ ἐν πᾶσιν·

Διασπασιστωλίτας· αὐτὶ τοῦ δειλούς· ἀποδράσει ὁ ποιητὰς τὴν πολιτείαν·

Κοβάλους· ἐκ παραλλήλου ἰσοβάλους καὶ πεμούρους·

Κρανοποιῶν· μαράνη καὶ λόφους σκηνούμενος ἀφανιέμεν τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομάτων·

Ἐπαβοείους· αὐτὶ τοῦ μεγάλους· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος εἰλημένος· Τοὺς ἐπ' ἐωὶ θήβας οἱ πέρσαι πρότερον δεδραγμένοι εἶεν, εἶτα οἱ ἐπ' ἀετὸν ἐπιθᾶσαι· νῦν δὲ τὸ ὕστερον πρότερον εἶπε· πολλὰ οὖν δεῖ τὴν ποιητὴν ἐγκλητέον· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἀκριβώσεις τὸ τοιοῦτον, οὐ δὲ τοῖς ἀπελέγχουσιν αὐτόν· Θηβαίους γὰρ πεποίηκας· φίλον, ὡς οὐ φίλων ὄντων τοῖς ἀθηναίοις τῶν θηβαίων· ἀλλὰ διαφερομένων· Ἀλλ' ὦμιν αὐτὴν ὑμῖν ἔξην τοῖς ἀθηναίοις, μιμήσασθαι· εἰ ἀσκεῖν τὰ πολεμικά· Οὐκ ἐωὶ τοῦτο· ἀλλ' εἰς ἐγκλήσεις καὶ διωρύφιας· κατηγορῆ δὲ ἀθηναίων ἐν πεύθει· Τοὺς πέρσας· αἰσχύλου δρᾶμα οὕτω καλούμενον· τὸ δὲ εἶτα ἢ· τὸ μετὰ τοῦτο, οὐ θέλτσιν ἀλισυφῶ πρὸς τὸ διδασκαλίας· ἀλλ' ἴσως τὴν κατὰ τοῦτο ἐδίδαξα καὶ τὸ ἕτερον·

Ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα· ἐν τοῖς Φερομύοις αἰσχύλου πέρσας, οὗ τὸ δραμάτιον θανάτους ἀπεμιμήλετο, οὐ τὸ χορὸς τὰς χεῖρας συμπρούσας λέγει ἰαυοῖ· ὅθεν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν διόνυσον λεγόμενον χαρᾶς ἐπελθούσης· ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκεινται ἐν συνόσει· καὶ πεφοβημένοις ὄντων ἡμῶν τῆς ξέρξου ἀπὸ ὀνείρου τινός· χορὸς ἦν περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτοὺς· εἶτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ τὴν ξέρξου φυγήν· χωρὶς δὲ φησὶ τὸ δραμάτιον, αὐτὶ τοῦ ξέρξου· συνῆθες γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐωὶ τῶν ἐγὼν τοῖς τῶν πατέρων ὀνόμασι χρῆσθαι· πρὸς ὃν ἔστιν εἰπεῖν· ὅτι ἐν τῷ δράματι λέγεται ξέρξης μὴ αὐτὸς ᾖ, τε καὶ βλέπει Φάος· Ἡρόδοτος δὲ φησὶ δι' ἣν γενέσθαι τοῦ θανάτου, καὶ τὴν πραγῳδίαν ταύτην περιέχειν τὴν ἐν θαλαττοῖς μά-

Αἰτῶ τε δ' αὖθις καὶ παρίστημι σοφῶν· σκέψαι γὰρ ἀπορεῖς
ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γηγενεῖς γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν τελετὰς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι·
Μουσαῖος δ' ἰάσεις τινόσων καὶ χρησμούς· Ἡσίοδος δὲ,
Γῆς ἐπωδὰς καρπῶν τε ὥρας ἀρότους· ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
Ἀπὸ τοῦ τιμᾶν ἔκλεος ἔσχε· πλὴν τό γ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε,
Τάξεις ἀρετάς· ὁπλίσεις ἀνδρῶν· Διὸ καὶ μόνος τοῦτον ἔχλεασε
Ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον· πρώην γοῦν ἡνίκ' ἐπέμπετο
Τὸ κράνος πρῶτον περιδήσασθαι μόνος· τὸ λόφον θ' ὅμελε πιδήσασθαι·
Αἰ· Ἀλλ' ἄλλος τις μᾶλλον ἀγαθός· ὧν ἡμῖν λάμαχος ἥρως·
Ὄθνειος μὲν ἔφυ, πλὴν ἀρμαξεμόμην, πλὰν σάρεπτός γε πρίνοις·
Γαλόκλειτος θυμολέων τ', ἐν ἐπαίροις μάρδος πρόμαχος·
Ἀντιγείτων αὖτ' οὗτος, ὃν τὸν σάλπιγγος ἀκούσῃς·
Ἀλλ' ὅμως δ' ἀφαίρας ἐπίσω πόρπας· ὅδε θρασύκαρδος·
Οὐδ' οἷδ' εἰς ἥντιν' ἂν ἐρῶσαν ᾠόπτιλήσαι γυναῖκα.

∴ poema feci

τωνεῖος μάχην δοκοῦσι δ' οὗτοι οἱ πέρσαι, ὑπὸ τοῦ αἰσχύλου δεδιδάχθαι ἐν σοι ῥακοῦσαι, σοῦ δὲ σύγγραμμα ἱέρωνος, ὡς φησιν ἐρατοσθένης ἐν γ'· περὶ κωμῳδιῶν· ἄλλως· δ' ὅμως οὐ περιέχουσι θεάματα δραστικὰ οἱ πέρσαι· ἡ δὲ μαχὴ δεῖται θεάτρου μεγάλου· διὸ πρέσ, δι' ἃς θέσεις· ταύτῃσι δὲ διδασκαλίαις χρῶνται φασὶ τὸν μίαν μὲν φέρεσθαι· τινὲς δὲ γεγράφουσι δύο

ρείου τοῦ ξέρξου· οἱ δὲ ὅτι τοῖς ψυχείοις, αὐτὶ πεπρωνυμικῶν κέχρηται· καὶ ὅτι ὁ ξέρξης· οἱ δὲ ὅτι ἐσθλὸν δραρείου φθέγγεται, ἐκεῖ πεθνηλιότος δηλονότι· Ὀρφεὺς μὲν τελετάς τε θεμίν· ὅτι πολλὴν δόξαν κατεῖχε περὶ ὀρφέως, ὡς τελετὰς συγγεγραφέναι· Μουσαῖος δὲ· τὸν μουσαῖον πεῖδε σε λήνης· ὃ σύμολον φιλόχορός φησιν· οὗτος δὲ περαλύσεις καὶ τελετὰς καὶ καθαρμοὺς συγγέγραφε· ὁ δὲ σοφοκλῆς, χρησμολόγον αὐτὸν φησι· φέρεται δὲ καὶ ἐπιγεγραφὸς οὕτως ἔχον· δύμολπου φίλου ἰὸν ἔχει τὸ φαληρικὸν οὖδας· μουσαῖον, φθίμενον σῷ μὴ πρὶν δὸς τάφῳ· ἐν πεύθει δὲ καὶ θεραπείας νοσημάτων κατὰ δεξεις λέγεται· Ἡσίοδος δὲ· ὡς πρῶτον οὗτος ἡσιόδου μέμνηται· Χρήστ' ἐδίδαξε· τινὲς συναλοιφὴν λέγουσι· χρηστὲ δ' αὐτὶ τοῦ χρήσιμα·

Καὶ μὴν σκευοποιΐα· σκευάζειν τὸν πεμπτικλέα· ὡς ἁμαυτὴν ἐν πρὸ ὁπλίζεσθαι· μέμνηται δὲ τοῦτου, ἡ δ' ὅπλοις ἐν χερσὶν ἔχουσα γλύφει· πεντακλεὴς σκεμός· Τὸ κράνος πρῶτον περιδήσασθαι μῦθος· ὃ ὁμ ἐπιδήσασθαι τὸν λόφον πρῶτον, τὸ κράνος περιθέσθαι· καὶ ὅμηρος ἐμφαίνει τοῦτο· κρατὶ δὲ τῶν φθίμην· ἰωνικὸν δὲ τοῦτο· κεῖνον δὲ λόφος· ἰαθὺ πέρθεν ἔνδυε·

Λάμαχος ἥρως· ὁ λάμαχος οὗτος ἄριστος ἦν τὰ πολεμικά· ἦν δὲ ἐωὶ τῶν χρόνων αἰσχύλου καὶ ἀρίστου φανοῦσι σρατηγὸς ἀθηναίων· μέμνηται δὲ τούτου καὶ σοφοκλῆς· ὅθεν δὲ ἴσμεν ἐκ τῶν ὁμήρου·

Ἀντεκτείνειν· αὐτὶ τοῦ διώκειν· ὁ μοιῶν ὀξυσῶν· Οὐ φείδρασ· δρᾶμα δυσπαθὲς· θενέβοια δὲ, ἣν ὅμηρος αὐτειαν· ἧτις ἠράσθη τοῦ βελλεροφόντου οὐμὴ νῦν κακούσης κατεψεύσατο πρὸς τὸν ἴδιον ἀνδρα πρῶτον ὡς διαζομένη· καὶ ὡς ἐπεμψε τοῦτον εἰς τὸν πενθερὸν αὐτῆς ἀπειρεθησόμενον·

τρίτον

Orpheus
Musæus
Hesiodus
Homerus
Hieron

ἀπορεῖς γη. videtur sumi pro

μουσαῖος &
ορφ

Philochorus

Sophocles

Hom

Pentaclees

Cinesias

Hom

Lamachus

Sthenebœa
homerus ap
pellat

Bellerophon

Εὐ. μὰ δί', ὃς ἐστὶν τῆς Ἀφροδίτ' οὐδένος. Αἰ. μηδ' ἐπείπῃς.
Ἀλλ' ἐστὶ σοί τοι νὴ τοῖς σοῖς σπλὴν πολλοῦ γε καθοῖτο.
Ὥστε γε καὐτόν σε κατὼμόσαλ'. Δι. νὴ τὸν Ἀπόλλω γοῦν δοκεῖς
Ἀ]ν ἐς τοσοῦτον ἐξίας ἐπιθῆσ' αὐτούς, τοσοῦτοι σὺν ἐπωλήμης.
Εὐ. Καὶ πῶς λαπάτησ' ὠχέτλι' ἂν δῆτ' τὴν πόλιν αἰ' μαιωτενέβοιαν
Αἰ. Ὅτι γυναίαισιν γυναίων ἀνδρῶν ἀλόχους, ἀνέπειτας,
Κώνδα πύνδη, αἰσχυνθεῖσα δ' ἀπ' τοὺς βελλεροφόντας.
Εὐ. Πότερ' οὖν ἀκούσαντος λόγον τιν' ἀτομ πωεὶτ' φαίδρ' ξυνέθηκα.
Αἰ. Μὰ δί'· ἀλλ' οὐτ', αἰμᾶ πρευπῆν χὴ τὸ πρυτανεῖν τοὺς μετοίκους.
Καὶ μὴ παραίειν· μὴ ὃ δίδασκειν· τ' μ' ὑπ' πωεὶ διαείοισιν,
Ἔστ' διδάσκαλος, ὅστις φράζ' τοῖς δι' ἐωθὼσι πωοιητάς.
Πάνυδη, δεῖ χρησταλέγδν ἡμ'. Εὐ. ἦν οἰῶσὺ λέγῃς, λυκαβητ'
Καὶ ὠφναοῦν ἡμῖν μετέθη, τοῦτ' ὀρθῶς διδάσκειν;
Ὃν χὴ φράζδν ἀνθρωπε; Αἰ. ἀλλ' ὠκακόδαιμ' ἀνάγκη.
Μετεάλγνωμ' ἡμῖν διανοιῶν, ἰσαῖ τά γε ῥήματα τίκτειν.
Κἄλλως εἰκὸς ῥυσὶ μιθέας τοῖς ῥήμασι μείζοσι χὴαθ'.
Καὶ γὰρ τοῖσ' ἱματίοισ' ἡμῶν χρῶν πολυσεμνοτέροισιν
Ἀ' μὲ χρησῶσ κατεδείξαντ' διελυμήνωσύ. Εὐ. τί δράσ';
Αἰ. Πρῶτ' μὲν τοὺσβασιλέοντασ, ῥάκι' ἀμπίσχων, ἵνε λεφνοὶ
Τοῖσαὐτοῖσφαίρ' τ' εἶναι. Εὐ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα; τί δράσας
Αἰ. Οὐκοὖν ἐθέλειμ' ξυναρχεῖν ὠλοτῶν ὀδείσ, διὰ ταῦτα.
Ἀλλ' ἐνῥακίοις περιφλόμενος, κλαύσ' ἃ φησὶ πένεσθ'.

ἐλθόντος δὲ ἐκεῖ σεβελλεροφόντου καὶ καθαρὰ φαρέτρας μὴ φέρουσα τὰ ἀχέτλια ἀνδρὸς ἀθηναίοις, πανοπλίᾳ ἐχόμενος. Ὥστε καὐτὸν μὲ ἵνα καθαρὰν μὴ ἔχῃ τὴν γνώμην τὸν ἐπιόντα καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐπιόντα, δι' ὃν ὠλώλει νοκτέρων. ἢ ὅτι τὰς τῶν ἄλλων μοιχίδας γυναῖκας καὶ αὐτὸς ὑφ' ἑτέρων ἐμοιχεύετο, τὰς δὲ ἐμὰς οὐδείς, ἀντὶ τοῦ καὶ αὐτὸς τὰς γυναῖκα μὴ μοιχεύσει.

Κώνεια πάνυ μ'. ὅτι πολὺ θυμοειδῶς εἴρηκε κώνεια. σύνεσι τοῦ πολλὰς εἶναι. ἰῶ δὲ καὶ σοὶ κἀμοὶ εἰπεῖν. τοῦτο μᾶλλον, πρὸς τὸ πεῖ γυναικῶν ἰσορρόπων. πολλαὶ γὰρ τὴν θεσπέσιαν μιμησάμεναι πολοῦσι κώνειον ἐτελεύτησαν. Τοῖσ μὲν γὰρ παιδαρίοισιν. ὁ γὰρ διδάσκαλος τοῖς μικροῖς. ὁ δὲ ποιητής, τοῖς ἡβῶσι. Καὶ περναστῶν· ὄρος φωκίδος. οἷον ῥήματα παραπολήσια ὄρεσιν ἢ τὸ λυκαβητὸς καὶ περναμασῶν μετέβη αἰσχύλος εἰπὼν τῷ αὐτοῦ ποιήματι δραμάτων. ἔστι δὲ λυκαβητὸς ὄρος ἀθηναίων. Γνωμῶν καὶ διαροιῶν. σημειωτέον, ὅτι πρὸς γνώμην ἔταξε τὸ ἴσα. Ἀ' μοι χρησῶσ. τὸ λέγειν τοὺς ἥρωας μεῖζω ῥήματα καὶ πρὸς τοσ μεγίστας διανοίας. καὶ τοὺς λογίους τοιούτους προάγειν.

Ῥ'αἰ ἀμπίσχων. διὰ οἰέα καὶ πλέφθορ ἀντὶ τοὺς ἄλλους. Περιφλόμβος. συγγραφεὺς ἢ περιειλημένος. ἴλλειν γὰρ τὸ σωρεύειν.

Ὄυλων

Δι. Νὴ τὸν Ἀπόλλω μὰ. χτῶν' ἄρ' ἔχων οὔλων ῥίων ὑπένερθε,
Κἀμὲ ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, ὥς ἀτ' ἰχθῦσι ἀνέκυψεν
Αἰ. Εἰ τἀπόλλαι ἀνέστην δῶσαι καὶ σωμυλίαν ἐδίδαξας.
Ἢ ξεκρώσω τάσ' τιποτ' λαίσας κἀτὰσ πυγόσε ἐξιφλεφ
Τῶν μειρακίων σωμυλλομένων ὡς ἥκιστ' ἂν ἐπείσε.
Ἀντασορμάθρις ἄρχουσι· καίτοι γ' ἔτ' ἐμὲ κέρω ζῶντα,
Οὐκ ἠθέλησεν τ' ἀλλ' ἢ μάζαν καλέσαι, ἀξύπιτα ποιεῖ εἰπ'
Δι. Νὴ τ' ἀπόλλω· καὶ προσαρρᾶ τ' ἐς τὸ σόμα ὥθα λάμακι
Καὶ μινθῶσαι, τ' ξύαντ' κἀκβὰς, τιν' ἀλώπεδυ τῆσας
Νῦν δ' ἄντι λέγει· κοὐκέτ' ἐπλαύνθ·
Καὶ τὸλεῖ δύει καὖθις ἐκεῖσε.
Αἰ. Γοίων δὲ κακῶν οὐκαίτιος ἐς·
Οὐ προαγωγοὺς κατέδει ξ' οὗτος;
Καὶ τι κτύσασ ἐντοῖσ ἱεροῖσ.
Καὶ μινυνθάσας τοῖσιν ἀδελφοῖσ,

Οὔλων· ἐρίων. ὁ δὲ νυσσὸς φησιν, οἷον τὸ δεδυμῶσθαι ἐρίων κτῶνα. περιειλῆται δὲ φάτνη πρὸς τὸ ἰούμωσθαι εἶναι τένος.
Γαρᾶχους· ἰχθῦς ἀπὸ κυκλ. παρὰ τὸ ἰχθυοπώλια. τὸ δὲ γριοῦντων, ἀπὸ μόνου· πόλις. περιπλεῖσθαι τὸ σκόροδα καὶ τὰ ῥόμμυα. φησὶν οὖν, ὅτι ἀναφαίρετα τὰ περὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα, ἀφαιρεσίων· ἀντὶ τοῦ τρυφῶν, ὑβρίσεται.
Στωμυλίαν· σκώμματα κολακείαν.
πειρυρίπαν. Τῶν μειρακίων σωμυλλομένων· ἄπειροι οὖσι ἐμπλησίασ· φησὶν οὖν ὑποδύει τὸν δυσχεραίνοντας, ἐπὶ τὸ λέγειν ὁρμῆσαι· καὶ διαῤῥίβοντα ἐντῇ ἀγορᾷ πολοῦσι πάντας τοὺς ἐρασταὶς· πειράλους δὲ σημαίνει τοὺς κωπηλάτας· πειραλὸς γὰρ καὶ σκαλαμηρία. ζυγίτης ἐρέτης καλεῖ· κοινῶς δὲ πειράλους, τοὺς ἐκ τῶν ζυγίτων ναύτας· οὐ γὰρ ἂν δύνατο λέγοι ἂν περὶ τῆς πειράλου ζυγίτους νεώς· ἄτιμοι δὲ οὗτοι ἦσαν. Ῥυπιασμοῦ· ἐπίθετον μαυτικὸν· πειρασκιασμικὸν· ἢ πειραιελλυσματικὸν κωπηλασίας. Τῷ θαλάμακι τῷ κωπηλατοῦντι ἐντῷ κάτω μέρει τῆς τριήρους· οἱ δὲ θαλάμακες, ὀλίγον ἐλαμβάνομ μισθόν· διὰ τὸ ἰολοβαὲς χεῖρας ἰώπεως πειρᾶσθαι τὰς ἄλλας ζυγὰς τάξεις τῶν ἐρετμῶν· ὅτι μᾶλλον ἐγγὺς εἰσι τοῦ ὕδατος· ἦσαν γὰρ ζυγὲς τάξεις τῶν ἐρετμῶν· καὶ ἡ μὲν κάτω, θαλαμῖται· ἡ δὲ μέση, ζυγῖται· ἡ δὲ ἄνω, θρανῖται· θρανίτης οὖν, ὁ πρὸς τῇ πρύμναν· ζυγίτης ὁ μέσος· θαλαμίτης ὁ πρὸς πρῷραν· ὁ θαλαμία ὅπη, δῆλος ὢν ἐρέτης ἢ κώπη· οἷον οὖν, παρὰ τὸν συναυλίσθω παρὰσ ἐμ. Μινθῶσαι· δυσφραίνει· δυσωδίαν ἀναπολῆσαι· μιαίνει· μίνθη δέ, τὸ παρ' ἡμῖν ἡ δύσοσμον· οἱ δὲ τὸν θύμον ἢ ὀρίγανον αὐτόν.
Νῦν δ' ἄντιπλέξ· ἐναντίως τῆς ἀπολῆς εἰς δύο περιόδους διῄρημένης· ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαίστικῶν ἐστὶ τὸ μὲν πρῶτον δύο κῶλα δίμετρα ὄντα ἀκατάληκτα τῇ ἀπολῇ συνάπτουσι· τῆσ δὲ πρώτης περιόδου εἰσὶ κῶλα. ιβ. ἀκατάληκτα πολλὰ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμεροῦς· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ τῆς δευτέρας ἔχει· τὸ μὲν τοι πειρατέλευτον ἀναπαιστικὴ ὀκτάβασισ· ἐστὶ τῆς τέλεια τῆσ μὲν πρώτης περιόδου περίγραφος· τῆς δὲ δευτέρας δύο δίπολαί· ἡ μὲν ἀρχὴ τοῦ ἰκόλου· ἡ δὲ λιατὰ τὸ τέλος. Καὶ τιπτούσασ. ἔγραψε γὰρ τὴν αὐτὴν ὠδήν ουσιν ἐν ἱερῷ. Τοῖσιν ἀδελφοῖς· ὡς αἱ τοῦ αἰόλου θυγατέρες.

ἰχθυοπωλεῖα in interprete

Καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸν ζῆν. Eurip.
Κἄστ' ἐκ τούτων, ἡ πόλις ἡμῶν
Ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεσώθη.
Καὶ δωμολόχων δημοσιθήκως.
Ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί.
Λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τ' ἐφέρειν.
Ὑπὸ γυμνασίας ἔτι νῦν — Eurip.
Δι. Μὰ δί' οὐδ' ὡστ' ἀστεφανώμην.
Γανα θηναίοισι γελῶν ὅτι δὴ ∴ correbat
Βραδὺς ἀνθρωπός τις ἐθεὶ κύφας.
Λυκόσ. πίων. ὑπολιπόμηρος.
Καὶ δίφνα πρίων. κἀθ' οἱ κεραμῆς
Ἐν ταῖσι πύλαισ. πωίουσ' αὐτούς
Γαστέρα. πλευράς. λαγόνας. πυγήν.
Ὁδὲ τυπόμηνος ταῖσι πλατείαισ
Ὑπὸ τῶν δύμος
<Φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφυγε.>
Χο. Μέγα τὸ πρᾶγμα. πολὺ τὸ εἰκὸς ἀθρόσ' ὁ πόλεμος
(ᾧ χετου.

μοπιθήκους

mpadū certame

ramici habita

rees

ramicę plagę

Ταῖς πλατείαις. τοῖς πλατείαις χρῆσι δηλονότι. ἢ μᾶσιξιν. ἢ οὕτω λεπτομύσις κεραμεικοῖς πλη γῆσί τε καὶ πλατείαις. Μέγα τὸ πρᾶγμα. ἡ παροῦσα τροφὴ ἢ αὐτὶ τροφῆς, κώλων ὄζιν εἶναι τέρα δίλαι ἐπιμιμιήμερον βιβράχοιν. ὧν τὰ ἀ. λ. ι. βροχεῖλα πεζάμεβραλιακτικά. τὰ δ' ἄλοι πὰ δ' ἐμεζα ἀπατάλακτα. τὸ μὴν τοι ζ τῆσ τροφῆς ἀναπαυσιλιὸν πεθημιμερὶσ καὶ τὸ ἑξῆς. δ' μεζον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλῃ τῆς μὴν τροφῆς, περάγραφος. τῆς δ' αὐτὶ τροφῆς κορωνίς.

Εἰσβολή.

Χαλεπὸν δ' ἔργον διαρ, ὅτ' ἐμὲ πειρηδιαίως.
Ὀδ' ἔπεμπε τρέφειν δίψη καὶ πτερείδεσθαι ῥεῶς.
Ἀλλὰ μὴν ταυτῷ καὶ θαθον.
Εἰσβολαὶ γρείσι πολλαί. χἄτεραι σοφισμάτων.
Ὅ, τι πρῶτον ἔχομεν εἰρέσθαι,
Λέγετον. ἕως τὸν αὐλὸν εἰρεμ — enolute
Τά, τε παλαιὰ καὶ τὰ καινά.
Κἀπὶ κινδύνου τε πόντι ἢ σοφὸν λέγειν—
Εἰ γὰρ κατεφοβεῖτο, μὴ πρὸς ἀμαθίαν προσῇ
Τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
Λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντων.
Μηδὲν ὀρρωδῶ δὲ τοῦτο θῶς ἐν ἐμοὶ τοιοῦτο πεῖται.
Ἐσγατευμένοι γρείσι
Βιβλίον τ' ἔχων ἕκαστος μανθάνῃ τὰ δίξιά. malim δὲ γνῶ τε
Αἰ φύσεις δ' ἄλλως κράτησαι.
Νῶν δὲ καὶ πεπρηκότωτοι.
Μηδὲν οὖν δείσητε πρᾶγμ' ἀλλὰ
Πάντ' ἔχειν ἔξεστιν θεατὴν γοῦν ἐχ' ὡς ὄντως σοφῶν.
Εὐ. Καὶ μὴν ἐπεύχομαί γ' ἐς τὸ πρόλογόν σου τρέψομαι.
Ὅπως τὸ πρῶτον φλαῦρος ἔσται μέρος.
Πρώτιστον αὐτοβασανιῶ τὸ δεξιόν.
Ἀσαφὴς γὰρ ὢν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
Δι. Καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς. Εὐ. πολλὸς πόνος.
Aeschylus in oreſtia Πρῶτον δέ μοι λόγον ὀρεσίας λέγε.
Δι. Ἆρ' ἐδίσιώσατε πώς αὐτὸν λέγοντ' ἐχύλε.
Αἰ. Ἕρμῆ χθόνιε. πατρῴᾳ πόπτυόμενος κράτη
Σωτὴρ μενοῦμοι σύμμαχός τοῦ τοῦ μυθου.
Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

Μὴ νυν τοῦτ' ἐκεῖνο τοῦτ' ἐστὶν ὃ πάλαι ποθοῦμεν ἐγὼ καὶ σὺ καὶ σὺ καὶ σύ; ὅπως κἀγὼ λόγῳ καὶ τρόπῳ τινὸς αὐτοπλοΐας ποιήσομαι. Εἰσβολαί. ἀφορμαί. ἀρχαὶ φιλοσοφίαι. εἴσοδοι.
Κἀκπινδυνεύετον. ἀποκινδυνεύοντες λέγετε. τουτέστι γλιχόμενοι. Οὐκ ἔθ' οὕτω. ὡς τὰ πάλαι ποτ' ἦν ἔτι ὁμοίως γυμνασιομένων τῶν ποιητικῶν σοφισμῶν.
Τὰ δίξιά. δεξιοὺς νομίζουσι τοὺς ἐσγατευμένους καὶ ἐπαιμένους ἀξίους. τοὺς δὲ διὰ σβάσιν ὀρασιόντας τὸν σγατείας, φιλανδόνους εἶναι καὶ συκοφαύτους. ἢ τὸ ἐναντίον ἵνα ἢ πάντες οἱ μαθεῖσ', ἐξ ὧν ἐσγατευμένοι εἰσίν. Αἰ φύσεις δ' ὡς ἐγὼ σοφιστὴς ἀλέγω.
Γρηκούλωτοι. πρὸς ἡμᾶς μὲ ποιεῖσι νοιθετατοὶ δηλονότι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἱφῶν. ἃ πρὸς τὰ κορωνίσιν εἰσ μὴ χαν ἐρχόμενοι οἱ ἀνοι. οἰκοῦσι ἐν τῷθα ὁ ἀριστοφάνης θεατός.
Καὶ μὲν ἐπ' αὐτοῖς. κορωνὶς ἐπὶ τέλει τῶν ὑπερεισίοντων τῶν ὑπερεισιόντων. οἱ ἡσίχιοι ἀμβικοὶ μέσοι ἀκατάληκτοι. ῥλβ. ὧν τελευταῖος μελοποιούμενον ὄντα πάντα ταῦτ' ἀεί. ὧν τῷ κορωνίς.
Τὸ δεξιοῦ. αὐτὶ τοῦ ὦ δεξίου ἐνεργείας δὲ τοῦτό φησι.
Ἐξ ὀρεσῶν. πεζαλοπαντέρου οἰκείου ὀρεσίαν αἰ δυσθασιαλίαι. ἀγαμέμνονα. χοηφόρους. δυμνίδας. πρωτεασαν τυελῶν. ἀεὶ χ' καὶ ἀπολλωνι. φιλομάνλεγοισι χωεῖσ φῶν σαν τυελῶν. Παρῶν ποπτύων. τὸ πεζῷ αι εκινηκεν ἀμ Φιβολίαν. ἢ οἱ δὲ μέσ πρὸς ὀρεσησφησιν, ἢ τὰ καθ' ἁδουλέγι πεζῷ αι ῥάτη ἑρμῆ καθ' ὃ ἐν χορῷ ἑρμῆ. ὁ ἐκπεζὸς ἐχωντὸς σωτὴρ κόσμῳ βασιλεύων τὴρ. δέον ἦ εἶπ' παρ' ὃ, παρῷ αι εἶπε πρὸς τὸν καλῶν τη. δῆλ' ὃ ἦ ἐκτοπεζῷ ον τοῦ σκηνείου τῆ γῆ. Σωτὴρ γὰρ ὑμοι. ὦ τοῦ πρὸ ἐγκυρσάκων ὃ ὃν ἀπωνίζομαι νῦν λ τι μωρῆσαι τῷ γοῖ. Ἀλλ' ἤδη ἀ. ἐξωθεν προσλαπτέον τὸ ἐπὶ ἰαμβίας.

Didascalię

Ἀισχύλου

Δι. Τόσων ἔχεις ψέγειν τί; Εὐ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Δι. Ἀλλ' ὅδε πάντα ταῦτα γεγαλμένα.
Εὐ. Ἔχει δ' ἕκαστον εἰκοσίγραμμα τρία.
Δι. Ἀλλ' οὐ λέγειν σοι σιγὰ παρὰ εἰδὲ μή.
Χρὴ τρισὶν ἰαμβείοισι, προσοφείλων φανεῖ.
Δι. Ἔγωγε σιγῶ τῷδε δή; Δι. ἀνηκέστοις κακοῖς.
Εὐ. Εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐρανίου τόξου.
Δι. Ὁρᾷς ὅτι πληρεῖς. Δι. ἀλλ' ὀλίγον γε μοι μέλει.
Δι. Φῶς μᾶ μαρτεῖν. Εὐ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
Δι. Ἑρμῆ χθόνιε πατρῴων παρὰ θύραν κράτει.
Εὐ. Οὐκ ἀρέσκει σοῦ τὸ πρὸς τὸ μέτρον λέγειν.
Τῷ τὸν πατρὸς τεθνεῶτος; Δι. οὐκ ἀλλὰ σιγῶ.
Εὐ. Πότερον οὖν τὸν ἑρμῆν ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο.
Αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερός
Δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἔτ' ἐπωφλήκει ἔφη;
Δι. Οὐδ' ἦν κεῖνον ἀλλὰ τὸν ἐρεύνιον.
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε καὶ δόλῳ λέγων.
Ὅτῳ πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
Εὐ. Ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες, ἢ γὼ βουλόμην.
Εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας.
Δι. Οὐκοῦν ἀνεψιᾷ πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Ἀι. Διόνυσε πῶς οἷμον οὐκ ἀνθοσμίαν.
Δι. Λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' αὖ τί τὸ βλάβος.
Ἀι. Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχος ταῖν τυμβοῖν.
Ἥκω γὰρ εἰς τὴν τήνδε γῆν κατέρχομαι.
Εὐ. Δὶς ταὐτὸν ἡμῖν εἶπε· δισσοφὸς αἰχύλος.
Δι. Γῶς δίς. Εὐ. σκόπει τὸ ῥῆμ' ἐγὼ δ' ὅσοι φράσω
Ἥκω γὰρ εἰς γῆν φησι, καὶ κατέρχομαι.

Γρ. σοφοφείλων. χειῶν ἀ-
τοῦ καὶ ἑτέραν μεμφιμοιρὸς
τὴν προτέραν πτι μωρηθῆναι.
Ὁρᾷς ὅτι πληρεῖς· οὐκ ἐχύλο
πρὸς τὸν δὸν ὁμυσορ. ὡς ἀσαν-
τωμβοῦ ὑπὸ λειπίδου. διὸ
ὠφερμδόνυσος ὀλίγον γέ-
μοι μέλ. Ἀλλ' ὀλίγον γέ-
μοι. οὐ μέλ μοι ὑβριζομέ-
νῳ. αἰμακαταφρομῶσον. οὐ
φροντίζω φησί· καὶ λέγω σε
ὅπη μ' ἔτιν. Οὐδ' ἤθελεν
ρ). τὸ μδὸν ὀλίγον ἀλλοτοπ· ἀλλα
τὸ ἐλάττον. πρὸ τὸ ἐλάττον
δοχὴν τοῦ ἐλαττονος. ὅτι οὐκ ὀρ
θῶς. ἀφέλεσε ρχοσ δ' Φησὶ τὸ
βλητέον τοῦ σίχουτ' προ
τέραν, ἵνα τὸν πρωτεῖον ἐναι.
ἦν ὁ δυσεπίβουλος ἔφη. τὸ τοῦ
ἐμοῦ πατρὸς κράτη ἐπο
πλοῦν. ὃς κρατηθεὶς ὑπὸ τῆ
πλοῦν ἀπώλετο. Τοῦ
τοι ἐκτηται. τὸ ἐναι χθόνι
ὡς νεκρὸς πατήρ. ἢ τὸ ἐπὶ πλοῦ
ἦν τὰ ἐναντία χθόνια.

Ἀριστοφάνους

Ἥκω δὲ, ταυτὶ τῶν δὶς κατέρχομαι
Δι. Νὴ τὸν δί· ὡς ὥρα γ' εἴ τις εἴποι γέφυρα
Χρῆσον σὺ μάκτραν· εἰ βούλῃ καρδοπον.
Ἀι. Οὐδ' ἦν τοῦτό γ' ὦ κατώγωμυλμῶε.
Ἄνθρωπε ταύτης ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Hom Εὐ. Πῶς δή· δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγῃς.
Ἀι. Ἐλθεῖν μοὶ ἐς γῆν ἐαυτὸν τῷ μετὴ πάτρας
Χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
Hom Φεύγων δάμαρτ', ἥκει τὴν καὶ κατέρχεται.
Δι. Εὖ νὴ τὸν ἀπόλλω. τί σὺ λέγῃς σὺ εἰ σοφός.
Εὐ. Οὐ φημὶ τὸν ὀρέστην κατελθεῖν οἰκαδε.
Λάθρᾳ γὰρ ἦλθεν οὐ σεσωσμένος πρὸς κυρίους.
Hom Δι. Εὖ μὴ τὸν ἑρμῆ· ὅτι λέγῃς σὺ μανθάνω.
Hom Εὐ. Πέραινε τοίνυν ἕτερον. Δι. ἰθι πέραινε σύ
Hom Ἀνυχὰ λανύσας· σὺ δ' ἔσ τὸ κακὸν ἀποβλέπε.
Ἀι. Τύμβῳ δ' ἔπ' αὐτῷ τῷδε γεκηρύκευσα πατρί
Κλύειν ἀκοῦσαι· Εὐ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγε.
Κλύειν ἀκοῦσαι, ταυτὸν οὐ σαφέστατα.
Δι. Τεθνηκόσι γὰρ ἔλεγεν ὡμολόγηρε σύ
Ὅ ἴσ οὐδὲν ἧττον λέγοντες ἐξικνούμεθα.
Ἀι. Σὺ δὲ πῶς ἐπράσθης νυν προλόγους· Εὐ. ἐγὼ φράσω·
Κἄμ' που δύο εἰσῶ ταυτονί, ἢ σοι δοκῶ δίς
Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατὰ πύλυσμον.
Δι. Ἴθι δὴ λέγ'· ἀγχόμαχος ἀλλ' ἀκουστέα.
Τῶν σῶν προλόγων ὀρθότητος τῶν ἐσῶν.
Εὐ. Ἦν οἰόπυρος τοπρῶτον ὑστερόχρους ἀνής.
Ἀι. Μὰ τὸν δί· ὃ δὴ τὰ πολλὰ κακοδαίμονα φύσει
Οὔτινα γε πρὸ μὴ φῶαι ἀπόλωλεν ἔφη,
Ἀπολωλεκέναι τὸν πατέρα πρὶν καὶ γεγονέναι.

Μάκτραν· εἰ βάλε καρδοπον.
εἰρηκὲν τοῖσ πρόθεν, ὅτι τὰ
ἀρχαιότερον ἦ, τὰς με
ταλήψεις τῶν λέξεων τῶν ἴσω
δυναμουσῶν ὡς τὴν δύδυ.
πολλῶν τοιούτων· ὁρᾶτε
δὲ δῆρες ὑπόπτερον. ὡς τὸ πα
ρὰ ὁμήρῳ· Ἑκτορα δὲκβελεῖ
ὕπατος βυσσέλιτε κορύνης· Ἐκ
πύνδροκτασίησε κὲ αἵματος
ἐκτε κυδιάνειρα· καὶ τὸ Μηκέ
τι παῖδε φίλω πολεμίζετε
μηδέ μαχέσθην πρὸσ ἕκτορα
ἀλλα τε μονομαχοῦ
τας ὑπὸ τοῦ ἰδομενέως καὶ
ἐρημόσε καὶ τὸ Μνησήρου
δ' ἄρα τληπολέμου χθονὸσ τὸν
τε μόρον τε Ἥρτυον· ἡγήσαν
σι· ἰθυόλιόμφρε. βασι
ἰθεῖα τεχεῖα. Ἐλθ μ' εἰσήν.
ἐλθ μ' εἰσ τὸ πολιν. ὁτ με
τὴν πιν ἵ τὰ ζίδσ. ὁτ ἦ φυ
γὰς ἐλθη. τότε κατέρχε.
ἰδίωσ δὲ ὡσ τὸ φυγαδῶμ,
χῶ ν ταυτὸ κατέρχεται.
Οὐ τοιοῦν. δ' ἀτοι γραπέομ
α. ὃ ἐξ ὑτον ἀντέον τὸ τοιοῦν. ἵ
να ἦ δύστερα ὁρίσουσι μέλ
λοντ' τοῦτο ὅτι οὐτάσω δὴ
ξίς ποιοῦντες, οἱ αὐτοὶ τοὺσ
ὑπομείναντασ ἐπαμαλ τοῦ
σι. Σὺ δ' σ' ἐμακόν. αὐτὶ οὐ
πατρὸσ τὸ κακῶσ λεγόμ
τὸ δ' ἐτύμβου δ' ἐπ' ὄχθω. τὸ
ἐξῆσ τὸ λόγου. Ἐξικνέμε
θα. ἀκουόμεθα εἰσακηκοέναι
δωσ μεθα. Καὶ πουδ' σ' εἰ
πω τὸν ἀντὶ ἐλαχίστου

ῥῆμα ἦ πρὸ ἐὸν δύρης καὶ πρὸ ἐλκ' ἐν τοῦ λόγῳ ἀφ' οἷσι βῆσ ἐπ' φορτίων. Ἦν οἰόπυρος. ἐξ αὐτοῦ ὁρμᾶσθ
ἐρασθοῦ. ἔστι ἡ ἀρχὴ τοῦ δράματος. Ἀπολωλεκέναι τὸν πατέρα πρὶν καὶ τεκνῶσαι τὸν φοίνικα σε
ἐρημόμα πρὸ οἱ δὴ πρόσ ἡλαί. μὴ σε ἐρεπμ' ἄλοκα δὲ μόνῳ βία. εἰ δ' ἔτεκνώσεις παῖδ' ἐπιτρέπεσθ'

Ἥκω δὲ, ταυτὶ τῶν δὶς κατέρχομαι
Δι. Νὴ τὸν δί· ὡς ὥρα γ' εἴ τις εἴποι γέφυρα
Χρῆσον σὺ μάκτραν· εἰ βούλῃ καρδοπον.
Ἀι. Οὐδ' ἦν τοῦτό γ' ὦ κατώγωμυλμῶε.
Ἄνθρωπε ταύτης ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.
Hom Εὐ. Πῶς δή· δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγῃς.
Ἀι. Ἐλθεῖν μοὶ ἐς γῆν ἐαυτὸν τῷ μετὴ πάτρας
Χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
Hom Φεύγων δάμαρτ', ἥκει τὴν καὶ κατέρχεται.
Δι. Εὖ νὴ τὸν ἀπόλλω. τί σὺ λέγῃς σὺ εἰ σοφός.
Εὐ. Οὐ φημὶ τὸν ὀρέστην κατελθεῖν οἰκαδε.
Λάθρᾳ γὰρ ἦλθεν οὐ σεσωσμένος πρὸς κυρίους.
Hom Δι. Εὖ μὴ τὸν ἑρμῆ· ὅτι λέγῃς σὺ μανθάνω.
Hom Εὐ. Πέραινε τοίνυν ἕτερον. Δι. ἰθι πέραινε σύ
Hom Ἀνυχὰ λανύσας· σὺ δ' ἔσ τὸ κακὸν ἀποβλέπε.
Ἀι. Τύμβῳ δ' ἔπ' αὐτῷ τῷδε γεκηρύκευσα πατρί
Κλύειν ἀκοῦσαι· Εὐ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγε.
Κλύειν ἀκοῦσαι, ταυτὸν οὐ σαφέστατα.
Δι. Τεθνηκόσι γὰρ ἔλεγεν ὡμολόγηρε σύ
Ὅ ἴσ οὐδὲν ἧττον λέγοντες ἐξικνούμεθα.
Ἀι. Σὺ δὲ πῶς ἐπράσθης νυν προλόγους· Εὐ. ἐγὼ φράσω·
Κἄμ' που δύο εἰσῶ ταυτονί, ἢ σοι δοκῶ δίς
Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατὰ πύλυσμον.
Δι. Ἴθι δὴ λέγ'· ἀγχόμαχος ἀλλ' ἀκουστέα.
Τῶν σῶν προλόγων ὀρθότητος τῶν ἐσῶν.
Εὐ. Ἦν οἰόπυρος τοπρῶτον ὑστερόχρους ἀνής.
Ἀι. Μὰ τὸν δί· ὃ δὴ τὰ πολλὰ κακοδαίμονα φύσει
Οὔτινα γε πρὸ μὴ φῶαι ἀπόλωλεν ἔφη,
Ἀπολωλεκέναι τὸν πατέρα πρὶν καὶ γεγονέναι.

Euripides Euripides

Μάκτραν

Ἰόχθος λεξ· κρημνός· πέτρα
Ὀνυχλιὰν τοῦ ποταμοῦ

Λῆ νὴ τὸν ἑρμῆν ὅτι λέγεις σὺ μανθάνω

Πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
Εὐ. Εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
Αἰ. Μὰ τὸν Δί' οὐδῆτ'· οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
Πῶς γάρ; ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
Χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ,
Ἵνα μὴ 'κτραφεὶς γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς·
Εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε·
Ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος,
Καὶ πρός γε τούτοις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα·
Εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὑτόν. Δι. εὐδαίμων ἄρ' ἦν,
Εἰ κἀστρατήγησέ γε μετ' Ἐρασινίδου.
Εὐ. Ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
Αἰ. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
Τὸ ῥῆμ' ἕκαστον, ἀλλὰ σὺν τοῖσι θεοῖς
Ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
Εὐ. Ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; Αἰ. ἑνὸς μόνου.
Ποιεῖς γὰρ οὕτως ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν,
Καὶ κῳδάριον καὶ ληκύθιον καὶ θυλάκιον,
Ἐν τοῖς ἰαμβείοισι. δείξω δ' αὐτίκα.
Εὐ. Ἰδοὺ σὺ δείξεις; Αἰ. φημί. Δι. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
Εὐ. Αἴγυπτος, ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
Ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
Ἄργος κατασχών. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον; οὐ κλαύσεται;
Λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.

Καθαπτὸς

Crasimides
Thrasyllus
Pericles
Aristocrates
Diomedo
Duces q apud arginusas pugnauerint.

Εὐ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
Καθαπτὸς ἐν πεύκαισι Παρνασὸν κάτα
Πηδᾷ χορεύων. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
Εὐ. Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
Τὸν πρόλογον οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς οὐκ ἔχει βίον,
Ἢ δυσγενὴς ὤν. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Εὐριπίδη. Εὐ. τί ἐστι; Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.
Τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ.
Εὐ. Οὐδ' ἂν μὰ τὴν Δήμητρα φροντίσαιμί γε.
Νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
Δι. Ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον κἀπέχου τῆς ληκύθου.
Εὐ. Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπὼν
Ἀγήνορος παῖς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν, ἀποπρίω τὴν λήκυθον,
Ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν. Εὐ. τὸ τί;
Ἐγὼ πρίωμαι τῷδ'; Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.
Εὐ. Οὐ δῆτ', ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν,
Ἵν' οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν

ἵνα. ubi

ληκύθιον in interprete

Θοαῖσιν ἵπποις, Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
Ἀλλ' ὦ γαθ' ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ.
Λήψει γὰρ ὀβολοῦ, πάνυ καλήν τε κἀγαθήν.
Ευ. Μὰ τὸν Δί' οὔπω γ'· ἔτι γάρ εἰσί μοι συχνοί.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς, Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Ευ. Ἔασον εἰπεῖν πρῶθ' ὅλον με τὸν στίχον.
Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
Θύων ἀπαρχάς. Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσε.
Δι. Μεταξὺ θύων, καὶ τίς αὔθ' ὑφείλετο;
Ευ. Ἔα αὐτὸν ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
Ζεὺς ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο.
Δι. Ἀπολεῖ· ἐρεῖ γὰρ ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ' ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου,
Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
Ἀλλ' ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τράπου.
Ευ. Καὶ μὴν ἔχω γ' ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
Μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ' ἀεί.

σαι. λέγει δὲ τοῦτο, ἐπειδὴ συνεχῶς ἐκεῖνος, ληκύθιον ἀπώλεσεν. τὸ δὲ πρίωμαι, ἴσον τοῦ ὠνήσωμαι.
Θοαῖσιν ἵπποις. τὸ λοιπὸν τοῦ ἰάμβου, οἰνομάου γαμεῖ κόρην. ἐξ ἰφιγενείας τῆς ἐν ταύροις ἡ ἀρχὴ αὕτη.
Ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ. ληκύθιον αὐτῷ ἀπόδος. ἀντὶ τοῦ ἀπολομένης. τὸ λέγει δὲ, λήψει γὰρ ὀβολοῦ πάνυ καλήν. διὰ τούτων δὲ ὁ διόνυσος ἐμφαίνει, ὡς ἐπειδὴ ἐν τοῖς προλόγοις τοῖς σοῖς ἀποδίδοται ἡ λήκυθος, ὥσπερ ὀφείλεις αὐτὴν ὀφείλ' αἰσχύλῳ. οὐκοῦν ἀγοράσας ταύτην ἀπόδος αὐτῷ.
Οἰνεὺς ποτ' ἐκ γῆς. ἐστὶ μὲν ἐκ μελεάγρου μετὰ ἱκανὰ τῆς ἀρχῆς. ἡ δὲ ἀρχὴ τοῦ δράματος· καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα πελοπίας χθονός. τὸ δὲ λεῖπον τοῦ στίχου· οὐκ ἔθυσεν ἀρτέμιδι. οἰνεὺς δὲ τῶν αὐτοῦ εὐφορήσας ἀπαρχὰς πᾶσι θεοῖς θύσας, ἀρτέμιδι οὐκ ἔθυσεν. ἡ δὲ ὀργισθεῖσα σῦν μέγαν ἐπὶ τῆς χώρας αὐτοῦ ἀφῆκεν, ἵνα ταύτην λυμαίνηται. ὅθεν τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς ἑλλάδος πάντας συνεκάλεσεν. καὶ τῷ κρατήσαντι τὸ θηρίον τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ὑπέσχετο. συνελθούσης δὲ μετὰ τῶν ἀριστέων ἀταλάντης τῆς σχοινέως, κοινῇ τὸν κάπρον περιέστησαν ἀπαρτισθέντες. ἐπεὶ δὲ τὸ δέρας τῇ ἀταλάντῃ πρώτῃ τὸν κάπρον τοξευσάσῃ ὁ μελέαγρος χαριζόμενος ἔδωκε, καὶ οἱ πρὸς μητρὸς αὐτοῦ θεῖοι, ἀγανακτοῦντες, ἐπεὶ ἀριστεῖα γυνὴ λήψεται, τὸ δέρας τῆς ἀταλάντης ἀφείλοντο, ὑπὸ δὲ μελεάγρου ἐφονεύθησαν, ὀλίγον ὕστερον καὶ αὐτοῦ, τῆς μητρὸς ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν ἀδελφῶν λυπηθείσης καὶ ἀναψάσης τὸν μοιρῶν δαλὸν, ἀποθανόντος. Πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω. εἰς ὃ μέλλω λέγειν, εἰπάτω τὸ ληκύθιον. ἀκόλουθον τῷ μὲν ἐπὶ προστακτικοῦ, τὸ εἰπάτω, ὡς λεγέτω. τῷ δὲ εἶπον, εἰπάτω. ὡς γράψον γραψάτω. Ζεὺς ὡς λέλεκται. μελανίππης τῆς σοφῆς ἡ ἀρχή. Ἐρεῖ γὰρ ληκύθιον ἀπώλεσεν, πεποίηκε τὸν διόνυσον, ὥσπερ ὑφαρπάζοντα τὸν λόγον. Ὥσπερ τὰ σῦκα. σῦκα λέγει, τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλούμενον. Ἄλλως. τὰ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν συκώματα λεγόμενα, σῦκα ἔφη. Τράπου. τοῦτο ἢ πρὸς τὸν αἰσχύλον δι' εὐριπίδην ἢ πρὸς εὐριπίδην δι' αἰσχύλον. εἰ καὶ εὐριπίδης τὸν λόγον προήρπασε. τὸ δὲ ταὔτ' ἀεὶ, ἀντὶ τοῦ ταὐτά. διὰ δὲ τὴν συναλοιφὴν ἀναβιβάζεται ὁ τόνος. ὃ δεῖ δὲ περισπᾶν, ὡς ἐν τῷ πλούτῳ εἴρηται.

Euripi | Euripi | Meleagri historia | Euripi | animadverte nota

Τί ποτε

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται;
Φροντίζειν γὰρ ἔγωγ' ἔχω,
Τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει
Ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
Καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-
σαντι τῶν ἔτι νῦν ὄντων.
Θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ
Μέμψεταί ποτε τοῦτον
Τὸν βακχεῖον ἄνακτα,
Καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.
Ευ. Πάνυ γε μέλη θαυμαστά· δείξει δὴ τάχα.
Εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
Δι. Καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων λαβών—

ΔΙΑΥΛΙΟΝ ΠΡΟΣΑΥΛΕΙ.

Ευ. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων

Τί ποτε πρᾶγμα. κορωνὶς καὶ ἔκθεσις χοροῦ ἐπῳδικὴ διὰ τὸ κεῖσθαι μετὰ τὴν κορωνίδα. ἐνίοτε δὲ καὶ μετὰ τὴν διπλῆν ὡς πολλάκις εἴρηται. ἐκ κώλων ἀντισπαστικῶν τῶν μεμιγμένων τοῖς διϊάμβοις καὶ διτροχαίοις δέκα. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ πεντασυλλάβου ἀντισπάστου ὃ καλεῖται γλυκώνειον. τὸ δεύτερον ἐκ παίωνος τετάρτου καὶ διϊάμβου ὅμοιον. τὸ τρίτον τῷ πρώτῳ πεντασυλλάβου καταληκτικόν. τὸ τέταρτον ἐκ διτροχαίου καὶ τοῦ τρίτου τρίτου ἀκατάληκτον. τὸ ε΄ ὅμοιον τῷ β΄. τὸ ἕκτον ἐκ διτροχαίου καὶ τοῦ τρίτου πρώτου. τὸ ζ΄ ὅμοιον τῷ β΄. τὸ καταληκτικὸν ἐκ διτροχαίου καὶ βακχείου ἢ ἀμφιβράχεος. τὸ θ΄ ὅμοιον τῷ ϛ΄. τὸ ι΄ ὅμοιον τῷ ὀγδόῳ. ἑξῆς ἐν ἐκθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, γ΄. ἑξῆς ὑπόθεσις κῶλον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ διαύλιον προσαυλεῖ ὅπερ κατὰ παρεπιγραφὴν τίθεται, ὥσπερ καὶ τὸ αὐλεῖ τις ἔνδον καὶ ἄλλα πολλά. φασὶ δὲ διαύλιον λέγεσθαι ὅταν ἡ συχνὰς πάντων γινομένης ἔνδον ὁ αὐλητὴς ᾄσῃ ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μεσοστροφῆς, κορωνίς. τοῦ δὲ συστήματος παραγραφή. Τὸν βακχεῖον ἄνακτα. τὸν αἰσχύλον. οἷον τὸν ἄριστον μελοποιόν. τὸν ὥσπερ ἐκβακχεύοντα ἐν τῇ ποιήσει. ὁ γὰρ εὐριπίδης ἔρχεται ἐπὶ τὰ μέλη αὐτοῦ. Εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα. εἰς τὸ αὐτὸ τέλος περικοπτόμενα πάντα. ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος εἶπεν, ἀπώλεσεν ληκύθιον τοῖς προλόγοις. οἷον ἀποφθερῶ. Καὶ μὴν λογιοῦμαι. ἀριθμήσω. ψηφίσω. ἐπεὶ προεῖπεν εὐριπίδης εἰς ἓν συγκεφαλαιώσομαι αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη. ἐρατοσθένης δὲ, τῶν ψηφιστικῶν τινὰς γράφειν, τῶν ψήφων λαβὼν, ἵνα καὶ τὰ πεπλασμένα δράματα ἐν οἷς τὸ παρὰ πᾶν τοῦτο ἠγνόηται, δοκῇ μὴ σεσολοικίσθαι. Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ. τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβεων πρὸς ἀχιλλέα αἰσχύλος πεποίηκεν. ἔστι δὲ ἐκ μυρμιδόνων. προφέρει δὲ εὐριπίδης εἰς γέλωτα ἄλλα ἐξ ἄλλων δραμάτων συναγαγών. διὸ καὶ ἀσαφῆ μίαν ἁρμονίαν οὐκ ἔχοντα. οὐκ ἄρα τὰ μὴ ξυνετὰ ζητητέον. ἀνδροδάϊκτον δὲ τὴν ἀνδρῶν φόνον ποιοῦσαν. τὰ δὲ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀλλοιόστροφα ὡς ἡφαιστίων φησίν. ὅσα πάντως διαιρεῖται ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον. ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπαρτισθέντα. ἔστι δὲ τῆς μὲν ᾠδῆς ταύτης τὰ κῶλα ἀναπαιστικά, ἑπτὰ ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς συλλαβὴν, ὃ καλεῖται αἰολικόν. διὰ τὸ ἴαμβον ἔχειν τὸν πρῶτον πόδα. τὸ δεύτερον καὶ τὸ ἕκτον δίμετρα ὑπερκατάληκτα. τὸ γ΄ πενθημιμερές. τὸ τέταρτον ἐφθημιμερὲς ὃ καλεῖται ὡς εἴρηται προοιμιακόν. ἐπὶ τῷ τέλει παραγραφή. τοῦ δὲ συστήματος τὰ κῶλα ὅμοια πέντε. πλὴν τοῦ τετάρτου τῆς δευτέρας ᾠδῆς ὁμοίως ἐφθημιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει παραγραφή. τῆς δὲ ἑξῆς ᾠδῆς τὰ κῶλα ἕξ. τὸ πρῶτον δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ β΄ ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές. τὸ γ΄ καὶ τὸ ϛ΄ ὡς τὸ β΄ τῆς ἄνω ᾠδῆς.

Diaulion | Eratosthe | Aeschylus in myrmidonibus | Hephestio | i. quae pervenire non debemus

ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον
τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.—
ΔΙ. Δύο σοι κόπω Αἰσχύλε τούτω.
ΕΥ. Κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως
πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ΔΙ. Τρίτος Αἰσχύλε σοι κόπος οὗτος.—
ΕΥ. Εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι
δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
κύριός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτος
αἴσιον ἀνδρῶν.
ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.—
ΔΙ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.
ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ.
ΕΥ. Μὴ πρίν γ' ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
ΔΙ. Ἴθι δὴ πέραινε, καὶ κόπον μὴ προστίθει.
ΕΥ. Ὅπως Ἀχαιῶν δίθρονον κράτος Ἑλλάδος ἥβας

τὸ α' δακτυλικὸν πεντάμετρον· ἔστι ἢ κῶλον ἐκ χοροῦ ὡς ἀνέγνων ἐν Ἀγαμέμνονι δραματικῷ Αἰσχύλου· τὸ β' ὅμοιον δίμετρον· ἔστι ἡ μιμέλος ἐνταῦθα· τὸ γ' πλήθ' οὐδὲν αἴσιον ἀνδρῶν· ἐκ τε λείων· ὅπερ ἐφθημιμερές ἐστι· τῶν τῷ τέλει παραγραφος· ἐξῆς δὲ σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν δίμετρων ἀκαταλήκτων ιε'· ἐπὶ τῷ τέλει παραγραφος ὅμοιοι οἱ ... περαίνει.

Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον. ἐκ τῶν αἰσχύλου ψυχαγωγῶν. προφέρει δὲ οὐκ ἐφεξῆς τὰ αὐτὰ μέλη αὐτοῦ. ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἄγει ἀγωγὸν καὶ τὸ λέγει τὸ ἰὴ κόπον ἐκ ... ἐκείνων τῶν στίχων ὃν τοῦ φθειρῶν χαλοῦ.

Κύδιστ' Ἀχαιῶν. ἀείσαρχος καὶ ἀπολλώνιος ... ἐκ τοῦ τιμαχίδας δὲ ἐκ τηλέφου αἰσχύλου. ... σὺν ...

Εὐφημεῖτε μελισσονόμοι. οἱ δὲ ἀπὸ ... τῆς πόλεως ... τῷ τέλει. ἰὴ κόπον. τινὲς ἀξιοῦσι τὸ ἰὴ ... ὅταν ... ὕμνῳ ... ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις. Ὅσιον κράτος ... αἴσιον ... τὸ ὅσιον ... Ἀγαμέμνονος αἰσχύλου. βουβωνιῶ. φλεγμαίνοντος βουβῶνας. Στάσιν μελῶν. στάσιμον μέλ... οἱ χορευταί. Ἐκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων. τιμαχίδας γράφει ... ὀρθίῳ νόμῳ ... αἰσχύλος ... μέλος.

Ὅπως Ἀχαιῶν. ἐφθημιμερὲς ... τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς· τὸ β' ἀνάπαιστικὸν ἐφθημιμερές· τὸ α' δακτυλικὸν πενθημιμερές· τὸ ε' φερεκράτειον· τὸ ζ' τρίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ η' δίμετρον· τὸ ι' ὅμοιον ... ἰσόμοιον τῷ β'· τὸ ιβ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ... ἑφθημιμερὲς δὲ τροχαϊκὸν ... τῷ τέλει παραγραφος· τὸ δ' ἐφύμνιον δίμετρον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον ... αἰσχύλου ... δίθρονον δὲ κράτος ...

ἀνάπτ

τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ.
Σφίγγα δυσαμεριᾶν
πρύτανιν κύνα πέμπει.
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ.
σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
θούριος ὄρνις.
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ.
κυρεῖν παρασχὼν
ἰταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις.
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ.
τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι.
τοφλαττοθρατ τοφλαττοθρατ.—
ΔΙ. Τί τὸ φλαττοθρατ τοῦτ' ἐστίν; ἐκ Μαραθῶνος, ἢ
πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη;
ΑΙ. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
ἤνεγκον αὔθ', ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν Φρυνίχῳ
λειμῶνα Μουσῶν ἱερὸν ὀφθείην δρέπων.
οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων,
σκολίων Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων,

ἀνάπτου. Τοφλαττοθρα. τὸ φλαττοθρατ ... ζει ὡς ἀσύνετον ... σημαίνουσι ... διορθωτῶν ... λον τοῖς τοιούτοις ἐν τοῖς μέλεσι προσθέσεις. Σφίγγα δὲ δυσαμεριᾶν. τὴν ... ἐκ θηβαίοις φανεῖσαν ... ἰκοφιστ... αἰγύπτιος ... ὄρνις ... τύχη ... ἀγαμέμνονος ... Ἰταμαῖς κυσὶ. τοῖς ἀρπαλέοις ... σαφῶς ... Τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι. τιμαχίδας φησὶ ... ἀπολλώνιος δὲ φησιν

ἐκ θρηνώδους αὐτὸ εἶναι. Τί τὸ φλαττοθρατ. σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερὲς στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιε'· ἐπὶ τῷ τέλει παραγραφος. Ἐκ Μαραθῶνος. ἐπεὶ ὁ φλέως ... ἐν Μαραθῶνι ... τὸ φλαττό ... ὡς ... Ἱμονιοστρόφου. ... ἱμονία ... ἱμαῖον. Καλλίμαχος ... Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ ... μετῆνεγκα ... Φρυνίχῳ ... Σκολίων ... μελῶν ... παροινίων ... τιμοκρέων δὲ ὁ ῥόδιος ... ὤφελες ὦ τυφλὲ πλοῦτε μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆμεν ... περικλέους ...

ο ιιιι

ὤφελες ὦ τυφλὲ πλοῦτε
μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ
μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανῆμεναι
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα
διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά

βουβωνιῶ νεφρῶ
... μελῶν ... fit
Aeschyl
Aristarch
Apolloni
Timachidas
Aeschyl
Asclepiades
Aeschyl
Asclepiades
Timachidas
Aeschyl
Timachidas
Apolloni
Callimach
Timocreo rhodii
ut obscu... praete... tte
φλέως
ἱμωνιά
ἱμαῖον
πνεῖμον
ἄνεμα
Paroeniae
Timocreontus cotra pulcherr
Periclis o... tu cotra rentes

Θρηνῶν, χορειῶν. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
Ἐνεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
Λύρας ἐπὶ τούτων; ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
Αὕτη κροτοῦσα; δεῦρο Μοῦσ' Εὐριπίδου,
Πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη.
Δι. Αὕτη ποθ' ἡ Μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
Αι. Ἀλκυόνες αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
Κύμασι στωμύλλετε· τέγγουσαι νοτίοις πτερῶν
Ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι. Αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
Εἱειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
Ἱστόπονα πηνίσματα κερκίδος

[illegible]

Κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας, ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
Πρῴραις κυανεμβόλοις μαντεῖα καὶ σταδίους,
Οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου, βότρυος ἕλικα παυσίπονον.
Περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας. Ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; Δι. ὁρῶ.
Αι. Τί δαί; τοῦτον ὁρᾷς; Δι. ὁρῶ.
Αι. Τοιαυτὶ μέντοι σὺ ποιῶν, τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν,
Ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης μελοποιῶν;
Τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
Τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
Ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς ὄρφνα, τίνα μοι δύστανον
Ὄνειρον πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς, Ἀΐδα πρόπολον,
Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα, μελαίνας νυκτὸς παῖδα,
Φρικώδη δεινὰν ὄψιν, μελανονεκυείμονα,
Φόνια φόνια δερκόμενον, μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
Ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε,
Κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
Ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω. Ἰὼ πόντιε δαῖμον,
Τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι, τάδε τέρατα θεάσασθε.
Τὸν ἀλεκτρυόνα μου ξυναρπάσασα φρούδη Γλύκη.
Νύμφαι ὀρεσσίγονοι, ὦ Μανία ξύλλαβε.

[illegible]

Dicearchus — Aristoxenus — Phyllis — Didym — Pherecrates — Asclepiades — Euripi — tempestatem — animal marini — Cyrene meretrix famosa cognomine ...

ὦ μανία ξύλλαβε

ὁ δὲ, ἐγὼ δὲ τλάμων, πρὸς
ὁ φρένα λύκη, ἔχει τὴν ἀ
κολουθίαν. λυκοφαῖος δὲ ἑωθι
νὸς κυνέφασ ἢ γλυκόφῶς.
Εἰσάπαυ φέρουσα πάλιν
ἐπὶ πενίαν καὶ μικροπρε
πειαν αὐτὸν καμῳδεῖ. δηλοῖ
δὲ ἅ ὅτι σὺ τοῖς μέλεσι δὸς
τὰ τοιαῦτα λέγει. διερεῖ
δηλος. ἀνεπέπατ' ἀνεπεπα
τω. τὰ λοιπά. Ἀλλ' ὦ κρῆ
τες ἰδηλ. ἐμόν) ἐν ζοῖσι αἰγα
κὶς ἐνερήτη, ἰδη ἐστὶν ὡσ ἅ
ὁλυκόφρων φησίν· ἐπὶ δὲ
ἐμπρήτην ἤγουν λέγουσα,
διὰ τοῦτο λέγει ἰδηλ τέκνα
τὰ ὀξὰ λαβόντες ἐπαμύ
νατε. δήκτυναν δὲ λέγει
τὴν ἄρτεμιν διὰ ταῦτα·
ἐπειδὴ τῶν κυνηγετῶν ἐστὶ τὸ
δήκτυα φέρειν. ἐφορος δὲ
κυνηγιάσ' ἡ ἄρτεμις. φασὶ
δὲ ὅτι νύμφης τινὸς βρετομάρ
τυς καλουμένη θηρεύουσα
ποτὲ διὰ τύους τισὶ κατὰ
τύχην ἐνέπεσε. καὶ ὑπ' αὐτῆ ἄρ
τεμιδος ῥυθεῖσα, δηκτύν
νης ἀρτεμιδος ἱερὸν ἱδρύ
σατο. ἑκάστην δὲ καὶ ἄρτεμ
μιν ἡμέραν τὴν αὐτὴν φασιν
οἱ ἡ ἄλλην ἅ ἄλλην. ὡς ἰμὰν
παῦθε. ταῦτα ἡ παρὰ τὰ
ἐκκριτῶν δυειπίδου.
Κυνίσκας τὰς λύπας. ὡσ Φι
φίαλας καὶ φιαλίσκας.
Γοργόπους δὲ αὐτὰ τὰ δι-
ωλᾶς. Τὸ γὰρ βαρος
πρὸς φασιν, ἐως ἂν ἐμ
θάδε τὸν αἰχμὴν λείπῃ·
τὰ δὲ ἔξω τὸν δόμυσον.

Ἐγὼ δὲ τἀλαινα προσέχουσ' ἔτυχον·
Ἐμαυτῆσ ἔργοισιν,
Λίνου μεσὸν ἄξακτον.
Εἰφθλίαυσα χερῶν·
Κλωζῆρα πρὶ οὖσ' ὡσ κνεφαῖος
Ἐς τὼ ἀγοραν φέρουσα ποδοίμαν.
Ὀδὰν ἑπατὰν ἑπατὰς αἰθέρα
Κυφοτάτας πτερύγων ἀκμαῖς.
Ἐμοὶ δὰ χἀ χαλκατίλιστον
Δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' μμάτων.
Ἔβαλον ἔβαλον ἀτλάμων.
Ἀλλ' ὦ κρῆτες ἰδηλ τέκνα,
Τὰ τόξα λαβόντες, ἐπαμύνατε
Τὰ κῶλα τ' ἀμπάλετε κυκλόμυοι
Τῶ οἰκίαν βάμα δὲ
Δίκτυνα θεὰς ἄρτεμις
Καλὰ, τοὺς κυνίσκας
Ἔχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων
Παντα χῶρου θ' ὁδίος
Δι πύρους αἰέχουσα λαμπάδας.
Ὀξυτάταν χερῶν ἑκάστη
Παράφλογον εἰσ γλύκης. ὁ δ' ὡς
<Εἰσελθοῦσα φωράσω.>
Δι. Παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν.
Αἰ. Κἀμοὶ γ' ἄλλις.
Ἐπὶ τὸν σταθμὸν γὰρ ἀγχεῖν βούλομαι.
Ὃς περ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνος.
Τὸ γὰρ βάρος μὲν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
Δι. Ἴτε δῶρον νυν. εἰσὶ γὰρ γεδεῖ καὶ τοῦτό με

Ἀνδρῶν πρίν γ' ἂν τυρὸν ὠνήσασθ' ὑμῶν τιχνῶν.
Χο. Ἐπὶ πόρου ἰὼ δεξιοί. Τοῦ γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
Νεοχμὸν ἁρπάζει πλέων. Ὅτου ἂν ἐπενόησεν αὖ;
Μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδὲν εἶπον
Ἐλεεῖ μοι τῶν ὠνητῶν
Ἐπεσθόμ' ἀλλ' ὦ μιμνᾶτ' Ἀνυτὸν αὖ τὸν ληρεῖν.
Δι. Ἴθι νῦν παίσασθον παρὰ τὸν πλάστιγγ'. Αἰ. ἰδού.
Δι. Καὶ λαβομένω, τὸ ἐμὸν ἑκάτερος εἶπάτω.
Καὶ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σοφῶν κοκκύσω.
Αἰ. Ἐχόμεθα. Δι. τοῦτο νῦν λέγετον ὦ τὸν σταθμόν.
Εὐ. Εἰθ' ὦ φελάγγιον μὴ δι' ἀπαίθαζε σκάφος
Αἰ. Σ' ἐπερχεῖ ποταμί. Δι. νόμοι τε σοφοφαί.
Κόκκυ μεθεῖτε καὶ πρὸς λύγε κατωτέρω
Χωρεῖ τὸ τοῦ δ. Εὐ. καὶ τί πρὸς τοῦτ' ἔπιον;
Δι. Ὅτε τὸ σθένος ποταμὸν ἐλιοπώλικὸν
Ὑγρὸν πρὸς ὄντα τοῦ πρὸς ὦσπερ πάχνα.
Σὺ δ' εἰσεθήκας τοῦ πρὸς ἐπὶ ῥωμῆ λόγου.
Εὐ. Ἀλλ' ἕτερον εἰ ποιήσω τι, καὶ τίς ἐστί τω
Δι. Λάβεσθε τοίνυν αὖθις. Εὐ. ἡμὶ δού. Δι. λέγε
Εὐ. Οὐκ ὀξὺ πεσθῆς ἱερὸν ἄλλο πολιὸ λόγῳ.
Αἰ. Μόνος θεῶν γὰρ θαύματος, οὐδὲ ὥρων ἐρᾷ.
Δι. Μεθεῖτε. μεθεῖτε. καὶ τὸ τοῦ δ' αὖ ῥέπει.
Θαύμαστον γὰρ εἰσέθηκε βαρύ ταυτονὶ κακῶν.
Εὐ. Ἐγὼ δὲ πεσθῶ γ' ἔπος ἀλλ' εἰρήμονον.
Δι. Πόθεν δὲ κοὖφον ὄντ' ἐκεῖ νῦν οὐκ ἔχον.
Ἀλλ' ἕτερον αὖ ζητεῖτε τὸ βαρυσάθμων
Ὅτι σοι καθέλξει καρτερόντε καὶ μέγα.
Εὐ. Φέρε πρὸ τριοῦρ δῆτα μὰ σὲ φράσω

Τυροπωλῆσαι. πρὸς δ' τὸν σε
θμὸν ἐπωλεῖτο τυρός. Μὰ
τὸν. ἐλλειπικῶσ ὀμνύει
ὃ οὕτω ἔθος ἦν τοῖς ἀρ
χαίοις, ἐνίοτε μὴ προστιθέ
ντες τὸ θεόν· ὑλαβέας δὲ χά
λκεον ἐκάθευδον δὲ τοῖς τοιού
τοις ὄρκοις χρῆσθαι, ἐπιφθο
μιζόμενοι. ὥστε ἐπεὶν μὲ
μὰ τὸν. ὅμοια δὲ μηκέτι
προσθεῖναι. καὶ πολλάκις ἂν
πρὸ τοιούτῳ κεχρῆσθαι. λέ
γει δὲ, οὐκ ἂν ἐπειθόμην. ἃ
δὲ ἐπισμοὶ ἐλεγεῖ ἐστὶ τοῦ
πράγματος τυχόντων. τὸ δὲ
ἐστὶ τυχόντων, ἀντὶ τοῦ σω
ληθέντων ἢ ἐσταλτικῶσ.
Ἐστὶ πορροιὸν δὲ ξυροὶ μορφὴ σ
καὶ εἴδησις μέλους χρου
προφδικὴ διὰ τὸ προτιθε
σθαι φλυαρωνίδου ἐκκω
λων προσκόπων ἐστιμεμι
μημένων χορείοις ἢ ἰάμβοις
ἢ ὧν τὰ γ ἐφθημιμερῆ. Τὰ
δ' ἄλλα δίμετρα ἀκαταλήκ
τα πολλὰ δὲ τελευταία ἰθυ
φαλικὰ ὄντα. ὧν ὧ πλάγκο
φωνὶς. Ἴθι νῦν πεῖσθον.
λυρωνὶς ἐπεραίσιόντων τῶ
ὑποκειμ. οἱ δὲ στιχοὶ ἰαμβι
κοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι
ρι. ὧν τελευταῖος νὴ τ' δία
δ' ἀχθομαι τῇ πράγματι.
ἐπὶ πρὸ τέλει κορωνίς.
Γαρὰ τὸ πλάσιγξ. πλὰ τοῖσ
λειπομένοις ζυγίοις. τὸ δὲ χῶ
μα ἀπικόν. ὡς τὸ χέρνητο πόλις καὶ νὴ τὸν σω. πλάσιγξ δὲ τὸ κατηρτισμένον τοῦ ζυγοῦ μέ
ρος. ὧ ἐπιτίθεται τὰ ζυγά. Κοκκύσω. συρίσω. σύνθημα δὲ ἦν ἀλιέως τρυγόσι βοήσω. τὸ
δὲ εἰ τῷ φιλεργὸν ἀρχὴ τοῦ μηδέ ἀσχολίας ἕνεκα δυειπίδου. Βάτραχοι ὑπὸ βοῶν ἱκαταπατούμενοι ἐστὶ, ἐπὶ φ
λοκλέπτου αἰχμάλωτος. Ἐλεοπώλικὸν ὡσ οἱ τὰ ἕλεα πωλοῦντες, ἐρέχουσιν αὐτὰ ἵνα βαρύνωσιν αὐτῆς
σταθμῶ. τὸ δὲ ἐκεῖσι πεῖθος ἀντὶ τοῦ πειθῶ χρῆμα νοῦν ἔχον φησὶν. ὅτι τὸ πείθειν
πολιτικὰ ἱστροφιλόσοφον ἀπάγουσα τοὺς ἀκούοντας ἢ ὀρθῆς εἰωθότας αἰσχύλ.

Βέβληκα χιλιοὺς· ἀρίστα ρ-
χος φησὶν ἀδιαστόπως τοῦτο
προφέρεσθαι· ὡς δύο ἱστία δύο
πεπομηκότος κυβιστῶντας
ἐντὸς τηλίφως οὖσα περιέ-
λε· μὴ ποτοῦ ἐκείθεν ἰών.
μᾶλλον δέ, ἐχεθυακὸς αὖ
ἔη ἀεὶ σοφάνης· οὐ δέ γε τὸν
δύο ἱστίων τοῦτο προφερό
μενον· ἀλλὰ τὸν δύο νοῦν
χαλινάζοντα· τινὲς δέ ὅτι ἐν
τῷ φιλοκτήτῃ ἰὼν ὁ τόπος·
οἱ δὲ ἐν τῇ ἰσμηνίᾳ τῇ ἐν
αὐλίδι· ἐμφαίνει δὲ καὶ δύ
πολιν τοῦτο εἰδώς· ἀπο
φθαρεὶς δὲ δύο μύριοι ἐτέτ
ταρα· τοῦτο δὲ δύο νοῦσον ὑ
ποβάλλει αὐτῷ χαλινάζων·

Ἄλλως· ἐκ μυρμιδόνων· περί
ηλιε γὰρ αὐτοὺς κυβιστῶν
τας· ἔθος δὲ τοῖς κυβεύου
σιν οὕτω λέγειν· β· δ· γ·
ε· τοῦτο δὲ λέγει ὁ δύο νοῦσος
δεικνὺς ὡς αἰσχύλος νενίκη
κε· τὸ δὲ σοφοκλέους, ἐκ
μελετάγρα· τὸ δὲ ἐφάρμα
τος γὰρ ἅρμα ἐκ πλαύκου
ποτνιεὺς αἰσχύλου· τὸ ἦ ἄξη
πότ' ἦν ἔπειν ἐκ μετα-
φορᾶς τῶν καλαιστῶν, ἐκεῖ
νοι γὰρ ἀπὸ τῶν τοὺς αὐτὶ
πάλους μιλῶσιν. Ἐλαγον αἰγύπ
τιοι· πεντηκοντόρων μέμνηται·

Κηφισοφῶν· καὶ δὰ τοῦτον δηλοῖ πάλιν, χρόνου τὸ σωφρονέστερον· ὡς ὁ κηφισοφῶν σωτηρίᾳ τὰ
δράματα· καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ εἶχεν. Ἄλλως· οὐχ ὡς μόνον συμποιοῦντος αὐτῷ τοῦ κηφι
σοφῶντος τὰ δράματα, αἰδὰ ὡς συνόντος αὐτοῦ τῇ γυναικὶ οἱ δὲ γράφοντες χῶ κηφισοφῶν, εἶναι
δοῦλοι ὄντες αὐτῷ τοῦτον· τὸ τελευταῖον πόδα, σκελάθωσαν εἰ ἡ προσπαραλήγουσα συστέλλεται·

Τὸν μὲν ἡγοῦμαι σοφὸν· σοφὸν μὲν, διεστῶσιν λέγει· ἡδέως δή, πρὸ αἰσχύλῳ· ὅτως ἀείσεται ρχος· αἱροῦσι δὲ
τὸ σαφέστερον ἢ ἐκατέρωσιν ἐρεῖν· ⊙ μάλιστα, ὅτι καὶ δύο νοῦς ἦν ἐν ἀρχῇ προεῖπεν· Οὐδὲν ἄ
ρα πρὸς ἄξιον· ἀπλῶς μὲν τὰ πολλῶν ἐνταῦθά φησι τοὺν ἀπὸ πρόσωπα σὺν τῇ σκηνῇ, δ' τινὲς ἢ τὰ χορ-
Τοῦ, χαίρειν· δηλοῖ αὖ πρόσωπον τὸ τὰ χαίρειν· ἀλλὰ δὴ οὐ νοῦς ἐαυτῷ αὐθυπ φέρει. Πρῶτον μὲν οὖν πρὸς
ἀλκιβιάδου· πρὸ τῆς δευτέρας λέγει αὐτοῦ ἀπεχωρήσει ἦν ἐκὼν ἐφυτε. κατελθὼν μὲν ἐπὶ αὐτιπέν-
πρὸ σικελικὰ τῷ βαζάχων· διὰ τὸ πιστεῦσαι αὐτοκόχω ᾧ κυβερνήτῃ, τὸ ναυτικὸν ἢ ἡττηθῆναι ὑπὸ λυ-
σάνδρου

ἀνθυποφόρα. Unde dicitur anthypophora

Βάζαχοι

Γνώμιον ἑκάτερος ἡ πόλις γὰρ δυσοικεῖ·
Αἰ· Ἔλεξε δ' ἆρα περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμιν, Δι· τίνα;
Ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βάλλεται δ' ἔχειν·
Ἀλλ' ὅ, τι ποεῖτον, εἴπατον τύραννον εἶναι·
Εὐ· Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
Βραδύς· πέφυκε· μᾶλλα δ' ἐς βλάπτην ταχύς·
Καὶ τῇδε μοι μαὐτῷ, τῇ πόλει δᾶμ' ἤχανον·
Δι· Εὖ γ' ὦ πρόεισιν· σὺ δὲ τίνα γνώμιν ἔχεις·
Αἰ· Οὐχὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
Μᾶλλον μὲν λέοντα μὴν πόλει τρέφειν
Ἢ δ' ἐκτραφῆτις, τοῖς πρόσθεν ὑπηρετεῖν·
Δι· Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως ἔχω·
Ὁ μὲν, σοφῶς γὰρ εἶπεν· ὁδ' ἕτερος σαφῶς·
Ἀλλ' ἑτέραν γνώμιν ἑκάτερος εἰπάτω·
Περὶ Φυλῆς ἥντιν' ἐχρῆν σωτηρίαν·
Εὐ· Εἴ τις πεπρώκασι κλεόκριτον κἰνησίαν·

πόλεως· κατελθὼν δ' ὕστερον ⊙ ναύαρχος κἀπέπεμψε σὺν τῷ στρατῷ τὸ ναυτικὸν αὐτοῦ χω· οὗ ⊙ ὑπὸ λυ
σάνδρου ἡττηθέντος, Φοβηθεὶς ἀλκιβιάδης μετεχώρει πρὸς λακεδαιμονίους· οὓς ⊙ πείθει ἀθηναίοις
ἐπιτειχίσαι δεκέλειαν· ἡ δεκέλεια χώρα ἐστὶν ἀττικὴ ἰδίως τις χαθεῖσα μεγάλου κινδύνου ἀθηναίοις μὴ
δυναμένοις ἄξελθεῖν· Γοθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δ' πεπρᾶτα ἰδίᾳ τῷ ἴωνος φρουρῷ· ὅσον ἡ ἐλένη πρὸς τὸν ὀδυσσέα
φησί· σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δ' βάλλει τε μιλῶ· ὁ δὲ λόγος, ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον· δι' ἃ πρὸς τὰ κακά· ἐχθαίρει δὲ
ὡς τυραννικὸν ἢ ὡς ἐπὶ λακεδαιμονίοις χωρήσαντα· Μισῶ πολίτην· αὐτὴ δ' ἐκ τοῦ ἴωνος φρουρῷ· ὅσον ἡ ἑλένη πρὸς τὸν ὀδυσσέα
δέ χεται καθάπερ ἀλκιβιάδην· χαρακτηρίζει δ' αὐτὸν ἅμα· ταῦτα δέ φησιν ὑβριστικῶς περὶ ἀλκιβιάδου
ὡς ὄντος αὐτοῦ, τοιούτου· βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα· ταχὺς δέ, βλάπτοντος·

Μάλιστα μὲν λέοντα· μάλιστα μὲν μὴ ἀναθρέφειν φρόνημα ἔχοντα· ἐὰν δ' ἀναθρέφῃ μηδὲν ἀγαθὸν
τιθασῶσαι· ὥστε ὁ μὲν δυσκρίτως συμβεβούλευκε μὴ δεῖν· ὁ δὲ αἰσχύλος, τοιαύτην τινὰ διάνοιαν·
ἢ μὴ καταδέξασθαι, ἢ καθαδέξασθαι μόνους, προσωφορεῖν· εἴτ' ἐστὶ, μετὰ τὸ πρῶτον, παρήλαγε φεί·
ὥστε εἶναι τὸ μὲν πρῶτον ὁμολογουμένως αἰσχύλου· τὸ δὲ ἑξῆς, ἄδηλον τίνος· ἢ δὲ διαπίθησε δι' ὃ ἐστὶν ἀπ
φηνάμενον ἢ ὁ δύο νοῦσον αὐτὰ κούφη ἐκείνου αὐτὸς ἢ λέγων· ἢ ταῦτα ἐπεξεργαζόμενος τὸ περὶ αἰσχύλε
λεσμένον· ἢ ὁ χορός· εἴτ' ἐστὶ δι' οὗ δεῖ τὸ τρία, τοῦ αἰσχύλου· πρῶτον μὲν, ἀποφατικῶς λέγοντος·
τὸ δὲ ἑξῆς δύο, μᾶλλα κὠτερον ὑποτιθεμένου· Εἴτ' ἐστὶ πεπρώκασι κλεόκριτον κἰνησίαν· ὁ κινησίας λε
γὸς ὢν· ὁ δὲ κλεόκριτος μοχθηρός· φησὶν δ' ὅτι εἴτις αὐτὸν ἐρῶν κλεοκρίτῳ κινησίαν παραβάλοι,
ὥστε φέρεσθαι μετεωρίσους, συμβήσεται αὐτοὺς ὀλίσθους, αὐροφορήτους γεγονέναι· Ἄλλως·

Εἴτις πεπρώκασι· ὡς λεπτὸς σφόδρα ὢν κινεῖται· καὶ ὡς ξέρος· καὶ ὡς μόλαξ· ἐμνήσθη δὲ καὶ
τοῦ κινησίου ὡς τούτου καὶ τοῦ κλεοκρίτου ὁμοφρονούντων· ἀθετεῖ δὲ τοὺς πέντε ἐφεξῆς στίχους· ἐ-
ὡς τοῦ, ῥᾴνοις κεῖσε τὰ κλέφαρα τῶν ἐναντίων, ἀρίστα ρχος· ὅτι φορτικώτεροι εἰσὶ ⊙ οὗτοι τέλεοι δι' αὐτοῦ τὸ
ὑπεπῆ δύονθ'· ἀπλῶς δ' ἢ ὁ δι' οὗ τὸ αὐτοῦ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐχρῆσθαι· ἐρωμένῃ δ' αὐτῶν ἑκάτερ μιαίνεσθαι
Ἀπολλωνίῳ)·

Andro Callistratus Aristarchus

Decelea

Alcibiades

Cinesias Cleocritus

Aristarchus Apollonius

Timon

Aeschy

Aeschylus

ypti baculi

biades

gens

ochus

Αἰ. Ἰροιγὰρ ἂν πλατίαμὴ τὸν πλάκα.
Δι. Γελοῖον ἀνθρώπου τὸν νοῦν ἔχει τινά.
Εὐ. Εἰ μαχούμενοι ἦλθον, κατιδόντες τὰς ἕδρας
Φαίνοιεν ἐσ τὰς λήκυθους τὰς ὄψεις βλέποντες.
Εὐ. Ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. Δι. λέγε.
Εὐ. Ὅταν τὰ μὲν ἄκρα πίσσα τὰ δὲ μέσα ἀνθρακιὰ γένηται
Τὰ δ' ὀπτὰ τὰ πίσσα τὰ δ' ὠμὰ Δι. ὡσὶ γὰρ μανθάνω.
Αἰ. μαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον
Εὐ. Εἰς τὴν πολιτῶν οἵοισι νῦν πιστεύομεν
Τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δυνχρώμεθα
Τούτοισι χρησάμεθ', ἵνα σωσταῖν μὴν ἀν.
Εἰ νῦν γε δυσχερῆ μὲν ἐν τούτοισι, πῶς
Τὰν ἀντὶ πραττόντων, ὅσα ζοιμεθ' ἄν; q. d. si contraria fa-
Δι. Εὖγ' ὦ πανοῦργε καὶ λάμπλης, ὦ σοφωτάτη φύσις ciamus
Τῶν νῦν ποτ' ἐγὼ τοὺς βύρσης κηφισοφῶν.
Εὐ. Ἐγὼ μόνος τοὺς δοξίδας κηφισοφῶν.
Δι. Τί δαὶ λέγ' σύ, Αἰ. τὴν πόλιν μῶν μοι φράσον
Γρῶν τὸν, τί σι χῆται, πότερα χρῖς χρησῖς; Δι. πρᾷ;
Μισεῖ κάκιστα. Αἰ. τοῖς πονηροῖσ' ἡδέται;
Δι. Οὐδὴ τί κεῖνη, ἀλλὰ χῆται πρὸς βίαν.
Αἰ. Πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
Ἥτις, μὴ τὰ λαῖμα. μὴ τοσοῦτ' ἀξυμφέρῃ.
Δι. Εὕρισκε νησίδ' εἴπερ ἀναδύσεται πόλιν.

Ἐκεῖ φράσομεν αὖ. ἐντεῦθεν
ἐπιθυμῶν ἢ ἀναβιῶναι τὲ
τολέγει. Ἀλλ' ἢ θάδ' ἀνίει
τὰ ἀγαθά. ἀντὶ τοῦ ἀναπεμ
πε. ἀπὸ τὰ τῶν προοιμίων
ἐμοῦ βλέπουσα. δυσχαίνιε
τὰ ἀγαθά. Τῶν γὰρ ὅταν μ
νομίσωσι. τῶν περὶ Ἰλεσσ
νωμῶν λέγ. ἐπὶ τῶν μὲν
ἀτιμίαν ὡσ πολεμίοις ἐπ
ασιν τέμνεσθαι. ἢ καὶ οὐ τέ
μνουσι. τῶν δὲ λακωνιζόν
των περιορῶσιν. Ἀλλ.
Ἐπὶ τῶν περὶ Ἰλέσσ, φέρε
γνώμην. ὃς σωτηρίαν ἐπ
περὶ σῶν τὸν πολεμίαν.
μὴ μάχεσθαι ἢ, τεμνομένης
τῆς ἀτιμίας. Ἄλλως.
τοιαύτην γνώμην καὶ περὶ
κλῆς σωτηρίαν ἐβούλευσεν ἀθη
ναίοις λακεδαιμονίων εἰς
βαλόντων εἰς τὸν ἀτι
μίαν, μέγα βήσασα ἀπὸ

Δι. Τίς οἶδεν εἰ τοῖζήν μῶν ὄζει καθεύδειν
Τὸ πνεῖν ἢ δῆτα πνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδυν;

τοῦ βήματος. ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἔτι τοῖς πράγμασι σωτηρία, εἰ μὴ τὸ κατὰ γῆν μάχεσθαι τοῖς ἀφέντες περιπλεῖν μέλλα λακεδαιμόνα πολιορκεῖν. Πόρον δὲ τοῖς νεῶν. καὶ τοῦτο κλῆ τὸν περικλέους γνώμην. ὃς εἰ ἐβούλευσεν ἀθηναίοις. ἐμβαλόντων λακεδαιμονίων. εἰς τὴν ἀτι μίαν, μὴ ἐξιέναι ἀλλ' ἐᾶσαι τείχους μόνον. αὐτοὺ ἢ δὲ τὰ πολοὶ ἐπεῖναι τῇ λακωνικῇ. τὸν δὲ κῆ γῆν πόρον, ἀπορίαν ἡγεῖτο. τὸν δὲ διὰ θαλάσσης. οὗτον ἡγεῖτο πόρον, ἢ καὶ οὕτως. εἶα μὴν πό ρον ἡγεῖσθαι χημάτων, τὸ ναῦς ὡσ πλείστας ἔχειν. τὸν γὰρ αἰγὸν πόρον, ὃς ἂν ἐξωτῆσ γῆσ ᾖ, τοῦτον ἀπο βίαν νομίζειν. οἷον τὰ θεωρικά. ἢ δικαστικά. ἢ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν ἅπασιν τὸν σε γοῦ τοις πονηροῖς δὲ πᾶσιν, τοῖς μισοῦσι ἀφορᾶσθαι. πρὸς τοῦτον δὲ τὸν γνώμην, καὶ τῷ ἐπιφερόμενῳ ἀπολέσθαι. φησὶ δὲ δοῦναι. τὴν γὰρ δικαστικὴν, αὐτοκαταγνώστους μόνους. ὡς πολλῶν ὄντων τῶν δικαστῶν ἐν τοῖς δικαστικοῖς μισθόν. τοῦτο δὲ πρὸ ποιοῦσιν ἐπὶ τοῦ φανερὸν ὂν ὅτι ὁ μὴ δίκαιος ζῶν ὑμῖν κῆ νοῦν. τοῦτο λαμβάνων ἀποδέχεται. τῇ δὲ ἀληθείᾳ καὶ πρὸ ἀθηναίων ἐμφα νῆ, ὡς δυσιορᾶ φόντων κῆ μισθοῦ πολλοὺς περὶ τὰς δίκας διδόντων. τὸ δὲ κείνοις αὖ τινὲς τὸν πολὺ τῶνα λέγειν ἀξιοῦσιν. αἱρεῖ ἢ τοὺς φίλους. αὐτὶ τοῦ ἐμὲ λαβε. Ἡ γλῶττ' ὁμώμοκε. πρὸ τὸ ὀξίωσα λύγου. ἡ γλῶττ' ὁμώμοκ, ἡ δ' φρὴν, ἀνώμοτος. Τί δαὶ χρεὼν ἦν μὴ. πρὸ τὰ ὀξίολου δυσιπίδου. τὶ δεῖ χρεὼν ἰὼ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκῆ. Τὸ πνεῖν ἢ δεῖ πνεῖν. πρὸ τὰ ἐκφρύξ δυσιπίδου. τὸ ἢ κω δεῖ προσεθήκεσι, ἐπειδὴ καθεύδειν ἔφη. Ἀλλ. τοῦτο ὀξὶ ἀπολύτου δράματος. τίς οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὴ θ) ἢ ἀποθανεῖν τὸ καθεῦδον ἢ ζῆν. ὑπνῶν ἢ τὸ κεῖσθαι. ἀριστοφάνης δ' ἔφησι τὸ πνεῖν ἢ δεῖν τὸ καθεύδ' ἰὼ ὠδῆ). ἀπὸ νικῆ ἢ γοῦν ἐπειδὴ ὀδύνασι ἀδὲν ἕτερ' ἢ μὰ πεῖν ἢ δεῖν πῆ μὴ καθεύδειν σμαλακοῖς σχω

προοι
εκφ βλέπ
δεῦρο ἀνίει
ἀγαθά

puto corrigendum ὦ. ἀϊάχις cographi et transposue syllabas.

Parcius sentia

μασιν οἰκίδιον τὰ ἐκ λωδίων
Μακάριον. κορωνὶς ⊂ εἰσθε-
σις χοροῦ ἐκωμῳδήκη διὰ τὸ
μετὰ τὴν κορωνίδα πεῖ-
σθαι ἐκκλίνων τροχαϊκῶν
ἐπιμιμιμένων χορείοις
⊂ ἰάμβοις ⊖ ἀναπαίσοις
διμέτροις ὀκτωκαίδεκα.
ὧν τὰ μὲν. ἀ. β. γ. η. ι.
ια. ιβ. ιδ'. ιέ. καταλη-
κτικὰ ἐφθημιμερῆ δύ
εισὶ δὲ ἡ λειὸν ἡ ἀλειψία. τὰ δὲ ἄλλα
ἀκαταλήκτικα πολλὰ τὰ
θ'. καὶ τελευταῖον βραχυ-
καταλήκτων ἰθυφαλικῶν
ἐπὶ τὴν τελείαν κορωνίς. λέ-
γει δὲ τὸ πρᾶγμα. ἵνα μα
θεῖν πρᾶγμα. φιλῶ δ' ἐμὲ
δημ. πολλαχοῦ δ' τοὺς συγ
γενεῖς καὶ ἀναγκαίους.
Χάριεν οὖν. ὅτι νῦν πρὸς σω-
κράτην ἐτοιμείαν δηλοῖ. πα-
νεύτριος δέ, ὅλα ταῦτα πε-
ρὶ ἑτέρου σωκράτους φησὶ
λέγειν, τὸν περὶ σεληνὰς
φλυάρων. ὡς δυσεπίθετος.

Πλ. Χωρεῖ τι πρὸς ἐμὲ τῶν λόγων σεῖσον. Δι. τί δαί;
Πλ. Ἵμαξ γ' ἴσως σοφῶς πρὸς γᾶν ἐλθεῖν. Δι. ὦ λέγ' ἐς
Νὴ τὸν Δί'. οὐχ ἁλοῦμαι τῷ πράγματι. ⁊
Χο. Μακαρία γ' ἀνὴρ ἔχων Ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
Γᾶς ἄρα ἦν πολλοῖσι μαθεῖν. Ὅσιόν θ' ὁρᾶν δοκήσας.
Ῥᾴδιον ἄπεισιν οἰκαδ' αὖθις.
Ἐπαΐξαθ' ἐπὶ τοὺς ἐπαΐοντας ἢ τρίς ἀμφὶ σφ'.
Ξυγγενέσιτε φίλοισι. Διὰ τὸ ξυνετὸς εἶναι.
Χάρις ὧν δὴ μὴ σωκράτει γ' ἄκαιθ' ἡμῖν λαλεῖν.
Ἀπόβαλε μουσικὴν τὰ τε μέγιστα τῆς ψυχῆς κτήματ'
Τῆς ἀγωνικῆς τέχνης. Τὸ δ' ἐπίσταμαι τοῖσι λόγοις.
Καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων
Διαξυβολῶ ἀργὸν ποιεῖσθαι.
Παραφρονοῦντος ἀνδρός. ⁊
Πλ. Ἄγε δὴ χαίρων αἰσύλε χώρει.
Καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
Γνώμαις ἀστείαις καὶ σοφαῖς καὶ σοφίσμασιν
Τοὺς ἀνοήτους. πολλοὶ δ' εἰσί.
Καὶ δὸς τουτὶ κλεοφῶντι φέρων

Ἄλλως. Τὸν σωκράτη φησὶ ταῦθα λαλεῖν περὶ. ζῶν γὰρ οὗτος ὡς πολυλόγος καὶ ῥητορεύετο, ὅτι πολλοὺς λόγους ἐν τοῖς ἐρασταῖς καὶ τραπέζαις διεξήρχετο περὶ ἑτέρου σωκράτους φησὶ λέγειν, τοῦ περὶ σεληνὰς φλυάρων. ὡς δυσεπίθετος. εἰ φιλοσοφίας. λέγει οὖν ὅτι καλόν ἐστι, μὴ μεταῦτόν τινα διάγειν ἀφέντα τοὺς ποιητὰς τοὺς οὕτως ὀρθῶς καὶ μετὰ θάνατον ἀναβιοῦν ἀθάνατον διάγοντας. οὗ νῦν αἰσχύλος ἔτυχε. Καὶ σκαριφισμοῖς. σμικροῖς συμμένοις. καὶ συνοῦσι. πρόσω οὐκ ἀνειδέοις οἱ φιλόσοφοι διαλέγονται ἢ οἷον σκαριφισμοὶ καὶ λεπτολογίαι. σκιαγραφίαις. σκαριφεύειν γὰρ τοὺς ζωγράφους ὑπολαμβάνουσι, πρώτους τοὺς γραφομένους διασκιαφήσασθαι ἐπὶ τὸ ἐπιστερνίζειν τὴν ἀρχὴν τῆς γραφῆς. Γραφρονοῦντος ἀνδρός. λέγει τὸ ὄν. ὡς ⊂ τὸ ὁμηρικὸν. εἰδυῖα πεπνῦσθαι. διὰ τὸ ἀεὶ δοκοδόμοι σι λέγει δι' ἀναπαύθαι τὸ ὄν. Ἀγαθὴ χαίρων εἰμὶ ἐσθλὸς ὁ ⊂ ἐπίλογος καλεῖ, ἐκκλίνων δὲ μέτρων ἀναπαιστικῶν ιζ'. ὧν τὰς. ι. α. ιε. ιλ'. ιζ'. ἐφθημιμερῆ. τὰ δ' ἄλλα ἀκαταλήκτα. πλὴ τῶν ιε. μορμέτρων. ἐφελκύσας περιόδου τέλειον ⊂ συνημμένος πρᾴγραφος. Τὸν ἡμέτερα νοῦν πάντως δοίη οἱ αὐτὴν φιλεῖν μᾶλλον διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς εὐσέβειαν. Καὶ δὸς τουτὶ κλεοφῶντι. ἴσως πιχρίνιον δίδωσιν αὐτῷ ὁ πλούτων, πρὸς ἀρχόντην. ἤτοι οὗτος σύμβολον θανάτου. ὡς ξένος δὲ ὁ κλεοφῶν ἰωμῳδεῖται. ἢ ὅτι πέρυσι ὢν ἐμέλλε μετὰ λίγων πεθνηξέναι ὡς ἀρχόντης ἀξιαπαίτητος.

Καὶ τούτοις τοῖσι πρεσβεῖς
Μύρμηκι βόμου καὶ μιχομάχω.
Τόδε δᾶρ ἐχρήσω.
Καὶ φράζου τοῖς τοιχώρυξι ταῦτα
Ὡς ἐμὲ δᾴδιον καὶ μὴ μέλλειν.
Καὶ μὴ τοιχώρυξι κακοῖσι,
Νηὸν ἀπόλλωνος ἄξας αὐτούς
Καὶ συμπατήσας
Μετὰ δᾳδιμάκτου λευκολόφου
Κατὰ γῆς τοιχώρυξ ἀποπέμψω.—
Αἰ. Ταῦτα πρήσω σὺ δὲ τὸν θρόνον
Τὸν ἐμὸν παράδος σοφοκλεῖ τηρεῖν
Καὶ σῴζειν. ἰὼ ἰὼ γέγηρε
Δᾴδιος οἰκοῦμαι. τοῦτο γὰρ ἐμοὶ
Σοφίας κείνων δεύτερον εἶναι.
Μέμνησο δ' ὅπως ὀπανοῦργος αὖ ἦς.
Καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος
Μηδ' ποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
Μηδ' ἀκόνων ἐγκαθεδεῖται. —
Χλ. Φαίνεται. τοιγὰρ μεῖς τοῦτο
Λαμπάδας ἱερὰς χἁμάξας προπέμψωμεν.
Τοῖς τοῦ τοῦτον τοῦτον μέλεσι.
Καὶ μολπαῖς κελαδοῦντες. —
Χο. Πρῶτα μὲν οὐδὲν ἀστεϊστὶ πρὸς τὴν
Κέρος φάος ὄρνυ μολπᾷ. δότε δαΐμονες οἰκεῖαν.
Τὴν τε πόλιν μεγάλων ἀστεϊστὶ καὶ ἀστεϊστὶ νόοις.
Γᾶν χ' ἁμετέραν ἀκέων ἀχέων πανσαμένους εὖ

Καὶ τούτοις τοῖσι πρεσβεῖς τοῖς φορολογεῖς. τοῦτο φησὶ λέγει, τοὺς περὶ πόρου χρημάτων ἐσπραττομένους. ἐπὶ δ' αὖ χρυσίον. ὃ ἐπιστέφουσιν αὐτοῖς. Μύρμηκι βόμου. ὀνόματα ἰνγενικὰ. ἐπὶ τοῦτον εἰκὸς δὲ οὕτω ἐκωμῳδοῦντο οὐ πάντως δὲ ὁ μύρμηξ πρεσβύτερος ἦν. ἀλλὰ δηλοῖ τι ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. οὐ γὰρ ὁμιλομάχος. ἀλλὰ ἤτοι ὁ τραπεζοποιὸς ἢ κλεπτὴς, ἢ ὁ πολίτης. περὶ ὧν προείρηται. τί δ' αὖ εἰκὸς δοῦς, τὰ χρέα ἐπὶ τοῦ ξυμποδίσας ἢ σιωπήσας τοὺς πόδας.
Τοῦ λευκολόφου. εἰκὸς οὗτος ὁ τοῦ λευκολοφίου. οὗ καὶ πολλάκις μέμνηται ἐν τῇ πρωταπάτῃ. ἰὼ γὰρ, φησὶ περὶ τοὺς καιροὺς τούτων στρατηγούντων. ἠγείτο ἡ τοῦ μέρους τοῦ ναυτικοῦ. τὰ δὲ χαλκᾶ αὖ οὗτος εἶπε, ὃν καὶ παραγεγραμμένον λέγουσιν, οἰκεῖον γὰρ αὐτόν, τὸ σίζας αὐτούς. ἀντὶ τοῦ σιγματίσας καὶ μασιγώσας ἰὼ γὰρ ξένος. Ἄλλως. Στρατηγὸς ἰὼ τοῦ ναυτικοῦ καὶ δυσπολις μέμνηται ἐν πολίταις οὕτως περὶ τοῦ ἀδεσμάτου. οὐκ ἀρχαῖον δῆτα τὸ σχεῖν τοῦτ' ἐμὲ τὸν λευκολόφου παῖδα. Ἦν δ' ἄρ' ἐγώ ποτε. ἀπεμορδίει ὡς οὐκ ἔτι πολλὰ εἰς ᾄδου ἀφίξεται. Μὴ δᾴκων. οἷον μὴ δὲ ἔστιν ἔσο ἄπορα τοῦτο λαβόντες καθίσει ἐθελησίοις. Φαίνεται. πρὸς τὸν χορόν. αὐτὸ τοῦ ἀνάπαιστε ὦ μοῦσαι. Πρῶτα μὲν οὐδὲν. ἡ πελοποννησιακὴ ἔνθεσις. τοῦ δράματος, ἐκ τῶν ὑπὸ δικαιολογικῶν ε'. ἐν τῷ πελοποννησιακῷ ἡ καὶ τὸ δρᾶμα ἀποπεφαίνουσα. δυσὶ δὲ δυμολίαν περὶ τῶν ὁδὸν. ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν λαμπάσι ὁ χορὸς ὅτι τῷ μὲν δικαίῳ, μὲν πρῶτα, ἀπόμαχος χόμην. Γ' αὖ σὺ μὲν αὖ. τὸ πῶς σὺ μὲν δὴ ἔπειν ὁ χορὸς ὅτι τῷ μὲν δικαίῳ, ἐκ δὲ ἰὼ. τὸ δὲ λαθὲς ἀθήνησιν οὕτω ἐτελεῖτο τὸ δρᾶμα. ξενοδώρῳ ἡ συμπολῖτ' ἀς ἡ πόλις νυνὶ πάλιν.

πορεύσαι

Nicomachus poetria

Leucolophus

φαίνεται ἀ τοῦ ἀνα πεφτε

Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω. περὶ σοῦ ὡς ἀριστοτέλης φησὶ μετὰ τὰ τὼν ἐναρτυούσης ναυμαχίαν, λακεδαιμονίων βουλομένων εἰς διαλλαγὰς ἀπιέναι. ἐφῶσι ἔχοισιν εἰς ἀτέρους, καὶ εἰρήνην ἄγειν ἐπὶ τοῦ καλλίου, κλεοφῶν ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέχεσθαι ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, μεθύων ἢ ὥρα καὶ σκληρὸς οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι τὰς πόλεις οἱ λακεδαιμόνιοι. οὗτος δὲ ὁ κλεοφῶν, ὡς ξένος κωμῳδεῖται καὶ βάρβαρος. οὗ καὶ αὖθις ἐμνήσθη ἐν τῶν φιλοτιμότεραι κλεοφῶντος. ἐφ' οὗ χείλεσιν ἀμφιλάλοισι δεινὸν ἐπιβρέμεθρημιλία χιλιάδων. μαχέσθω δ' ἐφησι λαιφῶν ἢ οἱ ἄλλοι ὅσοι τοῦτο ὁμοιοί εἰσιν, ἐντεῦθεν πεντρίσιν αὐτῶν καὶ μηκέτ' ἀτίκη, κινεῖτωσαν πολέμους. οὐ γάρ ἔστι αὐτὰς πεντρίσι αὖθις. Πατρίοισιν ἀρούραις. ἐντεῦθεν ἑαυτῶν ἀρούραισι. κωμῳδεῖ δὲ αὐτοὺς ὡς ξένους.

Ἀριστελέωι τῖνό' ὀλίξω ὀδὼν κλεοφῶν μαχέσθω.
Κάλλος ὁ βούλομαι τοῦτ' παιδίοισιν ἀρέσαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΆΝΟΥΣ ΒΑΤΡΆΧΩΝ.
ΤΈΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΠΠΕΩΝ ΑΡΙΣΤΟΦΆΝΟΥΣ.

Ὁ δραμαγοῦρος πιέζεται εἰς πλέωνα, τὸν ἀβιωτέων δημαγωγόν. ὑποκρίνεται δὲ τὸν Φλαεῶν νεώνητος δουλεύοντα τῷ δήμῳ. ἔστι δὲ προαπόμυθος. πάρεστι δὲ τὸ πότερον ὦν τιθεμένων δὲ αὐτῷ τὸν Δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατατίναλογα πονηρία διάσημον ἀλλαντοπώλαι ἀγοράζειν τὸ πούοντα ὡς ὠνησόμενοι τὸ δῆμου τὸν ἀβιωτέων, αὐτοὶ δὲ ἀβιωτέων ἱππεῖς συλλαβόντες, ἐν χερσὶ μάτια παραφέροντα. ὑφ' ἃν προσπαλαίζομενος ὁ πλέων ἀγανακτεῖ. δυσχεραίνει ἱκανῶς πρὸς τοῦ αὐτοῦ εἶναι τὸν σαυτοῦ μύθων, σφᾶς ὡς συνωμομοκότας πρὸς τὴν πόλεως πρὸς τὴν βουλὴν ἐπιτιθεμένους δὲ τὸ ἀλλαντοπώλου πρὸς τὸν πόλεως οἱ ἱππεῖς, πρὸς τὸ τοῦ ἡγούμενον. πρόγονον, ἐπὶ δὲ καὶ τὸν κινδυνεύοντων σφίσιν ἐπὶ τοῖς μάχαις, πρὸς τοὺς πολίτας ἀβροτέρους διαλέγονται. ὁ τε ἀλλαντοπώλης παραγίνεται ὃς ἐνβαλὴν μάλαγλοίωσ τὸν πλέωνα, καὶ λοιδορούμενος αὖθις αὖ πρὸς τὸ ἐπιμαλίσται μύθου δὲ τὸν κλέωνα τὸν δῆμον, προσελθὼν οὗτος, διαφερομένων ἀκροατῶν λόγων δὲ πλείων μονομένων κατὰ τὸν πλέωνα, τὸν ἀπρακρίτου μάλ' ἐπιχωρεῖ πρὸς τὸ ὀνομαστικὰ τοῖς θωπείαις, καὶ προσέπτοιεν ἐκ τῶν λοιπῶν ὑπὸ βολαῖς πραγμάτων, κατὰ μικρὸν ὁ δῆμος τοῖς λόγοις σωφέλεται. ἐπορεύοντος δὲ τοῦ πλέωνος κατὰ τὸ φωμίζειν τὸν δῆμον ὁρμήσαντος αὐτὸ φωμίζειν ἄτερ ἐγχειρεῖ καὶ τέλος τοῦ δήμου τὸν ἐκ ἀτέρου ἐπιστρέψαντος. ἐπαφῆ μύθου, κεῖται. ἡ ἤτοι πλέωνος μεσῆς δύρεθείσης, ἐλεγχείσας αὐτὸς, ὡς πρὸς φανὴς τὰ τοῦ δήμου κλέπτων, ἐκβάλλεται φ ὠνησόμενος γενόμενα προαγαγόντος πλέωνος πρὸς πλειόμενος τὸν ἀπρακρίτου θατέραν σκηνὴν ὠνὴ παραλειπόμενος διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος καὶ τὴν τύχην χρησάμενος πέμπεται. καὶ ἡ ὠνὴ ἤτοι πρὸς ἀλλαντοπώλη, πρὸς δόσεται. Τὸ δὲ δρᾶμα, πρὸς ἄγαν ἰαλωτὸ πεποιημένων. Ἄλλως. Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν πλέωνα. οὗτος πρὸς βυρσοπώλης ὢν ἐλπράτει τὸν ἀβιωτέων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. ἀβιωταῖοι πόλιν πύλορλεγμένων σφακτηρίαν, ἐποιλιόρκουν διαβημοδένους στρατηγοῦ Νικίου. ὧν στρατιῶν χρονισάντων, ἐδύσχεραίνον οἱ ἀβιωταῖοι καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῷ Ν. ἀθημονούντων, κλέων τὸν βυρσοπώλης ἀνίστης, ὑπέχεσθαι τὸ δεμίτης φέρειν τοὺς ἐναντίους, εἰ στωεῖκοσιν ἡμέρων, εἰ στρατηὸς αἱρεθείη, ὅπερ καὶ γίγνεται τὰς ὑπεχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεχόμενον ἀριστοφάνης, καθίησι τὸ ἵππων δρᾶμα δι' αὐτοῦ. ἐπεὶ τὸ σκηνοποιῶν οὐδεὶς ἐτόλμασε τὸ τοῦ κλέωνος πρόσωπον διὰ φόβον. καὶ τὸ μὴ πρωτοκύπτῃ φθόνου μύθου. εἶτα προφανῶς αὐτὸ, αὐτοδιδάξε τὸ δρᾶμα. Ἔοικεν ὁ πρόλογός ὢν ἐνιαυσίδημοδένης, ὃς ἐκεκμήκει πρὸ τῶν πύλου πλιορκίαν. ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ κλέωνος ὑποχόμενου τοῖς ἀβιωταίοις, πρὸς δόσεσθαι τὴν πύλον εἰσω κ ἡμιῶν. ὁ δὲ ἀλλαντόπωλης θωσεδία τὸ πολεῖσθαι ἀλώσεως προπεπωθαδιδημοδένης. ἔοικε δὲ ὡς ὠνὴ οἰκία διαπονεῖσθαι πρὸς αὐτὸν λόγον. εἶτα δὲ αὖ διαπόσης ὁ δῆμος οἰκία ἡ πόλις. οἰκέτου δὲ δύο τοῦ δήμου προλογίζουσι, καλῶς πεχόντες ὑπὸ πλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ὄζιν, οἱ καὶ ἐζημίωσαν τὸν κλέωνα πεντε ταλάντοις, ὠνὴ διαροδομίσαλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν, τὸν μὲν εἶναι δημοδένην. τὸν δὲ μιλίαν. ἵνα ὦσι δημηγόροι οἱ δύο.

ΑΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΆΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Ἀριστοφάνης ἐν τῷ πλέωνα τὸν ἀλαζόνα μύθον παφλαγόνα. καὶ ἔτι βυρσοπώλη τὸν πρότατον ἀλαζονικῶς πως τὰ κοινὰ χρήματα εἰσπαραλοπισμοῖς διαφορουῦντα τὸ ῥέω μύθου ἀλλαντ

Cleon dem
gus
ἀλλαντοπ
ἀγοράκριτ
aute ἀλλο
πώλης q
cit lucan
uentres fu
& hinusm
forcimina
ditq:- Ap
hoc hgdo
140. & 1
facie. 2
ἀφεστ
Pylos urbs Sp
ria dicta
Demosthenes
Nicias
κύπτῃ

πωλῶ, δύθ' ὡς σκ αγοφάγον πειθόντα ἐ ωιθέσθαι συὶ ππῆσι τισὶν ἐ χερῶ πεῖσι τῇ τ πραγμά
των ἀρχῇ κλεωρόστ ἐμὶ σῶ ιματηρεῖ ἐχθίστου τοῦ γ. ὃ ἔπεσεν ὁ κλέων ωαγκαλῶς. ὁσκ αγοφά
σσ ἔτυχε πρεσβείας ιαλῆς. Ἐδοξάχθη τὸ δραμα ὠῶ στρατηλάτους ἄρχοντας δημοσίας λιώσαι
δι' αὐ τοῦ ἀριστοφάνους. πρῶτος εἶπα. δεύτερος, κρατῖνος σατύροις. τρίτος ἀριστομένης, ὁλοφύροις

Ἰστέον ὅτι εἰσὶ δ μέρη δ ἡ ῥητὸν ὁ δῆμος τῆς ἀθλιωτέων εἰσὶ πεντακοσιοὶ μύριοι. εἰς ἱππέ
ας. εἰς ζευγίτας. καὶ εἰς θῆτας.

Τέλος τοῦ πλούτου
θέσεως.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δημοσθένης. Νικίας. Ἀγοραίων ὁ ἀλλᾶντοπώλης.
Χορὸς ἱππέων. Κλέων. Δῆμος.

Ἡ θέσις τοῦ ωαρόντος δράματος, δύθυς ἐξ ἀμοιβαίων προσώπων ἀρχεται. οἱ δὲ τὴν χορὸν εἰσὶν ἀμβικοὶ
ἐξ ἡμιβοιακατάληκτοι κατὰ μόνον ἐνήκοντα ἓξ. ὧν τελευταῖος ὁ ωαρικίλως πως σιφῶσ ἐνιγμένος.
μεθ' ὃς ιαθ' ὑπόβολὴν ὧδε οἱ γοῦν τέσσαρες δακτυλικοὶ ἐξάμετροι πέντε ἓξ ὃς δὲ τὸν λιμὸν σὺν ἐνθέσει ἀμ
βικοὶ ὁμοιομετροῦσι σὺν ἐνθέσει τούτων δύο χοριαμβικοὶ τετράμετροι κατάληκτοι
καὶ πέντε ὧν τελευταῖος ἀλλ' ἀμφίβραχυς καὶ δ' ὠνεκεῖ βροπιαῖος
τοῦ ποιοῦ ὠῶ τοῖς ἀποθέσεσι παράγραφος ἕως δὲ
τῷ τέλει τοῦ τελευταίου στίχου
μορφωῖς.

Cratin)
Aristo
menes

tuor partes
sus atheniensis
ulus
ntacosiochimnos
ppeas
eugitas
etas

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ, ΙΠΠΗΣ
Ἢ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Ἀπαντα τἀξ ὧν κακῶν ἰατ-
ταταῖ
Κακῶσ παφλαζῆμα γὰρ μεῶ-
νητον κακὸν
Αὐτοῖσι βουλαῖσ ἀπολέσει-
αν οἰθεοί.

Ἐξοὗ γὰρ εἰσῆλθεν εἰσ τὴν οἰκίαν.
Πληγὰς ἀεὶ προσ τρίβεται τοῖσ οἰκέταισ.
Νι. Κἀκίγε δὴθ' οὗτόσ γε πρῶτος παφλαγόνων.
Αὐτοῖς δ' ἐβολαῖσ. Δη. ὦ κακόδαιμον. πῶσ ἔχεισ.
Νι. Κακῶσ καθάπερ σύ. Δη. δῶρόν νυν πρόσελθ' ἵνα.

Ἀπαντα τἀξ ὧν κακῶν ἰατταταῖ] Ἀπὸ τοῦ ἀλιασμοῦ δηλοῖ αὐτότε γοῦν τὸ κεὶ τὸ ἐξῆσ. ἔοικε δὲ ὁ προλογί ζων εἶναι δημοσθένης ὁ πρὸ καμῶν ἐν πύλῳ, διὰ τοῦτο. Ἀλλ' ἡλιαστικὸν τὸ ῥῆμα. Παρεπιγραφὴ δὲ λέγεται τοιαῦτα. ἀλλὰ καὶ ἐμὲ τοιοῦτοισι σήμασιν ἔστι δὲ εἰς τὴν προφερομένην δηθεν οἰλιτὴν ἀποδυρόμενον τὸ ἕτερον.

Παφλαγόνα] τὸν ἡλίωνα ὡσ δημοτικὸν οἰλιτῶν. παφλαγόνα δὲ, ἀπὸ τοῦ γλῆφ, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἐπὶ παφλάζοντι ἐκκλησίᾳ. νεώνητον δ' ἦν νεωστὶ καταχισθέντα φυλὴν. παφλαγόνα δὲ τὸν ἡλίωνα διὰ τὸ φλ φωνῆσ ἀπηχὲς ἀπὸ τοῦ παφλάζειν ὠνόμασεν. ἐφίλωσε γὰρ ὅτι ξένον ὠῶ ἐ παλίσσατο. συνδύζῃ τὴν αὐτὴν ὡσ ξένον ὠβαρβαρον.

Τὸν νεώνητον] τὸν νεωστὶ κατασκευασμένον. ἐπεὶ μὴ ἐκ γένουσ ἰῶ ἀθλιωτῶν. ἀλλὰ νεωστὶ προσελαυθὼσ τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαίνῃ δ' ἐνταῦθα τοῦτον, ὅτι καὶ τῶν ἀθλιωτάτων ἐστὶ. ὅτι δεῖ αὐτὸν πιστεύειν τοῖσ τυ
σὶ σ ἀλλὰ τῷ πόλει μ δυβρυπικόσιν, οἱ δὲ, μᾶλλον ἐτίμων τὸν ἡλιέα. πιφύλακα μὴν γὰρ ἐ τῆ οἰκετῇ μᾶλλον τοῖσ δύφ, τοῖσ οἰκοι γενησομένοισ ἐ φεῖσιν, ἢ οὐσ αὐ κτησώμεθα πρὶ αμμοι. Ἄλλως Ὅτι μεστὶ τῇ δημαγωγίᾳ προσῆλθε. τὸ δὲ ἐξῆσ, καλὸν κακῶσ ἀπολέσειαν οἱ θεοὶ τὸν παφλαγόνα, τὸν νεώνητον. Αὐτοῖσι βουλαῖσ. ἀπὶκὸν τὸ σχῆμα. καὶ ἡ συνταξισ τοῦ λόγου. ὡσ εἰ λέγοι μὴν αὐτοῖς ὁ πολοισ. αὐτοῖς ἱππεῦσι. λείπει δὲ, ἡ συμπρόθεσις.

Εἰσῆρύησεν] ἀντὶ τοῦ εἰσῆλθεν. εἰσεπήδησεν. ὡσ βίᾳ καὶ αὐαιδῶσ τῇ πολιτείᾳ προσελθόντοσ. ἀπὶ ἰκὴ δὲ ἡ λέξισ. ἐν οἷσ δὲ αὐτιγράφοισ. εἰ σέφησε γράφεται. δηλοῦσι δὲ λέξεωσ τὸ εἰσεπήδησεν, ἔτι δὲ καὶ τὸ μετὰ φορᾶσ εἰσελθεῖν.

Πρῶτος παφλαζόνων] ὡσ πέντων μὲν ὄντων πονηρῶν. ἐξαιρέτωσ δὲ τοῦ ἡλίωνοσ.

Αὐτοῖσι δ' ἀβολαῖσ. ὅμοιον καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα, τῷ αὐτοῖσι βουλαῖς. τοῦτο δὲ εἴπεν, ἐπεὶ δ' ἀμβάλλωμεν πλέωμ τοὺσ ἄλλουσ στρατηγοὺσ καὶ προσκρούωμεν τῷ δήμῳ, εἰσ ἑαυτὸν βλέπειν γοὺσ ἀθλιωτάτουσ ἐποίησε.

Ξωναυλίαν. ξωναυλία καλεῖται, ὅταν δύο αὐλητὰ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ὁ δὲ ὅλυμπος μισεῖ τοὺς μαρσύου μαθητὰς. ἐγράφησαν δὲ αὐλητικοὺς καὶ θρηνητικοὺς νόμους. Ἄλλως. ξωναυλία λέγεται ὅταν κιθάρᾳ καὶ αὐλῷ συμφωνῇ. νόμοι δὲ ἁλοῦν ται, οἷοις θεοὺς ὕμνει ὅλυμπος. δῆμα θνητὸς γέγονε μέρος οὐ πρὸς τὸ αὐλητικὸν, ἄριστος. ἐν αὐτοῖς δυστυχήσας δι' ἁμουσίαν. καθάπερ οὖν ὅλυμπος διῤῥει τὸ συναλγεῖν, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως ὥσπερ ἀπὸ μᾶς φωνῆς, ὁ δυρόμεθα. μιμησόμεθα οὖν τὸν συναυλίαν ὁ λυμπου.

Ξωναυλίαν. ξωναυλία καλεῖται, ὅταν δύο αὐλητὰ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. ὁ δὲ ὅλυμπος μισεῖ τοὺς μαρσύου μαθητὰς. ἐγράφησαν δὲ αὐλητικοὺς καὶ θρηνητικοὺς νόμους. Ἄλλως. ξωναυλία λέγεται ὅταν κιθάρᾳ καὶ αὐλῷ συμφωνῇ. νόμοι δὲ ἁλοῦνται, οἷοις θεοὺς ὕμνει ὅλυμπος δι' ἁμαθητὰς γέγονε μέρος οὐ πρὸς τὸ αὐλητικὸν, ἄριστος. ἐν αὐτοῖς δυστυχήσας δι' ἁμουσίαν. καθάπερ οὖν ὅλυμπος διῤῥει τὸ συναλγεῖν, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως ὥσπερ ἀπὸ μᾶς φωνῆς, ὁ δυρόμεθα. μιμησόμεθα οὖν τὸν συναυλίαν ὁλύμπου.

Τί κινυρόμεθα. τί δακρύομεν, ἢ ὀδυρόμεθα εἰς τὸν ἐκείνου κίνδυνον ἀνωφελῶς.

Οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινα. ἡμεῖς δι' ἀπορίαν ἄλλα ζητοῦμεν τὸν δακρύων, βουλευσόμεθα τίνα τρόπον ἀπαλλαγησόμεθα τῶν ἐπιόντων κακῶν. αὐτὸς γὰρ μέλλει τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀποδρᾶναι γνώμην εἰσηγεῖσθαι. ζητεῖ δὲ πολυπραγμονεῖν ὁ σκοπεῖν. Τίς ἂν γένοιτο μὴ λέγε σύ. τίς ἂν ἀφορμὴ γένοιτο λέγε σύ. πρὸς τοὺς ἐπῳδῶντας τοῦ ἑτέρου, ὁ ἑτέρῳ πάλιν ἀπεκείραντο. ἕκατερος δὲ δύλαβῶς ἔχει τοῦ εἰπεῖν, διὰ τὸ φοβεῖσθαι δῆθεν γὰρ ἐπιλείπομαι λαβεῖν οὔσωντες τοῖς οὖσι τοῦ βουλεύ. θιλονεικοῦσιν οὖν τίς πρῶτος εἴπῃ. Σὺ μὲν οὖν λέγε. ἀντὶ τοῦ σὺ εἰ πέ. ἵνα εἰ πόντες σου, μὴ μαχησόμεθα εἰσοι μὴ διαντιλέξωσιν οὕτως. σὺ λέγε. ἵνα μὴ εἰ πῶ πρῶτος, καὶ φθορῶν αὐτεῖπον. κἀγὼ σοι μαχοῦμαι.

Ἀ μεχθὴ λέγε. ἀπρά μεχθὴ φησὶ εἰ πεῖν. εἶθε περὶ τούτων ἤκουσε πατὴρ σὸν λεχέων. τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ φοβεῖσθαι λέγειν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐν ἰωνολύτῳ δυσιωδὸν ὑπὸ τῆς Φαίδρας πρὸς τὸν φόνον εἰρημένον οὕτως ἀποκεινομένην. οὐ μαντὶς ἐμὶ τὰ φανῆ γνῶναι σαφῶς.

Ἀλλ' οὐλιζνί μοι θρεπτὲ. ἀντὶ τοῦ θρέψαι λέον. οὐ δὲ τὸ τυχὸν ἔχων φησὶ περὶ τούτων εἰ πεῖν. βρέτη εἰ βρῖσι, ἀντὶ τοῦ θαῤῥεῖν. πεῖρα τὸ θράσος καὶ ἀνδρεῖον. οὐκ ἔστιν οὖν εἰ πεῖν ὃ σὺ διανοῇ νῦν ἐνήνοχας δέ, ἵνα εἰς ἀνάγκην ἐμὲ ἕτερον καταστήσῃ. πρὸς τὸ συνθέσθαι τῇ συμβουλεύσαι. τὸ δὲ ὡσεὶ ἀνοῦν ποτε, ἀντὶ τοῦ οὐ θαῤῥῶ φησὶν εἰ πεῖν, οὐ δὲ τυχὸν. βαῤῥῖζῃ δὲ ὡς δοῦλος.

Κομψευριπιδικῶς. ἀντὶ τοῦ δυριπιδικῶς. ἢ δεινῶς. οἷον πανούργως. κομψοὶ δὲ πρὸς ἀρχαίοις ἐλέγοντο οἱ πανοῦργοι. φησὶν ἂν πῶς αὐτὸς εἶναι περιεσκαλμμένος ἢ λελιθότως. οἱ δὲ μὴ φανερῶς.

Μὴ δι' ἀσκανδικίσῃς. δυριπιδίσῃς, ἢ γὰρ μὴ ῥόδυριπίδου, σκανδικὰς ὠιδὰς πράσσει. οὐδὲν ἄχρι ἀλάχανα. Ἄλλως. μὴ ἀποβλιλίσῃς. μὴ μετεμελήσῃς. σκώπτει δὲ τὸν δυριπίδην, ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν. σκανδὺξ γὰρ, εἶδος λαχάνου. Ἄπιλτον. φυσικῶς ἀπεχώρησεν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως φορτικῆς. οἱ δὲ μέλη. ὁ δὲ κισμός.

Λίπ

Ἱππεῖς.

Νι. Λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡς δὴ ξυμαθών.
Δη. Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Νι. ὀξύ πως δέ νυν
Ἀὐτὴ φάθι τὸ μόλωμεν. Δη. αὐτὴ. Νι. πόνου καλῶς
Ὡς περ δελφόμυος μὲν ἀζέμια πρῶτον λέγει.
Τὸ μόλωμεν. εἰ τοῦ δαὐτὴ κατεπᾴδω τὴν κόμην.
Δη. Μόλωμεν αὐτὴ. μόλωμεν αὐτὴ μολῶμεν. Νι. ἦν
Οὐχὶδύ; Δη. νὴ δία. πολὺν γε πρὸς τὰ δέρματα
Δέδοικα τουτὶ τὸν οἰωνόν. Νι. τί δαί;
Δη. Ὅτι τὸ δέρμα τῶν δεφομένων ἀποῤῥήγνυται.
Νι. Κράτιστα τοίνυν τῶν πορόντων δεῖ νῷν.
Θεῶν ἰόντε προσπεσεῖν τοῖς Βρέτας.
Δη. Ποῖον βρετὸν πᾶς ἕτεον ἡγεῖ γὰρ θεούς;
Νι. Ἔγωγε. Δη. ποίῳ χρώματι σοκμηνίῳ;
Νι. Ὅτι θεοῖσιν ἐχθρὸς εἰμὶ οὐκεικότως.
Δη. Ἓν προσβιβάζῃ μ'. Νι. ἀλλ' ἑτέρᾳ πρόσκεπτέον.

Λέγε δὴ μόλωμεν. πρῶτον τὸ μόλωμεν πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπέρχεσθαι δέ, ὑπὲρ τοῦ θεοὺς ἐκ τῶν καὶ λέγεται αὐτὸ μολῆσαι μόνος. αὐτὸς μὲν δυσμενὴς οὐσ. αὐτὸς δὲ παραινῶν μόνος λέγειν. αὐτὸς μολῆσαι δέξει τὸ προδοῦναι τοὺς ἰδίους καὶ ἐᾶσαι καὶ ἐπὶ πλεῖν πρὸς τοὺς ἐναντίους ὡς συμμαχίαν.

Ἐξόπιθεν. κατόπιν. τουτέστι πρόσω ἀπὸ μόλωμεν, ἢ αὐτὸ εἶτα πέλιν τὸ μόλωμεν αὐτὸ βούλεται δηλέγειν, αὐτομολήσωμεν πρὸς τοὺς λακεδαιμονίους. αἰνίγματος δὲ μετὰ δίκης γμοῦ λέγει. πιῶν ἐλεῖνον, σωπᾷ φησὶ τὸν λοιπὸν ὡς συλλαβάς. τὸ δὲ φάθι

Apollonius Herodi

ἀπὸ τοῦ φημὶ φήσω. ἔφλιφας. φάσεως φάθι. ὅπερ ὁ μὲν ἀπολλώνιος ὀξύνει. ὁ δὲ ἡρωδιανὸς βαρύνει παραλόγως γὰρ ὀξύνεται. Ὡς περ δελφόμυος. αὐτὶ τοῦ ἀπὸ δέρων τὸ εἰδώλιον. οἱ γὰρ ἀπὸ μυοι τὸ εἰδώλιον, οὐχ ὡς ἤρξαντο, ἀλλὰ πρὸς δυσμότερον κινοῦσιν τὴν πρώτην μυοῦσι τῇ συνηχείᾳ φωνήεντος, πρὸς τῇ φωνήεντος ἐκκείσει. τοῦ τοῦν λέγει, ὅτι πρῶτον κατὰ μικρὸν, εἶτα συνεχῶς λέγει. Αὐτὸ. μόλωμεν. αὐτομόλωμεν ὡς ὦ λαμβανόμυος αὐτοῦ τοῦ τολεγεῖ. αὐτομολεῖν δέ, πρὸς τοὺς πολεμίους ἀπελθεῖν. Ἦν οὐχ ἥδυ. ἰδοὺ ἐρωτηματικόν. λέγει δὲ οὐκ ἔστιν ἥδυ τὸ αὐτομόλωμεν. ἔθος δὲ ἐστὶ καὶ τὸ παρὰ τοὺς πολεμίους φεύγειν, εἰ πάσχοι ἐντελακὸν ὑπὸ τοῦ δεσπότου. τὸ δὲ φεύγειν, αὐτομολεῖν λέγουσιν ἀθλιώτεροι. Ἄλλως. ὁ τὴν γνώμην λέγων εἰσῆκται τὸν ὑποκρινόμενος τοῦ ῥήματος. ὡς ὀξύκηπε τὴν μῆνιν καὶ παραλελυρουσμένος εἰπεῖν τὸ αὐτομολήσωμεν. Ἄλλως. μὴ οὐ καλόν. οὐ πρὸς ἡδονὴν ἀποδοκιμάσωσιν τὴν συμβουλήν, τὸν οἰνὸν δὲ τὸ σκῆμα. Ὅτι τὸ δέρμα. ὅτιὥσπερ τῶν δεφομένων τὸ δέρμα ἀπάρχεται, οὕτω καὶ τῶν αὐτομολούντων. Τῶν δεφομένων. τῶν ἀποδερομένων τὸ εἰδώλιον, ὑποχωρεῖ ὅπισθεν. μὴ πως οὖν ἡμᾶς μὴ σκήσαντες οἱ ἀθλιώτεροι φεύγοντες κρατήσωσι καὶ ἀποδέρωσι.

Πρὸς Βρέτας. ἀγαλματεῖων. πρὸς πεσεῖν δέ, ἱκέτας παθεῖν. ἢ γὰρ φυγεῖν πρὸς Βρέτας, πρὸς ἱερ, πρὸς τέμενος, ἢ πρὸς ἕδος. ἢ πρὸς ἀγάλματεῖων. Βρέτας δέ, εἰρηται ἀπὸ τοῦ βροτός. ἐοικέναι αὐτὸ τὸ ἕτεον ἀληθῶς. ἔτωπεπίστευκας. ἔτωκατάδηλα. Βρετέτας δὲ πρόλεξις, πείζωμεν μὲν ἴσον τῇ λώπῃ, προσέπαιξε τῇ προνομασίᾳ τοῦ Βρέτας. ἀλλὰ καὶ φησὶν ὅτι μὴ ἴσασι θεοὺς ἐχθρούς. Ἕτεον ἢ γεῖ δὴ θεούς. ἀληθῶς ἔτωπεπίστευκας καὶ ὑπολαμβάνεις εἶναι θεούς. τὴν μὲν εἰῶ δὲ πρὸ δείγματι. μέτρυσιν. προσβιβάζεις δὲ πειθῆς, παραινεῖς ἢ τρέπεις. Ἀλλ' ἑτέρᾳ πρόσκεπτέον. ἀλλ' ἑτέρωθέν σοι δεῖ σκέψασθαι. γε ἀφετικὴ ἡ πρὸς ἔτη πρὸς ἕτερον.

ἑτέον

Δη. Βούλῃ τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω.
Νι. Οὐχέρομ· ἀλλ' αὐτοὺς παραιτήσωμεθαι.
Ἐπαθλον ἡμῖν μηδὲν προσώρισται πρεῖν,
Ἢν τοῖσ ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖσ πράγμασι.
Δη. Λέγειν μὲν οὐδὲν ἔστι δεινότης
Ἀγροικος ὀργὴν κυαμοζώξ ἀκράχολος.
Δῆμος πυκνίτης δύσκολον γερόντιον.
Ὑπήκοφον· οὗτος τὴν προτέραν οὐ μνήμονα.
Ἐπρίατο δοῦλον βυρσοδέψην παφλαγόνα.
Γαναυργότατον καὶ διαβολώτατον.

Πρωτησώμεθα πρῶτον εἰ ἡμῖν ἐθέλουσιν ἀκροᾶσθαι· εἰ γὰρ μὴ παραιτησόμεθα· καὶ γὰρ καλέσω μόνον· πολεοναζουσι γὰρ καὶ ἐλλείπουσι τοῖς προθέσεσιν ἀττικοί.

Ἐπαθλον ἡμῖν· δεικνύει φησὶν ἡμῖν διὰ τοῦ προσώπου ἐὰν χαίρουσι τοῖς λεγομένοις· ἐν γὰρ τῷ προσώπῳ δηλοῦται ἡ ψυχῆς διάθεσις.

Ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσιν· ἔπεσι τοῖς ποιήμασιν, ἢ τοῖς λεγομένοις· ἢ τοῖς ἰάμβοις· περὶ ἑτέρου μὲν ἴαλτος πράγμασι δὲ τοῖς ποιήμασι τοῖς λεγομένοις.

Νῦν γάρ ἐστι δεινότης· ὡς πέρτινα οἰκίαν κατασκευάζειν τὴν πόλιν· δεινότης δέ φησι τὸν δῆμον οἰκέτας δὲ τοὺς προκεχειρισμένους ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρετεῖν αὐτῷ ἐν τῇ κοιμῶν τῶν μελέτας. ὑπηρέτας γάρ τινων ἐναυδοκοῦσι τοῖς δήμοις οἱ τῶν κοινῶν προεστῶτες μόνοι. Ἀγροικος ὀργήν· δυσκατάπειστον· ἢ ὀργὴν ἀνθρώπου ἀγρίου ἢ σκληρός, ἢ ἀνήμερον· ἢ ἀφελὴς· ἢ ἀκράχολος· ἢ πονηρὸς ὀργήν πρόχειρος. Κυαμοτρώξ· δικαστικός· κυαμος γὰρ ἐδίδοτο τοῖς δικάζουσιν· ἢ ἐχρῶντο ἐν τοῖς ψηφοφορίαις· ἀντὶ ψήφων· ἀλλοῖ δὲ ἄττοσ, κυαμοζώσ, ὁ κυαμοις δικάζων· ὅτι πρόσκων τούτοις γὰρ ἐχρῶντο ἀντὶ ψήφων. Ἄλλωσ. Βυρσοδέψην· ἀπὸ τῆς κυαμων· ἐπεὶ ἀντὶ ψήφων, κυαμοις ἐχρωντο ἐν τοῖς χειροτονίαις τῆς ἀρχόντων καὶ τῶν ἐκκλησιασῶν· ὡς οὖν τῆς ψηφιζομένων ἀργύριον λαμβανόντων καὶ χειροτονούντων τοὺς δοῦλον τινας πολίτου, οὕτωσ ὠνόμασε τὸν δῆμον τὸν ἀπὸ τῆς κυάμων τρεφόμενον.

Πυκνίτης· τόπος ἀθλίωσιν ἐνθα ἐσυνότει ἐκκλησιάζουσι οἱ ἀθλιώτατοι· πυκνὸς γὰρ τόπος ἐν ἀθλίωσις· ἐνθα ἡ ἐκκλησία συνελειροτεῖτο· τὸν δῆμον δὲ ὡς περ πλίτιωφ πυκνὸν εἶπε· πυκνὸς δὲ λέγεται παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι εἰλεῖ τοὺς βουλευτάς· ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνεῶδες τῶν ἀνθρώπων· δύσκολον δὲ, δυσχαίρετον· ὑπήκοφον δὲ εἰπε τὸν δῆμον, ὅτι οὐ πᾶσιν ἐπείθετο· ἀλλὰ προσεποιεῖτο μὴ ἀκούειν τῆς λεγομένων.

Δύσκολον γερόντιον· δυσχαίρετον· πρεσβύτερον· αἰνίττεται δὲ ἀπὸ γήρως ὁ ποιητὴς τὴν ἰσχνείαν· ὅτι πρῶτόν τε καὶ αὐτὸ χρόνου· οἱ ἀθλιώτοι· ὑπήκοφον δὲ ὅτι οὐ πᾶσιν ἐπείθετο· ἀλλὰ προσεποιεῖτο μὴ ἀκούειν. Τὴν προτέραν μνήμονα· τὴν παρελθοῦσαν· φησὶ δὲ τοῦτο· ἵνα δείξῃ τὴν κλέωνα, οὐ πάλαι φησὶ πολιτείας πεπυχηκότα· εἰ δὲ τὰς μυμλιώσας οἱ δοῦλοι ἐπώλουντο· οἱ στρατηγοὶ ἐχειροτονοῦντο. Βυρσοδέψην παφλαγόνα· ἐπεὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἱλεωνυμος ἐργαστήριον εἶχε δούλων βυρσοδεψῶν. Βυρσεῖα· συμβαίνει δὲ τοὺτους εἰς τὸ ἐμβρέχειν τὰ δέρματα, καὶ πολέσσιν ἐαν ἡ μέρας αὐτοὺς ἐν τῷ φάρμακον, ἵνα σκαλάβοις ἀπὸ τοῦ σήμου τοῦτε ὕδατος καὶ τῆς δερμάτων μόλυσμόν, ἀχρεῖα σῴζηται· ἄλλωσ τε καὶ τὴν αὐτελφαν δείκνυσι τοῦτο λέγων, ἀφ' οἵας τύχης ὁρμώμενον ἐπρώτευσε τῆς ἀθλιωτάτων· ἐπεὶ δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἱλεώνυμος ἐργαστήριον εἶχε δούλων βυρσοδεψῶν.

Οὗτος

ἔνθα ἡ ἐκκλησία συνεκροτεῖτο

Οὗτος κατεπύγων τοῦ γέροντος τὸν τρόπον.
Ὀβυρσοπαφλαγών, ὑπερπονηρὸν τὴν δεσπότην.
Ἤκαλλ' ἐθώπευ' ἐκολάκευ' ἐξηπάτα.
Κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων.
Ὦ δῆμε λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν.
Ἔρθον· ἔφησον· ὡς τραγὺ ἔχει τριώβολον.
Βούλῃ παραθῶσοί σ' ὄρτυγα; εἶτ' αὐαρᾶς πάσας
Ὅτι αὐτὸς ἡμῶν σκυτάλῃ τῷ δεσπότῃ.
Γαφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο· καὶ πρώην ἐμὲ
Μάζαν μεμαχότος ἐν πύλῳ λαικωνικήν.

Οὗτος κατεπύγων· θεωρήσασ σὺ δὲ ἢ κατὰ διορισμὸν παθὼν καὶ ἀδόμενον· πρὸς ἔμφασιν δὲ πλείονα εἴπε παθὼν· δυσκινοχίνητόν φασι, τὸ κατεπύγωνα καὶ ὠὶ γνῶναι παύτη· ὅτι τὸ μὲν κατεπύγωνα, ἰδίως ὠὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ λέγουσιν οἱ παλαιοί· τὸ δὲ ὠὶ γνῶναι, ὠὶ οὖν γνωρίσαι· γνῶναι δὲ χωρὶς φησὶ κατὰ πρόθεσιν, τὸ μαθεῖν· κατεπύγων οὖν, οἷον ἱκανὸν παθὼν καὶ ἀδόμενον.

Ὀβυρσοπαφλαγών· σωρεύσας ξηρὸν χύσον καὶ τὸν τέχνιον, ἵνα τὸ πλέον ὀνήσῃ, προσθήκας εἰς ἀτέρχυμον ἀτέρου.

Ἤκαλλον· εἰλάλαξεν ὅτι τὸ, τὸν ἰνύατοῖσ ὠσὶ καὶ τὴν ὀρᾶς σαίνειν τοὺς ἱκέτας· ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλιτρυόνων· κάλλαια γὰρ καλεῖται τοῦτων τὰ χύσα· πολλαὶ δὲ αἱ λέξεις, ἀλλὰ τὸ σημειούμενον ἐν εἰλολάκευε γαρ.

Κοσκυλματίοις· τοῖς πεπικνομμένοις καὶ ἀπορρίψεσι δέρμασι· βούλεται δὲ λέγειν, λοιμελίοις αἰμύλοις· τὸ δὲ πᾶν αὐτῷ νόημα, ὅτι λοιδοροῦσι μὲν ὡφελάφαπρα ἔχειν· βλάπτουσι δὲ παμίγδην· Ἄλλωσ κοσκύλματα καλεῖ τὰ περιττὰ· τὰ πεπεμένα μικρὰ ἀπὸ τῶν καθυματίων· ἢ καθυματίοις ἢ λέπι, δυπλέσι ῥήμασιν ἢ πράγμασιν. Ἐκδικάσασ μίαν· δικάσασ· ὡσεὶ ἐλεγυμναδεῖς· τοιαῦτα δὲ εἰώθασι τοῖς ξυφῶσιν οἰκόλαξιν λέγειν· τοῦ τοφησὶ κολακεύων ἔλεγεν ὁ δῆμος· λείπει δὲ ἡμέραν· ἢ μίαν ἡμέραν ἐκδικάσασ. Ἔνδον· ὠὶ τοῦ φωμῆ καὶ τοῦ ἀκόλα, οὐ πολειτέον· καὶ ὅλως τοῦ φαγεῖν.

Ἐγγραπτ· τὸ ἀλφίτου ἐγγράφειν· καὶ μέναδρος· ἀλλ' ἐὰν ἐν τραπέζῃ· ὁ δὲ ἰλεὺς τησ ὅτι, βαρύτερον τὸ πρόσωπον δικάσαντας ἐμαυτοῦ μᾶλλον ξυφιῶ· ἐγὼ δὲ ζῶν ὅτι τοσοῦτον ἀπεστέλλετε οὐκ ὠὶ δεῖν· ἀλλὰ λαλίρατισμόν. Ἐκχριόβολον· τὸ δικαστικὸν μισθόν· ἐπεὶ χριόβολον ἐλάμβανον.

Μάζαν μεμαχότος· τὰ πέφυρμένα ἄλευρα μαλάξαντος ἢ ἀργοπίνοντος· ὡς ὠὶ ξοφῆς δὲ τὸ μαθόμα· τὸ ἐν πύλῳ εἶπεν. Ἄλλ· τοῦ γὰρ ἱστορίας τεθέκεν ὅσ μεμνημένος καὶ θουκυδίδησ· ἐχειῆ ἅπαντος δημοθένησ στρατηγὸς ἀθλιώτων, ἀπεστελεῖσ εἰσ σικελίαν διὰ τὸν αὐτόθι πόλεμον, παραλλέων τὴν πύλον καὶ τὴν σφαλιστρίαν δυνάμῃ προλαβών, ἢ αἰσθόμενοι ἐβόησαν ἀθλιώτοι, πὶ βουλόμενοι πὶ τούτων γένεσθαι· ἄλλωσ ἢ ἄλλα λέγοντων, μιλέων ἀνασεὶσ ἐπηγγείλατο ἡμέρων ἀριθμὸν προθεῖσ, ἐν σειλείνων ἄξειν αὐτούσ, ὡσ ἡλωτα πολιωκατ' αὐτοῦ γένεσθαι· ἀμαθὼν ἢ αὐτοῖσ, ὡσ ἰσάνταξιν καταρρώσασ ἐπεσεμνύνετο. Ἄλλωσ· ἐν τῇ πύλῳ στὸν ἢ οὗτος φησὶ λακωνικῆς στενῶ, ἀντέρωσ καὶ ἀποχωρίζων τοὺς ἀπὸ φησὶ θεσσαλίας καὶ ἀλλεσθαι μονίασ ἐσ βολάσ· ἐνίακὶ λεωνίδας πρότερον ἢ μακεδόνων βασιλεύσ, ἀμαθὲ σπαρτιατῆ, ἀντέστην ξέρξῃ, τῇ ἢ πεσῶν βασιλεῖ καὶ πολλοὺσ ἢ περσῶν ἀποκτείνασ, ἀριστεύων ἐτελεύτησε, ὧν κλωθεὶς, εἶ προδοσίασ· ἐπαίτου τινῶ δείξαντοσ τοῖσ πέρσαις διὰ ἢ ὀρῶν ὁδὸν) ἐν ταῦθα οὖν ὁ δημοσθένης ἀποβασιν ποιησάμενοσ σὺν ὀλίγοισ, ὀχυρώσασ τὸ χωρίον· καὶ κα

Mendr. — Thucydides

Historia Pylos Sphacter Pylos Leonides Xerxes Epialtes

ὡς τῆς. κεφαλαίου θύμηνοι

πίσκοπος Φρυνίχου. βουλευσάντων δὲ τῶν λακεδαιμονίων, ὡς τὰ χίλια βρασίδου στρατηγοῦντος, αὐτόστε ὁ βρασίδας ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα, καὶ πολλοὶ τῶν λακεδαιμονίων ἀπέθανον ἐν τῇ μάχῃ. ἔνιοι δὲ κατέφυγον κατὰ τὴν μοῦσαν εἰς τὴν καταφυγὴν τῶν σφακτηρίων. καὶ αὐτὸς ὁ δημοσθένης μετεπέμψατο τὸ τῶν ἀθηναίων, ὡς αὐτοῖσι δυνάμενος χειρώσασθαι, τοὺς αὐθρασεῖς πολιορκοῦντας. οὕτω κλέων τοὺς ὅτι ὑπὸ φιλαργυρίας καὶ λιμοῦ, καὶ διὰ ψυχρούς, οὐχοἱοίτε ὄντας πολεῖσιν αὐτέχειν ἡμέρας, ἐπεὶ καὶ τοῦτο ἦν ἑλληνοτάμιον τὸ στρατόπεδον ἀφικνούμενοι, περιελθὼν εἰς τὸν δῆμον, εἰ λάβοι δύναμιν ὡς αὐτῷ δημοθένης, ἐπηγγείλατο ἐν ἡμέραις κ' ἢ μᾶλλον παρασκευὴν τοὺς πολιορκουμένους. καὶ οὕτως διαλύσασα, καὶ τοὺς λακεδαιμονίους λαβών, ἐδόξε ναὶ τοῖς ἰδιώταις τὸ τοῦ δημοθένους ὁ λιλαῖος ἐπεραίνειν γάρ. Φαρτάσσει τὸ τέλος τῆς εἰρήνου πόνου. Μεμαχημένων. παρεσκευασμένων. καὶ ἐνίοι μωμημένων.

Ἀλλὰ βυρσίνων ἔχων ῥυπᾶρα ἱμάντα. ἐπεὶ ξέ παρὰ τὸ βυρσοδέψων εἶναι τὸν κλέωνα. σκάλλαγμα σοι χειουργασάμενον. ἐδείκνυ γὰρ ἐπεὶν μυρίνων ἐχώρα ἀποβεῖ τοὺς μισθοὺς τούτων γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί, βυρσοπώλων εἶπεν ἔχων ἀποσβεῖ τοὺς ῥήτορας, ὡς πρὸς βυρσοδέψων.

Εἰ δὲ ὁ ἥρων σιβυλλιᾶ. περὶ τὸν χρόνον τοῦτον παραχωρήσαντα εἰκότως πολλὰ τοιαῦτα πυνθάνεται. ἥρων δὲ ὁ θεαιδότης ἢ ἴσως ὁ δημοσθένης. σιβυλλιᾶς δὲ, χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ὠδυμεῖ. ἢ πεπραληρεῖ. ἐπειδὴ ἡ σιβύλλα μακρόβιος. ἢ τοῖς χρησμοῖς ἡδέται ἢ ἀπαντᾶται. μαντικῶς ἔχει. χρησμοὺς φαντάζεται. χρησμολόγος γάρ. ἐρυθραίαν ἢ σιβύλλα. ἢ μέγα φρονεῖ καὶ ἐπείρεται.

Μεμακηκόασι. τὰ μαντεῖα φροντίζουσι. ἀνοκτίνουσι. μανικῶς γὰρ καὶ λαμπρῶς ἐχρῶντο ἐνταῦθα τοῦτο δὲ βρέως νοοῦσιν. ἢ πεπραφρονοῦσι. ληροῦσι. γίνεται παρὰ τὸ μάτην αἰρεῖν, οὗ ξυνιέναι. οὐσθυοσηόν. πρὸ τοῦ νῦν καὶ τὸ κοῦ. σημαίνει τὸ νοῦ. Ἀντιλαβὼν. προθύμως. ὁμολογουμένως. ἡδέως δὲ τῶν ἀναίδειαν, διὰ τὸ φανερῶς καταψεύδεσθαι. Ἄλλως. φανερῶς, δεῖ γὰρ οὐ ἀναισχυντίας τὸ φανερῶς ψεύδεσθαι. Δωροδοκεῖ. σῶν ἁλαμβάνει καὶ διασείει τινὰ δὲ ἡ λέξις ἐκ τοῦ τὸ δίδοντος. Εἰ μὴ ἀναπείσετε. ἀντὶ τοῦ ἀναπείσετε χρήματα διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς δωροδοκοῦντα καὶ προδιδόντα τὴν πόλιν. Ἄλλως. εἰ μὴ τοῦτον ποιήσετε τοῦτ' ἔστιν εἰ μὴ μισθωτὰ μοι δώσετε.

Ὀκτὼ πολέων

Ὑπὸ τοῦ γέροντος, ὀκτὼ πλάσιον χέζομεν. Ὀκτὼ πολλαπλάσιον χέζομεν. πολλῷ πλείονα. ἴνα τὸ μουσικόν, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ἀποδίδοται τῆς πόλεως τὰ πράγματα. ἀφῶν ὠφέλεια μείζων ἡδέως ἂν γένοιτο τῇ πόλει. Κράτης· ἰένην. ἅμα μὲν ἐστὶ τὸ αὐτὸ μολῆσαι μολῶ. φυτίσι χωρῆσαι πρὸς τοὺς ἐναντίους.

Νῦν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν ὦ ταθέ, Πόλιν ἀδὴν μὲν πρεπέον. καὶ πρός τινα.

Νι. Κράτης· ἐκείνῳ τῷ μόλωμεν ὦ ταθέ

Δη. Ἀλλ' οὐχ οἱόντε τὸν παφλαγόν' ὧδ' ἐᾶν λαθεῖν.

Ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος.

Τὸ μὲν, ἐν ξύλῳ· τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ κνημίδι.

Τοσόνδε δ' αὐτοῦ σῆμα δᾶκε βεβηκός,

Ὅπερ ἀκούσας βέβηκ' ἐν χαίσιν.

Τῶν χειρέων αἰτωλοῖς· ὁμοῦς δ' ἔνκλωπιδῶν.

Νι. Κράτιστον οὖν νῶν ἀπερυθριᾶν· ἀλλὰ σκοπεῖν·

Ὅπως ἂν ἀποθάνω μὴ ἀνδρικώτατα.

Δη. Πῶς δῆτα· πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα.

Νι. Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.

Ὀθημιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος

Ὑπὸ τοῦ γέροντος, ὀκτὼ πλάσιον χέζομεν· πολλῷ πλείονα· ἵνα τὸ μουσικόν, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ἀποδίδοται τῆς πόλεως τὰ πράγματα· ἀφῶν ὠφέλεια μείζων ἡδέως ἂν γένοιτο τῇ πόλει. Κράτης· ἰένην· ἅμα μὲν ἐστὶ τὸ αὐτὸ μολῆσαι μολῶ· φυτίσι χωρῆσαι πρὸς τοὺς ἐναντίους.

Ἓν χαίσι· θράκης ἔθνος οἱ χαῖοι. παρέλαβε δὲ τὸ ὄνομα ἴσως τὸ μὲ χαίνειν ἡδέως. χαίονες δὲ δῆμος τῆς ἀντιοχίδος φυλῆς· ἐπαίξειν οὖν παρὰ τὸ ἰλιέπαρ. Ὀθεμιστοκλέους· θεμιστοκλῆς ὁ ἰκαταναυμαχήσας ξέρξῃ τῇ περὶ σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τοὺς βαρβάρους, ἐθύετο ὑπὸ ἀθηναίων ἐπὶ προδοσίᾳ αὐτῆς ὑποπτεύει, ἵνα τὸν φυγὼν πρὸς ἀρταξέρξην τὸν ξέρξου παῖδα, καὶ τιμᾶται παρ' αὐτοῦ, ὡς καὶ τρεῖς πόλεις εἰς ὄψον καὶ ἄρτον λαβεῖν. μαγνησίαν. μυοῦνται. λάμψακον, ἐπηγγείλατο αὐτῷ κατὰ δουλώσασθαι τὴν ἑλλάδα, δυνάμιν ἐλάβοι. περαιούμενος δὲ ἅμα τῷ στρατηγῷ εἰς μαγνησίαν, ἃ κατεγνωσμένα ἑαυτοῦ, εἰ οἱ ἀθηναῖοι σωθεῖεν ἑλληνες, ἔπειτα δουλεύσουσι βαρβάροις, προφάσει χρησμῷ ὡς θυσίαν ἐπιτελέσαι βούλοιτο, καὶ ἱερύσηται τὴν ἀγλαυρίδος ἀρτέμιδι καλουμένην, ταύρῳ ὑποθεὶς τὴν φιάλην, καὶ ὑποδεξάμενος τὸ αἷμα, ἃ χανδὸν ἔπιεν ἐτελεύτησεν δυσέως. οἱ δέ φασιν, ὅτι σωθεῖσῶν ὁ θεμιστοκλῆς ὅτι οὐχοῖός τε τῷ διαπραξάσθαι τὴν βασιλέα, ἅτε ἐπηγγείλατο, οὕτως ἐπὶ τῷ τοῦ θανάτου αἱρέσει περιεγράφετο. τοῦτον γοῦν τὸν τρόπον, βέλτιον εἶναι φασι καὶ αὐτοὺς ἀποθνῄσκειν. κατὰ ζῆλον τοῦ θεμιστοκλέους. διαβάλλῃ δὲ τοὺς ἀθηναίους ὡς καλῶς περὶ τοὺς ἐνεργέτας. Ἄλλως.

Μετὰ τῶν ξέρξου φυγὴν λακεδαιμόνιοι προδοσίας κρίνουσι. καὶ φονεύουσι Παυσανίαν τὸν ὕστερον βασιλέα ἰλιομβρότου καὶ ἀλκαθέας υἱόν. εἰλότες ἢ διανεμόμενοι πρὸς θεμιστοκλέα διὰ τὴν πειθὼ τῆς ἀπιστίας, μεταστέλλουσι αὐτὸν εἰς κρίσιν, φάσκοντες παυσανίαν ὁμολογεῖν, καὶ αὐτὸν κοινωνεῖν τῆς προδοσίας· ἀθημείων δὲ βουλομένων ἀποστέλλειν αὐτὸν, φυγὼν ἦλθε πρὸς ἀρταξέρξην. ἃ μηδικὴν φωνὴν μαθὼν, ἐδίδαξεν αὐτὸν ὡς ἔσωσε τὸν πατέρα ξέρξου μὴ

Chaones

Croppidæ lus athen

Themisto

Artaxer xerxes

magnesi

Lampsac

Myus

Dianalc phrys

Pausanias broti & al g. f. lac mort. ver

Δη. Μὰ δι'. ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος
Ἴσως γὰρ ἂν. χρησόντι βαλλωσώμεθα.
Νι. Ἰδού· ἄκρατον. περὶ τοῦτοῦ τῶν ἐστίσει;
Πῶς δ' ἂν μεθύων χρησόντι βουλεύσαιτ' ἀνήρ.
Δη. Ἀληθὲς οὗτος. κρουμοχυτρολήραιον εἶ
Οἶμον σὺ τολμᾶς εἰς ἐπήμοιαν λοιδορεῖν;
Οἶνου γὰρ ὕρσις ἀντὶ πρακτικώτερον.
Ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
Πλουτοῦσι· δίκας πράττουσι· νικῶσι δίκας.
Εὐδαιμονοῦσιν· ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
Ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χοᾶ

Cleaths

Sγmachy Sopho

Ἀγαθοῦ δαίμονος. εἰρομένης τῆς τραπέζης μετὰ τὸ δεῖπνον, ἄκρατον περιεφέρετο καὶ ἐπαλλετο ἡ κρᾶσις ἀγαθοῦ δαίμονος. Ἄλλως. τὸ πρῶτον ποτήριον ἀγαθοῦ δαίμονος ἔπινον. δύφημεῖ δὲ τὸν σύνουσιν, ὡς παρὰ ἰονθεόν. ἐπειδὴ καὶ ἐν τῇ συνούσῃ ἑορτῇ, τουτέστι τοῖς συνουσίοις, πίνομεν οἱ τῆς ἀρχαίας ἰωμωιδίας ποιηταί. Ἀληθὴς οὗτος. προπεροξυτόνως ἀναγνωστέον. αὖθη γὰρ χρῆσις παρὰ Ἰλιεῦσιν. ὅτε σημαίνει τὸ ἀληθές. ὅτε δὲ ὀξύνεται τὸ ὄνομα. Κρουμοχυτρολήραιον. ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ. κρουμός, ὁ χύδην καὶ ἀμυρίτως ἢ ἀφόρως ῥέων. λῆρον δὲ τὸ μάταιον. συμβέβηκεν οὖν ἐκ τῶν μερῶν τοῦ ὅλου, τῆς χύδας ἀναιθάτου ὕσης· ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸ ἀνεμάθητον καὶ ἀόκτητον καὶ περιπόλαιον. Οἴνου δὲ ὕρσις ἀντὶ ὁμηρικὸν τὸ νόημα. ἀνδρὶ δὲ ἠμελημένῳ τιμῶσι μεγάλως αἰζῆι. πρόδοτος δὲ τοὺς Πέρσας τοὺς τὸν τρόπον βασιλεύεσθαι φησι. εἰ μὴ ἂν ἐσπήνησεν τότινες μήφορτες, βασιλεύεσθαι περιόντων σωμένη καὶ μυρσίνου καὶ μήφοντες ἢ, ὡς μυρσίνου φησὶν οὗτος πρόδοτος μέλλοντας τοὺς Πέρσας βασιλεύεσθαι μεθύειν. Ὁρᾷς ὅταν πίνωσιν· ὅρα τὸν ἀρίστοφάνην. ἀρχόμενον σκώμματος, μεθύσκεσθαι· ἵνα μὴ νήφων δειλιάσῃ κωμῳδεῖν μεγάλας ἀνδρας. Οἶνος χοᾶ· χοῦς μέτρον ἀττικὸν χωροῦν κοτύλας ιβ'. ἔστι δὲ καὶ ἑορτὴ Ἀθήνησι. κέκληται δέ, ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας ὁρίσης δηλοῖ τὸν τῆς μυρσίνης ἀναίρεσιν, ἦκεν εἰς Ἀθήνας παρὰ τὸν τοῦ Διόνυσον συγγενὴ καθεστηκότα. ὃς ἐτύγχανε τότε βασιλεύων τῶν Ἀθηναίων. ἢ αὐτὸν μὲν ἀπέλαβεν οὐδὲν ἀχάριστον πρὸς θεόν, ὁ γοῦν

Τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω. καὶ λέγω τὸ δεξιόν.
Νι. Οἴμοι τί πρᾶγμ' ἐρεῖσθαι τῷ σῷ πρωτῷ.
Δη. Ἀλλ' ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐνεγκὲ ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι
Ἦν γὰρ μεθυδῶ πάντα ταυτὶ κατεπάσω.
Βουλόμενος τῶν καὶ γνωμιδίων. καὶ μοιδίων
Νι. Ὡς σὺ τυχῶς. ὅτ' οὐκ ἐλήφθην ἐνδοθεν
Κλέψας τ' οἶνον. Δη. εἰπέ μοι. πόθεν φλαττῶν ἔδρα.
Νι. Ἐπί που σαλείξας δημιόπρατ' ὠβάσκανος.
Ῥέγκει μεθύων ὡς ταῖσι βύρσαις, ὑπνος.
Δη. Ἰθι νυν ἄκρατον ἐγκάμας ξόον μοι πρλιὼ
Νι. Σπουδὴν λαβὲ δή, ὡς ἀσφαλῆ σου ἀγαθοῦ δαίμονος.
Ἑλκὴ ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ πραμνίου.
Δη. Ὦ δαίμον ἀγαθέ· σὸν τὸ βάλλεμ' ὀκεμόν.
Νι. Εἶτ' ἀνταβολῶ τί ὄδι. Δη. τοὺς χρησμοὺς τοὺς χὴ
Κλέψας ἐνεγκέτου ταυφλατόμος, ὡς δοθεν.
Ἔσωσε καθεύδει. Νι. Ταῦτ', ἀπὸ ρ' τὰ δαίμονος
Δέδοικ' ὅπως μὴ ταύξομαι κακοδαίμονος.
Δη. Φέρε νυν ἐγὼ μαυτῷ προσαιτέω τὸν χοᾶ
Τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω. καὶ λέγω τὸ δεξιόν.

ὁ τὸν ἰωμωιδίων πᾶσα τὴν μεταφαθὸς τὸν ὁρίσην καὶ δύμῃ, πεποιωνῆσθαι ἢ πῆ τὸ Θρασυμάχου ἀσεβὲς ἡγησόμῃ μὴ καὶ θρόνιος αὐτοῦ τὸ φόβου, ὡς αὖ μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆ ῥοσ τοῖσιν, ἑκάστῳ δὲ πλημμύρων περιθήκε χοῦν. Κατεπάσω. πλησώσω. Καὶ νοϊδίων. λεπτῶν ἢ μεμειρασμένων. οὐδὲ ὑπιλογισμῷ ἐρμῆς. Ἄλλως. δυανομμάτων. πυρήναγμ' ἀπὸ τοῦ πολυπραγμονικοῦ τοῦ οἰνοῦ, τὸ νοϊδιον ὑπιλογισμόν. τιμὲς δὲ ὀνειδισμῶν καὶ λοιδορίων ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ φιλοπαίσμονικῶς. Ἐπὶ πᾶσι τοῦ λείξας. πρὸ ἐπὶ πᾶσι ἀφ' ἑμαυτοῦ τῆς ἔτους ἀλλυρα. ἔτους δὲ, ὡς ἀθάραν ἔλεγον. καὶ τὸ πάσιγνον ἔθνος. πρὸ δὲ ἄλφιτα δημόσια πάντα πρασκόμματα. ἔθος δὲ ἦν τοῖς πολεμοῦντας ἢ ἄργους καὶ ἐπιπέμπειν τινὰ καρυλιδύματα ἀλμυρά. ᾧ διὰ τοῦτο ἔφη τὰ ἐπίπαστα.

Δημιόπρατα βάσκανος. τὰ δημόσια πάντα πρασκόμματα. ἐκ δημεύσεως. καὶ τῶν δημευομένων διὰ ἀλεώνας θυσιῶν. ἢ δημόπρατα ἐμίξεν ὡς ἐκ δημοσίου πράγματα αὐτοῦ ἀλέξαντος.

Ἄλλως. τὰ τὸν δῆμον ζῳωνύμματα. ὡς γὰρ λέγω τῷ δήμῳ κεχαρισμένα, ὡμῆτο τοῖς χοιρίοις λέγεσθαι τὰ περαῶ τοῦ ὑὸς. Ῥέγκει. διὰ τὸ κ. συμβαίνει δὲ μάλιστα τοῦτο πάσχειν τοὺς μεθύοντας. ἢ τοὺς ὑπνώσαντας ἀκαρεῖ μόνους. ὡς περ καὶ αὐτὸς ἐφθέγξατο ἐν τοῖς ἱππεῦσι λέγων, ἐπὼν. ἐν τοῖς βύρσαις ὕπνος. ῥέγκει οὖν ἀντὶ τοῦ ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ τῇ εἰνῇ.

Ἐγκάναξον. ἐγχεε. ἐγκένωσον. λείπεται δὲ, ἐν τῷ ἀφρώσας πινόμενον. οἱ δὲ ἐν τῷ θορύβου τὰ πλοῦσι τοῦ τὸ πρατὸν καναχὴν ἦσαν μετὰ φόβου ἔγχεον. Τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ πραμνίου. τοῦ προσφορῦς. ἢ τοι ἀπὸ τῆς πραμνίας ἀμπέλου. ἢ ἀπὸ τοῦ πραύνειν τὸ μένος ἡδέα τὸ πολυχρόνιον πραμνεῖον. ἢ ἐπὶ πραμνίᾳ πέτρᾳ προμνᾶ. ἢ πρὸς τὴν θράκιον. διὸν δὲ ἐπεῖν τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ ἀγαθοῦ, ἐπὶ πραμνίου. ἐπειδὴ ὁ πράμνιος οἶνος πολυτιμητός ἐστιν ἢ παρὰ τὸ ἐμμένειν καὶ μήεσθαι νεῖν τὸν πίνοντα. Ὦ δαίμον ὡς ἐμπνευσθεὶς καὶ πεπωκὼς γοῦν φησι. Δέδοικ' ὅπως μὴ διὰ τὸν δαίμονα τὸν ἀγαθὸν, τύχω τοῦ κακοδαίμονος. Φέρε νῦν ἐγὼ μαυτῷ, μονοῦ γὰρ ὁμόμνος. καὶ μηκέτι κωλυόμενος ὑφ' ἑτέρου, ἀφεστέρου πίνει. ἕως ἐκεῖνος ἐκφέρει τοὺς χοᾶς. Ἄρδω. ποτίσω. τὴν δὲ τροπὴν ἔλαβεν ἀπὸ τῶν φυτῶν.

ηφλαττόω

ἔτους

πάσιγνον

μα

καρυκεύμ

ποιον ἦχον

ἐγκάναξον

καναχή

Pramnii u

precios

inde die

ἄρδω

n: maxime · s. fortasse
scd Cuerese relig.

Pramnii vinei

Τὸν ἱερὸν χρησμόν. δύο χρησμῶν διαφόρων τῷ πλείονι. ὡς φυλάττοντος ἢ τοῦ γε μάλιστα ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐκπνεῦσαι αὐτὴν ἡγεμόνος. τοῦτο οὖν λέγει. ὡς ἡ ἄλλους αὐτοῦ ἔχοντος.

Γέρδεται. ὁμοίως τὰ πλείονα εἴπε τῇ ῥήσει τοῦ. οὐ γὰρ βδελύττομαι οὕτω λέγειν. ἀμύσας δὲ διαπραξάμενος ἀπονυάσας.

Φρέσω. ἵνα τι μάθω. καταπνοήσω. καὶ ἐπισκέψωμαι, πότερα ἔχρα κλαι. ἢ τίνα τὸ χρησμὸς λέγει. αὐτόθι ἢ, τοῦ τέσιν ἐν τῇ βιβλίῳ. ἢ ἐν τῷ χρησμῷ. Ὦ λόγια. μαντεύματα. θαυμάζει δὲ τὸν χρησμὸν, ἀναγνούς. ἰδὼν δέ, ἀντὶ τοῦ λάμβανε. κράτει. Ὦ βάκι. ζῆς βάκιδες ἐγένοντο. οὗτος μὲν ἀπλοῦς ὁ δὲ λοιπὸς ὁ δὲ ζοιοῦτος.

Πολλωζὸ βάλις ἐχέτω. αὐτὶ τοῦ πολλὰ ἐστίν.

Ὀρρώδων. φοβούμενος. δύλα βούμενος. ἀπὸ τροπῆς τοῦ ὄρδον εἰς δειλόν ἐστιν. τὸ ἐξῆς. τῶν ὀρρώδων, ἐφυλάττου πόλαι τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμόν. αὐτὶ τοῦ περὶ σεαυτοῦ χρησμόν. αὐτὶ τοῦ δὲ Φανερῶς διαρρήδην.

Στυππειοπώλης ὁ τὸν συππεῖα πωλῶν. τουτέστι καμηλοπώλης. φιλοῖ δὲ τὸν δυνάστην καὶ τὴν ἐπιτῶν τῶν πολιτείαν. ὃς συππεῖ ἐκαλεῖτο. διὰ τὸ συμπιοπώλης εἶναι. ὡς καὶ ἐν ἑτέροις εἴρηται αὐτὴ τοῦ καθέξει. διοικήσει καὶ διαχειρίσει. Πώλης. πέρας τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος πείρει. Προβαρπώλης. τὸν μαλλίαν λέγει. καὶ τὴν πολιτείαν αὐτῶν πρὸς δέ, ὅτι λυσιλλία λέγει. ὃς προβαρπώλης ἐλέγετο. Δύο τῶνδε πώλαι ἔπαιζε τοῖς ὀνόμασι. πέρας γὰρ τὸ ἀποδιδόναι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα. κρατεῖν δὲ ἀρχὴν καὶ διέπειν τὰ πολιτικά. δέον δὲ ἐπεῖν σχατηλόν, παφλαγόνα εἶπε. Κυνολοβόρου φωνὴν ἔχων. κυνολοβόρος ποταμὸς τῆς Ἀθηναίων, οὐκ ἀεί, οὐ δὲ διὰ παντὸς ῥέων. ἀλλὰ χειμάρρους.

φησὶν

destres fuerit Athenys Locrus Boetius

Tinpus

crates cognomento Thyppax

lias

ficles

cloborcus torrens athenarum

Ἵππεῖς

Νι. Τὸν πρόβατον τὸν πώλην ἣν ἀρᾶται πολέσθαι χρεών
Ὑπὸ βυρσοπώλου, Δη. νὴ δί'; Νι. οἴμοι δείλαιος.
Γόθεν οὖν ἂν ἐπιβύοιτο πώλης εἰς μόνος.
Δη. Ἔστ' ἔστιν εἰς, ὑπερφυᾶ τε χρὴ ἔχοντ'.
Νι. Εἰ τῶν ἀντιβολῶ τις ἔστιν. Δη. εἰπάτω; Νι. νὴ δία.
Δη. Ἀλλαντοπώλης ἐνθαδὶ τουτονὶ ἐξολῶ.
Νι. Ἀλλαντοπώλης, ὦ πόσε ἰόντ' τῆς τύχης.
Φέρε που τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;
Δη. Ζητῶ μὰ αὐτόν. Νι. ἀλλ' ὅδ' προσέρχεται.
Ὡς περ κατὰ θεῖον εἰς ἀγορὰν. Δη. ὦ μακάριε.
Ἀλλαντοπῶλα. δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε.
Ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
Ἀλ. τί δῆτα. τί με καλεῖτε. Δη. δεῦρ' ἔλθ' ἵνα σοῦ θἠ
Ὡς σὺ τυχὸν εἶ καὶ μεγάλως δυσμενὴς εἶσ.
Hom. Νι. Ἴθι δὴ κἀθέλ' λαοῦτον τοὐλεὸν. καὶ τοὺς θεοῦ

φησὶν οὖν τραχεῖαν φωνὴν ἔχων. καθάπερ ὁ ποταμὸς ἐπειδὰν ῥέῃ. ἢ ἀπὸ τοῦ βρέμομαι εἶπε τὸν κύκλωπα. ὁ δὲ κύκλος ἀθήνησιν ἔστι. καθάπερ μάρκελλος, ἐν τῇ πανσωνίᾳ, τῷ προσοχείαν λαβὼν. ἐνθα δὴ πράσσεται χοιρίκρεα, πὰ ἄλλα ὤνια. ἔμπορέτω δὲ οἱ ἰχθύες. ἄτοπον κλέων ἀναβαίνοντα μέγα, ῥ. Φοβερὸν ὄντα, χρηματίζοντος παρὰ τὴν πρασιὰν τούτων, ἵνα μὴ περιεργάζοιτο αὐτούς. ἢ ἴσως ὁμηρικώτερον ὠρόμασεν. ὁ μὲν γὰρ ὅμηρος δημορόρον φησὶ τὸν ἀχαιὸν μέμονα. λέγον δημοβόρον βασιλέα. ἐπεὶ οὐ τοὺς δημότας οἶν ἀνάστασις. Ἄλλως. ὁ ποταμὸς τῆς ἀττικῆς χειμάρρους ὁ κυκλοβόρος. ὑπὸ ἀθηναίων χωθεὶς. τῷ καλοφωνίαν οὖν τοῦ κλέωνος, εἰκάσεται ἦχον τοῦ ποταμοῦ. καὶ ἀλλαχοῦ, ὁμίλου δ' ἐγὼ τὸν κυκλοβόρον κατίενται οἵοι δέ, τρόπος κυκλοτερὴς. ἐν ᾧ τὰ ὠνια ἐπωλοῦντο. ἢ ἐσφενδόνησεν ὁ κλέων.

Πόθεν αὖ οὖν ἐπὶ χθόνιος ἔχων ἐν ᾧ τέλει τὸ ὄνομα τὸ πώλης. δι' ἁβάλλει δὲ τοὺς ἀθηναίους, ὡς ἀπρεπίους καὶ βαναύσους ἰλαθιστέντας τοὺς δημαγωγούς. Ὑπερφυᾶ. ὑπερβάλλουσαν. θαυμαστὴν καὶ λαμπράν. ἐξαίρει δὲ νῦν αὐτοῦ τὴν τέχνην. ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ φανερὰν αὐτοῦ τῆς τέχνης λίαν δὲ τελοῦσ. ἀχολῶν δὲ ἐμβαλεῖν μέλλων τῆς πολιτείας τὸν ἰλεώνα ἀλλαντοπώλην δὲ τὸν ἀγοράκριτον λέγει οὕτως αὐτῷ πεπλασμένον ἵνα τὰ κωμικὴν ποιῇ ἀρ.

Ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγορὰν. ἐπὶ τῷ ἀχαίφνης γνωμῶν τουτέστιν δικαίως ἐπιφερομένων, ἵνα τὸ θεῖον ἐλεήμ. ἐπεὶ καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις, μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπιφάνη αὐτοῖς. Ἄλλως. κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν. τοὺς δὲ ἐξαίφνης φερομένους, οὕτως ἔλεγεν κατὰ θεῖον ὠφθαι. ὅθεν ἵνα τὰ πρόνοιαν θεοῦ. Ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει. ἵνα φύσιν ἐκ τῆς περιόδου. ἐστὶ τὸ λοιπὸν ἀναβῆ. διὰ τί οὖν ἐκ τῆς περιόδου. τοῦτο γὰρ οὐκ ἀναγκαῖον. λεκτέον οὖν ὅτι ἀναβαίνειν ἐλέγετο τὸ ἐπὶ τὸ λοιπὸν εἰσιέναι. ὃ καὶ προσκεῖται. λέγεται γὰρ καταβαίνειν, τὸ ἀπαλλάττεσθαι ἐν τεύθρᾳ ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ ἔθους. τοῦτον δὲ οἱ μὲν ἰλεώνυμον. οἱ δὲ ὑπέρβολον. οἱ δὲ φασὶν δύβουλον εἶναι. ὡς ἐνθυμεῖται δὲ τὸ ἀνέβαινε.

Τὶ με καλεῖτε. ὁ ἀγοράκριτος τουτέστιν ὁ ἀλλαντοπώλης πῶς τὰ λέγει. εἰσάγεται δὲ εἰς τὸ θέατρον, μάλιστα χρὴν εἰσάγειν ἕτερα καὶ ποιλίας. καὶ μαγειρικῶν πράπιζαν φέρων.

Cyclus locus athenis

ἀλλαντοπ

λης qd hinc

Τὸν χρησμὸν ἀνάδιδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει.
Ἐγὼ δ' ἰὼν, προσκέψομαι τὸν παφλαγόνα.
Δη. Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί· (Hom)
Ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.
Αλ. Ἰδού· τί ἐστι; Δη. ὦ μακάριε· ὦ πλούσιε·
Ὦ νῦν μὲν οὐδείς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας.
Ὦ τῶν ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
Αλ. Τί μ' ὦγάθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
Πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς;
Δη. Ὦ μῶρε· ποίας κοιλίας; δεῦρο βλέπε.
Τὰς στίχας ὁρᾷς γε τὰς τῶν λαῶν; Αλ. ὁρῶ.
Δη. Τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει.
Καὶ τῆς ἀγορᾶς· καὶ τῶν λιμένων· καὶ τῆς πυκνός.
Βουλὴν πατήσεις· καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις· (Hom)
Δήσεις· φυλάξεις· ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις. (Hom)
Αλ. Ἐγώ; Δη. σὺ μέντοι· κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς.
Ἀλλ' ἐπανάβηθι, κἀπὶ τοὐλεὸν τοδί.
Καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ.

Τοὐλεόν. τὸ τραπέζιον, ἐν ᾧ ἦσαν οἱ ἀλλᾶντες. ἐλεοὶ γὰρ λέγονται αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. καὶ ὅμηρος· ἐν ἐλεοῖσιν ἔθηκεν.
Προσκέψομαι. περιεργάσομαι φησὶν εἰσελθὼν καὶ καταμαθήσω τί ποιεῖ ὁ παφλαγών. **Τὰ σκεύη.** τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἔφερε τοὺς ἀλλᾶντας. **Ἰδού.** πεποίηκεν ὃ προσέταξε. παρεπιγραφὴ δὲ καλεῖται τὰ τοιαῦτα πάντα. ἀμοιβαῖα δέ ἐστι ταῦτα τοῦ ἀλλαντοπώλου καὶ ἑνὸς τῶν οἰκετῶν. **Ταγέ.** ἀρχηγὲ ἡγεμών. καὶ ὅμηρος· παρὰ δοιοὶ ταγοὶ ἀμμιμενόντων.
Τὰς κοιλίας. ὅμηρος διὰ παντὸς γαστέρας καλεῖ, οὐ κοιλίας.
Ἀλλὰ καταγελᾷς. ἀγαλλιάζεις με καὶ γέλωτα τίθεσαι. ὅσον δὲ ἀπισοῦται ποιεῖ, τοσοῦτον δείκνυσιν αὐτὸν τῆς πολιτείας ἀνάξιον. οὐ τὸν ἀλλαντοπώλην διαβάλλειν βουλόμενος, ἀλλὰ μοῦ καὶ τῶν ἀθηναίων καθαπτόμενος, οἳ τοιούτων ἀνέχονται πολιτῶν. καὶ διαβάλλων τὸν κλέωνα, ὅτι αὐτός τε ἐκεῖνος τὴν ἀτελής, καὶ ὑπὸ τοιούτου τῆς πολιτείας ἐκβληθήσεται. **Τὰς στίχας ὁρᾷς.** τὸ πλῆθος. τὰς τάξεις. τὸ θέατρον δὲ αὐτῷ δεικνὺς ταῦτά φησιν. **Ἀρχέλας.** ἄρχων τοῦ λαοῦ. ἡγεμών. ἔξαρχος δημαγωγός. ἔπαιξε δὲ τῷ ὀνόματι. φησὶ γὰρ ἄρξεις τοῦ λαοῦ. **Πυκνός.** τῆς ἐκκλησίας. μετάθεσίς ἐστι τῶν στοιχείων. ἡ γὰρ πνὺξ ἐστίν, ἔδει πνυκός. νῦν δὲ πυκνός. **Βουλὴν πατήσεις.** διαπαλαίσεις. καταπορήσεις. ἢ ἀντὶ τοῦ καταφρονήσεις τοῦ βουλευτηρίου. **Κλαστάσεις.** οἱ μὲν κλοιώσεις καὶ διασείσεις, οἱ δὲ κραυγάσεις. βέλτιον ἢ κλάσεις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τεμνομένων κλημάτων.
Ἄλλως. ἐκ ῥιζῶν ἀνατρέψεις. ὅθεν κλαστήριον τὸ δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. **Ἐν πρυτανείῳ.** πρυτανεῖον οἰκίσκος παρὰ τοῖς ἀθηναίοις. ἔνθα σιτοῦνται δημοσίᾳ οἱ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι, τὴν τοιαύτην ἀπεδίδουν χάριν. **Λαικάσεις.** δέον εἰπεῖν σιτήσεις ἢ ἐν πρυτανείῳ ἀριστήσεις. παρ' ὑπόνοιαν οὕτως εἶπεν ὡς ἐν κωμῳδίᾳ. ἀντὶ τοῦ πορνεύσεις ὅθεν καὶ λαικάστρια ἡ πόρνη. **Ἐν κύκλῳ.** ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος καὶ αὐτὰς ὀνόμασε. βουλόμενος δηλῶσαι τὰς κυκλάδας νήσους κυκλῳ κειμένας. φησὶν οὖν περίβλεψε. καὶ γὰρ τούτων ἄρξεις. ὁλκάδας δὲ τὰς ναῦς ἀπὸ τοῦ ἕλκειν.

Καρχηδόνα

1. πνὺξ. πυκνός

Αλ. Καθορῶ. Δη. τί δαὶ τἀμπόρια, καὶ τὰς ὁλκάδας;
Αλ. Ἔγωγε. Δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
Ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' εἰς καρίαν,
Τὸν δεξιόν· τὸν δ' ἕτερον εἰς καρχηδόνα.
Αλ. Εὐδαιμονήσω γ' εἰ διαστραφήσομαι.
Δη. Οὔκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται.
Γίνει γὰρ ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
Ἀνὴρ μέγιστος. Αλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
Ἀλλαντοπώλης ὢν, ἀνὴρ γενήσομαι.
Δη. Δι' αὐτὸ γάρτοι τοῦτο καὶ γίνει μέγας.
Ὁτιὴ πονηρὸς· κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.
Αλ. Οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.
Δη. Οἴμοι· τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον.
Ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν.
Μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν. Αλ. μὰ τοὺς θεούς,
Εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. Δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης.
Ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.
Αλ. Ἀλλ' ὦγάθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι.
Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.
Δη. Τουτί σε μόνον ἔβλαψεν ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.

Καρχηδόνα. παίζει πρὸς τὸ ἐνταῦθα κακῶς ὁρᾶν. ἡ μὲν γὰρ καρία, πρὸς ἕω. ἡ δὲ πρὸς δύσιν, ἡ καρχηδὼν ἡ λεγομένη καρταγένα. λέγει δὲ τὴν δύσιν. **Διαστραφήσομαι.** ἢ στρεβλωθήσομαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπεὶ εἶπε στράφηθι. **Πέρναται.** πιπράσκεται. δέον εἰπεῖν διοικεῖται. ὁ δὲ εἶπε πέρναται πικρῶς. τουτέστι πιπράσκεται. **Κἀξ ἀγορᾶς εἶ.** πάλιν διὰ τούτου δεικνύναι βούλεται, ὅτι ὑπὸ τῶν πονηροτάτων διοικεῖται τὰ τῶν ἀθηναίων πράγματα. καὶ ὅτι μάλιστα εὐδοκιμοῦσιν οἱ τοιοῦτοι παρ' αὐτοῖς ὥσπερ καὶ κλέων. **Οὐκ ἀξιῶ.** οὐχ ὑπολαμβάνω ἐμὲ ἄξιον εἶναι. **Ὅσον πέπονθας ἀγαθόν.** ὑπάρχεις. οἷον πλεονέκτημα ἔχεις. γράφεται καὶ ὅσον. **Οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι.** ὅτι μουσικὴν τὴν ἐγκύκλιον παιδείαν φησί. γράμματα δὲ τὰ πρῶτα στοιχεῖα. δεῖ δὲ τοὺς διερχομένους διὰ γραμμάτων παιδεύεσθαι. ἡ γὰρ παιδεία τοὺς ἀτόπους ἐκτρέπει λογισμούς.
Πλὴν γραμμάτων. οἱ γὰρ ἀξιώματος ἀντιποιούμενοι τὴν ἐγκύκλιον μάλιστα ἐπαιδεύοντο παιδείαν. ἡ δὲ ἐγκύκλιος παιδεία, διὰ πάσης χωρεῖ καὶ παιδεύσεως, καὶ ῥυθμοῦ παντὸς καὶ κινήματος. ταύτην παιδευθῆναι τὸν θηβαῖον ἐπαμινώνδαν καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἄνδρας.
Καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς. παροιμιῶδες ἐπεὶ καὶ κακὰ κακῶς. ὅτι τὸ σύνολον φησὶν ἐπίστασαι γράμματα. τοῦτό σοι πρὸς τὴν πολιτείαν ἐστὶν ἀνωφελές. ἀποτείνεται δὲ πρὸς τοὺς πολιτευομένους πάλιν διὰ τούτων. ἢ ὡς ἀμαθῶν ὄντων, καὶ τυχόντων ἀνθρώπων πολιτευομένων, καὶ διὰ τοῦτο ῥᾳδίως χωρούντων ἐπὶ τὴν ἀδικίαν, ὡς τῆς παιδείας ἱκανῶς καθιστώσης, ἐποδῶσαι καὶ ἀπελαύνει τῆς ψυχῆς τοὺς πονηροὺς λογισμούς. διὰ τὴν συνήθειαν δὲ τὸ κακὰ κακῶς, οὐ καλῶς, ἀλλὰ κακῶς ἐπίστασθαι. **Τουτί σε μόνον ἔβλαψεν.** ἡ γὰρ ἂν ἀμείνων ἦσθα μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν πειραθεὶς τῶν γραμμάτων.

μηδὲ τὴν ἀρχὴν

Quintilianus p° ca. 17. Sic de ar
chitas atq: aristoxenus etiam subie
ctam gramaticé musicae putauerut
& eosdé utriusq: rei preceptores fuisse cu sophro oste
tum eupolis apud qué prodamu & musice & litteras
& Maricas q est hyperbolus nihil se ex musicis scire ni
teras confitetur. Aristophanes quoq: no uno libro
institui pueros antiqtus solitos esse demstrat.

Carthedo qu cartagena
ἀξιῶ
Encyclia disciplina
Que sit circi disciplina cycha Epaminunda thebanus
κακὰ καὶ κακῶς

Ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ.
Ἔστιν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς ξόπους.
Ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν· ἀλλὰ μὴ πατρῆς
Ἄσοι διδάσκοντ' τοῖς λογίοισιν οἰθεοί.

Ἀλ. Πῶς δῆτα φησὶ τὸν θεόν; Δι. δίνην τοὺς θεούς.
Καὶ πυκνίλως ὡς ἐστὶ σαφῶς ἡμιγλυφός.
Ἀλλ' ὅταν μάρψῃ βυρσοδέρσας κυλοχείλης
Γαμφηλῆσι βράκοντα κοάλεμον αἱμαρρώτῃ
Δὴ τότε παφλαγὼν μ' ἀπόλλυ ἡσκορδάλμη.
Κοιλιοπώλησι δὲ θὼς μέγακῦδος ὀπάζῃ
Ἄικεν μὴ σῶλεῖν ἀλαῶντας μᾶλλον ἕλωνται.

Ἀλ. Πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ ταῦτ' ὄζειν αὐδᾷδας σκέμε.

Δι. Βυρσοδέψης μὲν ὁ παφλαγὼν ἔοθ' οὗτοσί

Ἀλ. Τί δαῆκυ λοχείλης ὄζειν. Δι. αὐτὸ τοῦ λέγῃ

Ὅπ' ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρῃ.

Ἀλ. Ὁ βράκων δὲ πρὸς τί. Δι. τοῦτο πειφανέσατ'.

Ὁ βράκων γὰρ ἐστὶ μακρόν. ἀλλ' ἅστ' αὖ μακρόν.
Εἰθ' αἷμα τοι τῶτης ὄζειν ὅ,τ' ἀλλᾶσ· χὠ βράκων

Ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ. ἡ τῆς δημαγωγῶν ἀρχὴ φησιν, οὐκ ἐπὶ τοῖς σοφοῖς οὐδὲ τοῖς ἀξιολόγοις ἐγχειρίζεται.

Ἀλλὰ μὴ πατρῆς. μὴ ὑπερίδωσι. μὴ ἀπώσηται. μὴ δὲ πατρὸς ἐπιμέλῃ τοιοῦτον καιρὸν παρακαθῆται.

Ἠνιγμένος. μετὰ αἰνίγματος λελεγμένος. οὐκ αὐτόθεν φανερὸν ἔχων τὸ νοῦν τοῦτο ᾖ πορρώτερον οἱ χρησμοὶ λοξῶς εἰωθότες φέρεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀπόλλωνος. Ἄλλως. μετὰ αἰνίγματος. ἄλλα μὲν λέγων. ἄλλα δὲ δηλῶν.

Ἄλλο πότον μάρψῃ. αὐτὴ ἀρχὴ τοῦ χρησμοῦ. ὁρᾷς ὁ πιεπιστωμένος τοῖς λόγοις. ἀσάφειαν μὲν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἐργάζεται.

Βυρσοδέψης. τὴν λέξιν. ἀπὸ τῆς βύρσης ἐστὶ τοῦ αἰτοῦ. ἅμα δὲ ὡς βυρσοδέψῃ πεποιῶσθαι τὸν κλέωνα. σωφίσηκε δὲ τὴν λέξιν, ἀπὸ τῆς βύρσης ἐστὶ τοῦ αἰτοῦ. ἅμα δὲ ὡς βυρσοδέψῃ πεποιῶσθαι τὸν κλέωνα. καὶ ὡς ἰλιτπὴ ἦν καὶ ἄρπεγα τῷ ποιῶν. ἁρπακτικὸν γάρ ἐστι τὸ ζῶον ὁ ἀετός. τὸ δὲ ἀγκυλοχείλης, ἐπίθετον τοῦ ἀετοῦ. ὁ ἐπιλαμπεῖς τὰς χηλὰς ἔχων. ἐπεὶ δὲ κλέωνος, τὸ χεῖρας ἀγκύλας ἔχων πρὸς τὸ ἁρπάζειν. διὰ τοῦτο ἀετῷ αὐτὸν ἀπείκασε. Γαμφηλῆσι σημαίνει. βράκοντα τὸν ἀλλᾶντα. κοάλεμον τὸν κολούοντα. καὶ πάσσοντα τὰ κακά. ὅτι καὶ αὐτὸς ἤμελλε παύσειν τὸν κλέωνα. Κοάλεμον. τὸν ἀγοραίαν τοιοῦτον εἶπεν ἐγκεῖται δὲ τῇ λέξῃ τό, τε κλέον καὶ τὸ κοεῖν. ὅ ἐστι νοεῖν. τὸν οὖν αὐτὸν τε καὶ μάτην κοοῦντα, κοάλεμον εἶπεν.

Αἵματος ἐσθίων. καὶ τοῦτο οἰκείως ἐπὶ τοῦ βράκοντος. αἱματοποτεῖ γὰρ τὸ ζῶον. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου. τὰ γὰρ σπέρατα καὶ τοὺς ἀλλᾶντας, μετὰ αἵματος καὶ πιμελῆς ἡ ἀλφίτων φυρῶσιν. αἵματος ἐσθίων οὖν τὸν αἷμα κατεμαλίσκοντα. καὶ ὥσπερ εἰς ῥοφοῦντα. Σκορδάλμη. ἡπερεία τοῦ σκορόδου καὶ τῆς ἅλμης. τὸ μετὰ τῆς ἅλμης τρίμμα τῶν σκορόδων. οἷον ἡ βρισμύτης. εἶπε δὲ παφλαγόνων, διὰ τὸν κλέωνα, ἐπειδὴ παφλαγὼν ἦν. Βυρσοδέψης. ἀμφιβόλως ἐξήνεγκεν κατὰ τὴν φράσιν. δύο δὲ αἰτίας εἰσὶ τοῦ τὸ περαλαμβανόμενα, ἀμφιβολίαν ἐργάζονται. εἰρηται δὲ περὶ τῶν βύρσαν καὶ τὸ ἁρπάζειν. Εἰθ' αἷμα τοι τῶτης. παρόσον εἰώθασι τοὺς ἀλλᾶντας μετὰ αἵματος φυρᾶν. Αἴκε μὴ θαλφθῇ. κατὰ τὸ θαλφθῆ. κατὰ τὸ λαγῇ παρὰ τοῖς λοιδορίαις τοῦτ' εἶναι μὴ ἔξῃ μηδὲ περαχωρήσῃ λοιδορούμενος. Ἄλλως. ἀπὸ τῆς ἀπατηθῇ καὶ τὰ πλησίον τὰς λοιδορίας κλέωνος. τὴν δὲ ἄλλην δὲ ὑποπίνει γράφεται καλῶς μὲν τὸ κινεῖ προσ-

ἐστιν

Ἄλλα καὶ τοὺς ἀλλάντας interpretes ait ἀλλᾶντας esse χοιλίας. quia charta præcedente dixerit aristopha. τὰς χοιλίας τοὺς ἀλλάντας. i. uentres & intestina. quod magis

Ἵππεῖς.

Τὸν οὖν δράκοντα φησὶ τὸν βυρσοδέψην.
Ἤδη κεκράτηκεν· αἰκεμὴ θαλφθῇ λόγοις.
Ἀλ. Τὰ μὲν λόγια κἀλλιπαρῶ μαθεῖν ὅπως
Τὸν δῆμον οἷός τ' εἶμ' ἐπιτροπεύσειν ἐγώ
Δι. Φαυλότατον ἔργον· ταῦτ' ἀπεργάσει τάχα
Τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὸ πρᾶγμα τοῦτο.
Ἄπαντα· καὶ τὸν δῆμον αἰεὶ πρόσπριου.
Ὑποπυκάζων ἐμμανῶς ποιοῖς μαγειρικοῖς.
Τἆλλ' ἄλλοσ' ἀττα πρόσεστι δημαγωγικά.
Φωνὴ μιαρά· τέγνασ κακός· ἀγοραῖος εἶ.
Ἔχεις ἅπαντα τἀπὸ πολιτείαν ἃ δεῖ.
Χρησμοί τε σύμβαίνουσι· καὶ τὸ πυθικὸν apollinem. i. solutatse apollinis
Ἀλλὰ στέφανός· καὶ πάρεσθε τῷ κοαλέμῳ.
Χὤπως ἀμείψει τὴν ἀνδρα. Ἀλ. νὴ τίς ξύμμαχος
Γενήσετ' ἡμῖν· καὶ γὰρ οἵτε πλούσιοι
Δεδιάσιν αὐτὸν· ἔν τε τοῖς βουλευτικοῖς

Δι. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἀνδρες ἀγαθοὶ χἀλιοι·
Μισοῦντες αὐτὸν· οἱ βοηθήσουσί σοι·
Καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί·
Καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ὀρθὸς δεξιός·

Ἀλ. Ἐγὼ δὲ χεῖρε καὶ σ

ὠθροπεύσῃ ἄρχειν δυοῖν.
Φαυλότατον δὲ δύπλεον
βραχὺ ἀπολοῦμ.
Τάραττε. πάσῃ δ' ἀσχόπου πορρώσῃ γὰρ τὸν ἴαμβον δεῖ ἡμᾶς καλλίστων διειρῶσθαι. μεταφορικῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι χρῆται ὡς ἐπὶ πολιτείας. ἢ τῆς τοῦ ἀλλαντοπώλου τέχνης. τάραττε φησὶ καὶ συμφύρατα πράγματα.
Χόρδευε. τὰ ἐντερα τετραπόδων, χορδὰς καλοῦσι. ἢ τοῦτο οὖν, ἀπὸ τῆς ἐπὶ τέχνης τοῦ ἀλλαντοπώλου εἰρηκε. ὡς περ χορδοφυσιγμίδες πληροῖς τὰ ἔντερα πάντα τοῦ φύρματος, οὕτω σοι χορδεύσει καὶ τὰ πολιτικά.
Ἄλλως, πᾶρα τὸ χορδεύω, χορδὴ γὰρ ἐστὶ τὸ λεπτὸν σπέρμα. ὃ εἰώθασι πολεμίῳ σιμᾷ γῆροι σκαλλίῳ δὲ πάλιν τοὺς στρατηγοὺς παράττοντες καὶ χορδεύοντας. Τουτέστιν εἰς πολεμίας ἐμβάλλοντας τῷ πόλιν.
Ὑπογλυκαίνων. ἡδύσμασι χεομένου καὶ ἀρτύμασι. λόγοις κολακευτικοῖς καὶ γλυκέσι. Ἔχεις ἅπαντα. συμφωνάσει ἐπεὶ καὶ ἁρμόζει εἰς ἅπαντα. πάλιν δὲ σύνταξαι ταῦτ' ἰαθοῦ πάλιν ἀθλιωνῶν καὶ τῷ πολιτευομένων. ὡς τοῖς μὲν τοιούτοις ἐγχειριζόντων τὰ δημόσια. τῷ δὲ πολιτευομένων οὕτω πεφυκότων. Τῷ κοαλέμῳ. αὐτὴ τοῦ ἀνοίκ. ἀναπαλάττῃ δὲ αὐτὴν ὡς δημόσια. τοῦτο ἠθέσθησεν εἰς ἃ τραπόδας. ἀνέπλασε δὲ τετραπαδήμονα ἀπὸ τῶν τεσσάρων δήμων κωμικῶς. τουτέστιν ἀπεπεπτικῶς καὶ αὐοήτῳ δήμονι. ἢ τῷ κωλύοντι τὸν ἄνεμον ἢ πνέοντι δήμονι. ἢ τῷ ἀλλαντοπώλῃ. Βδύλλῃ. κατεπέπληκτ. βδύλλεται. τουτέστι μισεῖ. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἀνδρες ἀγαθοὶ χάλιοι. οἱ ἱππεῖς ἐπεθύμησαν ἱππεῖς οὖν. τὰ γὰρ ἀδύνατα ἐν τῇ ἀπιθανότητι ἀφῶν ὁ χορὸς σύγκλειται τῷ δράματι. ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀφιλοπόνως πεπληκτικῶν. Μισοῦσιν αὐτὸν. θεόπομπος ἐν δεκάτῳ φιλίππου κωμῳδεῖ φησιν, ὅτι οἱ ἱππεῖς ἐμίσουν τὸν προπηλακισθέντα γὰρ ὑπ' αὐτῶν, καὶ προσχωρήσαντα ἐπιτιθέντι πολιτείᾳ. καὶ δυνηθέντα ἐν αὐτοῖς καλὰ μηχανώμενον. κατηγόρησεν αὐτῷ ὡς λάθρᾳ στρατεύοντων. διαγνοῦσιν, ἐμηνύθη Αἰσχύλος.

Ὅστις βδύλλεται. ἀγαθὸς. δύναται ἡμῖν ἀπεχθόμενος πρὸς τὴν τοῦ κλέωνος παρηρείαν.

χορδεύε προσωπεῖ

χορδάς

Coronati ficabant

βδύλλῃ

κοάλεμ

χορδὴ

hesychius. βδύλλη. δέμη ἢ βοσκή. hæc significatio magis hic quadrat quam interpretis

Ἐξῳκισμένος· πεπλασμένος πρὸς ὁμοιότητα. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς κωμικοῖς ὁμοιάτ' ἀπὸ προσωπείων τοῖς ἰωμωδουμένοις ἵνα φανεροὶ ὦσιν ὑπ' αὐτῶν· καὶ πρὸς τὰ ἐν μέρει τοῖς ὑπάρχουσιν. Ἄλλως· οὐκ ἔχει αὐτοῦ προσωπεῖον. διὰ τὸ δεδιέναι τοὺς σκυτοποιοὺς καὶ μὴ βέλτιον πεποιηκέναι τὸ σχῆμα πρὸς ἀντιλοιδορίαν τοῦ ὀφιν τοῦ λέγοντος. λέγεται οὖν, ὅτι μηδενὸς ὑποστάντος αὐτῷ ὑπομείρεσθαι, αὐτὸς ἀεροφανὴς μιλήσας ἑαυτῷ, ὑπεμείνατο ἢ τὴν πρυτανείαν ἢ τὴν τριηραρχίαν ἑαυτῷ.

Μὰ τοὺς θεοὺς καθεύδουσ· τοῦτο ὁ κλέων λέγει ἰδὼν ὁμιλοῦντας, καὶ μὴ εἰδὼς περὶ τίνων διαλέγονται, σωφρονιστὰς καλεῖ· πικρῶς δὲ τὸν κλέωνα ὑπεφέρων. ὡς γὰρ αὐτοὶ αὐτοὺς ἐλοιδόρουν ἀπὸ προσώπων ἀεροφανῶν προφάσεων. καὶ ῥᾳδίως ἂν ἡ χάρων ἅπαντας ἀπολάξειε θεατάς. Σωφρονιστὰς. ἐπιτιμητὰς καὶ διορθωτὰς τῶν ἐν τῷ δήμῳ πραττομένων.

Τὸ χαλκιδικὸν τριήρες. ἔνιοι μέν φασιν ὅτι ὁ θρᾴττων, ἐπειδὴ καὶ ἔχων ὠνεῖτο χεῖρας τὸ ποτήριον· ἰδὼν οὖν ὁ κλέων, πρόφασιν καὶ τούτοις ἐζήτησε φιλονικοφαντίας· καὶ τὸ ποτήριον δύθυρον ὡς χαλκιδικόν. ἄλλοι δέ φασιν ὡς καὶ ὠνεῖτο τοῖς τυχοῦσι μεγάλα μισθοῦσθαι ὁμοίως· οἱ δὲ χαλκιδεῖς εἰσὶ μὲν ὠνεῖται φιλοδυβοίας ἀποικοι Ἀθηναίων· εἰσὶ δὲ καὶ ὠνεῖται θρᾷκες ὄντες χαλκιδεῖς, ἀπωικισμένοι ὑπὸ φιλοδυβοίας· πολλὰ δὲ ἐν τῇ χωρίᾳ φιλοθρᾳλικησε· ὑπαλιούοντα τοῖς Ἀθηναίοις. πρὸς ὧν νῦν λέγει. καὶ ἐν ὠνεῖται θρᾴκης χαλκιδεῖς ἦσαν ὑπήκοοι τῇ Ἀθηναίων. Φησὶν ἐν ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο χαλκιδικὸν ὂν τὸ μὲν ὑμέτερον τὸ ἔχετε εἰ μὴ σῶρον ὑμῖν ἐδόθη ἵνα ἀπεσῶσιν· ἐλαβιδὲ τὴν πρόφασιν δύθυρον τὸ ὄνομα τοῦ ποτηρίου χαλκιδέων διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποστῆναι αὐτοὺς τῆς Ἀθηναίων ἀπέστησαν γὰρ καὶ Ἀθηναίων χαλκιδεῖς ὠνεῖται ὑπὸ Κλείστου ἄρχοντος. Χαλκιδέας ἀφίστε τὸν πόλισ δυβοίας· ἀπῳκισε Ἀθηναίων. ἐλεγον τὴν ὁσραίμ εἰς τὰ συμπόσια. ὡς ἀεὶ τὰ κλέων δύθυρα κατηγορῶν. χωλίζεται δὲ Φησὶ τοὺς χαλκιδέας ἀπὸ τῆς Ἀθηναίων συμμαχίας. Ὦ θρᾳτᾶδε, τοῦτο ὁ θρᾴττων πρὸς τὸν ἀγοραῖον τὸν ἐστὶ δὲ οὗτος ὑπὸ δυόσιχος οὐκ ἐμφύτευτος. Ἀνδρὸς ἱππέως· ὡς συκοφαντοῦμενοι, ὠνεῖται καλοῦμενοι εἰς βοιδᾶν τοὺς ἱππέας. ἱππαρχεῖ δὲ ὁσίμων καὶ ὁ πανσανίου. Πρὸς τὸ δεξιὸν πέρας. ὡς ὠνεῖται πάξεως Φησὶν· ὁ δὲ πανσανίου ὡς μέγας τῶν ἱππέων ἰωμωδεῖται τινος· δὲ τὸ μὲν ἀνδρὸς ἱππέως ἀλλαστοπώλιον λέγεται· ἄλλοι δὲ τὸ ἀνδρὸς ἱππέως, τὸν θρᾴττα. Καὶ πανσανίου. ὡς τοῦ ἀλλαντοπώλου πεφυσημένος τοῖς ἱππεῦσι πανσανίου.

Κἀγὼ μετ' αὐτῶν· χὠθεὸς ξυμμήψεται.
Καὶ μὴ δέηθ' οὐχρέστιν ὀβελισκασμένος.
Ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ ὠνὸν οὐδεὶς ἠθέλε.
Τῶν σκυτοποιῶν εἰκάσας· πάντως γε μὴν
Γνωσθήσεται τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.
Νι. Οἴμοι κακοδαίμων ὁ παφλαζὼν ὀβέρχεται.
Κλ. Οὗτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον.
Ὁπηὶ πὶ τῷ δήμῳ ξυωμόμυτον πόλαι.
Τουτὶ τί ὀρᾷ τὸ χαλκιδικὸν πτηλιον.
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχαλκιδέας ἀφίσεται.
Ἀπολεῖσθον· ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω.
Δη. Οὗτος· τί φεύγεις· οὐμὼν εἶσ ὦτεμνάδαι
Ἀλλαντοπῶλαι· μὴ προδῶς τὰ πράγματα.
Ἀμφῆρες ἱππῆς· πορατίτε θεὸν ὀκαιῷ· ὦ σίμων.
Ὦ πανσανίτι· οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
Ἄνδρες ἐπεύσι· ἀλλ' ἀμύνθ' κἀπανασχέσθ πόλιν.

(Thor allantopole dixit

Ὅκομιορνὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμῶ προσκρυμένων.
Ἀλλ' ἀμύνθ καὶ δίωκε· μὴ ζῶσιν αὐτοὺς ποῦ.
Χο. Ῥᾴτε πᾶσ' ἠνὶ πανσάργιον ἁ τεραξιππόσταγον.
Καὶ τελώνην ἁ φέραγγα· ἁ χάρυβδιν ἀρπακτῆς·
Καὶ πανσάργιον ἁ πανσάργιον πολλάκις ἁ αὖτ' ἐρῶ
Καὶ ἁ οὗτος ἦν πανσάργιος πολλάκις τῆς ἡμέρας
Ἀλλὰ πατεῖτε καὶ δίωκε· καὶ τάραττε καὶ κύκα.
Καὶ βδελύττθ· μὴ γὰρ ἡμεῖς· κἀπικείμενος βόα.
Εὐλαβοῦ δὲ μὴ κφύγησε· μὴ γὰρ οἱ δῆται ὁδοὺς
Ἄλλως ἢ νικράτης ἔφυγεν αὖθις τῶν κυρηβίων.
Κλ. Ὦ γέρονθ' ἱππεῖς ἡλιασταὶ φράγρεσ πριωβόλου.

Ὡς ὁμοῦ πρεσβυμόνων· τὸ μὲν λέγουσιν ἀπεικοι αὐτὸ τοῦ ἐπιόν· ὡς καὶ ἐν ἰρλώνι· καὶ μιλῶ ὁμοῦσιν ἥδε.

Πᾶσε πεῖσε· ἐν τοῦτον ἡ πέρους γένεται τοῦ χρυσοῦ ἀπὸ τῶν ἱππέων συμπλήρου μόνου· ὅτινος ὠνεῖται καλεῖ μόνους ἀκόσαντες τοὺς θρᾴττους, διὰ τὸ εὐσεβεῖς ἀφικνοῦνται βοηθήσοντες αὐτῷ· τὴν τραξιππόσταγον δὲ καλεῖσι τὴν πλέω να· τουτέστι τὴν τεράξασαν τὸ πλῆθος τὸ ἱππικόν. Τὸ δὲ εἶπεν ἵνα δόξωσι νεικᾶν τῶν αὐτῶν χαλεπαίνοντες καὶ πολεμεῖν· ἢ ἵνα τὸν ἰλιέων λέγῃ διὰ πάντων λυμαινόμενον τὴν πόλιν· διαφθείροντα μὴν ἱππικόν· σφετερίζόμενον δὲ τοὺς φόρους· εἰσθέσις δὲ ἦν δραχμῆς ἀμοιβαίας ἐπιφερωνείσιόντων ὑποκειτῶν· οἱ δὲ σίκλοι, ζυγικοὶ πέρσαι μεζοίκατα λικτικοὶ λζ'· ὧν τελευταῖος ἦν τιμαρχος οὗ πεντακλῆς οὐκ ἠξίωσε πωποτε ἐπὶ τοῖς ἀποθέσεσι παράγραφος ἐστὶ δὲ ὧν τέλη ἑκατὸν σίκλων δραχμῆς ἑξῆ· τὰ δὲ ἐλάττω πεντήκοντα δραχμῶν ἑκατὸν δραχμῶν τέλος τελωνοῦντος. Φάραγξ· τὸ τέλος τελωνοῦντος. Φάραγξ δέ, τὸ ἀπόχισμα ἢ γῆς· ὃ τὸ πλεμισπου ὕδωρ πάντα, τοῦτο δὲ καὶ εἰσὶ τὸ κακόφωνον αὐτοῦ. χάρυβδιν δὲ ἁρπακτῆς, ὡς πᾶν ὁτιοῦν ἁρπάζοντος. Φάραγγα· τὸ ἢ ἦσ βάραθρον· ὃ ἐὰν εἰσ αὐτὸ ὕδωρ ἐμπέσῃ, ἀφανὲς ποιεῖ· εἰσ ἄφαλον γὰρ τὸ ὕδωρ καταπνιγόμενον· ἢ ἐπὶ τοῦτο· ἢ διὰ τὸ κακόφωνον τοῦ πλέοντος· καὶ τὸ πράζειν ὡς ὠνεῖται τὸ μεζοῦσι τὰ λύματα. Κἀπικείμενος· αὐτὶ τοῦ τύπτων αὐτὸν· διὰ δὲ ἰλιέων λαὸν τοῦ τὸ πόλιν λέγει· ἐπειδὴ πέλας ἰλιεῖς τὸν τοῦ ἰλιέως. Οἱ δὲ τὰς ὁδοὺς· ἐπὶ τοῖς τὴν φησὶ τὰς καὶ δύσεις δύκρωνος τὰς ἐπὶ τὸν κυρήβια· κυρήβια δέ φασι τὰ ὠνεῖται ἄχυρα τῆς πυρῆς ἢ ἰλιεῖς ὧν· μυλῶνας γὰρ ἔχων ὁ δύκρατης, εἰκότως ἔχει κυρήβια· ἐκωμῴδησεν οὖν δύκρατος αὐτὸν· μυλωνάριον. ὡς πρὸ αὐτοῦ πολλοὶ δυσμένων πεφυτόκασι τινὲς· ἢ, ὅτι ἰλιεῖς μύλων ἀρχή. Κυρήβιον· ἔνιοι κυλισμὸν ἱππικὸν φρύγιον. ἱππικὸν δέεσθαι εἰ λελεπισμένοι κεῖσθαι· ἀφῶν ἢ πτισάνη· σκεύη δὲ ἦν τὸν δύκρατον ὡς τοιαύτην τινὰ χύλισιν ἔχοντα· ἐν ἄλλοις τῶν φανερωτέρους φησὶ καὶ οὐ κυρήβιον πῶλαι δύκρατος σύπεξ.

Ὦ γέρονθ' ἡλιασταί· τοῦτο ὁ ἰλιέων λέγει. ἐν αὐτὸς ἐπικαλούμενος ὑπὸ τοὺς δικαστὰς εἰσ βοηθᾶν· ἡλιαίᾳ δὲ μέσην δικαστήριον ἀθλοῦσιν· οἱ δὲ δικασταὶ ὑπὸ τῆς δημαγωγῶν ἐτρέφοντο, ἓξ ὀβολὸν λαμβάνοντες μισθὸν δικαστικὸν μετὰ τὸ πέρμει· ὡς δημαγωγὸς οὖν ὠνεῖται καλεῖται οὐσ ἐτρέφε· συγχωρεῖς δ' εἶπε ἓξ ὠβόλου, οἷον προσωπιδωμένοις καὶ προσπεφυλωτὸς ἓξ ὠβόλῳ· καὶ γὰρ τοὺς συγχωρεῖσ φραττορας καλοῦσιν· εἰσὶ δὲ οἱ φλαῦται τῆς φατρίας μετέχοντες, οἷον πατρίας τινός· ὁ μὲν οὖν ὅμηρος αὐτῶν πατέρων λέγει· ἡμῶν ἀμφοτέροισιν ὁμοῦ γένος ἐστὶ καὶ ἀρχή· ἡ δὲ ἀναφορὰ πάτρη καλεῖται. μετενεπέπτωκε δὲ τὰ τοσοῦτα· καθάπερ ὠνεῖται φησὶ τοὺς ἐκ πατρὸς ἑκατὸν δραχμῶν τέλος τὸ δὲ τριώβολον ἡμέρα χμονζιῶν ἡλιαστὸν δὲ καλεῖται, διὰ τὸ ὑπάνθρωπον αὐτὸ εἶναι· καὶ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καθιζεσθαι τοὺς συνελθόντας δικαστάς.

Οὐσ' ἐγὼ βόσκω κεκραγώς, δίκαια κἀδίκα.
Παραβοηθεῖ θ' ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομ' ξυνωμοτῶν.
Χο. Ἐνθύκην' ἐπεὶ τἀκοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις.
Κἀπροσκάζεις πρὸς ὄζων ῥυσὶ πευθώδεσι σκοπῶν,
Ὅσ τις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων· ἢ μὴ πέπων
Κἠν τῇ αὐτῶν γνῶς ἃ πράγμον' ὄντα κεχνόότα,
Καταγαγὼν ἐκχεξέσουσ' ἁλὼν ἀγκυλίσασ.
Εἶτ' ἀποστρέψας ῥινῶμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησασ.
Καὶ σκοπεῖς μετῶν πολιτῶν ὅς τις ἐστὶν ἀμνοκῶ.

Οὐσ' ἐγὼ βόσκω. πικρῶς ὡσὲ θρέμμασιν αὐτοῖς κεχρημένου. ἀλόγοις. βόσκω γὰρ ὠμοὺς τοὺς ἀλόγους. ὠμὸν δὲ τὸν κακὸν καὶ κάδικα, οἷον κἀδίκαιος.

Ξυνωμοτῶν. ξυωμοσίαν πεποιημένων. τινὲς δὲ τοὺς ὄρκους φασίν. ἢ ὅτι ὠμοσίαν ποιοῦσιν αὐτοῖς. καὶ συνθήκας κατ' ἰμᾶς ποιοῦσιν ἀλλήλοις. Ἀλλ. πρόδοτον τοῦ δήμου. τὴν συνωμοσίαν τῶν τὴν καθαίρεσιν τοῦ δήμου.

Πρὶν λαχεῖν. πρὶν εἰσελθεῖν εἰς τὸ δικαστήριον. πρὸ δικαστῶν φησίν, ἁρπάζεις. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ δικαστῶν. Κἀπροσκάζεις. συκοφαντεῖς. ἐχρήσατο δὲ τῷ ὀνόματι, ἀφ' ἧς συκοφάντης ἐκλήθη. τὸ γὰρ παλαιὸν τιμιᾶτο τοῖς ἀθλιωτάτοις τὰ σύκα ὧν καὶ ἐντεῦθεν ἐβλήθησαν λίπτων ἐκολάζετο. φαίνειν δὲ ἔλεγον τὸ καταμηνύειν. Ἀλλ. συκάζων τὸ ἀποβλίβειν τοὺς συκοφάντας μύθους. καὶ πικρῶς ἁρπάζεις δηλονότι.

Τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν. διαλογιζόμενος. ἐφορῶν. πολυπραγμονῶν. ὠμὸς δὲ σκληρὸς. δύσκατα μάχητος. αὐτὸς δὲ τοῦ ἐπιπέμπειν πέρας, ἢ πολύοψ ἐπέμφυτος μετα φορᾶς ὧν σύκων. τὸ δὲ πέπων ἢ μὴ πέπων, αὐτὶ τοῦ ἀσκολός. ῥᾳδίως διασείσαι δυναμένου. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τοῦ συκάζειν τούτοις τοῖς ὀνόμασι χρῆται. ὠμὰ δὲ τὰ μηδέπω ὡρίμασται. ὥστε οὖν ὧν ἥψω κρίνων, εἰ μὴ ἥψω πεπαυθησόντων ἐστὶ δρεπτὰ καὶ φαγεῖν. εἰ δὲ ἥψω ἀώρων ὠμῶν οὐκέτι, οὕτως φησὶν ὧν ἥψω ἀνθρώπων, ὁ κλεώνυμος διαλογίζεται, ἢ δυσμενεστὶς ὠνὶ πόλεως διασείσαι. ἢ τὶς σκληρὸς καὶ δυσκατα μάχητος. ὑπευθύνους δὲ, τοὺς μηδέπω λογισμὸν παρεχομένους μὴ δὲ δύνασθαι ἁρπάζεις ὑπ' ἀρχῆς ὠνατενθησαν. Ἀπραγμονα. ὠφελίμη καὶ μέτριον τοὺς τρόπους. οὐ φιλοπράγμονα. Ἐκχρέ ονήσου. χρέ ονησσ φιλοραλίσκ χωρίον ἡ πόλις, ὑπὸ πελὴς τῷ ἀθλιωτάτῳ δυΦορος εἰσ πυρὸν ἐωρταν ὀβελικὰ ἐστιπωγωνοὶ ἀθλιώτατοι. ὡς ἰδιοπραγμόνων ἦ, ἢ ἰδίων τῷ ὄντων τῷ χρέ ονησσω τῇ διασείσθαι δυναμένου ῥᾳδίως. μᾶλλον δὲ τοῦ πλέωνος ἐπιμελῶς ἐπιμελόμενος αὐτοῦ τοῦ ἐμαυτοῦ ὀβελοῦ ὡς ὧν ἀγροίκων ἡδέως καταγαγὼν ἐκχεῖσαι. σημαντικῶς ὥσπερ ἀπὸ ἀγροῦ τιμῶ μεταπαλουμένων καὶ κατιόντων εἰσ πόλιν. Ἄλλως. ὡς καταγαγόντος αὐτοὺς συμμάχους εἰσ ἀθλιώτατ. ἢ συκοφαντοῦσσ ἢ ἀργεῖζομένους. Ἀμνεῖσασ. ὑποσκελίσασ. καταξας. μεταπαλεσάμενον οἷον τὴν ἀμνυλλίδα καταλαβών. ὅπερ ἐστὶν ἀκοντίσεως εἶδος ἢ καταπαλαίσασ. παλαιστρικὰ χαρίεντα τῶν. ἢ τὸ διαβαλὼν ἢ τὸ ἀμνεῖσας. καὶ ἀμνυσίσματος παλαίσματος. ἢγουν βύσσαγρυπνικὸν σύκη. Ἐνειλοπλάβησας. ἀκολουθωμός, οὗ καὶ τὸ ἐνειλοπλάβησας. αὐτὶ τοῦ καταπαλαίσας αὐτὸν ἐμπεσὼν ἐλαθών, καὶ διασείσας, ἁρπάζεις. τὸ δὲ ἁλοὺς δὲ ἡ ἐλεύσεται ἢ ἔσται ἀνθρώπων, διὰ φιλοπόλεως ἐφάλωσε. Καὶ σκοπεῖς τὴν πόλιν διακείμενος ἢ ἀναζητεῖς. ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ τοῦτο γὰρ λέγει βάλλει. ὅτι οὐ πρὸς ῥημάτων ἐπιφέρεται ποτὲ ἀλλ' ἔστιν ἢ τοιαῦτα ποιεῖ, αἰσχρὰ διακείμενος τίσιν ἢ πόλιν ἀμυνόμενον. οἷον πρὸ βατῶδης. τουτέστι μωρὸν καὶ δύνθης. τὰ ἐκ τῆς πρόβατα ὧν δύνθεία διαβάλλεται.

Καὶ

Πλήσιος. ἢ μὴ πρηνὴς. ἢ βρέμων τὰ πράγματα.
Κλ. Ξυνεπίκλαθ' ὑμῖν, ἐγὼ δῶ' νδρες δίκην τύπτομαι
Ὅτι λέγω νομίζων ἐμελλον ὡς δίκαιον ἐρεῖν
Ἐξεῖναι μνημεῖον ὑμῶν ἰδίᾳ κατεσθίειν αὐθρείας χάριν.
Χο. Ὦ δᾶ' ἀλαζὼν ὡς ὑμασθλης εἶ δῆτ' οἱ ὑπέρχεται.
Ὡς περὶ γέροντος ὡσὲ ἡμᾶς ἐκκοβαλικίζεται.
Ἀλλ' ἐὰν ταύτην γε νικᾷ, τὸν τὴν τοιαύτην ἔτι
Ἤνδ' ὑπεκκλίνῃτε σεῦ, πρὸς σκέλος κυρήσετε.
Κλ. Ὦ πόλις δῆμ' ὑφ' οἵων θεείων τρέφομαι.
Χο. Καὶ κέχρασαι σὸσ περ αἰεὶ τὴν πόλιν καταστρέφῃς.
Ἀλ. Ἀλλ' ἐγώσε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον ξέφομαι.
Χο. Ἀλλ' ἐὰν μέγρι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλοσεῖ.
Ἤνδ' ἀναισθησίᾳ πορεύῃς, ἢ μέτεστ' ὀπυραμοῦ.
Κλ. Τὸν γὰρ αὐτὸν ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν.

Καὶ τρέμων τὰ πράγματα. δύναμαι ὑμᾶς ἐκπατεῖν εἰσ πράγματα. πολλοὶ γὰρ οὐ διαδειλίαν ἀλλ' ὡς ἐπὶ τοσοῦτον ὠδειλάθησαν, εἰρῆσθαι ἡμισωθῶσι μᾶλλον. ἢ χωρήσασθαι δίκης. καὶ τοὺς τοιούτους ὠνὶ λεγόμενος φησὶν ὁ κλέων, κατασῆσαι εἰς φόβον τοῦ πρὸ ἐξόδου πράγματα, ἐπηρεάζειν ῥᾳδίως.

Ὡς δ' ἀλαζών. ἀλαζὼν, ὁ μείζονα φρονῶν ἑαυτοῦ ἀξίας καὶ πλέων. φρονῶν. μαθὼν δὲ λυρίως, ἰμασμένα λαμβάνων. καὶ ἀπαλός. ἢ τρυφερός. καλῶς οὖν ὠνὶ τοῦ κλέωνος τὸ ὄνομα εἰρῆσθαι. ὁμοῦ ἐστὶ τὸ τοῦ ῥόπου ὑπουλον καὶ τὸ λαγαρόν.

αὐτοῦ δείκνυσ. ἐστὶ σκώπτων ὡσὲ βυρσέα. ἀφῶν οἱ ἱμάντες γίγνονται ἢ ἀτεργασθέντων. τοιοῦτοι. μαθὼν οὖν ὁ μεμαλαγμένος ἐστὶ πορνείας. Εἶδεσ οἷ ὑπέρχεται. ὡς ὑπεργάζονται τὸν δῆμον ἀπρέπειαν. καὶ πολαιολύσῃ. καὶ καταπραϋνῇ ἀπέπων τὴν ὀργὴν ἀποσεν τῶν ἀνηρ. ὡς περὶ γέροντος. ὥσπερ φησὶ τοὺς γέροντας δικαστὰς ἐκπαιουργῆσαι, οὕτως καὶ ἡμᾶς ὠνὶ χειρῆσαι πάντων. κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα. Ἐκκοβαλικίζεται. ἀπατᾶν. κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργήματα. λησταί. τοὺς αὐτοὺς καὶ κορσιωΦόρησι καλοῦσιν. οἱ δὲ κόβαλον τὴν μέθην ἀπὸ τῆς πεύδης. Ἀλλ' ἑαυτὸν τὴν τοιαῦτ. τῇ πανουργίᾳ λέγει. ὅτι σὺ ἡ πανουργίᾳ νικήσει αὐτὴν τῇ πανουργίᾳ πεισθήσεται. Ἄλλως. τὰς χεῖρας δείκνυσιν. ἢ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀγωνιζομένων. ὁ δὲ Φασὶ καὶ τὸ κυρήβασεν. Κυρηβάσει. κυρηβασία λέγεται, ἡ ἀπὸ τῶν κραιπαλώντων. ὁ δὲ Φασὶ καὶ τὸ κυρήβασεν. Κυρηβάσει. κυρηβασία λέγεται, ἡ ἀπὸ τῶν μάχεσθαι ἐν τοῖς ἀλόοις ζώοις γίνεται. τοῦτο οὖν δηλοῖ ὅτι ἡμάχεται. ἢ πλήξῃ. κυρηβάσεις γὰρ λέγονται πλήξεις τῷ τράπῳ. καὶ γὰρ ἐκείνοι τοὺς κεφαλοὺς διαμάχονται. Ἄλλως. πρὸς τὸ σκέλος μάχεται. ἢ διαπεσεῖται. γαστρίζομαι δὲ εἶπεν, ὡς πλήξεις πρὸ σκέλῃ. εἰς τὴν γαστέρα τύπτομαι. περιεσωγράφη δὲ. συμπέπλυφε γὰρ ὑπὸ τῷ δικορύστων τύπτεται. καταστρέΦῃς ἢ δούλοις. ξέφομαι δὲ, εἰς φυγὴν τρέπω, πλεονασμῷ τοῦ σ. Τήνελλοσεῖ. τήνελλος ἁρμονία λύρας. ἐκπλήττων ὑπαλλοντίσας αὐτὸν, μουσικῶς τοῦτο εἶπε.

Ἄλλως. νικᾷ Φόρων. τήνελλος δὲ ἡ ῥᾳδιούργημα ὠνίλιον. Ἤν δ' ἀναισθησία. ἐὰν ἢ ἦ ἡθῆς Φησὶν ὑπ' αὐτοῦ, τῇ βοῇ. πρὸ χρήμ ἢ ἐναισθησία, οὐδὲν ἦττον ἢ μετέρα ἢ μικρὰ πυραμοῦσα, εἰδὸς πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἐφθοῦς πυρῶν πεφρυγμένων. ὡς ἢ σησαμοῦς τὸ διὰ σησάμων. τοῦτο δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνητικοῖς. εἰώθασι δὲ ἐν τοῖς συμποσίοις, ἀμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας. ᾗ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι Φῶς, ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. Ἐπὼ δείλυνμι. σὺ δείλυνμι καὶ Φαίνω. σὺ δεῖ κρίνειν δὲ ἔλεγον τὸ καταμηνύειν. πικὰ κακουργοῦντα πρὸ τοῦ κοινοῦ.

Ταῖσι πελοπομνησίων ξυμφορεσι ζωμυμάτων.
Ἀλ. Ναὶ μὰ δία. κἀγὼ γε φρυγιῶ ὅτι κεμὴ τῇ κοιλίᾳ
Ἐσβραμῶν ἐς τὴ πρυτανεῖον, εἴ τε πάλ' ἐκθεῖ πλέας.
Δη. Νὴ δ' ἐξαμηφύγετε τὰ' πρᾶξιν ἀμ' ἀργυρῆ κρέας.
Καὶ τίμαχος. ἃ πρὶν λέγης δ' ἐκ ἠξιώθη πώποτε. 3
Κλ. Ἀπῆσαν εἴωθεν αὐτί κα μάλα.
Ἀλ. Ξυμβλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. Καταβοήσομαι σοῦ σε. f. σοῦ ut in linea sequente
Ἀλ. Κατακεκράξομαί σου κράζων.
Κλ. Διαβακλῶσ' ἐὰν σγρατηγῆσ.
Ἀλ. Κωοκοπήσωσου τὸν ὦνον.
Κλ. Περιελῶσ' ἀλαζονείας
Ἀλ. Ὑπτεμοῦ μεταὸ ὁδοῦς σου.
Κλ. Βλέψον εἰσ' ἐμὰ σκαρδάμυκτος

ἐνύματα Ζωμυμάτων. τὰ τῶν νεῶν χρῶ δηλέγεται δὲ ξύλα καὶ κηροῖ καὶ πίσσα. Ἄλλως. τὰ λεγόμενα ὑπερῶματα. εἰσὶ δὲ ξύλα τῶν νεῶν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑπερώματα, εἶπεν ὡς πρὸ μάγφρου πείζων ζωμυμάτων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ ἀθηναίων βάρβαρα ξύλα, καὶ ὠήθησαν, εἰ χρὴ δὲ καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι τριήρεσ.

ἐκθεῖ πλέας. ἐξέσι. καὶ πορδύεται μεσῆ ἡμούσῃ. τουτέστιν ἐξέσιν εἰς τὴν πολιτείαν χυδόμενον πλουσίους. εἰσβραμὼν ἀντὶ τοῦ εἰσελθὼν τῇ πολιτείᾳ. ἐμφαντικῶς δὲ λέξῃ κέχρηται ἵνα δείξῃ αὐτὸν πεπηδηκότα εἰσιέναι καὶ ἀναιδῶντως τῇ πολιτείᾳ. πρυτανεῖον δὲ τόπος ἀθλουμένοις οὗ τὰς δημοσίας σιτήσεις ἐποιοῦντο. τιμὴ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τοῖς δημοσίᾳ σιτουμένοις ὧν. ταῦτα δεῖ φέρειν ὅτι πέμπειν ὧν εἰς τὴν ποιμῶν τε πλούτικε καὶ ὅτι ἀναξίως ἔχει φησὶ σε πρυτανεύειν σιτήσεως.

Νὴ δία ἁρπαγμάτων τὸ πρῆγμα. ἐπειδὴ ὁ κλέων εἶπεν ἅπορρητα, καὶ αὐτὸς εἰπὼν ἱερεῖα καὶ ἀργὸν λέγει οὖν, ὅτι ἀναξίως ἔτυχεν ὁ κλέων, ὃ πρὸς ἰλιᾶς οὐκ ἔτυχε τῶν ἀθλουμένων μὴ παυόντων. καὶ τοι ὑπὸ μεγαλοφροσύνης τοῦ ἀνδρὸς παρεμπεσόμενον, ἢ ὅτι ἐξοπραξιδεὶς, οὐκ ἔτυχε τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, ἢ ὅτι διὰ τοῦτο ἐπεκρίας καὶ ἄρτον ἐπειδὴ οὐκ ἔβλῶ τὸ ὑόμενα δημότερα καὶ πέρσεφόνη, ἐξῶ ἀφίδρ. ὡς τοῦ αὐτὰ ἐκφέροντος, κατηγορεῖ. Καὶ τίμαχος. ἰχθῦν. ἰδίως δὲ τεμαχίτας ἰχθῦς, τοὺς μεγάλους καὶ παλαιοὺς ὁμοίους. Ἀπθανεῖθον. δηλῶν καὶ εἰωθέσι ἐσοδιλιμιόλων. ἰθ. οὖν τὰ μὲν ἐξ ἀμοιβαίαν ἔβῦ τὸ κεῖ ἔβῦ δ' ἐμ τρατὰ δὲ τέσσαρα ἐναλλὰξ ἀπαλαὶ κατὰ λήκυθον. καὶ μήποτε εἰσὶ δ' σιχα τετραμέτρα παταλιπικά. αὐτὰ δὲ μάλα δύνιος πβαχεῖα μα ἀπῖκὴ δὲ ἡ σωτάξις κειμράζομαι δὲ, ὡς ἰκειμραγμῷ πβιόσμαι αὐτὶ τοῦ μικήσω.

Κωοκοπήσωσον. τυπῆ ἠσωσε, καθάπερ λύνα. τοῦτο δὲ ὡς μάγφρον λέγῃ. ἐστι γὰρ κύων ἰχθύσ ποιόσ. ἅμα δὲ καὶ λωφήσε δέρματι πεῖσαι. ἐστι γὰρ τραχύτατον. Περιελῶσ' ἀλαζονείας. οἷον ἀποδύσωσε καὶ παύσω τῷ ἀλαζονεύματων. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐριούντων. παύσω καὶ περιελῶ φησὶ ἀλαζονείας. πβιελάσω. νικήσω. Ὑποτεμοῦμεν τὰσ ὁδοὺς σου. οὐκ ἐῶσε προλέγειν. προληψόμεθα νικήσω. τοῦτο ὡς πρὸ Ευρυσθέως. ὑποτέμνεται δὲ τὸ δέρματα. ἵμασι χέα φεύμηται. διαφέρει γὰρ τὸ τέμνω τοῦ ὑποτέμνω ὅταν γὰρ ὑποτέμνῃ, πλαγίως φέρεται. ἀδένες δὲ εἰσὶ τέμνω ἢ, τὸ ὀρθίως ποιοῦντες τὰ τομά. τὸ γὰρ ἀνώμαλον φησὶ μάχητος δέχεται γάζεται. Ἀσηκαρδάμυκτον. μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμούς. σκαρδαμύκτειν γὰρ, τὸ σκιέρῳ καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. τὸ πυκνῶς βλεφαρίζειν. ὃ καὶ ἰλλωπίζειν λέγεται ἢ ἰλλωπίζειν ἀσκαρδαμυκτί

μάχες μαχίτας ἰχθῦς
πίνα μάλα
ωοκοπήσω
μνᾶν
πολέμνᾶν
σκαρδάμυκτος
καρδαμυκτῶν
λωπᾶν
λωπίζειν

Ἀλ. Ἒν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
Κλ. Διαφορήσω σ' εἰ τι γρύζῃς. dyscinda
Ἀλ. Κοπροφορήσω σ' εἰλαμήσεσ.
Κλ. Ὁμολογῶ κλέπτειν. σὺ δ' οὐχί;
Ἀλ. Νὴ τὸν ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον.
Κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
Κλ. Ἀλλόξια τοίνυν σοφίζῃ.
Καίσε φαμῶ τοῖς πρυτάνεσιν,
Ἀλλὰ κατύτους τῶν θεῶν ἰε
<Ῥᾳδίωσ' ἔχοντα κοιλίας.>
Χο. Ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρέ,
Καὶ κεκράκτου τοῦ σοῦ θράσουσ
Πᾶσα μὴ γῆ πολέα
Πᾶσα δ' ἐκκλησία

ἀσκαρδαμυκτεῖ ἀντὶ τοῦ προσέχει τὸν νοῦν. γρύζῃς. γρύζειν ἐστὶ τὸ ἀγανακτεῖν. διαφορήσω. διαφορεῖν ἐστὶ τὸ διαφθείρειν. ἰλαμῶς δὲ ὡς ὦῶ μαγέφρου ἀλλαντοποιοῦ λέγεται. Ἀλλὰ διασαώσω. σῶσαι. ἐκφορήσω. ἄλλως τε, καὶ οὐκ ἀνεχήσω τῇ λέξει ὦῶ μαγείρου καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου. οὐ γιγνώσκει τὲ ἐμὲ τὰ πολιώνδου, ἐξαναίσιμης φησὶ ἀπ' αὐτῶν πληροῦντας κόπρου. παρατηρητέον δὲ, ὅτι μὴ πᾶσι νομέθεσθαι τοῖς ἴσοις πειρᾶται τὸν μέν. Κοπροφορήσω. κόπρουσε πληρώσω. ἐπαίρεται τὸ διαφορήσωσε. οἱ μάγειροι γὰρ τὰ ἔντερα πλιώνδου, ἀναγκαίως πληροῦντες κόπρου. Ἄλλως πλιὼ κόπρον. ἐκφορήσω τὸ πίνσε. ἢ ὡς βυρσοδέψων. ὅτι κόπρῳ τὰ σύβυρσα ἐβάπτευεν.

Ὁμολογῶ κλέπτειν. τοῦτο σὺ ὑπομοίως λέγῃ. ὡσ αὖ εἰ ἔλεγε, σώφρων εἰμὶ καὶ πεπαιδαγωγῶ. ὁ ἢ αὖ χεῖ ὦῶ τοῦ λέπτειν ἀλλὰ πῶ, ὁμνύω μὴ κεκλοφέναι. οὐδὲν ὑπεβολὴ ὦῶ ορκίασ.

Νὴ τὸν ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον. πβισωσω μάσω ὦῶ τοῦ θεοῦ. ἐν μέσῃ ταῖς ἀγοραῖσ βυται. ἑρμᾶς ἀγοραίους ἄγαλμα. πλείονε κτεῖν δὲ αὐτὸν πειρᾶται μὴ μόνον κλέπτων, ἀλλὰ καὶ διαῤῥήδην ὦῶ ορκῶν. οἷον, ἐμὰ βδιπαῦτα τὰ ὦῶ χειρήματα. ἀμφότεροι δὲ ἀμιλλῶνται πίζδειν αὐτῷ χέρσον.

Καὶ ορκίωμι βλεπόντων. οἷον ὁρώντων ὅτι κλέπτων ὀμνύω. ὅτι κλέπτω. ἔκλεψα. τοῦτο δὲ προσυπθήκευσε ἀπορρώνητος, ὅτι πλείονες τοῦ ἐλεῆμον καὶ μᾶλλον πονηροῦ ἐὰν δοκῇ, εἰ οὐ κλέπτῃ μου. αὐτὰ φανερῶς ἐπορκεῖ. Σοφίζῃ. τεχνάζῃ. σοφίας δ' ἔλεγον τὰς τέχνας. τὰ ἀλλόξια κλέπτῃς φησὶν ἐμὰ βδιπαῦτα τὰ ὦῶ χειρήματα. ὡσεὶ λέγῃ. τὲ ἐμὰ ἴσιν ὦ κλέπτῃς. φανῶ ἢ φανίσωμαι κατηγορήσω.

Ἀ δέλματεύοις τῷ θεῶν. μὴ δεδῶκότα ἀπεῖν τῷ τὼδε κατὰ τὼ μοῖραν τοῖς θεοῖς. ἐθῶ ἢ ἔχειρ τὰσ δέλματοις τῷ θυομένων τοῖς πρυτάνεσιν οἱ μάγειροι δυδοῦν. δέον δὲ εἰπεῖν ἀδεκάτευτον ἔχοντα οὐσίαν. ὁβολὸν, ἀντὶ οὐσίας, ἰλιᾶς ἐπῆνεγκεν ὡσαλλαντοπώλη. Ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρέ. ἱλαρωνὶσ καὶ ἐπιθέσιν χερσὶν ἐπῳδικὴν δύο τὸ πίθεσθαι μετὰ τὼ δὲ πολλῶν. ἐλιλιώλων πεισονικῶν ὦῶ μεμιγμένων κρητικοῖς ἢ βακχείοις σὺν ἐὰν. ὧν τὸ πρῶτον δ' μετρ' ἀκατάληκτον ὄνομα. τὸ δ' δύτερον ἰαμετρ. βραχυκατάληκτον. τὸ πρῶτον τοῦ δὲ δύτερον βραχείου. τὰ ἑξῆς τέσσαρα μοιαι τοῦ πρώτου ἐπικρητικῶν. τὰ δὲ τρία τῶν ἑξῆς τρία μοια τοῦ δύτερου τοῦ δὲ κρητικοῦ. σὺ ἐπιθέσει σίχοι. ζοναικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. ὦῶ τοῦ πέλματος ὁρίς. ἑξῆς δὲ σὺ εἰσθέσει σύστημα χῇ πβιλοπὴν ἀμοιβαῖον εἰκοσίχωνο μοίων. ὦῶ τοῦ πέλματος πβάγραφος.

Mercurius
τρυς
σοφίζῃ
σοφία
Mos antiqu
cimā parte
dimittū d
prytanibu

pes in caladamentis ... adeo erat vile & largū & imbe... ... coriū

ἀρχαὶ

Καὶ τέλη καὶ γραφαὶ
Καὶ δικαστήρι' ὦ·
Βορβοροτάραξι καὶ
Τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀνατετυρβακώς·
Ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν·
Κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν·
Κλ. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
Ἀλ. Εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα.
Ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός·
Τοῖς ἀγροίκοισι πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ,
Καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
Δη. Καὶ νὴ Δία κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτὸν, ὥστε καταγέλων
Πάμπολυν δημόταισι καὶ τοῖς φίλοις παρασχεθεῖν
Πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
Χο. Ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς

Καὶ τέλη καὶ γραφαί. τὰ τέλη μὲν καὶ ἀρχαί. τελῶναι γὰρ ἦσαν οἳ ἐμίσθουν τὰ τέλη, τουτέστι τὰ πράγματα. Ὦ βορβοροτάραξι. ταραχῶδες τε, ταράττων ἡμῶν τὴν πόλιν ὡς βόρβορον. θορυβεῖς πληρώσας τὴν πόλιν καὶ βορβόρου. Ἀνατετυρβακώς. ἀνατετάραχας. τυρβάσαι δὲ κυρίως λέγεται, τὸ πηλὸν ταράξαι. Ἐκκεκώφηκας. κωφοὺς ἐποίησας τὰς ἀκοάς. Κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν. ἐπειδὴ οἱ θυννοσκόποι ἐπὶ ὑψηλοὺς ἱστάμενοι, τὴν κατασκοπὴν τῶν εἰσιόντων θύννων ἐπὶ τὰ δίκτυα ποιοῦνται, φησὶν ὅτι καθάπερ τοὺς θυννοσκόπους εἰσιόντες εἰς τὸ δίκτυον οὐ λανθάνουσιν οἱ θύννοι, οὕτως οὐ λανθάνουσι τὸν κλέωνα, οἱ πόλεως ἐπιβαίνοντες οἱ τοὺς φόρους φέροντες. προσέπαιξε οὖν, δέον τῆς πόλεως τὰ ἑαυτῆς λαμβανούσης, ὀνειδίζει ἐκεῖνον αὐτὸν, ὅτι τὰ δημόσια νοσφίζεται χρήματα. ἅμα δὲ καὶ εἰς ὀψοφαγίαν διαβάλλει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἁλιέων τῶν ἐπὶ τῶν ἄκρων ὄντων τοὺς θύννους. Καττύεται. συντίθεται τὸ πρᾶγμα, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπὸ τῆς λέξεως, κέχρηται ὡς βυρσοδέψης ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων. Χορδεύματα. ἐξῆς καὶ οὗτος ὡς μάγειρος ἀπεκρίνατο. χορδεύματα καὶ χορδὰς καλοῦσι τὰ ἔντερα. Μοχθηροῦ βοός. θανασίμου ἢ ἀσθενοῦς. ἰσχνοῦ καὶ λεπτοβύρσου. τοῦτο δὲ ὡς βυρσέα σκώπτει. Τοῖς ἀγροίκοισι πανούργως. εἰς ὑποδήματα τοῖς αὐτοῖς. καὶ ὡς τὰς βύρσας τέμνων. καττύματα δὲ τὰ ἄκρα δέρματα καὶ εἰς μικρὰ τετμημένα, ἃ προστίθεται τοῖς σανδαλίοις. τοῦτο ἔπεισεν ὥσπερ σκυτέα. Δυοῖν δοχμαῖν. μείζων ἦν αὐτὸ, παλαιστὰς δέ τινες. τὸ δοχμὴ γὰρ ἡ παλαιστή. Ἄλλως. δύο παλαιστάς. ἐκτεινόμενα γὰρ τὰ ἰσχνὰ τῶν δερμάτων, εἰς πλάτος αὔξεται. Κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡμᾶς ἐξηπάτησεν, ὥστε καταγελᾶσθαι γενέσθαι. Τοῖς δημόταισι. διαβολὴ τῶν ἀθηναίων. εἰ καὶ δοῦλος παρ' αὐτοῖς ὁ δῆμος ἀποστέλλεται. Περγασῆσιν. ὄνομα δήμου. Ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν. ἐκολύμβων ἐν χωλῶν τοῖς ὑποδήμασιν. ἐμβάδες γὰρ ἐρρήθησαν ἀπὸ τοῦ ἐμβαίνειν αὐτοῖς. ἐκτεινομένων γὰρ καὶ πλατυνομένων οὐ χρηστῶς τῶν δερμάτων, ἐκολύμβων ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ μηκέτι ἡρμοσμένα τοῖς ποσὶ τῶν φορούντων αὐτὰ εἶναι. Ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς. ὁ λόγος πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην. κορωνὶς δὲ καὶ ἔκθεσις χοροῦ προωδική, διὰ τὸ ἀεὶ προτίθεσθαι τῆς διπλῆς. ἐκ κώλων καὶ στίχων πολυσχηματίστων δώδεκα. ὧν τὰ πρῶτα τρία παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. ἃ καλεῖται κρητικὰ διὰ ῥυθμοῦ. τὸ δὲ δ΄ τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται εὐριπίδειον ἢ λεκύθιον. τὰ δὲ ε΄. ϛ΄. ζ΄. η΄.

ὑποτέμνων

deest ut interpres ait ὀφθαλμός

Χῆς ἐδήλους ἀναί-
δειαν, ἥπερ μόνη
Προστατεῖ τῶν ῥητόρων·
Ἧι σὺ πιστεύων, ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους·
Πρῶτος ὤν· ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος
Ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
Σοῦ μιαρώτερος, ὥστε με χαίρειν
Ὅς σε παύσει, καὶ πάρεστι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν.
Ἐν πανουργίᾳ τε θράσει καὶ κοβαλικεύμασιν.
Ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ
Νῦν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
Ἀλ. Καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης.

2 · a se ipso · 1 · praefert

θ΄. τετράμετρα καταληκτικά. τὸ δὲ ζ΄. η΄. δακτυλικὰ τετράμετρα. τὰ δὲ τελευταῖα δύο ἰαμβικὰ τετράμετρα καταληκτικά, ὅμοια τοῖς ἑξῆς. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. Προστατεῖ. προΐστησι. καθίσταται τῶν ῥητόρων ὡς ἀναιδῶν. Ἧι σύ. τοῦτο πρὸς τὸν κλέωνα. ἀμέλγεις δὲ, λαμβάνεις τὰ αὐτῶν πράγματα. τοῦτο δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν εἴρηται. Τοὺς καρπίμους. τοὺς εὐπόρους τῶν ξένων διασείεις. τοὺς πλουσίους καὶ εὐποροῦντας. ἀμέλγεις δὲ ἀποδρέπτει. ἀπανθίζεις τρυγᾷς καὶ καρποῖ. ἰδίως δὲ ἀμέλγειν λέγεται, τὸ παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν τοὺς καρποὺς ἀποσπᾶν. ὅπερ οἱ κλέπται ποιοῦσιν. Ὁ δ' Ἱπποδάμου. οὗτος ἐν πειραιεῖ κατῴκει. καὶ οἰκίαν εἶχεν. ἣν περ ἀνῆκε δημοσίαν εἶναι. καὶ πρῶτος αὐτὸς τὸν πειραιᾶ κατὰ τὰ μηδικὰ συνήγαγεν. ἦν δὲ ἀθηναίοις τίμιος. πικρῶς οὖν λέγει. ὅτι σὺ μὲν ἀνάξιος ὢν, σφετερίζῃ, καὶ ἀπὸ πάντων κερδαίνεις. ὁ δὲ εὐποροῦντας ὢν τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς δάκρυσιν ἀναξίως ὁρῶν σε τὰ τῆς πόλεως καρπούμενον. λυπεῖται φησὶν ὁ ἀρχιτέκτων πόλεως. οὗτος γὰρ πολλὰ ὠφέλησε τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν, αὐτὸν φασὶ θούριον. οἱ δὲ, μιλήσιον. κλέωνος δὲ ἐχθρὸς ἦν. λείπει δὲ ὁ ὀφθαλμός. Ἄλλως. Ἱππόδαμος μόνος λείβεται καὶ ἡττᾶται. διεβάλλετο γὰρ ἐπὶ πολυφαγίᾳ ὁ Ἱππόδαμος. ὡς οὖν τοῦ κλέωνος ὄντος γαστριμάργου παρευδοκιμουμένου ὑπὸ Ἱπποδάμου, κέχρηται τῇ συγκρίσει χρησιμώτατα. ὁμοῦ γὰρ καὶ τὸν Ἱππόδαμον καὶ τὸν κλέωνα διαβάλλει. Ἀνὴρ ἕτερος. ὁ ἀλλαντοπώλης. Ὅς σε παύσει. καταπαύσεις. παρευδοκιμήσει. πάρεστιν ἐγγὺς οὗτος καὶ πλησίον καὶ οὐκ εἰς μακράν. Ἄλλως. ὑπερβαλεῖς σε παραδραμεῖται νικήσεις. καὶ ὅμηρος. ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδὲ με πείσεις. Κοβαλικεύμασι. τὸ κολακεύειν καὶ πρὸς χάριν δημηγορεῖν. ἐπεὶ καὶ ὁ κλέων ἐδόκει παρὰ τοῖς ἀθηναίοις εὐδοκιμεῖν, διὰ τὸ πρὸς ἡδονὴν καὶ χάριν δημηγορεῖν. καὶ ὅλως δι' ὧν φησι παρευδοκιμήσειν τοῦτον, τὸν παφλαγόνα, διὰ τούτων διαβάλλει τὸν κλέωνα, δεικνὺς ὅτι τὰ τοιαῦτα πάντα πρόσεστιν αὐτῷ, δι' ὧν ἤρθη μέγας. Ἀλλ' ὦ τραφεὶς, τῆς αὐτῆς ἀνατροφῆς μετασχὼν. τουτέστι πονηρᾶς καὶ κακῆς. ὅθεν οἱ ἀνατραφέντες ἄνδρες οἱ ἔξαρχοι καὶ πρωτεύοντες. οἱ ἀνδρεῖοι ὁμηρικῶς. Τὸ σωφρόνως τραφῆναι. τὸ ἐπιεικῶς, καὶ εὐγενῶς ἀνατραφῆναι. τὸν ἀλλαντοπώλην δὲ βουλόμενος διαβάλλειν, δείκνυσιν αὐτὸν πονηρῶν ἠθῶν. ἀλλὰ λεληθότως δι' ὧν περὶ τούτου λέγει, ὀνειδίζει τοὺς ἄλλους πολίτας ὡς ἀπὸ τῶν τοιούτων ὁρμωμένους ἐπιτηδευμάτων καὶ εὐδοκιμοῦντας. Καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷος. ἔκθεσις διπλῆς ἀμοιβαίας ἐκ στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν λβ΄. ὧν τελευταῖος, νὴ τὸν ποσειδῶ κἀμὲ γὰρ ἢν τοῦτόν ποτε ἑλκύσῃς. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα. ἑξῆς δὲ τούτων ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ιε΄. πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομετροῦντος. καὶ τοῦ τελευταίου διμέτρου καταληκτικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει διπλῆ ἔξω νενευκυῖα.

διασείεις concutis · unde concussores

Οὐκ ἀμυνῇ σεις· οὐκ ἐπιτρέψεις. οὐ συγχωρήσεις μοι. ὁ ἡκλεων δῆλόν ἐστιν ὁ λέγων πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην. ἐπιστομίζειν γὰρ αὐτὸν ἐκεῖνος βουλόμενος, λέγει. Οὐ παρήσω. οὐ παραχωρήσω. πρὸς δὲ τὸ οὐκ ἐάσεις, οὐ παρήσω ἐπεὶ πρῶτον δηλονότι. ἀμφιβόλως δὲ εἶπε λέγων γὰρ οὐκ ἂν πρώτῳ λέγειν ἐπιτρέψαι μισοῦ, ἔδοξεν δυσφημότερον ἀπολιπεῖν αὐτὸ πρὸς τὸ ὑπολειπόμενον ῥηθὲν διαρράπισομαι. διόπερ ἐξῆς ὁ χορὸς ἀπεφήναντο παύρες πρὸς τὸ θεῶν διαρράπτειν.

Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; Ἀλ. μὰ Δί' ἐπεὶ κἀγὼ πρώην ὀργὴ εἰμί.
Ἀλλ' αὐτὸ πρεῖττον πρότερος εἰπεῖν. πρῶτα διαμαχήσομαι.
Χο. Ἐὰν δὲ μὴ ταύτης ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκπρηνιῶν
Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; Ἀλ. οὐ μὰ Δία. Κλ. ναὶ μὰ Δία —
(Ἀλ. μὰ γὰρ οὐδ' ἐγώ.
Κλ. Οἴμοι· διαχρήσομαι. Ἀλ. ἃ μὴ ἐγώ σ' ἀπαρήσω.
Χο. Πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαχρήσασθαι.
Κλ. Τῷ καὶ πεπρισθῶς, ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία.
Ἀλ. Ὅτι μὴ λέγειν οἷός τε κἀγὼ κἀκρυκοπωλεῖν.
Κλ. Ἰδοὺ λέγ'. καλῶς ἀνθ' ὧν πρᾶγμα πρὸ πεσόνσοι,
Ὡμοσαπάρακτον παραλαβών, μεταχειρίσασθαι χρῆν
Ἀλλ' οἶσθ' ὅμοι πεπρῦσθαι δυκεῖς ὅπερ τὸ πλῆθος.
Εἰ πυδικίδιον εἶπας ὦ, κατὰ ξένου μετοίκου.
Τὴν νύκτα θρυλῶν, ἃ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σαυτῷ
Ὑδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνύς, τὰς φιλαστ' ἀνιῶν.

Κρυκοποιεῖν. ποσῶ ποιεῖν λίαν τιμὴ ῥημάτων τὸν λόγον. σλαπὴ ἡ τῇ λέξει ὡς μάγειρος ἐχθόσα. τὸ καρυκεύματα γὰρ ἡδύσματα εἰσὶ τὰ ἀρτύματα. ἐκ ῥύσιν, κοιλίαν ὧν μονθλευτίων καλῶσιν. Ἰδοὺ λέγε· φήλδιάζει αὐτὸν ὅτι δυνάμει λέγειν λέγοντα. τῇ τοῦ ῥήματος ἐμφάσει, τὸν διασυρμὸν ἔδειξεν. φησὶ γάρ, ἀφόρητόν ἐστιν εἰ καὶ σὺρ ἤτορεῖ. Ὡμοσαπάρακτον. ἀστεῖος καὶ οὕτως ὡς πρὸς μάγειρον ὁ δὲ μοῦσ αὐτῷ τοῦτο βουλεύ. εἰ πρᾶγμα φησὶ σκολιὸν προσπέσοι, οὐκ ἂν ποτε ἀπορθώσειε. οὐ δὲ δι ἀνύσειε. ὠμοσαπάρακτον δὲ δυνάμενον ἀπαραξαι τὸν λέοντα.

Ἄλλως. ἀδιάθετον καταλαβὼν ἃ ὠμον. ὡς πρὸς μάγειρον δὲ τὸ ὠμοσαπάρακτον. ἢ τὸ μεσοπάρακτον. χρηστῶς δέ, αὐτὶ τοῦ καλῶς. ὠφελίμως. συμφερόντως. ἐπεμφυτε δὲ τῇ προσθήκῃ τῷ ἀστείσμῳ. ὡς πρὸς μάγειρον. χρηστὸν γὰρ ἔδεσμα λέγομεν τὸ δυπερτυμμον. Ἀλλοιαδωτερ ἐστὸν θας ἀλλὰ γνώσκω ὃ ἐπονθασ ἢ οἶδα τὸ ἐπάρασε. ἀλλά μοι δοκῶ σωσθέναι τὴν αἰτίαν δ' ἣν εἰς τοσοῦτον θράσος προελήλυθας. Εὖ κατὰ ξένου. οἱ γὰρ κατὰ ξένου λέγοντες, δυσμόλως λέγουσιν. ὡς κατὰ ξένων ἃ οὐ πολιτῶν δημηγοροῦντες. Τῶν νύκτα θρυλλῶν. οἱ δὲ μὴ ἐμπειροι τοῦ σωφρονεῖν, ἐὰν δυσχερῶσιν ἀπὸ πράγματος, μὴ ἐχοντες ἀπὸ φύσεως τὸ λέγειν ἀσκοῦνται καὶ ἀδύνως διάγουσι μὴ γρηγοροῦσι δι' ὰ τῆς νυκτὸς ἃ ὕδωρ πίνουσιν. Ὑδωρ τε πίνων. τουτέστι παλαιπωρῶν. καὶ μετὰ πολλῶν καμάτων καὶ πόνων σωτήσασθαι τὸν λόγον. δεικνύμενος δὲ διὰ τούτων πάντων βούλεται, τῶν ἀθηναίων αὐτοῦ τὸν λόγον καὶ τὴν ἀπειλαν. Ἄλλως. ἀγρυπνῶν καὶ φροντίζων. καὶ τὸν νυκτῶν μελετῶν καὶ σκεπτόμενος τὸν δῆλον. τουτέστι παλαιπωρῶν καὶ μετὰ πολλοῦ καμάτου σωτήσασθαι τὸν δῆλον. Κἀπιδεικνύς. τουτέστι κατὰ δῆλος τοὺς λαθανοῦσας ξένους κλοπάς. Τοὺς φίλους τἀνιῶν. λυπῶν φίλος. πος ὁ φίλος καὶ γνωρίμως δημόσιος

Ὦ Δῆμε πρὸς σοῦ μαλακὸν ἐμοὶ λέγειν. ὦ μαιρετῆς αὐθαδείας.
Ἀλ. Τί δρᾷς σὺ τὴν πόλιν ταραττόμενος ὥσπερ ἐγὼ ἐχθὲς
Ὑπὸ σοῦ μορμολυττόμενος κατεπλώτισ' ἐμέ νυσιπόλιν
Κλ. Ἐμοὶ δ' αὐτὸ θηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις ἐμὲ θύβυς,
Θωυρεῖ ἀεθερ μάχαιρα φαγὼν, κἄτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον
Οἶνον χολᾷ, κἀσκαλεύει φυσῶν πύλῳ στρατηγούς;
Ἀλ. Ἐγὼ δέ γ' ἤμυστρον βοῦς καὶ κοιλίαν ὑείαν
Καταβρογχίσ', κἄτ' ἐκπιὼν τ' ζωμὸν ἀναρρίπτ'
Λαρυγισῶ φρυγανικὸν ἔπος, ἃ νικίαν παραξέω.
Χο. Τὰ μὲν αὐχαμὲν ἤρεσας λέγων· ἀλλ' ὁρᾷς τὸ μέλλον
Τῶν πραγμάτων, ὁπὴ μόνον ἐν ζωμῷ ἐκροφήσεις.
Ἀλλ' ἀλάβρακ' καταφαγὼν, μιλησίας κλονήσεις

ἢ ὁμόρνην καταλελαληκώς τοι σὶ μόνῳ προσέχειν τὸν νοῦν. σώνιθες δὲ τοῦτο λέγουσι, μὴ ἔχοντες λόγον ἃ πρὸ αὐχμοῦς ἃ νεώτερος. Ἀντέθηκας. ἔστησας ἀντὶ ἐναντίας ἃ αὐτεπάγω. Κασκαλεύσω. λοιδορήσω. ἔστι δ' ὄνομα εἰ ταῖρας. νῦν δ' εἰρήκασι κατὰ τοῦ διαγόρα, λοιδορηθείσ. πρὸς ὃ τὸ ῥηθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἑτέρᾳ, κασκαλεύσω ὁ στρατηγὸς αὐτέθηκεν, ἃ νικίαν παραξέω. νικήσας ὁ στρατηγὸς ἀθηναίων. Ἄλλως. Κασκαλεύσω ἐταῖραι εἰσὶν· αἱ ἀεὶ ὧν τῷ ὀλισθημάτων ἔστωσαι, ἐπὶ μι δῶσι, παρέχουσι τοῖς βουλομένοις. Κασκαλεύσω δὲ εἰρήκασι, ἀφ' οὗ ποιῆσαι καλῶσι μὲν ἃ οὐκ ἔχουσι γοῦν ἐρασταὶ σεβῶσι δὲ τοὺς οὖν τας, ἵνα ἄλλους λάβωσιν. ἐπεὶ οὖν ἵνα μὴ ἃ ἀνοήτως καὶ ὁ λέων ἀλλοῖοις ἐπεπίθησεν εἶναι, καὶ τῆς ὧν τοῖς ματορθώσασθαι δόξης αὐτοὺς ἀφέλεσθαι, αὐτείχυται καὶ αὐασθεῖσ, ἐπεὶ ἐπιπιθῶσι γοῖς ἐρασταῖς, ἐκ ὁτῳ ὁ ποιητὴς τῇ λέξει ταύτῃ κέχρηται. Ἐγὼ δ' ἔγ' ὕνυστρον. τὰ μυρυκάζοντα τῶν ζώων, τρεῖς κοιλίας ἔχει. κερύφαλον. ὕνυστρον. ἐχῖνον. μυρυκάζει δέ, ὅταν μὴ τροφῆς παραπεμφθῇ, ἀναπεμπάζῃ τὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ τροφὴν καὶ μασᾶται τὸ σῶμα, ὥς τε αὖξ ἃ πρόβατον. ἃ κάμηλος. ἐκ ὅτου δὲ ὡς μάγειρος γούσιν ἠμέψατο τὸν λέοντα.

Καταβρογχίσω. ἐκροφήσω καταπίω. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀβρῶς καὶ ἀπλήστως ἐκροφούντων. Ἀναπορίπτος. μὴ νίψασθαι μὴ δὲ πλύσας τὰς χεῖρας. ἀλλ' ἀπαθαρτος. ἵνα τὸ ῥυπαρὸν αὐτοῦ μᾶλλον ἐνδείξηται τῷ τρόπῳ. παραπηρητέον δὲ ὅτι τοῖς ἴσοις ἀμείβεται φιλονεικῶν τὸν κλέωνα. τῷ μὲν ἓν θύννου ὕνυστρον καὶ κοιλίαν αὐτὸν πιθεὶς. τῷ δὲ θρίψ, τὸ αὐανὸν πλησίον. τῷ δὲ οἴνῳ τὸν ζωμόν. Λαρυγίσω. καταβοήσομαί φησι τὰ ἄλλων ῥητόρων. ἢ τὸν Φάρυγγα ἐκπέμπω. τουτέστι καταγελάσω τοὺς ῥήτορας. Τμηθείσης γὰρ τῆς Φάρυγγος, οὐχοῖόντε τὸν φωνὴν προΐεσθαι. παρατηρητέον δὲ ὅτι ὡσπερ ὁ κλέων ἐπήνεγκε καταλβάσω γοῦν ἐν πύλῳ στρατηγοῦσ, καὶ οὗτος ἐχρήσατο τῷ λαρυγίσω τοὺς ῥήτορας. Καὶ νικίαν παραξέω. Φοβήσω. δυσώνητος δὲ ὁ νικίας. ἐμφαίνει δέ, ὅτι Demosth. ἃ αὐτὸς τὴ δύσκολος μᾶλλον ἢ στρατηγός. ἢ ὁ ὑὸς στρατηγῶσ. ἐμνημόνευσε ἢ τὸν νικίαν δημοσθένης. νικᾷ δὲ νικήσας τοὺς πᾶς Ἀλλὰ λάβραλαξ. λάβραξ εἶδός ἐστιν ἰχθύος. ἀφ' ὃς ποιεῖται τὴν προσηγορίαν. κέχρηνέτε γὰρ αὐτοῦ τὸ σῶμα καὶ ἁβρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει. ὅθεν καὶ δύχρῶς ἁλίσκεται. ἐπεὶ οὖν ὁ μὲν κλέων ἔφη σε θυννίας θερμοὺς καταπιεῖν. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης ἀπὸ τῆς αὐτῆς τέχνης ὁρμώμενος, τὸ ὕνυστρον καὶ τὴν κοιλίαν μὴ τὸν ζωμὸν αὐτέθηκεν, ὁ χρὸς μεμφεῖ ὡς ἂν εἰκὸς ἀμείψασθαι αὖ αὐτοπώλην τὸν ἰλέωμα. λέγων ὡς ἐχθὲς αὐτὸν αὐτὶ ἐθείσης τῆς θυννίου λάβρακα.

ὅτι τοὺς μὲν φίλους, ἰλαρὸν ὄντας βλάπτειν καὶ καλῶς ποιεῖν. πρὸς δὲ τοὺς ἀλλοτρίους μὴ ξένους ἀδικεῖν.

Τῆς αὐτοῦ. τῆς μωρίας. ἢ ἡλιθιότητος. ἃ ἀξιοπαθήτους φησὶ δ' οὐτιχὴ μετοίκου πατρὸς ξένιας ἀπηνέγκου γραφὴν καὶ ἐλαττώσεσθαι ἀπὸ τοῦ τὸ δικάσασθαι μὴ δημηγορεῖν. μετοίκους δὲ ἐκάλουν, τοὺς ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταβεβηκότας εἰς ἑτέραν καὶ οἰκοῦντας. Κατειλωτισμένην. πολυπραγμονομένῳ τῷ σώνιλο γον. ἀσχολουμένῳ. παρατ

μονῶ του

μετοίκου

καταλβ

καταλβα

ἑταῖραι

Animalia r
nantia tr
bent ven
(Cecryph
Enystr
Echim

Stratoppus
f.
Nicias ma
f.
λάβραξ

Aeschy

Ἀριστοφάνους

Ἀλ. Ἁλμὰ χελίδας ἐδηδοκὼς ὠμήσομαι μέτταλλα
Κλ. Ἐγὼ δ' ἐπεὶς σπονδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ κινήσω γέσου τὴν πρωκρύναν τὴ φύσικης.
Κλ. Ἐγὼ δὲ τ' ἐξελῶσε τῇ σου μῇ θύραζε κύβδα.
Χο. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἀμὲ γ' ἢν πέρ γ' οὖργε ἑλκῃς.
Κλ. Οἰόν σε δήσω τῷ ξύλῳ. Ἀλ. δι' ὠξόμαί σε διὰ λί.
Κλ. Ἡ βύρσα σου θρανοῦσται
Ἀλ. Δερῶσε θύλακον κλοστῆς.
Κλ. Δια πεπαλοῦθήσει χαμαί.
Ἀλ. Περικόμματ' ἐκσοῦ σκυτάσω.
Κλ. τὰς βλεφαρίδας σου περιτιλῶ
Ἀλ. Τὸν πρηγορεῶνα σου κ' τεμῶ.

ἰδιωτέρα δ' αὕτη πρὸς τὴν θώνου τε ἠνίσχε καὶ ὧν αὐτὸς εἶπεν, ἀπαντήσεις αὖ ὧν. Ἄλλως. βελτίον φησὶν εἶναι λάβρακας ἢ καταφαγόντα, τοὺς μιλησίους κλοιὸν ἀλλὰ μὴ νικίαν τὸν τοῦ σοφοκλέους. ὅπερ ἠπείλησεν ὁ ἀλλᾶντοπώλης. ἐν μιλήτῳ γὰρ ἦν, τῆς ἀσίας, μέσης οἱ λάβρακες, ὅτε τὴν ἐπεκρέτησαν λιμὴν εἰς τὴν θάλασσαν· χαίροντες δὲ οἱ χθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι εἰσ τὸ λίμνιον ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναπλέουσιν· καὶ οὕτως ἁλίσκονται παρὰ τοῖς μιλησίοις. μιλησίους δὲ εἶπεν, ὡς τοῦ κλείωνος τοὺς μιλησίους παράσιτος ὄντος. Σχελίδας. θοὺς ἁλυρὰ. ἢ ἁπλῶς τοὺς ἁλυσιτελοῦντας ἀσχόλους. Ὠνήσομαι μέτταλλα. ὠνήσομαι μέταλλα ἀργυρίου καὶ χρυσίου. ὥσπερ προσόδους ἔχειν τὴν πόλιν. ἰὼ δὲ μέτταλλα ἀθρόως ἐπιφωνεῖ. Κυλισῶ. σωλῆ ἀράξω ἐπεὶ πάντων. τὸ βέλτιον ἢ αὐτῶν διὰ τῆς λέξεως ἐρήλωσεν. Φύσικης. Φύσικη σύ περ ὄντως πανυ. εἰσὸ ὁ ἐμβάλλει ἄλυρα. ἐπὶ ρίας μάστιγος. ὃς οὐ πέντε ὁ αὐτὸς ὡς ἀλλᾶντοπώλης ἢ τῆς Φύσικης ἐμνημόνευσε. Κύβδα κύπτοντα. διὰ δὲ τοῦ χήματος τὴν ἰσχνότητα δείκνυσιν ἑαυτοῦ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ. καὶ ἐμὲ γὰρ θεραπεύτριαν ἔλιπε. ἐὰν γὰρ ἀλλαντοπώλης ἐλθὼν ἐλιμώσῃ. Ἄλλως. ὁ χερόσυβις ὁ λέγων. χρησίμως δὲ ἐπέχρησε τῇ συμβουλῇ. μὴ τοίνυν μόνον. ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς γε αὐτὸν ἀξίους τροφῆς. Οἰόν σε δήσω. μόνον ἵνα ᾖ λέγων. τὸ μὴ ἄλλων σου συνωμοτῶν καὶ ὥσπερ ἀδίκου μύσος ὑπαιτῶν φέσομαί σε δὲ μόνον δήσω τῇ ξύλῳ. ἔθος δὲ δεσμωτηρίου τὸ ξύλον. ἢν ποδοκάκιλα λέγουσι καὶ ποδοσφάβιλα. δι' ὧξόμαι δὲ ἀπὸ τοῦ ῥήσω σου δειλίασε. ἀπὸ τοῦ ἀσθμαίνω ἢ ἴσθι, θρανοῦσαι. ἐκ τοῦ ἀήσει θράσος δ' ὑποπόδιον. ὅπου τὰ δέρματα ἐκτείνει τὰ σκυτοτόμοι. δ' δὲ τὰ σου βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν ἵνα ἁπαλαὶ ὦσιν. οἱ δέ, ἵνα δι' ἁλὸς βοσκῶσι τὸ φαρμάκου. Δερῶσε θύλακον. ἰὼ δερῶσε· τὸ γὰρ ἐκδέρειν μᾶλλον ἢ μαγείρου τέχνη· ἐνδερῶσε φησὶν ὥστε ἀπὸ τοῦ σώματός σου, θύλακον ποιήσει εἰς ὑποδοχὴν κλέμματος. Διαπεπαλοῦθήσει. ἐκ τοῦ θήσει χαμαί, τοὺς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ἐπὶ τῆς γῆς ἵνα μὴ σαπῶσιν τὸ ἐπ' αὐτὲ λίνον καύσεως, κατὰ ἄκρα πεπάλοις καλακρούοντες, ἐκτείνουσιν. Ἄλλως. χαμαὶ ἐπὶ τῷ πεπάλων ὀξύτερον τὸ δέρματι. Περικόμματ' ἐκσοῦ. περικόμματα τὰ ἐκτὸς μαγείρων περιαιρέματα ἢ κρεῶν. ὃ ἢ βούλεται λέγειν τοιοῦτόν ἐστι· τουτέστι λαμέρος σου λιώσω τὸ σῶμα. ὡς μάγειρος δὲ λέγει. Τὰς βλεφαρίδας. παρεπιγραφὴ τὸ χῆμα. ὧν γὰρ τὰς ὀφρῦς τοῦ ἀλλαντοπώλου ἐπιβαλὼν τὰς χεῖρας εἰλιτίλλει. τῇ γὰρ βυρσῶν ὕβρει ἔργον ἢ δερμάτων ἀπομαδᾶν τὰς τρίχας ἢ ὅτι πρὸς τὸ ῥᾴστ φθορὰν δέρματι.

Τὸν πρηγορεῶνα. τὸν λεγόμενον καρχαρεῶνα· παρατηρητέον δὲ ἐν πᾶσι τοῖς αὐτιθετικοῖς· ὅτι ἀπὸ

ἀλλᾶς

Ἵππεῖς.

Δη. Καὶ νὴ δί' ἐμβαλόντες αὖ-
Τῷ πόλεμον μαστιγικῶς
Εἰς τὸ σῶμ' εἶτα γ' ἐνδοθὲν
Τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὖ-
Τοῦ σκεμμόμεθ' ὅτι κἀνδρικῶς
Κεχηνότος.
Τὸν πρωκτὸν εἰχαλαζᾷ>
Χο. Ἦν ἄρα πυρός γ' ἑτεραθερμότερα
Καὶ λόγων ἐν πόλει
Τῶν ἀναισθῶν ἀναισθέστεροι.
Καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἰῶ φλαῦρον ὀρνῶν.

ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτῶν τέχνης ἑκάτερος αὐτῶν τοῖς ὀνόμασι χρῆται καὶ τοῖς λέξεσιν. ὡς γὰρ τῷ βυρσεῖ τὸ καθαίρειν καὶ μαλύνειν τῷ δερμάτων τὰς ῥυτίδας, οὕτω καὶ τῶν μαγείρων, τὸ τήμνειν καὶ σφάζειν εἰς τὸ λεμόν τὰ θρέμματα. λυγεῖ ἢ τὸ ὀρνεῖ φάγρος, σὺν ᾗ ἀγείρει ἡ ζοφή. Μαγδεμῶσ. εἰώθασι γὰρ οἱ μάγφροι πιέζειν τοὺς τῶν χοίρων ἀνοίπυστους σώματα, καὶ ἀνοεῖν εἰχαλαζῶσι. χάλαζα δέ, πάθος τῶν χοίρων.

Ἄλλως. Οἱ μάγφροι μετὰ τὸ ἀποσφάξαι τὰ θρέμματα. εἰώθασι λρεμᾶν αὐτὰ εἰς τὸ πεπάλαστον ὕδωρ ἐκδέρειν. σωλάγειν ἢ ἔωθε τὰ θρέμματα τὸ σῶμα. καὶ ἃ τοῦτα οὖν φησι, χεὴ πεπαλῆ ἐμβαλεῖν εἰς τὸ σῶμα ἵνα διανοίξαι πρὸς τὸ ἐξέρασι τὴν τρίχα. ἐξείραντες ἢ αὐτὴν. ἐλλυσαντες ἀναστομώσαντες. Σμεγόμεθα. ἐπισπωσόμεθα. αὐξησόμεθα ἢ αὐτὴ τοῦ αὐξησω καὶ λύτωσ. ἀπὸ τῆς γλώτης ὡς πρὸς ἐξέρασμένους καὶ μὴ ἐμποδίζουσα τὴν θέαν. Χαλαζᾷ. ἤτοι εἰχαλαρόσ ἐστι. καὶ εἰ χαλαζᾷ ἐκ νόσημα δὲ τὸ ὑπὸ τῶν θρεμμάτων. ὃ πᾶν ζῴων μὲν λανθάνει. ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερὸν ἡρέτω. τοῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμίκται ἢ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα.

Ἦν ἄρα πυρός. δ' ὠλῆ ἐν ἐπιθέσει, περιόδου τοῦ χοροῦ πεποιηκὼς ἀκόλουθος ἔχουσι ῥῆμα. πρῶτον δεύτερον. τὰ δὲ λοιπὰ δ' ῥῆμα. Ἄλλως. πορωνὶς καὶ εἴωθεσι χοροῦ προφδὴ καὶ ἐκκλῶν πεποιημένων ἐπιμελῶς ῥητικοῖς ἐπὶ ἃ. ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον ἀκατάληκτον ἰαμβικὸν θαρσῶν. τὸ δεύτερον δ' μέτρον ἀκατάληκτον ἐκ ῥητικῶν ἢ τοι ἀμφιμάκρων. τὸ τρίτον ὅμοιον τῷ πρώτῳ ἐκ ῥητικῶν. τὸ τέταρτον ὅμοιον τὸ πέμπτον ὅμοιος τῷ δευτέρῳ ἐκ πολίου ῥητικοῦ ὡς τὰ ἑξῆς δύο. ἐν εἰκοσίσει δὲ εἴκοσι δύο τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὑπερμέτρου ἑξῆς ἢ σύστημα κατὰ περίοδον εἴκοσιν ὁμοίως ἑξῆς. τὰ ἑξῆς τριάκοντα τοῦ χοροῦ τροχαϊκὰ ὧν τὰ μὲν δυοδέκατα ἀκατάληκτα. τὸ μὲν κατὰ τὸν τέταρτον. τὸ δὲ κατὰ τὸν τρίτον ἴαμβον ἔχοντα. τὸ δὲ τρίτον καταληκτικὸν ἐφημιμερές. οἱ ἑξῆς τούτων δύο εἴκοσι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὑπερμέτρου ἑξῆς τοῦ χοροῦ ε' κῶλον τὰ μὲν α'. β'. δακτυλικὰ τετράμετρα. τὰ δὲ γ'. ε'. τροχαϊκὰ τετράμετρα καταληκτικὰ καὶ τὸ δὲ τέταρτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ ὅμοιον εἰκοσίζοντος δὲ ἰαμβικοὶ ἑξῆς ἢ τοῦτον ἐν ἐνθέσει εἴκοσι δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ἐπὶ τοῖς ἀπωθέσει παράγραφος ἐστὶ τὴ τῶν τέλη κορωνίς. Ἄλλως. Ἀπὸ σόδξου, σύμμεισιν ὑπεναφαμῶ σφόδρα. τί γὰρ βλοιὸν πυρὸς ἐν πυρώτερον. ἢ σφοδρότερον, ὅπου τε τὸ λιλέωνος ἀναίδειαν αὖ ὑπερηλόντισε ναυτικῶν. μηδὲ τὸν τοῦ ἡγεμόνος ἐπιθείσεαν, ἀλλὰ δ' ὑπερβάλλουσαν ἑαυτὸν πομπείαν τὸν νικίωνα προφέρεσθε δοκεῖ. ὅσῳ δὲ τὸν νικίωνα θαυμαζῇ τοῦ μενικλέους, τοσοῦτῳ τοῦ ἡγεμόνος θαυμαζῇ τὴν ἀνδρείαν. οὐ γὰρ τὸν ἀλλαντοπώλην τοσοῦτον ὅσον μὲν λιλέωνα ποιητὸν ὄντα βούλεται δεῖξαι. Οὐκ ἄρ' ἦν φλαῦρον. ὅτι οὐ φαῦλον οὐδὲ ἀχρηστον. οὐ δὲ πονηρὸν ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. οὐ δὲ ἀνόητον. εὐφραίνεται γοῦν ἐπεὶ περιουσίαν μοῦ μοῖραν τὸν πλέονα ὀχερός.

πρηγορεῶνα

χάλαζα, νι

Chalaza m

φλαῦρον

Ἀλλ᾽ ἐπῳδὴ καὶ τρόμος.
Μηδὲν ὀλίγον πόνει.
Νῶν γὰρ ἔχεται μέσος.
Ὡς αὖ νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ.
Δῆλον δ᾽ ὑρήσεις ἐγὼ γὰρ τὰς ξόπους ἐπίσταμαι.
Ἀλ. Ἀλλ᾽ ὅμως οὔτως τοιοῦτος ὢν ἄπαντα τὸν βίον.
Κἄτ᾽ ἀνὴρ ἐδόξεν εἶναι, τὰ μάλ᾽ ὀξὺν ἄμωμον θέρος.
Νῦν δὲ τοὺς σάκχους ἐκείνους ὀς ἐκεῖθεν ἤγαγεν.
Ἐνξύλῳ δήσας ἀφαύῃ κἀπροδῶναι βούλεται.
Κλ. Οὐδέδοικ᾽ ὑμᾶς, ἕως ἂν ᾖ τὸ βουλευτήριον.
Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾶς καθήρμοσεν.—
Χο. Ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται
Κοὐ μεθίσταται τὸ χεῦμα
Τοσοῦτον παρεληλάκοτος.—
Θε. Εἶσι μὴ μισῶ; γεμοίμην κρατὶ μουκώδων

Ἀλλ᾽ ἐπῳδὴ καὶ τρόμος. ἐπῳδὴ δὲ ἡ ἐπῳδὴ κεισο, ἢ μὴ αὐξῆς· τοῦτο δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλη φησὶν ὁ χορός· ἡδόμενος ὅτι πιέζοσκει τοὺς τοῦ κλέωνος ἱππέας μόνον. Καὶ τρόμος· τρομὸς ἐρμαλέον ναυσικόν. Φησὶν οὖν, πειρᾶται αὐτὸν ἢ τρέφει· τοῦτο γὰρ ἡ τοῦ ἑρμαλέου τὸ ἔργον. Μηδὲν ὀλίγον πόν· γράφεται μηδὲν ἔλαττον πόει. Φησὶν οὖν, πάντα μεγάλα καὶ αὐτοῦ τοῦ πόει καὶ μηδὲν ὀλίγον. Νῶν γὰρ ἔχεται μέσος· νῦν γὰρ τὸ καιρῷ τοῦ μέσος αὐξεται. καὶ πεπαλαίκασι φησὶν ἡ μεταφορά, ἀπὸ τῶν παλαιόντων τὸν μεταλαμβανόντων τὸν κρείττονα τοῦ ἡμιόμου. Ὡς αὖ νυνὶ μαλάξῃς· ἐὰν ἐν τῇ ἀρχῇ καταγωνίσηι καὶ ἀθενῆ ποιήσηις. Ἀλλότριον ἀμῶν θέρος· τοιοῦτοι γοῦν ἀλλοτρίους καὶ μάτους ἡμῶν πόνους, οὗτος μισθωτῶν καὶ καρπὸν μόνον· αἰρι ἦ ἔτι δὲ πρὸς τὴν πύλον· καὶ ὅτι μετὰ γοῦν κινδύνους ἢ τοὺς πολλοὺς παλαιωθείσας ὡς ὑπέμενε δῆμος θένις τοὺς λιορκῶν γοῦν ἐν σφαλτηρίᾳ, μηδὲν ὁ κλέων πονήσας. ἀλλ᾽ ὕστερον ἐφ᾽ οἷς μαλθῶν, τὴν μίλιον τὴν ἐκείνου παρελόμενος, αὐτὸς ἐπεγράφη τῶν κατορθωμάτων· ὡς ἔστις ἀγνώμων ἀνὴρ ἐπαύτῳ ἀμητῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐμβαλὼν, τὸν σπείραντα γεωργὸν μὴ προσπωνήσατο, τοὺς καρπούς ἀξιοῖ πορίζεσθαι. Νῦν δὲ τοὺς σέ χυς· ἐξῆς ἀπὸ τοῦ ἄμητου ὠνόμασε τοὺς σάκχους· αὐτὶ τῶν οὐ χμαλώτων οὓς ζῶντας ἔξειν λακεδαιμονίων κατεπαγγελάμενος ὁ κλέων τοῖς ἀθηναίοις ἐμπροθέσμους ἤγαγεν. Φησὶν οὖν τοὺς ἄνδρας ἐκείνους οὓς δῆσας ἤγαγεν, ἀφεῖναι νῦν ἢ ἀπολῦσαι δύναται. Ἀποδόσθαι· πωλῆσαι. τουτέστι λύτρα παραὐτῶν λαβεῖν. Μακκοᾶς· αὐοκτονεῖ· ἐν ἔθει ζῆν. ἐφαμῦν ἢ ὅτι ἡμμαλῶ, σκίλλαν. Κρατῖνος κώδιον. ἰωδίον δέ· τὰ ἅματοῖς ἐρίοις δέρμα σκυλάζομον. ὡς σουρητίων ἢ ἐμέθυσεν δύναβαλλει τὸν κρατῖνον. ὁ δὲ κρατῖνος, καὶ αὐτὸς ἀρχίλοχος ἰωμῳδήσας ποιητής, πρεσβύτερος ἀριστοφάνους τῶν ἀγαν δυσθυμίων. χμοίμιλλον οὖν φησιν ἐν τῶν οἰκίαν κρατῖνος κώδιον. ὥστε μὴ κατὰ τοῦ ῥῆν εἰκῆνον ἐμπεσεῖν μισῶ. ὅπερ μοι δοκεῖ πεζοῖ ὑθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι ἰαμβογράφος ὢν ἀπεικάζεσθαι μὴ συγγράφῃ, πάλιν γράφει δραματικὸν πυτίνην. εἰς αὐτὸν τε ἢ μέθην ὁμοιομοίατε μιχθεὶς ἐμοὶ γε αὖθις· τὴν ἰωμῳδὴν ἀπὸ κρατῖνος ἐπλάσατο αὐτοῦ εἶναι γυναῖκα. ἢ ἀφίστε ὀδιτᾶ σωοικεσίου τοῦ συναυτῆς εἶλεῖν. εἶλε καὶ ὠδεῖ αὐτὸν δηκτικὸν λαχάνευν. Φίλτας ἢ περιτυχόντας τοῦ κρατίνου δείσας μηδὲν προσεπεῖν περιποιήσωσιν τῆς ἔχθρας ἀπέρρωτον τὴν αἰτίαν. τὴν δὲ, μεμφεσθαι αὐτῷ ὅτι μὴ κωμῳδοῖ. ἢ μηκέτι σχολάζοι τῇ μέθη. μηδὲν δὲ χεῖρον πολυμαθίας σκίλλιον, αὐτὸ τὸ ἰῶ τὴ θεία. ῥῆν ἰάμβων ἐλλέξαντα, θεῖναι ταῦτα.

ἀλλ᾽ ἔπει

Καὶ δῆτα σκοίμ᾽ ἂν προσάδειν μοῖσιν μολπάζων δ᾽ ἂν—
Χο. Ὦ φιλὲ πάντ᾽ ἐπὶ φαῦλα τρέπουσ᾽ ἀεὶ πράγμασι
Δωροδόκοισιν ἐπαμῦναι θέλων.
Εἰ δὲ φαύλως ὡς περ ὗρες ἐκβαλοῖς τὸν ῥήτορα.
Ἄρσαιμι δ᾽ ἂν τὸν μόνον, ὃν ἐσ τὸν ἐσ συμφορᾶς.
Τὸν ἰουλίου τὸν ὀρμαίνοντα συζητοῦντα.
Ἠθέλησα μὲν ἀφελεῖν σε μὴ μαχέσασθαι ἐμοί—
Κλ. Οὐ γὰρ μὲν ὑπερβαλεῖ᾽ ἀναιδείᾳ μὲ γε προσιόντ᾽.

ἀλλ᾽ ἐπειράσεσθαι βέλομαι εἰς τὸν λόγον πρότερον ἐκείνου πρὸς ἕτεραν γυναῖκα ἔχων τὸν νοῦν, καὶ ἀσ εἶναι πρὸς ἑτέραν ἀλλάττα μᾶλλον ἢ γῆρας. ἅμα δ᾽ οἶμαι δοκεῖ οὐδὲ τὰ τοῦ πρότερον μὴ τοὺς ἑξῆς.

Ἄλλως.

Κωμῳδήσας πικρὸς πλὴν οἰνομανῶν ὡς μὴ σκουρεῖν. χμοίμην φησὶν ἐν τοῦ κρατίνου κώδιον. ἵνα καὶ ἀσπάσωμαι ἐν ουροῦντος αὐτοῦ. Μορσίμου. Μόρσιμος, φιλοκλέους τοῦ τραγῳδιοῦ υἱός, τραγῳδιάσας ποιητὴς ψυχρός. ἔστι δὲ καὶ ἰατρὸς· ὡς δὲ μοχθηρὸν ὄντα αὐτοῦ ψῆφ τε μάτων ἐν ἀρᾶς ἔθηκε μέρᾳ. Ὦ περὶ πεύκας ὦ πόσιν. ὦ ἐπὶ πεύσει προδοσίας ἐξελαζόμενε ἢ καπνίας. μεταφορικῶς δὲ εἴληφε τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. ὁ γὰρ λέγει, γριοῦν ὄζειν. ὥσπερ ἐπὶ μελισσῶν φησὶ πῶν ἄνθος δρέπονται, οὕτω καὶ σὲ, τῆς πόλεως πραγμάτων οὐδὲν λανθάνειν· ὥστε μὴ οὐκ ἀποδόθαι αὐτὸ καὶ προδοῦναι. Εἰ δὲ φαύλως· εἰ θὲ ἐκ τοῦ ῥᾴστου· ἢ οὕτως δυχερῶς· ἐπεὶ μὴ δὲ ἐλαττόσας εἰσὶ τοῦτο δόξης προελθεῖν ὁ ιλίων, ἐδόξεν οὐδὲν ἀμεῖν ἐκ τῶν περὶ πύλον ἁμαρτωμάτων. Ὡς περ ὗρες· ὡς περ ἐπὶ τυχόν· ἀναρμοστὶ ἢ τῇ λέξει τῇ ὗρες ἐκ χρῆ. τὸ μὲν γὰρ καμάλλω καὶ πάνω, περιγίνεσθαι τινος, τῆς τοῦ καμόντος γνώμης καὶ προαιρέσεως ἐλεγχομένου ἔχει. τὸ δὲ ὑρεῖν ἁπλῶς, τῆς παραχρῆμα τύχης. οὐ τῆς αὐτοῦ τοῦ ὑρόντος γνώμης τὸ ἔργον· ὡσ οὐκ εἰ προνοίας τοῦ πλέονος ἁμαρτήσαντος ἀ διεπράξατο. ἀλλὰ ἁπλῶς ὑρόντος ὕρημα. Τὼ σθένειν· τῷ ῥοφῶ· τὴν σὺ πρυλαυχὴν δοθεῖσαν αὐτῷ· ὠθεῖσθ᾽ ἢ ὁ ἄμιλος ὁ ψωμός. Ἄρσαιμι· τότε γὰρ φησὶν ἐπεισαμίσαι τὸ σιμωνίδου μέλος τῶν τῶν ἐν τοῖς συμφορᾶς. ἐκ τοῦ σιμωνίδου ἢ τοῦ τοτε βεί πωμ· τὸ δὲ συμφορᾶσ, ἐπὶ τῶν λοῖς. ῥῆν μέσων χρὴ συμφορά. Τὸν ἰουλίου γέροντα· ὡς πεφρασὴς οὕτως ὁ πρεσβύτης διαβάλλεται. οὐκ ἀργῶς δὲ τῷ ἡλικίαν ἐν τοῦτο προσέθηκεν· διαβολὴν ἢ ὧν τοῖς μειωτέροις ἔχοντος τοῦ πράγματος, μέζονα τὴν αἰσχύμην ἐποίησεν ἐπαύτῳ. ᾧ καὶ γέροντι ὄντι, ἀσελγαίνειν καὶ τὰ τοιαῦτα ὑβρίζειν προσεστι. παιδοπίπαις δὲ ἐν παρά πομπα καὶ παραλήρουν μὸν καὶ ἀκατέσχετα τὰ μειράκια. τοῦτον δὲ ὁ κρατῖνος πυρρόπυγον λέγει, τουτέστι, τὴν φύλακα τοῦ σίτου, ὡσ εἰς τὸ πρυτανεῖον παρέχοντα ἀρτους. Βακχεῖον ἆσαι. δύφημῆσαι τὸν διόνυσον ἀνόμησαν. βάκχον δὲ οὐ τὸν διόνυσον ἐκάλουν μόνον, ἀγὰ ἂν πέμπτας τὰς τελευτὰς τὸ ὄρπα βάκχου ἐκάλουν· ἐμὲν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἱλαρόδους οὓς οἱ μῦσται φέρουσι Xenophanes in fillis Nicander

ἐμήνη ἢ ξενοφάνης ἐν σίλλοῖς, οὗτος· ἐσθὲ ἐλάλα πυκινὸν περὶ σῶμα. ἔστι ἢ ἀστερίας ἐν δόσ. ὡς νίκανδρος· ἐν τῇ περὶ τῶν ἱστορῆ. φησὶ δ᾽ ἄτος βάκχοισι μελαίνας περιανθεῖσιν ἐσέφαμ το. τὸ δ᾽ ἢ πεύκας δὴ γράφει. πεπωνίσμ. ἢ ἡδέντιν πεπωνῶσθαι τοῦτο μόνοι ὁσίχος ἐκ πεπτεῖ. Οὐγιμὺ περβαλῆ· θέλεις ἰσχὺ ἢ ὡς τὴν ὁμοιοτῶς ἄνω λῦ· ὧν τελευταῖος ἀνὴρ αὖ ἡδέως λάβοι τοῦ, τεθείους πεζεῖν· ἐφῶ δὲ πλῆ ἔχω νευδυλίᾳ. ὑπερβαλεῖσθε δὲ νικήσετε· ἢ μὲ ἀφορᾶσ ῥῆν τρεχόντων.

Julius

Mopsimos poeta

Bacchus nō deus ipse & omnes eius mi

Critinus

Silli xenophanis

συμφορᾶ· nō minus secundā quā aduersam fortunam signifcat.

Ἢ μὴ ποτ' ὀρεῖον ἀλγεῖν ῥᾴδιος ζωδιάζουσι καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Ἢ μὴν τοτ' ἀστραίοισιν ὠλάζ χοισι παρατεθοίμ.
Ἀλ. Ἐγὼ γενναῖ' ὑς κονδύλας ὀστρακὰ δὴ πὶ πολλοῖς
Ἠνεχόμην ἐκπεσὼν μαχαιρίων τε θλιγείς.
Ὑπερβαλεῖ θαῤῥῶ σ' οἶομαι Τάρισιν· ἢ μάτην αὖ
Ἀπὸ μαγδαλιᾶσι βόμβος ῥοῦς ἐκ ζαφείνη.
Κλ. Ἀπὸ μαγδαλιᾶς ὡς πᾶν κύων ὦ πατρόνης; πῶς δῆν
Κωδὸς βορᾶν σι βόμβος, μάχει σὺ κυνὸς κεφάλῳ
Ἀλ. Καὶ μὴν δ' αἴγας ἐστὶ μυκόβαλας πατεῖν δὺς ὄρνις.
Ἐξηπάτων δ' ὑς μαγείρους ἐπιλέγων τριακτί.
Σκέψαθε πατεῖδες· ὀχὸρᾶθ' ὥραι μέσαι· χιλιδών.
Ὅισθ' ἔβλεπεν, κἀγὼ 'νρσούτῳ, τὰ κρεῶν ἐκλεπτόν.
Χο. Ὦ δεξιώτατον κρέας ὡς σοφῶς τε προυμόησω

Ἀποστείνεται πρὸς τὸν κλέωνα ὁ ἀλλαντοπώλης. ὅτι ἐκεῖνος μὲν δυκόλως ἐστρατήγησεν. αὐτὸς δὲ πολλὰ καλὸς πάθησας ⟨τυπτηθείς⟩ ὑπ' αὐτῆς μαγδαλίᾳ. Ἀπὸ μαγδαλιᾶς· ἀπὸ σύτελῶς φησὶν ὁ ῥωμύλος. μαγδαλιὰ γάρ, τὰ ἀφ' ἁλφίτων ἀποβλήματα. Ἄλλως. ἢ ἀπὸ κυῶν προφή. ἢ τις ἰῶ στὲς καὶ λίπος. οὕτως δ' ὁ ποιητὴς εἶπεν· ἀεὶ γάρτε φέρει μελίγημα πάθυμοῦ. μετὰ γὰρ τὸ δεῖπνον, τὸ στὺς ἀπεψῶντο καὶ τὸ λίπος. καὶ τοῖς κύσιν ἐπέρριπτον. Ἄλλως.

Τὸ στὺς· ὃ ἀπομάττον τοὶ μάγειροι, ὅπερ ἐκάλουν χειρόμαλιγδον. ὁ μετὰ τὸ ἐργασίαν, ἐπερρίπτον τοῖς κυσίν. Κυνολεφάλῳ· ἑαυτὸν ὁ κλέων λέγει κυνοκέφαλον· δεινὸν δ' ἀναίσχυντον· ὁ ποῖος ἰῶ ὁ πατρήσιός ὠ, μηρυονιδὸ· χρυσάωρ σ' ἔτεκε τρικέφαλον πηρυνῆα. Ἄλλως· ⟨ἢ⟩ κυὸς κεφαλὴν ἔχοντι τουτέστιν, ἐμοὶ τῷ πλέωνι· ἀφῆς δὲ προέρηκε προφῆς, κυνολεφάλου αὐτὸν εἰπεῖν. οἷον ἰταμὸν καὶ ἀναιδῆ καὶ ἁρπακτικόν· ἐπεὶ καὶ τὸ ζῷον, τοιοῦτον· ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν δοι· ὡσὼς οἰόντε φησὶν εἰ ἰωνὸς ζοφῶ ἐοῖσιν, τῷ ὁμοζυγεῖ ⟨ὁ μοῖρα πω μάχεσθαι δυανοῆ· λέγει δὲ κωνί· οἷον πατρῷον καὶ εἰρεῖῳ. Κόβαλα δὲ· σοφίσματα πανουργήματα. κλέμματα. δ κοβαλεία ἡ προσποίησις· μετὰ ἀπάτης πεπαιδαγ. δ κόβαλος ὁ παίδη χωμῳδῶν· ἔοικε δὲ συνώνυμον ⟨τῷ⟩ ὁμολόχῳ. Φιλόχορος δ' ὑστέρῳ ἀτθίδων. οὐ γὰρ ὡσ ⟨ἐνιοι⟩ λέγουσιν ὁμολόχην τινὰ καὶ κόβαλον νομιστέον τὸν δ' ὀνυσσιν· ἀρίστου ἕλκος ἢ σφ' ὑστέρῳ ζώων ἰσορίας τὸν ὦ τὸν φησὶ κόβαλον δ μιμητὴν ὄντα, ἀνὸ ρχοῦμενον ἁλίσκεσθ. Νέα χλισῶν· περιμιῶδες· ὁ λόκληρος δ' ὄζει περομία τὸ λεπόμενον. ἔστιν ἔαρος ἀρχή· δοκεῖ γάρπως ἅμα ⟨τῷ⟩ ἔαρι φαίνεσθαι χλισῶν.

Οἱ δ' ἔβλεπον· ἐώρων· ὑπὸ τῆσ περιέρασ ὀξαγόμενα τὰ παιδία, τῇ θέᾳ τὸν νοῦν προσεῖχον, πότε χλισῶν περαπ' ἤσει τοι· κἀλιείνων περὶ γοῦτ' ἐπὶ σκοπῶν, ἔφασαν αὐτὸς ἔχειν τὸ κλέπτειν.

Ὦ δεξιώτατον κρέας· ὦ καλλίστην καὶ σοφώτατον κρέας διὰ τὸ κἀλιεῖνον κεκλοφέναι· καὶ ὡς πᾶν δεξιᾶς χειρὸς ὑφῃρῆσθαι· αὐτὶ τοῦ σοφώτατε αὐθρωπε.

Ὡς πᾶν

Ὡσπερὰ καλήφας ἐαθέων μπρὸ χελιδόνων, ἐκλεπτες.
Ἀλ. Καὶ ταῦτα δρᾶν ἐλαυθαμόν· ἐδόκουν ἰδοὶ τις αὐτῶν,
Ἀπεκρυπτόμβους εἰς τὸ κόχλιον ῥυσθεοὺς ἀπώμνυον
Ὥστ' ἐπ' αὐτῇ τῇ ῥητορικῇ δόνμε τοῦτο δρᾶν τα.
Οὐκ ἐᾷ θ' ὅπως ὁ παῖς ὁδί· οὑτοσὶ δῆμον ἐπιτροπεύσει.
Χο. Εὐγε ξυνέβαλεν αὖτ' ἀπὸ τῆς ἀπὸ δῆλόμ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω.
Ὁτιὴ ποτ' ἐρωτηθ' ἡρπακώς, καὶ κρέας ὁ πρωκρὸς ἔχεν.
Κλ. Ἐγώ σε πείσω τοῦ θράσους. οἶμαι δὲ μᾶλλον ἀμφω.
Ἐξημιῆρσοι λαμπρὸς ἡδὺ καὶ μέγας καθεύς.

Ὡσπερὰ καλήφας· βοπάμης εἶδος. ἐπὶ πέρας ῥίς πολλοῖς κνίδαι καλοῦντοι. ἐμυκήμονεύσε δ' ἐπὶ ἀλαλήφων, διὰ τὴν δριμύτητα τοῦ ἀλλαντοπώλου καὶ τὴν ἀγχόνειαν. ὅπι κλοπῆς· ὄζουρε πρόπων. δριμεῖα γὰρ ἡ βοτάνη· καὶ τοὺς θέοντας κνᾶσθαι ποιεῖ. εἶπε δὲ πρὸ χελιδόνων. ἐπεὶ μετὰ τὰς χελιδόνας ἄβρωτοι αἱ κνίδαι. Ἄλλως· ἀκαλήφη εἶδος μύασ· ὡσ ἀριστοτέλησ· ἐν ᾧ χειμῶνι δὲ ἐώδυμοί εἰσιν· ἐν δὲ ᾧ θέρει ἀπόλλυνται. Ἄλλως· λάχανόν τι ἄγριον. καλεῖται δὲ καὶ θαλασσία ἀκαλήφη, ἣ προσελθοῦσα ᾧ χροτὶ κνησμὸν ποιεῖ· ὁμοίασι δὲ τῇ ὥρᾳ τῇ πρώτου ἔρᾳ χεσθαι. Ἄλλως· ἀκαλήφη· κνίδη· καὶ ἡ χρυσίλλα καὶ ἡ θαλασσία· ἡ τὸ σῶμα κνησμοῦ ἐμποιοῦσα. ἢ τὸ χείλος ὀντι φλεγμαίνειν ποιοῦσα. ὑπὸ τῶν δημητραϊκῶν ἰῶν. ἐπεὶ καὶ ἡ θαλασσία ἀκαλήφη ἐστὶ τοιαύτη. ἐσθίεται δὲ ἑφθὴ καὶ ὠμὴ μετὰ ὄξους καὶ ἐλαίου. βουλόμεθα δὲ καὶ ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. τὸν δὲ θαλασσίαν ⟨ἐν⟩ ἀριστοτέλησ ἀκαλήφας ⟨τοῦτ⟩ πρώτῳ φησὶ ζώων. καὶ θεόφραστος ἐν ἑβδόμῳ φυτικῶν.

Archippus

Εἰσ τὰ κόχωνα. κοχώνη ὁ πόσ ὑπὸ τὸ αἰδοῖον καὶ ᾧ μηρῶν καὶ ᾧ κοτύλησ καὶ ᾧ ἰσχίων. μέμνηται δὲ καὶ κοχώνησ, καὶ ⟨ἐν⟩ σπιλωταῖς ἰκανὰ λαμβανούσησ. ἀλλὰ συναπῶδαι δεῖ τὰσ κοχώνασ· φέρεται δ' αὐτοῖ ἡ καὶ πύγαι καὶ προκῶναι παρ' ἀρχαίοισ. ἰκαλοῦντο· οὐδ' ἑτέρωσ δ' ἐφίστη κόχωνα.

Ἐπιζοπεύσει· προσοικήσει· προσεπιτήσει· σύνεγγυς δὲ ὢν ἐνδοξον πρόσωπον τῶν τοιαύτῳ αἰνίγματι ἐσήμανε· οὐ δ' ἰδίωσ φησὶν τινὰ εἰρηκέναι, ἀλλὰ ῥήτορασ οἱ πρεσβεῖσ καὶ σωτῆρασ καὶ ἄλλων δυναστῶν· διὰ ἡ τούτων λεληθότωσ φησὶν ὅτι δ οἱ στρατηγοὶ ὠνῶρκοι. Ἐντεξυνέβαλεν· ἀπ' αὐτῆσ ᾧ πράγματοσ, φανερὸν ἰῶ τὸ ἀπβησόμενον. Ὁτιὴ ποτ' ὀρκῆς· πάλιν καὶ ταῦτα ᾧ πολλῶν μαθεῖν ἐστιν· ὡσ ἐξ ὠμοσίασ δ πλοῦτοσ συνεστηκότων ᾗ τοιούτων ἐθῶν· διὰ τοῦτο ⟨τὸν⟩ ἀλλαντοπώλην δυνατὸν εἶπειν ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ ῥήτωρ ἐφησεν. Ὁ πρωκτὸσ ἐχεν· ὅτι τὴν μοχθηρίαν αὐτοῦ καὶ ῥυπαρίαν, ἰκανὴν οὖσαν δεῖξαι τῷ βορῷ· ὅτι ἰκανὸν ῥυπαρὸν ⟨ἐστὶν⟩ ὁ πρωκτὸσ ⟨τῆσ⟩ πρωκτῆσ. ⟨πάντα⟩ πάλιν αὐτὸ ἠδίεν, ἢ διαβάλλειν εἰσ ἀσέλγειαν αὐτὸν θέλει· ὡσ δ' ὅτι ῥᾳδιουργίαν τὸ ᾧ γωνιῶν πεπόνται. Καθεῖσ· ἄδεισ διασμένῳ, ἰκανὸν εἶναι δ' κυρίωσ τὸ χαλᾶν τὸ ᾧ νῶν ἰσία. τοῦτο δὲ πρὸσ φόρωσ εἴρηκεν ὁ κλέων. ἰῶ γὰρ σφοδρῷ· ἐν τοῖσ λόγοισ. καθιεὶσ ἦν, αὐτὶ τοῦ ἰκανῶσ πνέων· ἢ δὲ μετὰ φορὰ ἀπὸ τῆ αὐλήματοσ. Καὶ τὸ ἰῶ ἀλαλαῖ ἐμὲ ἐλίπ. πάλιν ὠῖ σοι μηχανήσασθαι μῦθον ⟨ὡσ⟩ παύσαι ἰῶ βουλῆσ· ῥόπον· δ' ὧν δὲ ἀπειλεῖ ἀδύνατα δ μείζονα, δυσὶ τῇ δῆλοῖ τὸν ἀπορίαν ᾗ ἰῶ βουλῆσ ᾗ ἰκανῶν· εἰκὸσ δὲ αὐτὸν ἀπολῶσ καὶ ὡσ ἔτυχε μάτιω· τουτέστιν ἐπαύσει ἀναγκαίωσ ἀπορίᾳ πράγματι φανερὰν ἐν τούτῳ ποιῶν τὸν ἑαυτοῦ ἀξίαν. ἰῶ χῆ ᾗ πόλεωσ δύτυχεῖ· εἰ ἐπαῦτοκαθέστηκε τὸν δῆμ κινεῖν δ πεζοξωΐᾳ ἰκανῶν ἐλεῖ· ⟨τῶν⟩ τοῦτ' ἐπ' ἀδεμιᾶσ προφάσει ἢ λόγῳ.

Τὰ κόχωνα. neu. gen. postauté fo. 150
forsan. ge. τὰς κοχώνας

Ὅμοῦ τα ῥάπτων τὴν τετῆν καὶ τὼ θαλαττᾶν εἰκῆ
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ συστείλασ' ἐτοὺς ἀλλαντοπῶλας, εἶτ' ἀφήσω.
Κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὖσαν, κλάσμασι μακρὰ κελεύων.
Δη. Κἄγωγ' ἐαυτὴ παρακαλῶ, τὼ αὐτλίαν φυλάξω.
Κλ. Οὐ ῥιμᾶ τὼ δήμητρα κατὰ προῖξιν τάλαντα πολλὰ
Κλείψας Ἀθηναίων. Χο. Ἀθρῶ καὶ τοῦ τρόπος πορεύει
Ὡς οὗτος ἤδη κακίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.

Ἐγὼ δὲ συστείλας· ἢ μου τὸ πεῖσμα τῆς ἀγκύρας φησὶν ὁ ἀκριβέστερον ποιεῖ τοῦτ' εἶναι ὁ κατέθετο τῇ ἀλλαντοπωλίᾳ ὡς ἀπαλλαγησόμενος αὐτῆς, τοῦ τοπαλίν ἀναιρόμενος τὸ μέλι ἐξάγῃ

Κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὖσαν· ἀντὶ τοῦ ἀφεὶς τὰ τῆς ἀγορᾶς πράγματα φέρεσθαι. Κλάσμασι μακρὰ κελεύων· τὸ μὲν εἶδος ἀρχαῖον ἀπὸ τοῦ κλᾶν ὃ σημαίνει τὸ κόπτειν· ὡς μακρὰ χαίρουσι λέγειν καὶ οἰμῳζόμενα μακρά· τὸ δὲ λεγόμενον, πρόδηλον· φησὶ γάρ, ἢ πόνου φροντίσασ ἢ ἀπειλῶν ἀπειλήσομαι ἢ καταλείψασ σε ταῦτα κλάσω· ἵνα δόξῃ φιλονεικεῖν καὶ διαλοιδορεῖσθαι πρὸς αὐτὸν, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐλπίονες, καὶ ἢ λοιδορεῖσθαι ὑπὲρ φρονεῖν ἢ πόνου. Κἄπωγ' αὐτὴ παρακαλῶ· ἐξῆς καὶ οὗτος φησὶν αὐτὸν παρακαλεῖν ἀσεμνομυθοῦντα· ἰμακῆ, αὐτὸς, ἡδέως ἀπὸ τῆς θαλάττης δοκῶ ἀστεῖος εἶναι· ὥσπερ καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης· αὐτὴ δὲ λέγεται, τόπος τις τοῦ πλοΐου ἐν τῷ ὕδωρ ῥοῦται εἰς τὴν ψαῦραν ἀλλαχοῦ· οὗ μᾶλλον ἐθέλουσι μένειν ἢ ὑπὲρ ἐχθρᾶς αὐτῆς· αὐτὴ τοῦ αὐτὸ ἐχόμενον ὑπὸ πνεύσαντος τοῦ πράγματος· λέγεται δὲ ὅτι φυλάξω ἑαυτὸν τῆς αὐτλίας· αὐτὴ τοῦ αὐτὸ ἐχόμενον· ἴστέον δὲ ὅτι ἐστὶ μυθώδης καὶ χρονίζον τὸ ὕδωρ, καὶ κινδυνώδες· δεῖ τοίνυν τὸν βουλόμενον, ὡς φησιν ἡ ἱστορία, ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθεῖν, ἐπιτήδειον τὸ ἀπειλῆσαι τούτῳ· ἵνα φυλάξῃ τὴν αὐτλίαν· πολλοὶ δὲ μὴ γνόντες τὸ ἀφελόμενον τοῦ ῥήματος ἐπὶ τοῦ ἀπειλῆσαι ἐξέλαβον· ἀπειλήσω δὲ ἀντὶ τοῦ ἀπειλήσομαι ἢ ἀπειλῶν· ἐξῆς δὲ, ἀπὸ τοῦ ἀνέμων τοῦ πνεῖν ὁ συκοφαντίας κέχρηται. Ἄλλως· ὀνομαστὶ μου ὁ κακίας· τὸν δὲ αὐτὸν νόσον καλοῦσιν οἱ ἰατροί· ἀκολούθως δὲ εἶπε διὰ τὸ προφῃρῆνεις τοῦ πλοΐου· ἅμα δὲ πρὸς τὴν συκοφαντίαν καὶ κακίαν αὐτοῦ, πολύονόματα πολλὰ ἦν· οὗτος δὲ, ὅτε πνεῖ τὰ πλοῖα εἰς ἑαυτὸν ἕλκει· ὡς τὸ ναὶ εἰς ἑαυτὸν ἕλκων ὡς ὁ ἰατρικὸς μέθοδος.

πτοιδύασ

Pedes gd.

Κλ. Σέθ' ἑκατὸν δραχμὰς ἔχοντ' οὐ οἶσθα δέκα τάλαντα.
Ἀλ. Τί δῆτα βουλῇ τ' ἀλαζόνων σὺ λαβὼν σιωπᾶν.
Χο. Ἄνηρ αὐθάδεως λάβοι, τοῦτ' ἔστι θέλουσ πορεῖν. >
Ἀλ. Τὸ πνεῦμ' ἐλαφρὸν γίνεται.
Κλ. Φύξῃ γραφὰς ἑκάστοτ' ἀλάστους τίπαρας.
Ἀλ. Σύ δ' ἀστρατείας εἴκοσι
Κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. Ἐκτῶν ἀλιτηρίων σε φη-

Γοπιδύασ· ἔστιν ἐξ οὗ ὄνομα πίνα ἀλιολοῦθος ἀπὸ τῆς θαλάττης ὁ τὰ ἰμάντα, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ μένειν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἢ τὰ ἰμάντα πωλεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἢ δὲ πτοίδια, πλοῖα ὀξέα πρὸς τὸ ἰδιωτικὸν ἁρμόδια πρὸς τὸ κομίζειν τὸν κισσύβιον κορινθίων μόνον ἄποινον· ἀβλωβείως δὲ σύμμαχος, ἐπὶ φόρῳ ἐστέλη· ἰὼ ἀπὸ τοῦ σῶν πλοίοις πλοίοις μαλιρᾷ ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ ἡμιόνῳ καὶ ναυμάχοις, πρὸς ἐλαβ. ἐπὶ ξένοις δραπόδοις σῶν τὴν πόλιν, ἀπὸ τούτου φησὶ τὸ πόλιν πολιτικὸν φέρειν τὰ πάλαντα τὸν κλέωνα· καὶ τοῦτο θουκυδίδου αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖς ἴσοις· ἐπεὶ πρότερος ἐκεῖνος ἔφησεν αὐτὸν σφετερίσασθαι τὴν πόλεως τάλαντα πολλά. Δίκαια τάλαντα χρησίμως μετὰ τοῦ τόπου· ἢ τὸν ἀριθμὸν εἶπεν· ἵνα ὁ λόγος αὐτῷ πίστεως ἔχηται δόλιον καὶ μὴ ματαίως· ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν τοῦ κλέωνος διαβολὴν λελέχθαι χάριν· πίστεως γὰρ πρόσκειται, τὸ κατηγορούμενα, μὴ φιλοῖς χρῆσθαι ῥήμασιν· ἀλλὰ δικαίοις μὲν προσαλλήλοις καὶ τοῖς. Βουλῇ τ' τὰ παλαίτων· δεῖ μοῦσαι τὸν κλέωνα ὧν τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ παλαίτειν πειθόμενα σώζουσι· πρὸς ὃ φησὶν ὁ ἕτερος, τὸ πνεῦμα ἐλαφρὸν γίνεται. Θεῖους· οἱ ἔχοντες ἰσχνοὶ οὐσ ἐμφόρους καλοῦσιν οἱ ναῦται, ὅταν ἐκδύσῃ τὸ πνεῦμα, πρώτους ἐμπρώρας χαλῶσι· καὶ ἅτερος οὐκ ἀκολούθως τοῦτο εἶπε· διὰ τὸ πρόσπνουν τὸ πόδος πρὸς φησὶν ἓν ὁ ἰλεὸς πάντων αὐτὸν πείθοντα σώζουσι λήμματι· Τὸ πνεῦμ' ἐλαφρὸν γίνεται· ἔκθεσις ἐστὶ δραστικὴ ἐμπολῶν ἰαμβικῶν δυμέτρων ἀκαταλήκτων, πλὴν τοῦ δυτέρου τρίμετρου καὶ τοῦ πεντελυτοῦ μονομέτρου, καὶ τοῦ πεντελυτίου ἐφθημιμερούς ὄντος· ἐξῆς δὲ τούτων τετράμετροι πέντε καταληκτικοί, εἶτα ἑπτὰ δισύλλαβοι ἰαμβικοὶ μεθ' οὓς τρίμετροι ἀκατάληκτοι· εἶτα τὸ τέλος ἐστὶ μιᾶς ἐκθέσεως δύο δραστικαὶ ἢ μιᾶς εἰς ἀρχὴν τοῦ κώλου· ἃ δὲ χρὴ τὸ τέλος· τοῦ δὲ συστήματος ὁ ρωνίσ. Ἄλλως. Τὸ πνεῦμ' ἐλαφρὸν γίνεται· ἐπέμφυσε τῇ βοπῇ τῷ ὀνομάτων· ὁ γὰρ γραῦς οὗτος τὸ βδίν· ὅτι ὡς ἡ κέστρα ἔστι καὶ πρᾶος τερος· λοιπὸν γὰρ ἐπειδὴ φθάσας ἐπέμπλησε τὸν συκοφαντίας αὐτὸν πνεῖν, διὰ τοῦ τὸ πάλιν οἰκείως ἐλαφρὸν ἔφησεν αὐτοῦ γίνεσθαι τὸ πνεῦμα. Φύξῃ γραφὰς· διώκῃ μὴ φύγῃ ἐλεῖν, ὡς τῷ κατηγορῶ καὶ τῷ ἀπολογουμένῳ· ἀγῶνα μὲν γὰρ οἱ ἰατροὶ φύσιν δὲ οἱ ἰατροὶ μόνοι. Φησὶν οὖν· ὅτι ἰατρευθήσῃ δίκας δίκαις.

Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων· τῶν μετεχόντων τοῦ ἰλεοῦντος ἀβίου· ὃ πρὸς εἰς τὸ ἀβλαβῶν δοκεῖν ἡμῖν ἀσέβημα· ἐπειδὴ πρὸ οἰκουμακλεῖτες τοῦ κύλωνι εἰς τὴν ἀκροπόλει, εἰς τὸ κρίσιν κατέβησαν ἐπάρειῳ πέργῳ· ἐκ τοῦ ἑδοῦς τὸ θεὸν ἐξάψασθαι τοῦ ἱκετηρίαν· ἢ διαρρεύσησ, λίθοις αὐτοὺς ἔβαλλ' οἱ ἀβλωβεῖοι· οἱ ἀλιτηρίων δὲ, αὐτὶ τοῦ σκαιῶν. Ἀλιτηρίων· τῶν ἁμαρτησάντων εἰς ἀβλωβῶν κύλων ὁ ἀβλωβῶν ἀνήρ, μειρακίσκ γυναῖκα ἡμᾶς θεαζούσ γυναῖκας, θέλων τυραννῆσ, ἔλαβε χρησμὸν τῇ μεγάλῃ ἑορτῇ τοῦ Διὸ ὠθεόδῃ τῇ πολλ· ἐν ὀλυμπίᾳ δὲ ὠθεέμ, νομίζων τοῦτ' εἶναι μεγάλων ἑορτῆ, δύναμιν λαβὼν πρὸ ἀβλαβῶς, μὴ σὺ ὅτι τὰ δίκαια ἰὼ ἡ μεγάλη ἑορτὴ, ἐπελθὼν τῇ ἀκροπόλει ἁλίσκῃ· ἐλήφθη συλ· ἐξῆς τῇ ἀβλωβᾶσ· ἐν αὐτὸς μ' ὀρυλ φούγ· τ' ἢ αὖ ἐς φονεύσι τινα ἐπὶ τῷ· ἐμὲ τας ἐκ τῷ βωμῷ ἀπετέσαντ' ἀπὸ τὸ τειμ· ὁ μὲ τὸν ὀμοσασ εἰς γυῖς ἐκέτας, ἁλιτηρίους ἐφασ σὺν· ὃς ἡ ἐξέβαλ τ' πόλιδ' ὅτι ἐκ τῷ ἀρχαίων νόμ ἐξέβησαντ' ἐμὲ τ' φονεύσαντ'.

σ ii

Rotidea u
Isthmus
asper
Fidei virgin
no nuchis tan
bis uti sed &
rū signare
Φρίοι
ἐκφοροι
Διὼκῃ φούγ
Cylonis scel
Historia cy
Theagenes

Ἄλλως. ἰκύλων τὰ ἀλφιτοπόλια μὰ τὰ λαβοῦσα τυραννίδι. καὶ ἐλήφθη ποτὲ τυλωθὲν ὑπὸ ἀθηναίων καὶ οὕτως ἐλεήθη. καὶ οὐ τὸ ἐλεῆσαι δυρωμιαμῶν, φυγὴν ἐζημίωσαν. οἱ φίλοι, ἔφυγον εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν. οὐ δοῦλοι, ἀποστάσαντος ἀπὸ τῆς ἀθηναίων. οἱ δὲ ἀλιτήριοι ἐκλήθησαν. ἐκλήθησαν δὲ οὐ τὸ ἐλεῆσαι τοὺς ἀθηναίους. ἢ οἱ πέρυσι τὰ ἀλλότρια ἀλλοτριοῦντες. ἀπὸ τοῦ ἐκείνου καταχρήσασθαι τοῖς πονηροῖς ἀλιτηρίοις. καὶ λοιδορεῖσθαι δὲ ὄνομα καὶ ὠνείδισε μετὰ βίας τι τῶν ἄντων. ἀπὸ τῆς ἀσεβείας τῆς κτείνειν τὸν πολέμιον. ἔστι δὲ ὅτε καὶ ὑπὸ τοῦ ἀλιτηριάζειν ὀμνύουσιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἀσεχθῶν καὶ ἀποτυχόντων. Τῶν βυρσίνης. ἐπαιξε. ἀπὸ τοῦ βυρσοδέψου εἶναι τὸν πλέωνα. ἀπὸ τυράννου ὄνοματος ἱππίου. ἐπὶ τῆς ὀνόματι τοῦ ἱππίου. ἀπὸ ὀρθοτέρου ἐχούσης τὸ δῆλον. μᾶλλον γὰρ εἰς τὴν προφερομένων οὐ χάκισται ἀπὸ τοῦ ὅτι μὴ αὐτὸς οἱ ἱππίας κατέσησε τὴν τυραννίδα, αὐτὰ ἀπὸ τοῦ πρὸ ἄμα τοῖς ἀδελφοῖς παρέλαβε τὸ πεισιστράτου. οὐ πάντως αὖ ἐμνημόνευσεν, εἰ μὴ χρησιμώτερον τὸ ὄνομα τοῦ ἱππίου πρὸ τοῦ σωθῆναι τὴν βυρσίνην κατεφάνη, οὐκ ἀθηλοῖ δὲ καὶ βαθὺ ἄλλοτρος τοῦ κλέωνος αὐτὸν ὡς ἀλιτηριῶν γεγονέναι, τὴν ὧν βουλευσάντων τὴν πόλιν καὶ τοῖς τυράννοις σωφρονοῦντων, Ἄλλως. πεισιστράτου γὰρ κτείνειν ἡμᾶς ἐρεῖν, ἱππίαν δὲ τὴν ἱππάρχειν μᾶλλον. βυρσίνην ὧν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ μυρσίνην. ὡς βυρσοπόλων πάλιν κωμῳδεῖ τὸν λέωνα. πωλοῦντα τὴν ὁ πεισίστρατος ὁ αὐτὸς κατήγαγεν εἰς ἀθήνας, ἐφάσκων ἀθηναίους ἂν ἐθέλειν βαλόμενον τύραννον. Κόβαλος. ἐπροφέρισμα μᾶλλον ὅτι τις μετὰ ξύλων λησμονεῖ, ἔτος ἐκάλει οἱ παλαιοί. Ἰδοὺ τὸ παρετυμηγορημένον. ἐπὶ τὸ μᾶλλον δὲ ὑποκείμενον. Σκωμῳδοῦσι. αἱ αὐτὰ ῥάπτουσι. οἱ προδοῦσι. οἱ τὰ αὐτὰ λωποδυτοῦσι. σωθέντες φρον. Γαῖ αὐγὴ. ἱστέον ὅτι ὁ χορὸς πῶς τὰ ἀλλαντοπώλη παρακελεύεται. ἀεί δὲ διὰ τὴν ἐκείνου τιμὴν ἐστὶ τὰ ἐμπρεπῆ τὸν κόλον αὐτὸν τύπτειν μᾶλλον. καὶ λέγουσι γὰρ ἡ τὰ ἀλλαντοπώλου ἐκ τούτου σωθέντα τέχνη. Κολᾶ τὸν ἄνδρα. κολούσεις τὰ παύσεις τὰ παπεινώσεις. ἀπὸ τοῦ κόλου τὸ ἕτερον, τὴν λέξιν ἐποίησεν. ἴσως δὲ τὸ αὐτὸ καὶ παύσεις. Ὦ γλυκὺ τάγορ. ἡδέως τὰ γε παίζων κρίας αὐτὸν λέγει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἱερῶν κριῶν ἃ οὐκ ἀπέρχεται ζῶ πυρί. Ὡσὶ δὲ. ὠνητικεῖσθαι αὐτὸν ἡ ὑπόλωσε διὰ τὴν λόγων ἐπίκλησιν τὴν σῶν.

Ἀλλ' ἀποστέμιλω

κόλοις. hesychius. κόλλα. βοῦς. κόλλα. τοῦ βοὸς τὸ νοτιαῖον μέρος ἐξ οὗ τὸ κολλᾶν

Τεκτεινόμενα τὰ πράγματ' ἀλλ' ὑπεξάμην.
Γομφούμενά γε τὰ πάντα κολλώμενα.
Χο. οἴμοι. σὺ δ' ὀδὲν ὄζεις ἀμαξουργοῦ λέγεις
Ἀλ. Οὔκουν μὰ γ' ἀργεῖοί γε πράττεισ λανθάνω.
Πρόφασιν μὲν ἀργείους φίλους ἡμῖν τριῆ
Ἰσιάδ' ἐκεῖ λακεδαιμονίοις ξυμμίγνεται
Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ὅτι συμφυσώμενα.
Ἐγὼ οἶδα Ἐγ' ὦδ'. ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.
Χο. Εὖ γοῦν γε χάλκευ' αὐτὰ τῶν κολλωμένων
Ἀλ. Καὶ ξυγκρόγοῦσιν αὐθρεσ αὖτ' ἐκεῖθεν αὖ.
Καὶ ταῦτα μὴ οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
Διδοὺς ἀναπείσεις. ὅτι πρὸς πέμπων φίλος
Ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ ἀθηναίοις φράσω.
Κλ. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰ καμαλὰ εἰς βουλὴν ἰὼν.
Ὑμῶν ἀποπέμπων τοὺς ξυωμοσίας ἐρῶ.
Καὶ τοὺς ξυνόδους τοὺς νυκτερινὰς ἐπὶ τῇ πόλῃ.

Ἀλλ' ἀποστέμιλω. ὑπλῶ ὦν καὶ μεγαλοφωνῶ ὁ κλέων, πλουτροπίοις λογίσκεται
Γομφούμενα. σφιγούμενα. γόμφοι γὰρ, οἱ σφίγγοντες οἱ συνείροντες τοὺς σανίδας ἢ σωμάτων τοὺς λιθους. Ἐξαμαξουργοῦ. ἀμαξηγοὺς ἀπεικοτῶς ἀγριοπήχεις. ἐοικότας ἢ ἀγριοπήχεις, τετράπηχυ. οὐτως ἐκάλεσε τοὺς τοιούτους πάχους τῶν ἀγρίων ξύλων εἰσὶν ἐργάται. ἐπειδὴ οἱ κλέωνες ἀγροικοῖς ὀνόμασι χρῆται. τεκτεινόμενα ἐκτείνομαι. ἢ γομφούμενα. ὁ δὲ ἅλως τοιοῦτος οὐκ ἀπὸ τιλυτοῦ κῶς ἀπειλᾶς. ὁ χορὸς ὡς πρὸς δέδοικε μὴ ἢ τοι ἀπομένῃ τοὺς κλέωνος. καὶ ἀχάλκ καὶ δυσφορεῖ. ὅτι δόλον αὐτὸν ἔφηκε τοιοῦτον ῥῆμα. Οὔκουν μὰ γ' ἀργεῖ. πρὸς τὸν πόλεμον τὸν πελοποννησιακὸν. καίτοι πρότερον ἐχθροὶ ὄντες τοῖς ἀργείοις οἱ ἀθηναῖοι διὰ τὸν πρὸς λακεδαιμονίους ἀπέχθειαν, ἔδοξαν αὐτοῖς χρήσθαι φίλοι. φησὶν οὖν ὅτι κλέων ὧν βλάβῃ φίλοι πόλεως τὴν ἀργείων φιλίαν προξενῶν, οὐ λανθάνομεν αἰσθόμενοι πρὸ τοῦ ἀργείους πείθων τὴν πόλιν παρρησίας εἰς τὸ συγχρήσθαι τοῖς λακεδαιμονίοις ἑαυτῷ πρὸς τοὺς μῦθος. Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ὅτι συμφυσώμενα. κατασκευάζ ὁ μῦθος. ὧν τίνι συμπνέουσι ὁ ὁμοφωνοῦσιν ὅ, τε κλέων καὶ οἱ λακεδαιμόνιοι, φησὶν αὐτὸς οὐκ ἀνοήτως. ἐπεὶ δὲ ὁ κλέων τὴν τοιούτοις τισὶν ὀνόμασιν ἐχρήσατο, πάλαι ἔστι χρῆται χαλκευτικοῖς. φυσώμενα δὲ ἐπεσιάζει τὰς φύσεις τὰς χαλκευτικάς. τὸ δὲ χαλκεύειν ὡς πρὸς τὰς φύσεις ἐπεν. ἐστὶ γὰρ ὅμοιον τῷ τεκτεινεῖ. μέμνηται δὲ φησὶ πρὸς τὸν κλέωνα, ὅτι τοῖς αὐθρῶν τῶν δεσμῶν ἐκφύσεις. Τοῖς δεδεμένοις. τουτέστι τοῖς ἁλισκομένοις τῶν λακεδαιμονίων οὓς ἀπὸ πύλου σφακτηρίας ἠχμαλώτευσαν. οὓς ἔφην ἀποδοθῆναι βουλεύεται τὸν κλέωνα.
Εὖ γ' οὖν πρὸς πειρᾶται πόλιν ὁ χορὸς ἐπαινεῖν ἀλλ' ὅτι τὸν πόλιν. ὅτι αὐτὴν τῶν τιμωρουμένων ῥήμα τῶν αὐτὸς χαλκευτικὰ φθέγγεται. Καὶ ξυγκροτοῦσι. συνέχουσι καὶ συμπαγῆ ποιοῦσι. ἀδύνατα ἢ πρὸς ἀθηναίοις τὸ πείθειν τὸν κλέωνα τοῖς δεδεμένοις δοῦναι σωτηρίας ἀφορμήν. Ἄλλως. ἐπὶ μεταφορᾶς τῆς ἀπὸ τῆς χαλκείων. αὐτὴ τοῦ συμπαγῆ ποιοῦσι.
Οὐκ ἀθηναίοις φράσω. ἢ συνθήσεσθαι ἢ ἐλπίς. λέγει δὲ, ὅτι δύνοι καὶ παραχῶμαι. Τὰς ξυωμοσίας. τὸς ὧν ἐλαθερεῖσθαι τοῦ δήμου ὅρκους συῳδούς. Τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς. ὅτινων τὰς οὔσης, καὶ ἐπὶ πόλεως ἐβουλεύετο.

Καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτι φόβῳ
ὑρούμενοι
στορῶ
σας ὁ ἀλλαγὴ πόλιος, δι' ἃ
βαλεῖν αὐτὸ μιᾷ βλαβῇ, φίλ
πόλεως ἀρχεῖοι καὶ λαὸς
δαίμονίοισι ξυνέπαι· δι' ἀγὼν
τὸ καὶ ὁ λέων ὡς τῷ τῆς
σῶν βασιλεῖ προσδόμησε
αὐτοὺς τὰ φίλ πόλεως πᾶ
τοις πράγμασι.

Ξυνόμνυτι· συμπράττειν. π
οινολογεῖται καλῶς δὲ φίλ
βαλόντος οὐκ ἀπεστάτει
φίλ δ' αὐτῷ ξυνομόσας αὐ
τοὺς τῆς τῶν βασιλέ
ων γενέσθαι ἵμερόν σε δεῖ
ξαι γοῦν τοῦτο καὶ εὐεβείαν,
ὅτι καὶ κατὰ νοῦν τοῖς θεοῖς
σίαν πεποίωνται.

Σωτῆρες· συμπρᾶκτοι μοι. ὃ δ'
τι τῇ βοὸς τῇ πολιούχῳ, πλιὸς τυρός.

Ὁ τυρὸς ἐν βοὸς γοῖς ἐστὶ πεῖσε
τοῦ γε πρὸς τὸ συντυρούμε
να πρὸς τὴν μίτραν φοράν.

τὸ δ' ὅλον πρὸς τοὺς ῥήτορας ὡς τὸ πλῆθος κατεπλησμόνισε τῶν αὐτῶν ἀκυρολογίας.

Γαβασερῶ· ἐκτενῶ. ἅμα ἡ καὶ ἀπὸ τῆς βυρσῶν. ἁλισολούτως δὲ τὸ ἡρακλέους ἐμνήσθη. ἐπεὶ δὴ θηβαίων
ἔθνος ὄφις ἐστὶ οὗτος εἶναι λέγεται. φίλ δὲ βοιωτίας αἰόλην πόλιν. Ἀγὼ δὴ σύ. τὸ μυκηλίων
φίλ θυμέλης ἐπιξηλήθη πρόσωπον, τὴν βουλὴν δηθεν ἐνίκησε κατ' αὐτήν. οἱ δὲ πρὸ τὴν νίκην, ὅτε
ἀλλαντοπώλης ἐπαλαιεῖτο) γνωρίσας αὐτὸς ὧν ἐστὶ πρὸς τὸν
ἰλεόντα, ἐρωτᾷ δείξῃς, εἰ αὐτὸς γνήσιον ἢ πεπλασμένον ἐν τῷ πρώτῳ πέπλῳ βίῳ. Θηλύσει δ' ἄξας.
δραμὴν ὁρμήσας ἐπεισελθών. ὁ δὲ μηρὸς ἐμέλλε θηλύσεσθαι. ἃ ἄξας δὲ αὐτὴν τοῦ αἴξας εἰσελθών.

ἴσα
ας ἀντὶ τοῦ
ξας.
ύλους
ο βρίβαι κα
ῶτιν οἱ ἀ
πται κὴ κη
μιτίζαι

Hom
Aristar
ch)
Hesyo
dium)

Κραπνὶ ἰλιράζει. ἀείσεται χλος ὀξυνόμως αὐτὴ τοῦ ἱμειρωμένως. ἐπὶ πᾶσι πρόσωπον δ' ἀ
Ἐχμων ἀλφῶν. τὸ δ' ὑδρίσιναν τοῦ ἀλείφεσθαι. ἱμαδυχρὸν ὀλισθηρὸν ἐμβυθίνθρωπον. ἢ δύσληπτον ἢ τοῦ αὐτοῦ
ὠνίσῃ. οὐλὴ ἀργὸν δὲ φλίπος πρὸς ἁλαμβάνοισι διὰ τὸ ἀλλαντοποιὸν αὐτὸν εἶναι. εἰώθασι γὰρ αὐτοὶ
τὰ λίπη κατατήκοντες, βάλλειν εἰς τὸ φύραμα. καὶ οὕτω πωλοῦσι τοὺς βούλας. Τὰς δια-
βολὰς. δέον εἰπεῖν τὰς λαβὰς ὡς ὦν πόλης, τὰς διαβολὰς εἶπεν ἃς ἔμελλε διαβάλλειν ὁ λέω
ων. Παιδοτριβικῶς. ἐπεὶ δὴ αὖ τρίφαν αὐτὸν τῷ λίπει, παιδοτρίβων καλεῖ. Ἄλλως. αὐτὶ
τοῦ ἀλήπλιος. παιδοτρίβειν γὰρ καλοῦσι, οἱ ἀλεῖπται καὶ κηροματισταί. Ἐπίμαλον. χάλον ὡς φαγ
γα δὲ. ἢ τοῦ τὸ πρὸ ὠγραφῆ σκόροδον γὰρ αὐτοῦ προσφερῆ. ὃ φασὶ δεῖν αὐτὸν ὠφαγεῖν.

Ἐσκοροδισμένῃ μάχῃ. μετὶ ὠμενάτῃ ἀλεκτρυόνι. ὅταν γὰρ εἰς μάχην συμβαίνωσιν αὐτοῖς, σκόρο
δα δίδασιν αὐτοῖς. ἵνα βρωμυτεροι ὦσιν τῇ μάχῃ. Ἀλλὰ κατάφαγε τὰ σκόροδα. ἵνα ὀξύτερον μα
χόμενος σκορόδοις ζαφεῖς, χύμη ὡς οἱ ἀλεκτρυόνες. κάλλαιν γὰρ τὸ ὠγωνας τὴν ἀλεκτρυόνων.

Ἡξὸ

τὰς κοχώνας. foe. g.

τέματον

illis pugnaturis
iubentur ut ve
lenti) pugnet
γαλα ὠῴωνες τῶν ἀλεκτρυόνων

Καὶ σεῦδ' ὑπ' ἀγρίου χόλου. Ἀλ. ταῦτα δρῶ. Χο. μέμνησο νῦν
Δάκνειν. δάκε δάλλειν. τοὺς λόφους κατάθου φίλ.
Χὠ ὡσὼ τὰ κάλλαι ἀποφαγὼν, ἥξεις πάλιν
Χο. Ἀλλ' ἰὼ χαίρων καὶ πράξεισας KOMMATION
Κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σεφυλαγμένοι
Ζῶσ' ἀγοραῖος. καὶ νικήσας
Ἀῦθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
Ἔλθοις στεφάνοις κατάπωτος.
Ὑμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν.
Τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας
Ἡδημούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτούς

Ἡξὸς πάλιν. λείπ
ποδὶ σκωπτικῶς
λείωμα δ' ὧν ἐ
κείνῳ, περαινε
λούεσθ' δικεῖ. μά
λιστα δ' περὶ τ
ἀθλωτείοις δὲ δο
κίμασεν ἐκεῖν τ
ἄγουσ' διαβαλ
λοντων δημαγω
γῶν. ὡσ ἐπ' ἀρ
χῆ τοῦ ποιήμα
τος λέγων περὶ
αὐτοῦ ἔφησε καὶ
μισε δηθ' οὕτως
ἡ

Agorætus
tex

ΡΑΡΑΒΑΣΙΣ Chor. Vogt. in laude poetæ
Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀφ' ἑαυτῶν, κωμῳδοδιδασκαλῶν ἡμᾶς
Ἠνάγκαζεν ἐσπλέξειν τὸ θέατρον παραβῆναι τὴν διαβολήν.
Οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε τύχου. νῦν δ' ἄξιος ἐσθ' ὁρμητὴς

Ἀλλ' ἰθι χαίρων. κο
ρωνὶς εἰσελθόρ

/ non ita facile hoc assecuti fuissent

τῳ δὲ ὑπάρχει, εἶτα καταλιφθεὶς ὁ χορὸς, λέγε πρὸ ὀδοῦ αὐλητοῦσιν ἢ τὸν μ', πρὸ σκηνῆς
δ' ἑτέρᾳ ὑπάρχει δύσκολα καὶ μέτρ' πεντάκωλον, ὑφ' ὃν ὀδὸν πλήττ' ὀδόντ' ἐρεῖσεν, κομμάτιον ἀφ'
χεται γὰρ φιλαλούμενος τελείας πλαβᾶσεως ἐστ' ἀμέτρα δείσει. τὸ δὲ κομμάτιον, πέτρα μέτρ'.
Ἀλλ. τοῦτο δι' ὃ μετὰ τὸν δ' πλῶτ' ἔθει, δοικεῖναι ἐκθέσις φίλ δ' πλῆς. διὸ καὶ τὸ πλατάλου
τον ἔχει κῶλ'. ὃ πρὸ ἐθὸς ἐν τῇ εἰωθείσει τίθεσθ'. διὰ δὲ τὸ προτίθεσθαι φίλ πλαβᾶσεως, κομμάτιον
χορὸν ὀνομάζεσθαι ὡσ ἔφην τοι. ἔθ' χαίρουσι προτίθεσθ' φίλ πλαβᾶσεως κομμάτιόν ἐστιν ἐκ μιᾶς
ἀναπαιστικῶν θ' πλῶτ' τοῦ πλατάλου. ὃ πρὸ μονόμετρ' καὶ τοῦτ' ἐστὶ καὶ πλατάλου τοῦ, ὃ πρὸ ἐφθημιμε
ρῆ, δι' μέσων ἐπὶ τοῦ πλῆ πλάγραφ'. τοῦτα ἡ πρὸ τὸ σοφοκλείους ἐξιόλαξ. Ζῶσ' ἀγοραῖος.
ὡσ ζῶσ ζῶσ'. ἢ μάλιχ' ἢ φίλος, οὕτως ἀγοραῖος οἰκεῖος δὲ νῦν διὰ τὸν ἀλλαντοπώλην ἀστυ
ραῖον εἶπεν. Κατὰ μέσος δὲ κατὰ μέσος. πλήρης πεποίκιλμένος. Ὑμεῖς δ' ἡμῖν ἐντεῦθεν πρὸ
φαβασις γίνεται. ἔστι γοῦν τὸ, τὸ μαλοῦ μοῦ κομμάτιον. μιᾷ δὲ οἰαναπαίστοι. ἐπεὶ τὸ μακρ'. μετὰ
τοῦτο, σροφὴ ἐπεὶ τὸ ὠῴρ' ῥῆμα. ἐξῆς δὲ ἡ ἀντίσροφη καὶ ὦ πᾶσι τὸ αὐτὸ πέτρ' ῥῆμα. παντοίας
δὲ μέτρου διαπῆς ποικίλως μεμουσωμένοι ἀκροατοί. καὶ πᾶσης πανηγύσεως καὶ μιᾶς θουακροασταί
μενοι. Εἰ μέν τις ἀνὴρ. ἀναπαιστικὴ δὲ πλὴν ὁ εἰσθέσεις εἰσαὐτὴν τῇ πλάβασιν ἀναπαιστικοὶ σίχοι μα
ταλικτικοὶ τέτρα μέτροι, μᾶ. ὧν τελουτῶσος, αἴρεσθαι ὦν τοῦ πολὺ τὸ ῥόθιον. πλαπέμφατον σύνδεκα
λωπ', σὺν ἐκθέσει ἡ ὠλακαναπαιστικὰ τέτρα ὧν τὰ μὲν δύο δίμετρα ἀμφατάληκτα. τὸ τρίτον μονό
μετρ' ὁ πεντατέλουτ' ὀνομάζεται. τὸ δὲ τέταρτ' δίμετρ' καταληκτικὸν ὑφ' ὃ περάγραφ'. ὁ δὲ λόγ
ος ἐν τοῖς χρὼ πρατὰ ἀείσοφάνεστ' λόγων πρὸ μ'. Ἐπιλίζονται. ὅτι τὰ ἀμφίμετρα ἐπιλέ
γων. Πραβεῖον. τῇ παραβάσει χρήσασθ' λέγει ἡ παραβασις, ἤτοι πεῖσθ' ἀπῆλθ'. τῇ δὲ λύσει σθ'
ἐπεισθ' παραβάμφ ὀχερ' τ' τόπ'. ἐμ γὰρ τῇσι χοροὶ πρὸ τὸ ὀρχήσεσ' ἀπιβλέποντ', ὅτ' ἡ παρα
βῶσιν, ἐφιξῆς ἑστῶτ' ἐν πρὸ τ' θεατ', βλέποντ' τὸ λόγου ποιοῦ. Οὐκ ἀφαύλ' δὲ αὐ δύχρ', ἀ ἡ αὖθ
καμάτου ἡμέρ. Ἀξιοῦσθ' ἡητῆς. λέγ' ὅτι ἀξιοῦσθ' ἡητῆς ἡ φίλ παρα τὸ θεμμάων δύνασθ. ὅτι

Ἀριστοφάνους

Ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, φλυᾷ. τὸ λέγειν τὸν δίκαιον ἡττᾶσθαι
Καὶ γενναίους πρὸς τὸν τυφὼ χωρεῖ καὶ τῷ ἐρεώλην.
Ἀθεμαχίζειν ὑμῶν φησι πλῆθος αὐτῷ προσιόντας.
Καὶ βασιλίζειν ὡς οὐχὶ πολλαχοῦ αἰρήκασθε ἐαυτῶν.
Ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ Τάγου φησὶ γὰρ αὐτὸς
Οὐχὶ παῖδας ἀνδρῶν ἀλλὰ νομίζων
Κωμῳδοδιδάσκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων
Γελῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι.
Ὑμᾶς τε πολλὰ διαγιγνώσκοντας ἐπιτείνειν τῷ φυσιῶντι.
Καὶ τοὺς προτέρους τε πρωτῶν ἅματῷ γήρᾳ προσδιδόντας.
Τάγηνὸν εἰδὼς ἅπαντα μάχην ἅματε πολιᾷ κατιδόν.
Ὃς πλεῖστα χορῶν τ' αὐτὸς πολλῶν νίκης ἔσχε ζόπυρα.
Πάσασθ' ὑμῖν φωνὰς εἰς καὶ φάλλων καὶ πυρρίχων
Καὶ λυδίζων καὶ φρυγίζων. καὶ βαπτόμενος ἐν πρασείοις.
Οὐκ ἐξήρκεσεν· ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπιτήρων ἐφ' ἅπασι.
Ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τὸ σκώπτειν ἀπελείφθη.
Εἰ πάλαι ποτὲ μεμνημένος, ὃς πολλῷ ζεύσας πρὸ ἐαυτοῦ

ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾷς· ἐρεώλην δὲ ἀνάβυσμα σεσυρμένον, πρὸς ὃ καὶ ἡμεῖς ἀνὴρ πυνὸν οὕτως· ἐμπαλιμπήγειον, ὥστε μηδὲν ἀνδάλλειν (ὃ δεξιώτερον) εἶπεν· ἡγεῖται ἐρεώλην, πυνὸν σφόδρα· ἀλλὰ λόγου τυφῶς, μεῖζόν τι πνεῦμα καὶ οἷον ἐδεῖ αὐτὸν πρῶτον ἐρεώλην ἑαυτὸν φυσῶντα ἐκπνεῦσαι πνεῦμα καὶ οἷον τὸν τυφῶ (ἔχειν ἀμείζω τῶν ἐμφασιν. Διαιρεῖ· τοὺς πεπειθοτὰς μὲν αὐτοῖς· πολλῶν δὲ πειρασάντων· μετελθόντες ἐπὶ τὴν δυσάντων· ἀπὸ πειρατῶν ἁμάτισε πειρατήν, τὸ προσβαλεῖν τῇ γαμετῇ τῇ Ἀφροδίτης· ζοπῆ ἔν κέρᾳ· ὡς ὦ, γαμετῷ· διὸ καὶ τὸ, χαρίσασθαι ἐπανηγμένον σημαίνοσι οὖν ἀσπάζοσι ὦ τυχεῖν τινας καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι πάντα τὰ σοφιστῶν. Ἐπειτ' ἐς αὐτὸ τὸ ἐν πολλοῖς ἀπαγωνιῶσκοντας νῦν μέτερον ζόπον· ἀπὸ τῶν οἰνῶν δὲ μετῳκειωμένων μηνοειδῶν ὄντων· αἰγὰ φρομῶνα τῇ πλήσει. τουτέστιν δύ' μετεβλήθη τοῖς ὀλίγοις· μηδὲ μόνον τ' αὐτ· ἀλλ' ἀφικόρους. Καὶ τοὺς προτέρους τῇ πρώτῃ· οἷον τ' νέοις χείροντ' ἀεὶ τῇ πρώτῃ, ἢ μὴ ἀρχαίοις, ἐν οἷς τ' θυμέλῃ παρασκευῶν· Προσδόντας· ὦ πικρὰ ἐδωκῆ λέγοντας· μάτην ἐμοὶ χαλκωμῳδὸν πρώτης· Τ' ἀντιπαλ· τῇ τ' αὐτὰ τῶν ἰς· Φησὶ δ' ὅτι οὐδὲν ἐμὸ μάτην, πολλὴν νίκ' ἀπηνέγκατο τῇ δ' ἐναντίας· ἐσο δὲ, ἀφεῖς ἐν χορῷ· Ψαίων· τοῦ βρβιτίδας τὰ στόμια οἱ λόφοι· τοὺς βρβαπτίσας αὖ λέγει· βρᾶμα δέ ἐστι τὸ μάγνητος· ἢ ἡ βαρβιτοῦ εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ· πλεκτὸν δὲ ὅπερ ὄρνιθας ἐποίησε βρᾶμα· ἐγκαλεῖ δὲ ἁ λυδιστὶ καὶ φῆναι καὶ βαλάκιον· ἐστὶ δὲ χρῶμα τοῦ εἴδους· τὸ βαρβάκιον· ἀπὸ τούτου βαρβακίσαι μαλθακίσασθαι· ἐκείου γὰρ βαρβακίου τὰ πρόσωπα, πρὶν ἐπιτονθυμιᾶσθαι τὰ πρόσωπεῖα· τὸ πλουτίζειν δέ ἐστιν ὡς πρὸς τοὺς φῆνας ἀναφέρ· Ὅσ' πολλῶν ῥύσας· οἱ δὲ λαύρης τὴν μοῖραν ἔσχον ἀπ' αὐτῆς τῆς πρασούσης μὲν ῥύσεως ῥέουσι· τουτέστιν ὑδατικὴ μῆσις πολλάκις ἐν δημοθέᾳ ἐνέλιπε· τότε γὰρ ἐπίωνι τὸν φῶ μὲν λαύρης ἔσχον καθ' ὑμᾶς· δοκεῖ δὲ μοι ἀπὸ τοῦ Φάους ἀφῶν, ἐπεὶ καὶ ῥαπίνος τῆς αὐτοῦ μεγαληγορίας, ἀπὸ τοῦ τῶν ζοπῆς ἐλπίδα φεύγειν· ὁ δὲ Ἱρατίνος ἐπὶ τῷ ἑαυτὸν ἐπαινέσει σεσυρμένῳ τῇ πυτίνῃ. Ἀναξαπολῶ τ' ἐπ' ῥυμάτων Καναχῶ σπικαὶ· δωδεκάκρηνα στόμαλιοι σὲ νῦν ῥυπὶ· παῖ ἐπὶ μισοῖ· Εἰ μὴ

cui in pluto. nubes & rana. sed longe insequitur. 2. milites & ordine equestrem g mordet p tilo & vos magis delectant

toleratu fuisset

Demosthenis Cratini

15

Ἱππεῖς

Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἐξέδραμε τῆς σάσεως ἁ σαυρῶν,
Ἐφόρει τὰς ὀφρῦς, ἀτὰς πλατείας. (Τὰς ἐχθρὰς προθελύμνας.
Αἰσχὰ οὐκ ἦν ἐξευμαρίσαι· πλὴν δώροισι συκοπέδιλε.
Καὶ τὸ κρανες δ' ἔπαλαμων ὑμῶν· ὅτως ἠνθρώπευεν ἐκεῖνος.
Νῦν δ' ὑμεῖς αὐτὴν ὁρῶντες παραληρεῖτ' οὐκ ἐλεεῖτε.
Ἐκ τῶν πάνυ σοφῶν τῶν ἠλέκτρων. καὶ τὰ γένυ οὐκέτ' ἐμόντος.
Τῶν θ' ἁρμονιῶν διαχασκόντων· αἰγὰ γέρων ὢν, πτερυγίσας·
Ὡς περκνὰς, στέφανον μὲν ἔχων αὖον δίψᾳ δ' ἀπολωλώς
Οὐχὴν διὰ τὰς προτέρας νίκας τὸν φῶ πνεύσῃ τῷ πυτινείῳ.

ὦ βύσει τὰς αὐτοῦ τὸ σό-
μα, ἅπαντα ταῦτα μα-
τακλύσει τὴν ἡμαπυτίνην·
οὐ χαίρων τούτων καὶ ἀφε-
σοφάνης περὶ τοῦ κρατίνου
ταῦτα λέγει, ἡνίκ' ἐβύσας
ἑαυτὸν σκώπτων πρὸς τὸ
κρουνῶν τὸν κρατῖνον.
Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδί-
ων. αὐτὶ τοῦ διὰ τῆς φρά-
σεως· οἱ δὲ διὰ τῶν ἀφύ-
ων γράφουσι· πρὸς πεύ-

πτυῇ αὐτὸς ἑαυτὸν ἔβυσεν αὐτὶ τοῦ ἐμφράξας ἑαυτὸν ἐποίησεν ἀκίνητον τὸν ὑπὸ κρατίνου εἰρημένα ἐπεὶ καὶ κεῖνος πάλαι ἐβάλετο ἑαυτὸν ἐν βόθρῳ ῥέοντι· ἡ χεῖν δὲ φησὶ τὸν πηλόν· ὁ δὲ λάβρος ῥέων ὕδατος ὄγκον ἔφερε, ἢ χειμὼν ἐπέλειν ἢ ψόφον ἢ τὸ λοιπὸν ὡς ἐν τῷ μῦθον· διὰ τοῦτο δ' ἀριστοφάνης ὡς ἐν τῷ πάλαι ἐχρήσατο τῇ τροπῇ. Ἄλλως· Τὸ ὦν τῆς φράσεως ἄκομψον (ἀπολῶν τὸν κρατῖνα αἰνιττόμενοι φασι τὸ ἀφελὲς· μέτεστι ἡμῖν αὐτὸ τὸν ὑπὲρ δ ὁλόκληρ)· ἢ τὸ μέγα δ αὖε πεπωλωλυκὸν ἢ ἀφελῶς ἀπλῶς οἷον τὸ ἐπιστολία ἀφελῶς γράφειν· καὶ ἀφελὴς γυνὴ ἡ ἀπέναρος δ δύσκυπτος· ὡς τὸ, μισῶ τὸν ἀφελῆ μισῶ τὸν σώφρονα λίην· δύναται δὲ καὶ ἐν πάθει αὐτὸ τὸ ἀπολῶ οἷον ἀπολῆς φράσεως σεσῖς δὲ, τὰ ἀναχώσματα τῶν ποταμῶν.

ἀφῶς ἀφελὴς ζάσης

Καὶ φλασέως παρασύρων ὡς διὰ τὸ γῆρας καὶ τὴν πλυποσίαν, σπάζοντος καὶ τρέμοντος, τοῦ κρατίνου τὴν βάσιν· ἐφόρει δὲ καὶ ἐβάλλε τὰς αὐλαρμιζομένους πρὸς αὐτὸν ὑπηλὸς ὄντας ἰοὺς ἐχθρὰς δὲ, ἀπὸ τῶν περὶ τὴν ἰλαγιαναίνιπετου. Προθελύμνας· προῤῥιζωσ· εἰώθασι γὰρ οἱ πλαμοὶ τὰ ὦν τοὺς ὄγχους ὅλα δένδρα ἐπειδὰν καὶ πανάλωσι, πᾶσα σύροντες ἁ παρατέμνοντες τὴν ῥίζας τέμνω, ὡς τὸ κρατῖνα παμψηφὶ νικῶν τοσῆδε αὐτὸ παρῳκίσθ. Αἴσχη δύσκ ἦν· πάλιν ὡς μέθυσον αὐτὸν δ' ἀβάλλειν τὸν κρατῖνον· ἐκ ἦν δ ἑτέραν φησὶν ἐν τοῖς συμποσίοις ᾠδὴν πεποιῆσθαί τινα, προλαβὰ λαμβάνοντος αὐτὰ τοῦ κρατίνου. Δωροῖσι συκοπέδιλε· κρατῖνα μέλους ἀρχὰ· σκώπτων δέ τινα ἐλεῖνος δωροδόκ)ν συκοφάντην τοῦτο εἶπεν. Τεκμόνες, δ' πελαλμῶν· τέκμονες πάντες οἱ τεχνῖται· ἁ δὲ τοῦ, ἐκ τῶν δυμοίσων κρατίνου. δύσπαλαλμόν ἢ, δύσβατον εἰσχεισμένων ἢ σωλῆνα τῶν μερῶν. Παραληρῶν· Cratinus διαῤῥοῦντα (ἀχλιμονῶντα· τοῦτο ἀκτῶσα ὁ κρατῖνος, ἔγραψε τὸν πυτίνην· δείκνυσι ὅτι τὰ ἐληρησεν οἷς κακῶς λέγει τὸν ἀριστοφάνην ὡς τὰ δύσκλιδος λέγοντα· Ἐκ τῶν σῶν τῶν ἠλέκτρων· ἰδοὺ τὰ τῆς ἰλιάνης ἐποίησα ῥήματα, ὥτως ἐκάλεσε· πλεκτρα· μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν ἱστῶν· αἱ δ' ἀρχαῖαι κλῖναι τοῦτο ἐσθῆς ἦσαν ἀσφαλισμένης ἀνθράκι ἁ ἠλέκτροις, ὡς πᾶν ἀργύρῳ ἢ καττιτέρῳ· διὸ πᾶς βασιλέως ἀναγνωστέον ἀπὸ τοῦ αἱ ἠλέκτροι τῶν ἠλέκτρων. Καὶ τὰ τόνου ἐκτεταμένου· ἀκολούθως μετὰ τὴν ἰλιάνην ἐμνημόνευσε τοῦ τόνου· τόνος δ, τὸ τῶν ῥαβδάτων χεῖνα· βοσκῆς δ' ἡλοῖ τὴν τῆς φωνῆς τάσιν. Τῶν θ' ἁρμονιῶν· ἁρμονίας λέγει, τὰ συμπλεκόμενα τῶν κρουμάτων μέρη· ἐκμένει δ' ἡ τροπὴ· ἡ δ ἁρμονίαν λέγομεν, τὴν τῶν ῥημάτων σύνθεσιν. Διαχασκουσῶν κεχηνῶν· διεστηρισμένων (ἐκχουσῶν δύ' ἐπείαν· Ὡς πᾶ κοὐ· ὁκοῦν αὐλῆσαι ἡ δ μῦθος· ὃς εἰς συμπόσια πᾶ ἡμῖν σωιχῶς ἐστεμμένος· ἄγος ὁλυμπιονίκης γλυκομήλῃ πολλάκις στεφανωθείς, πίνειν δὲ οὐ μὴν δὲν ἔχων αὖ ἡ τὸν κοτύλην ἐφῆκε κρατῖνος εἶπεν· ἐδιεκῆ σῆραγξ· δύδυ χείλη· ὄφρα σε λιμὸς ἐχθίστη κουδὰς ἢ, πολυστέφανος νίκη σει λέγει ἢ αὐτὸν τοσοῦτον νικήσας μηδέπω πεῖ μηδὲ· ἡ ἢ πρωτομία· στέφανον μ' ἔχων, δ' ψευδῶν πολωλώς· ἁ πάλιν δ' ἀδελφὸς αὐτὸν, στέφανον μ' ἔχων δ' ψευδῶν πολωλώς· πρὸς τὸν κρατῖνα)· ἢ καὶ τὸ τοῦ ὅτι μὴ θυσὸς ἔστιν ἐντὴ πρυτανείῳ· ἐκτὴ πρυτανεία ἐγὼ ἔχω καὶ τοῦτο τῆς ἐννοίας τῆς προκειμένης· σιτεῖσθαι γὰρ ἔλεγον ἐντὴ πρυτανείῳ.

Cratinus confitetur· ἐὰν μὴ σῇ ῥαγὶ δύδυ χάριν ὄφρα σε λιμὸς ἐχθίστη

Καὶ μὴ λιρεῖν ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν πρὰ τῷ δονύσῳ.
Οἵας δὲ κράτησ ὀργὰς ὑμῶν ἠνέχερ ἁ συφελισμός.
Ὅς ἀὲ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀεισίζων ἀπέπεμπεν.
Ἀὲ κραμβοτάτου σόμαρι μάπων ἀστειοτάτας ἐπινοί.
Χὤρι μὴ ῥι μοὶ αὐτὴρ κει. ρτὶ μὴν. πίπλων. ρτὶ δ' ὀχὶ.
Γαῦτ' ὀρθωσῶν ἀνέξιβεν ἀεὶ. ἁ πρὸς ῥύρισιν ἔφασκεν.
Ἐρέτην χρῆναι πρῶτα μνέσθαι. πρὶν πηδαλίοις ἐπιχερεῖν.
Κἄτ' ἐντυθῆν πρωρατιῶσαι. ἢ ῥυὶ αὐέμας διαθρῆσαι.
Κἄτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὔνε καπάντων.
Ὅτι σωφρονικῶς κὰ καμόντως ἐς τὴν δύσας ἐφ λυάρᾳ.
Αἰρεθ' αὐῷ τὸ λυρόθεν. παρατέμψατ' ἐφ' ὑδρηκακῷ.

& attollite illi vela ut possit naugare. non in malacia non potest nauigare.

Διὰ σμικρᾶς δαπάνης. σμικρᾶ ἐποίει ἁ ἐπερπετὸς ἀκροατάς, γράφων ἡδέα. ἀεισίζων δὲ βρέφων. ἄεισον κατασκυλάζων. Ἀπὸ κραμβοτάτου. ἢ δυσπάλου ξηροτάτου ἐπαιξε δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας αὐτοκέλευστος γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα ἢ ὀνὰ τὸ λιπαρόν. Ἄλλως. Ἀπὸ τοῦ χερσοτάτου. ἐπαιξε δὲ τῇ κραμβοτάτῳ, ἀπὸ τοῦ λαχάνου κράμβης οὕτω καλουμένης. περὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς ῥοράμβλη ὀνὰ τὰς μόρας ἐλάπτειν. Φασὶ γὰρ αὐτὴν, ἐκ ἧς ὀφθαλμῶν τὸν λυκούργου. ἀνίκα γὰρ ὁ ὄρνυσ ἐσθίων ὑλαφηθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἔδυ ὑπὸ τῆς ἀμπέλου ἀσμένως δὲ τὰ ῥύζα ἐφικέσθαι. καὶ κλοῦ δακρύου τὴν κράμβην. καὶ διὰ τοῦτο αὐτὴ πεθοῦς ἔχειν ἀλλήλων τὴν κράμβην καὶ τὴν ἄμπελον. ὥστε οὖν τοὺς γεωργοὺς πείθεσθαι εἰ χάρ τίσ φασι τὴν εἵλαν αὐτῆς ἅψασθαι ἐν ἀμπέλῳ, οὐκ ἂν αὐτὴ καρπὸν ἐνεγκεῖν. οἱ δὲ καὶ πρὸ τῆς συμποσίου δ' ὄντων καὶ οἰκείων τοὺς πρὸ ἧς ἄλλων ἐδεσμάτων ἐφθοὺς κράμβας ἥδιον ὀνὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οὕνω. βέλτιον δὲ κράμβην λέγοι τ' ἂν ἡ ὄρνισ κάρῳ αὐτὴν ἐσθίουσα. χαλεπώτατος δὲ ὁ ποιητὴς αὐτὴ ξῆν λέγειν δυκῶ. μάπλων δὲ σκεπτόμενος. καὶ ἀσκολύοντος ἐφ' ἑαυτοῦ ἐχθρὸν ὄντα. ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ἢ ὅτι ἐν τῷ ἔαρι ἀκμάζει. ἢ ὅτι ἐν τῷ ἔαρι ἀκμάζει. ἢ ὅτι ἐν τῷ ἔαρι ἀκμάζει.

Τότε μὲν πίπλων τότε δὲ ῥύζα. οἷον ἀνὰ μέρος. δύσκριτον. ἐδόκει ἢ πίπλων. ἢ τοτὲ ἐποίει. ὡς ἂν ἀεὶ δύσκριτος. Ἐρέτην χρῆναι. κωπηλάτην μὴ ἐπιχειρεῖν φησὶ πλεῖν ἐφ' ἁρμονίαν. εἰ μὴ ἐν πείρᾳ γένοιτο αὐτῷ. Ἄλλως. Μὴ πρὶν ἐθίλειν κυβερνᾶν. ἃ δὲ οἱόντε κυβερνᾶν. μὴ πρότερ' ἐπιχειρεῖν πλεῖν πείρας γένομένου ἀπὸ μικρᾶς ἢ τῶν πλοίων. ἃ τοὺς αὐλοὺς προϊέναι τινὲς μέλλοντι πνεῖν ἃ προγινώσκει. ἐθοῦ τοῦτο κυβερνᾶν. ἐπὶ τοῦ δεσπότου. ἐπὶ τῆς παρρησίας θρησκείας ἱεροφαντῶν δαιμονίῳ μεθηρύθμισεν. ἐποίησε γὰρ νηὶ τὴν μυσταγωγόν) ὃς τὴν κώπην πρότερ' ἐγχειρήσας τῇ ῥιπῇ κυβερνᾶν ἢ μὴ πιστεύσας τὰ ἐμπροσθεν, οὐδὲ ἐπὶ τῆς οἰακώσεως καθίζῃ μετὰ τῶν ἄλλων τυφθεῖσαν θάλασσαν. μὴ τὴν τῶν ἀνέμων ἀσκησιν. Ὅτι σωφρονικῶς. μετὰ λοιμοῦ καὶ σκέψασ. καὶ οὐκ αὐσπούδαστα. οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου. Αἰρεθὰὐτῷ πλοῦ τὸ ῥόδιον. ῥόδιον τὸ κῦμα ἀπὸ τῆς χέρσου. ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων μεθ' ἡνεμον. ὅταν σωτεχῶς ὑπὸ πολλῶν ἐρέσσῃ, ἐπὶ πολὺ ἐρεσσόμενον πρόσθεν. ἀξιοῖ δὲ τὸν νοῦν ἐπὶ νόον, μέχρι πολλοῦ παραπέμψαι.

Ἐμβὰς κακῶς ἔπλευσεν. κέλευσμα ναυτικὸν λέγεται ἐφ' ἑνὸς ἢ ἰωπλασίας. ἐκ τοῦ ἐμβῆναι. ἐπὶ τὴν ἐμβᾶσαν. ἐπὶ τὸ πλοῖον. Ἄλλως. Ἐπεὰν τὰ ραδίχαθι ἐφένδεκα ἰώπας ἐξῆς ἀπὸ τῆς ναυτικῆς ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κυβερνήτου τοῦ ῥόδου τὸ ἐφένδεκα ἰώπας ἐπήγαγεν. ἢ ἐπεὶ οἱ ἀθηναῖοι τῆς ναυτικῶν ἐπεσήμους ἦσαν.

Θόρυβον χρησὸν ληναΐτιν
Ἵν' ὁ τοι νικᾷς ἀστὶν χαίρων.
Κατὰ μοῦν πράξας.
Φαιδρὸς λάμπουσι μετώπῳ —

Demo phil.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ἴωσι ἄναξ. πόσειδον ὦ
Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
Καὶ χερμετὶς μὸς αὐδάνᾳ-
Καὶ κυανέμβολοι θαὶ
Μιαθφόροι ξυήρφσ.
Μεμακίωμθ' ἅμιλλα λαμ-
Γρυμομθώων ἐν ἅρμασιν.
Καὶ βαρυδαίμονούντων
Δῶρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ὦχρυσοτρίαιν' ὦ
Δελφίνων μελέων σουνιάρατε
Ὦ περαίστε ποσεὶ κρόνου
Φορμίωνί τε φίλτατ' ἐκ-
Τῶν ἄλλων τιθέων ἀθ
Ναίοις πρὸς τὸ πατρεσὼς

Λιναΐτιν. ἐστὶ πρὰ τοῖς ἀθηναίοις τὰ λήναια. ἐστὶ δὲ ἑορτὴ διονύσου. ἐν ᾗ μίγνυσθαι ἀγῶνα ζωμπεποιητὰς συγγράφοντες τινὰ ἆσματα τοῦ ἐλαθήναια χάριν. ὁ περιφθονέστερος ἐστὶν ἐξ ἁμάξης. ἐπὶ ἁμάξῃ γὰρ οἱ ἀδόντες καθήμενοι λέγουσι καὶ ᾄδουσι τὰ ποιήματα.

Lenea fe
bacchi

ἐξ ἁμάξ

Φαιδρὸς λάμπουσι μετώπῳ. ἐλαφρὸς. φαιδρὸς τὸ μέτωπον. ἢ ὀνὰ τὸ φαλακρὸν εἶναι τὸν ἀεισοφάνην.

Ἴωσι ἄναξ ποσειδον. οὐκ ἀργῶς τῷ ποσειδῶνι φησὶν ἐπιθέτον, ἔθηκε γοῦν τοῦτο. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ χορὸς συνίστακεν ἐξ ἵππων. ἀποσεμνύνειν οὖν βουλόμενος ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὸ ποσειδῶν προσεπιτέτευκε.

Εἰς τὸ αὐτὸ δὲ πολὺ ἐστὶ τὰ ἐπιῤῥήματα ἐν τῇ συζυγίᾳ. πάνυ, μάλα καὶ περίοδοι εἰσὶν ἐν. κώλων. ὧν τὰ μὲν ἓξ τὸ χορικὸν μέλος ἐμβιβάζει. ἐχόρευε ἐπιμελούμενος ἀεὶ καλλίστου ἄλλου καὶ καλλιστικοῦ ὡς ἐν τῷ ἐξ ἀρχῆς ἀνασυστικῶν τὰ μὲν θ ἐν ἓ ξ μέρεσι καλλιστικά. τὰ δὲ λοιπὰ μέτρα ἀκαλλίστικα. γλυκώνεια ἐκ δὲ χοϊάμβων ἐλάμβανον τὸν πελοποννησιακὸν φθόγγον ἐν τοῖς ἑξαμέτροις ὃ καλεῖται φερεκράτειον ὑφ' ὃ παράγραφος καὶ δι' ὅλης ἐσωνενδυκῶν. δηλοῦσα ἔχειν αὐτὰ πόδισιν. τοῖς αὐτοῖς δὲ καὶ ἀντιστροφὴ σύγκειται ἐφ' ἧς τὴν τελευταίαν δύο δι' ὅλων ἐξωνενδυκῶν. ἢ μόνον ἐν ἀρχῇ. τοῦ ἰωλάου. ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος. Χαλκοκρότων. χαλκοπόδων τουτέστι τοὺς ὁπλάς ἐχόρασε ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἡχεῖν τὴν κοιλότητα ἐπικρουομένην τοῖς τοσὶ ἵππων.

Κυανέμβολοι. ἤγουν εἰς τοὺς ἐμβόλους ἔχουσι κυάνῳ βεβαμμένους. ὡς μιλτωπροῳοὶ εἰσὶ μεμιλτωμένοι. ἢ εἰς τὴν θάλασσαν κυανοῦν γὰρ τὸ τοιοῦτον ὕδωρ. Μιαθφόροι τριήρεις. εἰς τοὺς ἐπὶ μισθῷ σφαλουμένους ἀγούσας. Λαμπρυνομένων. αὐτὶ τοῦ καυχωμένων. ἢ γυμνουμένων ἐν τοῖς ἅρμασι. Βαρυδαιμονούντων. ὅτι ἀβούλητοι ἦσαν οἱ ἱππαγωγοῦντες καταναλίσκοντες αὐτῶν τὴν οὐσίαν. Ὦ περαίστε. μεταφρασιλικῶς τῆς θαλάττης βασιλεῦ. συνιάρατε δὲ ὦ σύνδυο συνιόντες καὶ ζυγοῦντες. σύνδυο δὲ ἀκρωτήριον τῆς ἀττικῆς. Γεραίστε. γεραιστὸς ἀκρωτήριον τῆς εὐβοίας, τῇ μὲν, ι, ρημνὸν ἔχων, τῇ δὲ λείχιον. ἐγγὺς δέ εἰσι τοῦ ποσειδῶνος. σάθι ὁ δυσπος. Φορμίωνί τε φίλτατε. πρὸς φιλέσαι τε τῷ φορμίωνι, τὸν μῦθον δὲ αἰνίττεται. ὅτι ὁ ποσειδῶν τῇ ἀθηναίων αὐτεποιήσατο. ἢ τῇ ἀθηρᾷ ἤρισε. σφετηρὸς δὲ ἀθηναίων ναυτικὸς ὁ φορμίων. καὶ πολλάκις δύο χοροὺς ἐν ναυμαχίαις ἐνίκησε πρὸς λακεδαιμονίους μαχεσάμενος τροφώσας. μζ. ναῦς διέφθειρεν. ἐκ δὲ αὐτῶν τεθεσῶν ἐκ τῶν αὐτῶν θεῶν σὺ μόνος. διὸ τὸ

Semin
Geraestus
euboeę
Cremnite
Lechęū
Phormio
athemesu

πολέμων πίπλων ποτὲ δ' ὀδυχί.

ΕΡΙΡΡΗΜΑ

Εὐλογῆσαι βουλόμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
Ἄμβρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τὰ πρῶτα
Ὅτ' ἦν πρᾶξις μάχαισιν, ὡς τὴν Ἀφράκτῳ στρατῷ
Παντεχοῦ νικῶντες ἀεί, τὴν δ' ἐκόσμησαν πόλιν.
Καὶ θεοὺς σέβοντ' αὐτῶν ρᾳδίως ἐναντίους ἰδών,
Ἠλέθμησεν· ἀλλ' ὀθυμὸς οὐθὺς ἦν ἀμυνάσαι.
Εἰ δέ του πόσιεν ἐς γὰν ὦ μοχθηρία τινί
Ταῦτ' ἀπημήσαντ' ἄν· εἶτ' ἠρυθρίων μὴ πεπωκέναι.
Ἀλλὰ δὲ πέλαιον οὗτος· ἐστρατηγὸς δ' ἂν εἷς
Τῶν προγονῶν, σίτησιν ἤτησ' ἐρόμενῳ κλεαίνετον.
Νῶϊν ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι, τὰ σιτία.

ἐλθὲ Ἀθηναίοις πρὸς τὸ πρᾶγ-
μα τοῦτο πρὸς τὰ πρόσφορα
ἐνθυμούμενος πραγματεύου. ἐπεὶ
νεωστὶ Ἀθηναῖοι Φορμίω-
νος στρατηγοῦντος περὶ Ναυ-
μαχίαν ἠγωνίσαντο.

Εὐλογῆσαι βουλόμεθα. τὸ ἔ-
πίρρημα, σίζων δεῖ ις, τε-
τραμέτρων τροχαϊκῶν ἀ
καταληκτων, ὁ Φιλωνίδης
στρατηγὸς ὁμοίως δὲ τῷ πρὸ αὐ-
τοῦ ἐπιρρήματι σκώπτει δῆμον
στρατοῦντα, ἀλλὰ τὸ μὲν
πρῶτον ἐπὶ τῶν αὐτῶν πο-
έδοσιν. τὸ δὲ τρίτον ἐξῆς· σύλογῆ-
σαι δὲ αὐτὶ τοῦ ἐπαινέσαι. μνησθῆναι. ἐγκωμιάσαι. Ἄξιοι τοῦ πέπλου. ἰδία παρά τοῖς Ἀθηναί-
οις πέπλῳ τὸ ἄρμενον τῆς παναθηναϊκῆς μεθ' ὧν οἱ Ἀθηναῖοι ἱματα σκευάζουσι διὰ τετραε-
τηρίδος. ἧς καὶ τῶν πομπῶν, ἀπὸ τοῦ κεραμικοῦ ποιοῦσι μέχρι τοῦ ἐλευσινίου· πέπλον δὲ καλῶ-
σι τὸ ἄρμενον διὰ τὸ ἀρασθαι αὐτὸ εἶναι. Ἄλλως. ἀπὸ τοῦ πέπλου. οὐ ἐπιγράπτο ἡ ἐμέλαδος ὃν
ἀνέθηκεν Ἀθηνᾷ. ὧν δὲ ἐσ τὴν πομπῶν. ἐπεσκευάζετο οὖν ὁ πέπλος μεθ' ἑπτὰ ἔτη αὐτὸν. ὁ ἐ-
πομένετο ἐν τοῖς παναθηναίοις. Ἄλλως. νικήσαντες πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ καὶ ἐνέ-
θηκαν τοὺς ἀριστεῖα ἐν αὐτῷ. λύρα· ᾠδῆς, ἐκ Ἀβῆ. ἣ πελλάδος ἐν πόλει τῆς καλλιδρόου Ἀθηναίας
ἐν προλιέῳ πέπλῳ ζεύξομεν ἁρμάτι πώλους. Ναυφράκτῳ στρατηγ. τὴν συμπεφραγμένην
σωτηρίαν ἡμῖν ναυσὶ κῶν. Ἠλέθμησεν. ἀπεδειλίασεν. μεθῆσυχίας ἦγεν. Ἀμυνάσαι. ἔτοιμος πρὸς
τὸ ἀμύνεσθαι. ὡς ἐπὶ τῷ πόλεμον ἀγωνιζομένων. Εἰ δέ που πόσιεν. ἢ ἠπόησεν. ἢ ἠπόρησεν ἢ ἐχόντες ἀπέλθοι
εν. Ἄλλως. ἐδόσ παλαίσματος. ὁ τιμᾶς, ψευδόσωμα καλοῦσιν. ἐπέμενε δὲ τῇ προσθῇ. καὶ
τοὺς ἀεὶ παλαίοντας οἱ ἐσ τὸν ὦμον πίπτοντες, ἀναστέντες ἐώθουσιν ἀποφὰν τῶν ὤμων. ἵνα μὴ
ἴσχος ἔχοιεν μηδὲ ἔλεγχον τοῦ πτώματος. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν. ὅτι οἱ προγονοι εἰ καὶ ἠπόρησεν
ἐν μάχαις, πάλιν αὖτοι τῶν ἠπάτησαν ἀνακαλέσαντο τὰ χαμαί. μὴ τοῖς νεν ικηκόσιν ἠπόρησεν ἐν μάχαις
φρονεῖν, πολέμου τῆς προτέρας μίλητος οὐδὲν μᾶλλον. Ἀπτήσαντ' ἀπεμάξαντο ὡς οἱ παλαίοντες. ἵ-
να μηδὲν ἔχοιεν πτώματος. δι' ἐπάλαιον δὲ, ἀντὶ πάλαιον. ἀντὶ μάχεσθαι.

Τῶν προγονῶν σίτησιν. σίτησιν λέγει, τὰ ἐν πρυτανείῳ τραπέζαν. τουτέστι δημόσια ζῆν. οὐδεὶς
ἀν ἦν παλαιῶν ἀξίωσεν. ὡς ἦν καταξιωθῶν τοῦτο ποιοῦντων. ἢ ὡς ἐπὶ μισθῷ. ὑφίστε
μὴν ὠνὴν ἀποδώσοντι τῇ πόλει. Ἄλλως. στρατηγῶν Ἀθηναίων ἦν πρότερον, οὐδεὶς πρὸ τοῦ
πολέμου σίτησιν ἤτησεν, ἀν μὴ ὁ δῆμος χαρίζηται. μὴν δὲ ἐὰν μὴ τιμῶντι προεδρίᾳ, ἢ σιτίοις, ἃ
γὰρ αἰτοῦσιν. ἔσκωψε δὲ οὐ γὰρ ἦσαν σίτησιν. ἐὰν μὴ γένωνται πρόεδροι καὶ τιμῆς ἀξιωθῶσιν,
οὐ μαχέσεσθαι φασι. Κλεαίνετον. οὗτος ὁ κλεαίνετος φαίνεται καὶ ἐθωδιλώσας τὴν οὐσίαν ἢ
ἦν αὐτῷ θησεύς· οἱ δὲ, ὅτι οὗτος ἔγραψε ψήφισμα μηδένα δοθῆναι τοῖς στρατηγοῖς σίτησιν. ἀσυνήθως δὲ
μέμνηται τοῦ κλεαινέτου· ἢ χρόνον ἐν ταύτῃ μόνον· στοχάζονται οὖν τινες ὅτι οὗτος αὖθις ὁ τὴν
σίτησιν περιποιήσας τοῖς ἱππεῦσι. Ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι. τιμῆς καὶ οὗτος πρόσ-
ἐξην δὲ τοῖς θ τιμῆς ταύτης τυγχάνουσι, καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν θεά-
τροις ἰδίᾳ ἄλλῳ, πομπῇ συλλόγοι, τοὺς προλαμβάνοντας οἱ τίνες ἦσαν, ἐξεγέραπτος

ἀπέτμησαν. Ν.
ἀπεμάξαντο

Οὐ μαχεῖ θαί φασιν· ὑμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλῃ
Προῖκα πεννᾶν αἰσχρῶς ἀμύνειν, μὴ θεοῖς ἐγχωρίοις.
Καὶ πρὸς ἅλ αἰρῦμμ ἀδέν· πλὴν τροσυγνὶ μόῃς
Ἦνπερ εἰρήνην ἄγοντες μὴ πόνων πεύσωμεθα,
Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μήδ' ἀπεσλεγισμὲ ἐ

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ·

Ὦ πολιοῦχε πολλὰς, ὦ
Τῆσ ἱερωτάτης ἄπτε-
Σῶν πλέμῳ τὲ πρω-
Ταῖς δυωάμεθ' ὑπερφερού-
Σης μεδέουσα χώρας.
Δεῦρ' ἀφίκ λαβοῦσα τὸν
Ἐμστραπαῖστιν ἀὶ μάχας
Ἡμετέραν ξυνεργόν·
Νίκην ἢ χρυσοκόμαν ὄζυν ἐπαίρας

αὐτοὺς εἶσ τὸ πολέμιον τὸ-
πολιαδίσει. πεποίηται δὲ
τὸ ὄνομα, ἀπὸ τοῦ τίω πρῶ
την αὐτοὺς ἔδραν ἔχειν.

Ἄλλως.

Ἐὰν μὴ πρότερόν φησι τοι-
ούτου τύχωσι τιμῆς, ἀ-
πειλᾶσι μὴ μαχεῖν· διὰ
τούτων παθαπὸ ὁμοῦ ὁ
μοῦ τεκεῖν τῆν Ἀθηναίων ἢ
τὸ στρατηγῶν· ἦν μὲν Ἀθη
ναίων, ὡσ ἀξίοις δι' ἀρε-
δόντων τοὺς τιμὰς ἢ τὰς δω
ρειὰς, ἐκπλῆντι βράσαι τὴν
πόλιν ἀγαθὸν, παῦται δι' δόξα
σιν αὐτοῖσ· ἦν δὲ στρατη-
γῶν, ὡς τιμωμένων πρὸν τὸ
μαργαριτῶν, καὶ τὸ ἥδη
τιμῆς τιμῶν τετυχηκότων
τὴν δόξαν ἀφαιρεμένων·
φαίνοιντο δωρεὰν λαβόν-
τες δι' ἐπανδραγαθήματα. Καὶ τὰ σιτία. οἱ ἐν στρατείαν ἀξιόντες χρόνου τιμᾶς, ὑπῆρχεν τὰ σι
τία. οὗτοι δέ φησιν οἱ νῦν, ἐὰν μὴ προεδρίας τινὸς τιμῆς ἀξιωθῶσιν, οὐκ ἐξίασιν ἐπὶ πόλεμον. σι-
τία γοῦν εἶπε· τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτησιν. Κομῶσι. τρυφῶσι. πλουτοῦσι. γὰρ κομᾶν ἐπὶ τοῦ
τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι. καὶ μέγα φρονεῖν. ἄλλως τε καὶ τοῖς θριξὶ κομᾶν εἰσ τιμὴν συγ
κεχώρηται αὐτοῖσ. Ἀπεσλεγισμένοις. κεκαρμένοις. κενεάσι γοῦν καὶ φλῆνοσ εἰσηγήσαντο
μετεῖναι τοὺς νέους, νόμον γράψαντες μηκέτι ἀβροδιαίτους εἶναι, ὃν τρόπον τοπάλαι. μηδὲ
κομᾶν. ἢ ἀπεξεσμένοις ἢ ἐπανίκουσιν ἀπὸ ἀλείμματος. ἀπίων δὲ ἀκούει σλεγίδας τὰς σι
δήρας τοῦ ἐλαίου· ἀπεσλεγισμένοις, ἀντὶ τοῦ ἐγκεκαθαρμένοις μαπομένοις. σλεγὶς δ' ἔξυ
στρα. καὶ σλεγγίζόμενος ἀποξυόμενος. καὶ ἀλλαχοῦ ὑπὸρ ἐπιπεδυρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ σφαῖραν
καὶ σλεγγίδ' ἔχοντα. δι' ἃ καὶ σλεγὶς οὐ δ' ἀλύκυθος. καλεῖται σλέγγις καὶ
χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν τῶν γυναικῶν. ἢ δὲ σλεγγὶς ἦν πρὸς ἄλλό τι· οὐ γὰρ πρὸς τὸ
περιχύεσθαι, αὐτὶς αὐτὴν χρῆσασθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. ἀπεσλεγισμένοις.
οὓς ἀπεξεσμένοις. ἢ ἔλαιον ἀλειμμένοις. Ὦ πολιοῦχε πολλὰς. ἢ τὴν πόλιν κατειληφῦα καὶ
περιέχουσα. ἐπεὶ καὶ ἦρχε τῆσ πόλεως. ἔφορος γὰρ αὐτῆσ ἡ θεός· καὶ τοῖς ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀ-
ρετὴν διὰ τούτων ἐδήλωσεν αὐτῆς. ὁ δὲ νοῦς, ὦ τῆς ἁπασῶν ὑπερφερούσης καὶ ὑπερβαλλούσης
χώρας μεδέουσα καὶ βασιλεύουσα ἐν δυωάμῃ ποιητικῶς. ἐπικαλεῖται δὲ τοῖς θεοῖς μετὰ τοῦ νί
κιον δύμῃ παρασῆναι τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ. ὁμοῦ δὲ καὶ τοῖς ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν τῆσ πόλεως καὶ
τοῖς ἐπὶ τοῖς πολέμοις ἀρετὴν διὰ τούτων ἐδήλωσε. ξυνεργὸν δὲ συμπράκτορα. σύμμαχον.
Ἦ χρυσοκῶνδυν ἐπαίρα. ἢ τοῖς χρυσοῖς δύσι προσφιλὴς ἐστὶ σωτήρ. οἱ δὲ τῆσ ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ

Τοῖστ' ἐχθροῖσιμεθ' ἡμῶν σασιάζει.
Νῶν οὖν δεῦρο φάνηθι δεῆ
Γὰρ τοῖσ ἀνδράσι τοῖσδε. πάσ-
Σητέ χηρεύσας σευί-
<κην εἰ πὺρ πατεῖσαι νῶν.>

poeta logi tant ANTEPIPPHMA.

Ἀξιώσι μὲν ῥᾳδίως ἱππεῖς βολόμεθ' ἐπαινεῖσαι. Δεσπ-
Ἄξιοι δ' εἰσὶ πολοτεῖδαι. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα lus
Ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν. ἐσβολάς τε μάχας.
Ἀλλὰ τὰν τῆιδε μὲν αὖτ' ὀκ ἄτεν θαυμάζομεν.
Ὡς, ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς.
Ῥεαίμμοι κώπων οἱδὲ νῦ σκόροδα κρόμμυα
Ἔιτε τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἰβροτοί,
Ἐμβαλοῦτ' ἀνερύαξαν ἱππαπεῖ, Τίς ἐμβαλεῖ.
Λιπαρὲς μᾶζον. τί δρῶμεν. ὀκ ἐλᾶς ὦ σαμφόρα.

Ἐξεπήδων. Ἐξεπήδων. ἀντὶ τοῦ ἐξεπήδων, ὡς ἐποίησεν. φησὶ δὲ ἐν ξώρμῳ. σημαίνει δὲ λέγει μὲν ἐχθροὺς δεικνὺς αὐτοῖς τὴν προθυμίαν. πατοῦντας δὲ τοὺς περιμίμνοντας.

Ἀντιπάσας μισθὸν τοῦ ἄλλου χοροῦ. λέγεται δὲ πάσα μισθὸς, ἀφ' οὗ καλλίστη ἐστὶν ἐπιτηδειοτάτη ἱππεύειν. ἡ αὐτὴ δέ, τρίφυλλος λέγεται. ὅτι μῆδοι ἐχθροὶ Ἀθηναίοις καὶ ἡ τῶν μήδων χώρα ἔφυδρος οὖσα χόρτον πολὺν ἐκφέρει. ἐλάσας δὲ βοτάνην πᾶσαν λέγεται. ἡ δὲ σμήχουσα, πᾶσα λέγεται πᾶσα

Demost Lysias ῥᾳδιομοδίνης καὶ λυσίας. Ἄλλως. αὐτὶ λόχου μισθικοῦ. ἐδόκει γὰρ ἡ μισθικὴ χώρα μισθέασ πεῦσα καθύγρος εὔφορος εἶναι εἰς τὸν τῶν κλινῶν τροφάς. ἐπεὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἔθος ἦν μίσθωσιν κρατεῖν. Εἶτα ἔρεπει. εἴτις προλύφει μόνον. ἐπέμενε δὲ τῇ τροπῇ πολέμου τινὸς περὶ τῶν Ἀθηναίων φιλοτιμούμενος. οὐ γὰρ τοὺς προϊόντας φησὶ δίφθερον συλλαμβάνοντος. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς ὄντας τοῖς ὕπνοις. πᾶν τὸ πέντε. πρὸς τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν ἀποβλέπομεν τὴν περὶ τὰ ναυτικά. Θέωρος. ὁ ποιητὴς θέωρος ἔφθη εἰπεῖν τινὰ καρκίνον κοιλίθιον ταῦτα ἀποδέχεται ἡ αὐλούς. τὸν μὲν γὰρ νικῆσαι μόνον. ὁ θέωρος ἔγραψε καρκίνον λέπυλα πρὸς τὴν πρόσοδον καὶ ἀποδυσπετοῦντα. προσκρούει εἰς τινα καρκίνον. διὰ γοῦν τοῦτο καὶ τοὺς ἱππέας καὶ οὐχ ἱππεῖς. ὡς μοιχὸς δὲ κωμῳδεῖται ὁ θέωρος καὶ ἰχθυοφάγος καὶ πονηρός. περὶ κοιλίθιον οὖν διέτριβεν. ἴσως διὰ τὰς ἐκεῖ πόρνας. λῦε δὲ καὶ κόλαξ. ταῦτα οὖν λέγει, ἴσως καλακύσιον τοὺς ἱππέας. Δεινάρχῳ πρόσειδον. δοκοῦσι δὲ οἱ κοιλίθιοι μάλιστα σείεσθαι πρόσειδόνα διὰ τὸν ἐδαφον. ὅθεν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα τὰ ἐδάφια ἐπιτελοῦσι τῷ τε καλαίμονι καὶ τῷ προσειδῶνι. Ἄλλως. Ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐστράτευσαν ἐπὶ κόλιθον. καὶ περὶ κεγχέας ἐνίκησαν νικήσαντες τοὺς μικηδαίους. σὺν ἱππεῦσι, σ καὶ ὁ πολίτευσις ὁ ναυσί. Μὴ τέννῃ. μὴ τέννθα λάπηι. ὡς τῷ Ἀθηναίων οὐ καλὰ θάλαπταν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ γῆν σὺν τοῖς πολεμίοις κρατοῦντων. Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν. ἔτι τοῦ χοροῦ ἀμβοᾷ. ἐμέ βροὶ ἀκαλάληκτοι ἐ τοῦ ὑποκειμένου προερχομένου. Ἄλλως. Ὦ φίλτατε. ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην ἥκοντα ἀπὸ τῆς βουλῆς καὶ ἀγγελοῦντα μόνον κλέωνα.

Φρονίσθε. ἀγωνίαν μὴ μείρμναν καὶ φόβον ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν τι βλέπειν εἰς δέος κατέστησας ἡμᾶς. μὴ προβλήσθε μηθὲν πρὸς τὸν κλέωνος.

Νικόβουλος. ἐπῴδησι τὴν μικὴν ἀπηρεμάμην. ἀσείσας δὲ κίνησιν καὶ σωθέν. καὶ τὰ ὁμόμα τὸν σωθὲν ἐξεμάμφω. σὺν τῇ βουλῇ γὰρ τὴν φιλονεικίαν ἐποιήσατο προσκαλεσαμένου τὸν κλέωνος. καὶ οἱ βουλευταὶ τὴν νίκην προκρίναν αὐτῷ.

Χο. Νῦν ἄξιον πᾶσίν ἐστιν ἐπολολύξαι.
Ὦ καλὰ λέγων πολὺ δαιμόνιε τι τῷ λόγῳ.
Εἰργασμένε. εἰθ' ἐθέλ-
θοις ἅπαντ' ἐμοὶ σαφῶς.
Ὡς ἔφημοι δοκῶ,
Κἂν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν ὥστ' ἀκοῦσαι.
Πρὸς τάδ' ὦ βέλτιστε θαρσήσας λέγ' ὡς ἅ-
παντες ἡδόμεθα σοι —
Αλ. Καὶ μὴν ἀκούσαιτ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
Εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην.
Ὁ δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη.
Τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων.

Ὦ καλὰ λέγων. διπλῆ ἡ θέσις … [illegible]

Ἐθέλθοις … [illegible] Κἂν μακρὰν ὁδὸν … [illegible] Ὡς ἅπαντες ἡδόμεθα … [illegible] Καὶ μὴν … [illegible] Τερατευόμενος … [illegible] Ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων … [illegible] ἔπειτα

Marginalia: Pindarus; Plato; Hippeas; Hippades sacrificia; pentacosiodimnae; teretes tres athe… populus

Ἱππεῖς

Κρημνοὺς ἐρείδων καὶ ξυνωμότας λέγων.
Πιθανώτατα δ' ἡ βουλὴ ἅπασ' ἀκροωμένη.
Ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα.
Κἄβλεψε νᾶπυ καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.
Κἀγὼ 'τε δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
Καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην.
Ἄγε δὴ σκίταλοι καὶ φένακες ἦν δ' ἐγώ.
Βερέσχεθοί τε καὶ κόβαλοι καὶ μόθωνες.
Ἀγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ.
Νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε.
Φωνήν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντι μοι.

… [illegible] Κρημνοὺς ἐρείδων … [illegible] Πιθανώτατα … [illegible] Ψευδατραφάξυος … [illegible] Κἄβλεψε νᾶπυ … [illegible] Καὶ μέτωπ' ἀνέσπασε … [illegible] Φενακισμοῖσιν … [illegible] Ἄγε δὴ σκίταλοι … [illegible] Ἀγορά τ' … [illegible] Φροντίζοντι μοι … [illegible]

Marginalia: κρημνοὺς; ψευδατραφάξυος; νᾶπυ; σκίταλοι; βερέσχεθοι; κόβαλοι; μόθωνες

Κἀνδεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
Κἀγὼ προσέκυσα· κᾆτα τῷ πρωκτῷ θενὼν
Τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα, κἀναχανὼν μέγα
Ἀνέκραγον· ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
Εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι.
Ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
Οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
Τῶν δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν.
Εἶτ' ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· κἀγὼ 'φρασα
Αὐτοῖς, ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχύ,
Ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοὐβολοῦ,
Τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρύβλια.

Ἀπέπαρδεν. οὕτως ἀττικοὶ τὸ πορδὴν ἀφεῖναι. παρεῖλε δὲ τοῦ τὸ γέλωτος χάριν. καταπύγων δὲ εὐρύπρωκτος.

Προσέκυσα. προσεκύνησα ὡς ἐπὶ σημείου τινὸς δοθέντος. ἰστέον μέντοι ὅτι γέλωτος χάριν προσείληφε ταῦτα.

Τὴν κιγκλίδ' ἐξήραξα. τὴν θύραν τὴν καγκελλωτὴν τοῦ δικαστηρίου. ἰδίως δὲ τὰς δικτυωτὰς θύρας, ἢ τὸ κλητέον ὡς ἐπίπαν δικλίδας. ἢ κιγκλὶς ἰδίως ἡ τρύπη, δι' ἧς ἡ κιγκλὶς πέμπεται. ἐξήραξα δὲ ἀνέῳξα. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. θαρσήσας φησὶ τῷ δοθέντι σημείῳ, διάρας τὸ στόμα καὶ τὴν ἀγωνίαν ἀποβαλών. ὥσπερ τὸ στόμα ἀνοίξας ἀνέκραγον. εὐαγγελίσασθαι δὲ εὐαγγέλια λέγειν ἀττικῶς. πόλεμος δὲ ὁ πελοποννησιακὸς δηλονότι. κατερράγη δὲ ἀντὶ τοῦ συνέπεσεν. Ἀφύας. εἶδος λεπτῶν ἰχθύων ἄγαν. εἰς ὃ πηλὸς γίνεσθαι πέφυκε ἰλυώδης ὅταν συστῆ καὶ γένηται μέλας, φύσει τινὶ ἀπορρήτῳ εἰς ζῶα μεταβαλεῖν πέμπονται. οὐδὲν δὲ δεῖ τροφῆς. ἀπὸ χειμῶνος ἀλλήλας περιλιχμῆσθαι. ἀγρεύεται δὲ τὰ νήματα λεπτά. εἰς δὲ ἀγῶνα ἰχθύων θήραν ἥκιστον. συμβαίνει δὲ τὴν ἀφύαν τάχιστα ἕψεσθαι. ὅθεν καὶ παροιμία ἀφύας εἰς πῦρ ὤφθη τῶν πολλῶν ὀξὺ λαμβανόντων. ἐνίως δὲ οὕτως ἐν ταῖς ἐπαινεῖς εἶπεν ἀφύη. ἐν ἄλλοις δὲ πληθυντικῶς τὰς ἀφύας. λέγεται ἡ ἀφύη ἀφρὸς διὰ τὴν λευκότητα. ἔστι δὲ ἡ παρὰ πολλῶν λεγομένη ἐγγραυλίς. καὶ ἀφύων τιμὴ τὸ ἔλαιον ἐπεὶ ἐν ἐλαίῳ ἕψονται. καὶ ἀφύας φαληρικὰς τὰς μεγάλας. φαληρεῦσι δὲ λιμένι τῆς ἀττικῆς. ἔστι γὰρ γένη πλείονα. ἡ μὲν ἀφριτὶς λεγομένη, ἥτις οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ καὶ πηλοῦ ἰλυώδους ὡς αὐτῷ περὶ ῥεῖ. ἑτέρα δέ ἐστιν ἡ λεγομένη κωβῖτις. ἡ γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ φερομένων κωβιῶν. ἐξ αὐτῆς δὲ ἕτεραι αἱ ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. καὶ ἄλλη ἥτις ἐστὶ γένος μαινίδων καὶ ἄλλη ἐκ τῶν μεμβράδος. καὶ ἀγκίλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων. ἔστι δὲ προηγουμένη ἡ ἀφριτὶς σφόδρα δὲ μέχρι νῦν περὶ τοῖς ἀθηναίοις σπουδάζεται. Ἀξιωτέρας. εὐωνοτέρας διὰ ἀξίας τιμῆς. ἄξιον περὶ ἀττικοῖς τὸ εὔωνον.

Διεγαλήνισεν. προσηνῆ καὶ πρᾶα, καὶ ἥμερα ἐγένοντο. τουτέστιν ἐκ δυσόργης μετέβαλε καὶ μετηλλάγη. ἀπὸ δὲ τῶν ἀφύων ἠνείως καὶ διεγαλήνισεν ἐχρήσατο. ὅτι ἐμπείρως οἱ ἀθηναῖοι εἶχον τῶν ναυτικῶν σκώπτει γὰρ αὐτούς, ὡς μικροῖς δελεαζομένους λήμμασιν. Ἐστεφάνουν μ' εὐαγγέλια. τοὺς γὰρ εὐαγγελιζομένους τι ἀγαθόν, στεφάνοις ἐτίμων. Ἀπόρρητον. τὸ ἐν μυστηρίῳ λεγόμενον. οἷον τὸ κεκρυμμένον καὶ ἄγνωστον αὐτοῖς ὑποθέμενος. ἵν' ἔχοιεν ἀπ' οὗ ἀγοράσειεν. Τῶν δημιουργῶν. τῶν σκευοποιῶν. τῶν κεραμέων. δημιουργοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν καλουμένας ὑπονυμφίδας. τουτέστι τὰς ὑπερετούσας τῇ νύμφῃ γυναῖκας ὅθεν ἐστὶ καὶ μενάνδρῳ δημιουργός. κοινῶς δὲ ἔλεγον δημιουργοὺς τοὺς τὰ δημόσια ἐργαζομένους. ποτὲ δὲ καὶ τοὺς ἀρχιτέκτονας. ὡς ἐν εἰρήνῃ. καὶ δημιουργικῶς ἀντὶ τοῦ τεχνικῶς. τρύβλια δέ, τὰ ὀξύβαφα.

Ἀριστοφάνης

Menander

Τρύβλια τὰ ὀξύβαφα.

Οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
Ὁ δ' ὑπονοήσας ὁ Παφλαγών, εἰδὼς ἄρα
Οἷς ἥδεθ' ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασι,
Γνώμην ἔλεξεν. ὦνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις
Εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
Ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
Κἄγωγ' ὅτε δὴ 'γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
Διακοσίαισι βουσὶν ὑπερηκόντισα.
Τῇ δ' ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῄνεσα
Εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
Αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοὐβολοῦ.
Ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλὴ πάλιν.
Ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
Κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοἰ τοξόται.
Οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων, ἑστηκότες.
Ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
Ἵν' ἅττ' ὁ κῆρυξ οὑκ Λακεδαίμονος λέγει
Πύθησθ'. ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.

Ἀνεκρότησαν. ἠθήσαντο ἢ ἐκρότησαν. δείγματι δὲ χαρᾶς. ἐκεχήνεσαν δέ, ἀντὶ τοῦ ἔβλεπον ἢ ἐμοὶ προσεῖχον. ὑπονοήσας δέ, ὑποπτεύσας ἢ κατανοήσας τὸ τέκνον προϊδών.

Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖς. τοῖς ἀγαθοῖς πράγμασι. μέσον γὰρ ὄνομα, ἡ συμφορά. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν, ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ ἐπιφερομένου. ὥσπερ οὖν καὶ νῦν προσθεὶς ἐπ' ἀγαθαῖσιν, οὐκ ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ πονηροῦ νοεῖσθαι.

Τοῖς βολίτοις ἡττημένος. ταῖς τῶν βοῶν ἐπαγγελίαις. ὅτι ἐγνώσθη ἡττηθείς. βολίτοις δὲ τοῖς εὐτελέσιν. βόλιτοι γὰρ οἱ εὐτελεῖς τῶν βοῶν. Ἄλλως. τοῖς βοϊδίοις. ἢ τοῦ βοὸς κοιλία, βόλιτον ἔχει. λέγει δὲ φαύλοις εἴδεσιν. ἐν αὐτοῖς ἡττημένος. ἀττικοὶ δὲ οὕτω λέγουσι χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον λέγομεν. βολίτοις δὲ ὅτι πείθουσιν ὁ λόγος. καὶ παροιμία βολίτου δίκην, περὶ τοὺς ἐν μικροῖς δίκας ὑπέχοντας. ὁ γὰρ σόλωνος νόμος ἐκ τοὺς βόλιτον ὀφειλομένους κολάζει. ὑπερηκόντισα δὲ ὑπερενίκησα. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις νικώντων. Τῇ δ' ἀγροτέρᾳ. τῇ ἀρτέμιδι. ἰδίως γὰρ οἱ ἀθηναῖοι σέβουσι καὶ τιμῶσι τὴν ἀγροτέραν ἄρτεμιν. Ἄλλως. ἐξ ἱστορίας καλλίμαχος ὁ πολέμαρχος, λέγεται εὔξασθαι τῇ ἀρτέμιδι, τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ὅσους ἂν φονεύσῃ βαρβάρους ἐν μαραθῶνι. ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐφονεύθησαν, μὴ δυνάμενος τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ἔθυσε χιμαίρας. παρῄνεσα δέ, συνεβούλευσα, εἰσηγησάμην ἀθηναίοις. Αἱ τριχίδες. εἶδος ἰχθύων. ἃς θρίσσας καλοῦμεν καὶ ἀλλαχοῦ. ἐβλέπετε τὴν εὐχὴν ὅλην τριχίδων πεπλησμένος. Ἐκαραδόκησεν. ἀντὶ τοῦ ἀπέβλεψεν. ἢ ἐμοὶ προσεῖχον τὴν κεφαλὴν μετεωρίσαντες. παρὰ τὸ ὁμηρικὸν καὶ τοῦ ἀείρω καραδοκεῖ. ἐφληνάφα δέ, ἐφλυάρει. ἐξηυτέλιζε. Κᾆθ' εἷλκον αὐτόν. ἐπανεῖλκον αὐτὸν καὶ ἐξώθουν τῆς βουλῆς. Οἱ πρυτάνεις. οἱ προεστῶτες τῆς συστάσεως. καὶ τοῦ δήμου ἄρχοντες ὑπηρέται. Ἵν' ἅττ' ὁ κῆρυξ. ταῦτα εἰς τὴν ἀπάτην τοῦ κλέωνος τὴν εἰς τὸν δῆμον. ἐξ ἱστορίας δὲ τοὺς λακεδαιμονίους γὰρ περὶ εἰρήνης πρεσβευομένους, οὐκ ἐδέξαντο κλέωνος κωλύσαντος.

ἀφύων. τὸ ἀφύων

Ἐξ ἑνὸς στόματος· ὁμοθυμαδὸν
καὶ μιᾷ φωνῇ.
Ὦ μέλε· πρόσφθεγμα ἁπλοῦν,
αὐτὶ τοῦ ὦ καλλιστε· ἢ καλο-
δαιμονέστατε· ἢ οἰκειότατε.
παρέλκει δὲ τὸ, ὦ μέλε· ἀξί-
ασε δέ, δύνωνους.
Ὁ πόλεμος ἐρρέτω. γράφε-
ται· ἐρρέτω. τουτέστι χω-
ρείτω. ὀδύσηται δέ μιν φρον-
τίδα τοῦ πολέμου ποι-
οῦμαι.
Ὑπερεπήνων· ἢ δύθυσ ὑπερήλ-
λοντο καὶ ὑπερεπήνων. τουτ-
έστι θρομαίου πήγνυτο. διὰ
δὲ θλασυδίης τὴν λιχνείαν
ἐξελέγκουσιν αὐτῶν.
Τοὺς δρυφάκτους· τὰ νῦν καλ-
ούμενα κάλυμμα· τὰ τῶν
οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα
ξύλα. ἢ τὰ καγκελλα. δρυό-
φακτος τὸ πῖ. οἱ δὲ ἀρχαῖοι
καὶ δένδρου δρῦν ἐκάλουν.
ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ· ἀκρόδρια τὰ ἄκρα
τῶν δένδρων. τουτέστιν οἰκεῖα δέν-
δρων φησίν.

Ὅτι δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον
Νυμὶ φεὶ καὶ σῶν δῶν· ἐπειδήπερ ὦ μέλε
Ἠθάν τοι τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας.
Οὐδὲ δόμεθα σῶν δῶν· ὁ πόλεμος ἐρρέτω
Ἐκεκράγεσάν τι τοὺς δρυφάκτους ἁπιόντας
Εἶτ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους σὺν τάχει.
Ἐγὼ δὲ τὰ κοίλαν' ἐπριάμην ὑποδραμών.
Ἅπαντα· τὰ, τιμητέ· ὅσ' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ.
Ἔπει τὰ ταῖς ἀφύαισ ἐνδύσομαί Δύσματα,
Ἅπερ οὗσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαιρίζομεν.
Οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύπαζόν τέ με.
Ἅπαντα τοῦτος· ὥστε τῷ βουλιμιῶντι ὅλῳ
Ὁ ὅλου κορεσθῆναι μοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Πάντα δὴ πέπρακας οἷα χὴ τὸν ὄντα χοῦν τε·
Εὑρεσί' ὁπανοῦργος ἕτερον πλὴν πανουργίας
Μείζοσι κεκασμένον
Καὶ δόλοισι ποικίλοισ·
Ῥήμασίθ' αἱμύλοισ·
Ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόπιζε τὸ πί-
λοιτ' ἄειστα· ξυμμάχου σθ' ἡμᾶς ἔχων δύ-
<Νους· ἐπίστασαι τάδε λαν·>
Ἀλ. Καὶ μὴν ὁ παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται.

Ἄλλως ὁ περιπόθ· κωφὸν
καλοῦσι τὸ μὴ πηχυῖμὴ ἡ
καχαλάζον· πρὸ τῶν πρὸ
ρημάτων διὰ πειλὴν ὑποτο
πλέοντος ὅτι πρὸ τῶν ἥκατε ἁρ
πάζη καὶ τὰ θάλαττα, ἀπο-
τείμετο διασύρων αὐτόν· ὅ-
τι μηδὲν ἐπράξετον πρόσ-
πειλήσεν· ἀλλ' ἦτον ἔχων ἃ
πῆλθε τοῦ ἀγοραίειτου.
Ὡς δὴ κατατῶ μόθωνε· ὡσ
τῶν καλύψων μεῦ νύμ-
ματι αἰχρῶσ μέλλ μελματων
τῶν. Μορμώ, τὸ θρά-
σοσ· τὸ μορμολύκειον· τῶ λέοντι λάμιαν· μορμολύκασθαι ἔλεγον, τὰ φοβεῖσθαι λέγοντες. φοβερὸν δὲ τὸ ὡς· ὡσ
μορμὼ ἡ ἐπιρρηματικῶσ ἀρχαϊκῶσ τὸν ὡσ ἐλέγετο φοβερὸν θρασύ. Εἰ μήσ' ἀπολέσαιμι· οἱ
οἱ διαμφιβάλλοντες μὴ φησὶ ἐλλείδειν, ἐστε μὴ ἀπολέσαιμι, ἐπὶ τῷ ἐμοῦ ὑπολειπομένου φθόνου τῶν ἐ-
πειδὴ φθονοῦμαι καὶ αὐθυπερόχου μέρος, ἔδοξεν αὐτὸν ὁ ἄλλαντοπώλησ ἀφθονίζειν. Ἄλλωσ·
ἐπὶ τῷ ἐμὸν τῶν μοι φθονῶν σώζεται· εἰ μὴ ἀπολώλεκα τὸ φθονεῖσθαι διαμάρτυρομαι καὶ διαπίσω-
μαι, πάντα χοῦ, εἰ μήσε δῆ αὐθρώπων ποιήσαιμι· διαπέσωμι· οἷον μηκέτι εἰ ἴσωσυκοφάντησ.
Ἠθάν ἀπειλαῖσ· δύφραίνθωσοὐτοῖσ ἀπειλαῖσ· τουτέστιν ἅπαντα φρονῶσουτ' ἀπειλῶν καὶ περὶ οὐδενὸσ
πάσσπερ. Ὑολοκομπίαισ· αἰθαλοκομπίαισ· μεγαλοδοξίαισ· φυσιολογίαισ· μεγαληγορί-
αισ· καπνοῖσ· ἀπὸ δὲ τοῦ προφημίων ἐπαιζεν ἀπὸ τοῦ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν καὶ τὰ θαλ-
λάσσαν· καὶ κρημνοὺσ ἐρεῖδειν ἃ μόνου τοῦ δῆθ' ἐστὶν ἔργα· ἐκεῖνῳ οἱ οὐτωνοῦν ἡ πρόσκοπεία διὰ
τὸ ἰσοφανῶσ χρῆσθαι δοκεῖν· τὰ δὲ ἰσοφανῶσ· οἱ μὲν, καταιβάτειν· οἱ δὲ, ὁλοσχερῆ· οἱ δὲ ἀρπακτικὰ
ὡς ὅμηροσ ὠνόμασεν. Ἀπεπυδάρει σε· πυδαρίζειν ὠνεῖ τοῦ ἀλλεσθαι· ἡ ποδαρίζειν· πυδαρίζειν· ὡσ
ὄνομα καὶ ὄνυμα ἀιολικῶσ· ἢ πυγαρίζειν ἐκ τῶν πυγῶν· καὶ τροπῇ πυδαρίζειν· ὡσ ἐνόφοσ καὶ ἠνό-
φοσ· ἀλοὶ δὲ τὸ λακτίζειν· ὡσ τὸ ἀπεπυδάρεσε μόθωνα· ἐκ τοῦ κρούειν πόδασ.
Μόθωνα· τὸν ἐρωτικὸν καὶ δόλιον· ἢ πανουργίαν πρὸσ φθόνον) τινί. Ἄλλ. μόθων φορτικὸν ὄρχη
σεῖδοσ· ἔλεγον ἢ τοὺσ φορτικὰσ μόθωνασ. Γρῖ εἰκόλυσα· ἐκ τοῦ εἰκορδάκισα· ἐστὶ δὲ εἶδοσ ὀρ-
χήσεωσ· τινὲσ ἢ τὸ μὲν ἀπεπυδάρεσε, ἀπὸ τοῦ δὸν αἰγοῖ ἢ, ἀπεσκίρτησεν ὡσ ὀρχησάμενοσ· ὁ δὲ ἐκ-
κυσε, ἐκ τοῦ χαπκαὶ ὑπεῖδον ἐλαττόνησα. Οὐτοι μὰ τὸν δήμητρα· πάρεσ· ἐκ τοῦ ἀθλιοσ
ὠνὶ δήμητρ· διὰ τὸ ζειδώρου ἐκ τοῦ ἐλεῶ· ἐλεῶν ἐλεήσω· ἢ ἐκ τοῦ ἀλαωσύρουσιν τὸν κόριν ἐκ τοῦ ὑπονοῶν
ἢ ἐκεῖνα· ἢ φιλοφροσύνησ, καὶ φιλοξενίασ ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι τὰσ ἡμέρουσ αὐτοῦ προφάσ· ἢ
ἅρμασβαλεῖν τῶν· ἐφ' ᾧ τε ἐπὶ τοῦτον διαπεῖραι τὸν οἶκον μοῦ. Εἰ μὴ φάω· ἐὰν μήσε κατανα λῶ
σωι· εἰ μὴ βαλὼ ἐκ τοῦ τησ φλυᾶσ καὶ δύω. τὸ δὲ εἰ μὴ φάω· εἰ πεδὰ τὴν δήμητρ· ὅρκον.
Εἰ μὴ ἐξῆς πρὸ· τὸ ὑπεκείνου ῥηθὲν ἀπολειπεῖ· τοῦ ἐκ φαῖ· ἀνατιθεὶσ τὸ εἰ μὴ εἰ μὴ πρὸ τῆσ δήμητρ
τοὺσ ὅρκουσ φάσ, οὕτωσ, ἢ δύνουσι καρίῳ φιλοξενίασ ἐδωκε σῶρον· ὅτι φιλοφρόνωσ αὐτὸν ὑπεδέξα
το, τὸ ὑβρεῖν φθύνοντα τὸν πενιχρόν. Κἀπειροφήσασ· πλέον τι προσείπασ ὑπὲρ βολὴν τῆσ
ἀπειλῆσ· τοῦ ἐκ τοῦ ὑπερβαλὼν τὸ ἐκπροφήσασ.

Ὧθῶν κολόκυμα· καὶ ταράττων καὶ κυκῶν
Ὡσ δὴ κατατῶ μόθωνε· μορμὼ τοὺ θράσουσ·
Κλ. Εἰ μήσ' ἀπολέσαιμι· εἰ τιν' ὧν αὐτῶν ἐμοὶ
Ὑωδῶν ἐνείη· δι' ἃ πίσοιμι πάντα χῆ·
Ἀλ. Ἠθάν ἀπειλαῖσ· ἐγέλασα φολοκομπίαισ·
Ἀ ῳδὴ πυδάρεσα· μόθωνα πεπεκόκυσα·
Κλ. Οὔτοι μὰ τὸν δήμητρ' ἐὰν μήσ' ἐκφάγῳ·
Ἐκ τῆσ δετῆσ χῆσ, οὐδέποτι βιώσομαι·
Ἀλ. Ἦ μὴ κφάγῃσ; ἐγὼ δέσ' ἦν μὴ κτίω·
Κἀπειροφήσασ, αὐτὸσ ἐπιδιαξέσαιμῳ·

σεῖδοσ· ἔλεγον ἢ τοὺσ φορτικὰσ μόθωνασ. Γρῖ εἰκόλυσα· ἐκ τοῦ εἰκορδάκισα· ἐστὶ δὲ εἶδοσ ὀρ-
χήσεωσ· τινὲσ ἢ τὸ μὲν ἀπεπυδάρεσα, ἀπὸ τοῦ δὸν αἰγοῖ ἢ, ἀπεσκίρτησεν ὡσ ὀρχησάμενοσ· ὁ δὲ ἐκ-
κυσε, ἐκ τοῦ χαπκαὶ ὑπεῖδον ἐλαττόνησα. Οὔτοι μὰ τὸν δήμητρα· πάρεσ· ἐκ τοῦ ἀθλιοσ
ὠνὶ δήμητρ· διὰ τὸ ζειδώρου ἐκ τοῦ ἐλεῶ· ἐλεῶν ἐλεήσω· ἢ ἐκ τοῦ ἀλαωσύρουσιν τὸν κόριν ἐκ τοῦ ὑπονοῶν
ἢ ἐκεῖνα· ἢ φιλοφροσύνησ, καὶ φιλοξενίασ ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι τὰσ ἡμέρουσ αὐτοῦ προφάσ· ἢ
ἅρμασβαλεῖν τῶν· ἐφ' ᾧ τε ἐπὶ τοῦτον διαπεῖραι τὸν οἶκον μοῦ. Εἰ μὴ φάω· ἐὰν μήσε κατανα λῶ
σωι· εἰ μὴ βαλὼ ἐκ τοῦ τησ φλυᾶσ καὶ δύω. τὸ δὲ εἰ μὴ φάω· εἰ πεδὰ τὴν δήμητρ· ὅρκον.
Εἰ μὴ ἐξῆς πρὸ· τὸ ὑπεκείνου ῥηθὲν ἀπολειπεῖ· τοῦ ἐκ φαῖ· ἀνατιθεὶσ τὸ εἰ μὴ εἰ μὴ πρὸ τῆσ δήμητρ
τοὺσ ὅρκουσ φάσ, οὕτωσ, ἢ δύνουσι καρίῳ φιλοξενίασ ἐδωκε σῶρον· ὅτι φιλοφρόνωσ αὐτὸν ὑπεδέξα
το, τὸ ὑβρεῖν φθύνοντα τὸν πενιχρόν. Κἀπειροφήσασ· πλέον τι προσείπασ ὑπὲρ βολὴν τῆσ
ἀπειλῆσ· τοῦ ἐκ τοῦ ὑπερβαλὼν τὸ ἐκπροφήσασ.

Ἄλλωσ ὁ περιπόθ· κωφὸν
καλοῦσι τὸ μὴ πηχυῖμὴ ἡ
καχαλάζον· πρὸ τῶν πρὸ
ρημάτων διὰ πειλὴν ὑποτο
πλέοντος ὅτι πρὸ τῶν ἥκατε ἁρ
πάζη καὶ τὰ θάλαττα, ἀπο-
τείμετο διασύρων αὐτόν· ὅ-
τι μηδὲν ἐπράξετον πρόσ-
πειλήσεν· ἀλλ' ἦτον ἔχων ἃ
πῆλθε τοῦ ἀγοραίειτου.
Ὡς δὴ κατατῶ μόθωνε· ὡσ
τῶν καλύψων μεῦ νύμ-
ματι αἰχρῶσ μέλλ μελματων
τῶν. Μορμώ, τὸ θρά-
σοσ· τὸ μορμολύκειον· τῶ λέοντι λάμιαν· μορμολύκασθαι ἔλεγον, τὰ φοβεῖσθαι λέγοντες. φοβερὸν δὲ τὸ ὡς· ὡσ
μορμὼ ἡ ἐπιρρηματικῶσ ἀρχαϊκῶσ τὸν ὡσ ἐλέγετο φοβερὸν θρασύ. Εἰ μήσ' ἀπολέσαιμι· οἱ
οἱ διαμφιβάλλοντες μὴ φησὶ ἐλλείδειν, ἐστε μὴ ἀπολέσαιμι, ἐπὶ τῷ ἐμοῦ ὑπολειπομένου φθόνου τῶν ἐ-
πειδὴ φθονοῦμαι καὶ αὐθυπερόχου μέρος, ἔδοξεν αὐτὸν ὁ ἄλλαντοπώλησ ἀφθονίζειν. Ἄλλωσ·
ἐπὶ τῷ ἐμὸν τῶν μοι φθονῶν σώζεται· εἰ μὴ ἀπολώλεκα τὸ φθονεῖσθαι διαμάρτυρομαι καὶ διαπίσω-
μαι, πάντα χοῦ, εἰ μήσε δῆ αὐθρώπων ποιήσαιμι· διαπέσωμι· οἷον μηκέτι εἰ ἴσωσυκοφάντησ.
Ἠθάν ἀπειλαῖσ· δύφραίνθωσοὐτοῖσ ἀπειλαῖσ· τουτέστιν ἅπαντα φρονῶσουτ' ἀπειλῶν καὶ περὶ οὐδενὸσ
πάσσπερ. Ὑολοκομπίαισ· αἰθαλοκομπίαισ· μεγαλοδοξίαισ· φυσιολογίαισ· μεγαληγορί-
αισ· καπνοῖσ· ἀπὸ δὲ τοῦ προφημίων ἐπαιζεν ἀπὸ τοῦ βροντᾶν καὶ ταράττειν τὴν καὶ τὰ θαλ-
λάσσαν· καὶ κρημνοὺσ ἐρεῖδειν ἃ μόνου τοῦ δῆθ' ἐστὶν ἔργα· ἐκεῖνῳ οἱ οὐτωνοῦν ἡ πρόσκοπεία διὰ
τὸ ἰσοφανῶσ χρῆσθαι δοκεῖν· τὰ δὲ ἰσοφανῶσ· οἱ μὲν, καταιβάτειν· οἱ δὲ, ὁλοσχερῆ· οἱ δὲ ἀρπακτικὰ
ὡς ὅμηροσ ὠνόμασεν. Ἀπεπυδάρει σε· πυδαρίζειν ὠνεῖ τοῦ ἀλλεσθαι· ἡ ποδαρίζειν· πυδαρίζειν· ὡσ
ὄνομα καὶ ὄνυμα ἀιολικῶσ· ἢ πυγαρίζειν ἐκ τῶν πυγῶν· καὶ τροπῇ πυδαρίζειν· ὡσ ἐνόφοσ καὶ ἠνό-
φοσ· ἀλοὶ δὲ τὸ λακτίζειν· ὡσ τὸ ἀπεπυδάρεσε μόθωνα· ἐκ τοῦ κρούειν πόδασ.
Μόθωνα· τὸν ἐρωτικὸν καὶ δόλιον· ἢ πανουργίαν πρὸσ φθόνον) τινί. Ἄλλ. μόθων φορτικὸν ὄρχη

Cuncta draconis nectus
celeus trinci p totum
orbé disseminauit,
Icarus bacchi hospes

πορμὼ μορμολύ

φολοκομπίαις

Fulminige
(celebrat
Pfoleont
Argetes

πυδαρίζ
πυδαρίζ
ὄνομα. ἢ
ὄνυμα ἀι
πυγαρίζ
πυδαρίζ
γνόφος
γνόφος
μόθωνα
πορικεφ
σα
πορικορδ
κισα.
Celeus ap
priata eft

Κλ. Ἀπολῶσι μὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ τοῦ λουτροῦ
Ἀλ. Ἰδοὺ προεδρίαν· οἷον ὀφομαίσ᾽ ἐγώ·
Ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον·
Κλ. Ἐντῶ ξύλῳ δήσωσι μὴ τὸν οὐρανόν·
Ἀλ. Ὡς ὀξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ κατὰ φαγεῖν·
Ἐπὶ τῷ φάγοις ἥδ᾽ ἄν, ἐπὶ βαλλαντίῳ;
Κλ. Ἐξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τὰν τίρα·
Ἀλ. Ἀπωμνυμί σοι τὰν πρυτανείαν σιτίαν·
Κλ. Ἐλξωσι πρὸς τὸν δῆμον ἵνα δῶς μοι δίκην·
Ἀλ. Κἀγὼ δέσ᾽ ἕλξω καὶ διαβαλῶ πολλούς·
Κλ. Ἀλλ᾽ ὦ πόνηρε σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται
Ἐγὼ δ᾽ ἐκείνου καταγελῶ· ὅσον θέλω·
Ἀλ. Ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας·
Κλ. Ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται·
Ἀλ. Καθώσπερ αἱ τίτθαι γέ σε τρέφω κακῶς
Μασῶμαι γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐπιθεῖς

Οἷον ὀφομαίσ᾽ ἐπὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ὀσφραίνομαι. Ὅμηρος οἷον ἀναίξας, ἀφ᾽ οὗ ἐχρῆτο. ἀντὶ τοῦ ὀσφραίνεσθαι. ὁ δὲ νοῦς. οἷον ὀφομαίσε ἀπὸ φιλοτιμίας ἄτιμον γεγόμενον. ἀπειλεῖ δὲ αὐτῷ, ὡς ἀφαιρησόμενος αὐτὸν τὴν πρεσβείαν. τοῦτο δὲ, ὡς ἀεὶ τοῦ πλείονος θρυλλοῦντος τὸ εἰς πύλον καὶ σφακτηρίαν, ὃ τισὶ καὶ χαλεπὸν.

Ἔστι τῷ, Φάγοις ἂν ἤδη σε. ἀντὶ τοῦ εἰ πεῖν ἐπιχύσει φάγοις ἂν οἶνον μετὰ χύλων. ἀντὶ τοῦ εἰ πεῖν τῷ πρᾳΐῳ, πικρῶς εἶπεν ὡς βαλλαντίῳ. ἵνα δὲ βαλλαντιώτης κλέπτην ὁ ῥήτωρ δημοσίων ἀρτυμάτων ἐν τῷ ξύλῳ δὲ σὺν τῇ παιδικῇ κἀκ τούτων ἐρωτᾶται.

Ἐξαρπάσομαί σου. ἀφέσω. ἀντὶ τοῦ ἀπορραίσω τοῖς ὄνυξιν. ἀπὸ τοῦ κυνὸς ἢ ἐπὶ τοῦ ἐρυθαίνεσθαι δὲ ἐπὶ τῶν κλεόντων ἀεὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον. ἀπὸ τοῦ κυνὸς ἢ ἐπὶ τοῦ ἐρυθαίνεσθαι δὲ ἐπὶ τῶν κλεόντων ἀεὶ ἐπὶ τὸ χεῖρον.

Ἀπωμνύμην σοι. πάλιν ὡς πρὸς τὸ μαγειρεῖον ἀπατᾷ σε φησὶ διασπαράξασα χαίρουσαν, ἀφελοῦσα τὰ ἔντερα. Τὰν πρυτανείαν σιτίαν, ἀφαιρησόμενός σου φησὶ τὴν σίτησιν. ἀπορραίξω. ἀποκλείσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ὀνυχίζομένου.

Ἕλξωσι πρὸς τὸν δῆμον. ἡ πάνυ γαρίεντως τὴν βουλὴν πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν δέ· ποιεῖ ταῦτα ὅπως εἰρήκει καὶ ἅμα τοῦ λογοφίλου αὐτόν. Καὶ διαβαλῶ. ἐφάμιλλα πολλάκις ὅτι τοῦ διαβάλλειν μᾶλλον ἰσχυρὸς κλέων. εἰπὼν δὲ ὅτι σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται, τὸ λακωνικόν. εἰ δ᾽ ἦν, ὅμως γοῦν διαβάλλειν σε δεῖ ἔφατο.

Καταπελῶ. ὅσον θέλω. πᾶσαν μὲν ἔχω τοῦ πείθειν ἐξουσίαν. καὶ ὡς πρὸς δῆμον ἔνυφον τῷ δήμῳ. Σεαυτὸν νενόμικας οἰκείως ἔχειν πρός σε ὑπολαμβάνοις. Οἷς ψωμίζεται. οἷς χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι, ὡσεὶ τὸ μικρῶν πεισθῆναι λέγεται ἀπὸ τῶν ἐδωδίμων ἐξουσίας.

Ὡς πρὸς εἰ τίτθαι τίτθας μαλοῦμαι τὸ τιτθίοις ἀπὸ τοῦ γάλα πιεῖν φούσας τὸ πεισθῆναι. ἢ ὑβριστικῶς ἀπὸ τοῦ ψωμίζειν ἀπειλεῖ ναὶ τὸ λέγειν. ὅτι μαστὸν τίτθας ἂν τὸν δῆμον καὶ ὡς τρέφεις τίτθας ἐν τῷ βορβόρῳ τὰς μάμμας. ὡς τὸ, ὅσα δὲ ἀρχὴ μεμάραντο ἢ ῥᾳθυμία διέφθαρται μᾶλλον, τῶν τίτθων ἀπομυζήσῃ καὶ τὰς γυναῖκί λούσῃ ἀπὸ πέμματε. ἢ θρυπτικὸν ὄμμα παρὰ τοῦτο, τὸ μυλλᾶσθαι καὶ λαλεῖν πρὸς ῥόκας ἢ σκήμονα ἐάσω μόνον. Μασώμεθα. χαρίεν. ἢ διαμασώμεθα. ἐπεμνήσθη τῆς ὁμοιώσεως τῷ ῥᾳθυμίαν ἐπιχυθὺν μυθος πρὸς βορβόρῳ ἀπὸ τοσούτου μιβλιοκόπου. διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πέσας τὸ βορβόρου ὅλον λαμβάνειν ἢ διαμασώμεθ᾽, ὅτι μετὰ τὸ λαπερχάσουσιν αὐτὰς δημαγωγοῦσι τοῖς δημόταις. ἐντεῦθεν γοῦν τοῖς πεισθῆναι.

ἐπὶ συμ-

Αὐτὸς δ᾽ ἐκείνου πρωπλάσιον καπήλευε.
Κλ. Καὶ μὴ δῆτ᾽ ὑπόγε δεξιότητός τοι τῆς ἐμῆς,
Δυοῖν μαχαιρεῖν τὸν δῆμον ὀξὺν καὶ στενόν·
Ἀλ. Χὠ πρωκτὸς ὁ τοῦ δήμου τοῦτό σοι φίλτατος.
Κλ. Οὐκ ὦ, γάθ᾽ ἐβουλεύσω μεδέξασ᾽ καὶ βουλεύσας·
Ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. Ἀλ. οὐδὲν κωλύει·
Ἰδοὺ βάδιζε. μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω·
Κλ. Ὦ δῆμε δεῦρ᾽ ἔξελθε. νὴ δί᾽ ὦ πάτερ
Ἀλ. Ἔξελθε δῆτ᾽ ὦ δημίδιον φίλτατον.
Δη. Τίνες οἱ βοῶντες· οὐκ ἄπιτ᾽ ἀπὸ τῆς θύρας;
Τὴν εἰρεσιώνην μου κατιππορράξαντε.

ἐπὶ συμβεβηκὸς τὸ σαπρόμορον, ὀλίγα μοι δοῦναι τοῖς παιδίοις· αὐτὰς δὲ λαπερχομένας τὰ πολλὰ καταπατεῖν τοὺς πίτθας οὖν φησὶν ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, αὐτὸς πλείω λαμβάνῃ.

Καταπαυλιᾶς ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν καὶ τῶν λέγουσι καὶ ἐθέλειν τὸ γάλα. τῷ ὀνόματι οὖν ἀπὸ τῶν προφερομένων ἐχέσαι τὸ λεγόμενον ἐπὶ τὸ πλεῖον καθεύδῃ αὐτοὺς μὴ καταπ-

ὠδίσ. δύρω ἢ καὶ στενόν. πλούσιον καὶ πένητα. Σοφίζεται. πειρᾶται τοιαῦτα τοιαῦτα σοφίζεσθαι τὰ τοιαῦτα πρὸς τὸν δῆμον τιθεὶς τὴν τιμὴν πλατύνει. ποτὲ δ᾽ οὐσὲ λλει. Ἰστέον δ᾽ ὅτι γλοιοὺς χαλεπαίνει λέγεται δὲ τοῦτο ἀπὸ τῶν καθυβρίσεως πρόδηλα θέασι δύο δ᾽ πλᾶς. Ἰωμεν εἰς τὸν δῆμον. εἰσὶ τὸ βουλευτήριον. ἐδόξευε δὲ αὐτὸν ἐκβυθίζειν μέλλοντα τῇ βελόνῃ. ἀλλὰ τὰ φρονήσεις οὐ μὰ φησὶν ὦ δῆμε τῷ δήμῳ ὥσπερ οὖν βουλευτηρίῳ. Μηδὲν ἡμᾶς ἐχέτω. μηδὲν ἡμᾶς ὠφελέτω. μηδὲν ἐμποδὼν ἔστω. Ὦ δῆμε δεῦρ᾽ ἔξελθε. ὁ πλεονάζων τὸ λέγων. δῆλα δὴ ὀλιγότητος τῷ ὀνομάτων. τὸν δῆμον κολακεύει. καὶ προσεπαιρίζει τὸ πάτερ προσφωνῶν αὐτὸν. ἵνα ἐκεῖνος ὡς περὶ πατρὸς φροντίσῃ. ἐστὶ δ᾽ αἰσχυντηλῶς ἐξελθεῖν τῷ δημίδιον φίλτατον, ὃ αὐτὸς αὐτῷ λαλεῖ οὐν φησί. Τὴν εἰρεσιώνην μου κατιππορράξαντε. ἐλαίας εἰρίοις πεπλεγμένοις ἀναθέμασι. ἐξηρτῶντο δὲ αὐτοῦ, ὡραῖα πάντα ἀπὸ ἑκάστου καρποῦ ἢ τῆς θυρῶν ἱστᾶσιν αὐτῶν εἰσέτι καὶ νῦν. τοῖσι δὲ τοῦτο χρῆ παλαιόν τι χρηστήριον. οἱ μὲν, γάρ φασιν. ὅτι λιμοῦ οἱ δέ, ὅτι ἁ λοιμὸς τῶν πάντων κατέχοντος οἰκτοῦ μόνου, χωμῴδῶν τινα αὐτόθεν πεύσεσθαι τὸ δεινὸν, τῶν λύσιν παύτου νόσου ἐμαντεύσατο. εἰ προηρόσιον ὑπὲρ ἀπόρων ἀθλοφόρων θυσιάν θυσάντων οὖν τῶν ἀθλοφόρων τὸ δεῖν ἐπαύσατο. ἢ οὕτως ὡς περ χαρίστηριον οἱ πάντα χόθεν τοῖς ἀθλοφόροις ἐξέπεμπον ἧς κρεῶν ἀπάντων τοὺς ἀπέχεσθαι. ὅτε δὴ καὶ βορὸν φασὶ τὸν ὑπὲρ βόρδορον ἐλθόντα θεωρεῖσθαι τῶν ἑλλάδα, ἀπόλλωνι θηδύσειν. ἢ οὕτως συμβαλόντες χρησμοὺς τοὺς νῦν προσκυνοῦσι μόνα, δύξαθαι τῷ ἀπόλλωνι καταστέψαντα ἐλαίας ὅταν σωθῇ τὴν μιν νικητήριον ἀπολαύειν καὶ θυσιάσειν. καὶ τῶν ἱκετηρίαν τοιαύτην τινὰ κατεστέψαντα ἐλθεῖν τὴν ἀν ἀθάρνα ἢ ἴλιους. ἢ ἐωμῶ ἰδρύσασθαι δὲ τὴν πυανεψιάδα κεῖ λέγεσθαι οἷον πυαμέλια. τὰ χαρακτότερον τοὺς κυάμους, πυανοὺς ἐκάλουν. ἦσαν δὲ ἐδώδιμοι τῶν τὰ ἀπεπτοποιοῦντα. ἦσαν ἢ πεῖσες. ὅθεν εἰσέτι ἢ νῦν ἐπείσθην αὐτοῖσι ἐπὶ τὴν ἀπεπτοποίησιν. ἢ ἐπὶ τὴν ἀπεπτοποίησιν. ἢ ἐπὶ τὴν ἀπεπτοποίησιν.

Thesaurus
Historia
Crates

θι πεῖδες τούς, πεδὰ Μῆδ. εἰ
οις πᾶσι ἁλιμμόρου ὄφεσιν εἰρε
σιώνας λίτον ταις κἠμοὶ τοις
πρὸ Μῆδ θυρῶν κρεμῶσιν.
ἐξήρτιωτοδὲ τ θαλῶν εἰ
ὧραις. τὸ δὲ καπεσπαράξα
τε εἶπεν ἐπειδὴ ἀλλήλους
ὤθουν. Σὺ δ' εἶπὲς ὦδ'
ἀλλαντοπώλης.

Ἀλλ' οὐχ οἱ σπεῖσμεν· ἀλλ' ὃ θν
μάνθα προσκεκαίου δ' οὗ
ποιεῖν. κωλυόμενοι φησιν ὑ
πὸ τοῦ λεώνθ.

Λυχνοπώλησιν. δύ' ὑπερβολον.
καὶ αὐτὸς γὰρ δημαγωγ
ὢν λυχνοπωλ ὢν. ὕδρορ
ράφοις δέφησι, διὰ τὸ προ
βαν πωλῶ λισκλέα.

Καὶ σκυτοτόμοις. Κλέωνι καὶ
λισκλεῖ. οὐδ' ἑξῆς δὲ πάλ
κλεωνι, ἀφ' οὗ σε τέχνης ἀ
γῆ. φέρε τοῦ πωλῶ.

Διόθεν. πρὸ εἰς. ἢ ὥσ δύσε
αὐτόν. Ὑποθραμὼν τ ἐκ
πύλ. καταθραμὼν τοὺς σ
πύλωρς τὰ τοὺς. ὅτι σωτε
χῶς μέμνηθ τοῦ ἐν πύλῳ κα
τορθώματος. Ἄλλως. ὑφ' ἧ
πασας δι' ἀτιῶν ἐκ λωτοῦ σ
πύλῳ. σχήματι δ' εἶπεν, ἀν
τὶ τοῦ στρατηγοῦ.

Ἀπεργασηρίου. ἵνα μὴ ἡ σκυτ
γοις ἀπολειπωθαι δοκῆτε
λεώνος ὁ ἀλλαντοπώλης, ἐδοξέ πως ὅμοιον ἄξιον εἰσενεγκεῖν πρᾶγμα τοῖς ἐκείνῳ πεπραγμένοις. οὐ
δὲ κλέωνα φησὶ μόνος, ἀλλὰ τριῶν νίκιν ὑφῃρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐκ δημοσίας ἐκτίνθ
ἐργασηρίου φησὶ χρῆναι ὑφαλόμενον, αὐτοῦ κατασκευάσματος ἑαυτῷ τροφεῖον. ὡς καὶ ἡμῖν τὸ
ἀλλοδαπὸν ἐνεκα τοῦ ῥήματος ἰδιον ἐποίησε τὸ. Διαπλεῖνον. σύμπλεον. καὶ τὸ ξένον τὸ ἑτέρους σοι μᾶλ
λον δ' ἡμᾶς. Μὴ 'ντῇ πυκνὶ. ὡς ἂν ἐν τῇ σωτὸν δῆμον ἀπὸ τῶν ἀρχόντων τοῦ δήμου. ἢ δὲ πυκνὶ τόπος
ἐστὶν, ἐν ᾧ τὸ παλαιὸν ἐκκλησίαζον. Ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθεν ἐλθὼν ἤξειν. εἰς τὴν ἄνω ἐκκλησίαν
ἐρχομένους δ σωκλεῖν. γέροντα δὲ καλεῖ ἐπεὶ ἐπενόησε τὰ ἀρχαῖα ὁ Ἡρῷ ἀθλίως αἰῶν δῆμος. δεξιώτατος δὲ Θε
λαυβρωπίνου πρεσβυτέρου. ἀγαθὸς δ' εἶ πᾶς δὲ τὴν πυκνὶ. ὀρθὴ γὰρ ἐστὶ ὡς ἔοικε.

Ἐμποδίζων.

Ὅτε μὲν ἐγὼ ταυτησὶ καθῆτο τῆς πόλεως,
Κἔχαινεν ὡς περ ἐμποδίζων ἰσχάδας. 3

ΣΤΡΟΦΗ.

Νῦν δεῖσε πάντα δὴ καλῶν ὀξιέναι σεαυτοῦ.
Καὶ λῆμα θοὐρεῖον φορεῖν. καὶ λόγους ἀφύκρυφ
Ὅτοισι τόμβ' ὑπερβαλεῖ. πρὶν κίλος γῦπ' ἀνὴρ
Κἀκτῶν ἀμηχάνων πρὸς ὐμηχάμους πρέζων.

Ἐμποδίζων ἰσχάδας. σύκα φησὶ περὶ
Φησὶν, οἱ τοὺς ἰσ
χάδας ἐδίουντες
ὡς ἐμποδίζωσι
καὶ λάβρως ὡς
τοὺς ἐθίουσι, τὴν
αὐτὴν τρόπον θ ὁ
δῆμος, ἐπειδὴ μ
ἐν τῇ πυνὶ κα

κέχλωε
ξ
ὀθισι

θεσθῆ, ἵνα κρίνει καὶ δημοῦσι. κεἰ ὥσπερ οἱ τοὺς ἰσχάδας ἐθίον τὸ οὐκ ἂν μεταδοῖεν θύραζε σ
τινὶ, οὕτως οὐ δῆμος ἐκεῖσε δικάζων, οὐκ ἂν φίλαυτρωτεύσαιτο ῥᾳδίως. Ἄλλως. Ἔπειτ
δὲ ἐώθασι τὰ πραγμάτα πάλιν τοὺς ἰσχάδας ἐν τῷ στόματι αὐτῶ δ' ἡ χολὴ ἀρίστερχος τὸ
ἐμποδίζον, αὐτὸ τοῦτο μασώμ. ἢ ἐμφορήμ εἶσι δ', ἀπὸ τοῦ σύκα λαμβάνοντα χάσκειν. οἱ δέ, πα
ρά τινα. Ἄλλως. Σύμμαχος ἔτως. ἀπὸ τῆ μελιασῶν ἢ μεταφορά· εἰώθασι γὰρ οἱ μελιασπυρ
ἰσχάδας συμπεμπομένας εἰς πᾶσαν τοῖς μελίασιν, ἐπὰν διὰ μύρου ἢ χειμῶνα, ἀξιοῦσι κατα
μυρῶσιν ἐκ τῆ σύμβολον. ἵνα εὐόδως ἐθίωσι. κεχήνασι δ' οἱ μασώμενοι. ἀρίστερχος δέ, ὅτι μασώμε
νοι τὰς ἰσχάδας τοῖς μελίτταις τρίβουσιν ἃ τοῖς πεισὶ τρίβουσιν. Ἄλλως. Ἐπειδὴ οἱ πεῖσ
δες παρατηθέντες τοῖς συκοῖς βρόχον, εἰώθασιν ἐθίζειν ἐπιθυμοῦντες τῆ σύκων. θέτου ὑπὸ τὸν πε
μυ λίχθωνα κεχήνασιν. ἢ οὕτως ὅτι εἰώθασι τὰ πεισθέντα πάλιν ἀπὸ εἶπεν τοὺς ἰσχάδας ἢ
τὰς τῆ βοτρύων ῥᾶγας. ἃ τοῖς στόματι αὐτοῖς ἰατρεύουσα δὲ χολὴ χαίνοντα. ἢ ὅτι τὰ ἐπὶ τοῖς
συκοῖς σύκα διὰ καλάμων ἀποσῶντα, κεχήνοτα πρὸ τοῦ ὑποδέχεται τῆ στόματι.

Νῦν δεῖσε. μορωνικὸν ἐθέσισ χορεῦ ἐπωδικὸν μὲν διὰ τὸ μετὰ τὸν κορωνίδα πεῖσθ. μεσωιδικὸν
δὲ διὰ τὸ ἐξῆς εἰσάγεσθαι ἑτέραν διπλῆν εἰς σίχων πέντε. ὧν οἱ μὲν τρεῖς ἀσυναρτήτοι, ἐξ ἰαμ
βικοῦ διμέτρου ἀκατάληκτου τοῦ καλουμένου ἀνακρεοντείου καὶ προκαϊκοῦ ἰθυφαλικοῦ
τοῦ καλουμένου ἀρχιλοχίου. καλεῖται δὲ ταῦτα ἀσυνάρτητα δύο διπλασιασθέντα εἰσὶ δ' ὅμοια τῇ δύο
πόδων ἕως ἐνιαχῆ τοῦ τρίτου ἐξελαμβάνειν ἀσήρ. οἱ δὲ ἐξῆς δύο ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί.
εἶτα σὺν ἐκθέσει δύο τὸ ἔθιμον. δι' ὅλης ἀνάπαιστος τετράμετρος καταληκτικὸ. ὑφ' ὃ πεζάγραφος δι
πλῆ. καὶ ἐξῆς σίχοι ὁμοίως. ξ. ἐφ' ὧν τὸ τέλει κορωνίς. Κάλων. πτεροιμία. πάντα δὴ κάλων
κιμεῖν. ἐλπὶς δὲ ἐστὶ τῷ πάσης προθυμίας χωμῳδῶν. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν πολεόντων ἐν χει
μαζομένων. καὶ τὰ χρησιμεύοντα σὺν τοῖς ἀγκύραις ἐπὶ θάλασσαν. ὥς τε τὸ κλύσωνος ἐπὶ
σωθῆ τὸ πλοῖον· ὁμοίως ἢ τῇ πάντα λίθῳ κινεῖ τοῦ ἢ μαρδονίς ἢ πηθένος ἐν θαλαττοκρατίας. φήμη
κατεῖχεν ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ φύλ σκηνῆς θησαυρὸν καταρύξας, ἀπολεῖσθαι πρὶν ἁμῆ σὺν πολυ
μοιρᾶτης ὁ ἀθηναῖος τὸν τόπον πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε πέμψας εἰς δελφοὺς ἐ
πηρώτα τὸ θεῶ· αὖ δύροι· τὸν δὲ ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι πάντα λίθον κινεῖν· καὶ ἐν ἐσοχῇ μ
ματι. Καλλιμάχειν τὸ τορδὸν ἐν ἔπεσι τοῖσδε. δηλῆ ἐπαῦτῆ Ω νὴρ τοὺς μισέων πάμπαν ἐσεισε κάλ
φησὶν οὖν πάντα κινῆ πράγματα. καὶ πάντα μηχανᾶται τὸ κλέωμος. ἵνα αὐτοῦ περιχθῆ.
κάλων δὲ τὸ χρινίον. προπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἰσοῦ λέγ. ἀπολῦσε δεῖ τὰ ἄρμενα, οἷον πάντα
κινεῖν ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτόν. βούλεται ἡ λῆμα. ὁρμητικὸν. τὸ χρ. πανδητικὸν. πολεμικώτε
τον. ἢ βούλεται εἶπας. ἢ βούλεται ἄρης ποικίλως ἢ ὁ ἐπὶ πολλὰ τιθυμῶν ἄγων. Καὶ τῶν ἀμη
χάνων ἐκ ἀπὸ δύσπορα; ἀφορμὰ. καὶ δυσφορμίας. καὶ δυσπόρους. λόγον δύπεῖ ταῦτα· ἢ πᾶσα τοῦ
ἐν προμηθεῖ δεσμ. δεινὸς γὰρ εὑρεῖν καὶ ἀμηχάνων πόρους.

Callimachus

Aeschylus

Syma ch Aristar

Πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσεσθε πρόνοι καὶ μεμνημένοι τὸν ἄνδρα.
Ἀλλὰ φυλάττεσθε μὴ πρότερον ἐκεῖνον πρὸς ὑμᾶς εἰσαγάγητε, πρότερος οὗ
Τὸν Δελφῖνας μετεωρίζει· μὴ τὴν ἀκαρῆ παραβάλλου.
Κλ. Τῇ μὲν Διὸς σωτῆρος ἐν Πειραιεῖ τῇ τῆς πόλεως μεδέστῃ,
Εὔχομαι, εἰ μὲν ὑμῖν ἐστὶν ὑμῶν τὸν ἀθηναίων σωφρονέστερον,
Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ λίσι κλέας καὶ κύνας, καὶ σαλαβάκχαν·
Ὡς περ νῦν μηδὲν φράσας, δεῖ πιεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ·
Εἰ δ' ἐσμὲν σῶς καὶ μὴ πρεῖ σοῦ μάχεσθ' μόνον ἀντιβλητικῶς,
Ἀπολοίμην, μὴ διαπρισθείην διατμηθείην τὰ λεπάδνα.
Ἀλ. Κἀγὼ ὦ δῆμε εἰμὶ σοφιλῆς καὶ μὴ στέργω καταπιμπλάμενος
Ἐφοίμην συπερικομματίοις· κεἰμὴ ῥύγιστι πέποιθας,

Γρ. ὅπως ἔσεσθε πρόνοι καὶ μεμνημένοι τὸν ἄνδρα τοῦτον τὸν Φρύνιχον ὅπως ἐπιξηλώσητε μὴ λαμπρὸς δόξῃ εἶναι τελήρης λόγων καὶ φρονήματος. ἀλλὰ φυλάσσεσθε καὶ ἐπιτήρει. Τὸν Δελφῖνας μετεωρίζει· Δελφὶς ὁρμαθὸν ναυτικὸν μετεωρίζεται, τὰ πτερὰ εἰς ὕψος αἴρει. ἐπεὶ καὶ θαλάττιον Δελφῖνα πεδήμαλα μετέφερε, μίμημα δὲ καὶ θουκυδίδης. Ἄλλως. Δελφὶς ἆραρτήματα τῶν νεῶν· ἁμαρώματα. Ἄλλως. Σιδηροῦν κατασκεύασμα ἡμιολίβδινον εἰς Δελφῖνα ἐμμαλισμένον. τοῦτο δὲ ἐκ τῆς περαίας τοῦ ἰσθμοῦ ναυμαχοῦσαι ἀφίεσαν εἰς τὰς τῶν πολεμίων. καὶ ἐβύνοντο. δηλοῦται δὲ ὑπὸ Φερεκράτους ἐν τοῖς ἀγροῖς, ὅταν λέγῃ· ὁδὶ δὴ Δελφὶς, ἐστὶ μολιβδοῦς. Δελφινοφόρος τε ἱερὸς ἐναλιόφεως Ποσειδῶνος αὐτῶν ἐμποδὼν ἐστὶν καὶ κατεδύων. καὶ θουκυδίδης. Δελφινοφόρον ἱερὸν εἶπε τὸν ναῦν ἔχοντα. τὸν ἔχοντα μόνον. ἐν δὲ τῇ ἑβδόμῃ ἔπεσε τὰ Φοινικῶν αὐτοῦ ἱερὰ ὑπὲρ τῶν ὅπλων καὶ ἀπὸ τοῦ ὅλου Δελφινοφόρου ἡρμένου ἐκώλυον. Δελφίνιον δὲ ἱερὸν ἀπόλλωνος ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον· ἐνθα ἦν τὸ ἐν Δελφινίῳ δικαστήριον· ἢ χωρίον ἐν ᾧ. Τὴν ἄκατον πεδαβάλλου· ἐπὶ μικρῶν καὶ ὡς ἔστι κίνδυνος ἐκ τοῦ αὐτίκα αὐτὴν ἐμβησόμενος. Βέλτιστος ἀνήρ· δύνασαι ἁπλῶς εἰπεῖν οὕτως· δίκαιος εἶ μὴ δημοσθένης ὠφεληθείς, τὰ προοίμια ἐκλαθόμενος ἐν τῷ περὶ τῶν στεφάνων λόγῳ. Φησὶ δ' οὕτως πρῶτον μὲν ὦ ἀθηναῖοι τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις. ὅσην οὖν οὐσίαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τὴν τοιαύτην πρὸς τὴν πόλιν. Μετὰ λυσικλέα. λυσικλῆς ὡς πρωτοπαλαιστὴς διεβάλλετο λύμνια δὲ καὶ σαλαβάκχαι, τῶν θαυμαζομένων ὀρχημάτων. Μηδὲν φράσας. μηδὲν ἀπευδὲς ἢ διαπραξάμενος. Ἄλλως. Μηδὲν διαπραξάμενος ἔργον ἀπρεπὲς καὶ μέγα. Φησὶ γάρ, ὅτι ἐστὶ μεγάλοις καὶ ἀγαθοῖς τιμᾶν τιμῶν ἀθηναῖοι προσῆκον τοῖς ἀγαθοῖς δωρεῖσθαι αὐτούς. μᾶν οὖν σκόπει εἰ γὰρ ἐλλιπῶς, δεῖν αὐτὸν ὁμολογοῦντα τοῦτο, ὅτι μηδὲν διαπραξάμενος τοιοῦτον ἔργον, τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως μετέχειν. Ἀντιβλητικῶς. ἀντὶ τοῦ πρὸς βίαν ἀγωνιζόμενος. ἔρηται δέ, ἀπὸ τῶν ἱππικῶν τοὺς ἵππους ἐλαυνόντων. ἢ ἀπὸ τούτου σκηψάσης εἰκόνος. Ἄλλως. Ἀρθεὶς μέρος τοῖς ἀδικεῖν σπεύδουσι διαπρεπείᾳ. εἰς μέγα λυμαινόμενον. Λέπαδνα. οἱ ἡνιοχικοὶ λῶροι οἱ μαχαλιστῆρες τῶν ἵππων. τοῦτο δέ, ὡς βυρσοπώλης εἶπεν. Ἄλλως. Λεπάδνα εἰς πολλὰ μέρη δυόμενα. ἀπὸ δὲ τοῦ τεμνομένου χείλους τῆς μεταφορᾶς τῶν ὀνομάτων ἐχρήσατο. παίζων ὁμοῦ καὶ εἰς τὴν τέχνην τοῦ λεόντος διὰ τὰς καταπεμνομένας βύρσας. λέπεται δὲ καὶ εἰς ἰχθῦς λέπαδνα. Εἰ μὴ σοφλῶ· ἐπαιξε λαβὼν ταῦτα τοιούτοις ὁμόμασι διὰ τὸ μάγειρον αὐτὸν εἶναι· πειρᾶται δὲ εἰς εἶναι ὡς αὐτῶν, μᾶλλον φανῆναι τὸν δῆμον φιλῶν· ἵνα δύνηται ἑαυτῷ λαπαγήσαι. Ἐφοίμην συπερικομματίοις· τοῖς περικεκομμένοις τῶν κρεῶν· ἐφωδεῖον οὖν σῶν αὐτοῖς περιλόμμασι. Κεἰμὴ τούτοισιν· εἰ μὴ τούτοις ἀρκῇ τοῖς ῥήμασιν· καὶ εἰ μὴ πιστεύῃς Φοίνικί τινι μου τῷ ὁμηλικιώτῃ καὶ συσκηνίτῃ καὶ ἑτέρῳ ὁ ἕκαστον μᾶλλον.

Ἐπὶ ταυτησὶ κατακνηθείην ἐγμυττωθῶ μετὰ τυροῦ.
Καὶ τὴν κρεάγραν τὴν ὀρχηστύων ἐλκοίμην εἰς κεραμεικόν.
Κλ. Καὶ πῶς· ἀν' ἐμὸ μᾶλλον σοφιλῶν ὦ δῆμε χρύσιον πολίτης·
Ὃς πρῶτα μὲν νικήσεσ' ἀλοὺς, χρήματα τῶλεῖς ἀπίδοξα
Ἐν τῷ κοινῷ· τοὺς μὲν σφε λῶν· τοὺς δ' ἀγχων· τοῖς δὲ μεταῖτ
Οὐφροντίζων τῶν ἰδίων οὐδενός, εἰσοὶ χαριζοίμην.
Ἀλ. Τοῦτο μὲν ὦ δῆμ' ὀδὲν σεμνόν· καίτοι γ' ἔστ' αἰσχρὸν σιωπᾶν.
Ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἀρπαξ τοὺς ἀλλοτρίοις παραθήσω.
Ὡσδ' οὐχί· φαλῆς' ὀδ' ἐς' ὄνδρ', ἔστ' αὐτὸς πρῶτα διδάξω.
Ἀλλ' ἡ, διὰ τοῦτ' αὖθ' ὁτὴ σου τῆς αἰθρακιᾶς ἀπλαύει.
Σὲ δ' οἷς μή δυσὶ δεξιοῖσω περὶ τῆς χώρας ὠμαραθῶνι,
Καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγλωπότου πεῖν ᾠδέδωκας

Καπακνηθείην· κατακνηθείην ἐσθίων ἡδέως μετὰ τυροῦ. Καπακνᾶ· ματαξεσθείην ἐσθίων ἡδέως μέρη. καὶ ἀναλοῦσθαι. ἢ τοῦτο δέ· ἀπὸ τῆς τέχνης τῶν βαλανέων ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς βαλανείοις μυττωτοῦ. ἢ μυττωτὸν δέ ἐστι πίττιον ἴσως πρόσοιμον ἐσθίειν. ἢ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκωρόδου καὶ ὠοῦ. ἢ ἐλαίου καὶ τῶν ἁλῶν. Κρεάγρα· ἐδόσ' ἰρμαλέου μαγειρικοῦ χειρίσκου κόσ· μόνον ἐγκεκαμμένον τοὺς δακτύλους· ἀνιμῶσα τὰ ζεστὰ διὰ τῶν χέρασ κἀνέθυσ κρεάγρα δέ ἐστι τὸ κρεάγρα ἐστὶ τοῖς λέβησιν ἀγρεύειν καὶ ἀνασπᾶν.

Ὀρχηστύων· τοῦτο οὐχὶ πλῶς, ἀλλὰ φιλοτίμως· ὡς καὶ αὐτὴν τὴν κόλασιν προσοίσον των τῷ δήμῳ ἀθηναίων. Εἰς κεραμεικόν· τόπος ἀθηναίων οἰκεραμεῖοι· βεῶν τὰ ἀγάλματα ἐλαύστ ἱδρυμένα. Ἄλλως. Δῆμος ἀττικῶς· δύο δέ εἰκεραμεῖοι ἀθήνησιν· ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως· ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ· καὶ τοὺς ἐπιτυφίους ἐλεγον· εἰσὶ δὲ ἔνθεν ἢ ἔνθεν σῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ τεθαμμένοις ἐχουσαι ἐπιγραφάς· ποῦ ἕκαστος τέθαπται. ἐνθὲ τὴν ἑτέραν ἡσάντε καὶ προεσήκεσαν αἱ πόρναι. Τοὺς δὲ χορηγοὺς δηλοῖ διὰ τὸ τῶν ἡλίων ὀνομάτων, τὸ βίαιον τῆς ἀπαιτήσεως. ἐοικὸς δυνάμενος πείθεσθαι τοὺς ἀθηναίους μὴ εἶναι περὶ τὰς ἀπαιτήσεις ἡλίων πολιτικῶν χρημάτων βαρεῖς. Μετοικιῶν· τοὺς μὴ ὀφείλοντας δηλονότι. λῆρον δὲ ἐποίησε διὰ φλ αὐτὰ ποδύσεως· τὸ μόνιμα· ἐπεὶ ὅτι μὲν μετὰ βίας εἰσέπραττον ἡλίων χρέωσιν μόνων· τοὺς δὲ μὴ ὀφείλοντας μὴ πάντων. Οὐ φροντίζων· τὸ λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν· ἐν δευτέρῳ τῶν πρὸς τοὺς ἰδιώτας ἀπείλειαν ἐποιούμην, εἴτε καὶ τὸν ἀπόθετα πεῦσεσθαι τῶν πόλιν. Ἄρτους ἀλλοτρίους· τοὺς βιαίως ἀφαιρουμένους· σκώπτει δὲ τὸν πλείονα, ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων φιλοτιμούμενον· ἀπὸ δὲ τῆς αὐτοῦ τύχης ὁρμώμενος, πάλιν τὸ ἄλλων τοιοῦτον μέμνηται. Τῆς αὐθραλιᾶς· ὅτι ἡλίων ὧν ἀγαθῶν ἀπολαύῃ· χρησμοῦσι γὰρ ἡ αὐθραλιὰ τῇ χειμῶνι· καὶ τοὺς ἐχρηστας, οἱ ἄλλοι περιλαβόντες βουλόμενοι εἰς δῶρα.

Διεξιφίσω· ἐπολέμησας πρὸς τοὺς μήδους· τοῖς ξίφεσι καταπίπτων ἐχθρούς. Ἐνμαχεῶμι· τὸ πρὸς τῆς ἀπειλῆς εἰς ὃν ἀνώρμησαν δίκτις καὶ ἀρταβάζος, μηδικοὶ στρατηγοὶ πεμφθέντες ὑπὸ δαρείου βασιλέως κατὰ δουλώσασθαι τὴν ἑλλάδα. ἔνθα συμβαλόντες αὐτοῖς οἱ ἀθηναῖοι μιλτιάδου στρατηγοῦντος, μόνῳ πολλαπλασίων συμμαχησάντων τῷ βαρβάρῳ αὐτοῖς χιλίοις ἀνδράσιν ὡς ἔξεστιν εἶναι τὴν ἡλίων ἀθηναίων δύναμιν τῇ περσῶν, τοῖς ἑλλησι τῆς ἐλευθερίας αὐτοῖς κατέστησαν. μόνοι δὲ ἁπάντων ἡλίων ἑλλήνων, τὸν πρῶτον ἡλίων περσῶν ἀναφθείραντες. Ἐγλωπότου τυπεῖν· τὴν κλῶσιν ἡ φοβεῖν τὰ κατορθώματα σημαίνειν τὰ ἐλεεινῶν καὶ ἀεὶ ἐπὶ κλωπῆσι ἔχειν.

Ῥαψάμβοσι γυνὴ φέρω. παρέπω γραφή. δείκνυσι δ' αὐτῷ πρὸς Λευκάλιον, ὅφησι τῷ δήμῳ πειρασθαι ἵνα μὴ ἐπὶ ψιλοῖς τοῖς βάθροις ἐπικαθέζηται. ἀπαρχὰς τῷ πεζῇ τὸν δῆμον δύνοι αὐδεικνύς.

Ἐπὶ ταῖς πίτναις ὀφρυτίζῃ σκληρὸς σκαθήμενος ὅτῳ.
Οὐχὼς πρὶν ἐτὼξαψάμβοισι τὸ τὴ φέρω αὖ ἐπαίρῃ.
Κἄπι καθίζῃ μαλακὸς, ἵνα μὴ ξυβδῇς τὼν ἐναλαμῖνι.
Δη. Ἄνθρωπε τίς εἶ· πῶν ἔκγονος εἶ τ' ἁρμοδίου τὸ ἐκείνων;
Τὸ γένος τοῦ ῥητορικοῦ ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον.
Κλ. Ὡς ἀνὴρ μικρῷ δύνασ' αὐτῷ θωπευματίων τι σίνησαι.
Ἀλ. Καὶ σὺ δ' αὖ νῷν πλὺ μικροτέρ' ἰόντων δελεάσμασιν εἶλες.
Κλ. Καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων
Ἢ μάγον ἐμοῦ σὲ φιλῶν, ἐθέλω σοι περὶ τ' κεφαλ' σοι δίδαξ.
Ἀλ. Καὶ πῶς σὺ φιλεῖς ὃς τ' ὀρνίθων οἰκῶν τ' ἐν ταῖς πιθακναισί;
Καὶ γυμνάζοις καὶ πυρρίχοις ἔρως ὀγδοήκοντ' ἔτη ὤν.

Ἐναλαμῖνι. Ἐπειρᾶτο δὲ καὶ ἐπεῖρα. ἵνα ὑπὸ τῷ καθίσματι τὸ προσκεφάλαιον. Ἵνα μὴ τριβῇς. ἵνα μὴ ἐν ξύλῃς μὴ δὲ ὀναθρέμῃ τὸν ἐν σαλαμῖνι καμῶσαν πυγὴν ἐν ναυμαχίᾳ· αὐτὶ δὲ μαραθῶνος, σαλαμῖνος μέμνῃ. ὅσων ναυμαχία, πεζῶν περιεγένετο· ἐν μαραθῶνι δὲ πεζομαχία. ἐλέγετο δὲ καὶ σαλαμὶς, ὁ λίμην πρὸ τῆς σαλαμῖνος πόλεως, ἱερᾶς δήμητρος καὶ κόρης. σωτῆρες οὖσα κατὰ τὸ μάντων ἑλληνικῶν. ἢ γὰρ ἐν ταύτῃ, πολλὰς τῶν περσῶν ἀθηναῖοι κατὰ ναυμαχίαν τριήρεις ὁλκάδας ἀριθμῷ, θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος· ὅθεν καὶ πίτρα εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὡς περ διὰ τὸ ὀνόματος πρόπαιον οὖσα φιλάττικος· ἔστι δὲ καὶ ἀπέλαστος πέτρα καλουμένη πειρᾶ τοῖς ἀθηναίοις· ὅπου καθίσαι φασὶ θησέα μέλλοντα εἰς κρήτην ἀναβαίνειν εἰς ἅδου· ὅθεν καὶ τοὔνομα τῇ πέτρᾳ· ὅτι ἐκεῖ ἐμάθη στενὴ δημήτηρ ἐλαίουσα, ὅταν ἐζήτει τὴν κόρην· ἐραθεὶς γὰρ περσεφόνης ὁ πλούτων ἥρπασεν αὐτὴν περίφα· δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν τοῦσω ἐζήτει. μαθοῦσα δὲ παρὰ ἑρμιονεῦσιν ὅτι πλούτων αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς κατέλιπεν οὐρανόν. καὶ εἰκαθεῖσα γυναικὶ ἥκουσα ἐλθοῦσα ἐνθα ἐπὶ πίτρας ἐκάθισεν τὴν ἀπέκεινα κληθεῖσαν ἀπέλαστον. Μῶν ἔγγονος. μὴ τὸ γένος φησὶ κατάγῃς ἀπὸ ἁρμοδίου ἢ ἀριστογείτονος. ὁ δὲ δημοσθένης ὁ θαυμαζόμενος τὸ ἀλλαντοπώλιον ἐπὶ τῇ φιλοτιμίᾳ τ' καθισμάτων. εἰς ἁρμόδιον δὲ καὶ ἀριστογείτονα τὸ γένος ἀνήνεγκεν αὐτοῦ, ἐπεὶ καὶ οὗτοι δυνάσται πολλάκις ἀνεκηρύχθησαν δόξαν, ἐπωθεμένοις τοῖς τυράννοις. καὶ τὴν ἰσοτιμίαν διαχειρισάμενοι, ὡς φθάσαντες προέπεμψαν τοῦτο γένος πρῶτον ἐπὶ τὴν εἰς τὴν πόλιν δύνοιαν. Ὡς ἀπὸ σμικρῶν ἀνὴρ βραχέων ἢ τυχόντων ἀπατᾶσθαι δελεάσμασιν ἀπέτυχες· ἰδοὺ ἡ δελεαρ μαλοῦμεν, τὸ πῖς ἰχθῦσιν ὑπάρχον ὁμώνυμον ζοφήνει σ' ἀπάτην τοῦ ἀγρυπνῆσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν εἰρήκασιν φησὶν εἶλες δὲ ἤγρυσεν ὑποχείριον ἐποίησας. Γελοῖος. σωθήκην θέτει. ἢ ἀλλαχοῦ· πείσου μὴ ταχέως αὖ ἐπὶ γῆν ἢ αὖθις εἰ βάλει πείσου μοι περὶ θυμίτιδος ἄλλων. τουτέστι σωθήκας ποιησώμεθα. ὁμήρου δ' ὑρόμην νῦν τριττὸν περισώμεθα.

Hom

Ἐντοῖς πιθάκνοις ὑπερισκῶς μιλροῖς πίθοις. πίθοι οἱ τοιοῦτοι. ἐν οἷς μοι γόησι· ὅτι διὰ τὸν πόλεμ) οἱ ἀθηναῖοι εἰς τ' ἄγρους εἰσερχόμενοι, ἐν τοῖς πιθάκνοις ἦσαν τοῖς ἀσκληπιείοις ὧν ἦν τῇ ἀσκίᾳ τ' οἰκημάτων οἱ ἢ ἀσκληπιοῖ φάσκουσι μνήμην λέγεσι. Γυναικείοις εἴδος ὀρνέου γύπες. ἐπαίζει ἢ τοὔνομα διὰ τὸ ὦ φερόμενοι δοκεῖ

Ἀλλὰ καθείρξας αὐτ' ἐλίττῃς· ἀρχὴ πολέμου δὲ φέρουσ'
Τὼν εἰρήνην ἐξεσκέδασας· τοὺς πρεσβείτ' ἀπελαύνῃς
Ἐκ τῆς πόλεως, ῥᾴδιον πυίζων, αἱ τὰς ἀοιδὰς προκαλοῦ).
Κλ. Ἴναι' ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων· ἔστι γὰρ ὠτοῖς λογίοισιν.
Ὡς τοὔγον δεῖπρ' ἐν ἀρκαδίᾳ πεντώβολον ἡλίασαθε.
Ἢν αὐαμείνῃ· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω· γὼ νὴ θεράπευσω.
Ἐξευρίσκων δ' ὃν καὶ μιαρῶς, ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἔξει.
Ἀλ. Οὐχίναι ἄρξῃ μᾶλλ' ἀρκαδῶν προνοούμεν' αὖ ἵνα μᾶλλον

ἡλίασαθε

δοκεῖ γάρ πως παρόμοια τὰ ὀνόματα ταῦτα εἶναι γυμνασίοις καὶ πυρπολίοις. ἢ διὰ τὸ τοὺς ὁρίοις τούτους μάλιστα τοῖς πύργοις ἐπικαθέζ. ἢ τοῖς τείχεσιν εἰς οὓς οἱ ἀθηναῖοι ἐκάθευδον διὰ τὸν πόλεμον φρουροῦντες τὴν πόλιν. Ἄλλως. Ἀντὶ τοῦ ἐν φωλεοῖσι καὶ καλιαῖς καὶ στενοῖς χωρίοις. κρατῖνος δέ φησιν, ὅτι πᾶσαν στενὴν καλύβην οὕτως ὠνόμαζον. Ἔτος ὄγδοον. τοσοῦτον γὰρ ἔτη ἔσχον πολεμοῦντες.

Thucydides

Οὐκ ἐλεαίρεις. οὐ κατοικτείρεις. δείκνυσι δὲ διὰ τούτων, ὅτι ὁ κωλύων παύσασθαι τὸν πόλεμον ὄζιν ὁ κλέων. ὅπερ οὐκ ἦν βουκυδίδης ἰσορρεῖ διὰ τούτων. ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐν ἀμφιπόλει ἦτταν τοῖς ἀθηναίοις ἐγένετο. ἢ πυθομένοις πλέωντε ἐς θρασίδαν. οἵπερ ἀμφότεροι ἦσαν παλαιοῦντο τὴν εἰρήνην. ὁ μὲν, διὰ τὸ δυτυχεῖν τὴ τιμᾶσθαι ἐκ τοῦ πολεμεῖν. ὁ δὲ χρομένης δυτυχίας. μᾶλλον φανέστερος τε νομίζων εἶναι καὶ ἐργῶν ἐς ἀξιοπιστότερος διαβαίνων. Βλίττεις. ἀμέλγεις. ἐλίττῃ δὲ τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. ἢ πειράζῃ καὶ τὸ ψιλαφᾶν. καὶ τὸ ἐκ πιέζειν. τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἐλίβῃν.

Ἀρχὴ πολέμου δὲ φέρουσι. παρῳδία τοῦ ἀρχὴ πολέμου ἐμνημόνευσεν. ὀγδοον γὰρ ἔτος ἔσχον τὸν πόλεμον τοῦτον, ἐπιζῶντος τοῦ κλέωνος, ἐν, αὐσίοις ἐποιήσαντο πρὸς ἀλλήλους ἐκεχειρίαν οἱ ἀθηναῖοι ἢ πελοποννήσιοι, πρεσβείαν πέμψαντες πρὸς ἀλλήλους. οὐ μὴν ἀρχὴ πολέμου πρεσβεύοντός τινος. ἀλλὰ τῷ λακεδαιμονίων ἰῶ πρεσβευτὴς, πεῦρος· ἐχεπαίδης· ἀθλίασος· πελικλείδας· αἰνείας· σισυφαμήδας ἀριστοφάνους· σικυωνίων δὲ, δημοτίμῳ ναυκράτου· μνασιλεάτης ἀμφιθέου· ἐπιδαυρείων δὲ ἀμφίας· ἀθηναίων δὲ στρατοκλῆς, νικίας ὁ νικηράτου· αὐτοκλῆς τολμαίδης· ἐβούλετο ἢ πόλεμος· ὠδοκλωκαίδεκα ἔτη ἦν τότε ἡ πρεσβεία τοῦ κλέωνος ζῶντος· ἢ εἰρήνη μετ' ἐνιαυτὸν ἐλύθη· εἰκὸς οὖν ἀρχὴ πολέμου μνημονεῦσαι, ἵνα μᾶλλον ἔχαρκον ἐπιδείξῃ τοῦ πολέμου τὸν κλέωνα. ἢ ἀρχὴ πολέμου εἰρήνην δ' ὀνόμασε· δείξεσι δοκάσας ἢ αὐτὶ τοῦ δυστάραξας. δείκνυσιν οὖν ὅτι οὗτος ἦν αἴτιος τοῦ πολέμου. Ῥᾳθυπυλῶν. τῇ πυγῇ ῥᾴδιον ποιῶν. ἐπιτείνων τὴν πυγὴν τῇ χειρὶ πλέων ἢ ὄζει· ποδὸν τύπτων. Ἄλλως.

Λαβρακυπτῶν κατὰ τὴν πυγὴν τῇ πλατείᾳ χειρὶ καὶ πλατεῖ ὄζει· ποδὸν· τῇ πυγῇ ῥᾴδιον ποιῶν. γελοίοις δὲ χρῆσιν τούτῳ ἐχήσαμεν. Προκαλῶνται· παρέχουσιν. δύτρεπίζουσιν. δύχαρῶς δὲ τὴν προκαλοῦνται ἐχρήσαμεν, ἵνα μᾶλλον τοὺς λακεδαιμονίους ἐπιδείκνυσθαι τὴν εἰρήνην ἐπιθυμοῦντας. Ὡς τοῦτον δεῖ τὸν τέναριον. νικήσαντα τοὺς πελοποννησίους, δικάσαι μέλεσιν ἀρκαδίαν, λαμβάνοντα μισθὸν, πυρρίχιον ἀλλοῦ μισθόλιον. Ἦν αὐαμείνῃ· ἐὰν ὑπομείνῃ πολεμῶν μὴ ὀκνήσῃ. Εὖ ἢ μιαρῶς. αἰνίλοις ἐναντία. εἰ μὲν δὴ, πῶς μιαρῶς, εἰ δὲ μιαρῶς, πῶς δὴ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγῃ· ὅτι ἀνερδέως τὸ τριώβολον αὐτῶν φροντίσωκεν ποιήσω λαμβάνων. οὐ πειράζομαι, οὔτε εἰ ἀπὸ δικαίου, οὔτε εἰ ἀπὸ ἀδίκου πορισθήσεται τὰ πράγματα πῶς δὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ κλέωνος, περὶ τῶν ἐνεστηκότων καὶ μελλόντων.

Ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ ὁμιλίας ὑπὸ τῶν πελεστῶν κακῶν. καὶ ἀπὸ τοῦ πολέμου δυσχερῶν συνεχόμενος, μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ καὶ οὐρήματα. ὁμιλίαν δέ, ἐπὶ τοῦτο βολῶ μένου ἀέρος. ἢ μὴ δυσχοῦς μὴ δὲ λαμπροῦ, πάσεται. ὁ δὲ νοῦς ὅλος, ὅτι ἀπὸ τῷ δήμῳ, Φίλα Φρονῶν. πείθεις

Σὺ μὲν ἁρπάσῃς ἢ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος ὑπὲρ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμιλίας. ἃ παυσαιτείς μὴ καθορᾶσου.
Ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα ἃ χρείας καὶ μισθοῦ πρὸς σὲ κεχύνη.
Εἰ δέ τοτ' εἰς ἀγρὸν ὕστερος ἀπελθὼν εἰρηναίος διαζῇ.
Καὶ χίδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ, μὴ στεμφύλων εἰς λόγ' ἔλθῃ.
Γνώσεται οἷον ἀπαθῶν ἀὸ γὰρ τῇ μισθοφορᾷ ὧδε κόπτου.
Εἰ θ' ἥξουσι δρυμοὺς ἄγροικ. κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχθύων.
Ἀ σὺ γνώσῃ, γνοὺς ἐξαπατᾷς ἃ οὐ φορπολεῖς πείσεται σύ.

αὐτὸν ἀφιλάσει πολεμεῖν. ἀλλ' ἵνα περὶ τὸν πόλεμον ἀχολούμενος, περιεργάζηται τὰ σὰ πανουργήματα. εἰς σὲ κεχύνη εἰς σὲ ἀπβλέπῃ καὶ πειθαρχῇ. Χίδρα. πτισὲ ἄγριαλάχανα. οἱδὲ τὰ ὄσπρια τὰ ὀξὺ ὀσπρίων ἄλδυρα ἢ ἱερῆννα ἢ στέφυλες νεοτενεῖς. λυσίας δέ, τὸ ἀπὸ χλωρᾶς ἱερεβῆς ἱερεβόμμα ὡς σεμίδαλις ἐρεικτὰ. χύδρα δὲ εἴρηται παρὰ τὸ χεῖσθαι. ἀναβαρήσῃ θαρσαλεώτερος γένηται. Στεμφύλων εἰς λόγον ἔλθῃ. καὶ προσμιλήσει τοῖς στεμφύλοις, ἢ πλησιάσει. στεμφύλα δὲ ἐλαίων οἱ παλαιοί, τὰ ἀπὸ τῶν ἐλαιῶν ἀποπιέσματα. περικύσματα δὲ τὰ ἀπὸ ἀμπέλων. Παρεκόπου. περήρου. ἐλυμαίνου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περακοπομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων. ἰδίως δὲ τὴν μισθὸν τῶν σκαπτομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἐκάλουν. Φησὶν οὖν, ὅτι τοῦ πολέμου ἀπαλλαγέντες, ἐπιγνώσονται τὴν βλάβην, ἣν διὰ τῆς μισθοφορᾶς αὐτοὺς ἔβλαπτες, πλεῖονα αὐτοὺς ἀγαθὰ περιφέρουσα, ὧν ἀπολαύειν ἠδυνάσθη εἰρήνην ἄγοντες. ἀγροῖκος δὲ ὀργῆς γέμων. τραχὺς δέ, ψῆφον ἰχθύων καταδικάσει προφερόμενος. Ὁμοροπλεῖς. παραπορεύῃ. καὶ παραλογίᾳ καὶ παρασοφιστικῇ. ὁμοροπλεῖς. ὁμόρους ὁρᾶν. τὸ δὲ ὦ πόλις ἀρχικὸν ἀπὸ πλείφου ὁμοιωθὲν. τὸ δὲ κλυσθεῖσα λέγει ἀπὸ μισθείας. τὸ δὲ σὺ δεικτικῶς. Ἐπιχειλῆ. τουτέστι χείλη μὴ ἔχουσαν. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτου τὴν ἱστορίαν θεμιστοκλέους ὅτι τὴν πόλιν ἐτείχισεν. ὁ τοῦτο, παρὰ γνώμην ἦν τῶν πελοποννησίων ἀποστήσας αὐτούς. φασὶ δὲ τὸν λακεδαιμονίων μαθόντα ἐκτειχίζεσθαι τὰς ἀθήνας καὶ μὴ ἐπιτρέποντων, καταστρατηγῆσαι τὸν θεμιστοκλέα. ἐπὶ πρόφασιν δεῖξαι τοῖς λακεδαιμονίοις ὅτι ἐπὶ πλείονι κοινωφελείᾳ τῆς ἑλλάδος συμφέροντι τειχίζειν τὴν πόλιν. χρηστοτονηθεὶς δὲ πρεσβεύτης. τοῖς μὲν ἀθηναίοις ἔδωκεν ἐντολὰς τειχίζειν πάσῃ σπουδῇ τὴν πόλιν, μὴ φειδομένους, μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου πρὸς οἰκοδομήματος. τοῖς δὲ πρεσβευταῖς προσέταξε, βραδύτερον ἐλθεῖν εἰς τὴν λακεδαίμονα. αὐτὸς δὲ ἀφικόμενος ἐκέλευε καὶ αὐτὸν λακεδαιμονίων ἀξιοῦντων αὐτὸν εἰς τὸ κοινὸν παρεῖναι. καὶ λέγειν ὧν χρήζων ἀφίκηται, τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν παρουσίαν ὑπερετίθετο αὐτῷ πρέσβεων. μὴ γὰρ ἀσφαλὲς ὑπάρχειν αὐτῷ κοινὰς ἐν ὁλοὺς λαβόντι, μόνον ἀπολωλεκότι τὴν πρεσβείαν ἠχθέσθη ὅτι μέπω περιεῤῥόμτο. ὡς δὲ

Καὶ πρὸς τούτοις ἀρίστων τὸν πειραιᾶ προσέμαξεν.
Ἀφελὼν τ' οὐδὲν τ' ἀρχαίων ἰχθῦς καινὸς παρέθηκε.
Σύδ' ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι.
Διατειχίζων χρησμωδῶν ὀθεμιστοκλεῖ αὐτιφερίζων.
Κἀκεῖνος μὲν φύγει τὴν γῆν. σὺ δ' ἀχιλλείων ἀρμάτῳ.
Κλ. Οὐκοῦν παντὸς μᾶλλον ἀκάθεκτον ὦ δῆμ' ἐστὶν ὑπὸ τούτου
Ὅτι νοσεῖ φίλω, Δη. παῦ' ὑβρίζ. μὴ σκέρβολλε πρυτανεία.
Πολλῷ δὲ πλείω μέρος ἢ νῦν ἐλελήθεσ' ἐγκρυφιάζων.

ὡς δὲ χρόνος ἐπλανᾶτο διεγίνετο, οἰκοδομεῖσθαι παρῆσαν. ἤδη δὲ τὸ τεῖχος ἐπλανῶτο προεπεχωρηκότος τοῖς λακεδαιμονίοις ἤμελλε τὸ ὅπερ τετειχισμένου λοιπὸν ἔσεσθαι ἀθήναις, τοῦ

ἀποφῆ farere

Achilles dεύ de theoph

ρελθὼν ἐπείθετο αὐτοὺς μὴ τειχίζεσθαι τοῖς βουλομένοις εἰς ἔλεγχον καταστῆσαι τὴν πόλιν. ἀλλ' ἐπιλεξαμένους αὐτῶν ἄνδρας τοὺς δυνατοὺς καὶ τοῖς διαφέροντας, ἐπὶ πρεσβείαν ἐκπέμψαι. μέχρι δὲ τῆς εἰρήνης παρουσίας, ὅμηρον αὐτὸν κατεπαγγέλλετο, καὶ ἐνεχύρου τοῦτο, ζημιώσειν ἐμπόδιον. πείθεντων οὖν λακεδαιμονίων καὶ τοὺς μάλιστα διαφέροντας δυνατοὺς καὶ τοῖς πρὸ πολιτῶν πεμφάντων, λάθρα τοῖς ἀθηναίοις, προσέταξε μὴ πρότερον τοὺς λακεδαιμονίων ἄνδρας ὀπίσω πάλιν ἐλθεῖν ἐᾶσαι, πρὶν αὐτὸς τε καὶ οἱ συμπρεσβεύσαντες ἀπολύσωσι τὸ τῶν νήσων. ἔστι γοῦν τὸ νόημα ὑπερβατόν. ὁ γὰρ λέγῃ, τοιοῦτόν ἐστιν. ὅστις ἐπείσθη μεῖναι καὶ ὁλόκληρον ἡμῶν τὴν πόλιν ἀτείχιστον οὖσαν.

Themistoc strategen

Ἄλλως.

Ἐπιχειλῆ. σὺ δὲ ἐπιχειλὲς γὰρ μᾶλλον λέγεται, τὸ καὶ μὴ πλῆρες. ἀλλὰ παμεσυμμένον. αἰνίττεται ἢ, ὅτι αὐτὸς τὴν πόλιν ἐτείχισε. Καὶ πρὸς τούτοις ἀρίστων. καὶ πρὸς τούτοις ἀρίστων τῇ πόλει ἐχούσῃ. ἐπαίξεδε τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα. Τὸν πειραιᾶ. καὶ τὸν πειραιᾶ γὰρ ἐτείχισεν. ὃς ἀπέχει τῆς πόλεως σταδίους λέ, πεῤῥαθάλαττα ὤν. ἐπαίξει τὸ ἀριστώσῃ πρὸς τὰ ἐπιφερόμενα. πρὸς ὃ ἐπιφέρει τὸ ἰχθῦς προσέθηκεν. Προσέμαξε. προσέθηκε. προσεκόλλησεν. μάπτειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύειν καὶ φυρᾶν καὶ εἰς ἓν σωλῆναι. ἔξω σοῦ τὸ μάπτειν προσήνεγκε. διὰ τὸ προειρηκέναι ἀριστῶσῃ. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτων, τὰ μακρὰ τείχη περὰ τοῖς ἀθηναίοις καλούμενα. μακρὰ δὲ ἐλέγοντο, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς πόλεως διήκειν μέχρι τοῦ πειραιῶς.

Ἄλλως. Ἐμπόρων ὁ πειραιὸς ἦν ἀθηναίων παρὰ τὴν θαλάτταν κείμενος, ἀπὸ πέντε τῆς πόλεως σημείων. Ἰχθῦς καινούς. οἷον ἐκ τοῦ πειραιῶς ἐποίησεν αὐτὸν ἰχθύας ἔχειν. τὸν γὰρ πειραιᾶ θεμιστοκλῆς προσέβαλλε τῇ πόλει. τὸ δὲ παρεθήκε, προσέθηκε. προσεκόλλησε τὰ μακρὰ τείχη. Μικροπολίτας. διὰ τὴν ἐκ τοῦ πολέμου στενοχωρίαν τῶν ἀναλωμάτων καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἀσθένειαν. Διαζήσων συστέλλων τὰ τείχη. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον καὶ τὰ ἐπὶ τοῖς φρουροῖς ἀναλώματα. καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἀσθένειαν συνίστειλαν τὰ τείχη.

Καὶ ἐκεῖνος μὲν φύγει. ἐξωσθαίρισε γὰρ τὸν θεμιστοκλέα ὁ δῆμος. Σὺ δὲ χιλλείων. σὺ δὲ τῆς ἐν πρυτανείῳ στιτήσεως μετέσχεις. ἐκαλοῦντο γὰρ ἀχιλλεῖαι τινὲς καὶ θεοὶ ὡς σύμβιες αὐτοῦ.

Μὴ σκέρβολλε. μὴ λοιδόρει. δηλοῖ δὲ καὶ κρύπτειν. λείπεται δὲ νῦν ἐλλείψις, αὐτὶ τοῦ μὴ ποικίλλε. καὶ καλλίμαχος. σκέρβολα μυθήσαντο. Ἐγκρυφιάζων. ἐμφωλεύων καὶ ἀποκρύπτων. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. ἐλαύθομές με ῥᾳδιουργῶν περὶ πόλιν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἐγκρυφίου αὐτοῦ μνημονεύουσιν οἱ λαυδανῶν καὶ ἐγκρύπτων σαυτόν.

Callimachy

Ὁπόταν χασμᾶ. ὁπότε μέλεως φρονεῖς. οἷον τί ἄλλα τῶν δικῶν ἔχεις διανοεῖσθαι ἢ τοῦτο δὲ καὶ εἰώθεσις εἰς τὸ πλῆθος ἀναπαυσιλογίαν. ὡς δηλαδὴ κωλύον. ὃν τὸ πρῶτον ⟨ὁ⟩ τελευταῖον πεῖρα καταπλήκτικά. τὰ δὲ λοιπὰ δῆμε τρα. ἐστὶ τοῦ πέλει δηλῆ ἔξω μεμυκῆα.

Ἀλ. Μιαρώτατ' ὦ δημακίδη ⟨ὁ⟩ πλείστων πανοῦργε δεσμακῶν.
Ὃν τῶν χασμᾶ. καὶ τοὺς καυλοὺς
Τῶν δυθύνων ἐκκαυλίζων.
Καταβροχίζῃ. καὶ μ' ἐφ' οἷν χερῶν
Μυσιλλᾶται τῶν δημοσίων.
Κλ. Οὐ χαιρήσεις. ἀλλά σε κλέπτον
Θ' αἱρήσω γὼ ξεῖς μυελάδας.
Ἀλ. Τί δῆτα λαπο κοπεῖσ καὶ θλατυπίζεις.
Μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον.
Τὸν Ἀθηναίων. καίσ' ἐπιδείξω
Νὴ τὼ δήμητρ'. ἢ μὴ ζώην.
Δωροδοκήσαντ' ἐκ μιτυλήνης πλεῖν ἢ μυᾶς τιπαράκοντα.

Μιτylene freuile

καυλίζῃ

καταβροχίζῃ

μυσίλλον

μυσιλλᾶται

θλατταγώνιον

δωροδοκήσαντα

Τῶν δυθυνῶν. τῶν δικαίων παραλοπσμῶν. οἱ τοὺς χειρίσαντες τὴν ἰοινῶν, ἢ διοικήσαντες, τῶν ἀνηλωμένων χημάτων δυθύνας καὶ λογισμοὺς ἐδίδοσαν. Ἐκκαυλίζων. ἀπὸ τῶν τὰ λάχεμα ἀποκλώντων τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο. οἷον ἀναπαύων καὶ ἀνιέρων. ὁ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. μιαθὲν λαμβάνων παρὰ τῶν διοικάντων τὰ ἰοινά, ἐκποίησῃ αὐτῶν τὰς δίκας. ἵνα μὴ δῶμεν δυθύνας λαμβάνων παρ' αὐτῶν δωρεάν. Καταβροχίζειν. λαπάτῃ ἀμφοτέραις τοῖς χρὶ. τοῦτ' ἔστιν ἀπολύσω ⟨τὸ⟩ λάβρως καὶ ἀφειδῶς. Μυσιλλᾶται. καταξωγεῖ ἰδίως ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς μύσιλλον ἐκάλουν γὰρ ἄρτον τὸν τοῖς ἰχνεσι παραβαλλόμενον ἢ ἀλλαχοῦ. μεμυσιλημμένας αὐτὴ τοὺς κατειργασμένας ἤδη καὶ ἐγκειμένους. τοῦτ' ἔστι μεμασημένας. Ἄλλως. μυσίλη ὁ ποιλὸς αὖλαξ. ὃ δυνατόν τισ ⟨ὁ⟩ ζωμὸν ἀρύσασθαι. Αἱρήσω. φθερῶ. ἀνελέγξω. ἔλαβε δὲ τὸ αἱρήσω, ἀπὸ τῶν χειρήσω. Ἄλλως. ἰλοποῦ συγκαταινορήσεως. καὶ ἀσύκης αἰτιόσ σοι ξυνήσομαι νικήσασ σε.

Τί θαλαττοιοπεῖσ. ἐθαλαττοιράτουν γὰρ οἱ ἀθηναῖοι. ὡς τοῦ κλέωνος σωιεχῶς προφερομένου τὸν κατὰ θάλατταν δυνασταιεύοντα. θλατυπίζειν δὲ κυρίως, τὸ ἐπιπλέειν θλαττωνίου τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ καὶ πλέειν τῇ δεξιᾷ καὶ ἧχον ἀποιελεῖν. Ἄλλως. τί παράττῃ. ἔλαβε δὲ τὸν χρῆσιν τῆσ ὀνόματος. ἀπὸ τῆς θαλάσσης. ἐπειδὰν γὰρ ὑπὸ σφοδρῶν ἀνέμων τὰ ῥαχῆ τὰ κύματα, ἀλλήλοις συγκρούουσιν. Θλατυπίζεις. ἀμφω μεγαλορρημοσύνης δείγματα ⟨ἐστὶ⟩ θλατύνη ἢ ἀλαζονεύη. ἀπὸ δὲ τοῦ θλατυτέρου μέρους ⟨τῆ⟩ κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδεται. ⟨ὁ⟩ τύπτον. τὸ ὕδωρ τῇ ἐρετικῇ ἀπεργάζεται ἠτύπων, ἡμιφορά. ἀμολούθως δὲ τῷ θαλαττοιοπεῖσ, ἐπήγαγε θλατυπίζεις.

Δωροδοκήσαντα. οὕτως ἐδωροδόκησεν ὁ κλέων ἐκ μιτυλήνης. ἐμοὶ δὲ δῶρα δοῦναι ⟨ὁ⟩ ἀναπεῖθ', ἀλλὰ ⟨τὸ⟩ λαμβάνειν. πόλισ ἐστὶ λέσβου τῆς νήσου, μιτυλήνη. Φίλη μὲν ἀθηναίων καὶ σύμμαχος. ὕστερον δὲ νεωτερίσασαν καὶ ἀποστᾶσαν, καὶ ἐσρεψαν μὲν πάλιν οἱ ἀθηναῖοι χαλεπῶς στρατηγοῦντος. συμβουλεύσαντος δὲ κλέωνος, ἐψηφίσαντο, πάντασ μὲν καὶ γυναῖκας ἢ βηδὸν ἀποκτεῖναι μιτυληναίων. ἐξανδραποδίσασθαι δὲ πᾶσαν τὴν πόλιν. ⟨ὁ⟩ ναῦς πέμψαι δύο εἰσ ἀγγέλλουσαν τὸ ἐψηφισμένα ⟨τῷ⟩ χάρητι. τῇ δευτεραίᾳ δὲ μεταμοῦντασ αὖθημοσ ἐπὶ τοῖσ γνωσθεῖσι, δύο ὀδοντοσ ἐσ καὶ αὐτὸσ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶσ μέγιστον ὠφέλημα.
Ζηλῶσε φιλυλλωπίας. εἰ γὰρ ὧδε πρίσεις,
Μέγισσος ἐλλήνων ἔσει. καὶ μόνος καθέξεισ.
Ταὐτὴν τὴν πόλιν τοῦτον μὰ χωνταῦρ ἐξεισ ἐχων βίαιαν.
Ἢ πολλὰ χήματ' ἐργάσει. σεαυτὸν τε καὶ παράπαν.
Καὶ μὴ μεθῇσ τ' ἄνδρ'. ἐπεὶ δήσοι λαβὴν δέδωκε.
Κατεργάσει γὰρ ἀσφαλῶσ. πλουρὰσ ἔχων τοιαύτασ.
Κλ. Οὔκ, ὦ γεγηθοὶ τῶν τέσ ἵστω ταῦτα. μᾶλλον προσειδῶ.
Ἐμοὶ γὰρ εἰρήσ' ἐργασόμενον ῥᾴστ' ἐργάσασθαι.
Ἀπεξάσαντα τὸν σῦν ἐμοὶ σὲ χρὴ ἐπισομίζειν.
Ἕωσ ἂν ἢ τῶν ἀπάντων τῶν ἐκ πύλου τοῖσ ἐμοῖσ.

ἢ αὐτὸσ ὢν τῷ πολίτῃ δυνομόμενοσ ποτε, ξυνομόμνυσι δὲ τῇ ἐκκλησίᾳ, ἢ οὐδὲν μᾶλλον τοῦτο τοῦ κλέωνοσ, καὶ πᾶσα κελεύσει μόνον ἀξιοῖ δόξαν ἐμμένειν, παρελθὼν μετὰ τῶν νεωτέρων τοὺ ἀθηναίους ἔπεισεν. ἵσασιν τοὺ καὶ αὐτοὶ τὴν τῶν μιτυληναίων προδοσίαν φρονοῦντεσ. οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ αὐτῷ ἀνδρὸσ μιτυληναίων ἱκετεύοντα πρεσβείαν ἀπέφηνε. πείθουσι δὲ τὸν δῆμον ἕτεραν πέμψαι τριήρη ἀποπορεύουσαν τῷ χάρητι μηδὲν δικαιοπραγοῦντα.

Mitylenean freuile

ἀθροισθῆναι πρότερον ἐπεστελμένων. τοὺσ δὲ ναύτασ ⟨τὴν⟩ δευτέραν τριήρους τῆσ, ἄλλη τινὶ παρακελεύσει καὶ δώρων ὑποσχέσει, προυτρέψαντο πείσαι τοὺσ ἐν τῇ πόλει χρήσασθαι πρότερον. ὡσ αὐτίκα πρότεραν τριήρη φθάσασι. οἱ δὲ, ἅτε ⟨τῶν⟩ χρήστων πολιούντων πρᾶγμα, καὶ τῶν ταραχὴν ἐξάντων, τοσαύτην πρὸ τῆσ ἐκείνων ἐρέσιαν ἐχρήσαντο τοὺσ ἄνδρασ, ὥστε καὶ ἐφθάκατα πόλιν καὶ πρότεραν αὖσ, ⟨ὁ⟩ ὁ χέρησ λαβὼν τὰ γράμματα, ᾗ ἐκείνῳ ἐπειπόλυσαι. πρὸ τοσούτου μισθοῦ ἢ μιτυλήνη ἦλθεν. ἀπὸ τούτου τῆσ οὖν φάσεωσ αὐτὸν ὠθεῖ δίξῃ τὸ ἀργύριον εἰληφότα. λευκὸν τὸ πόλιν αὐτὸν εἰσ ὁμότητα δι' ἀναβαίνων τῷ πρόπων. οὐ βλάπτει) λαβὼν πολιοῦσ μνᾶσ μ̄ ἢ μιτυληναίων ὁ κλέων μισθὸν. πιθανῶσ δὲ ἐπολάσατο αὐτὸν εἰληφέναι. ἐπειδὴ ἐκεῖνοσ φησὶν αὐτὸν ἀμείβεσθαι τοῖσ ἴσοισ. Πᾶσιν ἀνοῖσ. δῆλον, ⟨ὅτι⟩ εἰσ θεσισ οὐκ ἀτίμωσισ εἰσ ἀναπαύσεισ εἰσ ἰαμβικὰ τετράμετρα παταληκτικὰ ἐπωνύμια. οἷσ ὠνὶ τοῖσ ἀνθρώποισ πᾶσ ἀγράφωσ ὠνῇ τῷ ἀνήρ ὁ τοῦτο τελευταῖοσ δὲ πόλιν ἔχων νεανικά. τινὲσ δὲ τὰ ἐπ' ἀκροῖσ τὰ κωλαῖσ αὐτισ τροφὴν ἐλέφασιν.

Εἰ γὰρ ὦ δὲ ποίησισ. εἰ δ' εἰσ τέλοσ ἐναντίον μόνον αὐτῷ πᾶμείμῃσ πρὸ τὸν γραφὴν καὶ κατηγορίασ. ἐπεὶ οὐ τοῦτο κατηγορίασ χρήσει. Τῶν συμμαχόντων ἀρχήσ. ἐπαίνου παρὰ τὸ θαλαττοιοράτειν τοὺσ ἀθηναίουσ καὶ τοὺσ μησὶ τασσόμενον ἔχειν ὑποτελεῖσ φόρουσ. Ἐργάσῃ σωσχήσ. τὸ δίσειον. οἷον δύασείουσ ἀπειτ. Λαβὶν ἀφορμὴν λῆμμάτων πολλῶν. Κατεργάσει δ' νικήσεισ πᾶσ ἱσταυτόν. Ῥαδυρὰσ ἔχων. σωμάτων ἰσχυρὸν ἡγεμονικὸν ῥώτημα. τοιούτοισ ἐστὶ τοιαῦτα ἔχοντα ἀυτῶν. Οὐκ ὦν βοηθοῦ τοῦτο τοῦ λόγου τῷ τρόπον, ὡσ ὑμεῖσ φατὲ καὶ προσδοκᾶτε. Μὰ γὰρ ποσειδῶ. ὅτι πᾶσ ἱππεῖσιν ἀκούσασ ἐπόντων τῶν ἱππέων ⟨ὁ⟩ σείων ⟨ὁ⟩ παραπλῶν, γέμ ποσειδῶνα ὄμνυσιν.

Ἐστεμίζῃ. λατυσιζάζῃ. ὡσ τόμα ἔχειν τῷ κατέμου. λέων ἢ δράβαλλον μὴ φοβοῦ ἐὰν πτερεισμαι. Τῶν ἀπάντων τῶν ἐκ πύλου. πάλιν ὁ κλέων τὸ πρὸ πύλου θρυλλεῖ ⟨ὁ⟩ σφαλιτηρίαν. καὶ τὰ τῷ αἰχμαλώτων. ἐνθ' δὲ ὧν, τὰ ἀπὸ τῷ πολέμων ὅπλα εὐ τοῖσ ἱεροῖσ ἀνατιθέναι. ἕωσ οὗ φησὶν ἀνάκλητοσ ἀπὸ πύλου καὶ σφακτηρίασ ὁ πλα, ἃ πρὸ αὐτὸν θεοῖσ νικήσασ, οὐδεὶσ τῷ ἐχθρῶν τολμήσει λατέμου λέγειν.

Λαβὼ γὰρ ἐνδέδωκας. καὶ ταὐτὸν αὐτῷ· οἷον ἀφορμὴν κατὰ σοῦ κατηυρέσατο. ἀπὸ δὲ τῆς ἀσπίδων τὴν λαβὴν εἴρηκεν.

Αὐτοῖσι γοῖς τοῖς ὁπλίταις. σὺν αὐτοῖς γοῖς ὁπλίταις. πρᾶξαι δὲ ἐν ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν ὁ Ἀριστοφάνης ἐλιπαρεῖ τὴν ὀλκὴν· πρὸς φέρεσθαι γὰρ ἔδει τὴν ἀσπίδα ἐλινύειν τὸ λυπηρὸν λιθώδη τὸν πόρον. αὐτίθετον δὲ τῇ ἐκ τοῦ πολέμου σωτηρίᾳ, ἀνύδρῳ τόπῳ, ἵνα μὴ ἐρίμωσε ἔχωσιν αὐτοῦ χεῖρας. μηχάνημα δὲ ἡ στρατήγημα. καὶ νόημα. Στῖφος· σύστημα. τὸ ξυσπολεμικὸν ἢ φάλαγξ. συστροφὴ· πολῖται οὐσπέρ εἰσι τοῦτο γὰρ ἐξ ἐφ ὁπλέων· ἵνα ἐχθρὰ σὺν σωφρονοῦντι αὐτῷ πρὸς τὴν πολιτείαν. Συγκεκυφὼς· συνελθὸν· αὐτὴ τοῦ ὁμοροῦσιν ἑαυτοῖς καὶ συμπνέουσιν. Ἀ. ὁμονοοῦν αὐτὴ τοῦ συνελθόντες αὖ συμπνέουσι. βεμινήσαιο, ὁρηθείης. βεμιᾶθαι γὰρ ὁρᾶν? εὐθυμίας· ἐπιτελεῖν· πρὰ δὲ τῆσια· τὸ ἡλικιωτικὸν τέλειον· ὡς τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν μύλαισι βεμιωμένους ὀφθαλμίας φοβοῦ ἀπώσει ἑλαύνειν. Ὀσφρανθεῖσι μὲν ὄνομα πεποίηκας· βέλτιον δὲ εἰπεῖν· βελήσεις αὐτὸν ὀσφρανθῆναι· ὁ δὲ τρόπος τοῖς τοῦ ὀσφρησισμὸς προσεικότως ὁδῷ ὀσφραίνεσθαι εἰσφέρων· καὶ ὅταν δόξῃ· ἐφρασθῆ γὰρ σανίσιν ἡ ἀγορά, καὶ καταλείπωσι τοὺς δικαστὰς διὰ ὠθισμούς ἢ φυλακὴ ἐπίκειται ὀσφρανθῆναι, ἢ πεποίηται τοῦ δὲ γραφὴν ἐπὶ στοὰν τοῦ δὲ οἵτε θ' ἅρχοντες· καὶ ἡ βουλὴ· ἀελμυθόεντων δὲ, ὧν πολλῆς ἐγχώριος μὴ ἐλάττωσ ὀξακὶς χιλίων, τοῦτον ἐδείκνυσι λιμὴν μεστὸν σήμαινε πολέως· εἰ δὲ μὴ χίλιοι ὀξακὶς χιλίαι, οὐ μεῖσταν· οὐ μόνον ἡ ἀθλιωτάτοις ὠσφαλιοφόρων· αἰγιαλὸς ἀργεῖοι καὶ μιλήσιοι. μεγαρεῖς· χεδροῦ δὲ, οἱ χαλεπώτατοι πάντες, ὠσφαλεῖς ἀπώσαν· ἀεὶς εἰ δηκνὶ μ· τῇ ἀδελφῇ ἐλληνικῇ συμμιμνήσεσκε καὶ ἀναβλήθεις πρὸ τοὺς πολίτας. θεμιστοκλῆς· δοῦναι κυδήσας· ἀλκιβιάδης· μέχρι τῆς βολῆς, ὀσφρανθῆναι προελθών, ἵνα πᾶσι φανερὸν ᾖ· μὴ πελάσσαι τοσοῦτον νόμῳ δὲ ἀπὸ τῶν ἀθλιωτάτων πρὸ τῶν ἀθλιωτάτων πρὸ τῶν ὑστέρων· πρὸ ζυγοῦ δὲ δεῖ τὸ ὀσφρανθῆναι ἀνάπαυμα τοῖς αὐτοῖς· πεποίηκας· τὸ αὐτὸ μὲν ἀναφέρῃ δὲ φυγῆς ὀσφρανθῆναι· ὅτι μὲν φυγῆς ἁλόντων εἰς οὐσίας δημεύονται· τῷ δὲ ὀσφρανθῆναι ἀπρεπὲς μὲν οὐκ ἀφαιρεῖται τὸ χέμα τὸ δῆμον· ἀ τοῖς μὲν χέρσος σοβεῖν τινι· τοῖς δὲ φυγοῦσι οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν· οἱ καὶ οὐσίας τοῖς δὲ τῷ δήμῳ δουλοῦσι ὀξωσφρανίζουσι· ὀσφρανθῆναι γὰρ ἐγχωρίοις ὁ ὄνομα τοῦ φυζομένου. Εἰσβολάς· τὰ σιτοφυλακῖα· τὰς ἀποθήκας· πρὸ τῆς ἀγορᾶς φέρουσι· πεῖσβολὰς ὠσεὶ ἐλεγεῖ χωρίς εἰσβολὴ ἢ ἔλεος· ποῦ τόπος δ' ὠνεῖσθαι οὐ κελεύει· Ἔχουσι πόρρωθεν· ὠσὰ δέον τοὺς ἀνατιθεμένους ἀσπίδας, μὴ ἔχειν ῥητέον· ὑπὲρ τοῦ μὴ ὀξεῖναι τοῖς ἐθέλουσι χρῆσθαι τοῦ δήμου ὀξετοίμου χρῆσθαι τοῖς ἀσπίσι. Κρουσιδήμων, αὐτὴ τοῦ τοὺς κρίνοντας τὴν βουλήν· ἑλυμαίνου

Ἐμοῦ πρόθυμόν φησιν Φίλον βελτίον' ὄστις εἰς ὠμ.
Ἔπαυσα τοὺς σωσωμόπας· καὶ μοῦ λέληθ' ὄδὲν
Ἐν τῇ πόλει συνισάμενον· ἀλλ' οὐ θέως κέκραγεν.
Ἀλ. Ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρῶντες οἱ πέσωνθας·
Ὅταν μὲν ἡ λίμνη κατασῇ· λαμβάνουσιν ὀδέν·
Ἐὰν δ' ἄνω τι τὴν κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
Ἀείρουσι, σὺ λαμβάνῃς· ἵν' ἡ πόλις παράπῃς·
Ἐν δεῖ πέμοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα σωλῶν
Ἔδωκα σ' ἤδη τουτωί· καὶ πυμα σωρεσιαυτοῖ
Ταῖσ' ἐμβάσι φάσκ' ὠλλ' Δη· ὀδὴ τὰ μὰ τ' ἀπόλλω.
Ἀλ. Ἔπωκας οὐμοῦ ταῦτον οἰόσδεσιν; ἀλλ' ἐγώσοι.
Ζωῆς πριάμην' ἐμβάδων, γουτὶ φορῶ δ' ὀδώμι
Δη. Κεἰνωσ' ὅσον γ' ἐξ ὠδε πελὸν δῆμον ὀντάδεσον.
Ἐυνούσεσ τὴν πόλ' ἀεὶ χρῆσθαι κυλοσιν.
Κλ. Οὐδεὶν' ὅν δῆτ' ἐμβάδας γ' οὐ τοῦτον ὑποδήσαιμ';
Ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πεπόνθας, ὅστις
Ἔπαυσα τοὺς κινδυνίους· ὁμῶς τύπον ἐξαλείψας;
Ἀμ. Οὐκ ἀσθενεῖ τὰ ταῦτα δι' ὀνείδεσι πρωκτρῆν;
Γαῦ σὺ τὰ τῆς κινδυνίου (κἀκείν' ὅπως ἐκείνῃ με
Οὐ χίφθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥῆτορες γένωνται)
Τὸ τοῦδ' ὁρῶν αὖθις τῶν ὀντο τηλικοῦτον
Ὑπώπτευ' ἀμφιμαχάλην τὸν δῆμον ἠξίωσας
Χἠμῶν ὅμοσε· ἀλλ' ἐγώσοι φυγὴν δίδωμι
Δη. Τοιγὰρ σὺ μὲν θεμιστοκλῆς ὠφώρατ' ἐπενόησεν.
Καίρι σοφὸν κἀκεῖν' ὅπερ αὐτὸς ἐμοιγε μύρῳ
Οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χυτῶνος.

ἐλυμαίνετ' ἐνδῆμον ἀπειλαῖς
ἀπειλαῖς ῥόμβῳ τῇ βοῇ· ἔστι
ἀπειλοῦσι μόνον, μέζον· ὁ
λείβων τοῖς μέζοισι πε
ραλοχιζομένων· καὶ ἀπειλοῦ
σαθαι αὐτῷ ἐφ· ᾧ ἀπει
λοῦσιν ὀξαπατῶν ἐμ
παιγμόν. Ἐν τῇ πλήξυ
νισε μόνον οὐδὲν τῶν κατὰ
τὸν πόλεμον λοιχιζομένων
ὁμοῦ ἐστε μόνοι.

Κατὰ σῶν· κατέσεσινλάβῃ· σὺ
δὲ δίκας ἢ· ἐπειδὴ αἱ ἐγχέλεσ
μὴ δοκοῦσι μάχεσθαι, ἐν
τῇ ἰλύϊ εἰσίν· οἱ οὖν ὑποβρύουν
τες τὸν σῶρον ῥᾴδιον τοῦτο
ἀγρεύουσι τὰς ἐγχέλεις.

Ζωῆς πριάμην· ὠλεῖσθαι δὲ
νοιαν ἔδειξεν· ὅτι ἐπρίατο
νῦν ἔδωκεν· ὁδί, ἔχων πρᾶ
μα, ὠδέδωκεν· οὐδεὶ τι χρήσι
μονέχει, τῇ πόλει χρεία ἐστί.

Ἰοῖσι δακτυλίοις· τὸ μὴ
πλαίνδειν ἀπὸ ἐμβάδος.
ἅμα τοῖς δακτυλίοις
τὸ δὲ μὴ πλανᾶσθαι ἀπὸ
τῶν ἐμβάδων.

Τοιγὰρ σὺ μὲν ἐξαλείψας οἰμ·
αὐτὴ τοῦ τὸ τυχὸν ἐξαλείψας πορευ
σὺ δὲ ἐξαλείψας· παρὰ τὸν
ἐν τοῖς ὀρυξὶ ῥύπον· οὐ λέ
γουσι γὰρ· οἱ δὲ, γὰρ· ἢ οὐ τινὰ
ὠδικημένοι ἀναβαίνουσι· τῇ
ὠμαλακίᾳ χαρίζεσθαι βαλ
λομένων ὁ γὰρ τῇ.

Ἄλλως· ὑγρὸν πρᾶμα· ἢ μαστάξηρ· ὃ σὺ ἀπὸ τῶν πολλῶν ὑγρότητα, σὺ δὲ τὴν ῥεῖσιν δὲ τῆς ῥύσεως· ὁ δὲ πλέον δῆμα
χωρὶς, θαυμαστὸν αὖ ἐπίθηκε τῷ ῥημάτων. Γρωκτοτρῆν· πρόσκοπον ὠπτρῆν· τὴν πρυλλομένων.
Ἵναμὴ ῥᾴδιον· ἀπείρητον δὲ τῆσι τοιούτοισι ἀγορεύειν· διαβαίνειν δὲ τοὺς ῥήτορας ὡς τοιούτους.
Ἀμφιμαχάλλας· χειρίσων τοῦ ἱματίου· οἱ δὲ, δουλικοῦ. Ἄλλως· μικροῦ χιτωνίσκου· ὠδὴ καὶ ἕτερο
μαχάλος ὁ ὠδὲ ἐργαστὴς τῶν μαχαλλῶν ἐρᾴδιον. Ἄλλως· ἵνα τὸ πρόθεν ἔχοντος χειρί
δας ἀμακρὰς· ἀλλ' ἐῶσι· πρὸς τὴν γραφὴν· δίδωσι γὰρ οὗτος χιτῶνα.
Οὐμεῖζον εἶναι φαίνετ'· ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο θεμιστοκλῆς, σαφῶς σασάθωσι τοῖς δὲ δοκεῖ
τὰ χρήσιμον· τεῖχος πρῶτος ξύλινον δὲ δεῖ· δύρυ ὅπερ ζεύς· ἄλλως δὲ ἄλλα λεπτὸν τῶν θεμιστοκλῆς

v ii

∴ s. contendentes & mutuo digladiantes qs pepederit

ΚΛ. Οἴμοι τάλας· οἵοισι πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
ΑΛ. Οὔκ· ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείῃ,
Τοῖσι τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
ΚΛ. Ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
Προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἰμώζευ πονηρέ. ΔΗ. αἰβοῖ.
Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;
ΑΛ. Καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχ' ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
Καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι· τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον
Τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; ΔΗ. οἶδα μέντοι.
ΑΛ. Ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
Ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κἄπειτ' ἐν ἡλιαίᾳ
Βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.
ΔΗ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνὴρ Κόπρειος.
ΑΛ. Οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυρροί;
Καὶ μὴ Δί' ἦν καὶ τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.
ΚΛ. Οἵοισί μ' ὦ πονηρὲ βωμολοχεύμασι ταράττεις.
ΑΛ. Ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείαις.
ΚΛ. Ἀλλ' οὐ με νικήσεις· ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν
Ὦ Δῆμε μηδὲν δρῶντι, μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.
ΑΛ. Ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν γέ σοι, καὶ φάρμακον δίδωμι,
Τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν.
ΚΛ. Ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου λέγων, νέον ποιήσω.

ἔφη, τὰς τριήρεις λέγει ξύλινον τεῖχος. καὶ τὸν πειραιᾶ δὲ τειχίσας ὥσπερ καὶ τὰ μακρὰ τείχη ποιήσας τὰ διήκοντα ἀπὸ τῆς πόλεως μέχρι τοῦ πειραιῶς, πλέον ἐδόξε σοφός. Πιθηκισμοῖς. ἀπατηλοῖς κολακεύμασι. ἄλλως μιμήμασιν, ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος. Περιελαύνεις. περιφέρεται περιελαύνεις. Ὅταν χεσείῃ. οἱ ἀνιστάμενοι ἐκ τῶν συμποσίων, πρὸς τὸ ἀποπατῆσαι, τὰ ἀλλότρια ὑποδήματα φοροῦσιν. ἡ οἱ ἀπεύδοντες ἢ ἀπὸ μέθης περιμένειν οὐκ ἐξέρχονται. Προσαμφιῶ τοδί. πρὸς οἷς ἔχει ἐνδύσω. περιβαλῶ. ἐπιδίδωσι γὰρ ὁ Κλέων αὐτῷ χιτῶνα. Βύρσης κάκιστον. ἀηδεῖ ὀδμῇ ὀσφραινόμενος τῇ ὀσμῇ τοῦ βυρσοδέψου ταῦτα φησί. Τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον. τὴν ῥίζαν τοῦ σιλφίου. σίλφιον δὲ ῥίζα κατὰ τοὺς ... ἡδύοσμος ἐν Λιβύῃ γινομένη ἀρτυτικὴ καὶ θεραπευτική. καλεῖται δὲ ἡ κυρηναϊκὴ ὀπὸς. καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. Ἄλλως. φυτὸν ἐν Λιβύῃ, ὅτι καὶ κόσμον Ἀρισταῖος ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης. πρῶτος τὴν ἐργασίαν τοῦ σιλφίου ἐξεῦρεν ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος. Τὸν ἄξιον γενόμενον. ὅτι εὔωνον ὂν καὶ ὀλίγης τιμῆς πιπρασκόμενον. Οἶδα μέντοι. ὅτι καὶ αὐτὸς ὠνοῦμαι τῆς ῥίζης καὶ τῶν καυλῶν τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. Οἱ δικασταί. οἱ ἡλιασταί. τὸ μέγα δικαστήριον ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἡλιαία. καὶ οἱ δικασταί, ἡλιασταί. Κόπρειος. κηπουρὸς παρὰ τὴν κόπρον. Ἄλλως. δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἢ τὸν κοπρολόγον λέγει. Πυρράνδρου. ἀπὸ τοῦ πυρρίου ἔπαιξε τὸ ὄνομα. ἦν δὲ οὗτος ὁ Πύρρανδρος, πονηρὸς καὶ συκοφάντης. Βωμολοχεύμασι. κολακεύμασιν ἢ ἀπάταις. βωμολόχοι δέ εἰσιν οἱ περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες, καὶ κρυφίως ὑποκαθήμενοι ὥστε ἁρπάζειν τὰ ἐπιτιθέμενα θύματα. τοῦτο δὴ μὲν πλεονάκις ἴσως τοῦ δέοντος εἰρήσεται· ὅμως δὲ τῶν ἀθηναίων ἀκουστέον. Μισθοῦ τρύβλιον. ὀξύβαφον. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ῥοφεῖν ἢ ἄλλο τι μὲν προσφαγὴ μισθοῦ ἕνεκα διὰ τὸν δικαστικὸν μισθόν. Κυλίχνιον. ἔκπωμα. οὐ κυλίχνιον πυξίδιον. ἤχεσθαι καὶ ἐχρῶντο τὰ πυξίδια ἐν οἷς προσβάλλονται τὰ πάσματα.

ΑΛ. Ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ, τὠφθαλμιδίω περιψῆν.
ΚΛ. Ἀπομυξάμενος ὦ Δῆμ' ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
ΑΛ. Ἐμοῦ μὲν οὖν. ἐμοῦ μὲν οὖν.
ΚΛ. Ἐγώ σε ποιήσω τριη-
Ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
Σαυτοῦ παλαιὰν ναῦν ἔχοντ'
Εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος·
Διαμηχανήσομαί θ' ὅπως
Ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
ΧΟ. Ἀνὴρ παφλάζει· παῦε παῦ'
Ὑπερζέων, ὑφελκτέον
Δὲ τῶν ξύλων· ἀπαρυστέον
Τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
ΚΛ. Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην
Ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
Ἐγὼ γάρ εἰς τοὺς πλουσίους
Σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.

Κέρκον. τὴν οὐρὰν ἁπαλὸν γὰρ τρυφερὸν τὸ τοῦ λαγωοῦ ἐστιν. ὥστε ἀντὶ σπόγγου χρῆσθαι διὰ τὸ ἁπαλὸν εἶναι. ὥστε τὰς λήμας περιψῆν. Περιψῆν. ἀντὶ τοῦ καταμάσσειν. ἀποσπογγίζειν. φιλονεικεῖ δὲ ἕκαστος ὑπερβαλεῖν ταῖς δωρεαῖς. Ἐμοῦ μὲν οὖν. διπλῆ καὶ ἔκθεσις εἰς ἀμοιβαῖον μέλος τῶν ὑποκειμένων κώλων τριάκοντα διμέτρων ἀκαταλήκτων πλὴν τοῦ παρατελεύτου μονομέτρου συνήθως καὶ τοῦ τελευταίου ἐφθημιμερούς. ἐπὶ τοῦ τέλους δύο διπλαῖ. ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου. ἡ δὲ κατὰ τὸ τέλος. Τριηραρχεῖν. ἀπειλεῖ λειτουργίαν αὐτοῦ. λειτουργία γὰρ ἀθλία οἷς δαπανηρὸν γὰρ τὸ τριηραρχεῖν. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη, πάντα ἔχειν πρὸς τὸν πόλεμον εὐπρεπῆ. ἃ παρεσκεύαζεν, ὁ τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. Ἄλλως. ἐπειδὴ οἱ στρατηγοὶ εἴ τινα εἶχον ἐχθρόν, εἰς τριηραρχίαν ἐνέβαλον, ὅπως ἂν ὁ βίος αὐτοῦ ἀναλίσκοιτο. εἰ δέ τις ὑπερβαλλόντως ἀπεχθάνοιτο, παλαιὰς ναῦς αὐτῷ ἐδίδοσαν, ὅπως ἂν οἴκοθεν καινὰς ἀπὸ τῆς κατασκευῆς ᾖ. καὶ πάντη ἄποροι ἐγίνοντο. Οὐκ ἐφέξεις δὲ ἀντὶ τοῦ οὐ παύσῃ. Διαμηχανήσομαι ἢ διαπράξομαι. Ἀνὴρ παφλάζει. ἐπειδὴ ἑώρα τὸν Κλέωνα κεκραγότα καὶ παφλάζοντα τῷ λόγῳ, τῇ μεταφορᾷ ἐχρήσατο τοῦ χαλκείου τοῦ πυρουμένου. ἐπειδὰν γὰρ ἴδωμεν τοῦτο ὑπερζέον, τῶν ὑποκειμένων ξύλων ὑφαιροῦμεν καὶ τοῦ ὕδατος, ἵνα μὴ ὑπερχυθέντος τοῦ ὕδατος τὸ πῦρ σβεσθῇ. χαριέντως δὲ ὡς μαγείρῳ. Ἄλλως. ἐντεῦθεν μετὰ τὸ θ κῶλον, διακέκληται τοῖς προσώποις. εἰσὶ δὲ ἴσα ὅλα. καὶ ὅμοιον πρὸς τὸ ὅλον περιοδικόν. τὸ δὲ τελευταῖον ἑτέραν ἔχει διαίρεσιν, τὴν εἰς τρίμετρον καταληκτικόν. Ἄλλως. βράζει. κέκραγε. πεποίηται παρὰ τὸ παφλάζω. τὸ δὲ ἑξῆς ἀνὴρ παφλάζει ὑπερζέων. Τῶν ξύλων. ἐν τοῖς πλείοσι τῶν δαδίων. ἔδει δὲ εἰπεῖν τῶν κρεῶν. ἔστι δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἑψόντων, οἵτινες ὅταν παφλάζῃ, τῶν ὑποκειμένων ξύλων ἀφαιροῦσι τῶν κρεῶν. Ἀπαρυστέον. ἀφαιρετέον. τῶν ἀπειλῶν δὲ εἶπεν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοῦ ζέματος. ἐπειδὴ τῶν ὑπερζεόντων ἀπαρύονται, ἵνα μή τι ὑποχέηται. μαγειρικῶς δὲ ταῦτα. Ταυτηί. ἴσως κρεάγραν ἐδείκνυεν ὡς μαγείρῳ. Ἰπούμενος. θλιβόμενος ταῖς συντελείαις ταῖς ἀπαιτήσεσι. τὰ ἃ εἰσφέρειν ἀναγκαζόμενος πιεζόμενος. Σπεύσω σε. σπεύσω εἰς σὲ καὶ σπουδάσω. ἐπειδὴ οἱ στρατηγοί, ἐχθρόν τιν

s. χρεάγρα

μας ἔχοντες θέντας, ἐνέγραφον τὴν πρώτην ἡμῶν πλησίον τὰ ἱμάτια· ὅπως μὴ αἱρούντες πρὸς τὰς μεγάλας ζημίας, ἀπορήσωσιν τὰ ἱμάτια· σὺν ὄμοι δὲ καὶ τὰ ἱμάτια· τοῦτο δὲ ἐδόκει ἡμῖν δύσπλεστον εἶναι· ὁ δὲ πλοῦς ἦν ἀπὸ Μιλησίων· ὡς ἐλέγετο δὲ πλοδοκοῦντος· μέγιστοι δὲ ἐνθυμούμενοι ὅτι Μιλήσιοι. Ἦν ἱκανὴ περίασις, ἐὰν διαπραξησόμενοι ἀπὸ αὐτῶν ἐπιτέλωμεν θέμενοι δὲ μετέλθοι καλῶς σε δηλονότι.

Εὐμενὴς ὁ Δία σωτὴρ καὶ τοῦ χοροῦ ἐν ἐπειθέσει· ὧν τὸ πρῶτον ἐκ τροχαϊκῆς βάσεως καὶ ἀναπαιστικῆς· ἡ ἔφθημιμερὲς ἰωνικόν· ἀπὸμὲν τριμέτρου καταληκτικόν· ἀπὸ κρότερον δὲ ἔχει τὸ τροχαϊκὸν βάσιν ἐπὶ ἀσημέ· τὸ δὲ ὕστερον πενθημιμερὲς κοινὸν δακτυλικὸν καὶ ἀναπαιστικόν· ὧν τὸ δεσμὸν δακτυλικὸν καταληκτικόν· ἔστι δὲ πολλαχοῦ παρὰ τοὺς πολιόχους τὸ σημαινόμενον.

Καὶ μοι δοκεῖ· ὁ τἄλλα εἶναι καταφανῶς.
Ἀστεβὸς πολίτης, οἷος ἀδίκως χθονός.
Ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς σὺ βλαβῆ.
Σὺ δ' ὦ παφλαγών, φάσκε φιλεῖν μέ σε κορόδους.
Καὶ μὴ ἀπόδῳς τὸν δακτύλιον, ὡς ἀκέντητ.
Ἐμοὶ τε μισεῖς. Κλ. ἐχ. τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι.
Εἰ μὴ μ' ἔασεις ὠνὶ ζῶ τὸν τύφον, ἕτερός σοι
Ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.

Καὶ μοι δοκεῖ· κορωνὶς ἑτέρωσε εἰσίοντων τῶν ὑποκειμένων οἱ δὲ στίχοι ἀμβικοὶ ζυγὶ μέζονα καταληκτικοὶ λ· ὧν τελευτῶσι· ἰδοὺ ἰδού· μὴ γὰρ δ' οὐδὲν κωλύῃ· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς· Ἀγαθὸς πολίτης· ὁ ἀγαπητὸς πολίτης δηλονότι δοκεῖ μοι φησὶ λαβεῖν πρὸς τῆς οἰκείας· ἀλλ' ἐθέλοντος ἀνεπιτρεπτὶ χρόνῳ.

Γολλοῖς τοῦ βολεῖ· τοῖς δυνατοῖς τοῖς ἀθλητικοῖς· ὅτιος βελτίων τῶν ἄλλων τοῦ ὅλου πολεμίων.

Ἐσκορόδισας· ἀπὸ τοῦ κραυγάσας· ἢ ἐβοήμυξας· ἢ ἱλαύσεις πρὸς τὰς νίκας· ἢ ἀπὸ τοῦ σκόροδα πρίοντων. Ἐμοὶ τε μισεῖς ὡς οὐλιεῖτε ὦν μελήσῃ τῶν ἐμῶν χρημάτων· ἢ τὰ μίασμοί ἐστιν· τοιοῦτοι σιολιήσεις τὰς πυυτικείας. Ἐμὲ πανουργότερ. ἐὰν γὰρ ἀναβαίνῃ ὁ κλέων· ἱλιγγιᾷ· φόνον ὦν φέρῃ βουλόμενος· ὁ δακτύλιος δ' ὃν ἐφορᾷ φησὶ ἀρχὰς οὔτε σημεῖον.

Δημοῦ βοείου.

Δη. Δημοῦ βοείου θέρος ὀξωπῆ μύρου.
Αλ. Οὐ τοῦτο γάρ ἐστιν, ὃ τὸ θεῖον, ἀλλὰ πᾶν
Αλ. Λάρος κεχηνὼς ἐπὶ θύρας δημηγορῶν.
Δη. αἰβοῖ τάλας. Αλ. πόθεν. Δη. ἀπόφερ' ἐκπρὸ μοῦ
Οὗτον ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν κλεψύνιμον.
Παρ' ἐμοῦ δ' οὗτος τοῦτον ἔλαβεν, τεμιθύμοι.
Κλ. Μὴ δῆτα πρὸ τῶν γ' ὦ δέσποτ' ἀντιβολῶ σ' ἐγώ.
Πρὶν ἂν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
Αλ. Καὶ τῶν ἐμῶν γε. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πίθῃ.
Μολὸν γνοὺς δεῖσε. Αλ. κἄγε τουτωὶ

Δημοῦ βοείου· πρὸ γὰρ τὸν δῆμον ἐποίησε δημόξυστον· ἐπειδὴ τῷ θείῳ περιβάλλοντες τὸ λίπος, ὥσπερ ὠμὸν θέριον δέ, τὸ φλ συκῆς φύλλον· ὀλίγον οὖν δεῖ τοῦτο τὸ ὄμοιον λέγῃ δὲ ἃ ταῦτα· ἐπειδὴ ὡς ἀναίσθητον διαβάλλῃ τὸν δῆμον. Ἄλλως.

Φρύνου

λίπος βοείου· τοῦτο δὲ εἰς ἀναισθησίαν τοῦ δήμου· καὶ ἐν σφιγγὶν, ἴση βόδον δήμου· θέριον δὲ σκυδασμάτι μετὰ ἐ μεφάλου μυόμενον.

Φρύνου σκεύ

Θεῖον· χόρισον ἢ ὄρυζα ἔφετοι· ἢ σεμίδαλις ἀρμοῦντος· εἶτα ἀσυχεῖται τὸ ὕδωρ· καὶ φυράται τὸ ἐ μηδὸν μετὰ πελοῦ τυρᾶ· ὠὰ ὀλίγα· εἶτα περιλαμβάνεται φύλλοις συλλήνοις ὅλον· ἢ διάλαβε καὶ νάβῃ· ἢ κατὰ πύρῳ· ἢ λίπῳ· καὶ βέται εἰς ζωμὸν κρεῶν ἐ μηδόνων· ἄχρι τοῦ λαβεῖν ἱκανῶς ἔφησιν· εἶτα ἐπαίρεται ἐκ τοῦ ἄλλων διαμερεύεται καὶ εἰς λοπάδα νέαν χέοντος μέλιτος ἐμβαλλέται· ἐφ' ἑαυτοῦ δὲ φερόμενον δέ, ὅτε ἱκανῶς ἔχει καὶ ζωμὸν χύνεται, δέρεται τὰ ῥατὰ τοῦ μέλιτος διαχυθέντος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἕψου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄλλου· θείου δὲ καλεῖται, ἀπὸ τῶν φύλλων δὲ συκῆς ἃ οὕτω καλοῦνται. Ἄλλως· θεῖα τὰ φύλλα δὲ συκῆς· θεῖον δὲ σκυδασμάτι τὰ ῥ ἀθλιωτάτοις, ὃ περιλαμβάνῃ ὕδατος στέαρ καὶ ἐλαίου· καὶ σεμίδαλιν· γάλα· καὶ λειοψώδους ὠμὸν περὶ τὸ πύγνυσθαι μὴ οὕτως εἰς φύλλα συκῆς ἐμβαλλόμενον, ἡδύσον ἀπετελεῖ βρῶμα· οὕτω δ' ὑμῶν ἐλαλεῖτο δὲ ἃ ἄλλη τίς σκυδασία, θεῖον· ἐ μεφάλου μετὰ γάρου καὶ τυροῦ σκυδαζόμενος καὶ ἐλαιοδάμου· εἰ φύλλοις συλλήνοις καὶ ὀπώμου· ἐπεὶ ἐὰν φύλλων τὰ πεμαχθέντα βαλλόμενα βασὶ ζόντων περὶ δὲ θείου ἃ εἰ βατράχοις ἐρήκται εἰ τῷ, ἀλλ' ἀπολείσει μ' ἀνὴ μεφάλου θείου δύο. Λαρὸν κεχηνὼς· τὸν κλέωνα λέγῃ παρὰ τὸ ἀρπακτικόν· ἀπὸ γοῦν δέ, ὡς κλέπτην ὠνόμασε κλέωνα διαβαλῇ· καὶ ὁ λάρος γὰρ ζωοφάγον· τῷ δὲ πέτραν, ὅτι ἀπὸ ἔνημος ὁ ἐν τῇ πυνυκί. Κλεωνύμου· ὡς δεπανηρὸν ἃ εἰ ζωοφῇ ζῶντα κωμῳδεῖ καὶ διαβάλλει τὸν κλεώνυμον καὶ ἅρπαγα· ἐπὶ τῶν λάρος, ἐπὶ τοῦ μὲ τὸν κλεωνύμου.

λάρος

Γαρ' ἐμοῦ δὲ τοῦτον λαβών· δαλὸν ἄλλον δίδωσι· καὶ ἔστι περιττὸν γραφή. Μολὸν μ- Hero dotus νεσθαι φασί, μολὸν αὐτὸ τὸν τυφλόν· ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ οὕτως ἐπανορθοῦσι νύας εἶναι. Ἄλλως· πανοῦ· περὶ τὸ ἀμέλγοντι μὴ ζημιοῦσθαι. Ἄλλως· σύμμαχος· ἔοικε χρησμοῖς τοῖς ἐν· ἐν ταῖς τοῖς μορφοῖς, οὕτως ἔχει· ὅτῳ δοκεῖσθαι δεῖν μάλιστα τὴν πολῆ· ἐμοὶ μὲν ὦν τὸν μολὸν εἶναι οὐκ ἀπίκοας· ἐραστοδένης· μολὸν ἃ ἀμολὸν· ἡ μαῦρον· ἀμολοῦσι ἢ πᾶσι τοῦτο τοῖς φησὶ λέγεσθαι Scaliger, τοὺς ἀμέλγοντας τὰ ποιὰ· ἀσιόδος δέ, μᾶζα τὸ μολγὸν· οἱ δὲ αὐτὸ τὸ ἀκμαῖον· πᾶσι δὲ τοῖς κωμικοῖς, μόλυβδος ὁ μοχθηρὸς ὡς πᾶς γόης· οὕτω σωμάτων. Ἄλλως μελοποιικῶς μᾶλλον· οἱ δὲ, τὸν βραδύν· οἷον ἀμολγὸν ἃ πλεῖστ ἡμέρᾳ δημοσίων· μολγοὺς ταῦτ ἔλεγον, τοὺς ἅμα μέλγοντας καὶ πλεῖστα ποιοῦντας τὰ κοινά· Hesiodus

Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

ΚΛ. Ἀλλ' οἵδ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαις σὺ δεῖ
Χώρας ἁπάσης, ἐστεφανωμένον ῥόδοις.

ΑΛ. Οἱ δ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἁλουργίδα
Ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην, ἐφ' ἅρματος
Χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην, καὶ κύριον.

ΚΛ. Καὶ μὴν ἐνεγκ' αὐτοὺς ἰών, ἵν' οὑτοσὶ
Αὐτῶν ἀκούσῃ. ΑΛ. Πάνυ γε. ΔΗ. Καὶ σὺ δὴ φέρε.

ΚΛ. Ἰδού. ΑΛ. Ἰδού. ΔΗ. Νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

ΣΤΡΟΦΗ.

ΧΟ. Ἥδιστον φάος ἡμέρας
Ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ
Τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν,
Ἢν Κλέων ἀπόληται —
Καίτοι πρεσβυτέρων τινῶν
Οἵων ἀργαλεωτάτων,
Ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν
Ἤκουσ' ἀντιλεγόντων —

[illegible]

Ἄλλως.

Ὡς εἰ μὴ 'γένεθ' οὗτος ἐν
Τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἤ-
Στην σκεύη δύω χρησίμω,
Δοῖδυξ, οὐδὲ τορύνη —
Ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ-
Μάζω τῆς ὑομουσίας
Αὐτοῦ. Φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ
Παῖδες οἳ ξυνεφοίτων, —
Τὴν δωριστὶ μόνην ἂν ἁρ-
Μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,
Ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν.
Κᾆτα τὸν κιθαριστὴν —
Ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-
Ειν, ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
Οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
Ἢν μὴ δωροδοκιστί.

ΚΛ. Ἰδού, θέασαι, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΑΛ. Οἴμ' ὡς χεσείω, κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΔΗ. Ταυτὶ τί ἐστι; ΚΛ. Λόγια. ΔΗ. Πάντ'; ΚΛ. Ἐθαύμασας;
Καὶ νὴ Δί' ἔτι γ' ἔστι μοι κιβωτὸς πλέα.

Ἄλλως. [illegible]

Δοῖδυξ. παροιμία [illegible]

[illegible]

Ἰδοὺ θέασαι. [illegible]

[Handwritten marginalia:] i. cleon. quẽ uoracitatis accusat. ut paulo ante. char. ℘ tertia ab hac ἐσθίων ἀποπνιγείης. Sed uidendũ an potius sit ad fartore referendũ qui ut coquus utebatur his duobus instrumentis. [illegible]

Eupolis

Harmonie: Doria, Lydia, Phrygia, Boetia

Suspicor hunc versum per errore huc tralatum. nam paulo post cleo co[m]patur cam

ΑΛ. Ἐμοὶ δ' ὑπερῷον καὶ ξυνοικία δύω.
ΔΗ. Φέρ' ἴδω τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε.
ΚΛ. Οὑμοὶ μέν εἰσι Βάκιδος. ΔΗ. Ὁ δὲ σοὶ τίνος.
ΑΛ. Γλάνιδος ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.
ΔΗ. Εἰσὶ δὲ περὶ τοῦ. ΚΛ. Περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου.
Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
ΔΗ. Οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ. ΑΛ. Περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς.
Περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων νέων.
Περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς.
Περὶ σοῦ, περὶ ἐμοῦ, περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Τὸ πέος ἂν οὗτος δάκοι.
ΔΗ. Ἄγε νῦν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι.
Καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ 'κεῖνον ᾧπερ ἥδομαι.
Ὡς ἐν νεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.
ΚΛ. Ἄκουε δή νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ Ἐρεχθεΐδη λογίων ὁδόν, ἥν σοι Ἀπόλλων
Ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
Σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα.

Ὃς πρόσθεν σου δάκνων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγώς.
Σοὶ μισθὸν ποιεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ' ἀπολεῖται.
Πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακρώζουσι κολοιοί.
ΔΗ. Ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
Τί γάρ ἐστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί.
ΚΛ. Ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.
Σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.
ΑΛ. Οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κύων ὁδί,
Ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρέδαγε.
Ἐμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
ΔΗ. Λέγε νῦν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον.
Ἵνα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
ΑΛ. Φράζευ Ἐρεχθεΐδη κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν.
Ὃς κέρκῳ σαίνων ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν,
Ἐξέδεταί σου τοὔψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς.
Ἐσφοιτῶν δ' ἐς τοὐπτάνιον λήσεταί σε κυνηδόν,
Νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
ΔΗ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ πολύ γ' ἄμεινον ὦ Γλάνι.
ΚΛ. Ὦ τᾶν ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.
Ἔστι γυνή, τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις.
Ὃς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται.
Ὥς τε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς· ὃν σὺ φύλαξαι,
Τεῖχος ποιήσας ξύλινον, πύργους τε σιδηροῦς.

Theophrasto

πρὸ σοῦ ὑπὲρ σοῦ

ἀπύω

ἀνδραποδ.

Δη. Ταῦτ' οἶσθ' ὅ, τι λέγει; Ἀλ. μὰ τὸν ἀπόλλω οὐ μὲν δή.
Κλ. Ἔφρασεν ὁ θεὸς σοι σαφῶς σώζειν μ' ἐμέ.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ τοῦ λέοντος εἰμί σοι.
Δη. Καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις αὐτὸ λέων γεγενημένος;
Ἀλ. Ἔν σοι καινὰ διδάσκεσθε τῶν λοιπῶν ἑκών
Ὃ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
Ἐν ᾧ σεσώζῃ σὺ τε κἀκεῖνος ὁλοῷ
Δη. Ῥᾷς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός. Ἀλ. τουτονὶ
Δῆσάς σ' ἐκέλευε πεντετεύχῃ ξύλῳ.
Δη. Ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
Κλ. Μὴ πεῖθε· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
Ἀλλ' ἱερὰ καὶ φίλ' ἐμέμνησθ' ὄντως ἐν φρεσίν ὅσους
Ἦγαγε σωθήσας Λακεδαιμονίων κόραξ μύους.
Ἀλ. Τὸν γέροντ' ἐπαφλαγόνα δῆτ' ἐκινδύνευσε μὴ θυθεὶς.
Κεκροπίδη κακόβολε· τί τόδ' ἡμεῖ μέγα τὸ ὄρνεον.
Καὶ κεχηνὼς φέροι κἄχθος, ἐπεὶ κἀγὼ ἀνὴρ ἀναθεὶς

κλῆς ὀρθῶς ἐνόησας τὸν χρησμὸν θ' ὅτι τεῖχος πάσ-
ταῖς λέγειν ὅτι ὁ χρησμὸς
Τεῖχος τριτογενὲς ξύλινον
σῴζει σύριγγα πεζόν. Μοῦ
νον ἀπορθητον τελέμῳ σὺν
πελλάδι κούρην. Μὴ δὲ
σύῃ πασσυδίην μενέειν ἠὲ πε
ζὸν ἰόντα, Νῶϊν ἐπισφέ
ψασ'. ὅτι μάρτοι μάντις ἐ
σσι. Ὦ θεὶ σαλαμὶς ἀπο
λεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν
Ἤπου σκιδναμένης δημό
τερος ἢ σωτὴρ σός. Γύρ-
γινος σιδηροῦς. τὰ ὅπλα λέ
γει. Ταῦτα δ' οὕτω τελεσθέντα
ἰαμβοι τρίμετροι ἀκατάλη
κτοι δώδεκα. ἐφ' ὧν ὁ πό-
λεμος παράγραφος. Ἀντι
λεων. οὗτος πονηρὸς κωμῳ
δεῖται καὶ πολυπράγμων
προσῆκεν ἢ Λεόντων αὐτῶν τῶν λεόντος αὐτῷ εἶναι Φύλαξ. Σιδηροῦν τεῖχός ἐστι ξύλινον· αὐτὸ τὸ
ξύλον σιδηροῦν· οὕτως τὸ ἔξης. σώζειν δέ, Φυλάττειν· τελεῖσθαι δέ φησι τὰ λοιπὰ ὡς αὐτὸν δεσμοῦσαι
βαλόμενος. Πενταετεύριγγον· πενταετὲς ὄντι· σὺν οἷς τε πόδες ἐστὶ καὶ χεῖρες· ἢ ὁ βάλανος αὐτὸς
βάλλεται. Μὴ πείθου· οἱ ἔξης οὕτω· τοῖς ἱκτινικοῖς εἴδεσι ὅμοια ὄντα τὰ τῆς τελευταίας παραγραφος· κο
ρώνας δέ φησι γυνὸς ἐχεροῦς· ἑαυτὸν ἱέρακα· κορακῖνος δὲ εἶδος ἰχθύος· ἐπιπαίζει αὐτῷ ἐκ τοῦ κόρους·
Σωθήσας λακεδαιμονίων· πάλιν τὴν ἀναφορὰν ποιεῖται ἐπὶ τὴν πύλον καὶ τὴν σφακτηρίαν καὶ
τοὺς εἰς χαλαῶνος γυνὸς τ. οὓς ἔλαβε δημοσθένης ἐπὶ σικελίαν ἀπὸ πύλου. Ῥαρε
κινδύνευσε· πέρας γὰρ ὑπέθετο τοῖς ἀθηναίοις ὁ κλέων λιμοτροθῆσαι ἐν τῇ πύλῳ πολέμον
έως ἡμερῶν κ· καὶ θαυμάσαντες πέντε, ἔλιπον αὐτὸν μενεῖν· καὶ θουκυδίδης δέ φησιν, ὅτι τῇ
ἀπονοίᾳ τῆς ὑποχρέσεως, ἐθαύμαζον οἱ ἀθηναῖοι ἂν ἐγέλων. Κεκροπίδη· ἀπὸ κέκροπος τοῦ δι-
φυοῦς τὸ γένος κατέχων. Καὶ κεχηνὼς φέροι· ἱστορία τοῦτον τὸν τρόπον ἔχει· ὅτι δι' ἐφέρουτο πε
ὶ ἄστυ ἀρίστιον, ὅ, τε αἴας καὶ ὁ ὀδυσσεύς· ὡς φησιν ὁ τὴν μικρὰν ἰλιάδα ποιήσας· τὸν νέστο
ρα δὲ συμβλῦσαι τοῖς ἕλλησι, πέμψαι τινὰς ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τὸ τεῖχος τῶν τρώων, ὡς ἂν ἀκουσάντας πε
ὶ τῆς ἀνδρείας τῶν προειρημένων ἡρώων· τοὺς δὲ πεμφθέντας ἀκοῦσαι τῶν θεῶν διαφερομένων πρὸς
αὐτὰς. ὧν τὴν μὲν λέγειν, ὁ αἴας πολὺν ῥεπόντων δεῖν χρόνον ὀδυσσέως διερχομένην οὕτως. Αἴας μὲν
γὰρ αἴρει ἓξ Φέρει δὲ νιὸς τοῦ Ἥρω πολλήν, οὐ δεῖ θέλει δ' ὁ ὀδυσσεὺς τὴν ἑτέραν αὐτεισφέειν ἀθη
νᾶ προνοίᾳ. Πῶς ἐπεφώνησω· ὡς οὐ χ(ιλιοσμ)ίεσπες ψόφος, τοῦτο δὲ ἵνα δείξῃ ὡς δημοσθένης
τὸν κλέωνος τὸ καύχημα. Ἄλλως· Τοῦτο εἰς τὸν κύκλον ἀφέλκυσον· λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν
ζῳάδων κρίνεσθαι τὸν αἰσχρὸν καὶ τὸν ὠφέλιμον· λέγεται δέ, ὅτι οὐ τὸ τοῦ αἴαντος ἔργον αἰγὰ τὸ τοῦ ὀ
δυσσέως· ταῦτα ἠλέγχθη, διὰ τὴν ἐν πύλῳ· ἃ δημοσθένης μὲν προήνυσεν· οὗτος δὲ ἰδιοποιήσατο.

∴ 1. ere ebrietate se Πρὸ
se obtulit ei primo

Ἀλλ' ἀλλὰ μαχέσασθε τοῖς ἐμαχέσασθε.
Κλ. Ἀλλ' ἀλλὰ φράζω· πρὸ πύλης πύλ' ἤνεσεν ἐφράζεν.
Ἔστι πύλ' πρὸ πύλοιο· Δη. τί φῂς λέγεις πρὸ πύλοιο
Ἀλ. Τὰς πυέλους φησὶ καταλιπεῖν βαλανείῳ.
Δη. Ἐγὼ δ' ἀλουτὸς τὴν μέρμηγ' ὑφήσομαι.
Ἀλ. Ἀὐτὸς δ' ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφῆρπασεν.
Ἀλλ' οὗτοί γ' ὀρθῶς εἰσὶ τοῦ ναυτικοῦ.
Ὁ χρησμός· ὥστε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
Δη. Γρόσεχε σὺ δ' ἂν γίγνωσκε, τοῖς ναύταις σίμα.
Ὅπως ὁμιλῶ, πρῶτα μὲν ἀπροβλήσεται
Ἀλ. Ἀϊγείδη· φράσαι κωμαλωιδεῖν ἕκα μήσει δὲ λωίδη γλακ
Λαίθαργον· ταχὺ πως· δολίαν κορδοπάτην λυτέον.
Οἰσθ' ὅτι τρίτη τύλη· Δη. φίλος γάστ' ἡ κωμαλωιδεῖν ἐμοί—
Ἀλ. Οὐ τοῦτό φησιν· ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε.
Αἰτεῖ τὸν χοᾶ· ἀργύριον λόγου ἕστω σοί·
Τοὺς τε πανδοκεῖς μὴ διδόναι σὸλοξίας.
Δη. Πῶς δῆτα γένηται ὅστις κωμαλωιδήσει; Ἀλ. ὅστις.
Ὅτις τριήρης ὅστις χωκύων, ταχύ
Δη. Ἐγὼ οὖν ἀλωπεξίς προσετέθη πρὸς τὸ κωί·
Ἀλ. Ἀλωπεκίοισι, τοὺς γραπτώτας ἤκασεν·
Ὅτι μὴ βόζυς τρώτοισιν ἐν τοῖς χωρίοις.
Δη. Εἶεν· ῥύριον ὁμιλῶ τῆς ἀλωπεκίοισι πρό.

Γρὸ πύλας πύλον· πρὸς τὴν
καταλῆξιν ἐποίησεν ὅτι
ἀεὶ προσιόρησε δεῖ πρὸ πύ
λου λέγων. Ἔστι πύλος·
τοῦτο χρησμός· ἔστι πύλος
πρὸ πύλοιο· πύλος γὰρ μόνη
δεῖ ἡ ἄλλη. Τὰς πυέλους·
τὰς ἐμβάσεις· πύελος γὰρ
ὄρυγμα· ἐμβατή· ἔνθα ἀπο
λούονται· αὐτὶ τοῦ τὴν ἐν
πύλῳ πρᾶξιν δημοθένους·
Ὁμιλῶ· ἀποδοθήσεται ὡς
τοῦ κλέωνος ἀποτερουμένου.
ἐν ἐκθέσει δ' ἰαμβοι ἓξ· ἐπὶ
τοῦ τέλει παράγραφος·
ἐποίησε δὲ τὴν ὁμοματοδιὰ
τὸ συνεχῶς δῆλον πόλεως με
μνῆσθαι τὸν κλέωνα.
Αἰγείδη φράσαι· ἐν ἐκθέσει· ὠ
μοὶ τρεῖς ἐστὶ τέλει παρά
γραφος· ἀπὸ δὲ τῆς ζώων
διαβάλλει τὸν κλέωνα.
ὡς ἀναίδη καὶ πανοῦργον.
Μήσει δολώσει· μήσει δόλῳ ὑπέλ
θῃ. Λαίθαργον· λάθαργοι
λεγονται, οἱ λά-
θρα προσιοῦσαι ἢ δάκνου
σαι· πολύσβριν δέ, ὅτι πολύ
πειροι εἰς ἀλωπεκες· καὶ
παροιμία· πολλοὶ δ' ἀλώπηκ-
ες ἀλλ' ἓν χόνος· ἐν μέγα πῆρος ἢ ἀλώπηξ παρὰ τὴν περὶ συμβρίαν· ὡς ἐδόκει, ἐσθίειν τὴν ὑπὸ πύλη, ὑψοῦ· Φιλό
στρατος. λυμαλώπηξ· ὅτως ἐκαλεῖτο ὁ Φιλόστρατος. λέγει δὲ αὐτὸν τὴν πρωτοβόσκον ἢ λαμπωσίαν.
Οὐ τοῦτο φησιν· οἱ ἔξης οὕτω· τοῖς ἰαμβικοῖς εἴδεσι τρίμετροι ἀκατάληκτοι ὀκτώ· ἓξης δὲ κῶλον ἰαμ
βικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. λέγεται γὰρ ὅλου τοῦδε πρὸς τὴν συζυγίαν· ἓξης αὖ
τοῖς ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι δύο, ἐπὶ τῆς τέλει παράγραφος. Ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε·
τὰς εἰς πεμπόμενας, ἀπὸ τῶν νήσων ἀναπαύεσθαι τὸ φόρτο· οἱ δὲ ἐκ πεμπόμενοι πλαίειν δεῖν).
Ταχείας ἀργυρολόγους· πολεμίας· τὰς συλλεγούσας ἀργύριον· καὶ λήμματα αὐτῷ ποιήσας· ἐλέ
γοντο δέ, παράλοι καὶ σαλαμίνιαι. Ἀλωπεκίοισιν· ὁμοίως δέ φησιν ἀλώπηξιν αὐτούς· τοῦτο
δέ φησι, πεῖσον πορεύσειν τοὺς ἀναύτας βορμῶσιν· ἔπειτα ἐπειδὴν παρίωσιν ἀμπείλους.
παρεῖσι τοὺς βότρυας διαρπάζομεν.

χωρίοις. uel in cis uel prædijs

λάθαργοι

πολλοὶ δ' ἀλώπηκες ἀλλ' ἓν μέγα

πῆρος ἢ ἀλώπηξ

Φιλόστρατος

Phlostratus

Τούτοις ὁμιλοῦσ. αἰνίττεται δι' ἀλλήλων περὶ τῶν θεωρικῶν χρημάτων, ὅτι χρὴ μᾶλλον τοῖς στρατευομένοις αὐτὰ δίδοσθαι. Καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν. εἰωθασιν εἰς τὸν πόλεμον ἐξιόντες οἱ στρατιῶται λαμβάνειν τροφὴν ἡμερῶν τριῶν.

Ἀλλ' ἔτι. σὺ εἰωθυῖα εἶ καὶ ἐκ παιδὸς ἐν τῷ τέλει πᾶσι γράφος κορωνίς ἐστι.

Κυλλήνην μισεῖ κυλλήνη πόλις. ἡ τῆς ἁρμαδοῦ δίοπος ἐν Κρήτῃ ἐκαλεῖτο ὡς Ἐφορός φησιν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ Διὸς ὃν ἐκάλουν Κυλλᾶνα ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ ἐν τῷ τέλει πᾶσι γράφος κορωνίς ἐστι.

Ἀλ. Ἐγὼ πρεσβεύω καὶ γὰρ ἡμέρᾳ τρίῳ >
Ἀλλ' ἔτι τόνδε πάκτον οὐκ εἰ πίσει ἐξαλείψεις.
Χρησμὸν λέκτο δησ. κυλλήνην μήσε δολώσῃ
Δη. Ποίαν κυλλήνην; Ἀλ. τὴν γοῦν χεὶρ ἐπρίσε
Κυλλήνην. ὀρθῶς ὄνομ' ἔθηκε· ἔμβαλε κυλλήν.
Κλ. Οὐκ ὀρθῶς φράζεις. πρὸς κυλλήνην γὰρ ὀφοῖβος
Ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς, νίξατο τὴν δυοπέθους
Ἀλλὰ γάρ ἐστιν μοι χρησμὸς περὶ σοῦ πάλαι γεγραμμένος
Ἀϊετὸς ὡς γίνει· καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
Ἀλ. Καὶ γὰρ ἐμοὶ καὶ γῆς, ἣν φλέγουσ' ἐρυθρᾶς τε θαλάσσης
Χὤττι γένοι' ἑκατέροις δικάσεις, λείχων ἐπίπασα.
Κλ. Ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ καί μοι δοκεῖ θεὸς αὐτὴ,
Τὸ δίκαιον καταχέαι ταινίᾳ πλουτίδα.

Κυλλήνην. ὅτι τὸ κατὰ χεῖρα, ὃ πάντως ἐπὶ ὑγροῦ· ἀλλὰ μὴ τὴν ἀμβροσίαν ἐπιφέρει ὁ δὲ ξηροῦ. ἀρύτταινα δὲ χαλκοῦν σκεῦος. ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς λύχνους. Γλαυκίνειαν. ἴσως αἰνίττεται τοὺς δοθέντας μυσὶ ἔλφα ἀρχαῖα τῷ μὴ κρότωνα, τῷ ἢ συρακόσας κτίζειν μέλλοντι Φήμην ἀγαθὴν λαβεῖν εἰπόμενοις, ὅτως ἐχούσας χρησμὸς χώρας ἃ πλεῖοι λιπτο ραλαὸν ἔχοντες ἥλθε τέρασμοι φοῖβον τινα τεῦαν ἱκνεῖθ. αἰγάτι δὴ φράζεθ' ἁβρὰν πέτρον λιπόντες ἔλοιθε. πλῆθον ἐλπίδαν ἢ τερπνοτάτην ὑπέρβιον οὖμ μυσικέλλος ὑγιείαν ἐλπίδα ἀρχὰς πλῆθον ἑλομένοις. ὅθεν φασὶ κροτωνιάτας μὴ ὑγιαίνοντες οἱ πόλις αὐτῶν, ἀθλιῶν πολλῶν ἁλισθέντων μήτηρ ἐγένετο. ἁ γὰρ πόντων δὲ ὑστέρους ὁ τεωγράφος φησὶν ἐντεῦθεν ἐλθεῖν ὡς τὴν κροτωνιάτων δύρωσων ὄντων. ἡ συρακόσιον πόλις πάμπολύσιος ἐγένετο, ὧν ἃ σικελιάτης πάνυ πολλὴ παροιμία ἐστί. ὧν ἂν ἑκατέρᾳ τοῖς συγχεησθαι θέσι τὴν οἰκιστῶν, εἰς δὲ δημοκρατίαν ὧν ἐμελλον οἰκιεῖν πόλεων ἀπεχθῆναι δοξεν, ἀμφω δὴ ταῦτα τῷ θεὸν ὁ ἄλλαν τε πόλις οὐκ ἐβεβαίωσε τὴν δήμῳ τῶν ἀθηναίων, χαίρειν μένην, τὸν ἀρχὴν πλῆθον ἡ τῷ μυσικέλλᾳ ὑπέιαν εἰς σῴωσαγωγὴν καὶ πλουθυπειασωθεμένων.

πλακτοὶ ἐστὲ πάντων ἀλμυρᾶς ἡ ἐκ τοῦ πόντου ἀναγκάζοντες πίνειν πολλά.

Ἀλ. Νὴ δία καὶ γὰρ ἐγὼ καί μοι δοκεῖ ἠθεὸς αὐτὴ
Ἐκ τοῦ λεώσε ἐλθεῖν καὶ λαμπρὸς αὐτὴ ἔοικα θήσειν.
Ἐπὶ τὰ κατάσεσ' ἐμβολὴν ἡ λέκεφαλῆς ἀρυβάλλω,
Ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ· κἢ γοῦν τὸ ὀσκοροδάλμι
Δη. Ἰοὺ ἰού· δικῆ ἀρ' εἶ δεὶς τὸ γλάνιδος σοφώτερος.
Καὶ μὴν ἐμαυτὸν ἐπιτρέψω σοι τοῦτο μόνῳ,
Γέροντα ταγωγεῖν, κἀναπαισθήμ' αὖ πάλιν.
Κλ. Μὴ πρὸ γε πρὶν ἂν ἀκούσω πρῶτον ἀμφοῖν ὡς ἐγὼ
Κελεύσω πορεύσοι καὶ βίον καθῆ μέραν.
Δη. Ὀκνῶ μὲν ἔχομαι κελεύσῃ ἀκούων πολλάκις
Ἐξαπατηθῆναι· ὑπὸ σοῦ θουφάνους.
Κλ. Ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδησοι πορεύσω σκευασόμενα.
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ μαζίσκασ' ἐδάμεμαγμένους
Καὶ τοῦ ψομ' ὀπτοῦ· μηδὲν ἀλλ' ἐμὲ μὴ ἀδίκει.
Δη. Ἀρ' οὐσα τε μὴ νῷ ὅτι περ ποιήσετ' ὡς ἐγὼ
Ὁπότερος ἂν σφῶιν δῶ μεμαλλον ἂν πριῆν.
Τούτῳ παραδώσω φίλ πνυκὸς τὸς ἡνίας.
Ἀλ. Τρέχοιμ' ἂν ἤδη πρότερος. Κλ. οὐδαμῶς ἐγώ

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὦ δῆμε καλῶν ἔχεις Ἀρχὴν, ὅτε πάντες ἀν-

Ἐκ πόλεως ἐλθεῖν· ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. πλαυξ δὲ ἱερὸν ὄρνεον ἀθηνᾶς. ἐπισχωρίζουσι δὲ λαυρεώτικαὶ ἀπὸ τῶν γινομένων χρυσᾶ μέταλλα. παύτης ἡπίσησις νίκης σύμβολον ἐλοήζετο. ὅθεν καὶ παροιμία γλαῦκας ἐς ἀθήνας γλαῦκες λαυρεωτικαὶ καὶ γλαυξ ἅπαντα. ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ἀπικῶς χρυσῷ νομίσματι. Ἀρυβαλῶ. βλεκτέον βαλλαντίον. ὅπερ ἐλκόμενον κλείεται καὶ ἀνοίγεται, πέρας τὸ ἀρύειν καὶ βάλλειν. χείλος δὲ λέγεται οὐ μόνον τὸ ὑγρὰ ἀλλὰ καὶ στερεὰ ὃ καὶ νῦν ὦν ἀμβροσίας ἔταξεν.

Ἰοὺ ἰού. ἐκθεσις τῆς κορωνίδος ἐκ τοῦ χωρίου ἀμβικῶν. ὧν πρὸ τοῦ τὸ πέρον καὶ ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον οἱ δὲ εἰσι τρίμετροι. ιθ'. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

Γεροντα γωγεῖν. ἐπαίζει πρὸς τὸ παιδαγωγεῖν. τοῦτο δὲ λέγει ὁ δῆμος, ὡς τοῦ κλέωνος κατεγνωσμένου. ὅλον δὲ τὸ ἰαμβικὸν παρώδησεν ἀπὸ τοῦ κλέωνος σοφοκλέους. ὃ δὴ καὶ ἐν νεφέλαις παρέθηκεν ὡς δὲ σύδας φησὶ διὰ γέροντες. Καὶ θουφάνους. ὡς πολλαχοῦ φησὶ δεῖ τοῦτον τὸν ἀπὸ τῶν κλέωνα. ἢ τὴν κλέωνι συνοῦσαν διὰ πολλὰ εἶναι. ἦν δὲ ὑποχαμαιλέοντος διαμεμεμηνέναι δὲ περφυμάνας. Καὶ τοῦ φον ὀπτόν. καὶ τὸ ὄφον. ἐπάλοιο δὲ τὸ ἐχθύδιον. τὸ δὲ ἑξῆς μόρον τὴν ἐδωδὴν σχολάζει. τοιαύτην δὲ ἐφόσουν ἀφθονίαν παρέχω. Ἀνύσαντε νῦν. ἔργῳ πληρώσατε καὶ μὴ λόγοις μόνοις ἐπαγγέλεσθε. Τὰς ἡνίας. τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων· ἐστὶ δὲ ἡνίοις ἡνιοχοῦντι οἱ ἵπποι. ἃ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων. Τρέχοιμ' ἂν ἤδη. ἐμνήσθη ἀπὸ τοῦ τοὺς ἡνίας τὸ τρέχοιμ' ἐπήγαγε. διαβάλλει δὲ πάλιν τοὺς ἀθηναίους ὡς ἡττονας ἡ ἔρδους. Ὦ δῆμε. διαλλὴν καὶ εἴδησις καὶ μέλος μορυσροφιλίου ἀμοιβαῖον πολιοδῶν τεσσάρων, ἀναλλὰξ τοῦ χοροῦ ἐνεκθέσει. δεκάκωλοι δ' εἰσὶ αἱ περίοδοι. ἀνισικὸν δέ, ἀπὸ μείζονος τὸ μέτρον. ὧν τὰ μὲν, ὅσιν ἐφθημιμερῆ. δύο δὲ ἡμιόλια τὸ τέταρτον καὶ τὸ δέκατον. δύρατοι δὲ κατὰ τὴν πρώτην χώραν καὶ πλείων αὐτῶν ἰωνικῶν. σπένδεται καὶ δὶ τροχαίος ἐφ' ἑκάστῃ περιόδῳ παραγραφός. ἐπὶ τῇ πέλει τῆς τετάρτης παράγραφος καὶ κορωνίς.

Nocturna mi
sacra
Laureū l
athenis
metalla
fiunt
Paroemi
γλαῦκας ἐς
νας
γλαῦκες λε
ωτικαὶ
γλαυξ ἱπτα
ἀρυβάλλ
χεῖλος οὐ μ
λέγεται τὰ
γρὰ ἀλλὰ
στερεά.
βουλαγωγεῖν
Thuphones
ὄφον ἰχθυ

Νῶϊν ἐκείνοις τοῖς κόμοις. οἷον
ἐντὸς ἐμὲ φαλῶ ὑμῶν. ὅτι
ἐκόμων οἱ ἱππεῖς. ἐμὲ φα
λοῦσιν οὐκ ἔστιν ὑμῖν. οὐδὲ ἐστὲ
φρενήρεις. Τῶν δ' ἡλιθίων
ζῶ. ἀνάξιόν τῶν. πρὸς πεῖσμα
ηλίθιον εἶναι, ἀνάξιόν τι ἡ οἱ
λίθοι, ἃ αὐτὶ τοῦ ἀνόητα λέγω.
Βρύλλων. ἐξαπατῶν μὴ ὑποπί
νων ἢ μεθυών. σύμμαχος ὢ
ὑπηρετῶν ἐκ μιμήσεως φθο
γῶ πάσων φωνῶν.
Προστίθω. τῷ προϊστάμενος οὐ γὰρ
δήμος. τουτέστιν. ὁ
τῶν ἡνιόχων δοκῶ καὶ με
γας εἶναι. Ἄρασ' ἐπὶ τὸ πα
ξα ἰματεβάλον. ἐκ μεγά
λου καὶ λαμπροῦ τὸ πεί
νον ἐποίησα. τουτέστιν ἐά
σας πλουτῆσαι ὕστερον πέ
νητα ἐποίησα.
Εἰσὶ πυκνότης σώζει. σωτήρια.
Φρόνησις. εἰ σωτηρίως καὶ
περὶ πάντας οὕτω φρο
νοίης. Ὡς περ δημοσίους.
λέγει βοῦς ἢ πῶρος. ἢ ἄλ
λο τι τοιοῦτον θῦμα. δημο
σίους δὲ τοὺς λεγομένους φθμαλεῖς. οἵπερ καθαίρουσι τὰς πόλεις, περὶ αὐτῶν φόνῳ. ἢ τοὺς δημοσίᾳ
ὑπὸ τῆ πόλεως τρεφομένους. ἐξ ἱερῶν γὰρ τιμᾶσ' ἀθηναῖοι λίαν ἀγνῶς καὶ ἀχρήστους. καὶ ἐν καιρῷ συμφορᾶς τινος ἐπελθούσης τῇ πόλει, λοιμοῦ λέγω ἢ τοιούτου τινός, ἔθυον τούτους ὑπὲρ τῆ πα
θαρθῆναι τοῦ μιάσματος οὓς ἐκεῖνο ἐκάλουν καθάρματα. καὶ ἐν βαράθροις οὐδὲ φθμακοῖσιν
ἐκ ῥᾳδίως ἐχρήσαντ' ἄν. Ὅταν μὴ σιτύχω. προσωπικῶς ὅταν μὴ σιτύχω πόρος χρημάτων ἢ
Ὅσ' ἄν ἢ πλούσ. πλείστος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χοίρων. ἐπιδειπνεῖς ἢ δημοῦς αὐτῷ τὰς οὐσίας. πα
ρέλκεσθαι δὲ ἢ ἐπὶ τὰ πρὸς τὸ εἶλος. κάλλιον δὲ ἐπὶ τοῦ θῦσαι δειπνεῖς. Περιέχομαι. ἐνεδρεύω. ὄζα
πατῶν. ἢ σοφίζομαι. ἢ ὑπέρχομαι. Οὐδὲ δίκαιων ὁρᾶν. δὲ πρόσωπον οὐμοῦσ ἐδέναι ἃ περ ἠδίκουν.
Ἀπ' αὐ κεκλοφῶσιμον. ὅσα αὖ κεκλοφῶτες ὦσι. Κημόν. κημὸς ὁ ἐπάδος τῷ δικασταῖς ἐνθαῖε
βαλλ' τὰς ψήφους. Ἄλλως. κημὸν ὁ ὠνίτης καὶ σὺ τὰ καδίσκεις ὃν τὰς ψήφους καθιεσαν τοῖς δικασταῖς.
κρατῖνος ἢ αὐτὸν ἐν νόμοις, χίνιον ἡμῶν λαλεῖ. τοιᾶτος δ' ἐστὶν τὸ ἢ ὦ πρόμοις χώρη. ὡς σοφο
κλῆς σὺν αἰχῶ. ὕστερον ἢ ἀμφότεροι δύο ἵσαντο ἐν τοῖς δικασταῖς ὁμῶν χαλκοῦς ὁ ἢ ξύλινος. ἢ ὁ
μὴ ἰνέρυσε

Θρωπιδεδίκασί σῶς. Γερανδρα τύραννον.
Ἀλλ' οὖ παράγωγος εἶ Θωπευόμυός τι χαί
ρῃς. καὶ ξαπατῶν μυός. Γρόστιχον λέγουσι τὰ εἰ
Κέχηνας. οὐδὲν δέσου Γαρῶν ἀπροσημείωτον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΤ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Δη. Νοῦσ οὐκένει τοῖς κόμοισιν ὑμῶν, ὅτι μὴ φρονεῖν
Νομίζετε ὧδ' ἐκὼν Τῶν τῆ λιθιάζω.
Αὐρίστε γὰρ ἥδομαι- Βρύλλων, τὰ καθ' ἡμέραν. Symmachus
Κλέπτουσα τὰ βόλομαι Τρέφειν ἕνα προσάτην.
Τοῦτον δ' ὅταν ἢ πλέως, Ἄρασ' ἐπὶ τὰ ταξα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὕτω μὴν αὖθ' ὑπῆς Εἴσοι πυκνότησ' ὦνε. Phaedo
Στῆν ζῷ ζόπτω ὡς λέγῃς Τότω πόνυ πολλή.
Εἰ τοὺς δ' ἐπὶ τηδε ὡς Πρὸ δημοσίους ζέφῃς.
Ἐν τῇ πυκνί. καθ' ὅταν Μήσοι τύχη ὄψον ὄν.
Τούτων ὅς αὖ ἢ πλοχής, Θύσασ. ἐπιδείπνεις.

ΣΥΣΤΗΜΑ ἜΤΕΡΟΝ

Δη. Σκέψασθε δὲ μεθ' ὑμῶν Αὐτοὺς πλεύρχομαι.
Τοὺς οἰομένους φρονεῖν Καὶ μὲξαπατυλλῶ.
Τηρῶ γὰρ ἑκάστου Τὸ. οὐδὲ δικῶν ὁρᾶν.
Κλέπτοντας. ἐπεστάμαν Καίζω πάλιν ὀξέως.
Ὅσα ἂν ἐκεκλόφωσίμ. Κημὸν καταμηλῶν.

Ἵππεῖς.

Κλ. Ἆ παῖες μακαρίαν ἐκποδὼν Ἀλ. σὺ τῶ φθόρε
Κλ. Ὦ δῆμε μεγὼ, μυρί' ἂν ἐκ σὺ ἀσμένος
Τρί' ἂν λαι κάθημαι βουλόμυος ἐξευρεῖν. Aristoteles
Ἀλ. Ἐγὼ δὲ, δεκάπαλαίστε. καὶ δωδεκάπαλας.
Καὶ χιλιόπαλαι. καὶ πρόπαλαι. πάλαι. πάλαι.
Δη. Ἐγὼ δὲ προσδοκῶ γε. ξυμφερεόπαλαι.
Epaphro Βδελύττομαι σφῶ. νὴ πρόπαλαι. πάλαι. πάλαι
dius Ἀλ. Οἰ σθ' ὧδ' ὅσον; Δη. εἰ γέμη φράσει σ' εἰ σοῦ
Ἀλ. Ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τι καὶ ῥυτορεύειν.

μῶ, λύειν ὦ, ἐὰν ἄκυρος
ἔχειν ἢ νὴ ὁ χαλκᾶς ὡς φησιν
ἀεισοπλυς θ' ἐρρίνημμυον
ὦθισμα, εἰσ' ἀπ' μέρ. τῆ
φῆφον καθιεσθαι πρόσωπο
το οὖν ὁ κημός. αὐτὰ δὲ φῆ
φων τοῖσ χειρίνεις οἷσ δικα
στεῖ χρῶντο. αὖ τῶν ἢ ὁ χαλ
κῆσ εἰσιν ὡς φησιν ἐποφρό
σθ πσ ἐν τῶσ λέξεσιν. καὶ
ὁ χαλκῆσ ἴσωσ δὲ πρὸ τοῦ μὴ
οὕτως ἐκαλεῖτο κημός, ἐπει
δὴ μῦς φίλος, ὡς ξενοφῶν φ
λέγει ὁ κῆμος. ἐν τοῖσ ἱππικῆς. τὸ λέγεται ἐκ χοινίων γὰρ ὁμοίων ὁμοίου ἡμῶν, ᾧ τὰσ πορφύρασ λαμβάνουσιν,
εἰσ ὃ αἱ πορφύραι τὰ κογχύλια εἰσέρχονται. ἐν αὐτοῖσ δὲ τοῦτο ἔστ' ἢ τὸ δέλεαρ ὡς φησὶ μῆρω
δραν. πρὸς τὸ μυοῦσθαι τὰ ἐκ πηλίου σφόδρα εἰλούσ. καὶ μοῖσι τοῖσ κατὰσ πορφύρασ φθείρ γάρ.
εἰ χύλοσ ἐν λυκάργυρι ἀλλ' ἀργικῶσ γοῦσ δεσμοῦσ κημοῦσ ἐρικεδᾶ γοῦν. καὶ τοῦσ δεκημόσ
σόματοσ. Ἄλλωσ. Φαῦνος, κημὸσ ὁ χάλκος. ὁ πρὸσ τὸ μῦθ τοῖσ ἱππεῦσι. καὶ κημὸσ τὸ συγκλεῖ
στρον. καὶ οἱ ἰατροὶ κημῶσαι λέγουσι τὸν ὀφθαλμόν. Ἄλλωσ. κημὸσ ἐκαλεῖτο τὸ πλέγμα
τὸ ὠνίτης μῦον ζῷ κωδῶν. ὃ οὗτοι δικασταὶ ἐπαστικαθίεσαν τὰσ ψήφουσ. Ἄλλωσ. κημῶ. πλέγμα μορφὴ
δεσ. ὃ ἐς καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰσ τὸν κάδον. νῦ ἀλλαχοῦ. καὶ ποτὲ μὲν ὦ τοῖσ κημοῖσ. ἢ
τὸ τοῖσ ἱππεῦσι ὠνίτης μῦον. ἐστὶ γὰρ ἐκεῖνον πρὸσ ὁ μημα. καὶ αἰσχυλικὸν Φορβαί. καὶ κεῖ κουτὶ
βλέπω. ἢ πάλαι τὶς, ὦ ὅστε ὁρᾶν ὁρτὶ πρὸ αὐρᾶζ. καὶ μηχαρμιόρτι πυρφόρον μηχάνημα. Καταμηλῶν
καταμηλοῦν βλέπ, τὸ τιμῶ μηλῶν καθιεσθαι, ὑπὸ τοῦ ἀτρουεῖσ τὸν λαιμόν, ὡσ ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντ
τὸ ἀλ' οὖν βούλεται, ὅτι μάτ φησὶ ζόμυος αὐτῷ ὁ δικαζων, ἀναγκαζω ἐμεῖν τοὺσ κλοπέσ. κα
τὰ δικαζων καὶ ἀξιοσρακιζων. ἀπὸ μεταφορᾶσ τῶν ἀτρῶν τῶν δοκιμαζόντων ἀπὸ μηλώσ.
Ἀ πεῖσ μακρίαν. μορωνὶσ αὖθισ ἑτέραν εἰσίοντων τῶν ὑπολειπτ. οἱ δὲ σίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι κατα
τελῆ τοι ρισ. πολλῶ τοῦ πὶ ἰαμβικοῦ μονομέτρου βραχυκαταλήκτου. ὧν ὁ τελευταῖοσ ἰδεῖν
ἀμείνω τῆ κεχιλιαίων πολ. ὧν τῶν τελφκορωνὶσ. γράφεται δὲ ἐρρέθησ μαλακίαν καὶ δίφημι
σμον αὐτὶ τοῦ εἰσ ὄλεθρον. ἐπεὶ δ' οἱ πεινῶντεσ μακαρῖται λέγ). Ἄλλωσ. μακρία ἡραίλεσθυ
γάτησ. ἰῶ ἀθηναῖοι ὑπὸ αὐτῷ ἀποθανοῦσαν τελευτελῶσ εἶδαν. Ἄλλωσ. πᾶσ μισῶσ. βάλλεισ μα
καρίαν. οἱ μὲν κατ' δύφημισμὸν ἐδέξαντο λέγειν. αὐτὶ τοῦ βάλλεισ δεῖλαιότητα. μακαρίαν γὰρ
ἐν ἅδου χωρίον δυνατοῦσιν. οἱ δὲ τῶ μακρίαν θυγατέρα φασὶ τὸ ἡρακλέουσ. ἣν ἐκ τῶν τιμῶν τὰσ
ἀθήνασ δύρυσθέωσ στρατείαν ὑπ' ἀθηναίων μὴ ἐκδιδόντων αὐτῷ τοὺσ ἡρακλείδασ πρὸ' ὃν τοῦτο ἐ
λέξθωμεν ἵνα τὸ φυγόντασ, χρημοῦσθέντοσ τοὺσ ἀθηναίουσ νικῆσειν, ἔπεσ τὸ ἡρακλεῖδῶν πρὸσ
θανάτον ἐκοῦσιον ἐκ δῶσ εαυτὸν, ἵνα τέσφαξεν ἑαυτῷ ὡσ ἂν ἡρακλείδασ δύνηται ὠφελῆσ. ἢσ ἂν τὰ φορ
μοῦσι. σ τεφανοῦσι τιμῶντεσ οἱ ἀθηναῖοι ὡσ τὰ ἀργεῖα γῆ ἢ ἠθέμ των, ἐπέλεγον βάλλεισ μακρίαν. τὸ
μὲν πρῶτον ὠνίτ ἵνα πάρεστ ἀποθνόντων ἑαυτοὺσ εἰσ θάνατον ἢ ἠθοιμία ἐλέγχ. ὕστερ ἢ ὠνίτ πάσησ ἀ
φοσιοῦσθαι, τὸ φορεῖ, ὅλεθρε φθορο πσί. Οἱ δ' οὖν ὁρᾶσιν ἀπ' ἰκ αὐτὶ τοῦ βλάπτουσι. Ἀ πὸ βαλβίδων. με
τωνίκων, ἀπὸ τῶ πὶ ἀρόμασ ἀμιλλωμένων τὰ γῶσι. βαλβὶσ ἡκαλεῖτο τὸ ἐντῆ ἀρχῆ. τοῦ δρό
μου κεῖμενον ἐγκαρσίωσ ξύλον. ὃ ἀφετηρίαν καλοῦσιν. ὅπερ μετὰ τὸ ἐκ μαθεῖν τοὺσ δρομεῖσ
ἐσ τὸ βραμεῖν, ἀφαιροῦμυοι ἀφίεσαν τρέχειν. Φ

∴ 1. fi ego nescia tu dices

χαιρίνας

Φιμὸς ἡμῶ

ὀχάβος κημῶσαι

φορβαὶ ἡβαμπα

μήλη

βάρε ἐς μ

φθόρε

βαλβὶσ

ἐμφορεῖσ

ἀφετηρί

Ἀλ. ἵνα σου πρότερος ἐγὼ 'ξίσω. Δη. δρᾶτον ταῦτα χή.
Ἄπιτον. Αλ. ἰδού. Δη. θέοιτ' ἄν. Κλ. ὑφθεῖν οὐκ ἐῶ.
Δη. ἀλλ' ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
ὑπὸ τῶν ἐραστῶν, ἢ 'γὼ θρύπτομαι.
Κλ. ὁρᾷς, ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.
Αλ. ἀλλ' οὐ τράπεζαν. Αλ. ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
Κλ. ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.
Αλ. ἐγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τἠλεφαντίνῃ.
Δη. ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.
Κλ. ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν.
ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.
Αλ. ὦ Δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεὸς ἐπισκοπεῖ.
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
Δη. οἴει γὰρ οἰκεῖσθαι ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν.
Κλ. τουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ Φοβεσιστράτη.
Αλ. ἡ δ' ὀβριμοπάτρα γ' ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.
Δη. καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
Κλ. ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλατῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
Αλ. λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν. Δη. καὶ τί τούτοις χρήσομαι;
Τοῖς ἐντέροις. Αλ. ἐπίτηδες αὔθ' ἔπεμψέ σοι.

Ἄλλως. ἡ ὑπὸ τὴν ὕσπληγγα γινομένη γραμμὴ διὰ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τοὺς δρομέας, βαλβὶς καλεῖται. ἀπὸ τοῦ ἐσβάλλεσθαι βάδην. πρὸ ὀλίγου γὰρ εἰσέρχονται βάδην, εἶτα τοῦ δρόμου ἄρχονται. ἢ ἀπὸ τοῦ ἅλλεσθαι. ἀλμὶς, ἀλβίς. ὑπερβιβασμῷ βαλβίς. ἢ ἀπὸ τοῦ βαίνω. Ὑπὸ τῶν ἐρασ. ὑπερέχων ὑπὸ τῆς ἐλπίδος. καὶ ἐμπεποδωρίσθαι. Ἐγὼ θρύπτομαι. συντριβήσομαι ἢ τρυφήσω. ἢ σεμνυνοῦμαι. Μαζίσκην δὲ ἄρτον πεφυραμένον. Ἐκ τῶν ὀλῶν. ὀλαὶ αἱ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαί. ἢ τοῖς θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι. πάλιν δὲ εὐφυῶς ὑπομιμνήσκει τῶν ἐν Πύλῳ. Μεμυστιλημένας. κατειργασμένας. ἤδη ἑτοίμους, τουτέστι μεμασημένας. Ὡς μέγαν. λεληθότως σεμνολογεῖ τὸ μέγεθος τοῦ ἀγάλματος διὰ τοῦ εἰπεῖν τὸν δάκτυλον αὐτοῦ μέγαν. ὥσπερ καὶ διὰ τοῦ εἰπεῖν ἐν χειρὶ ἐλεφαντίνῃ τὴν λευκότητα καὶ λαμπρότητα καὶ τὸ κάλλος αὐτοῦ. ἕκαστος δὲ φιλονεικεῖ δεῖξαι τὴν τῆς Ἀθηνᾶς εὔνοιαν ἐν τῇ πόλει, ὡς ἐκ τοῦ δεῖξαι καὶ τὴν ἑαυτοῦ οἰκειότητα δῆλον ποιήσων πρὸς τὴν πόλιν εὔνοιαν. Ἐγὼ δ' ἔτνος. ὅτι τὰ ὄσπρια ἐν τῇ ἑψήσει διαθρύπτεται. πάλιν δὲ τὸ ἐν Πύλῳ κατόρθωμα διὰ τοῦ Πυλαιμάχος. Ὑπερέχει σου. ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖ καὶ ὑπερασπίζει σου. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν περικεφαλαίαν, εἶπε χύτραν ὡς μάγειρος. Τὴν χύτραν. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χεῖρα. Ἡ Φοβεσιστράτη. ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν. ἑξῆς ἐπίθετα τῆς θεοῦ. Καὶ χόλικος. χόλικες τὰ παχέα ἔντερα. χόλιξ δὲ ἤνυστρον, ἐκ περιβολῆς αὐτό. ταῦτα δὲ ἐγκάτων καὶ κρέα. τόμον δὲ οἷον τέμαχος. ἤνυστρον δὲ ἡ κάτω κοιλία. Ἡ Γοργολόφα. ἡ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Γοργοῦς τὴν περικεφαλαίαν ἔχουσα. ἐλατὴρ δέ, πέμματος εἶδος. τινὲς μέν, ἄζυμα. εὐτραπέλως δὲ πέπαιχε δὲ τοῖς ὀνόμασι διὰ τὴν περὶ τὰ ναυτικὰ τῶν Ἀθηναίων ἐμπειρίαν.

Ἐντερόνειαν.

εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός.
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Δη. ὦ Ζεῦ ὡς ἡδύς, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
Αλ. ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε.
Κλ. λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.
Αλ. παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.
Κλ. ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς. ἀλλ' ἐγώ.
Αλ. οἴμοι πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται;
ὦ θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἐξεύρε τι.
Κλ. ὁρᾷς τάδ' ὦ κακόδαιμον; Αλ. ὀλίγον μοι μέλει.
ἀλλ' ἐκεινοιὶ γὰρ ὡς ἐμ' ἔρχονται. Κλ. τίνες;
Αλ. πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια.
Κλ. ποῦ ποῦ; Αλ. τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους;
ὦ Δημίδιον ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἅ σοι φέρω;
Κλ. οἴμοι τάλας ἀδίκως γε τἀμ' ὑφήρπασας.
Αλ. νὴ τὸν Ποσειδῶ καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.
Δη. εἴπ' ἀντιβολῶ πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι.
Αλ. τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δ' ἔκλεμμ' ἐμόν.
Κλ. ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'. Αλ. ἐγὼ δ' ὤπτησά γε.
Δη. ἄπιθ'. οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.
Κλ. οἴμοι κακοδαίμων ὑπεραναιδευθήσομαι.
Αλ. τί οὐ διακρίνεις Δῆμ' ὁπότερός ἐστι νῷν
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα.
Δη. τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ
δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσι σοφῶς.

Ἐντερόνειαν. τὰ ἐγκοίλια τὰ ἀπὸ τῆς τρόπιδος ἀνερχόμενα ξύλα, ἐντερόνεια καλεῖται. Ἄλλως. οἱ μέν, τὸ τῶν νεῶν ἔδαφος. οἱ δέ, τὰ ἐγκοίλια. βέλτιον δέ, τὴν τῶν ἐγκοίλων ξυλὴν λέγειν. ταῦτα δὲ Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προπαροξύνει. καὶ ἡ ἐντερόνεια δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ ὤφειλε συστέλλειν τὸ α, καὶ προπαροξύνεσθαι. τὴν ἐντερόνειαν, Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν ἔφη. ὅπερ ἐστὶ τὸ μεσαίτατον τῆς νεώς. ὅ ἐστι συνεκτικώτατον. ἥτις ἐστὶ τρόπις. ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα καλεῖται. φησὶ δὲ ὁ κωμικὸς εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός. ἑρμήνευμα κρητικόν ἐστιν ἡ ἔκτασις.

Τρία καὶ δύο. τρία μέρη ὕδατος, ὡς δὲ κεκραμένον οἴνου δύο. ἀρίστη ἡ κρᾶσις, οἶμαι, δύο μέρη τοῦ ὕδατος τρία. Ἐνετριτώνισεν. εὐκαίρως τῷ Τριτωνίδι ἐχρήσατο, ἵνα παίξῃ περὶ τὰ τρία καὶ δύο. βέλτιον δὲ δηλοῦν ὅτι καὶ καθ' ἡμᾶς τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος. ἤ, ὡς ἀπὸ τῶν τριῶν κραμάτων. ἢ ὡς ἀπὸ Τρίτωνος ποταμοῦ Λιβύης, παρ' ᾧ ἐτέχθη ἡ Ἀθηνᾶ. βωμολόχον δέ, πανοῦργον λῃστρικόν. Ὁρᾷς τάδε. τὰ λαγῷα δείκνυσιν ὁ Κλέων τῷ ἀλλαντοπώλῃ ὡς δῆθεν ἔχων. Τίνες. οἱ μὲν τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἐν ἀτιμίας. οἱ δέ, τοῦ Κλέωνος, ἐν ἐρωτηματικῷ. Ποῦ ποῦ. ὁ ἀγοραῖος κλέπτης μεθόδῳ χρῆται πρὸς Κλέωνα. ἁρπάζων τὰ τοῦ Κλέωνος λαγῷα, δίδωσι τῷ δήμῳ. Οὐκ ἐάσεις. λείπει πρὸς ἡμῶν φοιτῆσαι. Καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου ἥρπασας. δηλονότι ἀπὸ Δημοσθένους τοῦ στρατηγοῦ. Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ. τοῦτο πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τῶν δημαγωγῶν. εἰώθασι γὰρ λέγειν, ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλέ μοι ἢ πρᾶξις, ἐγὼ δὲ τοῦτο ἐποίησα. οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι, ἔθος λέγειν τὰς ἑαυτῶν ἐννοίας τοῦ θεοῦ. Ὑπεραναιδευθήσομαι. τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδέστερος φανήσομαι.

Τὼ ἐμὴν κίχῃ. τὼ κιβωτὸν πυτίνην δι' ἐμὲ νόχμ. ὅτι μ', εἰσὶ ὑποδοχαὶ νύξιμοι δεσμάτων. ἢ ἵ, ἱματίων μὴ λάχνους ἵκοι βωτός.

Τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ. ἀντὶ τοῦ δωροδοκεῖται. τὸ οὖν ἄλλα τε πολλὰ δυσφημοῦσιν ὅτι πάντ' ἐπράττετο τῷ δήμῳ πειθήνιος ὤν.

Τῶν συγγενῶν. συλλαβὼν τοὺς δικαστὰς οὗ φησὶ φαγεῖν θ' ἁπλῶς τὸ μικρόν.

Ἐπώδυνος. τὸ τοῦ δωρεικῶς. ἀντὶ τοῦ δεδιττομένη πρὸς τὸ δωροδοκεῖν. δωρεὰ δὲ ἡμιῶς. τὸ δὲ ἐστεφανίσατο, ἀντὶ τοῦ στεφάνοις ἐτίμησαν. δημοσίᾳ δ' ἐπὶ μυθολογίαν στεφάνῳ. μιμεῖται δὲ τὸ ἥλωτο. ὅταν στεφανῶσι τὸν πρεσβύτην.

Εἰ πρὶν ἴδοις. εἰ συμφωνήσειε ἐμοὶ δεῦρο. Εὖσρ. ἀντὶ τοῦ φλοιός. ὅπου τὰ ἱμάτια βύεται λέγει δέ, ὡς μάγειρος. Ἄλλως. ἐν τοῖς μαγειρείοις. δῦσραι γὰρ τὰ μαδητήρια. ἀπὸ τοῦ δύειν καὶ φλοιὸν δύειν τοὺς χοίρους. τὸ δὲ ἁρμοπόμιον. ὡς πρὸς μουσικὴν. ἀντὶ τοῦ ἁρμοσόμεθα. Ἄλλως. δῦσρα, ἡ ὁρμή. κελεύει δ' ἐρητὴν καὶ ἀμφίκαυτις παρακωμικοῖς καὶ τραγικοῖς ἀπὸ τοῦ πρίασθαι καὶ πωλεῖν. οἱ δέ, τὸν πρῶτον ἐκ Φοινίκης πῦρ, ἵνα λήϊον προσαγορεύουσιν. ὡραῖον. διὰ τὸ τοὺς πρωϊμωτέρους ἤδη ἀχύρων, ὧν τὰ λείουσι θύειν εἰς προφήν. Ὧφοῖβ' Ἄπολλον. ὁ σίχος ἐκ τῆς Ἐφουδύεως.

Ἀλλ. Ἐγὼ φράσωσοι. τὼ ἐμὴν κίχῃ ἰών.
Ξύλλαβε σιωπῇ. καὶ βασάνισον ἄπιστον.
Καὶ τὴν πανοῦργον. καὶ μέλαν κεκτημένην.
Δη. Φέρ' ἴδω. τί οὖν ἐς. Ἀλλ. ἀλλ' ἔσω χωρῶ κενόν.
Ὦ πανταπάσιν; ἅπαν τοῦ χρόνου πάρεφορούν.
Δη. Ἀ. υτη μὲν οὐκ ἴσχει τὸ τοῦ δήμου φρονεῖν.
Ἀλ. Βάδιζε νῦν καὶ δοῦρον πρὸς τὴν πανοῦργον.
Ὁρᾷς νυμ; Δη. οἴμοι τῶν ἀπατεώνων ὅσον πλέον.
Ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πανούργου τοσοῦτο τοὐπίθετον.
Ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποστομῶν. τυννουτονί
Ἀλλ. Τοιαῦτα μὲν οὖν καὶ πρότερον εἰρτάζετο.
Σοὶ μὲν προσεδόθη μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν.
Αὐτὸς δ' ἑαυτῷ. παρετίθη τὰ μείζονα.
Δη. Ὦ μιαρὲ κλέπτων δῆμε τὰς τεττιπάτας.
Ἐγὼ δέ τ' ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπαγαθῷ τῇ πόλει.
Δη. Κατάθου ταχέως τὸν στέφανον. ἵν' ἐγὼ τουτωί
Αὐτὸν στέλλω. Ἀλ. κατάθες ταχέως μασιτία.
Κλ. Οὐδὴ τὸ πείσει μοι χρησμὸς ὅστις πυθικός.
Φράζων ὑφ' ὅ δείσει μ' ἡ πάθος μόνου.
Ἀλ. Τοῦτ' οὖν φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.
Κλ. Καὶ μὴν ὀκνῶ λέγειν σὸ μοι δοκῶ τεκμήριον.
Εἴτι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.
Καίσου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι.
Γαῖσ' ὢν, ἐφοίτας εἰς τίνος διδασκάλου.
Ἀλ. Ἐν τοῖσιν δῦσραις. κουδύλοις ἁρμοπόμιον.
Κλ. Γῶσ' εἶπας. ὡς μοι χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν.
Ἐν ᾧ ξυνῳδὸς εἶ σὺ δ' εἰ τίνα πάλιν ἐμάνθανες.
Ἀλ. Κλέπτον. ἐποπτεύειν. θ' βλέπειν ξυνάντιον.
Κλ. Ὦ φοῖβ' Ἄπολλον. λύκιε. τίν' τί μ' ἐρεθίσει.
Τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ὀξυδρούμου;
Ἀλ. Ἡμαντοπώλην Κλ. τί. Ἀλ. ἀβιετσκόμ.

Ἰππεῖσ

Κλ. Οἴμοι κακοδαίμων. ἀκέστου δεῦρ' εἶμ' ἐγώ.
Λεπήτισ' ἐλπὶς ἐς ἓν ἥκομεν ἔφ' ἧς ὁ χοὐμεθα.
Καίμοι τοσοῦτον εἰπέ. πότερον, ὦ ἀγορᾶ
Ἥλαντοπώλης ἐστὶν ἢ πὰ τὰς πύλαισ.
Ἀλ. Ἐπὶ ταῖς πύλαισιν οὗ τὸ τάφρευμα ὠνίου.
Κλ. Οἴμοι. πέπρακται τοὐθέου τὸ θέσφαγον.
Κυλίνδε τεῖσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
Ὦ στέφανε. χαίρων ἀπίθι. καίσ' ἀκων ἐγώ
Λείπω. σὺ δ' ἄλλος τὶς λαβὼν. κεκτήσεται.
Κλέπτης μὲν οὐκ ἄν μᾶλλον. δύτυχὴς δ' ἴσως.
Ἀλ. Ἑλλάνι ἐ ζῆν. σὸν τὸ μνημεῖον.
Χο. Ὦ χαῖρε καλλίνικε. καὶ μέμνησό τι:
Ἀνὴρ γεγένησαι δὲ μὲ. καὶ σαὶ τῷ βραχεῖ.
Ὅπως γλύφωμαί σοι φανὸς ὑπογραφὸς δικῶν
Ἐμοὶ δ' ἔδοσαν τοὔνομ' εἶτ'. Ἀλ. ἀγορά κειτος.
Ἐν τῇ ἀγορᾷ γὰρ κειμόμφος ἐβοσκόμην.
Ἀγορακρίτῳ γὰρ ἐμαινόμην ἐγὼ
Καὶ τὸν πανοῦργον ἀπαλοδόλῳ μηχανῇ.
Ἀλ. Καὶ μὴν ἐγώ σ' ὧδ' ἅμε θεραπεύσω καλῶς.
Ὥστ' ὁμολογεῖν σε. μηδένα ἀνθρώπων ἐμοῦ.
Ἰδεῖν ἀμείνω τὴν κεχηναίων πόλιν.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ.

Τί καλλιον ἀρχομένοισιν ἢ κατ' ἀρχὰς μολπαῖσιν.

Ὠνίον. δύωνος. ὅπου τὸ πωλεῖν. ἀντὶ τοῦ ὅπου τὰ δοῦλα πωλεῖται.

Κυλίνδετ' εἴσω. ἑαυτὸν λέγει ὁ κλέων. παῦε δέ, εἰ μὴ βελτέρα φορὸν τοῦ δυσωδίαν. τὸ δὲ κυλίνδετ' ἀντὶ τοῦ κομίζετε. Σέβ' ἄλλοσε. λείπει αὐτὸν. πρόωθησε δὲ τὰ ἐξ ἀλληγορίας δυσωδίαν. ἔχει δ' οὕτως. σεβ' ἄλλη τις μὴ κεκτήσεται. σώφρων μὴ δὲ κεκτήσεται μᾶλλον. δύτυχὴς δ' ἴσως.

Ἐλλάνι ἐ ζῆν. ἐλλανῶ ζῆν. ἀπὸ τοῦ ἐναπίπτειν καὶ χμοῦ τοῦ πεζομόρου. ὅτι καὶ ὁ μακαρίτης τοὺς παλαιοὺς ἐξελεώσειν τὸν δῆμον φησὶ δὲ λέγει ἀλλαγοῦ πωλῶν. ἢ φῶς τὸν στέφανον. ἐλλάνιος δὲ ζῆν τιμᾶται καὶ αἰνίγμα. Καλλίνικε. φησὶ λέγει ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἀλλαντοπώλην. Φανὸς. σύμμαχος φαίνεται τῇ γραμματικῇ δὲ οὕτως ἔχει πάνυ ἀσαφῶς. ὅτι μακρύνειν. ἴωμαι δεῖ ἀὐτὸν ὡς φιλόδημον. φαῦνος δὲ, ὁ καταπίνων. ὦ φανοφαῦνος ποιοῦντα πράγματα. μὴ νύν. ἀπὸ τοῦ φαίνομαι. ὃς συκοφαντεῖν. φασὶ γὰρ καὶ ὑπογράφειν τοὺς συκοφάντας. ἀντὶ τοῦ γράφειν. δημοσίου δὲ ὑπογραφὸς ἐλέγετο. ὁ δὲ τοῦ βουλευτηρίου. ἀντὶ γραφεύς. δημοσίου ὑπογραφόμενος. ἐγγράφων ἀμφοτέροις τὰ λεγόμενα. Τῇ κεχλιωκότι πολλὰ. ἀβλωπεύοντι. ὡς λυροῦντι αὐτὸν ἐπαίξε παρὰ τὸ. ἀβλωπείων. ἀπὸ δὲ τοῦ κεχλιωκέναι ἔλαβε τὸ ὄνομα ὡς μεθύοντα ἢ ἀβλωπείων φρονούντων. Τί καλλιον ἀρχομένοισι. τοῦτο ἀρχὴ προσῳδίου τινὸς δρου. ἔχει δ' οὕτως. τί καλὸν ἀρχομένοισιν. ἢ καὶ τὰ πεζομόρμοισιν. ἢ βαθυζώνων τελατὰ θοᾶν ἐπωνυμίαν ἐλαυνόντων ἁρμάτων ἐστὶ συζυγίαν ἡ ῥηματικὴ ὡς εἰμὶ μελικὴ δὲ ὁ δὲ μελικὸς ἰαμβικὸν ἐφθημιμερῆ. ἢ ἀξανταπαίστου καὶ χορειάμβου μετρούμενα τὰ πάλαι. τὸ δὲ β. δακτυλικὸν τρίποδα εἰς συλλαβίαν. τὸ δὲ γ. ἀξιωτρίτου δευτέρου χορειάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπελάττονος τρίμετρον ἀκατάληκτον.

Ἠθοαὶ ἴσασιν ἐλαττήρας ἀείδειν.
Μηδὲν ἐπλυσίσφαιρα
Μὴ δὲ θόμαντιν ἀνέστιον αὖ.
Λυπεῖν ἐκ σὴν καρδίαν.
Καὶ γὰρ οὐ τοσοῖσι φίλ' ἄπολλον
Πφνῇ, θαλερροῖσι δακρύοις
Σᾶς ἀπόμνος φαρέξασα
Πυθῶι σὺν δὲ τὸ κακῶς πένεσθαι.
Λοισορῆσαι τοὺς πρυτάνεις, οὐδὲν ἐς ἐπίφθονον.
Ἀλλ' ἅτι μὴ τοῖσι χρησοῖς, ὅστις οὐ λοίσθεται.
Εἰ μὴ οὖν ἄνθρωπος ὁμοῖ πολλὰ κὤσαι δικαχά.
Οὗτος ἦν ψόλος, καὶ ἀνδρὸς ἐμὸν ἀθηναίου.
Νῶν δ' εἰ γνώρμη γὰρ οὐδεὶς ὅστις κ' ἐπίσαται.
Ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν· ἢ τὸ μόρθιον νόμον,
Ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς ξόωσους σουσιγάσω.
Ἀεὶ φράδης πρυτάνεις· ἀλλὰ τοῦτο μὴ ἐγὼ
Ἔστ' δύμορον πρυτάνεως, ἀγὼ δ' ἀνὴρ ἀθηναῖος.
Οὐδὲ πω μέρμηρος ἀλλὰ καὶ προσεξευρηκέτι.

ἀεὶ Ζ, ξοχαίλιον τρίπωμ
ἑφθημιμερὲς· τὸ Ε· ὦ λιὸς
ἑφθημιμορφον· τὸ Ϛ, ἰαμβι
κὸν δίμετρον ἀκατάληκτ
τὸ Ζ· ξοχαϊκὸν δίμετρον ὑ
περκατάληκτον· τὸ Η, προω
δικὸν σωφελιάσημον διά/
φορον προσέλαβε· τὸ Θ, ἀνα
πεστικὸν τρίμετρον ἀκατά
ληκτον, τὸ Ι, ἰαμβικὸν τρι
μετρ ὑπερκατάληκτον· ΙΑ· τὸ
πελαδικὸν σωληνῶν ἐνδυκῶν.
ἔχει δὲ καὶ αὐτὸ σοφιλιακοί
κωλικὰ ἐλαστρικὰ αὐτῆ· ὅσ τὸ
τελευταῖον δυεῖν δισυλλαβῶν
κατ' ἀμφοτέρα σημφ
ῶτον. Μηδὲ θούμαντιν οὐ
τοι πέντε σοφιστεβαίνοντο· καὶ
ὁμ λισίστρατος ὡσ κόλαξ ὁ
δὲ θούμαντις ὡσ πένης καὶ
μάντισ· δεῖ οὖν φησι τῆ μ
ἐπίασε πεῖν, ἐκεῖνος τῆ πε
νητ, μηδ' ἁβάλλ· Θαλερ
δακρύοις· αὐτὶ τοῦ μ δακρυ ῖ

λ· ἐμπίκες ſ. πως

Ἀεισοφάνους.

Ἠθοαὶ ἴσασιν ἐλαττήρας ἀείδειν.
Μηδὲν ἐπλυσίσφαιρα
Μὴ δὲ θόμαντιν ἀνέστιον αὖ.
Λυπεῖν ἐκ σὴν καρδίαν.
Καὶ γὰρ οὐ τοσοῖσι φίλ' ἄπολλον
Πφνῇ, θαλερροῖσι δακρύοις
Σᾶς ἀπόμνος φαρέξασα
Πυθῶι σὺν δὲ τὸ κακῶς πένεσθαι.
Λοισορῆσαι τοὺς πρυτάνεις, οὐδὲν ἐς ἐπίφθονον.
Ἀλλ' ἅτι μὴ τοῖσι χρησοῖς, ὅστις οὐ λοίσθεται.
Εἰ μὴ οὖν ἄνθρωπος ὁμοῖ πολλὰ κὤσαι δικαχά.
Οὗτος ἦν ψόλος, καὶ ἀνδρὸς ἐμὸν ἀθηναίου.
Νῶν δ' εἰ γνώρμη γὰρ οὐδεὶς ὅστις κ' ἐπίσαται.
Ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν· ἢ τὸ μόρθιον νόμον,
Ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς ξόωσους σουσιγάσω.
Ἀεὶ φράδης πρυτάνεις· ἀλλὰ τοῦτο μὴ ἐγὼ
Ἔστ' δύμορον πρυτάνεως, ἀγὼ δ' ἀνὴρ ἀθηναῖος.
Οὐδὲ πω μέρμηρος ἀλλὰ καὶ προσεξευρηκέτι.

ιε τενύσεσθ πενίασ σνέλιεμ· ἀπελλαγῆναι ταύτησ ἀξιῶν· ἱκετεύσ δὲ ἀπ' ὀμφῶ φλῆσφρέξασ
δρὰ τὸ καλιῶσ πένεσθ. Λοισορῆσαι σθ πρὸ βάσεως ὀξύμερσον τὸ ῶ ῥῆμα ἐλισίχων ξοχαϊκῶν
τετραμέτρων καταληκτικῶν ις· ἔσω νενδυκιάζ δισυλλαβῆ πρὸ τοῦ μ). ἔχει σθ ἰαμβικὸν ῥῆμα καθ' ἕκα
στον ὅμοιον ἑαυτοῖσ οὕτω τοῖσ τελ κορωνὶς κωμῳδεῖ δὲ καὶ καθάπ ετι καὶ εἰσφράδισ, ὡσ ἀσελγαί
νοντος ἀληθμονοῦντος αἰσχρῶς. Ἐπὰ φύσιν προσόντοσ τῶσ γυναιξί· τὸ δ' ἐτισ' ὠσ πρὸ ὑσλοισθρεῖ
σθαι, τιμὴ πνεῦσοῖσ ἀγαθοῖσ. Οὐ δεῖ σπλλὰ ἀκοῦσαι· οἷον οὐ δεῖ λοι σθρηθῶσι. λέγ σθ' ὀνάειφρα/
δην. Οὗτοσ ὧ σθλη, ὃμ θέλω λέγ σθ' ὑμῖν οὐκ ἔστιν ὧ σημοσ· τοῦ γε χάειν δ' ἐπέρουτοσ ξό
σιοσ δηλῶσειν θέλω· γοῦ τοῦ ἡλέγ σ, ὡστ' ἀεὶ γνωγνωσκομένῳ, ἀεὶφράδισ ἡ ἀσήμουεν τοσ· ἀγὼ
δὲ τοῦ τουπνωσκομόου. Ἀλλ· ὁμ ἀεὶφραδην λέγ σ· ἀεὶφραδισ δὲ δυοπᾶσ σ· ἀεὶ γνωσγνωσ ὴ
ἀεὶφράδησ ὁμώνυμοσ θ τῶ ῖ. Ἀεὶ γνωστομχρὴ· αὐτὶ τοῦ ἐστι χρὴ δηλθ· ὃ οὐκ ἔστι μ ὅστις οὐκοῖ
δεν αὐτὸμ· οὗτοσ οὖν ὁ ἀεὶ γνωστοσ, δ γε βαλλετο ὡσ ἀρ ῥ κ τωποσ ὁ ἀεὶ γνωστοσ δ' οὐ γοσ κ ι θρωδὸσ ἦν·
δὸ σ τῆ κ ὴ γὸ νθρωπον νόμον ἔφη αὐτὸμ εἰδέναι· δισυλλαβῆ πρὸ ι μισθησ ἐν μέσῳ λόγοσ· ὅστις οἶδε τὸ λευκ ὃ γὸ
μέλαν· πρὸ σ γοῦ οὖν ἐποίησεν· ἐρωτῶν δύ τε μὴ γὰρ αὐτὸμ, ὅπου κ ἂν αὐτὸ ἐμνήσθην χρησοῦ ὄντοσ· εἰ μὴ
ἔχε πονηρ ἀδελφόν· ὃ δ' ἀεὶ γνωστοσ ὑσυστ ῖ ὧ. Ὅστις ἢ τὸ λευκὸν· ἀρίστα χσο πρὸ ἀγὸ λευκόμβ ἐστὶ στὸ
οἶδε τὸ λευκ ἢ τὸ μέλαν· οἱ δ' λέγουσιν, ἀεὶ γνωστοσ ἰαμβῶδόν· ὃσ ἦδε τὸ νόμιον καλοῦμβ νόμον κ ἡ γὸ λευ
κόν· οἵτινες ἐθαυμαζ ομ θ· τότε χρὴ γ· Ἄλλοσ πρὸ ι μ ἀβάσ ι ὧ ῖ· πάνυ φανῇ· ὃ οὖν θέλ ἐστ
γοι οὐ τοῦ τ ὀβλεπ· οὐδεὶσ ὅστισ οἶδε τὸ λευκὸ μὴ τὸ μέλαν, ὁ μὴ ὧ ῖ σ τ μθ· Τοῦτο μβ βούλεται.
τὸ εἰμαιθηλοιὸ τ πνηρθ·.

Ἐν

Ἱππεῖσ

Τὼ γὰρ αὐτοκλῶπα νῷν αἰχρᾶς ἡδονᾶς λυμαίνεσθ.
Ἐν κασωρείοισι λείχων τὼ ἀπ' πυστροφόσον
Καὶ μολίων τὼ ὑσπίνω· καὶ κικλῳ τὰς ἐχάρας
Καὶ πολυμήστορα πρὸ ὧν καὶ ξιφῶν οἰωνίχῳ
Ὅστις δ' ἦν ποτ' οὖν ἀνδρα μισοφόβρα βδελύττ.
Οὗτος τ' κ ταυτῦ μεθ' ἡμῶν πίεζ πτηρίου >
Χο· Ἦ πολλάκις σὺν νῷν χίασι φρονττίσι συμμέρημαι.
Καὶ δεζήτηχ' ὁπόθ' ποτ' φαύλ' ἐσθλά κ λεώνυμ'.
Φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπόμενον τἀπ' ἐχθρ' ἀρ' ἐρ.
Οὐκ ἀν' ὀχελθεῖν ἀπὸ σταύρ. Τὸ δ' ἄνθρωπ' ἀνο
Ἰθ' ὦ ἀνάπρὸσ τονάτων
<Ἐξελθε καὶ σύμπνωσ τῇ ξαπάτῃ>
Φασὶν ἀλλήλαισ ξυμπεσθεῖν τὰσ ξυμμαχίασ εἰσ λόγον·
Καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα.
Οὐδὲ πυνθάμεσθα ταῦτ' ὦ πορφύρεοι τὸν τῆ πάλαι;
Φασὶν αἰτεῖν δαί τιν' ἡμῖν ἑκατὸν ἐσ καρχαδόνα.
Ἄμβρακ μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην ὑπέρβολον.
Ταῦτ' δὲ, δόξαι δῆμον εἶναι τοῦτο, κἀκαίνα χρήν.
Καί τιν' εἶπεν, ἥτισ' ἀνδρῶν ἀσον οὐκέλη λύθ

Ἐν κασωρείοισι. δι χῶσ ἐμιο
σαλβίοις αὐτὶ τοῦ ἐν πορ
νείοις. Τὴν ἀπὸ πυσον
δρόσον· τὸν τῷ αἰδοίῳ φι
σὶ τουτέσι τὸ σπέρμα.
Ἐχάρας· τὰ χείλη τῶν γυναι
κείων αἰδοίων. Πολυμή
στειρα· μέλη πολυμήστου κο
λοφωνίου· κιθαρῳδοῦ ἰῶ
οὗτοσ· ἰωμῳδεῖται δὲ καὶ
οὗτοσ ἐν τοῖσ αὐτοῖσ· πολύ
μνηστοσ δὲ Θ οἰωνίχοσ ὅμοιοι
ἀρρήτοποιοί· κρατῖνοσ· καὶ
πολυμνήστει· ἀείδει· μουσι
κὴν τε μανθάνει· Ἐκ τοῦ
τοῦ· ὅτι αἰσχρὸν τὸ τούτων
ποιητήριον· διὰ τὸ λείχειν αὐ
γούς.
Φρονττίσι συμμέρημαι· ἐκ
τοῦ ὀστισοῦν τοιοῦτον ἀν
δρα, φασί τινεσ δυπολίδοσ
θανατῶν παράβασιν· εἴτε
φησὶν δῶσαι λισ ξυμπαίσα
τοῦ Φαλαικρ.
Ἐθιζιλλεώνυμοσ· τοῦ τον ὡσ
δρασμηρὸν καὶ πολλάκισ

ἐθίοντε διασύρει· ἅμα δὲ καὶ δειλόν· ἐρεπόμενον δὲ ἔφερε ἐπὶ κακῷ· ἢ ὡσ ἐπὶ κλήρους σισπάσῃ
τῆσ ἀρτοθήκησ· διονεὶ σιτούρης τινὸσ οὔσης· ἔφορα τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλειν.
Ἰθ' ὦ ἀνά· πορεύθητι· ὡσ καὶ τὸ ῥᾳτυναῖ αὐτῷ φοβουμένων τῇ ὀξυθυμίᾳ τῶν αὐτέν· Φασὶν ἀλλήλοισ·
σωματοποιεῖ τὰσ τριήρεισ· Οὐ δὲ πυνθάνεσθε· οὐδὲ εἰδέναι· τὸ γὰρ πυνθάνομαι παρὰ τοῖσ
ῥήτορσι καὶ πεπρόμηρῳ ἐστὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν· ὡσ τὸ εἰκὸσ γὰρ τόδε γίγνεσθαι καὶ ἐπιμένοισι
πυθέσθαι καὶ πυθέσθαι τὸ γὰρ κύριόν δε μέγα κλέοσ· καὶ πυθόμενοσ ἦλθε μ ἐπὶ τὸν ἀκούειν κεῖται τὸ πυν
θάνεσθαι· καὶ εἰκότωσ ἐν τῷ περὶ Φ περαπρεσβείασ, φύλῳ συμβαλεῖν πυθανόμενοσ· καὶ δεῖν ῥ
χοσ ἐστὶ παρὰ φιλοκλέουσ· δύτυχεῖ τοῦτο ὂν ἐν μέζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτῶν εἰσχολιέρ
δειαν· ὁ δὲ χοσ δὲ περὶ τὰ ἐξ ἁλιμαίωνοσ δυεῖν σίδου· τὰσ μηδέπω δὲ πολυσίσας, περθένουσ
εἰρήνην· τὰσ δὲ πολυσίσας, γεραιὰσ· ἰαρχησῶν δὲ πόλισ θρᾴκησ περὶ τὸ βυζάντιον.
Ὀξίνην· ὀξίδησ ἁλιαλοῦ μθ ὀξυβαφία· λυχνοποιοῖσ δὲ ὁ ὑπέρβολοσ· τινὲσ δὲ τὰ κεραμεᾶ ὄστρα ὀ
ξου δερκτικά· κεραμεῖσ δὲ, ὁ ὑπέρβολοσ· μετὰ δὲ τὴν ἀποβολὴν τοῦ λιλέωνοσ, εὐθέωσ ὑπερέβαλ
λεν ὑπὲρ τοῦ ὑπέρβολον· μετοῦτον γὰρ ἐπολιτεύσαντο· Ἦτισ ἀνδρῶν· ἥτισ ἰῶ οὔπω σεσωμένη
πρυτάρχει· μὴ δὲ πολύσασα· ἀλλὰ νεοστὶ κατασκευασθεῖσα· ἰῶ ἄνασσα ἔστω παρθένον.

πρὸσ γονάτων .notapphimo

Ἀπηρόωτες· οὐδὴ τὴν μῦν ἡρξέφητ'· αἰβεῦ μεχρὴ.
Ὑπὸ τερηδόνων· σκηπτόμων· ἢ σκωλήκων. Οὐδὲ ναυφαὴς τησ· πεποίκιλται τὸ ὀ μόματα παρὰ τὼν ναῶν· ἀ πὸ κοινοῦ δὲ τὸ αρξε.
Ὑπὸ τερηδόνων σκεπτόμενον ἢ σκωλήκων

Σκιάδιον. σκέπασμά τι. ὅπερ αἱ γυναῖκες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἔχουσι θέουσαι ὑπὲρ τοῦ μὴ καίεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἐκτείνει δὲ καὶ συστέλλει πρὸς τὸν καιρὸν πεποίηται. Καὶ ἀμισθοφορήσαι. ἐὰν μισθὸν ἀναλῶσαι. μισθὸν δι' ὃν δόμεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἢ τοῖς δικασταῖς, τὸν δικαστικὸν ἢ τὸν ἐκκλησιαστικόν. παραβραμῶ ἢ ἐξυδυκήσω μήσας. Τί νύ ποτε εἰκὸς ἀΐσσειν θέντος αὐτοῦ δεῖ ἢ νοεῖν ὅτι ὁ δῆμος ἀκηκοὼς ταῦτα, ὑπεξείδυσε καὶ ἐλυπεῖτο· ἢ εἰς τὴν γῆν ἀπενδάπεβλεπεν. αἰδούμενος ἐφοῖς ἐδόκει μὴ καλῶς πρᾶξαι ἢ μή. Οὐχὶ καλὰ χώραν μὲν σκιώσασθαι μέν ἐστιν χλαυσάσεις. Εἰ μὴ καλὰ συνώσεσθε. εἰ μὴ καλὰ κεκινεῖτε ἐστὶ καὶ ἀγκάσεσθε. Εἰς τὸ βάραθρον. τόπος ἀθήνησι βαθὺς. ὅπου ἐνέβαλλον τοὺς δημίους πρὸς ἐκβολήν. πάντα ἢ τὰ εἰλημένα ἐαυτῷ ἀμύνεται. Καὶ ἐν τῷ λάρυγγος. ὅταν γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦτο τινάσῃ, βάρος ἀπ' ἄκρου τραχήλου ἐκρίμνησι. αὐτὴ δὲ τὸ ἐπεῖναι λίθον ὑπέρβολον εἶπεν. φαίνεται ἢ ὁ ὑπέρβολος, ἤδη εἰς βάς εἰσ τὴν πολιτείαν. λέγεται ἢ ἐν λάρυγξ. ἐν φάρυγξ. Ναῦς ἐλαύνουσι μακράς. πολεμίας. τὰς τριήρεις δέ φησι. τὰ δὲ προμύλαια πλοῖα, φορτηγά εἰσιν. Ὑπολιποντο σ. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πάντες, λειπόμενοι τὰ ὀπίσθια ἀποθησόμενοι. ὑπολίποντο δὲ τὰ περιμένοντα. κοινῶς γοῦν τοὺς Ἀθηναίους λιποψύχους φασὶν ἐν πολέμῳ τὸν περὶ θησέως μῦθον. ὅτι ἐλθόντος ὑπὸ κρανιλέους ληστὴν ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν πυγμὴν νῦν ἢ σιλέως ἔπεσεν ἐπὶ τῷ ἔρισμα τῶν διὰ τὴν καθέδραν λειποψύχων ὄντων. Ἄλλος. ἐστενοχωρήσεις. τοιαῦτα δὲ αἱ πυκνὰ ἑαυτῶν διὰ τὴν συνεχῆ ἔδρασιν καὶ ἐρυσίαν. Ἐμπαλόγῳ. ἐν τῷ παλόγῳ. ἐν τοῖς πάλαισιν. ἐφῶν ἐνέγραφον ἑαυτῶν στρατευομένων τὰ ὀνόματα. ἐκαλοῦντο γὰρ καὶ ἀλόγοι. καὶ ἀπόνδακες ἢ καὶ ἀγέλαστοι. Τὸν πρωτοκαθέλιος ὃ ἐν ῥίψασπις ὁ κλεώνυμος ὃν ἐν ἐφελκύσασθε μέμνηται.

Ὥσπερ σκιάδιον. ἢ πάλιν ξυνήγερ.
Δη. Οὕτως αὐόκηρος ἐγεγενήμην ἢ πέρων;
Ἀλ. Καὶ μὴν δίκαιόν γε λύειν λεγόντων σε.
Ὁμῶς, πρὶν ἐμβαλεῖν ναῦς λέγων. ὃς ἕτερος αὖ.
Καταμισθοφορήσας. τοῦτον ὁ πρὸν μισθὸν λέγων.
Τὸν τοὺς πρυτάνεις παραδραμεῖν αὖ φάσκοντα.
Οὐ γὰρ τί κύπελλ' ὃς. οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
Δη. Αἰαῖ μοί ποτε ταῦς πρότερον ἁμαρτάσας.
Ἀλλ. Ἀλλοῦ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φρόντισης.
Ἀλλ' οἷσε ταῦτ' ἔξω πάντων. μῶν δὲ φράσον μοι.
Ἑαυτὸς εἰ πηβῶν ὁ λόχος ξυνήγερος.
Οὐκ ὄντ' ἐμοὶ τοῖσδικασταῖς ἀλλ' ἐστί.
Εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην.
Τοῦτον τί δράσεσθ' εἰ τὸν ξυνήγερον.
Δη. Ἆρας μετέωρον, εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ.
Ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκχρεμάσας ὑπέρβολον.
Ἀλλ. Τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονεῖ μωσθῆναι λέγει.
Τὰ δ' ἄλλα φέρ' ἴδω τῶν πολιτῶν φράσον.
Δη. Πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσι μακράς.
Καταγομώσοις τὸν μισθὸν ἀπροδώσω τελῆ.
Ἀλλ. Ὁ μοῖσι γ' ὑπολίποισι σοῦ πιθοῖσιν ἐχαίρων.
Δη. Ἔπειθ' οἱ πολῖται τῆς ἐντιθεῖς ξυναπολοῦμαι.
Οὐ δεῖς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται.
Ἀλλ' ὥσπερ ἐμοὶ τὸ πρῶτον ἐπεγράψατο.
Ἀλλ' ὃ τί δράσεις τὸν πρωτοκαθέλιον κλεώνυμον.

Naues longae. triremes & mihtares
Naues onerariae

Δη. Οὐδ' ἂν πράσειε τἀγήνορος ὧδε εἷς ἐν ἀγορᾷ ῥᾴ.
Ἀλ. Γ' ὃν τὸν καλοθέντος ἀγορᾶσεις καὶ πράττων.
Τὰ μύρακια ταυτὶ λέγω τὰν ζωμύρῳ.
Ἃς ὠμυλεῖτον τοιασδί, καθήμενα.
Σοφὸς ὃ φαίαξ, δεξιῶς τοὐκάτ' ἔδυνε.
Σωφρονικὸς γ' ὁ δῆτ' καὶ περαστικός
Καὶ γνωμοτυπικός. ἐσαφής. ἀκρουστικός.
Καταληπτικός τ' εἶσα τοθορυβητικός.
Χο. Οὐκοῦν καταδακτυλικὸς σὺ τοὐλαληπτικοῦ.
Δη. Μὰ δί' ἄλλ' ἀγκάσω κωνηγετεῖν ἐγώ
Τούτους ἅπαντας παυσαμβύσ ψηφισμάτων.
Ἀλ. Ἔχ μῶν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν.
Καὶ ταῦτ' ἐκ μέρχην ὅστερ οἱ σιγῶντες.
Κἄπου δακῆσαι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποιῶ.
Δη. Μακαρίσας ἐς τὰς χαίρα δικαζόμενος.
Ἀλ. Φησὶ δεῖσθ' ἐπεσδύειν τοὺς ξιακοντούτιδας
Σπρυδὰς παράδωσοι. δοῦ ῥ' ἰθαὶ ταπρυδαὶ τὰ χύ
Δη. Ὦ ζῷ πλουτίμηθ' ὡς καλαί. πρὸς τῶν θεῶν
Ἔξεστιν αὐτῶν καταξιάκοντούτιδα;
Πῶς ἔλαβε ταύτην ἐτέον. Ἀλ. ὃ δ' ὠφλάγων
Ἀφεῖκρυπτε ταῦτος ἐνδυνίνα μισθοῦ λάβῃς;
Νῶν δ' ἐγὼ σοι παραδώσομεῖς τοὺς ἀγροὺς
Αὐτὸς ἐμοὶ λαβόντα. Δη. τὸν δὲ ὠφλαγόνα.
Ὃς ταῦτ' ἔδρασεν εἰφ' ὅτῳ πρίασεις κακόν.

Ἐξ allegorium ideo de allantopœo
Ex allegatione perdna

Οὐδ' ἂν πράσει. ἐνεῖ ἐν ἀγορᾷ διαξιφῖ.
Κλειθένης καὶ σράτων. γένη δύο οὗτοι. ἢ τὰ μὲν ὑγιεινὰ τὰ δὲ λεπτὰ καὶ μαλακοί. Τὰν πρὸ μύρῳ. ἀντὶ τοῦ ἐν μύρῳ πωλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ πωλουμένων, τοῦτο τύπτεσθαι καὶ λοιδορεῖσθαι. Φαίαξ. δεινὸς ῥήτωρ ὁ φαίαξ οὗτος. ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐπὶ θανάτῳ ἐπιπεσεῖν φορῷ κενεόμφου. ἢ ωμωμοδεῖσθαι δ' ὡς παραιρούμενον τὰ μειράκια ἀργύρια τῶν. Συκοφαντικός. συκοφαντεῖν τοὺς λόγους ἢ συντιθέναι δυνάμενος δικανικῶς. περαντικὸς δέ, πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.
Κρουστικός. πρὸς ὠθεῖται ἀκροωμένων τῶν σοφιστῶν τοὺς λόγους. Καταληπτικός. προλαμβάνων νόμφος τοὺς ἀκούοντας ὥστε θύρυβον μὴ κινῆσαι.
Καταδακτυλικός. αὐτὸ τοῦ συκοφαντικός. ἢ ἀπὸ τοῦ δακτύλου τοῦ πρωκτοῦ. τοῦ λαληπτικοῦ δὲ. ἢ τῶν λαλούντων τοῦτο. ἢ περὶ ἀκροάσεως καὶ σράτωνα. ἄδηλος δὲ ὁ στίχος ἢ πάντες αὐτὸν ἐσημειώσαντο, διὰ τὸ ἀλλαπάλληλον ἄδηλον γὰρ τίς τίνι λέγει.
Ὀκλαδίαν. ὀκλαδίας συμπεπλασμένος δίφρος. καὶ ποτὲ μὲν ἐντεινόμενος. ποτὲ δὲ συστελλόμενος. Καὶ ταῦτ' ἐνόρχην. ἐπειδὴ παρὰ τοῖς βαρβάροις εὐπρεπῶς, οὗτος ἐνόρχην δίδωσι. Τοῦτον. τὸν πρῶτα. τοιοῦτος δὲ περαίνειν καὶ κύφειν πολεμικὸς ἐμφαίνων. Τξιακοντούτιδες. παρὰ τὸ εἰσφέρειν τὸ καὶ φησίν. ἔξεστιν αὐτῶν λιπαρὸν τριακοντούτιδα τοιοῦτον εἰσ συνουσίαν λαβεῖν.
Σπρυδάς. ἀπὸ τοῦ σπεύδειν ἐπὶ τὸ μετὰ ὑβρεως ἁλῶσαι οἱ Ἕλληνες πρὸς ἑαυτοὺς πρὸ τοῦ πολεμεῖν σπουδῇ πολέμου. Ὡς καλαί. εἰσπλεῖν εἰς ἐτεῖρεν ὡραίαν τὰς ὄψεις, ὑποκρινόμενοι τὰ πρόσωπα ἢ ἀπορίαν πρὸς ἃς λέγει ὁ δῆμος. Οὐχὰρ ὁπαφλαγών. μετὰ τῶν ἱλέωνος καὶ βράσιδου πελοποννησίοις καὶ ἀθηναίοις ἐξῆλθον τριακοντούτιδες. οὗτοι χὰρ ἀμαθεῖς τῆς ἐρήμης. ἀπειθεῖς τῶν δὲ αὐτῶν ἐξῆλθον τοῖς ἀπόνδοις.

Clisthenes
Strato
μυροπωλεῖν
πολιατρικὸς τόπος
δακτύλιος ὀπτροκτ
ὀκλαδία
ἀπόδυτος

μυροπωλῶ. nota p. ϕ. diphthongū

Τὰ λιψύδρια μιγνύς. συμφύρων τὰ ἐν τῇ πόλεως πράγματα. ὅτι καὶ οἱ μάγειροι τὰ ῥέα μιγνύουσιν. ἔθος γὰρ αὐτοῖς μιγνύειν ῥέα πρόβατα τὰ καὶ αὐγῶν. ἢ προτιθέναι ὡς μόνων προβάτων. καὶ ἐξαπατῶν τοὺς ἀφελεστέρους.

Τὸ λοῦζον. τὸ ἀπόλουμα τῆς οὐρᾶς. ὅ ἐστι, τὸ ἀπόλουτρον. ὃν τὴν ἑσπέραν δὲ εἰς τὴν προσδοκίαν.

Τὴν βαρὰ χίδα. εἶδος ἐσθῆτος αὐθινῆς, ὅμοιον τῇ ὀνόματι ἐχούσης τὸ χεῶμα.

Ἐπιφρέτω. μιρόμυος εἰμφέρεται ὁ κλέων τὸ δὲ ἑξῆς ἵνα ἴδωσιν αὐτὸν οἱ ξένοι οὐσ ἐλωβᾶτο.

βαχίς

ὡς ἐωὶ τὴν τέχνην

Ἀλ. Οὐδὲν μέγ' ἄλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξῃ τέχνην.
Ἐπὶ ταῖς τοῦ λαοῦ σαλλαντοπωλήσει μόνος.
Τὰ κιψύδρια μιγνὺς ῥῖς ὀμείοις πράγμασιν.
Μεθύων τὰ τῆς πρήναισι λοιδορήσεται.
Κἀκπτῶβα λανείων αὖ τὸ λοῦζον ᾖτε ταυ.
Δι. Εὖ γ' ἐνόησας οὔπερ ὄντιν' ἄξιος
Πόρναισι νῦ βαλανοῦσι δακεκραγέναι.
Καίσαν τι τούτων, εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ.
Ἐς τὴν ἑσπέραν δ' ἐκεῖνος ἦν ὀφαρμακός.
Ἔπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βαζαχίδα.
Κἀκεῖνον ἐνφερέτω τις ὡς ἴωσ τὴν τέχνην.
Ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν ὃς ἐλωβᾶτ', οἱ ξένοι.

Ἀριστοφάνους Ἱππέων.
Τέλος.

ἐξαπατῶν

..ex populo a
τῇ βαρυσοα
ἐσπέρας ἀ
νευς τὸν

Ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ὑφέσηκε καθ' ὑπόσιν ἐν τῷ φανερῷ. καθ' ὃν πρὸ πολέμων τινὰς ῥήτορας, ὁ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας, δικαιοπολίστιδι τῷ αὐλουργῶν, ἐξελέγχων πεφυκώς. τοῦτον δὲ διαπτύων ἀμφιθέου ὠνείσατο μῦς μιατίδιον τοῖς λαικαστρίαις ὀρχησόμενον. ὁ δὲ ἀκαρνικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα, δυσκολαίνοντες ἐν χερσὶ σχήματι προσέρχονται. καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν δικαιόπολιν ὁρῶντες, ὡς ἐσπεισμένον τοῖς πολεμίοις, καταλύσειν ὁρμῶσιν. ὁ δὲ, ὑποχόμενος ὑπὸ ὠξίλου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἐφίστατο ἐὰν μὴ πείσῃ τὸν τραχήλου ἀποκοπήσεσθαι, ἐλθὼν ὡς δυσὶ σπονδαῖς, πτωχικῶς λαλεῖ καὶ τῶν ἐκείνου λόγων ἀκροώμενος, καθάπερ ὁ μῦς τοῖς τηλεφούρου κώμασι, τῷ δὲ τὸν ἐκείνου λόγον ἀκροώμενος, καθάπερ ὁ μῦς τοῦ μεγαρικοῦ ψηφίσματος. προξωθεῖται δ' ὑπ' ὠνῶν τῶν τοῦ δικαίου συνιστορεῖν τοῖς πολεμίοις ἕνα τῶν μύων, ἐν ᾧ τε μῦς ἐν τῷ μύου δείπνου, κατενεχθεὶς ὁ χορὸς, ἀπολύει τὸν δικαιόπολιν. καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς περὶ τῆς τοιαύτης ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν διαλέγεται. τοῦ δὲ δικαιοπολίδου ἄγοντος λαθαύτου τὸν ἑρμῆν, τὸ μὲν πρῶτον μεγαρικοῖς εἰς χειρίδια δεσποσυνασμένα πωλεῖ δικαίαυτοῦ φέρων ἐν σάκκῳ πρὸ σιμαβάπτου. μετὰ δὲ τοῦτον, ἑλκόμενος ὑπ' ἑτέρου, ἐγχέλεις τέτταρας τοδαπῶν ὀρνίθων τῷ ἀναπιθέμενος εἰς τὸν ἀπορᾶν. ὅσα ὠφανεστῶν τινων συκοφαντῶν, συλλαβόμενος τινὰ ἐξαυτῷ, ὁ δικαιόπολις καὶ βαλὼν εἰς σάκκον. καὶ τότε τῷ βοιωτῷ αὐτίφορτον ἐξάγει ἐκ τῶν ἀθλοφόρων. πρὸς δύσωσι καὶ προσαποστελλόντων αὐτῷ πολλούς, καὶ δεόμενον μεταδοῦναι τῶν ἀσπονδῶν, καθυπέσχετο. πρὸς οὖν τὸν λαμαχὸν, ὃς ἐστρατήγει τῶν χωρίων τῆς, τὸν τὸν ἄγγελον πρὸς τὸ στρατιῶν ἥκοντα, κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὅπλων, πρὸς εἰς βολὰς τηρεῖν. τὸν, δὲ δικαιόπολιν, πρὸς τοῦ ἱερέως τὸν σπονδὸν συνκαλεῖ, ὡς δεῖπνον ἥξοντα. καὶ μεχόλιγον ὁ μὲν τραυματίσας καὶ καλῶς ἀπολαβών, ἐπανήκει. ὁ δὲ δικαιόπολις δεξιπνήκως ἢ μεθ' ἑτέρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῷ σφόδρα πεπαιγμένῳ, ἐκ τοῦ τρόπου τῶν ἱερῶν πρόκαλούμενον.

ΆΛΛΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΆΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.
ΔΙΊΑΜΒΕΙΩΝ.

Η

ΚΛησάσ' ὅσης, πρὸς ἡμέραν τινὸς
Οἱ μὲν γραπτὰ ἄποντες οἱ δ', χρυσίον.
Σπονδὰς φέροντ' ἐς ἀγορὰν ἐμοί,
Σκληρὸς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ῥῆμα τε,
Οὐκ ἐκ λαλιῶν. ἐκ δ' ἐπέων τῶν αὐτίων.

Γρᾶ πρὸς ὧν. ἢ πρὸς τὰ κοῦς πάλιν.
Παρὰ τῷ λακεδαιμονίων τέμε τὰ τέτταρα πέρυσι.
Εἶασαν· ἀλλ' ἐξέβαλον. ὧν μαθὼν ἔτυ.
Μεγαρικὸν ὡς ἰλαδὶ φησὶ δ' ἐν πρὸς κλέα.
Σπονδὰς δὲ λύσιμ' ἐτῷ ἐφ' ἑαυτῶν κακῶν.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ Ὀλυμπιάδος ὀγδοηκοστῆς καὶ πρώτης. ἐπὶ Θεοδώρου. ἐν ἄστει.
πρώτου χειμαζομένοις. οὐ σώζεται.
ζήτησ δύπολις
νομίμοι
ους.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δικαιόπολις.
Γραῦς βδέλυρα.
Χορὸς ἀχαρνέων.
Κηφισοφῶν.
Μεγαρεύς.
Βοιωτός.
Γεωργὸς εἰρηνίτης Φυλάσιος.

Κῆρυξ.
Βασιλέως ὀφθαλμός.
Μήτηρ.
Εὐριπίδης.
Κόραι.
Νίκαρχος συκοφάντης.
Θρασίππων, ἢ πυρραίνυμφος.

Ἀμφίθεος.
Θέωρος.
Θυγάτηρ.
Λαμαχεύς.
Συκοφάντης.
Ἄγγελος λαμαχικός.

Ἡ μὲν θέσις τοῦ δράματος ἄρχεται εἰς συσταστικῆς πραγῳδουμένης ἐξ ἧς εἰς πρόσωπον ἀμοιβαίων οἰκείοις σὺν ἰαμβικοῖς μέτροις ἀκαταλήκτοις σατυρικῶν τελευταῖον ἐπὶ δὲ φδὴ χορικὸς ἀχαρνέας. ὁ μῦθος μὴ κωμῳδοποιὸν ἀπέλαστον φρικαστηρημιμφής. ὁ δὲ ξένος ἐφημιμφής. ἐδιδάχθη σὺν ἄλλοις πραγῳδουμένοις τοῖς αὐτοῖς θέσεσι πραγῳδοῦ. ὠιδὴ δὲ ἐφ' ἑπτὰ στίχων κῶλα εἰς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

Α΄ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ

Hom

ΣΑ δὴ δὲ δήγματι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.
Ἠθήνη βαιά· πάνυ δὲ βαιά· τί παρα.
Ἀ΄δωδωνήθην, ψαμμοκοσιογρύγερα.
Φέρ' ἰδωτίδη ἄθην ἄξιον χαρηδόνος.
Ἐγ ὦδ' ἐφ' ᾧ με τὸ κέαρ ὠφραίθην ἰδών

Σα δὴ δὲ δήγματι. θαυμαστικὸν τὸ ὅσον, αὐτὶ τοῦ πολλά. ὁ δὲ δήσυμπραγα πληρωματικῶς, αὐξήσιν δηλοῖ. ἐχέησα τοῦδ' αὖ καὶ θηκυδίδης ἐν τῷ προοιμίῳ. ἰνίησις δ' αὐτὴν μείζη διώκατο ἢ κατὰ πρόθεσις. ἐν τῷ ἐμαυτοῦ καρδίαν. ὃ καὶ βέλτιον, ὅτι μεταφέρῃ ἀπὸ τοῦ βιοῦν ὡς τὴν καρδίαν. αὐτὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν ἐν τῷ ἐμαυτοῦ θυμόν. ἐν τῇ ἐμαυτοῦ καρδίαν φησί. δὲ δήγμασι, αὐτὶ τοῦ ἰὼ ἰαμβελελυτμαι. καὶ ὅμηρος. δάκε δὲ φρένας ἔγχει μυθῶ. ἢ θυμοδακὲς μῦθον. Ἄλλως. καλῶς ἐφησέ δήγμασι τὴν καρδίαν. πρόσωπον τὸ τοῦ θυμοῦ καὶ τοῦδε ἡ δονῆσα. ὡς καὶ πρόμηρῳ ὀδυσεὺς θυμοῦ μῶν κατὰ φῦλα μνησήρων. ἔθος δὲ πολλάκις, κρασὶν ἰωὶ πεπεμύθω. πεπλαδισμένη κρασὶν φασὶ σον. Ψαμμοκοσιογάργαρα. οἷον πολλάκις καὶ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμοκόσια καθ' αὑτό, ὡς πολήθους ἐπίθετον. πρὸ ψαμμοῦ πόλις δ' ἐκχυσῷ χθονὸς οὕτως. ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμοκοσίους. πρὸ τὸ ἑξακοσίους. ἢ ἐπὶ τακοσίους δὲ πρὸ φλαμμου ἀριθμητικῶς γίγνεσθαι. ἢ τὰ γάργαρα δέ, ὡς πολήθους ἐπίθετον. ὡσὲ γάργαρ' ἐσία. ἢ παρὰ ἀριστοφάνει σύνοδοις. σύδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα. καὶ πρὸ σώφρονι. ἄδε οἰκία πρὸ ἀργυρωμάτων γάργαρε. καὶ σὺ τῇ τραγῳδίᾳ χρημάτων τε γάργαρα. θέλουσι δέ τινες ἐκ πρὸ τοῦ πίνειν πάρλιαρ ῥᾳδίως τῶν ποδῶν σημαίνειν. οἷον γάργαρε. ἐν δὲ ἡρίμου δὲ οὐδὲν ὀνομάζεσθαι διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν. Ἄλλως ἀπὸ δύο λέξεων τὸ σύνθετον ἐγχέτεθηλουσῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ φλαμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ πύθιος νεανίσκεται τῶν ψαμμου γὰρ ἀριθμὸν εἰδέναι, αὐχῶν σὺν οἷς λέγει. οἶδα δὲ κὠψαμμου ἀριθμὸν καὶ μέτρα θαλάσσης. καὶ δὴ πολις ἐπεσημάνατο τὴν λέξιν εἰπὼν ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμοκοσίους. δύναται γὰρ ἐμπεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια. ὅτι δὲ κατάληξις τὸ μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμοῦ μέχρι τῶν χιλίων. ὃς πολήθους δὲ πολλοῦ σημαντικόν. οἷον δακόσια τριακόσια ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα καὶ αὐτὸ ἐπὶ πολήθους λαμβάνει διὰ τὴν συνήθειαν τῶν πρὸ τὸ ἐ. ἐρῶ ἢ, αὐτὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ ἢ κάρλιαρε πρὸ τοῦ ποιητὴν δέ, κάρλιαρε δὲ σῶσα πόδεσι. μέμνηται ἡ ἐν ηρατῖνος. ἀρίστων ἀνδρῶν ὅσα γαργάρᾳ πόλις. οἷσι πολλοῦ. Ἄξιον χαιρηδόνος. αὐτὶ τοῦ χαρᾶς, τοῦ τόνῳ δὲ ὡς ἀλγηδόνος. ὡς δὲ αὐτὸ τὸ ἀλγέω μέλλοντος ἀλγήσω ἀλγηδών, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαιρήσω χαιρηδὼν χαιρηδόνος. Τὸ ἰδὼ ἐαρ ὠφράνθην. σαφῶς ἀριστοφάνης τὴν καρδίαν εἶπε κέαρ. αὖθις γὰρ εἰσπνεῖ. ὅσα δὲ δήγματι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν, νῦν φησιν ἐφῷ τὸ κέαρ ὠφράνθην.

Hom
Cupolis
Aristoph
Aristome
nes
Sophro
Hom
Cupolis
Hom
Cratin

ψαμμοκοσιογάργαρα

γάργαρα.

καρκίνος ου πόθεν ἦν

μόσια

Τοῖς πέντε ταλάντοις ἀπελ- ...στως ἀλλότρια καταφαγὼν, ἐξήμεσεν αὐτά. ἀντὶ τοῦ κλέψας καταπιὼν, ἀπέδωκεν. ἐζημιώθη γὰρ ὁ Κλέων πέντε τάλαντα, διὰ τὸ ὑβρίζειν τοὺς ἱππέας. παρὰ τῶν νησιωτῶν γὰρ ἔλαβε πέντε τάλαντα ὁ Κλέων, ἵνα κουφίσαι πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους αὐτοὺς τῆς εἰσφορᾶς. αἰσθόμενοι δὲ οἱ ἱππεῖς, ἀντέλεγον καὶ ἀπῄτησαν αὐτόν. μέμνηται Θεόπομπος.

Τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσε.
Ταῦθ᾽ ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
Διὰ τοῦτο τοὔργον. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
Ἀλλ᾽ ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν.
Ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον.
Ὁ δ᾽ ἀνεῖπεν, εἴσαγ᾽ ὦ Θέογνι τὸν χορόν
Πῶς τοῦτ᾽ ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν.
Ἀλλ᾽ ἕτερον ἥσθην ἡνίκ᾽ ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ᾽ ᾀσόμενος Βοιώτιον.
Τῆτες δ᾽ ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδών
Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
Ἀλλ᾽ οὐδὲ πώποτ᾽ ἐξ ὅτου γὼ ῥύπτομαι

Ταῦθ᾽ ὡς ἐγανώθην. ἀντὶ τοῦ ἐχάρην. ἐφαιδρύνθην. ἀπὸ τοῦ γάνυμαι. Ὅμηρος. γάνυται δέ τε φρένα ποιμήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λαμπρυνομένων χαλκωμάτων. [illegible]

Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. τοῦτο παρῳδιακαλεῖται. ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ τῆς Τηλέφου Εὐριπίδου [illegible]

Τραγῳδικόν. [illegible]

Ὅτε δὴ κεχήνη. [illegible]

Προσδοκῶν τὸν Αἰσχύλον. [illegible]

[illegible]

Ἀχαρνῆς.

Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς,
Ὡς νῦν ὁπότ᾽ οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
Ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί.
Οἱ δ᾽ ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι. κἄνω καὶ κάτω
Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
Οὐδ᾽ οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν. ἀλλ᾽ ἀωρίαν
Ἥκοντες. εἶτα δ᾽ ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς.
Ἐλθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πρώτου ξύλου.
Ἀθρόοι καταρρέοντες. εἰρήνη δ᾽ ὅπως
Ἔσται προτιμῶσ᾽ οὐδέν. ὦ πόλις πόλις.
Ἐγὼ δ᾽ ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
Νοστῶν κάθημαι. κᾆτ᾽ ἐπειδὰν ὦ μόνος.
Στένω. κέχηνα. σκορδινῶμαι. πέρδομαι.

Ὑπὸ κονίας. παρ᾽ ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν, ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν. ὡς καὶ ἐν ἀρχῇ ἔφη, ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς εἶπεν. ὅτι καὶ οἱ κονίαν ἤτοι ἄσβεστον ὀσμώμενοι, δάκνονται τὴν ὀφρῦν.

Ἄλλως. ὑπερβατόν. ἀλλ᾽ οὐδὲ πώποτ᾽ ἐξ ὅτου ῥύπτομαι, οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς.

Κυρίας ἐκκλησίας. ἐν ᾗ ἐκύρουν τὰ ψηφίσματα. εἰσὶ δὲ νόμιμοι ἐκκλησίαι αἱ λεγόμεναι τρεῖς τοῦ μηνὸς ἀθροιζόμεναι [illegible] συγκλητοι [illegible] αἱ μὲν οὖν νόμιμοι καὶ ὡρισμέναι ἐκκλησίαι [illegible] ὡς ἔφαμεν. [illegible] συνάγονται, σύγκλητοι.

Ἡ πνὺξ αὑτηί. ἡ ἐκκλησία παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. [illegible]

Οἱ δ᾽ ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι. [illegible]

Τὸ σχοινίον φεύγουσι. [illegible]

Ἀωρίαν. [illegible]

Ἐλθόντες ἀλλήλοισι περὶ πρώτου ξύλου. [illegible]

Ἀθρόοι καταρρέοντες. [illegible]

Νοστῶν κάθημαι. [illegible] Στένω. κέχηνα. [illegible] σκορδινῶμαι. [illegible]

Ἀπορῶ· γράφω· παρατίλλομαι· λογίζομαι·
Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρὸν· εἰρήνης ἐρῶν·
Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν,
Ὃς οὐδεπώποτ' εἶπεν ἄνθρακας πρίω·
Οὐκ ὄξος, οὐκ ἔλαιον, οὐδ' ᾔδει πρίω·
Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν.
Νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος
Βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,
Ἐάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
Ἀλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὗτοι μεσημβρινοί.
Οὐκ ἠγόρευον; τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον·
Εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.
Κη. Πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν.
Πάριθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
Ἀμ. Ἤδη τις εἶπε; Κη. τίς ἀγορεύειν βούλεται;
Ἀμ. Ἐγώ. Κη. τίς ὤν; Ἀμ. Ἀμφίθεος. Κη. οὐκ ἄνθρωπος; Ἀμ. οὔ.
Ἀλλ' ἀθάνατος· ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν
Καὶ Τριπτολέμου· τούτου δὲ Κελεὸς γίγνεται·
Γαμεῖ δὲ Κελεὸς Φαιναρέτην τήθην ἐμήν,
Ἐξ ἧς Λυκῖνος ἐγένετ'· ἐκ τούτου δ' ἐγώ
Ἀθάνατός εἰμ'· ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοὶ

Γράφω. παρατίλλομαι. γράφω μὲν, κατὰ γραφῶ [illegible] ἀπὸ [illegible] ξύλων [illegible] δακτύλῳ [illegible] παρατίλλομαι [illegible] μυκτῆρι [illegible] μασχαλῶν [illegible] πάντα [illegible] ἀπορίαν [illegible] ἀμηχανίαν μὴ τυγχάνοντες [illegible] προσδοκουμένου [illegible]

Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν. οἱ [illegible] πολιορκουμένοι [illegible] πολεμούμενοι [illegible] τὸν ἀγρὸν ἀποβλέπειν [illegible] Στυγῶν μὲν ἄστυ [illegible]

Ἄνθρακας πρίω. [illegible] κακὸν ἄλλο [illegible] πλὴν ἀνθράκων [illegible] ἀλλ' ἐπριάσθαι.

Οὐδ' ᾔδει πρίω. [illegible] σκευῶν πρίων ἦν· ἀπ' [illegible] χώραν [illegible] Ὑποκρούειν. ἀντὶ τοῦ [illegible] ἃ τύχοι. τὸ δὲ ὑποκρούειν, ἀντὶ τοῦ θορυβούντων λέγειν [illegible] ἡμεῖς φαμὲν, ἐκκρούειν, κωλύειν. τὸ δὲ λοιδορεῖν ἀμφοτέρως [illegible] λοιδορεῖν καὶ λοιδορεῖσθαι. Οὗτοι. δεικτικῶς. μεσημβρινοὶ [illegible] ὀρθρίσαντες.

Ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε. εἰώθασιν οἱ Ἀθηναῖοι, σφάζειν δελφάκια καὶ ῥαίνειν τὰς καθέδρας τῷ αἵματι αὐτοῦ εἰς τιμὴν [illegible] Δήμητρος. ἐπειδὴ [illegible] αὐτῆς [illegible] Ἄλλως. ὅτι καθαίρουσι οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χοῖρον σφαζομένου· καὶ ὁ ῥήτωρ φησὶν, ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὔξηται, τότε δὴ κελεύει δημηγορεῖν. τὸ δὲ ὀνομαζόμενον χοιρίδιον [illegible] καθάρσει τῶν τόπων, κάθαρμα ἐκάλεσε. ὁ δὲ περικαθαίρων, καθαρτής. Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου, καθάρσιον καλεῖ. Ὁ γὰρ Ἀμφίθεος Δήμητρος ἦν. ἱεροῦ Δήμητρος καὶ Τριπτολέμου ὁ Ἀμφίθεος. [illegible] κωμικῶς ταῦτα. Κελεοῦ [illegible] Τριπτολέμου [illegible] Εὐριπ [illegible] ἀγῶσι [illegible] Σπονδάς

Demost

Aeschi

Euri

Bacchylides

Σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ.
Ἀθάνατος ὢν δ', ὦνδρες, ἐφόδι' οὐκ ἔχω.
Οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. Κη. οἱ τοξόται.
Ἀμ. Ὦ Τριπτόλεμε καὶ Κελεὲ περιόψεσθέ με;
Δι. Ὦνδρες πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν,
Τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες ὅστις ἡμῖν ἤθελε
Σπονδὰς ποιῆσαι καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
Κη. Κάθησο σίγα. Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ,
Ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
Κη. Οἱ πρέσβεις οἱ παρὰ βασιλέως.
Δι. Ποίου βασιλέως; ἄχθομαι γὼ πρέσβεσι
Καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
Κη. Σίγα. Δι. βαβαιάξ· ὦκβάτανα τοῦ σχήματος.
Πρ. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν
Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
Ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. Δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
Πρ. Καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ τῶν Καϋστρίων

Σπονδὰς ποιεῖσθαι. οὕτως ὁ [illegible] ὡς σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς Λακεδαιμονίους. Ἐφόδι' οὐκ ἔχω. ὅτι [illegible] πένης εἰμί. ἐφόδια οὐκ ἔχω. Οἱ τοξόται. τοῦτό φησιν ὁ [illegible] πρυτανεύων [illegible] ἐκβαλεῖν τὸν Ἀμφίθεον [illegible] Ἄλλως. [illegible] πρυτάνεων [illegible] Ἀμφίθεον. εἰσὶ δὲ οἱ τοξόται δημόσιοι ὑπηρέται φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι· οἵτινες πρότερον μὲν ᾤκουν [illegible] μέσην σκηνοποιησάμενοι· ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ, οὗτοι, καὶ Σκύθαι καὶ Πευσίνιοι. Πευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς. Ὦ Τριπτόλεμε. τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους, ὡς κουρούς [illegible] καὶ συμμάχους [illegible] καλεῖται. ἀπάγοντες δὲ, ἀπωθοῦντες, ἀπελαύνοντες. Καὶ κρεμάσαι. ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες. Ἢν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύσητε. ἀντὶ τοῦ χρηματίσητε, πράξητε. πάντα γὰρ ἀπὸ τῶν πρυτάνεων διεπράττετο. [illegible] τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

Οἱ πρέσβεις. οὕτως ὁ Περσῶν βασιλεὺς [illegible] οὕτως δὲ ἄλλους ἔλεγον, προστιθέντες τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα. οἷον βασιλεὺς Λακεδαιμονίων, βασιλεὺς Μακεδόνων. διαφορὰ δὲ βασιλέως καὶ τυράννου. βασιλεὺς μὲν [illegible] προγόνων [illegible] διαδοχὴν ἔχει τὴν ἀρχὴν [illegible] λαβὼν πέρασι. τύραννος δὲ, τὸ ἄρχειν βιαίως [illegible] διαφόρως ἐνίοτε ὀνόμασι [illegible] βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ, τὸν Συρακουσίων τύραννον. Εὔπολις δὲ ἐν δήμοις εἰσάγει τὸν Πεισίστρατον, βασιλέα. ἀλλὰ καὶ τοὺς βασιλεῖς πολλάκις τυράννους λέγουσι. πρέσβεις δὲ οὗτοι εἰσὶν οἱ περὶ τὸν Μόρυχον ἐμπλησθέντες τρυφῆς. Καὶ τοῖς ταῶσι. τοῖς ποικίλοις [illegible] ὁ ταὼς ποικίλος [illegible] φύρας ἔχουσι [illegible] παρ' ὅσον [illegible] κεφαλαῖς [illegible] χρυσᾶ [illegible] ἀλαζονεύμασι. Ὦκβάτανα. [illegible] οἱ πρέσβεις κεκαλλωπισμένοι ὡς ἀπὸ Ἐκβατάνων [illegible] πόλις. Μισθὸν φέροντας. διὰ τούτων [illegible] Ἀθηναίων [illegible] χρόνους ἕνεκα κέρδους. πρὸ ιβ' ἐτῶν, ἦρχεν ὁ Εὐθυμένης Ἀθήνησι [illegible] πρεσβευτὰς [illegible] χρονοτριβοῦντων [illegible] πρεσβείας [illegible] πλείονα μισθὸν λαμβάνειν. Ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντος. οὗτος ὁ ἄρχων [illegible] κατελύθη τὸ ψήφισμα, τὸ μὴ κωμῳδεῖν, γραφὲν ἐπὶ Μορυχίδου. [illegible] εἰσενεγκόντες τὸ ἐν αὐτῷ, καὶ δύο τοὺς ἑξῆς [illegible] Θεοδώρου, μεθ' οὓς ἐπ' Εὐθυμένους κατελύθη. Διὰ τῶν Καϋστρίων. καὶ Καΰστριος ποταμὸς [illegible] Λυδίας περὶ Μίλητον πλησίον Λυδῶν [illegible] ὁ ἄσιος λειμὼν [illegible] χῆνες εἰσὶ [illegible]

Demosth

Pindar

Eupolis

Sagittarii enses

σκύθαι

πευσίνιοι

Peusinus

πρυτανεύ

χρηματ

βασιλεύς

τύραννος

τιάραι

Euthym princeps

Caystrum

Asia pra

πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,
ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσωζόμην ἐγὼ
παρὰ τὴν ἔπαλξιν, ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
Πρ. ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. Δι. ὦ κραναὰ πόλις.
ἆρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβεων;
Κη. Οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν καὶ πιεῖν.
Δι. Ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.
Πρ. Ἔτει τετάρτῳ δ' ἐς τὰ βασίλει' ἤλθομεν.
Ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβὼν,
κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.
Δι. Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;
Πρ. Τῇ πανσελήνῳ, κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.
Εἶτ' ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
ἐκ κριβάνου βοῦς. Δι. καὶ τίς εἶδε πώποτε

Ἐσκηνημένοι. [illegible] εἰς τὰ ξένια βρώματα τῶν βασιλέως τῶν πρέσβεων.

Ὦ κραναὰ πόλις. τοῦτο [illegible] ὑπὸ τῶν παλαιῶν. καὶ αἰσχύλος γὰρ καὶ σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. λέγει δὲ κραναάς, τὰς ἀθηνὰς, ἤτοι τὰς τραχείας. [illegible] Οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρες. [illegible] Καταφαγεῖν. ἐμφαντικῶς [illegible]. Λαικαστὰς δὲ τοὺς πόρνους [illegible]. Ἀλλ' εἰς ἀπόπατον. [illegible] ὅμηρος. [illegible] Ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν. [illegible] ὑπὸ χρυσῆν πλάτανον καθεζόμενος [illegible] χρυσοῦ μέταλλα. Ἄλλως. [illegible] Τῇ πανσελήνῳ. [illegible] Ἐκ κριβάνου. [illegible]

βοῦς κριβανίτας. τῶν ἀλαζονευμάτων.
Πρ. Καὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.
Δι. Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων.
Πρ. Καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν ψευδαρτάβαν
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Δι. ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας, τόν τε σὸν τοῦ πρέσβεως.
Κη. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. Δι. ὦναξ Ἡράκλεις.
Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφρακτον βλέπεις;
Ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεώσοικον σκοπεῖς;
Ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.

[illegible] Καὶ μὰ Δί' ὄρνιν. [illegible] ὁ δὲ φέναξ [illegible] χαλεπτιζόμενος. Ταῦτ' ἄρ'. ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. φέρων δὲ, τουτέστι λαμβάνων, κομιζόμενος. Ψευδαρτάβαν. [illegible] παίζει δὲ, ὡς τοιούτων ὄντων ὀνομάτων παρὰ πέρσαις, ἀρταβάζου, ἀρταξέρξου. καὶ τὸ ψευδαρτάβαν ἐποίησε, παρὰ τὴν ἀρτάβην τὸ μέτρον. περσικὸν δὲ καὶ αἰγύπτιον τὸ ὄνομα. Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. τὸν μέγα δυνάμενον παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι' ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ, ὡς βασιλέως ὦτα, οἱ ὠτακουσταί. δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκασταχοῦ. οἷς ὡς συνάρχοις χρῆται. ὡς ἀριστοτέλης πολιτικῶν γ κατὰ λέξιν οὕτω φησίν. ἄτοπον δ' ἴσως ἂν εἶναι δόξειεν εἰ βέλτιον ἴδοι τις δυοῖν ὄμμασι καὶ δυσὶν ἀκοαῖς κρίνων καὶ πράττων δυσὶ ποσὶ καὶ χερσὶν, ἢ πολλοὶ πολλοῖς. ἐπεὶ καὶ νῦν ὀφθαλμοὺς πολλοὺς οἱ μόναρχοι ποιοῦσιν αὐτῶν καὶ ὦτα καὶ χεῖρας καὶ πόδας. τοὺς γὰρ τῇ ἀρχῇ καὶ αὐτοῖς φίλους, ποιοῦνται συνάρχους.

Τοῦ πρέσβεως. προπαροξυτόνως. ὡς μάντεως. ἀπὸ εὐθείας τῆς, ὁ πρέσβις. οἱ δὲ, παροξυτόνως ὡς χαλκέως, ἀπὸ εὐθείας τῆς, ὁ πρεσβεύς. οἵτινες ἁμαρτάνουσιν· οὐ γάρ ἐστιν ὁ πρεσβεύς. Ὁ βασιλέως. οὕτως ἐκάλουν οἱ κήρυκες [illegible]. Πρὸς τῶν θεῶν. [illegible] ναύφρακτον. [illegible] Ἄλλως. [illegible] Ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων. [illegible] Ἄσκωμ' ἔχεις. [illegible]

Κη. Ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψε φράσον.
Λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὦ ψευδαρτάβα.
Βα. Ἰαρταμὰν ἐξάρξαν ἀπισσόνα σάτρα.
Κη. Ξυνήκαθ' ὃ λέγει; Δι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Κη. Πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.
Λέγε δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
Βα. Οὐ λῆψι χρυσοχαυνόπρωκτ' Ἰαοναῦ.
Κη. Οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς. Δι. τί δ' αὖ λέγει;
Κη. Ὅ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,
Εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.
Δι. Οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.
Κη. Ποίας ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
Δι. Ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
Ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονί,
Ἵνα μή σε βάψω βάμμα σαρδιανικόν.
Βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
Ἄλλως ἄρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων.
Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἅνδρες οὑτοιί,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
Καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονί,
Ἐγᾦδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε.

Ἀπισσόνα σάτρα. παίζει ὡς τῇ περσικῇ διαλέκτῳ χρώμενος. Πέμψειν βασιλέα. τοῦτό φησιν ὁ κῆρυξ ἢ οἱ πρέσβεις. Χρυσοχαυνόπρωκτοι. ἀντὶ τοῦ ἔκλυτοι Ἰαοναῦ δὲ ἀντὶ τοῦ Ἀθηναῖοι, Ἴωνες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου. ὡς βάρβαρος δὲ τὸ αὖ ἔφη, διειλὸν ἀντὶ ἑλληνιζομένου. Ὅτι χαυνοπρώκτους. ὅτι πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας οἱ βάρβαροι ἐκάλουν προείρηται. καὶ Ὅμηρος· Ἰάονες ἑλκεχίτωνες. τὸ δὲ αὖ, ἀντὶ τοῦ οὐ, βαρβαρίζων ἔφη. Οὐκ ἀλλ' ἀχάνας. ἀχάνη μέτρον ἐστὶ περσικόν. ὥσπερ ἡ ἀρτάβη παρ' Αἰγυπτίοις. ἐχώρει δὲ μεδίμνους ἀττικοὺς με. ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι κίστη ἐστὶν, εἰς ἣν κατετίθεντο τοὺς ἐπισιτισμούς, οἱ ἐπὶ τὰς θεωρίας στελλόμενοι. Ἄγε δὴ σὺ φράσον. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἐμαυτόν. ἀττικὸν γὰρ τοῦτο σχῆμα. ὡς μὴ συνιέντος δὲ αὐτοῦ δείκνυσι τῷ δακτύλῳ· ἐμοὶ λέγων καὶ τουτονί. Βάμμα σαρδιανικόν. ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν φοινικοῦν. Σαρδὼ γὰρ νῆσός ἐστι τῶν ἑπτὰ σταδίους ἑξήκοντα κύκνου διέχουσα. ἐν ταύτῃ δὲ ἡ μοῦ πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. ἢ ὅτι εἰς τὴν Σαρδὼ τῆς Λυδίας πυρρὰ βάμματα γίνεται. βούλεται οὖν δηλοῦν ὅτι εἰ μὴ εἴποις τἀληθές, μαστίζων σε ἐρυθρὸν ποιήσω τοῖς αἵμασι. τὸ δὲ ἀνανεύει καὶ ἐπινεύει παρεπιγραφὴ ὑπὲρ τοῦ σαφὲς γενέσθαι ὅτι ἀρνούμενος μὲν ἀνένευσεν, ὁμολογῶν κατένευσεν. Ἄλλως ἄρ' ἐξηπατώμεθα. ἠλιθίως καὶ ματαίως. καὶ Ὅμηρος· ἐπερχεῖται ἄλλως σοί γε πῦρ ἤρησατο πηλεύς. οἱ δὲ ἀττικοὶ εἰώθασι προστιθέναι τὴν, τὴν. λέγοντες τὴν ἄλλως. Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν. τουτέστιν, ὡς διαφέροντος τοῦ νεύματος τοῦ ἑλληνικοῦ. ἐπένευσε δὲ μετὰ τὸ πελάγειν τὴν κεφαλήν. χρὴ μέντοι εἰδέναι ὅτι ἀνανεύσας μικρῷ πρότερον, νῦν ὡς πειθόμενον τὸν λόγον ποιεῖται, δῆλον ὅτι διὰ ἑνὸς τοῦ ἐνδοξοτέρου τοὺς δύο καλεῖ. αὐτόθεν δὲ ἀπὸ τῆς ἀττικῆς, ἐντεῦθεν. Ἐγᾦδ' ὅς ἐστι. τὸ ἐγᾦδα, ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶδα. οὗτος δὲ ὁ Κλεισθένης ἀεὶ τὸ γένειον ἐξυρᾶτο πρὸς τὸ ἀεὶ φαίνεσθαι νέος. διὰ τοῦτο εὐνούχῳ αὐτὸν εἴκαζει. Ὦ θερμόβουλον. παρῳδία χρῆται. ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηδείᾳ Εὐριπίδου, ὦ θερμόβουλον σπλάγχνον. οὗτος οὖν σκώπτων Εὐριπίδην, προσέθηκε πρωκτὸν παρὰ προσδοκίαν.

Τοιόνδε

Τοιόνδε γ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων
Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
Ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;
Κη. Σίγα, κάθιζε.
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ
Εἰς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
Κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθάδε στραγγεύομαι;
Τοὺς δὲ ξενίζειν, οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.
Ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
Ἀλλ' Ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν; Αμ. οὑτοσὶ πάρα.
Δι. Ἐμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς
Σπονδὰς ποίησαι πρὸς Λακεδαιμονίους μόνῳ,
Καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι.
Ὑμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε καὶ κεχήνετε.
Κη. Προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκους. Θε. ὁδί.
Δι. Ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
Θε. Χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν Θρᾴκῃ πολύν,
Δι. Μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθόν γε μὴ 'φερες πολύν.
Θε. Εἰ μὴ κατένειψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην
Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον.

Τοιόνδε, ὦ πίθηκε. καὶ τοῦτο παρῴδηκεν ἐκ τῶν Ἀρχιλόχου ἐπῶν. τοιήνδε, ὦ πίθηκε, τὴν πυγὴν ἔχων. Οὐ δήπου Στράτων. καὶ οὗτος κωμῳδεῖται ὡς λωβώμενος τὸ γένειον καὶ λεαίνων τὸ σῶμα, ὡς Κλεισθένης. ὥς φησιν αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν Ὁλκάσι· παῖδες ἀγένειοι Στράτων. Εἰς τὸ πρυτανεῖον. ὥστε ἐκεῖ εἶναι τοὺς πρέσβεις παρὰ Ἀθηναίοις. Ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη. ἡ διαφορὰ τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ τόνῳ. ὀξυτόνως μὲν γὰρ, τὸ εἶδος τοῦ πάθους. βαρυτόνως δὲ τὸ χοινίον καὶ ὁ βρόχος. Τοὺς δὲ ξενίζειν. παροιμία ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ἀποδεχομένων, οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα. μέμνηται καὶ Εὔπολις ἐν Φίλοις· νὴ τὸν Ποσειδῶ, οὐδέποτ' ἴσχει ἡ θύρα. καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ· τίον δέ ἑ πάντες ὁδῖται. ἦ γὰρ φιλοξενίης ἔσχες πέρας ἀκλήϊστον. καὶ Πίνδαρος· ἐν θύρα πεπταμέναι ξείνων ἐνίκαν τᾶν θυρᾶν. λέγει δὲ περὶ τῶν πρυτάνεων. διότι αὐτὸν μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατευόμενον καὶ πονοῦντα, οὐ δέχονται. τοὺς δὲ πρέσβεις ξένους ὄντας, καὶ ξενίζουσιν ἐν αὐτῷ. ἴσχει δὲ, ἀντὶ τοῦ κωλύει ἢ ἀποκλείει. Ἄλλως. Οὐδέποτε ἐκώλυσεν ἢ ἀπέκλεισεν. ὁ δὲ λόγος, ἐπὶ τῶν πρυτάνεων, καθὸ ἐπὶ ξενίαν καλοῦσι τοὺς ἀφικνουμένους. Καὶ τῇ πλάτιδι. τῇ γυναικί. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. Πρεσβεύεσθε. ἀντὶ τοῦ πρέσβεις πέμπετε. τὸ δὲ κεχήνατε ἐξαπατᾶσθε. ἐν νέοις ἐστί. Προσίτω Θέωρος. οὗτος ἐπὶ κολακείᾳ κωμῳδεῖται. ὁ κῆρυξ καλεῖ αὐτὸν πρεσβευτὴν ἐλθόντα παρὰ Σιτάλκους τοῦ Θρᾳκῶν βασιλέως. πρὸς ὃν ἦσαν ἀποστείλαντες αὐτὸν Ἀθηναῖοι. οὗτος δὲ, ἐκαλεῖτο Θέωρος. μέμνηται δὲ αὐτοῦ πενταμέτροις ἐπιόρκου ὡς ἐν Νεφέλαις· φησὶ γὰρ, ἐπιβάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμωνα ἐνέπρησεν, οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον· καίτοι σφόδρα γ' εἰσ' ἐπίορκοι, ποτὲ δὲ, ὡς κόλακος, ὡς ἐν τοῖς Σφηξίν. Εἰσκηρύττεται. ἀντὶ τοῦ καλεῖται ὑπὸ τοῦ κήρυκος. Οὐκ ἂν γ' εἰ μισθόν γε μὴ φέρεις. τοῦτο διὰ μέσου ὁ Δικαιόπολις· οὐκ ἂν ἔτριψας τὸν χρόνον εἰ μὴ πολὺν μισθὸν ἐλάμβανες. τὸ γὰρ ἔφερες, ἀντὶ τοῦ ἐλάμβανες, ἐβάσταζες.

Ὅτ' ἐνθάδ' ὁ Θέογνις ἠγωνίζετο.
Τοῦτον μετὰ Σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον·
Καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς.
Ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθὴς, ὥστε καὶ
Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.
Ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
Ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων,
Καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ.
Ὁ δ' ὤμοσε σπένδων, βοηθήσειν ἔχων
Στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ' Ἀθηναίους ἐρεῖν,
Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
Δι. Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι.
Θε. Καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρᾳκῶν ἔθνος,
Ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. Τοῦτο μὲν ἤδη σαφές.
Κηρ. Οἱ Θρᾷκες ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἤγαγεν.

Ὅτ' ἐνθάδ' ὁ Θέογνις. οὗτος ὁ Θέογνις τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν τὸν ἄνδρα, παρέστησεν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα, διὰ τὴν τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητα. τὸν ψυχρὸν ὄντα, τῷ ψυχρῷ περιέβαλεν. πάνυ δὲ χαριέντως ἔσκωψε. Καὶ δῆτα φιλαθήναιος. τὸ φιλαθήναιος, προπαροξύνειν δεῖ. ἐπεὶ τὰ εἰς ος λήγοντα προπερισπώμενα ἁπλᾶ, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον δῆμος, ἀριστόδημος. πῶλος, ἐχέπωλος. καὶ Ὅμηρος· θαλυσιάδην Ἐχέπωλον. κνέφαιος, ἀκροκνέφαιος. ὀμφαῖος, πανόμφαιος. ἀρχαῖος, φιλάρχαιος. οὕτω καὶ φιλαθήναιος. Ἐν τοῖς τοίχοις. ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ δένδροις, ἢ φύλλοις, οὕτως· ὁ δεῖνα καλός. καὶ παρὰ Καλλιμάχῳ· ἀλλ' ἐνὶ δὴ φύλλοισι κεκομμένα τόσσα φέροιτε γράμματα, Κυδίππην ὡς ἐρέουσι καλήν. καὶ ἐν τοῖς σφηξίν· ἰὼν παρέγραψε κημὸν καλός. καὶ Λιβάνιος· φιλοῦσι δὲ οἱ σφόδρα περί τι ἐρωτικῶς ἔχοντες, ἡδέως συνεῖναι καὶ τοῖς ὀνόμασι. Ὁ δ' υἱὸς ὃν Ἀθηναῖον. τοῦτον πολίτην ἐποίησαν Ἀθηναῖοι, τὸν παρ' αὐτοῖς παραπέμποντα. ἐκαλεῖτο δὲ οὗτος, Σάδοκος. ἔνιοι δέ φασιν ὅτι ὁμώνυμος ἦν τῷ πατρὶ Σιτάλκῃ. σύμμαχος, Ἀθηναῖος μέμνηται. Θουκυδίδης προστίθησι καὶ τὸ ὄνομα λέγων οὕτως. καὶ Σάδοκον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀθηναῖον. Ἤρα φαγεῖν. χαριέντως ὡς ἐξ ἀπαρτισμένων τῶν Ἀθηναίων. λέγει δὲ νῦν περὶ Ἀπατουρίων, ἑορτῆς ἐπισήμου καὶ δημοτελοῦς ἀγομένης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ τὸν Πυανεψιῶνα μῆνα, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. καλοῦσι δὲ τὴν μὲν πρώτην δορπείαν. ἐπειδὴ φράτορες ὀψίας συνελθόντες, εὐωχοῦντο. τὴν δὲ δευτέραν ἀνάρρυσιν, ἀπὸ τοῦ θύειν. ἔθυον δὲ Διὶ Φρατρίῳ καὶ Ἀθηνᾷ. τὴν δὲ τρίτην κουρεῶτιν, ἀπὸ τοῦ τοὺς κούρους καὶ τὰς κόρας ἐγγράφειν εἰς τὰς φρατρίας. ἐν ᾗ ἐγγραφὴ ἐν τῇ πολιτείᾳ ὁ υἱὸς Σιτάλκους. ἡ δὲ αἰτία, πόλεμος ἦν Ἀθηναίοις πρὸς Βοιωτοὺς περὶ Κελαινῶν. ὃ ἦν χωρίον ἐν μεθορίοις. Ξάνθος δὲ ὁ Βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. οὐ δεξαμένου δὲ, Μέλανθος ἐπιδημῶν Μεσσήνιος τὸ γένος ἀπὸ Περικλυμένου τοῦ Νηλέως, ὑπέστη ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ. μονομαχούντων δὲ, ἐφάνη τῷ Μελάνθῳ τις ὄπισθεν τοῦ Ξάνθου τραγῆν ἔχων αἰγίδα μέλαιναν ἐνημμένος. ἔφη τὸν μὲν ἀδικεῖν, αὐτὸν δεύτερον ἥκοντα. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, ὁ δὲ παίσας, ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐκ δὲ τούτου, ἡ ἑορτὴ Ἀπατούρια, καὶ Διονύσου Μελαναίγιδος ἐθεώρησαν. οἱ δέ φασιν ὅτι τῶν πατέρων ὁμοῦ συνερχομένων διὰ τὰς τῶν παίδων ἐγγραφὰς, οἷον ὁμοπατόρια λέγεσθαι τὴν ἑορτήν. ὃν τρόπον λέγομεν ἄλοχον τὴν ὁμόλεκτρον. καὶ ἀκοίτιν τὴν ὁμόκοιτον. οὕτω καὶ ὁμοπατόρια, ἀπατόρια. Ὅσον τὸ χρῆμα. ὡς πολλῶν ὄντων παρνόπων ἐν τῇ Ἀττικῇ. βούλεται δὲ πολὺ πλῆθος σημαίνειν. εἶδος δὲ ἀκρίδων οἱ πάρνοπες. εἰσὶ δὲ οὗτοι Ἀττικοὶ, Ἀττικοὶ πάρνοπες. Τοῦτο μὲν ἤδη σαφές. τοῦτο ψεῦδος, ὡς Ἀθηνῶν ὀλίγων ὄντων.

Ὀδομάντων.

[Marginal manuscript notes:] Theognis tragicus · Regula de accentu nominum compositorum · Hom. · Amantes solebant amatorum nomina scribere vel in parietibus vel in arboribus vel foliis · Apaturiorum festo & eius origine · Callimachus · Aristophanes · Libanius · Thucydides · Xanthus · Melanthus · Thymoetes athenarum rex · Periclymenus nelei f. · Dionysii melanaegidis templum athenis

Δι. Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν; Κηρ. Ὀδομάντων στρατός.
Δι. Ποίων Ὀδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;
Θε. Τούτοις ἐάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδῷ,
Καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
Δι. Τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
Ὑποστένοι μέντἂν ὁ θρανίτης λεώς,
Ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,
Ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
Θε. Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'; ὦ μοχθηροί, σύ
Οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.
Δι. Ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
Ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
Ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
Τοῖς Θρᾳξὶ περὶ μισθοῦ. λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
Διοσημία 'στὶ, καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
Κη. Τοὺς Θρᾷκας ἀπιέναι, παρεῖναι δ' ἐς ἔνην.
Οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. Οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
Ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδί.

Ὀδομάντων. ἔθνος Θρᾳκικόν. φασὶ δὲ αὐτοὺς Ἰουδαίους εἶναι. Ἀποτεθρίακεν. ἀντὶ τοῦ ἀπεπέλεκεν. κυρίως δὲ ἀπεφύλλισε συκᾶς. θρῖα γὰρ τὰ φύλλα τῆς συκῆς. ἐλέγοντο δὲ καὶ ἀπεψωλημένοι Θρᾷκες τὰ αἰδοῖα. καὶ ἀνεστυμμένα ἔχειν αὐτά. Καταπελτάσονται. κατακοντίσουσι. καταπολεμήσουσι. πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς. ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ πέμπουσιν. ἢ κατακρατοῦσι. πέλτη δὲ ἀσπὶς μικρὰ, ἣν ἔχουσιν ἱμάντα. ἐχθροὶ δὲ ἦσαν καὶ οἱ Βοιωτοὶ τοῖς Ἀθηναίοις. Ὁ θρανίτης λεώς. ἀντὶ τοῦ ὁ ναυτικός, ἐκ μέρους δὲ τὸ πᾶν εἶπε. τῶν γὰρ ἐρεσσόντων, οἱ μὲν ἄνω ἐρέσσοντες, θρανῖται λέγονται. οἱ δὲ μέσοι, ζυγῖται. οἱ δὲ κάτω, θαλάμιοι. ὁ δὲ λόγος, εἰ οἱ Ὀδόμαντες τοσαῦτα λαμβάνουσι, πᾶν τὸ παρ' ἡμῶν ναυτικὸν πλῆθος ἀγανακτήσει. πολλὰ μὲν ἐν ταῖς τριήρεσι καμόντες, ὀλίγα δὲ λαμβάνοντες. Οἴμοι τάλας. δεῖ νοεῖν ὅτι ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ὁ Δικαιόπολις ἔχων φορτίον σκορόδων. καὶ ἐπηρεάζετο ὑπὸ τῶν ξένων ὡς ἐκείνων λιμωττόντων καὶ ἁρπαζόντων τὰ σκόροδα. τὸ γὰρ δὲ ἔπη πορθούμενος, παρόσον καὶ οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις, οἱ Θρᾷκες. θερμὰ γὰρ τὰ σκόροδα φυσικῶς. οἱ δὲ Θρᾷκες, ψυχρὰν χώραν νέμονται. Οὐ μὴ πρόσει. οὐ καταβαλεῖτε. ὁ Θέωρος δὲ ὡς ἐπιπλήττει τοῖς βαρβάροις ἁρπάζουσι τὰ σκόροδα. καὶ τῷ Δικαιοπόλιδι ὁμοίως ἐπιπλήττει ἐρεθίζοντι αὐτούς. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ σφοδροῖς οὖσι καὶ πικροῖς γενομένοις. μετειληφόσι τῶν σκορόδων ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλεκτρυόνων. τούτοις γὰρ ὅτε μέλλουσι μάχεσθαι, σκόροδα δίδοται ἐσθίειν. ἵνα θερμανθέντες ὀξύτεροι γένωνται. ὡς καὶ ἐν ἱππεῦσί φησιν. ἵν' ἄμεινον ὦ τὰν, ἐσκοροδισμένος μάχῃ. Διοσημία 'στί. παρεφυλάττοντο γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τὰς τοῦ Διὸς ἡμέρας. καὶ διέλυον τὰς ἐκκλησίας διοσημίας γενομένης. ἢ ἄλλο τι μέλλοντες ἀνύειν. διοσημία δέ ἐστιν ὅταν παρὰ καιρὸν χειμών. Παρεῖναι δ' ἐς ἔνην. οἷον εἰς τρίτην. μὴ δύνασθαι ἐλθεῖν ἐσαύριον εἰς τὴν ἐπὶ ταύτῃ. ἔνιοι δὲ, εἰς τριακάδα. διαλυθείσης δὲ τῆς ἐκκλησίας, συνήγοντο πάλιν βουλευόμενοι περὶ τῶν αὐτῶν. Ἀττικοὶ δὲ καλοῦσιν ἔνην καὶ τὴν παλαιάν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος τὰς ἔνας ἀρχὰς, τὰς νέας ὑπεξιέναι. Μυττωτόν. ἀντὶ τοῦ σκόροδα λέγων ὁμοῦ. μυττωτὸς γὰρ ἦν ἐδεσμάτιόν τι. κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ ὠῶν. ἀπὸ τοῦ παντὸς τὸ κατασκεύασμα, τὸ μέρος ἐδήλωσε τουτέστι τὰ σκόροδα.

[Marginal manuscript notes:] Odomantes thracia · θρῖα · Thraces dis uelli · pillos · ἀποτεθρ. · καταπελ. · πέλτη · ἐσκοροδ. · Thranitae · Zeugitae · Thalamii · Gallis pugnaturis allia dantur ferocius p. · διοσημία · ἔνη · μυττωτ. · Demosth.

Μηκωνομ. μηλόιου χάριν εἶπε πρὸς τὸ χάριεν τὸ μήπωτε. Ὠσφρόντο. αὐτὸ τὸ ἡδύντο, ἢ ἀπὸ τοῦ ὠσφρανθ. ὅτι δυοῖν ὄντοιν αἱ ἀσυνδ. ὡσ ἑκατὸν μετὰ ταῦτα δηλον. δυαιῶθησεσθε δέ, ἢ καὶ ὑθησισ τῆσ ἀναφορᾶσ τοῦ οὖν. Στιπτοὶ γὰρ οντεσ. αὐτὶ τοῦ πυκνοὶ ἐρηται ἀπὸ τῶν ἐωθινῶν. αὐτὶ μεσυφανθέισαι εἰσ πυκνότητα συνάπτ ορ). ἢ αὐτὶ τοῦ στερεοὶ ἢ πεπλημμυροι. ἀπὸ τοῦ στείβειν ὅθεν καὶ πατεῖν. Πρίνινοι. στερεοὶ ἢ σκληροὶ. ἴσχυρον δὲ τὸ τῆσ πρίνησ ξύλον. καὶ ἡσιόδοσ. πρίμου δὲ γύην. καὶ πάλιν πρίμινον ὃσ δὲ βουσὶν ἀρᾶν ὀχυρώτατον ὄζειν ἀτεράμονες ἢ σκληροὶ μὴ τερόμυοι ἀνώδοντοι. κυνίσκοσ δὲ τὰ μὴ ἐφόμενα τῷ ὀσωρίῳ ἀτεράμονα λίγνται οἷον οὐχὶ πελά. Σφενδάμνινοι. ἰσχυροί. τοιοῦτον δὲ τὸ τῆσ σφενδάμνησ ξύλον. αὐτὶ τοῦ σφενδονῆται. Ἄλλωσ. Τὸ σφενδάμνινοι, ταυτόν ὄζει τῷ πρίνινοι. σφένδαμνοσ δὲ, εἶδοσ ἰσχυρᾶσ ξύλασ ἐστὶ ἢ καὶ εἶδοσ καννάβεωσ ἢ σφένδαμνοσ. ἢ δὲ σφενδόνη, ἀπὸ τῆσ καννάβεωσ πνεῖ). Τῶν ἀμπέλων τε μεμνένον. οἱ δὲ πελοποννήσιοι εἰσβαίνοντεσ εἰσ τὴν ἀττικὴν, ἐτέμνον τὴν πρῶτ ἀχαρνέων. Κἀς τοὺσ τρίβωνασ. ἀττικὶσμ. τὸ χῆμα. αὐτὶ τοῦ εἰσ τοὺσ τρίβωνασ ξωνελέγοντο τῷ λίθων. Τέλαιπωτι. ἐπαιξε πρὸσ τὸσ ἀσυνδέτουσ. ἐπεὶ οἶμῳ πρωῒ αἱ σὺ ὄρνεον σωθῆκαι. αὐτὶ ἢ τοῦ ἐπεὶ γὰρ ἔδυσαι ἔφαγεν αὐτὰ σωθῆ. Ὄζουσι πίπης. κοινὸν ὡσ οἶνοσ καὶ νεκτ, τὸ πίασησ ὄζειν. ἐστὶ δὲ πατιζων οἶνοσ ὁ ἢ λόγοσ, ὄζουσι αἱ ἀσυνδέτοι αὖται, ἰαμβασκευῆσ ζωήρων. διὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον αὐτῷ. εἰσ τοὺσ πόλεμον ἢ τοὺσ τῷ συμμάχων. Ὀξύτατον ὥσπερ διαζωβῆσ. αὐτὶ τῶ ἀπωλείασ ἢ σωζωβῆσ. ἢ αὐτὶ τοῦ μόνον πρεσβεῖαι ἐσσὶ) περὶ τῷ συμμάχων. ὥστε μένειν αὐτοὺσ ἢ μὴ μεθίστασθαι. ἀμὰ συμμαχῆ τῇ πόλει. Ἄλλ. ἀπὸ μεταφορᾶσ τῶ παπύτου οἶνοσ εἰσ ὄζοσ. ἢ τῷ ὠὸν τὸ ὀξύτατον. Ὦ διονύσια. θαυμάζων ταῦτ λέγει. ἐρωτῇ ὡσ τῷ ἀποδοχῆσ ἀξίων. προσδοκᾶ ἑορτὴν εἶναι τὴν τῷ διονισίων πανηγυρίζειν εἰσελθ αὐτὶ τῶ ἡδύσει ἄξιαι τῷ διονισί. διονύσια ἢ ἑορτὴ διονύσου ἣν ἦγον ναυπάκτιοι. Καὶ μὴ ὠὸν τηρ. εἶπε τε ἢ ἔξοδοσ ὡσ σρατὸν ἐγήγειρο, εἰώθεσ οἱ σρατηγοὶ προλέγειν τοῖσ σρατιώταις, ὥστε βιῶν ἡμερῶν σκηνάζειν σιτία. σκιώπτ ἐκλέγειν τὸ σρατηπικὸν, πρὸ ἀγγελμα ὡσ ἀνὴρ ἢ ἐρύγοις ἑρήνησ ὠὸν θυμῶσι.

Χαῖρ᾽ ἀμφίθεε. Ἀμ. μὴ πω, πρὶν αὖ σῷ ξέχω.
Δεῖ γάρ με φύγοντ᾽ ἐκφυγεῖν ἀχαρνέας.
Δι. Τί δ᾽ ὄσ᾽. Ἀμ. σοὶ μὲν δοῦρ᾽ ἐγὼ ἀσυνδὲσ φορῶ.
Ἔασον δῆτ᾽. οἱ δ᾽ ὦσφρόντο πρεσβύται τινέσ.
Ἀχαρνικοὶ στιποὶ γέροντεσ. πρίνινοι.
Ἀτραμόνες. μαραθωνομάχαι. σφενδάμνινοι
Ἐπεὶ τἄνεκραζον πάντεσ, ὦ μιαρώτατε,
Σφενδὰσ φέρεισ τῶν ἀμπέλων τε μεμνένων;
Κἀς τοὺσ τρίβωνασ ξωνελέγοντο τῷ λίθων.
Ἐγὼ δ᾽ ἔφυγον. οἱ δ᾽ ἐδίωκον. κἀβόων.
Δι. Οἱ δοῦρ᾽ ἐδίωκον. ἀλλὰ τοὺσ ἀσυνδὲσ φέρεσ.
Ἀμ. Ἔγωγε. φημί. ξίαγε ταυτὶ τὰ βύματα.
Ἆυται μὲν εἰσι πεντέτεισ. δύσαι λαβών.
Δι. Ἀιβοῖ. Ἀμ. τί δῆτα. Δι. οὐκ ἀρέσκουσί μοι
Ὄζουσι πίπης καὶ πανυρασκιᾶσ μεσῶν.
Ἀμ. Σύ δ᾽ ἀλλὰ τοὺσ δὲ κεκτῆσαι λαβών.
Δι. Ὄζουσι χαῦται πρέσβεων ἐσ τοὺσ πόλεσ.
Ὀξύτατον γὰρ ὥσπ᾽ ἀκαζίβης, τῶν συμμάχων.
Ἀμ. Ἀλλ᾽ ὦ ταλαῖ ἀσυνδέτ᾽, ἑξακοσίαισ δραχμαῖσ
Καπατῆναι καὶ θάλαπαν. Δι. ὦ διονύσια.
Ἆυται μὲν ὄζουσ᾽ ἀμβροσίασ καὶ νέκταροσ.
Καὶ μὴν ἀπτηρεῖσι τὴν μορῶν πρίων

Κἀντῷ σώματι. ὡσ μισθίλιασ ἐσθλοποιεῖται σὸσ ἀπερδύσ σῶμα τοῦ αὐτοῦσ προστίθησιν. ἢ ἐντερ ἡμετέρῳ σώματι γλυσαμμῶν ἡμῶν, μονοτ χὶ φωνὴν ἀφιᾶσιν. Ἀλλ. Λέπουσί φησιν αἱ ἀσυνδέτ, ἀντὶ τοῦ ὅπου θέλφ ἑκάστοσ. ἐν γὰρ πολέμῳ διὰ τοὺσ ἐπὶ δρομὰσ ἀφ᾽ πολεμίων καὶ τὴσ πολιορκίασ, οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν ὅπου τὶσ βέλεται. Χαίρ᾽ ἰκελάων. καθ᾽ ὕφημεσμ. τὸ χαίρ ἰκελάων, τὸν ἀμφίθεον οἱονεί τινεσ. ἵνα γραφῇ τὸ ἰκελάων χωρὶσ τοῦ ν. τὸ ἢ ἐξῆσ ἐληφὴ πολέμοσ, τὸν δικαιόπολιν. Αὖξω καὶ πᾶ γρόσ. τὰ λήνεια λεγόμενα. σῶσον τὰ λήνεια καὶ ὁ ἐπιλήναι ἀγὼν τελεῖται περὶ διονύσῳ. λῆναι γὰρ οἱ ἀγροῖσ ἱερὸν τοῦ διονύσου. διὰ τὸ πολὺν τοὺσ σύνεσθαι γιγνέσθαι. ἢ διὰ τὸ πρῶτον σύνοψιν περὶ τὸ πῶ, λῆναι τεθῆναι. Μετὰ μῶν δρος ζαγωδόσ. ἰὼ ἀγὼν, διονύσια. Τῆ δὲ πᾶσ ἔπου. σὺ δὲ δεῦρο πρῶ διὰ πνεῦται τὸ χορούσ ὃν συμπληροῦσιν οἱ ἀχαρνεῖσ. περάσαντεσ δὲ σωτῶσ μετὰ ἀσυνδέτ διώκοντεσ τὸν ἀμφίθεον ἀσυνδέτ ποιητόμυον πρὸσ τοὺσ λαμπαδηφόρουσ. γέγραπται δὲ τὸ μέτρον τροχαϊκὸν, πρὸσ φορον τῇ τῷ διωκόντων χορῶν ἀσυνδέτ. ταῦτα δὲ ποιεῖν ἐώθεσιν οἱ τῷ δραμάτων ποιηταὶ κωμικοὶ ζ παλαιοὶ, ἐπειδὰν δρομεῖσθαι εἰσάγωσι τοὺσ χορεύσ, ἵνα ὁ λόγοσ σωτρέχῃ τῷ δράματι. τὸ δὲ τῇ δέ, τοιοῦτόν ὄζει ἐπιῤῥήμα. ἡ κεῖται σὺν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. καὶ ἔχει πᾶ τὸ πρὸ τοῦ. τῇ μὲν ἢ κενὸν διὰ λαλιᾶσ ἐφέσ ἡγεμονεύεισ. σημαίνει δέ ποτε ἐπιῤῥήμα προστακτικὸν. κύκλωψ. τῇ πάτε οἶν). ἐχέτω δὲ τῷ πληθυντικῷ ὁ σώφρων ἐπαῶν. τῇ τετοὶ κορωναί εἰσιν. Ἄλλωσ. Κορωνίσ. εἰσέρχεται γὰρ ὁ χορὸσ διώκων τὸν ἀμφίθεον. ζ ἔστι μεταβολικὸν μέλοσ ἐκ δύο μονάδων μονοσφοφικῶν. ὧν ἡ μὲν πρώτη, ισ᾽. ιωλων ἔχει τὸ σπειόδυσ. ὧν λ μᾶν ἐληθέσει εἰσὶ χοριαμβικαὶ καὶ ιαμβηκτικαὶ τετράμετροι. εἶτα ἐνθέσει ιωλα παιωνικὰ σύνθετα κατὰ κρητικοῖσ ἐπιμεμιγμένα ᾗ τὸ ζ ζ τὸ ὄ. δουν ᾗ δέκατον, δ᾽ ῥύθμα. τὰ δὲ λλα, τρίῤῥυθμα.

Καὶ τὴν ἀνδρα πωθάνε. αὐτὶ τοῦ περὶ τοῦ ἀνδροσ. ὁμοίων γὰρ ζῴων τῷ ἀνδραμοι ἐπιμούσαι. Ξυλλαβεῖν μὲν ἀνδρα. σὺ δῆτα ἡδύσει ἡ χρῆσισ τοῦ συλλαβεῖν, πρὰ τοῖσ ἀρχαίοισ. πρὸσ δὲ διάφορον κλίσιν διάφορος ᾗ ἡδύνοια. εἰ μὲν γὰρ πρὸσ αὐτιπατικὴν ἡ συντάξισ ᾖ, ἐγχειρᾶν ζ δυσμένειαν περίστασιν τοῦ συλλαμβάνοντοσ. καὶ οὐ ργάν δὲ τοῦ συλλαμβανομένου ὥσπερ ζ νεῦ, ζ δημοσθένησ ἐν τῷ πρὸσ τὸ μῷ σύου. οὐχὶ συλληπτόμενα, ἐὰν ᾗ πρὸσ δοτικὴν, σημαίνει φιλίαν ἢ συμμαχίαν. ὡσ ἰσοκράτησ ἐν τοῖσ περὶ εἰρήνησ ἐστιν. ὁρῶ δὲ καὶ τίνα τύχῃ ὑμῖν συλλαμβανούσαν. ἴσον τῷ, συναγωνιζομένην. ἐπάγει γοῦν ζ τὸν περὶ τὰ ἱερὰ τὸν ἀγῶνα συναγωνιζόμενον. καὶ δημοσθένησ ἐν πρώτῳ φιλιππικῶν. Εἶτα δὲ δῶσι τέτρακτὰ. ἀσταῖα καὶ καθαρὰ ἐσ ὑπερβολὴ ἢ σωτηρία. τὸ μὴ λέγειν ἐκ ἐσ πᾶσαν γῆν ἀπφυγμ, ἀλλὰ πᾶν γῆσ. δόξαν γὰρ ἂν ἐκβεβλῆσθαι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ.

Τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν. οὐκ ἀπὸ βλητὸν οὐδὲ τοῦτο μοι δοκεῖ σφόδρα γὰρ ἀπίθανή ἡ φράσις. λείπει δὲ τὸ ἐνδέκα. τὸ γὰρ ἐλλεῖψαν οὕτω φησὶν, κοινὸν αὐτὸν πεποίηκε. λέγεις δ' ἂν καὶ σὺ παραπλησίως. οἶμοι τῶν τύχης. μακαρίας τῆς ἐμῆς παιδείας. Οὐκ ἂν ἐπέμῆσ' μεότητος. ὁ μὲν χορὸς συνεσκεύασε δι' ἃ δ' ἐροῦμεν ἐστὶ δὲ νῦν γερον τικός. πάνυ δὲ ἐμμελῶς καὶ μετὰ πάσης ἀρετῆς ἐμιμήσατο τὸ γερόντων τρόπου. καὶ λόγιος. τρόπος μὲν γὰρ τῆς ἀκροχολίας. λόγος δὲ ἐλαφρῶς ἔρχων ὑπολήψεως. τοιοῦτος ἡμῖν ἡ ὁ νέστωρ δοκεῖ λέγων. ἢ ἐγὼ μὲν ὡς ὅτε πῶϋ ρόω. καὶ πάλιν. εἰθ' ὡς ἡ βουλὴ. ὡς δὲ καὶ τὰ χάντα ἰσεῖ μάχης πορυθιόλος ἔκτωρ. ὁ μὲν οὖν ὅμηρος, ἡρωϊκὸς ὢν, ἡρωϊκῶν πράξεων μέμνηται.

Τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν
Οὐκ ἂν ἐπέμῆσ' μεότητος
Τηνικαῦτ' ἐγὼ φέρων
Ἀνθράκων φορτίον.
Ἠκολούθουν φαύλῳ ξέχων
Ὧδε φαύλως αὖ ὁ
Σπερμοφόρος ὅτου σὺ πέμου τότε δὴ
Ὠκόμων ὅσ' ὀξέφυγεν.
Οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο.

ΜΕΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Δ'.

Νῶν δ' ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη γύμον αὐτικνήμιον.
Καὶ παλαιῷ λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται.
Οἴχεται δ' ὠκυτάτου δὲ μὴ γῆ ἐγχάνῃ ποτέ.
Μηδ' ὥσπερ γέροντας ὄντας ἐκφυγὼν ἀχαρνέας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Α'.

Hom

Ὅστις ὢ ζῶ πώποτε
Καὶ θεοὶ τοῖσιν ἐ
Χθροῖσιν ἐπωρσίσατο,
Οἷσι πυρ' ἐμοῦ πόλεμος.

Hom

ἀρισοφάνης δὲ, ὡς μέτριοις ἀνδράσι καὶ βαναύσοις, περιέθηκεν ἄνθρακας. καὶ Φορτία βασταζόμενα. Φαύλλῳ· ὁ Φαύλλος, ἄγιστος δρομεὺς ὀλυμπιονίκης. ὁ πλείστος δρόμος σταδιῶν μύριοι. ὃν εἰ ἁλόλοιπε δόμετρον. ὧν δὲ καὶ πίνταθλος· ἐφ' οἷς καὶ ἐπιγράμματοιόνδε· πέντε τοὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φαύλλος. δὶς σὺν δυσὶ δεκάεσσι πέντε πολεσσομένων· ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος ἀθλητὴς ὀγδόην ὀλυμπιάδα νικήσας. ☾ τρίτος λωποδύτης. Ὧν δὲ Φαύλλος ἂν· ἀντὶ τοῦ δύσχρως μετὰ τὸ ῥᾳδιουργίας. δηλοῦται δὲ ἐκ τῆς λέξεως ☾ τὸ ἀπλοῦν. ☾ τὸ κακόν· τὸ δὲ ἐξῆς οὐκ ἂν ὧδε Φαύλως.

Andro tio

Aristoteles

Ἀπεπλίξατο· ἀπεσείσατο, ἀπέφυγεν. πλίξ γὰρ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα. σύνθεσις καὶ τὸ περιβαδὴν ἀμφιπλίξ περὰ σοφοκλεῖ ἐν ἐριπλ ολέμῳ. ☾ ὅμηρος. αἶψα δ' ὅμῳ ἕρχων εἰς ὀλίσ σουτο πόδεσσιν. ἔλεγον δὲ πλίξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον δύασημα. καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀσφῦς. Νῦν δ' ἐπειδὴ στερρόν. σκληρόν. ἀντὶ τοῦ γυμνικὸς καὶ αὐον. ὡς πρὸς καλὰ αὐτίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμάζοντων χλωρόν. θεόκριτος. ποιητικοὶ δὲ λόγον χλωρῶν. ἀντὶ τοῦ ἀκμαίων νέων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων. οἱ μὲν οὖν τοὶ μὲν χλωροὶ, ἀπειροὶ εἰσι. ξηραινόμενοι δὲ ξηροὶ καὶ σκληροὶ πονοῦσι. δυσφήμως οὖν εἶπε στερρὸν αὐτὶ τοῦ ξηρόν. Λαμπρατίδης· λακρατίδης ἀρχεῖος ἄρχων ἀθήνησιν. ὡς καὶ φιλόχορος. ἦρξε δὲ ἐπὶ τῶν χόμων δεκάτου. ἐφοῦ πλείστη χώρα ἐπέρετο. καὶ ἀπέπηξε πέντε, ὡς μὴ δυνάσθαι τινα προϊέναι. διόπερ τὸ ψυχὰ πέντε λαμπρατίδου ἐπάλοιπε

Hom

Theocri

Phlo chor)

ylus cursor m is

ylli tres

ε πλίξατο

ίξ

ίγματα

φιπλίξ

υ χλωρόν aprum

eocrati gd figm ett.

crati de principis tempore nix maxima athenis

Ἐμοσθοπὸς αὔξεται. Τῶν ἐμῶν χωρίων.
Κοὐκαμήσω πρὶν ἂν χρίμπος αὖ
Τοῖσιν ἄτεμπε γώ. ego ſ
Ὀξὺς ὁδωπόρος ἐστὶ
Κωπᾶς· ἵνα μή ποτε
Πατῶσιν ἔτι τοὺς ἐμὰς ἀμπέλους

ΕΠΩΔΟΣ ΣΤΙΧΩΝ Γ'.

Ἀλλὰ δεῖ κτεῖνον αὖ ἄνδρα βλέπειν βαιμίναδε
Καὶ δυώκειν γῆν πρὸς ἥλιον ἕως ἂν εὑρεθῇ τις
Ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκεῖνον οὐκ ἂν ἐμπλείμην λίθοις
Δι· Εὐφημεῖτε· εὐφημεῖτε.
Χο. Σίγα πᾶς· ἡκέσατε τὰν ὄρνιν ἄρα φῶ εὐφημίας;
Οὐ τοσαῦτός ἐστιν ὀρνίς μῶν· ἀλλὰ δᾶδ' ὕδωρ

χρίμπος

ὁ χρῖνος

ἐμπλήμι

Pallenes po attice

Pisistratus

Pallene po attice

ξισ δεῖ ☾ πρὸ μήρω· ἀχάρμονές εἰσιν ἐπὶ πρεσβύτας. ὧν ἥλιωπος δ' ἦν τοιοῦτος ἐφ' ἡμῶν ἐπὶ φήμης καὶ ῥητορικῆς. καὶ πηγὴ τοιοῦτος φύσει ἁλκὴ ἀκόπτ ἦν δυνάμενος ἡσυχάζειν καὶ σκόλοπάς τινας ἐγκρυπτ ἦν σὺ τοῖς ἀμπέλοις· ἵνα μηδεὶς ὀξὺ ὧν ὁδωπόρος καὶ ἀκάρπ. ἐπειδὴ οὖν προεῖπε σκόλοπ ☾ χοῖνον αὐτοῖς ἀτέμπτεω, εἰλότως ἐπήρεμε τοὺς ἵνας πατῶσιν ἐπειδὴ οὖν προεῖπε σκόλοπ ☾ χοῖνον αὐτοῖς ἀτέμπτεω, εἰλότως ἐπήρεμε τοὺς ἵνας μηλίπτ πατῶσιν τοὺς ἐμὰς ἀμπέλους. Παλλαίνασε· οἱ παλλαῖνεις δῆμός ἐστι φυλῆς ἀττικῆς. ἐνθα πεισίστρατος ὁ βαλομένου τυραννεῖν, ☾ ἀθλαῖοις ἀμπελομένοις αὐτὸν, πόλεμος σωύεκ. συμπίλοπτ αὐτὸν ἐπὶ τὸν ἀθηναίων δῆμον. ἀλλ' ἡ λέξις· τὸ γὰρ ὁλόκληρον· παλλαινάσε· ὑπὸ παλλακτικῆς δὲ ἡ λυσιότητος φθαναίας. δέον γὰρ εἰπεῖν ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν παλλαικόν, γονητεσγναῖον, εἶπε παλλαίνασε· ὃ ἦν εἰπεῖν βούλεται, γονητόν· ὁμοίως δὲ καὶ εἰ εἶπεν ἐπὶ τῶν ἀστεισαμένων λακεδαιμονίοις, ὡς πάλαι, γονητόν· πεισίστρατον τὸν τύραννον· ἵνα σωθεὶς ἐν παλλαίνᾳ ἢ τῷ μάχῃ. μέμνηται δὲ τοῦ γονῆ ☾ πεισίστρατον τὸν τύραννον· ἵνα σωθεὶς ἐν παλλαίνᾳ ἢ τῷ μάχῃ. μέμνηται δὲ τοῦ γονῆ ☾ ἀνδροτίωνος ☾ ἀρίστου τέλως ἐναθηναίων πολιτεία. Ἀ λλως· παλλαίνᾳ δῆμός φυλῆς ἀττικῆς. νῦν δὲ ὁ λόγος ἐπὶ τοῦ βραχέος ἐστὶν. χρῆσις σήμαν τοῦ β εἰς τὸ π εἰρηνῆ) ἢ ἀπὸ τοῦ βάλλω λίθοις. θέλω γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα. λιβολδυσεῖν αὐτὸν. Ἐμπλείμην λίθοις ὡσπερεὶ εἰλώτων. δυκτικῶς ἐμπλίσεως τε τύχοις· τὸ ἐμπλείμην. ἐστι γὰρ ἐμπλησθῶ· οἷον πλασθῶ πλασιασμῷ ἀττικῷ. ἀφοῦ πλῶ πλωσον τὸ ἐμπλησθῶ. ἀπὸ τοῦ πίμπλημι. τὸ πλασιασμένον, λιμῶσαι δύο μακρὸν τὸ ῑ, ἕτερα πλῶ πλωσον· ἀφοῦ τὸ πλήσω ὡς ἀπὸ τοῦ πλῶ νήσω. ἀπὸ δὲ τοῦ πλῶ πλεύσομαι, ὡς ἀπὸ τοῦ βλῶ βλεύσομαι· ἢ τὸ βλῦσαι ἐπὶ τοῦ χαίρειν βλῶ. Εὐφημεῖτε· τοῦτο δυσχερείᾳ δυσημίᾳ) χαλεπῶς· ὅτι ἡ μὲν εἰρήνη ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ θυσίας ὠφέλει. Οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν· τὸ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον, ἐπιφέρει ἀεὶ τὰ ἐξῆς περὶ μεταπροσώπου ἀληθοῦς αὐξεβαίου μῦ. Ἀ λλαδὴ πρὸς· πρ☾ ὁλίου χρόνου ὑπὸ εἰλαθῆναι βούλομαι τοῦ ἰ πρὸ ὁδόντος ὅσπερ ὁδοφόρος φύσει· ἀλλὰ δυνηθῶσιν αὐτὸν χειρωσάσθαι· τοιαῦτα ἡσυχάσαντες ὁδυσσέως πρὸς δρομήσῃ πᾶς κελεύσετε. ἀλλ' ἐῶ μῦν πρῶτα πᾶς ἐξελθεῖν πεδίου τοῦτον ἔπειτα δίκαιον τὸν ἐπαινεῖν ἐλοιμῦ.

Hom

†

Ἐκποδών. θύσων γὰρ ἁνὴρ ὡς ἔοικ' ἐξέρχεται.

Δι. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

Προΐθ' ὡς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος.

Ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

Μη. Κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.

Θυ. Ὦ μῆτερ ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν.

Ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.

Δι. Καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'· ὦ Διόνυσε δέσποτα,

Κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ

Πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,

Ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς Διονύσια,

Στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι

Καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

Μη. Ἄγ' ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς

Οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος

Προΐθ' ὡς τὸ πρόσθεν. ἐπὶ τῶν τῶν Διονυσίων ἑορτῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, αἱ εὐγενεῖς παρθένοι ἐκανηφόρουν. ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ, ἐφ' ὧν τὰς ἀπαρχὰς ἁπάντων ἐτίθεσαν. ἡ πολλὴ δὲ μετὰ κορωνίδος· ὅτι εἰσὶ σὺν οἱ ὑποκείμενοι καὶ ἐσὶν ἰαμβεῖα. Ὁ Ξανθίας τὸν φαλλόν. φαλλὸς ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον ἐξηρτημένον. ἵστατο δὲ ὁ φαλλὸς τῷ Διονύσῳ, κατά τι μυστήριον. περὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ φαλλοῦ τοιαῦτα λέγεται. Πήγασος ἐκ τῶν Ἐλευθερῶν (αἱ δὲ Ἐλευθεραὶ πόλις εἰσὶ Βοιωτίας) λαβὼν τοῦ Διονύσου τὰ ἀγάλματα ἧκεν εἰς τὴν Ἀττικήν. οἱ δὲ Ἀττικοί, οὐκ ἐδέξαντο μετὰ τιμῆς τὸν θεόν. ἀλλ' οὐκ ἀμισθί γε αὐτοῖς ταῦτα βουλευσαμένοις ἀπέβη. μηνίσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ, νόσος κατέσκηψεν εἰς τὰ αἰδοῖα τῶν ἀνδρῶν, καὶ τὸ δεινὸν ἀνήκεστον ἦν. ὡς δὲ ἀπεῖπον πρὸς τὴν νόσον κρείττω γενομένην πάσης μαγγανείας καὶ τέχνης, ἀπεστάλησαν θεωροὶ μετὰ σπουδῆς. οἳ δὴ ἐπανελθόντες, ἔφασαν ἴασιν εἶναι μόνην ταύτην, εἰ διὰ πάσης τιμῆς ἄγοιεν τὸν θεόν. πεισθέντες οὖν τοῖς ἠγγελμένοις οἱ Ἀθηναῖοι, φαλλοὺς ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ κατεσκεύασαν, καὶ τούτοις ἐγέραιρον τὸν θεόν, ὑπόμνημα ποιούμενοι τοῦ πάθους. ἴσως δὲ καὶ ὅτι παίδων γενέσεως αἴτιος ὁ θεός. ἡ δορὰ γὰρ καὶ τὰ ἀφροδίσια μέθη ἐξανίσχει. [illegible] ἑαυτοῦ μέθη, εἴς τε Βακχεῖον πεσών, ἐφύτευσε παῖδα. φαλλὸς δὲ τὸ πέος. παίζει δὲ πρὸς τοὺς οἰκέτας. Ξανθίας γὰρ οἰκετικὸν ὄνομα. κέχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ἐν Βατράχοις. ὁ Ξανθίας τοῦ Ξανθίας. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ οἰκέται. Ξανθίας. τίβειος. σωσίας. δᾶος. γέτας. Τὴν ἐτνήρυσιν. τὴν ζωμάρυσιν. ἔτνος γὰρ ἡ τὸ ἔτνος ἀρύουσα. καθόλου δὲ εἰς ὑπερβολὴν τὸ ὄνομα. ἔστι δὲ καὶ τοῦ ποιητοῦ καὶ πεπαιδευμένως ἁρμόζον, μὴ [illegible] χρεῖ, ἀγνοῶν τὸ ὄνομα. ἐτνήρυσιν οὖν ἐκάλεσε, παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀρύεσθαι τὸ ἔτνος. λέγομεν δὲ ἐτνήρυσιν πᾶν τὸ [illegible]. ἔτνος δὲ ἔλεγον, τὴν ἀθάραν καὶ τὸ πισὸν ἀφέψημα. ὡς ἐν Βατράχοις. ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἔτνους. Τοὐλατῆρος. ἐλατὴρ γὰρ πλακουντῶδες πέμμα πλατύ. ἔνθεν καὶ ἡ ἐπωνυμία, παρὰ τὸ ταῖς χερσὶν ἐλαύνεσθαι εἰς πλάτος. ἐλατὴρ οὖν τὸ πέμμα. ἔστι δὲ ἄρτος πλατύς, ἐν ᾧ τὸ ἔτνος ἐτίθεσαν καὶ προσῆγον τῷ βωμῷ. ἐλατὴρ δὲ πᾶν τὸ πλατύ. εἰσὶ δὲ καὶ λαγαροειδεῖς, παρὰ τὸ λαγαρόν. καὶ πελανοὶ παρ' Εὐριπίδῃ. Θυμβροφάγον. ἤτοι ἀγροικικὸν καὶ ἐλευθέριον. παρόσον οἱ ἐν ἀγρῷ διατρίβοντες, ἀφελέστεροι καὶ ὡς ἐπίπαν ἀκεραιότεροι. τὸ δὲ θύμβρον ἐν ἀγρῷ γίνεται. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἄγριον φυτόν. ἢ πικρὸν καὶ δριμὺ κατὰ τῶν ἐχθρῶν. δριμὺ γὰρ τὸ φυτόν. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ δριμὺ καὶ ἱλαρόν. τινὲς δὲ τῷ θύμῳ παραπλήσιον. ἢ ἁπαλὸν ἡδύ. κωμικῶς δὲ ἔπαιξεν.

Eurip

phorae virgins | sto dionysio no | ro theocrito & | llos | allus cur erat | batur dionysio | therae urbis | tis | ροί | chus in uene | incitat. nota | valerio flacco | uorum nomina | comoedia | ntrias | nus | sias | mus | ιτα | ητρυσις | ικάρυστος | έφάριον | ατήρ | αγαρώδης | λαγαρόν | ελανοί | ύμβρον

f. et ferit [illegible] quam fellestur pedit.

Ὅστις σ' ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς — subagitabit

Σοῦ μηδὲν ἥττους βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ.

Πρόβαινε κἀν τὤχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα.

Μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

Δι. Ὦ Ξανθία σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος

Ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου.

Ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ᾄσομαι τὸ φαλλικόν.

Σὺ δ' ὦ γύναι θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα. — phallū alloquitur

Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,

Ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνητε,

Μοιχέ, παιδεραστά.

Ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς — salueto

Τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,

Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυτῷ,

Πραγμάτων τε καὶ μαχῶν — pugnarum bellorum

Καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.

Πολλῷ γάρ ἐσθ' ἥδιον, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,

Κλέπτουσαν εὑρόνθ' ὡρικὴν ὑληφόρον

Γαλᾶς. ἀντὶ τοῦ παῖδας δριμυτάτους. τοῦτο δὲ σχῆμα καλεῖται παρὰ προσδοκίαν. ἔδει γὰρ εἰπεῖν φάναι. ἐκποιήσεται παῖδας νεανίας. Ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ. πρὸς ὄρθρον ὄρθρῳ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι συνεχῶς βδεῖν διὰ τὸ τότε τὰς πέψεις γίνεσθαι. Πρόβαινε. ὡς τοῦ ὄχλου πομπεύοντος αὐτὸν λέγει, φυλάττεσθαι, ἀντὶ τοῦ παρατηρεῖν φυλάττειν. Ὀρθὸς ἑκτέος. ὑμῖν δὲ ἐστὶν ὁ φαλλὸς κατασχετέος βαστακτέος ἑπομένοις τῇ κανηφόρῳ. ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὸ κακέμφατον εἶπεν ὀρθός. τὸ πρὸς μίμησιν τοῦ αἰδοίου. καὶ τοῦτο δὲ παίζει κωμικῶς λέγων. τὸν φαλλὸν ὀρθὸν κατέχειν ὄπισθεν τῆς παρθένου. Ἄσομαι τὸ φαλλικόν. ᾄσματα λέγονται φαλλικά, τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη. ἔστι δὲ εἰς Διόνυσον ἢ εἰς ἄλλον κάρπον. Φαλῆς ἑταῖρε. διπλῆ καὶ μέλος. οὗ ἡ πρώτη περίοδος περικοπὴ κώλων ιζ΄ τῶν ὑποκειμένων. ὧν τὰ πρῶτα μὲν εἰσὶν ἡ ἐν εἰς θέσιν ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα μὲν β΄. τὸ δὲ γ΄ καταληκτικόν. τὰ δὲ ἄλλα ε΄ καταληκτικά. περισπωμένως δὲ τὸ Φαλῆς ἀναγνωστέον ὡς Ἑρμῆς. οὕτως δὲ Ἀττικοί. παρὰ δὲ Αἰολεῦσι δὲ βαρυτόνως. ὁ δαὶ Φάλης κατακνίζει. οὕτως Σώφρων ἐχρήσατο. ὡς παρὰ δὲ Ὁμήρῳ ἥρμοσε κατὰ πλῆξιν τῆς φυγῆς καὶ ἑταίραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι. θεσπεσίη ἔχει φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη. οὕτω καὶ ὁ κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμάς, Διονύσῳ τὸν φαλλὸν ἑταῖρον εἶναί φησιν. ἀκόλουθα γὰρ Διονύσια καὶ τὰ ἀφροδίσια. μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ Εὐριπίδης. ὁ δὴ δ' ἡδονὴ δοὺς, ἔς τε Βακχεῖον πεσών. Νυκτοπεριπλάνητε. οἰκείας ἐντίθησι φωνὰς ψυχῇ ἀνειμένῃ καὶ ἤδη μεθυούσῃ. ἡδὺς καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ νυκτοπεριπλάνητε, ἤπερ ἡ πρόθεσις ἐργάσατο. Μοιχέ. διὰ τὸ τοὺς μεθύοντας γίνεσθαι περὶ τὰ ἀφροδίσια. δεῖ δὲ γνῶναι, ὅτι ταῦτα οὐχ ὡς ἐν βλασφημίᾳ λέγεται τὸ μοιχὲ παιδεραστά. ἀλλὰ πρὸς διάχυσιν ἱλαρότητος τοῦ φαλλοῦ. ὡς καὶ παρὰ Ὁμήρῳ πρὸς διάθεσιν ψυχῆς. ἆρες ἆρες βροτολοιγέ. Ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον. ἕκτον γὰρ ἦν λοιπὸν ἔτος ἀφ' οὗ ὁ πόλεμος Ἀθηναίοις πρὸς Πελοποννησίους συνέστη. δῆμον δὲ ἔφη τὴν κώμην. ὡς παρ' Ὁμήρῳ δῆμον Ἐρεχθῆος. Καὶ Λαμάχων. ὁ Λάμαχος οὗτος Ἀθηναίων στρατηγὸς υἱὸς Ξενοφάνους. ὃν ὅτε εἰς Σικελίαν ἔπλει, οἱ Ἀθηναῖοι ἐχειροτόνησαν. ἦν δὲ μετὰ Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου, ὡς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ς΄. ἦν δὲ φιλοπόλεμος. Ὡρικὴν ὑληφόρον. ἀντὶ τοῦ ὡραίαν καὶ ἀκμαίαν. ὥρα γὰρ ἡ ἀκμή. καὶ ὡραῖον φασὶν οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἀκμαῖον. κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. ὡρικὴ δὲ μειρακίσκη κόρη, ὡς ἐν Δαιταλεῦσιν αὐτός. ἡ δὲ λέξις ἀπόδεκτος.

Sophro | Hom | Eurip | Hom | Hom | Thucydides | Aristop

γαλᾶς | βδεῖν | Phallica | φαλῆς | δῆμος | Lamachus | ὥρα | ὡραῖον | ὡρικόν

Τλὼ σὺ μοδώρου θρᾷττα ἀν᾽ ἤπειρον ἐκ τοῦ φελλέως.
Μέσην λαβόντα πέραν τε κἄτω
Βαλόντα, κατασιγητόν ὦ
Φαλῆς φαλῆς.
Ἐὰν μεθῆμῶν ξυμπίῃς ἐγκρατὴς πάλης.
Ἑωθεν εἰρίνης ξοφίσεις πρύμνιον.
Ἡδὺ ἀπισθεν τοῦ φελλάλφ κρεμήσεται.
Χο. Οὗτος αὐτὸς ἔστιν οὗτος.
Βάλλε. βάλλε. βάλλε. βάλλε.
Ραῖε. παῖε. τὸ μιαρόν.
Οὐ βαλεῖς ἀν᾽ οὐ βαλεῖς;
Δι. Ἡράκλεις. τουτὶ τί ἔστιν τὴν χύτραν σοι ξίφετε;
Χο. σὲ μὲν οὖν καταλύσομεν ὦ μιαρὲ κεφαλή.
Δι. Ἀντὶ τί ἂν ἀντίσχοιτ᾽ ἄν ὦ χαρνέων γεραίτατοι.

Τλὼ σὺ μοδώρου θρᾷττα ἀν᾽ ἤπειρον. ἡ τοιοῦτος δοῦλος. ἢ οὕτως ἁλοὺς μόλις, τλὼ ἐκ θρᾴκης· ὡς τλὼ ἀπὸ Φρυγίας ἢ παφλαγονί. φελλεῖς ἦ ἔλεγον ἀπὸ τοιούτου πετρώδους ὄρους ἐστὶν καὶ τοῦτο μόνον οἱ πετρώδεις καλοῦσιν. Μέσην λαβόντα πέραν τε κἄτω εἰς θέσεις ὧν λατρικαὶ σαφέστατα ὧν τὸ δυοῖαμβικὰ δίμετρα. τὸ ἓν, μονόμετρον. Καταγίγαρτίσαι. αὐτὶ τοῦ κατ᾽ ἄκρας θεωρικῶν πάρτων βαλεῖν. ἢ δια μηδέσαι γεωργικῶς δὲ παίζει. ὅτι τὸ ῥῆμα πρόσκαιρον. ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων τὸ μόριον ᾖ πεπλασμένον. οὐ δὲ πάντως σημαίνει σου δηλοῖ τὸ κατὰ μέρτισαι. γίγαρτα ἢ τὰ ἐν τοῖς τ᾽ σαφυλόωσι. ὡσπερ. ἢ αὐτὶ τοῦ σημαίνει σου. γίγαρτον δὲ τὸ αἰδοῖον. ἢ καταβλίψαι ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πάρτων. Ἐγκρανπάλησι. ἡ ὀξὺ ἐωθινοῦ μέθη, κραιπάλη καλεῖται. ἀπὸ τῆς κάρης οἴνου σημαίνει. Ἐν τῷ φελλῷ λοφ τῷ λαπάλῳ· φέλλοι γάρ εἰσιν οἱ ἀσπιδηφόροι καὶ σημαίνει. ἀλλ᾽ οὐ δέ μοι χωρὶς καταλείψῃ παι φελλὸς. ὁ πρὸς ἀργιλόχῳ λεγόμενος. πυρὸς ἢ ὠμοῦ τοῦ φελλέως. διὰ δὲ τὸ μηδεῖσθαι ἀσπίδος εἰρίνης ξυνυφασμένης. ἢ ἀσπὶς πρὸς τὸ ἡσύχιον. σιθαι κεκτημένοι. ὑπὸ δὲ ἀσπίδος ἀπηλιάζουσι λέγεται. ὁπόταν ἐκ τῆς ἀσπίδος ἐκπίπτωσιν οἱ ἀσπιδιῶται. ἐπὶ τοὺς ἀντιπάλους ἐπιτρέχωσιν ἐφ᾽ ἁρπαγήν. ἢ ὁ ὅλως ὠμὸς μελέτης ἄξιος μή, τοὐναντίον ἐθίζεσθαι ἐκ παίδων κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἐφ᾽ ἁρπαγήν. Ἡρακλῆς. βαυόμενος λίθοις ὑπὸ τοῦ χροῦ ὁ δικαιότατος, ὡς ἀλεξίκακον τὸν Ἡρακλέα καλεῖ. διὰ τοῦτο νῦν ἢ κινεῖ γέλωτα· τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀφρονεστάτην. φησὶν ἢ χύτραν προσόμοιον ἢ τὸ ἔτερον ὦ τοῦ δὲ σωτῆρος. ἢ μέν ἀνδρὸς ἀνέχεσθαι ἐνύβρικα δίκαια ἢ δὲ ἀσπὶς δικαία ἐκ τοσούτων τετραμέτρων. ἀχειλιάσειν ἢ ἢ ἡτοιμάκλῆς φωνή. ὅτου γὰρ ὁ θεὸς ἐσώθη εἰκαίως ἐκαλεῖτο ὡς ἀλεξίκακος ὁ τοῦ Διὸς παῖς. Ἡρακλῆς. δὲ ἐκλήθη ἐπὶ δυσὶ μονοσχοινικὰ μοιβαῖα τὰς πρόοδους ἔχουσα δεκαλόβους. ἐν σιχῶν δυσχοινικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν. ἢ κωλῶν. ὧν τοὺς μὲν σίχους ὑποκριτὴς λέγει. τὰ ἢ κῶλα ὁ χορός. πρῶτος τοίνυν ὅδε ἐστὶν ἐμβέβηκεν ἢ ἰσοσυγὶς χορικὸς ἀμοιβαῖα δὲ χωρὶς συζυγίαν. πάντων ἀσυζύγητος. ἢ δι᾽ αἱρεσιν. τοῦ ἢ διλωλώτουτο, τὸ μὲν πρῶτον ὅδε ἀπολῆσαι ἄρα τὸν ἠλικαγόνδε. ἢ λανθρακία. τὸ ἢ ἧς δυστέρας, οὗτοι ἴσοι χαμαί. ἐστὶ ἢ τοῖς δυσὶ κώλοις σίχος ὁ χαῖ ὅδε. αὐτὶ πρίας, αὐτίας. καὶ ἐστὶ τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς τὰ λοιπὰ ὧλας· παιωνικὰ δὲ ῥ ῥ ῥυθμα.

Ὠμὶ βάκε φαλῆ. ἐκ τοῦ ἡμιόλιον οὖν μέρος τοῦ σώματος, δηλοῖ τὸν ἄνδρα πρὸ πολλοῦ ὁμήρω. τοῖλω γὰρ ἰε φαλῶ. καὶ πρὸ δημοδένη. ταῦτ᾽ ἐλεγε μιᾷ βάκε φαλῆ.

Hom
Demost

Χώσομαι

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ε΄.

Τὸ τέρας τοῦτ᾽ ἀνάκ᾽. Σχῆμα εἶδες βδελυρόν
Ὦ πρόδοτα φιλοπόλιδος.
Ὅστις ἡμῶν μόνος
Σπεισάμενος, εἶτα δύ᾽ ἀσπίδας
Σαυτοῦ πρόσθεν ἐμὲ προβλέπειν.
Δι. Ἀντιδοῦναί σ᾽ ὧν ἐπεισάμην, οὐκ ἔστιν· αἰσχρὸν κἀπονήσατο.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ. η΄.

Χο. Σοῦ τί κἀσόμεθ᾽; ἀπόλει
Κατάσκωμμα τοῖς λίθοις
Δι. Μηδαμῶς, πρὶν ἂν ἀκούσητέ, ἀλλ᾽ ἀνάσχεσθ᾽ ὦ πεπλοί
Χο. Οὐκ ἀνάσχομαι.
Δεσπ. Μὴ δῆτ᾽ ἀλλ᾽ ἀνάσχου.
Ὡς μεμίσηκάσε κλέος
Ὅσον ἔτι μᾶλλον ἢ ἐμέ
Γὼ κατατετμημένος τοῖσιν ἱππεῦσίν τε
Ἐς κατύμματα
Σοῦ δ᾽ ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς.
Ὅστις ἐστὶ σῶν λάκωσιν· ἀλλὰ τιμωρήσομαι.
Δι. Ὦ πολῖται τοὺς μὲν λάκωνας ἐκπροδοὺν ἐάσατε
Τῶν δ᾽ ἐμῶν ἀστῶν ἀκούσατε καλῶς ἐὰν φράσω.
Χο. Γῶσθ᾽ ἕκαστ᾽ ἔσθ᾽ ἃν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐστὶ σῶς ἄξιος.
Οἵτινες δ᾽ ὀκνοῦσιν, οὔτε πίστις οὔθ᾽ ὅρκος μένει.

Χώσομαι τοῖς λίθοις. τοιοῦτο καὶ τὸ ὁμηρικόν. λαΐνου ἕατο κίονα. ἐπὶ οὗ ἀφεθὲν αὐτὸ μετεπέπτωκεν. ἀλέξανδρος μὲν οὖν, ἀξιοῖ τοὺς λίθους λακεδαιμονίας ἐραστὰς γενέσθαι. ὡς συμφορᾶς ἐπὶ πολύ. ὅτου ἢ εἰρήνης ἐρᾷ ἐκεῖνος ἐπὶ πολύ.
Μηδαμῶς πρὶν ἀκούσητε. μεγαλοφρόνως καὶ γενναίως οὐ πρὸς τὸ θανάτου. ἀλλὰ πρὸς τὸ μὴ ἐπὶ πολὺ ἀξιοῖ ἢ τὸ ἐπὶ πολὺ ἐκεῖνος ἢ δίκαιον.
Οὐκ ἀνάσχομαι. ὅτι τινὲς τὸ ἀνάσχομαι, ὡς ἔκφυλον μομίζουσιν ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ ὁ δημοσθένης ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴ μοκράτη. οὐδὲν μόνον ἀνέξομαι. Οὐ ἐπὶ κατὰ τιμῶ. ἐπὶ τοῦ θανάτου πολίτην πεσεῖν ἢ δὲ τὸ ποτὲ δὲ ἀτιμώμενος ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβαίνει. οἰκείας δὲ ἡ ἀπειλὴ ἐπὶ τοῦ ἰλέωνος. ἐν ῥοδίῳ ἦσαν γὰρ οὗτος. ὅτι δὲ τοῖς ἱππεῦσιν ἐπῆν ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλέονα. διὰ φιλαρχίαν δεδήλωκε. ἢ φιλοῦσι διὰ ἀρχὴν τὸ ἐνεργοῦν.
Σὰ δὲ γὰ λόγους λέγοντος. ἐπεὶ τὴν δυσὶ δὲ σίσιχον. ὁ τοῖς μέλεσιν ἐξ ἕδους ὑπείγουσιν. ὁ πρὸ βραχέος ἐπεμετρον ζοχεῖον κατὰ ληκτικόν. οὐ λέγουσι δὲ ὅτι τοὺς μὴ μαίνεσθαι ἐν τοῖς διὰ σωτῆρ ἐμέ λεγομένοις. ἀλλ᾽ ὅτι πάντες οἱ λόγοι μακροὶ περὶ φυκασιλεινόμενοι πρὸ πρᾶξίν μ ἐπὶ πρᾶκτου. Τῶν δὲ μῶν ἀπορθῶν. λείπει πρᾶξιν οὐ βούλεται γὰρ αὐτοὺς ἡ λακεδαιμονίων μνημονεύειν. διὰ τὸ σθένος μου μήτους τὰ ὑπ᾽ αὐτῆς μηδὲν μὴ ἀρίγλως καὶ σταθῆς. Οὔτε τοῖσι· οὔθ᾽ ὅρκῳ. ὧν ἀπίστως γὰρ δεβάλλομεν οἱ λακεδαιμόνιοι καὶ δὴ τοῖς σὺν ὅρκοις οἱ δόλια βουλεύσαντες ἱερὰ δὲ ἐγκλήματα πρὸς ἐθνίκασαν πρὸς ἐθηκε αὐτοῖς σ. αἱ γὰρ συνθῆκαι, διὰ τριῶν τελῶν τὰ λόγων. ἐρωμ. χειρῶν. λόγῳ μὴ. οἷον δ᾽ ὅρκιον. ἐρῳμ δὲ, διὰ τῶν σπονδικοῖς θυσιῶν. χειρὶ ἢ, ἐπειδήπερ πίστεις διὰ τῶν δεξιῶν σπονδῶν. ἢ ὁμήρου. δεξιαὶ ἣν ἐπέπιθμεν.

Οἶδ᾽ ὠὰ τοὺς λακωνας. πάνυ δεινῶς ἠγανάκτησαν οἱ πελοποννήσιοι τοῖς ἐχθροῖς ἐπὶ τῇ ἐπαναλήψει οὐ κατέπηξεν. οὐδὲ νυλαβήθη σὺν τοσούτοις ἐπ᾽ αὐτὸν ἐλθόντα. ὅτι ἐκ μόνον ἐνίκησαν κατὰ πάντα. ἀλλ᾽ ὅτι καὶ τοῖς ἀδίκοις θεοὶ τυθεῖσιν ἀεί.

Τραξὶ μὰ δρυοτραξὶ. αὐξήσει κ᾽ ἔχει τὴν εἰς ὠὰν τὰ ραξὶ κάρυον. ἔστι δὲ δεῖμον, ὃ μὴ ἄτως ὄζει δεινόν. ὡς δάκνῃ μὲν καὶ ταραττῇ τὴν καρδίαν ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἄν, γοῦν τοὐναμφοῖν ὁλως δεινότατα τὸν νομίζοιεν ἄν. Καὶ μὴ λέπω δ᾽ κακὸν τὸ δεῖμον ἐπροσῳδησικόν. ἐπειδὴ οἱ σπαθῶντες, καὶ δημαγωγοῦντες, κωλυτὰ ἐδειμώησε ἐγίνοντο.

Ὑπὲρ ὧν ξίφους. ὧν ξίφως καλεῖται ὁ μαχαιρικὸς λοιμός, ἐφ᾽ οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσιν. Μὴ δὲ ματαξείνῃ. μὴ ἀχάλιθοις αὐτὸν εἰμάσσειν, ὥς τε φοινικοῦν αὐτὸ σημαῖνον τὸ σῶμα. τὸ δὲ ματαξείνῃ, ὡς ὧν ἐρίων ἔβαψε. δηλοῖ φοινικίσαι μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ἁπλῶς βάψαι ὡς ὧν ἱματίου. ἀρίστη δὲ φησὶν ἐν τῇ λακεδαιμονίᾳ πολιτείᾳ, χρῆσθαι λακεδαιμονίους φοινικίσι πρὸς τοὺς πολέμους. τοῦτο μὲν, ὅτι τὸ φλέγοντος εἰμάτου δύσχρωμον. τοῦτο δ᾽ ὅτι τὸ τοῦ χρώματος εἰμάτων δύσφλεκτα ῥᾴστως εἰς τὸ αἷμα τοὺς ῥώστους ἐνίησι καταφορεῖν. τοῦ δὲ ἐν φοινικίσι, αὐτὸ τοῦτο ἕνεκα πολεμίων ἀποτρόπαιον φόρημα τοῦ δηλῶσειεν ἂν εἰκότως. ἐπεὶ τὸ φοινικοῦν αἱ μαχαιρῶσι. δηλοῖ φοινικοβαφοῦς σφάγματος. ἢ τὸ ξαίνωρ᾽ ἦμα. ἢ πρὸς δημοδίνῃ κεῖται σὺν ἴῳ κατοιχόμου. πρὸς δὲ πρὸς ἀπεστερεῖας. ἐπουσιστὶ καὶ δημυρυσόσης ἐλεένης. πρὸς ῥ᾽ ἥδασ᾽ ὃν χιτῶνα ὁ οἰκέτης, ξαίνῃ κῆρ τοῦνῳ τοὺς πολλούς.

Θυμαλωφ. ὁ δάκνει καὶ μαμῷ ἀναβαυτησ. ὁ ἀπὸ λε μαμῷς φλυάρησ αὐθραξ ὁ ἡμίλαυτος. ξυλλάκασ. ἢ δάκνει καὶ μαμῷ αὐθραξ. χαρίεντως ἢ εἶπεν. ἐπεὶ αὐθραλεῖς εἰσιν οἱ ἀχαρνεῖς. αὐτὴ δὲ τοῦ εἰπεῖν οἷος ἔξεκαύθητε, θυμαλωφ ἐπέζεσεν. Ἀχαρνεῖ δημ. τῷ ὁμοεικελῷ πρὸς ἀφροσύνην πλιτικῶς μιμεῖται. ὦ ἡδὺ ἀχαιῶν. σὺ μιᾷ λέξει προσδοκίαν ἐγκαμψεν. τὸ ὄνομα ὅλον. ὦ ἀχαρνέων πεῖσο. Ἀρτυτὰρ κτενῶ. παύσαι λέγουσ τινὸς τῶν ἀχαρνέων ἁρπάσασ κόφινον γιρόντων, ἐν ᾧ τοὺς αὐθραλοκαύστας φέρουσιν. ὃν βούλει ξίφει δάκρησαθαι. σκώπτει δὲ τοὺς ἀχαρνέας. ὡς αὐθραλοκαύστας.

Ὁμήρου. ὁμηραπάλουν, τὰ ὠὰ σωθήκαισ δύο μία σὺ χρᾷ. Ἔνδον

Δι. Οἶδ᾽ ἐγὼ καὶ τοὺς λάκωνας οἷς ἅπασιν ἐγκείμεθα.
Οὐχ ἅπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτ᾽
Χο. Οὐχ ἅπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγ᾽
Ἐμφανῶς ἥδη πρὸς ἡμᾶς; εἰ τί γ᾽ ὠφελησουφείσομαι;
Δι. Οὐχ ἅπάντων. ἀλλ᾽ ἅπάντων ἀλλ᾽ ἐγὼ λέγω νόσῳ.
Πολλ᾽ ἂν ἀποφήναι μ᾽ ἔκεινά γ᾽ ἐὰν κἀδίκως μ᾽ ὀλῇς.
Χο. Τοῦτο τοῦτος, δῆνον ἤδη. καὶ παραξικάρδιον.
Εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν.
Δι. Κἄγε μὴ λέγω δίκαια. μὴ δέδοξ᾽ πλήθει δοκῶ.
Ὑπὲρ ἐπιξυρῶν θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγ᾽.
Χο. Εἰ γέ μοι τί φῇ δόμεσθα τῶν λίθων ὧν δημόται.
Μὴ δῆτα ταξαίνῃ γ᾽ ὀνὰν ἄρα τοὺ γρυνὲς φοινικίδας
Οἷος ἂν μέλας τὸς ὑμῖν θυμαλωφῷ ἐπέζεσεν.
Δι. Οὐδ᾽ ἀκάνθας δ᾽ ἀκάνθας δ᾽ τοὺν ὦ χαρνικίδαι;
Χο. Οὐκ ἀκάνθας μεθαδῇ τοι. Δι. δῆτα τοῦ πείσομαι.
Χο. Ἐξολοίμην ὠὰκάνθας. Δι. μηδαμῶς ὦ χαρνικοί.
Χο. Ὡς τεθνήξῃ νῦν γε. Δι. δῆξομαι ἀρύμ᾽ ἐγώ.
Ἀρτυταρκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων γρυὶ φίλτατους
Ὡς ἔχω γ᾽ ὑμῶν ὁμήργασ᾽ ὅσα προσφάξω λαβών.
Χο. Εἰ πέμοι. τί τοῦτ᾽ ἔπειτ᾽ εἶ γρῦπες αὖθρεις δημότες.
Τοῖς ἀχαρνικοῖσιν ὑμῶν, μῶν ἔχει τι. πεῖσθ᾽ ὁμ

Ἔνδον εἴρξασ. ἀποκλείσασ. δίκαιον δὲ εἴρξασ ἀπεικοί. τὸ μὴ πρὸ ὁμήρου ἐρχέσθην μεγαλωστὶ μῶν φιλῶσ. τὸ δὲ εἴρξασ δικαίωσ ἀμαγινώσκομεν, ὅταν τὸ πρᾶξασ δηλοῖ. ἢ μὴν ἄρ᾽ ὡσ εἴρξασ᾽ ἀπεικοί. Εἰσομαι δύμ᾽. φιάθου ἀνθραλίων προσηνοχν. ὕφασι παῖδα εἶναι ἡδὺ ἀχαρνέων πάννυκωμικῶ τατα. τὰ δὲ μεγάλα πάθη, ὑπομύζῃ φιτραγῳδίας. ἐπειδ᾽ ὁ πλεφοικτὸν γραγῳδοποιὸν ἔφη ἐν ὀχύλον ἵνα τύχῃ βάτοις ἐλκησωτηρίας, τὸν ὀρέστην εἶχε συλλαβών. πᾶσα πολιτοδεικὴ ἐν ταῖς θεσμοφοριαζούσαις ἐποίησεν. ὁ γὰρ δυερωτῶν δικαιοσύνης μισθὸν λοχησωῖ βελούμενος ἀποκτεῖναι βάλῃ. μῶν πᾶσ᾽ ἂν γυναικῶν, ἀσπὶ ἀρπάσας πᾶν τὸν γυναικός, ὡσ αὖ παισὶν ὄρνα ἀποκτεῖναι βάλῃ. τὸ δὲ εἴσομαι αὐτίκα νῦν σωσομαι. ὡς καὶ πρὸ ὁμήρου. εἴσομαι νῦν κεμὸ ὁτυλείδησ κρατερὸσ δυομήδησ.

Ὁ λάρκος δημότης. πολέμαται λοφιρῶδες. ἢ φιαθῶδες. ἐν ᾧ φέρουσι γοῦν ἄνθρακας.

Μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς. τοῦ γὰρ ποσῶ πῆσις καλεῖται. ἔχει δὲ πρὸς δημοδίνῃ τὸ ὅμοιον. ἀλλ᾽ ὥτι αὖσε τίς προσειπών, ὀργῶς προσείπει. Ἀπολεῖς ἆρα γ᾽ ἡλίκα. ἤτοι τὸν λάρκον. ἢ ἐμὲ γ᾽ τοσαῦτα ἡλίκα δράξῃ τοῦ λάρκου σφαγῆς. δ᾽ πολλοῦ ἢ δύο. ἢ ὅτι ἑκατέρωθεν δυοῖν. ἢ αὖτις ἐφουσα τῇ ἀποδεδομῴκῆς ἢ ἀρχῇ. ὡσ ἀποκτενῶ κἀκραχθέ. τέλος ἢ ἐλπρῶτησ. ἃ πρὸ ὁμῶσ ποτέ. ἐλ δὲ δυοτέρασ τῇ σροφῇ πίπτει. Ἀλλὰ νὴ λίαν εἰσὶ ὠὶ χρήσιμοι αὐτοῖς λέγειν μόνον ἵνα ἀφῇ τὸν λάρκον.

Ὅπῃ χρὴ δοκῶσιν αὐτὸ τοῦτο εἶναι. ὅτῳ τρόπῳ ὁ λακεδαιμόνιος δίκαιοσ φίλος. ἢ οὕτωσ. εἰ πείσουσι τοῖς δοκῶσιν ἐλ φίλον δίκαιοσ ἐστὶ λακεδαιμονίων. τὸ δὲ σὺ κόρ, αὐτὶ τοῦ σὺ λοιδορικοῦ προοιμίου ἀντὶ τοῦ πᾶσι λακεδαιμονίων. τὸ ὅμοιον. πρὸ τοῖς ἐν τοῖς πρώτῳ ἢ ἐμοὶ φίλιππον ἀλλὰ μὴν τόγε πείσονα ἐλλυρεῖον. Ἐξερωσατε. αὐτὶ τοῦ εἰρεσιώσατε. ἐλιβάλλετε. ἀπορρίψατε. πεισθεὶς δὲ ἡ λίξισ. ἀπὸ φλέραι γουτεσθῆ γῆσ. Οὐγοῖσι χαμαί. ἰωμμῦδεῖ δικαύρῃ τοὺς ἀθλιωτάτους, ὡς ἐπὶ τῆς χύτρας θυμμῶσ ἐπὶ τῆς χύτρας πωμῶσ. Ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλοσ. σημαντέον ὅτι ὠὶ ξίφους τὸ βέλοσ τίθησι. καὶ ὅμηροσ. πᾶν τὸ βαυόμορον. Ἐγκαθημένοι πόλεμοι λίθοι. ἐγκεκρυμμένοι εἰσὶν οἱ γὰρ κρυπτόμενοι ὑποκαθηνται. Ἐκσεσεισμένοι ἢ ὁ κόλπος ἢ ξίφων. Ὡσ ὅδε γ᾽ σεισέσ. χρόνου σημᾶμα ἢ κόρδακα σβείκνυται. τὸ λεγόμενον οὕτωσ ὠὶ φιλωμικῆς ὀρχήσεως. ἀναστρεφόμενοι δ᾽ ἀποπραωτέρους χιτῶνασ. ἢ ἀποβλέπωντες ὡς μηδένα τῷ λίθῳ ἀποκείρυμμένον ἔχεισι. λέγει ἢ σροφή. ἢ ὧν κώλων τὸ σύνημα. γραφέται δὲ σρόφι.

ὠλατα. Ἐμέλλετ' ἄρα. ἀντὶ τοῦ ἐμέλλετε ἄρα καὶ ἤδη σε ἦγεν ὁ τοῦ σίτου λάρος ἀναπεφρακασ᾽ ἀναλεῖν. λέγων ὅτι μέλλετε μετὰ βοῆς ἀνασείειν. ὡς ὁ τὸ λάρυγγος ῥήξεως μετὰ βοῆς μέλλουσης γίνεσθαι.

Ἐμέλλετ' ἄρα πάντες. ὑφ' ὁδὸν ὡλῶ ἐνειδεσεισίχοις ἰαμβικοῖς.

Ἀνθραλιεσ πνευσασιοι. αὐτὶ τοῦ μεγαλοι. πνευσ γὰρ ὁ ὀρθὸς ὁ ἀπὸ τοῦ ἀπείκω χορηπανέχων πολλῶν ξύλων. ἐπαιξεν οὖν πνευσασιος ἐπὶ πόν, ὡς ἀπὸ τοῦ πνεῦσαι τὸ ἐλεῖν. ἵνα ῥαιμαχῶν. ἵνα ἀποθλιβῆς ἰφθύσῃ. ὁ γὰρ πνευσασ, ὁ ὀρφωλιάσας ἱερὸν ἀπέλλων καὶ σῶν οὖσαν.

Πρυναισιοι. αὐτὶ τοῦ μεγαλοι. τὸν γὰρ πνευσασον ὡς τοῦ μεγάλους ἐπέθεσαν. οἱ δὲ τοὺς ἀπὸ πνυνὸς τοῦ ὀρους φλάττικῶς ἀνθραλιασ.

Ὑπὸ τοῦ δεους φλμρίλησ. ἤδη ἀνθρώκων πφρα, μαρίλη λέγει. μαρίλησ ἐστὶ, αὐτὶ τοῦ φλαῦρ᾽ ἀνθρώκων ἀποδιδούς, ἐπαφῆκε σὸ λωρικὸν ὑπὸ ἀπωνίας, ὥσπερ ἡσυχία τὸ μέλαν. θηρώμενοι δ᾽ αἰσχυσίαν, ἐκαυδίασεν ἐκ τοῦ προσόντος αὐτοῖς μέλανος, ταραχὴν βαλόμενοι γὰρ, πρὸς αὐτοὺς τὸν ἱμάντα καταφανῆ σῶσι τοῖς θηρῶσιν. Ὀμφακίαν. αὐτὶ τοῦ ὁμόνοιαν. σκληρόμετα φορικῶς ἀπὸ τῆς ὀμφάκων. οὕτως δὲ αἱ σταφυλαὶ βρομεῖσθαι λέγονται, καὶ οὔπω πεπειρον. ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου. πέπειρον τὸ ἡμῶν ἡδύ. θηλυκῶς δὲ τοὺς ὁμφακασ λέγει. ἐχει σῆμα, πολλαχοῦ, τῷ κωμικῷ σήματα ἐορτῶν. τὰ σὰ ὀφρῦς σχῶ σασθε. πρὸς ὁμφακίας.

Μηδὲν ἴσον ἴσῳ. αὐτὶ τοῦ δίκαιον. ἀπὸ μετα φορᾶς τοῦ ἴσα μὴ ὀρθοῦντος πρὸς ὕδωρ ἴσον. λέγει ἢ κατ᾽ ἴσον εἰπεῖν τεκμαιρόμενος. Ἐμοῦ θέλοντος. τὸ ἑξῆς ἐστὶν ἐμοῦ θέλοντος ὑπὸ ζώνην λέγει πρὸς σὲ αὐλεῖν οὐ πρὸς λαὸν δημοτικόν. Τί οὖν λέγεις. ὅτι πολιτικὴ εἰσθεσις εἰσπρᾶξαι τὸν χρεμετῶντα λαὸν μὴ χμίαν. ὧν ὅτι πολλῶν μὴ τὸ δύο πρῶτον. ἀπολωνὶ δὲ τριῶν τὸ λοιπόν. Ἄλλως. εἴθισε χορηγῆσαι πρὸς Φῆς λόγον ἔχουσ᾽ ἔχειν γῆν. αὐτὶ στροφον τὸν τὰ σὰ ἔφδ. ἔστιν ἐπικαλῶ πάντων ἐξ ὧν μεμιγμένη κρητικοῖς καὶ βακχείοις. ὧν τὸ πρῶτον βραχὺ μετὰ λῆξιν τὸ ἰαμβικὸν ἐμβακχεῖωμ. τὸ δὲ τὸ μετὰ ὀρθὸν μετὰ καταληκτικὸν ἰαμβικὸν. τὸ βραχυκατάληκτ). τὸ δὲ μετὰ ὀρθὸν μετὰ καταληκτικὴν ἤτοι ἐφθημιμερῆ. τὸ τέταρτον ἡμιόλιον ἡροϊδίμετρον βραχυκατάληκτ). τὸ δὲ μετὰ ὀρθὸν μετὰ καταληκτικὴν. ἐμβακχεῖον. τὸ ἕκτον ἡμιόλιον ὁμοίως τὸ τέταρτον. σὺ ἐκθέσει δὴ σίχοι ἰαμβικοὶ δίμετροι ἀκατάληκτοι β᾽ ὁμοίως ἐξῆς ιθ᾽. ὡς ἔστι τέλος πᾶν ᾠδῆς ἀφ᾽ οὗ πολὺ ἐσωνερδυκῶς. Ἀλλὰ πᾶν. τὸ ἅπαν, αὐτὶ τοῦ ὡς πᾶν καθόλου.

Ἀριστοφάνους

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΕΡΙΚΟΡΗΝ

Δι. Ἰδοὺ θεᾶσθε. τὸ μὲν ἐπίξηνον, τοδὶ
Ὃς ἀνὴρ ὁ λέξων οὐτοσί, τυννοσοσί.
Ἀμελῆ. μὰ τὸν Δί᾽ οὐκ ἐγκαμοῦμαι δώσομαι.
Λέξω δ᾽ ὑμῖν ἅτερ λακεδαιμονίων ἅμοι δοκεῖ.
Καί τοι δέδοικα πολλά. τοὐστεγὸς πρόπρυσ
Τὰς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίρον τασοφόβρα.
Ἑαυτὸς αὖ τοὺς βὐλομαι καὶ τὴν πόλιν
Ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κἄδικα.
Κἀν ταῦθα λανθάνουσ᾽ ἀπωμωλώμενοι.
Τῶν τ᾽ ὢν τερόντων τὰ σὰ ψυχὰς, ὅτι
Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν.
Αὐτόστ᾽ ἐμαυτὸν ὑπὸ κλέωνος ἆθεσθαι.
Ἐπῄσθημαι, δι᾽ ἃ τὴν πέρυσι κωμῳδήσαν.
Εἰσελκύσασ᾽ ἐγὼ μ᾽ εἰς τὸ βαλανταγώγιον
Διέβαλλε. καὶ ψυδῆ κατέλιπέ μου.
Κἀκυκλοβόρει. κἄπλωνεν. ὥστ᾽ ὀλίγου πάνυ
Ἀπωλόμην. μολωνοπραγμονύμορος.
Νῦν δ᾽ ἦλθε πρῶτον περὶ λέγειν ἐάσατε.
Ἐν σκωλιάσασθαί μ᾽ οἷον ἀθλιώτατον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝΗ.

Χο. Τί ταῦτα σείφει, τεχνάζεται. Καὶ περίζεται βίας.

Ἰδοὺ θεᾶσθε. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τοῦτον ὁ δικαιόπολις λέγει. διὰ δὲ τὸ λελειμμένον ὑπὸ κωμικὸς ἡμᾶς παιδιᾷ, ὡς χρὴ τοὺς λέγοντας οὐκ ἀπὸ τοῦ μεγάρου σκωμμάτων σκοπεῖν, αἰεὶ πικεῖνα, ἀφ᾽ ὧν λέγῃ μᾶλλον. τὸ δὲ τυννοῦτοσί, δεικνὺς τὸν δάκτυλ᾽ τὸν μικρ᾽ λέγει.

Οὐκ ἐγκαμοῦμαι δώσομαι. αὐτὶ τοῦ οὐκ αὐθαδιοῦμαι. διακαίσομαι. ἀντὶ τοῦ βαλοῦμαι σεμνυνόμενος. ἢ σκηνὴν καθήσομαι. ἐπειδὴ βραχύς εἰμι. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὐ πνευσκυάσομαι ἐπὶ πολύ. Ἀνὴρ ἀλαζών. διαβάλλει τοὺς ῥήτορας. Ἀπεμωλώμην. πεπρασκόμην διὰ τὴν ἰολακείαν. τοῦτο δέ φησι, διὰ τὸ δύσκριτος πείθεσθαι τοῖς ῥήτορσι τοὺς ἀθηναίους, ἀπατᾶσθαι αὐτούς. Τῶν τ᾽ ὢν τερόντων οἶδα. τῆς τερόντων φιλοδικίας. καὶ φησι περὶ τὸ καπηλεύεσθαι ἑτοιμότητος ὅλον.

Ὑπῴδακεῖν. οἷον καταδικάζειν, πειθαρχοῦν ὡς φιλοδίκους καὶ πρὸς τὸ καταδικάζειν ἑτοίμους, τοὺς ἀθηναίους κωμῳδεῖ. Αὐτόστ᾽ ἐμαυτόν. ὡς ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς πολιτείας ὅλους ὄντας. Διὰ τὴν περισκωμῳδίαν τοὺς βαβυλωνίους. Τούτους δὲ πρῶτος ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν οἷς πλείστας κακῶς εἰποτερ ἐκωμῴδησε δῆμος, πάσχειν ἐπειρᾶτο δ᾽ ἀκροατὴς ὢν τερόντων τῶν ξένων. εἶπε δὲ δρᾶμα τοὺς βαβυλωνίους τῷ δ᾽ ὀνόματι ἑορτῆς. ἦτοι σπονδῆς ἐπιτελεῖται. ἐν ᾧ ἔφερον τοὺς φόρους οἱ σύμμαχοι. διὰ τοῦτο ὀρισθεὶς ὁ κλεών, ἐγράψατο αὐτὸν ἀδικίας εἰς τοὺς πολίτας, ὡς εἰς ὕβριν τοῦ δήμου ταῦτα πεποιηκότα. ἐξαμίας ἢ αὐτὸν ἐγράψατο ἢ εἰς ἀγῶνα ἐνέβαλεν. τὸ δὲ λήναια σπονδῆς μετωπώρῳ ἦγεν. ἐν οἷς οὐ πάρεισιν οἱ ξένοι. ὅτε τὸ δρᾶμα τοῦτο ἐδίδασκεν. Κἀκυκλοβόρει. ἐν τοῦθ᾽ ἁπαξαπλῶς ἐμβάλλει τὸν πολιτικὸν ὄχλον, ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνιόντα. ἐπὶ τὸ δικαστήριον. ἐν ᾧ καὶ τὰ δικαστικὰ ῥήματα. τὸ μὲν διαβάλλειν καὶ λέγειν ψευδῆ τὸν πολυτίμητον, ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τὰ δικαστήρια ταῦτα λέγει δεῖν. τὸ δὲ κυκλοβορεῖν ἐν καταλαλητί ἐστιν, ἐπὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἀγορᾶς. κυκλοβορᾶ ἢ πεταμὸς ἐν ἀθήναις χειμαρρὸς ἄγαν ἀχὼν. ὡς ἐν τοῖς ἱππεῦσι φησί). Ἐμοσκυάσασθαί μ᾽. αὐτὶ τοῦ πλωκὴν ἀναλαβεῖν ἐαυτὸν ὡς ἀπὸ τοῦ σχήματος, ἐλεεινόν τὸν ἀθλιώτατον ἐναιμέ. δηλοῖ. τὸ δὲ σεμνὸν τὸ σχῆμα τῶν, ἐν φθόνον ἐπάγῃ. Τί ταῦτα σείφει. αὐτὶ τοῦ τεχνάζῃ. μεταβάλλῃ. καὶ μετὰ τέχνης καὶ ποικιλίας προσέρχῃ.

Παρίερωνύμεττος ὁ ἱερώνυμος, μελῶν ᾄδει ποιητής. ἁρπαγῇ δ' ἐπὶ ὀσφρήσεως ἀνώμαλος ἀνοικονόμητος. διὰ τὸ ἄφαντον ἐμπαθῶς γράφειν ὑποθέσεις. καὶ Φοβερῶς προσωπεῖον ἐξεῦρε. καὶ Ἱππώνακτα διδάσκει δὲ Ἱροπεῖα. ἐλωμῳδεῖτο δὲ ὡς πάνυ κομῳδοποιός. ἀπὸ τῆς ᾠδῆς κωμῳδεῖν ἔφη αὐτόν, παίζας κωμικῶς τὸν κουρεῖον τε, Τὰς σισύφου ῥιμμώτινας ἁπανοῦργον παρασκεύασμα σιν οἱ ποιηταὶ τὸν σίσυφον. διὰ μιᾶς λέξεως παρόμοιον δηλοῦντες σισύφου ὃς ἱερόσυλος ἐπιχειρομένου τε μετανοεῖν. Καίμοι καὶ στέγεσιν. μεταβολὴ γίνεται ὡς ἐπὶ τοῦ οἰκίαν διορύττοντος. καθίσεια δὲ αὐτὴ τοῦ καθίσαι. τὸ δὲ τοιαῦτα χιματίζουσι καὶ πολιτικὰ λεγόμενα. καὶ ἐν πλούτῳ. σωκράτους ἐστὶ καὶ τοῦ ζώγα. αὐτὴ τοῦ σωκρατοῦν. καὶ θουκυδίδης πολεμιστέα τοῖς ἀθηναίοις εἶναι. Τίς οὗτος. τὸν δικαιοπολίδος προύσαντος τὴν θύραν, καὶ φησὶ Φῶμ ὑπακούει. Οὐκ οἶδον. οἰλεῖος ἔοικοιῖ ἔγωμοιῖ τὸν οἰλεῖτην τῷδε αὐτῇ. διὰ τὸ δοκοῦντος ἐκείνου διαβάλλει τὸν δυσιπίδην, ὅτι δεινοὺς ἐποιεῖκνισι τοὺς δούλους. καὶ σὺ τοὺς χαλεπαίνεις. τὸ δὲ εὐνόμως ἔχεις. αὐτὴ τοῦ εὐφρόνιμος εἶ καὶ σωτὴρ. Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων. σκώπτει πάλιν τὸν δυσιπίδην. διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις εἶναι συλλογιστικόν. καὶ οὗ ἂν λέγῃ, τὸ ἐναντίον πάλιν λίαν σκυδάζον πανοῦργον ἢ γλαῦκα μῶμος χ'. ἢ δὲ φρὴν ἀνόητος. οἷον αὐτὸς μὲν οἶδεν ὅτιν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεται τὸ ἔξω τί ἂν μετεωρίζεται. πραγματικὸν δέ, ὅτι ὁ δυσιπίδης ἐν τούτῳ νοεῖται τὸ, αὐτός. ἐπύλια δὲ ἀμβεία. Ἄλλως. ὁμηρικῶς. ὁ γὰρ ποιητὴς διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα ἐπῶν. πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν ἡρώων αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν. ὅτου ὁ ἀριστοφάνης. εἰ μὲν γὰρ ὁ νοῦς μὲν ἔξω, αὐτὸς δ' οἶδον. τὸ δὲ ἀναβάδην, ἐπὶ τὸ ὑψηλοῦ τόπου ἰαθήμενος. κακοήθως δὲ εἶπε. πρυπωδῆσαν δὲ εἶπεν, αὐτὴ τοῦ ἰαμῳδῆσαν. διὰ τὸ τοῖς νικῶσιν ἰαμικοῖς ζεύγη δίδοσθαι. γοντεῖσι νέον οἶνον. Ὦ βρισμαπάρει. θαυμάζων τὸν κηφισοφῶντα ὁ δικαιόπολις ἐφοῖς ἔπτε, τοῦτ' ὀφησι. κἀγὼ μὴν. βρισμάλιαρες δικαιοι. Ὀθοδύλος αὐτοσί. διὰ τὸ δοκεῖν τὸν ἐπαινεῖν διαβαίνει τὸν δυσιπίδην, ὅτι δεινὸς εἰσαγαγὼν τοὺς δούλους ἐπὶ τοῖς χαλεπαίνουσι. Εὐνομιπίδου. ἐρωτικὰς μιμεῖται φωνάς. οἱ δὲ ἐρῶντες ἐῴθασι τοὺς ἐρωμένους ἐρωτιλῶς δὲ πολιορκητικῶν καλεῖν.

Χολλίδης

Λαβέσθ' ἐμοῦ γ' εἵνεκα
Παρ' ἱερωνύμου.
Σκοτοδασυπυκνόξιχα
Τὴν αἴσιος κιχὴν.
Ἦιτ' ἐξαύοι γε μηχανὰς πᾶς σισύφου.
Ὡς σκῆψιν αὖ, ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐς δέξεται.
Δι. Ὥρα 'στὴν ἤδη καρτεραὶ ψυχὴν λαβεῖν.
Καίμοι καθῆστ' ἔστιν ὡς ὠμῳδίδην.
Παῖ. παῖ. Κη. τίς οὗτος Δι. ᾠδὴν ἐς ὠμῳδίδης;
Κη. Οὐκ ᾠδὴν ἐνδὸν ὄζειν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Δι. Ῥᾳδίως ᾠδὴν. εἶτ' οὐκ ᾠδὴν. Κη. ὀρθῶς. οὐ τέρεν.
Ὁπόσ μὲν ἔξω συλλέγων ἐστὶν λίαν. iambos
Οὐκ ᾠδὴν. αὐτὸς δ' ᾠδὴν ἀναβάδην ποιεῖ Hom
Τρυγῳδίαν. Δι. οὐ ξίσι μακαρίᾳ ὠμῳδίδη.
Οὐθ' ὁδύλος οὕτω σὶ σαφῶς ἀπεκρίνατο.
Ἐκ καλέσον αὐτ' Κη. ἀλλ' ἀδίωκτον. Δι. αὖ ὁμως.
Οὐ γὰρ αὖ, ἀπέλθοιμ' ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν
Ἐυεπιδῆ. θύριπίδην.
Ὑπακούσομ' εἴπερ δή ποτ' ἀνθρώπων τινὶ

Aristoph. Thesm. cod

Ἀχαρνῆς.

Δικαιόπολις καλεῖσι χολίδης ἐγώ.
Ἐυ. Ἀλλοὔχολή.
Δι. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'. Ἐυ. ἀλλ' ἀδύνατον Δι. αὖ ὅμως.
Ἐυ. Ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι. καταβαίνω δ' οὐχολή.
Δι. Ἐυριπίδη, Ἐυ. τί λέλακας. Δι. ἀναβάδην πρίεσι
Ἐξὸν καταβάδην, ὃς ἐγὼ χωλὸς πρίεσι.
Ἀτὰρ τί τὸ ξάκι' ἐκ ξαγῳδίας ἔχεις.
Ἐαθῆς τ' ἐλεφήνη. ὃς ἐγὼ χωλοὺς πρίεσι;
Ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν μητάτων σ' Ἐυριπίδη.
Δός μοι ξάκι' οὗντι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
Δεῖ γὰρ μελέξαι τῷ χορῷ ξῆσιν μακράν.
Αὐτὴ δ' ἐθάνατον ἦν κακῶς λέξω φέρε.
Ἐυ. Τὰ πρία πρυχμῶν ὡς οἷσι οἰμοῖ δόλ'.
Ὀδυσσεῦ μοσ γεραιὸς ἠξιοῦ ζετο;
Δι. Οὐκοῖν ἑωσῶ, ἀλλ' ἐπαθλιώτερου.
Ἐυ. Τὰ τοῦ τυφλοῦ φοίνικος; Δι. φοίνικος ὅ.
Ἀλλ' ἕτερος ἦν φοίνικος ἀθλιώτερος.
Ἐυ. Ποίας ποτ' ἦν λακίδας αἰτεῖ του πτῶλων.
Ἀλλ' ἢ φιλοκτήτου τὸ τοῦ πτωχοῦ λέγῃς;
Δι. Οὐκ. ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.

Χολλίδης ἐγώ. δῆμ' ὃς φλυᾷ δοῦ φυλῆς. πτοᾶ ζει διὰ τὸ χωλοὺς εἰσάγειν. Οὐχολή. ἐν ἐκθέσει μονόμετρον ἰαμβικὸν μεθ' ὃ ἐκθέσεις εἰσὶ χωλοὶ ἰαμβικοὶ ἀλλαλήκτης γρι μέτρου. Ἀλλ' ἐκκυκλήθητι ἢ μὴ χολὴν ἔχεις λατελθεῖν, ἀλλ' ἐκκυκλήθητι. ἵστησι συσφάφηθι. ἐκκύκλημα δὲ λέγεται μηχάνημα ξύλινον τροχοὺς ἔχον. ὅπερ εἰσφέρομεν, τὰ δοκοῦντα φόδρα, ὡς ἐνοικίας δυσπραξίαθαι, ἢ τοῖς ἔξω ἐδείκνυε. λέγω δὲ τοῖς θεαταῖς. βούλεται δ' ἐπεῖν, ὅτι πλακοῦς φανερὸς χθονοῦ. διὸ ἐπήνεγκεν. αἰβ' ἐγκυκλήσομαι. καταβεβήκειν δοῦναι λή. Ἀναβάδην πρίεσι. φασὶ γάρ τινες τὸν σκηνικὸν μετέωρος. τὸ δὲ ἀναβαδὴν αὐτὴ τοῦ ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. Τί λέλακας. αὐτὴ τοῦ κέκραγας. λακεῖν γάρ ἐστι τὸ πομπεῖν. καὶ ὁ ποιητὴς λάλει δ' ἀπὸ τῆς. λαλεῖ δὲ τὸ πομπεῖν. καὶ δεινὸν λελακυῖα. τραγικὴ δὴ λέξις. Τὰ ῥάκια. οὕτως αὐτὸν ἐσκυλοποίησεν ἐν ῥάκιοις καθεζόμενον καὶ ποιοῦντα τὰς τραγῳδίας. κωμῳδεῖ οὖν αὐτὸν ὡς πτωχοῦ καὶ τεμπούσι ἐστέγοντα τοὺς ἥρωας. Παλαιοῦ δράματος. τηλέφου. ἀμφίβολον δέ, τὸ παλαιὸν δὲ καὶ ἔφη. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου, πρὸ μικροῦ. ἢ ῥαγνύμοι ξένος πεζῷ ὢν ἐαυτοῦ. παλαιὸν δὲ καὶ τὸ διερρυηκὸς ὡς τὸ πολλαὶ σὺ ἀμφιβαλῶ ἰθάκη. ἢ μὴ νέαι. ἢδὲ παλαιαί.
Ῥῆσιν μακράν. τὸ μακρὸν οὐκ ἀργῶς αὐτῷ λέλεκται. ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ τοὺς ἀπελθοῦσι καὶ προλογίζουσι μακρολογοῦντας εἰσάγει δυσιπίδης, πρὸς αὐτὸν ὁ λόγος ἀποτείνεται.
Συκῆ. Τὰ ποῖα τρύχη. ἐγράφη αὐτῷ δυσιπίδη ἡ δρᾶμα οἰμῦς. μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ δέους, ἐπεισφέρουσιν ὁ μισθοῦσα κατὰ θηβαίων, ἀφηρέθη τὴν βασιλέαν οἰνοῦς ὑπὸ τοῦ ἀγρίου πεισάνδρου. καὶ περιήκατο πεμπούσ. ἄχθεσι οὖ ἐπανελθὼν ὁ μισθώσας, ἄγριον μὲν ἀνεῖλε, τὴν βασιλέαν δὲ οἰκεῖ ποιεῖ. τρύχη δὲ τὰ ῥάκη τραγικῶς. Τὰ τοῦ τυφλοῦ φοίνικος. φοίνικα λέγει τὸν ἀμπτορος. λακίδας δέ, τὰ διερρωγότα ἱμάτια. Φιλοκτήτου. εἰσῆκται γὰρ ὁ Φιλοκτήτης ἐν τῇ λήμνῳ περόμενον. Τοῦ πτωχοτέρου. σπουδαίως αὐτὸ πεποιηκέναι φησὶν ὁ ἀριστοφάνης. ὅτι γὰρ λαλίστερον, καὶ ῥυπαρώτερον οὕτω καὶ πτωχότερον.

Per genua adiurabant

Τὰ δυσπινῆ· τὰ ἐῤῥυπωμένα. τὰ ῥυπαρά. ὥσπερ γὰρ ὁ ῥύπος εἰσήκασι, καὶ ὁ τοῦτον καταβληθέντα ἐκπλύσαν. ὁ ἐῤῥυπωμένα ἱμάτια ἔχοντα οὐτοσὶ δύσεται ἐλεύθερον γὰρ πλησίον ὁ τοῦ Θελλεροφόντου. ἐπίτηδες δὲ παῦται ἐπήνεσεν ἵνα δι' ἐλθὼν πάντας ὅσους ἐπαίνησε πλουσίους ῥάκια ἐνδεδυμένους.

Γροσιατῶν. οὐκ ἔστιν αὐτῶν. ἀλλὰ πρωτοπατῶν. οὕτως ἂν λέγεται. Τῶν θυεστείων ῥακίων. ἤτοι τῶν ῥακωδῶν κρεάτων. ἢ αὐτοῦ τοῦ θυέστου. Ὦ ζεῦ δι' ὁπόσα· παῦται φησὶν ἐπεὶ πολλὰ ζημιοῦται ὑπὸ τῶν ῥακίων δι' ὧν ὠφελοῦνται ὑπὸ τῶν πλουσίων. Ἐσκυλάσθαι· μεμόλυσται. τὸ πιόσον. δι' ἀσυρείας δὲ ὅτι οὐκ ἐχρῆν παῦται ἐπὶ σκιωμάχων λέγειν. Τὸ σκιμαλίσον. πρὸς τοὺς μὴ ὑπακούοντας, ὅτι χωλεῖς πίλου εἰσόδοισι τὸν τηλέφον. τὸ δὲ τοῦ τηλέφου πιλίσκον, τὸ νῦν καμελαύκιον καλούμενον.

Δεῖ γάρμε δόξαι οἱ δυόσι χοιδοῦ τοι, ἐκ τηλέφου δυεστείου. Φαίνεσθαι δέ, μὴ· τουτέστι μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν. Τοὺς μὲν θεατὰς· ἵνα ἔπτη, ἢ μὴ θεασῆται τὸ δυπερίβλητον. ἢ ὁ χορὸς τῶν ἀμουσίαν. Τοὺς δὲ χερδιστὰς· ἢ διὰ ταῦτα τὸν δυεστείαν διασύρει. ὅτους δὲ εἰσάπτει τοὺς χορούς, οὐ τὰ αὐλόλαβα φθεγομένους τῇ ὑποθέσει ἀλλ' ἰσοφαρίσαντας τὰς φωνάσας. οὔτε ἐμπαθῶς αὐτιλαμβανομένους τῶν ἀδικηθέντων. ἀλλὰ μεταξὺ αὐτοῖς πίπτοντας. Σκιμαλίσω. ἀξιοῦθ' ἡσυχάσω. ἢ χλευάσω. τῷ μικρῷ δακτυλίῳ. ὡς τὰ γυναικεῖα πυγόνια ἄφομαι. εἴρηται δὲ ἡ λέξις καὶ σκιμαλίζειν· ἐλέγετο δὲ σκιμαλίζειν, τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ τῷ ὀρνίθῳ μα ἀποπειρᾶσθαι εἰ ὠοτοκοῦσιν. Εὐδαιμονοίης. περὰ τὰ ἐκ τηλέφου δυεστείου. καλῶς ἔχει μοι. τῷ λέφῳ δ' ἀ' γὼ φρονῶ. Γλίχεσθ. αὐτὶ τοῦ ταπεινὸς ἰσόλαξ. προσιτῶν δὲ αὐτὶ τοῦ πολλὰ αἰτῶν. τοῦ δὲ λιπαρεῖν. τὸ ἐκπεπιεσμένον ἐστὶ γὰρ τὸ λίαν περῆναι τὸ σῖ.

Εὐ. Ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλῃς πεπλώματα,
Ἀ βελλεροφόντης εἶχ' ὅχ' ὁ λὸς οὗτος;
Δι. Οὐ βελλεροφόντης· ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἰὼ
χωλὸς· προσιτῶν· σῶ μύλος· δημὸς λέγω.
Εὐ. Οἶσθ' ἂν ὅπου σοι μυσὸν τηλέφου· Δι. ναὶ τηλέφου.
Τοῦτον δὸς αὐτιβολῶ σοί μοι τὸν ταπεινὸν ἄνδρα.
Ὦ ταπεινέ, δὸς αὐτῷ τηλέφου ῥακώματα.
Κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν θυεστείων ῥακῶν,
Μεταξὺ τῶν ἰνοῦς· Θεοῖσιν οὗ τοι τὰ λαβέ.
Δι. Ὦ ζεῦ σόπατρα καὶ κατόπατρα τῶν τοιχῶν.
Ἐν σκυτάλῃ σαθρᾷ μ' οἷον ἀθλιώτατον.
Ἐυειπίδη· ἐπειδὴ περ ἐκείνῳ μοι πεδῇ.
Κἀκεῖνά μοι δοκεῖ ἀκόλαθα τῶν ῥακῶν
Τὸ πιλίδιον πρὸ τῆς κεφαλῆς, τὸ μύσιον.
Δεῖ τἄρμε δόξαι πτωχὸν εἶναι τὴν μέρον.
Εἶναι μὲν ὡσπερ εἰμί· φαίνεσθαι δὲ μή.
Τὰς μὲν θύρας τὰς εἰσέναμαι μ' ὅς εἰμ' ἐγώ.
Τοὺς δ' αὖ χορεύτας, ἡλιθίους παρεστάναι.
Ὅπως ἂν αὐτοὺς, ἡμαστίοις σκιμαλίσω.
Εὐ. Δώσω· τυκῆ γὰρ λεπτὰ μὴ χανὰ φρενί.
Δι. Εὐδαιμονοίης· τηλέφῳ δ' ἀ' γὼ φρονῶ.
Εὐχὴ οἷον ἤδη ἡμαστίων ἐμπέπλαμαι.
Ἃ πὰρ δέομαι καὶ πτωχικοῦ βακτηρίου.
Εὐ. Τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σαθμῶν
Δι. Ὦ θύμ' ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθῶμαι δόμων,
Πολλῶν δεόμενος σκυφερίων· νῦν δὴ χρῄζω.
Γλίχεσθ. προσιτῶν· λιπαρῶν τῶν ῥιπίδων.

Διακεκαυμένον λύχνῳ. ὅτι οἱ πρεσβύται διὰ τὸ μόλις βαδίζειν, ἐν ταῖς πυρίαις τοῖς λύχνοις ὡς τεσώζῃ τὸ πῦρ. Πλέκουσι χρέος. τῶν ταῖς πυρίαις τοῦ πλέγματος ἕνεκα δέ, περὶ τὰ ἐκπλέκουσι δύεται τῶν δυ. τὸ δὲ τὰ λαστὰ τῆς δὲ πείθεσθαι μέλλεις. Βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν. μεμέτρηται γὰρ δυεστῶν χαρακτῆρα τῷ λόγῳ. Ἐνδαιμονοίης· σωθείης αὐτομάτως λαχανοπωλίν ἔχοντα μὴ πέρα τῶν κλειτῶν κυλίσκων οὐ δὲ ποτήριον· γράφεται δὲ κυλίκειον. ἀποκεκρουσμένον ἢ ἀποκεκλασμένον. Οὕτως μὰ δί'. οἷον οὐκ οἶδα ὅπως βαρὺς εἶ ἐν τῷδε δράμασι καὶ ἀποκναίεις τοὺς θεατάς. Οἱ αὖτος ἐργάζεται καλά. ἐργάσῃ καλῶς αὐτὸς σαυτὸν χαριζόμενος μοι ταῦτα. δι' ὧν τε καλῶς λέγῃς. ἢ λείπει τὸ μὴ δύσῃ. Δόσμοι χυτρίδιον. ἢ ὅτι χύτραν φέρουσιν ἐπὶ ἀσκὸς πεπληρωμένον μέλιτος. καὶ πιθάσαι τὴν σάρκα τῷ πυρίῳ, ὅπως σωθῶσιν ζῶντες τροφῆς. ἢ ὅτι οἱ πύνητες τὰ τράπεζα φυλάσσουσι τοῖς ἀσκοῖς. ἢ τετριμμένον ἀπεπλαχοῦ ὥσπερ οἰκονόμοι καὶ τοῦτο δὲ ὑπερβολῆς πεποίηκε. τὸ μεγέθους τοῖς τετριμμένοις. μεμέτρηται δὲ τηλέφου. βεβυσμένον δὲ μεμελεσμένον. Τῷ τραγῳδίαν. οἷον τὰ σκηνὴν φῂ τραγῳδίας. τοιαύτην δ' ἡμῖν τὴν χύτραν. Ἰχνάμοι φυλλέα. τὰ ἀπολεπισμένα τῶν λαχάνων. ἰχνὰ δέ, οἷον δύτελῆ καὶ μεμαραμμένα τῶν λαχάνων φύλλα ταῦτα δ' οἱ πτωχοὶ ἐθήσαν. ὡς ἐν πλούτῳ. αὐτὶ δὲ μάζης, φύλλ' ἰχνῶν ῥαφανίδων καλεῖται δὲ φυλλέα, ἢ τὰ φύλλα θριδακίνης, φύλλα. σκώπτει δὲ αὐτὸν, ὡς λαχανοπώλιδος ὄντα. Ὁ χλωρὸς οὐδοκῶν μὴ λοιμαύσῃ. τοῦτο πεποίηται ἀπὸ σημασίας ἐξ οἰνέως δύεται δὲ ὁ σύμμαχος, ὡς ἐκ τηλέφου φησὶν αὐτός. Σκαύδικά μοι δος. καὶ ἐν τοῖς ἱππεῦσι δεδήλωται. ὅτι ἡ μήτηρ δύεται δὲ, ὡς ἐκ πολλῶν ἐλέγετο σκαύδικας θηλυκῶς δὲ ἡ σκαύδις ἐλέγετο. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον εὐτελές.

Δόσμοι πτυελίδιον, δι' ἀκεκαυμένου λύχνου.
Εὐ. Τί δ' ὦ τὰ λασγετοῦδ' ἔχει πλέκουσι χρέος.
Δι. Χρέος μὲν οὐδὲν· βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
Εὐ. Λυπηρὸς ἰδεῖν, κἀπὸ χρῄσιον δόμων.
Δι. Φεῦ· δύεται μονοίης ὡς περ ἡ μήτηρ ποτέ.
Εὐ. Ἀπελθέ μοι μοι. Δι. μή· ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον
Κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.
Εὐ. Φέρε λαβὼν ταυτὶ· ἰαθῇς ἀπὸ δόμων.
Δι. Οὔτω μὰ δί' οἰαθεῖ' ἄν τὸς ἐρεσχέλῃ κακά.
Ἀλλ' ὦ λυκοῦ τοῦ πυελίδιον τοῦτο μόνον
Δόσμοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.
Εὐ. Ἄνθρωπε φαιρήσει μ' ἐκ τῆς τραγῳδίας.
Ἄπελθε ταυτηνὶ λαβὼν· Δι. ἀπέρχομαι.
Καίτοι τί δράσω· δεῖ γὰρ ἐνδρὸς οὗ μὴ τυχών,
Ἀπόλωλ'· ἄκουσον ὦ γλυκύτατον πυελίδιον.
Τοσοῦτον ἀπεστί μ' ἐκ τοῦ πρόσεστί μ' ἔτι.
Ἐς τὸ πυελίδιον, ἰσχνάμοι φυλλέα δύο.
Εὐ. Ἀπολεῖς μ' ἰδούσι φρούδα μοι τὰ βράματα.
Δι. Ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀπεστί· κἀγὼ γὰρ εἰμὶ σίτου
Ὁλκῆρος, οὐδὲ κῶμε κοιράνους συγεῖν.
Οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ'· ἐπελαθόμην
Ἐν ᾧ πέρδομαι πάντα μοι τὰ πράγματα.
Εὑρεῖν πίδιον γλυκύ τι σου· ὦ φίλτατον·
Κἀκεῖσ' ἅπαντ' οἰμώζει, κἀτῆσδε τῆσδε μέτα.
Γλυκὺ μόνον· τουτὶ μόνον· τουτὶ μόνον.
Σκαύδικά μοι δὸς, μὴ ξύθεν δεδεγμένος.

Εὐ. Ἀνὴρ ὑβρίζει. κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.
Δι. Ὦ θυμὲ ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
Ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα
Μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
Πρόβαινέ νυν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὑτηί.
Ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν Εὐριπίδην;
Ἐπῄνεσ' ἄγε νυν ὦ τάλαινα καρδία.
Ἄπελθ' ἐκεῖσε, κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
Παράσχες, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
Τόλμησον. ἴθι. χώρησον. ἄγαμαι καρδίας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η'.

Χο. Τί δράσεις. τί φήσεις.
Ἴσθι νῦν ἀναίσχυντος
Ὢν σιδηροῦς τ' ἀνήρ,
Ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
Ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
Ημ. Ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.
Εἶα νῦν ἐπειδή περ
Αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν;
Δι. Μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
Εἰ πτωχὸς ὢν, ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
Ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ Κλέων, ὅτι
Ξένων παρόντων, τὴν πόλιν κακῶς λέγω. Euripi
Αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών.

Πηκτὰ δωμάτων. τὰς θύρας Ὅμηρος. θύρας πυκινῶς ἀραρυίας. Ἄλλως. πρὸς τὰς ἔμπροσθεν τῶν θυρῶν ἱσταμένας κιγκλίδας, πηκτὰς τὰς θύρας εἶπε. διὰ τὸ δι' ὅλου ἀσφαλίζειν καὶ ἀποκλείειν τὰς ὄψεις. ἵνα μὴ ὁρᾷ τινα δυνάσθαι τὰ ἔνδον, ὥσπερ ἀπὸ τῶν κιγκλίδων. Γραμμὴ δ' αὑτηί. ἀρχή. ἀφετηρία. ἡ λεγομένη βαλβίς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων. Ἕστηκας ἐπὶ συνοίᾳ μένεις καὶ οὐκ εἶ, ὥσπερ δι' Εὐριπίδην ὅλον μετασχηματισάμενος καὶ ἀναλαβὼν ἐν σεαυτῷ ἐκεῖ δὲ εἰς τὸ ἐπίξηνον. Εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι. ἔπι δοκεῖ σοι αὐτῇ ὦ καρδία εἰπέ. παρασχοῦσα κεφαλὴν εἰς τὸ ἐπίξηνον. Τί δράσεις. διπλῆ καὶ τριὰς μεσῳδική. ἧς αἱ μὲν ἑκατέρωθεν εἰσὶ δίκωλοι. διπλῶν δοχμίων. ἡ δὲ μέση δίστιχος ἰαμβικὴ δίμετρος ἀκατάληκτος. Σιδηροῦς ἀνήρ. στερρὸς ἀνὴρ καὶ ἀπέραμνος. Εἷς λέγειν τἀναντία. λείπει τὸ ὤν. ἵν' ᾖ εἷς ὤν. Μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες. ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου. μή μοι φθονήσητ' ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι, εἰ πτωχὸς ὢν τέτληκ' ἐν ἐσθλοῖσι λέγειν. Τρυγῳδίαν ποιῶν. κωμῳδίαν. ἤτοι διὰ τὸ ἐν τρυγὶ ἆθλον λαμβάνειν. τουτέστι νέον οἶνον. ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τὴν ἀρχὴν, τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις. Οὐ γάρ με καὶ νῦν. ὡς ἐκ τοῦ ποιητοῦ τοῦτο. προείρηται δὲ τὰ περὶ τούτου. Ξένων παρόντων διὰ τὸ ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις πολλῶν παρόντων ξένων, εἰρηκέναι κακὰ πολλὰ τὸν Ἀριστοφάνην. διὸ καὶ κατηγορήθη ὑπὸ τοῦ Κλέωνος. Αὐτοὶ γάρ ἐσμεν. οἷον μόνοι Ἀθηναῖοι χωρὶς τῶν συμμάχων καὶ ξένων. χειμῶνος γὰρ λοιπὸν ὄντος, εἰς τὰ Λήναια καθῆκε τὸ δρᾶμα. εἰς δὲ τὰ Διονύσια, ἐτέτακτο Ἀθήναζε κομίζειν τὰς πόλεις τοὺς φόρους. ὡς Εὔπολίς φησιν ἐν πόλεσιν. Eupolis

οὑπὶ

Κοὔπω ξένοι πάρεισιν. οὔτε γὰρ φόροι
Ἥκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι
Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.
Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
Ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα.
Καὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὑπὶ Ταινάρῳ θεός,
Σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
Ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
Τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα.
Ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω.
Μέμνησθε τοῦθ' ὅτι οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
Ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ παρακεκομμένα
Ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα.
Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια.
Κεἴ που σίκυον εἶδεν ἢ λαγῴδιον.
Ἢ χοιρίδιον, ἢ σκόροδον, ἢ χόνδρους ἅλας,
Ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ κἀπέπρατ' αὐθημερόν.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια.
Πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγαράδε
Νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι.
Κᾆθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι

Οὑπὶ Ληναίῳ τ' ἀγών. ὁ τῶν Διονυσίων ἀγὼν ἐτελεῖτο δὶς τοῦ ἔτους. τὸ μὲν πρῶτον ἔαρος ἐν ἄστει. ὅτε οἱ φόροι Ἀθήνησιν ἐφέροντο. τὸ δεύτερον ἐν ἀγροῖς, ὁ ἐπὶ Ληναίῳ λεγόμενος. ὅτε ξένοι οὔπω παρῆσαν Ἀθήνησι χειμὼν γὰρ λοιπὸν ἦν. Περιεπτισμένοι. οἷον ξένων ἀπηλλαγμένοι καὶ καθαροὶ ἀστοί. κυρίως δὲ ἱστέον ὅτι, τὸ κριθὰς ἢ ἄλλο τι λεπτίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἔνθεν καὶ πτισάνη. Οὑπὶ Ταινάρῳ θεός ὁ αὐτῶν τῶν Λακεδαιμονίων. Ταίναρον γάρ ἐστι τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον. ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατάγον εἰς ᾅδου. ἐν ταῦθα δὲ ἦν καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν ἀσφαλείου. τοῦτο δὲ εἶπεν. ἐπειδὴ τοὺς εἵλωτας οἰκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ταιναρείου, οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον Λακεδαιμόνιοι. καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν ἐναγεῖς εἶναι. Παρακεκομμένα μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων. ἅπερ πρὸς ἄτυπα λέγεται καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασι λέγειν παραχαράκτας τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παρὰ Ἀθηναίοις παράσημος ῥήτωρ. Μεγαρέων τὰ χλανίσκια. οἱονεὶ ἐξετίμασαν αὐτοὺς περιαγόμενοι. ἢ τοιοῦτόν τι λέγει. ἐσυκοφάντουν οὐ μόνον Μεγαρεῖ ἀλλὰ καὶ τὰ χλανίσκια αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν τὴν οὐσίαν. ἢ περιφραστικῶς τοὺς Μεγαρέας. Σίκυον. ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ σίκυος καὶ ἀλλαχοῦ. σικύους ἐν ταῦθα τεφυομένους οὐδενὶ κόσμῳ περιιόντες κατιδεῖν. καὶ ἐν τῷ ἐπιγράμματι καὶ σίκυον χνοάοντα τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην τουτέστι πέπονα. Ἢ χόνδρους ἅλας. οὕτως οἱ Ἀττικοί. πολλοὶ δὲ ἦσαν παρὰ Μεγαρεῦσιν ἅλες. Ταῦτ' ἦν Μεγαρικά. ταῦτα λέγοντες εἶναι Μεγαρικὰ πάντα διήρπαζον ὑπὸ τῶν συκοφαντούντων καὶ τοῦ σμικρολόγου. Πόρνην δὲ Σιμαίθαν. οἱ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων Μεγαρικὴν γυναῖκα ἥρπασαν Σιμαίθαν. δυνατώτερον δὲ εἶπε Σιμαίθαν ταύτης δὲ καὶ Ἀλκιβιάδης ἠράσθη. ὃς καὶ δοκεῖ ἀναπεπεικέναι τινὰς, ἁρπάσαι τὴν πόρνην. Μεθυσοκότταβοι. λάταξ χαλκῆ φιάλη. ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην. εἶτα εἰς σμικρὰ ποτήρια ἐμβαλόντες εἰς αὐτὴν ἔρριπτον εἰς τὸ ψόφον ἐκτελέσαι. ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. ἐπινίκει δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. Πεφυσιγγωμένοι. φύσιγξ λέγεται, τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων ἢ φησὶ τὸ ἐπαίζειν οὖν τοῦτο εἰς Μεγαρέας ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν. ἢ πεπληρωμένοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν ἢ φυσῶν. ἢ ἐκκεκαυμένοι οἰδοῦντες.

Dionysia quo tempore athenis

Cottabus

Ἀπουσίας πόρνα δύο. τὴν μιᾶ
Τῶν ἐχησατο ὅπερι κλῆς
δι' ἣν ὀργισθείς, ἔγραψε τὸ
κατὰ μεταιρέων, ψήφισμα
ἀπεγορεύων δέχεσθαι αὐ-
τοὺς εἰς τὰς ἀθήνας. ὅθεν
εἰωθεν ἐρχόμενοι τῶν ἀθηνῶν
προσέφυγον τοῖς λακεδαι-
μονίοις. ἦ δὲ ἀπουσία, περι
κλέους ἰῶ σοφίσρια, ἢ δι
δάσκαλος λόγων ῥητορι-
κῶν. ὕστερον δὲ καὶ μαιμετὴ
γόνει. Καὶ τεῦθεν ἀρχὰ
τοῦ πολέμου. ἐνταῦθα εισ
ὴν περικλέα βούλεται α
γαγεῖν τὴν αἰτίαν τοῦ πολέ
μου. ὡσ ἀδυνατοῦντα ἐπὶ αὐτῇ
προσκλῆσαι πρόφασιν.

Περικλέης ὁ λυμωῖ. πρῶτ
ολύμπιος. ὅτι ὀζυδ ὁ λύμ
πιος καλεῖται, ἐπήγαγε τὸ
ἠγραπται, ἐβρούτα δ' πολις δήμοισ. ιρατίσας οὗ τοσ εἰρηνεταὶ ἀνδρῶ ἀπων λέγειν ὁ αὐτὸ περὶ τοῦ
ὡσπερ οἰ ἀλαζόνες βρομεῖς, ἐκκαίδεκα πασῶν κρεῖ λέγων γοῦν ῥήτορασ. ταχὺν λέγειν μὲν πρὸσ
δὲ αὐτοὺ ᾧ τὰ χθ πειθοῖτις ἐπιλαβίζειν ἐπὶ τοῖσ χείλεσιν. οὕτωσ ἐκάλει. καὶ μόνοσ τῶν
ῥητόρων, τὸ μὲν πρὸν ἐγκατέλιπε τοῖσ ἀκροωμένοισ. Ἐπίθ νόμουσ. μιμούμενοσ τὸν τῶν
σκολιῶν ποιητήν. τιμοκρέων ὁ ῥόδιοσ μελοποιὸσ, γοῦν ἔγραψε σκολιὸν καλούμενον. ἔ
ἀρχὰ. ὠφελισ ὦ τυφλὲ πλοῦτε, μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἠπείρῳ φανήμεναι. ἀλλὰ
πάντα ῥέπει καὶ ἡ κάχρονται. διὰ σὲ γὰρ πάντ' αὐτοῖσ πανταχόθεν ἔοικε καὶ τὰ ὑπ' περικλέους
εἰσηνεχθέντα. ἐπεὶ ὁ περικλῆσ γράφων τὸ ψήφισμα εἶπε. μεγαρέασ μήτε ἀγορᾶσ μήτε θαλάτ-
της μήτ' ἠπείρου μετέχειν. ἐπεὶ οὖν ἄμοκα τοῖσ τιμολέοντοσ ἔγραψε, διὰ τοῦτο εἶπεν ἐπίθ νόμουσ ὥσ
σκολιὰ γεγραμμένοσ. σκολιάζει ἢ ὁ περικλῆσ γοῖσ μεγαρεῦσιν. ὅτι τὼ ἱερὰ γῆν τὼ ὁρίζοντε εἰσ
ὠρύγασιν. Ὅτε δ' πείνων. αὐτὶ τοῦ ἐλίμωττον. ὑπ' λιμῶ δ' ἐφθείροντο. βάθυν δέ, αὐτὶ τοῦ κατα
βραχὺ αὐξανομένου τοῦ λιμοῦ ἢ ἐπιδόσιν λαμβάνοντοσ. Ἐρεῖτισ οὐχ ἥν ὃ τοῦτο ἀπ' τηλέφου δύ
ναιτ' ἂν. ἐρεῖτισ ὅτι ἂν ἐχρῆν πόλεμον κινῆσαι τοὺσ λακεδαιμονίουσ. τί οὖν ἐχρῆν αὐτοὺσ ποιεῖν.
εἶπε τε. Φέρει καὶ λακεδαιμονίων. ὡσ συμπαλαίων τὸ πρᾶγμ ἀφῆσιν. εἴτισ τῶν λακεδαιμονίων
πολεύσας εἰσ σέριφον, ὃν τὸ τυχὸν αὐτοῦσ ἀδικήσασ ὃ λαβὼν πρὸσ αὐτῶν τοῦτο, ἀπέδοτο. εἶτα ἐκείνοι
ικατέφυγον πρὸσ ἡμᾶσ δεόμενοι βοηθεῖασ, ἢ γὰρ ἂ συχέων. λέγ' ὅτι ἀδικοῦμεν. ἀλλὰ χρὴ πάντασ
ἐβοηθεῖτε ἂν. φαντῶν τὸ ὃ λακεδαιμονίοισ ἐποίησαν ἀδικούντων ὑμῶν μεγαρέασ πικρῶσ ἢ ἐκ εἶπεν
εἶτισ συκοφαντήσασ ἀπέδοτο ἀπ' τῶν ἀθηναίων λαβών. φοῦτο δ' ἐδὲν μέγα αὐτῶν πιναὸ εἰσ τὸ ἐλάχι
στον ἀδικεῖν ἀμύνασθαι. αὐτὰ φησιν ὅτι τῆσ σέριφ τῆσ δυτελεστέτησ μήσου τῶν ἀθηναίων. καὶ οὐ-
χὶ ἐ ἐλάβετό τι ἄξιον λόγου κτῆμα. ἀλλὰ κωιδίου, ἰωὶ ἐχεσθε αὐ. Φιλῶσ. συκοφαντήσας. φα
ναλίσασ. ἦ δὲ σέριφοσ. νῆσοσ ὄβιν δυτελεστάτη πρὸσ τῇ θράκῃ.

Ἀντιξέκλεψαν ἀπατασίας πρέσβεσ δύο
Καὶ τοῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ ξιῶν λακαινῶν μετρίων
Ἐμοῦθεν ὀργὴ περικλέης οὐ λύμπιος
Ἠγραπτεμ ἐβρούτα ξυνεκύκα τὴν ἑλλάδα.
Ἐπίθ νόμους. ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους.
Ὡς χὴ μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶ μήτε θαλάττῃ
Μήτ' ἠπείρῳ μ' ἐπέσκηψε. μήτε νὴ πεισώμεθ' ἡμᾶς.
Ἐν τοῦθεν οἱ μεγαρῆς ὅτε δὴ πείνων βάθυν
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο. ψήφισμ' ὅπως
Μεταγραφείη διὰ τὰς λακαινίασ.
Κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς. δεομένων πολλάκις.
Καὶ τοῦθεν ἤδη πάντα χρῆν ἀναίδην.
Ἐρεῖτισ οὐχήν. ἀλλὰ τίχ' ἡμῖν εἶπε τις.
Φέρει λακεδαιμονίων τις ἐκ πλύσασ κάφθ.
Ἀπέδοτο φίνασ κυίσιον σεριφίων.

Ἡ πολλοῦ μ δεῖ. αὐτὶ τοῦ οὐ δ'
ὅλωσ. ἢ γοῦ τοι ἐκπλεῖφου.
Θορυβᾶσ ρατιωτῶν. τοῦ θορυ
βοῦντασ πρὸ τῶν. τῶ βουλ
τῶν πρὸ τοῦ εἶναι ἀρχούσ
ἐν'. Μισθοῦ δ δομ' μισθοῦ
μὲν τοῦ δομῶντασ εἰσ ἐμβαίνε
σιν εἰσ τὸσ ναῦσ. πολλοὶ δ' ἀντὶ τοῦ πολλοί
δ' ἐπὶ τοῖσ πρώτοισ ἦσαν ἀρχαί. πλατ-
γίνων ὡσ ἀπὸ τοῦ ἀλμαίωνα τινα
ξυλινα φλιὰ θλιβᾶσ καθι-
δρυμένα. ὧν ἐπεμελοῦντο
μέλλοντεσ τοῖχοι.

Σφᾶσ σεναχουσησ. φλεγομέ
μησ ἀλφιτοπώλιδοσ. ὡσ ὦ
κοδόμησε περικλῆς. ὅσου
κοῖσοσ ἐπέκειτο φλιὰ πόλε
ὡσ δὲ περὶ τὴν πειραιᾶ. σε-
ναχούσησ ἢ διὰ τὸ πολλῶν
ἅμα συναγομένων ὠσὶ σιτισμῶν.
Τροπωτῆρων. τῶν ἱμαντώντῶν
σωδέοντων τὸ πτερὸν ἁλον.
λέγω δὲ τὸ μισκαλμόν, τὴν
κώπην. ὅμηρο. ξοπτοῖσι δ' ἐ
ρματίνοισι, τοῦτέστι τοῖσ
τροπωτῆρσιν.
Σκορόδων ἐλαιῶν. οἱ γὰρ ὠνοῦ-
λεμον ἐξιόντεσ, πυῦτε ὠ
νοῦντο καὶ σκόλιμοισ ἐβάλ.
Στεφάνων. τριχάδων. πᾶσι
μὴ πέρτε, ὡσ δυνηχρυμ
τῶν μελλόντων ἐμβαίνειν εἰσ τὸσ ναῦσ. τριχάδεσ δ' εἶδοσ ἰχθύων. ἢ ἴσωσ οὐσ ἡμεῖσ καλοῦμεν θρίσσασ. ἐπεὶ θριξὶ μ ὁμοιάζουσι δέ. Ὑπωπῖ. τῶν τύλων τῶν μηνῶν σὺν τοῖσ χερσὶν ἀπέφλων τοσι θήρασ φρέ
γασι. λέγει ἢ ὑπώπια, ὃ πάσχοισι πὸ τοῦ πλήγασ γαύματα. Κωπέων πολλοῦμ. τῶν εἰσ
κώπην ξύλων ὧν τὴν λέων, ὃ ὑπώπια αἱρμοζόντων. ἵνα ἴσωσι εἰ σὺν τρέχοισι γοῖσ ῥήμασι. Τύλων
τῶν ξυλίνων ἤλων. ἔστι ἢ τύλῳ νενεκρωμένη σὰρξ ἀπόσκιρωμα τῶν πολλῶν. θαλαμίων ἢ τῶν τῶν.
Νιπλῶ. ὀνίλῳ. ῥῆμα δ' ἐστι. καὶ μέλος μουσικὸν πρὸσ κελευστικόν. Τὸν ἢ τηλέφον. καὶ τοῦτο ἐκ
τηλέφου δύο ἐστὶ τοῦ δυο. Ἀλλ' ἐσῶ τοῦ ῥῖπε. ἐν τοῦτο θεοῦ μεῖ τοῦ χορῷ εἰσ δύο μέρη. καὶ τὸ μὲν ὁρᾷ
ζῳ ἐφ' οἷσ λέγ ὁ θηλαιόπολις. τὸ ἢ ἀπὸ χῷ. ἐν εἰσ θέσει δὲ ἰαμβικὸν ἰὼ τέλ, ἀλλὰ δ' ὦ τοῦ ῥῖπε.
Καὶ συκοφάντησ. ἐν εἰ τὸ χέτισ ἡμῶν συκοφάντησ ὤν, τοῦτον ἔσκωψασ καὶ ἀπερούσω. τοῦτοῦν με
ταιθικῆσ ἐρωτήσεωσ. οἷον ἐν ὁ μηλιόν. ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀναστασισ ἦν ἀλλ' ἀπορέσθη νῦν ὑστατα λω
βᾶται. Εἶτε ἰδικαια. κατερώτησιν ὁ λόγοσ. εἰ καὶ δικαιαφησίν, ἐχεῖν τοῦ γε αὐτὰ ἐπιτίν. ἀρθήσει
ἢ ἰα τοῦ λυφθήσῃ.

Καθῆσθ' ἀν' ἡδύμοισιν ἢ πολλοῦ μεδεῖν.
Καὶ καρτα μὴν τ' ἀν' αὐθέως καθεῖλκετε
Τριακοσίασ ναῦσ. ἦνδ' ἀν' ἡ πόλις πλέα.
Θορύβ. στρατιωτῶν. ἀπὸ τριηραρχούσ.
Μισθοῦ δεδομένων. παλλαδίων χρυσουμένων.
Σοβᾶσ στεναχούσησ. σιτίων μεξουμένων.
Ἀσκῶν. προσωπήρων. κάδους ὠνουμένων.
Σκορόδων. ἐλαιῶν. κρομμύων. ἐνδυτύοισ.
Στεφάνων. τριχάδων. αὐλητρίδων. ὑπωπίων.
Τὸ μεώριον δ' οὖν κωπέων πλατοῦν μηνῶν.
Τύλων. φορτίντων. θαλαμίων ξοπτομένων.
Αὐλῶν. κελευστῶν. νιπλάρων συναγμάτων.
Ταῦτ' οἶδ' ὅτι μ' ἐδρᾶτε. τὸν δὲ τηλέφον.
Οὐκ οἰόμεθα. νῶσ ἄρ' ὑμῖν ὀκέμι.
Ἡμ. Ἀληθεσ ὦ πατρίππε. καὶ μιαρώτατε.
Τοιτὶ σὺ τολμᾷσ πρῶτον ὧν. ἡμᾶσ λέγειν;
Καὶ συκοφάντησ εἴτισ ἦν ὠμέδησασ;
Ἡμ. νὴ τὸν προεδρῶν. καὶ λέγειγ' ἃ σφῶν λέγει.
Δίκαια πάντα. κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
Ἡμ. εἶτ' εἰδίκαια. τοῦτον εἰπεῖν αὖτ' ἐχρῆν;
Ἀλλ' ὅδε χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
Ἡμ. Οὐγρσὺ ποῖ θεῖσ. οὐ μενεῖσ; ὡσ εἰθένεισ
Τὸν ἄνδρα γοῦν. αὐτὸσ ἀρθήσει τάχα.

Ἡ πολλοῦ μ δεῖ. αὐτὶ τοῦ οὐ δ'
ὅλωσ. ἢ γοῦ τοι ἐκπλεῖφου.
Θορυβᾶσ στρατιωτῶν. τοῦ θορυ
βοῦντασ πρὸ τῶν. τῶ βουλ
τῶν πρὸ τοῦ εἶναι ἀρχούσ
ἐν'. Μισθοῦ δεδομένων. μισθοῦ
μὲν τοῦ δομῶντασ εἰσ ἐμβαίνε
σιν εἰσ τὸσ ναῦσ. πολλοὶ δ' ἀντὶ τοῦ πολλοί
δ' ἐπὶ τοῖσ πρώτοισ ἦσαν ἀρχαί. πλατ-
γίνων ὡσ ἀπὸ τοῦ ἀλμαίωνα τινα
ξυλινα φλιὰ θλιβᾶσ καθι-
δρυμένα. ὧν ἐπεμελοῦντο
μέλλοντεσ τοῖχοι.

Σφᾶσ στεναχούσησ. φλεγομέ
μησ ἀλφιτοπώλιδοσ. ὡσ ὦ
κοδόμησε περικλῆς. ὅσου
κοῖσοσ ἐπέκειτο φλιὰ πόλε
ὡσ δὲ περὶ τὴν πειραιᾶ. σε-
ναχούσησ ἢ διὰ τὸ πολλῶν
ἅμα συναγομένων ὠσὶ σιτισμῶν.
Τροπωτῆρων. τῶν ἱμαντώντῶν
σωδέοντων τὸ πτερὸν ἁλον.
λέγω δὲ τὸ μισκαλμόν, τὴν
κώπην. ὅμηρο. ξοπτοῖσι δ' ἐ
ρματίνοισι, τοῦτέστι τοῖσ
τροπωτῆρσιν.
Σκορόδων ἐλαιῶν. οἱ γὰρ ὠνοῦ-
λεμον ἐξιόντεσ, πυῦτε ὠ
νοῦντο καὶ σκόλιμοισ ἐβάλ.
Στεφάνων. τριχάδων. πᾶσι
μὴ πέρτε, ὡσ δυνηχρυμ
τῶν μελλόντων ἐμβαίνειν εἰσ τὸσ ναῦσ. τριχάδεσ δ' εἶδοσ ἰχθύων. ἢ ἴσωσ οὐσ ἡμεῖσ καλοῦμεν θρίσσασ. ἐπεὶ θριξὶ μ ὁμοιάζουσι δέ. Ὑπωπῖ. τῶν τύλων τῶν μηνῶν σὺν τοῖσ χερσὶν ἀπέφλων τοσι θήρασ φρέ
γασι. λέγει ἢ ὑπώπια, ὃ πάσχοισι πὸ τοῦ πλήγασ γαύματα. Κωπέων πολλοῦμ. τῶν εἰσ
κώπην ξύλων ὧν τὴν λέων, ὃ ὑπώπια αἱρμοζόντων. ἵνα ἴσωσι εἰ σὺν τρέχοισι γοῖσ ῥήμασι. Τύλων
τῶν ξυλίνων ἤλων. ἔστι ἢ τύλῳ νενεκρωμένη σὰρξ ἀπόσκιρωμα τῶν πολλῶν. θαλαμίων ἢ τῶν τῶν.
Νιπλῶ. ὀνίλῳ. ῥῆμα δ' ἐστι. καὶ μέλος μουσικὸν πρὸσ κελευστικόν. Τὸν ἢ τηλέφον. καὶ τοῦτο ἐκ
τηλέφου δύο ἐστὶ τοῦ δυο. Ἀλλ' ἐσῶ τοῦ ῥῖπε. ἐν τοῦτο θεοῦ μεῖ τοῦ χορῷ εἰσ δύο μέρη. καὶ τὸ μὲν ὁρᾷ
ζῳ ἐφ' οἷσ λέγ ὁ θηλαιόπολις. τὸ ἢ ἀπὸ χῷ. ἐν εἰσ θέσει δὲ ἰαμβικὸν ἰὼ τέλ, ἀλλὰ δ' ὦ τοῦ ῥῖπε.
Καὶ συκοφάντησ. ἐν εἰ τὸ χέτισ ἡμῶν συκοφάντησ ὤν, τοῦτον ἔσκωψασ καὶ ἀπερούσω. τοῦτοῦν με
ταιθικῆσ ἐρωτήσεωσ. οἷον ἐν ὁ μηλιόν. ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀναστασισ ἦν ἀλλ' ἀπορέσθη νῦν ὑστατα λω
βᾶται. Εἶτε ἰδικαια. κατερώτησιν ὁ λόγοσ. εἰ καὶ δικαιαφησίν, ἐχεῖν τοῦ γε αὐτὰ ἐπιτίν. ἀρθήσει
ἢ ἰα τοῦ λυφθήσῃ.

Ἰὼ λαμαχᾶ ἰὼ ὑφ' ὁδὸν ἐλθὼν
εἰσθεσις εις πρόσοδον εκπλάκωλον, ὅστ' ἀμφαγαγὰ χὰ δόχμια ἀφλοῦν ἢ τὸ πέταργον. δι' ὀλοῦν δὲ φέλιτον. τὸ δὲ πίμπλου, ἰαμβικὸν δίμετρον ἀλαπάληκτον. χορολόφα δέ, φοβερόστατε.
Ἔχομαι μέσος, ἀντὶ τοῦ ἡμαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν ἢ τὰ μέσα ληφθέντων. ἢ μὴ ἐχόντων δυκόλως ἐλιφυγεῖν τοὺς ἀντιπαλαίοντ'.
Τίς χορὸν ἐξήγαγε. ὡς στολαμαχοῦντος σου πεπυσμένου σε τὴν ἀποδυσπραξίαν.
Ἐκ τοῦ σάγματος. ἐκ φθήκης τοῦ ὅπλου καλεῖται σάγμα. σάγη δὲ τὸ ὅπλον. καὶ πᾶν σκεῦος ἀναπαυστικὸν ἀντὶ τοῦ ἀποδυτηρίου. ἢ τὴν ἀποδυτήριον τόπον. ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ χαρῶν. Κάτω μυλῶμεν. φλυαρήσαι. πρὸς σοντιτοδέοντ' ἐλαλήσαι. ἢ πανούργως ἐφθέγξαμην.
Ἰλιγγιῶ. σκοτοδινῶ. ὑπὸ τ' ἀσθ', σωεχομ'. τοῦτο δὲ ἐπὶ συκοφαντῶν λέγουσιν οἱ παλαιότεροι, εἰκὸς λέγουσιν οἱ πρὸς τὴν κροῦσιν ἀγωνιζόμενοι, ἐπαμυλοῦσθαι σκότος. ἐπὶ τοῦ τὸ ἀπὸ μαλθακοῦ ἰλιγγιᾶν. φασὶ δ' ὅτι τὸ μὲν ἡμάσθη ὀρθῶς λέγεται ἐπὶ τῶν ὁμοίως τοῖς ἰλιγγιῶσι τὰ ὄμματα σκοτούμενα. Τὼ μερμόνα. αὐτὼ τὼ φοβερά.

Αἰ. Ἰὼ λάμαχ' ἰὼ βλέπων ἀσγαπὴς
Βοήθησον ὦ ξυργολόφα φανεὶς
Ἰὼ λάμεχ' ὦ φίλε ὦ φυλέτα.
Εἴτ' ἔστησε ταξίαρχος ἢ στρατηγός.
Ἢ τειχομάχος αὖ βοηθησάτω
Τὶς αὐύσας. ἐγὼ γὰρ ἵκομαι μέσος.
Λα. Πόθεν βοᾶς ἠκουσα πολεμιζηλίας
Ποῖ χὴ βοηθεῖν πρὶ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν.
Τίς ξυργόν' ἐξήγειρεν ἐκτοῦ σάγματος.
Δι. Ὦ λάμαχ' ἥρως. πρὸς λόφων καὶ πρὸς λόχων.
Χο. Ὦ λάμαχ' οὐγὰρ οὗτος ἀνθρωπος πάλαι.
Ἀ' πᾶσαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακοξέλθεῖ;
Λα. Οὗτος σὺ τολμᾷς πρὸς ἐμὲ λέγειν τάδε;
Δι. Ὦ λάμαχ' ἥρως. ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε.
Εἰ πρὸς ἐμὲ ὦν εἶ πρότερον. κἀγὼ μυλάμην.
Λα. Τίδ' εἶπας ἡμᾶς ὄκ ἐρεῖς; Δι. οὐκ οἶδα πῶ.
Ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ ὧν πρὸς ὅπλων, ἰλιγγιῶ.
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπέναγκέ μοι τὴν μορμόνα.
Λα. Ἰδού. Δι. παράθες νῦν πρὸς ἄνδρα τὴν ἐμοί.
Λα. Κεῖται. Δι. φέρε νῦν ἀπὸ ῥυκράνισμοι τὸ πέρον.
Λα. Τί τὸ πίλοισι Δι. τῆς κεφαλῆς νῦν μᾶλλον οὖ
Ἰν' ἐξεμέσω. βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.
Λα. Οὗτος τί δράσεις. τῷ πρὸς λῷ μέλλοντι ἐμεῖν;
Δι. Τίλον γὰρ ὄζει τῶν ἐτέμοι τίνος πρὸς;
Λα. Ὅ γε μιθὸς ὄζει. Δι. ἆρα κομπολακύθου;
Λα. Οἱ μὰ ὦ σ' ἀπεθάνοσι. Δι. μὰ δαμῶς ὦ λάμαχε
Οὐκ ἀπὸ τυ λίγω. Τὼ μερμόνα, φοβερά.
Φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ μορμὼ σὺ ταῦθα ἡ μορμόνος ὡς ζωγόν. αἰγαχοῦ ἡ μορμοῦς. ὡσσαπφοῦς.
Τὸ πρόσθεν πρόσθεν ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ἐστὶν ἵνα ᾖ ἐρεμίσῃ. ἐὰν θασὶ οἱ δυσεμεῖς, πρόσω χωδί. Βδελύττομαι. αἰγὴ ὀρεμίσω ἀπὸ τοῦ ἐρεμῶ τῶν δι' ἀτὰς χελάω. ἔστω δὲ ὦ τοιοῦτος λόφος. Ἀραιομπολακύθου. ματαιοκόμου. κομπώδους ὡς φασι καυχᾶσθαι. πρὸ τοῦ πόλασεν ὄρομα ὄρνιθος. διὰ τὸ μὴ πολὺ πτερὸν εἶναι τὸ μὲν λαμαχον. Ἀ λά. ἀπὸ τοῦ λαπεῖν ἐν πρασιᾷ. γίγονε δὲ λληκυθιον. ληκυθίζειν γὰρ τὸ μᾶζον ἐσθίειν. ἦχον γὰρ ἀποτελεῖ καὶ ἡ λήκυθος. ἐπεὶ ὁ αὐτὸς ποιεῖ φυσητοὺ πάντας τὰς πεφυσημένας κόμους ποιεῖ. ἀπὸ οὖν τοῦ κομπυκὸς φλληκύθου, ὄνομα σωίθηκεν. Οἱ μὰ ὦ σ' ἀπεθάνοσι. τὸ τέλος ὄζειν οἶμαι. ἀπὸ τοιούτου, ὅτι ἀπὸ τοῦ σ' Φασὶ τεθνήσει.

Οὐ

Ἀχαρνῆς

Τίμ' ὄκ ἀποτιμώλησας. ὃς ὅλος γὰρ εἶ
Λα. Ταῦτ' οὐ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πῶς χολῶς ὦ λῷ;
Δι. Ἐγὼ γάρ εἰμι πῶς χολῶς. Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ.
Δι. Ὅστις; πολίτης χρηστὸς, ἀπορυδαρχίδης.
Ἀλλ' ἐξότου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης.
Σὺ δ' ἐξότου περ ὁ πόλεμος, μιδαρχίδης.
Λα. Ἐχειροτόνησαν γάρ με. Δι. κόκκυς ἐστὶ τῇς
Ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελύττομαι, ἐὰν σὺ μὴ θέλῃς.
Ὁρῶν πολὺς μὲν ἀνδρας ἐν ταῖς τάξεσι.
Νεανίας δ' ὀίους σὺ, δισχιλίους τ' ἀκοντας.
Τὰς μ', ἐπὶ θρᾴκῃς μισθοφορῆσαι τῇς δραχμάς.
Τίς ἀμφοφανὶ ποτ' ἐστὶν ὁ πανουργίππαρχίδας.
Ἑτέρας δὲ παρὰ χάρητι. τοὺς δ' ἐν χαόσι
Γερητοθεοδώρους δ' ὁμῶς λαζόνας.
Τοὺς δ' ἐν καμαρίνῃ. καὶ γέλα. καὶ κατάγελας.
Λα. Ἐχειροτονήθησαν γάρ. Δι. αἰτιοῦ δὲ τί
Ὑμᾶς μὲν ἠδημιοῦσθαι φορεῖν ἀμνημόνευτον.
Τῶν δὲ μηδὲν' ἐπὶ τοῦτῳ μαεμλαδῆ
Ἥδη πεπρεσβύκασι σὺ πολιὸς ὢν ἐμοῦ.
Ἀνένωσε. καὶ τοιῆδε σώφρων καρτάτης.
Τί δαὶ δρᾴλυλλος. καὶ δυφορείδης. ἢ πρημίδης.
Οἱ δ' εντὶς ὑμῶν τὰκβάτειν ἢ τοὺς χαόνας;
Οὐφασίν. ἀλλ' ὀκοισύρας. καὶ λάμαχος.
Οἷς ὑπὲρ ἐραστὴς τὴν καὶ χρεῶν πρώλω ποτέ.
(Ὡς περ ἀπὸ νεπρὸν ἐκ χόντος ἐσπέρας.)

Οὐ σπουδαρχίδης. σπουδάζομαι δὲ ἀρχὰς. εἰ ὀλίγων δέ ἐστι τὰ ὠθεταιρημένα τύ, πῶ φρονῶν.
Στρατωνίδης. ἀντὶ τοῦ στρατιώτης. στρατιώτης. Μιδαρχίδης. μισθὸν λαμβάνων. ἢ ὅτι τὸ στρατιωτῶν μισθοὺς ἔλεγον Κόλλυβα. ἀντὶ τοῦ ἀτακτοῖς ἀπαίδευτοι. καὶ γὰρ ὁ κόλυκς τὸ ζῶον, ἄμουσόν τι φθέγγεται.
Τίς ἀμφοφανί ποτ' ἐστὶν ὁ πανουργίππαρχίδας. ὁ πανοῦργος, ὡς ξένωνα μασιγίαν κωμῳδεῖται. ὁ δὲ φανί ποτε, ὡς ὑλῆσαι τὴν ἡτειρηκώς. ὁ δὲ χάρης, ὡς ἀμαθίας ἐνεβαλλετο. Πανουργίππαρχίδας. τοὺτοὺς κωμῳδεῖ ὡς πανούργους. τὸν τε τὸ ἀμφοφανί ποτε καὶ τὸν ἐν χαόσι. καὶ γὰρ τὰ Φαλαιρόν. ἀνδρόσωρ τὸν δι' ὀλομέλειαν τὸν ἐν μουσεῖῳ κείμενον. ὃς ὠνόμασε τὸν ἀνδρεῖον ὁ πάππος. Τοὺς δ' ἐν καμαρίνῃ. καμαρίνα. γέλα πόλις Σικελίας. ἐποίησε δὲ γέλα τὰ πέλα, ἀφ' οὗ τὸ καταγελᾶν αὐτῶν τοὺς στρατηγούς. Ἀμνημόνευτον. ἀπαράτηκτον. ὃ μὴ ἔστιν ἀπ' αὐτοῦ χρήσασθαι πρότερον. Ὦ μῆλω λῷ. ἀπὸ φιλήλικος. ὅτι τὸ ἀμάωρον πῦρ δηλοῖ. φυτέστιν ὦ γέρον ἀχαρνικέ. Ἥδη πεπρέσβυκας σὺ πολιὸς ὢν. οὕτως ἐν τοῖς ἀκεβεστέτ ἐμῇ, ἵνα λέγηται ἐκ πολλοῦ. ἀπ' ἰκοῦ ἢ τὸ ἐνεπρεσβεύσατον, ὡς τὸ ἔχων, πλήρεις ἔχων. οἱ ἢ λέγουσιν φασὶ τὸ δύω. ἵνα ἐρωτᾷ λέγων, σὺ ἢ δύω. Ῥεμίδης. ἀπὸ τοῦ πρίνου. πλάσεν ὄνομα ὀρνιθεῖον. διὰ τὸ μὴ πολὺ πτερὸν εἶναι. ἀπ' ἰκοῦ ἀχαρνεῖς. αὐθρακεῖσ. ἢ δὲ πρῖνος ὠνὴ θέτου ξύλον εἰς αὐθρακας. Ὁκοισύρας. ὁ μεγακλῆς. Ὁκοισύρασ δὲ ἐχρῆτο ἀθυμήσιν δύχρωνς χωνικὴ πολυουσία, μὴ τὸ μεγακλέους, ὃς καταβέβρωκε τὴν οὐσίαν. καὶ ὕστερον πεπλούτηκε. εἰ μὴ τοῦτο ἐποίησε πρὸ αὐτοῦ λέγει. Οἷς ὑπὲρ ἐραστὴς. ἐθος ἦν ἔχειν τέλεσμα τι εἰς τὸ κοινὸν δι' ὃ δόσιν. ὅπερ οἱ μὲν δόντες, καὶ ἄτιμοι ὁμίζοντο. μετὰ δίκας ἀπῃτοῦντο. πρὸ ἀγορᾶς δὲ ἐπήγαγε τὸ χεμῶν.

ω ii

Ἀποτιμώλησις
Aeolismus theta expresse patrocinium fortè
κόκκυξ
Τισαμενὸς
Phenippus?
Ἱππαρχίδης
Γερητοθεόδωρος
Theodorus Dromeas
Χάονες
Καμαρίνα
Gela
ἀμνημόνευτον
μαρίλλη
Primus aperta ardnes
Κόρκυρα

Ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσι. in malâ parte notâ ut hinc fortè à latinis sumptum fuerit in ordinem cogere.

Ἅπαντες ἐξ ἴσων. ἐξ ἴσων εἰώθεσαν εἰπεῖν ἐκ χοίνικος τὰ νίττρα ἐκ τῶν θυειδῶν ἵνα μή τις βραχύτερον τῶν εἰσιόντων ἐξολέσῃ. παίζει οὖν πρὸς τὸ ἐξ ἴσων ὄνομα, ὁμώνυμον ὂν τῷ ἐκ χωρίου τοῦ πόλεως διασύρων Μεγακλέα καὶ Λάμαχον. ὡς πρότερον μὲν πένητες ὄντας, ἐπὶ τὰ δὲ ἀφνῶς πλουτήσαντας ἀπὸ τῆς πόλεως. ὅτι αὐτοὶ οἱ φίλοι χαίρουσι τῷ πολέμῳ συμβουλεύοντες καθ' ἑτέρους. ὑπὸ τῶν ὑπεραιρόντων καὶ ὀφλημάτων ἐξίστασθαι φιλοῦσι, ὡς μὴ δυνάμενοι ἀποδοῦναι. ἢ τοῦ δανείζουσι πένητες οἱ φίλοι. ἐξίστασθαι τὸ δανείζειν τοῖς τοιούτοις ὀφείλουσιν ἐράνους ἢ χρέα. οὐ νῦν οὖν διαβάλλει ὡς πένητας, ἀλλ' ὡς ποτὲ πένητας.

Ἅπαντες ἐξίσων πα ῥενοῦν οἱ φίλοι.

Λα. Ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

Δι. Οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε λάμαχος.

Λα. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι πελοποννησίοις,

Ἀεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ.

Καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.

Δι. Ἐγὼ δὲ κηρύττω καὶ πελοποννησίοις,

Ἅπασι καὶ μεγαρεῦσι καὶ βοιωτίοις,

Πωλεῖν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ. λαμάχῳ δὲ μή. ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ.

Χο. Ἀνὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει

Περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες, τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ, ΛΑ.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφέστηκε τρυγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,

Οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστιν.

Διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν ἀθηναίοις ταχυβούλοις,

Ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,

Ἀποκρίνασθαι δεῖται νυνὶ πρὸς ἀθηναίους μεταβούλους.

Φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ὑμῖν ὁ ποιητής.

Παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι.

Μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένους, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας.

Πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες.

Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν. κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι,

Ἀγοράζειν. τὸ ἀγοράζειν οὐκ ἴσον τίθεται τῷ ὠνεῖσθαι ὡς ἡμεῖς. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν. λείπει δὲ τὸ, ἰόντας. Ἀνὴρ νικᾷ. διελθόντων τῶν ὑποκειμένων, ὁ χορὸς λέγει τὴν τελείαν παράβασιν. τῆς δὲ παραβάσεως, τὸ μὲν κομμάτιον ἐστὶ στίχων δύο ἀναπαίστων τετραμέτρων καταληκτικῶν. αὐτὴ δὲ ἡ παράβασις, ἐξ ὁμοίων στίχων λα.
Ἀλλ' ἀποδύντες. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποδυομένων ἀθλητῶν. οἱ ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν στολὴν, ἵνα εὐκόλως χρήσωνται καὶ εὐστροφώτεροι ὦσι πρὸς τὰ παλαίσματα. Οὔπω παρέβη. ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ παραβάσει οὔπω εἶπε. Ταχυβούλοις. ταχέως μεταβαλλομένοις. προπετέσιν. ἀπὸ ἱστορίας. ἐπειδὴ οἷς κωμῳδοῦνται δὴ οἱ ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι. καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται. Ξενικοῖσι λόγοις. ἀντὶ τοῦ ἀλλοτρίοις ἢ μὴ προσήκουσιν. ὅτι ἀνοίκειον ἕλλησι τὸ ἐξαπατᾶσθαι ὑπὸ ξενικοῖς, τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις. Χαυνοπολίτας. κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν ἤτοι τὴν πόλιν.
Ἰοστεφάνους. παρὰ τὰ ἐκ τῶν πινδάρου διθυράμβων. αἱ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι ἀθῆναι. διασύρει δὲ ἄλλως, ὅτι οἱ προδόται, τούτοις χρῶνται τοῖς λόγοις. Ἐπ' ἄκρων

Εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.

Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, λιπαρὰς καλέσειεν ἀθήνας,

Εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν περιάψας.

Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται.

Καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσι δείξας ὡς δημοκρατοῦνται.

Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες

Ἥξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον.

Ὅστις παρεκινδύνευσεν ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια.

Οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,

Ὅτε καὶ βασιλεύς, λακεδαιμονίων πρεσβείαν βασανίζων,

Ἠρώτησε πρῶτα μὲν αὐτούς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν.

Εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἴποι κακὰ πολλά.

Τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι.

Καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.

Διὰ ταῦθ' ὑμᾶς λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται.

Καὶ τὴν αἴγιναν ἀπαιτοῦσι. καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης.

Οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.

Ἀλλ' ὑμεῖς τοι μή ποτ' ἀφῆσθ'. ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια.

Ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων. παρὰ τὴν παροιμίαν. ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες, δοκοῦσιν ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν καθέζεσθαι. Ἄλλως. παρὰ τὴν παροιμίαν τὸ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. ἔπαιξεν οὖν ὡς ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων εἰπών. καὶ σοφοκλῆς εἶπεν οὕτω, τραφεὶς ἀμήτωρ οὐδ' οὖν ἄπο, ὑψηλὴ κόμπεις. κατ' ἄκρων ὀνύχων πορεύεσθαι. οἱ γὰρ ὑπεραλαζόνες ἐπ' ἄκρων ὀνύχων βαδίζειν καὶ οἱ ἐπαιρόμενοι ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀκούοντες, τὴν πυγὴν διὰ ταῖς ἕδραις ἐξαίρουσι. Ὑποθωπεύσας. κολακεύσας. παρὰ τὸ λιπαρὰς ἀθήνας, τὸ λιπαρὰς ἀφύας. Εὕρετο πᾶν ἄν. ἀντὶ τοῦ πᾶν πρᾶγμα κατώρθου. Ἀφύων τιμήν. ἡ εἰκὼς λέγεται ὡς ἐν ταγηνισταῖς. ἅλις ἀφύας μοι. παρὰ τὸ τιμὰς ἀγαθὰς ἐσθίειν.
Καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσιν. ἀντὶ τοῦ τὴν ἡμῶν αὐτῶν πολιτείαν, τοῦ δείξας τοῖς συμμάχοις πόλεσι. τουτέστι διδάξας τοὺς συμμάχους ὡς χρὴ δημοκρατεῖσθαι, εὔνους ὑμῖν αὐτοὺς ἐποίησεν. Ἄλλως. ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι τοὺς ἡμετέρους δείξας δήμους ὅτι δημοκρατοῦνται. καὶ οὐ διὰ τυραννίδος, ἀλλήλοις πειθόμενοι. Βασιλεύς. ὁ μέγας περσῶν. Βασανίζων. ἀκριβῶς ἐξετάζων. Πότεροι ταῖς ναυσί. πότεροι αὐτοὶ ἢ ἀθηναῖοι ἐν τῇ ναυμαχίᾳ κρατοῦσιν. ἔθος δὲ τοῖς βασιλεῦσι τὰ τοιαῦτα περιεργάζεσθαι.
Ποτέρους εἴποι πολλά. ἀντὶ τοῦ περὶ τούτου τοῦ ποιητοῦ ἠρώτα, τίνας κωμῳδεῖ καὶ διαβάλλει. ἔφασκε γὰρ ὁ τῶν πρέσβεων βασιλεύς, ὅπους ἂν οὗτος ὁ ποιητής, τουτέστιν ὁ ἀριστοφάνης σκώψῃ, τούτους σωφρονίζεσθαι καὶ γίνεσθαι βελτίους. τοῦ τοιγαροῦν ἐπιζημίου ψόγου λέγει. Τούτους γὰρ ἔφη. τοὺς ἀθηναίους πολυλογωτέρου τοῦ βασιλέως. ταῦτα δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ. Διὰ ταῦθ' ὑμᾶς λακεδαιμόνιοι. διὰ τὸ ἔχειν ὑμᾶς τὸν ἀριστοφάνην ποιητὴν ἄριστον. Καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης. τῆς νήσου ἐν ᾗ ἡ πατρὶς ἀριστοφάνους. λέγω δὲ τῆς αἰγίνης. Ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν. ἐπὶ τὸ αὐτοὶ λάβωσιν. ἐντεῦθεν τινὲς νομίζουσιν εἶναι αἰγινήτην τὸν κωμῳδίας ποιητὴν ἀριστοφάνην. διὰ τὸ ἐπιμημονεύσαι αὐτόν. ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται τὴν ἀθηναίων, ἔχοντες ὑμᾶς. τοῖς ἀληθείαις εἷς ἦν τῶν ἐν τῇ νήσῳ κληρουχησάντων. οὐδὲν δὲ εἰκὸς ἄν τις ἐπερωτήσειε συγγράφειν ὑπὸ λακεδαιμονίους ἡ νῆσος ἐγεγόνει. Ἄλλως οὐδεὶς ἱστόρηκεν ὡς ἐν αἰγίνῃ κέκτηταί τι ἀριστοφάνης. ἀλλ' ἔοικε ταῦτα περὶ καλλιστράτου λέγεσθαι. ὃς κεκληρούχηκεν ἐν αἰγίνῃ μετὰ τὴν ἀνάστασιν αἰγινητῶν ὑπὸ ἀθηναίων.

Φησὶν δ' ὑμᾶς πρὸς δεδάχθαι ἀεὶ θ' ὡς τ' ἀδικεῖσθαι εἶναι.
Οὕτω πεύθων. τόθ' ὑπέτυπτον μισθὸν τ' ἐξαπατύλλων.
Οὔτε παῖς ἦς, ὅτε κατ' ἄρδων· αἰὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων
Γέρος ἀπ' ἀκμῆς, παλαιὰ μάθων. Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τέκτων ἐάω
Τὸ δίκαιον μετεμβάλλων· ἀλλ' ἀκαί, Ξύμμαχον ἔσεσθαι χρὴ μὴ πρὸς ἄλλων
Περὶ τ' ἄλλ' ἀλλ' ὧν, ὡς περ ἐκεῖνος Δῆλος ἦν λακκοκάταντ' ἐῶ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Η.

Χο. Δῦρο μᾶσ' ἐλθὲ φλεγυᾶν τὸ ρόον ἐχθρὰ μέν', ὦ νεφέλα ἀχαρι τὰ.
Οἷον ἐξ ἀνθράκων πρεμνίνων. Φέναλος ἀνὴλατ' ἐρε-
Θιζόμεν' ἀείαξι πίδαι. Ἦ νίκ' ἐπανθρακίδεσ ὦσι πᾶλαι μέμφεσθαι
Οἱ δέ θασὶ ἀνακυκλῶσιν παράμωνα καὶ οἱ δὲ μάπτουσιν.

Τῶν σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος.
Εὔτονον ἀγροικότονον.
Ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑ.

Χο. Οἱ γέροντες οἱ παλαιοί, μεμφόμεθα τῇ πόλει
Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν.
Γηροβοσκούμεθ' ὑφ' ὑμῶν· ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν.
Οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφάς.
Ὑπὸ μεμαίσκων ἐάτε καὶ τοὺς ἐλαθας ξυντόρους

Οὐθὼ πευσομ. οὐκ ολαίς ὑμ. ἀλλ' / πεῖ. Οὐθ' ὑπο τίνων φαίνων. ἐ δὲ τι μισθὸν δι- / αλ. ἵν' αὐτ' ἐπαυ σωσ. Οὔτε κα πάρδων. αἰ / πρὸς ὧν. ἀλλ. ἀκαπαρέχων μ' τ' ἐπαίν ὡσ φυτά. Γρθ' παῦτα κλεῖ δι- / ωλη ᾗ εἰσθεσισ εἰς τὸ καλὸ μὸν πνίσις ᾗ τὸ μα- / κρόν. ⊙ αὐτὸ ἀνα παυσικόμ. ὡς πᾶ / ⊙ ἵ κατακλεισσ εἰσὶ μέ ζομ' ἐ- / νθ' τὸ τελευ- / ταίου κατακλι- / κτικὸ ἀλλα πα- / λαιτ' ἦ ἐξ. ὡσπερ / πέλεκ' πᾶ βαθ / σεῖ πᾶ ἀγαφ. ὁ / μοίως δὲ καὶ ⊙ / τοῦ πνίγους. Δδυρομᾶσα. δ' πολῆ. ὡρ ῥήματα. ἡσυχία ἄμ μελικαίσι ἰωλοωνιᾶ. πεῖ ωνι / κ. ὄντοὶ μ. πρῶτα. ῥίρ ῥυθμα. τὸ ᾗ σ' δ' ῥ ῥυθμ. εἶτα σὲ εἰσθεῖσεπεζῶ ῥ ῥυθμα δύο. ὑμεῖσ δὲ / σειρίδια μ. δ' ῥ ῥυθμ. σὲ ᾗ ῥίρ ῥυθμ. Φλεγυρά. φέρ' ποτε λάμπυσα ἡ θερμὴ δι' ἀὸς ἀφρα- / κ. Πριμίνων. αὐτὶ τοῦ ἀγροικ. στερ. ἡμερ πρῖν. Θ ξύλου στερεόν. Οὐσία. ῥ ι ωσδι. τῇ τοῦ / αὐέμ φορᾷ. λεγ ᾗ τὸ ᾗ κίνησιν πνεύματος ὡσ τὴν δει). ὃ ἡμεῖς ῥ ι ωσδι ὃν καλοῦμ. Ἐ παν θρακι / δες. λεπ οἱ ιχθύες ὀπ οἱ. πεῖν ᾗ τὸ ὠδ' αὖθ ραυλ. ὅπ ω μοκ, αὖθ ραυλ. ἰσθασ ἐκ αλ λεν. Οἱ ᾗ, θασὶ αὖ / κυκλ λεσιν. οἱ μὲν φασὶ λέπειν τὸ λαγυνῦ). ἐπεὶ κατα χεῖον) πίσση τὸ σῶμα πεπαν ῶσ. οὐδ' πτε ᾗ θύ / σσε οἷμ' ὑ δρίμ ᾗ πᾶ ἀθ ωμ οισ. οἱ ᾗ, ὅτι θάσσει τινὲς ῥ αφανίδες λέπουδ. λέγ ᾗ τὸ ὠρτυμ μὲν ⊙ / ἐρασταμμὲν. οἱ δὲ θᾶσσον φασὶ βάμμα λέγεσθαι. ἐκ μὲν ἀπὸ πυρὸς ἰχθύων. ὃ δ' ὡσ θασὶ καὶ λεπ / κρατῆσει ᾗ εἰσ τὸ ὠθασίαν ἄλμυ. οἱ δέ, τὸ λεπ μὲν θερμοπότιδα. Θασίασ ζωμὸν ἅλμης. εἰς οὖ / ἀπέβαπτον τὸ λῶβακα μὲν ᾗ ἰχθύων. Λ ι παραμπυκα. Φ ι αλ ηρθασίου οἱ μὲν πελῶ μὲν / ἄμπυξ δ' λέγ ται τὸ πᾶ ι ἔχον. νῦν οὖν τὸ πῶμα τοῦ ἀπ ι θουλ ᾗ. καὶ λι πῶρ μὲν δὰ ᾗ δὺ τοῦ οἴνου. / ἄμπυκα δ ᾗ πᾶ τὸ σκ ι πᾶ ζ ⊙ καλυπ ᾗ τὸ οἶνον. ἵλαπ χρησιλῶς. Ἀγροικόγονον. πρόθυμοι γὰρ / δι' ἀγροικοι εἰσ τᾶσσον πρᾶξιν ⊙ δύτροποι εἰσ γραφὰσ δίκ ι σ δικασηρία, εἰσ κατηγορίασ. Κ ω φόσ. Hom
ἀφ ωνουσ. ὄμηρος. κύματι ι ωφῷ.

Παρε-

ἴαρδων
λαμάθω
ἄμαλος
νος ξύλου
ρεόν
θρακιδες
nasi nimi
nasię raphanides
hasia halme
hermopotis
mpyx

Οὐδὲν ὄντες. ἀλλὰ κωφοὺς, καὶ παρεξηυλημμένους.
Οἷσ σοσεισδῶν ἀσφάλτος ἔστιν, ἡ δικαστικὴ ἀρχή.
Τον θορύζοντες δὲ, μήρα. τῷ λίθῳ προσέσαμμαι.
Οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰμὴ τὴς δίκης τὸν ἠλύγιμον.
Ὁδὲ νεανίας ἑαυτῷ πόνον δάσας ξυνηγορεῖν.
Ἐσ τάχος ποιεῖ, ξυνάπτων ἐγχορύλοις τοῖς ξένοισι.
Κᾆτ' αὐ ἐλκύσας ἐρωτᾷ. σκανδάληθρ' ἵστης ἐμοῦ
Ἄνδρα τιθωνόν, ἀποδραίπωνα καὶ ταραίπωνα καὶ κυκῶνα.
Ὃσθ' ὑπὸ τήρως μαστεύζει. κᾆτ' ὄφλων ἀπέρχεται.
Εἶτα λύζει καὶ δακρύει. καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους
Οὑμὸ ἐχθίνοσ ὁμὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝΔΙ.

Χο. Ταῦτα ταῦτ' ἐκ τοῦ γέροντ' ἀπολέ-
σαι. πολιὸν αὖθρα, πεῖ κλεψύδραν,
Πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ
Θερμὸν ἀπομορξάμενον,
Ἀμβρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολύν,
Ἄνδρ' ἀπειθῆ ὄντα μαραθῶνι πεῖ τὴν πόλιν.

Γρ ξηυλημμένους. εἰμὶ μεταφορᾶσ τῶν πελαιῶν αὐλῶν ἀχρείων. ἐνειώσ γὰρ πᾶ ξηυλεῖσθαι λέγομεν αὐλὸσ, ὅτε τὸ σ τλωσσῶν διερρήγμεν. Ἀσφαλὴς ἐστὶν ἀσφαλῆ θ' ποιεῖ σῶν τᾷ ἀθλιότατοι τι μᾶτα πᾶ ἀ τὸ αὐτ' τριπλῆν χεῖσθαι καὶ τὴν ἡμέραν τὴν βασιλείαν, τοῦ τ' ἐφ. πᾷ ἀ ἢ τὸ μεν τὶ ποιεῖ τὸ ποιεῖν πεποίηκε. τι μᾶτα τὴ προσεῖν ἀσφαλεῖ πᾷ αὐτοῖς, ἵ ἀσφαλῶς πλέωσι.

Τον θορύζοντες. λαθραῖα φθεγγόμενοι. ὑπὸ γόμοι. τὰ χείλη κινοῦντες. λίθῳ ᾗ βήματι. ᾧ ἐν τῇ πνυκὶ δικασηρίῳ. Τῶν δίκης τῇ ἠλύγιν. οἱ ἱέροντες ἡμεῖσ δηλονότι δεῖν ὁρῶντες ἐν ᾗ δικασηρίῳ. ἐμὴν τ' σκιὰν ᾗ δηλωσ. ἠλύγιν γὰρ τὸ σκότος. ἡ ἠλιγισμένη) τὸ ἐσκοτισμένη). βαρὺ τε τοῦ δέ, πᾷ τὸ ἠλύγιν γὰρ, πλέον ωζᾷ τὸ ῑ. πᾷ πρόσδοκίαν ᾗ ἔπειφ δίκης. δέον ἐπεῖναι ὠν. Σ που δάσας. εἰς βλαβ / φανὲν γέρον. Ἐς τάχος ποιεῖ. πεῖ ᾗ λέγουσι τὸ πᾶν ὁτιοῦν σωμόσω ποιεῖν. σροῦ λοις ᾗ ποιθα / νοῖσ ⊙ ποιητῆρσις. τὸ ᾗ ἐσ τὸ χοσ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶ ἐμ τοῖσ δίδασκαλείοις πεῖσθαι. ἐφ' ὧν οὕτως ἐλέγετο. εἰς τάχος γραφῆναι. ἐσ ἰκκλ ησ. Σκανδάληθρ' ἵστης. δι χῶς ἀναγνωσκεῖ. ὑφ' ὧν. ἵν' ᾗ σκανδάλη θρα ἵστης. ἢ ἀπ' σροφ' ὧν ⊙ ῥ. ἵν' ᾗ σκανδάλη θρα ἵστης. ⊙ ἡ μὴ λέξις πεπ' ᾗ, πᾷ τὰ πέτευρα τῶν / πυλῶν. ἀπὸ τοῦ σκαλοῦντα συμβαίνῃ ⊙ κρατεῖν τὸ ἐμπεσὸν. ὁ ᾗ νῦσ. αὐξήσασ ἀπὸ τοῦ βήμα / τοσ σωκράτ' ἐαν ⊙ θηρεύτας τῶν λόγων, ἐρωτᾷ ἡμᾶς. Ἀλλ' σκανδάλη θρα λέγει), τὰ σὺ τῶν / πεζῶν ὠκαμπῆ ζυλα. εἰς ἃ ἐρεῖ. ὁ πᾷ ἀρ χλόχοσ λέγ ῥ ὅπ ῥ). σὺ ταῦθ οὖν λέγ ᾗ ἐρεῖσματα / λόγων ⊙ βάρη. τὸ ᾗ ὑπ βατ' οὔτωσ. ἱμᾶ τὰν ἐλκύσασ σκανδάλη θρασὲς ἐρωτᾷ ἡμᾶς. Ἀνδραπόθω / νόμ. ὑ πᾷ ἀ γαμ γεγρακότων. ἀ ἀπὸ τῆ ἀγορᾶ τοῦ πεσουρήσαντος καὶ μεταβλήθεσ τοσ εἰς τέτ ιγα.

Μασυρύζᾷ. σωτ ἰλιᾷ καὶ σωαγᾷ τὰ χείλη. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶ ὑποτιτθίων πεισόντων. ἀ τὸν μασὸν ἐλ / λιον ⊙ σῶμα τι, σωσ γᾷ τὰ χείλη. λυζᾷ. ἐαν δ' ἀτοζ. ὁλολυζᾷ. ἐαν ᾗ χωρὶσ τοῦ ζ. ἀλυᾷ. τοῦτ' ἔστιν / ἐδημορᾷ. λυζᾷ, ποιᾶ ὠφωνᾶ τραχεῖαν ἀφίησιν, ἢ λυγμῷ σωέχᾷ. Κλεψύδραν. σὲ ⊙ δικασηρίῳ / ἠλεψύβρα ἀγρεῖον ὄστρ ᾗ ἔχον μικρὸν τὸ ὀπ πᾷ ἐ τ' πυθμένα. ὃ πᾷ σπᾷ δικασηρίῳ μεσὸν ὕδατ' / ἐτίθεγ. πρὸς ὃ ἐλεγ) οἱ ῥήτορ. Μ ραθῶνι. λέγ πεῖ σθοιεμὲν μαραθῶνι.

ω iiii

δρεξηυλημ.
Aphaleus tum) nru menſes
Ἀφαλῆ
Ἀφάλ
λίθος. ἡ μα ἡ λό τῶ δικασ ηρίοι
ἠλύγισμ
λύγμ
θαίνω
σκανδάλ ελεγας
θρέθρον
Trthonus gos & m dã uerſu
μασεῶ
λύζᾷ
λύᾷ
Clepſydra

Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐν Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐνδώκομεν
Νῶν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πρυ-
Ρᾶν σφόδρα δυσκόμεθα.
Κᾶτα προσαλισκόμεθα
Πρὸς τάδε τὶς ἀντερεῖ μαρτία.

ΑΝΤΕΓΙΡΡΗΜΑΣΤΙΧΩΝ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑ.

Χο. Τῷ γὰρ εἰκὸς ἀνδρὶ κυφὸν (Henry divides) ἡλίκον θουκυδίδην
Ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ σκυθῶν ἐρημίᾳ.
Τῷ δὲ δεῖ κιναισολήμῳ τῷ λάλῳ ξυνηόρῳ.
Ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπομορξάμην ἰδὼν,
Ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς ῥᾳδίου κυκώμενον.
Ὃς μὰ τὴν δήμητρ' ἐκεῖνος ἡμί κἠν θουκυδίδης,
Οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν ἀχαρνὰν ἐξανδρίως ἠνέγκετο.
Ἀλλὰ κατεπάλασε μ' ἄν, πρῶτον μὲν ἀθλοις δέκα.
Κατεβόησεν δ' ἂν Ἱκεκραγώς, τοξότας ξυλλίσας.
Γερεραῖ ἔξω σὺ δ' ἂν αὖ σὺ τοῦ παιδὸς τῆς ξυσπωνῆς.
Ἀλλ' ἐπεδὴ τοὺς γέροντας ὅτι ἐᾶθ' ὑπνῶ τυχεῖν.
Ὑπολίσασθε χωλεὺς εἶναι τὰς γραφάς· ὅπως ἂν ἡ
Τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ μωδὸς ὀξυηκέστερος.
Τοῖσ νέοισιδ' ὠρύπρωκτος ὁ λάλος χὠκλήμιος

Κἀξελαύνῃ χἠτολοιπόν· κἂν φύγῃ τὶς, ζημιοῦν
Τὸν γέροντα τῷ γέροντι· τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.
Δι. Ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἵδε τῆς ἐμῆς·
Ἐν ταὐτὸ ἀγοράζειν τοῖσι πελοποννησίοις
Ἐξεστι· καὶ μεγαρεῦσι· καὶ βοιωτίοις·
Ἐφ' ὅτῳ πωλεῖν πρὸς ἐμέ· λαμάχῳ δὲ μή·
Ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι·
Τρεῖς τοὺς λαχόντας· τοὺσδ' ἰμάντας ἐκ λεπρῶν
Ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσίτω·
Μήτ' ἄλλος ὅς τις φασιανὸς ἐς αὐλὴν·
Ἐγὼ δὲ τὼν στήλω καθ' ἓν ἑκάστοισι ἁμοῦ.
Μέτειμ' ἵνα σπόω φανερὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ
Με. Ἀγορὰ δ' ἀθήναις χαῖρε· μεταρσίοισιν φίλαι.
Ἐπόθουν τυραὶ τὸν Φίλιον ἅ πατέρα μάτηρα
Ἀλλ' ὦ πόνηρα κόρια γ' ἀθλίου πατρὸς
Ἀμβᾶτε ποῖ πᾶ μάδδαν· αἰγὶ δύρη τέπαι.
Ἀκούετον δῆτ', ποτέχετ' ἐμὶν τὰν τεττίγαν.
Γότερα, πεπρᾶσθαι χἠδόμεθ' ἢ πεινῆν κακῶς.
Κό. Πεπρᾶσθαι· πεπρᾶσθαι.
Με. Ἐγώνγα καὐτὸς φημι· τίσδ' ὅτῳ σὺ;
Ὃς ὑμέας πρίαιτο φανερὰν ζαμίαν·
Ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι μεγάλη κἀστὶ μαχανά·

Καξελαύνῃ χἠτολοιπόν· κἂν φύγῃ τὶς, ζημιοῦν
νειν δεῖ· καὶ Φύγῃ ζημιοῦν
ὑπὸ τοῦ γέροντος τοῦτο πάσχειν
τὸν γέροντα. Χοιρίλου. ἀλ
λὰ βιβλίδιον τοῦ κλεινίου. ὡς κα
τὰ πύγωνα κωμῳδοῦσιν. Ὅροι
μὲν ἀγορᾶς. κορωνὶς ὅτι ἐπεί
σθησαν. καὶ εἰσὶ σίχοι ἰαμβικοὶ
ἀκατάληκτοι, ις. Ἀπραζίᾳν.
τὸ ἀγορᾶς διατρίβειν, ἀττικῶς
ὥσπερ καὶ ἡ ἱερομνήμων ἔβδομος τῶν
δήμου ἀττικιστί. ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς
πρώτοις τῶν περσικῶν ἐχρήσαντο
τῇ λέξει ἀγορανόμους δ' οὓς νῦν
λοιποὺς καλοῦμεν. Τοὺς δὲ ἱ
μάντας ἐκ λεπρῶν. οἱ μὲν ἀπὸ
τοῦ λέπειν ὀδύξι τύπτειν. οἱ δὲ
ἀπὸ λεπρίου πολίσματος τῆς
πελοποννήσου. ὃς μέμνηται καὶ
καλλιμαχος ἐν ὕμνοις. Ἰωνικῶ
νων πᾶ ὀλίσθρον. ὀλέπριον πε
φάτισται. οἱ δὲ, ἐκ λεπτῶν βοῶν.
Φασὶ γὰρ τὰ τῶν λεπτῶν βοῶν
δέρματα ἰσχυρὰ εἶναι. οἱ δὲ, ὅτι
μεγαρεῖς λεπτοὶ τὸ σῶμα, πρὸς
οὓς ἀπενδεῖται. ἄμεινον δὲ λέγειν
ὅτι τοσοῦτόν ἐστιν τὸ ἄστεος καλοῦ
μενος. εἴθα τὰ βυρσεῖα ἰῶσι. οὗ
καὶ ὁ ὄρνις μέμνηται. τὸ δὲ τὸν
ἥλιον λεπρὸν οἰκίζετε ἑαυτούς δέ, λώρους. φραπέλια. τὸ δὲ πελαιὸν φραγέλλιον ἔστι πᾶν οἱ
λοποὺς τοὺς τῆς ἀγορᾶς. Φασιανός. αὐτὶ τοῦ συκοφάντης. πᾶ γὰρ τὸν Φάσιν. ὅ ἐστὶ ἡ φαίνειν. ἐστὶ δὲ πρὸ
πάσης σκυθίας Φάσις, ὁ μωμυμος τῶν ποταμῶν. Ἀγοραῖς ἄθηναις. ἔρχεται μεγαρεύς τις. οἱ
μέλα δὲ πάνυ ἡ σύνοια. καὶ οἷκ τοῦ μεσή. πεινῶν γὰρ ἥκει. ὃ πᾶς θυγατέρας πωλεῖ διὰ τὸν λιμὸν
εἰς χοίρους αὐτὰς μεταχηματίσας. Ἐπόθουν τυραὶ τὸν Φίλιον. τὴν μὲν Φίλιον διὰ, ἐπόθουν ὡς
πᾶ μητέρα. Ἀμβᾶτε ἀνάβητε, ἐμφατικῶς διὰ τὸν λιμὸν ἐφίλωσεν ἑαυτῶν. ἐμβᾶτε πρὸς τὴν μά
ζαν. οἱ μὲν χαρεῖς δὲ τρεπτοὶ τὸ ζ, εἰς δύο σσ. Ἀκούετον δῆτα. παρὰ προσδοκίαν. δέον
δὲ εἰπεῖν προσέχετε ἡμῖν τὸν νοῦν, ἐφη τὴν γαστέρα, ἐπειδὴ ἐπείνων. τοῦτο δὲ λέγει ὁ μεγαρεύς,
πρὸς τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας. ἀεὶ ἠναγκασμένη ὦν τὸ πωλῆσαι διὰ τὸν λιμόν. μικρὰ δὲ ἡ σύνοια τοῦ ποι
ητοῦ. Ἐγώνγα καὐτὸς φαμι· καὶ ἐγὼ αὐτὸς τοῦτο σύμφημι. Φανερὰν ζαμίαν. ἐπεὶ κόραι ἦσαν
ἀγχοῖροι· ἢ τοῦτον ἡ φρυνίς κἠδὰ πένυ πωλλάδιν. Μεγαρικὰ τις μηχανά. αὐτὶ τοῦ πανοῦργος
μηχανή. ἐνεβάλλοντο δὲ ὦν πανηγύρεις οἱ μεγαρεῖς. ἄγυα μὲν λέγοντες. ἄγυα δὲ ποιοῦντες.

Ἐὶ τὰ μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐν Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐνδώκομεν
Νῶν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πρυ-
Ρᾶν σφόδρα δυσκόμεθα.
Κᾶτα προσαλισκόμεθα.
Πρὸς τάδε τὶς ἀντερεῖ μαρτία.

Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν. περι εγένοντο δὲ οἱ ἀθλωταὶ οἱ πᾶ σῶν. ὑπ' μαχέσαντο πρὸς αὐ τοὺς ἐν μαραθῶνι.
Ὑπ' ἀνδρῶν. τῶν ἀνδρῶν ῥητῶρ. δυσ κωμῳδηματηρούμεθα.
Κᾶτα προσαλισκόμεθα. αὐτὶ τοῦ πρὸς τοῦτο γίνεται κατα δικαζόμεθα ἡ ζημιούμεθα.
Μαρτίας. οὕτως ὁ μαρτίας, Φιλόνικος ἀφλυής. καὶ θορυβώδης ῥήτωρ κωμῳ δεῖται. Τῷ δὲ εἰκὸς. πῶς δ' καὶ οὐδεὶς ἀνδρατεμαχότατα αὐτὸν πολιτευσάμενον περικλεῆ, ἀπολέσθαι συμπλακέντα τῇ ἀγριότητι. τοῦτο δ' δηλοῖ ἡ σκυθῶν ἐρημία, λέγει δὲ ἀγριότητα. οὗτος δὲ ὁ βουλυσίδης. μελησίου παῖς ἦν. γεγόνασι δὲ β. ὁ ἰσοκράτης. ὁ γοργίππιος. ὁ θεσσαλός. ὁ μελησίου ὑός. Κηφισοδή μῳ. οὗτος θρασὺς καὶ δεινὸς πρὸς τὰς δίκας. ἀθλωτὴς ἦν τοῦτος. Σκυθῶν ἐρημία. ἐπεὶ θηρεύθησαν εἰς ἐρημίαν τὴν σκυθῶν, αὐτὶ τοῦ ὀλέθρῳ καὶ οἷς συμπλακέντα. τοῦτο δὲ λέγ ὅτι οἱ σκύθαι οἰκοῦντες. ὧν ἡ ἀμαξωμφορὰ μῦοι. αὐτοὶ ἑαυτοῖς ὀλέθρια πονοῦσι. ἐστὶ δὲ ποιμικὸν ἔθνος σκυθῶν ἐρημία. ἀντὶ τοῦ ἐρημ. ον. Κἀκ τοῦ μερίζεσθαι. ἐκ τοῦ ἁλιολεβοῦντος. πᾶ γὰρ τοῦτο τοῖς ἁλιεῦσιν. Ἐξανδρίως. ἀντὶ τοῦ ὑπερέτους. ἀπὸ τοῦ καλοῦ μῦου. Ὃς μὰ τὴν δήμητρα. ὅστις πρεσβύτην ὑπὸ τοῦ τοῦ ξότου βλακὸς ὁμῶ, οὐ γὰρ δήμητρος ὧν ἐχετολμᾶ λωνος. ἀχαιὰν γὰρ, τὴν δήμητρα ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ κύπτω. ἢ κυμβάλων καὶ τυμπάνων. τοῦ γηομῶν. ζήτησιν φιλόρης. ἢ ἀπὸ τοῦ ἠχου ὃν πᾶς ἔχων ἐν χοῖς πᾶ τὴν μήφυραν εἰσ ἀθλωτὰς ἀπουσιν. ἢ ἀπὸ τοῦ πᾶ τὴν θυγατέρα ἄχεσθ. ὁ γὰρ, ἰὼ ἴλια ἀὼ θουκυδίδης, οὐχ ὅπως ἐξέστη καὶ ἐμάνη καὶ ἐβοᾶ καὶ οὐτος, αὐτὸ ἦν τὴν ἀχαιὰν αὐτήν.

Εὐαθλους δέκα. οὗτος ὁ δυαθλοῦ ῥήτωρ πονηρὸς. ἀεὶ σοφαίνεσθαι ἐν ὀλκαῖσιν. βδίττις πονηρὸς ἡμῖν τοξότης. σωτήρος ὡς πᾶ ἡμῖν τοῖς νέοις. ἰὼ δὲ καὶ βύρρωνος καὶ λάλος. εἰκὸς δ' αὖ καὶ ἀγλωνίς. διὸ καὶ τοξότην αὐτὸν καλεῖ, οἷον ὑπηρέτην. διεβάλλετο γὰρ ἡ τοξεία ὡς τέλη. ἀφ' σοφοκλῆς. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν. ἀλλ' ἔνδοξον τιν' εὑρεῖν βουλόμενος. φησὶν. διὰ γὰρ βάναυσιν τὴν τέχνην ἐκτήσατο. αὐτοῦ δ' τοῦ δυαθλου. Ὅπως ἂν ἡ τοῦ γέροντος ἵνα παντελῶς οἱ νέοι ἦσ γέροντων κεχωρισμένοι, ὦσιν. νωδὸς δὲ, ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας ὑπὸ γήρως.

Καὶ-

Alcibiades

ῥχῳ

ἀγοράζειν

Corinna

ἀγορανόμους

λογισταί

λεῶν

λεῶν

Lepreum orp

Megarenses

fr

Lepra ort

Aristophanes

φασιανός

κοφάντης

Phasis urbs

flu

Phrinis mus

tor

Megarenses

tunt ſ in

ſſ

Megarenses

losi & pfid

Aristophanes

ohrysodemus

ηρα ceres

Euathlos

λός

ξων ῥημία

ωδοί

ευδῶν βάμε

Χοίρους γὰρ ὑμὲ σκυλάσασ. τοὺς πρώτιμιν νῦν λεγομένους σέλφακας. λέγω δὴ τοὺς μικροὺς σῦς. οὓς οἱ ἀρχαῖοι χοίρους ἐκάλουν. ὅμηρος. ἔνθα νῦν ὧ ξεῖνε πάρ, πεδὰ μῶν εἰσι παρῆσι χοῖροι. ἀντὶ τοῦ ἄλους μου σύας μνησθῆναι. ἐδύσιον. ἐκάλουν δὲ τοὺς μεγάλους χοίρους σέλφακας. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησι. μιᾶρα γαῖρόβδιν. ἀλλὰ σέλφακου μᾶλλα ἐξεμεγάλα. Τὰς ὀπώρας τῶν χειρίων. οὐ μόνον ἀριστοφάνης ὧδὲ τῶν χοίρων τὰς ὀπώρας εἰρηκεν. ἀλλὰ καὶ σιμωνίδης ὁμοίως ὧδὲ χοίρου. ὀπώρας εἰλίνεα τῶν ὀπώριον πολλῶν. καὶ ἡσίοδος ὧδὲ βοῶν. μὴ πάρ᾽ ὑπερβάλλων ἐοὸς ὀπώλιον. ἐν δὲ σίαν πίονα δὲ τοῦ ἴσου, νύστην τε χαλκῆσιν. Ἐξ ἀγαθᾶς ὑός. ὧδὲ ὧδὲ θηλείας. σῶν δὲ ὧδὲ ἀρρένος. λείχεται ἡ καὶ ἐπὶ ἀρρένος.

Χοίρους γὰρ ὑμὲ σκυλάσας. φασῶ φέρφ.
Γρεῖθθε τάσδε τὰς ὀπώλας τῶν χοιρίων.
Ὅπως δ᾽ ἔδοξεῖτ᾽ ἡμῖν. ἐξ ἀγαθᾶς νύος.
Ὡς ναὶ μὰν ἔρμαν εἴ τι περὶ ἔξετ᾽ οἰκαδῆσ.
Τὰ πρᾶτα πειρασεῖθε τὰς λιμοῦ κακῶσ. Hom
Ἀλλ᾽ ἀμφίθεθε καὶ τᾶδε τὰ ξυγχία.
Κἤπειτεν ἐς μὰν σάκκον ὧδ᾽ ἐς βαίνετε.
Ὅπως δὲ χυλιξεῖτε καὶ κοίξετε.
Χἠσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικᾶν.
Ἐγὼν δὲ κἀρυξῶ γε δικαιόπολιν. ὅπως
Δικαιόπολις ἢ λῆς πρίασθαι χοιρία;
Δι. Τί ἀνὴρ μεγεθικόσ. Με. ἀγορᾶσοντες ἤκομεσ
Δι. Πῶς ἔχετε. Με. δι᾽ ἀπειρᾶμεσ αἰεὶ ποτὶ τὸ πῦρ Simon
Δι. Ἀλλ᾽ ἡδύ τοι μὴ μὰν δὴ ἦν αὐλὸσ παρῇ. Hesio
Τί δ᾽ ἄλλο πράττειθ᾽ οἱ μεταρσεῖσ νῶν. Με. οἷα δή.
Ἀλλὰ γὰρ ὅκα μὴ τὰ τηνόθεν ἐμπορεύομαι
Ἄνδρεσ προβάλλοι τοῦτ᾽ ἐπράττον τῇ πόλει.
Ὅπως τάχα καὶ κἀκεῖσ ἀπολούμεθα.
Δι. Αὐτίκ᾽ ἀρ᾽ ἀπαλλάξεθε πραγμάτ᾽. Με. σαμαί.

Εἰ περιξέτι πάσασ. ἐκ δευτέρου εἰσ μὰν οἶκον ἀφίξεθε. τῆσ πρώτησ πειραθῆσεθε λιμοῦ σωθεῖσ δέ. ἢ πλυλέγουσι τὸν λιμόν. τὰ πρῶτα δὲ ἤγουν τὰς ἄκρας. Ῥύγχια. τὰ ῥύγχια κυρίωσ ἔφη. ἐπεὶ δὲ χοίρου λέγεται ῥύγχοσ. ἅμενον δὲ αὐτὸ τοῦ γράφειν ταδί. τὰ δὴ δωδεκάχοα γὰρ γυναῖκες ἔτεκε. σύμβιον χοίρων βοσκέτε. ἰλοὶ δὲ ποιὰ ἦν σελφακίων φωνή. Χοιρίων μυστηρικῶν. ὅτι ἐν τοῖσ μυστηρίοισ τῆσ δήμητροσ χοίρουσ θύεται. ἀνάκειται δὲ τὸ ζῶον τῇ θεᾷ. ἕκαστοσ δὲ τῶν θυομένων. ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἔθυσε. τοῦτο δὴ καλεῖται μυστήρια. Ἀγοράσοντες ἥκομεν. ἐν ἀγορᾷ διαβλέποντες ἢ λθομεν. ἢ ὠνησόμενοί τι ἢ πωλήσοντεσ. Διαπειρᾶμεσ. πάρεσμεν ὠφελησείοντες πρὸσ τὸ πῦρ καθήμενοι. χειμῶνοσ γὰρ ὄντοσ πρὸσ τὸ πῦρ προέρχεται ὁ δὲ πειρῶμεν εἶπε διὰ τὸν λιμόν. ἢ ἐκάστοτε πειρῶμεν. ὥστε καὶ τὰ ἱμάτια ἀποδόμενοι καθήμεθα πρὸσ τῷ πυρὶ διὰ τὸ ψῦχοσ. ἢ διὰ πῦροσ καὶ ἐκ τρόπου πειρῶμεν. ὁ καὶ βέλτιον. Ἀλλ᾽ ἡδύγοι μὴ μὰν δὴ ἦν αὐλὸσ παρῇ. ὅσ ὧδὲ τῷ νόμων τὸν μὰν αὐλόν. ὅτι τὸ πῦρ. δύωχλασ σημαντικόν. ὥστε ἤδυ ἰὼ ἰὼ ἁθῆναι μετὰ αὐλῶν.

Ὅπωσ τάχιστα. καὶ τοῦτο παρυπόνοιαν ποιοῦσι τοῦ ῥᾳδίωσ ἐπιτυγχάνειν τοῦ ἀποκλυμένου. εἴδει γὰρ ἐπεῖν ὅτι ταῦτα σωθῆναι. Αὐτίκα ἆρα παλλάξεθε πραγμάτων. πρὸσ τὸ ῥηθὲν πεῖρα τοῦ μεγαρέωσ ἀπήντησεν ὁ δικαιόπολισ. Αὐτίκα ἆρα παλλάξεθε. πρὸσ τὸ ῥηθὲν πεῖρα τοῦ μεγαρέωσ ἀπήντησεν ὁ δικαιόπολισ. εἰ γὰρ ἀπώλλυσθε φησί, ἀπηλλάγητε ἂν πραγμάτων. σαμαὶ δὲ αὐτὶ τοῦ τί μήν. τί γὰρ ἄλλο ἴαται λείπεται ἢ τοῦτο.

Αἱ πᾶ

Τί δ᾽ ἄλμο. Δι. μεγαροῖ. ὡσ οἰσιτοσ ὠμιοσ.
Με. πασ᾽ ἀμὲ πολυτίμητοσ. ἄπειρ τοὶ θιοί
Δι. Ἄλασ οὖν φέρῃσ; Μέ. οὐχ ὑμῶν αὐτῶν ἄρχετε;
Δι. Οὐδὲ σκόροδα; Με. ποῖα σκόροδ᾽ ὑμέσ, ὧν αἰεὶ
Οὐκ ἐς βαλεῖτε τὼσ ἀρωραίοι μύεσ.
Πάσαισι τοὺσ ἀλλίαισ ὀδυρύσετε;
Δι. Τί δαὶ φέρῃσ. Με. χοίρους ἐγὼ γε μυστικάσ.
Δι. Καλῶσ λέγεισ. ἐπώδιξον. Με. ἀλμὰ μὰ νὴ καλαί.
Ἄντειμον αὖ λῆσ ὡσ πανχέαι καὶ καλαί
Δι. τουτὶ τί ἰῶ τὸ πρᾶγμα. Με. χοίροσ ναὶ δία.
Δι. Τί λέγεισ σὺ πρὸσ θεάν; ἢ σὺ χοῖρ᾽ Μέ. μεγαίρεισ᾽
Ἢ οὐχοῖροσ ἔθ᾽ ἁδί. Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
Με. Οὐδεινὰ; θᾶθε τοῦδε τὰσ ἀπιστίασ.
Οὐφατὶ τόδε χοῖρον ἡμῶν. ἀλλὰ μὰν
Ἀὶ λῆσ. περιδοῦ νῶμοι πειθομιτιδεῖν ἐλῶμ
Ἀὶ μὴ στὴν οὗτοσ χοῖροσ ἑλλάνων νόμῳ
Δι. Ἐλλ᾽ ἔστιν ἀθρῷ πουγε Με. ναὶ τὸν Δοκλέα.
Ἐμάτησ᾽ σὺ δέννυ ἢ μῶν αἰτινοσ δοκεῖσ.
Ἢ λῆσ᾽ ἀκοῦσαι φθεγομένασ; Δι. νὴ τὸσ θεούσ
Ἔγωγε. Με. φοῦ δὴ σὺ ταχέωσ χοιρίδιον
Οὐχᾗδασι τῆσ ὦ κάκισ᾽ ἀπολούμενα.

Αἱ πᾷ τοὶ θεοὶ αὐτὶ τοῦ ὡσπερ οἱ θεοὶ πολυτίμητοί εἰσι νῦν μοι, ἕτω νῦ οἰσιτοσ πολλῆσ τιμῆσ ἔστω. πωΐζειν οὖν. Ἄλασ οὖν φέρῃσ, σημαίνει τῆσ μεγαρικῆσ ἄλεσ πέπνωται. ὧδὲ δ᾽ ὁ τρόποσ ὑπῆκοοσ ἦν τοῖσ ἀθηναίοισ. Ὑμὶσ αὐτῶν ἄρχετε. διὰ τὸ θαλασσοκρατεῖν τοὺσ ἀθηναίουσ, ἔφη ὑμεῖσ αὐτῶν ἄρχετε.

Οὐκ ἐσβαλεῖτε. ἐσβαλεῖν ἔστι τὸ, πίνακασ ἐν ἀγορᾷ εἰσελθόντασ ἐκπόφαι πάντα τὰ ἐν αὐτῇ. λέγει οὖν ὁ μεγαρικόσ, ὅτι ποῖα σκόροδα, ἅτινα ὑμεῖσ ἐπελθόντεσ τοῖσ χωρίοισ τῆσ μεγαρίδοσ, καθάπερ γῖνοι μύεσ ἐκπόπτετε. ἀπὸ δὲ τῆσ σκοροδῶν ἐσήμασε. καὶ τὰ ἄγαπάντα. Τῶν δὲ ἐμνήσθη. ὡσ μηδὲ ἡμῖν οὕτωσ δυστελῶν φεδομένοισ τῆσ ἀθηναίων. Γάσασκε. ὑπακουστικῶσ τοῦ πασκάλω ἀλλίασ δέ, τὰσ κεφαλὰσ τῆσ σκοροδῶν. φησὶν οὖν, ὅτι ὥσπερ ἀρουραῖοι μύεσ, ὀρύσσετε τοῦ πασκάλου τὰσ ἀλλίασ. Χοίρουσ ἐγώγε μυσικάσ. διὰ τὸ ἐνοῦσθαι μυστήρια τῆσ δήμητροσ θύεσθαι χοίρουσ. Ἄντειμον αὖ λῆσ. ἀνάτειμον ἐβούλῃ. καὶ κρεμάσαι ἐθέσκεψαι πόσου βάρουσ ἐστίν. εἰώθασι δὲ τὸσ ὁρμοὺσ ὠμοὺσ μύουσ ἀνατείνειν πρὸσ τὸ βάροσ αὐτῶν σκοπεῖν. ἃ οὕτω καταλαμβάνεσθαι πεφύκασι. ἀπὸ γούτων οὖν καὶ ἐπὶ τῶν χοίρων τοῦτο ποιῆσαι φασὶ καὶ ἐλλύεται. Τουτὶ τί ἰῶ τὸ πρᾶγμα. ὁ ἀπιστικὸσ κρεμάσασ τῷ παιδὶ, ὁρᾷ τὸ αἰδοῖον αὐτῆσ. ἐρωτᾷ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ποτέ ἐστιν. οὐ δῆ ἰῶ ὅμοιον τῷ αἰδοίῳ τοῦ χοίρου. Ἦ χοῖροσ ἔθ᾽ ἁδί. τὸ αἰδοῖον δείκνυσι τῆσ παιδόσ. Θᾶθε τοῦδε τὰσ ἀπιστίασ. ὁ μεγαρεὺσ, θᾶθε φησὶ τὸν διὰ μικρολίδοσ τὰσ ἀπιστίασ. Ἀλλὰ μὰν αἰ λῆσ. ἀλλὰ μὴν ἐὰν θέλῃσ. τὸ δὲ περιδοῦμοι. ὅμηροσ. δοῦρό τε νῶϊ τρίπτοδοσ περισώμεθα. Περὶ θυμιτιδῶν ἁλῶν. ἐβούλει φησὶ ποιησώμεθα σωθῆναι περὶ θυμιτιδῶν ἁλῶν. οἷον μετὰ θύμου τεθυμιμένων. ἢ ἑτέρωθι. ἄλασ θυμίτασ δοὺσ ἐμοὶ καὶ κρόμμυα. Αἱ μὴ στὴν οὗτοσ χοῖροσ. τοῦτο φησίν, ἐπεὶ ἢ τὸ μικρολίθιον αἰδοῖον χοίρου ἐκάλουν οἱ ἑλλήνεσ. δοκεῖ οὖν τοῦτο ὁ ἀπιστικὸσ ἐπιφέρειν ἀλλήλοισιν αὐθρώποισ. Ναὶ τὸν δοκλέα. δοκλῆσ ἥρωσ ἐστὶ μάχῃ παραμεγαρεῦσιν. ᾧ καὶ ἀγῶνα τελοῦσι τὸ δοκλήα. οὗ καὶ θεόκριτοσ μέμνηται. Νὴ σοὶ μεγάρεσ ἐγὼ τὸν ἀπιστικὸν ὡσ περὶ ἄλλα ξεῖνον τιμῆσαι δοκλέα τὸν φιλοπαιδέα. ὃν δὲ ὧδὲ τοῦ δοκλέοσ ἐθήκεν ἀῶνα, ἀλλαθοὺσ ὁ πίλοσσοσ, ὧδὲ τελοῦσιν οἱ μεγαρεῖσ. Οὐχᾗδασι γᾶσ. λελησθότωσ πρὸσ τὸ χειρίδιον ἁλίγῃ. οὐχᾗδα σιγᾶσ.

Pro Theocrito nota

199

Ἀεισοφάνους

Πάλιν τύγ᾽ ἀπισῶ· ναὶ μὰ γὸν ἑρμᾶν οἰκαδῆς.
Κό. Κοῖ κοῖ.
Με. Αὐτοῖσὶ χοῖρος. Δι. μῦν γε χοῖρος φαίνεται.
Ἀ τοὺρ ἐκ ζαφείσε, κύαθος ἔσαι πάντ᾽ ἀργύρου.
Με. Σάφ᾽ ἴαθι πὰ μαστὴρ ἐκαθήσεται.
Δι. Ἀλλ᾽ οὐδὲ θύσιμός ὄστιν αὕτη. Με. σαμαίν.
Γᾶδ᾽ οὐχὶ θύσιμός ὄστι. Δι. κέρκον ὄκ ἔχει
Με. Νέα γὰρ ὄστιν· ἀλλὰ δελφακοῦμαι,
Ἐξεῖ μετέλαν τὴν καὶ ποτχέαν κἠρυθρανῶ.
Ἀλλ᾽ αἰ ζαφεῖν λῆς, ἄδε τοι χῶρος καλός.
Δι. Ὦ ξυμφορὰ γυναικὸς οὐκύαθος αὐτῆς θυτέρα.
Με. Ὁμομαζία γάρ ὄστι κἠκ ταὐτοῦ πατρός.
Ἀϊδ᾽ αὖ πάλιν χυθῆς καὶ ναχοαθῆς ἐντριχί.
Καὶ μισεῖ ὅστι χοῖρος ἀφροδίλα θύμα.
Δι. Ἀλλ᾽ οὐχὶ χοῖρος τῇ Φροδίτῃ θύεται.
Με. Οὐχοῖρος; ἀφροδίτα μόναγε δεσμόνων
Καὶ γίνεται γα ταῦτα τἄν χοίρων τὸ κρῆς.
Ἄδιον, αὖ τὸν ὀδελὸν ἐμπαπαρμῷμ.
Δι. Ἤδη δ᾽ ἀνθ᾽ ὑμῆς μηδὲ ἐαθοίειν αὖ.
Με. Ναὶ γὸν πατεῖδαν· αὖ καὖθυτα τῷ πατρός.
Δι. Τίδ᾽ ἐαθῇ μάλιστα. Με. πάμβ᾽ ἃ νεᾶ δίδωσ.
Αὐτὸς δ᾽ ἐρώτη. Δι. χοῖρε, χοῖρε. Κό. κοῖ κοῖ
Δι. Τρωΐζεις αὖ ἐρεβίνθους; Κό. κοῖ κοῖ.
Δι. τί δ᾽ εἰ φιβάλεως ἰχάδας; Κό. κοῖ κοῖ.

Πάλιν τύγ᾽ ἀπισῶ· ναὶ μὰ γὸν ἑρμᾶν οἰκαδῆς. — Πάλιν τύγ᾽ ἀπισῶ πάντ᾽ ἀποφέρω πάλιν ὑμᾶς οἴκαδε λιμώττοντας.
Κό. Κοῖ κοῖ. — Κοῖ κοῖ· αἰ παῖδες μιμοῦνται τὼ χοίρω φωνὴν κοῖ κοῖ λεγουσαι.
Με. Αὐτοῖσὶ χοῖρος. Δι. μῦν γε χοῖρος φαίνεται. — Νῦν τε χοῖρος φαίνεται· νῦν σαφῶς σημαίνει, ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον εἶδος ὀνομάζεται· ἐπὶ γὰρ κύαθος. τοῦτ᾽ αὖ μητέρα δὲ πρὸς τὸ τῆς μητρὸς εἶδος. Θύσιμος. ἀντὶ τοῦ εἰρημένον ἐστὶ τῷ γυναῖκα τοῦτο ἔφη. Κέρκον οὐκ ἔχει. τὴν δὲ κόλουραν ἐν ταῖς ἱερουργίαις ἐθύετο. ἢ καθόλου ὅπερ ἀεὶ μὴ τέλειον καὶ ὑπὲς, οὐθὲν χοῖρ θεοῖς. Νέα γάρ ὄστι. τὸ νέα, ἀντὶ τοῦ κρῶσα καὶ αὐξομένη, ἐξῆ πυχέιαν καὶ μεγάλην οὐρανοῦ. τοὺς γὰρ μείζονας λοιπὸν χοίρους δέλφακας ἐκάλουν. ἅμα ἢ ὡς ἐπὶ κόρης παίζῃ. ὅτι ἔξεστι μεγάλῃ παρὰ τῷ τοῦ ἀνδρὸς πάσθην. αἰνίττεται ἢ, εἰς τὸ καιόμφατον. Ὡς ξυμφορὰ γυναικὸς οὐκύαθος. τῇ ἑτέρᾳ φησὶ κόρῃ ὁμοιοῦσθαι. διὰ τὸ ἀδελφὰς εἶναι αὐτούς.
Δι. Ὦ ξυμφορὰ γυναικὸς οὐκύαθος αὐτῆς θυτέρα. — Καὶ ἀηχθαυθῆ. αὐτὶ τοῦ ἀκουσθῆ. ἠχοῦς δ᾽, ἡ πρώτη θέσις. λεπτή. τοῦτ᾽ ἐστὶ ἐὰν ἁλῷ μάσῃ. ὁ ἦθος ἢ. Καλλισταῖσι χοῖρος. κοινὴ ἡ ἔννοια ἐπὶ τε τοῦ ζώου τοῦ χοίρου. καὶ ἐπὶ τοῦ αἰδοίου τῆς θορνᾶς. πάντα δὲ μετὰ χάριτος ἔφη. ἅμα μὲν πρὸς θυσίαν ἅμα ἢ πρὸς τὴν σωτηρίαν. τυθῆναι δὲ αὐτὴν λέγει τῇ ἀφροδίτῃ, τὸ φθαρῆναι αὐτήν. Ἀλλὰ χοῖρος. πολλοὶ τῶν ἑλλήνων οὐθύουσι χοίρους τῇ ἀφροδίτῃ. ὡς ὑβρίζουσαν ὅταν ὁμιλῇ ἀνδράσιν, αὐτὸν. Μοῦναγε δαιμόνων. αὐτῇ μόνῃ μάλιστα ὁ χοῖρος θύεται. ὡς πρὸς τὸ αἰδοῖον. Τὸν ὀδελὸν ἐμπαπαρμῷ. ἐοικότως τὸ ὀβελὸν, ὀδελὸν λέγουσι. Παυθ᾽ ἃ δίδως. ἅ τινα ἂν πράξαι αὐτοῖς, ἐάσουσιν. Τρώγοις ἐρεβίνθους ἐπειζε πρὸς τὸ αἰδοῖον τὸ ἀνδρὸς. ἐπεὶ καὶ ἐρέβινθοι αὐτὸ καλοῦσι. Τί δαὶ φιβάλεως. τοσοῦτο μεγαλύνδει ἄμοι ἀπὶ κῆπος. ἀμφιβαίνει δ᾽ ἡ γλῶσσή συκῆς ἢ φίβαλις ὡς τὴν δύσιν εἰς ξηρασίαν ἰχάδων. ἐπεὶ ἀπὸ τοῦ ἰχνάδης, ἰχάς καλεῖται. καὶ τοὺς ἰχνοὺς τῶν αὐτῶν, φιβάλεις καλοῦσιν οἱ τόνος. φιβάλεως πρόσωπον ξυντόνως. ὡς κορώνεως πελέκεως.

Οἷον

hos puden
mulebria
ap aulomo

ουργα. hefyc.
ιουρον κολοβ"
ιγμα.

φανες
ο τόδλαν

alia exegesis no
xificant porcu
neri propter
eandem
ος"
λελοῦ
βινγος τοαί
οιῶν Τοῦ ἀνδρός
mbalis
χάς φοῦγν

Ἀχαρνῆς.

Τί δὲ, σὺ καπρώγοις αὐτὸς αὖ. Κόρ. κοῖ κοῖ.
Δι. Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰχάδας κεκράγατε.
Ἐνεγκάτω τ�ις ζώδυθεν τῶν ἰχάδων.
Τοῖς χοιριδίοισιν αὐρατρώξονται; βαβαῖ.
Ὡίον ἐοθιάζσ᾽ ὡπολυτίμηθ᾽ ἡρακλῆς.
Ποδαπὰ τὰ χοιρίω ξαγρασίαφαίνεται
Ἀλλ᾽ ἐχὶ πάσας κατίξαγε τὰς ἰχάδας.
Με. Ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τὴν δεμίαν αὐγλόμαγ.
Δι. Νὴ τὸν δ᾽ ἀστέωγε τὼ βοσκήματε.
Ῥόσου πρίω μαίσοι τὸ χοιρίδιον λέγε.
Με. Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων ξοπαλλίδος.
Τὸδ᾽ ἕτερον αὖ λῆς, χοίνικος μόναξ ἀλῶν.
Δι. Ὠνήσο μαίσοι· πρείμην αὐγυ. Με. ταῦτα δὴ
Ἑρμῆ ἐμπολαῖε τὰν γυναῖκα τὰν ἐμαὶ
Οὕτω μ᾽ ἀπροδόθας, τὴν τ᾽ ἐμαυτοῦ μητέρα.
Συ. Ἄνθρωπε πρόδοτος. Με. χοιροπώλας μεγαλικός.
Συ. Τὰ χοιρίδιά σε τοίνυν ἐγὼ φανῶ τοδί.
Πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽, ἥκ᾽ πάλιν
Ὅθεν περ ἄρχα τῶν κακῶν ἀμῖν ἔφυ.
Συ. Κλαύσῃ μεθρικῆς ὄκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Με. Δικαιόπολι. δικαιόπολι. φαντάζομαι.
Δι. Ὑπὸ ῥῦ τὸς φαίνωνσ᾽ ὄστιν. Με. οἰδ᾽ ἀγοραίμοι
Δι. Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ᾽ ἐξείρξετε;
Τὴν μαθὼν φαίνῃς αὖθυρυαλλίδος.
Συ. Οὐκ ἐφανῶ τὰς πλεμίας; Δι. κλαύσῃ γε σὺ
Εἰ μὴ τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.
Με. Ὅσον τὸ κακὸν ἐν τοῖς ἀθήναισι τοῦτ᾽ ἔνι.

Οἷον ῥοθιάζσ᾽. ἀθρόον. ἐμ μετὰ τοῦ πνεύματος φωνῆς ὁρμῶσι καὶ ἐθίοισι. θαυμασιπῶσ δ᾽ οἷον. μετὰ ῥόθου καὶ ψόφου ἐθίουσιν.
Τραγασοῦμαι. ἀπὸ τοῦ τρώγειν ἐπῆιξεν. ἅμα δὲ καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ λεως. Ταὐτὴ μίαν ἀνελόμην. τὴν ἰχάδων δηλονότι μίαν ἐλαβ. Ἀστέωγε τὼ βοσκήματε. αὐθηρὰ καὶ ἁλαλὰ τὰ βοσκήματα. ὧν χοίρω δὲ καλεῖται τὸ βόσκημα. ξενοφῶν δὲ ἐν ὁρθρ. μῶ τῆς παιδείας καὶ ὧν ἴσασιν τιθεὶς τὴν λέξιν. Σκορόδων τροπαλλίδος. δηλοῦ τοὺς μεγαρέας, ὅτι εἰς τοσοῦτον ἦλθον πενίας, ὥστε τὰ τέκνα τῶν ἁλῶν δεσμοῦ σκορόδων καὶ χοίνικος ἁλῶν. τροπαλλὶς δέ, ἡ δέσμη τῶν σκορόδων. ἀστέως δὲ ὁ μεγαρεὺς ἅμα καὶ πανταπάσιν τοῦτο παρὰ τὸν δικαιοπολίδος ζητεῖ, ἃ πρότερον οἱ μεγαρεῖς ἄλλοις παρεῖχον. Ἑρμῆμπολαῖε. τὸ πλῆρες ἑρμᾶ. λέγει δὲ τὸ ῥηθὲν. ἐμπολεῖε δέ, ἐμπορεύεται πραγματευόμενε. ὅμοιον καὶ τὸ κωμικὸς ἢ πάνυ καλῶς ἐμφαίνει τὴν πολὺν λιμόν. ὡς δύτυχὼς γὰρ πωλήσας τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ ἁλῶν, δύχρηται πολλὴν οὖσαν ἀποδόθαι τὴν μητέρα. ἐμφαίνει δὲ τὸν μέγαν λιμόν. Ἐγὼ φανῶ. ἀποδείξω. ἔστι ἢ φάσις ὄνομα δύκησ᾽ ὅτου μὰ λαμβάνης. Κλαύσῃ μεγαρεῖς. ἐπειδὴ τῇ μεγαρέων ἐχθρᾷ φωνῇ, αὐτὶ τοῦ λιμώξεις. ἢ εἰς μέγαρα ἀπελθὼν ἢ τῇ μεγαρέων διαλέκτῳ χρήσῃ. Ὅθεν περ ἄρχα. ἐκ τοῦ συκοφαντεῖν δηλονότι. Οὐκ ἀφήσεις γὰρ σακκον. σάκος νῦν δὲ σάσσ κ. αὐωτέρω ἢ, διαβύσσ. Φαντάζομαι αὐτὶ τοῦ συκοφαντοῦμαι. καλεῖ δὲ τὸν δικαιόπολιν πρὸς τὸ συμμαχῆσαι αὐτῷ. Φάνεσ᾽ αὖθυ. πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν παίζει. Εἰ μὴ τέρωσε. εἰ μὴ ἀλλαχοῦ ἀπελθὼν ἑτέρους συκοφαντήσεις. Οἷον τὸ καλόν. τὸ τῶν συκοφαντῶν. διαβάλλῃ ὡς τοὺς ἀθηναίους ὡς πολλοὺς συκοφάντας ἔχοντας.

ῥοθιάζουσ

βοπαλὶς
δεσμὴ σκ

φάσις

σάκος
σάκκος

φαντάζομ

Ἀλλὰ μὴν ἅκ᾽ ἐστιχώριον· τὸ χαίρειν δι᾽ ἃ τὰ κατίχρυτα ἡμᾶς κακά. Γολυπραγμοσύνην· ὅτι προπίτωσ ἐφθεγξάμην τὸ χαίρειν, εἰς κεφαλήν μου βαπτὴν λέγει δὲ τὸ σύνεκα· σύνεκα φησὶ πολυπραγμοσύνης· οὐ γὰρ λόγος, ἀλλὰ τὸ χαίρειν ἦλθεν εἰς τὴν κεφαλὴν μου· ὅτι πολυπραγμονῶ ἐστὶν ὅτι χαίρειν· οὕτως δ᾽ ἔλεγον οἱ ἀπλοῦς εἰς κεφαλὴν τρέπουσι τὸ ῑ τὸ ἡ εἰς αι κακῶν λέγοντες· ἐπειδὴ δὲ ὁ μισγαρδὸς λέγει οὐκ εἶναι αὐτοῖς ἐστιχωρίον τὸ χαίρειν, φησὶν ὁ ἁπλοῦς διὰ τὴν πολυπραγμοσύνην εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν τρέποντο τὸ χαῖρε· αὐτὴ τοῦ ὅτι πολυπράγμων εἰμί, ἐστὼ σοι μὴ βουλομένῳ τὸ χαίρειν, γένοιτο τοῦτο εἰς τὴν ἐμὴν κεφαλὴν τραπῆναι. ἀστεῖος δὲ πάνυ. καὶ νῦν ἡ αὐτὴ τοῦ Θεωρεῖς. Παίζων ἐφ᾽ ἁλὶ τὴν μάζαν· ἐνδιδοὺς μετὰ τῆς ἁλῶς τὴν μᾶζαν διὰ τὸ ἀπορεῖν πρὸς φαΐδιον. Εὐδαιμονεῖς γύνθρωπος· ὀξυβόλων τῶν ὑπολειπομένων μόνον τοῦ χοροῦ, μονοσχοίνιον περίοδον ἐξαίμοιρον λ̄· ὧν ἡμιωβίων εἴχοι ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δύο· μεθ᾽ οὓς ἰωλαΐ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δ᾽ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἑξῆς τριῶν περιόδων καὶ αἱ μὲν πρῶται πεντάγραφοι· ἡ δὲ τελευταία ἑπτάγραφος σημαίνουσι. Ἐν τῇ χορᾷ καθήμενος. χορὸς καθήμενος ἐστὶν ὅτε οὐ χορεύει. Κἂν εἰσίῃ τὸ κτησίας, Ἥσυχοφάντης ἄλλος, οἷ- Μόχλων καθιδεῖταί.— Οὐδ᾽ ἄλλος ἀνθρώπων ὑπολειπομένων τὸν χορὸν στήσεται· Οὐδ᾽ ὀξυβόλους ἐξελεῖ τοὺς τὸν χορὸν ἐκλείποντας· Οὐδ᾽ ὡστεῖ κλεωνύμῳ Χλαῖναν δ᾽ ἔχων φανήν. δίφ. Κούξεντυχὼν ὑστέρβολος. Δικῶν ἀπαλλάξεται.— Οὐ γὰρ τυχὼν γνώμῃ χορᾷ προσεῖσι σίσιβα δίζων. Κρατῖνος· ἀεὶκε καρμῳδοῖσι χὠμιᾷ μαχαίρᾳ Οὐδὲ

Διι. Θαῤῥῇ μεταιρεῖ· ἀλλ᾽ ἧττα τοι χοιρίδια πέδου
Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὸ σκόροδον καὶ γρῦς ἄλαδε.
Καὶ χαῖρε πρὸς μάχ᾽· Με. ἀλλὰ μὴν ἅκ᾽ ἐστιχώριον.
Διι. Πολυπραγμοσύνης νῦν, ἐς κεφαλὴν ξέπριτ᾽ ἐμοί·
Με. Ὦ χοιρίδια πεῖρᾶθε κἄνις τῶ παῖδός.
Παίζων ἐφ᾽ ἁλὶ τὴν μάζαν, αἰνᾶ τὶς ἡδονή.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΚΔ.

Χο. Εὐδαιμονεῖς ἀνθρωπος· ἅκ᾽ ἤκουσας οἷ προβαίνῃ.
Τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; κἄπωσοῦν ἔχει αὐτῆς
Ἐν τῇ χορᾷ καθήμενος.
Κἂν εἰσίῃ τὸ κτησίας,
Ἥσυχοφάντης ἄλλος, οἷ-
Μόχλων καθιδεῖταί.—
Οὐδ᾽ ἄλλος ἀνθρώπων ὑπολειπομένων στήσεται·
Οὐδ᾽ ὀξυβόλους ἐξελεῖ τοὺς τὸν χορὸν ἐκλείποντας·
Οὐδ᾽ ὡστεῖ κλεωνύμῳ
Χλαῖναν δ᾽ ἔχων φανήν. δίφ.
Κούξεντυχὼν ὑστέρβολος.
Δικῶν ἀπαλλάξεται.—
Οὐ γὰρ τυχὼν γνώμῃ χορᾷ προσεῖσι σίσιβα δίζων.
Κρατῖνος· ἀεὶκε καρμῳδοῖσι χὠμιᾷ μαχαίρᾳ

Οὐ

ις - ἀντὶ τοῦ ἥνευς

ρις cmedus

ompnus

mpbolus

timus melopo

ρεχός

Οὐδ᾽ ὁ περὶ πόνηρος ἀρτέμων
Ὁ τοὺς χοὺς ἄγων τὴν μυσικὴν
Ὄζων κακὸν τῶν μαχαλῶν.
Παρὸς πρασσεσαίσ—
Οὐδ᾽ αὖθις αὖ σε σκώψει παύσων ὁ πεμπτήνορος.
Λυσίστρατος χρηστὴν ἀστρᾶ χολαργέων ὁμῶς.
Ὁ περιαλγὴς τοῖς κακοῖς
Ῥιγῶντι καὶ πεινῶντι ἀεί.
Πλεῖν ἢ ξιακοντὰ ἡμέρας
Τοῦ μηνὸς ἑκάστου.
Βοι. Ἱππώνραι κλῆσ᾽ ἐκαμόντα τὸν τύλαν κακῶς
Κατάθου τὴν τὴν γλάχων᾽ ἀξέμασ᾽ ἰσμηνίαι
Ὑμεσδ᾽ ὅσοι θέβαθεν αὐλητὰς πέρα,
Τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κωδός.
Δι. πεῦ ἐς κόρακας· οἱ σφῆκες ὅκ᾽ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
Ῥόθιον προσόπταν οἱ κακῶς ἀπολόμυοι
Ἐστὶ τὴν θύραν μοι χαριδεῖς βομβαύλιοι.

Οὐδὲ πρωτόμηρος· ὡσεὶ ἐλεγμὸ περιφόρητος ἀρτέμων ἀπὸ σῆς μιᾶς· ἧς μέμνηται ὁ αὐτὸς κρείττων πρὸς χρείσιμα ὧν ἰκαλῶ ὁ ἀρτεμίζομένος πρὸς πάντων πειθόδος· πρὸς πόσοιαν δ᾽ ἔφη τὸ αὐτὸ μῶν· ἢ γὰρ τὸν ἀλλὰ τὸν κρατῖνον βάλεται ἀλωσεῖν· σωφρονίσει ἢ τὰς δικαίως ἀφίστηται ἢ τοὺς ἀρτέμων· ὃς ὧν ἄφιστος μὴ χαλκῆσ· διὰ ἢ τὸ χωλὸν αὐτὸν εἶναι, ὅπου αὖ κατειλήφει πόλεμος ἢ χρεία μηχανῆς ὧν ὧν τὸ τεῖχος κατεβλήθη ἀπὸ τοῦ τοῦτον μετεπέμποντο αὐτὸν Φερόμυ· ἀπὸ τούτου ὧν ἡ παροιμία· ἐπὶ πάντων οἱ σοφοί, περιφόρητοι καλοῦσι. Ὅταν χοὺς ἄγων τὴν μουσικήν· ὡσ ὧν ἱερὸν χοῦ πρῶτος αὐτοῦ πρῶτα ἦν ἡ μιλησίος. Ὄζων· ὡσ δυσωδῶν ἢ δυσβαλλῆ αὐτόν· βαρασσεῖ ἢ δὲ τὸ βάραθρον δυσωδίαν εἶπε.

Λυσίστρατος· ὧν μαλακία ἀπεβάλετο· ἐν ᾧ ἱππώνης ὁ αὐτὸς ἀκυβολητὴς· ἐκαλεῖτο ἢ ἐπὶ χαλαζῶσης. Χολαργῶν· δήμου ἀττικοῦ ἱππικὸν ἀπὸ τῆς ἀπαμαντίδος Φυλῆς. Ὁ περιαλγὴς· ὁ καθ᾽ ὅσον βεβαμμένη ὁ βαθὺς τοῖς ἱματίοις· μετεμπνεῖ) ἢ ἁλίσεις· ἀπὸ τῆς βαφῆς ἐπορφυρῆ ἐθαλάσσης· ὅτι ἐν βάθει τὸ ὄστρακον δύεται καὶ ἁλουργὲς ἐστὶν ἢ πορφυρᾶ. Πρὶν ἢ τριακονθήμερας· ἀντὶ τοῦ τριακοστὰ ἡμέρας· ὁ δὲ μὴν τριάκοντα ἡμέρας ἔχει. Ἑλαμόνια τὰν τύλαν· ἱμορωνὶς ἐσιάσι δὲ οἱ ὑπολειπόμενοι ἐσὶν ἰαμβοὶ ξ̄. Ἄλλως· ἔρχεταί τις ἀνὴρ ἠθεῖος καμὼν τὸν ὦμον ἐν τῇ βαπτίζῃ τὸ φορτίον ὃ ἔφερε καὶ φησὶν· ἰὴ Ἡρακλῆς αὐτὶ τοῦ ἰσχύει ἑλαμόνα τὸν ὦμον βαστάζων· τύλον δὲ ἀρσενικῶς, ἔλεγον τὸν ὦμον τὸν πεπτυλωμένον· καὶ πεπυλημένον καὶ περιμένειν ἐπὶ τῆς σωρείας· ὁ πωϊον πολλάκις ὧν τοῦ ὦμος γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις, ἐκ τοῦ βαστάζειν τι σωεχῶς· καὶ τηλεκλείδης βαχάλου τύλαν εἶπεν. Γλάχωνα· τὴν ὀείγουσαν· κλίνεται ὁ γληχὼ ὡσ σαπφώ· ὁ βληχώ· Αὐλητικὴ πέρα· αὐτὶ τοῦ πέρατε· ἐπονυδήποτε δὲ οἱ ἀθηναῖοι περὶ τὸν αὐλόν. Τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε· λέγει τὸ αὐλοῖς· ὀστίνοις ἢ ἐφη· ἐπεὶ γοῦν τὸ μέλιον ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκευάζοντες αὐλούς· τὸ ἢ πρωκτὸν ἰκνοῦς, ἰκμματίου δίκην ἀπὸ πηδοῦμεν· ἵν᾽ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔλεγον· εἰς πρωκτὸν κινοῦς βλέπει μεμνημένος ἐκκλησιαζόντως· τότε μὲν ἔπνευ, εἰς πρωκτὸν κινοῦς βλέπε. Οἰσφῆκες· ἀπὸ τοῦ ἥκειν τοὺς αὐλητὰς ὡς οἰσφῆκες· μετὰ τὰ ἠθαῖα ἢ, αὐλητικοὶ πολλοὶ ἦλθον εἰς πάσας θύρας τὰ δημόσια ὀλίδους. Χαιρεδεῖς βομβαύλιοι· τὰ χαίρειδος πεπεισμένοι μόνοι ἢ μελετῶντες· χαίρειος δ᾽, αὐλητὴς θηβαῖος ἄμουσος· τὸ μεμνῆ) ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος· ὅτε δὴ πρὶν ἢ τὰ χαίρεις ὧν τὸν ὄρθιον· ἀττικὴ ἢ σωτηρία, ἄττω λέγειν ἀπὸ τοῦ χαίρειδος, χαιρεδεῖς· ὁ ἀπὸ τῆς, περιστερᾶς περιστερεδεῖς. Βομβαύλιοι· αὐλητικοί· τὸ ἢ βομβύλιος, ἐν προθέσει τοῦ ᾱ, ἔφη βομβαύλιος παίζων πρὸ τοῦ αὐλόν. βομβύλιος δ᾽ ἔδος μελίσσης· ἐστὶ ἢ ῥητικὸν πρὸ τοῦ βομβεῖν.

Artemo

ωφροι· ωφριφόρητ τέμων

φέρεται ἢ boeuς το τέγην

Lysistratus

Cholargis

λυσατταϛ

χολαργεύς

βριαλου

ἁλουεμὸς

τύλον

γλάχωνα

γληχώ

Athenienses

τυς μυσικ

dios

ωροι

ες πρωκτὸν

νος βλέπε

Cheris theban

auletes

βομβαύλι

βομβούλιο

Νὴ τὸν ἰόλαον. ἰόλαος ἥρως οὕτω τιμώμενος παρὰ θηβαίοις. ὁ δ' Ὀσιοδίτης φησὶ φυσῶντες τῷ πνεύματι αὐτῶν, τὰ αὐθη τῆς γλήχωνος ἀπέβαλε καὶ ἐβάστασε δὲ φορτίον τῆς γλήχωνος· τὸ δὲ ἐπιχαείτους αὐτὸ τοῦτο κεχαειτωμένους, καὶ κεχαεισμένους ἡμῖν ἀπόλοιτο. Τετράπτερυλλίδων. τὴν ἀμελίσιον παρὰ τὸ δύ' ἔχειν πτερά· ὀρταλίχων δὲ τῶν ἀλεκτρυόνων κατὰ τὸ τῶν βοιωτῶν διάλεκτον. Κολλικοφάτ. κόλιξ εἶδος ἄρτου περιφεροῦς ὀρίγανον ὑπὸ τῶν λυκῶν ἀπήκοι.

Γλαχώ· ἡ γλαχὼ τῆς γλήχωνος ἀπήμοι δὲ βλήχωφασιν. Φαλαρίδας. οἱ μὲν γλάνους ὀρνίθων. οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ Φαλήρῳ ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθίας. οὕτως ὁ σφόδρα χειμὼν ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. οὕτω δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. ὃς ὑπὲρ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα συρρέοντα ὑπὸ φόβου τῶν ὄμβρων. ὁ δὲ σύμμαχος χειμῶνα ὀρνιθίαν ἀποδίδωσι, διὰ τὸ χειμῶνος τοῦτο τὰ ὄρνεα ἐπιφαίνεσθαι. ὡς παρὰ Ἀράτῳ. Σκάλοπες μυῶν πινάκες οὓς φαμὲν σκόλακας. Ἰλιτόδας. ἐξόδους ζώων ὡς οἱ κέστρεσ. ἢ ἐνυδρον. ἔστι δὲ ἰχνευοφάγον. Κωπεΐδων. λίμνη ἐν βοιωτίᾳ ἰωσπερεῖς· ἐν ᾗ ἐγχέλεις τρέφεται. ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. Δόσμοι προσεπεῖν· ὁ Διμαιόπολις ἀκούσας τὰ περὶ τῆς ἐγχέλεως, πρὸς τὸν μεγαρέα λέγει ἄσμενος· ὅτι ὥστε πόνον καὶ κάλον ἡμῖν πέμαχος κομίσας τὴν ἔγχελυ, δὸς μοι αὐτὴν προσεπεῖν. Γρίσβεραν· ὁ ἰσχνὸς ἀπὸ βράγματος εὐχύλου· ὅλων ἰρίσεως ὅτου ὠὸν ἐγραμμένου· ἐν ᾧ ὠὸν καλεῖται τὰς ὑπερείδας τὰς ὀχελιδόσας πεῖναι πρὸς τὴν θέσιν λέγων· διὰ τοῦτο πανηρείδων χορόν. Κηπαιρέπα. αὐτὸ τοῦ ἐπαιρέτους ἐπιβηθῆναι τῷ ξύλῳ. Ὦ φίλτατη δὲ καὶ ὅλως ἐλλιφῶς τὴν ἔγχελυν, λέγει αὐτὴν ἀσμένως ὁρᾶν. Μορύχων. ὁ μόρυχος ὁ φοφανὰ ἰωσπερεῖται. ἰῶ δὲ καὶ τῷ ἡδέως βιοῦντων. τραγῳδίας δὲ ποιητὴς οὗτος.

Τὴν ἐκάραν μοι. ἐκάραν τὴν νῦν καλουμένην ἄρπαν. εἰρήκει δὲ τὴν φυσητῆρα. Τὴν ἀείσην ἔγχελυν. ἀπεικῶς ἐγχέλυν. βοιωτοὶ ἔγχελιν. σκέψασθε δέ, αὐτὴ τὴν θέασασθε προσέχετε.

Τῆς ξένης

Ἤκουσαν ἐκτῷ μόλις ἔτει ποθοῦμαι μόλις.
Προσεῖπατ' αὐτὴν ὦ τὸν αὐθρακασδ' ἐγὼ
Ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
Ἀλλ' ἔσφερ' αὐτὴν. μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
Σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένος.
Βοι. Ἐμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε παγένησεται.
Δι. Ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοί
Ἀλλ' εἰ πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
Βοι. Ἰώγε ταῦτα πάντα. Δι. φέρε πόσου λέγεις
Ἢ φορτὶ ἑτερᾷ συνθέσθε κεῖσ' ἀξέσ' ἰών.
Βοι. Ὅπῃ ἐθέλει θαθήναισ'. ὠνοῖωτοῖσιδὲ μή.
Δι. Ἀφύας ἀρ' ἀξεῖς πρὶ ἁμμος φαληρικὰς
Ἤκουσα μον. Βοι. ἀφύας ἢ κέραμον, ἀλλ' οὐτ' ἐκεῖ
Ἀλλ' ὅτι περ ἄμιν μή, τᾶδε δ' αὖ πολύ.
Δι. Ἐγὼ ὧδε ποιήσω σοφάντην ἕξαγε,
Ὡς περ κέραμον συδήσασ' ἁμμος. Βοι. νὴ τὼ σιώ.
Λάβοιμι μὼτ' αὖ κέρδος ἀργαλέων. καὶ πολὺ
Ἅ περ πίθακον, ἀλλὰ πρίας πολλὰς πλέων.
Δι. Καὶ μὴν ὁδὶ νίκαρχος ἔρχεται φανῶν
Βοι. Μικκόστατε μάκος οὗτος. Δι. ἀλλ' ὅ τι ἔπραξεν κακὸν
Νι. Ταυτί τίνος τὰ φορτί' ὀστί. Βοι. τῶνδ' ἐμά.
Θείβαθεν ἵπποις ζώς. Νι. ἐγὼ ταινυνὶ ὁδὶ
Φαίνω πρὸς ἐμὲ ταῦτα. Βοι. τί δαὶ κακόν τι πεθὼν,
Ὀρνα πετοῖσι πόλεμον ἥρωσι καὶ μάχαν.
Νι. Καὶ σὲ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βοι. τί δαὶ κἀμὲ ποιήσεις.
Νι. Ἐγὼ φάσω σοι τῶν πολεμίων εἰσάγειν θρυαλλίδας
Ἐκτῶν πολεμίων εἰσάγεισ θρυαλλίδας

Τῆς ξένης χάριν. διὰ τὸ ὠνῆσθαι καὶ ξενίσαι ζεσθαι παίζων ὁ ἔφη.
Ἐντετευτλανωμένος. αὐτὶ τοῦ μετὰ τευτλίων ἐφυθείσης. μετὰ τευτλίων δ' ἐθιομένας ἐγχέλεις. λέγων δὲ τευτλίοις σωφρονεῖν δύνασθαι. ἀλλὰ λαχανοφαγεῖν τὰς ἐν τευτλίοις λαχανομένας. Ἐμοὶ δὲ τιμὰ ἐμοὶ γὰρ τὸ τίμημα αὐξηθήσεται. Ἀγορᾶς τέλος. ἐρωτᾷ εἰ πωλεῖ τὰ παλαιά, ὡς ἐμέλησε τοῦ νῦν, ὃ οὐκ ἔστιν ἀπραξάντων πρᾶσιν ποιοῦντας τέλος ὀφείλειν τοῖς λογιστοῖς. λέγει οὖν ὁ δικαιόπολις, ὅτι τὰ λαμβανόμενα πωλῶν ἐκ τῶν ὧν ἐπώλησας. Ἰώγε. αὐτὶ τοῦ ἰῶμαι. τοῦτο ἀεὶ λέγει. Κεῖσ' ἀξέσ' ἰών. γράφει καὶ ἰὼ αὐτὶ τοῦ ἐγὼ. καὶ δύο ἰμαὶ ἐν τῷ ἀξεῖς. εἶπε τὸ ἰώ. Ὅπῃ ἐθέλει θανασ. πάντα φησὶν ὠνήσεσθαι πλὴν ἀθηναίων, ἃ τοῖς βοιωτοῖς οὐκ ἐᾶσιν.
Ἀ Φυασ ἢ Ἱέραμ. ἢ Φάφυσ ἢ Ἱέραμ οἱ εἰσιν αὐτῇ βοιωτίας. Συκοφάντῃ ἐξαπ. διαβαλῇ πάλιν τοὺς ἀθηναίους ὡς πολλοὺς ἔχοντας συκοφάντας.
Λαβοιμι μὼτ' αὖ κέρδος. εἰλικρινῶς τὸν συκοφάντην πεπληρωμένον ἁμαρτίας καὶ κεκωλυσμένον ἀπεκωθωνίσθαι.

ὑρήσω πολὺ κέρδος. τοῦτο ἡ εἰρωνευόμενος λέγει. Ἀ πεκωθάκ. ὡσ πεκωθωκ). ἁμάρτημ. ἀδικίᾳ πεπληρωμένον. Νίκαρχος ὁ μὲν κωμῳδεῖται συκοφάντης. φανῶν ἢ, αὐτὶ τοῦ λατρεύσων. Θείβαθεν ἵπποις ζώς. ἐκ τῆς Βοιωτίας ἵππους ζώους. Ὄρνα πετοῖσιν. αὐτὶ τοῦ ὀρνέοις. ὡς ὦ ἐθῆ ἢ λέγει. διατί ὁρμέοις πολεμεῖν τριῶν. ὥστε ἐλεγχθῆναι ἂν αὐτοῖς. Τῶν πεζεστῶν χαίειν. οἱονεὶ οὐκ ἐσὶν χαίειν. ἀλλὰ τῷ πεζεύοντων ὡς εἰ πόλισ. εἰς τὸ αὐτὸ ἰσάζει ὡς φησὶ φράσω δὲ καὶ τοὺς πεζεστάς. Θρυαλίδας. διὰ τὰ ἐλύχνια. ὡς ἀπὸ ῥητοῦ ὄντος τοῦ γε δεινοῦ. εἰσφέρειν θρυαλίδας εἰς τὰς ἀθλίας.

Α

Ἐνθεὶς ἀὖ ἐς τίφλω. οἱ ἀθλιώταιοι τίφλοι καλοῦσι τοὺς καλοὺς μὴ κινοῦντας τὸ φλῶ. ἔστι δὲ ζωμὸς ἁρπῆς. λέγει δέ, ὅτι ἐκ πολλοῦ δήσας τὰς θύρας ἀλλοῖός ἐστιν ἐμμένων, εἰς πέμπτον εἰς τὰ νεώρια, ὥστε πέμπτον βορέαν πνέοντα. καὶ οὕτω καύσει τὰς ναῦς. νεωρεῖα δὲ λέγεται τὰ ὑπόστεγα ἔχοντα τὰ πλοῖα. ὡς καὶ ἐλκυδῶσιν.

Εἰς τὸ αὐτὸ ἐμβαλὼν ἔδησας τὴν θύραν ἀλλοῖα εἰς τὴν ὀσφῦν. Διὰ δρὸς ῥόας. διὰ στενῆς τοῦ ὑδρορρόου καὶ λαβὴ τοῦ μέρους φλεφανίδος ἔστι τὸ ἄπω τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεσθαι.

Κἀπὶ λάβοις ἂν ἀνάφλυτον ἰφίσι μόνον, δύσις κείρονται.

Σελαγοῦντ' ἀὖ ναῦς ἅλμυρόν τι· ταῦτα δὲ λέγει ἐκ πολλοῦ τὸ μὴ θύειν ὁ δικαιόπολις τὴν συκοφάντην· ταῦτα δὲ ἐπῳδή, τύπτει δὲ ὑθυὸ τὴν μίκραν. Μάρτυρομαι· ὁ νικᾶρ χος τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ δικαιοπόλιδος λέγει.

Φορυγόν· φρύγανον· ἀχοπί· ὄρος· δεσμὸν χόρτου συρφετώδους· ἢ φρύγανα δὴ ἀκαθαρσίαν· ὡς τὸ σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἴπνια λύματ' ἄειρας· διὰ τοῦ ο μικρὸν ἢ ἰαβῶδες πολέμιον ὥρους τε χάος ἐμβάλλεσιν· ἢ τὴν ἰὰ Φρυγάνων σρομνιώ.

Ὧς πᾶς κέραμον· οἱ γὰρ καλῶς δεσμοῦμενοι κέραμοι δυσχερῶς καὶ μόλις κλῶνται.

Ἔνδη συνώλωστε· δυσλύτῳ μετάβασις εἰς μονοσρωϊκὸν δυάδα· δι' ἧς ἔχουσι τὸν πρὸ αὐλοῦ.

Τὴν ἐμπολὴν ἐμπολήσας τὴν πραγματείας μέρος. Γυρορράφος· πυρορράπος κέραμος· ὃς πυρὶ ῥηγνυμένος· ὁ δὲ κέραμος πυρορράπος γνόμης, σαθρὸν ἥκει. Γελπήρ δηλῶν· δέον εἰπεῖν ἀλλ', ὁ γὴ ἐπεδείκνυ· διὰ τὸ ὦ τὸ βάρβαρον αὐτὸ τὰ πάντα δικαίζοντα καὶ συκοφαντοῦντα. Φαίνομ' ὑπνωθῶσ' ἐμοὶ τοῦ συκοφαντεῖν, τὸ φαίνομαι νοεῖται. ἐμοὶ τοῦ πρὶν φῶς· δι' ἀγορᾶ τοῦ καὶ λυχνοῦχος ἐπικαιόμενον λέγει μὴ φανόμενον· ἢ λαμπήνης· Πῶς δ' ἂν περιβοιῆ· διὰ τὸ ἱμαίζειν καὶ βοᾶν τὸν συκοφάντην λέγει ὁ χορός· ὅτι πῶς ἂν θαρρεῖ τοιαῦτα ἀπεργάζεσθαι ἄνθρωπος τοιοῦτος μηχανοποιούμενος· ἢ δόσεως μὴ οἱ ἄνθρωποι θαυμάσωσι τοιοῦτον κρατῆρα, ἀναγκαζόντων βαλεῖν φόβου μὴ τὸ σαυτοῦ.

Δι. Ἔπειτα φαίνῃς δῆτα παιδὰ θρυαλλίδας;
Νι. Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
Δι. Νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι. Δι. πῇ πρόπω.
Νι. Ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφλω αἰὴρ βοιώτιος.
Ἆψας ἂν ἐς πέμπτους τὸ νεώριον.
Διὰ δρὸς ῥόας ὁρμᾶν βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
Κἄπειτ' ἐκεῖσε λάβοι τὸ πῦρ νεῶν τὸ τοῦ ῥάπτου.
Σελαγοῖντ' ἂν αἱ ναῦς. Δι. ὦ κάκις ἀπολοῖμι.
Σελαγοῖμ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
Νι. Μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ σῶμα.
Δόσμοι φορυτὸν ἵν' αὐτὸν ξυδήσασ φέρω.
Ὡς πρὸς κέραμον, ἵνα μὴ καταξῇ φορούμενος.
Χο. Ἔρρησον ὦ βέλτιστε τοῦ ξένῳ καλῶς
Τὴν ἐμπορὴν οὕτως ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.
Δι. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτ', ἐπεί τοι καὶ φοβεῖ
Λάλον τι καὶ τὸν ῥοῦν ἄκρας, καὶ ὡς θεοῖσιν ἐχθρόν.
Χο. Τί χρῆσε ταῦτ' αὐτῷ. Δ. μανικόν. τῶ ξένῳ
Δι. πάγχρηστον ἄπλοσ ἔσται.
Κρατῆρ κακῶν πρηστὴρ δικῶν
Φαίνομ' ὑπνωθῶ ὀυς· λυχνοῦχος καὶ κύλιξ.
Τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
Χο. Πῶς δ' ἂν περιθείητις ἀγὼ
Γείτων τοιούτῳ χὠ μῶμος κατ' οἰκίαν.

Τοσοῦνδε γ' εἰ φοβοῦντι.
Δι. Ἰὼ ῥόδον δῆτ' ὦ γλυκύ, ὡς
Τ' ὄκ ἂν κατασείη πρὸς εἰ
Περ ἐκ πολλῶν
Κατωκάρα κρέμαιτο γε.
Χο. Ἡδὺ καλῶς ἔχεισοι.
Βοι. Μέλλω γέ τοι θρίδδειν. ζ
Χο. Ἀλλ' ὦ ξένων βέλτιστε σύν
Θέλοις, νὴ Τῆρν λαβὼν,
Γρόβαιό' ὀρυβάλῃ φέρ'
Πρὸς πόντια συκοφάντ'.
Δι. Μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολλύμενον.
Αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ βοιώτιε.
Βοι. Ὑπόκυπτε τὸν τύλαν ὦ ἰσμήνιχε.
Χ' ὥσω: κατοίσεις αὐτὸν ὐλαβοῦ μύδος.
Γ' αὐτῶς μὴν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές. ἀλλ' ὅμως.
Καὶ τοῦτο κορδεύμενος ἄγων τὸ φορτίον.
Εὐδαιμονήσεις συκοφάντων γ' οὕνεκα.
Ἀπ. Δικαιόπολι. Δι. τίς ὅστις; τί με βοᾷς; Ἀπ. ὅτι
Ἐκέλευσε λαμάχοισι ταύτης τῆς ὁδαχμῆς,
Εἰς τοὺς χοᾶσ αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιλλῶν.

αὐτῷ. Ἀλλ. ὦ σὺ κακο
Φαύλ' ἐλέγχ' ὡσ αὐθαιρ-
ρόιητις διὰ τὸ κἀκ αὐτὸν κρε-
ζοντα, μέγαν ἦχον ποιεῖν.
Κατακάρα. κῆ κορυφλίω. ἀ-
πὸ τῶν ὀρῶν ἀπήκοι νὴ φυλλίδα
ποσί.
Ἡδὺ καλῶσ ἔχεισοι. ἡδὺ κα-
λῶς ἐδεσμεύσατο δολῶν
ἐπετηδειοποιήσ' ἐφθημι-
μερῶν τῇ πρωΐᾳ.
Μέλλω γέ τοι θρίδδειν. θρίδ-
δειν θρίζ ν. ἵνα τὰ βαύζν. ἀ-
πὸ μετοφορᾶσ ἀπὸ θρι-
ζόμενων. ὅτι τὰ δραγήματα,
τιθέασιν ἢ ὅτι πολλοὶ ἐθέ-
λουσιν διὰ τὸν πόλεμον τι-
μᾶσθ' ἀφασιγὸν δικαιόπολ'
ἐρημιζόμεν, μέλλοντα λαβεῖν
τὰ τοῦ βοιωτοῦ φορτία.
Ἀ λ' ὦ ξένων βέλτιστε. δι' ὅλης
ἀγωνίσω τὴν ὁδὸν τὸν χρῄζοντα
βικῆ καὶ αὖτη, ἐκ ζώων μὴ
δυμέ τ' ἄκρα τὰ λίκνα τῶν ἀ
πεταίπουλα τὰ λικτικοῦ.
πρὸ πάντα δὴ συκοφάν-
των αὐτὸ τοῦτο εἰπ' σωρόν.
Μόλισ' ἐνέδησα. ὁ δικαιόπο-
λισ λέγει τὸν σὺν τὸν συκοφάντην.
δι' ὅλης ἐκ θέσισ εἰς ἰωμβ' δύο. Τὰ δὲ τύλα. τὸν τύλ' τὸν ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν γεγενημένον. Ἀλλ.
τὸν ἀπὸ τοῦ ἀχθοφορεῖν ἐν τῷ χαλκῷ· ἡνομωμένῳ τραχήλῳ σκληρότητα ἐκ μεταφορᾶσ τῶ ἀ
χθοφόρου ζώου μ. ὁμοίωσ ἔπειν αὐτοῖσ μὴ οἷόν τε ἦν ὁ θεὸσ μὴ ἀλεῖν. Χ' ὅπως κατοίσεις αὐτόν.
ἐπεὶ οἱ βαστάζοντεσ κρᾶμους, δύλαβῶσ πάνυ καὶ προσεχόντωσ βαστάζουσι. Δικαιόπολι. ἐρχό
λαμάχου ἄπελθ λέπων τῷ δημοσίῳ πόλει, ὅτι ἐπεμελήσω μαχόσων βισίβραχμαῖσ ἐπὶ πέ
μιᾷ. ὅπωσ ἐς τὴν ἑορτὴν τῷ χοῶν ᾖσ μοι, ᾧ μὴ μιᾶσ βραχμῆσ κίχλασ. τῷ δὲ Γ, ἐγχέλυ.
Εἰσ τοὺ χόασ. ἐσ τὴν ἑορτὴν τῷ χοῶν. ἐπετελεῖτο δέ, πυανεψιῶνοσ ὀγδόῃ. οἱ δὲ αὐθεσηριῶνοσ
δεκάτῃ. φησὶ δὲ Ἀπολλόδωροσ αὐθεσήρια καλεῖσθαι κοινῶσ τὴν ὅλην ἑορτὴν συνουσῳ ἀχομέ
νων. κατὰ μέρη δὲ τοιοῦτόν· χόασ. χύτραν. καὶ αὖθις. ὅτι ὁρίσης μετὰ τὸν φόνον εἰσ ἀθλίας ἀ
φιλοῦ μόνου, ἵν' δὲ ἑορτὴ σύνουσον λιμαίους, ὡς μὴ χρῄζοιτο σφίσιν ὁμόσπονδοσ ἀπεκτονὼς τὴν μη
τέρα, ἐμηχανήσατο. τοιοῦτόν τι καὶ ὧν χοᾶ οἶνου τῷ θεῷ μόνων ἐναίσω πεφασκώσ, ἐξ αὐ
τοῦ τοῦτο ἐκέλευσε μηδένα νομίσαι τοὺσ ἀλλήλοισ, ὡσ μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρ' τοὺσ

Τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευκεν ὠνεῖσθ' ἐγχέλυν

Δι. Ὁπόσος ὅστις λάμαχος πλὴν ἐγχέλυν.

Ἀπ. Ὀθνεῖος ὁ τελαύρινος· ὃς πλὴν τῆς γαστέρος,

Γάλλῳ κραδαίνων ζῇς καπηλικοὺς λόφους.

Δι. Οὐκ ἀνὰ μὲν δὴ εἰδυίᾳ γέμοι πλὴν ἀσπίδος.

Ἀλλ' ἐπὶ τοιεῖχε τοὺς λόφους κραδαινέτω. Aristoph

Ἡμῖν δ' ἀπολιμένη, τοὺς ἀληθεῖς καλῶ.

Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον, Aristoph

Εἴσειμ' ὑπεκπερύσω κιχαῦ καὶ κοψίχω.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ΙΖ'.

Χο. Εἶδες ὦ, εἶδες ὦ. Hom

Πᾶσι πόλιν τὸν Φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον.

Σπεῖσαί μοι μόνον, ἐμπορικὰ χρήματα τάδε μὴ λαβεῖν.

Ὧμὲ τὰ μοὶ ἐν οἰκίᾳ.

ὀρέστης. μὴ τείλειν θ' ἅλιος
ολιαθ' αὐτὸν τῶνων μόνθ.
καὶ ἀπεκείνου ἀθλιωτίοις, ἐ
ορτὴν ὁμοίωθοι χρέσ. τοῦ τὸ
δ' ἡμῖν καὶ σ' ὁροῖς πρόσθεμ
ἔφη τοι. τὸ δ' χρᾶσ ὅτι ἐπὶ
μέτρων τίθε τοι πρὸς ἀσσῶ
τοι. ὡσ τὸ ἓξ χᾶσ χωρήσε
τοι. καὶ αὖθις τῶν ὑστέρ τῶν
ἤκουσαν οἱ νοῦ τρεῖς χρᾶσ ἡ
μῖν ἁρπτοσιν. κἀρεβίνθου
χοίνικα. μέτρον δ' ἔστιν ἀτ
τικὸν χωροῦν κοτύλας ὀκ
τὼ. ἢ ἄλλα χοῦ ἀρίστοφά
νης. ὡσ δεῖπνον τε χύβα δ'
ζε τῶν ἡμίσεων λαβὼν. οἰκαῖ
ἱ καλοῶ ἴσθ. ὡσ δεῖπνον σε
φάνους καὶ μύρακι τρα
ήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοι
αῦτα τιθέασιν. οἱ δ' ἱκα
λοῦ μῶνοι φέρον ἐφήματα
καὶ κιτρικὰ χᾶ. ὅμηρ θ. τε
εἰφθίμους φησί. μήτηρ
δέ νημίσεται ἐπιδόμεν φέ ἑαδῆ
τε. ὀφατέοι ἐδίσεδον δι ὁ τρε
φέες βασιλῆες. χρᾶσ δ' ὡς
τιμᾶς, ἐν χύσεισ, ἐκ ἀτσμα
ὧν νεμροῖς ἢ σπονδάσ. ἐκ πί
πτ ἠχεν ὁμὸσ δεῖν χρᾶσ χοῖσ τιθνεῶσιν ἐπάρξ μ ἀνάπαν ἔτος. ⊙ ἑορτὴν χρᾶς ἄρξ μ. λέγοντα καὶ θυ
σίαι νεκρῶν. σοφοκλῆσ. πρῶτον μὲν ἱφᾶσ δ' ἀφ' ῥύτου χρᾶς Κρίωνος ἐνέγκοι δ' ἐσίσον χειρὸν δ' Soph
ὠν. Ὅταν ἡ χθὲ ματοῦ ταῖν ἡρατον λαβῆσ. Κρατῆρες εἰσιρανδρ ⊙ δ' ὑχειρος τ' ἴχη.

Ὁ πρῶ ⊙ οὗτος. θρασύρρ ἦν λαμαχρ ὡσανεὶ ἀσημον ὁμτα. ταλαύρινον ⊙ ὑπομονητὴν ⊙ ἡ πτερι
νεὸς σ' τῇ μαχῃ. Κατασκίοισι λόφοισ. δίκαμμοις σκιαντινὶ πεῖσαι. αὐτὶ τοῦ ὦ μὴ κφσ με
γάλους. Οὐκ ἂν μὰ δι' οὐδὲν δίλω. ὦ ὁ ἄριον μόνον λέγεται τὸ τέμαχοσ. ὦ δὲ πρῶ ἄλλον, τὸ
μ ⊙. οἷον τυροῦ. Ἀλλ' ὦ πα ρίχα. τα εἴχε ἐδίων ὁ σκιζέδω. γοῦ τοιαῦ ἐν τοῖς πολέμοις ἤθει
οι. δεῖν δὲ ἐπεὶ ἐν ὦ πα ρίχαν ἴσ τω. ἐφ ἐν ὦ τα εἴχε τοὺσ λόφουσ κραδαίνε τω δι' απαίζων αὐ
τόν. Ἂν δὲ πολιγήνη. ἐὰν δὲ θορυβῇ ἢ ὀζέως βοᾷ. πρὸ τὸ λιγὰ, καλέσω κατ' αὐτῶ τοισ ἄστρα
νόμους. λέγ δὲ τοὺσ ἱμαντασ οὐσ ἀστρανόμουσ ἤδη κατέσησεν αὖω. Εἴσειμ' ὑπεκπερύσω
αὐτὶ τοῦ μετὰ πρ φρων ⊙ ἰμαχῶν ⊙ κοψίχω. ὁ ἦ τρόπος, ποιητικός. μι μεῖται δὲ τὸ μέλ ⊙.
Εἴδεσ ὦ. φ' ὁ ὁρωτις, ὑποχωρησάντων τῶ ὑπολειπῶ. καὶ ἔστι συζυγία κατὰ πρίλοπον ἀνομοιομε
ρὴσ

Ἀχαρνῆς.

Χρήσιμα τοίνυν ταῦτ' ἂν πρέποι λαβεῖν παρὰ σοῦ;

Ἀνύσματα πάντ' ἀγαθὰ τῷ δεομένῳ ζητεῖται.

Οὐδέποτ' ἔγωγε πόλεμον οἰκεῖον ὑποδέξομαι

Οὐδὲ παρέμοιγε τὸν ἀρμόδιον ἄσεται.

Συγκατακλινεὶς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ

Ὅσ τισ ἐπὶ πέντ' ἀγορὰ ἔχοντασ ἐπίκωμάσασ,

Εἰργάσατ' πάντα κακὰ κἀνέτραπε κἀξέχει.

Κἀμάχετο καὶ προσέτι πλὰξ προκαλοῦμενοσ,

Ῥῆνε κατάκωφον λαβὲ τοῦδε φιλοτησίαν.

Τὰσ χάρακασ ἢ πεπολύ μᾶλλον ἐντῷ πυρὶ

Ἐξέχεθ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκτῶν ἀμπέλων.

Τἄρδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα· μὴ μεγαλαγορεῖ.

Τοῦ δίκαιον ἐξέβαλεδεῖγμα, τὸ πέρα πρὸ τοῦ θυρῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Δι. Ὦ κύριοι τῇ καλῇ καὶ χάρισι ταῖσ φίλαισ

Ξυὼ προφέρομαι γνώμ. Φαντασίαν παρέχουσα ὡσ ῥήματοσ ὅτι τὰσ σι
κὰσ πρὸσ ὁδοὺσ οὐκ ἔχει κατ
αὐτοῦσ ἰσχυρὰ, ἀλλ' ἀβδέλοισι παρ
αβατικὴ πρὸσ τὸ θεα
τρον. εἰ μὴ προηγητικά. ἢ
αὐτοῖσ πρὸσ ὁδοῖσιν ἐπὶ πά
κῶλα πεισωνικὰ ἐκ μονο
μέτρα τετραμέτρου δὺσ
κακτρικῶν μέτρων. δ' ἐμπο
λαῖον δὲ πρὸσ πραγματεί
αν ὡσ τὴν δεία ἀγοραζόμ.
Ὧμὲ τὰ μοὶ ἐν οἰκίᾳ. ⊙ ὀρνέων
τὰ μὲν χρήσιμα ἢ αὐθηρά,
ἃ κατὰ γοῦ οἰκαζ ἐφόμεθ.
τὰ δ' ἡμιαύθηρα, ἐδίομεν.
Ἀλλ. αὐτὶ τοῦ ὀρνέων
τὰ μὲν, ἐὰσ σεν ἐμέεσθαι σ'
τῇ οἰκίᾳ. τοῖν ἐμέτοιν. ἔπει
ξε δ' ἐπὶ πῶμ πρὸ πρὸσ δοκί
αν τὰ χλιαρά.
Οὐδέποτε τῶ πόλεμον. ἐσωμα
το ποίησε τὸν πόλεμον δι' ὃ ἐφη. οὐ χ ὑπομένομεν ἀνόμ. ὡσ ἐνεῖ ἀπωνεῖ ἀνῶν τινα. εἰ δ' ἀκολουθητικὰ πε
ρίοδοι, ἐισίδειμ' ἀκωλοι. ὧν ἐνέα πεισωνικῶν τετραμέτρων. δ σ ⊙ τετραμέτρου ζοχαϊκοῦ κατα
λληκτικῶ. Τὸν ἁρμόδιον ἄσε). σ ⊙ τοῖσ τ πάντων σωσόδισι, ἦδον τι μέλ ἁρμοδίου πάλαι μῶν. οὐ
ἦ ἀρχὴ, εἶτα τε ἁρμόδιε, ὅτιπερ τεθνηκασ. ἦδον ἢ αὐτὸ εἰσ ἁρμόδιον δ ἀρίστου γένεται. ὡσ πάνθ' ἡ
κότασ τῶ τ πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἐπείσθησαν δ' αὐτοῖσ τιμωρίασ χάριν ἀλλ' οὐχ ὑπὸ σ'
χᾶσ. ὡσ ἀρίστου τέλησ πολιτικῶν ε. διὰ τὸ προπλαθίσασι μῶν τῶ ἁρμοδίου ἀδελφὸν, ἐπηρεάσασι δ'
ἁρμόδιον. ὁ δ' ἁρμόδι ⊙ διὰ τὸν ἀδελφὸν. ὁ δ' ἄριστογείτων διὰ τὸν ἁρμόδιον. ὧν ἡ ἑτέρα μέλη.
τὸ μὲν ἀδ' μὴ τὸν λεγόμενον. τὸ ἦ λαμπρὸσ. ὁ ἦ λόγοσ. ἀδέποτε πρὸ ἐμοὶ ἐσιαθησ ⊙. ὁ πόλεμ ⊙. πρε
σβύου ⊙ ἦ μέθυσοσ ⊙ ὑβριστὴσ δηλονότι ὁ πόλεμοσ. Ἐπὶ πόν τα ἀθ' ἕ χοντασ. ἐφ' ἡμᾶσ γοῦ χωρ
ήσασ, ὧ ἵλαμπρ σασ αὐτὶ τοῦ μετὰ φορᾶσ εἰ σεσώσ. Προσέτι πλάδ. σ ⊙ τῶν πολλὰ ἐμοῦ προ
καλοῦμένου αὐτὸν ⊙ λέγοντος. ὧμε ⊙ ἀνάκφσιν σχσ. ἡ δι' ὧν ἐχ ⊙. αἰ ⊙ μᾶλλ' τὸ πρῶτον πα
σιωπᾷ ἐμὲ ἡ φαίνεται ἃ πὰσ χώρασ ἡ τὸν οἶνον ἐκτῶν ἀμπέλων. Φιλοτησίαν ἢ ἐλέγομεν τὸν θυμὸν
τὸν δ' ὁμῶσ τὸν τοῖσ συμποσίοισ. Χάρακασ. γοῦ πεπηγότασ καλῶμεν ἐν τοῖσ ἀμπέλοισ. ἐκκαίειν.
ἤτοι τὰσ ἀμπέλασ ἀπὸ μέρουσ. Ἐξέχεθ' ὑμῶν βίᾳ. ὡσ ὦ πολέμ. ἐδεῖ ἡ εἰμ τ πάντων ἐπεὶν ἦ ἐκ
τ ἀμπέλων. Τἀδὲ πὸ τὸ δεῖπνον. πρ ⊙ τὰ ἀπόντα πρὸ τὸν δικαιοπολιδ. τὰ μὲν γὰρ δὰ μέ
σον, πρὶ τὸν πολέμου ἐρητικὸν ὁ λόγοσ. δίκαιο πολὺσ ἐστιν δάλ. πρὶ τὸν δεῖπνον. Δεῖγμα. τὸ πρ ⊙ πε
ρὰ. οἷον τῆσ πρὸ αὐ ⊙ σ' σὸν ζυφῆσ σημεῖον πρόσφατον τῶ θυρῶν αὐτοῦ τὰ ⊙ ὀρνίθων πρ ⊙ φρᾶ.
Ὧλιμ πρὸ δ. αὐτὶ τοῦ ὦ ἐρῶ. καὶ λῶσ ἡ ἐρῶ ἡ πρ ⊙ τῆσ ἀφροδίτ ⊙ τῆσ χάρισι φίλη. ὅτι οἱ γάμοι καὶ αἱ
ἑορτὰισ κεκρῶ ⊙ ἐρῶ ἡ σ ἄπαντα. καὶ ὅτι ἡδύ σκη ὧν χαρήσ ⊙ μ.

Harmodius

Harmodius flogito cum mi occider

Aristotel

βοιωμαῖ

φιλοτησία

χάρακασ

Ὡς μᾶλλον ἔχουσα σώματος ἐπιθυμίαν ἢ κάλλος αὐτῇ προστιθῆσι καὶ ἔρωτας αὐτῆς ἐγκαλλωπίζεται. Ἐλαύνω ἐς μεσημβρινόν τοῦ ἐρίφου.

Ὡς πᾶς ὁ τεττιγαμοιβός. ζῆλος ὀφλήσω σοφῶν ἀοιδάς, ἐγκαταλέγων ἐρωτικῶν ῥαιδίαις, τὴν ἐς μεσημβρινὸν ῥόδιον ὁδὸν ὡς ὀμνύω ναῦς ὑπερβαίνουσ᾽ ἐλαύνειν μεσημβρινὸν ἔρωτα. αὐθέμων. αὐτὶ τοῦ ῥοδίων.

Ἢ πάμπαν γέροντιον. εἰ καὶ γέροντά με δοκεῖς ὁρᾶν, ὅμως λαβοῦσα ἰσχύσω συγγενέσθαι σοι τρὶς ἢ πολλάκις. παίζει δὲ ἐξῆς.

Ἀμπελίδος ὄρχον. αὐτὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν σχῆμα συνουσίας, τοῦτο ἔφησε γεωργός. πρὸς δὲ τὸν ὄρχατον φυλάσσει μοχθοῦμα συκῶν. οὕτως δὲ καλοῦντες καὶ νέους συκᾶς. μοχθίζει δέ, τὰ μέλη κλάσιμα. καὶ ἡ ἀμπελὴ καὶ νέα λύπης μόχθος. ὅμηρος. μόχθοισι λυγροῖσιν. ὄρχον δὲ οἱονεὶ ὄρχατον. κωμικῶς ὡς φιλοπόρνους ἀλλαπροῦς, ὡς ὠνησυνουσίας ἐμφαντικῶς καὶ γεωργίαν τὴν μακρὰν ὄρχος δὲ καὶ ὄρχατος σίχος ἀμπέλων ἢ ἑτέρων φυτῶν. πρὸς τὸ ἐρχόδι δ᾽ αὐτῷ τὰς ταξὶς τῶν φυτῶν.

Ἡμιρίδος ἰλαδόν. ἡμιρὶς ἡ ἁμαξελος ὡς φησιν ὅμηρος. ἡμιρὶς ἡ ἑωθινὴ ἐγρήγορσις ἢ δι᾽ ἀγορᾶς ἡμιρώσεως τὸ ἀνώνυμον φῦλον. Ἀσκὸν κτησιφῶντος. ὡς παχὺς ὁ προσώπου κωμῳδεῖται. ἐπίθετον δὲ ἀσκὸς πεφυσημένου. ἐπὶ τῶν χαῦνα ἑορτὴν ἐφοῦ γοῦν πίνοντας πρὸς ἀγῶνα ἐστέναι, γὸν πρώην πίοντα ὡς νικήσοντα λαμβάνειν ἀσκόν. ἐπῖνον δὲ, μέλλοντι οἷον χρᾶ. Τοῦ λιμύρκου οὐκ ἀκούετε καλοῦντος εἰς τὴν ἡμῶν χορὸν ἑορτὴν πάντας. ἐκάλουν δὲ οἱ λιμύρκιες, σάλπιγγας βαστάζοντες καὶ ἐσήμαινον. Ἀναβρασθῆτε. ἀνασείσατε τὰ ὅπλα κραιπάλα. καὶ ὁ πεσὼν ἐξέλκετο. Ζηλῶσε φιλοβουλίας. θαυμάζω τὴν εὐβουλίαν σου καὶ εὐπολιτείαν δὲ καὶ πεῖσαι ἐμβικὰ δύο μέζα κατὰ λῆκυθικὰ δύο. ἐνεὶς θέσεις

Ὦ σκαλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἀρελάμβανον.
Πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σὲ τὴς ἔρως ξυναγάγοι λαβών.
Ὡς ὥρ᾽ ὀγκεγραμμένος ἐχων στέφανον ἀνθέμων.
Ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νεανίσκαισι συ
Ἀλλάσσειν λαβών ξιάδυκῶν ἐπὶ προσβαλεῖν.
Πρῶτα μὲν ἂν, ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσας μακρὸν.
Εἶτα παρὰ τὸν δενέα μοχθίας συκίδων.
Καὶ τὸ τρίτον, ἡμερίσας ὄρχον ὀγέρωνος
Καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαίδας ὠκύκλω
Ὡς τἄλλ᾽ ἐλίφεθ᾽ ἁσὰ πανοῦ κἀμὲ τἄσυγμιλίαις
Κή. Ἀκάετε λεών. καὶ τὰ πέζια τὰς χοὰς
Γίνεθ᾽ ὑπὸ φλοιάλπιγγος. ὁσδαῖν ἐκπίῃ
Ῥωτισος, ἀσκὸν κτησιφῶντος λήψεται
Δι. Ὦ πανάθλιος. ὦ ἰωὴ κακές. οὐκ ἠκούσατε;
Τί δρᾶτε τὸν κήρυκος ἀκούετε;
Ἀναβράττετ᾽ ἐξοπᾶτε. ξέστε τοῦ φέλκετε.
Τὰ λαγῶα. ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
Φέρετ᾽ ὀβελίσκους, ἵνα ἀναπείρω τὰς κίλλας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Ι.

Χο. Ζηλῶσε φιλοβουλίας. Μᾶλλον δὲ φιλοψηφίας.
Ἀνθρωπε παρρησίας. Δι. πόθεν ἐπεισέβην τὰς κίλλας
Ὁπλομαχίας ἴδιον. Χο. οἵ μαίσεθ᾽ ἡμῶν οὐ λέγειν

Hom

Δι. Τὸ θυρίον σκάλλε.
Χο. Ἥκουσας. ὡς μαγειρικῶς.
Κομψῶς τε καὶ δεινὸν πονηρεύεσθαι
Αὐτῷ μεθ᾽ ἁκονεῖται
Γε. Οἴμοι τάλας. Δι. ὦ πρᾶκλεις τί σὺ τοσοῦτος
Γε. Ἀνὴρ κακοδαίμων. Δι. κἄστεα᾽ νῦν ζέφυρος.
Γε. Ὦ φίλτατε. σπονδαὶ γάρ εἰσί σοι μόνῳ.
Μέζονα εἰρήνης τίμοι καὶ πέντ᾽ ἐτῶν.
Δι. Τί ἔπαθες. Γε. ἐπὼ ξίβειν ἀπολέσας τὼ βόε.
Δι. Ῥόθεν; Γε. ἀπὸ φυλῆς ἔλαβον οἰβοιώτοις
Δι. Ὦ ξισκακοδαίμων. εἶτα λευκὸν ἀμπίσχει;
Γε. Καὶ ταῦτά μοὐστὶν ἡδύ γ᾽ ὡς περμὶ ἐπιφέτλω
Ἐμπᾶσι βολίτοισι. Δι. εἶτα νυὶ τοι δέει.
Γε. Ἀπόλωλα τὼ φθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
Ἀλλ᾽ εἰ τι κἠλιείδρακέ του φυλασίου,
Ὑπαλείψομ᾽ εἰρήνημετὼ φθαλμὼ ταχύ
Δι. Ἀλλ᾽ ὦ πόνηρ᾽ οὐδημοσιούων τυγχάνω.
Γε. Ἰθ᾽ ἀντίβολῶ σ᾽ ἵνπως κομίσωμαι τὼ βόε.
Δι. Οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς πεπάλου.
Γε. Σύ δ᾽ ἀλλά μοι σαλαγμὸν εἰρήνης ἔμα.

Hesio

πῶλα δ᾽. καὶ ἐν εἰσθέσει ἰῶλον ἐν ὅμοιον τῷ πρώτῳ πέντε ἐν παρεκθέσει ἰαμβικά. ἐφθημιμερῆ. ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πίνοντα σίχοι ὅμοιοι τοῖς δύο, ἐξ ἐν εἰσθέσει ἰῶλον ὅμοιον τῷ πρώτῳ. ἐπὶ δὲ σίχοι ὅμοιος ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. Οἴμοι τάλας. ἔρχεται ἀνὴρ ἀθηναῖος, θεωρῶν. ἀπολέσας αὐτοῦ τοὺς βόας. καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τῶν βοιωτῶν, δήμωμος τοῦ δημοσθένους λαβεῖν τοὺς εἰρήνης πρὸς πέντε ἔτη.

Κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου. αὐτὶ τοῦ σὺ σεαυτῷ ἔχε τὴν κακοδαιμονίαν. μὴ ἐπιμίγνυσο ἡμῖν ἰδιακοδαιμόνων.

Σπονδαὶ δ᾽ εἰσὶ μοι μόνῳ. ἐπεὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ἔσπεισε μόνος εἰρήνην πρὸς λακεδαιμονίους.

Κἀνπίνητε. αὐτὶ τοῦ εἰς πίνετε. τὸ δὲ μέτρησον, οἷον δάμασον. καὶ ἡσίοδος. δὴ μὲν μετρεῖσθαι πρώτιστα γείτονος ἐγγύς. καὶ θεόκριτος. φύλαξ ὁ βουκόλος ἐστὶν ἐν ὄρεσι τῶν βοτῶν. ἐπὶ τῶν ἐγρηγορότων καὶ ἐπιμελουμένων. Ἀπὸ φυλῆς. ὄνομα δήμου. καὶ μέναν δρος δυσκόλως νομίζεται εἶναι τὸν τόπον φυλικόν. Λευκὸν ἀμπίσχει. αὐτὶ τοῦ λευκὴν μορφὴν. οἱ δὲ Φυλάσιοι λευκὰ ἐφόρουν. καὶ παῦται μῦθοί. καὶ οὗτοι φησὶν ἦσαν, οἵπερ μετὰ ἔρεφον καὶ ἐποίουν φυγὰς βοός. Βολίτοισι. βολίτης οἱ ἀπὸ ἰλιοὶ οὕτως ἔλεγον χωρὶς τοῦ β. ὁ πρὸ ἡμῶν βόλβιτον. λέγει δὲ αὐτὶ τοῦ ἐνταῦθα τρυφῆν. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. βολίτοις δέ, ὅτι περὶ βοῶν ὁ λόγος αὐτῷ

Ἄλλως.

Δίον ἐπεὶ σεσῶσιν ἀγαθοῖς, βολίτοις ἐπὶ πανύποιναν παίζων. ἢ ἐπειδὴ διὰ τῆς κόπρου τὰ σπέρματα θάλλει. ποιοῦσιν οἱ γεωργοὶ ἐν καρπὸν πλείστην ποιεῖν ἐξ οὗ τρέφονται τοὔνομα ἔρηκε.

Ἀπόλωλα τὼ φθαλμώ. ἀπώλεσα τοὺς ὀφθαλμούς μου, ἰλεὼν καὶ ὀδυρόμενος τοὺς βόας. Οὐδημοσίων τυγχάνω. δημόσια χειροτονοῦμαι ἰατροὶ καὶ δημόσιοι. πρῶτα ἐθεράπευον. φησὶν οὖν καὶ οὗτος ὅτι οὐ τῶν δημοσίων ἰατρῶν τυγχάνω. οἷον οὐ κοινῇ ἑαυτὸν ἐσπεισάμενον. τουτέστι σὺν τῇ πόλει. ἰδίᾳ δὲ ἐμαυτῷ μόνῳ. Ὑπαλείψομ. αὐτὶ τοῦ ἐγχρίσειν τοὺς ὀφθαλμούς μου τὰ χέως. Ἰθ᾽ αὖ πρὸ λῶ. ἵκετεύω. δύσμοι τῆς εἰρήνης ὅπως ἀπολάβω τοὺς βόας.

Εἰσ τὸν καλαμίσκον ἐνσκάλαξον τουτονὶ
Δι. Οὐδ' ἂν γρίβιλικιγξ. ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέτω.
Γε. Οἴμοι κακοδαίμων τῆν πωγωνᾶν βοϊδίοιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Ι'.

Χο. Ἀνὴρ ἀνύδρη κέστι ταῖς
Σπονδαῖσιν ἡδὺ κοὐκ ἔοι
Κεν οὐδενὶ με τασδώσειν.
Δι. Καὶ τύχι σὺ τῆσ χορδῆσ τὸ μέλι.
Τὰσ σπονδίας σάθευε.
Χο. Ἠκουσασ ὁρθασμάτων;
Δι. Ὀπᾶτε τὰ γχέλεια.
Χο. Ἀποκτενεῖσ λιμῶμε καί
Τὸσ χείονασ κνίσηι τε καὶ
<Φωνῆ φιαῦτε λάσκωων>
Δι. Ὀπᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶσ ξαμθάζετε.
Γα. Δικαιόπολι. Δι. τίσ οὑτοσὶ τίσ οὑτοσί.
Πα. Ἐσπεμψε τίσ σοι νυμφίοσ ταυτὶ κρέα.
Ἐκ τῶν γάμων. Δι. καλῶσ ποιῶν ὅστισ ποτ' ἦν.
Γα. Ἐκέλευεδ' ἐγχάισειν κρεῶν χάειρ' ἅμ' αὐτῶν
Ἵνα μὴ σπαστύοιτ'. ἀλλὰ βινοίη μύων.
Ἔσ γοὖν λάβασγον κύαθον εἰρήνησ ἔμα.
Δι. Ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα. καὶ μή μοι δύσθυμοσ
Ὦσ οὐκ ἂν ἐγχάισαι χιλίων δραχμῶν.
Ἀλλ' αὐτηί, τίσ ἔστιν. Γα. νυμφεύσια.

Φέρε δὴ τί σὺ λέγεισ. παραθεὶσ τὸ οὖσ, ἡσυστὸν ἐρίκεσ ὁπόλισ τῆσ νυμφευτρίασ
Ὡσ τελοῖον. κράζων καὶ ἀστὶ δυόμβυοσ ὁ δικαιόπολισ ἐφοῖσ ἥκουσε παρὰ τῆσ νυμφευτρίασ λέγει τὸ, ὡσ τελοῖσι θεοῖσ τὸ δεῖπνον τῆσ νύμφησ. τὸ δὲ δεῖπνα αὖ τῆσ ἰῶ, μικρὸν τῆσ εἰρήνησ λαβεῖν ὅσσον ἀλείφοιτο παῖσι τὸ ἀεὶ δίδιον τοῦ ἀνδρὸσ κατὰ τὰσ νύκτασ καὶ μὴ ἐσ πόλεμον ἐξέρχοιτο.
Ὅπωσ ἂν οἰκουρῇ τὸ στέγοσ. ἀντὶ τοῦ εἰσπέμψαι τὴν οἰκίαν, ἔστω τὸ πιόσ. Ὑπαγῶ δὲ δῶρα. προφέρει τὸ ἀληθὲσ ἐρῶντοσ φίλου, ἐξ οὗ ἀλείφοντα οἱ δειπνοῦντεσ, τὴν τοῦ μύρου λήκυθον. καὶ ἐρώτησιν δὲ τοῦτο ἀναγνωστέον. τὸ δὲ ἔξω, ὡσ συμβουλεύοντοσ καὶ ὑποτιθεμένου ταῦτα αὐτῇ δεῖ χρῆσθαι.
Καταλείψοσι τουτωΐ. τῇ ἀλείμματι λέγει ἤτοι τῇ εἰρήνῃ. τὸ ἢ ἅπαξ λέγεσθαι, αὐτὶ τοῦ καταπαύσιν. Οἰνήρυσιν. τὸ οἰνάκοτύλη ἢ ἀρύσσω. Τὰσ ὀφρῦσ αὐτεπαγκώνασ ἐσκυθρωπακόσ. Ἰὼ πόνοιτε. ἐρχεταί τισ εἰσ πόλεμον καλῶν τὸν λαμαχον. Ἀμφιχαλκοφάλαρα. αὐτὶ τοῦ πολύχαλκα. βραχυτέρων ἢ λέγεται διὰ τὸ μεγαλορρήμονα τὸν λαμάχον. Λόχισ. οἱ μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὁκτὼ σύστημα. οἱ δὲ τὸ ἀπ' ἐπιλειπόντων ἀνδρῶν πολλῶν. ὁ καὶ τὰ λειόν φασι σύμμετρον. ὁ λοχαγὸσ προστάτησ καὶ ἡγεμών, ὁ αὐτόσ ἐστι πρῶτοσ ὁ ἄριστοσ τοῦ λόχου. παρὰ δὲ λακεδαιμονίοισ ὑπῆρχον τέτταρεσ λόχοι οἷσ ἐπέκρινε ὁ βασιλεὺσ ὡσ ἀλλαχοῦ ἄρτι σοφῶσ γνώσεσθαι καὶ παρῆμιν εἰσὶ λόχοι τέτταρεσ μαχίμων ἀνδρῶν σύνδυο ἐξωπλισμένων. ὁ δὲ κατὰ λοχαγοὺσ τὸ εἰσ λόχουσ κατεμέρισε τὸ πλῆθοσ τοῦ στρατοῦ. λόφουσ δὲ περικεφαλαίασ. λόφοσ γὰρ ἡ τῆσ περικεφαλαίασ ἄκρον. ὁ ἵππου ἀνάστημα. Τὰσ εἰσ βολάσ. τὰσ εἰσόδουσ φησὶ πολεμίων στρατῶν. νικῶμεν ἤ, ὡσ χρόνοσ ἔστησ. Ὑπὸ τοῦ χαλκοῦ γὰρ θερόμενοσ τὸ ἁλισθεύοντασ ἐν τοῦ καπνὸν ἐξιέντασ φησὶ χύτρασ πεντεκαιεικοσι. ὅθεν ἅτε πληθύνειν τὸ ἑορτήν. ὁ θυμὸσ τὸ χυσὸν ἑρμῆν χθονίων. τὸ ἡ χύτρασ δέκα γλίσχουσ. γοῦν ἡ τοῦ ἥσει γοὺσ περισωθέντασ ἱλασκομένουσ τὸν ἑρμῆν. ὑπερ τὸ ἀπαθανόντων. ἦμαρ δὲ ἡ ἑορτὴ ἀνθεστηριῶνοσ γ΄ ἴσῃ ἐπὶ δέκα ὡσ φιλόχορος. Ἄλλωσ. Ἐνμιᾷ ἡμέρᾳ. ἄγουσι οἵτε χύτροι καὶ οἱ χόες ἐπ' ἀθηναίουσ, τῇ δ' ὑμνύσῃ καὶ ἑρμῆ. οὕτω δ' ὑμνοσ.

Δεῖται παρὰ τῆσ νύμφησ τί σοι λέξαι μόνῳ.
Δι. Φέρε δὴ, τί σὺ λέγεισ ὡσ τελοῖον ὠθεοῖ
Τὸ δεῖπνα τῆσ νύμφησ. ὅλεῖ ταί μου σφόδρα.
Ὅπωσ ἂν οἰκουρῇ τὸ στέγοσ τοῦ νυμφίου.
Φέρε δεῦρο τὰσ σπονδάσ ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ.
Ὁτιὴ γωὐ σὺ τοῦτο λέγεισ τοῦτ' οὐκ ἀξία.
Ὑπεχῶδε δεῦρο τὐξάλφι πῆρον ὠγύναι.
Οἰοὶ τὸσ ποιεῖται τοῦτο, τὴν νύμφη φάσον
Ὅταν στρατιώτασ καταλέγῃσι, τουτωΐ
Νύκτωρ ἀλφέτου τὸ πόσ τοῦ νυμφίου.
Ἀπόφερε τὰσ σπονδάσ. φέρε τἰὼ οἰνήρισιν.
Ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν, ἐσ γοῦν χέασ.
Χο. Καὶ μὴν ὁδὶ τίσ τὰσ ὀφρῦσ αὐτεπαγκώνασ,
Ὡσ πέρτι δεινὸν ἀπελῶν ἐπείγεται.
Λή. Ἰὼ πόνοιτε καὶ μάχαι καὶ λόμαι χοί
Λά. Τίσ ἀμφιχάλκου φάλαρα δῶμα τἀνθρέξ
Λή. Ἰέμαι σ' ἔκ' ἐλθὼν οἷσ ἅπαντεσι τήμερον.
Ταχέωσ λαβόντα τοὺσ λόχουσ καὶ τὼσ λόφασ.
Κἀπειτα τηρεῖν νιφόμενον, τοὺσ εἰσ βολάσ
Ὑπὸ τοὺσ χάοσ γὰρ καὶ χύτρουσ αὐτοῖσι πίσ.

Κατὰ τὰ ἤθοσιν. Οἰνήρισιν. τὸ οἰνάκοτύλη ἢ ἀρύσσω. Τὰσ ὀφρῦσ αὐτεπαγκώνασ ἐσκυθρωπακόσ. Ἰὼ πόνοιτε. ἐρχεταί τισ εἰσ πόλεμον καλῶν τὸν λαμαχον. Ἀμφιχαλκοφάλαρα. αὐτὶ τοῦ πολύχαλκα. βραχυτέρων ἢ λέγεται διὰ τὸ μεγαλορρήμονα τοῦ λαμάχου. Λόχισ. οἱ μὲν τὸ ἐξ ἀνδρῶν ὀκτὼ σύστημα. οἱ δὲ τὸ ἀπ' ἐπιλειπόντων ἀνδρῶν πολλῶν. ὁ καὶ τὰ λειόν φασι σύμμετρον. ὁ λοχαγὸσ προστάτησ καὶ ἡγεμών, ὁ αὐτόσ ἐστι πρῶτοσ ὁ ἄριστοσ τοῦ λόχου. παρὰ δὲ λακεδαιμονίοισ ὑπῆρχον τέτταρεσ λόχοι οἷσ ἐπέκρινε ὁ βασιλεὺσ ὡσ ἀλλαχοῦ ἄρτι σοφῶσ γνώσεσθαι καὶ παρῆμιν εἰσὶ λόχοι τέτταρεσ μαχίμων ἀνδρῶν σύνδυο ἐξωπλισμένων. ὁ δὲ κατὰ λοχαγοὺσ τὸ εἰσ λόχουσ κατεμέρισε τὸ πλῆθοσ τοῦ στρατοῦ. λόφουσ δὲ περικεφαλαίασ. λόφοσ γὰρ ἡ τῆσ περικεφαλαίασ ἄκρον. ὁ ἵππου ἀνάστημα. Τὰσ εἰσ βολάσ. τὰσ εἰσόδουσ φησὶ πολεμίων στρατῶν. νικῶμεν ἤ, ὡσ χρόνοσ ἔστησ. Ὑπὸ τοῦ χαλκοῦ γὰρ θερόμενοσ τὸ ἁλισθεύοντασ ἐν τοῦ καπνὸν ἐξιέντασ φησὶ χύτρασ πεντεκαιεικοσι. ὅθεν ἅτε πληθύνειν τὸ ἑορτήν. ὁ θυμὸσ τὸ χυσὸν ἑρμῆν χθονίων. τὸ ἡ χύτρασ δέκα γλίσχουσ. γοῦν ἡ τοῦ ἥσει γοὺσ περισωθέντασ ἱλασκομένουσ τὸν ἑρμῆν. ὑπερ τὸ ἀπαθανόντων. ἦμαρ δὲ ἡ ἑορτὴ ἀνθεστηριῶνοσ γ΄ ἴσῃ ἐπὶ δέκα ὡσ φιλόχορος. Ἄλλωσ. Ἐνμιᾷ ἡμέρᾳ. ἄγουσι οἵτε χύτροι καὶ οἱ χόες ἐπ' ἀθηναίουσ, τῇ δ' ὑμνύσῃ καὶ ἑρμῆ. οὕτω δ' ὑμνοσ.

Ἐμβαλεῖν βοιωτίους. πολέμιοι γὰρ ἦσαν οἱ βοιωτοί. ἐγκεῖς ἀνὼ οὖν ὁ δρακέτης ἔφη. ὅτι βοιωτοί τινες ἀφείλοντό μου τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν.

Οὐδεινὰ μὴ ξεναίμε. ὁδὶ λιμοῦ πολις οὐδεὶ μὴν ὄξοιαν ἔχειν με ἑορτάσειν, ἰσως δὲ ἀν τὴν τῶν σφηκῶν βόρυβ. Πολεμολαμαχικόν. ἐμφασιν ἔχει ὡσεὶ ἔφη, ξενικὸν ἢ κοινὴ αἰτίου. Καταγελᾶς ἡδὺ μουσικὰ τὸ ἐπεῖν πολεμολαμαχικόν. Βάλει μάχεσθαι γηρυόνη. ἀντὶ τοῦ τετρακεφάλῳ. αἰνίττεται ὁ ἐστὶ τῶν λαμάχου φερικεφαλαίαν ζῆς λόφους ἔχουσαν. ἀπὸ τῆς περικειμένων αὐτῇ πίλων. ὃ δὲ θέλει εἰπεῖν, πυνθάνεται βούλει πρὸς δυσκατηφίσιν τινα μάχεσθαι, ὁ γὰρ γηρυόνης οὐκ ἐμνήσθη, τρικέφαλος ὢν καὶ πολὺν ἀγῶνα παρεχέσθαι ἡρακλεῖ δείκνυσι ἡ αὐτῷ τε τετρακέφαλλι- δῶν ἅμα τοῦτο λέγων, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν γηρυόνη τρισωμάτῳ, πεζακέφαλον εἶπεν. Αἶ αἶ. τούτων τινὲς τὸ μὲν πρῶτον, διὰ τῆς αἶ διφθόγγου. θρηνητικὸν γάρ. τὸ δὲ δεύτερον, ψιλόν. θαυμαστικὸν γάρ. Οἵαν ἀγγελίαν. τὸν πόλεμον δηλονότι. Αἶ αἶ, τινα σοῦ μὴ προσδέχει. ἔρχεται ἄγγελος ἰκαλῶν τὸν δικαιόπολιν εἰς δεῖπνον. καὶ φησι. Βάδιζε τὼν ἰκίσιν. τότε γὰρ οἱ ἰκαλοῦντες εἰώθεσι δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τοιαῦτα παρατίθεσαν. οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἑψήματα. νίσιν δὲ τὼν ὀψοφάγων. Ὅμηρος μήτηρ δ' ἔνι κίστει ἐτίθει μυρία ἐδωδήν. ὀψα τε οἷα ἔδουσι δοτῆρες Hom
φέρεσ βασιλῆες. χοᾶ δὲ ἐπεφέρουν οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ ἰκοινωνῶσιν ἄλλου τοῦ πείου, διὰ τὼν ἐωθ ὁρεσκίων ζωμῶν αἰτίαν. Ἐμνόνει. αὐτὶ τοῦ σεσῦσθαι μέλλοντας γὰρ αὐτοὺς δεῖπνεῖν ἐπέχεις. Σηστε μοῦντες. αἰῶ σησαμῆς. ἢ αἰῶ σησαμῆ. σησαμῆς μ' ἔδος πλακοῦντ'. σησάμη ἢ ἰὼ ἡμῖς καλεῖ σησαμίδες. ἰχθία ἢ ἰχ πυρώδη πλάσματα. Ὀρχησρίδες. ὑπερβαγὸν ὄζει, ὀρχησρίδες πᾶσι καλεῖ. Ἐπὶ τὸ Φίλτατε τοῦ ἁρμοδίου. Τοῦτο τὸ εἰς ἁρμοδίου σκόλια ἄσματα. ὅπερ ἀνωτέρω ἔφη, ἁρμοδίου μέλ' ἄσετον. Ἐπιγράφει τὸ χορόνα ὅτι ἐπιγράφουσι τὸν ἀπὸ μεγάλου χορόνα. Τὸν γύλιον. γυλιός, συρισκὸς ἢ πλέγμα. ἐν ᾧ τὰς τροφὰς ἔχοντες οἱ στρατιῶται ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν πόλεμον

Θείου

Δι. Ἐμοὶ δὲ τεμάχη κρομμύοις γὰρ ἁλίσκομαι.
Λα. Θείου τειχοῦς οἷσεσθε πρῶ δεῦρόμοι.
Δι. Κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ θρίον. ὀπήσω δ' ἐκεῖ.
Λά. Ἐνεγκεδεῦρο τῷ πέρᾳ τῶν ἵππου κράμης
Δι. Ἐμοὶ δὲ τὸσ φάττας μὲ φέρε τὰς κίλλας.
Λα. Καλόνγε καὶ λιπὸν τὸ τῆσ στρουθοῦ πέρου
Δι. Καλόνγε καὶ ξανθὸν τὸ τῆσ φάττης κρέασ.
Λά. Ὦ ἵν θρωπε. παῦσαι καταγελῶν μου τὸ πλοῦν.
Δι. Ὦ ἵν θρωπε. βάλε μὴ βλέπειν εἰς τὰσ κίλλας.
Λα. Τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
Δι. Κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸσ κρεῶν.
Λα. Ἀλλ' ἢ ξιχόβρωτες γὰρ σὺ λόφος μου κατέφαγον.
Δι. Ἀλλ' ἢ πρόδρεί πνου τὴν μίμαρκιν κατέδυμαι.
Λά. Ὦν θρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;
Δι. Οὐκ. ἀλλ' ἐγὼ χ' ὡ πανῖσ. ἐρίζομαι πάλαι.
Βάλε περιδόρατε καὶ πρέπαι λαμάχῳ.
Πότερον ἀκρίδεσ ἢ δὸρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
Λά. Οἵμ' ὡσ ὑβρίζεισ. Δι. τὰσ ἀκρίδασ κρίνῳ πρῶτ'
Λά. Παῖ παῖ καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.
Δι. Παῖ παῖ. σύδ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.
Λά. Φέρε τὸ δόρατοσ ἀφελκύσωμαι τοὐλυτρον.
Ἐχ' αὐτέχου παῖ. Δι. καὶ σὺ παῖ γῦδ' αὐτέχου.
Λά. Τοὺσ κιλίβαντασ οἷσε παῖ τῆσ ἀσπίδοσ.

Θρίον τειχοσ. ἐπεὶ ὦ φύλλων τὸ μάχιμον βαλλόμενα βασταζόντων. σασπρῶ δέ, αὐτὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ μὴ νέου. σηδύασμα δέ τι ἐστὶ ἀθηναίοις τὸ θρίον. ὅπερ λαμβάνει, ὑγρὸν σέαρ ἢ ἐρίφειον. καὶ σεμίδαλιν. ζωμὸν λάχανα. καὶ οὕτωσ εἰς φύλλα συνῆς ἐμβαλλόμενον, ἡδύτατον ἀποτίλεται βρῶμα. οὕτω σὺ δύμοσ. ἵνα λεῖον δὲ μὴ ἄλλη τισὶ σηδυασίας, θρίον. ἐγκέφαλοσ μετὰ μυρεψικοῦ τυροῦ ἁλατοσκευαζόμενοσ. καὶ ἐλίπομβροσ ἐν φύλλῳ συνῆς καὶ ὀπτώμενοσ. Τὸ λοφεῖον. ἐὰν μὲν ὑποδυόμενον, δηλοῖ ἐλαφείονα τῶν τριῶν λόφων. ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, πρὸσ περιπατοῦντα καὶ δηλοῖ τὴν θήκην. Λεκάνιον. ἱματίριον περιπορπωμένῳ τῷ λαιῷ ὠμῶν κρεῶν. λεκάρια δὲ καὶ λεκανίδες, τὰ μείζονα τῶν ὀξυβάφων καὶ ἐκπετάλα.

Τριχόβρωτες. οἵτινες θείῳ σκώληξ κατεδίων τὰσ τρίχασ. ἢ πρὸ ὀπερισσωμένου ἢ λέγεται τοὺσ χοβρῶτες. Ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου. κυρίωσ μὲν μίμαρκις ἡ λαγῴ αχρηστὴ ἐκτῶν ἐντέρων. χεῖνται δὲ καὶ ἐπὶ χείρου. Ἄλλωσ.

Μίμαρκις σηδυασία τὶσ τῆσ κοιλίας ἢ τῶν ἐντέρων. οἱ δὲ τὼν ἐκ τοῦ λαγῴου αἵματοσ καὶ τῶν σὺτοδίων σηδυαζομένων παρυκίων. Ἄνθρωπε βούλει. κατερωτῶσιν. δηλοῖ δὲ τὸ ἐν ἐχθρᾳ εἶναι. Κἀπιτρέψαι λαμάχῳ. ἐπιτρέψαι ὥστε κεῖναι. καὶ μυάνδρος ἐν ἐπιτροπε ι. ἐπιτρεπέον νί ὅστι περὶ τούτων. ταῦτα δὲ διαλέγονται πρὸσ τὸν οἰκέτην δικασύρων καὶ καλῶν τὸν λάμαχον.

Πότερον ἀκρίδεσ. δικασυρῶ τὸν λάμαχον ὡσ αἱμερίδασ ἐδόμενα. ἢ ὅτι πρότερον δύτελεῖ ἐχρῆτο τῇ δὸρι. Καθελόμενοι. τὸ δόρυ. παρατηρητέον ὅπωσ ὁ μὲν Φιλοπόλεμοσ ὢν, πάντα τὰ εἰσ πόλεμον ζητεῖ. ὁ δὲ αὐτίσροφοσ τὰ εἰσ εἰρήνην.

Δοῦρο τὼν χορδῶν. χορδὴ καλεῖται, τὸ ἀπὸ χόρτου τοῦ προβάτου. Τοὐλυτρον. τὼν ἐντελεῖς, τὸ ἔλυτρον. Καὶ σὺ παῖ τὰ δ' ἄλλα τέχου. μὴ βελίσκωσ τὸ ἐμπεδοῦν ἁρμονίαν ἡ τὼν χορδὼν μὴ ἑλκύσωσι. Τοὺσ κιλίβαντασ. τρισκελῆ τινα σηδυάσματα. ἐφ' ὧν ἐωθοῦσι τοὺσ ἀσπίδασ ἐπεὶ δύνανται μάχεσθαι πολεμοῦντες.

cetes nomé
ení agricolæ
ναι βαπέζω
ónς τεκέ ca
ντω
γαμους
σάμη
γαμίς
ία,
scutis gorgona
ingebant.
λιός

Καὶ τὸ ἐμὴς τοὺς περιβαν[ί]τας. λείπει χαρὸς. ἵνα, κ[ὴ] τῆς ἐμῆς χαρὸς τῶν ἀνάπαυσιν ἐνέφερε τοὺς περιβαντίτας ἄρτους. ἐπαίζει δὲ χαρίεντως ὅτι καὶ οὗτοι περιφέρεις ὡς εἰ ἀσπίδες.

βαντίδαι

Γοργόνωπον. περιφρασικῶς τὴν ἀσπίδα. γοργόνωπον δὲ τὴν ἔχουσαν γοργόπα.

Κατάσχες σὺ παῖ εἰσ τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος ἵνα πέσῃ τὰ λαμπρότερα. ὁ λάμαχος δέδοται παρακελεύσμενος ἐπὶ τὸ μέρος τὸ χαλκοῦν τῆς ἀσπίδος, ἔλαιον λάτε χυθῆναι ἵνα σιλβῇ. εἰσὶ γὰρ τινες οἱ ἐν ἐλαίῳ ὁρῶντες μαντεύονται. ὅτως ὁ σύμμαχος. σημήνει οὖν τὴν ἀσπίδα λαταχέων τὸ ἔλαιον ὧν τῆς χαλκῆς πτυχῆς. εἶτα ὡς φησὶ θεόσμος αὐτῆσ, ἐνοπτριζόμενος πρὸς αὐτὸν λέγει. ὁρῶ σὲ αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φθύοντα. οἷον μὴ δυνάμενον ὁρᾶν τὴν ἀσπίδα διὰ τὴν ἔλλαμψιν. ὅμηρος. Ὅστε δ' ἀμερδὲ πάντα δὲ ὡς μαντευόμενος λέγει.

ἰnatio ꝓ oleū

Ἔξαιρε παῖ θώρακα. πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν ἐπαίζει θωρίζασθαι γάρ ἐστι τὸ καθοπλίζεσθαι. ἀλλὰ καὶ τὸ πίνειν καὶ μεθύειν οὕτω καλοῦσιν. ἐπεὶ δὲ θώραξ καὶ τὸ σῆθος. διὰ τὸ θερμαίνειν οὖν τὸ σῆθος, θωρήσατε λέγουσιν τὸ μεθύειν. καὶ θώρακας τοὺς ἀκρομεθύσους ἐκάλουν. λέγεται δὲ τῇ λέξει καὶ ἀνακρέων. ἔστι δὲ ἀττικόν. ἔξελε οὖν φησὶ μοὶ τὸν χαλκοῦν θώρακα. ὥστε θωράκια θῆναι τοὺς τὸν θώρακα πληροῦσι. Κίσιδος. Κίσσι καὶ κίστι λέγεται. καὶ σελθὼν τοῦτο τὸ βρᾶμα γνώσῃ. Νίφει βαθείᾳ. οἱ γὰρ ἐπὶ πόλεμον ὁρμῶντες, ἐπετήρουν τὰς διοσημείας.

Δι·Καὶ τῆσ ἐμῆς γυὸς κριβανίτας ἔνεφερε
Λα.Φέρε δεῦρο χαλκοῦν γοργόνωπον ἀσπίδος κύκλον.
Δι.Κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόεντος ἡδὺς κύκλος.
Λα.Ταῦτ' οὐκ ἀτολμῶ φάσγανον ἀνθρώπου πλατύ.
Δι.Ταῦτ' ἀπλακῶς δῆτ' ἔστιν ἀνθρώποις γλυκύ.
Λα.Κατάσχες σὺ παῖ πτύλαιον ἐντῷ χαλκίῳ.
Ἐνορῶ γέροντα δειλίας φθύξαθμον.
Δι.Κατάσχες σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' ὕδηλος ἔρως.
Κλάψω κελεύω λάμαχον τὸν γοργόπα.
Λα.Φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμισθέσιον.
Δι.Ἔξαιρε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ.
Λα.Ἐντῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.
Δι.Ἐντῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.
Λα.Τὰ σκώματ' ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιν οἴσω λαβών.
Δι.Τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος.
Ἐγὼ δὲ θοιμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.
Λα.Τὴν ἀσπίδ' αἶρου. καὶ βάδιζ' ὦ παῖ λαβών.
Νίφει βαθείᾳ. χειμέρια τὰ πράγματα.
Δι.Αἶρου τὸ δεῖπνον συμπτωτικὰ τὰ πράγματα.

ΠΡΟΩΔΟΣ ΚΩΛΩΝ Ζ'.

Χο.Ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
Ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
Τῷ μὲν τὴν φὴν στεφανωσαμένῳ.
Σοὶ δὲ ξὶ γῶντι προφυλάττειν.

Hom

ὑξαθμαι
φασιες

Ἴτε δὴ χαίροντες. κορωνὶς καὶ εἴθεσισ εἰς μέλος τοῦ χοροῦ προῳδικὸν, περιόδων τριῶν. ὧν ἔστι πρώτη ἀναπαιστικὴ τριάς. τρισκαιδεκάμετρος ὀπτάπωλος. τέλος δὲ αὐτῆς, ἀναπαιβομένῳ τὸ δεῖνα. τουτέστι τὸ αἰδοῖον καὶ ὑφημισμόν.

Κατὰ ὑφημισμόν
ga sit hinc colligo

Τῷ δὲ καθεύδειν μετὰ παιδίσκης.
Ὡραιοτάτης.
Ἁμαξιβομβούντῳ τὸ δεῖνα.—

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι'Β.

Ἀντίμαχον τὸν ψακάδος.
Τὸν ξυγγραφῆ τὸν μελέωμ τὸν πρωκτήν.
Ὡς μὲν ἀπόλῳ λόγῳ. κακῶς.
Ἐξολέσειεν ὄζύς. Ὃς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα
Λήναια χρηκῶν. ἀπέλυσ' ἄδικον
Οὐχ' ἑτ' ἐπίδοιμι τὸν θάδος
Δεόμενον. πῶς ὦ πῆμ' ἐμοὶ
Σίζουσα πέραλος ἐστὶ τραπέζῃ κάμεμη.
Ὁκέλλοι. κἀταμέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων.
Ἁρπάσαι σαφύγοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι'Β'.

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν-
Κἄθ' ἕτερον μυκτιεινὸν γένοιτο.
Ἢ παλῶν γὰρ οἰκαδ' ἐξ
Ἵππου σίασα βαδίζων,
Εἶτα κατέξειέ τις αὐ-
Τοῦ μεθύωμ τῆσ κεφαλῆς ὀρέγης.
Μαινόμενος. ὁδὲ λίθον καλεῖν
Βουλόμενος ἐνσκόπτῳ λάβοι.
Τὴ χειρὶ πελεθόν, ἀρτίως κεχσμένον.
Ἐπαίξειεν δ' ἔχων

Hom

Ἀντίμαχον τὸν συγγραφέα. ψακάδος ἡ οὖτος ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ προσέρραινε τοὺς συνομιλοῦντας διαλεγόμενος. ἢ ὅτι ὀλυμπιονίκης, καλοῦμενος ψακάς διὰ τοῦτο. ἐδίκαζε δὲ ὁ ἀντίμαχος οὗτος, ψηφισμάτων ποιημένων, μὴ δεῖν κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον λητόμενοι τὸν καιρὸν καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν χορευτῶν ἐπείνων. ἐχορήγει δὲ ὁ ἀντίμαχος τότε. ὅτε εἰσῆνεγκε τὸ ψήφισμα. οἱ δέ, λέγουσιν ὅτι ποιητὴς ὢν καλὸς, χορηγῶν ποτε μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχρήσατο.

Τὸ δεῖνα. ἀ
ἀνδοῖον πρ
φημισμο

Antimachu
cas cognom

χορόν. fnido
omnia hæc
bū

Ἀπέλυσεν ἄδικον δεῖπνον. ἀπέκλεισε δεῖπνων. ἀντὶ τοῦ ἀπέστρεψε τοὺς μισθούς, οὐδέν μοι ἐχορήγησε. Σίζουσα. αὐτὶ τοῦ ζέουσα. ὡς ἐπὶ τῆς ὑγιαινούσης νομιζομένης. οἷον ἔχον ἀποτελοῦσα. καὶ ὁμηρος. ὡς τοῦ σὶ ζόφθαλμός. πέραλος δὲ αὐτὶ τοῦ περαθαλασσία. ἢ ἡ περὰ τοὺς ἄλλας ἰσεμένη. ἐπεὶ δὲ καὶ ἱεραὶ ναῦς ἦν ἀθηναίων πέραλος καλεῖτο. ἐπαίνεσις δὲ τὸ ὀλέλοιτο ὥστε προσορμίζοις ὡς ὠνέως.

σίζουσα,

Sacra nau
nienſiũ u
paralo
ta

Ἢ παλῶν γάρ. αὐτὶ τοῦ ῥιπτουμένων. ἢ παλὸς γὰρ κυρίως. ὁ μετὰ ῥίμου πυρετός. ἢ παλαίω ἤ, εἰ με ἢ βαδίζων αὐτὶ τοῦ ἢ παλαιοῦντος καὶ βαδίζοντες, ἱππασίας δὲ, αὐτὶ τοῦ ἱππικῆσ ὡς ὄντος αὐτοῦ ἱππέως. ἢ γὰρ ἕως ἑτέρας διατρίβουσιν αὐτῇ δοκιμασίας οἱ ἵπποι.

ἢ παλῶν
ἢ παλὸς
ἢ παλα
ἱππασ

Τῆς κεφαλῆσ ὀρέγης. αὐτὶ τοῦ τὴν κεφαλὴν, ἀπλῶσ. ὁ δὲ ὀρέγης οὕτως προσῳδιούμενος μωείαν, τοὺς περιόρμους ἀπέδυνεν. ἵνα γὰρ λωποδύτης, ἢ πρὸς τὴν ὁ μωμυμίαν. αὐτὶ τοῦ ὁ μεμωμένος. πελεθὸν δὲ, βῶλον.

Τὸ δεῖνα

Τὸν μάρμαρον. κἄπειθ' ἅμα
Τῷρ, βαλοικρατῖνον.
ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.
Ἀγ. Ὦ δμῶες οἳ κατ' οἶκον ἐστὲ Λαμάχου.
Ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτριδίῳ θερμαίνετε.
Ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε.
Ἔρι' οἰσυπηρά, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν.
Ἁνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον.
Καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισεν.
Καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών.
Καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
Πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος
Ὦ κλεινὸν ὄμμα νῦν περύσατόν σ' ἰδὼν,
Λείπω φάος γε τοὐμόν. οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.
Τοσαῦτα λέξας, εἰς ὑδρορρόαν πεσὼν,
Ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις.
Λῃστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
Ὁδὶ δὲ καὐτός, ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
Λα. Ἀτταταῖ ἀτταταῖ.
Στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.
Τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
Δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς.

Βαλοικρατῖνον. παρ' ὑπόνοιαν λέγει. οὐ τὸν ποιητήν. ἀλλά τινα ἀλαζόνα καὶ θρασύν. καὶ μαινόμενον ἐκ μέθης. βάλοι οὖν φησι τοῦτον. ἵνα πλείοσι κακοῖς περιπέσῃ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ.
Ὦ δμῶες. κορωνίς. εἰσέρχεται γὰρ ὁ ὑποκριτής. εἰσὶν ἰαμβεῖα τρίμετρα καταληκτικὰ ις. Ὀθόνια. τὰ λεπτὰ ῥάκη μᾶλλον παρὰ ἰατροῖς λυχνώματα. κηρωτὴν. Ἔρια οἰσυπηρά. οἱ μὲν τὸ λεπτὸν χειρίδιον. οἱ δὲ τὸν δεσμοῦ εἶδος. οἱ δὲ τὸν νάρθηκα τῶν ἰατρῶν. τὸν σφυγμίζοντα τὸν σφυρόν. οἱ δὲ, τὰ ἔμματα. οἰσυπηρὰ δὲ, ῥύπου πεπληρωμένα. λαμπάδιον δὲ κατὰ δεσμοῦ εἶδος. περὶ τὸ σφυρὸν δὲ περὶ τὸ ὀστοῦν τὸ κατωθεν τοῦ γόνατος. χάραξ δὲ ξύλον ἐν ᾧ τὰς ἀμπέλους δεσμοῦσιν ὥστε ἵστασθαι καὶ μὴ πίπτειν εἰς τὴν γῆν. παλίνορρον ἐξεκόκκισεν. ἐκ τῆς βάσεως τῆς ἁρμονίας ἤχησεν. Καὶ Γοργόν' ἐξήγειρε. παρ' ὑπόνοιαν. θέλων γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς πληγῆς κονδύλων ἐποίησεν αὐτὸς ὁ Λάμαχος, ἔφη γοργόνα ἐξήγειρεν ὡσεὶ ἔλεγεν. οἴδημα ἀνέστησεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Πτίλον δὲ τὸ μέγα. ἔπαιξε πλάσας ὄνομα ὄρνιθος. διὰ τὸ κομπηρὸν τοῦ Λαμάχου. γράφεται δὲ οὕτως. πτίλου γὰρ τοῦ μεγάλου πεσόντος εἰς τὰς πέτρας, δεινὸν μέλος ἐξηύδα ὁ Λάμαχος. ἢ πεσὼν πρὸς ταῖς πέτραις, ἐθρήνει τὸ μέγα πτίλον. Ἄλλως. Πτίλον μέγα λέγει τὴν περικεφαλαίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ πτεροῦ. οὐ γὰρ τὸ πτερὸν πεσὸν εἰς πέτραν ἤχησεν, ἀλλὰ τὸ κράνος ἐκ χαλκοῦ κατεσκευασμένον. ὑδρορρόαν δὲ ὕφαλον πέτραν ἢ τὸ μέρος τῆς στεφανίδος. δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ ὁ στενὸς τόπος. λέγονται δὲ καὶ ὑδρόρροιαι. ὡς τό, οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδρορρόας συνωσθέντες αὐτούς. διὰ τούτων ἐσώζοντο εἰς τὰς ναῦς. Ἀτταταῖ. θρηνῶν παρατραγῳδεῖ. κατεγχάνοι δὲ καταγελάσοι. παρατηρητέον δὲ ὅτι ἀντίθεσιν αὖθις ὁ μὲν τὰ ἐκ τοῦ πολέμου δεινὰ ἀπὸ τῆς ἔπαθεν. ὁ δὲ ἅπερ ἔχει ἐν εἰρήνῃ χαρμόσυνα.

Ὦ χεῦ

ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν
λείπω φάος γε τοὐμόν. οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ

Ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἂν
Οἰμωκτόν τ' ἂν γένοιτό μοι
Δικαιόπολις γάρ μ' εἰ ἴδοι, τετρωμένον
Κατεγχάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἂν τύχαις.
Δι. Ἀτταταῖ ἀτταταῖ.
Τῶν τιτθίων ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
Φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω.
Τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτὸν ἄν.
Τὸν γὰρ χοᾶ νῶν πρῶτος ἐκπέπωκά γε.
Λα. Ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.
Δι. Ἰὴ ἰὴ. ὦ χαῖρε Λαμαχίππιον.
Λα. Στυγερὸς ἐγώ. Δι. μογερὸς ἐγώ.
Λα. Τί με σὺ κυνεῖς. Δι. τί με σὺ δάκνεις.
Λα. Τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ
Νῦν ξυμβολῆς βαρείας.
Δι. Τοῖς χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο.
Λα. Ἰὼ ἰὼ παιὰν παιάν.
Δι. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον παιώνια.
Λα. Λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους. παπαῖ.
Προσλάβεσθ' ὦ φίλοι.
Δι. Ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου.
Προσλάβεσθ' ὦ φίλαι.
Λα. Ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος.
Καὶ σκοτοδινιῶ.

Ὦ χρυσίω. πρὸς τὰς δύο πόρνας λέγει. Τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν. εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν. ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν αὐτῶν καταφιλούντων λείχειν. Ἄλλως. Μανδαλωτὸν εἶδος φιλήματος ποικίλον καὶ ἡδύ. θηλυδριῶδες καὶ καταπεπλεγμένον. Τί με σὺ κυνεῖς. ἔνιοι τὸ βούλονται εἶναι, ἵνα ᾖ ὁ Λάμαχος λέγων πρὸς τὸν Δικαιόπολιν τὸ τί με σὺ κυνεῖς. τί με σὺ δάκνεις. ἵνα ᾖ τὸ κυνεῖν ἀντὶ τοῦ σαίνειν. ὡσεὶ ἔλεγε, τί μου καταπαίζεις καὶ λυπεῖς με Δικαιόπολι. Τάλας ἐγώ. διπλῆ περίοδος δεκάκωλος ἧς τὸ πρῶτον ὅμοιον τῷ πρὸ αὐτοῦ. δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐνθέσει, τὸ τέταρτον ἐν ἐκθέσει ἰαμβικὸν ἡμιόλιον. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸς στίχος. Τοῖς χουσὶ γάρ τις. ἐπεὶ ὁ Λάμαχος εἶπε ξυμβολῆς βαρείας, ἐπήνεγκεν ὁ Δικαιόπολις συμβολάς. παίζων πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν τὸ ἐπὶ τὸ δεῖπνον λεγόμενον. λέγεται γὰρ συμβολὴ καὶ ἐπὶ δείπνου τοῦ ἐκ κοινοῦ ἐπιτελουμένου. ὃς ἔρανος Ὅμηρος φησιν. εἰλαπίνη ἠὲ γάμος. ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν. Ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον. οὐκ ἔστι σοι σήμερον ἡμέρα παιωνία καὶ ὑπερῆ. ἐκ παντὸς δὲ ὧν ὁ Λάμαχος λέγει, τρέπει οὗτος εἰς παιδιάν. παιᾶνα φησὶν ἐπικαλῇ. ὥσπερ οὐκ εἰδώς, ὅτι σήμερον οὐκ ἔστι παιώνια. ἔστι δὲ ἑορτὴ Ἀθήνησιν, Ἀπόλλωνι ἴσως ἀνακειμένη. καὶ παιώνιον ἰατρεῖον θεραπευτήριον. ἢ σωτήριον φάρμακον. καὶ παιωνίοις τοῖς φαρμάκοις σωτηρίοις. ἰατρευτικοῖς θεραπευτικοῖς. καὶ παραλιπὼν ἐρεῖ παιωνίοισι χερσί. Λάβεσθέ μου λάβεσθε. διπλῆ ἐκ δυάδος τρεῖς δικώλους ἔχουσα τὰς περιόδους, ἐξ ἰάμβου τριμέτρου ἀκαταλήκτου ἐκκειμένου. τῆς μὲν οὖν πρώτης δυάδος τὸ πρῶτον παιωνικὸν δίρρυθμον. τὸ προσλάβεσθ' ὦ φίλαι. Ἰλιγγιῶ. ὅταν περὶ τὴν καρδίαν στρόφος γένηται, ἐπακολουθεῖ σκότος. καὶ τοῦτο καλοῦσι τὸ πάθος ἴλιγγον.

Γοῦν ὅτιν ὁ βασιλεὺς. δηλοῖ ὡς
ἀρχὴ τινῶν μέλεταν ὁ βα-
σιλεὺς εἶχε τῆς ἀμίλλης τοῦ
χοροῦ. ἢ τὸ ἆθλον ἐδίδου τῷ
μιμήσαντι, τὸν ἀσκόν. ὁ γὰρ
βασιλεὺς ἀρχιτίς ὅτιν. ἰῶ
δὲ καὶ τῷ μυκτηρίῳ ἐπῳ με-
λιτήσ. ἢ τῶν πομπῶν, ἢ τῶν
θυσιῶν δέ ἦρχε.

Ὀδύρεται. κατὰ ἐναλλαγὴν
τοῦ σ ὀδύρομαι τουτέστι θρω-
λικὴ. ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι.
τουτέστιν θρῆνον ἐμποιοῦ-
σαν τοῖς ὀδυρμόν.

Ὦ πρέσβυ ἑαυτὸν γὰρ ὑπε-
τίθετο πρέσβυν. πρὸς τὴν
γυναῖκα διαλεγόμενος ὡς
ἀρχὴν τοῦ δράματος.

Ἄμυσιν. τὴν ἀφορὰν τοῦτον ἃ
τοῦς ἔλεγον. ἔστι δὲ εἶδος τοῦ
τηρίσφιαλώδους.

Ἄλλως. Οἷον ὁμοῦ ὦ ἀθρόοσ ἐπῶνορ, ἢ πέρα τὸ ἀπνδυσὶ ἐπῶιεῖν, ἢ πέρα τὸ μὴ μύειν. ἔστι δὲ καὶ εἶδος τοῦ τηρίσφιαλώδους. Τήνελλα. μίμημα ἐπῳφθέγματος αὐλοῦ τὸ τήνελλα. Ἀρχίλοχος. τήνελλα καλλίνικε χαῖρ ἄναξ ἡράκλεις αὐτός τε καὶ ἰόλαος αἰχμητὰ δύω. Ἀλλ' ἑπόμεθα σὺν χαρᾷ. λείπει ἢ εἶσ πρόθεσις. ἵνα εἰσ σὺν χαρᾷ.

Ἀριστοφάνους ἀχαρνέων.
τέλος.

Δι. Κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ σύομαι
Καὶ σκοτοδινιῶ.
Λα. Θύραζέμ' ἐξενέγκατ' ἐσ τὸν πατέρα τοῦ παίδου.
Γαιωνίαισι χρυσίν.
Δι. Ὦ γρῦς κριτάς μ' ἐκφέρετε. πρὸ τῆσ θύρασ
Ἀποδότε τὸν ἀσκόν.
Λα. Λόγχη τισ ἐμοὶ τοῦτον ἐπέμοι δ' ὀστέον ὀδύρεται.
Δι. Ὁρᾶτε γοῦν τὸν κενόν; τήνελλα καλλίνικος.
Χο. Τήνελλα δῆτ'. εἰ σφὼ καλεῖς πρέσβυ καλλίνικος.
Δι. Καὶ πρόσγ' ἀκράγαντ' ἐγχέας ἄμυσιν ἐξέλασα. λαί
Χο. Τήνελα νῦν ὦ σὺ γεννάδα χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν πῶ
Δι. Ἑπεσθε μοῦμ ἄδοντεσ ὦ, τήνελα καλλίνικος.
Χο. ἀλλ' ἑπόμεθα σὺν χάριν.
Τήνελλα καλλίνικον ἄ-
δοντέσ σε καὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΣΦΗΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΙΑΜΒΩΝ.

Φιλοῦπα δικάζειν πατέρα, πῶς ἔφεξας ἄφνω,
Μὴ λανθάμε, μὴ σ' ἔξῃ, δρᾶ τὸν νόσον·
Εἰθοῖσωπάθεις καὶ γέροντεσ λεπόμενοι
Ἐῶ τῷ δικάζεσθαι κέντρον ἴεναι τισὶ
Ξυμπείθετ' ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν.
Ἄνασ ἐφύλαττ' οἰκοῦντας ὄπωσ,
Ὅδ' ἀμύντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ,
Σφῆκεσ, πεπαμένοι βοηθοῦντες σφέσιν.
Φρονοῦντεσ ἰλαρόν. ὁδὲ γέρων πηρούμενοσ,
Ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκριλεν ἐκ παντὸσ τρόπου.

ΑΛΛΩΣ.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλοδικαστὴς ὢν τὴν φύσιν, ἐφοίτα εἰς δικαστήρια συνεχῶσ. βαρυνόμενοσ δὲ ὁ τοῦ υἱὸσ ἀχθόμενοσ τούτῳ τῷ νόσῳ ἐπειρᾶτο πείθειν αὐτὸν ἐγκαθέρξασ τοῖσ οἰκείοισ καὶ δίκτυα περιβαλών, ἐφύλαττε νυκτὸσ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ γενομένησ, ἐπῆραζεν· οἱ δὲ συνδικασταὶ σφῆξιν αὐτοὺσ ἀφομοιωσόμενοι, παρεῤῥύοντο. βουλόμενοι δὲ διὰ ταύτησ τῆσ τέχνησ ὑποκλέπτειν τὸν συνδικασμόν· ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸσ συνίστη. ἐν. τὸ δρᾶμα ἐπιγέγραπται Ἀλλοῦ δέ φασιν οὐδαμοῦ· πέρασ δὲ τοῦ γελοίσου θαυμάζοντοσ, πῶσ ἔμελλε ὁ πατὴρ οὕτωσ ἔσεσθαι τοῦ πράγματοσ, ἔφη πρεσβύτησ εἶναι τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ δεῖον καὶ ἡδὺ ἀρχὴσ τὸ δικάζειν. ὁ δὲ υἱὸσ ἐπειρᾶτο τὰσ ὑποψίασ ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματοσ, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁδὲ πρεσβύτησ μηδαμῶσ νουθετούμενοσ, οὐ μεθίει τοῦ πράγματοσ. ἀλλὰ μαμάζεται ὀνείρου ἐπιγενέσθαι αὐτῷ Φιλοδικεῖν. καὶ ἐπὶ τῆσ οἰκίασ μόνον τοῦτο ποιεῖν, καὶ τοὺσ ἐν τῇ οἰκίᾳ διαιτᾶσθαι. καὶ δύο λιμῶσ περιφοιτῶντε παραύτῳ πολιτευτιλῶσ μεμενόμενοι καὶ κατὰ τοὺσ φθόγγουσ ἐκφέρειν συνεχῶσ τὴν ψῆφον μέλλων, ἀπατηθεὶσ ἄκων, τὴν διαιτᾶζουσαν ἅμα φέρῃ ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δυσκολοπαίνην τινὰ τοῦ χοροῦ ἰδέαν τοῦ ποιητοῦ προσώπου δρᾶ τὸ σφῆξιν ἐμφερεῖσ εἶναι τοὺσ τοῦ χοροῦ. ἐξ ὧν οὐ τὸ δρᾶμα. οἱ ὁπότε μὴ ἦσαν μέσοι, τὰ κρῶτα τοῦσ δικαστὰσ ἐφήδρουσιν. ἐπεὶ δὲ γέροντεσ γεγόνασι κεντοῦσι τοὺσ κέντροισ. ἐπὶ τέλει τοῦ δράματοσ, ὁ γέρων ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται. καὶ μεθύει αὖθ' ὕβρεωσ ἀρξοπώλησ. ὁ δὲ γέρων, πρὸσ αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται. καὶ μελοποιεῖ τὸ δρᾶμα.

Τοῦτο τὸ δρᾶμα πεποίηται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποθέσεωσ μιᾶσ γενομένησ· πέπλασται δὲ τὸ ὅλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίουσ ὡσ φιλοδικοῦντασ. καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποσῆναι τῶν δικῶν. διὰ τὸ τοιοῦτο, καὶ τοὺσ δικαστὰσ σφῆξιν εἰλάζεσθαι ἐν ἔρσι. καὶ πολλοῖσι σωτῆριοι γενέσθαι χαριέντωσ.

Ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντοσ Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου
δουλεύοντι πέπλεκται Ὀλυμπίων ιβ' εἰσ
λήνοισι. ὁ κύκλιοσ πρῶτοσ
Φιλωνίδησ προσά-
γων Γλαύκωνα
πρέσβεσι
πρὸ-
τοσ
Λ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΩΣΩΠΑ.

Οἰκέται δύο Σωσίου.
Φιλοκλέωνος.
Κύων.
Θεσμοθέτης.
Κατήγορος.
Ξανθίας.
Χορὸς τρόπων σφηκῶν.
Κήρυξ.
Γυνὴ ἀρχιτεκτόνισσα.
Βδελυκλέωνος.
Παῖδες.
Κυδαθηναιόσ.
Ἀνήρ τις ἀγεπίθυμος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.
ΣΩΣΙΑΣ

Ὗτος τί πάσχεις ὦ κακοδαίμον Ξανθία;
Ξα. Φυλακὴν καταλύμνυκτερινὴν διδάσκομαι.
Σω. Κακοῦ ἄρα τᾶς τῶν ὁδῶν ῥᾶστ' προύφλεις μέτα.
Ἆρ' οἶσθα γοῦν ὃ νῷν ἀκώδακον φυλάττομεν;
Ξαν. Οἶσθ' ἀλλ' ἐπιθυμῶ μικρὸν ἀπορμηνεῦσαι.
Σω. Σύδ' ἂν παρακινδύνευε πεὶ καὐτοῦ ἐμοῦ
Κατὰ τὴν κόραν ἤδη τί κατηχεῖ τὸ γλυκύ.
Ξαν. Ἀλλ' ἢ παραφονεῖς ἐτὸν, ἢ κορυβαντιᾷς
Σω. Οὐκ· ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκσαβαζίου
Ξαν. Τὸ καὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βακολεῖς σαβάζιον.
Κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως τις ἐπεσκάτευσατο
Μὴ δῆτα ἐπὶ τὰ βλέφαρα μυσακτὴς ὕπνος.
Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως

Ὗτος τί πάσχεις.

προλοιδορούσι δύο οἰκέται, ἀπόδυς τε τοὺς τῆς πρὸ τῆς φυλακῆς τοῦ μέρους τοῦ στεφανηπλοκεῖν καὶ τοῦ τῆς, στιχοῖ ἀμβοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, σκηνῆς τελευταίου. πολλῶν δὲ λασῶν σφηκιὰν διασκευάδων. Φυλακὴν καταλύειν. οὐ πολέμιοι τὴν ὠνὴν σκέμμα ὠνὴ δὲ φυλακῆς, φυλακὴν καταλύειν μυκτηρισμόν. ἢ γοῦν λατομεῖν τὴν πύξινβλωμακὸν μελετῶν καθεύδειν ἤγουν μυστικόν.

Γρὸν φλεῖν. ἀδύνατόν ἐστι τοῦ προύφλεις εἰκὸς δεκτέον, ἡμόμον τὸ ὤφλων. ἐχρεώστεις τιμήματα κακὸν τοῖς πολίταις ῥᾳδίως σὺν θέλεις αὐτὰ ἀποδύναι. Κνώδαλον. κυρίως ὠνὴ τοῦ θαλαττίου θηρίου. ἔστι δὲ ὠνὴ τοῦ χερσαίου κνώδαλον πρὸς τὸ κρίνειν ἁλίσκεσθαι. Ἀπομορμηνεῦσαι. μέρμηκα εἰς ὕπνον καταφορὰν τιθέασι. λέγει ἡμέρμηκα ἡ Φρυνίχη. ἐκ δὲ τούτου τὸ ἀναβλύσαι οἱ γὰρ καθεύδοντες, ἀναστένοντες τὸ Φρυνίχου. καὶ πρὸ τοῦ ὄρθρου δὲ γίνεται τοῦτο ὑπὸ ἐντοῖς ὠσὶ σεσηλαφρὸν τοῦτο δὲ ὀνόματι καλοῦσι.

Πρᾳκινδύνευε. πρὸ ὁμοίως εἰπεῖν. δέον εἰπεῖν κατακοιμῶ, εἰπὲ πρᾳκινδύνευε. ἐπεὶ μέλλεις ἀσίζειν ἀποθανεῖν κοιμηθήσῃ, ἐν τῷ ἐσπομένου εἰπὲ τὸ προηγούμενον. Κορυβαντιᾷς μαίνῃ. πρόσωπον οὗτοι οἱ δεῖμα νόσον, μανίας ἐλεεινὰς εἶναι ἐμποιητικοί, ὀνείδιζε δ' αὐτῷ οὗτος, οἷος ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ. Φάσηκινδύνευε πρὸ μεσούντι. Ἐκσαβαζίου. πρὸ τοῦ κορυβαντιᾷς, ἐπήγαγε σαβαζίου. ἐλεεῖτο δ', ὡς τοῦ πρὸ Φρονεῖν συμβουλεύει καὶ ἀποκοιμηθῶμεν. σαβαζίου δὲ τὸ νυστάζουσιν οἱ θρᾷκες καλοῦσι. σαβοῦσι, τοὺς ἱρεῖς αὐτῶν. παίζει δέ, ὡς εἰ ἔλεγε βαρβάροις πᾶσι καὶ σκληρὸς ὕπνος. βουκολεῖς ἢ τρέφεις. Μὴ δῆτα. πρὸ τοῦ σαβαζίου, εἰπὲ μὴ δῆτα. ἀντὶ τοῦ ἐχρῆν. ἐπεὶ καὶ ἔσχαλδυσατο εἶπε. πολέμιοι γάρ, ἐλλησίνουν τοι.

Ἐπίχαλκον· τὴν ἔξωθεν χαλκῆν. τοῦτο δὲ προσέθηκε, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸ ἑρπετόν. δοκεῖ δέ μοι τὴν ἀσπίδα τὸ ὅπλον ἀπὸ τοῦ τοιούτου ὀνομασθῆναι ζώου. διὰ τὸ εἰς κύκλους πολλοὺς ἑλισσόμενον καθεύδειν. κυκλικαὶ γὰρ ἦσαν αἱ ἀσπίδες τῶν παλαιῶν, ὡς Αἰσχύλος. ἄλλως δὲ πολλὴν ἀσπίδος κύκλον λέγω, ἔφριξα δινήσαντος. ἔστι δὲ τὸ ζῶον ὠνομασμένον ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τὴν ἀπειλὴν ποιεῖν τοῦ σπάζειν τὸ ἐκτείνειν. διὰ τὸ ὀξὺ αὐτοῦ συνειρμόν. ἢ διὰ τὸ τοῦ σώματος αὐτοῦ μῆκος. ἀνέκας δέ, ἀντὶ τοῦ ἄνω πρὸς οὐρανούς. καὶ εἰς ὕψος.

Ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον. ὅτι μετὰ τῶν ἄλλων ὧν κωμῳδεῖται, καὶ δειλὸς καὶ ῥίψασπις. παρ᾽ ὑπόνοιαν δὲ κωμῳδεῖ αὐτόν.

Οὐδὲν ἄρα γρίφου· ἀντὶ τοῦ παροιμίου ζητήματος.

Σω. Κᾆτ᾽ ἔφη γ᾽ ἀληθῶς οἷον οὐδὲ πώποτε.
Ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξαν. ἐδόκουν αἰετὸν
Καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα,
Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνέκας εἰς τὸν οὐρανόν·
Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.
Σω. Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
Πῶς δὴ προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
Ὅ,τι ταὐτὸ θηρίον ἐν τε γῇ κἀν οὐρανῷ·
Κἀν τῇ θαλάττῃ γ᾽ ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.
Ξαν. Οἴμοι· τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται
Ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον; Σω. μὴ φροντίσῃς·
Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινόν, οὐ μὰ τοὺς θεούς.
Ξαν. Δεινόν γέ που 'στ᾽ ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
Ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον. Σω. ἀλλ᾽ ἔστι μέγα.
Περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου.
Ξαν. Λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος.
Σω. Ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνὶ
Ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα.

οἷον δύναταί τις γρῖφον ποιῆσαι, καὶ ἀπὸ τῶν Κλεωνύμου πράξεων. ἐπεὶ δὲ ἀναγράφει αὐτῶν Κλέαρχος, ἐν τῷ περὶ γρίφων συντάγματι. γρῖφοι δὲ λέγονται, τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις προβαλλόμενα αἰνιγματώδη ζητήματα. Τοῖς συμπόταις. ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις, προβαλόντος οἱ γρῖφοι πρὸς λύσιν. Ὅτι ταὐτόν. ἐν τῷ ὅτι περισσὸν τὸ ὅ, ἀττικῶς. τὸ δὲ σημαινόμενον ἀντὶ τοῦ τί ταὐτὸ βρέφος ἐν ἐρωτήσει. καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὕτως· τί ταὐτὸ θηρίον ἐν παντὶ τόπῳ δυστυχεῖ τὰ πολεμικά· καὶ ἐν γῇ καὶ ἐν ναυμαχίᾳ. θηρίον μὲν ὁ ἀετὸς πανταχοῦ περὶ ὅπλα μῦθος· ὡς περιβάλλει τὸν Κλεώνυμον. Θηρίον τὴν ἀσπίδα. οὐκ ἀπεικότως θηρίον αὐτὸ μὲν εἶπεν. ἐπεὶ μακρὸς καὶ ἄρρενος ὁ Κλεώνυμος. Δεινόν γέ που 'στ᾽ ἄνθρωπος. τοῦτό φησιν· οἶδα ὅτι δεινὸν πρᾶγμα ἰδεῖν ἄνδρα ἀποβαλόντα τὴν ἀσπίδα. Τοῦ σκάφους ὅλου. αἰεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι. Σοφοκλῆς. Λέγε νυν ἀνύσας. τὸ ἀνύσας, ἀττικοὶ διασώζουσι. τρόπιν δέ, ὡσανεὶ ἔλεγε τὴν ῥίζαν. ἐπεὶ τῶν δρυόχων ἡ τρόπις ἵσταται πρώτη. Ἄλλως. τρόπιν, ἀντὶ τοῦ τὸ μέρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ σκάφους. οἱ δέ, τὴν ἀρχήν. ἔπαιξε δὲ πρὸς τὸ σκάφος. Ἐκκλησιάζειν· εἰς ἐκκλησίαν συνάγειν. πρόβατα δέ, τοὺς Ἀθηναίους φησί, διαβάλλων τὸ προβατῶδες αὐτῶν. παλαιὸν δὲ ἦν ἔθος, τοὺς ἐν τιμαῖς ὄντας ξιφοφοροῦντας, ἐκκλησιάζειν μετὰ βακτηρίας.

Τοῖσι

Βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια.
Κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισι μοὐδόκει
Δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
Ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης ὑός.
Ξαν. Αἰβοῖ. Σω. τί ἐστι; Ξαν. παῦε παῦε, μὴ λέγε.
Ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.
Σω. Εἶθ᾽ ἡ μιαρὰ φάλαιν᾽ ἔχουσα τρυτάνην
Ἵστη βόειον δημόν. Ξαν. οἴμοι δείλαιος.
Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι.
Σω. Ἐδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
Χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.
Εἶτ᾽ Ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας·
Ὁλᾷς Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.
Ξαν. Ὀρθῶς γε τοῦτ᾽ Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.
Σω. Οὔκουν ἐκεῖν᾽ ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
Γινόμενος; Ξαν. ἥκιστ᾽ ἀλλ᾽ ἄριστον. Σω. πῶς; Ξαν. ὅπως;
Ἄνθρωπος ὢν εἶτ᾽ ἐγένετ᾽ ἐξαίφνης κόραξ.
Οὔκουν ἐναργὲς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι
Ἀρθεὶς ἀφ᾽ ἡμῶν, ἐς κόρακας οἰχήσεται.
Σω. Εἶτ᾽ οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ᾽ ὀβολοὺς μισθώσομαι
Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνείρατα.
Ξαν. Φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,
Ὀλίγ᾽ ἄτθ᾽ ὑπειπὼν πρότερον αὐτοῖσι, ταδί.

Τοῖσι προβάτοισι μοὐδόκει· τὸ πλῆρες, τοῖς προβάτοις ἐμοὶ ἐδόκει. καὶ ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις. φάλαινα δέ, θηρίον θαλάττιον. πανδοκεύτρια δέ, ἡ πάντα δεχομένη καὶ καταπίνουσα. ἢ πάντα ἀντὶ τηροῦσα. καὶ μάλιστα τὸ πανταχοῦ τὸν Κλέωνα. σκώπτων ὡς ἅρπαγα καὶ πολλὰς μηχανὰς ἐπινοοῦντα εἰς τὸ κερδαίνειν. ἐμπεπρησμένης δέ, ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυσημένης καὶ παχείας. πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. καὶ τοῦτο δέ, εἰς τὸ ἁρπακτικὸν τοῦ Κλέωνος. πολλαχοῦ γὰρ ὡς τοιοῦτον αὐτὸν διασύρει. φωνὴν κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. καὶ Παφλάγονα παρὰ τὸ παφλάζειν τῇ φωνῇ.

Πανδοκεύτρια. ἡ πάντα δεχομένη. λέγει δὲ τὸν Κλέωνα.

Ἐμπεπρησμένης· ἐμπεφυσημένης. παχείας. πρῆσαι γὰρ τὸ φυσῆσαι. ἔνθεν καὶ πρηστήρ. καὶ Ὅμηρος· εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι.

Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται. πρὸς τὸν δῆμον καὶ τὸ ἵστη τὸ διϊστάναι ἐπήνεγκεν. ἀντὶ τοῦ διαχωρίσαι. παρὰ τοὺς τόνους δὲ ἔπαιξε, μίξας πρὸς τὰ σημαινόμενα. ἀγῶνος τε καὶ ἀξιστείας τοῦτό φασι. καὶ ὁ πρὸ δύο ἐτῶν τῆς διδασκαλίας τούτου τοῦ δράματος, Λακεδαιμονίων περὶ εἰρήνης πρεσβευσαμένων, ὁ Κλέων ἀπήλασε τοὺς πρέσβεις. Ἐδόκει δέ μοι Θέωρος. οὗτος ὡς κόλαξ κωμῳδεῖται. Κόρακος ἔχων. ὡς ἅρπαγα αὐτὸν σκώπτων, ἐπήνεγκε τό, κόρακος κεφαλὴν ἔχει. ὁ αὐτὸς δὲ πονηρὸς καὶ μοιχὸς κωμῳδεῖται. Ἀλκιβιάδης. τοῦτον διαβάλλει ὡς τραυλόν. οἱ δὲ τραυλοὶ τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ λέγουσιν. Ἐξαύλισεν. ὁ ἐξαυλισμὸς τοῦ στίχου εἰς τὸ Θέωρος. ἐπειδὴ προείρηται κόλαξ. ὅτι δὲ Ἀλκιβιάδης τραυλός, δῆλον. τὸ λ ἀντὶ τοῦ ρ λέγων. Ἀλλόκοτον. ἰδιότροπον. ξένον. ἄτοπον. ἀλλοφυές. ὁ δὲ λόγος· δεινὸν γὰρ τοῦτο τὸ ἐνύπνιον, Θέωρος γινόμενος κόραξ.
Εἶτ᾽ ἐγένετ᾽ ἐξαίφνης· διὰ τοῦ τό φησι καλόν, ὅτι πάντως ὁ κόραξ ἐγένετο. διὸ καὶ ἐπιφέρει· ἀρθεὶς ἀφ᾽ ἡμῶν, ἐς κόρακας οἰχήσεται. ἐπίτηδες δὲ τοῦτο εἶπεν, ὅπως ἂν τὸ βλάσφημον εὐκαίρως κατὰ τούτου δόξῃ λέγειν.

Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα.
Μηδ' αὖ γέλωτα μεγαρόθεν κεκλεμμένον.
Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος
Δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις.
Οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος.
Οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος Εὐριπίδης.
Οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
Αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν.
Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον, γνώμην ἔχον.
Ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον.
Κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον.
Ἔστι γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσί.
Ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγους.
Οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν.
Ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ ἐξίῃ.
Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ.
Ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδὲ ξυμβάλοι,
Εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε.

Μεγαρόθεν· ὡς ψυχρῶν ὄντων τινῶν ἀπὸ Μεγαρέων ἀμούσων καὶ ἀφυῶς σκωπτομένων. ἢ ὡς τῶν Μεγαρέων γελώντων, καὶ ἄλλως φορτικῶς γελοιαζόντων. οὗ πόλις προσπεμπτίνοις. τὸ σκῶμμα σελγὲς καὶ μεγαρικὸν σφόδρα.

Κεκλεμμένον· ἀποσπασθέντα. γράφεται ἢ κεκλεμμένον δωρικῶς, ἀπὸ μετοχῆς τῆς κλαπείσης. ὡς γραφεὺς· ὥσπερ οὖν πεπραγμένον, οὕτω κεκλεμμένον ἔφη. Ἐκ φορμίδος· φορμὶς κυρίως ἡ ψίαθος. νῦν δὲ ἡ σπυρίς. ὡς τῶν ἄλλων ποιητῶν διὰ ψυχρότητα ποιήσεως, διοβολοῦ κάρυων ὑποστελλομένων τὴν κακίαν τοῦ δράματος.

Οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον· ἐν τοῖς πρὸ τούτου δεδιδαγμένοις δράμασιν, εἰς τὴν Ἡρακλέους ἀπληστίαν, πολλὰ προείρηται. ποιοῦσι δὲ τὸν Ἡρακλέα γελοίου χάριν, κεκλεισμένον εἰς δεῖπνον δυσχεραίνοντα, διὰ τὸ βραδέως αὐτοῦ παρατιθέναι τὰ ὄψα. Ἀνασελγαινόμενος· κατακωμῳδούμενος, ὑβριζόμενος. κατ' αὐτοῦ γὰρ καθῆκε τὰς θεσμοφοριαζούσας. φησὶν οὖν, οὐ δεύτερον ταυτολογήσω περὶ αὐτοῦ ὡς οἱ ἄλλοι. οὐ μόνον δὲ ἐν τούτῳ τῷ δράματι εἴρηται οὕτως Εὐριπίδης. ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ προαγῶνι, ἐν ἀχαρνεῦσιν. Οὐδ' εἰ Κλέων ἔλαμψε· τοῦτό φησιν, ὥστε Κλέωνος, ἀπὸ δυσγενῶν ἐκλάμψαντος. ὃν ἐκωμῴδησεν ἐν τοῖς ἱππεῦσι καθεὶς κατ' αὐτοῦ τὸ δρᾶμα. καί φησιν οὐ πάλιν αὐτὸν κωμῳδήσει ἑτέραν κωμῳδίαν ποιούμενος. Μυττωτεύσομεν· ἀντὶ τοῦ συντριψόμεν. δριμύσομεν. ἐκπικρανοῦμεν. μεταφορικῶς· μυττωτὸς γάρ ἐστι κυρίως τὸ ἐκ σκορόδων καὶ τυροῦ σύνθετον τρίμμα. καὶ οὕτως ὠνομάσθη, ἀντὶ τοῦ μυσωτόν, παρὰ τὸ μυσάττεσθαι αὐτοῦ τὴν ὀσμὴν. ἐκ προσθήκης τοῦ τ εἰς τό, καὶ πλεονασμῷ μυττωτός. ἔγε καὶ ὁ Καλλίμαχος φησίν. ὃν ἔτριψαν τὸ μυσωτόν. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον· ὑπόθεσις ἔχουσα περὶ τι πιθανόν. λογίδιον δὲ εἶπε, μειωτικῶς. διὸ ἐπιφέρει· ὑμῶν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον. ἀντὶ τοῦ ἧττον τῆς ὑμῶν σοφίας. Φορτικῆς, ἀντὶ τοῦ οἰκτρᾶς τῆς ὑπὸ ἄλλων λεγομένης. ἐν ᾗ φορτικά τινα εἰσάγουσιν. Ὁ μέγας· οὐ τῇ ἡλικίᾳ ἀλλὰ τῇ ἐξουσίᾳ καὶ τῇ σεμνότητι. τὸ δὲ ἄνω, δεικτικῶς φησιν ὡς ἐν ὑπερῴῳ. ὁρᾶται γὰρ ὁ Βδελυκλέων ὡς ἐν ὑπερῴῳ καθήμενος. Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον· ξένην καὶ παρηλλαγμένην αὐτοῦ. πρόσεισιν ὁ μὲν, φιλόδικος. ὁ δὲ τοῦ Βδελυττόμενος. Τοπάζετε· εἰκάζετε, ὑπονοεῖτε φησὶ ποίαν, πάθος ἥττηται. γράφεται δὲ καὶ ἀπροσώπως, τοπάζεται.

Ἀμυ-

Ἀμυνίας μὲν ὁ Προνάπου φησ' οὑτοσί
Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. Σω. ἀλλ' οὐδὲν λέγει.
Ξαν. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
Ξαν. Οὔκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
Ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον.
Εἶναι φιλοπότην αὐτόν. Σω. οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ
Αὕτη γε χρηστῶν ἀνδρῶν ἐστιν ἡ νόσος.
Ξαν. Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης.
Εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν, ἢ φιλόξενον.
Σω. Μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατ' οὐ φιλόξενος.
Ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅ γε Φιλόξενος.
Ξαν. Ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε
Εἰ δὴ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
Φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
Φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
Ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει.
Ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
Ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
Ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
Ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.

Ἀμυνίας μὲν· ὧδε μὲν ὡς φιλόκυβος ὁ Ἀμυνίας κωμῳδεῖται. ἐν δὲ σφηξὶν ὡς ἀλαζὼν καὶ συκοφάντης καὶ κόλαξ. Ἀλλὰ φιλο μέν ἐστι· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος φησὶ τοῦ κακοῦ. τὸ φιλο δὲ εἶπε, πρόσεισιν φιλοκλέων ἐκαλεῖτο. πεποιημένον δὲ τοῦτο παρὰ τὸ φιλεῖν τὰς κλέωνος πράξεις. φιλόδικος δὲ οὗτος καὶ συκοφάντης.

Πρὸς Δερκύλον· οὗτος ὡς κάπηλος ἢ μεθυστὴς. πρὸς ὃν ὁ Σωσίας διαλέγεται.

Ἄλλως.

Ὁ Δερκύλος, κωμικὸς ὑποκριτής. δύο δὲ εἰσὶ Σωσίαι. ὁ μὲν, πυθίδος. ὁ δὲ περιμηρίωνος. Αὕτη γε χρηστῶν ἀνδρῶν· ὡς μεθυστὴς ὁ οἰκέτης ἐπαινεῖ τὴν μέθην. Σκαμβωνίδης· ἀπὸ δήμου τῆς λεοντίδος φυλῆς. Φιλοθύτην αὐτόν· φιλοθύται εἰσὶν οἱ δεισιδαίμονες. καὶ θύουσιν ἀεὶ τοῖς θεοῖς, νομίζοντες ἐκ τούτου ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι.

Ἢ φιλόξενον· ὁ μὲν, πρὸς τὸν ἀγαθὸν τρόπον εἶπε τὸ φιλόξενον. ὁ δὲ, ὡς κύριον ἤκουσε. καὶ γὰρ ὁ Φιλόξενος εἰ κωμῳδεῖται ὡς πόρνος. Εὔπολις, πόλεσιν· ἐστὶ δέ τις θήλεια Φιλόξενος ἐκ διομείων. καὶ Φρύνιχος σατύροις. Μὰ τὸν κύν' ὦ Νικόστρατε· οὕτως διὰ δεισιδαιμονίαν ὤμνυον. ἢ τάχα μιμεῖται τοὺς φιλοσόφους εἰς κύνα καὶ χῆνα ὀμνύοντας. Ἄλλως φλυαρεῖτε· ἀντὶ τοῦ ματαίως φλυαρεῖτε. εἴρηται ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λεβήτων. ἀπὸ τοῦ φλύειν ὅ ἐστι καχλάζειν. καὶ ἐκ τούτου τὸν ἀφρὸν ἀποβάλλειν. καὶ Ὅμηρος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. Φιληλιαστής· ἀντὶ τοῦ φιλόδικος. ἀπὸ τοῦ μεγίστου δικαστηρίου τῆς ἡλιαίας. ὃ παρ' οὕτω καλεῖται, ἀπὸ τοῦ ἐν αἰθρίᾳ ἢ ὑπαίθρῳ εἶναι τῷ ἡλίῳ βάλλεσθαι. Ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου· ὁ μὲν ἐς βάθρον ἐν ἀχαρνεῦσιν. ἐλθόντες ἤδη περὶ πρώτου ξύλου. Οὐδὲ πασπάλην· ἀντὶ τοῦ οὐδὲ βραχύ. πρὸς ὃ Λυκόφρονα δὲ ὅτι ἀδιορίστως ἀπέδωκεν ἐλαχίστην. τινὲς δέ φασιν ὅτι μαγνῆτιν πέτρον πασπάλην φασί. Κἂν ἄχνην· τὸ λεπτὸν ὅμοιον ἴσως. χρῆται ὁ Ὅμηρος· ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς. Περὶ τὴν κλεψύδραν· ἀντὶ τοῦ περὶ τὸ δικαστήριον. κλεψύδρα γὰρ ἀγγεῖον τετρημένον ἐν ᾧ ὕδωρ ἔβαλλον, καὶ ἕως ῥέειν ἀρκεῖ τὸ ὀπτὸς. καὶ οὕτως ἐπαύοντο τὸν ῥήτορα. τοῦτο δὲ ἐποίουν διὰ τὸ φλυαρεῖν τὸν λέγοντα καὶ ἐμποδίζειν ἄλλοις θέλουσι λέγειν. ἵνα τὰ σπουδαῖα λέξας ἐξέλθῃ.

Τοὺς τρεῖς ξυνέχων. τοῦτοις γὰρ κατέχουσι τὰς ψήφους οἱ δικασταί. ⸀ καὶ μεγάλῳ. ⸀ καὶ λιχανῷ. ⸀ καὶ μίσῳ.

Νομίωια. ⸀ καὶ νομίωιαν γὰρ ἔθος ἦν λέγειν, λιβανωτοὺς ἐντιθέναι τοῖς ἀγάλμασι.

Τὸν πυελαμπισ. μέμνηται τοῦ νόμου ⸀ ὃς ἐπέλευσε δύο πυελα μποις δήμῳ, ἅρα λιν φέλη ἐστίν. ὡδὲ καὶ διμορφος ὁ δῆμος. ἐπέγραφον γοῦν ἀθλοθαῖοι τὰ καλῶν ὀνόματα, οὕτως. ὁ δεῖνα καλῶ. ἐγραφομὴν ⸀ ἐν τοίχοις καὶ σανίσιν. ⸀ ὅπου τύχοι. ⸀ οὕτως φησίν, ὡς ἐρωτῶντος μου ἔγραψε, κῆμος ἁλόσ. Κῆμος ἁλόσ. κῆμος καλεῖται. τὸ τοῖς καθ' ἡσυχίοις ὠνητιθέμενοι. ⸀ δῆτα τοὺς φήφους λαβίεσαν, ἵνα μὴ ἀλιθινώσιν ἐξῆ πολίτημα τι δικτυῶδες. καὶ ἠμῶδες. ἀνώδευτον ἁλατὸν λαγανον ἐστὶ πολίτημα τι δικτυῶδες. ἐν ὑπὸ ξυβολὴν γοῦν τὸ ἐμέμφετο ⸀ καὶ ἀλίκηγοι φησί, καὶ τῶν ταῖς πέρασι κρωζόντι, ὅτι βραδέως αὐτὸν ἐτέλεσε. Ἀ πόδορτος. λυκόφρων ἀποδείσου. οἱ δ' ἄμοιπάντες δόρπατα δεῖπνα. Ἐμβαλάσ. εἰσδὺς ὑποδήματος. διὰ τὸ φιλοδικασὸς εἶναι. οὐ λαθύδει φησὶν ἐντῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ μετὰ τοῦ δειπνῆσαι. ἀλλ' ἀθύδιος ἀνάστος ἀποδράται ἐς ἢ ζητήσας τὰς ἐμβάδας καὶ ὑποδὺς ἀπέρχεται εἰς τὸ δικαστήριον καὶ καθεύδει. Πρωϊπέμπ. αὐτὸ τοῦτο τὸ δέον τὸ σκαιρὸν ἀστῶν, ἀπουνσύζ ὡϊπίπ ὧν ⸀ κίονι. λεπτῇσι, κογχυλίοντι τοῖς πέρασι προσπηνύμῳ. Τιμῶν τὸν μακραν. προσέρπει, ὑπὸ τοῦ ὀργὸς δικαστὸς σὺν ἀνακίῳ, ἤτοι ὠσανίδος κηρῷ ἀλληλιμμένης ὅπως τε καταλαμβάνοιεν τινα τῶν τολμήματι, ἔλκῳ μακρὰν γραμμὴν ὅπως τὰ σωλύοιεν βραχεῖαν. ἐξῆς, δότε μοι ἵφ' ὅπως τὸ χρεῶν ἡ σωτηρίου τιμητικὸν τοῦ ἐνίου, μετὰ τὰ ποβλέψαι ἐς τοὺς ψήφους τοὺς σὺν τῇ ἁλπίδι. εἰ δ' ἑώρων τὰς μελαίνας πλείους, ἐλάρα ⸀ βον τοῦ ὄνυχα τὴν μακράν. εἰ δὲ τὰς λευκὰς, τὴν βραχεῖαν. ὅτε δὲ πλείους ἦσαν αἱ λευκαί, ὁ σὺν ἐκ ἐνίκων εἰς τὰ. ὁ φεύγων δ' ἐν τοῖς πλείους εἰμέλαιναι κατεκέκριντο. Ὁ βομβυλιός. ζῷον μελίττῃ ὅμοιον. ᾗ ὅτι ἰμπρὸν ποιεῖ. Ὑπερπλασμός. ⸀ πλήρωμά τι ὁ ὄνυξ τοῦ ἰμπρὸν ὑπὸ τῶν χαραγμάτων γραφέντων αὐτῷ πλασμός. Αἰμαλόν. ἔνδον ἔχων. ὡς ὢν ζῷον ἔφη τὸ ἐφέδριον, ἐμίσει τὴν οἰκίαν ἢ ἤφων. Νουθετοῦμεν. ⸀ τὰ δυσπειθοῦσι καὶ θεραπείας. τοιαῦτα λυφνου θετοῦμεν ἔρως.

Ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον λέγειν εἰωθέναι.
Τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων, αἰνίσσεται.
Ὡς περ Λιβανωτὸν ἐντιθεὶς τῇ μνημείᾳ.
Καὶ νὴ δί' ἄλλο γ' ἢ τὸν ξυγὸν μεμηνότα
Τὸν Θουριλαμπτοῦ ἐνθυρεᾶ δῆμον καλόν.
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κἀμὸς καλὸς Cumolis
Τὸν Ἀλεξιξυόμαδ' ὃς ἦλ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη.
Ὡς ὁμὲν ἐτίρθη αὐτὸν, ἁρπεπεῖς μόνον
Παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
Εὐθὺς ἀπὸ δορπήσου, κέκραγεν ἐμβάδας.
Κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῶϊ πάνυ
Ὡς περ λεπὰς προσεχόμενος τοῦ κίονι
Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακράν.
Ὡς περ μέλιττ' ἡ βομβυλὸς εἰσέρχεται,
Ὑπὸ τοῖς ὀνυξὶ κηρὸν ὑπερπλασμένος.
Ψῆφον δὲ δείσας μηδεμίαν πρὸς τὴν,
Ἰὼν ἔχῃ δικάζῃ, αἰμαλόν ὥσπερ ξένον.
Τοιαῦτα λυφ. νουθετοῦμεν ἀεί.
Μᾶλλον δικάζει. ῥᾴδιον ἢν φυλάττωμεν.

Μολοῦσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ ξίῃ.
Ὀργὴ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος.
Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν ξιβωνιον.
Μηδ' ἐξιέναι θύρασ'· ὁδὶ δ' οὐκ ἐπείθετο.
Εἶτ' αὖ τὸν ἀστέλουν· καὶ κάθαιρε καὶ μάλα
Μεταπαύτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁδὶ δ' αὖ τῷ τυμπάνῳ.
Ἀΐξας ἐξεκάλεσεν ἐς τὸ καινὸν ἐμφοσώλης.
Ὅτε δὴ δὲ ταύτας πᾶσι τελετὰς οὐκ ὠφέλει. ginebat
Διέβαλσεν εἰς αἰσχύνην· εἰ τοσοῦ μαθών.
Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ.
Ὅδ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τὴν κιγκλίδα.
Ἐντεῦθεν, ἀκέτ' αὐτὸν ὄψ' ἐφρέσθη μόνον.
Ὁδὶ ἐξεδύθρασκε διάτε τῶν ὑδροξόων.
Καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἐπὶ τῷ ξύλῳ μόνα.
Ἐνεβύσα μὲν ἐκείνοισι, κἀπακτώσα μὲν
Ὁδὶ ὡς περ εἰκολοιὸς, αὐτῷ περιπάλους
Ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ἐξήλλετο.
Ἡμεῖς δὲ τὼ αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
Κατα πετάσαντες κύκλῳ, φυλάττομεν.
Ἔστη δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλέων.
Ναὶ μὰ δία· τῷ δ' ἡβῶντι τῷδε, Βδελυκλέων.
Ἔχων τρόπους, ὀφρυαγμοσυμμακουσήμους.
Βδ. Ὦ ξανθία καὶ σωσία· καθεύδετε;
Ξαν. Ὄιμοι· σῶ· τί δ' ὅτι· Ξαν· βδελυκλέων ἀνίσταται.
Βδ. Οὐ περισβαμεῖτε σφῶν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
Hom. Οὐχὶ πατὴρ εἰς τὸν ἱπνὸν εἰσελήλυθε.

Ἐμορυβαύτ. ἐνεμορύττετο μὲν ὁ μόλυβδος καὶ ἐπεχώρει ὑπὸ θείου. ἀντὶ τοῦ πεφθῇ μορυβαύτων ἐποίᾳ αὐτῷ μυστήρια, ἐνεκαθαίρετο τῆς μανίας.

Εἰς τὸ μαινόμενον ἐμπεσών. τὸν πρόσφατον δικαστηρίῳ οὕτω λεγόμενος. εἰσὶ δὲ καὶ παράβυστος. καινὸς. τρίγωνος μέσος. τελούμενος οὗ φησι τὰ μυστήρια τῶν κορυβαύτων, παρουσίᾳ αὐτὰ θέμενος. καταχὼν τὸ τύμπανον. ὥρμησεν ἐς τὸ δικαστήριον.

Εἰς ἀσκληπιοῦ. ἐκεῖ χαίρειν φοῦσιν. ὡς νοσοῦντα οὖ, ἐκεῖ ἔφερον.

Ἐπὶ τῇ κιγκλίδι. αὐτίτου ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὁ πατήρ. κιγκλὶς γάρ, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου. ἵν' ⸀ καμνε λατὶ καλῶσι κνεφαῖος. ἢ ἐπὶ σκότους οὕτως, καὶ μὴ πω ἔχομεν μίαν ἡμέρας, ἀπῆλθεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

Ἐμπεπεῖσθαι οὐκ ἔπειθον. ἀπεμαίνετο χρόνῳ μιᾷ πάντα.

Ἐξεφρέσθη. ἐξεφέρομεν. ὑδρορρόων. οἰκοῖλοι τόποι δι' ὧν χωροῦσι τὸ ὕδωρ τὸ ἐξιόντος. Ἐνεβύσαμεν. ἐπλήρωσαμεν ἐφράξαμεν ὀμήρου. νήματος ἀσκηνὸ βεβυσμένον. Κἀπακτῶσα. ἐφράξαμεν. ἐπλήρωσα μεν. πακτῶσαι δὲ τὸ σφίγξαι. Ὡς περὶ κολοιοὺς. τοῖς δὲ ⸀ ἐκείνοις κολοιοῖς μὴ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις, πηνύσασθαι τὸν λίνα εἰς αὐτοὺς ἄλλοιντο. Φιλοκλέων ἰσχνὸς ἐπὶ τῇ φράσει τῷ ὑμῷ ὁμοιοβδελυκλέων. καὶ τῷ πρεσβύτῃ ὄνομα Φιλοκλέων. Ἔχων τρόπους. αὐτὶ τοῦ σώφρων δ' ἔχοντι. σωφρόνως ἢ ὀφρυαγμοὶ αὐτοῦ ὀφρῦς ἢ φρύαγμα. ⸀ σεμνὸν, αὐτὶ τοῦ ὑπερήφανον. Καθεύδετε. ⸀ ἀπειλητικῶς φωνῶ τοῦ φησιν. Εἰς τὸν ἱπνόν. ἱπνὸς ἰωνικῶς ἡ λάμινος. αἰθαλόεσσ. ἱπνὸν μῶν δὲ τὸ μαγειρεῖον φησιν, ἐν ᾧ λαθὼν αὐτοὺς ὁ Φιλοκλέων εἰσῆλθεν. καὶ εἰς πρύτανιν ὑπιόντ.

Τοὺς τρεῖς ξυνέχων. τοῦτοις γὰρ κατέχουσι τὰς ψήφους οἱ δικασταί. ⸀ καὶ μεγάλῳ. ⸀ καὶ λιχανῷ. ⸀ καὶ μίσῳ.

Νομίωια. ⸀ καὶ νομίωιαν γὰρ ἔθος ἦν λέγειν, λιβανωτοὺς ἐντιθέναι τοῖς ἀγάλμασι.

Τὸν πυελαμπισ. μέμνηται τοῦ νόμου ⸀ ὃς ἐπέλευσε δύο πυελα μποις δήμῳ, ἅρα λιν φέλη ἐστίν. ὡδὲ καὶ διμορφος ὁ δῆμος. ἐπέγραφον γοῦν ἀθλοθαῖοι τὰ καλῶν ὀνόματα, οὕτως. ὁ δεῖνα καλῶ. ἐγραφομὴν ⸀ ἐν τοίχοις καὶ σανίσιν. ⸀ ὅπου τύχοι. ⸀ οὕτως φησίν, ὡς ἐρωτῶντος μου ἔγραψε, κῆμος ἁλόσ. Κῆμος ἁλόσ. κῆμος καλεῖται. τὸ τοῖς καθ' ἡσυχίοις ὠνητιθέμενοι. ⸀ δῆτα τοὺς φήφους λαβίεσαν, ἵνα μὴ ἀλιθινώσιν ἐξῆ πολίτημα τι δικτυῶδες. καὶ ἠμῶδες. ἀνώδευτον ἁλατὸν λαγανον ἐστὶ πολίτημα τι δικτυῶδες. ἐν ὑπὸ ξυβολὴν γοῦν τὸ ἐμέμφετο ⸀ καὶ ἀλίκηγοι φησί, καὶ τῶν ταῖς πέρασι κρωζόντι, ὅτι βραδέως αὐτὸν ἐτέλεσε. Ἀ πόδορτος. λυκόφρων ἀποδείσου. οἱ δ' ἄμοιπάντες δόρπατα δεῖπνα. Ἐμβαλάσ. εἰσδὺς ὑποδήματος. διὰ τὸ φιλοδικασὸς εἶναι. οὐ λαθύδει φησὶν ἐντῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ μετὰ τὸ δειπνῆσαι. ἀλλ' ἀθύδιος ἀνάστος ἀποδράται ἐς ἢ ζητήσας τὰς ἐμβάδας καὶ ὑποδὺς ἀπέρχεται εἰς τὸ δικαστήριον καὶ καθεύδει. Πρωϊπέμπ. αὐτὸ τοῦτο τὸ δέον τὸ σκαιρὸν ἀστῶν, ἀπουνσύζ ὡϊπίπ ὧν ⸀ κίονι. λεπτῇσι, κογχυλίοντι τοῖς πέρασι προσπηνύμῳ. Τιμῶν τὸν μακραν. προσέρπει, ὑπὸ τοῦ ὀργὸς δικαστὸς σὺν ἀνακίῳ, ἤτοι ὠσανίδος κηρῷ ἀλληλιμμένης ὅπως τε καταλαμβάνοιεν τινα τῶν τολμήματι, ἔλκῳ μακρὰν γραμμὴν ὅπως τὰ σωλύοιεν βραχεῖαν. ἐξῆς, δότε μοι ἵφ' ὅπως τὸ χρεῶν ἡ σωτηρίου τιμητικὸν τοῦ ἐνίου, μετὰ τὰ ποβλέψαι ἐς τοὺς ψήφους τοὺς σὺν τῇ ἁλπίδι. εἰ δ' ἑώρων τὰς μελαίνας πλείους, ἐλάρα ⸀ βον τοῦ ὄνυχα τὴν μακράν. εἰ δὲ τὰς λευκὰς, τὴν βραχεῖαν. ὅτε δὲ πλείους ἦσαν αἱ λευκαί, ὁ σὺν ἐκ ἐνίκων εἰς τὰ. ὁ φεύγων δ' ἐν τοῖς πλείους εἰμέλαιναι κατεκέκριντο. Ὁ βομβυλιός. ζῷον μελίττῃ ὅμοιον. ᾗ ὅτι ἰμπρὸν ποιεῖ. Ὑπερπλασμός. ⸀ πλήρωμά τι ὁ ὄνυξ τοῦ ἰμπρὸν ὑπὸ τῶν χαραγμάτων γραφέντων αὐτῷ πλασμός. Αἰμαλόν. ἔνδον ἔχων. ὡς ὢν ζῷον ἔφη τὸ ἐφέδριον, ἐμίσει τὴν οἰκίαν ἢ ἤφων. Νουθετοῦμεν. ⸀ τὰ δυσπειθοῦσι καὶ θεραπείας. τοιαῦτα λυφνου θετοῦμεν ἔρως.

Ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον λέγειν εἰωθέναι.
Τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων, αἰνίσσεται.
Ὡς περ Λιβανωτὸν ἐντιθεὶς τῇ μνημείᾳ.
Καὶ νὴ δί' ἄλλο γ' ἢ τὸν ξυγὸν μεμηνότα
Τὸν Θουριλαμπτοῦ ἐνθυρεᾶ δῆμον καλόν.
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κἀμὸς καλὸς Cumolis
Τὸν Ἀλεξιξυόμαδ' ὃς ἦλ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη.
Ὡς ὁμὲν ἐτίρθη αὐτὸν, ἁρπεπεῖς μόνον
Παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
Εὐθὺς ἀπὸ δορπήσου, κέκραγεν ἐμβάδας.
Κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῶϊ πάνυ
Ὡς περ λεπὰς προσεχόμενος τοῦ κίονι
Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακράν.
Ὡς περ μέλιττ' ἡ βομβυλὸς εἰσέρχεται,
Ὑπὸ τοῖς ὀνυξὶ κηρὸν ὑπερπλασμένος.
Ψῆφον δὲ δείσας μηδεμίαν πρὸς τὴν,
Ἰὼν ἔχῃ δικάζῃ, αἰμαλόν ὥσπερ ξένον.
Τοιαῦτα λυφ. νουθετοῦμεν ἀεί.
Μᾶλλον δικάζει. ῥᾴδιον ἢν φυλάττωμεν.

Μολοῦσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ ξίῃ.
Ὀργὴ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος.
Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν ξιβωνιον.
Μηδ' ἐξιέναι θύρασ'· ὁδὶ δ' οὐκ ἐπείθετο.
Εἶτ' αὖ τὸν ἀστέλουν· καὶ κάθαιρε καὶ μάλα
Μεταπαύτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁδὶ δ' αὖ τῷ τυμπάνῳ.
Ἀΐξας ἐξεκάλεσεν ἐς τὸ καινὸν ἐμφοσώλης.
Ὅτε δὴ δὲ ταύτας πᾶσι τελετὰς οὐκ ὠφέλει. ginebat
Διέβαλσεν εἰς αἰσχύνην· εἰ τοσοῦ μαθών.
Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ.
Ὅδ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τὴν κιγκλίδα.
Ἐντεῦθεν, ἀκέτ' αὐτὸν ὄψ' ἐφρέσθη μόνον.
Ὁδὶ ἐξεδύθρασκε διάτε τῶν ὑδροξόων.
Καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἐπὶ τῷ ξύλῳ μόνα.
Ἐνεβύσα μὲν ἐκείνοισι, κἀπακτώσα μὲν
Ὁδὶ ὡς περ εἰκολοιὸς, αὐτῷ περιπάλους
Ἐνέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ἐξήλλετο.
Ἡμεῖς δὲ τὼ αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
Κατα πετάσαντες κύκλῳ, φυλάττομεν.
Ἔστη δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, Φιλοκλέων.
Ναὶ μὰ δία· τῷ δ' ἡβῶντι τῷδε, Βδελυκλέων.
Ἔχων τρόπους, ὀφρυαγμοσυμμακουσήμους.
Βδ. Ὦ ξανθία καὶ σωσία· καθεύδετε;
Ξαν. Ὄιμοι· σῶ· τί δ' ὅτι· Ξαν· βδελυκλέων ἀνίσταται.
Βδ. Οὐ περισβαμεῖτε σφῶν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
Hom. Οὐχὶ πατὴρ εἰς τὸν ἱπνὸν εἰσελήλυθε.

Ἐμορυβαύτ. ἐνεμορύττετο μὲν ὁ μόλυβδος καὶ ἐπεχώρει ὑπὸ θείου. ἀντὶ τοῦ πεφθῇ μορυβαύτων ἐποίᾳ αὐτῷ μυστήρια, ἐνεκαθαίρετο τῆς μανίας.

Εἰς τὸ μαινόμενον ἐμπεσών. τὸν πρόσφατον δικαστηρίῳ οὕτω λεγόμενος. εἰσὶ δὲ καὶ παράβυστος. καινὸς. τρίγωνος μέσος. τελούμενος οὗ φησι τὰ μυστήρια τῶν κορυβαύτων, παρουσίᾳ αὐτὰ θέμενος. καταχὼν τὸ τύμπανον. ὥρμησεν ἐς τὸ δικαστήριον.

Εἰς ἀσκληπιοῦ. ἐκεῖ χαίρειν φοῦσιν. ὡς νοσοῦντα οὖ, ἐκεῖ ἔφερον.

Ἐπὶ τῇ κιγκλίδι. αὐτίτου ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὁ πατήρ. κιγκλὶς γάρ, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου. ἵν' ⸀ καμνε λατὶ καλῶσι κνεφαῖος. ἢ ἐπὶ σκότους οὕτως, καὶ μὴ πω ἔχομεν μίαν ἡμέρας, ἀπῆλθεν ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

Ἐμπεπεῖσθαι οὐκ ἔπειθον. ἀπεμαίνετο χρόνῳ μιᾷ πάντα.

Ἐξεφρέσθη. ἐξεφέρομεν. ὑδρορρόων. οἰκοῖλοι τόποι δι' ὧν χωροῦσι τὸ ὕδωρ τὸ ἐξιόντος. Ἐνεβύσαμεν. ἐπλήρωσαμεν ἐφράξαμεν ὀμήρου. νήματος ἀσκηνὸ βεβυσμένον. Κἀπακτῶσα. ἐφράξαμεν. ἐπλήρωσα μεν. πακτῶσαι δὲ τὸ σφίγξαι. Ὡς περὶ κολοιοὺς. τοῖς δὲ ⸀ ἐκείνοις κολοιοῖς μὴ τοῖς ἄλλοις ὀρνέοις, πηνύσασθαι τὸν λίνα εἰς αὐτοὺς ἄλλοιντο. Φιλοκλέων ἰσχνὸς ἐπὶ τῇ φράσει τῷ ὑμῷ ὁμοιοβδελυκλέων. καὶ τῷ πρεσβύτῃ ὄνομα Φιλοκλέων. Ἔχων τρόπους. αὐτὶ τοῦ σώφρων δ' ἔχοντι. σωφρόνως ἢ ὀφρυαγμοὶ αὐτοῦ ὀφρῦς ἢ φρύαγμα. ⸀ σεμνὸν, αὐτὶ τοῦ ὑπερήφανον. Καθεύδετε. ⸀ ἀπειλητικῶς φωνῶ τοῦ φησιν. Εἰς τὸν ἱπνόν. ἱπνὸς ἰωνικῶς ἡ λάμινος. αἰθαλόεσσ. ἱπνὸν μῶν δὲ τὸ μαγειρεῖον φησιν, ἐν ᾧ λαθὼν αὐτοὺς ὁ Φιλοκλέων εἰσῆλθεν. καὶ εἰς πρύτανιν ὑπιόντ.

ἀθῆλον
Loca in for
ἀθάβυς
Καινὸς
τρίγωνος
μέσος
κνεφαῖ
ὀφρυαγ
μμακους
ὑδρορροι
ἐξεφρόθ
ἐπανθώ
λας
θακτῶσ
ἰστὸς
λε
ιος
Ἀριστώνων
Φεύγων

Μυς πλεῖ. ἱκατασβέσ. ὡς μῦσ
Φοίτ. ἀστιάτ. ικοὶ ὑπομίσαν
λέξιν. Ἀλλ. πρὸς τὴν λέ
ξιν ὅτι ἀπὸ τῶν μυῶν ἐοίκασι ὠ
νομάσθαι τὰ πτηνὰ, τὸ δὲ ῥοῦ
νᾶ. ὠθ. κρύφα. Κατὰ τὴν
πύελον. αἱ δὲ πύελοι πρω
τίλασ εἶχον ἐπὶ τῶν ὀδόν
των πρὸς τὸ ὕδωρ ἀφέρχεσθ.

Καὶ μυς πρὸ εἶ· ὃς τις κατασβέσ. λυκῶς. ἀλλ' ἀθρῴ.
Κατὰ τὴν πύελον γὰρ τὴν μόσιν μὴ κλύσεται.
Σὺ δὲ τὴν θύραν πρόσκλισον. Οἰκέ. ταῦτ' ὦ δέσποτα
Ἄμαξ πόσειδον. τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπη φοφεῖ.
Οὗτος τίς εἶ σύ. Φι. κάπνος ἔγωγ' ἐξέρχομαι.

Ἄλλως. ἡ πύελος ἔχει πρω
τίλλιν, δίης· ἀπολουόμενοι,
ἐκχέοισι τὸ θερμόν. παίζει
δέ, καὶ τοῦτο ὡς ἐπὶ μυός.
Κάπνη. ἱλιαπνοδόχη ἐστὶ δέ,
σωλὴν μισθὸς ἐπὶ τὴν μα
γειρίον. διοῦ ὁ καπνὸς ἐξέρ
χεται. ὡς οὖν τοῦ Φιλοκλέους
πειρωμένου ἀνοῖξαι τὴν ὀξελ
αῆν ἠγκύλην πρίαμος, ἵνα
τὸ φησι. ταῦτα δὲ παίζων,
κωμικῶς τοῦ πελείου χα
ίειν. Συλλίνω. ὅτι καὶ οἱ δι
λαπαι βριμνᾶται. καὶ ὁ πέ
ρων. ἱλαπνοκιὸν γὰρ τὸ σύ
κινον ξύλον. ἢ ὅτι ὁ ἱλὶ τὴν
συκίνων ξύλων καπνός, βριμνᾶται σοφ. ἢ ἀριστοτέλης φησὶν ἐν προβλήματι. Οὐκ ἐστρέφεσθε π.
ὡς αὐτῆς καπνῷ φησὶν, οὐκ εἰστελεύσῃ, μετὰ φορβᾶς. Ποῦ ὦ πτιλία. τῇ καπνῇ βουλεῖ ἐνω
θεῖναι πῶμα τῶν πτιλίων. πτιλία δέ, σανὶς ἐυθεῖα. ἐν ᾗ τὰ ἀλφιτοπετρία ἀγερᾷ. ἐνίοις ἄσκιον.
Φέρε πάναθῶσι ἢ ξύλον. οὐ γὰρ περὶ τούτου λέγει. ἀλλὰ τῇ κάπνῃ. ἢ πρὸς τὸ πτιλίαν. ἵνα ὦσι
θῇ αὐτῇ ξύλον εἰς βάθος, διὰ τὰς τῶν πρὸς μηχαίας. Ἐν τοῦθα νῦν. ἀποκλείσας τῶν δρόμον
δον τοῦ μὴ δωνωθῆναι αὐτὸν εἰσελθεῖν παῦτά φησι. Ὅστις πεπρόσνιν καπνίου. τὸν ὑπὸ κλυόμενον
οἰνόν φασί τινες καπνίαν λέγεσθαι. ἐν ᾧ τοῖς πεπιεσμένοις ῥᾳδίως ἢ τὸ ἀποθέτον ἢ ἢ πελεῖς
ὄν. διὸ εἰς φαντάζειν καπνίαν καλοῦσιν. Ἄλλως. Ἅμα καὶ γὰρ καπνῷ εἰκαι ἐναι αὐτόν. ἐπεὶ γὰρ
καπνὸς ἐγγύ. ἅμα δὲ καὶ κάπνη εἶδος ἀμπέλου ξηρὸταγον καὶ βριμύταγον οἶνον ποιούσης. ὁμοίως
καπνῷ ποιοῦντα δάκρυα. τινὲς ἢ καπνίαν οἶνον ἐν βεμβεβυσμ. τῆς ἰταλίας πιεσθεί φασι. ἢ κα
πνία ἡ ἄμπελος. Εἰ πρόξεται. αὐτὶ τοῦ τὴν μοχλὸν φύλαττε. ὅπως μὴ τὸ κλεῖθρον φαγὼν
ἐξέλθῃ. Βάλανον. τὸν μοχλόν. ἰσχυρίσῃ ἢ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήρειον. ὃ καλοῦμεν μάγμανα. ἢ βά
λανοι τὰ μαγμανα τῆς κλειδώσεως. καὶ βεβαλάνωται αὐτὶ τοῦ κεκλείδωται. καὶ βαλανάγρα ἡ
κλεὶς παρὰ τὸ ἀγρεύειν τὸν βάλανον. Δραμοῦμαι δῆτα. τοιμηρὸς οὖν ἢ ὁ κλέπτης ἰκατασβέσας
ἐνεχόμενος. ὡς κλάπτων σοφιστὴς. καλλίσφαγος ἦ, ἐπεὶ τῷ Λ φησὶν, ἐὰν μὴ ὁ μῶρυμος. ἔστι δὲ οὗτος
ὁ τὸ περὶ τῷ Λ ψήφισμα περὶ ὀλιγαρχίας γράψας. ὡς ἀριστοτέλης ἐν πολιτείαις.

Ὀδάξ

Aristotels

Plato Callistrat

Aristotels

Μαντευομένῳ μοι χρήσειν ἐν δελφοῖς ποτὲ.
Ὁ τόν τις ἐκφύγοι ἀποκλῆναι ποτὲ
Φι. Ἄπολλον ἀπόλλων ἀπόλλων τὸ μαντεῖόν μου.
Ἰὼ αὐτὸ βολοῦσ' ἐκ φερέμε. μὴ διαξέσαγῶ.
Βδε. Μὰ τὸν προεισθῶ φιλοκλέων ὀδὲ πετήσῃ.
Φι. Διαξοῦξομαι γίνυσ' ὀδὲ ξ ὀδόντιον.
Βδ. Ἀλλ' οὐκ ἔχεισ ὀδόντασ. Φι. οἴμοι δείλαιος.
Γῶς αὖσ' ἀποκτεῖναι με. ὡῶς δύτε ξίφος.
Ὅπως τάχισ'. ἢ πινάκιον τι μη τικόν
Βδε. Ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δράσειε κακόν.
Φι. Μὰ τὸν δ' οὐδ' ἅπαξ ἀλλ' ἀποδύσασθαι βόλομαι.
Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι, τοῖς καυθηλίοις.
Νὴ μὴν ἀγαθὸν ἔστιν. Βδε. ἀκοῦ καὶ σὺ τοῖς αὖ
Ἀνῳὸν ἀποδοῖ μην δῆτ' αὖ. Φι. ἀχὼ ὡσ τοῦτ' ἐγώ.
Βδε. Μὰ δ' ἀλλ' ἅμφον ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
Ὁι. Ὅιαν προφασιν καθῆκεν ὡς εἰρωνικῶς.
Ἵνα θᾶττον ἐκ πέμψασ. Βδε. ἀλλ' ὀκ ἔασεσεν.
Ταύτην, ἐγὼ γὰρ ἠθόμην τεχνωμόν.
Ἀλλ' εἰσιὼν μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δακῶ.
Ὅπως ἀν ὀγέρων μὴ δὲ παρακύψῃ πάλιν.
Κάνθων. τί κλαίς. ὅτι τοῦτ' ἀσεῖ τὴμέρον.
Βάδιζε θᾶττον. τί σέμνς. εἰμὴ φέρῃς
Ὀβυσσέα τινά. Οἰκέ. ἀλλὰ καὶ μὰ δία φέρῃ
Κάτωζε τουρυί τιν' ὑποδεδυκότα.
Βδε. Ῥοῖον. Φέρ' ἰδωμαι. Οἰκέ. τυρυρί. Βδε. τυρὸ τί ἦν.
Τί σὺ ἐπετ' ἄνθρωπ' ἐτόν. Φι. οὐτις μὴ δία.

Ὀδὰξ τὸ δύλυσον μὴ πέλιν
δια τὸ δύλυσον, φαίνεται
ἄνω που περὶ τῶν καπνοδόχων
Ἄλλοὖκ ἔχεισ ὀδόντασ. ἐπει
ξενεπεὶ γέρων ἦν. οἱ δὲ γέρον
τες, ἀποβαλλοισι τοὺς ὀ
δόντας.
Τιμητικὸν. κατα δικαστικόν
ὅπου τῶν μακρὰν χωρᾶσ
σαν τὸ σιατρὸν μᾶλλον ἢ τῶν
μικρὰν καὶ ἀπέλυσεν. Ἀπο
δόσθαι. σωλῆσαι.
Καυθηλίοις. ὄνοισ μεγάλοισ.
Ξενοφῶν. ὅτι ἐν βαβυλῶνι
οἱ φοίνικεσ οὐμέσον ἢ τὸ λε
θριεῖοι τὸ μέγεθος γίνον
ται. οἱ δὲ τιθεζόμενοι ἀπὸ βά
θρους ἄνω κυρτοῦνται ὡς πρὸ
ὄμοι καυθήλιοι. καὶ πολυ
βλοσ. ἐν γὰρ τοῖς ἐπιφόλε
μένοισ φορτίοισι τὰ καυθή
λια λαβόντασ ἐκ τῆσ ὁ ὠ
θεν, προθέσθαι πρὸ αὐτῶν
ἐκέλευσε τοὺς πλουσ. οὗ
γρομβοῦ σωτῆρα πατρὸσ
πάντασ χαράκασ ἀσφα
λέσα τον γρυέθαι πρόβλη
μα. Νουμηνία γὰρ ἔσθ.
ἔθοσ ἰῶ ἀθήνησιν ἐν νουμη
νίᾳ πανήγυσιν ἄγειν.
Τὸν ὄνον ἔξαγε. πρὸσ τὴν οἰκέ
την φησί.
Ἄλλοὖκ ἔασεσεν. οὐκ ἔτυχε.
παρὰ τῶν παροιμίαν. οὐ
τη μῶν μήριγθοσ οὐδεὶ ἐ
ασεσεν. ἐλέγετο ἐπὶ τῶν πέρα μαθόντων ἄγνισον μετὰ χοίνικοσ μὴ ἐπιτυχάνοντων ἰχθύος τι
νόσ. Καύθων τιλαίας. ὡς βαρυμένος τῷ ὄνῳ. ἔφερε δὲ τὸν γέροντα ὑπνηρεμαθέντα λάθρα κατὰ μί
μησιν τοῦ ὀβυσσέως ἐπὶ τοῦ κριοῦ φερομένου ἐφῶτε διασῶσαι τὸν πύκλωπα. ὅτε πρὸ βάτου
δεξιᾶ τοῦ σπηλαίου ἐφάπτ' ὁμῆ αὐτῆς ῥάχεως πρὸς τὴν θύρα τοῦ σπηλαίου μαθὴ μὴ ἴνα μὴ λα
θὼν δξέλθῃ μύπα ων ὁ ὀβυσσεύς. τοῦτο δὲ λαθὼν ἐποίησεν ὁ γέρων. διὸ πρὸσ βαρυόμενον τὸν ὄνον φη
σίν. Οὔτοι νὴ δία. ὅτι ὁ ὀβυσσεὺς οὔτοι πέρα μέρῳ ἐκαλεῖτο.

Ἀποβρασιστωϊδου. πέπλακε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ ἀποβράσαι. ὡς πῦ ἀπὸ φυλῆς ἢ ἀπὸ χώρους φάσκων.

Ἰνδάλλεται. φαίνεται μοι. ὅμοιόν ἐστιν πωλῶν κλητῆρος.

Ἄλλως.

Οἱ γὰρ πῶλοι, ὑποδύνουσι τὰς μητέρας καὶ θηλάζουσιν. Πωλῶ. αὐτὶ πέδου ἢ ἡμιόνου, κλητῆρος εἶπε. πωλῶ ὑποκορισικῶς. κλητῆρες δέ εἰσι καλοῦντες εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. σημαίνει δὲ ἡλέξεις καὶ τὸν μαρτυρα. Περὶ ὄνου σκιᾶς. περιμιάζουσιν

Βδε. Οὗτος σὺ πρὸς τίνος. Φι. Ἰθακος ἀπὸ δρασιστωϊδου.
Βδε. Οὔτοι μὰ τὸν δι' οὔτι χαιρήσων ἔσει.
Ὑφελκεθαῖπον αὐγένι. ὦ μιαρώτατος.
Ἰνὑποδέδυκεν. ὥστ' ἐμοὶ ἰνδάλλεται
Ὅμοιόταυρος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
Φι. Εἰ μὴ μὲ ἀσπθήσουσιν. μαχούμεθα.
Βδε. Περὶ τοῦ, μάχην ὠνῇσιν δῆτα. Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.
Βδε. Γουνῆρος εἰ πόρρωτίχνης καὶ παραβολος.
Φι. Ἐγὼ γεννήρος; οὐ μὰ δί' ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
Νῦν μόνθ' ἅλισον. ἀλλ' ἴσως ὅταν φάγῃς

Τοῦ περὶ μισθοῦ. ἔστι δὲ ἐπὶ τῷ τὰ αὐόπτα ψιλονεικοῦντων. ὧν μετήνεγκεν ὁ πρεσβύτης. ἔστι δὲ ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Φασὶ ποτὲ ἐν ἀθήναις τιμὰ δεῖσθαι ὁμηλάτου, μισθώσασθαι ὄνον ἐπὶ τοῦ φορτία βαστάσαι μόνον ἐπὶ τὰ μέγαρα. καὶ δὴ οὕτω δόξαν αὐτοῖς, ἐπιθέντες τὰ φορτία, ὡδήγουν. μεσημβρίας δὲ γενομένης, καὶ τοῦ ὑπερκαύματων σφοδρῶς αὐτοῖς ἐπικειμένων, οὐχ ὑφίσκοντες σκιὰν, καθεῖλε τὰ φορτία ἀπὸ τοῦ ὄνου ὁ δεσπότης αὐτῶν, καὶ δι' αὐτῶν ἑαυτῷ σκιὰν ἐποίησε. πρὸς ὃ μαχόμενος ὁ ὁμηλάτης, ἔλεγεν ὅτι ὄνον μεμισθωκέναι ἐπὶ τῷ φορτία φορεῖν, οὐ σκιὰν παρέχειν. ὁ δὲ ἔλεγε μεμισθῶσθαι, ὅπως ἂν ὡς βούλοιτο χρῶτο. ἐκ δὲ τούτης τῆς φιλονεικίας μηδὲν οὔσης, εἰς δικαστήρια ἐλήλυθεσαν. ὅθεν ἡ παροιμία. τῆς δὲ παροιμίας μέμνηται καὶ μῦναυρος ἐν τῷ ἐχεμυθίῳ. λέγουσι δέ ὅτι δημοθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος οὐκ ἀνεχωρῶν τῶν δικαστῶν εἶπεν. ἀλλ' ἐστέτω ἄνδρες δικηγήματος τερπνοῦ. νεανίσκος ποτὲ ὄνον ἐμισθώσατο, ἀθήνηθε μέγαράδε. μεσημβρίας δὲ λαταλαβούσης κατὰ λύσας τὸν ζεμον ὑπῆλθε τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὁμηλάτου πρὸς βίαν, δι' ἔφερετο μεμισθωκέναι ἐπὶ τὴν σκιὰν λέγων. αὐτὶ λέγοντος δὲ τοῦ ὁμηλάτου καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον μεμισθωκέναι, εἰς δικαστήριον ἐλήλυθον ἀμφότεροι. εἰ πολὺν δὲ πῶτα ὁ δημοθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τῆς δίκης τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς οὐκ ἂν ἠκούσατε ἐμοῦ. ἀνδρὸς δὲ ἐπιθυμεῖτε. ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς οὐ δεῖ τῆς φωνῆς ἀνέχεσθε, ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι ἀθήνηθεν εἰς δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισθώσατο. ὅθεν φασὶ καὶ αὐτὸς ὁ δημοθένης περὶ τῆς ἐν δελφοῖς σκιᾶς φησι. καὶ ὁ πλάτων δὲ καὶ ἄλλοι πολλοί. καὶ ἀρχέπολιν δέ φασιν γῆμαι ὄνου σκιά. πέπεται δὲ ἐπὶ τῷ περὶ μισθοῦ χρήσιμον φιλοτιμον μῦθον. Γοργίου τέχνης. αὐτὶ τοῦ οὐκ ἀπὸ τέχνης τινὸς πονηρὸς εἶ. οὐδ' ἀπὸ μελέτης. ἀλλὰ φύσει. παράβολος δὲ αὐτὶ τοῦ οὐ γνήσιος. Ὅταν φησὶ γραφῆς, ὑπέμοῦ ὑπομείδιον. ἀπὸ μέρους δὲ τῶν ζοφλῶ ἀπλῶς λέγει. ἢ ὅτι ὄνους ἐξωγον ἐν ἀθήναις. καὶ τοὺς μισθοῦ λαμβάνοντας οἱ δικασταί, ὠνοῦντο τὸ ὑποχόρδιον. λείπει δὲ ἡ πεῖρα. πειρᾶ γέροντος ἁλιέως, οἷον ἐκ τῆς ἡ μητέρας ἀπωδῆς ἢ τέχνης.

menā dex

Ὑποπόδριον, γέροντος ἁλιάστικοῦ
Βδε. Ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν, ἐς τὴν οἰκίαν.
Φι. Ὢ ξῶν δικασταὶ, καὶ κλέωνος ἀμιάστατε.
Βδε. Ἐνδὸν κέκραχθι φλ θύρας κεκλῃσμένης.
Ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
Καὶ τὴν βάλανον ἐμβαλὲ πάλιν εἰς τὸν μοχλὸν
Καὶ τῇ δρυκῷ προσθεὶς τὸν ὄλμον τὸν μέγαν.
Ἀνύσας τὸ πρὸς κύλιξ. Οἰκε. ὦ μοι δείλαιος.
Πόθεν ποτ' ἐμοὶ πέπτωκε τὸ βώλιον
Ἴσως ἀνώνυμος τις ἐνέβαλε σοι ποθέν.
Οι. Μῦς οὐμὰ δί' ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὐρσὶ.
Ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἁλιαστὴς ὀροφίας
Οι. Οἵμοι κακοδαίμων, ξυνωθὸς ἀνὴρ εἰσπεπτωκε.
Ἐκπήσεται. ποῦ ποῦ στιμοιρὶ δίκτυον
Σῶ. σοῦ. ταχέως μοι μηδ' ἡ μοι κρεῖττον ἦν.
Τηρεῖν σκιώμενον, αὐτὶ τούρυ τοῦ παντρός.
Οι. Ἀγενῶς ἐπεσδὴ ρυτονὶ σεσοβήκαμεν,
Κοὐκ ἔθ' ὅπως διασὺς αὖ, ἡμᾶς ἔτι λάθοι.
Τί οὐκ ἀπεικοιμήθημεν ὅσον ὅσον σίλλω
Βδε. Ἀλλ' ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον.
Ὁισωδικασταί, παρακαλοῦντες τοὺς τουτονί.

Ὑποπόδριον. ἐπεὶ πωλάριον ἐμιμεῖτο ἐπὶ τοῦ ὄνου. τὸ ὑποπόδριον πρὸς τοῦτο. χρῶνται δὲ τοῖς ὀνείοις. αὐτὶ τοῦ ἐπεῖν ὑποποδρίου ὄνου ὄνου ἢ βοός, ἔχεις γὰρ ὄνειαι ἀφιστόμενοι ὄντα ἐκ μὴ νῶν μεσοῦσας ἐπεὶ δικαστὸς ἦσιν, εἶπε γέροντος ἁλιαστικοῦ αὐτὶ τοῦ ὄμου.

Ὤθει τὸν ὄνον. τὸ πρῶτον πρὸς τὴν οἰκίαν. τὸ δὲ δεύτερον πρὸς τὸν πατέρα. ὤθεισαυτ'. Κακὴ κλέων. ἐπεὶ δοκεῖ κλέων μισθὸς ποιεῖσθαι ζῆν τοῖς δικασταῖς. Ὤθει σὺ πολλούς. ἤγουν ἐπίθες λίθους ἐπὶ τὴν θύραν ἵνα μὴ δύκολ ἀνοίγῃ. Καὶ τὴν βάλανον. τὴν εἰς τὸν μοχλὸν βάλανον. ἐμβαλὲ εἰς τὸ πῆγμα. ἥλου δή, ἵλεῖσον τοῦ κλεῖθρου. Καὶ τῇ δρυκῷ. ἐμβαλεῖν κελεύει τὴν δρυκὸν τοῦ πεσεῖν τὸν αὐτοβάτην. πρὸς τὴν θύραν. αὐτῇ ἢ τῇ ἀνῳ, τὸν ὄλμον. κατὰ φύσιν δέ ἐστιν μᾶλλον ἐπεῖν, καὶ τὴν δρυκὸν προσθεὶς.

Πρὸς πύλιε. ἀλλ' ἐπεβάστασον ἀλλὰ λύλιε. ἡλῶν τὸ μέγεθος τὸ ὄλμ. ὃν φησὶ κατὰ πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ αὐτοβάτου προσθεῖναι.

Τὸ βώλιον. ἡ βῶλος ὑποκορισικῶς. ἐν ὅσῳ δὲ ἕλκει ἐκ τῆς στέγης, ἔπεσε κατ' αὐτοῦ μικρὸς λίθος. Ὀροφίας. αὐτὶ τοῦ ἐπεῖν μῦς ὀροφίας. λέγουσι μῦς ὀροφίας καὶ ὀφδς, οἱ περὶ τὰς ὀροφὰς διάγοντες ἢ τούτους καταζώγοντες. Στρουθὸς ἀνὴρ γήμετου. ἐπεὶ δὴ ἀναπηδᾷ, ὁ γέρων ταῦτά φησιν ὁ οἰκέτης.

Σοῦ σοῦ. ἀποσοβοῦσι τὸν γέροντα ὡς στρουθόν. ὡσεὶ ὠθοῦμεν τὰ ὄρνεα σοβεῖν. Σκιώνιον. Φιλόχορος ἐπὶ σάρχου φησὶν, πρὸ ἐνιαυτοῦ βρασίδαν ἀποστῆσαι σκιωνεῖς τῷ ἀθηναίων. ἀθηναίους δὲ φασὶ τριήρεσι πρότερον πέμψαντες, σκιώνιον περιτειχίσαι. ὕστερον δὲ μαθόντας ἀποστῆναι αὐτῶν, ἀποστείλαι στρατὸν καὶ πολιορκῆσαι καὶ ἀποτειχίσαι αὐθις ὡς τὸ πρότερον. ἔστι δὲ χωρίον θρᾴκης πολέμιον ἀθηναίοις. ὧν ἐφρούρουν ἐπιφθόνως. ὧν πολιορκήσαντες ἀποτειχίσαν. Ἀντὶ τούτου, ἀντὶ τοῦ πρὸς τοῦτον. ἵνα ᾖ ὁ οἰκέτης λέγων περὶ τοῦ πρὸς τὸ βδελυκλέωνος. Ὅσον σίλλω. ὅτι σημαίνει ὀλίγον. καὶ ἴσταται ὡς ἐλάχιστον. καὶ ἴσταται ἢ νομισματίου τι ἐλάχιστον. Ἀλλ' ὦ πόνηρ. πρὸς τοὺς οἰκέτας τὸ ὦ πόνηροι. Παραπαλοῦντες τουτονί. αὐτὶ τοῦ ἐκπαλοῦντες. οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐστὶ τοῦ ἀξιοῦν. τοῦτο δέ φησιν ὅλως βουλόμενος τὴν εἴσοδον τοῦ χοροῦ ποιῆσαι. ἐκ γὰρ φιλοδίκων ἀνδρῶν συνέστηκεν.

μῦς ὀροφ
ὀφδς ὀρο
σου . σου
fictitia ad
du ues
scioneses
scione uic
εις
σίλλω

. σου . σου .

Ἀρχαιομελισισῶνοφρωιχῶ
ρατα παρα τὸ μελι ὁ
πῶ ζῶιν ἡδὺ ἢ τὰ μέλη ἃ
τῶι σισῶνα ἢ τὸν φρύνι
χον. καὶ τὸ ἐρατὰ ἐμιξεν.
οἷον ἀρχαῖα μέλη φρυνίχου
ἐρατὰ καὶ ἡδέα. καθὸ πῶ
μέλι περιέχοντα τὸ τῆς σι
σῶνος ὄνομα. Φρύνιχος δὲ
ἐχρήσατο τραγῳδήσας πολυ
πήσ. ὃς ἔγραψε δρᾶμα φοι
νίσσας. ἐφ' ᾧ μιμήσεται σισῶ
νιον. τὸ δὲ μέλη εἶπε διὰ
τῶι γλυκύτητα τοῦ ποιή
του. Ἄλλως.

Ὅτι δὲ ὁμόματος ἰῶι ἰκαβόλου
μᾶλλον ὁ φρυνίχος ἐῶι μελο
ποιΐα. μάλιστα δὲ τὸ ἐκ
φοινισσῶν αὐτοῦ. τὸ καὶ σι
σῶνος προλιποῦσα τὸν νε
ὸν. ἢ σισῶνιον ἄσυλι ποῦ
σα. πεποίηται δὲ ἡ λέξις,
παρὰ τὸ ἀρχαῖον καὶ τὸ μέ
λος. καὶ τὸ σισῶν, καὶ τὸ
φρύνιχος. ἢ τὸ ἐρατόν. ἀφ'
ἑστερῆχος δὲ φησι γεγράφθαι,
ἀπὸ τοῦ μέλι. καὶ τοῦ σισῶ
νος. ἐν τῶι Φρυνίχου ἐν τῶι
ἐρατῶν. Ὅμοιον σφηκιᾶς
αὐτὶ τοῦ σφηκώδεισι εἰσὶ δ
ικαιροῦσι ἐν σχήματι γὰρ
σφηκῶν εἰσάγουσιν.

Τὸν πρᾶ. Οἰκέ. τί λέγῃς. ἀλλὰ νῦν ὄρθροι βαθύς.
Βδ. Νὴ γὰρ δὶ' ὀφθαλμῶν αἰνεσὶ κασίγν.
Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦντες μάχεσθαι.
Λύχνους ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη,
Ἀρχαιομελισισῶνοφωνὶ χρᾶται.
Οἷσι ἐκκαλῶν ταυτουτονὶ. Οἰκέ. ὀκνῶ ἥμ δέκ.
Ἢ δικαίως αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλῶ μόνος.
Βδ. Ἀλλ' ὦ πάτερ. τὸ γένος ἡμῶν τίς ὀρθῶς
Τὸ τῶν γερόντων ἐστὶν ὁμοίως σφηκιᾶν.
Ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
Ὀξύτατον. ᾧ κεντοῦσι καὶ κεκραγότες
Πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέλλοι.
Οἰκέ. Μὴ φρόντιζε. ἐὰν περ ἐγὼ λίθους ἔχω.
Γελῶν δικαίων σφηκιᾶν διασκεδῶ.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ, ΙΗ'.

Χο. Χώρει. πρόβαινε ἐξίων μόλις. ὦ κωμία βραδύλις.
Μὰ τὸν δι' οὐμοὶ προτέρ', αἰνῶ θ' ἵμ' ἡσύχιος.
Νυνὶ δὲ κρεῖττον ὅστις οὐ χαλεπὸς ἁλίσκεσθαι.
Ὥσπερ μόδωρε κοὐθὺς λῦ. βέλτιστε συνδικαζῶν.
Εὐεργίδης ἆρ' ὅστις τοῦ ναῦθ' ἥκει χάρις ὀφλών.
Γάρεθ' ὁλοιῷ ἄν, ἀπαπαῖ. παπαῖ. παπαιαξ.
Ἥβης ἐκείνης ἡνίκ' ἐβυζανᾶτο ξυμπίνων.
Φρυνῶν τ' ἐγώτ' ἐσύ. κἄπειτα περιπρὼτ νύκτωρ

Ἐκ τῆς ὀσφύος. ὅτι ἐν σχήματι σφηκῶν εἰσάγει τὸν χορόν, προβάλλονται ἐκ τῆς ὀσφύος κέν
τρον τι ὀξύτατον. ἐποίησε δὲ τοῦτο διὰ τὸ νῦς γέροντας. καὶ τοὺς δικαστὰς ὀξυχόλους εἶ
ναι καὶ δηκτικοὺς σφηκῶσι τρόσκειν τοῖς λόγοις. Ὦ κωμία βραδεῖα. αὐτὶ τοῦ ἐβράδυνας
εἰς τὸ δικαστήριον ἐλθεῖν. οἱ γὰρ χορεῦται ἐμελοδούμενοι, τὴν πρόοδον ποιοῦσι. ὄνομα δὲ γέροντος
ὁ κωμίας. ἐστὶ δὲ ἴσως ἐποποιὸς παρὰ τὴν κωμῳδίαν. ἐνύπνιος δ', δύζωνος ἐστὶ ἰχθύδριον. χαιρεκράδης δ' ὄνομα γέ
ροντος. Κονθυλοῦ. κονθύλη δῆμος ἀττικῆς τῆς πολεμαΐδος Φυλῆς, ἢ πανσόνυχος. Χάβης. οὕ
τως ἡρῴδιανὸς ἐν τῇ γ' τῆς καθόλου προσῳδίας. τὸ ὄνομα διὰ τοῦ β, χάβης. τὸ δὲ, Φλυδὸς ἀπὸ δή
μου. Παρεσθὸ δὴ λοιπόν. ὃ ἔστιν ὑπόλοιπον ἡμῶν ἤκομεν. οἷον τὸ λοιπὸν ἢ τὸ λεῖψανον τοῦ συστή
ματος ἡμῶν πρόεστι. τοῦτο δ' ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ τὴν πορείαν ἐποιοῦντο.

Τῆς

thyle populus
enis.
chionis tribus
lemais tribus
βης

Aristarchus

Hesychius

Τῆς ἀργᾶς ὠλίσθος λαβόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον.
Κἄθ' ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχόντες αὖτὸν
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν ἀνδρες. ὡς ἔστι λάχτινωι.
Hesiod Σίμβλ' ἀφέντας χειμάτων ἔχειν ἅπαντες αὖθις
Χθὲς ὀψὲ κλέων οἰκαδε μὴ ἵμεν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ.
Ἧκον ἔχοντες ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πρηκτῆρα.
Ἐπεὶ γὰρ ὡς κολασμοῦσ' ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ γὰρ
Σπεύδωμεν ὦ νεᾶνες, πρὶν ἡμέρα στενεῖσθαι.
Χωρῶμ'. ἅμα δ' ἐξαλύχνων πάντ' ἐπασκοπῶμεν.
Lycoph. Μή τις λαθὼν ἡμᾶς ἐμπρησῶν κακόν τι βράσῃ.
Πα. Τὸν πῶλ' ὦ πάτερ πότερ σὺ λαγὼ φύλαξαι.
Cratosth. Χο. Κάρφ' ἁμάθῳ σὺ νῦν λαβών, τ' λύχν' πρόβυσον.
Γα. Οὐκ. ἀλλὰ τῶνδ' ἔμοιγε νῶν δοκῶ τ' λύχν' προβύειν.
Χο. Τί δὴ μαθών, τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαμίδ' ὠθεῖς.
Καὶ ταῦτα τὼ λαίου τανανίζοντος ὦ νόητε σύ
Οὐχὶ δάκνῃ σ' ὅταν δὴ τὸ μιον πρίαπος.

Τῆς ἀρτεμῶλιδος. πορνοῦ πορνοίαν τοῦτο δέον εἰπεῖν, τοὺς πολεμίους ἐχειρωσάμεθα. ἢ λόχον τινὰ ἐποιήσαμεν.

Τὸν ὅλμον. ξυλίμου ὄντος τοῦ ὅλμου. καὶ Ἡσίοδος. ὅλμον μὲν τρίποδην τάμνειν. Ἄλλ.

Ὅλμον τὸ μαγγανικὸν ἐργαλεῖον ἢ ὁ τρίπους τοῦ ἀπόλλωνος καὶ ὁλμεὺς στρογγύλος λίθος εἰς ὃν κόπτουσι θάψια καὶ ἄλλα τινά. Τὸν κορκόρου. πρὸς τὸν λυκόφρονα, κορκορον λέγοντα τὸν ἰχθὺν ὀρθῶς. ἡ πεπτηκυῖα δὲ ὥς φησιν ἐρατοσθένης. ἔστι δὲ λάχανόν τι ἄγριον ἢ δὺ τελές. ἐμπλοπουννήσω. ὡς καὶ ἡ περιστερομία. καὶ κόρμορος ἐν λαχάνοις. τὸ δὲ καταξάνατος αὐτὸν τὸν ὅλμον δηλονότι. οὐ γὰρ τὸν κόρμορον. Ὡς ἔστι λαχτινωί. ἢ δύμη ἔστι μωρία ἢ γριοὺγκυτι. τοῦ

Demetrius Philochorus

τὸ δὲ φησὶν ὡς τοῦ κλέωνος ἐπὶ δήλιον ἐπαμυνόντος τὸν λάχητα. στρατηγοῦσι δὲ αὐτὸν φησι δημή τριος πρὸ τριῶν ἐτῶν εἰς σικελίαν πεμφθέντα μετὰ νεῶν λεοντίνοις βοηθήσοντα. οἱδὲ περὶ τὸν λαθόχορον, διαδέχεσθαι αὐτὸν φασι σοφοκλέα ἢ πυθόδωρον οὐδὲ καὶ φυγῇ ζημιωθῆναι εἰκὸς οὖν μετεκαλέσαντο αὐτὸν ἐπὶ τὴν κρίσιν. ἣν καὶ ὀνομικὸς μνημονεύει. Σίμβλον δέφασι. σίμβλον κυρίως ἐστὶν εἰθισμένα σῦκα εἰμέλιτι ἀποτίθεσθαι τὸ μέλι ὡς Τὸ λάχητος δὲ τὰ δημόσια σφετερισαμένου, ἢ πλουτήσαντος. Χθὲς οὖν κλέων. κατέπαυσεν ἡ τοῦ στρατηγοῦ ἢ οἰδικαστὰς ἐκαλοῦντο. ὥρα δὲ νῦν, οὐχ ὁκαιρός. ἀλλὰ πρωΐ. Ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν. παρὰ τὸ κηρύττεσθαι τὰς ἡμέρας τρεῖς τοὺς στρατιώτας ἐπιέζειν. μολυβδίνους ἢ κατὰ αὐτοῦ κολάσοντας. Ὧν πέρ. περὶ τούτων αὐτοῖς ᾠδὰς καὶ ὠθισμούς. ἵνα ἡ ὀρχήστρα πληρωθῇ. πῶλος δέτις πρόσκυμνος μετὰ λύχνου προεωραιωσπλοῦν. τὸ δὲ μέτρον ἐντεῦθεν ἤλαττεν. ἔστι δὲ μικτὸν. σωτηρίᾳ ἐν τε ἰαμβείου ἡμιμέτρου αὐτιπαιστικοῦ, ἢ ἰθυφαλλικοῦ. ὁ δὲ ἰθύφαλλος ἡμιολίου συζυγίαν ἔχει δύμετρον βραχυκατάληκτον. τουτέστι τρεῖς ἡμιόλους. Κάρφος χαμάθεν. ἐνίκα ἄρφει τοὺς ἀρέμα, τὸ προβύειν. πρὸς τοὺς παῖδας δέφησι τοὺς προπεμπομένους αὐτόν. Ἀλλὰ τόδ' μοι. δείκτικῶς ἡμῖν λιχανῷ δακτύλῳ. προβύειν ἡ, εἰς τὸ ἔμπροσθεν βαλεῖν τὸ ἐλλύχνιον. Τί δὴ μαθών. ἀντὶ τοῦ παιδὸς ἡμῖν δακτύλῳ ἐπιστομίσαι μόνου τὸ ἐλλύχνιον. ἢ συμβούλου τὸ ἐλαίου ἐπιχυθὲν τοῦ, εἰς ἡμᾶς προσβύντων, ὃς καὶ πατὴρ τοῦ παιδίου ἀγανακτήσας, ἱμορδύλους αὐτοῖς δώσειν.

Fis τὸ αὐτό. τοῦτο ἐπῳδῶν δώσειν αὐτῷ ἱμόνδυλον. Οὐ γὰρ δάκνει ὅταν δέηται. οὐ γὰρ λυπεῖσε τὸ ἔλαιον πολλοῦ πιπρασκόμενον. οὐ γὰρ αὐτὸς ἀγοράζῃς. πατρὸς ἢ ὑὸς σμικρολόγου. Ὡς περ ἀπάγα γᾶς ὁ ἀπάγ' ὄρνεόν ἐστι περὶ μῶν ἐν ἕλεσι, ἃ πλωθίσι γόνεις ἐπέλμασιν. οὗ ἡμεῖς φαμ ἀπάγαπνα.

ὦρα, ἀντὶ τοῦ ταχέως

λύχνος ἀντὶ τοῦ ῥηγχίου

ὅλμον

κόρκορος

προβύσον

ὦρα νῦν ὁ καιρὸς ἀντὶ ταχέως

προβύσον

λύχνος ἀντὶ τοῦ ῥηγχίου

σίμβλον

Παῖ. Εἰ νὴ δί᾽ αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ᾽ ἡμᾶς,
Ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ᾽ αὐτοί.
Κἄπειτ᾽ ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς
Τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.
Χο. Ἦ μὴν ἐγὼ σοῦ χἀτέρους μείζονας κολάζω.
Ἀλλ᾽ οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι.
Κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
Ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
Ἔπεισι γοῦν τοῖσι λύχνοις οὑτοιὶ μύκητες.
Φιλεῖ δ᾽ ὅταν ᾖ τουτὶ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα. *Aratus*
Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μή ᾽στι πρώϊμα,
Ὕδωρ γενέσθαι κἀπιπνεῦσαι βορέαν αὐτοῖς.
Τί χρῆμ᾽ ἄρ᾽ οὑκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
Πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος.
Οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ᾽ ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
Ἡγεῖτ᾽ ἂν ᾄδων Φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
Φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας ἐνθάδ᾽ ὦνδρες,
ᾌδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἤν τί πως ἀκούσας
Τοὐμοῦ μέλους, ὑφ᾽ ἡδονῆς ἐξερπύσῃ θύραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

Callimachus

Τί ποτ᾽ οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ᾽ ἄρ᾽ ἡμῖν
Ὁ γέρων, οὐδ᾽ ὑπακούει; μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
βάδας; ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που;
Εἶτ᾽ ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος.

Τυρβάσεις· ἀντὶ τοῦ ταράξεις. ὁ δὲ ἀτταγᾶς, ὄρνεόν ἐστιν εὑρισκόμενον ἐν τοῖς ἕλεσι, καὶ περιπατοῦν ἐν τοῖς πηλώδεσι τόποις. Οὑτοιὶ μύκητες· φασὶν ὅτι ὑετοῦ μέλλοντος γενέσθαι, οἱ περὶ τὴν θρυαλλίδα τοῦ λύχνου σπινθῆρες ἀποπηδῶσιν, οὓς μύκητας νῦν λέγει, ὡς τοῦ λύχνου ἐν αὐτῷ μὲν ὄντος τοῦ νοτερωτέρου ἀέρος. Ἄρατος· ἢ λύχνοιο μύκητες ἐγείρονται περὶ μύξαν νύκτα κατὰ νοτίην. τινὲς δέ φασι τὸν μύκητα ζῷόν τι εἶναι λεπτὸν, ὅτι τὸ πάνυ σκνιφὶ ἐοικός. ὃ δὴ περιβολὴν λεπτὴν ὅτι τῆς ψύξεως τῆς περὶ τὸν ἀέρα θάλπος ἀντιλαμβανόμενον, περὶ τὸν λύχνον ἵπταται θέρμης ἐπιθυμοῦν. καὶ περικροῦον ἐν τῷ λύχνῳ, ποιεῖ σπινθῆρας. ὅθεν τεκμαίρονται τὸν ὑετόν. καὶ Καλλίμαχος· ἀοιδὴν ἐγείνοντο μύκητες. Δεῖται δὲ· ἐμφαίνει διὰ τούτων τὸ γεωργικὸν ἦθος, εὖ μάλα δεικνύων ὅτι μέλει αὐτοῖς τῶν καρπίμων. Ἐφολκὸς· κυρίως ἐφολκὶς λέγεται ἡ λέμβος, ἤτοι ἡ μικρὰ ναῦς ἡ ὑφ᾽ ἑτέρας μεγίστης νεὼς ἑλκομένη, διὰ βραδυτῆτα. φησὶ γοῦν κἀνταῦθα ὅτι οὐχ ὑπό τινος ἑλκόμενος ἐξήρχετο, ἀλλὰ πρῶτον ἡγεῖτο ἡμῶν. νυνὶ δὲ τί παθὼν, οὐκ ἐξέρχεται.

musices chori quedam parodica stasima

Στάντες· πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ Φιλοκλέωνος στάντες οἱ τοῦ χοροῦ, τὸ στάσιμον ᾄδουσι μέλος. τῶν δὲ χορικῶν μελῶν, τὰ μέν ἐστι παροδικὰ, ὡς τὸ ἀέναοι νεφέλαι ἀρθῶμεν φανεραί. καὶ τὸ προειρημένον ἐνταῦθα· χώρει πρόβαιν᾽ ἐρρωμένως. τὰ δὲ στάσιμα, ὡς τὸ παρόν. καὶ παρ᾽ Αἰσχύλῳ· στέψασθε τὰς οὐλομένας τύχας Προμηθοῦ. τὰ δὲ, προῳδικά. τὰ δὲ μεσῳδικά. τὰ δὲ, ἐπῳδικά. περὶ ὧν προείρηται τίνος χάριν οὕτω καλοῦνται. τὰ δὲ ἐξῳδικὰ ἢ ὑποχωρητικὰ, ἅπερ ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ δράματος ᾄδεται, ὡς ἐν τῷ Πλούτου δράματι· τὸ οὐκέτι μὲν γὰρ εἰκὸς μέλλειν οὐδ᾽ ἡμᾶς, ἀλλ᾽ ἀναχωρεῖν εἰς τοὔπισθεν. δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι. *Aesch.* Μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμβάδας· ἐκ τοῦ εἰκότος τὴν τοῦ γέροντος ἐπὶ τὰ ἔνδον διατριβὴν τεκμαίρεται. βουβωνιῴη δὲ, τὸν βουβῶνα ἀλγοίη. Ἄλλο

Καὶ τάχ᾽ ἂν βουβωνιῴη. ἦ μὴν πολὺ δριμύτατος
Γ᾽ ἦν τῶν παρ᾽ ἡμῖν, καὶ μόνος οὐκ ἀνεπείθετο.
Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
Λίθον ἕψεις ἔλεγεν. τάχα δ᾽ ἂν
Διὰ τὸν χθεσινὸν ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ᾽
Ἐξαπατῶν, καὶ λέγων ὡς φιλαθήναιος ἦν, καὶ
Τἀν Σάμῳ πρῶτος κατείποι, διὰ τοῦτ᾽ ὀδυνηθεὶς
Εἶτ᾽ ἴσως κεῖται πυρέττων.
Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ. ἀλλ᾽ ὦ ᾽γάθ᾽ ἀνίστασο μηδ᾽ οὕτω
Σαυτὸν ἔσθιε, μηδ᾽ ἀγανάκτει.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων
Τἀπὶ Θρᾴκης· ὃν ὅπως αἰχμεῖς, ἐγχυτριεῖς.

ΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Χο. Ὕπαγ᾽ ὦ παῖ ὕπαγε.
Παῖ. Ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ
Πάτερ ἤν σού τι δέωμαι;
Χο. Πάνυ γ᾽ ὦ παιδίον. ἀλλ᾽ εἰ-

ΣΤΡΟΦΗ.

πὲ τί βούλει με πρίασθαι
Καλόν; οἶμαι δέ σ᾽ ἐρεῖν ἀ-
στραγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Παῖ. Μὰ δί᾽, ἀλλ᾽ ἰσχάδας ὦ παππία· ἥδιον γάρ.

Ἀλλ᾽ ὁπόταν ἱκετεύοι τις μὴ καταδικάσαι τὸν δικαζόμενον, ἐπικαλύπτων αὐτὸν, ὅπως ἂν μὴ αἰδεσθείη διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, κάτω κύπτων, λίθον ἕψεις ἔλεγε. παροιμία δὲ ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων γενέσθαι. τὸν λίθον ἕψεις. ὥσπερ τὸ πλίνθον πλύνεις. ἢ χύτραν ποικίλλεις. καὶ εἰς ὕδωρ γράφεις. ἢ Αἰθίοπα λευκαίνεις. ἢ τὴν θάλατταν σπείρεις, ἢ τὰ τοιαῦτα. Διὰ τὸν χθεσινὸν· τοῦτο ἐνταῦθα ἐπέραν προφάσει καινοτέρου τινὸς καὶ διαφυγόντος τὴν δίκην, ἀναξίως φησὶν αὐτὸν ὀδυνηθῆναι. Τἀν Σάμῳ· τὰ περὶ Σάμου. ἐννεακαιδεκάτῳ ἔτει πρότερον ἐπὶ Τιμοκλέους ἄρχοντος γέγονε. Μιλησίων γὰρ πρὸς τοὺς Σαμίους μαχομένων, Ἀθηναῖοι παρακληθέντες ὑπὸ Μιλησίων εἰς συμμαχίαν, ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τῶν Σαμίων, Περικλέους ἡγουμένου καὶ Ξανθίππου. κακῶς δὲ διατεθέντες Σάμιοι, ἐπεχείρησαν πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν ἐκπλεῦσαι. καὶ δὴ τοῦτο μαθόντες Ἀθηναῖοι, τριήρεις πολεμικὰς κατεσκεύασαν, Περικλέους εἰσηγησαμένου αὐτῶν. τοῦτο δὲ μαθόντες Σάμιοι, μηχανήν τινα κατεσκεύασαν κατ᾽ αὐτῶν. καὶ μαθόντες Ἀθηναῖοι ὑπό τινος Καρυστίου, ἐφυλάξαντο. καὶ Σαμίους μὲν κακῶς διέθηκαν. τὸν δὲ Καρυστίωνα ἐτίμησαν σφόδρα μετὰ τοῦ γένους. καὶ τῆς αὐτῶν πολιτείας ἠξίωσαν. ὡς οὖν τινος ἐξαπατήσαντος καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν εἶναι μηνυτὴν τοῦ σκευωρήματος τῶν Σαμίων, καὶ διὰ τοῦτο ἀπολυθέντος, φησὶν ὀδυνηθῆναι τὸν Φιλοκλέωνα ὡς τὸν δικαστικὸν μάλιστα χαίροντα. Ἀλλ᾽ ὦ ᾽γάθ᾽ ἀνίστασο· πρὸς τὸν Φιλοκλέωνά φησι. παχὺς δὲ, πλούσιος. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου λεπτοὺς τοὺς πένητάς φησιν. Ἐγχυτριεῖς· ἀντὶ τοῦ φονεύσεις. ἐκ τῶν ἐκτιθεμένων. καὶ ἐγχυτρίζειν, τὰς χοὰς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφέρουσι. μήποτε οὖν παρὰ τὸ νόμιμον λέγεται. ἢ τὸ βλάψεις κατὰ χυτρίσαι. ὡς ἑτέρωθι Ἀριστοφάνης. ἐγχυτρίστριαι λέγονται καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι ἱερείου, καὶ τὰς θρηνητρίας. ἔτι γε μὴν καὶ τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη. Ὕπαγε· εἰς τὴν οἰκίαν δηλονότι, ὡς κατασταθέντων αὐτῶν. παππία δὲ, πάτερ.

Athenienses bellum cont. Samios — *Carystus* — *Plato* — *Aristoph.*

Χο. Οὐκ αὖ μὰ τὸν δι' εἰρεμοιθέγ' ὑμεῖς
Παῖ. Μὰ δι' οὐκ ἄρα προπέμψετ' ὀλοιτὸν
ΣΤΡΟΦΗ.
Χο. Ἀπὸ § τᾶσδε μερὸς μιᾶς εἰρεσιώνης.
Τρί' ἔτη αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα δεῖ. καὶ
Ξύλα κῶψον σὺ δὲ μὴ σῦκα μ' αἰτεῖσ.
Παῖ. Ἄγε νῦν ὦ πάτερ· ἴθι μὴ
Τὸ δικαιόπολιν ὄρχου
Καθίσει νῦν, πόθεν ὤνη
Σόμεθ' ἄριστον· ἔχεις ἐλ-
Πίδας χρηστήν τιν' ἀνῶιμ', ἢ.
Πόρον ἐλᾶς ἱερόν
ΣΤΡΟΦΗ.
Χο. Ἄπαπαῖ φεῦ.
Μὰ δι'· οὐκουν ἔγωγε μενῶιν
Ὁπόθεν μεδεῖ πόνον ἔσαι.
Παῖ. Τί μεδεῖ τὼ μελέα μῆτερ ἔπικτες.
Ἰὼ ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχης.
Χο. Ἀνόητον γ' ἄρα σ' ὤθην
Λάκι ὁμῶς εἶχον ἄγκαλμα.
Παῖ. Ἔ ἔ. πέρα μῶιν στενάξειν.
Φι. Φίλοι. πάλαι μὲν τήκομαι δι' ἀφροδίσιος
Ὑμῶν ὑπακούων· ἀλλ' οὐχοῖός τ' εἰμ' ἄδειν.
Τί ποιήσω. τηρεῖτέ μ' ὑπὸ τῶνδε.
Καὶ βούλομαί γε πάλιν μεθ' ὑμῶν
Ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καθίσκους.
Κακόν τι ποιῆσαι.
Ἀλλ' ὦ Ζεῦ. μέτα βρόντα. καί με
Ροίσημ' ἀπὸ νὸν ἐξαίφνης
Ἢ προξενιάδην ἢ τὸν σελ-

Οὐκ αὖ μὰ τὸν δι' εἰρεμοιθέγ' ὑμεῖς — δι' εἰρήνην ἡσυχάζοντες, εἰκῆ μαθόντες ἀπαίδευτοι.

Μιᾶς θαλείου ὡς τριωβόλου τοῦ δικασικοῦ ὄντος μισθοῦ. — Σῦκα μ' αἰτεῖς. ἡσυχίαν φασὶ βουλόμενοι σημαίνειν τὸ ἡσυχάζειν. Πόρον ἐλᾶς. ῥητῶς πόρον, τὴν πορείαν οὕτω φησίν. ἐπὶ νεμηθείσης δίκης τὸ ἀποδημεῖν ἀπὸ τῆς πόλεως πορείαν καλεῖ. Γράμματα βόσκειν. ὁ λόγος ἐκ μισθοῦ ἐστὶ τοῦ δικαστικοῦ· ἐκεῖνοι γὰρ ταῦτα λέγουσιν οἱ τὰ πρόσοδα ποιοῦντες ἐκ βορᾶς τοῦ μισθοῦ τὸν τύραννον. τὸ ἐξῆς, τὸ ἀόνητον ἄρα, ἰσοδυνατόν ἐστιν ὁ λέγων ἐκεῖ· ἀόνητον ἄγαλμα πατέρ' οἵοισι τεκοῦσ'. Θυλακίον· ὡς αὐτοβασκάζοντος θυλάκου. Ὑπὸ τῶνδε τῶν οἰκετῶν. ὡς τοῦ δικαστηρίου καθιεμένου ὑποκρισιλωσί λέγ. ὀνομαζῇ ἀπὸ μέρους τὸ δικαστήριον. ὡς καὶ πρότερον κλεψύδραν αὐτὴν εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ κλέπτουσι αὐτῇ ἀγγείου. πρὸς τοὺς ῥήτορας ἔλεγον. Ἐπὶ τοὺς καθίσκους. τοὺς ἰωνικοὺς ὑποκρισιλωσὶ δὲ τὰς καλλιπεῖς σάνδαλα τοὺς ψιφίζεσθαι δικαίους ὄντας. Καπνὸν ἐξαίφνης. ὥστε διὰ βραχύτητα τῆς ὀπῆς τὸν καπνὸν ἐξόδου μὴ ἔχειν. Ἢ τὸν σέλινον τὸν ἐπὶ τοῦ στέλλου, ἐπὶ ὀρρωδίας μεμνῆσθαι προξενίδου ὡς ἀλαζονικοῦ.

Ψόλοι μάμαξιν ἐδδὲ μπέλ — ἁμάμαξ — ἀναδενδρ

Λοὺ τοῦ τον τὸν ψολοκόμαξυν.
Τόλμησον ἅναξ χαρίσασθέ μοι
Πάθος οἰκτείρασ', ἵμε κρᾶναι μῶ
Διαπτῆναι λεώ, ἀπόδυσον, τὰ χόσ'.
Κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀπόφυσήσας.
Ἐς ὀξάλμιον ἔμβαλε θερμὸν
Ἢ δῦτα λίθον μεπόϊησον, ἐφ' οὗ
Τὰς χοιρίνας ἀναθμοῦσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΚΑΙ ΣΤΙΧΩΝ ΙΒ'.

Χο. Τίς § ἐσθ' ὁ ταῦτ' ἐσ' ἐρημον κἀπεκλείων τὰς θύρ'
Λέξον. πρὸς οὕνους γὰρ φράσεις.
Φι. Οὔ μὸς ἡδύ. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε. καὶ γὰρ τυγχάνει
Οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὑφεῖτον γόνυ.
Χο. Τῶδ' ἐφέξω. ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶσαι βούλεται;
Τίνα πρόφασιν ἔχων.
Φι. Οὐκ ἐᾶμ' ὦ' νδρες δικάζειν. δεῖ δρᾶν δ' ἐγὼ κακόν.
Ἀλλά μ' ὠθεῖν ἔρι μός ἐσ'. ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
Χο. Τῶτ' ἐρωτᾶς ὁμιαρὸς χαρεῖν ὁ δημολοσκλέων.
Εἶ περλέγεισ' ὅτι σὺ τῶν μεθ' ἁλιθὲς αὖ;
Φι. Οὐ γὰρ αὖ πρὸ ὅτ' ἀνὴρ οὐ τοῦτ' ἐβούλετο λέγειν.
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν.
Χο. Ἀλλ' ἐκ τότων ὥρα τιμᾶσοι ζητεῖν καινὴ ἐπίνοιαν.
Ἢ τ' σελάθρατα δεῖ ὀρύσσειν ὀρθὰ κατὰ δῆτα τοῦ δήμου πρίσει.
Φι. Τίς αὖ δῦ εἰσιὼν τεῖθ' ὑμεῖς. ὡς πᾶν ἐγωγε πρὸ οἰμὶ.

Ψόλοι μάμαξιν ἐδδὲ μπέλ — ἁμάμαξ — ἀναδενδρ — ἀμαξιαῖος ἐστὶν ὁ ἐπὶ ἁμάξης ἐμβαλλόμενος. ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ἡμιόνων ἁμαξίτης. ἀναδενδρ. ἀναδενδρὰς τὰ ἐπὶ τῶν δένδρων ἐκφυόμενα. ἀναδενδρὰς δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῶν δένδρων ἐκφυομένας ἀμπέλους. ἀναδενδρὰς δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῶν δένδρων ἐκφυομένας ἀμπέλους. ἀναδενδρὰς δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῶν δένδρων ἐκφυομένας ἀμπέλους.

Λοὺ τοῦ τον τὸν ψολοκόμαξυν. — ψολοκόμαξ — ὁ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἐπιβάτης. ἢ ὁ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἐπιβάτης. ἢ ὁ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ἐπιβάτης.

Τόλμησον ἅναξ χαρεῖν — ἅναξ — ὁ βασιλεύς. ὁ δεσπότης. ὁ κύριος. ὁ ἄρχων. ὁ ἡγεμών. ὁ προστάτης. ὁ πατήρ. ὁ θεός. ὁ ἥρως. ὁ ἥρως. ὁ ἥρως.

Πάθος οἰκτείρασ' — οἰκτείρω — ἐλεῶ. ἐλεῶ. ἐλεῶ. ἐλεῶ. ἐλεῶ. ἐλεῶ. ἐλεῶ. ἐλεῶ. ἐλεῶ.

Διαπτῆναι λεώ — διαπτῆναι — διαπτῆναι. διαπτῆναι. διαπτῆναι. διαπτῆναι. διαπτῆναι. διαπτῆναι. διαπτῆναι. διαπτῆναι.

Κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας — ἀποφυσῶ — ἀποφυσῶ. ἀποφυσῶ. ἀποφυσῶ. ἀποφυσῶ. ἀποφυσῶ. ἀποφυσῶ. ἀποφυσῶ. ἀποφυσῶ. ἀποφυσῶ.

Ἐς ὀξάλμιον ἔμβαλε θερμὸν — ὀξάλμιον — ὀξάλμιον. ὀξάλμιον. ὀξάλμιον. ὀξάλμιον. ὀξάλμιον. ὀξάλμιον. ὀξάλμιον. ὀξάλμιον. ὀξάλμιον.

Τὰς χοιρίνας ἀναθμοῦσιν — χοιρίνας — χοιρίνας. χοιρίνας. χοιρίνας. χοιρίνας. χοιρίνας. χοιρίνας. χοιρίνας. χοιρίνας. χοιρίνας.

Τίς αὖ δῦ εἰσιὼν τεῖθ' ὑμεῖς — ἐφέσεις — ἐφέσεις. ἐφέσεις. ἐφέσεις. ἐφέσεις. ἐφέσεις. ἐφέσεις. ἐφέσεις. ἐφέσεις. ἐφέσεις.

πρόφασις — πρόφασις. πρόφασις. πρόφασις. πρόφασις. πρόφασις. πρόφασις. πρόφασις. πρόφασις. πρόφασις.

Hom

σε. καὶ τὸ πάρ' ὁμήρῳ. οὐδέ τιν' ἄλλη μύθου πρῆσαι ὧδ' ἐχεσίω ἐδώσασθε. Ἐὼν δὲ βούλομαι δεῖκνυσιν ἐκ τοῦδε τὸ φιλόδημον αὐτὸν. χαίρειν δὲ αὐτὸ τοῦτο φησίν. Ὁ δημολοσκλέων. ὁ τύραννος ἢ ἄρχοντίων. σωιέθη ἐστὶ λέξις ἐπὶ τοῦ δήμου ἐπὶ τοῦ λοιδορουμένου ἐπὶ τοῦ κλέπτου ἐπὶ τοῦ δήμου. ἐπὶ τοῦ δήμου. ἐπὶ τοῦ δήμου. ἐπὶ τοῦ δήμου. ἐπὶ τοῦ δήμου. ἐπὶ τοῦ δήμου. ἐπὶ τοῦ δήμου. ἐπὶ τοῦ δήμου. ἐπὶ τοῦ δήμου.

Οὕτω κἂν ἐγὼ διὰ τοῦ σανιδίου μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
Χο. Ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' εἴης διορύξαι,
Εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσι κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Φι. Πάντα πέφρακται κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι.
Ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.
Χο. Μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
Ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους, ὅτε Νάξος ἑάλω;
Φι. Οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ'; οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
Ἥβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ,
Κοὐδείς μ' ἐφύλαττ', ἀλλ' ἐξῆν μοι
Φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ σὺν ὅπλοις
Ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται.
Τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
Ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν,
<Τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους>

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ΚΑΙ ΣΤΙΧΩΝ Η.

Χο. Ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα.
Ἕως γὰρ ὦ μελίττιον.
Φι. Διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.

Οὕτω κἂν ἐγὼ διὰ τοῦ σανιδίου· μὴ ἀρτίως τικτουσῶν γυναικῶν, καὶ τῶν θυμουσῶν τινῶν. εἴρηται δὲ καὶ τοῦ ὀρνέου τοῦ κίττης. ὅ παρὰ τῶν θυμιατικῶν ἔχοντες ἀκροδρύων, ταχέως δυσαρεστεῖται. δοξοῦν δύνειν, καὶ πάλιν ἕτερον θυμεῖ· καὶ μεταβάσεις ποιεῖται εἰς ἕκαστον τῶν δένδρων. Διὰ τοῦ σανιδίου· τοῦ δρυφάκτου τοῦ πυλωτοῦ τοῦ δικαστηρίου εἰσελθεῖν. ἢ σανίδων φησὶ τῶν περιεχουσῶν τὰ ὀνόματα τῶν εἰσαγγελλομένων εἰς τὸ δικαστήριον. ποῖον δεήσει πρῶτον εἰσαχθῆναι καὶ κατὰ τάξιν. Οὐδ' εἰ σέρφῳ· ὅτι καὶ ὀρνιθίσκος τὸ εἶδος καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους, ἐξηγοῦνται καρπὸν τὸν σέρφον. ἔστι δὲ θηρίδιόν τι μικρόν. Κρατῖνος δὲ μύρμηκά φησι τὸν σέρφον. οἱ δὲ ζωΰφιον κωνωπῶδες. ἀφ' οὗ ἡ παροιμία, ἔστι κἂν μύρμηκι κἂν σέρφῳ χολή. παραινοῦσα μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν. Ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι· παρὰ τὴν ὀπὴν τὸ ὄνομα. καὶ τυρὸν δὲ λέγουσι τὸν ὀπίαν τὸν ὑπὸ τοῦ ὀποῦ τῆς συκῆς πηγνύμενον. Μέμνησαι δῆθ'· ὑπομιμνήσκει αὐτὸν παλαιᾶς πράξεως τόλμαν. Ὅτε Νάξος ἑάλω· τὴν Νάξον, ἣν ἐπετήρησε πρὸ τὸν γέροντα. ἑάλω γὰρ καὶ πεισιστράτου. τὸ δὲ ἑάλω, ἐκτείνουσι τὸ α συνήθως. ἔστι δὲ μία τῶν Κυκλάδων νήσων. Σκοπιωροῦνται· κατοπτεύουσι καὶ παραφυλάττουσιν. Ἕρμιππος δὲ καὶ τὸ ἀπὸ σκοπῆς θεωρεῖν. Ἀλλὰ νῦν ἐκπόριζε· ἡ ἀμοιβαία αὕτη στροφὴ ἔοικεν εἶναι ἀντιστροφὴ τῆς ἄνω ῥηθείσης ὁμοίας στροφῆς. ἀλλ' ἔστιν ἐλλιπής. στίχων γάρ ἐστι καὶ κώλων ὀκτώ. ὧν τὸ πρῶτον τροχαϊκὸν τετράμετρον καταληκτικόν. τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον καὶ τὸ ς'. τὰ δ' ἄλλα ὅμοια τῷ πρώτῳ. καὶ τῷ τέλει κορωνίς. Ἕως γὰρ ὦ μελίττιον· ὄρθρος. γὰρ ὦ προσφιλέστατον μελίττιον. δηλοῦσι γὰρ ὅτι ἡμέρα γίνεται.

Ἡ δέ μοι

Σφῆκες.

Ἡ δέ μοι Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
Ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν γνάθον.
Φι. Διατέτρωκται τοῦτό γ'· ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς.
Ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι, μηδέν· ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ' ἐὰν
Γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν
Τὴν καρδίαν.
Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
Δραμεῖν, ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν
Τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα.
Ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλῴδιον, εἶτα καθίμα
Δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ

Φι. Ἄγε νυν ἢν αἰσθομένω τούτω ζητῆτέ μ' ἐσκαλαμᾶσθαι,
Κἀνασπᾶσθ' εἴσω, τί ποιήσετε; φράζετε νυνί.
Χο. Ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες.
Ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν ἔσται· τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
Φι. Δράσω τοίνυν ὑμῖν πίσυνος· καὶ μανθάνετ'· ἤν τι πάθω 'γώ,
Ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες, θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις.
Χο. Οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσῃς. ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει

Ἡ δέ μοι Δίκτυννα· πρὸς τὴν Ἄρτεμιν τοῦτο. ἐπεὶ δὴ ἀγροτέρα ἐστί. παρὰ δὲ τὸ ὄνομα παίζει. παρὰ γὰρ τὸ δίκτυον ἐπήγαγε τὸ Δίκτυννα Ἄρτεμιν ἵλαον ἔσεσθαι. Ἄνοντος· ἀντὶ τοῦ ἀνύοντος τὰ πρὸς σωτηρίαν καὶ διεισιόντος. τὸ δὲ ἄνοντος γίνεται παρὰ τὸ ἄνω βάρυτονον. οὗ τὸ τρίτον τοῦ παρακειμένου ἐνεστῶτος, ἄνεται. ὡς τὸ μαλακῶς ἀνύζονται. Ἔπαγε τὴν γνάθον· ἀντὶ τοῦ δάκε τῇ γνάθῳ τὸ δίκτυον. τοῖς δικτύοις ἔπαγε τὴν γνάθον καὶ διακόψον αὐτά. Τὸν περὶ ψυχῆς· ἤγουν ἐκφυγεῖν μὴ σώζοντα τὴν ψυχήν. Ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν· καὶ τοῦτο ὡς Φιλόδικος ἐγκλῆμα, ἤγουν ὑβρίσαι τὰ μυστήρια. ἢ ὅτι πάλιν πλήττει αὐτόν, ἢ δεικνύουσιν ὅπως ἀρχῇ τὰ μυστήρια ὑπεξελίζειν, οὕτως οὐ ταῦτα ποιεῖν. Τὰ ταῖν θεαῖν ψηφίσματα· ἀντὶ τοῦ τὰ μυστήρια εἰπεῖν, ψηφίσματα εἶπεν. ὡς δὲ οὐχ ἧττον περὶ ταῦτα ἢ περὶ ἐκεῖνα ἐσπουδακέναι. Καθίμα δέ, ὑπόχαλα. Καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος· ὡς περὶ τὴν μανίαν τὸ Διοπείθους ἔχοντος μανιώδες. ὁ γὰρ Διοπείθης ῥήτωρ. μήποτε δὲ οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ Φρυνίχῳ. Καλαμᾶσθαι· ἀνασπᾶσθαι ἀπὸ τῶν τὴν καλάμην τῶν σπερμάτων ἀνασπώντων ἕνεκα στέγης τῶν οἰκημάτων. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀνιμᾶν· ὡς οἱ τοῖς καλάμοις τοὺς ἰχθύας ἀνέλκοντες. Τὸν πρινώδη· τὸν σκληρὸν ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ πρίνου. μανθάνετε δὲ σκοπεῖτε. τὸ δὲ ἤν τι πάθω, ἀντὶ τοῦ ἐὰν συμβῇ με πεσόντα ἀποθανεῖν. Ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες· ἐὰν συμβῇ με πεσόντα ἀποθανεῖν, ἐν τῷ δικαστηρίῳ με θάψατε. δρύφακτοι γὰρ ξύλινοι θωρακεῖς τὰ διαφράγματα. ἢ τὰ περιτειχίσματα. ἢ κιγκλίδες. περιφράγματα. τὰ νῦν παυλωτὰ καλούμενα. τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. ἐνταῦθα δὲ τὰ παυλώματα τοῦ δικαστηρίου. διὰ τὸ ἐκ σανίδων καὶ ξύλων τῶν ἐκ δρυὸς εἶναι κατεσκευασμένα. λέγει δὲ ἀπὸ μέρους τὸ δικαστήριον.

Σαυτὸν θαρρῶν. καὶ πεύξα μὴ τοῖσι πολλοῖσι θεοῖσιν.
Φι. Ὡλύκε δ' ἀπολεῖ σε πρῶτον ἢ τῶν ἡρώων σὺ γὰρ οἷς περιγὼ κεχάρησαι.
Τοῖς δακρύοισι τῶν φθονούντων αἰεὶ ἡδρισ' ὁλοφυρμοῖς
Ὠικησας τοῦ ἐπώτητος ἰὼν ἐπὶ ταῦθ' ἵνα ταὐτὸ ἀκροᾶσθε
Κἀβλήθης μόνος ἡρώων, παρὰ τὸν κλαύσοντα καθῆσθε.
Ἐλέησον ἢ σῶσον πρωΐ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
Κἀμὴ πρὸ τοῦ παρὰ τὰς κάμινας ὀρήσω. μηδ' ἀπολοῦμαι.
Βδε. Οὗτ', ἐγείρ. Οἰ. τί πρᾶγμ'. Βδε. ὡς τῆς φωνήματος ἐγκέλλω
Οἰ. Μῶν ὀμέρων πηδᾷ δρύες; Βδε. μὰ δί' ἀλλ' αἰγὰς καθιμᾷ.
Ἀνὴρ δύσαρ. Οἰ. ὦ μιαρώτατε. τί προεῖς. ἀμὴ καταρύσεις;
Βδε. Ἀναβαίνειν αὐτὰς κἀν τὴν ἑτέραν ἢ τὰς ἐτέρας ἢ τὰς ἐφυλλάδας παῖε.
Ἦν πως πρύμναν ἀνακρούσῃ, πολλοὺς τὰς εἰρεσιώνας.
Οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆσδε μέλλουσιν ἔσεσθαι;
Φι. Ὦ σμικυθίων δεσπότα καὶ χρημάτων καὶ φερέσβιε πνεῦ.
Ῥᾳστόν δ' εἰμὴν νῦν ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἰσω μαίνεσθαι

Ἀλλὰ μὴ κλαύσῃ πατὴρ ταῦτα. ἵνα ἀπόδυσ' ὀρχήσωμαι ὁ χρὼς ἡδὺ πιθήσεται τοῖσδε.

Θεοσεχθεία. καὶ σὺ χαῖρε σὺ γὰρ πόλλ' ὠμοιώκεις ἐμῶν ἑταίρων. ὃς ἐμὲ πίθηκον ἐκάλεσεν. κἀγὼ ἀνέφαινε μὰ πέρυζ' ἐτὴς ἢ πανουργία. τὰ θεοσεχθεία ταῦτα πάσχειν, ὡς ὑπὸ Κλέωνος ἐστὶ τοῦ θεοῦ, προσεκτᾶσθαι αὐτῷ δοῦναι.

Ἐνδίκως γοργίᾳ συνδίκῃ αὐτὶ τοῦ δικαίζοντ'. ὅτ' ἦ ὀργὴ λωμῳδεῖται ὡς πρόδοτ' καὶ ἐάρβρᾳ.

Σμῆνθος. κυεῖ γὰρ πόλεθος μελιαστὶ ὠιδηδείως ἐν ταύθ' τοῦτο εἶπεν ὅτι σφηκώδες τὸ σύστημ' εἶρον τῶν. Τὰς χελώνας ὅτι μᾶλλον μαίρισεισ τὰς χελώνας τοῦσδ' ἑρμάτοις. ἐρῆ χελώνης δέρμα ἔχειν ἵνα μὴ βλάπτῃ. ὃς ὧδες δ' ἔχουσι δέρμασι χελώναις ὥστε αὐτὰς τέχνη πρὸς τὸν πόλεμον.

Ὦ μίδας Φρυξ. ὄνομα τοῖς κεφ. Εἰ γὰρ μὴ νυστάσειας ἀκριβῶς. εἰ μὴ βοηθήσητε δορὶ εἰ πεῖσι πέδασι καὶ μὲ φεύγετε. ὃ γὰρ ἔστιν αὐδὴν ἀεισήσετε. αὐτὶ τοῦ δεσμευθέντες δὲ μὴ λέγε φατέον. Οἶδα θεώμενος φόφον. ὅτι πέρα τῶν προιμίων, πολλῶν ἐπὶ θείων φόφους ἀκήκοα. τὸ γὰρ θρία καὶ ὄμματα φοφ. ἐρῶ δ' ἢ πεζοιμίαν ἐπὶ δ' ἀπειλὰς θόρυβον καὶ κόμπον ἐμπιοιούμενον δικαίως.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝΙΑ.

Χο. Εἰ πόθι τὸ μέλος μολπῆν ἐκείνην τὴν χολήν.
Ἣν ποθ' ἡνίκ' αὖτις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκίαν.
Archi pp) Νῦν ἐκεῖνον ὦν ἐκεῖνο τὸ ὑξύθυμος
Ὠκολαζόμεθα κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα πεσθε.
Θεῖτε καὶ βοᾶτε καὶ κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλετε.
Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
Ὡς ἐπ' ἀνδράμι σόπολιν.
Ὅπως κἀπολούμεθ' ὡς,
Ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει.
Ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.

Βδε. Ὢ τρισθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ' ἀλλὰ μὴ κεκράγετε
Χο. Νὴ δί' ἐς τὸν οὐρανὸν γ' ὡς τρυδ' ἐγὼ οὐμεθήσομαι
Βδε. Ταῦτα δῆτ' ὄδε ἰὰ κἠτυραννὶς ὅστιν ἐμφανής.
Χο. Ὦ πόλις καὶ θεῶν θεοσεχθεία.
Κεῖπερ ἄλλος προέσχηκεν ὑμῶν κόλαξ.—
Ξαν. Ἡράκλεις. ὁ κέντρ' ἔχουσιν. ὀχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
Βδε. Ὅσιγ' ἀπώλεσαν φίλιππον ἐνδίκητον ξηρίου.
Χο. Καὶ σέ' αὖτις ἐξολοῦμαι. ἀλλ' ἅπας ἐπίσχεφε.
Δῦρο. καξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπαῦ γὰρ ἴσο
Ξυσελεὶς οὐτακτος, ὀργῆς ὁ μόθος ἐμπολησμένος.
Ὡς σὰν οἷ εἰσῆκτο λοιπὴν σμῆνος οἷον ὠργίσεν.
Ξαν. Τοῦτο μόνοι δεινὸν ἦσθ' ἡμῖν ἡδ' ἐμαχούμεθα.
Ὡς ἐγὼ σὰν ὠθῶν ὁρῶν δέδυκα κατὰς ἐσκεμμένος.—
Χο. Ἀλλ' ἀφίετον τὸν ἄνδρ' εἰδὲ μὴ φήμ' ἐγώ.
Τὰς χελώνας μακαριεῖτε, τοῦ δέρματος.—
Φι. Εἰ ἀνύνυ' ὦ σωδικασταί. σφῆκες ὀξυκάρδοι
Οἱ μ', εἰσ' πρωκτὸν αὐτῶν εἰς πέτεσθ' ὡρισμένοι.
Οἱ δ', τὼ φθαλμὼ κύκλωκεν τεθοί, τ' δακτύλῳ.
βδε. Ὦ μίδα. ὁ φρυξ. βοηθεῖτε δεῦρο. καὶ μασυντόνα.
Καὶ λάβεσθε τουτουῒ, καὶ μὴ μεθεῖσθε μηδενί.

Ἀλλὰ μὴ κλαυσεται πατηρ ταυτα. ινα αποδυσ ορχησωμαι ο χρως ηδυ πιθησεται τοισδε.

Θεοσεχθεια. και συ χαιρε συ γαρ πολλα ωμοιωκεις εμων εταιρων ος εμε πιθηκον εκαλεσεν. κ' εγω ανεφαινε μα περυζ' ετης η πανουργια. τα θεοσεχθεια ταυτα πασχειν ως υπο κλεωνος εστι του θεου προσεκτασθαι αυτω δουναι.

Ενδικητ' οργιζ. συνδικη. αυτι του δικαζοντ'. ετ' η οργη λωμωδειται ως προδοτ' και εαρβρα.

Σμηνθοιον. κυει γαρ πολεθος μελιαστι ωιδηδειως εν ταυθ τουτο ειπεν οτι σφηκωδες το συστημ' εις ρον. Τας χελωνας οτι μαλλομαι ρισεισ τας χελωνας τουσουδ' ερματος. ερη χελωνης δερμα εχειν ινα μη βλαπτη. οσωδες δ' εχουσι δερμασι χελωναις ωστε αυτας τεχνη προς τον πολεμον.

Ω μιδας Φρυξ. ονοματοισκε. Ει γαρ μη νυστασειας ακριβως. ει μη βοηθησητε δορι ει πεισι πεδασι και με φευγετε. ο γαρ εστιν αυδην αεισησετε. αυτι του δεσμευθεντες δε μη λεγε φατεον. Οιδα θεωμενος φοφον. οτι περα των προιμιων, πολλων επ θειων φοφους ακηκοα. το γαρ θρια και ομματα φοφ. ερη δε η πεζοιμιαν επ δ απειλας θορυβον και κομπον εμπιοιουμενον δικαιως.

Ὦ Κέκροψ. ἑλκόμενος ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, τὸν οἰκιστὴν τῆς πόλεως ἐπικαλεῖται. εἰσὶ δὲ οἳ φασι τὸν Κέκροπα διφυᾶ γενέσθαι. τὰ κάτω ὄφεως ἔχοντα. ἢ διὰ τοῦ χρόνου τοὔνομα ἡ χαριεντισμός.
Οὓς ἐγὼ δίδαξα. μήποτε τοῦτο παροιμιακόν. ἀντὶ τοῦ ἐπέπεισα καὶ διετρίβειν, κλαίειν εἶπεν. Ἐς τὴν χοίνικα. ὅτι καὶ εἰς τὴν χοίνικα τέσσαρες μεγάλοι ἄρτοι γίνονται. μικροὶ δὲ η. δι' ὧν δὲ αὐτοὺς ὑπομιμνήσκει παλαιᾶς δυσχρησίας διὰ τούτων αὐτοὺς ὡς μαστιγίας ἀνδράποδα δεῖ ἐλέγχει. οὐ γὰρ μόνον τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τοὺς πέδας σημαίνει τοὔνομα. Κἀξωμίδων. ἱμάτια δουλικὰ καὶ ἑτερομάσχαλα. Καὶ κυνῶν. τοὺς κυνέας περικεφαλαίας πρὸς τὸν ὄμβρον ἐχρῶντο. ἐν νεφέλαις ὁ πρεσβύτης τὸν ὄμβρον φοβούμενος. τὸ δὲ μὴ κυνῆν οὐκ ἔοικεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμονα ἔχοντα.
Ὥστε μὴ ῥιγῶν. ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν. δωρικὸν. ἢ τοῦ γ κατὰ κρᾶσιν παράπτικῶς.
Τοὺς βότρυς κλέπτοντα. ὡς παλαιῶν ἀναμιμνήσκει αὐτὸν εὐεργεσιῶν. παρὰ τὴν ὑπόνοιαν, αἰκισμοὺς αὐτὸν γενομένων λέγει. δεικνὺς καὶ ἐν τούτῳ τὸ σκληρὸν αὐτοῦ.
Ἀλλὰ τούτων μέν. ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τούτων. ἢ δηλωτικῶς χωρὶς τοῦ ἀντὶ τοῦ οὗτοι. Κάρδαμα. ἤγουν δριμύτατα. τοιαῦτα γὰρ τὰ κάρδαμα. Τῦφε δὲ καὶ. ὁ γὰρ καπνὸς διώκει τὰς μελίσσας καὶ τοὺς σφῆκας. Σοῦσθε. ὁρμᾶσθε. πορεύεσθε. Καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην. ἀντὶ τοῦ καπνὸν εἶπεν ἢ πῦρ, Αἰσχίνην εἶπεν. ἐπεὶ καπνὸς ἐκαλεῖτο. Ἄλλως. παίζει παρὰ τὸν Σέλλου Αἰσχίνην, καπνώδη διὰ τὴν ἀλαζονείαν. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν Σέλλου, ἔπαιξεν ἐπεκτείνας Σελαρτίου. ἵνα πάλιν ὡς καπνὸν κωμῳδήσῃ καὶ ψευδόπλουτον. παρὰ τὸ σέλας. ὁ γὰρ καπνὸς, τοῦ σέλαος γέννημα.

Εἰ δὲ μή, ταῖσδε ταῖς παχείαις οὐδὲν ἀργήσετε.
Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
Χο. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἕν τι σοὶ παγήσεται.
Φι. Ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρακοντίδη.
Περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;
Οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρας εἰς τὴν χοίνικα;
Χο. Εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά;
Δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην
Πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι
Διφθερῶν κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα.
Καὶ κυνῶν· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει.
Ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων.
Φι. Οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ', ὦ κάκιστον θηρίον·
Οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
Προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
Ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα·
Ἀλλ' ἄνες με, καὶ σὺ, καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν.
Χο. Ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην.
Οὐκέτ' ἐς μακρὰν ἵν' εἰδῆθ' οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν τρόπος
Ὀξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.
Βδ. Παῖε, παῖ', ὦ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ξαν. Ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ.
Σω. Οὐχὶ σοῦσθ', ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε τῷ ξύλῳ.
Ξαν. Καὶ σὺ προσθεὶς Αἰσχίνην ἔντυφε τὸν Σελαρτίου.
Ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

σοῦσθε

Χο. Ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες.
Εἴπερ ἔτυχον τῶν μελέων Φιλοκλέους βεβρωκότες.
Ημι. Ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
Τοῖς πένησιν ἡ τυραννὶς
Ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με,
Εἰ σύ γ' ὦ πονωπόνηρε καὶ κομηταμυνία,
Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις.
Οὔτ' ἔχων πρόφασιν,
Οὔτε λόγον εὐτράπελον,
Αὐτὸς ἄρχων μόνος.
Βδ. Ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης, καὶ τῆς καπρξείας βοῆς,
Ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
Χο. Σοὶ λόγοι ὦ μισόδημε· καὶ μοναρχίας ἐραστά.
Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ καὶ φορῶν
Κράσπεδα στεμμάτων, τήν θ' ὑ-
πήνην ἄκουρον τρέφων;
Βδ. Μὴ Δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
Μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι.
Χο. Οὐδὲ μὴν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σοὐστὶν, οὐδ' ἐν πηγάνῳ.
Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.

Τῶν μελέων Φιλοκλέους βεβρωκότες. ὡς τοῦ Φιλοκλέους ἀγρίου ὄντος ἐν τῇ μελοποιίᾳ. ὁ Σοφοκλῆς γὰρ ἡδὺς διὸ καὶ μέλιττα ἐκαλεῖτο. ἔπαιξεν οὖν ὥσπερ εἶπεν εἰ περὶ τὴν πικρίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σκληρότητα εἶχεν, οὐκ ἂν αὐτοὺς ῥᾳδίως διέφυγες ὡς τοῦ Φιλοκλέωνος ὄντος σκληροῦ σφόδρα καὶ δριμυτάτου.
Οὐκ αὐτὰ δῆλα. οὐκ αὐτή φησιν ἡ τυραννὶς ἐπιδήλως κατὰ τοῦ δήμου ἐστὶ καὶ καθ' ἡμῶν.
Πονωπόνηρε. ὦ ἀσκήσει ἐμμελέτη πεπορισμένε, τῆς τυραννίδος. τὸ δὲ κομηταμυνία συνέθηκεν, παρὰ τὸ κομᾶν ὅ ἐστι φρονεῖν μεγάλα. καὶ τούτου δηλοῖ τὸ λακωνίζειν παρόσον μέγα ἐφρόνουν οἱ Λάκωνες, εἰς ἀνδρείαν. καὶ παρὰ τὸν Ἀμυνίαν, ὃς διεβάλλετο ὡς μισόδημος ἀμφότερα οὖν τὰ τῆς συνθέσεως, εἰς οὐδὲν τείνει. ἢ ὡς ἐναντίον ὄντα τῆς πόλεως καὶ τύραννον. Λόγον εὐτράπελον. ἀπολογίαν πιθανὴν καὶ εὖ πεπλασμένην. Αὐτὸς ἄρχων. προσκατάρχων τῆς τυραννίδος μόνος. κατοξέσας δὲ σφοδρὰς καὶ ὀξείας. Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ. ἀντὶ τοῦ λακωνίζων. ὅτι οἱ λακωνίζοντες τοιοῦτον ἐπιτήδευον, ὥστε μακρὰ τὰ κράσπεδα φορεῖν. ὅ ἐστι τοὺς κροσσούς. φαίνεται οὖν τὸ λεγόμενον εἶναι ὡς λακωνίζων. ὁ Βρασίδας γὰρ στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. ἐκ στεμμάτων δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐρίου. οὐχ ἱμάτια δὲ, ἀλλὰ κράσπεδα στεμμάτων. τοιαῦτα γὰρ φοροῦσιν οἱ Λάκωνες. Ναυμαχεῖν. δέον εἰπεῖν μάχεσθαι. Οὐδὲ μὴν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ. παροιμία ἀπὸ τῶν μηδὲ τὸ ἐλάχιστον ἠνυκότων οἷς ἐπέθεντο. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν κήπων. ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις πρασικήποις, τὰ σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος. καθάπερ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες, ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ ἐν γυμνικῷ ἀγῶνι. ἤγουν οὐκ ἐν παιδιᾷ. πρὸς ὃν τὰ βρέφη τῶν νικώντων, εὐθὺς ἐν σελίνοις ἐτίθεσαν. τὸ δὲ πήγανον εἶπεν, ἐπειδὴ καὶ σέλινον προέταξεν. ὅθεν καὶ παροιμία. οὐδ' ἐν σελίνοις εἰσί. φησὶν οὖν ὅτι οὔπω σοι οὐδὲ ἀρχὴ γέγονε τῶν παρ' ἡμῶν ἐσομένων. Τῶν τριχοινίκων ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ τῶν εὐτελῶν. τὰ τοιαῦτα παρὰ τὰς φορὰς παίζει. φορτικοῦ ὄντος, ἐν οἷς μάλιστα τῶν ποιητῶν σκάπτοισιν ἀρχαίων.

οὐδὲ ἀρχήν

Ἄλλως.

Ἀμὰ νῦν μὴ οὐδὲν ἀλγεῖς· ἀλλ' ὅταν ξυμπίωσος
Ταῦτα ταῦτα σου κατατλῇ· νῦν ξυνωμότας καλῇ·

Βδ. Ἆρα σὺ πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπολλαχθεῖτέ μοι;

Ἡ δὲ σωτεία μοι δέρεσθαι καὶ δέρδυδ' ἡμέρας.

Χο. Οὐδέ ποτ' ἔχ' ἕως ἂν τύραννίδ' ἐξέλῃς·

Ὅς τις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐρέσσει·

Βδ. Ὡς ἀπαρβύσω μὲν τυραννὶς ὅστις ἐστὶ ξυνωμότης·

Ἦν τε μεῖζον ἢν τ' ἔλαττον πρᾶμά τῆς κατηγορῇ·

Ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα πώποτ' οὐδὲ πρωτήκοντ' ἐτῶν

Νῦν δὲ πολλῶ τοῦ ταρίχους ὄντ' ἀξιωτέρα·

Ὥστε δῆτα γοῦν ἐμοὶ αὐτῆς γ' ἀπορρᾷξ κυλίνδεται·

Ἢν μὲν ὠνητείτης ὀρφῶς· μεμβράδας ἢ μὴ θέλῃ·

Εὐθέως εἰρηχ' ὁ πωλῶν πωλήσιον τὰς μεμβράδας

Οὗτος ὀλωνεῖν ἔοικ' ἀνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι·

Ἢν δὲ τἠτεῖον προσαιτῇ τὰς ἀφύας ἡδέως μάτ',

Ἠλαχανόπωλις ἀπεβαλέψασα φησὶ θατέρῳ

Εἰ τέμοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι;

Ἠνομίζομεν τὰς ἀθήνας σοι φρονεῖν ἡδύσματος.

Σαν. Καμέγ' ἠρρηχθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας.

Ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὀξυθυμηθέντες ἅμοι,

Ἤρετ' εἰ τὴν ἱππίου καθίσαιμι τυραννίδα.

Βδ. Ταῦτα γὰρ τούτοισ' ἀκριβῶς ἡδέως μεμάθηκα νῦν ἐγὼ

Ὀρθροφοίτου συλλοφᾶ· παρὰ τὸ ὀρθρεύειν καὶ φοιτᾶν καὶ συκοφαντεῖν καὶ ἐν δίκαις ταλαιπωρεῖν. Ζῆν βίον γνναῖον· πρὸς τοὺς ἀφυδρεῖς πεισαντάς τι τὸν μόρυχον, τῷ πολιτικῶν πειρᾶσθε πραγμάτων ἀπονοίσεσθαι ὅτι τρυφερὸς καὶ ἁβρὸς κωμῳδεῖται. ἢ ἐν νῷ σὺ εἰρωνείᾳ. αἰτίαν δέ, μέμψιν καὶ ἔγκλημα.

Τοῦτο ποιῶν· τὸ ἑξῆς, ἀπαλλαχθεὶς τούτων τοῦτο ποιῶν. Ὀρνίθων γάλα. παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν ὑβριστῶν καὶ πάντα κεκτημένων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἁβρυμάτων πόρτις κομίζεσθαι. ἀδύνατον γὰρ ἐξ ὀρνίθων γάλα τινὰ λαβεῖν. οἱ δὲ δύσμοιροῦντες ἐπὶ τοῦτο ἐβάλλοντο πορίσματος. βατὸς δὲ ἔδους ἰχνεύσας. καὶ βατοσκόποι οἱ ὀψοφάγοι. Πεπνιμένον. δέον εἰπεῖν ἐψημένον, φησὶ πεπνιμένον. ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος ὑπὸ τῶν ὀψοφάγων τοῖς ἁλιεῦσι. Κατηγελῶμεν οὖν, εἰ θάνατος καταγελῶμεν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων οὐ τοὺς μόνον τιμᾶς καὶ σέβας ὡς βελτίους, ἀλλὰ καὶ θεοὺς τοὺς ὑπὸ τῆς λέγει ὁ τοὺς δημαγωγοὺς. ὧν προστάξει διαλοιπὸν ὑφῶν καὶ τὸν μιαὸν λαμβάνουσιν. Ἀλλὰ δουλοῦσθαι λέγουσι. ὅτι πρὸς τοὺς ὑπαρχέσεις τῆς δημαγωγῶν ἐδίκαζον. καὶ ὑπηρέτουν ἅπασιν αὐτῶν πρὸς τὰ ἐκείνων βουλήματα δικάζοντες. Καὶ τὸν μισθὸν τὴν ἐλαίαν. τοὺς Φόρους ἐλάμβανον οἱ Ἀθηναῖοι. ὁ δὲ λόγος, τί σοι ἐκ τούτων Ἀθηναίῳ ὄντι πρὸς πένητι. τὸ δικαστικὸν μόνον λαμβάνοντι. οἱ γὰρ δημαγωγοὶ, πάντα λαμβάνουσιν. Ἄφετε νῦν ἅπαντες. πρὸς τοὺς σφῆκας φησὶν ὅτι ἄφετε αὐτόν. ἢ πρὸς τοὺς οἰκέτας τοὺς κατέχοντας τὸν Φιλοκλέωνα. Μηδέποτε ποιμὴν δέον εἰπεῖν ἀλμάτων ἀγαθοῦ δαίμονος, τὸν μισθὸν, εἰρηκὼν ὑπεμφαίνων τὸ Φιλόδικον. Ἀγαθοῦ δαίμονος. ἐν εἰρήνῃ. μῶν γὰρ ἡμῖν πάρεστιν ἁρπάσαι ἀγαθοῦ δαίμονος. ἔθος δὲ ἦν, ὁ πάντα μέλλοντα πράττειν εὐθέως, ἀγαθοῦ δαίμονος ἐπιρρέοντος φῆν. ὡς θεόπομπος φησίν. ὅθεν καὶ ἀπολλόδωρος, καὶ ὅτι τὸ ποτήριον μεσὸν πόλιν ἀπεσήμηνε, δεδήλωκεν ἐν τῇ δ' περὶ σώφρονος. Ἐκθημιτέρου. ἐκ τοῦ ἡμετέρου. Τάττε δὲ πρὸς τὸν πλέονα.

Ἀπολλόδωρος

Τὸ Λῆνα

Γυμνασίου λέγειν τί δεῖ
Καινὸν, ὅπως φάρειση. ...η φανήσ.η
Βδ. Ἐνεγκάτωμοι δεῦρο τὼ κίσσιν τόσω τὸ χισα.
Χο. Ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν
Ἦν ταῦ τα παρακελεύῃ.
Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
Τὸν δ᾽ ἐλέγειν· ὁρᾶς γὰρ ὡς
Σοι μέτεστ᾽ ἐς τὴν ἀγῶν Καὶ περὶ τ᾽ ἁπάντων
Εἴπερ ὀ μὴ γένοιτο ταῦτ᾽. Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδ. Καὶ μ᾽ ὅσ᾽ ἀν λέξῃ ἁπλᾶ, μνημόσυνα γράψομ᾽ ἐτὼ
Φι. Τί δ᾽ φάθ᾽ ὑμεῖς· ἢν ὁ δίκαιος τῷ λόγῳ κρατήσῃ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Η.

Χο. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
Χρήσιμος ἐς οὐδ᾽ ἀκαρῆ.
Σκωπτόμενοι γὰρ αὖ ἐν
Ταῖσιν ὀδυσσὶ ἀτασθάλοις.
Θαλλοφόροισι λοίμεθ᾽ ἀν
Τῶν μοσιῶν κελύφη.
Ἀλλ᾽ ὦ περὶ τ᾽ πόσης μέλλων βασιλεῖ αὐτιλοισήσ
Τὴς ἡμετέρ᾽ ψυχὴ θαρρῆς, πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.
Φι. Καὶ μὴ θύθις ἀπόβαλε ἴσων πρὶτ᾽ ἀρχὴ ἀπροθείξω.
Τῆσ᾽ ἡμετέρας, ὡς ὀδὲ μιᾶς ἥττων ὀδὲ βασιλείας

Ἐνεγκάτωμοι. ὁ παῖς τοῦτο φησιν· ὡσ σὺ τῆι λίσκι γραμματείου τινὸς ὅμοιος, ὅπου τὰ ληφθέντα τῷ ὑπὸ τῶν πατρὸς λεγομένων σὺ ἐγγράπτου. ἵνα φησὶ λαβὼν χάρτιον, ἀναγράψαιμι τὰ λεγομένων τὰ ληφθέντα
Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν. τὸν ἐσ τοῦτο πρὸς τὰ ἄνω. ὅπως φανῇσι μὴ ἁπλᾶ τὰ γνόμενα λέγειν. ἀλλὰ δηλονότι πραγματικώτερον αὐτοῦ καὶ βέλτιον. Μνημόσυνα. ἐσ τὸ μνημονεύσαι ἀπογράψομαι. Οὐδὲ καρῆ. οὐ βραχύ. οὐδὲ τὸ τυχόν. Θαλλοφόροι. σὺ τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γράπτει. θαλλοφόροι αὐτὶ τῶ ἱερά τειν. θαλλοὺς τερὶ φοισι φορῆναι. οἱ δὲ γέροντες τὰ τειαῦτα σὺ ἀγρῷ οἰκονομοῦσιν. δύχρεῖσ δὲ εἰσι περὶ ὧν μηδὲν ἔχον εἰπεῖν σαφὲς ἀπορεῖ ἄζον τες. θαλλοφόρτες γὰρ ἔφη, βουλόμενος τοὺς γέροντας ὑλῶσαι. ἐπειδὴ σὺ τοῖς πεναθηναίοις οἱ γέροντες, θαλλοὺς ἔχοντες ἐπόμπευον. ὡσ οὖν εἰσ οὐδὲν ὄντων χρησίμων αὐτῶν ἔξω τοῦ θαλλοφορεῖν, οὕτως αὐτοὺς ἐπέσκωψεν. ὁ μὲν τοι δικαίαρχος σὺ τῷ πανάθηναικῷ, οὐκ οἶδα ὁ ὅ τον τρόπον ἐν τοῖς πανάθηναίοις ὑπεπλήφε θαλλοφορεῖν. ξενοφῶντος μὲν σὺ τῷ συμποσίῳ φιλοχόρτες δὲ σὺ τῇ δυτέρᾳ. ὅσ, φησὶ καὶ τὸν κατοικοδόντα τὸ ἔθος, ἐλειχθόνιον σωίστησι. μνημονδύει τοῦ ἔθους κρατίνος μὲν σὺ δηλαίσι. φερεκράτης δὲ ἐν ἐσπλήσμοσιν. Ἀρτεμοσιῶν. τῷ δικῶν. αὐτεμοσίαι δὲ ἐκαλοῦντο, ὅταν ὁ ἐγκαλούμενος περὶ κλοπῆς ἐν τῷ δικασηρίῳ, ὁμολόγει τὸ δίκημα. καὶ ὁ ἐνάτων δὲ αὐτὸν αὐτομολήσει αὐτὸν εἶναι τὴν λησὴν καὶ οὗτοι μάρτυρες ἐκαλοῦντο.
Κελύφη. καλύμματα δηλῶν. ἢ τῷ ἐγκλημάτων. κελύφη δὲ τὰ τῷ ὠῶν καλύμματα. ὡσ εἰ ἔλεγεν ἀπὸ κλήματα δικῶν. Ἀπὸ βαλβίδων. ἀπὸ ἀρχῆσ δύθεσ. ἀπὸ μεταφορᾶσ τῷ στα δρομούντων. βαλβὶς γάρ ἐστιν, ἡ ἀφετηρία. γραμμὴ δέ, ἐφ᾽ ἧς ἑστήκασιν. ἕως ἂν ἀποσημανθῇ. ὁ δρόμος αὐτῶν. Ἄλλως. ὁ χορὸς παραθρούντων τὴν φιλοκλίσιν α τῶν τα φησι.

Τρυφε

μάρτυρις las deposiciones

Τί δ᾽ οὐ δαιμόνι᾽ ἢ μακρὸν μᾶλλον νῶν δικάσου.
Ἡ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον χώρην ταῦτα ἱερουργεῖς.
Οὐ πρῶτα μ᾽ ἐρωτᾷς ἐξοὐνῆς τηρῶν ὦ τοῖσι δρυφάκτοις
Ἀνδράσι μετέλοιας τραπέσθαι κἀπειτ᾽ οὐθὺς προσιόντι,
Ἐμβαίνοιμι τὴν χεῖρ᾽ ἀπαλὴν, τὸ δημοσίων κεκλοφῶσαν.
Ἱκετεύουσιθ᾽ ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκ ἔχοντες
Οἰκτείρουμ᾽ ὦ πρὸς αἰτᾶμαί σ᾽ εἰκαὸν ἢ πώποθ᾽ ὑφέλαι.
Ἀρχὴν ἄρξας· ἢ ὡς ταχιστ᾽ ἂν ῥῖσ ξυνάγω τὰ ἀγοράζων.
Ὅς ἐμ᾽ ἀδ᾽ αὖ ζῶντ᾽ ἤδειν, εἰ μὴ δι᾽ τὸ προτέρ᾽ ἀπέφυξεν.
Βδ. Τὰ τὰ περὶ τ᾽ ἀντιβολᾶν των ἔσω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. Εἶτ᾽ εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς τὴν ὀργὴν ἀπεμορχθεὶς
Ἔνδον, ῥύτων ὧν ἂν φάσκω ταῦτ᾽ ἀντων ὐδὲν πεφεύξῃ.
Ἀλλ᾽ ἀκροῶμαι ταῦτα σας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν.
Φέρ᾽ ἰδῶ· τί δ᾽ ἄκεστιν ἀκοῦσαι θώπευμ᾽ ἐν ταῦθα δικαστῇ
Οἱ μὲν τ᾽ ἀπεκλαόμ᾽ ὠτειάν αὐτῶν. ἐπροσιθέασιν
Καὶ κἀμὲ πρὸς ῥῖσιν ὄσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ ῥῖσιν ἐμοῖσιν.
Οἱ δὲ, λέγουσι μύθους ἡμῖν· οἱδ᾽ αἰσώπου τὴν ἐλοῖον.
Οἱ δὲ, σκώπτουσ᾽ ἵν᾽ ἐγὼ γελάσω, ἐπὴν θυμ᾽ καταθωμαι
Κἂν μηρύτ᾽ ἀναπεισθώμεθα, τὰ παιδάρι᾽ οὐθὺς αἰέλκῃ.
Τὰς θηλείας ἢ γρυς ἡῆς τ᾽ χειρὸς ἐγὼ δ᾽ ἀκροῶμαι.
Τὰς δ᾽, συσκύπτουθ᾽ ἅμα βληχᾶ. κἄπτθ᾽ ὅπῃς ὑπερᾳύτ᾽,
Ὡς περ θεὸν αὐτὴ βολεῖμε ξέμων τ᾽ ὠθώμης ἀπολῦσαι.
Εἰ μὴ χαίρῃσ ἀρνὸς φωνῇ. ταῖσδὸς φωνὴν ἐλεήσας
Εἰθ᾽ αὖτ᾽ χιελίοις χαίρω. θυγατρὸς φωνῇ μεπιθέαται
Χ᾽ ἡμεῖς αὐτῷ τ᾽ τῆς ὀργῆς ὀλίγ᾽ τὸν κόλοπ᾽ αὐεῖμ᾽.
μὴ ἐπαγγέλλονται, ὕστερον ἢ ἁρμοῦνται. Καικὰ πρὸς ῥῖς οὖσιν. ἐν χήματι ἔρηκε μεταβὰς ἀπὸ τοῦ πολιωτικοῦ εἰς τὸ κωμικόν. ὁδὲ νοῦσ, ἕως ἂν οὗτοι τὰ κακὰ τὰ ἡμέτερα ἀποφήνωσι τοῖσ ἑαυτῶν ἴσα. Ἄλλωσ. αὐτὶ τοῦτο σὺν τῷ λέγουσιν, ἕως ἂν αὐτοὺσ πίνητε ἄπαδεῖξουσιν ὡς ἐγώ.
Ἀισώπου τὸ πέλοιον. εἴσωτος ζαλωφόας ἐγλύετο ὑποκρεῖτὴς γελοιώδης. προσπερεσκώπτει ἡ τὸ γελοῖον. Εὐθυσ ἀνέλκυσον εἰσ τὸ δῆμα. δικαὶ τὸν οἰκεῖον οἱ δικασταὶ ὁμνυον τοῦτο ἐποίουν. ἵνα κἀνταῦθα ἐλεηθῶσιν.
Ἀμαθλη κεῖται. ποῖ ἂν φορμὸν ἀφίησιν ἐλεεινόν. ἐκ τῆσ ἀσήμου φωνῆσ, δηλοῖ τὸν βραχεῖαν τὴ παίδων ἡλικίαν. Εἰ μὴ γαίρεσ ἀρνὸσ φωνῇ. ταῖς εἰσταῦτα. ἐπεὶ εἰ μὴ οὗτοσ λέγουσιν εἰ μὴ ἀρσενά τισ ἔχει, εἰσ τοὺσ ἀρσενασ ἀπίτω εἰσὲ θήλεια, τοὺσ θηλείασ κατοικτειράτω. λείπει δὲ τὸ ἐλέησον
Χοιρασθύοισ. ἴσωσ ὅτι χοῖρος πρόσαγορεύεται τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Τὸν κόλοπα τὸν ἐμόν. αὐτὶ τοῦ τῷ πᾶσιν τῆς ὀργῆς. ἢ τὸ στερεώτατον τῆς ὁρμῆσ, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν στέρνα κόλλοπος. ἔστι δὲ δέρμα στερεώ-

Τρυφερώτερον. πρὸ φῆς δεόμενον. καλῶσ δὲ ἡ προσθήκη τοῦ γέροντος. ἀθηνεῖσ γὰρ περὶ τὰσ δυνάσ οἱ γέροντες. Ἔμβαλλεμοι τὼ χεῖρα. ὁ ποιοῦσι τοῖσ δικασταῖσ, οἱ θωπευτικῶσ ποιοῦντες ῥήματα ἐφαπτόμενοι τῆς χειρὸσ ἐντῷ ἀσπάζεσθαι διὰ τὸ μέλλειν κρίνεσθαι ὑπὸ δημοσίων κλοπῆσ. προπαλαμβάνοντεσ.
Οἰκτροχοοῦντες. οἰκτρὰ χέοντεσ. ὁμηροσ. ἢ τε πολυτρωχῶσα χέει πολυκλαφωνίῳ. Ὃς ἐμοῦ δ᾽ αὖ ζῶντ᾽ ἤδει. ὅτισ οὐδ᾽ ἀλόγου με ἠξίωσεν. ἐμὴ δύνηται θύμου. Τουτὶ τὸ ἐν τῷ γράμματείῳ σὺ δελυκλέων ἀπογράφεται ὅτι ἀντιβολοῦντεσ οἱ δικασταὶ ὡσ ἂν ἀπώ ἐρηκεν. ἵνα μὴ τοῦτο εἰσ κατηγορίαν αὐτῶν. ἀποπορεύσῃ ἢ ἀποβαλών.
Ἔνδον τούτων ὧν φάσκω. αὐτὶ τοῦ ἀ ἔξωθεν ἐπαγγέλλομαι, ταῦτα, σὺ δὲν οὐ ποιῶ. γοῦν γὰρ οἱ δικασταί. παραχῆμα μὲν ἐπαγγέλλονται, ὕστερον ἢ ἁρμοῦνται. Καικὰ πρὸς ῥῖς οὖσιν. ἐν χήματι ἔρηκε μεταβὰς ἀπὸ τοῦ πολιωτικοῦ εἰς τὸ κωμικόν. ὁδὲ νοῦσ, ἕως ἂν οὗτοι τὰ κακὰ τὰ ἡμέτερα ἀποφήνωσι τοῖσ ἑαυτῶν ἴσα. Ἄλλωσ. αὐτὶ τοῦτο σὺν τῷ λέγουσιν, ἕως ἂν αὐτοὺσ πίνητε ἄπαδεῖξουσιν ὡς ἐγώ.
Ἀισώπου τὸ πέλοιον. εἴσωτος ζαλωφόας ἐγλύετο ὑποκρεῖτὴς γελοιώδης. προσπερεσκώπτει ἡ τὸ γελοῖον. Εὐθυσ ἀνέλκυσον εἰσ τὸ δῆμα. δικαὶ τὸν οἰκεῖον οἱ δικασταὶ ὁμνυον τοῦτο ἐποίουν. ἵνα κἀνταῦθα ἐλεηθῶσιν.
Ἀμαθλη κεῖται. ποῖ ἂν φορμὸν ἀφίησιν ἐλεεινόν. ἐκ τῆσ ἀσήμου φωνῆσ, δηλοῖ τὸν βραχεῖαν τὴ παίδων ἡλικίαν. Εἰ μὴ γαίρεσ ἀρνὸσ φωνῇ. ταῖς εἰσταῦτα. ἐπεὶ εἰ μὴ οὗτοσ λέγουσιν εἰ μὴ ἀρσενά τισ ἔχει, εἰσ τοὺσ ἀρσενασ ἀπίτω εἰσὲ θήλεια, τοὺσ θηλείασ κατοικτειράτω. λείπει δὲ τὸ ἐλέησον
Χοιρασθύοισ. ἴσωσ ὅτι χοῖρος πρόσαγορεύεται τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Τὸν κόλοπα τὸν ἐμόν. αὐτὶ τοῦτο τῷ πᾶσιν τῆς ὀργῆς. ἢ τὸ στερεώτατον τῆς ὁρμῆσ, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν στέρνα κόλλοπος. ἔστι δὲ δέρμα στερεώ-

Ἆρ' οὐμεταλλήρυτ' ἐς ἀρχὴν ἦν τῶλόγου καταχύνης;
Βδ. Δύτερ' αὖ ταυτὶ γράψομαι, τὸ πλήρυκα καταχύνην.
Καὶ τὰ τεθάμοι μέμνησ' ἃ χεισ φάσκων τ' ἐλλάδι σὰ ρχ
Φι. Παίδων τοίνυν δικιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστιν ἄδειν.
Κἂν οἰαγρος εἰσέλθῃ φοβήσῃ μ' οὐκ ἀπροφύγει πρὶν αὐ ἡ μῖν
Ἐκτῆς νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
Κἂν αὐλητὴς γε δικανικὰ, ταύτης ἡμῖν ἐπῴχεται.
Ἐνφορβιάδ' τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἡύλησ' ἀπωδοῦσιν.
Κἂν ἀπροθυμῆσκωνὸς πὴ ῥῷ, δῶ καταλιπὼν παῖδ' ἐπίκλης.
Κλαίων ἡμᾶς μακρὰ τ' κεφαλὴν, εἰπόντες τὴν διαθήκην.
Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς ῥῖς σημείοισιν ἐπρύσῃ.
Ἑδομῷ ταύτην οἵτις αὖ ἡμᾶς ἀντιβολήσασ' ἀπατείσῃ.
Καὶ ταῦτ' οὖν πεύθωνοι δρῶμῷ τ' δ' ἄλλων ὧδε μί' ἀρχή.
Βδ. Τουτὶ τἀργρισεμνὸν ῥύτων ὧν εἰρήκας μακαρίζω.

πανουῆ κωὶ πᾶ ἀ τὸν τένοντα τῆσ χορδῆς ἰκαὶ οπε τὸν ἰόλλοπε. ἢ πόλλοπε λέγουσι, οἱ πεσσαλίσκοι τῆσ κιθάρας. ἐσ οὓς ἀποδεσμοῦνται εἰνυραί. ὀντείνουσι sreφομένων. ὀρχῆς ἂν πόλλοπα αὐτὶ τοῦ τιὼ πάσῃ τῆσ ὀρχήσ. Καπαχόνη. ἰκατὰ γλῶσ. κατα-φρόνησισ.

Καὶ τὼ γοδά μοι μέμνησο. ⟨ μέμνησο Φησὶν εἰπεῖν, ἃ ἔχεισ φάσκων ἄρχειν τῆσ ἑλλάδοσ. ἐπειδὴ ἔλεγον ὁ Φιλοκλέων ὅτι ἄρχουσιν οἱ δικασταὶ τῆσ ἑλλάδοσ. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων. πρὸσ τὸ ἔθοσ. ἀρίστοτέλησ δέ Φησιν, ὅτι ὑφῷ οἱ ἐγγραφόμενοι, δοκιμάζονται δὲ οἱ νεώτεροι μηδὲ τῶν ιε ἔτῶν. ἴσωσ δ' ἂν τοὺσ εἰσενεγκαμένων παῖδων εἰσ τοὺσ γυμνικοὺσ ἀγῶνασ λέγει. οὐχὼσ ἐν δικασηρίῳ κρινομένων, ἀλλ' ἐν τῷ πρεσβυτέρων. Ἄλλωσ. τῷ γὰρ παίδων τὴν ἡλικίαν δοκιμαζόντεσ, τὰ αἰδοῖα ἐσκόπουν διὰ τὸ δεῖσθαι αὐτῶν εἰσ τὸ χρησιμεύειν εἰσ τὰσ λειτουργίασ. Καὶ οἰαγροσ. ὅτι τραπικὸσ ὑποκρίτησ ὁ οἰαγροσ εἴρηται πρότερον. ὡσ θαυμάζων δὲ αὐτὸν Φησιν. ὅτι καὶ ἐκεῖνοσ ὁ μέγασ κατὰ δύναμιν ἐκ τῆσ νιόβησ δέ, καὶ τοὺσ ὑπολειφθέντασ τὴν νιόβην, ἢ σοφοκλέουσ ἢ αἰσχύλου. ἐπῴχεται δὲ μιαθούσ. τὰ ἀπὸ τῷ χειρῶν κίνησισ. Εὐφορβιάδ. φορβειαὶ εἰσι τὰ δέρματα τὰ περὶ τὸ σῶμα τῷ ἀθλητῶν προσδεσμούμενα. ὅπωσ ἂν σύμμετρον τὸ πνεῦμα πεμπόμενον, ἡδεῖαν τὴν φωνὴν τῶν αὐλοῦ ποιήσῃ, ὃ δέ λέγει, τοῦτό ἐστιν. ἐπαίρων νικήσῃ αὐλητήσ. αὐτίδοσιν τούτου, προσπέμπει ἡμᾶσ μετὰ αὐλοῦ. ἔθοσ δὲ ἦν ἐν ταῖσ γλαγόσιν χρυσοῦν προσωπεῖον, προσηγεῖσθαι αὐλητήν, ὥστε αὐλοῦντα προσπέμπειν. ὁ δὲ ἐλαβε μὲν ἰσχύοντα τῷ δικαστῶν ὁ Φιλοκλέων. Εὐκληρον. ἐπίκληρος λέγεται. ἡ νῦν κληρονόμοσ καλουμένη ὅταν δὲ πατὴρ ὀρφανὴ παῖδοσ ἢ μητρὸσ ἀδελφῶν τε οὐσῶν ἔρημοσ, καὶ τοὺσ τῆ τύχῃ ὑποκειμένη οὐσία, ταύτην καλοῦσιν ἐπίκληρον. ὁμοίωσ δὲ καὶ τὴν ἄνευ γαμηθεῖσαν μνηθεῖσαν, ὅταν ἡ ἐπὶ τῇ οὐσίᾳ ὅλῃ καὶ καταλελειμμένῃ καλοῦσι γυνή· καὶ τὴν οὐσίαν κλῆρον. καλεῖται ἡ ἐπίκληροσ καὶ ἡμισθεωσ γεγαμημένη. ἀλλὰ καὶ τῷ πεμφθεῖσα καθάπερ καὶ αὐτῇ πάσησ ἡ οὐσία. καλοῦνται δὲ ἐπίκληροι καὶ δύο ὧσι καὶ πλείονεσ. τινὲσ δὲ τὴν ἐπίκληρον καλοῦσιν ἐπικλαματίδα. ⟨ πατρῷον νόμοσ ἦν ἀθήνησιν συνοικίας μὲν οὔσησ θυγατρὸσ, νόθου δὲ υἱοῦ, μὴ κληρονομεῖν μόνον τὰ πατρῷα. Καὶ τῇ κόγχῃ. τοῖσ σημείοισ. ὡσ ἰωνᾶσ ἐπιτιθέντων τοῖσ σφραγῖσιν, ἀσφαλείασ ἕνεκα. ὁ δὲ κοχλίῳ ἢ ἐπικεμβίῳ τοῖσ σφραγῖσι, ἢ μὴ ἀφανίζεσθαι τοὺσ τύπουσ αὐτῶν. Ἑδομῷ πεύθων. ἑπτὰ δόμῳ αὐτὸν φησὶ τὴν ὠροδοκοῦντα ἡμᾶσ.

Μακαρίζω. λέγει ἡ κατὰ κατὰ τοῦτο σέ φησι μακαρίζω, ἢ αὐτὴ λῆσ πράττειν.

Αν

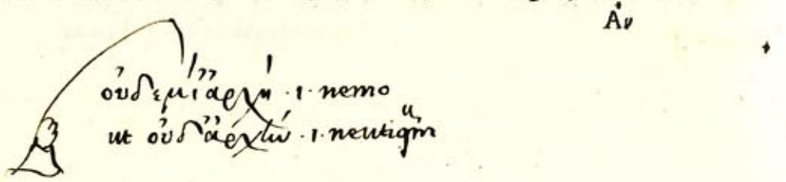

Τῆσδ' ἐπικλήρου διαθήκην αἰδῆ ἀνακοχυλιάζων.
Φι. Ἔπειδ' ἡβαλήχ ὡδῇ μ' ὅταν κεῖναι μέτα πρᾶγμ' ἀπρήσῃ.
Ἐφάψαι δὲ ἀδικοῦντασ τοῖσι δικασταῖσ παρασβύναισ
Εἶτ' ἀσθμοσ χὠμέτασ ῥσ κολακώνυμ' ἀσπασθαγλὴσ
Οὐχὶ προδώσειν ἡμῖν φασὶ πρὸσ τὸ πολέμιον μαχεῖσθαι
Κἀν τῷ δήμῳ σνώμην ὀδεῖσ ὡσ τὸν ἐρίκησεν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικαιότατα ἀφεῖναι πρώτιστα μέν αν δικάσαντ'.
Ἀνὴρ δ' ὁκλεώνοκεκραξιδάμασ, μόνοσ ἡμῖν ὀπτεύων.
Ἀλλὰ φυλάττῃ δὲ χειρὸσ ἔχων, ἠὲ τὸσ μὴ μύσ ἀπαμύνῃ
Σὺ δ' ἐπὶ τοῖσ τῆρ' ὀλίγοσ τῶν τόσων σαυτὸν σῶσον ἐφρασσ'.
Ἀλλὰ θεὸσ καιρὸν σὴν αὖ ἠρ' οὐφημίσ' ὀδὲν ἐλάττων.
Τὸν ἀσὸν ἔχων ἐκτὸσ λεκάνησ πέμβασ δὴ μ' ὠτελκων ἔσ.
Σκέψασθ' ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ οἷον ἀπροκλέησ κατερύκησ.
Ἦν βουλέσθε ὦσαν ἔφασκεν χὐπηρεσίαν ἀπροδώξῃ.
Βδ. Ἔμπλησόλεῖ πόντ' τερ τοιαῦτ' ἐπὶ τεκὰν αφανίσει
Ρρωκὴσ λαξὸσ ὠτελεγενόμην τ' ἀρχῆσ τῆσ πρεισέμνησ.
Φι. Ὁδεῖ' ἥδιστον ῥύτων ἐστὶ πάντων, δ' γὼ ὠτιλελήσμην.
Ὅταν οἰκαδ' ἴωτ' μισθ' ἔχων· κἄπειθ' εἰσὴ κουβάματ' ἐντ

Ἀνακοχυλιάζων πρὸ τῶν κοχλιῶν πασχειν λέγουσι δὲ βραχέων τῶν συλλαβῶν τοῦ ἀνακοχυλιάσαι. λέγει δὲ αὐτὶ τοῦ κωλύων. Ἔπειθ' ἡβαλήχ ὡδῇ μοσ. ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμοσ ὅταν μ' ἀποράσῃ πράγματοσ, τοῖσ δικασταῖσ ἐπιτρέπεισ. Ἕνα θλοσ. δύαθλοσ ῥήτορ συκοφάντησ. οὗ μνημονεύσει ⟨ ἐναχαρεῖσι. καὶ ὁλικὰ σιν. οὗ τόσ ὄστισ ὑμῖν πομπροσ τοξότησ σωκήορεσ ὥσπερ δύαθλοσ. μνημονεύσει δὲ αὐτοῦ καὶ πολάτων ἐν πεισάνδρῳ. ὠκρατοσ ἐφθράπεωσ. κολακωνύμουσ δὲ εἶπε γὰρ κλεωνύμου. εἰρηται δὲ ὅτι κολαξ καὶ ῥίφασισ. τὸ δὲ ἐκπεπωδῶσειν ἡμᾶσ, ἐπεὶ λέγουσι τὰ τοιαῦτα οἱ ῥήτορεσ ὡσ ὑπὲρ ἡμῶν ἀγωνιζόμενοι ⟨ ἐκ προδώσειν τὴν πόλιν. Καὶ τῷ δήμῳ σνώμην. ὅτι ὁ δημοσ ἐν τῷ δήμῳ φησὶν, ἐκ ἰσχε φλυάκησ τὴν Φορμίωνοσ, αὐσυτᾶσ λεῖσε τ' δικαστῶν εἰμὴ πρότερον πρὸσ μίαν δίκην διδάσαντεσ οἱ δικασταὶ, παρεῖσ ὑ ἐπιζήτειν. Καὶ μὴ εἴπῃ τὰ δικαστήρια. οἷον μὴ εἴπῃ ἐχειν τὴν ἐξουσίαν ἀδικον ποιῆσαι. ἀλλὰ παρεξ λεῖσθαι ὑπὲρ τούτων καὶ μὴ γίνεσθαι ὑπὲρ βόλιμον τινὶ ποιήσασθαι ἐπὶ τ' σνωμῶν ⟨ τ' ψηφισμάτων. ἀλλὰ τὸ ἄπεξ κλεισον, λύσιον εἶρασ. Αὐτὸσ. καπεξαχὴν τὸ, αὐτὸσ. κεκραξιδάμασ δέ ὁ τῆ βοῆ διαμάζων. Εὐφημίου. ὅτι δύφημιοσ, τ' ἄγαν διαβάλλομένων ἐπὶ κολακείᾳ δέτι. ᾧ παρείλασε τὸν θέορον. διὰ κολακείαν τὰ ὑποθήματα τ' δικαστῶν ἀποφώντα ⟨ ἀλεξφοντα. μετὴκται δὲ ἀπὸ τῆ ἀγγείων κυείωσ ⟨ τῆ κωμῳδοποιόσ δτι, τὸ ωτιτόσει τὰκεράμια. Γρωκὸσ λεξὸσ. ξυοιμιαλιὸν τοῦτο ὦ. τ' ἐπιμαλιῷ ⟨ ἑαυτ' νικῶν τῶν. ἢ ἐπὶ τ' ἀὲι μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι ⟨ ἔτι μολύνῃ ⟨ μᾶλλον ἐν τῇ ρύσει τῆσ γαστρὸσ. ἁρπὴ ἡ ἀπὸ τ' τὴν γαστέρα φερομένην ἐχόντων. καὶ τὸ τῆ ἀπολουσθαι νικωμένων τῇ φορᾷ. Ἄλλωσ. δύφρόνιοσ μὲν ὡσ τῆσ εἰκόνοσ αὐτοῦ ματείασ οὔσησ. ὅτι ματείων ἐπιθυμεῖσ. ᾗ ⟨ τὸ μέροσ ἐκείνο πολυόμενον, ἔτι μολύνῃ. καλλίστρατοσ δέ Φησι παροιμία. πρωκτὸσ λουτροῦ πᾶ ἐπνιγῶ τ' διαζομένων εἰσ κακὸν ἑαυτούσ. ὡσ ἐπὶ τοῖσ διάζοιτο μὴ ἀπὸ πολυσθαι. Ὅταν οἶκα δίω. ὅτι παλαιὰ ἡ διὰ τῆ γυναικῶν τιμελία, καὶ ἄτοσ ἐτιμέλουν γοὺσ πατέρασ καὶ γέροντασ. ὥστε μετὸ μίσαι ἀλέφθαι τοὺσ πόδασ. δύφρόνιοσ δὲ καὶ τοὺσ παρόμοιουσ λιπαροὺσ πόδασ οὕτωσ ἀποδύνεσθαι πρὸσ Φησι.

Aristop. Aristop Plato

Cratin)

Euphro mius Callistratus Euphro mi Homer)

Cnathus

Colaconym

Eupheminy

Soph Aeschy

gen tragicus hy

ἐπιμέλεια

Ἀκαστάζοντες δυσκατεργάστου. ἢ πρῶτος μὲν ἠθυμήτησε
Ἀπονίζηται δὲ τὸν πόδ' ἀλείφηται δὲ προσκύψασα φιλήσῃ.
Καὶ παπταίζουσ' ἅμα τὴν γλῶτταν βολὲν ἐκκαλαμᾶται.
Καὶ τὸ γῶν αἰόμενον ὑπερθωπεῦσαν, φυσὴν μάζαν προσενέγκῃ.
Κἀπειπεῖν καθεζομένῃ παρ' ἐμοὶ, προσαναλίσκειν φάγεδαινα
Ἐν ξαγεστῇ τὰ ῥῖσιν ἐγὼ τέμνομαι. καὶ μὴ μεδέτω
Εἰ σὲ ἐλέφας. ἢ τὸν ταμίαν, ὅπως ἄριστον παρασθήσει.
Κατηραμένος ὢν γνοφορύσας αἰῶνα μήμοι ταχὺ μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακὸν σκυθρὸν βελέων ἀλεωρήν.
Κἂν οἶνον μοιμνὴν ἔχῃς σὺ, πιεῖν γνόον ἢ δέ σε κομίσομαι.
Οἴνου μεσόν. κἄτ' ἐγχέομαι κλίνας. οὗτος δὲ κεχηνώς.
Βρωμησάμενος ῥυσοῦ σύνδυο, μέγα δὲ γράττομ κατέπερδεν.
Ἀρ' οὐμεγάλην ἀρχὴν ἄρχω.
Καὶ φῦλ τοῦ δυὸς οὐδὲν ἐλαττῶ.
Ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἅπερ ὀζῶσ;
Ἦν σοῦ ἡμεῖς θορυβήσωμεν.
Γᾶς τις φησὶ τῶν παιούντων
Ὁ Ἰονβρομ τῶν τὸ δικαστήριον.
Ὦ ζοῦ βασιλοῦ. κἀν ἀσφάλῳ.
Γοπτύζουσι κἀμ κεχόλασίμε
Οἱ πλουτοῦντες καὶ τὰ μύσεμυοί.
Καὶ σὺ δέ δικάσμε μάλις' αὐτόσ.
Νὴ τὴν δήμητρα δέδικασ. ἐγὼ
Δ' ἀποτολοίμην, εἰ σὲ δέδικα. ΣΤΡΟΦΗ
Χο. Οὐ πώποθ' οὕτω καθαρῶς
Οὐδεν ὸσ ἠκούσαμεν· οὐ-
Δὲ ξυνετῶς λέγοντος. ΣΥΣΤΗΜΑ
Φι. Οὐκ ἀλλ' ἐρήμας ὥσθ' οὕτως ἁδίως ζυτήσειν.

Ἐκκαλαμᾶται. ἀποσπᾶ. ἀπὸ τῆς δικαλάμης τῆς ἐχούσας ἀγρυόν τον. Φυσὴν μάζαν. φυσὴ μάζα ἡ βραλέα τῶν οἰνοζυτούντων δὲ ὡς φησιν Ἡρωδιανός.

Τάδε κέκτημαι. τὰ ἐκδύλασκειόν χρῆματα. σκυθρὸν ἡ, πανοπλίαν. βελέων ἀλεωρήν. σκέπην. Τὸν ὀνομ. ἔθος ἀρχαῖον. ἴσως ἡ διὰ τὸ δυὰ πολλάσια ἔχειν ὄνου μορφήν.

Οὗτος δέ. ὁ ὄνος ἐπειξε ἢ ὡς πρὸς τὸ ζῶον. βρωμᾶσθαι δέ ἐστι τὸ πεινῶντα τὸν ὄνον ὀγκᾶσθαι. Δίπυρος δέ ἐστιν ἀγγεῖον μικρὸν βαθὺ οὐκ ἔχον. ἀλλὰ τρυβλίον κάτω. τράπεζαν ἢ τὸ εἰς πολλὰς τρεφόμενον δῆμον. ἐχεῶνος καὶ ἰύλιξιν ἐν τοῖς τραπέζαις. Ἀπὸ ὀζόλης. ἀπὸ τῶν δι' ἐώθασι λέγειν. Καὶ ἀσφάλῳ. Φόβοι κατ' ἀρχὴν δείξω. Ποπτύζουσιν. ἔθος γὰρ τοῖς ἀσκαφεῖς ποπτύζειν. πρὸ ἢ τὰ ἐώθοτα λέγεσθαι πρὸ τοῦ ἀνω ἐπιφθεγγομένου Φόβος ἐστί. ὅτι βροντᾷ ὁ ἀσκαφὴς μηνῶν πολύζων. Ἀλλ' ἐρήμας. πρὸ ἰμία. ἀπ' ἐρήμας ζυγήσεις ἐπὶ τοῦ ἀπλῶς τι πραττόντων. ὡς μηδενὸς αὐτοῖς ἀντιπράττοντος, ἐρήμας ζυγήσειν. ἔστι δὲ ἀπὸ τῶν ἀμπέλων πρὸ ὠτῶν ἀφρόντιστος. Ἡ ζυγούντων Καλῶς

ονίζῃ
ιππάζουσα,
μάζα
αλαμᾶται
ομίσομαι
ωρὼ
θος ἀμφοῦ
μᾶσθαι
νος
ἀτιον
ερήμας φύγησης

Ρορργμ

Καλῶς γὰρ ἦδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κρατίστος εἰμι
ΣΤΡΟΦΗ.
Χο. Ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν,
Κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστε τἄγω
Γ' ἡνξανόμην ἀκούων.
Καὶ μακαρίω δικάζειν.
Αὐτὸς ἑαυτὸν ἐξαμήσοις,
Ἁδόμενος λέγων τι
ΣΥΣΤΗΜΑ.
Φι. Ὡσθ' οὗτος ἡδὺ σκορδινᾶται, κἀστὶν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
Ἡμιὼ ἐγώ σε τὴν μέρον βλέπειν σκύτη ποιήσω
ΣΤΡΟΦΗ.
Χο. Δεῖ δέ σε παυσαι τοίνυν πλέκειν
Εἰς ἀποφυξιν πολλάμας·
Τιὼ γὰρ ἐμὶν ὀργὴν πεπαύσει
Ναὶ χαλεπὸν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι·
Γρὸς ταῦτα μύλλω ἀσταθὴν ὥραζε τείνοσι ἢ νεόκοπον
Ἢ νὴ μὴ πλέγῃς· ὅτις δίκαστὴν γ' ἐμὸν θυμὸν κατρέξας.
Βδ. Χαλεπὸν μὲν νὴ δεινῆς γνώμης ἐμοῦ μείζον' ἢ πὸ γυγωδῖς.
Ἰάσασθαι ὁσου αὖ χαίαν ἐν τῇ πόλει γέγετο κῦαν.
Ἀπορῶν πάτερ μετρεκρονίδη. Φι. παῦσαι μὴ παίεις.
Ἐμὲ γὰρ ὅπως δουλιῶ γὼ τοῦτ' ἀποχέως μεδιδάξῃς.
Οὐκ ἔστιν ὅπῃ ὀχίτω θνήσει. κἂν χεὶ σολάτχωνα μ' ἀπέχῃς.

Καλῶς γὰρ ἦδ. ἐν εἰρωνείᾳ. τὸν ναυτίον γ' ἔχθραν δεινὸν εἶναι πειθομένῳ οὕτως πεθανεῖται μὲ μέλλον ἐρεῖν. Ταύτην κρατίστος. ὦ αὐ τοῦ ῥοῦ σὲ τοῦ δημηγορεῖν, ἢ τοῖς πολίταις γνώμην ὅτι τὰ δικαιότερα βέλτιον ὄντα ὁδὸν λαβέσθαι ἡμᾶς ποιεῖ τὸ φορᾶσ τὸν πυκνὸν τῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἑτέραν χεῖρα τιθέμενα. ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν. θαυμαζόμενος ὑπὸ χορῶν φιλοκλέωνος καὶ τῶν κατασταθέντων. Διλογίζεται. δέον εἰπεῖν οἰκεῖα. δικαζόμενον εἶπεν ὡς φιλόδικος. Σκορδινᾶται. σκορδινᾶσθαι δέ ἐστιν, ὁπόταν οἱ ἐξ ὕπνου καὶ στρώματος μετὰ χάσμης τὰ μέλη ἐκτείνοντες. Φησὶν οὖν ὅτι χαρᾶται ὁ δικαστὴς ὑπὸ φιλαθυμίας. Σκυτιβλέπειν. ὃ ἐξ ὠλιγαρχίας ἐμβαλὼν πρὸς μίαν ἐλέγετο ὑπὸ φειδιλιῶντος. Ἄλλως. μίμησις φιλοπροιμίας δοῦσα λίς ἐν χερσὶ γλυφὴ. Φησὶ γὰρ ἀτεχνῶς μὴ δεῖν τὸ λεγόμενον. σκυτιβλέπειν ἐρᾶν ἡμῶν τὸν ὑποκριτικῶς δικαφθόνως πρὸς τὰ μέλλοντα καὶ κακῶς πεποιῆσθαι δὲ μαλλον ὑποχαλῶσαι. Μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι. αὐτὸ τοῦτο μὴ νόμιζε παρ' ἐμοῦ. μὴ ἀρέσκοντά μοι λέγοντι πάντως ἢ κυρίως δικαζόμενον ἐμὲ λελεῦσθαι. Μύλλω ἀγανακτεῖν. ποιοκατασκευάσαι μύλλ. ἡ ὅμοιον ῥᾳθηλυκῶς λέγει. ἢ ἀμύλλωσι σασσα. Κατερεῖσαι. καταθραῦσαι. ἀφῇ ἡ τὸ ἐρεικτὸν ἀξιόστιτον ἀπὸ τοῦ ἐρέφω μέλλοντος ὀροφῶν. ὅθεν καὶ τὸ ἐρεικτὸν τῆς δυνέης ἐρᾷ δέησις βατραχοις. Δημῆς γνώμης. αὐτὸ τὸ μέλλοντος ἢ κυκλωμοῦ ἀσθενὲς τὸ ἰσάθωνος πεπαλαιωμένου ἐστὶ πλέγειν ἡ φιλόδικον. ἐπὶ τοκῦαι δὲ γνωσθεῖσαι ἢ ἐμφωλεύουσαι. Μὴ πατερεῖσαι. πατέραι λέγει ἐμὲ λεῖπειν σὺ πάντα διωκατοῦσιν ὡ ζοῦ. ὁ δὲ κόψεν ὁ φιλοκλέων. Καὶ γὲ καὶ ὡς ἀνδροφόνῳ λοπαδῶνι ἢ θεσμῶν μὴ μεταλαβὼν κατὰ τὸ εἰθὺ ἢ. ὅτι οἱ ἀνδροφόνοι μεταλαμβάνουσι θυσιῶν.

Δ

Βδε. Ἀκρόασαί νῦν ὦ πατὴρ πόσον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον.
Καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλ' ὑμῖν ψήφοις, αἰῶ ἀπὸ χερός.
Τὸν φόρ' ἡμῖν ἀπὸ τ' πόλεων συλλύσθην τὸν προσιόντα.
Κάξω τούτου τὰ τέλη χωρεῖς, ἢ τὰς πόλεις ἑκατοσάς.
Γρυπανεῖα. μέταιγ. ἀσφαλεῖς. λιμῷ. μιαθούς. ἡ δημόσια πᾶσα
Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐπὶ τοῖς δισχίλια γίνεται ἡμῖν.
Ἀπὸ τούτων νῦν μισθὸν καταθὲς τοῖσι δικασταῖς τὸ συμμαχικόν.
Ἐξ χιλιάσιν, κἄτω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατέμαθε.
Γίνεται ἡμῖν ἑκατὸν δύ' που καὶ τετρακοσιοντετράλαντα τοσοῦτον.
Φι. Οὐδ' ἡδὲ κάτω τῶν προσιόντων ἡμῖν ἀργύριον ὁ μισθός.
Βδε. Μὰ δι' ὀμφάκων, ἢ μὰ τὸν Δί' ἥπερ τὰ χρήματα ταῦτα.
Φι. Ἐς τούτους τοὺς, ὃ χὶ προσδώσων τὴν Ἀθηναίων κολοσυρτόν.
Ἀλλὰ μαχοῦμαι πρὶν πλησθῆναί με. Βδε. σὺ δ' ὦ πάτερ αὖ τὸ
Ἄρχειν αἱρεῖσαι σαυτῷ, τούτοις τοῖς ἡμᾶς τὸ πεπαιτηφθείς.
Κἄθ' οὗτοι μὲν δωροδοκῶσι κατὰ πεντήκοντα τάλαντα.
Ἀπὸ τῶν πόλεων. ἐπαπειλοῦντες φιαυτὶ, κἀναφοβοῦντες.
Δώσετε τὸν φόρον ἢ ἔρον ποιήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνάξω.
Σὺ δ' ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τ' ἔσῃς. τὰς ἀργιλόφῳ πρὶν ξώνων.
Οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς τάχιστ' μὲν σύρφακα τὴν αὐλὴν
Ἐκκηθαίρει λαπαγίζομεν μὴ βαλλίζοντα τὸ μηδέν.

χαλᾶσας. πεῖσαι μᾶλλον. Φιλόρρησ. ἐὰν δ' ἐκ τοῦ ὀργίζομένου ἀφῇ τὸ ὀφρύδιον. Μηλίοις. πολλαχοῦ δηλοῖ, ὅτι μὴ φοίνισσι ἐλοχίζοντο οἱ Μήλιοι. ἀφ' οὗ τὸ ψηφίζομαι. νῦν δὲ καὶ τοῖς δικασταῖς ψήφοις πρὸς ὃ πείθομαι. τὸ δὲ ἀπόλωσ, ἀφελῶς. ὡς φιλόσοφον ἢ εἰ μὴ ψήφοις. Κἄξω τοῦτον. καὶ τὸ ἐξωθῶ δίδομεν μισθὸς δικασταῖς. ὀβολὸν ἑκάστοις δέ, τοῖς ὑπὲρ τὸ τέλους χρήματος ἀπὸ τῶν πόλεων. Γρυπανεῖα. ἀσφαλεστέρα. βαλλόντων δικαστῶν οἱ δανεισταὶ πρὸς τὰς χρεῶν οἱ δανεισταὶ πρὸς τὰς χρεωφυλῶν. ὡς ἀπειπεῖν τῶσιν ἅπερ ἔσαν τέλη. ἢ τὰ ὑπὲρ τὰ μετάλλων τοῦ ἀργυρείου εἰσοδιάζομαι φόρου φησί. ἢ τὰ ἀποφορὰ ἀγορᾶς ἢ τῆς πόλεως τέλη τοῦ μισθοῦ μνήσῃ. Δημόσια τὰ ἐδημόσιευον ἢ τιμὰς ἢ τὰ ὅσιας αὐτῶν κοινὰς εἰρήνευτο. Ταλαντιαῖος. τὸ ἐπὶ τοῦ αὐτὸ τοῦτο. τοῖς ἑξακισχιλίοις ταλάντοις εἶναι τὸν πεντήκοντα τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἑκατὸν δύ' που ἢ ν. εἰσὶ μὲν ὡς λογίζῃ τὸν ἐνιαυτόν. ὡς τῶν βοῶν ἑορτὰς προχωρούντων. εἶναι δὲ τῶν μισθοφορούντων. εἰ τοῦ μὲν ὡς τάλαντα τὸ μὲν ὡς ἓξ ἡμιν. Ἐς τούτους. δῆλον μὴ ὡς ἔστι τυχεῖν ἐπεῖν τὸ πλῆθος. ἀλλ' ἀναξιαπροσδόκησον πρὶν πεφθεὶς δὲ ἀπατηθείς. Τοὺς ἀργιλόφους. τοὺς πρὶν πάλαι ἄρχοντας. ἀργιλόφους δὲ φιλονίκους οἱ πόδες. οὓς ποδεῶνας καλοῦσι δ οὗτοι ἀρχοντες. Ἐκκηθαρίει. σύρφακα. τὸ ἱμάντον πλῆθος τῶν δικαστῶν τὸν ὀχλοῦντα ἢ συρφετῶδη. ἐξ δύ' τελῶν τρεφόμενον κηθείῃ ἢ πολίτευμα δίκην ὠνητὸν ἢ τὴν πληρώσει τῶν ψήφων. λαπαγίζόμενον δέ, τὰ λάγαρα ἐθίον τὰ ὄζειν δύναται ἢ οὐ τελῶν τινά. ἢ κηθείαν τὸ ὀζυφακα. ἐξώργησε λυσσᾶν. κηθίειν. ὠνεῖσθαι. πολιτεύειν ὠνητῶν τὰ. Ἀλλ. Ἐκκηθείς, τὰ ἐκπίπτοντα βουλία. ἀδύφροι. κηθεία. μικρᾶν ῥόφων τὰ ἐκ τριβλίου. βαλλίζοντες. οἷον ὠνούμενος καὶ ὅσα τοιαῦτα. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἀπίθανον πολεμεῖν δὲ ὁ κηθίων. τριβλίου τὴν δόσιν. καὶ τὸ λαγαρίζειν, τὸ μὴ ἀποτρώγοντα. βυλαζειν. μήποτε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ ἢ τὸ ὠνεῖσθαι.

Euphr. ὀπίσω
Cheris

Σὲ μὲν ἡγοῦνται κόμνσφῆφον. Τάγοισι δῶροδοκῶσιν
Ὑγιαίνειν οἴομαι. δεῦρο δεῦρο τυῦ. μέλι σήσαμα προσκεφάλαια.
Φιάλας. λαναίδας. στεφάνους. ὁρμῷ. ἐκπώματα. πλησθυτεῖ.
Hermippus Σὺ δ' ἐγὼν ἄρχειν, πολλὰ μὲν ἐγὼ πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πατυλύττω.
Οὐδεὶς οὐδὲ σκοροδου κεφαλὴν τοῖς ἐμπορίοισι δώσει.
Φι. Μὰ δί' αἰγὰς ἀδύχαρές δ' καὶ ὠρὶς ξεῖς ἀπὸ μετέπεμψας.
Ἀλλ' αὐτὴν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀπεφαίνων, ἀπεκναίφω.
Βδε. Οὐδὲ μετεδέησε δουλεῖ' ἐστὶν. Τάγρυς μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
Αὐρύστ' εἶναι. ἢ γρυς κόλακας γρὺς γρύτων, μισθοφορῶντας.
Pherecrates Σοὶ δ' ἦν τι πεπαιδευμένῳ τῷ ξεῖς ὀβολῷ ἀπαξαπᾶν. δεῖ αὐτὸς ἐλαύνειν.
Καὶ περιόμαχῶν πόλιορκῶν. ἐκτήσω πολλὰ πονήσας.
Καὶ πρὸς τάδ', ἐστὶ παπόμῳ φοιτᾶς ὁμάλισάμ' ἀπείχθαι.
Ὅταν εἰσελθὼν μυρακίοισι καταπύσῃ χαίρεσ' ὄχος.
Ὡς δ' διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι, ἢ πυφεραυθεὶς.
Ἥκμ' εἰ σπερῶ καὶ ὥρᾳ δικάσουσ' ὡς ὅστις αὖ ὑμῶν
Ὕστερος ἐλθὼν τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐκομιεῖται.

ἰλυβων παιδιὰν ὁμοίως ἔχειν τὸ τὴν βαίνοντες ἑαυτοῦ. ἡ γὰρ ἔρμιννος ἐνθεοῖσ. ἢ πρὸ ἰλυβῶν ἐστὶν ἔχων κιθάριον. τὸ δὲ λαμπρύζεσθαι, ἐστὶ ρουπεοικρεμφαίνειν. φθέγματος μυρμηκανθρώπου ὡσεὶ ὦ οὐ μὰ λέπι. ἢ οἱ ἐμὶ φαμέν δηλοῦν φθόγγον, ἀπὸ τοῦ τὸν ἀριθμὸν ἑαυτοῦ ἐκ τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν δέκα. ἐστὶ πεντάμυσ. πυθμὴν λαβόντες σύμμαχοι καὶ φίλοι πρὸς πάντων. μίσυ μόνου. Τοὺς ξεῖς ὁ ὀβολούς. τὸν φόρον λέγ φάσ' ὧν ἐσήνεγκαν τὸ τριώβολον. τοῦ τὸ ἡ. αἰῶ τότε αἰῶ ἐσήνεγκαν τὸν δημοσιῶν τὸν πολίτην. ὁ λα καὶ ὁ ὀβολὸς ἐπὶ τοῖς ἐμπόροις ἀγλίθας ἀποκινεῖ καταγυ θεωρεύ, ῥυφᾶν

Callistr. Euphron) Φορ. καθαρῶ δὸς ἰωνέος. ἔστι ἢ πρὸ μιᾶσ τῷ μηδὲν ἀξίων. καλλίστρατος ἢ πρὸ μίαν φησὶ μόννον εἶναι. οἱ δὲ πρὸ ἰωπεί ζῃ. δύφρονιος ἢ, ὅτι ἐλέχθησάν ἀφ' ἡδύτινα. τὸν μόννον εἶναι. οἱ δὲ, κόννον λέγεσι τὸν ἰσθμιεῖσθαι. μήποτε ἢ δ' ἔστι μόννον. ἀλλὰ πόννασ, ὃν προσενεκτέον ὡσ μίδας πόννου φησί. οἷον τὸ μηδὲν. Ἀλλ. κόρμῳ δύτελὴς μόνος χρὴ τὰ πρῶα κατέφαγε καὶ πένησ ἰῶ. ῥῆφον δ' ἔπε. διὰ τὸ πρὸ δικαστ λέγειν. Ὑγιαίνειν φῶ μὴ ναὶ ἀπεῖπα. ὑποδεκτικὰ τὰ εἰ χων, δύο ὧν τὰ ἔχοντα. Δωροδοκῶ. τὰ ὁ φιλάσ ἢ μὴ μαλλωτὰς δώσειν λέγοισι καὶ δώσει τοῖς τὰ σιν. ὁ δ' ἔτι σῷ αὐτιγράφων δώσειν δύρητειν ὁ πολύτιμ. οὐ δὲν δώσειν ἔσειν καταδεῖν αὐτὶ τοῦ τάσειν.

Menander Aristoteles Cumpolis) Πι. τυλούσας. τὸ τυλοῦσ καλεῖται, ἢ καταβολὴ ἢ κώπης. καὶ ἡ τυπωτήρ. Φαντασιοσκόπος. ἢ τυτιλίζω ῥῆμα. ὡς τὸ, οἱ οὐδὲν ἴσχυον χρήσιμοι δεῖν σκολύμβοισ τιτυλίζουσαν. τοῖς ἐμπορίοισ δέ τοῖσ ἰχθυδίοις. Ἀγλίθασ. μὲν κεφαλαὶ τῷ σκορόδων. ὀζῆσι δὲ τὰσ ἀγλίθασ. πρόσεισι δὲ ἐξ, ὃ δεῖς ὁ δὲ σκορόδου κεφαλιωτοῖς ἐμπορίοισ δώσειν. δύ' ἔσθ ἢ τὸ μετέπεμψα αὐτὶ τοῦ μετεπεμψάμην. δύο εἰσὶν ἢ, ὄνομα σκορόδου πωλῶ. Ἀπολυμεῖσ. λυπεῖσ. ὀδυᾶσ. ἀπολλύσασ. ἀπὸ τοῦ πείρασ. πρὸ πεπείρασ. πῦ ὑμαθὼν δύσεις. σύμμαχοι καὶ φίλοι πρὸς πάντων. μίσυ μόνου. Τοὺς ξεῖς ὁ ὀβολούς. τὸν φόρον λέγ φάσ' ὧν ἐσήνεγκαν τὸ τριώβολον. τοῦ τὸ ἡ. αἰῶ τότε αἰῶ ἐσήνεγκαν τὸν δημοσιῶν τὸν πολίτην. ὁ λα καὶ ὁ ὀβολὸς ἐπὶ τοῖς ἐμπόροις ἀγλίθας ἀποκινεῖ καταγυ θεωρεύ, ῥυφᾶν

τιλίζω

Αὐτὸ δ' ἐφέρθ τὸ σωκοφαντικὸν. ὑπὸ τῶ σωκοφαντῆσαι. ἐλαμβανον γὰρ οἱ σωκοφάντου δραχμὴν, ὅτε σωκοφαντοῦντὸ τῆ πόλεως δίκην ἀλλοτρίους. εἰ μὴ τοῦτο ἔφαι ρεῖ ὅτι μισθοφόρος ὢν ἀρχὴ κληρωτὸς δ' ἐν νομοθέτους δίκας σωκοφάντας ἀεὶ στέλλ σφησίν.

Καθ' ὡς πρίονα. ὡς οἱ πρίζοντες δια φιλονεικοῦσι τίς πρῶτ' ἐαυτὸν ἐλάτυσει. Συὴ χασκαζδσ. αὐτὶ τοῦ ὠὴ τηρεῖσ, ὅτε ἐλθὼν κωλακρέτης καὶ σὴμη

Ἀνὴρ σ' ἐφέρθ τὸ σωκοφαντικὸν, δραχμὴν, κἀν ὕστερος ἔλθῃ.
Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρω τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ
Ἥντις τὴν δῶ τ' φυγόντων ξωθεν τὰ πράγματα δύ' ὄντα,
Ἐπ' ουδὲν καρν. κἀθ' ὡς πρίον, ὃν μ' ἔλκ, ὅσ' αὐτανέδωκεν.
Συὴ χασκαζδστ' κωλακρέτ. ῥᾳδίως πρὸ μηνὸς ἐλήλυθεν.
Φι. Ταῦτ' ἐμὲ πρίζσ; οἴμοι τί λέγδσ· ὡσμστ' θὶν ἀπερράφδσ.
Καὶ γὰρ νοῦμσ προσάγδς μᾶλλον. κἀκ οἶσθ' ὅτι χθὲς ἐμέ πρίει.
Βδε. Σκέψαι πρίνυτ' ὡς ἐξόμοσι πλουτεῖν κἀτοῖσιν ἅπασιν
Ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων, ἀκ οἶσθ' ὅπως ἐγκεκύκλησαι.
Ὅστις πόλεμος ἀρχὴν πλείσων, ἀπὸ τοῦ πάντα μέχρι σαρδόνος.
Οὐκ ἀπολαύδς τῶλλ' ῥυθ' ὁ φέρδς ἀκριβῶς, ἀλλ' ὅτ' ἐρέψωσι.
Ἓν σάζουσι κατὰ μικρὸν ἀεὶ τὸ ζῆν ἔνεχ' ὥσπερ ἄλυρον.
Βούλονται γὰρ σωθῆναι εἶναι. ἀλλ' οὐ τούτων ἕνεκ' ἐξέσωσα.
Ἵνα σινώσκησ' ὑμῶν τὴν δασυτάτην. κἀθ' ὅταν ὄρδσ' ἐπισείζῃ,
Ἐᾶν τὸν ἐχθρόν τιν' ἐπιξέξεις, ἀλλ' ἵνα σὺ τοῖσ' ἐπισωθῇς.
Ἐὶ γὰρ ἐβούλοντο βίον πρέσθαι ζῆν δῆμο, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
Εἰσὶν γὰρ πολλαὶ χίλιαι, αἱ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀποζῶσι
Τῶν εἰκοσιναύδρας βόσκειν εἴτις προσέταξεν ἑκάστῃ,
Δυόμυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔχων ἐν πᾶσι λαγῴοις.

σιὸ τὸ ζωβολ). κωλακρέτης δ' ἐκαλεῖτ), ὁ κατέχων τὰ χρήματ' ἐλέξ) ὁ τὰ μισθοδοσικὰ μισθοῦ ἐκ τῶν εἰσφερομένων ἀπὸ λωμάτων. μοῦ δ' ἐλῶ τὸ ὑπολειφόμενα φθυσίασον τοῦ ἱερίασ λαμβανόμεν. ἀεὶ σὺν ὄρμα τε ἐκ λωλαί. ὠὴ τηρεῖσ φησὶ γὰρ τὰ μίαν, πότε τὸν μισθὸν λήψ. Τὸν θῖνα τε παρατίθδσ. ἰλιβυᾶς μέλι νέας. ἀπὸ τοῦ τὰ κρᾶναν. δύφρονα δ' ἢ καὶ σεσημφῶσθαι φησὶν, ὅτι τὸν θῖ μὰ ἀρσενικῶσ εἰρηκεν. πρόσωπα καὶ ὀθόσ, σὺ βαθὺ δ' τὸ πιλωτὸν ἱμάτιον. ὃ τὸν μικὸν ἐντῇ κρόσᾳ. Κούκοῦσ' ὅτι χθὲς ἐμέ τὰ μεδιαθήσεις. οὗτο δ' φησὶν ἡ τῇ ὠμῳ ἤδη ἡδέως κωσ, ὅτι ὠὴ ξίφουσ τὸ φθ δημοπρεπίασ ἦν αὐτῷ. Δημιόντων. ἀντὶ τοῦ τὸν δῆμον ἀπεστερηκότων. ἐγκεκυλίλησαι δ' μεταβέβλησαι. Ρλὴν τοῦθ' ὁ φέρδσ. οὗτο δ' ὁ φορᾶσι μᾶλλον. τὸ δ' ἀλλ' ἦν, ὠὴ ῥῆμα αὐτὶ τοῦ βραχύ. οἱ δὲ τρόπον. Καιρὸν τεῖλ σοι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ὠπὰ λοιπὰ τῶν καὶ δύ' εἰς ὠὴ τὰς ζομένων ἐλαίων μὴ καταβραχύ. ἐκ δὲ τοῦ ζωβόλου φορόμενοι. ἢ ἐς κατασκευὴν ἱματίου θησαυρίζοντες ὀλίγον, διὰ πολλοῦ χρόνου μόλις συναθροισθὲν ἀλλήρημ ἱματίου. ζσπερ ἄλυρον. ἡ ἐπὶ τῶν σφόδρα ἀθενούντων. οἱ γὰρ μὴ μέλοντες βουλόμενοι βαίνειν, ἐείν φασὶ ζσι. Τιθασευτέον. ὅσ' ἀγαθὸν μέλον. τὸ θραπεύοντας τρέφοντας καὶ μολακίζοντας. Ἐπισείζ. λυπόφορον δοκοῦσι ποιεῖν τὸ ἐπαναστάσεις τοὺς κύνας, ὠὴ σείζ. ἀπὸ φ ὠὴ φεύγ ξεως οὖν, ὠὴ σείζ. ὁ τὸ ὠὴ ῥῦξαι. ἐφορμῆσαι ὁμοίως τῇ φωνῇ. Πολλοὶ χίλιοι. αὐτὶ τοῦ πολλοί. ζσ' ἀπερτισμένῳ ἀριθμῷ ἐχήκοντα. ἢ ὡς ἱστορία σ τοιοῦτον ἐλαβεν. Δυομυριάδες. ἐκ πολλῶν φασίν) πρὸ τοσούτου τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀθηναίων πολλῶν προϊόντων δημοδένης γάρ φησιν. εἰσὶ δ' μοῦ δημοι οἱ μὲν πάντες ἀθηναῖοι. Ἐν πᾶσι λαγῴοις. ἐπὶ πρασίας λαγῴων. ἐπὶ χαθοῦς πᾶσι. τοῦτο δ' ἡλοῖ τὸ ἐπὶ πᾶσι λαγῴοις. αὐτὶ τοῦ ὠὴ τρυφᾷ.

Καὶ

Καὶ στεφάνοισιν παντοδαπῆσιν καὶ σὺ ὠὺ ὢ σὺ καθίζῃ.
Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες. ἓ τὸ νμαραθῶνι προσαίσ.
Νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τ' μισθὸν ἔχοντι
Φι. Οἴμοι. τί πρὸθ' ὥστερ ἁρπαγμ κἀπὶ τῆς χειρὸς κατέχεται.
Καὶ τὸ ξίφος ἀδύνασθαι μ' κατέχειν. ἀλλ' ἤδη μαλθακὸς εἰμι
Βδε. Ἀλλ' ὁπόταν μὴν δείσωσ' αὐτὸ, τὴν δύσοιαν δύασιν.
Ὑμῖν καὶ σῖτον ὠνήσονται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους.
Πορεύειν ἐδύσαντ' ἀπὸ τοῦδε, τὴν πρώην πέντε μεδίμνῳ
Καὶ ταῦτα μόλις ξενὶ φύγων;
Ἔλαβες κἀπὶ χοίνικα κριθῶν.
Ὧν εἵνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον ἀεί.
Βό σκοπὸν ἐθέλων καὶ μὴ ῥύτους
Ἐγκάσκφσοισ σομφάζοντασ
Καὶ νῦν ἀστεχῶς ἐθέλω παρέχειν
Palmae Ὅ, τι βούλφσοι
des <Πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνδν>.

τ' πιπτ', πδαγὰλ λέξεσι σὺ δωσαμέν' χθὲς. Τοῦ μαραθῶνι. ἐκεῖ δ' οἱ ἀθηναῖοι σὺν ἡμῖν ἐπ' μηδ'. Ἐλαιολόγοι. οὗτοι δ' οἱ τὰ σ' ἐλαῖ μισθοῦ σωζοντες. Καὶ τὸ ξίφος ἀδύνασθαι μεμῖσθ' ὡς πὸ μάλα. τοῦτον γὰρ φασὶν ὁρμήσαντα ὠὴ τὶ ὠὺ ἐλέμβω, ἀποβαλεῖν τὸ ξίφος. ἢ ἱστορία, πὸ ἰβύκου καὶ δύεται πόθ'. πεπὶ ζῆ δ', ἐπεὶ δὴ ξίφος ἤτησε. καὶ ὁρᾷ ἑαυτὸν κατακρατηθέντα. Αὐτοὶ τὶ ὠὺ δ' ὕβοιαν οἱ ῥήτορες ζσ' λόγῳ ἐτὶ ὠὺ δ' ὕβοιαν δ' δασιν. Ἄλλως. τὶ ὠὺ δ' ὕβοιαν φασὶν αὐτὸν ἐκπαρανενεμηκέναι μ' ἐν. ἓ κλῆρον ἑκαστῳ μεδ' μῶν. ἐν τοιούτῳ χ' ματι ἑρπικέναι. Ξενίασ φθύσιν. τοιοῦτον γὰρ πὸ σὺν τοῖσ δ' ανομαῖς ἦν πυρμ ζῆν τὸ ζοντο τὸν κρῶσ οἱ γε τὸ πολίτευμ. ἢ μὴ ὡσ τε δοκεῖν ξενίασ φθύσιν εἰς κέρσιν καὶ σκεμμύουσ. Φησὶν ἐν ὁ φιλόχορος αὖθισ ποτὲ, πεντακισχιλίους ἐπ' ἀκοσίοισ ὀφθῶσι πὸ ἐπ' ρωφᾶς. καθ' πὸ ἐντῇ πρόσ μῳ λέξ δ' ἁπλῶσ ταὶ πὸ τὶ ὠὺ βοιαν. δυὰ δ' ἀὐτὰ σωᾷ δειν τοῖσ δ' δασκαλίαισ. πέρσι γὰρ ὠὴ ἀρχόντος ἐπὶ πάρχου, ἐσῳ σθησαν ἐπ' αὐτὶ ὠὰ Φιλόχορος. μήτε τὴ πὸ ἀφ' κὴ ὑπουσῶ ρίασ ὁλόκλ. ἰὼ φιλόχορ' ἁμμπιχορ πέμψ' τοῦ δήμῳ ὠὶ λισμα χίδυμ νειαδασ. ἀπὸ τὰ ταὶ σ' ἐλεθμοῦ, οὐδαμῶσ συμφω νεῖ. ἐκ' ω ἐ ἀθλωσί ῳ πέντε μεδίμνους. τοὺσ χαρ λαβόντασ, ὧν ἐ σὺ μυείουσ τετρακισχιλίουσ δυακοσίουσ μ. Ἄλλωσ. σιτοδείασ πρὸ τεῖ ὧν μὸ ὑπὸ σὺν τῇ ἀπ' ιπ. ἁμμπιτῆχες ὁφλισὺν πασιλεῖ, ἀπέστε ι λεῖ τὸν τοῖσ ἀθλωσίοισ αὐτὸ σασιν αὐτ ρ. φ' ὑ δ' ανομῆσ χθὲσ μὸ σ τοσί τον, ξεσκλασίαν ἐ σοῖ ὑ σαν ἀθλωσίοι. ἐν τοῦ δ' ακρίνφν τοὺσ αὐθ' γυεῖσ, δὺ ρομκὰ ἑ τέρασ τετρακισχιλίουσ ἐπ' ακοσίουσ ἐ ὑ κοντα ξένουσ πᾶσι ἐγραμμένουσ. φ' τὸ οὖν φησὶ σὺν τῇ ἐ ρου ῥᾴδιμ. μόλισ ἐλαβες πέντε μεδίμνουσ. ἐ μαλὰ μῳ ὡσ ξένοσ. ὑ τοῦ γοισ. οὐδ' ἑνὶ φ' σὺν σωσωτομίαι. αὐτὰ ὠὴ μέ ῥ ὠὴ χοίνικα ἄνα. οὐδὲν δ' ἀφέροντοσ τοσούτου κεῖθ' ὧν. ὡσ λιακᾶσ ἰσουδ' ἀνεμνθσ' γοσ. ὡσ λιμᾶβυσ. μῳ. ἓ ξέν δ' ἀνακεῖθ' ὑπ' ρχουτ' ἐσὶ δικαιολομῆ ἐπὶ λέ τισ ἐπ' ἡμέ. Σομφοῦντασ. ἐπ' ἔρωσ. μλῶν δ' σομφοῦσι. τὰ λαζονδυ' εἶθ' αι. σύνθετ' ἢ λέξισ ἀπὸ τοσόματοσ ὠὴ φ' ὀμφαλός.

Κωλακρέτου. πὸ ἰ φρασικλ̃ τὸν δύλασικ̃ μισθόν. πὸ ὑπνοῖ ἢ δ' οἱ ἐπεῖν ζωουσι τ'.

Sententia nota

Αἰσχύλου

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝΙΑ.

Γελινὰ ἀμφοῖν. χρὴ γὰρ μηδικὰ δικάσης πρὸ ναὸς ἀμφοῖν μῦθον ἀκοῦσαι σῶν ὤμωξε δίνων· τὸ ἀμφοῖν κεῖται. τῆς σιμώσας δὲ πᾶς ἑκατηρίας. ἀτερμὴς δὲ μανικῶς. διὰ τὰ δὲ ἀπτενὲς βλέπειν τοὺς μανίᾳ κατεχομένους, ἀτενῆ τὸν μανικὸν νῦν εἴρηκεν. ὠχρὸς ὠμῳδοὶ χαρείσης οὐφαιμοι τῶν γοήτων οἰόφθαλμοι.

ἀμῶν

ὤμωξας

νὴς ἦραν

νικός· nota

dioscoride

hite de sycomoro

nolus & mosch

us de nominib

cis inducuæ ἀτε

Ἀτεραμόων· οἱονεὶ μὴ τεραμόων, ἀλλὰ σκληρῶν. σῶσον δὲ τὸ ἀτεραμνὸν ἀσαρκίαν φαμὲν, τὰ μὴ εὐφόμενα διὰ σκληρότητα. πᾶς δὲ, τέρμα καταδάκρυχόουσα. καὶ πολλαχοῦ τὴν λέξιν. κεραυβόλους ἢ ἀτεραμόους λέγουσι τοὺς σκληροὺς. διὰ τοῦτων. μὴ πισθῇ τὸ πολι

ασβόλος

ύρα

ύρνα

γοσέδαι

Χο. Ἦ πρυσοφόρου, ὅστις ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκοῦσαι
Οὐκ ἂν δικάσαις· σὺ γὰρ ἂν νῦν μοι νικᾷν, πολλῶν δεδόκησας
Ὥστ' ἤδη τὸ ὀργὴν χαλάσας, τῷ σκιμώδει καταβαίνω.
Ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶται
Γιθοῦ πιθοῦ λόγοισι· μήδ' ἀφρονείτην
Μήδ' ἀτενὴς ἄγαν γ' ἀτεράμων τ' ἀνήρ·
Εἴθ' ὦ φελέμοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
Εἰμαίτης· ὅστις δή τοι αὖτ' ἐνουδιτεῖ
Σοὶ δὲ μῦρτις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανὴς.
Ξυλλαμβάνῃ τοῦ πράγματος.
Καὶ δῆλος οὖ ποιῶν, σύδ' αὖ παρὼν δέχου.
Βδε. Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
Ὅσα πρέσβυτιν ξύμφορα· χόνδρον
Λείχειν· λαῖπαν μαλακὴν· σισύραν.
Πόρινθ' ἥτις τὸ πῶϊον τρίψῃ καὶ τὼ ὀφθῶ.
Ἀλλ' ὅπως μὴ κοὐδὲν γρύζει.
Τᾶδ' οὐδύνᾳ ταύτῃ προσέχῃς.
Χο. Νεν ουθέτηκεν αὖ τὸν ἐς τὰ πράγματα.
Οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ' ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅτι
Λογίζεταί τ' ἔκεμα πάνθ' ἁμαρτίας. Hom
Ἀσυμπαρακελεύστους οὐκ ἐπείθετο.
Νῶν οὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται. Plato
Καὶ φρονεῖ μὴ τοι μεθεῖσὰς ἐς τολοιπὸν τὸν ζόπον.
Πᾷθόμην ὅσ' τισοῖ'. Φι. ἰὼ μοι μοι. Βδε. οὗτος τί μοι βοᾷς.
Φι. Μή μοι ῥύτων μηδὲν ὑπέχου
Κέντρων ἔραμαι κεἰθισμοίμαν.

Τίς ἀψήφιστος· ἐν θεσμοῖς τοῖς δι-
κασίμοις δίκαιος εἶ σὺ τοῦτο
σωκλόμοι οἷος κάστοι, τοὺ-
λιπόντ' ἀπολιπόντα δ' ἢ
τοι γ' ἐν λιμῷ δάμασε Φέρουσ'
ἔβαλον τὸ σφῆκας· οἱ δὲ
ὑπ' αὐτῶν λιμῷ δαμασθέντες ἔτειχον αὐ-
τάς. Ἄλλως· ἐπὶ τοῖς τεμνόφη-
σιν, ἐφ' ᾧ στε μηδὲν ὁ ἐπιβα-
λὼν λιμῷ δαμῆναι οἷος κάστοι τ'
φήφους· ἐπὶ τοῖς δὲ αὐτοὶ ἐ-
γκρόμοι, ἔβαλλον· τοῦτο
οὖν λέγ· ὁ μὴ ἐψηφοφόρη-
κως, ἐπρεθὲς βαλλέτω.

κληρωτ' mcoq^

φιλησ'

5 ἄμμος

Πάρεσ ὦσι φάσπιδα πᾶσι τὰ ἐν-
βελλεροφόγυν· παίζῃ τοῦ-
τα· πρὸ ἔρως φυλλὰ· ὑ-
πὲρ βοκρισίας μάπτ· τὸ μὲ-
ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέ-
σθαι σεσῳδώ· τίνα ἔχει σύσιμ
σοδίας· Κλέπτουτα· ἀπει-
λεῖ μὰ τὸ δικάσειν τὸ λέω
να· ἐλαβοισὼν· ἐγκαλού
μῦκλοπᾶς· τὸ ὅλον βού-
λεται διαβαίνειν τὸ δικαστικὸν
τρόπον ὡς κληρωτὰ ἅπαντον.
ὁπότε δὲ τοῦ κλέωρι ἀφοῦ

ις τετ

βόφ

ίστο

Σφῆκες.

Ἵν' ὁ κήρυξ φησὶ τὸς ἀψήφιστος ἀπίσταθῶ.
Κἀπισαίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς.
Ψηφιζομένων ὁ τέλλω τοῖος.
Σωτῆρ δ' ὦ ψυχή· ποῦ μου ψυχή·
Γάρες ὦ σκιερά· μὰ τὸν ἡρακλέα·
Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ τοῖσι δικασταῖς.
Κλέπτοντα κλέωνα λάβοιμι.
Βδε. Ἰθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ·
Φι. Τί πείθομαί σοι· Βδε. λέξ' ὅτι βούλῃ πλὴν ἐμοῦ.
Φι. Ποῖ σφέρ' ἰδῶ· Βδε. τοῦ μὴ δικάζειν· Φι. τοῦτ' δέ·
Ἀδικῆς δικαιρεῖ πρότερον· ἢ γὰ πείσομαι.
Βδε. Σύδ' οὖν ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας πιὼν·
Ἐκεῖσε μὴ μικέτι βάδιζ· ἀλλ' ἐνθάδε.
Αὐτοῦ μᾶλλον δικάζε τοῖσιν οἰκέταις.
Φι. Περὶ τοῦ· τί λῃρεῖς· Βδε. ταῦθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττετον.
Ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡσυχῇ σ' λάθρα.
Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
Γάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρασ' ἑκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μὴν νυνὶ λόγῳ, ἦν ἐξέχῃ
Ἑλὴ κατ' ὄρθρον, ἡλιάσει πρὸς ἥλιον.

Τίς ἀψήφιστος· ἐν θεσμοῖς τοῖς δι-
κασίμοις δίκαιος εἶ σὺ τοῦτο
σωκλόμοι οἷος κάστοι, τοὺ-
λιπόντ' ἀπολιπόντα δ' ἢ
τοι γ' ἐν λιμῷ δάμασε Φέρουσ'
ἔβαλον τὸ σφῆκας· οἱ δὲ
ὑπ' αὐτῶν λιμῷ δαμασθέντες ἔτειχον αὐ-
τάς. Ἄλλως· ἐπὶ τοῖς τεμνόφη-
σιν, ἐφ' ᾧ στε μηδὲν ὁ ἐπιβα-
λὼν λιμῷ δαμῆναι οἷος κάστοι τ'
φήφους· ἐπὶ τοῖς δὲ αὐτοὶ ἐ-
γκρόμοι, ἔβαλλον· τοῦτο
οὖν λέγ· ὁ μὴ ἐψηφοφόρη-
κως, ἐπρεθὲς βαλλέτω.
Πάρεσ ὦσι φάσπιδα πᾶσι τὰ ἐν-
βελλεροφόγυν· παίζῃ τοῦ-
τα· πρὸ ἔρως φυλλὰ· ὑ-
πὲρ βοκρισίας μάπτ· τὸ
ὑπὲρ κεφαλῆς αἰθέρ' ἰδέ-
σθαι σεσῳδώ· τίνα ἔχει σύσιμ
σοδίας· Κλέπτοντα· ἀπει-
λεῖ μὰ τὸ δικάσειν τὸ λέω
να· ἐλαβοισὼν· ἐγκαλού
μῦκλοπᾶς· τὸ ὅλον βού-
λεται διαβαίνειν τὸ δικαστικὸν
τρόπον ὡς κληρωτὰ ἅπαντον.
ὁπότε δὲ τοῦ κλέωρι ἀφοῦ

Cuicr. τὸ ὄμομα εἰς τὸ Φιλοκλέων, πιστὸν τὸ φυλωπῆ. Ἀ δικῆς δικαιρεῖ· ἐν κρίσεως δύει· πάντων δὲ τὸν δύσ τρόπον πρὸ τιὼ ἀρότην ἱερεῖ τοῦτα. Κεχάρηκας πῶμ ἀπορήματος πέρι τοῦ μὴ στοχειρῶ· ὁ πᾶς ἐμὲν ἱερὰ κα. Ἡσυχίς· σκιὰ δὲ τιὼ λατοικον δικονδικόνον· ἰὼ θρᾶ· πεναν λύγιος· ἢ σεσημεῖωσ τινα· σ. ὡς ἀπεκδεχόμων τινῶν τιὼ σκιὰ δὲ ὄμομα. Ταύτης ὦ βολιὼ· πούτης φῆ δίκης μίαν μόνην θρα χμὶ ὦ βολιὼ φηφιεῖ· ὦ βολιὼ δέ, ὦ τίμιον ζημίαν πᾶς ὦ βαλλ. Ἄλλως· ἰὼ οἱ ἀρχὴ θεν ζη μίαν οἱ ἐζουσι τοῖς ἁλοῦσιν ζημᾶ τὴν ἐσαπᾶς ὁ ρφανοὺς ὦ τρόποις· ἢ καὶ αἰγοῖσι τοῖ τὰ δημόσια, μὴ καλῶς διοικησάντων. ἢ τοῖς κατέχουσι τὰ αὐτὰ τριακόντρια. ἢ μὴς ἐμφανὲς ἰδαν σᾶσιν, ὦ βολὴ καλεῖται. ἐ τὸ ῥ ἡμα ὦ βαύφν. Εἴλη κατ' ὄρθρον· εἴλη· τοῦ ἡλίου αὐγή, δασέως· ληφθεῖσ δὲ διὰ τοῦ ι, φιλῶσ· γράφεται δὲ καὶ κατ' ὀρθὸν σὺν πολλοῖς· ἐ ζ ἡσυ μῦ καὶ γίσας, φησί· κῆ τὸ ὀρθῶς ἔχον· ἀ χὴν δικασηρίω· δὲ ἥλιασεισ μὴ ποτε δὲ φιλῶσ προσερεκ πορ· πᾶς τιὼ ἡλιαίαν, πρὸ ἡλιου δικάσειν· ἀμα δὲ παίζῃ πᾶς τιὼ τοῦ ἡλίου ὀνομασίαν· φυγὼς δὲ πεπειχ φησὶν ὁ δ' δυμο πρὸς τοὔνομα· ἐπειδὴ χωρὲ ἐλήλεφται ἡ τοῦ ἡλίου αὐτὴ, ἡλιαία δὲ τὸ δικαστήριον, παίζων ἐφησε πρὸ Φιλόδικον· ὅτι ἐπειδὴν ἀνάσχῃ ὁ ἥλιο, ἡλιαζῆν ἐγένεσθαι· ὅτῳ δὲ οἱ ἀπ' οἰκοῖς ἀπὸ τοῦ ἡλίου λέ-

Cuicr.

Callistra.

Didym)

Ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος.
Ὑὸν τος εἴσει· κἂν ἔγχι, μεσημβρινὸς,
Οὗ ἵσ᾽ ἀποκλείσει· διομοθέτης τῇ κιγκλίδι.
Φι. Τοῦτ᾽ ἐμὶ ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκαιω
Λέγῃ μακρᾶν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
Δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον
Φι. ὡς οὖν διαπυνθάνωμαι καλῶς δυνήσομαι·
Ὡς πρῶτον πρότερον τὰ πράγματ᾽ ἐτεμάσω μόνος
Βδ. Γολλῶν ἀμφοῖν· καὶ λέγεται γὰρ τοῦτο τοῖς,
Ὡς οἰδικασταὶ ἁλισθομένων τῶν μαρτύρων,
Μόλις τὸ πρᾶγμ᾽ ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
Φι. Ἀνάγκη μὲν πείθεις· ἀλλ᾽ ἐκεῖν᾽ οὐ πω λέγεις.
Τὸν μισθὸν ὅπως ἐνεγκάμεθα. Βδ. τοῦτ᾽ ἐμόν. Φι. καλῶς.
Αἰσχρὸν γάρ τοι μ᾽ εἰργάσατο λυσίστρατος
Ὀσκωπόλησ᾽ βραχμὴν μετ᾽ ἐμοῦ πρώην λαβών,
Ἐλθὼν, δεκάρμα τιζέμεν οἷς τοῖς ἰχθύσιν.
Κἄπειτ᾽ ἐπωθήκεξε τὰς λοπάδας μοι κεγχρέων.
Κἀγὼ νεκάμφ᾽ ὀβολοὺς γὰρ ὠόμην λαβεῖν.

Διδυμ

ἰάλα.

μοδέτης

οσθόλης

κερμάτισε

ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος· διομοθέτης· ὁ τὰς δίκας διαιρῶν. Ὑὸν τος· ὑὸν γὰρ τὸν θεὸν νίφουσιν καθήμενον πρὸς τὸ πῦρ τιλοῦσι λέγει. Καὶ ἔγχι καὶ βραδέως ἀπὸ φλιᾶς ἀναστὰς οὐδεὶς ἀποκλείσει τὸ δικαστήριον ὡς βραδέως ἥξομαι. Θεσμοθέτης· ἐπεὶ δὲ θεσμοθέται τὰς δίκας ὁ γραμματεὺς κληροῦσι τοὺς δικαστὰς τοὺς φυλάττοντας φυλῆς ἑκάστης· ἀρχὰς δὲ ὄνομα, ὃν τοῖς φυλέταις μισθὸν χειροτονοῦσιν οἱ δικασταί· ἢ ἤρχεν αὐτῷ ὅπως, ὡς ἐδίωκε τιζέμεν τοὺς ἰχθῦς. Ἢν μὲν ἐν εἰσκομίσῃ τὸ δικαστήριον· ἔχων ἢ μή· εἰ καὶ σπυρίδιον ἔχων ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον εἰσέλθοι, ἐκβάλλουσιν αὐτὸν ἐπειδὴ πρὸ τοῦ πένης ὢν δικάσαι τὸν λέποντα ἐλάμβανε δικαστικόν. Γ ὡς οὖν διαμνησθῇ ἐπειδὴ ἔπεσεν αὐτῷ ὀβολὸς λευκὸς δι᾽ ὃν ἐδίκαζον, ἐπιθυμεῖ αὐτὸν ἀναλαβεῖν· ἐπεὶ φησι πῶς ἐνιήσομαι ἐν οἷσιν δικαιοῦμαι τὸ λεγόμενον. Ἀναμασώμενοι· ἀντὶ τοῦ ἀναλογιζόμενοι ὁ μοῦ νοῦ μνημονεύοντες πρὸς τὰ χρήματα ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἐκ τοῦ δικαστηρίου. Ἄλλως· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀναπεμπαζόντων τὸ φοβερὸν ζῷον· ἢ αὖθις ἀναμασώμενοι, τὰ ἀναγκαστὰ μνημονεύοντες. Λυσίστρατος· σκωπτόμενός ἐστι καὶ οὗτος ὡς ἐπὶ χαρυδίσι λυσιστράτου δίμερα πράγη χελαρίων ὀνήσεις ἐστὶ καὶ ἕτερος λυσίστρατος, παῖς μαλεάτου, σκωπτόμενον εἰσκεκινηκέναι. Ἄλλως· δύο δὲ δικαστὰς ἐδίδοτο βραχμήν· καὶ οὕτως ἐμερίζοντο πρὸς τοὺς ὀβολούς· ὡς τοῦ λυσιστράτου ἅμα αὐτῷ εἰληφότος βραχμὴν τὸ δικαστικὸν μισθόν. Ἐμπεπτωκέναι μὴ ἐνθυμουμένοις αὐτὸν ὡς τε μὴ εἰδέναι ὅτι ἔχοντος αὐτοῦ αὐτὰ ργυρᾶ, λευκὰς ἀγαπᾶν τοὺς ἔχοντας, μόνος λαμβάνων τοὺς μισθούς. Δραχμὴν μετ᾽ ἐμοῦ λαβών· καὶ ὁ εἷς δύο ἦν βραχμή· δύο γὰρ ἐκαὶ οἱ δικασταὶ ἐκομίζοντο τοὺς ἰχθῦς ἵνα μὴ κωλύωσιν ἀρπάζειν ἐρέτας οἱ Φίρωσιν. Ἐν τοῖς ἰχθύσιν· ἐν τοῖς ἰχθυοπώλαις· ἀπὸ τοῦ πωλοῦντας εἰπὼν λοπάδας δέ, ἃς ἡμεῖς λεκάνας καλοῦμεν. Κεγχρέων· κεγχρὸς ἐστὶν ἰχθὺς ὀλιγόμυσος κέφαλος μεγάλῳ λεπίδα ἔχων καὶ παχεῖαν· ὡς ὑποποιασάντων τινὲς ἐχεναργύρειον. Κἀπὼ νέκαμφ· ἐπέκαμφ· ἐπείθη καθ᾽ ἑαυτὸν νομίζων εἶναι ἀργύριον· πολλοῖς γάρ ἐστιν ἔθος ἐν τῷ στόματι φυλάττειν ἀργύριον. Ὠόμην λαβεῖν· ὅτι δηλονότι τὸν λεπτὸν καὶ θῦτις ἴσως· ἴσως ἢ ἀργυρᾶν νομίσματι· ὀσφρόμενος ἢ φθονωσθεὶς αἰδόμενος.

Λὰλε-

Κἄπαβδε λυχθεὶς, ὅσφρόμενος ὀξέπτυσα.
Κἀθεῖλκ᾽ αὐγὴν. Βδ. ὀδὴ τί πρὸ ταῦτ᾽ εἰφ᾽. Φι. ὅτι;
Ἀλεκτρυόνος μ᾽ ἔφασκεν οἰκίαν ἔχειν.
Ταχὺ γοῦν καθῆψα τὰ ργύριον· ἦδ᾽ ὅσ᾽ λέγω σοι
Βδ. Ὁρᾷς ὅσον σε δῆτα τοῦτο κερδανεῖς;
Φι. Οὐ πάνυ τι μικρόν· ἀλλ᾽ ὅπερ μέλλῃς ποιεῖ.
Βδ. Ἀνάμασε μὴν· ἐγὼ δὲ ταῦθ᾽ ἥξω φέρων.
Φι. Ὅρα γὰ χῆμα· τὰ λόγι᾽ ὡς περαίνεται.
Ἡκηκόᾳς γὰρ ὡς ἀθηναῖοι ποτὲ,
Plato Δικάσουσιν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας.
Κἀν τοῖς προθύροις ᾠκοδομήσει πᾶς αὐτῷ.
Αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ
Ὡς περ ἑκάστου παν τοῦ χοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
Βδ. Ἰδού, τί ἔτ᾽ ἔρεις· ὡς ἅπαντ᾽ ἐγὼ φέρω.
Ὅσα περ ἔφασκον· κἄτι πολλῷ πλείονα.
Ἀμὶς μὲν ἦν οὐρητρίασις, αὐτή.
Παρὰ σοὶ κρεμήσετ᾽ εἰς ἐπὶ τοῦ παπτάλου
Φι. Σοφόν γε τοῦτ᾽ καὶ γέροντι πρόσφορον.
Ἐξῶρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Βδ. Καὶ τοῦς γε τοῦτ᾽ καὶ προσέτι κἄν φακῆ.
Callistra tu Ῥοφεῖν ἐὰν δέηται. Φι. τοῦτ᾽ οὖν δεξιόν.
Κἀν γὰρ τυρέπω, τὸν ἡμιωβὸν λήψομαι.
Αὐτοῦ μνώμην γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι.
Ἀτὰρ, τί τὸν ὄρνιν ὡς ἐμὲ ξηνέγκατε.
Βδ. Ἰκαζ᾽ ἦν καθυδήσ ἀπολογουμένου πρὸς.
Ἀδῶν ἀνωθεν ἐξεγείρησ᾽ οὑτοσί.

Ἀλεκτρυόνος μ᾽ ἔφασκεν· ἐπεὶ πάνυ τοῦ πουσιν οἱ ἀλεκτρυόνες θερμοτάτην οἰκίαν ἔχοντες. Ταχὺ γοῦν καθῆψα· τοὺς ὀβολοὺς ἀργυροῦς εἰρηκεν· ὡς καὶ ἡμεῖς λέγομεν χαλκοῦς ἀργύρου ὄντος. ἢ καθότι τρεῖς ὀβολοὶ ὄντες, ἀργυροῦν τριώβολον ἐγίνοντο. Ἡδ᾽ ὡς λέπων· αὐτὴ τοῦ ἔφη· καὶ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ἡμὶ· ἰέναι τοιγαροῦν ὡς αὐτὴ ὁ πλάτων ἐν τῷ μέλλοντος μόνου οἱ δὲ κωμικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων χρόνων. Ταῦθ᾽ ἥξω· πρὸς τὸ σῶμα τοῦ δικαστηρίου ἐπιστηθίδιά. Ὅρα τὸ χῆμα· τῶν πρὸς ἑαυτὸν τοῦ χοῦ εἰσελθόντος· οὐκ ἐπαληθείᾳ δὲ τοῦτό φησιν ὅτι χρήσιμος ἐδόθη· ἀλλὰ πρὸς τὸ φιλόδικον αὐτῶν παίζει. Ἑλάτιον· ἱερὸν ἑκάστης· ὡς τῶν ἀθηναίων πανταχοῦ ἱδρυμένων αὐτὴν ὡς ἐφορον πάντων καὶ κουροτρόφον ἑκάστου οὖσαν κατήσιον λεγόμενον· τῇ προσωδίᾳ καλλίστρατος ὡς ἐπινίκιον. σπισῆρ δ᾽ ὕργηται ἑκατεῖον. Ἀμὶς μνᾶ· οὐρητρὶς· οὐρητήριον· οὐρητιάσης δ᾽ οὐρήσεως βουλήσει· ἢ στραγγουρίας πεπιεσμένης νοσήματι. Στραγγουρίας· Φυσικῶς τοῦτο εἴπεν· ἐπὶ συμβαίνει τοὺς ἐπέχοντας τὰ οὖρα στραγγουρίαν. Γροσέσης καὶ φακῆν· ὥσπερ τὸ συκῆν ἀπὸ συκέας πεποιῶσι καὶ τὸ ἀμυγδαλῆν ἀπὸ τοῦ ἀμυγδαλέα· καὶ τὸ φακῆν ἀπὸ τοῦ φακέα. Ῥοφήσομαι· ὡς φακῆν ῥοφήματος δεδομένην τοῖς ἀθηναίοις πρὸ ἐτῶν ἐπεὶ οἱ νοσοῦντες χυλὸν πίνουσιν ῥοφοῦσι. Τί τὸν ὄρνιν· ὡς ἀλεκτρυόνα ἀγαγόντος τοῦ βδελυκλέωνος. Ἀδῶν· ᾠδείου τὸ ἄδειν ἐπὶ τοῦ ἀλεκτρυόνος· ᾠοκηκύζειν δὲ ἐπὶ τοῦ ᾠὸν κηκύζοντος.

Galliuentania concoq

ἥξονθ᾽ ὡς

ὁρα, τὸ χρ. nota pro a trio nto

Hecatis tem

κουροβόφ

ἑκαθήσιος

ἑκατῆον

ἀμὶς

οὐρητιάσει

ἐκατῆον

ἀμὶς

οὐρητρὶς

φακέα

χυλόν

ἀδῆν ἀλε

όνος

ᾠοκηκύζειν

Θηρῶν. τὸ ἱερὸν τοῦ ἥρωος λύ
κου. πάλιν ἡ δ. Τοῦτο ὡς Φι
λόδημος. Πάρεστι τοῦτ. τῷ
ναΐ κομιζόμενῳ γιγαμ-
μένος ἦν ὁ λύκος. Χαλε
πὸν ἁρμόσαι δεῖν. ὡς δυσμόρ
φως γεγραμμένος τοῦ ἥρωος.
Οἷός περ ἡμῖν. ἀρίθμος καὶ
μαιρος. προσέρηται δὲ ὅτι
φαῦλος ἰδεῖν τὸν ὄψιν ὢν κα
κοσώθητος τὸ σῶμα ὁ κλε
ώνυμος. οὗτος ἢ εἶπε καθὼς
χαλεπὸς ἰδεῖν δημαγωγός. εἴ
φασιν ἢ ἰδεῖν. Οὐδ' αὐτός.
ἐπειδὴ εἴφασιν ὁ κλεώνυ
μος. εἶχον δὲ ἡ οἱ ἥρωες πα
τρῷαν. καὶ δῆλον ἐκ τῆ
δαιταλέων. Ἄνυδρον φά
κην. δρυόφακτος τὸ περα
τεινόμενον ὡς εἴρηται ξύ-
λοις τοῖς δικαστικοῖς.
Ὃ πρῶτον ἡμῖν. ἀπὸ τῆς θυ
ρῶν. ἐκεῖνοι γὰρ πρῶ-
την τὴν ἦπειρον ἐπισκοποῦν-
των. εἶτα κωλύσει καὶ τὰ
λοιπά. Τό, τε παραυτίκα ἐν
δον. τὸ παραυτα δυσκολο
μενον αὐτὴ τοῦ δρυφά-
κτου. Τί ποτε τὸ χρῆμα. τοῦτο ὀνειδισμός. φιλοχωρεῖα δὲ ὡσεὶ ἔλεγε τὸ ἐπιχωριάζειν. δεινόν
φησι τὰ ἐπιχώρια θηλᾶν. ὅπου ἂν ἄτοπα τὰ ἐν δυνασταείᾳ φιλεῖ πάντα.

Φι. Ἐμὲ ἔτι ποθῶ. πόθ' ἁλίσκεσθαι. Βδε. τί δ' ἐστὶν ἐτεόν. Φι. Θηρῶν εἰπὼς ἐκκομίσαις τὸν τοῦ λύκου.
Βδε. Γάρεστι τοῦτ' καὶ τοῖς ὧν ναξ οὗτοσί.
Φι. Ὦ δέσποθ' ἥρως. ὡς χαλεπὸν ἁρ' ἦν θ' ἁλῶναι
Οἷός περ ἡμῖν φαίνεται κλεώνυμος.
Οἱ. Οὐκοῦν ἔχειν οὐδ' αὐτὸς ἥρωσιν ὤν ὅπλα
Βδε. Εἰ θᾶττον ἐκαθίζουσι, θᾶττον ἂν δίκην
Ἐκάλουν. Φι. κάλεσον. ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι.
Βδε. Φέρε νυν. τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην.
Τίτιος κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ
Ἢ ῥᾴπαρος καύσασα πρώην τὴν χύτραν.
Φι. Ἐστίχησ' οὗτος. ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
Ἄνυδρον φάκην τὴν δίκην μέλλῃς καλεῖν.
Ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφάνετο;
Βδε. Μὰ τὸν δ' οὐ πάρεστιν. ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
Αὐτὸς κομιοῦμαι, τότε παραυτίκ' ἐνθυθεν.
Τί ποτε τὸ χρῆμ' ὡς δεινὸν ἡφιλοχωρία.
Οἱ. Βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Βδε. Τίδ' ἐστὶν ἐτεόν. Οἱ. ὄγχνη ὁλάβης ἀρτίως
Ὁκύωρ παράξας εἰς τὸν ἱππὸν ἁρπάσαι
Τροφαλίδα τυροῦ σικελιῶν, κατεδήδοκε;

Βάλλ' ἐς κόρακας. ἐξόδιον ὁ οἰκέτης ἰωνί ἐγκαλῶν. λείπει δὲ οὐδείς ὤφελε ἢ χαλεπὸν ἢ δεινόν. Οὐδ' ὁλάβοις ἄρτιος. ἐσωθεν τίς τούτων. ὅθεν δέ κωμῳδούμενος λάβης, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν θηρία. τυρὸν δὲ ἥρπασεν οὗτος. ἀξιοῦσι δέ τινες ὡς παράγραμμα κωμῳδεῖσθαι λάσχητε, τὸν γραμματικὸν σαντα, περὶ σικελίαν ἐστὶ θήρα. τυρὸν δὲ ἥρπασεν οὗτος ἐστὶ σωροδοκία. καὶ τὰ ἑξῆς, ἐστὶ παντὸν λέγεσθαι τῶν ὑπόνοιαν. ὅτι δὲ νοσφισθὲν ὑπό ἄλλων κωμῳδεῖται, προείρηται. τοῦτο ἡμῶν ψόν ἐστιν. οὐ πάνυ δὲ οἰκεῖον δοκεῖ. ἐπεὶ καὶ παρεμύλωσεν αὐτὸ ἀλλοιῶσιν ὁ λάβης, ὀνοματοποιηθεὶς ἀπὸ τῶν, καθάπερ ὁ δάλιος ὁ παρὰ τηλεκλείδῃ ἐν πρυτάνεσι. δάκης τίς ἐστιν ὃν τινὰ ἀνθρώπων ὁρᾶς. ἱππὸς δὲ ὁ φοῦρνος. ἰωνικῶς μὲν ἡ κάμινος. ἡ δὲ φανὸς. κατὰ χρῆσιν δὲ ἡ ἐσχάρα. καὶ ἵππια τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ ἵππου. ἢ τὰ πρὸς τὴν κάμινον ἐπιτήδεια καύσιμα. καλλίμαχος δὲ τὴν κόπρον φησὶ ζώων. σὺν δ' ἄμυδις φορυτόν τε καὶ ἵππια λύματ' ὤφρεν.

Τροφαλίδα. οἱ μὲν τὸν ἐσχαρικὸν τυρόν. οἱ δὲ πρόχειρον τυροῦ σικελικοῦ. πολυτρίμμων ἢ σικελία δὲ τυρὸν πολλὰ καὶ κάλλιστον ἔχει.

Telecli des

Calli mach

ἀλλ' ἕτερος

Βδε. Τοῦτ' ἆρα πρῶτον τὸ δίκημα τῷ πατρὶ
Εἰσακτέον μοι. σὺ δὲ καθησύχει παρών.
Οἱ. Μὰ δ' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ' ἄτερος φησὶ κύων
Καθηδρήσειν, ἢν πισ εἰσάῃ γραφήν.
Βδε. Ἴθυνον. ἄγ' αὐτὸ δεῦρο. Οἰκέτα ταῦτα χρὴ ποιεῖν.
Φι. Τί τὸ δέος. Οἰκέτ. χοιροκομοῦσιν ἐσίας.
Φι. Εἰθ' ἱεροσυλήσας φέρῃς; Οἰ. ὄκ. ἀλλ' ἵνα
Ἀφέσεως ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά
Φι. Ἀλλ' εἰσαγ' αὐτόν, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
Βδε. Φέρε νυν. ἐνέγκωτε σανίδας, ἢ τὰς γραφάς.
Φι. Οἴμοι δυαζοίμην. καὶ πολεῖς τριψημερῶν
Ἐμοῦ δ' ἀλοκίζειν ἐδόμην τὸ χωρίον.
Ἰδοὺ κάλφυνον. Βδε. ταῦτα δή. Φι. τίς οὗτοσὶ
Ὁ πρῶτός ἐστι. Βδε. σκόρακας. ὡς ἔχομαι.
Ὅτι τὸ λαθόμιλον τοὺς καδίσκους ἐκφέρῃ.
Φι. Οὗτος σὺ πῇ θεῖς. Βδε. ἐπὶ καδίσκους. Φι. μηδαμῶς.
Ἐγὼ γὰρ εἶχον τοὺς δεκάτους ἀρυστίχους.
Βδε. Καλλισταίνω. πάνυ γε πάρεστιν ὧν.

Ἄλλ' ἕτερος φησὶ κύων. ὑμῶν τὰς μυσπροσώπους, τῶν πονηρῶν ὄντων, τὰ πράγματα, πολιτικὰ εἰσάγει ἢ πολίτην τιμᾶν τινα κατηγορούμενον ὑφ' ἑτέρου. Φανεροὶ δὲ ἦσαν τοῖς τότε ἀφῶν λέγει δήμων. ἢ ἅμα δὲ, ὡς σκαιώδεισι αὐτοὺς διαβάλλει. Χοιροκομεῖν ὄζειν. ἀπεῖόν τι καὶ μυσπρόσωπον. ὅπου οἱ χοῖροι ζέφουσι. ἐσίας δὲ, ἐπεὶ ἐν τοῖς ἐσίαις ζέφουσι χοίρους. εἰς φέρει δὲ τοῦτο αὐτὶ δρυφάκτου. ἢ λιγκλίδος. ἐν τῇ λυσιστράτῃ κλοιὸν μᾶλλον ἢ πάσσαλον ἐμφαίνει. ὡς καὶ τοῦτο μοίως λεγόμενον ὅπου ὁ χοῖρος δέδεται. Ἄλλως. ἔξεισιν ὁ ἕτερος τῶν οἰκετῶν αὐτὶ δρυφάκτου χοιροκομεῖν ἔχων. ἔστι δὲ τὸ καλούμενον ζωογεῖον καινωνικόν, ὅπου οἱ χοῖροι ζέφουσι.

Ἀφέσεως ἀρχόμενος. ἐν τοῖς τῶν δικῶν ἀφέσεις ἄρχοντες. ἢ οὕτως ἐκ τῶν θεῶν. ὡς ἐγκωμιάζ

Aristocritus Plato

δικ ἐπεὶ ὁ θεραπαινῶν φησὶ ἐστιζέναι τινὰ ἐστὶ δὲ τοῦ χοιροκομεῖν μέλλει δικάζειν ἐφιλοκλέων. καὶ ἰκανῶς δικάζειν ὡς φιλόδικος. ἔστι δὲ παροιμία, ἀφέσεως ἄρχου. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν ἱερὰ καθιερωμένων. τῇ γὰρ ἑστίᾳ τὸ ἀπαρχὰς ἔθος ἦν ποιεῖσθαι. μῦθον δὲ συνέθηκεν Αἰσχύλος οὕτως ἔχοντα. μετὰ γὰρ τὸ κωλυθῆναι τὸν Δία πατέρων ἀρχὴν, τὸν δικαιοξάμενον τὴν βασιλείαν, ἐστιᾶσαι ἑστίαν λαβεῖν ὅ, τι βούλοιτο. τὸν δὲ, πρῶτον μὲν παρθενίαν αἰτεῖσθαι. μετὰ δὲ παρθενίαν, ἀπεριγάμου θυμούμενον αὐτῇ μένειν πρώτην παρὰ Διὶ αἰθερίων. ἐλθεῖν δὲ τὴν παρθενίαν ἡ πολλά των ἐνδυθύφρονι βουλοίμην ἂν ὦ στράτιε. αἰρῶ δωσῶ μὴ τοιαύτην εἶναι). ἀτεχνῶς δὲ ἀφέσεις δικεῖν ἀρχόμενοι ἀκαίρως τὴν πόλιν σὲ ἐπιχειρᾷ δικᾶν. Τὰς σανίδας. σανίδας φησὶν, ἐν αἷς ἔγραφον τὴν μαίραν καὶ τὴν βραχεῖαν τῆς δίκης. γραφὰς δὲ νῦν, αὐτὶ τοῦ γραφεῖον ἐν ᾧ ἔγραφον. Οἱ μοι δυαζοίμην. ἐπειδὴ μὴ ἐς τὸ δικάζειν φησὶ δύνασθαι ἀνθρώπους γραφεῖς δικάσαι τοῖς ὀνυξὶ τὴν τοῦ γραφείου τάξιν ἀποσπῶντες. Ἀλοκίζειν. ἀροτριᾶν. ἀλοκίζω, τὸ τῷ ὀνυχὶ γράφειν τὸ τιμητικὸν σημάκιον, οὕτως εἰρηκεν οἷον αὐλακίζω. Ὃ πρῶτος ἐστιν. ὁ κατηγορῶν. ὡς φιλόδικος δὲ φαντάζεται εἰσαγωγήν τινος πρώτου. Ὅτι τὸ λαθόμιλον. πάλιν ὑπὸ θέσεως καιρὸν περίζωμα, φησὶν ἐπιλελῆσθαι τοὺς καδίσκους. Ἀρυσίχους. ἀρυσίχους ὁ ἄρυσις ὁ ἀρυστήρ, ἀγγεῖόν ἐστιν οἷον ἀρύσασθαι κοτύλη. ἢ κύαθος. ἔχον δὲ φησιν αὐτοὺς πρὸς τὴν διαφθορὰν ἀρυσίχους ἠοὺς ἐνιοτε κυλίσκας. Ἄλλως. Ἀρυσίχους τοὺς οἰκοχέας εἰρηκεν ἀπὸ τοῦ ἀρύειν εἶθεν ἢ ἀρύταινα. ἔλεγον ἢ ἔφιβον τὸ τοιοῦτον σκεῦος. ἤβην δὲ οἱ παλαιοὶ, τὸ τέρπεσθαι καὶ τὰς διὰ ταύτης πρὸς ἀλλήλους συνουσίας. καὶ ὁ ποιητὴς τοίνυν ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας τὴν ἥβην ὑπεσήμανε. καὶ διὰ τοῦτο

τοὺς θεοὺς οἰνοχοῆσαν πρὸ ἡμῶν, οἰκείαν τῇ πεπραγμένῃ ὑποθέσει τὴν λειτουργίαν αὐτῇ προσμερίζων. Κλεψύδρας. λεκλεψύδραν μὲν γὰρ ἐντῇ ἀπιλίᾳ. ἦτις ἐμπίπλη προσηχορδύετο. σημαίνει δὲ τὸ σκῦλος νῦν. Ἡδὺ δὲ· μή ποτε τὸ αἰδοῖον αὐτῆς δείκνυσιν ὁ πρεσβύτης ὅτι οὐ φεύγως ἡκλεψύδρα· ἀμὲ γὰρ αὐτὴν παράκειται.

Κἀποχωρίως. οἷον σκωπτικῶς καὶ φλυάρως. ἐποχώριον δὲ λέγουσιν τὸ σκώπτειν καὶ παίζειν. ἐκ πολλῶν εἰρήσεται τοῦ ἑλληνισμοῦ. Μυρρίνας. μυρρίνεως δὲ ἕστεφανοῦντο οἱ ἄρχοντες ἢ μυρρίνων, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν.

Φρυνῶν

Ὅπως αὖ δύξωμεν. ὡς ἐπὶ μεγίστου πράγματος περατευθήσ. οἱ δὲ ἐποχειροῦντες εἰς τὰ πράγματα ἐώθασι τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι πρῶτον. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐποιήσαμεν τοῖς σοφισταῖς. ἡ ἀμοιβαία αὕτη περίοδος ἐοίκασιν ἐκθέσει δύο μὲν ἔχειν τὸ πρὸ τέλους τὸν ἔχει κῶλον. ἔστι γοῦν περιόδων τριῶν. ἧς ἐστὶ τῆς πρώτης περιόδου ἡ μὲν πρώτη πεζομέτρων ἐστὶν ἢ πρὸ τοῦ ἀναπαιστικὸν ζυγίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ ἑξῆς δύο δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμετρον καταληκτικόν. ἤτοι ἐφθημιμερὲς ὀναλῶτον πεζομιαμβικὸν μιᾷ ὀνειδίσεται ἰαμβικὸς ζυγίμετρος ἀκατάληκτος. τῆς δευτέρας περιόδου κῶλα ἐξ ὧν τὸ πρῶτον ὅμοιον τὸ δεύτερον ἐφθημιμερές. τὰ ἑξῆς ζυγία δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ἕκτον τριθημιμερὲς τῆς τρίτης περιόδου ἀναπαιστικὰ κῶλα δέκα. ὧν τὰ πρῶτα τέσσαρα πεντάμετρα καταληκτικά. τὸ ἕ καὶ ς' ζυγίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ζ καὶ τὸ η'. δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ θ' ἀναπαιστικὴ βάσις ὁ καὶ πεντάλυτρον ὀνομάζεται. τὸ δὲ ι' τὸ τῶν ἀλαλήφων ἀφελέσθαι, δίμετρον καταληκτικόν. ἐφ' ἑκάστης περιόδου πεντάγραφος ὢν τὰ τέλη, εἰ συνήθως δύο δι' ὅλων ἔσω νεμηθείη. Φήμην ἀγαθήν. σωθεὶς ὁμέθα ὡς τετυχηκότα γλυκέως. Καὶ τὸν νεικοῦντ. ἐκ τῆς φιλονεικίας εἰς φιλίαν ἐξάπτει. Ἴτε παιάν. ὡς ἐπὶ καλῶν λύσει τὸν παιᾶνα ὕμνον ᾄδουσιν. Γῆτον ἀγυιᾶ. πρὸ τοῦ ἀγυιᾶος ἀπόλλωνος ἱ. ὅπως δύ' τυχὰς ἅτερος γράφει. ἐν ᾗ τῷ ἀγορᾷ τοῦ προαμύνει. ἢ ἐπὶ τῶν ὁδῶν ὡς ἀγυιᾶς τὸ θωρεῖον ὀλιγάκις τῶν ἐν τῷ πόλει. ἀνάθημα. ἢ ὅπως μὰ τὸν μνήμην ὅτι θωρεῖον εἰσὶ τὰ ἑλληνικὰ. τοὺς δὲ ἐπὶ τὰς στρατιὰς φάσματος οἱ θωρεῖς μιμούμενοι τὰς ἀγυιᾶς, ἱστᾶσιν ἐπὶ τῇ νῦν πρὸ ἀπόλλωνι. Ἀλλ. Πρὸ τοῦ θυρῶν ἐν τῇ ἔχον κίονας εἰς ὀξὺ λήγοντας, ὡς ὀβελίσκους ἱδρυμένη εἰς τιμὴν ἀπόλλωνος ἀγυιέως. Ἄλλως. ἀγυιᾶς κίων εἰς ὀξὺ λήγων. ὃν ἱστᾶσι πρὸ τῶν θυρῶν· ἰδίως δὲ φασὶν αὐτοὺς εἶναι ἀπόλλωνος. οἱ δὲ δι' ὀνόσου. οἱ δὲ ἀμφοῖν· ἔστι δὲ ὃν θωρεῖον. εἰσὶ δ' αὖ οἱ πεζοπόροι λεπόμυοι ἀγυιᾶς· οἱ πρὸ τῶν οἰκιῶν

Ὅσων δεόμεθα· πλὴν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.

Φι. Ἡδὺ δὲ δὴ τί ἐστιν· οὐχὶ κλεψύδρα;

Βδ. Εὖγ' ἐκποδίζεσθ' αὐτά, κἀποχωρεῖσθε.

Ἀλλ' ὡς τάχιστα τοῦτο ἐξενεγκάτω.

Καὶ μυξέρινας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἐνδυθεν.

Ὅπως αὖ δύξωμεθα πρῶτα τοῖς θεοῖς

Χο. Καὶ μὰ ὑμεῖς ἐπὶ ταῖσ ἀοιδαῖσ μὴ ταῖσ μὰ χαῖς

Φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν

Ὅτι γεναίως ἐκ τοῦ πολέμου

Καὶ τοῦ μείκους ξωέβητον.—

Βδ. Εὐφημίαν μὲν πρῶτα νῦν ὑμᾶς χρή.

Χο. Ὦ φοῖβ' ἀπόλλ' οὗτος ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ

Τὸ πρᾶγμ' ὁμῖν καλῶς ἔχεται.

Ἔμπροσθεν ὄντες θυρῶν· Ἀπασιν ὑμῖν ἁρμόσει

Ὡς παύσασ' ὠδῶν τῶν παλαιῶν ἰὴ ἰὲ παιάν.—

Βδ. Ὦ δέσποτ' ἄναξ· ῥεῖ' ἀγυιᾶ· τῷ μάκρου ὑρᾶ πρὸς κύλικα

Δέξαι τελετὴν καινὴν ὦ ναξ, ἣν ᾧ πρὶν καινοτομῶ·

Γαῦσον τ' αὐτῷ τὸ στηρλίαν σφυρὶν ἢ πρίνινον ἦθος.

Sophocl. Ἀντισιραίου, μέλιτ' ὀμικρῷ θυμιδίῳ παραμίξας.

Ἡδὺ δ' εἶναι φῂς ἀνθρώποισιν ἅπαν αὐτόν.

Τὸ σφὺν τοῦτ' ἐλεῖν μᾶλλον ἢ γραφομένων.

Κἀπὸ δακρύων ἀντιβολούντων.

Καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,

Ἀπὸ φλ ὀργῆς.

Phere. crates <Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι>

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ς'.

Χο. Σὺ μὲν δὴ θάσοι, κἀπόδημος ἐννέα σιν ἀρχαῖς,

Ἐνεκαλεῖτ' προλελεγμένων. Ἔνιοι δὲ μὲν ἐξόγυρον

Τὸν δῆμον ἠθάδ' ἐδάσοντ

Φιλοῦντες ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.

Τῶν νῦν γε σοῦ μειοτέρων.

Βδ. Ἔτι τὸν θύραισιν ἡλιαστὴν εἰσίτω.

Ὡς ἥνικ' ἂν λέγωσιν οὐκ εἰς φρένα σοφόν

Φι. Τί σ' ἆρ' ὀφύγων οὗτος, ὅσον ἀλώσεται.

Θε. Ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς ἧς ἐγράψατο.

Crates Κύων κυδαθηναιεὺς, λαβὴ τ' αἰξωνέα.

Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήθτε

Τὸν σικελικόν· τί μὴ μακλῷς σύκινος.

Φι. Θαύμαστος μὲν οὖν κύνα φοσ' ἥν ἅπαξ ἁλῶ.

Βδ. Καὶ μὴν ὀφύγων οὗτοσὶ λάβοις πόρα.

Φι. Ὢ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτου βλέπει.

Οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μέλετος

Ποῦ δ' ὑδρώκων, ὁ κυδαθηναιεὺς κύων.

τῶν οἰκιῶν ὠμοί· ὡσ' σοφιλλῆσ μετὰ τῶν ἀθηναίων ἔθη εἰσ τοιαῦτα φησί. λαμπεδῦται δὲ οἱ ὠμὸς ἁλμίζων πυρὶ σμύρνης στε λαγμοὺς βαρβάρους δυόσμιασ.

Ἄλλως. ἀγυιᾶς ὁ πρὸ τῶν αὐ λείων θυρῶν λιθοβλὴς κίων. ἱε ρὸς ἀπόλλωνος. καὶ αὐτὸς θεὸς φέρεκράτης κρατὰ τὰ λλοις. ὃ δέ ἀποπάγυιδ. ταῦτα σὺ μέ μνησο μου. Ἀντισιραίου. μὴ σί ραιον· ἀλλὰ μέλι παραμίξας. σίραιον δὲ, τὸ ἐψὴν μύρον τλῆκος, βραχὺ δ' ἔχον πυράπικρον, ὅτε καθεψηθῇ. Τὴν ἀλαλήφω. τὴν λεπομερῆ κνίδην. ὠὴ πρὸς φέροντες τῷ σώματι, κνησιᾶν αὐτὸ ποιοῦμεν.

Ἄλλως.

Μετὰ φορμικῶς τὸ πρὸ τῆ δικανικόν. ὠὴ καὶ ἀλαλήφην λέγουσι φησί. κράτης φοινίσσας βδὶ ἠκὶ θαλάττιος ἰχθύς, οὕτως λεπόμυθ ἀλαλήφη. Τῶν μὲν νεωτέρων ἐμὲ μὲν γνωμοτέρων, τῶν δὲ παλαιῶν. εἰ δὲ σωφρονεστέρων, τῶν δημοτικῶν. Ὡς ἥνικ' ἂν λέγω σιν· ἔθος γάρ ἐστιν, πρὸ μὲν τῆς κα τασταθείσης τῶν ῥητόρων μνήμης τοὺς δικαστὰς ὁ πόστε δεῖ ἦρ χον τῶν δικῶν, οὐκέτι ἐᾶσαν ἐν σιγᾷ τοὺς ὑστεροῦντας δικαστὰς ἀλῶσαι δὲ καταδικάσασθαι.

Κύων κυδαθηναιεύς. ἐπαίξει πρὸς τὸν ὠὴ καὶ κυδαθηναιεῖα φάσκων αὐτὸν ὡς ἐπὶ αἰρεσώπων ἢ πρὸς ἐπὶ τὸν λατηλοείαν. Αἰξωνέα. ἀπὸ δήμου τῆς παραλίου δος Φυλῆς. ἧς τῆς Μεκροπίδος.

Κλῳὸς σύκινος. οὕτως ἀπλοῖ κὸν λιλοιπὸν ἔλεγον. σύκινον ἢ, διὰ τὸ βραχὺ καὶ ξύλου. Ἄλλως. τὸ κολλάριον τὸ παρῃμῶν λεπόμυθον. ᾧ ἐώθασι τοὺς ὠὰς δεσμεύειν ἐν τοῖς ἀγξοῖσ, ἔστι ξύλινον.

Θαύματος μὲν οὖν κύνεος. παίζει ὡσ ἐν ὠμωμοδίᾳ καταδικάζων τὸν λάβητα κυνέῳ θανάτου. ἀ μαῦ, ὅτι καὶ χαλεπὸς ὄδηξ ὁ τοῦ κυνὸς θανάτος. δυσερῶσ δὲ ἀφίησι τὸ πνεῦμα. Ὡς ἢ κλέπτ' ἐν ελέπτει. αὐτὶ τοῦ κλεπτικόν. κλέπτ' οὖ ἢ βαρέως ἀπτικοῖ. καθὰ ἐν ἱερηναίοις φησίν. Οἷον σεσηρώς. οἱ τοῖς ὠὰσι μετὰ τὸ φαγεῖν. σεσήρασιν. οἱ σεσηρότες, κύνες. Ποῦ δὴ ὑδρώκων. τὸν πλῆρες. ὃν ἢ ὁ ὑδρώκων. ἐὰν τείνοισι μόνον καὶ τὸ ὁ ἀρθρον. δύνασθαι δέ ἐστιν ἡ πνεῦμα ὀλίγιστον ἔχει.

Ἀριστοφάνους. Σφῆκες. 237

Agyrea ara

σίραιον

ἀκαλήφη κνίδη κνησιᾶν

ἀκαλήφη

Aeschines p

κλωὸς πολλάκι

Κύ. Ἀναῶ. Βδε. πάρεστιν ἕτερος ὅστις αὖ λάβῃς,
Ἀπαθὴς ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας
Κη. Σίτα. καθίζε. σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Φι. Φέρε μὰ τὴν Δ' ἔγχαμψον ἀγκύλον καὶ σῶφρονα.
Θε. Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσατ' ἣν ἐγραψάμην
Ἄνδρες δικασταί τοῦτον ἱδρύσασθαι γὰρ
Ἔργων δέδραχε καμέ· καὶ τὸ ξυμπαραβαί.—
Ἀποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
Κατεσκέλιζε κἀμὲ ὠλιτῆνταῖς σκότοις.
Φι. Νὴ τὸν Δ' ἄλλα δῆλός ἐστ' ἐμοὶ γέτοι,
Τυροῦ κάκιστον ἁρπάσας ἐνηρυγών.
Θε. Ὀβελυρὸς οὗτος· κοὐμετέδωκ' αὐτοῦ τί μοι.
Καίτοι τί σ' ὑμᾶς δ' ὠφελεῖν δυνήσεται.
Ἢν μή τι κἀμοί τισ προβάλλῃ τῷ κυνί.
Θε. Οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί·
Φι. Θρμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδενὸς ἧττον τῆσ Φακῆς·
Βδε. Πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαπαγίνωσκ' ὦ πάτερ.
Πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὦ τᾶν δή.
Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
Θε. Μὴ μῶν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν ὡς οὐτ' αὖ πολὺ
Κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μουσοφαγίστατον
Ὃς τὴν πρεσβολύσας τὸν θυείαν ἐξέκλω,
Ἐκ τῶν πέλεων τὸ σκεῖος ἐξεδήδοκεν.

Αὖ αὖ. ὁ μὲν οὖν λέγειν ὑπολαμβάνων. οἷον ὅτι ὧδε ἐμὶ μιμεῖται δὲ τὸν φωνὸν τοῦ κυνὸς διὰ τὸ αὖ αὖ. Ῥάρεσιν ἕτερος. ἀντὶ τοῦ ὁ κατήγορος. ὁ Φιλοκλέων δέ φησι πρὸς τὸν λάβητα. ὅτι πάρεστιν ὁ κατήγορος συνὼν ἡμῖν. Καὶ τὸ ξυμπαραβαί. ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ. διὰ δὲ χάρη τα πάλιν τοῦτο λέγει. ἴσως γὰρ καὶ τὸ ναυτικὸν στράτευμα ἠδίκησεν. ἔστι δὲ ἐπιῤῥῆμα τὸ ξυμπαραβαί ναυτικόν. ὃ σύνηθες κωμῳδοῖς φασὶν ὡς πᾶν αἰολόδυσμα. Ἀλλ' συμβολικῶς τὸ ναυτικὸν. τοῦτο δ' ἐπιφώνημά ἐστι ναυτικὸν ὡς τῷ ἐρεττῷ ναῦται περιπολέσαν ποι ου μάθων τὸν τυρόν.

Κατεσκέλιζε. τὸν σκελικὸν ἤσθιεν. ἐπεὶ καὶ σκελικὸν ἐφη τὸν τυρόν. παίζει δέ, αὐτὶ τοῦ ἤσθιε καὶ ἐλιμοῤῥάθη. ἐν τῷ σκότῳ δέ, ἐπειδὴ ἐν μεσῇ τῆς δύσεως ἡ σκελία. ἐμήνυτε ἢ ἠρώτα.

Ὀβελυρός. τὸ ὀξῦ ἢ κατεσκελίζειν ὁ βδελυρός. οἱ δὲ τοὺς ὀβελυρὸς τοῦ Φιλοκλέους δηλοῦσι. Οὐ δεῖ τοῦ κοινοῦ γέμοι. τοῦ κοινοῦ. ἀντὶ τοῦ τῷ κοινῷ μῷ. οἱ δέ, τοῦ κοινοῦ, ἐπὶ τῶν ἁλουμένων οὐ δεῖ μέρει κοινωνοῦλέγειν. ἔστι δὲ τὰ μὲν πρὸ τούτων, τοῦ βδελυροῦ τοῦτος, τὰ δὲ τοῦ γέροντος. Ἦπερ τῆσ Φακῆς. ἐπειδὴ ὡς ῥοφῶν Φακῆν. τὸ ἢ ἀνδρα παίζων εἴρηκεν. Ὅστις περιελόντας. ἀντὶ τοῦ τὴν σκελικὴν θάλασσαν διὰ τὰς μήσυς. πυρῦ πίνοιαν δὲ εἶπε διὰ τὸν χαρακτῆρα. ὅτι ἐν σκελίᾳ ὢν γοῦν σκελιώτας ἐπαίδηυσεν. ἀντὶ τοῦ ὅς τισ περιελθών, τὸν τυρὸν ἀφείλετο. δεῖν δὲ εἰπεῖν τὴν θάλασσαν, ἢ τὴν σκελίαν ἔπαιξε πυρῦ πόνοιαν. Θυείαν δὲ ἢ ἐγγύσ. ἀπὸ τοῦ εἰς ὃ ἐμβάλλομέν τισ πινα ἀρτύματα τρίβομεν λειοῦ μῷ. ὡς ἑτέρωθι ἀριστοφάνησ. καὶ θυείαν ἐκάστερα ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο. καὶ τρίβειν. ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται. Τὸ σκιῤῥον ὀξὺ ἐδήδοκεν. σκιῤῥον τὸ ῥυπῶδες ἐπὶ τῷ τυρῶν. ὡς οὐ πολὺ σε χρυσῷ γλυφὶ λοιπὸς γὰρ οὐδείσ. προφαλὶς ἐκείνη. ἐφ' ὧν σῶρ βαδίζει σκιῤῥον μφιεσμένη. ἀπὸ τούτου καὶ τὰ λίαν προσεχόμενα, φησὶ σκιῤῥώδη λέγεται.

Φι. Ἐμοὶ δὲ γ' οὐκ ἐς ὀδὲ τὼ ὑδρίαν πλάσαι.
Κυ. Πρὸς πῶ τα τοῦτον κολάσατ' ὀργὴ αὖ ποτε
Τρέφῃ δ' ὑὰν αὖ μίαν λόγχην κλέπτα δύω
Ἵνα μὴ κεκλάγκω διακενῆς ἄλλως ἐγώ.
Ἐὰν δὲ μὴ, τολοιπὸν οὐκεκλάγξομαι.
Φι. Ἰοὺ ἰού. ὅσας κακὰς ἡδρύσετε τὰς πανουργίας.
Κλέπτου τὸ χρῆμα τἀνδρὸς. οὐκαὶ σοὶ δοκεῖ.
Ὦ λεκτυθῶν, μὴ τὸν δί' ἐτῶν μύσ γέτοι.
Ὅθεν μοθήτης. πανῶθ' οὗτος. ἀμί δαμοισθύτω.
Θε. Ἀὐτὸς καθελῶ. τὰς μάρτυρασ γὰρ ἐς καλῶ.
Λάβητι μάρτυρας ταρεῖναι. τρύβλιον
Δοίδυκα. τυρόκνηστιν. ἐχάραν. χύτραν.
Καὶ τἄλλα τὰ σκεύητὰ πρὸς κεκαυμένα.
Ἀλλ' ἔτι σύ' οὐρεῖσ. καὶ καθίζῃς ὀδέπω.
Τοῦτον δέγ' οἶμ' ἐγὼ χρεῖαθ' ἡμέραν.
Βδε. Οὐκ ἂν σὺ πεύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος.
Καὶ ταῦτα τοῖσ φύλαξιν. ἀλλ' ὀδὰξ ἔχε;
Φι. Ἀνάβαιν' ἀπολογοῦ· τί. σοσιώπηκας. λέγε.
Βδε. Ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτος γ' ἔοικεν ὅ, τι λέγῃ.
Φι. Οὔκ. ἀλλ' ἐκεῖ νόμοι δοκεῖ πεπρᾶθαι.
Ὅπερ ποτὲ φύγων ἔπαθε καὶ θουκυδίδης.

Ἐμοὶ δ' ὑμῖν. ὅτι λέγεται ἡ ὑπὸ σπιρράς λυπηρὸς ὡς ὑποσκαθμὸς σπιρράς. ὅτι λοιπὴ χρῆται. πρὸς τὴν ὁμωνυμίαν οὖν. Ἄλλως. Ἐμοὶ δ' ἔτι οὐκ ἔστιν οἷον οὐκέτι ἔχω, οὐδὲ ἐλλιπάσαι τὴν ὑδρίαν ἐκ τῆς λατύπης. ἀλλὰ πᾶσα ἀνάλωται. εἰώθασι δὲ τὰ ῥήγματα τῶν ὑδρίων τῇ λατύπῃ διαπλάττειν. ὑδρίας δὲ τὸ ἀμῆσαι ἰωνικῶς γραφούμενον. ὑδρεία δὲ τὸ ὑδρεύεσθαι διὰ διφθόγγου. Οὐ γὰρ ἂν ποτε πρίφθαι δύναιτ' ἄν. ἀντὶ τοῦ εἰς οἷόν σ' οὐ δύναται πρίφειν τοὺς δύο κύας. εἴρηται δέ, πᾶσα τὴν περιοικίαν. μία λόχμη, δύο ἐριβάκους οὐ πρίφει. Ἄλλως.
Παροιμία. οὐ πρίφει μία λόχμη δύο ἐριβάκους. ἔστι δὲ ὄρνεον, ὑπὸ μὲ πίνων καλούμενον ἐριθύλος. ὑπὸ δὲ ἑτέρων ἐρίθυλος. ὑπὸ δὲ τῶν λοιπῶν ἐρίθακος. Οὐ κεκλάγξομαι. ἀντὶ τοῦ παυσάσω. διὰ δὲ τῆς ῥῶσ οἱ κωμῳδοὶ φράζουσιν.

Κλέπτου τὸ χρῆμα. ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν, ἐποίησε δέ. ἢ ὡς κωμῳδία ἐρωτᾷ τὸν ἀνδρόσ. ἢ κωμῳδός. Ὦλεκτρυών. ὑπερῄρηται γὰρ τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ ἀλεκτρυών. ὡς ἐν τοῖσ ἄνω ἐδήλωσεν ἱματιομανὴς ἐποίησε. οὐρῆσαι δὲ θέλων, ἀμίδα αἰτεῖ. Τοὺς μαρτύρασ ἢ. ὅσας αὐτῷ μαγειρεῖο τυχὰ νει ἐρμαλέας, τοῦ γελοίου χάριν ἄζει φησὶ τοῦτο, εἰς μαρτυρίαν αὐτοῦ. καὶ ὅτι σὺν τῷ μαγείρῳ, ἡρπάγη ὁ τυρός. Οἰμῴζω χρεῖαθαι. πρὸς τὸ ἐρῆσαι ἐπῆνεγκε τὸ χρεῖαθαι ποιήσω τὸν λάβητα. ὡς Φιλοδίκοσ ἢ ἀπειλεῖ ἱματα δικάσαι αὐτόν. Ἀλλοδαπὸς ἔχει. οἷον οὐδὲν φθέγγεται. ἀλλὰ τοὺς ὀδόντας δηλοῖ ἱμῶσ ἱματέχει ὁ κύων. Ἄλλως. Διακαπυράζειν βούλει τοῖς ὀδοῦσι τὸν λίνον ἵνα τὸ ἔχει δηλοτέρου προσώπου. ἀπὸ κοινοῦ. Ὅπερ ποτὲ φύγων ἔπαθεν. θουκυδίδην λέγει τὸν μιλησίου, ἀλλ' ὡς ἐκεῖθεν τυγχάνῃ, ὀξωσφάκισε καθηναίοις τοὺ ς ἐπὶ κατὰ τὸν νόμον. οὐ ξένον ἦ, ὅτι ἑτέρωθι μὲν ὀξωσφαλίσθαι φησὶν αὐτὸν. ἐνθάδε γάρτι φυτὸς, ὅσιν ὁ ὀσφακισμὸς. ἐν ᾗ τοῖσ ἐθέσι περιέχεται τὰ γλυφ. ᾧ τὸ μὲν ὀξωσφακίσθη, τὸ φύγειν αὐτὸν ἐποίησε. τὸ δὲ φύγειν, οὐκέτι ὀξωσφαλίσθαι. διαφέρει δὲ φυγὴ, ὀσφακισμοῦ. καθὸ μὲν φυζόντων αἱ οὐσίαι δημόσιαι

Scittas te
Scittas n
ua
λατύπη
Hydria
ὑδρία.
ὑδρί α
ὄρνεον
μία λόχμ
ἐρίφακους
ἐρίφ
ἐριθεύς
ἐρίφυλος
ἐρίφακος
ποκταμύφ
θροσι εκαι
ὁδάξ
Thucydides
Ostracismus
exilium

Τῶν δὲ ὀστρακισμῷ μεταστάντων, οὐκέτι κύριον ὁ δῆμος· καὶ τοὺς μὲν, καὶ τὸ πρόσωπον ἀπέδοτο ἅπαν χρόνος. τοῖς δὲ, οὐδέτεροι τούτων. ὅτι ἡ ὁ Ἀθηναίων δῆμος ἀεὶ φυλάκων αὐτοῦ καὶ κατηγουσὶ ἐδημοσιεύσετο τὴν ἀσίαν ἅπασαν πρὸς ἀρίστερξιν ἢ λιποφύλην, σοφὲς τοὺς εἰσδημαγωγούς, διὰ τοῦ β τὸν χρόνον τοῦτον· οἱ μὲν τοι Ἀθηναῖοι αὐτοῦ ἐπέτεις ἀεὶ φυλάκων κατέτεινωσσον προσδόντος τὴν ἑλλάδα. καὶ αὐτοῦ ἡ ἀσία ἐδημοῦτο.

Ἄλλως.

Θουκυδίδης μιλησίου υἱὸς περικλεῖ αὐτὴν πολιτεύσαμενος· πέντε ἔτη δὲ εἰσιόντος ἀδικίαν ἐδίκασε, καὶ τὸν δῆμον ἀπέλασε. καὶ ὁ ἱστοριογράφος· καὶ ὁ γήπεδος. ἢ ὁ θέατρο πολός. ἢ οὗτος ἀρίστος ῥήτωρ τυγχάνων· ὃς γὰρ λατομηθεὶς ἐν τῷ λιμένι, ἐκ δώρου ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ· αὖθις πάλιν ἐλατομήθη τὸν λοιπὸν μῆνα ἔχε τὸν λοιπὸν.

Ἄλλως. Πρὸς ἱστορίαν. μήποτε ὁ περικλεῖ αὐτὴν πολιτευσάμενος· τοῦτο δὲ, Φιλόχορος μὲν ἱστορεῖ· ὃς οὐ δὲ πέντε ἐνιαύσιος ἐγένετο. ἀλλοῦ δὲ παρὰ τοῖς ἰλωμικοῖς, διὰ τὸ ἐπολίορκ στρατεύσας ἀξιωθέντα μετὰ κλέωνος ἐπὶ θράκης φυγῆς κατὰ δικαθέντα. οἱ δὲ ὧν καὶ ἀμμώνιος τοῦ στεφάνου· καὶ τοῦτο δὲ, ὑπώδοντος ὡς πρὸ εἰρηται. ὁ μὲν μῦθος ὅσρακισμός, ἐμφαίνει τὸν μιλήσιον. θεόπομπος μέντοι ὁ ἱστορικὸς, τὸν παντοῦ νου φησὶν αὐτὴν πολιτεύσασθαι περικλεῖ· ἀλλοῦ κἀνδροτίωνα· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μιλήσιον

Γάρεχίλη πρῶμ. λακτίσας τὸν κύνα φησὶν ἀναχωρῆ· τοὺς λύκους δὲ τοὺς συκοφάντας. Ξωνομότης. προδότης· ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου δέ φησι. Οἷός τε. δυνατός ὅτι φησὶ προβάτων προίστασθαι. Κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίστατο· ὡσεὶ εἶπεν· οὐδὲν ἄλλο ἐπίστατο πλὴν γελοιάζειν, τραγῳδοποιεῖν δὲ καὶ ἀθηναῖοι· ὁ ἱστοριογράφος· καὶ ὁ γήπεδος. ἢ ὁ θέατρο πολός. ἢ οὗτος ἀρίστος ῥήτωρ τυγχάνων· ὃς γὰρ λατομηθεὶς ἐν τῷ λιμένι, ἐκ δώρου ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ ἑαυτοῦ· αὖθις πάλιν ἐλατομήθη τὸν λοιπὸν μῆνα ἔχε τὸν λοιπὸν. ἢ οὕτω κατεδικάσθη. εἶτα ἐξωστραλίσθη. Ἄλλως. Πρὸς ἱστορίαν. μήποτε ὁ περικλεῖ αὐτὴν πολιτευσάμενος· τοῦτο δὲ, Φιλόχορος μὲν ἱστορεῖ· ὃς οὐ δὲ πέντε ἐνιαύσιος ἐγένετο. ἀλλοῦ δὲ παρὰ τοῖς ἰλωμικοῖς, διὰ τὸ ἐπολίορκ στρατεύσας ἀξιωθέντα μετὰ κλέωνος ἐπὶ θράκης φυγῆς κατὰ δικαθέντα. οἱ δὲ ὧν καὶ ἀμμώνιος τοῦ στεφάνου· καὶ τοῦτο δὲ, ὑπώδοντος ὡς πρὸ εἰρηται. ὁ μὲν μῦθος ὅσρακισμός, ἐμφαίνει τὸν μιλήσιον. θεόπομπος μέντοι ὁ ἱστορικὸς, τὸν παντοῦ νου φησὶν αὐτὴν πολιτεύσασθαι περικλεῖ· ἀλλοῦ κἀνδροτίωνα· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὸν μιλήσιον

Ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τοὺς ἀνάθρους.

Βδε. Παρέχ' ἑκὼν ποδῶν· ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
Χαλεπὸν μὲν ὦ μέτρε σὲ διαβεβλημένους
Ὑπερασπεῖν ἔθνεσι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
Ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
Φι. Κλέπτης μὲν οὖν οὐ τοσοῦτός ἐστι καὶ ξυνωμότης.
Βδε. Μὰ δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν.
Οἷός τε πολλοῖς προβάτοις ἐφεστάναι.
Φι. Τί οὖν ὄφελος τὸν τυρὸν εἰκατεσθίειν.
Βδε. Ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν.
Καίτοι ἄλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰδ' ὑφείλετο,
Σύννοθι· καὶ διαιρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
Φι. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν, οὐδὲ γραμμάτια τοῦ,
Ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
Θε. Ἄκουσον ὦ δεσμοῖ ἐμοῦ τῶν μαρτύρων.
Ἀνάβηθι τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέτρε.
Σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες ἀποκλεναι σαφῶς.
Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώτοις ἄλαβες.
Βδε. Φησὶ κατεκνῆσαι. Φι. μὴ δί' ἄλλα γ' οὐδέτερον.
Βδε. Ὦ δεσμοῖ ἐλέᾳ ταλαιπωρουμένους.

Phlochor) Ammonii Theopomp

Ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τοὺς ἀνάθρους.

Βδε. Παρέχ' ἑκὼν ποδῶν· ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
Χαλεπὸν μὲν ὦ μέτρε σὲ διαβεβλημένους
Ὑπερασπεῖν ἔθνεσι κυνός· λέξω δ' ὅμως.
Ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
Φι. Κλέπτης μὲν οὖν οὐ τοσοῦτός ἐστι καὶ ξυνωμότης.
Βδε. Μὰ δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν.
Οἷός τε πολλοῖς προβάτοις ἐφεστάναι.
Φι. Τί οὖν ὄφελος τὸν τυρὸν εἰκατεσθίειν.
Βδε. Ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν.
Καίτοι ἄλλ' ἄριστός ἐστιν· εἰδ' ὑφείλετο,
Σύννοθι· καὶ διαιρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
Φι. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν, οὐδὲ γραμμάτια τοῦ,
Ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
Θε. Ἄκουσον ὦ δεσμοῖ ἐμοῦ τῶν μαρτύρων.
Ἀνάβηθι τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέτρε.
Σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες ἀποκλεναι σαφῶς.
Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώτοις ἄλαβες.
Βδε. Φησὶ κατεκνῆσαι. Φι. μὴ δί' ἄλλα γ' οὐδέτερον.
Βδε. Ὦ δεσμοῖ ἐλέᾳ ταλαιπωρουμένους.

Ἀεὶ γὰρ ἐσφάλη κυνός. 4.

κατέκνησας

ἐστίαμαι

μιεύουσα.

πλέκνησας

Οὗτος γὰρ ὁ λάβης, καὶ τραχήλι' ἑαθίει.
Καὶ τὰς ἀκάνθας· κοὐδέποτ' ἐντανταῦθ' μιμῇ.
Ὁδ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
Αὐτοῦ μιμῶν γὰρ, ἅπ' αὐ εἴσω τις φέρῃ.
Τούτων μεταστεῖ τὸ μέρος· εἰδὲ μή, δάκνῃ.
Φι. Ἀιβοῖ· τί κακόν ποτ' ἐαθ' ὅτῳ μαλάττομαι.
Κακόν τι πεπονθέναι με κἀμὲ πείθομαι.
Βδε. Ἰὼ αὐτιβολῶ· οἰκτείρατ' αὐτὸν ὦ πατέρ.
Καὶ μὴ διαφθείρητε τοῦ τὸ πανδίκα.
Ἀμαβαίνετ' ὦ πόνηρε· καὶ κυνζόμεθα.
Ἀτεῖτε· κἀντιβολεῖτε· καὶ δακρύετε.
Φι. Κατέβα· κατέβα· κατέβα. Βδε. καταβήσομαι.
Καί τοι τὸ καταβα τοῦτο, πολλοὺς δὴ πάνυ
Ἐξηπάτηκεν· ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
Φι. Ἐς κόρακας· ὡς οὐκ ἀγαθὸν ἐστίγε τὸ ξοφεῖν.
Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νιὼ γνώμιω ἐμήν.
Οὐδὲ πρώην, ἀλλ' ἢ τῆς Φακῆς πεπλησμένος.
Βδε. Οὐκουν ἀπροφθύμη· δῆτα. Φι. χαλεπὴν εἰδέναι
Βδε. Ἰὼ ὦ πανοῦργον, ἐὰν τὰ βέλτιω πρέσσου.

Phereecrates

Καὶ τραχήλι' ἑαθίει· τὰ ἄκρα τῶν πτερύγων τελευταῖα ἐντοῖς ὑπομνήμασι γέγραπται. πρὸ τοῦ τραχήλιον, οὕτως· τὰ ἀποβαίνοντα ὄψων ὡς μιν ἀκάνθας ἀπορρίπτομεν αὐτοῦ. περισσολογοῦσι δὲ ἔστι γὰρ τραχήλιον τὸ βραχὺ τελέως. πέρας τῶν λοιπῶν τῶν κυνηγετικῶν τὰ πέρατα πιτύρους. τοῖς ἀποπτῶσι πτερῶν ἀκροτόμια. τοῖς ἀκρώρεσι λέγουσι τοὺς τραχήλους· οἱ δὲ τραχηλοὶ εἰσὶ δὲ τελεῖς προσίψιμα ἐν λοπεδίοις σκευαζόμενα. Ἄλλως. τὰ νεφαλλαία ἰχθύων ὡς ἀκανθώδη. Φρύνιχος τῆς ἐπιστολῆς· μόνιος τὸ πτέρυγα μεμιμημένα λέγων. χαραδρεῖς ἢ τοὺς μικροκλεπτας· ἐν τοῖς ἑξῆς τοὺς οἰκοι μόνους πολιτῶν καὶ ἀρπάζοντας. Καὶ τὰς ἀκάνθας· ἀμαμῶν· τὸν νῦν δὲ τελείοις χρῶμενον καὶ πάντα χρῆσθαι τῶν ἰχθύων. ἀμαδὲ ὡς ἐπὶ τῶν προϊόντος. λάχανα δὲ ἐκ τῶν ἐξιόντων στρατηγῶν ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἐξόδους. Ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν· ὁ μὲν πλέων. ὅν φησιν ἐνδομυχοῦντα τὰ τῆς πόλεως κατεσθίειν· τοὺς οἰκοι οὐ μένοντας τῶν πολιτῶν καὶ ἁρπάζοντας χαραδρίζειν. Αἰβοῖ· ὡς μαλαχθεὶς ὁ γέρων, δυσμεταπειστικὸν καὶ οὐ τοῦ νομίζων αὐτὸ εἶναι· διὰ τὸ ἄνθρωπος εἶναι αὐτός. Καὶ μὴ διαφθείρητε· ὡς πρὸς τὸ δικαστήριον ὁλόγως καὶ τὸν γέροντα. Πού τὰ πανδίκα· ὅτι τὰ πανδίκα λέγεται οὐ τοῖς δικασταῖς τῶν κατηγορουμένων· μὴ ἀνωτέρω ἢ εἶπεν. Κυνζόμεθα. πέρας κλαίοντα. ὡς ἐπὶ κυνῶν δὲ εἶπε κυνζήσθαι τοὺς ἀπὸ τῶν κυνῶν φωνήν. Κατέβα κατέβα. ἐνθάδε ἡ λέγειν οἱ δικασταὶ· ὅταν ἀπολύωσι καὶ πείθωσι τοὺς λόγους, μὴ κάτω λέγειν· πολλάκις γὰρ ἐπόμπευε τὸ κατέβα ἐξηπατήσειν. Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα. κοινόν τι πεῖθῶ ὁ πρεσβύτης καὶ ἐπὶ δακρύσας, ὅθεν ἦν πείσων ὁ υἱός, εὐτράπελως ὡς ἐκ τῆς Φακῆς τοῦτο πεπονθώς. καὶ οὐκ ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. ὅτι τὸ ῥοφεῖν, κακοῦ μοι ἐγένετο αἴτιον· ἠμβλώθην γὰρ τῆς ὁρμῆς. οὐδέποτε γὰρ τῷ γνώμῃ μου οὐδεμὶ ἔπεσον. ἐμὴ νιὼ ἅπερ ῥόφησα τῷ Φακῇ. ἅμα δέ, καὶ ὅτι οἱ ἐξιόντες τῷ Φακῇ ἀβουλήτως κλαίουσι καὶ θορύβου οὔσης αὐτῆς.

Ἀπεδάκρυσα· ὅτι πέρα τὸ ἔθος ἐποίησα· ἡ ὑπερέλασε τῆς ὀργῆς ὁ γνώμιω ἐμήν εἶπεν. Χαλεπὸν εἰδέναι· οὐκ οἶδα ἀκριβῶς. Ἐὰν τὰ βέλτιω· εἰς τὸ ἐλεῆσαι μᾶλλον ἢ κατὰ δικαίωσιν.

ἄλλως

Τινὸς λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
Μύσας παρᾴξον, κἀπόλυσον ὦ πάτερ.
Φι. Οὐδὴ τα. κἀβουλόμην γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Βδε. Φέρε νυν σὲ τὴν δὴ τὴν ταχίστην ψευδάγω.
Φι. Ὁδὶ ἔα θ' ὁ πρότερος. Βδε. ὅρα Φι, αὕτη 'στ' ἐνθυμή
Ἐξηπατήκαμεν κἀπέλεκεν ὀχ ἑκών.
Φι. Φέρ' ἐξεράσω. πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα
Βδε. Δείξει μ' ἔοικεν ἐκπεφυγάσω ὦ λάβυς.
Γάτερ. πάτερ τί πέπονθας. Φι. οἰμοιμοῦ θ' ὕδωρ.
Βδε. Ἔπαιρε πάρεσαυγόν. Φι. εἰπέ κεἰνόμοι
Οὕτως ἀπέφυτε; Βδε. νὴ δί'. Φι. οὐδὲν εἰμὶ ἄρα.
Βδε. Μή φρόντισης ὦ δαιμόνι'. ἀλλ' ἀνίσασο.
Φι. Πῶς σοῦ ἐμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι.
Φύγωντ' ἀπολύσας αὖθις. πάντα πείσομαι.
Ἀλλ' ὦ φίλ' ὀλυτίμητοι θεοὶ ξύγγνωτέ μοι.
Ἄκων γὰρ αὖτ' ἐδρασα. κοὐ τοῦ μοῦ τρόπου.
Βδε. Καὶ μηδὲν ἀτενὲς ἀκτένιζ' ἐγὼ γάρ σ' ὦ πάτερ
Θρέψω καλῶς. ἄγωμεθ' ἐμαυτοῦ πάντα χρή.

Τινὸς λαβὼν τὴν ψῆφον. τὴν τετρυπημένην αὐτῶν δείκνυσι ψῆφον. ἀμφορεῖς ἦσαν, ὧν ὁμοῦ κύκλος λεγόμενος. εἰς ὃν τὴν ἰδίαν ἑκάστου ψῆφον καθίεσαν οἱ δικασταί. ἢ καὶ δικάζοντες, ἢ ἀπολύοντες. ὁ δὲ ἕτερος ξύλινος εἰς οὓς τὰς ἀκύρους καθίεσαν. ὁ πότε δὲ πάντες ἐψηφίσαντο, ἀφ' ἑνὸς χαλκοῦν κάδον διειλημένον εἰς ψῆφοι. ματιδικάζον μ' εἴτε ζυμπεμφάν. ἀπέλυον ἢ καὶ ἠλίν. δεῖται οὖν αὐτοῦ, ἵνα τὴν τέρυπημένην εἰς τ' ὕστερον λάβῃ καὶ ἀπολύσῃ τὸν ἀπολογούμενον. φασὶ νομοθέτην δέ σωκράτους κελεῦσαι τοὺς μὲν κύκλους ἀμφορέα πρότερον. τὸν δὲ ἄκυρον ὕστερον. εἰς τὸν ὕστερον δὲ καθίσκον τὴν ἀποδικαζομένων ἐνέβαλον ψῆφον. Μύσας παραίξον. ἐπειδὴ παρὰ τὴν προαίρεσιν αὐτὸν ἀναπείθει ψῆφον εἰς τὸν ἄκυρον καθίσαι ὃν φησὶν αὐτῷ, μύσας τοῦτο ποιήσων. ὡς ἀντὶ τοῦ αὐτὴν τοῦτον φαίνομένης.

Ὃδὲ ἔθ' ὁ πρότερος. ὁ καθίσκος ὅπου αἱ τῶν κατοδικαζομένων ψῆφοι ἐβάλλοντο. ἐναλλάττει δὲ τὰς χεῖρας ἵνα φέρων τὰς ὑβρίας. ἵνα ἀγνοήσωσι ἀποδικάσῃ τ' ὕστερ καθίσκον τὸ ἀποδικάζον ἐμβαλὼν ψῆφον. μιμεῖται δὲ τοὺς ἐν τῇ δικαστηρίῳ πολλάκις ἀπατῶντας. ἑστῶτος δ' τοῦ, τε καὶ πορρωτέρω, ἢ τοῦ ἀπολογουμένου, ῥᾴδον λανθάνει παρεστὼς ὁ κήρυξ ἢ θεσμοθέτης. ὃ τοὺς τῷ ἐπιτίθησι τοὺς κατὰ ψηφιζόμενος. ἵνα μὴ ἕτερος ἀντ' ἑτέρου ἀποχειροτονῇ. Ἄλλοσ. βάλλων ὁ Φιλοκλέων τὴν ψῆφόν φησι. καθὼς δὲ εἰσὶ τὸ πρότερον. Αὖ τῶν δυοῖν θατέρου. δύο καθίσκοι εἰσὶν ἐν τῷ ψήφων. ἓν μὲν ὁ ἐλέου ὁ σωτήριος. ἕτερος δὲ ὁ ἐμπροσθεν θανάτου. παρασημαίνεται οὖν, εἰς τὸν τοῦ ἐλέου ἐμβάλλειν τὴν ψῆφον. ἀλλάττει γὰρ γνώμην τόπους αὐτῶν ὁ βδελυκλέων. ἵνα ἀποτιθεὶς ὁ πατὴρ, βάλῃ εἰς τὸν τοῦ ἐλέου. Φέρ' ἐξεράσω. αὐτὶ τοῦ εἰς τὴν γῆν μεταβαλὼ τοὺς ψήφους. ἔρα γὰρ ἦν οὗ λεγεται δὲ ἀριθμεῖται τοὺς ψήφους. Ἐκ πεφύγασ' ὦ λάβυς. ὡς ἀριθμησάντων τὴν ψῆφον. καὶ τὴν ἀπολυόντων πλείονων οὐσῶν. Γοῦ δ' ὕδωρ. ὡς παρειμένου αὐτοῦ, ψυχρὸν ὕδωρ αἰτεῖ. ἀκούσασ γὰρ τὸ ἐκ πεφυγμένον ὁ φιλοκλέων, ἐλυπήθη. χρόνον γὰρ ἐπαῦτὴν ἐλάμβανεν ὁ θεός. Οὕτως ἀπέφυγε. ὑπεξελύθη. χρόμενος ἐκ τοῦ τιμωρίας τοῦ φύζοντος. Σύγγνωτέ μοι. ὡς μέγα τι κατόρθωμα πραξάσι ἀπολογεῖται τοῖς θεοῖς.

ἐπὶ δεῖπνον

Ἐπὶ δεῖπνον εἰς ξυμπόσιον. ἐπὶ θεωρίαν.
Ὡσθ' ἡδέως διάγοιμεν τὸν λοιπὸν χρόνον
Κοὐκ ἐγχανεῖται σὺς ἐξαπατῶν ὑπερβολος
Ἀλλ' εἰσίωμεν. Φι. ταῦτα νὴ τὸν ἑστίαν δικεῖ.
ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ, Ζ'.
Χο. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅπη βούλεσθ'. ὑ-
Μεῖς δ' ἴτε παχέως, ὦ μυεῖ
Ἀδες ἀναρίθμητοι. νῶν
Μὲν τὸ μέλλον τ' εὖ λέγεσθαι,
Μὴ πρὸς φαύλως χαμαὶ ζ' ὑλαβεῖσθε.
Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
Ἔστι παχὺ κοὐπρὸς ὑμᾶς.
ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ λς'. ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ Θ'.
Νῦν αὖ τι λεῳ, προσέχετ' ἦν, εἰ πρὸς ἀφρόντι φιλεῖτε
Μέμψασθαι ἢ τοῖσι θεατοῖς ὁρμηθῆσ' ὑμῖν ἐπιθυμεῖ
Ἀδικεῖσθαι τἀφροσύνῃ. πρότερος δ' ἐπὶ πολλὰ αὐτὸς ὢν περιηκούσε·
Τὰμ' ὄφ' ἀνδρῶν αὖ ὠικῆσθαι κρύβδην τ' ἐροισιπιπτ
Μιμησάμενος τὴν πυκλέους μανίαν, ἣ θανάσιμον.

Ἐπὶ δεῖπνον εἰς ξυμπόσιον. ἐνθάδε τὸ δεῖπνον εἰς συμπόσιον. οὕτω γὰρ ἐκάλουν ὥστε μόνον εἶναι τὸν οἶνον κοινόν. τὰ δὲ λοιπὰ ἑαυτοῦ νομίζειν οὕτω καλεῖται. παρθενίαν δὲ ἔλεγον, ὥσφησιν ὑφορμος. ὁ πρὸ τοῦ εἰς κοινὸν καταβεβάντες τὰ νομιζόμενα. δεῖπνα, πάντες ἀπήλαυον. Κοὐκ ἐγχανεῖται. οὐκ εἰς ἐλάσει σοι φησὶν ὁ ὑπέρβολος. ὁ ὁρῶν σε πανεινόντε καὶ οἰκτρὸν ἑλόντα δικάζειν, ἢ τρεῖς ὀβολοὺς λαμβάνειν ἀεὶ πένεσθαι. ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης δὲ ὑπερβόλου εἴρηται. καὶ νῦν δὲ ὀλίγα παραγράψω μόνον. ἀνδοκίδης φησὶ τοίνυν περὶ ὑπερβόλου λέγειν μὲν οὐχ ὑμᾶς. οὐ μὴν ἀπατᾶσθαι, ὅστις ἐστὶ καὶ νῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶν ἐν τοῖς ἀποδόσιμον. ὡσ δὲ ξένος ὢν καὶ βάρβαρος, λυχνοποιεῖ. θεόπομπος δέφησι καὶ τὸν νεκρὸν αὐτοῦ λυπτοῦντα πονηρὸν γράφων ὅτε ἐξωστρακίσθη τὸν ὑπέρβολον ἐξ ἐτῶν. ὁ δὲ καταπολλύσας εἰσ σάμον. καὶ τὴν οἴκησιν αὐτοῦ ποιησόμενος, ἀπέθανε. τοῦτον τὸν νεκρὸν εἰσ ἄσπιδα ἀμυζόμενοι, εἰς τὸ πέλαγος κατεπόντισαν. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες. τοῦτο λοιμμάτιον καλεῖται ὅπερ ἴσῃ προλιμήνυμα τῆσ πορβαλάσσης. ἐστὶ δὲ ἰωνικὸν ἐναμβικὸν ἐμμεμιγμένον ἐμτριτρίτοις ☾ βακχείοις καὶ παλιμβακχείοις. ζ'. ὧν τὸ πρῶτον τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ δεύτερον δίμετρον ἀκαταλληκτον τὸν πρῶτον ἔχον πόδα πεντασύλλαβον. τὸ τέταρτον δίμετρον ἀκαταλληκτον ὁμοιον τῷ β'. τὸ ἑ. ὁμοιον τῷ πρώτῳ. τὰ δὲ λοιπὰ ὡς τὸ δεύτερον. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

Μὴ πρὸς φαύλως. Φυλάττεσθέ φησι, μὴ ἐκ φαυλιοδήναι τὴν δράσκαλίαν τοῦ δράματος τούτου. καὶ πρὸ ἑνὸς γὰρ ἐνιαυτοῦ, τὰσ πρώτασ νεφέλασ δεδιδάξασ ἀπεκρίθη. Εἰ δὲ καθαρὸν πρὸσασιλικόν. ἐλλιπεσνές. γνήσιον. Πολλοῦ γοῦν δεῖ πεποιηκώσ. διὰ τὸ ἐν τοῖσ δράμασιν αὐτοῦ ἐλέγχειν τὰς κλοπὰς ἑκάστου. Τὰ μὲν οὖ φανερῶσ. οὐκ ἐκ τοῦ φανεροῦ φησὶν ἐπικουρεῖ ὁ ποιητὴσ τοῖσ θεατοῖσ ὑμῖν. αὐτὰ δὲ ἕτερον ποιητῶν λαθρα. ἐπειδὴ διὰ φιλονεικίαν καὶ λαλισράτου καθίστη τινὰ τῶν δραμάτων. πρῶτον δὲ δράμα ἐδιδάξε δι' ἑαυτοῦ τοὺς ἱππέας. Τὴν δυρυκλέους μανίαν. οὗτοσ ὡσ ἐναισχρόν μῦθοσ λέγεται. διὰ τὴν ἡμᾶσ δυὸ μόνοσ διὰ τὸν σὺν παίχνιον αὐτῷ δεδιμονοσ. τοιοῦτόν φησι καὶ ὁ ποιητὴσ τρόπον ἐποίησεν εἰσ τὰ δράματα. ἕτεροσ διακόνοισ χοροῦ μόνοσ. ἐναισχρῶσ δέ, ἢ δυρυκλεῖται ἐκαλοῦντο ἐντεῦθεν, πάντεσ οἱ μασχαλοφόροι, ἀπὸ δυρυκλέουσ πρῶτον τοῦτον ποιήσαντοσ. τὸ δὲ εἰσ αἰγοσποτάμουσ ὕστερον ἐνδῦναι, αὐτὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι πρότερον αἴγοισ ἐδίδου τὸν πωμῶ δίκας.

Andocides

Theophrastus

De Hypbo

Prima nep
nota diuis
nephelas
phamis
ἐλλαγρίμυς
Eurycles u
ἐλλαγρῖτα
eurychte

Κινδυνεύω καθέαυτὸν. δυσχερὲς γὰρ κίνδυνον, ἀφεῖσι ὑπικρεῖθη τοὺς ἱππέας.

Οὐκ ἐκτελέσαι φησίν. οἷον, ἀτέλεστον ἐποίησε βουλεύσαι φησίν. ἠθέλησεν δὲ ἐπὶ τέλος ἐλθεῖν. ἅτε τῆς τοιαύτης ἡσυχίας, ἅτε χρῶ ἐν πολέμοις. Οὐδὲ παλαίσας. οὐδὲ εἰ προσῆλθεν αὐτῷ τις ἀξιῶν αὐτὸν παλαίσαι. οὐδὲ ἂν ὁμῶσε μὴ κωμῳδεῖσθαι, ἐμαλάττετο ἂν δεῖ ἐπείθετο. Ἀλλ᾽. Διδύμαρχον. ἐν αὐτολύκῳ δὲ τοιαύτα φησὶ τοῦτο δὲ καὶ ἐν ἑτέροις οὕτω. περὶ μὲν τὸν παλαίσαντα σεμνότερος. ἐν δὲ τοῖς πείσιν ἑαυτὸν ἄλλον ποιῶν τῆς νίκης ἕνεκα.

Εἰς αἰγοβάτας τοξέρας ὠδὰς, κωμῳδικὰ πολλὰ χαθῆ.
Μετὰ ταῦτα δὲ μὴ φανερῶς ἡδικεῖν δημόσιον καθέαυτόν.
Οὐκ ἀλλοδαίων ἀλλ᾽ οἰκείων μισῶν σὸ μαθὼν ἐποίησας.
Ἀρθεὶς δὲ μέτρας. ἐν τῷ μηθεὶς ὡς ἀδεὶς πρώτῃ ἐν ὑμῖν.
Οὐκ ἐκτελέσ᾽ φησὶν ἐπαρθεὶς, ἀλλ᾽ ὁρκωσ᾽ ἐφρόνημ᾽.
Οὐδὲ παλαίσ᾽ πυκνὸν παλαίων. ἀλλ᾽ ἐστιβάσεις
Κωμῳδεῖσθαι παιδαρίοις ἐᾶν τὸ μισ᾽, ἑαυτὸν πρὸς αὐτόν.
Οὐ μὰ τὸν Διόνυσον ἔφησεν πείθεσθαι νικῶμ᾽ ἔχων ἰδιώτην.
Ἵνα τὰς μάσας αἷσι χρῆται μὴ προσαγωγοὺς ἀποφήνῃ.
Οὐδ᾽ ὅτε πρῶτον ἤρξεν ἀδόσκου, ἀνθρώπ᾽ φησ᾽ ἰδιώτης
Ἀλλ᾽ ἡρακλέους ὀρχήστην ἔχων, τοῖσι μετρίοις ἰδιωτεύειν.
Θρασὺς ξυσὰς αὐθυσ ἀπαρύσας αὐτῷ τῷ κυχαρόδοντι
Οὐδ᾽ εἰνότας μ᾽ ἀπὸ φθαλμῶν κυνῶν ἀκτῖνες ἔλαμπον.
Ἑκατὸν ἡ κύκλωκεφαλαὶ κολάκων οἰμωζομένων ἐλιχμῶν,
Πρὸς τὴν κεφαλὴν φωνὴν δ᾽ εἰ χαράδρᾳ ὀλεθρίᾳ πυκνῇ.

Ἐπὶ τοῦ ἐκ πολλῶν ἀγαθῶν εἰς πολλὰ κακὰ ἐλθόντος. ἐπὶ τοῦ ἐκ πολλῶν ἀγαθῶν εἰς πολλὰ κακὰ ἐλθόντος. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ. Ἐπὶ τοῦ ἐκ πολλῶν ἀγαθῶν εἰς πολλὰ κακὰ ἐλθόντος. Ἀριστοφάνης Γηρυτάδῃ.

Παδικά. ἐστὶ θηλειῶν. ἀρρένων ἐρωμένων πάθεσι πλέξις. περὶ δείπνα τοῦ ἐστὶ μὴ τὰ ἀρρένων τοῦ εὐθείας αἰγὰς ἐπὶ ὀλίγα. τὸ ἐντεῦθεν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τοσοῦτον ἀχλιέως ἐράστριας δηλονότι ὅτι ὀξέως ἐπλήσθη. ἐπιδόντων γάρτι τὰ σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ φοίνιξ. τοιαῦτα ποιεῖ διὰ ὡς ὁρᾶς ἀπώλεσας. κρατῖνος μανότης, μισεῖς τὰς γυναῖκας, πρὸς παιδικὰ ἡ τρέπεσθ᾽ νῦν. ὅτι ἡ ἱκάλου ἦν τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας, σύγκλις. φησὶ δὲ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τινὰς. ἐὰν ἡ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖσι παιδικοῖς. κρατῖνος ἡ, ὁρᾶς τῆσ ἀλλακῆς ἀπεθημῶντος τὰ θυρανύσειν ἐρωσης, φησὶν ἐπαῦ γοῦ. μακάριος τῷ παιδικ᾽. ἀχὲ ἡ μὲν οἱ ἐρώμενοι καλοῦ διὰ τὸ τῶν τῷ ὀνομάτων, αἰσὰ δὲ πάντες οἱ αὐσυδικζόμενοι πάνυ κ᾽ μεταφορὰν τῶν ἀπεκείνων πλάτων φαίδρῳ ἐαυτὸν δοκᾶς ὦ φαίδρε ὅτιουν τῷ παιδικῶν ἐπελαβόμην, ἐρεχελήσωσε. λέγει ἡ παιδικὸν δ᾽ τὸ παιδαριῶδες οἷον τὸ ἀρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ὡς ὠὴ τὸ πλυῶὴ τῷ ἀσελγῶς ἐρωμένῳ. Ἄλλως. παιδικὰ ὀξυτόνως. ἐστὶ ἡ δεύτερον πλεονασμικόν. τὸν δὲ πίνες ἐπαθαβὲ ἐρωτος. πινὲς ἐπαῦχοῦ λαμβάνοσι. τὸ ἡ παιδικὰ ἐρώμενον. Ἵνα τὰς μούσας. γοῦν τίσι δράματα. εἰ δὲ μὴ ἱκαλαδήλους ποιήσοις. τὰς γοῦν οὐσας ἀλλ᾽ ἐπιμύρυ ψοισιμ, οἱονεὶ μασχοπαῖοι τοιούτων δύρεθησόν. Ἀνθρώποις. αἰσὰ τέρασί φησὶ δεῖμοσιν ὀρνὶν ἡ γεννεῖον φρόνημα. Τοῖς μεγίστοις ἐπιχειρῶν. δηλοῖ ὅτι εἰσὶ δεισκαλίαι ἴσως φέρουσι τοὺς ἱππεῖς πρώτους ὑπαῦ τοῦ καθιεμένους. περὶ κλεώνος δὲ αἰνίσσεται. Ξυσὰς ὡς ἐπὶ τῷ παλαιόν. των. Κιώνος. πόρνος. κ᾽ κιώναν καὶ σκιλαβάκ χρὴν ἐρατοδίνην ἡ ἀγνοήσαν τε τὴν κιώναν ὅτι πόρνη οἱ μῦθοποιοὶ προφέρεσθαι φασὶ λοιμῶς ὡς ἐπιμενίδης. οἱ δὲ, πυρὸς δικοῦ. θέλων οὖν παραβαλεῖν τὸν κλέωνα κυνὶ διὰ τὸ ἀναιδὲς, ἑτέρως ἐχρημάτισεν. ἐλιχμῶντο ἡ ἐλάφχρη. Φωνὴν δεῖχε χαράδρας. ἐπειδὴ πολέμου τι τῶν χειμάρρου εἰς τραχύτητα καὶ ἀνωμαλίαν εἶχεν φερεκράτης ἐν ἐπιλήσμοσι. καὶ μῦθοσωσῶ φέρεται, πυίγητει. καὶ φησί, πίσιωπᾶσ. ἀὸ δὰ πορεύθω, οἰμοι πάλας φησὶ χαράδρα ἰκατὰ πλήθους.

Φοίνισσ.

Φοίνισσ᾽ ὀδυρμὸν. λαμβ᾽ ὅδ᾽ ἀρχ᾽ ἀπλούτ᾽. πρώκτ᾽ ἦν καμήλ᾽
Τοιοῦτον ἰδὼν τις, ὅ φησιν Δείσας κατεδωροδόκησαν.
Ἀλλ᾽ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπανυπερμεῖ. φησὶν τεμεταῦτ᾽.
Hom. Τοῖς ἡπιάλοις ἐπιχειρήσαι τέρυσιν. ἢ τοῖς τυρεγοῖσιν
Οἵτ᾽ πρᾶς τ᾽ ἦν χθονύκτωρ, ὅτ᾽ πάσσους ἀπέπνιε.
Κατακλιμόμενοί τ᾽ ὡς τ᾽ κοίτ᾽. ὡς τοῖσιν ἀπράγμοσ᾽ ἐμέ.
Ἀντωμοσίας. ἢ προσκλήσεις, ἃ μ᾽ τυφ᾽ συνεκόλλων.
Ὥστ᾽ ἀνάπηδ᾽ ἀνδρ᾽ μαίνουσας πολλὰς, ὡς τ᾽ πλέμαρχον.
Τοιοῦδ᾽ ὑρόντες ἀλεξίκακ᾽ τῆς χώρας τ᾽ δ᾽ καθάρτιν.
Πέρυσ᾽ κατεπᾶδ᾽ σατ᾽, καινοτάτ᾽ αὖ ἐξ᾽ αὖτ᾽ δυανοίαις.

Φώκησ᾽ ὀδυμὼ. ἐσ᾽ καὶ μοσμίαν αὐτὴν δ᾽ ἀβάλλ᾽. διὰ τὸ βυρσοδέψην αὐτὴν εἶναι. ὅμηρος Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὁλόοντο ὁσ᾽ ὁμ᾽. ἢ τὸ κρὸν ἀπὸ πνέουσα ἁλὸς πολυβενθὸσ ὁδμήν. Λαμίας ὄρχησις. λάμια θηρίον ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμόν. λαῖμια καὶ λάμια δρασικοὶ δὲ οἱ ὀρχήσεις. εἰσῆλθε ποιήσας ὀρχήσεις λαμίας. θῆλυ γὰρ. δοῦρισ

Phocę fet

Lamia

Lamię fa

Duris Λέγ᾽ β᾽ λιβυκῶν ἱστορεῖ μουσικὰ καλὴν γυναῖκ᾽ τὴν λάμιαν. μιχθέντος δὲ αὐτῇ δύο υἱῷ ἥρασ᾽ χηλοτυφωμένην ἀετικτὴν ἀπολλύναι. διὸ πᾶ ἀπὸ τῆσ λύπησ δύσμορφον μηχανᾶσθαι τὸ ἦθ᾽ αὖ μὴν πεισθῆναι ἀναπαύεσθαι διαφθείρῃ. Γρωκτὸν δὲ λαμήλου. θερμότερωσ γὰρ ἡ κάμηλοσ καὶ λάγνοσ. λάμιοσ δὲ τὸ πεχὴ χρίνιον διὰ τοῦ ι. Τοῖσ ἡπιάλοις. ἡπίαλοσ τὸ τοῦ πυρετοῦ κρύοσ ἀρίστοφάνησ φησὶν ἐλαίασ καὶ θεσ μοφοριάζουσιν. ἅμα δὲ ἡπίαλοσ πυρετοῦ πρόσβολος. σύβυλοσ δέ φησι, δυάμων. ὃν ἡπιάλιν καὶ τίφλιν καὶ διόπαιν λαλοῦσι. τὸ ἡ πυρετοῖσιν ἐπήνεγκεν, ἀπὸ τοῦ πάθουσ. Ἄλλωσ. τοὺς βλάπτοντας οὕτω πάλιν λέγει ἡπιάλουσ καὶ πυρετοὺς τοὺτου ἢ ἐθὰ πυρετῶν. ὡσπᾶ οὐ ἔχοι βλάπτοσι τὸ σῶμα τε, ἅτω ἂ ἔχοιτ᾽ πάλιν. Γέρισιν. περισ δὲ τὰσ νεφέλασ ἐδήλωσεν. ἐν αἷσ γοὺσ περὶ σωκράτην ἐλωμῴδησεν. ἅπαξ λέγ᾽ ἢ αὐτοὺσ ὀνόμασεν, ὡσ ὠχρότητα περισκώπτων. ἐν ᾗ γοῖσ ἱππεῦσι, γὸν ἱλεώμα ἔσ᾽ πρὸ τῶν νεφελῶν καθῆλε. τὸ ἢ τ᾽ πετέρασ ἦχον λέγει διὰ γὸν ἢ ἦονα λόγον γὰρ πετρᾶλοίαν ἢ διὰ γὰρ ὑπαῦ τοῦ ὥσ φησι πέρυσιν εἰσεγχέντα. ἐν νεφέλαισ τύπτοντα γὰρ πετέρα αὐτοῦ. Ἀντωμοσίας. γράμμα τί τινα γραφάντων περὶ ὧν ἀδίκη ὄ, πεκατηγορέμ᾽ ὁ κατηγορᾶ ἀπὸ φέρεσι πρὸσ τὴν ἀρχήν. καλεῖται ἡ ἅτοσ, ἐπειδὴ ἑκάτερος αὐτῶ μύει, ὁ μὲ τὰ ληθῆ ἰκατηρῆσειμ, ὁδὲ τὰ ληθῆ ἀπολογήσεσθ. Ἄλλωσ αὐτωμοσία. γραφὴ κατά τινοσ ἐπορκοσ περὶ ὧν ἀδίκη θῆφησι. δυωμοσία δὲ ὁ εἰσαγγέλλων ἀπὸ μόρκ᾽ ὑπὲρ τῶ δικαζομέν᾽ τὰ μὲ ὡσ πεάξαντα δυώκφν. τὰ ἢ, ὡσ ἐκ᾽ πραξεν ἀπφάσηφν. ὀξωμοσία ἡ ἀρνησισ σὺν ὅρκῳ, ὡσ ἀδικαίτητοσ ἢ πρὰ ἰκαιρ ὄντοσ αὐτῷ τὰ λῃστρεύειν. Γροκλήσεισ. πρὰ γὰρ προκαλεῖσθαι ὁ πᾶ ὀξὺν ἐὸσ συμβάσεισ ἂ σωθήκας ἢ διαγαγὰσ πρὰ καλεῖν. Ὡσ γὸν πολέμαρχον. ὄνομα ἀρχῆσ. ἐτοῖσ πολίτισ γοῦν προσῆν, αὐτὰ τοῖσ ξένοισ. αἱ ἂ ξενικαὶ δίκαι, ἐπὶ τοῦ πολεμάρχου εἰσήγοντο. οἱ ἢ βοηθήσαντέσ μῶσι, ἐπὶ τῇ ἀρχῇ κατέφυσαν τὰ πολεμάρχου. αὐτὰ δ᾽ οἱ κατηγορῆντεσ γοῦν ἐων λαλώσεωσ, πρὸσ γὸν πολέμαρχον ἐδίκαζομ᾽ τὸ κἀκεῖνοσ ἐκρινεν. Ἄλλωσ πολεμάρχουσ ἀρχὼν πρὸσ ὃν κατηγωῦμ᾽ τὰσ ξένουσ. Ἄλλωσ. ἀρχόντισ ὅσι πᾶ Ἀθηναίοισ οὕτω λαλοῦμεν ἔστι ἢ τοσ ἐσ τῷ θ ἀρχόντων. δυοῖν ἐῖ οὗτοσ αὖ τε ἐισάγ᾽ δίκασ τόσ, τε τοῦ ἀπτεσίσθ᾽ κλῆρων γοῖσ μετοίκοισ τὰ λα ὅσα γοῖσ πολίτισ ὁ ἀρχων ὄσι, τοῦτων γοῖσ μετοίκοισ ὁ πολέμαρχοσ ἢ ὧν κλήρων. παρὰ δεῖ τοῦ γὸν πολέμαρχον σωίσαι μιλήφν τὸσ πύλ᾽ ἀπειδὴ τὸ καθημέραν τῶν δυοῖν τὸν ἐῖ τῶ πυλώνων. ἔστι ἢ ἡ κύνειον ὄνομα ὁ τοῦ λυσίου ἀδελφόσ. Περίσι κατὰ πρόσδοτε. ὅτι περίσι δυδίξασ τοὺσ πρώτουσ νεφέλασ ἦ᾽ ἤθη περισ᾽ ἢ δὲ ἡ λατά.

Ἃς ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς κα-
νὰς διανοίας ἀγνοη-
σαντες ἀπὸ τοῦ μὴ νο-
εῖν πεφεύγατε. ἀ-
ναλεῖσθ' ἢ τὰ πείσας
ἀθεμεῖσ. Εἰ πᾶς ἐλαύ-
νων τοὺς ἀντιπά-
λους. αὐτὸς ἐπαίρε-
ρων καὶ ἐπαιρόμενος.
τὸ δὲ σωτήριον. ἀ-
πὸ τῶν ἐρετῶν ἐπήλα-
τ. τῶν ῥυμῶν σωζο-
βόντων τὰς νῆας.
νικήσασ φησὶ τὸν σ
αὐτιπάλας τὴν ἐλλ
ηνίδα τῆς νίκης ἀπο
λεσε. τοῦτο δ' ἐπῳνοι
αν λέγει. παραπλη
θὲς ὑπὲρ τῶν καλῶς
κεκινάντων. ὃ ἢ βάλε
ται ἐπ' ἐμέ. ὅτι οὐ χεί-
ρον ἐποιησεν τοὺς
πολίτας τοῖς σοφοῖς τοὺς
αὐτομολοῦντας
αὐτῶν νικῶν. ἔνιοι δέ
φασιν ὅτι ἀπὸ τῶν ἁλ-
ζιβόντων τὰ ἅρμα
τα τὴν μετοφορὰν
ἐδέξαντο ἐπειδὴ πρὸσ
τοὺς ἐλαύνοντας ἐπήνε-
κε τὸ ξυλοβολεῖν. τὸ
δὲ νόημα τοῦτ' ἐστὶν
τὸ δραμά
των. Μετὰ μήλων.

Ἃς ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς καθῃρῶν ὑμεῖς, ἐπρίσατ' ἀναλθεῖς.
Καὶ λοιπὸν ἔνδων πολλ' ὠὴ πολλοῖσιν ὄμνυσι τὸ δύνασον.
Μηπώποτ' ἀμείνον' ἐπὶ τοῦτ' κωμωδικὰ μηδέν' ἀλῶσαι.
Τὸν μὲν γὰρ ἂν ἐάσ' ὑμῖν αἰχεῖν, ῥῖς μηνοῦσιν ᾠδαχήμα.
Ὁδὶ δὲ πρωτὸς ᾠδὲμ χέρων ᾠδὰ ῥῖσι σοφοῖς νενόμισται.
Εἰ περ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὸ ἐπίνοι ξυνέξιψεν.
Ἀλλὰ τοὐλοιπὸν, τῶν ποιητῶν.
Ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
Κοινόν τι λέγειν καξυμίσκειν,
Στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε
Καὶ τὰ μόνα τοῦ σώζεσθ' αὐτῶν.
Ἐσ βάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτούς.
Μετὰ τῶν μήλων, κἂν ταῦτα ποιῆ
Θ' ὑμῖν δ' ἔτους τῶν ἱματίων.
Ὀζήσει δεξιότητος.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΑ'.

Χο. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς, ἄλκιμοι μὲν ᾠχόμεθα.
Ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισιν
Καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον, ἄνδρες μαχιμώτατοι.
Πρίν ποτ' ἰὼ πρὶν ταῦτα. νῦν
Δοῖχα τάττε. κύκνουτι πολιώτεραι δὴ,
Ἀϊδ' ἐπαμβοῦσι πρίχος. Ἀλλὰ κἀκτῶν λειψάνων
Δεῖ τῶν δὲ ῥώμῃ μεμνικὼ ἔχειν ἐμοὶ
Τοὺ μὲν νομίζω χήρασ ἔμαι κρεῖττον, ἢ πολ-
Λῶν κοκκίνους μεμιγμένων
Καὶ χῆμα. κἠγὼ πρωκτίαν.

Ὦ πάλαι ποτ'. ὁ χορὸς πρὸς ἑαυτόν. πεφρὰ τὸ, πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι. Πρὶν ταῦ-
τα. τὰ πρὶν κατορθώματα ἀπώλεσε δ' ὁ δῆμός φησιν ὡς πεῤῥάδωσε ταῦτα ἐκ τῶν τιμορρι- Dicky
ούντων τοῦ ῥοδίου. Αἳ δ' ἐπεμβοῦσι ἵχαις. ἢ ποτὲ δείξοισιν αὐτοὺς οὗτοι τοὺς πρότερον φους. οἱ δὲ δ mo
μιρούσιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦτο. οἱ δ' ἐπεμβοῦσι τρίχασ. ἵνα περὶ τῶν νεωτέρων ὁ λόγος. ἡ δὲ τὰ ἐ
ξῆσ περὶ αὐτῶν φησι. Γῆρας εἶναι μεῤῥέπον. διαβάλλῃ τοὺς νέους ὁ ποιητὴς μὴ δίκαια μόνους κα
τὰ τοὺς ἀρχαίους κωμῳδεῖν. κοκκίνους ἢ ἔλεγον τὰς πεπεισεμμένας καὶ πεπμιλημένας τρί
χας. χῆμα δὲ τῷ σκυτίνῃ ☾ τὸν κόσμον.

Εἶτα

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ. Κ'.

Εἶτα ὑμῶν ὦ θεαταί. τοῦτο δίκην ἐστὶ ῥῆμα. ὡς ἐπὶ πεμ
πτὶ στίχων. ἢ ιβ'. ἢ ις'. ἐνταῦθα δέ, ἕνεκα τοῦ Δι εσφηκωμέ
νον. εἰς σφῆκας διεσκευα
σμένον. τοῦτο δέ, πρὸς τὴν
σκευήν. ᾧ περιέθετο ὁ χο
ρὸς, τῷ τῶν σφηκῶν τοι
χιλίαν μιμούμενος πεῖ
τον ἀπολογούμε
νος, φησιν. Ἄλλως διασκε
δεμένον. μρεῖττον δὲ μέσον
σφήκωμα φαινόμενον. ἐ-
χουσι γὰρ ἰσχνοτέρασ ὡσ
εἰς σφῆκας σχηματιζόμενοι.
Ῥᾳδίως ἐὼ δι' ἀδίξω. ὁ στίχος
εἰς δεινοβοίας διεκπίπτου. τὸ
δὲ ἢ αὐτὶ τοῦ ἰὼ ἀπιόν. ὡς
τὸ ἢ παρεσκευασμένος εἰ
μὶ οὐλούτω τοῦ ῥοπτύμορ δὲ
τὸ ἐγκωτρωμμένον λέγ.
Ὁ βάρβαρος. τὴν ἐν μαραθῶ
νι κατὰ τὸ δαρεικὸν νίκην λέ
γ. Ταὐθρήνια. νῦν τὰ τῶν
σφηκῶν κηρία. ἰυγίσσω δὲ
τὰ τῶν αὐθρήνων σμήνη. αὐ
θρήνασ δέ, οἱ μὲν, τοὺς με-
λίσσασ. οἱ δὲ, ἕτερον ζῶον
κηροποιοῦν. ὅμοιον σφηκί.
οἱ δὲ, τοὺς τύπους ὅσων κα
τοικοῦσιν οἱ σφῆκες. δέον δὲ ἰὼ εἰπεῖν τὰ οἰκίας. Θυμὸν ὀξίμην. αὐτὶ τοῦ βριμέαν ὀργὴν.
Τὴν χελώνην ἐδίων. αὐτὶ τοῦ τὰ χέλη. οἱ γὰρ ὀρπαζόμενοι σκάνουσι τὰ χέλη. Ὑπὸ δὲ τῶν ὀζυ-
μάτων. τῶν πεμπομένων ὑπὸ τῶν βαρβάρων. τῷ ἰῷ ἀπωμείλαντι ὑπὸ τῶν ὀζυμάτων τῶν
βαρβάρων οὐκ ἰὼ ἰδεῖν τὸν οὐρανὸν, λεωνίδασ ὁ τῶν λακεδαιμονίων στρατησὸ εἶπεν ἀγαθὰ ἀγ
γέλλεισ ὦ ξένε. ὑπὲρ σπιδῶν μαχούμεθα.

Γλαῦξ. τὸ γλαῦξ ὄνομα, δύφρονίοσ φησιν, ἀπὸ ἰλιοὶ μὲν περισσῶσιν. οἱ δὲ σῴζειν ὀξύωσιν. γλαῦκασ δὲ
τὰς ἀθηνᾶσ. φασὶ δὲ κατὰ τὸ ἀλκυόνα, γλαῦκα δι' ἃ πάσχει τὸν νίκην τοῖσ ἀθηναίοισ ἀπεστ-
πλουσαν. Θωυμάζοντεσ. ἰκετεύοντεσ ὡς τοὺς θυόντασ τοῖσ πρὶ ὁδοῖσι μεταφορικῶσ.
Θυλάκουσ. θυλάκους φασὶν εἶναι τὰσ παρὰ τοῖσ σκήλεσι καὶ τοῖσ μηροῖσ πᾶσι κάσ. ἐφ' ἃ βρακί
ων πᾶσα περῶσιν θηράζοντεσ εἰσ τοὺσ θυλάκουσ. αὐτὶ τοῦ εἰσ πισῶντεσ εἰσ τοὺσ ἀναξυρίδασ. Κα
τὰ μῦθον. τοῦτο πρὸσ τὴν ὁμοιότητα τῶν σφηκῶν.

Ἆρα δεινόσ· ἢ αὐτῷ δὴ μὴ αὐτὶ
στροφὴ ὁμοία ἐστὶ τῇ ὠδῇ· μὴ
αὖτη ⸗ κώλωμ ἐστὶ μὴ στίχων
ἃ καὶ τὰ μὲν ζοχαϊκά.
τὰ δ' ἔχει ἰαμβικὰ πολλὴν
ἐντῷ ζ' κώλῳ γὰρ ζ' ἐστὶν ἕτερ' ἔχει· πολλὰ χορεῖον· ἐνιαυτῷ τε
λεταί σωιβεῖς δύο δ' πολεῖ.
τὸ δὲ ἢ καὶ ταῦθ' ἀπὸ τοῦ
ἓξ κατὰ κράσιν ἢ αὐτὶ τοῦ
ὑπῆρχεν ἐνῶ. Οὐ ⸗ ἦν κ'
μῖν. τὸ φροντὶς ἐν τοῦθα
σωκατέτακται. Ῥῆσιν δὲ λέ
ξὲν. ὡς οἰνῷ ἄσκησι μόνον
τὸ εὖ λέγειν. οὐ τὰ πολεμι
κά. Πολλὰς πόλεις. ἴσως
ὑπὸ μήδυσ ζημωθεὶς ἀθη
ναίων. πολλαχοῦ· τὸ αὐτὸ
τῷ ῥῆμα ὅμοιον ὅτι τῷ ἐ-
πῳῤῥήματι, καὶ τοῦτο ἐκ
τῶ εἰωθότων στίχων τροχαϊ
κῶν. ὑφ' ὃ δὲ πολὺ ἐξωμενδυ
κῶα. Οἱ δὲ περὶ τοὺς
ἑπτὰ καὶ τετρωυ οὗτοι γοὺς
δεδεμένους. οὗτοι δὲ νῦν, θε
σμοφύλακες καλοῦνται.
Ἄλλως. ἡ ἡῷ ἑπτὰ καὶ ἀρχή.
τοὺς μὲν ὁμολογῶ πάσ ⸗
ἀνδραποδιστάς. ⸗ λοποδύ
τας, θανάτῳ ἐνόλαζον. τὰς
δὲ ἀρνουμένους, εἰς δικαστήριον εἰσῆγον. εἰσῆσαν δὲ καὶ τοὺς ἐνδείξεις. ἐνδείκνυσι δέ τι, δίκη φησὶν ὁ
παλαμήδης κατὰ τῶ τὰ δημόσια κωλούντων. Οἱ δὲ ἐνῷδείῳ. γόπας ὅτι θεατροειδής. ἐν ᾧ εἰώθε
σι τὸ ποιήματα ἀπαγγέλλειν, πρὶν τὰς εἰς τὸ θέατρον ἐκκλησίας. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι εἰς πάντα
γόνον δύρισεν τὸν δικαστήν. ἐντῇ ἀπλικῇ. γοῦν οὐ πρὸς ἀλήθειαν. ἀλλὰ πρὸς τὸ πλῆθος ἡῷ δι
κῶν. τύχαι δὲ ⸗ τοὺς δικάτους δηλοῖ. Συμβεβυσμένοι πυκνώσαντες ἑαυτοὺς ⸗ κάμψαντες δικὰ
τὸ γῆρας. τὸ δὲ πυκνὸν, πρὸς τὸ ξυμβεβυσμένοι. πείθοντες δὲ μόλισ τῇ βαλιτηρίᾳ. ὡς αὐ γέρον
τες. ἢ ὑπὸ τοῦ συμπεπυκνῶσθαι. ἐδίδοσαν γὰρ ⸗ βακτηρίαι τοῖς δικασταῖς· ὁμολόγοσι τοῖς δικασταῖς οἷσ.
ὅταν ἑκάστοις εἰσελθόντας, δικάζειν ἔδει. ἵνα γὰρ δικαμαρτάνοντα ἀπολέγῃ τὸ χρῶμα. Ὡς πᾶ
οἱ σκώληκες ἐν κυπάροις. τουτέστιν ἠρέμα. ὡς οἱ σκώληκες δικὰ τὸ ῥᾶρας· κυπάροις, οἷ ἡῷ κηρί
ων ἰσοιλότητες. ἔστι δὲ πτηνίλος. ὁ πᾶ κεφαλῇ τοῖς βαλανοις. Ἄλλως. ⸗ τ σφηκιῶν τὰ κοῖλα. ⸗
τὰ τῆσ πευκησ. ⸗ τὰ τῆς πίτυος προσωθοῦντα σροβίλια. ⸗ ὁ πυθμὴν καὶ ἡ ἰκατὰ τρησις. οἱ δ', ⸗
τὰ ἐν τοῖσ κηροῖσ τρήματα ἢ τὰ κοῖλα ἄγγη, καὶ τ εἰδάριον τοὺσ βαλάνους. Ἄλλως

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ. ΚΩΛΩΝ. ΙΑ'.

Χο. Ἀρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μηδὲ δικέναι·
Καὶ κατεργεψάμενος·
Τοὺς γναμπτούς, πολέων ἐκεῖσε ταῖς ξυήρεσιν·
Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
Ῥῆσιν δ' λέξῃ ἐμέλομεν τότ' οὐδὲ
Συκοφαντήσειν τινά,
Φροντὶς· ἀλλ' ὃς ἀν' ἑρέτης
Ἔσοιτ' ἄμεινος· ριγρὸν πολλὰς πόλφ·
Μήδων ἐλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι·
Καὶ τὸν φόρον δεῦρ' ἐς μόλιν
<Κλέπτουσιν οἰνεώτεροι.>

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ. Κ'.

Χο. Πολλαχοῦ σκοπῶντες, ἡμᾶς εἰς ἄπαντ' ἀφίκεσθε·
Τὸ ζόπυς μὴ τὴν δίαιταν σφηξὶν ἐμφορεσάτους·
Ῥᾳστα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον,
Μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν· οὐδὲ δυσκολώτερον·
Εἰ ταῦτ' ἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶν μαχεῖ μεθ' ἡμῶν,
Συλλέξαντες ⸗ καθεδοῦς ὡς πρεὶ πανθρήνια,
Οἱ μ', ἡμῶν ὅπερ ἄρχων· οἱδὲ, πρὸς ῥυς ἑνδεκα·
Οἱδ' ἐν ὠδείῳ δικάζουσ· οἱδὲ πρὸς ῥῖς τειχίοις·
Ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νοῦσον τιν' ἐς τ' γῆν, μόλις
Ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐντοῖς κυπάροις κινούμενοι.

Ἔστι τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν οὐπορώπαστοι
Πάντα ⸗ κεντροῦμαι ἀνδρα· κἀκπελέζομαι βίον·
Ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν φασιν ἐγκαθήμενοι,
Οὐκ ἐχοντες κέντρον· οἳ μοῦντες ἡμῶν τὰ φόρβ
Τὸν γόνον κατεσθίουσιν, ὅταν λαιπωρῶμεν οἱ·
Τοῦτ' ἐστ' ἄλγιστον, ὑμῶν ἢν τις ἀργὰ τεύχῃς ὢν
Ἐκφορὴν τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆς δὲ τῆς χώρας ὕστερ
Μή τι κωπ'· μήτε λόγχμ, μήτε φλύκταιν λαβὼν
Ἀλλά μοι δοκεῖ γ' λοιπὸν τῶν πλιτῶν ἔμβραχυ·
Ὅσπερ αὖ μή χ' ὑκέντρον, μὴ φέρῃ ξιώβολον·

Φι. Οὗτοι ποτὲ ζῶν γοῦτον ἀπολυθήσομαι·
Ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον·
Ὅθ' ὀβορέας ὁμέπας ἐπιστρατεύσατο·
Βδε. Ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν·
Φι. Μὰ γὸν δί'· οὐγὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον·
Καὶ γὰρ πρότερον ἐπανθρακίδων πεπωλημένος,
Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον·
Βδε. Ἀλλ' ὅμ' ὅπερ ἐπεπεράθωγ' ἐπεδήπερ ἅπαξ
Ἐμοὶ σεσωκὸν παρασδόωκας οὐ πρεῖν·
Φι. Τί οὖν κελεύεις δρᾶν με. Βδε. τὸν πρίβων ἄφες.

Ἄλλως. κύπαρος τὸ πῶμα τῆσ βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος ἢ τῆς βαλάνου πυελίς καὶ κατάτρησισ. ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ. λέγουσι ⸗ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανόν, ὡς κεῖσθαι τῷ ὠοῦ τὸν λεπίδα, τὸ ὑπολόιπον τοῦτον ὑμυκάτατον. θεόφραστος δ' ὑμενοῦς λέγει κύπαρον, τὸν προσάθησιν τῆς πίτυος, ἥτισ ἐστὶν ὡς στέγος μικρὸν ἐκ μεγάλων πυρῶν. ξηραινομένους δὲ θυλακοῦται ⸗ ἀπὸ σπέρματοσ οἷον οὕτω ἀγγειώδεσ φησι κύπαρον τὸ ῥαγοῦ ὁ αὐτὸσ ἀριστοφάνης σύνθεσμοφοριάζουσαι. πόθιον τῆσ σῷ προσόμοιον στρεβλὸν ὡσπερ κύπαρον. Ἀλλὰ ⸗ λυφῶνδος· νὺς ἐπὶ τοῦ ὑπνωτικοῦ λέγει ῥήτορας. κηφῆνδε δ' εἰσὶν, οἱ ἀργὸσ νδε· ἡῷ μελιασῶν. οἱ πίνεσ οὐτε ὑπνητρα ἔχουσιν. ⸗ πτηνοὶ ἀεργάζονται. ἀλλὰ τὰ ἡῷ μελιασῶν ἔργα διώκουσιν. ἡσίοδοσ. κηφῆνεσσι κελεύθουροισ ἵκελοσ ὁρμήν. οἵτε μελισσάων κάματον ζύγουσιν ἀφρὶ ἐθέντες. Φλύκταιναι. φύσκαι ἐν τῇ χειρὶ ἐκ τοῦ κωπηλατεῖν. Ἔμβραχυ. καθάπαξ ἢ πεντάκισσι τὸ ἔμβραχυ, ἀπὸ τῆσ κὴ σωπῆσθαι. οὐδὲν πλέον δηλοῦσι, ἢ τὸ βραχύ. ὡσ ἐμφαγεῖν τὸ φαγεῖν. καὶ περδύεται δὴ τὸν ἐν δυσὶ τοῖσι, ἀντὶ τοῦ δυσὶ τοῖσι. Οὔγοι ποτὲ ζῶν. ἰαμβικὸν ἀκάτασκευ ἔβλεψεν τὸν ποιητὴν ὁ ἱερὸσ ἀφελόμενοσ τὸ βιβλίον. φησὶν οὖν, ὅτι βίβλινα οὐκ ἀφαιρῶ ἐμαυτοῦ. τὸν γοῦν βίβλινα ποιεῖ ἀστάσιον, θέλει αὐτὸν καυνάκιον ἐνδύσαι. καυνάκησ ἡ χλαῖνα πῆσικὴ ἀλεεινή. παρὰ τὸ ἀλεαίνειν. ὁ δὲ παλαμήδησ φησὶν καυνάκης ἔστι πῆσικὸν ἱμάτιον, ἔχον ἔνσω ἕτερου μέρουσ μαλλούσ. Ἄλλωσ. καυνάκησ εἶδόσ ἱματίου ὅπερ καὶ σισύραν δυμελτίδα ὅπερ ἔοικε μορύχου σύγματι. σύγμα ἢ ἁθρόα τοῦ ὅλου. ὡσ ἐστὶ ἑξῆσ. ἐπεσκεπτέσατο ἢ σφοδρῶσ ἐπῆλθε τοῖσ ἡμετέροισ μαχόμενοσ σώμασι. μήποτε γὰρ πολύσωτοσ Φησὶ βορέαν ἐκεῖ τῇ ἀρτεμισίῳ ⸗ διαφθείρασθαι γὰρ τὸν ἡῷ βαρβάρων στόλον. πλεῖσ γὰρ ἐπελθὼν κατέβυσεν αὐτῶν τὰ σκάφη βοηθῶν ἀθηναίοισ. διὸ καλῶσ γὰρ ἐπεσκεπτέσατο. Οὐδαμῶσ μοι ξύμφορον. οὐλισιτελεῖ μοι φησὶ πολυτελῆ ἀμφιέννυσθαι ⸗ γὰρ πρώην ἰχθύδια ἐθέων ὅπῃ ἀκατασκέψαντεσ ζωμοῦ ἐκεῖ τὸ ἱμάτιον βιώβολον ἐβάφη καὶ ἐφθεῖρε μιαθρῷ. γοῦτεσι τῷ πλύνοντι τὰ ἱμάτια.

κυπάρεσσ
φυελίς
Zenith cap grecce cytt
Ἰυλακοῦ
κηφῶνες ἀγράκιδ
φλύκταιν ἐμβραχ ἐμφαγ ἀνδυσυχ καυνάκ φθοῖς σισύρα, τὶς σάγμα ἀλεφιν γα,

Τελεωνικῶς· ἐὰν μὲν τριβωνικῶς, ὡς τὸ τριβώνιον τε τριμμένῳ καὶ ἀθενήσαντι. ἐὰν δὲ γεροντικῶς, ὡς πρέπει γέρον. Φυτεύσῃ. γενναῖ. Ἀποπνίξαι. δι' ὃ καῦμα τὸ ἀπὸ τῆς καυνάκης. Τουτὶ τὸ κακόν. τὸ καινὸν παρ' ὑποψίαν. ἐπεὶ καινὸν πᾶν λαμβανόμενον ἱμάτιον.

Οἰήκ καυνάκιλω. ἔοικε τὸ βαρβαρικὸν εἶναι φόρεμα.

Ἐπὶ δὲ σισύρᾳ. σισύρᾳ εἶπε τὸ μαλλωτὸν αἰγὸς βαίτην. ἔστι δέ, ἡ ἀπὸ δέρματος συρραπτομένη χλανίς. θυμαρίδῃ δὲ ἀπὸ δήμου τῆς Ἰωνοθωρητίδος, φυλῆς ἀπὸ θυμοίτου τοῦ ἥρωος. μήποτε δὲ γραπτέον θυμοιτίδῃ. Εἰς σάρδεις. εἰς σάρδεις δὲ ἐπωλεῖτο τὰ πᾶσιλικὰ ἱμάτια. σάρδησι δέ, πόλις λυδίας ὑπὸ Πέρσαις. ἀναγκαίως οὖν πᾶσικὰ ἐφόρουν. Οὗτοί γ' ὦ πάτερ. ἐκ Σάρδεων ἦλθον εἰς σάρδεις. μύρυχος σάγματι. μύρυχος ὄχθος σάγματι δὲ ὡς μαλλωτῷ σάγῳ. ὡς χθὼν τοὺς πυθέρους πολέιο θάλπει χώμυος. Ἄλλως. τὴν περὶ ζυφῆς ἐσθῆτα δακτύλων ὁμόρυχος. σάγματι δ', ἐπεὶ πεχλὰ ἴσως.

Τὴν δὲ λαΐνην ἀναλαβοῦ ξιβωνικῶς
Φι. Ἔπεσται παῖ δαχὴ Φυτεύσῃ καὶ τρέφῃ
Οὐδ' οὐ τοσίμε νῦν ἀποπνίξαι βούλεται;
Βδε. Ἔχ' ἀναλαβοῦ· τὴν δὲ λαβὼν καὶ μὴ λάλει.
Φι. Τουτὶ τὸ κακὸν τί ὄστι πρὸς πάντων θεῶν.
Βδε. Οἱ μὲν, καλοῦσι περσίδ' οἱ δὲ, καυνάκην
Φι. Ἐγὼ δὲ σισύραν ὠόμην γ' ὑμαιτίδα.
Βδε. Κοὐθαῦμάς· ἐς σάρδεισ γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
Ἔγνως γὰρ ἂν, μῶδ' οὐχὶ πιπώσκεσθ'. Φι. ἐγώ;
Μὰ τὸν δι' οὐτοίμην γ' ἂν τὰς δακτύλους
Ἑοικέναι μάλιστα μορύχου σάγματι
Βδε. Οὐκ· ἀλλ' ὡς ἐκ βαπτόμενοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.
Φι. Ἐν ἐκ βαπτόμενοισι γίνεται κρόκης χόλιξ;
Βδε. Γόθεν ὦ τᾶθ'· ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
Ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναισ· αὐτηδέτοι
Ἐρίων παλαιῶν καταπέπωκε ξάθως.
Φι. Οὐκοῦν ἐρεώλλω δῆτ' ἐχθὴν ταύτην καλεῖν·
Δικαιότερόν γ' ἢ καυνάκιλω. Βδε. ἐρεώλλω· τᾶθε.
Καὶ ζῆθ' ἁμπιχόμυος. Φι. οἴμοι δείλαιος.
Ὡς θερμὸν ἡμιαρὲ τὴν οὐ κατήρυγο.
Βδε. Οὐκ ἀναβαλεῖ· μὰ δ' οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ὦ γαθὲ
Εἰ πρὸ ἀράγκη κἀβανούμ' ἀμπίσχετε.
Βδε. Φέρε ἀλλ' ἐγώσε πελβαλῶ· σύδ' οὖν ἴθι
Φι. Καταθοῦ γε μέντοι καὶ κρεάγραν. Βδε. τὴ, τί δή.
Φι. Ἵν' ἐξέλῃσ με, πρὶν διερρυηκέναι.
Βδε. Ἄγε νυν, ἀποδύου τὰσκαπεράτους ἐμβάδας.

Τὰς λακωνικὰς. αὐθρεία ὑπόδημα πανταχόσε ἐστὶ τὰ λακωνικὰ· ὡς αὐτὸς Αἰσχύλος ἐν Θεσμοφορίαις φησίν. πῶν τὸ πόσ' ἔστ' ἂν χλαῖνα· πῶν λακωνικόν. ὁ δὲ Φιλόλεων ἀποδεῖ αὐτὰς ὡς ἐχθρῶν ἀθηναίοις καὶ λακεδαιμονίων. λακτύμασι δὲ, δέρματά τινα ἰσχνὰ καὶ σκληρά, ἃ πρὸς τοῖς σφυρὰ ἐλίσσεται καὶ ἄλλοις ὑποδήμασιν ὑποβάλλεται.

Ἔνθες· σύθες τὸ πόδασον εἰς τὰ λακωνικὰ λίαν αὐσας. ἃ περιπατοῦσι ἐρρωμένως σύθες αὐτὰ τὸ ὑπόδυσαι. ἅμα μὲν πρὸς τὸ ὑπόδημα. ἅμα δὲ πρὸς τὴν χώραν.

Εἰς τὸν πόλεμίαν. ὁ μὲν εἰς τὴν λακωνικὴν ἐμβάδα. ὁ δὲ, ὑπενόησε λέγειν αὐτὸν τὴν χώραν. Χίμετλον· ὅτι κυρίως μέν, τὸ ἀπὸ τοῦ ψύχους εἰς τὰ δακτύλων ῥαῦμα λέγεται δὲ καὶ μέρος τι τοῦ ποδὸς, περὶ ὃ τὸ πάθος γίνεται. ὅτι χίμετλον οὐ λέγουσιν οἱ κωμῳδοί. πολιθωτικῶς δὲ, χίμετλα περὶ τὰς νόσους δὲ, αὐτὶ τοῦ εἰς τὸν ἀγαθὸν ἀδὴν λήψομαι. ὅστις τὰ τῶν γερόντων οὐ λήψομαι. Διασαλαιλώνι. ἀβρῶν θητικὴ διαῤῥυφθητικοῦ, διασαλακώνισον ἀπὸ σκαλάκωρος μαλακοῦ τοῦ αὐτολύκου πατρὸς

Ἄλλως. ἔοικεν ἐμφαίνεσθαι τῇ ὀνόματι τὸ σκαλακωνδύεσθαι τουτέστι τὸ σκαλύφῃ τὸν πρωκτόν. ὅτι σι μὲν, διαλυκώνισον. ἐν δὲ τῇ ἀρτεμισώρου σωαγωγῇ· διεσαλαώνισεν. αἰτία ἡ τοῦ λεξεισύου, ἢ σωπήθεια. μήποτε δὲ ὁ περὶ τὰ ὑπαὶ ὦν. εἰ δὲ μὴ ἐχεδύασεν τὸ διαλακώνισον, τάχα ἂν λέγοι τὸ ἀπὸ λύκου πεπταθλου. φαίνεται γάρτις καὶ μαλακώτερος γλίσχρος ἀμενίσας. εἰ μὴ θανοῦσιν ὄστις μὴ καταβῶμεν. οἱ μὲν γὰρ πεπταθλον αὐτὸν λύκωνα. ὁμοίως δ' ἔσι ὁ περὶ ἐρμίππου, φησὶ τοῖς δημέτροις. ὕστερον δὲ αὐτὸν ὁ στρατηγός. ὁ καισαλυάζουσαν εἶδον ὁ σεσαλυλισμένῳ. Ἄλλως· ἁβρῶς καὶ μαλακῶς σεισὸν διακίνησον. ἀπτινὸς σκαλάκωνος ζυφηλοῦ· τινὲς δὲ σκαλακωνίσει φασὶ, τὸν πρωκτὸν αἰσχρῶς κινῆσαι. σαῦλον δὲ καλεῖται τὸ φαῦλον καὶ διερρυηκός. Ὅτω δοθῆναι· ἀπροσλόγως πείζῃ· καὶ τοῦτο ζῷ σκαλακωνίσαι ὅμοιον. ἢ πρὸς τὸν πατέρα ἀμορφως ἡμφιεσμένον τὴν καυνάκιλω ἀναρμόστως, ὁ τὸ σκόροδον ζῷ δοθῆναι, ἀναρμοστὸν εἰς θεραπείαν δοθῆναι δ', φῦμα φλυκτίνην ἔοικός. Σαυλοπρωκτιᾶν. σκολιὸν τὸν πρωκτὸν. σαῦλα δὲ τὰ ἰσχία. Πρῶτον μὲν, ὡς ἡλαμία. ὅτι ἐκ τοῦ μὴ τὴν λαμίαν ὑπετίθετο, δι' ὃ τοῦτο δὲ ἐνμύθῳ λέγεται.

Καρδοπίων. ὁ τραγῳδὸς μύθων δ' ὄμος ὁ καρδοπίων ζητητὴς ἀδαμᾶ κωμῳδεῖται. ἀλλ' ἀκυλίσ

Τὰς δὲ ἀνύσας ὑπόδυθι τὰσ λακωνικάσ.
Φι. Ἐγὼ γὰρ αὖ τλαίην ὑποδύσαιθάς ποτε.
Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ κατὰ πύματος;
Βδε. Ἔνθεσ πρὸ ὦ τᾶν καπέβαν ἐξεξωμένως.
Ἐς τὴν λακωνικὴν αὐσας. Φι. ἀδικεῖς γέμε.
Ἐς τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
Βδε. Φέρε νὴ γὸν ἕτερον. Φι. μηδαμῶς τοὔτο γε πεῖς
Παῦ, μισολάκων αὐτοῦ στιν εἷς τ' ἀκτύλων
Βδε. Οὐκ ἔστ παρὰ ταῦτ' αἰγα. Φι. κακοδαίμ' ἐγὼ
Ὅστις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον ἄδειν λήψομαι.
Βδε. Ἄνυσον πρὸ ὑπόδυσάμενος. εἶτα πλουσίως.
Ὡσὶ προβὰς, τρυφερόν τι διασαλακώνισον.
Φι. Ἰδού· θεῶ τὸ χῆμα· καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
Μάλισ' ἔοικα τῶν βάσσων τῶν πλουσίων.
Βδε. Ὅτῳ; δυθῆναι μισκόροδον ἡμιεσμένῳ.
Φι. Καὶ μὴν προθυμᾶ μαισεσαν λοπρωκτιᾶν.
Βδε. Ἄγε νυν· ἐπίσησον λόγους σεμνοὺς λέγειν·
Ἀνδρῶν πατρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν.
Φι. Ἔγωγε. Βδε. τί δῆτ' αὖ λέγεις. Φι. πολλὰ σαῦλα
Προῦργ μὲν ὡς ἡλαμί' ἀλοῦσ' ἐστέρδετο.
Ἔπειτα δ' ὡσ καρδοπίων τὸν μητέρα.

Ἄλλως. ἔοικεν ἐμφαίνεσθαι τῇ ὀνόματι τὸ σκαλακωνδύεσθαι τουτέστι τὸ σκαλύφῃ τὸν πρωκτόν. σπάσι μὲν, διαλυκώνισον. ἐν δὲ τῇ ἀρτεμισώρου σωαγωγῇ· διεσαλαώνισεν. αἰτία ἡ τοῦ λεξεισύου, ἢ σωπήθεια. μήποτε δὲ ὁ περὶ τὰ ὑπαὶ ὦν. εἰ δὲ μὴ ἐχεδύασεν τὸ διαλακώνισον, τάχα ἂν λέγοι τὸ ἀπὸ λύκου πεπταθλου. φαίνεται γάρτις καὶ μαλακώτερος γλίσχρος ἀμενίσας. εἰ μὴ θανοῦσιν ὄστις μὴ καταβῶμεν. οἱ μὲν γὰρ πεπταθλον αὐτὸν λύκωνα. ὁμοίως δ' ἔσι ὁ περὶ ἐρμίππου, φησὶ τοῖς δημέτροις. ὕστερον δὲ αὐτὸν ὁ στρατηγός. ὁ καισαλυάζουσαν εἶδον ὁ σεσαλυλισμένῳ. Ἄλλως· ἁβρῶς καὶ μαλακῶς σεισὸν διακίνησον. ἀπτινὸς σκαλάκωνος ζυφηλοῦ· τινὲς δὲ σκαλακωνίσει φασὶ, τὸν πρωκτὸν αἰσχρῶς κινῆσαι. σαῦλον δὲ καλεῖται τὸ φαῦλον καὶ διερρυηκός. Ὅτω δοθῆναι· ἀπροσλόγως πείζῃ· καὶ τοῦτο ζῷ σκαλακωνίσαι ὅμοιον. ἢ πρὸς τὸν πατέρα ἀμορφως ἡμφιεσμένον τὴν καυνάκιλω ἀναρμόστως, ὁ τὸ σκόροδον ζῷ δοθῆναι, ἀναρμοστὸν εἰς θεραπείαν δοθῆναι δ', φῦμα φλυκτίνην ἔοικός. Σαυλοπρωκτιᾶν. σκολιὸν τὸν πρωκτὸν. σαῦλα δὲ τὰ ἰσχία. Πρῶτον μὲν, ὡς ἡλαμία. ὅτι ἐκ τοῦ μὴ τὴν λαμίαν ὑπετίθετο, δι' ὃ τοῦτο δὲ ἐνμύθῳ λέγεται.

Καρδοπίων. ὁ τραγῳδὸς μύθων δ' ὄμος ὁ καρδοπίων ζητητὴς ἀδαμᾶ κωμῳδεῖται. ἀλλ' ἀκυλίσ

Laconica amenta

ηκτύπια

χίμετλα

χίμετλα

διασαλακ

Salacó autem pater

σαλακωνε

διαλυκώ

διαλακώ

Lycus pen

Amphias

Lycó pétai

διασαλακ

σεσαλωκι

Salacó

ζυφηλού

σαλακωνι

σαῦλον

δοθῆναι

σαυλοπρω

σαῦλον

ων, ἐπὶ τῇ τῶν μετὰ δια-
πεπαιναλείπειν ἔτυψεν.

Μῦσ καὶ γαλῆ. πρὸς τὴν σκωπ-
θέντ αν ὅτι μῦθον προέτεινον
ἅτως. οἷον ἰὼ γέρων ἀγραῦς
καὶ τολάτων ἐν φαέθρῳ ἰὼ
οὕτω πῆς μᾶλλον δὲ μει-
ρακίσκος. τούτῳ δῆσαν
ἐρασταὶ πάνυ πολλοί.

Ἄλλως. ἀρχὴ μύθου. τοῦτο δὲ
πρὸς τὸ κατοικίαν εἰρημέ-
νον τῷ βδελυκλέωνι οἱόν-
μῦθος περὶ μυθιείωρ αὐ-
τὸν λέγειν. Θεοζήνης. ὅτι
θεοζήνης οὗτος ζῆλον ἀλαζο-
νείας. ὃν καὶ ἐπὶ τῆς μεγά-
λας ἀποπειρᾶσθαι κωμῳδοῦ-
σιν. Τῷ ἱκετολόγῳ. με-
γαλοφυὴς γὰρ ὢν καὶ ἀλ-
λαζών, παρῃτεῖτο ὡς μι-
κρὰ ταῦτα ἀκούσας.

Ὡς ξυνιεὶς ὡρᾷς. ἐμφαίνει μὴ
ὡς περὶ γυμνάσιον πυῷρ
καὶ λαμπῶν. αὐτοκλέ-
α δὲ ὑραπῖνος σερίφοις
φησὶ δοῦλον καὶ πῶλον,

Βδε. Μὴ μοι μεμύθους ἀλλὰ τῶν αὐθρώπων.
Οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατοικίαν.
Φι. Ἐγὼ δ' ἐπιμύρμηκα τῶν μετεώρων κατοικίαν.
Ἐκεῖ μοι, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ.
Βδε. Ὦ σκαιὲ καὶ τετευθὼς θεοζήνης ἔφη. Plato
Τῷ κοπρολόγῳ. καὶ ταῦτα λοιδορούμενος
Μῦς καὶ γαλᾶς μέλλοις λέγειν ἐν ἀνδράσιν.
Φι. Ποίας. τίνας δὲ χὴ λέγειν. Βδ. μεγαλοπρεπεῖς.
Ὡς ξυνεθεώρησ' ἀνδροκλεῖς καὶ κλεινθένη.
Φι. Ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ.
Γλήνη ἐς ἀέρα. καὶ ταῦτα δι' ὀβολὼ φέρων.
Βδε. Ἀλλ' οὖν λέγειν χρὴ σ' ὡς ἐμοὶ χὠ αὐτόκας.
Ἐφουδίων τε γκράτιον, ἀσκώνδας καλούς.
Ἡδὺ γέρων ὢν καὶ πολιὸς ἔχων δέπας
Γλυκεῖαν βαρυτάτην, ἃ χέρσας λαβόντε. Φι.
Θώρακ' ἀείσας. Φι. πεῦ πεῦ οὐδὲν λέγεις.
Γῶσδ' ἀμαχέσατο τε γκράτιον θώρακ' ἔχων.
Βδε. Οὕτως ἀνηρ εἶδας νομίζουσ' οἱ σοφοί.
Ἄλλ' ἕτερον εἰπέ μοι περὶ ἀνδρὸς ξένοις.
Γίνου σεαυτοῦ πιθανὸν ἀλλ' ἐξαίφνης δοκεῖς. Crati n

Ἐρμαίου πόρος

ἐπὶ νεότητος ἔργον αὐθρικῶς τοῦτον.
Φι. Ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνθρεῖα τοῦτ' ἐγὼ 'ποίουν.
Ὅτ' ἐρετσίωνος τὰς χάρακας ὑφλόμην.
Βδε. Ἀπολεῖσθε πρίας χάρακας. ἀλλ' ὡς ἡ κάπρος
Ἐβρώκαθές ποτ' ἢ λαγών, ἢ λεμπάδα.
Ἐβρᾶμες, ἀνὴρ ὢν ὁ πρεσβυνικώτατον.
Φι. Ἐγὼ δ' ἐμοὶ γὰρ ἦν νεανικώτατον.
Ὅτε τὴν δρομέα φάυλον. ὧν βούπαις ἔτι
Ἕλον δρώκων, λοιδορείας. μὴ φθονῆσθ' ὑμᾶς.
Βδε. Ποῦ αὖ δὲ λυρικὸς κατεκλίνετο. πρὸς μανθάνε.
Ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυμπουσιαστικός.
Φι. Πῶς δῆτ' ἂν κατεκλίνω. φράζ' αὐτὸς. Βδε. ὡγαμόνδ'.
Φι. Ὦ δὴ κελεύσω κατεκλιθῆναι. Φι. μηδαμῶς
Φι. Γᾶ δαί. Βδε. τὸ γόνατ' ἐκτεῖνε. καὶ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
Ἔπειτ' ἐποίησόν τι τῶν χαλκωμάτων.
Ὀροφιῶ θέασαι. κρεκάδ' αὐλῆς θαύμασον.
Ὕδωρ κατὰ χειρὸς. τὸ ζάστεζας εἰς φέρειν
Δεῖπνοῦμεν. ἐπονεί μμεθ' ἡδύ. πατέν δυμῶν.
Φι. Πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστώμεθα.
Βδε. Αὐλητρὶς ὤφυσησεν. οἱδὲ συμπόται
Εἰσὶν θέωρος. αἰγίνης. φανόσ. κλέωψ.
Ξένος τὶς ἕτερος πρὸς κεφαλῆς ἀκέστερος.
Τούτοις ξυνὼν, τὸ σκόλι' ὅπως δεξῇ καλῶς

Ἐρμαίου πόρος. πωργοῦ. θηλυκῶς δέ, ἐπὶ τῶν ἀμπέλων ἡ χάραξ. ἀρσενικῶς δέ, ἐπὶ τῶν πρὸς τὰ λιορκίαν. χάραξ δέ ἐστι τὸ λεπτὸν ξύλον, ᾧ πρὸς δεσμοῦσι τὴν ἄμπελον. ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν ἀνέμων σωτρίβηται. Ἐδιώκαθές ποτ' εἰς σεαυτὸν λαμπαδοδρομοῦντα. ὅτῳ γὰρ ἠγωνίζοντο πρόπωλαμπάδιον ἔχοντες οἱ τῷ κεραμεικῷ, φανερὸν ἐκ τῶν εἰς βατράχους. Φάυλλον. εἴρηται περὶ φαύλλου ἐν ἀχαρνεῦσιν, ὃ δέ ποτε δὲ ἡλικίας ὄρομα ὁ νέος ἐφῆλιξ. Εἶλον δρώκων. αὐτὶ τοῦ εἰπεῖν ὅτι εἰκῆ νικῶ δρομῶ. πάλιν περὶ δρόμους φησὶ. δρομεὺς δὲ ἀρίστου ὁ Φάυλλος. ξυνουσιαστικὸς δὲ κοινωνικός. Ὡδὴ κελεύσω. φαίνεται. ὅτι πρὸς τῷ σώματι ἔχων τὸ γόνατα κατεκλίθη. γυμναστικῶς δὲ παλαιστρικῶς. χύτλασον δὲ διάχυσον σεαυτὸν ὑγρῶς ἅλειψαι χυτλάζω δὲ τὸ μιγνύναι καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ κυρίως τὸ ὑγρὸν ἔτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι. χύτλα τὸ ὑγρὸν ἔλαιον. Ἐπαινεσόμεθά σ' τῶν χαλκωμάτων. ὅτι οἱ ἐν συμποσίοις ἀνακείμενοι πρὸ τοῦ εἰσακηκοέναι τὰ βρώματα, ἐπαινοῦσι τὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ σκεύη καὶ τὴν οἰκίαν. καὶ τὰ ἐντῇ αὐλῇ. Ὕδωρ κατὰ χειρός. λείπει τὸ αἴτησον. οὕτως δὲ ἔθος λέγειν. ὕδωρ κατὰ χειρὸς πρὸ τοῦ εἰσεληλυθέναι τὰ πράγματα. μετὰ δὲ τὸ δεῖπνῆσαι, ἀπονίπτεσθαι δώσω σοι. Ἐνύπνιον ἐστώμεθα. ὅτι εἴρηται μὴ τὰ ἐν συμποσίῳ. ἃ μὴ γιγνηται. ὡς ὄνειρόν φησιν ὁ ἀκέστερος. Ἀκέστερος. ἐπεὶ μὴ αὐτὸν τὸν ἀκέστερος, ἑτέρου τινὸς κωμῳδοῦσι τῷ γραπτῷ. ὃς ἐκαλεῖτο σάκος. θεόπομπος τοσαῦτα μόνα. οὐ μόνον ξένον. αἰσχρὰ μυσαρὰ. τὸν δὲ μυσαρὸν τὸν ἀκέστερον ἀναπεπεικεν ἀπολουθεῖν. ὁμοίως. ὦ πολίτου Δῆμε πάλαι. τίς πολίτης δεῖ πολλὰ ἀρσάκας ὁ μυσαρός. Τὰ σκόλι' ὅπως δεξῇ καλῶς. ἀρχαῖον ἔθος ἐστιν ἑστιωμένους ἄδειν. ἀλλοτρίου τοῦ πρώτου ἐπαύσαντο φλυαροῦντος. καὶ δὴ ὁ δεξάμενος δάφνην ἢ μυρρίνην καὶ ἔχων, ἢδε σιμωνίδου ἢ σκοπᾶς μέλη ἄρχεις ἤθελε. εἶτα τοῦτο ὦ ἐβούλετο, ἐδίδου. οὐχὼς ἡ πόλις ἀπήτει. καὶ ἔλεγεν ὁ δεξάμενος πρὸ τοῦ πρώτου τὰ ἑξῆς. καὶ αὖθις ἐπεδίδου πάλιν ὡς ἔβλεπε. διὰ τὸ πάντας οὖν ἀπροσδιορίστως ἄδειν καὶ λέγειν τὰ μέλη, σκολιὰ εἴρηται διὰ τὴν δυσκολίαν. Ἄλλως. ὅπως περασθῇ. ἐν κύκλῳ γίγνηται διὰ τὰ σκολιὰ ἄδεσθαι περιόντα ᾠδά.

Ὥσ οὐδείς π᾽ ἀναλείψῃ· ὡσ εἰς τοῦτο ἑαυτὸν ἀναπέμπων τὸ πάσχειν τοῦ πλησίον μάτος. κ᾽ ὁ γὰρ σόλωνος νόμους, τρεῖς ἦσαν αἱ πατέρα δὲ τῷ πεδίων ὧν προσῄει λυκοῦργος. τρίτη δὲ ἧκε διακείων ὧν προσῄλθε πεισίστρατος τοὺς δὲ χώραν τὴν διακείαν παῖδα ναφασὶ γοῖς ὑγιῶς διαιείμαν τα, τὴν ἀρχὴν λύκω δοῦναι. εἶτεῖ δέ, τὴν περὶ τὸ ἄστυ. πόλλαντι δέ, τὴν πεδιαλίαν. νίσῳ δέ, τὴν μεγαρίδα. Οὐχοῦτωσι πανοῦργος. τοῦτο εἶπεν, ὡς διὰ δὲ χομένου τὴν τάξιν τῶν τὰσκόλια λειπόντων. δὲν δὴ τοῦτο πρὸς τὸ ἐξῆς τοῦ σκολίου αἰεῖς. τὸν δῆθεν λέγοντα ιλεῶνα αἰνίττεται.

Φι. Ἀληθῆς. ὡς οὐδεὶς σιγῇ ἀκείων δεσπότης.
Βδ. Ἐγὼ εἰσομαι. Καὶ δὴ γὰρ εἶμ᾽ ἐγὼ κλέων
Ἀλλ᾽ ὧδε πρῶτος ἁρμοδίου δέξῃ δοῦ.
Οὐδεὶς πώποτ᾽ ἀνὴρ ἐγένετ᾽ ἀθηναῖος
Φι. Οὐχοὗτωσι πανοῦργος κλέπτης.
Βδ. Τουτὶ σὺ δράσεις παραπολεῖ βοώμενος;
Φήσει γὰρ ἐξολεῖσθ᾽ καὶ διαφθερεῖν.
Καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. Φι. ἐγὼ δέγε
Ἐάν γ᾽ ἀπειλῇ, νὴ δί᾽ ἑτέραν ἅσομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΔ΄.

Χο. Ὦ πρεσβυφῶ᾽ οὗτος ὁμαινόμβυρος τὸ μέγα κράτος.
Ἀναπρέψῃς ἔτι τὸν πόλιν. ἀδ᾽ ἔχεται ξοπᾶσ
Τίδ᾽ ὁ τὸν θέωρος πρὸ ποδῶν κατακείμβυρος.
Ἀδεῖ κλέωνος λακόμβυρος τῆς δεξιᾶς.
Ἀδμήτου λόγ᾽ ὦ τέρε μαθὼν, ρὺς ἀγαθὸς φίλφ.

Ἄνθρωφοῦτος ὁ μαινόμβυρος· παρὰ τὰ ἀλκιβιάδου· ὤνησεν οὗτος καὶ μαίμβυρος τὸ μέγα κράτος· τάχα τρέψῃσι τὴν πόλιν· ἀδ᾽, ἔχεται ροπῶσ· ἀντὶ τοῦ μέγα κράτος, οὕτωσ εἰόλεις. Ἀναπρέψῃς· ἀνὰ τρέψῃς ταχέως τὴν πόλιν· ἥτις πρὸς τοῦτο ῥέπει· ἐκ δὲ ἀλκιβιάδου δὲ παρῳδεῖ εἰς ιλεῶνα ὡς μαινόμενον. Ἀδμήτου λόγον· καὶ τοῦτο ἀρχὴ σκολίου· ἐξῆς δέ ἐστι. δὲ δειλῶν ἀπέχου τοῖς σοῦ τι δειλῶν ὀλίγα χαίρει· καὶ σὺ πλαυτὸς· ὁ μὲν, ἥδεμ ἀδμήτου λόγον πρὸς μυρρίνιον· ὁ δέ, αὐτὸν ἀναγκάζει ἁρμοδίου μέλος· ἁρμόδιος δὲ ἐν τοῖς ιωμῳδουμένοις· καὶ τὸν ἄδμητον ἀμάχει γραφὶν παραβὰς πρατίνου ἐκ χειρόνων. πλαταγόρας ᾄδειν. ὅταν ἀδμήτου μέλος αὐλῇ· ἀπολλώνιος δὲ ὁ χαλκίδος ὡσ ἀρτεμίδωρός φησι, περὶ μὲν τῆς ιλεπταγόρας τῆς ποιητρίας ὅτι ὡσ ἀσροῶν μόνων ἀναπέγραφε πλαταγόρας. αὐτὸς δέ φησι φαινόβυμον λέγειν. ὅτι φυγὰς ἐκ Φέρων ἀδμήτου, ἦλθε πρὸς θησέα· τὸν δὲ ἀλκήστιδος ᾧ ἐπιτυμβιεύσαντα τὸν παῖδα. καὶ παῤῥιόθη παρ᾽ αὐτοῦ ἐντῇ αὐτῇ χώρᾳ ἐν ᾗ τὸ σκολιόν· τινὲς δέφασιν ὡσ ἀλκήστιδος ὑπεραποθανούσης ἀδμήτου τῷ ἀσροῦς αὐτῆσ σκολιὰ ᾧ πενθοῦντι πρὸς αὐτὸν ᾠδυνᾶ μέλη, μέχρις αὖ ἡμέρα αὐτὸν ἐμψυχον ἀλκηστιν ὡς σβύσειν ᾠδῆς ἄδμητ᾽ ἀμαχεσαμῆν ῥαπλῆς. δὴ καὶ ἀρχῳδὴ σύντροφος περὶ μουσικῶν ἀγώνων ὅτι τριάγμιν ἐν ᾠδῶν. τὸ μὲν ὑπὸ πέντων ἀδόμενον καθ᾽ ἕνα ἐξῆς. τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνεστωτῶν ὡς ἔτυχε τῇ τάξει ὁ δὴ καλεῖθαι διὰ τὴν τύχην σκολιόν. ὡς διαείσδεκτος ᾧ φύλλις ὁ μουσικὸς ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν βάπελαν πολλὰς ιλινασ πιθέντες, πρὸ μέρους ἐξῆς μυρρίνας ἔχοντες, ἦδον συνωμοσιῶ ἐρωτικὰ σώνα. ἡ περίοδος σκολιὰ ἐγένετο διὰ τὴν θέσιν τῶν πλησιῶν. οἱ δὲ φασιν ὡσ ἔθος ἦν τὸν μηδωμένον ἐν τοῖς συμποσίοις ᾄσαι, διάφησ πλῶνα ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ᾄδειν. ἔνιοι δὲ φασιν ὡς αὐτῷ ἐναντία προσηρμόσθησαν σκολιὰ τὰ πρὸ ἐναντία μέλη· ἀπόλλ ᾠδὰ αὐτὰ ἐχρῆν ἔνεκεν δύκολα ὡς πρᾴτερον ᾠδόμ᾽ ἢ δύ᾽ ἢ τρία. τὰ δὲ δύσφημα ἐπὶ τὸ δύφημότερον μεταλαμβάνει ἀμνήσμονα λιν. αὖ τὸ ἐκ τοῦ ἐξῆς ἡλύρα τοῖς συμποτικοῖς ἐδίδοσαν, αὖ ἐκάλουν, διὰ τὴν σκολιὰν τῆς λύρας περιφοράν, σκολιὰ ἐλέγετο.

Τούτῳ

Τούτῳ τὴν λέξιν σκολιόν· Φι. ἀδικος ἐγὼ
Praxilla Οὐκ ἔστιν ἄλλως πεῖσμα
Οὐδ᾽ ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον.
Βδ. Μετὰ τοῦτον αἰχμὴς ὀστέλλου δέξεται
Ἀνὴρ σοφὸς. καὶ μουσικός. κἄτ᾽ ἄσεται
Χρήματα καὶ βίαν. Κλεισθένη τε καὶ
Μοῖμε τὰ θεσπαλῶν
Φι. Πολλὰ δὲ δεκόμισας σύ τε κἀγώ
Βδ. Τουτὶ μὰ τὸν ἐμφῆκῶς σύγ᾽ ἐξεπίστασαι.
Ὅπως δ᾽ ἐπὶ δεῖπνον εἶσ φιλοκτήμονος ἴμεν.
Παῖ παῖ· τὸ δεῖπνον χρυσὲ συσκύαζε μοῦ μ.
Ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου μηδαμῶς.
Κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται.
Καὶ θυροκοπῆσαι· καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
Κἄπειτ᾽ ἀπὸ τοῦ πίνειν ἀργύριον ἐκκρούεται πάλιν.
Βδ. Οὐκ ἦν ξυνῆς ἀνδρὶ ἀσοῖς καλοῖς τε κἀγαθοῖς
Ἢ γὰρ παρῆσαν τὸν πεπονθότα;
Ἢ λόγον ἐλέξασ᾽ αὐτὸς ἀστεῖόν τινα.
Ἀισωπικὸν τέλοιον· ἢ συβαριτικόν.
Ὧν ἐμαθες ἐντῷ συμποσίῳ· κἄτ᾽ ἐς γέλων
Τὸ πρᾶγμ᾽ ἐξενεγκας· ὥστ᾽ ἀφεῖσ᾽ ἀπρίχετος.
Φι. Μαθητίου γ᾽ ἄρ᾽ ὄντ᾽ πλουσ τῶν λόγων.
Εἰ πῦρ᾽ ἀποτίσω μηδέν, ἥντι δρῶ κακόν.
Ἀτενῶ ἰὼ μῶν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Τούτῳ τὴν λέξιν σκολιόν· ιο σκολιὸν τὸ λαλικὸν τὸ σκολιὸν ἐν τοῖς πρα ξὶ λησ δὲ φέρεται τῷ διονύσιος. σκολιὸν λακικόν
Ἀλωπεκίζειν· πανουργεῖν· κολα κεύειν· δόλον τοῦτο πρὸς τὸ σκο λιὸν τὸ ἐρημῶν ὑπὸ θεώρου.
Ἀλλ᾽ ὧσ ιόλαια διαβάλλει αὐτόν. Ἀνὴρ σοφὸσ· ὡς ἐμὴ σο φὸσ, ἢ μουσικός. Κλειταγόρα πι. κλφταγόρα μελ, τὸ εἰς αυτὸ Clitagora κλφταγόρ᾽ ητις ἐγκύκλιος παιδεία θεσπαλητις γυνὴ ἁρμοδιὰ μελ Philoctem τὸ εἰς ἁρμόδιον. Ἐν ἀδμήτου τὸ εἰσ ἄδμητ᾽. ἐν σκολιῷ τινὸς ὄδοντα νεκίου, θεσπαλοῖσιν μάχησαν ἐν ᾧ πρὸς τὸ τυραννοῦ πολέμῳ. Πολ λαὶ δ᾽ ἡκόμισ᾽. Τὸ δὲ φησιν ἐπὶ ξένης ὄντος σκολιὰ ἀχάνε ἐπεκόμ πασεν ἦν. Εἰς φιλοκτήμονος. φιλοκτήμονα σωτ᾽ ὄντ᾽ ᾠδωσε λῦ δεῖπνα ἐπιῤῥ. Τὸ δεῖπνον χευ σεῖ μεταβαλὲν βέλτ᾽ τοὺς ᾠδο πους τὸν προεσβύτιν. ἐνδέπνοις ἐκαλεῖτο εἰς ἄριστον ἢ εἰσ δεῖ πνον, τὸ ἄριστον ἢ τὸ δεῖπνον ἑ αυτοῦ ἤφερε. τὸ ὄρομα ἢ τοῦ θερά πωντος χρυσὸς πεποίξει γρά φῃ. κατὰ ραξιν αὐτοῦ τὸ κα τα βαλεῖν τὴν θύραν. Παρη τήσαντο. πρὸ ἐμυθήσαντο ἢ ἔρρυ σαν γοτ᾽ δηκ. ἐπέλυσαν τῆς εἰ

Herodo τίας. ἢ πρὸ τοῦ ἀντὶ τοῦ ἐλιπεῖν πρὸ ἐκάλεσεν ἢ προδόντα. ὁ δὲ λαβὼν πρὸ τοῦ τὸν πέρσην. τὸν χάνωμ᾽ ἢ ἀ ραιόσωμ᾽ ἐδέετο αὐτὸς ἔλυσεν. Αἰσωπικὸν τέλοιον. μῦθοι οὗτοι ἐγκύουσ. ἢ οἱ μὲ συβαριτικοὶ, περὶ τὰ τρυφὰ δώματα. οἱ δὲ αἰσωπικοὶ περὶ τὰ ἀνθρωπίνων. αἰσωπος ὁ τὰ μῦθον ποιητὴς σύμιος δοῦλος· ἀ τὴν τύχην μᾶλλον ἢ τὴν προαίρεσιν, ἐκ ἄφρων μὲ ἀ ἡλικιαπῦν τὰ τρυφὰ ἢρ. ᾧ δὲ νόμος ἀ μετὰ δίδυ πρησίας, τὰ τῷ προσήκον ἦν ἐσκιαγραφημμ᾽ τὰς συμβολὰς ἢ πεποιηλμμ᾽ ἡδονὴν ἢ χάριτι πρὸ φέρ᾽. ὡσ πρὸ ἢ τὰ ἰατρῶν οἱ μὲ ἐλεύθεροι, τὸ δέον ὠνὶ πεποίσιν. ἐὰν δέ τις οἰκέτης χθὲ ἢ τὴν χεῖρ ἢ τὸ τέχνην ἰατρὸς πράγματα ἔχει ιολανδύνειν ἅμα ἢ θεραπεύειν τὸν δεσπότ᾽ ἀναγκαζόμ᾽. Φασὶ δέτινες τὸν αἰσωπον ἀναβιῶναι ἢ πλάτων ὁ ιωμικός. ἐν τῷ ὁμοσίμοι μὴ τεθνάναι τὸ σῶμα. ἐμὸ ψυ χὴ δὲ μίκησ ὡσ πρὸ αἰσώπου πρότ᾽ ἔσται ἢ οἱ μῦθοι πολιτικοὶ ἦσαν μῦθος δὲ μῦθον διαφέρει. τῷ τ᾽ εἶναι μὴ πρὸς παῖδας αὐτὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι ἢ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, αὐτὰ ἃ πρὸ εἰσιν ἐχ Hesiod τικά. ἐάλη ἢ ἐπικρυπτόμενος πρὸ αἰνεῖν τι ἢ διδάσκειν ὅπερ ἢ ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς. τὸ ἢ ἐξῆς ἐλιξας ἐντῷ συμποσίῳ λόγον ἐν ἐμαθες αἰσωπικὸν ἢ συβαριτικὸν ἀφεὶσ δέ, ὁπωδὴν ἄλλον τι

μῦθος αἶνος

ΠΡΟΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ. Θ'.

Πολλάκις δὴ δοξαμαυτῷ, δεξιὸς πεφυκέναι.
Καὶ σκαιὸς ὀδὲ πώποτε.
Ἀλλ' ἀμυνίας ὁσέλας μᾶλλον· οὐκ ἂν κρωβύλος.
Οὗτος, ὅν ποτ' ἐγώ γε εἶδον, αὐτὸ μήλου ξοιᾶς
Δειπνοῦντα μετὰ λεωτόρου.
Πειμὴ γὰρ ὑπὲρ αὐτιφῶν
Ἀμὰ πρες βούων γὰρ ἐς φάρσαλον ᾠχετ' εἶτ' ἐκεῖ
Μόνος μόνοισι τοῖς πενέσασιξυῶν τοῖς θετταλῶν·
Αὐτὸς πενέσσης ὢν ἐλάττων οὐδαμῶς.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ Θ'.

Ὦ μακαρί' αὐτόμολοι· ὡς ὅσοι μακαρίζομεν
Παῖδας ἐφύτευσας, ὅτι χειροτεχνικωτάτους.
Γρῶτε μὴ 'κ πάσης φίλον, ἀλλ' ἄκρατα σοφώτατον.
Τὸν κιθαραοιδοτάταν φῶ χάρις ἐφέστωρ.
Τόνδ' ὑπερκείτω, ἕτερον· ἀρταλέον ὡς σοφόν.
Εἶτ' ἀειφράδην· πολὺ τὸ θυμοσοφικώτατον·
Ὃν τινα πρὸ τῶν μοσε, μαθόντα παρὰ μηδενός.
Ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεως, αὐτόματον ἐκμαθεῖν·
Γλωττοπτοιεῖν, εἰς τὰ πρεῖ εἰσιόνθ' ἑκάστοτε

Γολλάκις δὴ δοξαμαυτῷ τε λέγει ἀπὸ προσώπου τῆς χορ. πεφυκέναι τὰ βατικὰ ἢ τὰ μελυδρια. Ἀλλ' ἀμυνίας ὁ μήτης ἀμυνία πρόγονος ὑός. ὁ δὲ σέλλος σκιᾶ αὐτοῦ πατὴρ, αἰγείρας· ἵνα οὖν τὸν ἀμυνίαν καὶ τὸν αἰσχύνην ἰωμῳδήσῃ, ὡς πένητας, τοῦτο εἶπεν. ὁ δὲ κρωβύλος, εἶδός ἐστι τολοκης ἐπαίνετρον εἰς ὁ ξυλητρύσης. ἐκ τοῦ προειρημένου δὲ προσληπτέον τὸ σκαιός μοι δοξε. σέλλου δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ πένης αἰσχίμης ὁ σέλλου. ἐκ δὲ κρωβύλου δέ, ὅτι κομήτης ὡς ἐμπροσθεν εἶπον. Ἀντὶ μήλου καὶ ροιᾶς. ἐμοὶ ἐμοὶ δοκῶ ψιλῶν ὁ ψων. οἷον ὅτι οὐκ εἶχεν τοῦτα· καὶ αὐτὶ τούτων αὐτὸ μ εἶδε. Ἢ πρὸς αὐτιφῶν αὐτιφῶν τεταυδικίδου. περὶ οὗ προείρηται. καὶ οὗτος δὲ πίμης ἰῶ ὁ αὐτιφῶν. Ἐς φάρσαλον. φάρσαλος τολισ θεσσαλιας. ἢ δὲ πλισ ἐμφαίνῃ τὴν πρεσβείαν τοῦς πλεισιν. χ' ὡ μυ μίας εἰμένος ἀμέλει κλαύσεται. ὅτι ἀγροικος ἴσεν τοις πρὸς τὴν μοιᾶν. ὅτι θεῶν ἕνεκα ἔπλυσε, κακὸς ὢν εἰσεται. πενέσσας δὲ φασι λέγωδς, τὸ θητικὸν παρὰ τοῖς θετταλοῖς. ἔθνος δὲ ἰῶ πελασ ἀπὸ πενέσου τῆς ἐπωνυμίαν ἔχον. ὃς ἀνέφερε τὸ γένος εἰσ θεσσαλὸν τὸν ἡρακλέους. δέον οὖν ἐπεὶν μετὰ τὴν πολιτικὴν μοῦσαν σωθῆν, εἶτ' μετὰ τὴν πενήτων. καταλελειμμένον δ' ἦν τὸ σύσκημα τῶν πενέσων. καὶ λοιπὸν οἱ πενητες ⟨ οἱ θῆτες, πενέσσι ἐκαλοῦντο. Ὦ μακαρί' αὐτόμολοι. ὁ αὐτομόλης ἔχε τρεῖς ἱμούς. τὸν μὲν ἰκιθαρῳδόν. τὸν ἡ ὑπερβατὸν. τὸν ἢ τῶν σωματοφυλάκων. Κιθαραοιδότατον. τῇ λέξει κέχρηται δ' ὑπαλις ἐν χρυσῷ ἡβᾳ. ὦ καλαβρὲ ἰκιθαραοιδότατε. Τὸν δ' ὑπερκείτω. οὐκ ἔστι σοφὲς, τῶν ὑποκειτῶν αὐτομόλους ὄζειν ἱμός. Ὃν πρὸ τῶν μοσε. τῆς ὥμοσεν ἐμὴ αὖ ἀ πατὴρ. ἀρίγνωστον ἢ λέγει γὰρ κιθαρῳδόν. ἅλμος ἢ ἐκ τούτου ἀειφράδην λέγωδει ἱμός αὐτομόλους κἠ ἀδελφὸν ἀριγνώτα. Ἀργαλέον ὡς σοφόν. αὐτὶ τοῦ δυσχερὲς εἰπεῖν ὅπως ἰῶ σοφός. Θυμοσοφικώτατον. θυμόσοφοι λέγονται

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Θ'.

Εἰσίτινες οἵμ' ἔλεγον ὡς καταδηλαίτην.
Ἢ νίκα κλέων μ' ὤφετέρα πεν ἐκείμενος.
Καί μεκακίσατο ἐκεῖνος· κἀθ' ὅτ' ἀπεδιφρόμην,
Οἰ 'κτὸς ἐγέλων μέγα· κεκερασμένος θεόμυοι
Οὐδὲν ἀρ' ἐμοῦ μέλον· ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
Σκωμμάτιον εἴ τι τέτθιον βόμυος ἐκβαίνω.
Ταῦτα κατιδών, ὑπόπτι μικρὸν ἐπιθήκισα·
Εἶτα μῶ ἐξαπάτησεν ἡ χάραξ τὸν ἄμπελον.
Θε. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος.
Καί τοις μακαρίαις τοῦ τὼ ταῖς τολυραῖς ἐμαῖς
Ὡς οὖ κατηρέψαθε· καὶ μουβυστικῶς.
Κεράμῳ, τὸ μῶτον ὡς τι τὰς τολυρὰς τέγειν.
Ἐγὼδ' ἀτόλωλα στιχόμυος βακτηρίᾳ.
Χο. Τίδ' ἔστιν ὦ παῖ· ταῖδε γὰρ καὶ ἥ γέρων
Καλεῖν δίκαιον, ὅστις οὐ πλησὶς λάβῃ.
Θε. Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἀρ' ἦν κακόν.
Καὶ τῶν ξυόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καίτοι ποτ' ἦν ἱππυλος· αὐτιφῶν· λύκων·
Λυσίστρατος· θούφρασος· οἱ περὶ φρύνιχον·
Τούτων ἁπάντων ἰῶ ὑβρεισότατος μακρῷ
Ἐυθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν
Ἐννήλατ', ἐσκίρτα· ποτ' ὀρδεῖ· κατιγέλα.

ὅσοι ἀφέαυτῷ δύφυεῖς εἰσιν.
Εἰσίτινες. ἄδηλον πότερον τῆς λαλλισγράφου εἰς τὴν βουλὴν εἰσαπωγῆς καὶ νῦν μιμήσεται, ὅτι αὐτῷ μὲ κλέωμ εἰσήγαγον· ἢ ἑτέρου λαπαῖῶν χθονομύου ἀρίστοφάνους. ⟨ μὴ εἰσαγωγῆς, ἀλλὰ ἀπειλῆς τινος, ὅπερ ⟨ μᾶλλον ἐμφαίνεται. ἐκνισεν αὐτὸ τοῦ ἐλαλίσισεν. ἐκνισεν
Ἡνίκα κλέωνος. ἐπῆκειτο γὰρ αὐτῷ ὁ κλέων, ὅτι ἐκωμῳδεῖτο ὑπαῶν τοῦ. ἄδηλον. δὲ εἰ μετὰ τὸ δι δέξει τοὺς ἱππέας λέγῃ. Ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι. αὐτὶ τοῦ γε σὸν μόνον προεῖδον, εἴποτε θλιβόμυος ὑποδυλέωνος σκώψω αὐτόν. Ὑπέτι μικρὸν ἐπιθήκισα. ταῦτα ἐνόων φησὶν ὅτι τυπῇ ὁμοῖ ὑπαῶν τοῦ ⟨ οὐδενὶ μέλῃ, μικρὸν αὐτὸν ἐκολάκευσα. Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ. παροιμία ὅταν ὑπό τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμυον ἀπατηθῇ χωρὶς τοῦ εἶναι μῶ ὅταν ἐξαπατηθῇ τις πιστεύσας. ἔστι οὖν παροιμία ἀπὸ ἥρῳ καλάμων τῶν πρὸς δεδεμένων τοῖσ ἀμπέλοις. οἱ σὺν ὅτε εἰζοβολήσαντες, ὑπῆρ αὐξόντων ἀμπέλων. νυνὶ δὲ ἠπάτησεν, ὑπῆρ τοῦ πρῶσαι λέγωδς τοὺς ἰωμῳδοῦντας ἐν τῷ θεάτρων εἰσάγωδεν. ὅτι δὴ ξένων παρόντων πολίτας σ' ἔσωπον. ἢ ὅτι τὰ μεγάλα ἀσφαλῆ τῆς ἰδίας δόξης. πιστεύσαντα ἑαυτὸ τοῖς μικροῖς.

Τὼ χελῶναι. ὁ οἰκέτης ὀξέρχεται τυπτηθεὶς ὑπὸ φιλοκλέωμος. Καίνου βυστικῶς. αὐτὶ τοῦ σωφρόνως· νοῦ πεπληρωμένως, παρὰ τὸ μοῦσ καὶ τὸ βῦσαι. ὅθεν πεπληρῶσαι νήμασσ ἀσκητοῦ βεβυσμένον. κἆτα καὶ σὺ ἐκλελησαι ζούσας. Κεράμῳ τὸ μῶτον. ὡς περὶ ὀροφουσέγης φαλέγεται. οἱ μὲν δὲ, σιζόμυος γράφουσιν. οἷον ἱμεντονμυος ἔαρ ἢ σιζόμυος γράφητε, ἢ οὕτως ἔσται παρὰ τὴν ψακάδων οὕτως πυκνὰ τυπτόμυος. στέγειν ἢ αὐτὶ τοῦ σωρεῖν ὅθεν ἢ στέγη ἡ περιέχουσα. Οἱ περὶ φρύνιχον. τὴν ἱμολάκων αὖ ἐπὶ φρύνιχος ὁ ποιητὴς. ὁ δὲ συμμαχὸς φησὶν, ὑλοχώτατον αὖ εἶναι τὸν τραπέζιον ὑποκριτὴν φρύνιχον. Ὥσπερ παιγνίων. ὥσπερ ὄμος πειθῶν κορεθείσ.

Ἔοικας ὦ πρεσβῦτα. Δίδυμος φησιν, ἀδιανόητα σκώπτει ἐνταῦθα· τὸ δὲ πρυγὶ ὡς πρὸς γυμνικὸν λέγει.

Κλυτῆρι. διὰ τὸ φιλοδικαστὴν εἶναι καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ πᾶν γέροντας περελαμβανομεν λυτῆρας. τὸ δὲ λοιπόν. πειθοῖ ἂν ἕνεκεν. ἢ οὐδὲν πρὸς ἕτερον παρὰ τὴν περιοικίαν. ὅμοιος εἰς ἀχυρῶνας δὲ καὶ πέδρα. ὁ δὲ ἄχυρος πανδοκεῖόν τι ἐστὶ, συγχυσίν τινες, ὅπου καὶ τὸ πολάτιον παράκειται ἐξ ἀδῶν ὁδός.

Ὁ δ' ἄμακρα γὰρ καὶ πανταχόθεν προσλογεῖ. ἐπεὶ καὶ τῷ ἀπεδεδραικότι, ἀπροσλόγον εἶναι μῦθος ἔστιν. Τὰ θεῖα τοῦ τρίβωνος. ἐπεὶ σχεδόν τι ὡς πᾶς φύλλα ἐμπορικὰ λοιδορεῖ. Θέρυλλος δὲ ὁ τραγικὸς ὑπάρχει τῆς ὁ τραγικὸς ὑπὸ τραγικὴν σκηνὴν ἀπέδυσε μακρῶς πράττων. οὗτος ἐλαύνων περὶ τοῖς τείχεσιν ἐν δεικνύμενος διεκελεύαζε. περὶ τούτου γέγραπται σπερυτόλη. ὡς ἐγὼ θέλου φάγοι μι αὐρήματα εἰς ὄζος ἐμβαπτόμενος. ἢ ξηρούς ἄλασ. διαπαρμένω δὲ, ἀφηρημένῳ πωλήσαντι. διεμύλλαινε δὲ, τὰ χείλη διέστρεφεν ὡς χλευάζων καὶ μηνύθεις τοῦ λοιμοῦ. Ἐπὶ τῶν, κομᾶς. ἐπεὶ κομήτης ὁ θεόφραστος ἐστὶ δὲ καὶ τῷ κολάκων. ἢ μέγα φρονεῖς. ἐν μέρει δὲ καθ' ἕκαστον. Οὐδὲν ἐλιότερον. οὐδὲν ἁρμόζοντας τοῦ πράγματι. Ὀδὺ δὲ δὴ σφαλλόμενος. κιρνύμενος ὑπὸ μέθης. Ἀμεχὶ πάρεχε. μετὰ λαμπάδων ἔρχεται καὶ μετὰ αὐλητρίδος ἀποσπάσασα αὐτὴν ἐλιτὸν συμπόσιον. ὁ δὲ νοῦς, παρὰ τῶν ἐν γραφῇ κασσύνδραν αὖ ἔχε παρέχε. φῶς φέρω. σβέω. φλέγω. τοῦτο οὖν τὰ ὅμοια ὑστερεῖ ἢ τῇ γραφῇ κάθεσις ἕτερον ἐπί. Ἐπεκολούθουν ἐμοὶ ἀκολάθουν αὐτῇ τινες τῇ τυφθέντων ὑπ' αὐτοῦ. Εἰ μὴ ῥέησθε. εἰ μὴ ἀναχωρήσετε. τὸ ὑμᾶς δὲ πρὸς τὸ φρυκτούς. τὸ δὲ ὅσον αὐτὶ τοῦ οἷος. τὸ δὲ ἔχῃς ἤτοι ὑμᾶς ὡς ἰσχύοντας πεφρυγμένα τῇ δαΐ δὲ φρυκτοὺς σκυλάσω ὅπῃ ποτε προσκαλούμενοι εἰσὶ τὰ δικαστήρια δηλονότι. Ἰὴ ἰού.

Ὡσπερ καχεύων ὀνίδιον βύω χερμάδιον. Didym
Κἄτυπτε δ' ἡμενεανικῶς παῖ παῖ καλῶν.
Εἶτα τοῦτον ὡς εἶδ' ἔκασεν λυσίστρατος.
Ἔοικας ὦ πρεσβῦτα περὶ πλούτῳ πρυτὶ
Κλυτῆρι· εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδραικότι
Ὃδ' ἀνακραγὼν, αὐτὴ καὶ σ' αὖρ' ἀπέρνοπι
Τὰ θεῖα γε τοῦ τρίβωνος ἀπροβλητικότι
Σθενέλῳ τε τὰ σκυβάλα δι' ἀκακεκαρμένῳ
Οἷσθ' αὐεκρότησαν πολὺν μεθ' φράσου μόνου.
Οὗτος δ' ἠμύλλαινεν· ὡς δὴ δεξιός
Ὁ πέρων δὲ τὸν θύφρασον ἤρετ' εἰς ἐμέ.
Ἐπίτηκομᾶς καὶ κομήτης εἶναι προσῆκεν
Κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν δ' ἀεὶ πράττοντ'.
Τοιαῦτα πελύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει.
Σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
Ἀμαθήσατ' οὐδὲν εἰκότως τῷ πράγματι
Ἔπειτ' ἐπεὶ δὴ μέθυεν· οἰκάδ' ἐρχεται.
Τύπτων ἅπαντας, ἥντιν' αὐτῷ ξυντύχοι.
Ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
Ἀλλ' ἐκπρδὼν ἄπειμι, πρὶν πολίτας λαβεῖν.

Φι. Ἄμεχ· πάρεχε. Κλαύσεταί τις τῶν ὀπίσθεν
Ἑπόμενος ἀκολουθούντων ἐμοὶ
Οἷον ἐμὲ ἐξήσεσθ' ὑμᾶς
Ὦ πόνηροι, ταύτῃ τῇ
Δαΐδι φρυκτοὺς σκυλάσω.

Βδ. Ἦ μὴν σὺ δώσεις αὖθις οὐ τούτων δίκην
Ἡμῖν ἄπαισι κἀσφοδρ' εἰ ἐνεανίας.
Ἀθρόοι γὰρ ἥξομεν στρος καλούμενοι.
Φι. Ἰὴ ἰού, καλούμενοι. Ἀρ' ἀκαίγ' ὑμῶν ἀραγί-
Σθ' ὡς ὀδ' ἀκάων αἰέχομαι Δικῶν· ἰαιβοῖ αἰβοῖ.
Τάδε μ' ἀρέσκει· κἀλλε κνημούς.
Οὐκ ἄπεισι γὰρ ποῦ 'στιν ἡλιασὸς ἐκποδών.
Ἀναβαίνε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον.
Τῇ χειρὶ, τουδὶ λαβομένη τοῦ ῥοπίου
Ἔχου· φυλάττουδ' ὡς σε πρὸν τὸ ῥοπίον.
Ὅμως μεμνῆσθαί τοι τρίβωνα οὐκ ἄχθεται.
Ὁρᾷς, ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην,
Μέλλουσαν ἤδη λεσβιᾶν τοὺς ξυμπότους.
Ὧν εἵνεκ' ἀπόδος τῷ τοῦ τῷδὶ χάριν.
Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεισ, οὐδὲ φιαλεῖς οἶδ' ὅτι
Ἀλλ' ἐξαποστήσεις· κἀγχανεῖ τούτῳ μέτρε.
Πολλοῖς γὰρ ἤδη κατέροις αὖτ' ἐργάσω.
Ἐὰν γὰρ ἡμῖν μὴ κακὴ νυμὶ γνώμη,
Ἐγώσ' ἐπεισδὺν ὁ ὑμὸς ὑὸς ἀποδήμη.
Λυσάμενος, ἔξω παλακιλῶ χειρίον.
Νῦν δ' οὐ κρατῶ γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων

Ἰὴ ἰού. κλαυσιπολοὶ ἐπιῤῥήματα τοῦ τ. κατὰ φρονεῖ λοιπὸν καὶ τῷ διαπιπτόντων ῥημάτων τὸ τοῦ καλούμενοι ἀπορρίπτει. Βάλλε κνημούς βάλλε ἐσκόρακας τὰ διαπτικά σκῶλα.

Ἀναβαίνε δεῦρο ἐπείρατος τοῦ ἐπιλοιδοῦσθαι αὐτῷ· ἡμῖν ἔλαχεν ἐκ τοῦ τὸ συμποσίου καὶ πρὸς βάλλε καὶ πείρατος ἄρχεται.

Χρυσομηλολόνθιον. ἐπὶ τίνος μετεώρου ὁ γέρων ἐφεστὼς προσκαλεῖται προσποιεῖ ὁ μῦθος τὴν ἐπείρατον. χρυσομηλολόνθιον δὲ ζωύφιόν τι ὄζει κατὰ καύθαρον ξανθόν. ὃ καὶ ματέχοντες οἱ παῖδες, δεσμοῦσιν εἰς τὸ τοῦ δὸς ἢ ἀφιᾶσι πρὸς τὸν ἀέρα. Ἀλλως. πρὸς τὴν ἐπείρατον ὁ γέρων παρὰ τὸ μηλολονθῆ χεῖρ ἐντεῦθεν χεῖρ τὸ πρᾶ. οὐ γὰρ οἶμαι τὸ χρυσόμηλον συναρίθμεισθαι ἐνῇ μὴ σώθετο μ' αὖθις ἐκ τότων. Σχοινίου. ἰσχὸς τοῦ πόρου. καὶ ζεῦξε δὲ. σαπρὸν ἢ πολαιόν. γέρων γὰρ ἦν. ὑφειλόμην ἢ ἔκλεψα ἀπὸ τῆς συμποτῶν. Μέλλουσαν ἤδη λεσβιᾶν. τὸ λεσβιᾶν ἐπὶ αἰσχρᾶς τάττεται. ἐπειδὴ οἱ λέσβιοι αἰσχρουργοῦσι τῷ σώματι μολυνόμενοι. παρὰ τὸ ἱστορούμενον ὅτι παρὰ λεσβίοις τοῦτο πρῶτον ἤρξατο καὶ παρὰ θεοπόμπῳ ἐν ὀδυσσεῖ. ἵνα μὴ τὸ πελεκὺν τοῦτο καὶ θρυλούμενον δηλαδὴ τῶν σωμάτων εἴπω σόφισμα, ὃ φασι παῖδες λεσβίων δύρειν· σπάτις σὺ πρωΐ λῳ, μὴ σοι τῶν πεζίλωσι ἔσω τὸ μόλης. ἀλλὰ παραδοὺς τοῖς λεσβίοις χείρ' ἔα ἢ ἐν πυτίσῳ. ἐῶ δὴ τὸν τίνικος ὁρπηδεὶς ἔφη τῷ σώματι βράσω τοῦθ' ἅπερ τοῦ εἰσχοῦ τὸ ἦ τοῦ. Φιαλεῖς. τῷ ἔργῳ ἐπιβαλεῖς, ὅμηρος. αὐτὸς γοῦν ἐφίλετο τὰ Διὸς καὶ τοῦ ἐπεβάλλετο. ⟨ϲ⟩ Φιαλῶμεν τουτέστι τὸν ἔργῳ ἐποβαλῶμεν. ἐῶ γοῦν τοῦτο ὁρμήσομεν. Φιαλεῖν γὰρ τὸ ἄρχεσθαι τοῦ πράγματος ὁ αὐτὸς ἀριστοφάνης. ἀλλὰ σὺ τὰ χεῖρε ὑπεχὲ τὴν φιάλην ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν ὑβριζόμενοι τοῖς θεοῖς. Ἄλλως φιαλεῖν τὸ τῇ φιάλῃ πιεῖν. μῶν δ' ἴσως καὶ λακεμφάτως. Πολλοῖσι γὰρ ἤδη κἀτέροις. ἢ τὸ αἰσχρὸν κἀτέροις ἐργάσω. εἰ ⟨ϲ⟩ ἐκ φύσεως ἐμὲ ἢ γὰρ ἄλλοις αὐτὸ ἐργάσω. Ἐὰν δὲ γνῶ. μιμεῖται ἐν τοῦθ' ὃ τοὺς λέγοντας πρὸς τοὺς ἑταίρας ἢ ὀμνύοντας, ἐάν μου ὁ πατὴρ ἀποθάνῃ σώσωσι πείσαντα καὶ σωοικήσω μετὰ σοῦ. Λυσάμενος ἔξω. αὐτὶ τοῦ ἐλευθερώσας ἐκ τοῦ πρυνοροσκείου χειρίδιον δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγουσιν.

Κεὶ φυλάττομαι σφόδρα.
ἵνα θὰς ὃς παῖδες οἱ γέρον
τες· ἢ πυρὸν πτύουσιν οἱ παῖ-
δες τοῦτο λέγουσιν. ἡδύσμα
ἀπὸ τοῦ ἥδω ὡς ἀπὸ τοῦ πατρὸς
πατρίδιον. Κνμινοπρίζω δὲ
ταῦτα σημειοῦται αὐτὸ ἡ
ὀξύθυμος λέξις. κυμινο-
πρίστας τοὺς φειδωλοὺς
καὶ σμικρολόγους ἐκάλουν
σωθήκη ἡ τοῦ λέξιμ με-
τὰ τοῦ καρδάμου διαβάλ
λουσι αὐτὸν ὡς ὀξύθυμον.
Περίμου δέφηκε. δηλοῦ φει
δωλός ἐστιν. ἱμαμὲν ἐν ὀξου
σίᾳ ἔχων τὸ χεῖμα τοῦ δα-
φοίνω. Πατὴρ γάρ οὐ-
δείς. εἰωθασι γὰρ οἱ παῖ-
δες λέγειν μόνος ἐμοὶ ἔστ
πατρί. αὐτὴ δὲ τὸ εἰπεῖν
ὑὸς ἔφη πατὴρ πείζων.
Δεπάς. τὰς λαμπάδας. ὡς
ἀπὸ τοῦ δέω ᾧ τὸ δεσμῶ δε
τὴ ῥηματικῶς ἢ σωδε-
μένη ἐκ παπύρων. ὁ ὄμκ
ρος δεομένοις δὲ τοῦ. τοῦ
θεσῶ ἢ σημῶ. πρὸ τοῦ μυ
στηρίων ἢ ὅτι οἱ μεμυκμένοι
τῷ μέλλοντ μυεῖσθαι δε-
δήλου. Τυφλάνε. ἐπεὶ
τυφομένους ἐώθασι λέγ,
γους παραληροῦντας ᾧ ἀξίους τυφλοῦ. χειροβλήτου τὸ γναθικοῦ ἀνδρὸς ἀνθλίβων. ἢ πα-
ρὰ τὰς χειρώνας. ὡς φιλοδικαστὴν τὸν χειρώνας πίζοντα κωμῳδῶν. Ὡραίας σορῦ. παρὰ τὸ πο
ποιαν ὑόρκο. καὶ τοῦτο δὲ αὐτὸς ἐμμένως εἰς γέροντα τὴν αὐλητρίδα πειρῶντα ἄξ ὄξους δίκιλον
αὐτὴ τὸ εἰπεῖν ὑρέα ἢ ἑτέροντι, δίκιλον εἶπε. μισῶν οὖν τὰς δίκας λοιδορεῖ ὁ φιλοκλέων, ὡς ὕβρεις
τοῦτα λέγει τῷ ὑῷ. Τὴν αὐλητρίδα. τὸ χρῶς τοῦ γλοίου. παρὰ ἀριστοφάνους ἐν τ Δῆσε ἀρξά
μενον. Ἀ ποτύμβου πεσών. ᾧ τοῦτο ὡς εἰς γέροντα. αὐτὴ τοῦ ἀπὸ νοῦ κατακεισόν. Ἄλλως.
Ἐπεὶ ὡς νεος διαλέγεται. εἰώθασι δὲ οἱ νέοι τοῖς γέρουσι τοῦτο λέγειν. Ἡδυδρδικός. ἐπεὶ ἀπὸ δεδρδα-
νίας Φέρονται αἱ αὐλητρίδες. Ἐστιμένιν. ἐστιμένιν λέγει τὴν Δᾷδα. ἐγκαφορχεῖ ᾧ εἰ ὁσ
μοῦ τὰς λαμπάδας. ἢ τὴν αὐλητρίδα φησὶν ὅτιμόνιν διὰ τὸ κεκαλλωπισμένην εἶναι ᾧ διὰ
τὸ κατέχειν Δᾷδας. Τὶ δὲ τὸ μέλαν. περὶ τοῦ γναικείου αἰδοίου ἐρωτᾷ. τεῖροι χωμῳδῶ. Ἡπί-
των. ἐπεὶ ᾧ αἰδοῖδες ἰαμόμεναι πᾶσαν ἀποτελοῦσιν. Ὅλος ἡλαίδος. ἅμα ᾧ παρὰ τὸ ὁδωδέναι.

Ὁλυμπ

Νέος γὰρ ἐμί, καὶ Φυλάττομαι σφόδρα.
Τὸ γὰρ ἡδύσμον τηρεῖμε· κἄστ δύσκολον.
Κἄλλως, κυμινοπρίστα καρδαμόλυφον
Ταῦτ οὖν ὥσπερ μοῦδ ἔδοικε, μὴ δι' ἀφθαρῶ.
Πατὴρ γὰρ οὐδείς ὄστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.
Ὁρᾷ δὲ καὐτὸς ἐμὲ σὲ κἀμέ οἷος εἶ θεῖν
Ἀλλ' ὡς τάχιστα ξῆθι, τάσδε τὰς δεπάδας.
Λαβοῦσ' ἵν' αὐτὸν τωθάσωνεσπερικῶς,
Ὅτιοσ ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
Ὦ οὗτος· τυφλάνε· ἐπεὶ
Ῥοθεῖν ἐράντ' ἔοικας ὡραίας σορῦ.
Οὗτοι κατεπροίξῃ μὰ τὸν ἀπόλλω φῦρ δρῶν.
Ὡς ἥδιόσ φαγοις ἂν ὀξ ὄξους δίκιλον.
Ὀυδεινὰ τωθάζῃσθ, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμπτῶν κλέψαντα, φιλίαν αὐλητρίδα.
Τί ταῦτα λῆρεις· ὡσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών·
Νὴ τὸν δ' αὐτὴ πῦ στασί γ' ἥδιδρδανις·
Οὐκ· ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δαῖς καίεται·
Δαῖς ἥδε; φιλεῖς δῆτ' οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένη;
Τί δὲ τὸ μέλαν ῥῦτ' ἔστιν αὐτῆς ῥυμίσον. Hom
Ἡσπάρα δήπου καὶ μυθύνης ἐξέρχεται.
Ὀδὸς ὅπαθεν, οὐχὶ πρωκτός ὄστιν οὑτοσί;
Ὅλος μὲν οὖν τῆς δαιδὸς οὗτος ἐξέχει.
Τί λέγεισ σύ· ποῖος ὅλος· ὃς εἰ δεῦρο σὺ
Ὁλυμπιάσιν· νῦν προσερῶ
ξύετον, λέγεται γὰρ περὶ
γόπου· ἐὰν περὶ πράγματος
ἢ δηλοῦσα ἢ λέξισ· οἷον ὡσ
εἰ λέγοι τις, δέκα ὀλυμπιά
σιν ἐφέξῆς ἐνίκησεν ὁ δεῖνα
προπεπαιδοτρίβηται γάρ τι ᾧ
τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ ὀλυμπιάω ὀ
λυμπιάσι· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ
ὀλυμπιὰς ὀλυμπιάσι· καὶ
ὅτι τὰ εἰς ι λήγοντα τῇ ἐπῤ
ῥήματος, ζητεῖ τὸν πτῶσιν
τοῦ ὀνόματος τίνον· οἷον ὀ
λυμπιάς ὀλυμπιάσι· καὶ
τῷ διὰ τοῦ οθεν· ἐκεῖνα ᾧ
ἐπίλλαξεν· οἷον ἴ ὥσσο ἴπ-
πόθεν· σεσημείωται τὸ οἶκο
θεν. Ὑπώπια· τὰ ἐσ ὄψιν
πολλήματα ἐν πυθέᾳ. εἴρη
ται δὲ ἄλλοις ἀκριβέστε
ρον· ἔθημοι παράσχῃ αὐτὸ βο
λῶ· μωλητὶς ὑβρισμένη ὑπὸ
τοῦ πρωκτοῦ δεῖται τοῦ ὑπὸ
βοηθῆσαι αὐτῇ· δίδυμος ἢ
ἀρχόπωλις λέγῃ. Κἀπι
θήλιον· τοὺς ἐσωθεν τοῦ φορ
τίου προσθήλιον ὄμπασ.
Λόγοι διαλλάξουσιν· μιμεῖ
ται τὰ ἐρημθέα ὑπὸ τοῦ
ὑοῦ. Κατεπροίξῃ ἐμὴ κα
ταφρομήσεις· παρὰ τὴν
πρόῖμα γοντίσιν ἐ σῶρᾳ μ
μου ἐχαίνῃ ᾧ τοῦτο δὲ ἐν
ἄλλοισ· Θυγατέροσ· ὅτι
οὐκ ἀπλῶς ἐρηται τὸ θυ
γατέροσ ἀλλωμικῶς· τὰ
Φορτία δὲ τοὺς ἄρτους.
Ὦ κύον κύον· τὴν ἀρτοπώλι
δα κύμα εἶπεν· ὑλακτούσης σου φησὶν οὐ φροντίζω ὦ κύον· πυροὺς δὲ σίτους ὡς τε ἀρτους πω-
σαι, ἐπεὶ ἀρτοπῶλις· Γρὸς τοὺς ἀγορανόμους· τοὺς ἐπισκοποῦντας τὰ τῆς πόλεως ὠνία ᾧ δίκι
κοῦντας αὐτά· ὡς ἐν ἀχαρνεῦσιν.

Φι. Ἆ ἄ· τί μέλλῃς δρᾶν. Βδ. ἄγειν ταύτην λαβών.
Ἀφελόμενός σε· καὶ νομίσας εἶναι σὸν πρόμ.
Κἄδὲν δικάσῃς δρᾶν. Φι. ἀκήσουσιν νῦν ἐμοῦ.
Ὀλυμπιάσιν ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
Ἐφθόνουν ἐμαχέσατ' ἀσκωνόμᾳ καλῶς.
Ἡδηγέρων ὢν· εἶτα τῇ ξυμμῆ θένων
Ὁ πρεσβύτερος κατίβαλε τὸν νεώτερον.
Πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.
Βδ. Νὴ τὸν δ' ἐξεμαθήσομέ σοι τὴν ὀλυμπίαν.
Ἀρ. Ἴθι μοι παράσχου αὐτιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
Ὁδὶ γὰρ ὄστιν ὅσμ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
Τῇ δεξιᾷ παίων· κἀξέβαλεν ὠπτυθεμὶ
Ἄρτους δίκ' ὀβολῶν· κἀπωθήκην τέτρας.
Βδ. Ὁρᾷς ἃ δέδρακας πρᾶγματ' αὖ, δίκῃ δίκας
Ἔχειν δικὰ τὸν σὸν οἶνον. Φι. ὀδακμῶσ' ἐπεὶ·
Λόγοισι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοὶ
Ὥστ' οἶδ' ὅτι τὴν αὐτὴν δίλαχήσομαι.
Ἀρ. Οὗτοι μὰ τὼ θεὼ κατεπροίξει μυρτίας.
Τῆς ἀγκυλίωνος θυγατέρος· καὶ σωφράτης.
Οὕτω διαφθείρασ ἐμοῦ τὰ Φορτία.
Φι. Ἄκουσον ὦ γνώμαι· λόγῳ σοι βύλομαι
Λέξαι χαρίεντα. Ἀρ. μὰ δία μὴ μοῖσ ὦ μέλε
Φι. Ἄ ἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζομεν ἑσπέρας.
Θρασεῖα καὶ μεθύσητισ ὑλακτεῖ κύων.
Κἄπειτ ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον κύον.
Εἶνὴ δ' αὐτῷ τῆς κακῆσ γλώττης πόθεν.
Γυρούς πρίαιο, σωφρονεῖν αὖ μοι δοκεῖς.
Ἀρ. Καὶ κατοσελάσμου, προσκαλῶμαι σ' ὅστις εἶ
Πρὸς τοὺς ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων.

μὰ τὼ θεὼ

Κλυτῆρα. μάρτυρα τῶν τιμῶν εἰς τὸ δικαστήριον καλοῦσι τὸν ὑπηρέτην. χειρίφων δὲ τὸν πύξινον τὸν σωκράτους ἐπαίρον φησὶ πάλιν λαῶν τὸν ὠχρότητα δι' ἀλλῶν εἰσφέρει μάρτυρα τῇ ἀρετῇ λιδι.

Λάσιος. χαρίεντος ἑρμιονίδος πόλεως τῆς ἀχαΐας, γεγονὼς κατὰ τὴν ρν. ὀλυμπιάδα. ὅτε δαρεῖος ὁ ὑστάσπου. πίνες δὲ τοῦτον σωαειθμοῦσι γῆς ἐπιβασφοῖς, ἀντὶ τοῦ περιάσβου. πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἐγραψε. ὃ διθύραμβον εἰσῆγαγε. φησὶ δὲ ἐρατοσθένης ἐπὶ τῆς ογ. ὀλυμπιάδος.

Ὀλίγῳ μοι μέλει. τὸ σημαινόμενον ἁπλοῦν. λέγει. διὸ σωσιπάτρῳ ἔθηκεν ὁ λεοπρεπὴς τῆς ἐν κέῳ τὴν νῆσον πλεῦσαι. μετὰ τὴν ἡσιόδου τοῖς χρόνοις ὃς ἐπιβιῶναι μελιμέρτης δὲ ἀγῶνι φησὶν ὁ τέχνῳ δύρεν οὗτος. προσεξῆρε δὲ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων ἃ δὲ πλατὺ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γίνονται δὲ ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς πεντηκοστῆς ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ ἑβδομήκοντα καὶ ἑξακόσιοι γεγράφασι. καὶ παρετέμε μέχρισ. οὗ. βιοὺς ἔτη πθ. καὶ γέγραπται αὐτοῦ δωδεκάβιβλος ἁλιεκτὼ ἡλιομβρύσων καὶ δαρείου βασιλεία καὶ ξέρξου ναυμαχία. ᾗ ἐπὶ ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας ἡδυεπὲς ἁλαμῖνι μελικῶς. θρῆνοι. παιᾶνες. ἐγκώμια ἐπιγράμματα τραγῳδία καὶ ἄλλα. τὸν δὲ λᾶσον ᾗ σιμωνίδην ὡς αὐτοπαθοῦντας ἀλλήλοις ὁ ποιητὴς εἰσάγει. Θαλύην. ὠχρᾶ. τοιοῦτος ἡ θάψος, ὅπερ παρῆμιν χρυσόξυλον λέγεται. θεόκριτος. ἃ μυκηνῶς μὲν ὁμοίως ἐπὶ τοῦ πολλάκις εἰρηκὼς ἐπὶ τοῦ ἰνὼ ἱρεμαμβύη καὶ ὠχρὰ ὑποτῆς κακοπαθείας. πεποίηκται δὲ καλῶς παρὰ τὸ θαλλεῖν. ἰνὼ δὲ κατὰ χόλον ἥρας μανεῖσα. ἐρρίφη σὺν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα τῷ υἱῷ αὐτῆς μελικέρτῃ ἐμίσει γὰρ πάντας τοὺς θηβαίους ἥρα, διότι παρῆν τοῖς ἐτεόκλου ὁ διόνυσος. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ διόνυσος ἐζήμωσε τοὺς τούτων γυναῖκας, μὴ προσιεμένων αὐτὸν ὕστερον τῶν θηβαίων. δύρεν πίδης δὲ μηδείᾳ. φησὶν αὐτόχειρα τῶν δύο παίδων γεγομένην λεάρχου μελιμέρτου, αὐτὴν ὕστερον εἰς θάλασσαν ῥίψαι. οἱ δὲ φασιν ὡς ἀθάμας ἰνατεγέρασε λέαρχον τὸν ἐξ ἰοῦσ γεγόμενον αὐτῷ παῖδα. ᾗ αὐτὴ δὲ ἡ ἰνὼ μανεῖσα τὸν ἕτερον ἑαυτῆς παῖδα μελιμέρτην ἐπισφάξασα, ἠλατόσυν αὐτῷ εἰσ τὴν θάλασσαν. οὗσ δὴ εἰσ ἰσθμὸν ἐκβραδέντας ἀναληφθῆναι προστάξῃ τῶν σισύφου. ὡσ ᾧ ἀχῶ να ἴδιον ἐστὶ τοῦ μελικέρτην θεῖναι καὶ τὴν μὲν λευκοθέαν. τὸν δὲ παλαίμονα μετονομασθῆναι. ροσκαλοῦμαί σῶ ἥρον. παραπίνει τοίνυν αὐτὸν δύρεν πίδης ὡσ ὁμασμένος κατηγορῶν τοῦ φιλοκλέους ὑβρεως ᾗ κατηγορ ἐπαγόμενος.

Κλυτῆρ' ἔχουσα χαιρεφῶντος τοῦτονί.
Φι. Μὰ δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἵνα τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσος ποτ' αὐτὸν ἐδίδασκε καὶ σιμωνίδης.
Ἔπειθ' ὁ λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
Βδ. Ἀλλ' οὗτος οὗτος. καὶ σὺ δή μοι χαιρεφῶν
Γυναικὶ κλυτεύειν ἐοικὼς θαλίᾳ.
Ἰνοῖ κρεμαμβύῃ πρὸς πρόσω δύεται δύσιν.
Θε. Ὁδίτης ἕτερος ὡς ἔοικεν ἔρχεται.
Καλούμενός σε τόν γέ τοι κλυτῆρ' ἔχει.
Εὐ. Ὤμοι κακοδαίμων προσκαλοῦμαι σ' ὦ γέρον.
Ὑβρεως. Βδ. Ὕβρεως; μὴ μὴ καλεῖς πρὸς τῶν θεῶν.
Ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δώσω μόνος.
Ἢν αὖ σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προείσομαι.
Φι. Ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῶν δικαιοῦμαι.
Ἑκών. ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
Ἀλλ' ἐλθὲ δεῦρο πρότερον. ἐπιτρέπεις ἐμοί.
Ὅ,τι χρήμ' ἀπολέσαντ' ἀργύριον ῥᾴδιον
Εἶναι φίλον τολοιπὸν; ἢ σύμοιφράσεις.

ὃς ἐπιλανθάνει μελιμέρτης δὲ ἀγῶνι φησὶν ὁ τέχνῳ δύρεν οὗτος. προσεξῆρε δὲ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων ἃ δὲ πλατὺ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γίνονται δὲ ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς πεντηκοστῆς ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ ἑβδομήκοντα καὶ ἑξακόσιοι γεγράφασι. καὶ παρετέμε μέχρισ. οὗ. βιοὺς ἔτη πθ. καὶ γέγραπται αὐτοῦ δωδεκάβιβλος ἁλιεκτὼ ἡλιομβρύσων καὶ δαρείου βασιλεία καὶ ξέρξου ναυμαχία. ᾗ ἐπὶ ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας ἡδυεπὲς ἁλαμῖνι μελικῶς. θρῆνοι. παιᾶνες. ἐγκώμια ἐπιγράμματα τραγῳδία καὶ ἄλλα. τὸν δὲ λᾶσον ᾗ σιμωνίδην ὡς αὐτοπαθοῦντας ἀλλήλοις ὁ ποιητὴς εἰσάγει. Θαλύην. ὠχρᾶ. τοιοῦτος ἡ θάψος, ὅπερ παρῆμιν χρυσόξυλον λέγεται. θεόκριτος. ἃ μυκηνῶς μὲν ὁμοίως ἐπὶ τοῦ πολλάκις εἰρηκὼς ἐπὶ τοῦ ἰνὼ ἱρεμαμβύη καὶ ὠχρὰ ὑποτῆς κακοπαθείας. πεποίηκται δὲ καλῶς παρὰ τὸ θαλλεῖν. ἰνὼ δὲ κατὰ χόλον ἥρας μανεῖσα. ἐρρίφη σὺν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμα τῷ υἱῷ αὐτῆς μελικέρτῃ ἐμίσει γὰρ πάντας τοὺς θηβαίους ἥρα, διότι παρῆν τοῖς ἐτεόκλου ὁ διόνυσος. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ διόνυσος ἐζήμωσε τοὺς τούτων γυναῖκας, μὴ προσιεμένων αὐτὸν ὕστερον τῶν θηβαίων. δύρεν πίδης δὲ μηδείᾳ. φησὶν αὐτόχειρα τῶν δύο παίδων γεγομένην λεάρχου μελιμέρτου, αὐτὴν ὕστερον εἰς θάλασσαν ῥίψαι. οἱ δὲ φασιν ὡς ἀθάμας ἰνατεγέρασε λέαρχον τὸν ἐξ ἰοῦσ γεγόμενον αὐτῷ παῖδα. ᾗ αὐτὴ δὲ ἡ ἰνὼ μανεῖσα τὸν ἕτερον ἑαυτῆς παῖδα μελιμέρτην ἐπισφάξασα, ἠλατόσυν αὐτῷ εἰσ τὴν θάλασσαν. οὗσ δὴ εἰσ ἰσθμὸν ἐκβραδέντας ἀναληφθῆναι προστάξῃ τῶν σισύφου. ὡσ ᾧ ἀχῶ να ἴδιον ἐστὶ τοῦ μελικέρτην θεῖναι καὶ τὴν μὲν λευκοθέαν. τὸν δὲ παλαίμονα μετονομασθῆναι. ροσκαλοῦμαί σῶ ἥρον. παραπίνει τοίνυν αὐτὸν δύρεν πίδης ὡσ ὁμασμένος κατηγορῶν τοῦ φιλοκλέους ὑβρεως ᾗ κατηγορ ἐπαγόμενος.

Καὶ. Σὺ λέγεθ' ἃ κὠν γῇ οὐδέν' οὐδὲ πραγμάτων.
Φι. Ἀνὴρ συβαρείτης ἐξέφυσεν ἐξ ἄσματος
Καί πως κατεάγη τῆσ κεφαλῆς μέγα σφόδρα.
Ἐτύγχανε γὰρ οὐ ξίβων ὢν ἱππικῆς.
Κἄπειτ' ἐπιτάσ ἐστιν αὐτῷ φίλος.
Ἔρωτι τοῦτο ἦν ἕκαστος εἰδέναι τέχνῃ
Οὕτω δὲ καὶ σὺ πεφάτρεχεσ τὸ πτῆ ἄλου.
Βδ. Ὁμοιάσου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις πρόπαισι.
Κα. Ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἂν ἀπεκρίνατο.
Φι. Ἄκουε. μὴ φθονῶ γ' ἐγὼ συβαρεῖ γυνήματι.
Κατέαξε χύτραν. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Φι. Ὃ δ' ὑχίνος οὐκ ἔχων τίν' ἐπεμαρτύραστο;
Εἶθ' ἡσυβαρεῖτις εἶπεν εἶναι τὴν κόραν
Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἑκάστοτ' ἐντυχεῖ.
Ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν δ' οὐκ εἶχεσ πλείονα.
Κα. Ὑβρεωσ' ἔοικασ, τῶν δίκην ἄρχων καλῶν
Βδ. Οὐ τοι μὰ τὴν δήμητρ' ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.
Ἀλλ' ἀράμενοί σ' οἴσουσι. Φι. Τί πρίει. Βδ. ὁ πρίων.
Εἴσω φέρωσ' ἔνδοθεν, εἰδὲ μή, τάχα
Κλυτῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.
Φι. Ἆρ' ἴσασιν οἱ δελφοί πότ'. Βδ. ὀλίγον μοι μέλει.
Φιάλην ἐπιτιθῶν τῷ κλέψαι τοῦ θεοῦ.
Ὃσ' ἐλεξεν αὐτοῖσ ὡσ ὁκανθαρός ποτε
Βδ. Οἴμ' ὡσ ἀπολεῖσ αὐτοῖσι τοῖσι κανθάροις

Οὐ ξίβων. οὐκ ἔμπειρος. ᾗ συνεπέλασε. ᾗ ἦν κρεμαθρῶν οὐ ξίβων τῇ ἐπιθάδε.
Ἔρδοι τις. ἕκαστος φησὶν ἂν οἷόν τε τέχνην ἐργάζεσθω. καὶ ταῦτα δ' ἐν παροιμίαις φέρεται. Εἰς τὸν πτῆ ἄλου. εἰσ ἰαμβου φησὶν ἀποτρεχθεραπευθησόμενος τὰς πλη γάσ. ἰαμβος δ' ὁ πτῆ πάλος.
Ὁμοιά σου. ὁ βδελυκλέων τοῦτα φησὶ πρὸσ τὸν κατήγορον. Ἀντὶ τοῦ ἐπιτελεῖς, ἃ αὖ. Κατέαξε χύτραν. ἀντὶ τοῦ τὴ χαλκοῦν ἢ καὶ ἐκ λιθράμου. εἰσ ὃ καθιᾶσιν οἱ ἀνθρακευταὶ τὰ γράμματεῖα τῇ μαρτυρίᾳ, ἃ τινεσ ἐμαρτύρησαν, ὃ κατασημηνάμενοι μετὰ ταῦτα, εἰ ἐγκληθείη ὑπέσχετο τοῖς δικασταῖσ ἐπιδώσειν. τὸ δὲ ὑχίνους τοῦτου ᾗ δημοσθένης μνημονεύουσι καὶ ἀριστοτέλησ. ἔστι δὲ πηλῶν χρυσίον ᾗ θαλάττιον ὄστρεον. ᾗ μᾶλλον δὲ ᾗ μασὶν ᾗ τοῦ βοός. Νεὶ τὸν ἱόραν. τὸν περσεφόνην. τουτέστι τὸν κόρον. τὸν πρὸσ τὸ γῆ Φιάδων μέχρι κόρου ὕλλων. τοῖς δὲ περὶ σικελίαν τὸ κατὰ ἱόρης ὁμνύειν σύνηθεσ λοχώρει. ἐν τούτοισ γὰρ ὁ ἅδης αὐτὴν ἁρπάσαι μυθεύεται. ὡς οἱ τὰ τοιαῦτα μὴ ἀλληγορῆσαι δεινοί, διὰ τὸν πυόμβορον ἐπὶ χρόνον τινὰ ἡμῶν σπερμάτων κατὰ γῆσ ἀφανισμόν. ὡρίζεσθαι δὲ ἐπιπέδωσ. ἐπίδεσμον δὲ τὸν ἐπὶ τῇ πλημμῆ δεσμόν. Κλυτῆρες ἐπιλείψουσι. ἐπιλείψουσι μάρτυρασ τοὺσ κατηγοροῦντας. Ἀίσωπον οἱ δελφοὶ ὁ μὲν βδελυκλέων ἀράμενοσ τὸν πατέρα αὐτοῦ φιλοκλέωνα, εἴσω κομίζει. ὁ δὲ φερόμενοσ πλάττει μῦθον. ὃν ἔφην ἐν τοῖσ περὶ αἰσώπου λόγοισ. ὃν φασιν ἐλθόντα ποτὲ εἰσ τοὺσ δελφοὺσ ἀποσκῶψαι αὐτούσ. ὅτι μὴ ἔχοισι γῆν ἀφῆσ ἐργάζεσθαι μύσοι διαφθείροντα. ἀλλὰ περὶ μύσοισιν ἀεὶ τοῦ θεοῦ θυμάτων διαζῆν. οἱ δελφοὶ χαλεπήναντες φιάλην ἱερᾶ τοῖσ αἰσώπου σκεύεσιν ὑπέβαλον. ὁ μὲν δὴ οὐκέτι σὺν τὸν φωκίδα φέρουσαν ὥρμησεν ὁδόν. οἱ δὲ πεμφθέντεσ ᾗ φράσαντεσ, ἱεροσυλίας αὐτοῦ κατηγόρουν. ὁδὸν πὶ τὴν πύλην οὐ πόλυ πέρα τοῦ ἱεροῦ καὶ τῆσ πόλεωσ ἀγόμενοσ ἀφῆσ νόμιμον ἦν τὸν ἱεροσύλουσ ῥιπτεῖσθαι, τὸν πεὶ τὸ

ξίβων
Pittalus me
ἐχῖνος κα
δίαιτα,
Aesopus fa
accusatus

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΒ'.

Χο. Ζηλῶ γε τῆς δύτυχίας.
Τὸν πρέσβιν οἳ μετίσχε
Ξηρῶν ξόων καὶ βιοτῆς
Ἑτέρα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν.
Ἦ, μεταπείσει ἐτὸ
Τὸ πρυφρὸν καὶ μαλακόν.
Τάχα δ' αὖ ἴσως ὀκ ἐθέλοι
Τὸ γὰρ ἀπωζῆναι χαλεπόν.
Φύσεος ἦν ἔχεπις ἀεί.
Καίτοι πρὸ μοὶ ταῦτ' ἔπαθον.
Σωόντες γνώμας ἑτέρων
Μεταβάλλουσι τοὺς τρόπους—

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΒ'.

Πολλοῦσ' ἐπαίνου πάρ' ἐμοὶ
Καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι.
Τυχὼν ἄπεισι δὲ τὸ
Φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν.
Ραῖσ' ὁ Φιλοκλέωνος, ὁ Δεινὰ γὰρ ἔτως ἀπαινῶ.
Σωιζόμην. οὐδὲ βόπτοις
Ἐπεμάνιω. δόλ' ἐξεχύθην.
Τί γὰρ ἐκεῖνος ἀπλέγων,
Οὐκ ῥεῖπων ἦν, βδελόμυος
Τὰς φύσαντας σεμνοτέροις
Κατεκοσμῆσαι πράγμασιν;

Οἰ. Νὴ τὸν δόμυσον ἀπορᾷ ἡμῖν πράγματος
Δαίμων τὶς εἰς κεκλῆκεν εἰς τὴν οἰκίαν.
Ὀὺδ' ἥρων ὡς ἔτι εὐθὰ πολλοῦ χόνου
Ἤκουσεν' αὐλῆ, περὶ χαρὴς τῷ πράγματι
Ὀρχύμυος τῆς νυκτὸς ὧδε πεύσεται.

Ἀλαμὰρ μῦθον αὐτοῖς δὴ πάσαρ. ἔτε μὴ σε ἐρίνυν μέμνη
του διὰ γοὺτων ὅσα πάσχω.
ἐν τοῖσιν εἰσώπου λόγοισ
ἔμυρόθη, μόνος ἔτεινῶν
εἰς θεοὺς ἀφ' ἡμέρος· ἐκεῖ δ'
τὰ εἰκότα λεχθήσεται.

Ζηλῶσε τῆσ δύτυχίας. τὰ τοι
αὔτα εἴθη καλεῖται κατὰ
χέσιν· ἔστι γοῦν ἡ περοῦσα
σροφὴ κώλων χειαμβι-
κῶν ἐπιμεμιγμένων ἐπὶ
τρίτοισ δὲ τροχαίοισ· δὶς ἀμ
βοισ δὶ ἀσπονδείοισ ἰωνικοῖς
καὶ πεῖωσι. ΙΒ'. ἡ ἀντι-
σροφὴ τοσούτων· ὧν τὸ μὲν
δεύτερον κατὰ ληκτικὸν
ἤτοι ἐφθημιμερίσ· τὰ δὲ
λοιπὰ ταῦτα δίμετρα ἀ
ναπαίλικτα, τὰ μὲν τέτρα
συλλάβουσ ἔχοντα πόδασ·
τὰ δὲ τέτταρα συλλάβουσ· δὶς α
λύονται δὲ μακρᾷ συλ
λαβαὶ ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἰάμ
βων· ἡ τροχαίων ὡς ἔρηται
εἰσ δύο βραχείασ, οὕτω καὶ
ἐπὶ τῶν τέτρασυλλάβων π
ρῶτ. δύρηται δ' ἡ χρεία μ
οσπερτασύλλαβ' ἡ δὶ ἰαμ
βος ἡ δὶ τροχαῖ· ἡ ἰωνικὸσ ἡ
πεῖων· ἐπὶ τρίτῃ τέλ τῆσ μ
σροφῆσ παράγραφος. φ
δὲ ἀντισροφῆσ πορωνίσ.

Ἐπὶ τὸ ζυφερόν· οἷον ἐπὶ τὸ
ζυφαῶ μαλακῶσ.

Γνώμαις ἑτέρων· οἷον μετα-
πειθέντεσ ἐκ παρεμυθίσεως
ἑτέρων. Φιλοπατρίαν·
διὰ τὸ ὑπὸ τῆσ πατρίδοσ
ἠνῶχθαι ἢ τοῦ πατρόσ. Ἀλαμὰρ· ἰλαρὸν καλῶ καλαθῶ· οἱδὲ ἀθυμάτῳ· φῶσε καὶ ἀμυνοφροσύνη
πρὸ σύνεια πρὸ ὀτῆσ· ὄμηροσ δὶσ ἀχαιοὺσ ἐπέεσσιν. Εἰσ κεκυλίλικεν· ἐισκυκλεῖ ἐισπέμπει ἐισάγει. Hom
Οὐδὲ πεῖσε του. ὅμοιον τῷ παρόμηρῳ· ὀτάρειον ἀχαιῶν οὐδένα ἔπεισεν· αὐτὶ τοῦ οὐκ ἔπεισεν. Hom

Θέσπις.

Τὰ ξ' ἐκεῖ ἐκεῖν' οἷς θέσπις ἠγωνίζετο
Καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησὶν ἀποδείξθαι κρόνους.
Τὸν νοῦν, ὅτορ χρόνος ὀλίγον ὕστερον.

Φι. Τίς ἐπὶ τὰς λείοισι θύραισι θάσσει.

Οἰ. Τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

Φι. Κλῆθρα χαλάσθω τόδε. Οἰ. καὶ γὰρ δὴ,
Σχήματος ἀρχὴ
Μᾶλλον δέ· ἴσως μανίας ἀρχή.

Φι. Πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ξώμης.

Οἷον μυκτὴρ μυκᾶται. καὶ
Σφόνδυλος ἀχεῖ. Οἰκεῖ. τῶθ' ἑλλέβορον.

Φι. Πτήσεις φρυνίχοσ ὡσ τις ἀλέκτωρ.

Οἰ. Τάχα βαλλήσεις.

Φι. Σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζομ.
Πρωκτὸσ χάσκει. Οἰκεῖ. κατὰ σαυτὸν ὅρα.

Φι. Νῶν γὰρ ἐν ἀρθροις τοῖσ ἠμετέροις
Σηρέφεται χαλεπὰ κοτυληδόν.

Βδε. Οὐκ οὖν μὰ δί' ὀδὸν ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

Φι. Φέρεσυν, αὖ εἶπω, κἀνταγωνισὲσ καλῶ.
Εἴτις τραγῳδοὺς φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶσ.
Ἐμοὶ δ' ὀρχησόμυος ὠθεῖ δ' εἰσίτω.
Φησὶν τὶς; ἢ δεῖ. Βδε. εἷς γ' ἑκὼν δὶ μόνος.

Φι. Τίς ὁ κακοδεέμων ὄζει. Βδε. ὑὸς καρκίνου.

Ὁ μέσατος. Φι. ἀλλ' ὅτοσ γε καταπροθήσεται.
Ἀπωλῶ γὰρ αὖ τὸν ἐμμελέα κονδύλου.

Θέσπις. ὁ κυθαρῳδὸς. ἀφ' οὗ δὴ ὁ
ζαγικὸς. Κρόνος. ἀρχαῖος.
μορφὰς. λήρους. ἀναιδήτους.
Τίς ἐπ' ἐμὲ λέποισιν ὀρχούμενος
ὁ γέρων παρατραπικῶσ;
σχήματ' ἀπὸ τᾶς γαπωδικᾶς λι-
γυσμένος. συσφίγγων πέρια
γαστὸσ. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν
παλαιόντων. θέσκειγοσ. τὸ
θὺν τ' ἔρωτα καὶ βύχε δόφνι λιγυζεῖν ἄρτι. αὐτὸσ ἐρ-
ρωτ' ὑπαρχαλέωσ λιγυκῶσ.

Σφόνδυλος. ἴσως ἀπὸ χόρτου τοῦ
ποιήσε. Γ' ἑλλέβορον.
ἐπισημαίνουται τὴν λέξιν
καὶ τὸ χ. ὅτι τὸ μ
πῖθι, ἐπὶ φαρμάκου λέ-
γουσι. ἐλαγὼν τὰ ῥάξας τῶ
θι τὸν θαλάσσιον. τὸ δὲ τῶτε
ἐπὶ τοῦ τοῦτο. ἐκ τῆσ ἐλ-
λεβόρου ἡ ἐλλεβορίαν, τὸ
ἐλλεβόρου δεῖσθαι. ὡσ καλ
λίασ φησὶ. καὶ ἐλλεβορίζειν

Πτήσει φρύνιχος. παροιμία
ἐπὶ τῶν καλούντων πεσόντων.
ἀπὸ φρυνίχου τοῦ ζαγικοῦ.
ὃν ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίω
σαν, ἄλλωσιν μιλησίων τρα
γῳδήσαντα. ὁ δὲ φρύνιχοσ
οὗτοσ ἀθηναῖοσ ἦν ὁμω
λογῆ. ἔστι δὲ τῶν δραμά
των αὐτοῦ τά δε. ἀνδρομέ
δα. ἡλιόνη. ἐποίησε δὲ πυρ
είχας. πλάτειν δὲ κυρίως τὸ φύγειν καὶ φορβάδαι λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων. Τάχα βαλλή
σεισ. ῥίψῃσ λίθουσ φιλονότι ὀρχούμυοσ. Σκέλοσ οὐράνιον. ὡσ αὐτοῦ ἐπαίροντοσ τὸ σκέλοσ
ἐπὶ ἐπιδείξαντοσ τὸν πρωκτόν. Κοτυληδῶν. δύκ ἰμηνοσ ἡ κοτύλη μου στρέφεται. Ἀλλὰ μανι
κὰ πράγματα. ἐπόνησε αὐτῷ ὅτι μὴ δὴ ἐκ λέληθε μαι χαλαρᾶσ γυμνάσησ τῆσ κοτύλησ, ἐπαύσατ' ἂ
ὁ πεῖσ ὅτι ἐκ ἐλυσέωσ ἀλλὰ μανίασ δεῖ πράγματα. Ὁ μέσατος οὖν ζαπκὸν λέγει μέσα.
Menander. ἄλλοσ αὐτὶ τοῦ μέσου. καὶ μυανδροσ καρχαδονίοις. ἀμειβόμυοσ δὲ ἔοικε λέγειν. τέσσερεσ μὲν
δὴ εἰσὶν ἀλλοῖ ζῆσ χορδυταί. ξενοκλῆσ δὲ ποικτήν. καταλέγει αὐτοὺσ σαφῶσ Φερεκράτησ. ἦν
γὰρ ἰάμβων οὗ μέσου. Ἐμμελείᾳ κονδύλου. ἐμμέλεια ζαπκὴ ὄρχησισ, ὡσ εἰ ἔλεγεν ἐμμέλεια ᾠδῆσ, εἰ
τὸ δὲ κονδύλου. δίδωμι αὐτῷ κόνδυλον ἢ ἀπολῶ αὐτόν. μικρὸσ γάρ ἐστι καὶ λεπτόσ.

Xenocles Phere crat

Ἐντῷ ῥυθμῷ γάρ· αὐτὴ τοῦ
δὲν οἶδε τοῦ ῥυθμοῦ. καρκι
νίτης δὲ ὁμοίως καρκινικοῦ. ω
ψώνη δὲ ἔστιν ὡς ὀψοφάγον
αὐτὸν διαβάλλων. πλὴν γε καρκίνους
καρκίνους παρὰ τοὺς κ
καρκίνους τοὺς λεγομένους
πεζούρους.

κίνους τους
ομένους πα
ίρους

νοδίφης

Ὀξὺς ἢ φάλαγξ ἑῴας ἀγγείας
ὀξυρρόου ἢ ὀξίς.

Ἄλλως· εἰς σμικρὸν τὴν φι
λοκλέα καὶ τὸ φαλαγί
ον. δῆλον δὲ ἐκ τῆς φερε
κράτους ἀγγείων· καὶ καρ
κίνος μόνος ἐν τοῖς ὠθρυ
κίου ἐστί· ἔσαν δὲ αὐτῆς
ζεῖς τινες· μικροὶ κομῆται
τότε καὶ νῦν εἰσὶ μικροκο
μῆται. φίλαρχοι τότε παῖ
δες ὄντες νῦν φι
λαρχικώτεροι. μὰ τὸν Δία τρεῖς τε ἰκανοί εἰσιν οἱ τὴν ἀρετήν. Ὁ σωννοτήρησ· περὶ ξενοκλέ
ους ὁ λόγος· σωννοτήρησ δέ οὐκ αὖ ὡς ἀλλ' ἐπεὶ καρκινίστη ἔδει σύννομον καὶ ἀεὶ παῦλαν προσδοκῶ
μον. σωφοκλῆς ἀμφιαράῳ· ὁ σωννοτήρησ τοῦ δεμαντεύειν χρῆ. Ἄλλως· σώνυμός ἐστιν ὁ
τοῦτον ὑποδέχεται καρκίνος· καὶ ὅταν εἰσέλθῃ μικρὸν ἰχθύδιον δάκνῃ τὴν σώμενον καὶ συστέλλει τὸ ὄ
στρακον ᾗ σκανδικλείᾳ τὸ ἰχθύδιον.

Ἄλλως.

Οἱ μὲν ζῶντι λέγουσι σύννομον τῷ καρκίνῳ τὸν σωννοτήρην, οἱ δὲ αὐτὸν τὸν καρκίνον ὡς ἐπιτη
ροῦντα τὴν σώνναν. φασὶ γάρ ὅτι ἡ μὲν σώννα πρὸς τὰς ἀκτῖνας πεσοῦσα τοῦ ἡλίου ἀνοί
γνυσι τὸ ὄστρακον· καὶ τὴν θέρμην εἰς δέχεται. ὁδὲ ἐσωτηρῶν εἰσέρχεται καὶ δάκνει αὐτήν. ἡ δὲ συ
στέλλει τὸ ὄστρακον καὶ βιβρώσκεται ὑπ' αὐτοῦ. Τῶν ὀρχήστων. ὀρχήστος εἶδός ὀρμίου μικρόν· εἰ
τοῦτον βραχὺ καὶ κατωφερὲς, ἅμα μὲν πρὸς τὴν λαγυνέαν ἅμα δὲ πρὸς τὴν ὄρχησιν. ἐμφαίνει δὲ
αὐτοὺς ὡς μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. Ἄλμην κύκα. ὡς πρὸς ἰχθῦς ὁ λόγος, ὅτι ἄλμη ὅτι πέν
τως ζωμός. ὡς γοῦν πρὸς τὸ πολυφάγον αὐτῶν. ἵνα γὰρ τὰ κρέα μὴ σήπηται, πήγεται, τὴν ἄλ
μην. Ἄλλως. ἐπειδὴ ἄλμην παρασκευάζουσιν ἐπὶ τῷ φαγεῖν ἰχθύδια. ἢ καρκίνους ὡς καρ
κίνοις οὖν αὐτοῖς χρώμενός φησιν ὅτι παρασκεύασον ἅλμην, ἵνα ἐὰν αὐτοὺς νικήσω σήπω
αὐτοὺς καὶ φάγω. Βεμβηκίζουσιν. δυσκινήσωσιν· βέμβηξ δὲ ὁ ξύλινος στρόμβος· ὃν ἐσω
γράμματι. οἱ δὲ ἀρχαῖοι πολλαχοῦ θέλουσι βέμβικας εἶχον τὸ ἔσω φόνον δυρεικτίδες ἐκ τριόδων.
ἀλλαχοῦ ἀριστοφάνης· βέμβικος ἄδην διαφέρομαι δεῖ. αὐτὶ τοῦ δυσκίνητον. δύσροφον εἶναι δεῖ. ἔστι
δὲ βέμβηξ ἐρυθρὸν ὃν μάστιξι στρέφουσιν οἱ παῖδες. ἢ παίγνιον τῶν παίδων. ὡς ζωχός. ὃς μάστιγι
κόμβους στρέφεται. καὶ βεμβικιᾶν τὸ περιστρέφειν. ὡς κρίνοις δὲ χορὸς αὐτοῖς διαλέγεται

Καὶ τὸ

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ι.

Ἡμί. Ἆ ὦ μεγαλώνυμα
Τέκνα τοῦ θαλασσίου,
Πηδᾶτε παρ' ἀφάματον.
Καὶ θὴν ἄλλος ἀπρυλίστοιο.
Καρίδων ἀδελφοί.
Ταχὺν πόδ' ἐγκυκλωσοβεῖτε.
Καὶ τὸ φρυίχειον
Ἐκλακτισάτω τὸν ὄπωσ
Ἄϊδοντες αὐωσκέλος,
Ὠζωσιν οἱ θεατοί

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΣΤΙΧΩΝ, Ι.

Ἡμί. Σβόει. παράβαι νεκύκλω. ἀγέρισον σεαυτ
Ῥίπτε σκέλος οὐράνιον. ἐμβίκες ἐπεμέσθων.
Καὶ γὰρ ὀρνυμένων αὖ ἀεὶ ποτὶ ἦρ προσέρπει.
Ἠθεῖσ' ἐπὶ ῥῖσιν ἑαυτῷ παισὶ, τοῖσι τριόρχαις.
Ἀλλ' ἐξάγετ' ἐπὶ φιλῆτ' ὀρχούμενοι, θύραζε
Ἡμᾶς ταχύ· θύρα γὰρ οὐδεὶς πω πώποτ' ἐδέξατο κεν,
Ὀρχούμ', ὅς τις ἀπήλλαξεν χορὸν ξαγῳδῶν.

Καὶ τὸ φρυίχειον. δῆλον ὡς σημαίνει τὴν τὸ φρυίχειον. τὸ εἰσ ὕψος ἐντεῦθεν ὀρχήσεως ἐκ λακτίζειν. τὸ δὲ ὠζωσιν. αὐτὶ τοῦ θαυμαστικῶς λέγουσι. σωίβειν δέ ἐστιν ὡς τὸ οἰμώζειν ἢ ὀλολύζειν ἀπὸ τοῦ ω θαυμαστικοῦ. Phrynich. ὠζωσιν

Ῥίπτε σκέλος. δύφρονιος οὕτω φησὶν ὀνομάζεσθαι ἀπὸ μάτι τραγῳδιῶν ὀρχήσεως. βέμβικες δὲ περιφορεῖ. περιστρωμὶ ὡς αὐωτέρω εἴρηται.

Καὶ γὰρ ὁ καρκίνος φησὶ προσέρχεται. πρὸς τοῦτο γὰρ καὶ τὸ πανυμένων.

Τοῖσι τριόρχαις. ἐπαιξε δὲ τὸ τρεῖς εἶναι. ἔστι δὲ τριόρχαι ὄρνεον.

Ἐξάγετε τὴν φιλῆντε. ἐξάγετε ἐκ αὐτοῦ φησὶν ἐγώ.

Οὐδεὶς πω πέρυσι εἰσέρχεται γὰρ ὁ χορὸς ὀρχούμενος· οὐδαμῶσ δὲ ἐξέρχεται.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΩΝ.
ΤΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΟΡΝΙΘΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΙΑΜΒΩΝ.

tereus thracie rex

Περὶ τὰ τοῦ Διὸς φεύγουσιν ἀθλώμασ δύο τινέσ. Οἱ πρὸς τὸν ἔμπεδον λεγόμενον τηρέα.
Ἐλθόντες ἡρώων ἀπαγορεύων πόλιν. Εἷς δ' ὄρνισ ἕπονται συμπερῶν μετὰ πολλῶν.
Πτηνῶν δυάσκηφι διώκατ' ὀρνίθων γένοσ. Καὶ πῶσ ἑαυτὸν καὶ μέσον τὸν ἀέρα.
Πόλιν ἱστίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα. Αὐγὰ παλαίφατ', ἐκ δὴ τοῦ δέτου φάσμ' ἰκε.
Γέρυ γάστε πάσιν ἀξίωσιν δοῦ θεοί. Ἐπίθεσιν οὐ μιμεῖσθαι ὀρῶντες γλυκόμυθον.

Ἄλλωσ.

Ὁ πρεσβύτησ ἀθλωτὴσ ὢν πεισθεὶσ ὑπ' ἄλλων συνελθὼν τοῖσ συνοικοφαντίαν φεύγουσι τὴν ἀθηναίων, μετανίστασθαι διδάσκει μαλλουσι. ἔστι κολοιὸν καὶ κορώνην πρὸσ ἀλλήλουσ, πρὸσ πίνουσ πρὸσ ὄρνιθας. φιλοπερ αὐτοῖσ ὠφελοῦντεσ διαλυθῆσ. οἱ δὲ ὁρμῶσι τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασὶν, εἰ μετοικήσουσιν πλεμίων ὄντων οἰκήσουσι. μαθόντεσ δὲ ὕστερον ἀφελήσουσι, συγχωροῦσι μὲν ἐφ' αὐτούσ. οἱ δὲ, πόλιν κτίσαντεσ ἐν ᾧ οἰκήσουσιν ἀεί, καὶ φελοκολυκίαν ὀνόμασεν. ἀλλ' ὁ δὲ πείθει αὐτοὺσ ἐλθόντασ οἰκῆσαι οἱ ἀθηναῖοι. μάντησ δὲ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι ἐν οἷσ καὶ μέτων. οὗτοι δὲ πάντεσ, ἀποπεμπόντων ἀπράγμονεσ. τελευτῶσι δὲ καὶ θεοὶ διὰ τὸ μὴ ἐᾶσθαι τ' καπνὸν τὸν ἱερέων αἴειναι, λιμῷ φθειρόμενοι, πρεσβεύονται πρὸσ τοὺσ ὄρνιθασ. ὁ δὲ σκοπὸσ τοῦ δράματοσ, διασῶσαι πάλιν τοὺσ ἀθηναίουσ ὡσ φιλοδίκουσ. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν πέτεσι. ὀρνέοισ. ἐγρά-
φη δὲ μετὰ τὸν ἀλικιβιάδην ὑπὸ φ. σικελικῆσ μεὼσ μετὰ τὴν μ. Φῦναι δὲ διὰ τὴν πικρὸν τὴν ἑρμῶν. καὶ φυγεῖν εἰσλακεδαίμονα.

Alcibiades
φθινοσπο-
δρμῶν

Ἄλλωσ.

Ὑποκεῖσιν ἀθλώσασιν ἐκ πεχωρηκότοσ πρεσβύτου διὰ τὰσ δίκασ. πρόεισι δὲ πρὸσ τὸν τηρέα ἔστω πεζὸσ μόνοσ, πεινῶν μόνοσ περὶ αὐτοῦ, ποία πόλισ ἔστιν εἰσ κατοικισμὸν βελτίστη. χρῶν) δὲ τοῖσ ὁδοῦ καθημένοισιν, ὀρνέοισ. ὁ μὲν, κορώνη. ὁ δὲ, κολοιῷ. ὁμομαλοῦντεσ δὲ, ὁ μὲν πέτεται δὲ τοῖσ δὲ δύελπίδησ. ὃσ ἂν πρότερος ἄρχεται. Ἡσκληπιὸν ἐν ἀθήναισ. τὸ δράμα μαχοῦντο, ᾧ ἅμα δυνατῶσ πεποιημένον. ἐδιδάχθη ὧν χαβρίου ἄρχοντοσ εἰσ ἄστυ, διὰ καλλιστράτου. ὃσ λῷ, δύτερ τοῖσ ὄρνισι πρῶτοσ, ἀμφίασ κωμαστικόσ. ζῆτοσ, φρυνίχοσ μονοτρόπῳ ἐστὶ δὲ λε. Φοβερὰ δὲ τότε τοῖσ ἀθλωμένοισ τὰ πράγματα. τότε γὰρ ναυτικὸν ἀπώλετο πεισικελίαν. λαμαχοσ, οὐκέτι ἦν. νικίασ ἐτεθνήκει. δηλιάδαν ὅσον τειχίσοντεσ λακεδαιμόνιοι. ἄγισ ὁ λακεδαιμονίων στρατηγόσ, πρὸσ ἐλευθερίαν τοῦ ἀττικοῦ δηλίῳ. ἀλκιβιάδησ, τὰ λακεδαιμονίων ἐφρόνει. καὶ ἐκκλησιάζων, συνεβουλεύσατο τὰ χρήματα λακεδαιμονίοισ. ταῦτα εἰ ἀθλωμένων συμφορεῖ. διὰ ταῦτα εἰ ἀθλωμένων φυγή. καὶ ὅμωσ οὐκ ἀπεῖχον τοῦ λακωνίζειν καὶ συκοφαντεῖν.

Ἄλλωσ.

Τῆσ τῶν ἀθλωμένων πολιτείασ τὸ μέγιστον ὠφέλοσ, αὐτόχθοσι γὰρ εἶναι φιλοτιμία πρώτη. πρὸσ μηδένα πω μηδεμιᾶσ πόλεωσ φανείσησ αὐτοῖσ πρώην ἀναβλασῆσαι. ἀλλὰ ὑπὸ χρόνῳ ὑπὸ προεστώτων πονηρῶν καὶ πολιτῶν δυσχερῶν, ἀνετράπη καὶ διωρθοῦτο πάλιν ἐπεὶ ἦν τοῦ δικελάδου πολέμου πονηρῶν τινῶν τὰ πράγματα ἐγχειρισθέντων. ὧν σφαλησόμενοι καὶ αὐτοῖσ κατάστασισ. καὶ οὐ μόνον ἄλλοισ δρᾶσι, διὰ φιλανθρωπίαν ἀδείασ ἦλεγχεν ἀεὶ σοφαίνησ τοὺσ ἀλλοθεν πολιτευομένουσ. φανερῶσ μὲν, οὐδαμῶσ. οὐ μὴν ὧν τούτου ἐκκλησία. λεγόντων δὲ ὅσον ἀνῆκεν ἀπὸ κόμης διάσ προσκρούσῃ. εἰ δὲ τοῖσ ὄρνισι μὴ μέγα τι διανοοῦνται. ὡσ ἀδιόρθωτον ἂν ἡδονὴν σοφιλοπολιτείασ ποσοῦσησ, ὑπὸ μόνησ ὑπὸ τῶν προεστώτων, ἀλλ' ἄν τινα πολιτείαν αἰνίττεται. καὶ προεστῶτασ ἑτέρουσ, ὡσανεὶ τῶν ὄντων, ἀκαιρῶν καθεστώτων. οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ὅλον. καὶ τὴν φύσιν εἰδέναι συμβουλεύει μετὰ τίθεσθαι πρὸσ τὸ πρεμεύεσθαι.

Chabrias p
Callistrat
Amipsias
Phrynich
Lamachus
Nicias
Deceleá
Agis dux l
Alcibiades

Autochtho
Prima urb
ne cum a
nulla alia
reret e te
pullulam

H

καὶ ἡμῖν ἀποτοσις αὐτη τὰ δ' ἄλματ' θεῶν βλάσφημα, ὧν τηλείως φρονόμεν τοὺς κείνων χάρφοσι τὴν πόλιν προσδείσθαι θεῶν ἀφρόντιστύμπτων φ̄ κατοικίας πᾶ̄ ἀθλιαίων πᾶ̄ ὄντων, ἢ πετεινῶς ἄλλοτριωκότων ἑαυτοὺς φ̄ χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου τοῖχος, τοιοῦτος ἑκάστοτε δ' πᾶ̄ κατὰ μέρος, οὐκ ἐπὶ πᾶ̄ ἀλλ' ἀντιπρὸ ἀθλιαίων ἢ πᾶ̄ παρ' αὐτοῖς ἐγχειριζόμενον τὰ κοινὰ, ἐλέγχειν τὴν φαυλίαν δ' ἀθεσιν, ὡς θυμίασιν ἐγκατασπείρων τοῖς ἀλιούσιν, ἀποδιλαΐνειν φ̄ ἐνεστῶσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑπ' αὐτὸ τὸ τεῖχος δὲ πρὸς τὴν ἀέρα πλίνθ φ̄ τῆς ἀπάσης ἀποδιλάστων. ἀλλὰ καὶ βουλὰς ἢ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς ἀθλιαίων δυσχρείμων. ἀ λλὰ ἢ ὅσα πείζ φ̄ ὠφίσκοσιν, ἢ ψηφίσματογραφῶν ἢ τοὺς λοιποὺς θεσπίσων οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖς τὰς ἁπάντων πραγμάτεσις. ὡς αἰσχρὸν ῥᾳδίας ἐμπεσὼν κεφαλαιῶν τοὺς εἰθὺ στερον καὶ τοὺς θεοὺς, εἰς ἀπορροσίαν κωμῳδεῖ. τὰ δ' ὀνόματα τῶ̄ γερόντων ἐποίησεν, ὡς εἰ ἐποιοῦκέτερος ἂν ἑτέρῳ. ἢ ἐλπίζοι ἑαυτὸν σ' βελτίοσι τοῦτον δ' ἔφασι γὰρ ποιητὴν, τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις δίκης πεπαιδεύσθαι ἐλέγχειν. σὺ δὲ τοῖς νῦν, τηλικοῦτον ἀναπεπλασμένοις συμβολιμαῖον ὠλον ἀποφαίνων, ὀρνισιν ἔδοκε διαφέρεσθαι πρὸ θεοὺς περὶ φ̄ ἀρχῆς. ἐπεὶ χαρίεν τὸ δρᾶμα καθῆκε σὲ ἄσυ, ἀλλὰ κἄλλιον εἰς δ' Ἡλιαστὰς, γὰρ ἀμφισβητοῦν ἔδοξε δικάζεσθαι ἀθηναίοις δ' Ἡλιαστὰς. λαβοῖσ' αὖτις τοὺς χρόνους, ἐκ τ' περισχοινισμῶν ὧν ἀπεμνήσθησαν πρὸς ἀναβολίου. ἀθηναίοις γὰρ πίμπρησι τὴν σκαλαμινίαν, ἀλλιβιάδην μετασκελόμενοι ὧν κείσει φ̄ πᾶ̄ μυκηθῶν ἐλιμιμήσεως. ὁ δ', ἀχεῖ μὴ θαρίου ἐπεγοῖς μεθιλιουσιν. ἐκεῖθεν δὲ βραχμὸν πεισόμη εἰς Πελοπόννησον ἐπεξιόη. φ̄ δὲ μετακλήσεως, μέμνηται καὶ ἀριστοφάνης, ἀποκρύπτων μὴν τὸ ὄνομα. τὸ δὲ πρᾶγμα δηλοῦν. σοὶ δ' οἱ τὴν Φοῖ, μισθαμῶσ' ἡμῖν πᾶ̄ θάλασσαν, ἵνα ἀνακύψετε καὶ κλητῆρα ἀζυσα ἐσωθεν ἡ σκαλαμινία.

Ἀχιστοφ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Εὔελπις.
Ἕτερος θρασύπων προλίπος.
Κήρυξ.
Χρησμολόγος.
Ψηφισματογράφος.
Ἑτερος κήρυξ.
Γρῖνης συκοφάντης.
Τελεβολός.
Ἕτερος ἄγγελος.

Πισθέταιρος.
Ἕτερος.
Ἱερεύς.
Γεωμέτρης.
Ἄγγελος.
Γαστραλόκας.
Προμηθεύς.
Ἡρακλῆς.

Θεωρῶν ἕτερος.
Χορὸς ὀρνίθων.
Ποιητής.
Ἐπίσκοπος.
Ἶρις.
Κινησίας διθυραμβοποιός.
Ποσειδῶν.
Οἰκέτης πεισθέταιρος.

Δ

Τ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

Εὐε. ΠΟΘΗΝ κελεύεισ' ἢ τὸ δένδρον φαίνεται;
Πει. Διακόσιαγε μίλι. ἢ δεῦρ' οὖ κρώζει πέλιν.
Εὐ. Τί ὦ πρίνης. ἄρνω κάτω πλανώμενος.
Ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορμώμενοι.
Πει. Τὸν ἐμὲ κορώνη πείθομαι τὸν ἄθλιον.
Ὁδοῦ πρεσβύτερον γέροντα πλεῖν ἢ χίλια,
Εὐε. Τὸν ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον.
Ἀπατᾶσθαι τοὺς ὁμοτέχνας τῶν δακτύλων.
Πει. Ἀλλ' οὐδέ ποι γῆς ἐσμὲν οἱ δ' ἐγὼ ἔτι.
Εὐ. Ἐντεῦθεν ἐνὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύπου.
Πει. Οὐδ' ἂν μὰ δία γ' ὑπ' αὐθις ἐξικεσίδης

Ρολὼ κελεύσ. ἢ εἰθέσι τὸ δένδρον τοσοῦτος δύνυξ ἀμοιβαίων ἄρχεται προσώπων οἱ δὲ τρίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ἢ ὧν τελευτῶν ἐσβαίνει κἀνέγρεται ἀνδρὸν ἐνεθέσει δὲ μετὰ πᾶ̄ ῥᾳδίως τρίχον κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ἔπειτα τρίτον ἕτερον ὅμοιον μονόμετρον ἀκατάληκτον. ὧν τρίτη τελευτᾷ δι' ὃλης ἓξ νενδυλιῶν ἀφ' ἑνὸς τοῦτο δ' ἐλέγξ, ὃ τὸν κολοιὸν φέρῳ ὡς ἐν ἀποπτῶ τινὶ δένδρου ὄρνις καὶ τοῦ κολοιοῦ σημεῖόν ἐστ' ἀκατέκτων τοῦτο δύνεσθαι ποιεῖν τὸ δὲ ὄνομα τῶ̄ πρεσβυτέρων. τὸ μὲν πᾶ̄ ἀπὸ πείθεσθαι. τὸ δὲ, ὡς ῥᾳδίως τὸ δύνεσθαι τοιαῦτα ποιεῖν. Ἡδὲ δ' αὖ ἡ ῥῶ. τοῦτο ὁ τοῖς κορώνοις φέρω, ὡσ εἰς τοὺς ναυτίλους ἀφ' κολοιῷ πᾶ̄ κελιόμενον. τὸ δὲ πάλιν, αὖ τὸ τοῦ εἰς τοὐπίσω. ἡ ῥῶ δ' εἰσ τοὐπίσω πᾶ̄ πελτε. πλανῶ πλανώμενον, πλανῶμεθα ἀπλῶσ δὲ πᾶ̄ λεγόμενον. προφορῶ. δι' οὗ ποκάκεισε πρὸ δ' ὁμοιοῖς τοῖς ναυτίλοις προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται, τὸ πᾶ̄ φέρ φ̄ τῶν σημάνων τοῖς διαζομένοις. Τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ. ὅτι ὁ μὲν κολοιὸν ἱκανῶτεί ὥστε δεῖξαι αὐτῷ δι' ὃλης τὸν πρὸ τῆς ὁρνέας ὁδὸν. ὁ δ' ἱκανῶν διὰ τὴν χρείαν. διὸ μέμφονται ἑαυτοῖς, ὅτι δι' ὃλης τοῖς ὀρνέοις πιστεύσαντες μακρὰν δι' ἡμῶν καὶ οὐ πανταχοῦ τοῦ μὲν δεῦρο. ἀπλῶ δὲ ἐφ' ἑκάτερα τοῦτο ἀναπόδοτα. ὡς καὶ συνφέλαις. τὸ δὲ μὴ κυμῶ οἷμοι θεοὶ ἐλθεῖν ἐμὲ τὴν μακρολεύμον ἔχοντα. νοεῖται δ' ἔξωθεν τὸ οὐκ ἔνθεσ' ἡ οὐ μωρίας πολέον ἢ τοῦτο. Γλεῶν ἢ χίλια. ἀπλῶσ ἡ ἱκανὴ ἡ ἱρᾶσις τοῦ πολέον πολεῖν. Ἀποδυσόμεθα φανίσομαι ἀπὸ φ̄ ἀποδύν. αὐτὴ γὰρ ἀφανίζ φ̄ τὸν πρὸ ὑπάρξασαν ὕλαν πᾶ̄ ξύλων. ἢ ἀποδιρῦσαι ἀφανίσαι. τυπᾷ ὁμοῦν ἐκβαλεῖν. Ἐντεῦθεν ἐνὶ τὴν πατρίδα. ἐρωτηματικῶσ. δύνασθε δ' ἐν τ' ὕθεν τὸν πατρίδα δεῖν, τουτέστι τὸν ἀθλιώτατον. ὡς πολὺ δὲ ἐφεσκότων τοῦτ' φησιν. Ἐξικεσίδης. τοῦτο νῦν ξένον δι' ἀβάλλουσι καὶ πολλοὶ τὸν ὁδοὺς πνῶσι μᾶ. οἱ δὲ ξένοι μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδοὺς. τοῦτο δὲ ἐν ἐκμεμνημένος ἡ ἐν τοῖς ἔπεσι, δι' ὃ τοῦτο. εἰ ἡ δοῦλος ὢν ἐγὼ γὰρ, ὥσ πᾶ̄ ἐξικεσίδης. ἔστι δὲ ἕτερ' ἔχων

loxus

ceſtides catha
duſ

neg laconicę
mtinea
ches
coſtratus
ἐπάλλαξαν
ιναικοπώλης
ίναξ
ωσόδωρ

λύραν ἔργον δυδύξου πιτυ-
νῆ φίθυρον εὐήθη νόμ. μέ-
μνη᾽ ἡ αὐτοῦ ἁ πολέμων σφ
τοῦ δ᾽ υἱοῦ τέρῳ. πρὸς φιλαθήνη
σιν ἐρατοδίνους ὠὼ δημί-
σας λέων. ὁ δὲ ὀξυκεστίδης,
κιθαρῳδὸς ποιητὴς νικήσ. νι-
κᾷ ἡ ὠδὴ τὸν τῆς κρίσ ἀγῶνα,
τὸν ἐν λακεδαίμονι ἁ πα-
ναθηναϊκὸν. Ἄλλως. ὁ δὲ ὀξυ
κεστίδης ὡς ξένος κωμῳδεῖ
ται ἁ Φρύνιχος μονοτρό
πῳ. μεγάλας ποιήσους. οἱ
δ᾽ ἕτερος τραγῳδοῦ. λυκίαν
πέλειαν. πείσας μέν. ὀξυκε
στίδην. ἀνομάλως εἰπὼν πο
βάκους. ὁ μὴ γνήσιος. ὁ ἡ, ἰόλαξ. ὁ ἡ, νόθος.

Εὐε. Οἴμοι. Φεῦ. σὺ μὴ ὦ᾽ τῶν τὴν ὁδὸν ταύτην ἰόν.
Εὐε. Ἡ δεινὰ μὰ Δί᾽ ἔδρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων.
Ὁ πανακοπώλης φιλοκράτης μελαγχολῶν. Polemo
Ὃς τώδ᾽ ἔφασκε νῶϊν φράσειν τὸν τηρέα.
Τὸν ἔποπ᾽ ὅσ᾽ ὄρνις ἐγήρετ᾽ ἐκτῶν ὀρνέων.
Κἀπέδοτο τὸν μὲν, θαὐξελεῖσθαι τοῦτονὶ
Κολοιὸν, ὀβολοῦ. τὴν δὲ τριωβόλου.
Τὼ δ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἦσαν οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
Καὶ νῦν τί κέχηνας ἔσθ᾽ ὁπόταν τὰ πτερὰ σῶμ. Phrynich)
Ἡμᾶς ἔτ᾽ ἄξεις, ὀρνίθες συνταῦθα τί;
Ὁδὸς. Φεῦ. τόδε μὰ Δί᾽ ὠνταῦθα᾽ ἄξαν᾽ οὐδαμοῦ.

Σὺν μὴ ὠνᾶν. πεῖθ᾽ ὧν φησὶ τουτέστιν εἰς τὴν οἰμωγὴν Dydym)
ὁδὸν βαδίζε. Οὐκ ἂν ὀρνέων. ἀντὶ τοῦ ὀρνεοπώλων. δίδυμον δέ, δεινὰ φάσκειν αὐτοὺς ἐκ
πλῶν ὀρνέων πεπονθέναι. ἐπεὶ ὀρνέων, φλλακωνικῶς εἰσι. πρὸ δὲ τῶν δύο, κακῶς. πρὸ μαντίνεαν.
ἀπήλλαξαν. ὡς μὴ τοὺς στρατηγοὺς ἀπεβαλ᾽ λακωνικῶς. νικῶσι στρατόν. μαθὼν αὐτοὺς φησίν.
Ἄλλως. ὅτι ἔτως ἔλεγον ἐν τόποις, αὐτὶ τοῦ ὀρνεοπωλείων. ὡς ἂν χοροπωλεῖ. δὲ Hom
ἀναφορὰ, πρὸς τὸ ὀμηρικὸν. δῆλος τοιοῦτος πρὸ μικροῦ. τοιοῦτος θεοῖσ. ἐξῆς δὲ ἐπεὶ φεύγ. μέμονε)
πρὸ ὁρᾶς. πέτρα. Ὁ πανακοπώλης. ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι πολλὰ πρὸς ὀρνέων, ὡς πανάκεια πρὸς
ἐπώλουν. ἢ πανάξ εἶδος ὀρνέου. Ὅσ τώδ᾽ ἔφασκε νῶϊν. οἱ μὲν φασὶν αὐτ᾽ θρασύρρημον τὸν αἰσώπειον λό
γον. ᾧ δέον εἰπεῖν πρὸς αὐὼν, λέγει εἰς τὸ ὀρνέων. οἱ ἡ, οὕτως. ὅσ᾽ ἐφάσκεμᾶλλ) τὸ αὖ ὠν ὀρνέων δύναθαι
προσηγόρευσθαι τὸ ὁδοῦ. ᾧ δεῖξαι μῖν αὐτὸν εἰς τὸ ὀρνέων. οἷον ἐκ τοσουτημάτος τὸ ὀρνέων ἐντευ ῦθ
ὁμοῦ. Ἄλλως. ἐφάσκεν ὁ φιλοκράτης. τὸ ἡμῶν. τουτέστιν ἡμῖν δεινοπαθῶς. σημαίνει ἡμῖν ἐκ τῶν
ὀρνέων. τουτέστι διὰ τὸ ὀρνέων. ὅπου τὸν ἔποπα δύρήσομαι. γραφεῖ. ὡς τώδ᾽ διαιρετέον. καὶ
προστιθέασι τὸ ἐξῆς. τὸ ἐκ τοῦ ὀρνέων ἀπέδοτο. ἐκ τοῦ ὀρνέων. τὸν κολοιὸν καὶ τὸν κορώνην διείσα
σαν πρὸ τοῦ τοιρῆδε σημαίνει ἡμῖν τὸν ἔποπα ὅσ᾽ ὅτι. δείξασται ἐκ τῶν ὀρνέων. παρὰ τοῦτο ἀπορίαν
ἦ εἴρηκε τὸ, ὃς ὥρμις ἐγήρετο ἐκ τοῦ ὀρνέων. εἶδεν γὰρ εἰς τὸν ἀνῶν. Τὸν μὲν θαρρελείδην. σύμμαχος. ἀ Sym
σωποῦ ῥον. καὶ γὰρ οὗτος ὠὼ σμικρότητι, ὑποτηλεκλείδου κεκωμῳδῆ. καὶ ὁ κολοιὸς μικρὸς dry
ὢν, ἐκ τῶν ῥῶν τὴν σύνεσιν ἔχει. Ἄλλως. ἀφηλοιεὶ ἀσώπου ῥῶν λέγ᾽ ὅσ κωμῳδεῖται ὠὼ σμικρό Teledi
τητι σώματος. ἦν ἡ ὠδὴ θαρρελείδης μικρός. Ἄλλ. οἱ μὲν σχεδὸν ὑπειλήφασιν. ὑὸν τινα εἶναι θαρρελεί des
δου βραχὺν καὶ παράσιτον κολοιῷ, κωμῳδεῖσθαι. οὐκ ἔχομεν δὲ ὑὸν αὐτοῦ δὴ ἀλλ᾽ κωμῳδίας εἰ
πεῖν. μήποτε οὖν φησὶ κατὰ τὴν φράσιν εἰρῆκεν θαρρελείδου κολοιὸν. ἐν ἴσωτῷ θαρρελείδης. ὅ ἐστι
κολοιώδης. ἢ ὡς κολοιοὺς αὐτῷ πολοῦντα δραβάλλῃ. Ἄλλως. ὁ τοῦ θαρρελείδου υἱὸς ἐχθὲ
τοῦ κολοιός. Τῶδ᾽ οὐκ ἄρ᾽ ἦσαν. δῆλα τοῦτ᾽ ἔστιν ἴσην αὐτὶ τοῦ ἦδεσαν. τουτέστιν ἦδε σαν ἔξω τοῦ δάκνειν
ἢ αὐτὶ τοῦ ἦσαν. τουτέστιν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ δάκνῳν. Καὶ νῦν τί κέχηνας. ὡς τοῦ κολοιοῦ κεχηνότος.
ἁπλῶς τῶν πετρῶν δὲ ὅπου ζῇ. ὁ τοσοῦτος πετρώδης. Οὐ δὲ μαθ᾽ ἑνὶ τοῦδε. ἐδείνοσεν ἦσεν. ὡς ἀπόκε
κλημένος παμπαχοῦ δὴ ὁδοῦ. ἀλλ᾽ ᾧ δὲ ὀνόματι κέχρηται. Οὐ

Εὐε. Οὐδ᾽ ἠκροώνητ᾽ ἦσ᾽ ὁδοῦ τί λέγει πέρι.
Φεῦ. Οὗτ. ταυτὶ κρώζει μὲ δέα νιῶ τενὰ τότε.
Εὐ. Τί δῆτ᾽ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ. Πεῖ. τί δ᾽ ἄλλο ἢ.
Βρύκους᾽ ἀπέδειξεν φησὶ μουτροὺς δακτύλους.
Εὐε. Οὐδεὶν ὄν δῆτ᾽ ὄζει ἡμᾶς δεῦρο μύους
Ἐσκόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένους.
Ἔπειτα μὴ ᾽ξωρεῖν δίκαιόν ἐστι τὴν ὁδόν;
Ἡμεῖς γὰρ ὦ ᾽νδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ
Νόσου μόσου μᾶλλον τὴν φανερὰν σάκας.
Ὁ μὲν γὰρ οὖν οὐκ ἀσὸς, ἐς διάζεται.
Theopo Ἡμεῖς δὲ φυλὴ καὶ γένος τι μῶμοι.
ρ? Ἀσοὶ μετ᾽ ἀσῶν, οὐσυβοῦντος οὐδενός.
Ἀμυνόμεθ᾽ ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν.
Αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ᾽ ἐκείνην τὴν πόλιν.
Callias Τὸ μὴ οὐ μεταλλάττειν ἔναι φύσει κοὐδεὶς μονᾳ.
Καὶ πᾶσι κοινὴν ἁπάντησιν χρήματα.
Crat.m) Ὁ μὲν γὰρ οὖν τὰ πίονες, ἔναμεν᾽ ἢ δύο
Ἐπὶ τῶν κρεάδων ἁθροῦσιν ἀθηναίοισ᾽ ἀεὶ
Ἐπὶ τῶν δείκων ἁθροῦσι πάντα τὸν βίον.
Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν.
Καινοῦν δ᾽ ἐχόντων καὶ χύτραν. καὶ μυττίδα.

Οὐ δ᾽ ἠκροώμην. ὡς ἡμᾶς φεύξεσθαι
μέλλοντας αὐτῆς. διὰ δὲ τὴν ἐρωτη
ματικῶς καὶ φαντικῶς. πα
νὸς ἠρώτων φουσιν, ὃ δὲ ἠκροώ
μην. βρύκους δὲ δάκνουσι βρύκους
καὶ τὸ ὠὸν ὀρνίθιον. εἰ βορύκ
σαι. Ἐσκόραλιασε ἐλθεῖν.
παίζει. ἐπεὶ εἰς τὸ ὄρνεα βά
λεται ἁ πλεῖν. ἐν λόγῳ δὲ
ἐν τῇ ὑποθέσει. Τὼ ἐναντί
ωσ ἁ κα. οὗτος ἔστιν αἰλιανὸς Aceſtor t
τραγῳδίας ποιητής. ἐκα poeta
λεῖτο δὲ σάκας, διὰ τὸ ξένον Sacas
εἶναι. σάκες δ᾽, ὑράκιες εἰσί. Sacas th
βόρμης δέ, ὁ γόμφος πέρα
αὐτῶ σάκα. προσπόρθυσεν
τὸ σα μῦον. ὁ δὲ αὐτὸ καὶ μυ
σὸν ἐκάλεσεν. εἰς δὲ τὸν ποιη Tyſamen
σιν αὐτὸ μετεχλεύαζεν. καὶ α
λίας, μῦν ἐν τοῖς ἵπποις. ἃ σά
κον οἱ χρώμενοι σύσκρατον
τοσοῦτον ἐκκλεῖσαι βούλοιτο. ἀκέσα
τα γὰρ ὅμως εἶλεν λαβεῖν
πόλιν. ἐὰν μὴ συσχέθῃ
τὰ πράγματα. Οὐσοβοῦν
τος. ὡς τῶν ὀρνέων τοῦτο φη σοβοῦν
σι. πάντες γὰρ σοβοῦσι τὰ ὄρ
νεα. Ἀνεπόμενδεν φη
σί. ἀπὸ μέσου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων. τὸ ἡ ἀμφοῖν ποδοῖν. ἐκ τῶν ὀρνέων, Podes m
αὐτὶ τοῦ ἀμφοῖν τοῖν πτερυγοῖν. ἢ ἐκ τῶν νεῶν. αἳ οὐεισβρομοῦσαι, ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν πλέουσιν. ὁ δὲ ni
νοῦς, πάντ᾽ ἀπέφ᾽ ὄζ᾽ πελέως. προλιπὼν ἱκὼς δὲ τὴν τῶν ὀρνέων χρῶνται μεταφορᾷ. ὡς ἂν αὐτοὶ ὁλ
γον ὕστερ᾽ ὀρνιθωθησόμενοι. Ἐναποτίσου χρήματα. τὴν πόνοιαν αὐτὶ τοῦ ἐμβιῶναι. καὶ ἐνοικεῖν. εἴπερ
ἐναπτίσαι χρήματα. εἰς τὸ Φιλοδήκου τῶν ἀθλιαίων. ὅτι συκοφαντοῦμενοι οἱ πλούσιοι πάντ᾽ ἀναλίσκουσι χρή
ματα. Οἱ μὲν οὖν πέντε πτερυγιστὰ τοῦ γεγραμμένου Φιλήμονος ἢ μυῤῥινίδων, αὐτὸ τέρος ὤμυσεν λαλεῖ. τὸ
ἢ ὠὴ τῶν ἱμάτων. ὅτι ἀπὸ σκηνῆς τὰ ἄλλα πάντα δέρματα ἐμφαίνεται καὶ δηλοῖ ἢ συκῆ. Τὸν δὲ τὸ βαδὸν
ἐν πασιν ἁπτὸ χημάτισεν. ὡς ἀπὸ τοῦ πατεῖν πάτος. οὕτως ἀπὸ τοῦ βαδίζειν βαδὸς. Ὅμηρος. πάντα
αὐῶν ἀλείφων. Ἄλλως. εἰρηνὴ μὲν ὁ βαδὸς ὅμοσε μὲν οἱ κωμικοὶ, πλείω ἐνῶσι τὰ τοιαῦτα. ὡσ Hom
δὲ πόλισ, χρυσῶ γλυφὶ πισφῶν ὥρα φοδέ. Καινοῦν δ᾽ ἐχόντε. τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκή Cupo
σαντες ἐν τῇ ἰδούσει θύσωσιν. ὅτι δὲ χύτραισ ἴδρυον, ᾧ ἐν εἰρήνῃ. δίδυμος δέ φησιν ἀμυντήρια τῶν
ὀρνίων αὐτὰ βαστάζειν. αὐτὶ τοῦ πλουτῶν. πᾶσι κεφαλαίας δὲ τῶν χύτραν. ἵνα μὴ ἐθέλῃ ἀ
μμα τὰ ὄρνεα τύπτειν αὐτοὺς τὰς δὲ μυρρίνας πρὸ τοῦ ἀποσβεῖν.

Pedes in nani

Γλαμῶμεθα, ζῆ τοῦντε τόπον ἀπραγμονα
Ὄπι καθ ὑσυθέντε, διαγεμοί μεθ' αὑ.
Ὁδὲ σόλος νῷν ἐστ παρὰ τὸν τηρέα
Τὸν ἔποπα παρ ἐκείνου πυθέαθ ὅτι μολῶν.
Εἴπερ τοιαύτην οἱ δεπάλιν ἦ πάπαται.
Πφ. Οὗτος. Εὐε. τί ὄστιν. Γφ. ἡκορωνή μοι πάλαι
Ἄνω τί φράζει. Εὐε. χὠ κολοιὸς οὗτοσὶ
Ἄνω κέχηνεν ὡς περισθενικὺς τίμοι.
Κοὐκ ἔστ' ὄπως οὐκ ἔστιν ὠταῦθ' ὄρνεα.
Εἰσόμεθα δ' αὐτίκ' ἂν πρίσωμαι φόφον.
Ἀλλ' οἶδ' ὁδρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν
Πφ. Σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ' ἵν' ἦ δὴ πλάσιος φόφος.
Εὐ. Σύδ' ὦν λίθῳ κόψον λαβών. Πφ. πάνυ γ' εὖ δοκεῖ
Εὐε. Γαῖ. πεῖ. Πφ. τί λέγεις ὄρτ' ὀνπαπαῖ καλεῖς;
Οὐκ ἀμφὶ τοῦ τως δὺς ἐχῆμ' ἐπορνὶ καλεῖν;
Εὐε. Ἐπορνὶ. ποίησεις τί με κόπφ αὖθις αὖ.
Ἐποποῖ. Θε. τίνες ὄτοι τῆς ὀβοῶν τὸν δεσπότην.
Εὐ. Ἄπολλον ἀπηρόωσε, τοῦ χασμήματος.
Θερ. Οἵμοι τάλας· ὀρνιθοθήρα τουτωί
Εὐ. Οὗτω στδεινόν, οὐδὲ καλλιον λέγειν.
Θε. Ἀπολεῖ σ' ὁ Εὐε. αἰῇ ὄκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. Θε. τίδαί.
Εὐ. Ὑπ' δεδιὼς ἐγωγε λιβυκὸν ὄρνεον.
Θερ. Οὐδὲν λέγεις. Εὐε. ἢ μὴν ἔρχ τὸν πρὸς πρόδῶν.

Ὄπυ μ' ἀναβιβρυθεόπεσ· τοῦτο πρὸ τῶ ἐμπροσθεν, ἀντὶ πόμεθα δὴν φ. παῖδος ἀμφοῖν πατδιν. εἶτα ἐφεξῆς, κανοῦν δ' ἔχοντε. μαὶ τοὐξῆς· τὰ δ' ἄλλα, μεταξὺ εἰρηται. Ἀνωτί φραζ. ὡς ἀνωφαύτησ νδυουσησῶν τινα τόπον ὑψηλόν.

Τῷ σκέλ θεῖν τὼ πέτραν. πρὸ τῶν ἧ παίσων συμβάλλειν τοῦ λέγ. φασὶ γὰρ ἐκεῖνοι πρὸ ἀλλήλους ἰόντες ὄρνεα δὸς τὸ σκέλ τῇ πέτρᾳ καὶ θεσσύντας τὸ ὄρνεα. τὸ δ' ἀλλ' οἶδ' ὁδρᾶσον· πρὸς δὲ τὸ ἐρημμόνον παίζων αὖθις ἐπεσυδὲ τῇ κεφαλῇ.

Τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς. οὐ πάνθανῶς φησιν ὠὶ, ὄρνεον οἰκίαν ἐλθόντος παῖ παῖ καλεῖν. ἁμάρτημ αὐτοῖ, ὥστε παῖδας ἔχειν. Ἐποποῖ. σύμμαχες ἃ δύνμοσ προσκαλ. ἔπουσιν· οἱ δέ, πρὸς ἀπῶσιν. ἵν' ἡ ὠὶ ῥῆμα· αὐτὶ τοῦ ἐποποῖ· εἰ ἦ προσκαλοῖτο, δῆλον ὅτι ἐχμα τίσει ἀπόλ θέασ φλ ἔποποῖ. Τίπεσ οὗτοι. ζοχίλος τὸν ἔποπ ὄρνιον, ἀκριβῶς τῆς τοῦ ἔποποῖ. Τῆ χασμήματος· ἐπεὶ πρόσωπον ὄρνιν ἐποίησεν, ὁ ὑποκριτὴς ἔχοντος τὸ στόμ φοσ κεχηνὸς, δι' αὐτου τοῦτ εἶπεν χασμήματος. Ὀρνιοθήρα. μομίζ τοὺς ἄνδρασ διὰ τὸ θηρᾶσαι τὸ ὄρνεα ἐλπλυθσίαι. Οὕτωσ πδεινόν· τὸ καλλιον αὐτὶ ἀπολύτου λέγ. αὐτὶ τοῦ οὐδὲ καλὸν λέγ. τὸ ἡμᾶσ ὑπ' πδύε θαι τοιούτοισ εἶναι. εὐραλιῶσ δὲ αὐτὸν μοδούμενον τοῦτο φησιν· ἅτ ὠδεῖ μ' πρᾶγμ αὔξειν οἱ ὄρνιθοθῆραι. οὐκ ὠφελεῖσ· ἃ δ' ἡμῖν εἰπεῖν· οἱ δέ, σὺ δὲ τὸν λόγον ἀκούοισιν οὕτω. οὕτωσὶ πδεῖν· οὐ γὰρ μᾶλλον λέγ. ἡμῶν τέσιν οὕτωδεῖν ἐχομωλίαν δ' ὄφελεν, ὡσπερ ὀρνιοθῆραι νομίζεσθαι. οὐ γὰρ λέγ. ἡμᾶσ τοῦτο δι' ἄλλον, ὅτι ἐσμὲν ὀρνιθοθῆραι. Ὑποδεδιὼς. ὄνομα ἐπλασεν ὀρμεούμενοσ ποδεδιὼς. λιβυκὸν δέ, ἐπεὶ οἰλίβυες βάρβαροι ἦ δειλοί. ἢ ἐπεὶ πολυόρνιοσ ἡ λιβύη. Τὰ πρὸσ ποδῶν. ὑπὸ τοῦ φόβου ἀδημονοῦντεσ ἐφθέγξατο. ἔφησιν ἐρώτα τὸν πρὸ ποδῶν σου ὄρνεα εἰβουλή πρὸ ἐμοῦ, ἢ πρὸ ποδῶν ἡμῶν, ὅτι ὄρνεα ἐσμὲν, μανθάνεται. Ἄλλωσ γραφεῖ ἐρώτα τὰ πρὸ ποδῶν. ὅτι σαφέστερ καὶ τάχα ἂν ἐκ τῶν πάλαι σημασιῶν τὸ ῥητὸ ἔρχ. μετέβλήθη ἢ ἐς τὸ ῳ. ἐπίσδ' ἔγραφεῖ. καὶ μὴ ὠ ἐρώτα

Θερ. Ὅδὴ δὲ δὴ τίς ὄστιν ὄρνισ. οὐκ ἐρεῖς;
Πφ. Ἐπικεχοδῶσ ἔγωγε φασιανικόσ.
Εὐε. Ἀλλὰ σὺ τί θηρίον ποτ' εἶ πρὸσ τῶν θεῶν.
Θερ. Ὄρνις ἐγωγε δ' ὄλος. Εὐε. ἢ πῆ θησ τινὸς
Ἀλεκτρυόνος; Θερ. ἄκ. ἀλλ' ὅτι περ ὀδεπότησ
Ἔπρ ἐγένετο, τότε γυνὴ μ' ἠξατο
Ὄρνιν ἵν' ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχῃ
Εὐε. Δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
Θερ. Οὗτοσ γὰρ οἶμαι πρότερον ἄνθρωπος ὢν ποτ' ὦν.
Τότε μὲν ἐρᾷ φασὶν ἀφύασ φαληρικάσ,
Τρέχω π' ἀφύασ ἐγὼ, λαβὼν τὸ ξύβλιον.
Ἔτυουσδ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορμὶσ καὶ χύτρασ.
Τρέχω τὼ τορμίων. Εὐε. ζοχίλος ὄρνισ ὄτοσὶ
Οἶδ' ὃν ὁδρᾶσον, ὦ ζοχίλε· τὸν δεσπότην
Ἡμῖν κάλεσον. Τρο. ἀλλ' ἀρτίωσ νὴ τὸν δία
Εὐδεῖ καταφαγὼν μύρτας τῆ σέρφοσ τινάς.
Εὐε. Ὅμωσ ἐπέγειρον. Τρο. οἶδα μέν· σαφῶσ,
Ὅτι ἀχθέσεται φῶν δ' αὐτὸν εἶναι ἐπιγερῶ
Πφ. Κακῶσ σύγ' ἀπόλοι· ὡσμὶ ἀπώκτειμαι δέει.
Εὐε. Οἴμοι κακοδαίμων· χὠ κολοιόσμ οἴχεται.
Ὑπὸ τοῦ δέους. Πφ. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον
Δείσας ἀφῆκασ τὸν κολοιόν; Εὐ. εἰπέμοι.
Σὺ δὲ τὸν κορώνιλλον οὐκ ἀφῆκασ καταπροσόν;
Γφ. Μὰ δί' ὄκ ἔγωγε. Εὐε. νὴ γὰρ ὄστιμ. Πφ. ἀπέπαγε.
Εὐε. Οὐκ ἄρ' ἀφῆκασ ὦ τάλαν' ὡς ἀνδρεῖοσ εἶ.

ἐρώτα πρὸς τίνων. ἐστὶ δὲ τὸ ὅλον λόγον οὐκ ἔχον. καὶ ἐπὶ τῷ μὴ, ἀκαίρωσ ἔστι λέγομεν. καλλιον δ' ἂν τὰ πρὸ ποδῶν. πυνθανόμενοσ τῶν ποδῶν. ὅτι ὄρνια ἐσμὲν λέγ. ἢ, ὡσ ὑπὸ τοῦ δέουσ ἐναφλιῶσ.

Ἐπιμε χοδῶσ. ἃ τοῦ ποδὸσ ὄρνιθοσ ἐπειχε πᾶ τὸ φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. φασιανὸσ ὁ συνοφαύτησ πᾶ τὸ φαίνμ μετὰ φασιανῶν δύρισκόμενοσ. Τὸ θηρίον ποτ' ἐδέον εἰπεῖν ὄρνεον πρὸ τὸ πρατικὸν τοῦ σώματοσ θηρίον εἶπεν. Ὄρνις ἔγωγε δοῦλοσ. σημαίνωσι ὅτι παντὶ δύνεται τοῦ ὄρνις ἐκτείνουσιν ἀπὶ ιλιοι. Ἀλεκτρυόνος. Φησὶ τοῦτο ἐν τοῖσ συμβολαῖσ ἧ ἀλεκτρυόνοσ, γοὺν ἡ πηθεν τασ ἐπεθυτ νεν ικηλόσι. καὶ θέλει τοσ, ὀρνίθων φοινικολόφων. Τοῖσ ὑδιλυσδι μοί. Φαληρικὰσ ἀφύασ. ὅτι πολυνυπικῶσ λέγουσι τὰσ ἀφύασ. ἀριστερχσε δὲ οὐκ ἀποδέχεται πολυνυμπικῶσ δύο τὸ χ. φαληρὺσ δέ, λιμὴν φλάπικήσ. Ἔτυουσδ' ἐπιθυμεῖ. ἀθάρασ. θρυμμδὲ λέγει, τὸ λινυπτήριον φλ χύτρασ. σημφωτέον δέ, ὅτι τὸ ῥῶ πεντα χοῦκ πέπαται σὺ μὴ πᾶ δύ πολισὶ ὦσ ἐρᾷ).

Τροχίλοσ ὄρνισ οὗτοσί. ἐπεὶ σωι χῶσ προσείπε τὸ πρέχω πᾶ τὸ πρέχω τροχίλοσ ἐκαλοῦ. ἔστι δὲ καὶ ὄρνεον τροχίλοσ. ὃ λέγει ἔναι δρομικόν. ἀξιοῖ δέ τινεσ, τῶ μίσιν ὀξυόφθ. Μῦρτα. σέρφουσ. σέρφοσ σκωληκώδησ ζῳύφιον. ἢ μυρμηκώδησ. παῦτα δὲ νέμονται τὸ ὄρνεα. ἡ δὲ ποιμία, σφόδρα καὶ μυρμηκιλιαὶ

Nicopho σέρφῳ χολὴ· ῥίκοφῶν ἐν ἀφροδίτησ γοναῖσ· ἃ πᾶ ἐδίφ παντὶ τὰ πρηνὰ ὀρνίθια. σέρφουσ ἴσωσ σκωληκια. ἀμοιβάσ. πᾶ μοπεσ. μύρτα ἡ, ὁ θ μυρτίνησ καλεῖται μακαρτσ. ὀσφθσιν οἰκεῖθ' ὄρνισιν ἐσ τὸ ἐδίφ. Καλῶσ σύγ' ἀπόλοιο. πρὸ τὸν θεραπόντα τὸ ἔποποῖ λέγ εἰσελθόντα καὶ μὴ χρήσαντα.

Ὑπὸ τοῦ δέουσ. ἰσῶν γὰρ τὸν δοῦλον μὴ χρήσαντα φοβηθῆ. Ἀπέπαγε. ἐς τὸ αὐτὸ μα τιώτησε τοῦ μαλοίου χάριν. Ὡσ ἀνδρεῖοσ εἶ. ὡσ πολυ. ἐν εἰρωνίᾳ δέ.

τὸν εὐφθόν
ὄρνις ἐπὶ
οἱ ἀτθίν

Galli med
untur in

ἀφύας

Phalere
tus ache

Τορύμη

βοχίλο
σέρφος
ἄφρο
ἐν
ξει πᾶ μ
κι πᾶν σε
χολὴ
μύρτα,
μυρτίνη

χα abundat
ibus

Επ. Ἄνοιγε τὴν ὕλην, ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Ευ. Ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
Τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;
Επ. Τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες; Ευ. οἱ δώδεκα θεοί,
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. Επ. μῶν με σκώπτετον,
ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γάρ, ὦ ξένοι,
ἄνθρωπος. Ευ. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. Επ. ἀλλὰ τοῦ;
Ευ. Τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται.
Επ. Τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.
Ευ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταὧς;
Επ. Ὄρνις ἔγωγε. Ευ. κᾆτά σοι ποῦ τὰ πτερά;
Επ. Ἐξερρύηκε. Ευ. πότερον ὑπὸ νόσου τινός;
Επ. Οὔκ, ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὰ ὄρνεα
πτερορρυεῖ τε, κᾆτ' αὖθις ἕτερα φύομεν.
Ἀλλ' εἴπατόν μοι σφὼ τίν' ἐστόν; Ευ. νώ; βροτώ.
Επ. Ποδαπὼ τὸ γένος; Ευ. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
Επ. Μῶν ἡλιαστά; Ευ. μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου,
ἀπηλιαστά. Επ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
τὸ σπέρμ'; Ευ. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
Επ. Πράγους δὲ δὴ τοῦ δεομένω δεῦρ' ἤλθετον;

Ἄνοιγε τὴν ὕλην. δέον εἰπεῖν τὴν θύραν. ἀλλ' ἐν ὕλαις διάγουσιν οἱ ὄρνιθες. Τίς ἡ πτέρωσις. ἐπειδὴ ὁρῶσι ξένην ὄψιν τοῦ ἔποπος κατασκευάζοντα. ἔστι γὰρ τῇ πτερώσει τὸ ὄρνεον κατάπυκνον. καὶ τρεῖς ἔχον ἄκρας ἐν τῷ λόφῳ. Τίνες εἰσί μοι ζητοῦντες. δύο οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρῶτον τό, τίς ὁ ζητῶν θεοῦ τινος ὄνομα. ἢ ὑγείαν. ἢ τι τοιοῦτον. καὶ νῦν ἔφη τίνες οἱ ζητοῦντές με πρὸς ὃ ἐπάγει. οἱ δώδεκα θεοί. τὸ δὲ ἑξῆς παρ' ὑπόνοιαν. ἐπεὶ ἐκ σκύθρωπος αὐτοῖς φαίνεται. Εἴξασιν ἐπιτρῖψαι. δυϊκῶς μὲν ὑπὸ τοῦ ἔποπος λέγεται, ἔοικε ζητοῦσί σε ὥστε τρῖψαι διὰ τὴν ὄψιν. δυϊκῶς δέ, ἐφ' ἑαυτῶν λέγει. ἐοίκασιν οὗτοι ἡμᾶς ὥστε περιφανῶς ὠδὲ ἐλθόντας, εἰ ἐφόβει αὐτοὺς τὸ προσωπεῖον. τὸ δὲ εἴξασιν, ἢ ἐοίκασιν ἢ προεγένοντο. Τοιαῦτα μέντοι. ἐν ᾧ τῷ Τηρεῖ Σοφοκλῆς ἐποίησεν αὐτὸν ἀπορνιθωμένον καὶ τὴν πρόκνην. ἐν ᾧ ἐσκώφε πολλὰ τὸν Τηρέα. Πότερον ὄρνις. ἔπαιξε. δέον εἰπεῖν ἢ ταῶς. ὀξύνεται δὲ ἢ περισπᾶται. ὁ μῦθος γὰρ λέγει τὴν ἄρτην εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτο φησί. πότερον ὄρνις εἶ σὺ ὁ λεγόμενος Τηρεὺς διὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ, ἢ ταῶς. ἢ ἔπαιξε τὸ γενικὸν εἰπών. εἶτα ἐπαγαγὼν τὸ εἰδικόν. τὸ δὲ ὄνομα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. Ἐξερρύηκε. πρόσοιν αὐτὸς ἐξελήλυθε. μὴ ἔχων πτερὰ πλὴν τῶν κεφαλῆς ἐπὶ τῷ φαινομένης ὄρνιθος. Νὼ βροτώ. πρὸς τὴν παράθεσιν τῆς λέξεως. ὅτι ἐκ παραλλήλου ἡ διαφορὰ δηλοῦται. τὸ δὲ χ, πρὸς τὸ συνεχὲς τῶν δυϊκῶν. Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί. ἀντὶ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν. μέγα γὰρ ἐφρόνουν Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίαις. Ἡλιαστά. δικαστά. ἀπὸ τοῦ μεγάλου δικαστηρίου τοῦ ἡλιαίας. οὕτως δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐν ὑπαίθρῳ εἶναι καὶ ἐν ἡλίῳ βάλλεσθαι. Μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου. τὸ ποιοῦν δὲ κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ οὐκ. ἀλλὰ θατέρου τρόπου. τουτέστι μισόδικοι. Ὀλίγον ζητῶν. τοῦτο λέγει ὅτι ἄγροικοι μόνοι εἰσίν, οἱ μισοδικασταί, ὡς ὀλίγων ὄντων τῶν μισοδίκων ἐκ τῶν ἀγροίκων. ἀεὶ δέ, τοὺς πειστικῶς ἐπαινεῖ ἅμα. καὶ ὅτι σπανίζονται τῶν σπερμάτων, μᾶλλον παρὰ τοῖς ἀγροίκοις εὑρίσκονται.

Εὔερον

Ευ. Σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. Επ. τίνος πέρι;
Ευ. Ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ ποτε.
Κἀργύριον ὠφείλησας, ὥσπερ νώ ποτε.
Κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες, ὥσπερ νώ ποτε.
Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ.
Καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς.
Ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα.
Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον,
ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
Επ. Ἔπειτα μείζω τῶν Κραναῶν ζητεῖς πόλιν;
Ευ. Μείζω μὲν οὐδέν. προσφορωτέραν δὲ νῷν.
Επ. Ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. Ευ. ἐγώ;
ἥκιστα. καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.
Επ. Ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν;
Ευ. Ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε.
Ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων
λέγοι ταδί. πρὸς τοῦ Διὸς τοὐλυμπίου,
ὅπως παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία.
Λουσάμενα πρῴ. μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους.
Καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς. εἰ δὲ μή,
μή μοι τότ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.

Εὔερον. οἷον μαλακὴν ὥσπερ σισύραν εὔερον. Πλάτων. τὸ γοῦν τῆς εὐφορίας ἀπολέλαυκεν ὁ Ὑπέρβολος, ὥστε αὐχμώτατός ἐστι. Κρατῖνος. γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν. λέγει δὲ περὶ τῶν προβάτων. Σισύραν. διαφέρουσι σισύρνα. σισύρα. σίσυς. σισύρα μέν ἐστι, τὸ ἐξ αἰγείων δερμάτων ἔχον ἐπὶ τὰς τρίχας σκέπασμα. τὴν δὲ σισύρναν οἱ κατὰ Λιβύην λέγουσι τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτὸν ὅμοιον ἀμπεχόνιον. σίσυς δέ ἐστι παχὺ ἱμάτιον εὐτελές. μικρόν. ἐπιτήδειον εἰς τὸ ἀπὸ ἐσθῆς οἷον ἐξωμίδα. Ἐρατοσθένης δέ φησιν ὅτι καθάπερ τὸ δένδρον τὸ αὐτὸ ἡ ἀνδράχνη καὶ ἀνδράχνην καλοῦμεν, οὕτως ᾤοντο σισύραν ἢ σίσυν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μετέχεσθαι. καὶ τρίτην προσλαμβάνουσι σισύρνην οἱ κατὰ Λιβύην τὸ ἐκ τῶν κωδίων τὸ ἀμπεχόνιον καλούμενον. Ἐγκατακλινθῆναι. οὕτως Ἀττικοί. ὡς ἐνεφέλαμος ἀλλ' ἐγκατακλινῆναι δεῖ. τὸ δὲ ἀλλόκοινον τουτέστι τὸ ἐγκατακλινθῆναι. Τῶν Κραναῶν. τῶν Ἀθηνῶν. διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγεων. ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως. Προσφορωτέραν δὲ νῷν. ἀντὶ τοῦ ἡμῖν ἐπιτηδείαν, ἄλλην ζητοῦμεν. Ἀριστοκρατεῖσθαι. ἀντὶ τοῦ ὀλιγαρχεῖσθαι. Ἀριστοκράτης δὲ Σκελλίου υἱός, ἐπιβουλεύσων εἰς κατάλυσιν τοῦ δήμου. Ἄλλως. ἀρίστοις κεκριμένους θέλεις ἔχειν ἄρχοντας τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως. οἵα ἡ παρὰ Λακεδαιμονίοις πολιτεία, ἦν. ἡ γὰρ τῶν Ἀθηναίων δημοκρατία ἦν. Καὶ τὸν Σκελλίου. παρὰ τὸ ὄνομα παίζει. ἐπεὶ Ἀριστοκράτης Σκελλίου υἱὸς ἦν. οὗ ὁ ῥήτωρ Δημοσθένης ἔγραψεν. ἀριστοκρατία δέ, ἡ ὀλιγαρχία. οὕτως οὖν φησι μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην. ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ. νῦν ἐπὶ τὴν πρωΐαν. ἀλλ' ἴσον τῷ, ἐν ὥρᾳ πρωΐ. οὕτως γάρ ἐστι τὸ πρωΐ. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῴ περισπᾶται. Λουσάμενα πρῴ. οὕτως Ἀττικοί. ὀξύνεται δὲ καὶ τὸ ι ἔχει ἀπὸ τοῦ πρωΐ γινόμενον. ὡς ἀπὸ βαρείας καὶ ὀξείας ὄν. ὡς τὸ ἑστεώς, ἑστώς.
Μή μοι τότ' ἔλθῃς. παροιμία ἐπὶ μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δέ, εἰς τὸ ἐναντίον. ἡ γὰρ παροιμία. μή μοι τότ' ἔλθῃς ὅταν ἐγὼ πράττω καλῶς.

Ταλαιπώρων. ἐπ' εἰρωνείας. Ὦ σιλβωνίδη ὦ λαμπρέ· ὦ ἀπὸ θαλάνειων πελαλλωπὶς μέμε· ἢ σίλβωνος παῖδα σύριγξ τοῦτον μ' ὡς παῖδα ἔχοντα. Οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας· ὁ μὲν, τὰς φλαγγὸς τρυφᾶσ' ἐβούλετο ὁ δὲ τὰς αἰσχρὰς ἡδομάσ· προσηγάγου δ', ἀντὶ τοῦ προῖξ' αὐτὸν ἐλαβες εἰς συνουσίαν. Ὠρχιπέδησας· αὐτὶ τοῦ ὄρχεων ἥψω. Ἰλιατίχες αἰσχρῶς δειλαιείων ἢ λαφλοτατεπαιόδαιμον ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἄλλως λέγ. Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν· ἢ ἐρυθρὰ θάλασσα, πέραν ἀναγκαῖον ὠκεανόν· κατὰ δὲ ἄλλους τὴν διδύμου παράβασιν λέγ. Ἦσαν λαμινία· δύο εἰσὶ μῆες ὑπὲρ τὸ σῶμα· ἢ μὴ σαλαμινία ἐκάλουν ἐνίους εἰς κρίσιν ἦλθον· ἢ δὲ πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγε· τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. Τί οὖν ἦν λέπρεον· καθ' Ἡσίονα τὸ ι, τὸ λέπρεον ἔφασαν· ἔστι δὲ τῆς τριφυλλίας, νῆσον πολὺ τῆς πελοποννήσου· δίδυμος δέ φησι λέπρεον ὀνομάσθαι, ἢ διὰ τὸ τὴν χώραν αὐτὸ λέπειν· διαφαίνουσι γὰρ εἶναι τῆς ὀρφνῆς· πέρας γὰρ εἶναι αὐτὸ ποικίλας χρώματι ἀκαλβύλους, ὁμοίας τοῖς τὰς ὀλίδας λεπριῶσι. ἢ διὰ τοῦτο ἔλεγον ὀνομάσθαι τὸ πάθος. ἢ διὰ τὸ τοὺς πρώτους οἰκήσαντας τὴν πόλιν, ταύτην τὴν νῆσον κατασχεῖν. τοὺς οὖν πλησιοχώρους λεπρεώτας αὐτοὺς καλεῖν. τοὺς δὲ, μὴ βουλομένους διὰ τὸ ἀχθεσθῆναι τῷ ὀνόματι, λέπρεον τὴν πόλιν καλέσαι. οὐδέτερος γὰρ λέγεται ἡ πόλις ὁ λέπρεον· ὁ δὲ ἀρσενικῶς ἔπεμψ. Ὃς οὐκ ἰσῶν· ἀλλ' ἐξ ἀλιῶν μαθών· πλεονάζει ἡ ὁς. Ἀπὸ μελανθίου· μελάνθιος ὁ θρᾳκὸς, ὑμωμφσῆται λεπρὸς ἐκ ἰκαλιοπράγμων· ὑμωμφσῆται γὰρ εἰς μελανίαν καὶ ὀφθαλμίαν· πολλῶν δὲ αὐτὸν ἐν σκύφοις ὡς λάλον σκώπτ. καλλίας· πεισθέντος· τῆς ἄρα τοὺς μελανθίους· τῶν γνώσομαι· οὓς ἂν μάλιστα λοιμοπρωκτίους εἰσίδω. ἐκ δὲ μελανθίου, λέπραν· εἰωμφσῆται δὲ καὶ εἰς μελανίαν. Ἄλλεῖσιν ἕτεροι· λείπει γόπος· ὁποῖος δὲ πόλις λοκρίδος· ἧς μέμνηται Ὅμηρος ἐν τῷ καταλόγῳ· ὁποῖοι τὰ πεδία λιαρόντες. Ἀλλ' ἔγωγε πρώτιστος οὗτος ὀκνηρὸς ἦν μονόφθαλμος· ἐπαιξεν οὖν ὅτι οὐκ ἂν γλαυκόμμητυφλός. Ἄλλως· ὅτι ἑτερόφθαλμός τις ἦν θέσει οὕτω τοὺς τυφλοὺς φασιν.

Ἐς τὴν

Ἐρ. Νὴ δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾷς
Τί δαὶ σὺ, Πφ. τοι οὕτω ἐρῶ κἀγώ· Ἐρ. τίμων.
Πφ. Ὅπου ξυναντῶν μοιτασόττις μέμφεται·
Ὡσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατήρ.
Κἀγὼ γέμοι τὸν μῦθον ὦ σιλβωνίδη
Εὑρὼν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον.
Οὐκ ἔκυσας· οὐ προσεῖπας· οὐ προσηγάγου.
Οὐκ ὠρχιπέδησας, ὧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος·
Ἐρ. Ὦ δειλακείων σὺ, τῶν κακῶν οἷων ἐρᾷς.
Ἀτὰρ, ὅστις ὁποίαν λέγεις βυβλίων πόλιν,
Γαρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν· Εὐε. οἴμοι· μυδαμῶς.
Ἢ μῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύψεται·
Κλητὴρ ἄγουσ' ἔωθεν ἑσπερινία·
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι,
Ἐρ. Τί δ' ἐστὶν ἡ λέπρεον λέπρεον οἰκίζετον.
Ἐλθόντ'· Εὐε. ὅτιὴν ἡ γρῦς θεὸς ὅσ' ἀκ ἰδῶν
Βούλοιτ' ἂν ὁμαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου·
Ἐρ. Ἀλλ' εἰσὶν ἕτεροι τῆς λοκρίδος ὁποῖοί τοι·
Ἵνα χὴ κατοικεῖν· Εὐε. ἀλλ' ἔγωγ' ὁπρώτιστος·
Οὐκ ἂν γενοίμην ἐγὼ ταλαίτωρ χρυσίου.

Ἐς τὴν τριβὴν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν διαφθορᾶ ἱματίων· τῶν ὑπουργούντων εἰς τρίψιν. Φόρεσιν πολλοῦ χρόνου. Ἄλλως· ὡς ἐπὶ ἐσθῆτος ἡ μεταφορὰ ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν διατριβόν. Ἄνθυ βαλλαντίου· αὐτὶ τοῦ αὐθυ ἀργυρίου. Κιβδηλίαν· τὴν ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥυπαρ. μοχθηρίαν. Ζηλοτυπίαν· ἅμα δὲ καὶ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλα λέγεται διὰ τὸ ὑποκεῖσθαι.

Ἀλλὰ κίβδηλα ἐλέγετο μόνα τὰ νομίσματα τὰ μὴ χίων δεδηλημένα. ἦν γὰρ βεβλαμμένα κατὰ ζόπην τοῦ χ ἐπὶ κ. αὐθηναῖοι γὰρ καὶ χῖοι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. διὸ τὰ χίων μόνα νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου αὐθηναῖοι ἐχαράξαντες ἀπεστέλλοντο. καὶ ἐκάλουν αὐτὰ χίβδηλα ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄντα. Παλαιὰ δοῦ σα δέ· ἡ συνήθεια τῶν φώνην τὸ δεδωλωμένον νόμισμα κίβδηλον ὠνόμασεν. Σκαλλάζασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ δύλωτον· ἢ ὅτι προμηκῶν δὲ ὄνομα φυτοῦ ἢ κάρμακος οὐκ ἄδηλον. ἔστι δὲ καὶ μέρος τι τῶν ἐνθρόνων τοῦ πλύνθους τῆς ἐχούσης τὸν βόλον· ὡς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Σισύμβρια· σισύμβρια φύλλα οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφίοι. Νυμφίων βίου· ἢ ὅτι οἱ γαμοῦντες στεφανοῦνται· ἢ ὅτι ἡ δυπαθοῦσι πρὸς τοὺς γάμους ἡμέρας. Φῦ φῦ· ἔστι μὲν ἀκτιλιαστικόν· νῦν δὲ θαυμαστικόν. Περιπέπτεθε· αὐτὶ τοῦ σὺ γὰρ εἶπας ἔχεις.

Κεχανότες· οἱ μωροὶ· τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τοῖς μὴ ἀκούσασι λαμβάνεται. Αὐτίκα· οἷον εὐθέως ἅμα δοξῆ πυθέσθαι, ὅτι τὶς ἀστοῦ, δικαίως ἄτιμον νομίζουσιν. Τοὺς μετοικοῦντας ἐν ἑρμῇ αὐτὶ τοῦ περὶ τὴν πεπομένων. ἔστι δὲ ὁμηρικὸν τὸ σχῆμα. εἰρόμην καὶ ἐπειρησάμην τινὰ τῶν. ὁ δὲ τελίας, σκώπτ. φιλοσ. λέγει οὖν ὅτι ἑαυτὸς ἐρωτήσας περὶ τῶν μεταπιπτόντων τὶς οὗτος ὄρνις, ὁ τελίας ἐρεῖ πᾶσι τοῦτο· ἢ διαβάλλεται ὡσπερ μεταβλήτους τοὺς ζώσους. πρὸς γὰρ τὴν κινδυνώδη καὶ δειλίαν ἡ ὀφθαλμοκακὴν νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ, ὀνειδίζοισι τὸν τελέαν. Τίς ὄρνις οὗτος ὁ τελίας· πολλάκις σύροφαντ. ἐστὶ τὸ τελέου νοεῖ μᾶλλον ἕτερα· ἕτερα ἢ τὴν γλῶτ' ἢ λέγει· κωμῳδεῖται δὲ ἐς πολλὰ· σύμμαχος δὲ πρὸς αὐδέν, ἢ ὅτι τελίας ὄρνιον· ἐπεὶ καὶ τοῖς ἐξῆς ὀρνεόντι μάτην λέγει· τελίᾳ καὶ πεζάδι καὶ ταῶνι μὴ βασιλίσκῳ. Ἀτέκμαρτος οἷον σημεῖον διὰ τῆς πτήσεως οὐκ ἐμφαίνων μοῖρας δὲ λέγει. Μίαν πόλιν· μᾶλλον πόλιν νῦν τὸ περιέχον ἅπαν. Ἐλπίδι νῦν ἀνὼ ὡς ἂν τὰ ἐν κύ-

Ὄρνιθες.

Οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος.
Σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς. Ἐρ. ὀκ ἀχαρὴς ἐς τὴν ζιβύην.
Οὐ πρῶ τε μὰ δί' ἦν ἀνθυβαλαντίου.
Εὐε. Γοῦν ἐμὲ γε φεύγειν τοῦ βίου κιβδηλίαν.
Ἐρ. Νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τε λύκαβα σήσαμα.
Καὶ μύρτα· καὶ μήκωνα· καὶ σισύμβρια.
Εὐ. Ὑμεῖς μὲν ἆρα ζῆτε νυμφίων βίον.
Πφ. Φῦ φῦ.
Ἢ μέγ' ἐνορῶ βούλομαι ὀρνίθων γένει.
Καὶ δίωμαι μὲν ἥκειτ' αὖ εἰπεῖσθαί μοι.
Ἔπ. Τίσι πιθώμεθ'. Πφ. ὅτι πίθοισθε; πρῶ τε μὰ,
Μὴ φρενοπέπτεσθε ταυτὶ κεχανότες.
Ὡς τοῦτ' ἄντιμον τοὔργον ἐστὶν αὐτίκα.
Ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς μετοικοῦντας νῦν ἔρη.
Τίς οὗτος ὄρνις, ὅτι λέας ἐρεῖ πᾶσι
Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος μετόμμυος.
Ἀτέκμαρτος· οὐδὲν ὅδε ποτ' ἐν ταυτῷ μένων.
Ἔπ. Νὴ γὰρ δόνυσον ὧν γε μωμᾶ ταυτηνί
Τί δ' ἂν πρῶ μῦθ. Πφ. οἰκίσαιτε μίαν πόλιν.

Aelian) de anim. libus

Plato

Plato Symach

Hinc fortas ductu est ci que sint nel fo

χ. elemen notent

Teleas an μωμᾶ

κλω ἰδεῖν· διασφαφήσομαι
δ', τὸν τράχηλον ἱλάσω.
Ὄρνιθων πόλος. τὸ μὲν πᾶ-
σαν φράζει τὴν προσεγεγραμμένων
τῶν ὀρνίθων, ὅτι ἐστὶ τόπος
τῆς αὐτῶν ἐν ᾧ διαζῶσι.
τὸ δὲ, ὡς πρὸς τὸ σχηματι-
σμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει.
ὡς τόπως ὡς πόλος. ἐξῆς ἐστὶν
μολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πο-
λεῖσθαι. πόλον δ' οἱ παλαιοὶ
οὐχὶ οἰκεώτερόν σημεῖόν τι
καὶ πέρας ἄξονος. ἀλλὰ τὸ
περιέχον ἄπειρον. διεστῶτός
περιεθῶ. καὶ τὸν ἀτλαύτιον
Φρουρῶν πόλον ὡς αὐτοῦ
τε περιπολουμένου. καὶ διὰ
τοῦ πάντων ἐρχομένων.
Ὅτι δὲ πολῶται. ὑφ' ἑτυμολο
γεῖν βούλεται τὴν πόλιν.
Ἦν δοῦ κίσητε τοῦτο. ὅρον εἰ τὸ
μέσον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆσ
γῆσ ἐὰν περιτειχίσητε.
Κεκλῆσεται πόλισ. ἐπαίζειν
ἐκ τοῦ πλάσματίσασ τὴν
πόλιν. Ὡς πᾶ περιόπων·
οὐχ ἑώρωτοι δ' οἰπᾶνοπες εἰσὶ
ἡ εἶδοσ ἀκριβῶν. οἱ δὲ κωνό
πων. Τὰς δ' αὖθις. ἐπὶ τοῖς
πελοποννησιακοῖς καὶ πάν
των μιλησίων νικήσαν πέμψαντες ἀθηναῖοι, ὧν τὸ σῦνον ἐπολιόρκησαν αὐτὰς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖ-
ραι. τῷ ἡ πρώτῳ ἔτει νικίας μὲν ἔσεισε τὸ οὐμόρ) μηχανῶν προσαγαγὼν, αὐτὰς δὲ λιμῷ διὰ τὸ ἀπ-
σῆναι αὐτῶν, προσῆν ὑποτελῆ οὖσαν. Λιμῷ μηλίω. αὐτὶ τοῦ μεγάλῳ. μῆλος δ' ἔστι πόλισ θεσσα-
λίασ. καὶ οἱ μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ ἀθηναίων λιμῷ ἐπείθησαν ὡς προσδώκασιν ἑαυτοὺς. Thucy
ὡσ θουκιδίδησ ἐν τῇ πεμπτῇ. Βοιωτοὺς δ' ὁδὸν εἰ ἰούμεθα. πολέμιοι ἦσαν οἱ βοιωτοὶ τοῖσ ἀθηναίων, dides
συμβαλόντες, λακεδαιμονίοισ διὰ δεκέλειαν μαχομένοις. ὅτε οὖν θέλοισιν ἀθηναῖοι εἰσ πυθὼ ἀ-
πελθεῖν, δηλοῦσι βοιωτοῖσ παρακαλοῦντεσ ὑποχωρῆσαι τῆσ ὁδοῦ. Ἄλλοσ. τινὲσ φασι μεταξὺ πυ
θοῦσ καὶ ἀτ τικῆσ εἶναι τὴν βοιωτίαν. ὡς οἷόν τε εἶναι ἀπελθεῖν ἀθηναίουσ εἰσ πυθὼ, εἰ μὴ παρελθοῦ
σι βοιωτίαν. καίτοι ἡ, τότε δὲ μόνον δ' ὁδὸν ζητοῦσιν, ὅταν σρατεύμασιν ἀγωσι. ὅτ' οὖν ἡ ὀλίγοι καὶ εἰρη
νικοὶ ἦσαν καθ' ὅσα οὐκέτι. Καὶ τὸν χάουσ. χάουσ αὐτὶ τοῦ ἀέροσ νῦν. ὡσ ἴβυκοσ. παῖ παῖ ἡ ἐν ἄλλο- Ibycus
τρίῳ χάει. διαφθήσετε δὲ διαφορήσετε διὰ πέμψετε. Μὰ νεφέλας. μὰ νεφέλη οὐ μόνον ἡ ἱκανὴ πρὸ
δησ τῆσ ἀναθυμίασισ αἰγὰ δ εἶδοσ δικτύου θηρευτικοῦ. οὕτω ἡ τὸν προσιόντα ὠμὸν. μὰ ἰρι
ναο. μὰ ἴην. μὰ ποσειδῶ.

Ὀρνίθων.

λος qd.

ρνοσες

lia fames

lus thessalus

do

όδος

eotia

haos .i. aer

ota pro male.

Hacco.

ιαφήσετε

έφθη ἦδος δικτύου

Ἐπ. Ποῖαν δ' αὖ οἰκίσασι μοὶ ὄρνιθες πόλιν.
Πφ. Ἄληθες ὦ σκαιόταται εἰρηκὼς ἔπος.
Βλέψ' κάτω. Ἐπ. ἀνὴρ βλέπω. Πφ. βλέπε νῦν αὖ πρὸσ ἄνω.
Ἐπ. Βλέπω. Γεω. περίαγε νὴ τὸν χάλκον Ἐπ. νὴ Δία.
Ἀπολαύσομαί γ' ἐὰν διασφαφήσομαι.
Πφ. Εἶδες τί; Ἐπ. τὸν μὲν φέλασσι καὶ τὸν οὐρανόν.
Οὐχ οὕτος ἂν δικαίως ἐστὶν ὀρνίθων πόλος;
Ἐπ. Πόλος. Πφ. πόλα πρόπαν. ὡσπερ εἰπρίτις, τόπος.
Ὅτι δὲ πολεῖται τοὐργαῦ διέρχεται
Ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νεφέλη πόλος.
Ἡμῖν οἰκίσητε, τοῦτο, καὶ φράξηθ' ἅπαξ.
Ἐκ τοῦ πόλου τούτου, κεκλήσεται πόλις.
Ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ περνόπων
Τὰς δ' αὖθις οὐθενὸς ἀπολεῖτε λιμῷ μηλίῳ.
Ἐπ. Πῶς Πφ. νῷ μέσῳ δικαίως ἁήρ ἐστι μῆς.
Εἰθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἦν ἰέναι βουλώμεθα
Γυθῶδε. βοιωτοὺς δ' ὁδὸν αἰρεῖν μέθα.
Οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς
Ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν, οἰθεοί,
Διὰ τῆς πόλεως ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
Τῶν μηλίων τὴν κνίσαν οὐδὲν φρήσετε.
Ἐπ. Ἰοὺ ἰού.
Μὰ γῆν. μὰ παγίδας. μὰ νεφέλας. μὰ δίκτυα

τῶν μηλίων νικήσαν πέμψαντες ἀθηναῖοι, ὧν τὸ σῦνον ἐπολιόρκησαν αὐτὰς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖ-
ραι. τῷ ἡ πρώτῳ ἔτει νικίας μὲν ἔσεισε τὸ οὐμόρ) μηχανῶν προσαγαγὼν, αὐτὰς δὲ λιμῷ διὰ τὸ ἀπ-
σῆναι αὐτῶν, προσῆν ὑποτελῆ οὖσαν. Λιμῷ μηλίῳ. αὐτὶ τοῦ μεγάλῳ. μῆλος δ' ἔστι πόλισ θεσσα-
λίασ. καὶ οἱ μήλιοι πολιορκούμενοι ὑπὸ ἀθηναίων λιμῷ ἐπείθησαν ὡς προσδώκασιν ἑαυτοὺς. Thucy
ὡσ θουκιδίδησ ἐν τῇ πεμπτῇ. Βοιωτοὺς δ' ὁδὸν εἰ ἰούμεθα. πολέμιοι ἦσαν οἱ βοιωτοὶ τοῖσ ἀθηναίων, dides
συμβαλόντες, λακεδαιμονίοισ διὰ δεκέλειαν μαχομένοις. ὅτε οὖν θέλοισιν ἀθηναῖοι εἰσ πυθὼ ἀ-
πελθεῖν, δηλοῦσι βοιωτοῖσ παρακαλοῦντεσ ὑποχωρῆσαι τῆσ ὁδοῦ. Ἄλλοσ. τινὲσ φασι μεταξὺ πυ
θοῦσ καὶ ἀτ τικῆσ εἶναι τὴν βοιωτίαν. ὡς οἷόν τε εἶναι ἀπελθεῖν ἀθηναίουσ εἰσ πυθὼ, εἰ μὴ παρελθοῦ
σι βοιωτίαν. καίτοι ἡ, τότε δὲ μόνον δ' ὁδὸν ζητοῦσιν, ὅταν σρατεύμασιν ἀγωσι. ὅτ' οὖν ἡ ὀλίγοι καὶ εἰρη
νικοὶ ἦσαν καθ' ὅσα οὐκέτι. Καὶ τὸν χάουσ. χάουσ αὐτὶ τοῦ ἀέροσ νῦν. ὡσ ἴβυκοσ. παῖ παῖ ἡ ἐν ἄλλο- Ibycus
τρίῳ χάει. διαφθήσετε δὲ διαφορήσετε διὰ πέμψετε. Μὰ νεφέλας. μὰ νεφέλη οὐ μόνον ἡ ἱκανὴ πρὸ
δησ τῆσ ἀναθυμίασισ αἰγὰ δ εἶδοσ δικτύου θηρευτικοῦ. οὕτω ἡ τὸν προσιόντα ὠμὸν. μὰ ἰρι
ναο. μὰ ἴην. μὰ ποσειδῶ.

Μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω
Ὥστ' αὖ, κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν
Εἰξωσδυκοίη τοῖσιν ἄλλοισ ὀρνέοισ.
Πει. Τίς αὖ δ' ἂν ὁ πρᾶγμ' αὐτοῖς δηλήσαιτ' Ἐπ. σὺ
Ἐγὼ γὰρ αὐτοὺσ βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
Ἐδίδαξα τὴν φωνὴν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
Γεω. Πῶσ δῆτ' αὖ αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; Ἐπ. ῥᾴδίωσ.
Δυοῖν γὰρ ἐμβὰσ αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην.
Ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα.
Καλῶ μὲν αὐτούς. οἱδὲ μοῦν τοῦ φθέγματοσ
Ἐὰν περ ἐπακούσωσι, θύσουσι δρόμῳ.
Γεω. Ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ. μὴ νυν ἔσπευδε
Ἀλλ' ἀντιβολῶσ' ἄγ' ὡς τάχισ' ἐς τὴν λόχμην
Ἔσβαινε. καὶ ἔγειρε τὴν ἀηδόνα.

Ὦ. ΔΗ. ΚΩΛΩΝΙΔ'.

Ἐπ. Ἄγε σιώπα μέλοι παύσασα μῶν ὕπνου.
Χὔσον δὲ νόμουσ ἱερῶν ὑμνῶν
Οὓς διὰ θείου σόματοσ θρηνεῖσ.
Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν ἴτυν.

Κομψότερον. κομψὸν πρὸσ ἄγραν. πρὸσλαλον πανοῦργον. κομψόν
ἀπατητικὸν πιθανὸν τυχηρὸν καὶ ἡ κομψεία ἀλαζονεία. ἀστειότησ. πιθανολογία ἀλαζονεία. Βαρ
βάρους ὄντασ. αὐτὶ τοῦ ἀφώνουσ καὶ ἀνηκόουσ ἀνθρώπων καὶ μὴ εἰδό
τασ αὐτῶν τὴν φωνὴν. ἵνα δὲ μὴ θαυμάσῃ ἀλλοίουσ, συναὐτοῖσ
δηλήσῃ ὀρνέοις οὖσι φησὶν, ὅτι νο
οῦσιν ἐξ ἐμοῦ διδαχθέντεσ.
Ἐστὶν λόχμην. λόχμη δὲ
σύσ τόπος. πλατὺσ σύμφυτοσ
καὶ λοχμώδησ. Ἀηδόνα. τὴν
προσηγορίαν μετῆν οὖσαν, ὅτισ
ἐσ ἀηδόνα μετεβλήθη. Καλῶ
μεν αὐτοὺς. σχήματι ἐρωτικῷ
πρέπουσι καὶ
πρὸσ τὸ ἆσμα τὸ χ. Ἄγε σιώνο
μέμοι. ὡσ μετέχουσα τοῦ αὐ-
τοῦ βίου καὶ τῆσ αὐτῆσ νομῆσ
τοῦτο δέ, ὡσ ἐπὶ ὀρνέων. μελι-
κῶσ δὲ ἄρχεται. τὸ δὲ μέτρον ἐστὶ
καταληκτικὸν ἀναπαιστικὸν
δίμετρον. κώλων ιβ. ὧν τὰ
ιβ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ
δὲ ἀναπαιστικὴ βάσισ. ἤγουν μονόμετρον ἀκατάληκτον παραπέλυγον. τὸ δὲ τελευταῖον ἐφθημι
μερέσ. ὑφ' οὗ καὶ συνήφθησ δ' ὁλεῖσ. ἑξῆσ ἡ κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον ἰλατελήκτικ) μεθ' ἃ δίμετρα
ἀκατάληκτα ὧν ἐπὶ τὸ τέλει πεπράγμασ. Πολύδακρυν ἴτυν. τὸν ἴτυν διακόψασ σου πεπρᾳδηκε
τοῦ πεπρὶ πρὸ τῆσ ἀπορνιώσεωσ. Ἄλλωσ. ἐπειδὴ ὁ ἴτυσ υἱὸσ ἦν τῆρέωσ τῆσ πρόκνης τῆσ αὐτοῦ
γαμετῆσ. ποιδίων γὰρ ὁ τῆ ἀθηναίων βασιλεῖ πρόκνην τὴν ἑαυτοῦ θυγατέραν εἰσ γάμου ἐκ δί
δωσι τῷ τηρεῖ θραικῶν διωκατεύοντι. ὁ ἡ μετὰ τοὺσ γάμουσ ἀφικνεῖται πρὸσ θρᾴκην μετὰ πρόκ
νησ ὃσ ἔσχεν ἴτυν μετὰ ἡ χρόνον συχνὸν πεθούσησ τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλαν φ πρόκνησ ἐ
δεῖν, ὁ τηρεὺσ ἀθήναζε ἀπελθὼν ἡ λαβὼν, καὶ ὁδὸν αὐτῇ δηλώσασ, ἐ τὴν γλῶτταν αὐτῆσ ἀπε
τεμὼν ἡ δηλαβὼν τὴ πραχθέντα τῇ πρόκνῃ. ἡ μὲν ἀλλ' ὑφάνουσα διὰ γραμμάτων ἐδήλωσε τὸ
συμβαὸ. πρόκνη μαθοῦσα τὴν συμφορὰν, σφάξασα τὸν υἱὸν ἴτυν εἰσ ὄρνιθα ἐ τὸν
τηρεῖ ὁ δὲ τηρεὺσ, ἐδίωκεν αὐτοὺσ ξίφει πρὸ τοῦ φθεγγόμενοσ. Φιλομήλα μὲν δὴ τηρεὺσ ὠὴ βοῶσα
τῷ φόβῳ. πρόκνη ἡ τὸν ἴτυν θρηνοῦσα ἴτυ ἴτυ ἐλεεινῶσ ἐφθέγξατο. τοῦ ἡ δὲ ὁσ ἐλεεινοῦσ ἡ μὲν πρὸ
ὠὴν εἰσ ἀηδόνα ἡ Φιλομήλα εἰσ χελιδόνα μετεβλήθησαν, ἔτι μιμοῦ ὁ τηρεὺσ εἰσ ἔπεπε πούτπ
φθέγγον τοι μέχρι τοῦ νῦν ἕκασσ, ἅμα μετὰ τὴν συμφορὰν μὲν πρὸ τῆσ ἀπορνιώσεωσ δὲ ἐλελί
ζομένη δὲ, θρηνοῦσα διερὰσ δ' ὑγροισ ἐκ τῶν δακρύων. μίλακ δ' εἶδοσ βοτάνησ.

κομψὸν
θρᾴγανον
κομψόν

λόχμην

Ityς
Pandio
Procne
Philome
Texeus

χελιζομ
διερὰσ
μίλακ

Ἔλελιζομένη θερμοῖς μέλεσι·
Γένυος ξουθῆς καθαρὰ χωρεῖ·
Διὰ φυλλοκόμου μίλακος ἠχώ·
Πρὸς δισσὰς ἕβρας· ἵν' ὀχευσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων τοῖς σοῖς ἐλέγοις,
Ἀντιψάλλων, ἐλεφαντόδετον
Φόρμιγα θεῶν ἴσηισι χορούς.
Διὰ σ' ἀθανάτων σωμάτων χωρεῖ
Ξύμφωνος ὁμοῦ
<Θεία μακάρων ὁλολυγή·>
Ἀυλεῖ τις.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ευε. Ὦ ζαθῦ βασιλῆ φθέγματος τοῦ Τηρέως.
Οἷον κατιμελίτωσε τὼ λόχμιω ὄλυμ.
Πει. Οὗτος. Εὐ τί ὄστιν. Πει. οὐσιωπήσεις; Ευε. τί δαί
Πει. Ὁ ὕποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.—

ΩΔΗ ΚΩΛΩΝΙΟΝ.

Ἔπ. Ἐπορί·πρωπό·πρί·πωπρί·πωποῖ
Ἰώ, ἰώ·ἰτώ·ἰτώ·ἰτώ·ἰτώ·
Ἴτωτις ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων.
Ὅσαι τ' ἀναπόρους ἀγρῶν γύας
Νέμεσθε· φῦλα μυρία κεκλημένα·
Σωτερμολόγων τε γένη τὰ κὐπιτόλμητα·
Μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
Ὅσα τε ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
Ἀμφιπτύνβίζετ' ὦδε
Λεπτὸν ἡδυμολπὰ φωνᾷ—

Ἠχώ. ἡ ἱερὰ ἠχὼ ἀνέρχεται. τὸ δὲ χωρεῖ, ἀντὶ τοῦ χωρήσει. Τοῖς σοῖς ἐλέγοις. ἀντὶ τοῦ τοῖς σοῖς θρήνοις. εἴρηται δέ, ἀπὸ τοῦ ἔλεγον. σύνδυμος δέ φησιν, ὅτι οἱ πρὸς αὐλὸν ᾀδόμενοι θρῆνοι. τὸν γὰρ αὐλὸν πένθιμον ὑπειλήφεσαν

Ἀντιψάλλων. ἀντὶ τοῦ ἀναπαίροντων. ψαλμὸς δὲ κυρίως, ὁ τῆς κιθάρας ἦχος.

Αὐλεῖ. τοῦτο περιεπιγράφεται δηλοῖ, ὅτι μιμεῖται τὸ τῆς ἀηδόνος ὡς ἔτι ἔνδον οὖσαν ἐν τῇ λόχμῃ. ἵνα τε μελίτωσιν. ἡδύτητος ἐπληρώσῃ.

Οὐσιωπήσεις. πρὸς ἀλλήλους διαλέγονται.

Ἔποποῖ ποποποῖ. ἐπιθέσεις μέλους ἑτέρου περιοδικοῦ. εἰσὶ τισὶ σαφῶς τροφαὶ διαιροῦσαι τὸ περίοδος. ὧν ἡ πρώτη τροφὴ ἰωλωὼ δέκα. ὧν τὸ πρῶτον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἔχον τὸν πρῶτον πόδα ἀνάπαιστον. τὸν δὲ δεύτερον τρίβραχυν ἐξῆς δύο. τὸ πέμπτον τρίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τέταρτον δίμετρον. τὸ ἕκτον ἀναπαιστικὸν ὁμοίως χωλὸν τὸν τετάρτην χώραν προκελευσματικὸν ἔχον. τὰ ἑξῆς τροχαϊκὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. τὸ τελευταῖον ἰαμβικὸν ἀκατάληκτον. τὸ δὲ ἐποποῖ, ἢ τὸ τοιοῦτον δεῖ ὀξύτονον προφέρεσθαι ὡς τε ἦχον ὀρνέου προφέρεσθαι κατὰ μίμησιν. Ἰὼ ἰτὼ ἰτώ. προσκαλεῖται τοὺς ὄρνιθας. ἵνα συμβουλεύσῃ τῇ πόλιν κτίσαι. τὸ δὲ λευκόλοφος ὁ τοιοῦτος βούλεται τὸν χρὸν εἰσάγειν τῶν ὀρνέων. Κελεοτρόφων. κελεοφάγων. ὁμοίνως δὲ ἐπεὶ εὐπάνωρνεον κελεὸς ἐλέγετο. Ὅσα τ' ἐν ἄλοκι. ἐν τῇ τομῇ τοῦ ἀρότρου. ἀντὶ τοῦ περὶ τὴν βῶλον τῆς αὔλακος. Ἀμφιπτύνβιζε. ποῖον μέλος ἀναπαίεται.

Τὸ

ΕΤΕΡΑ ΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΓ'.

Τιὸ τιό· τιὸ τιό· τιὸ τιό· τιὸ τιό·
Ὅσαθ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐστὶ κι-
σσοῦ κλάδεσι νομὸν ἔχει· τά, τικατ' ὄρεα.
Τά, τικοτινοζάσε, τό, τικομαροφάγε.
Ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν.
Τριοτό· τριοτό· ζοτιοτό· τοτοβέξ.
Ὅσαθ' ἑλείας πεδί' αὐλῶνας.
Τὰς ὀξυσόμους ἐμπάσας.
Κάμπεθ'· ὅσατ' ἀνδρόσους τε·
Γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶν
Ναὶ τὸν ἐρόεντα μαραθῶνος,
Ὄρνιθες πτεροποίκιλοι. Ἀπαγᾶς. ἀπαγᾶς.—

ΕΤΕΡΑ ΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ. Η'.

Ὦντ' ἐπὶ τὸν τόπον οἱ μαθηλάοντες
Φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτῆτε.
Δονεῖτε, πτερυσόμενοι τὸ νεώτερα.
Γάμτος γὰρ ὧδε φῦλ' ἀθροίζομεν.
Ὁ ιωιῶν τῶν τυμπασοδείρων.

Τιὸ τιό· ἡ δὶς τετράστροφὴ κῶλον ιγ'. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ πεζοβραχέων. τὸ β'. ὁμοιον καθαρόν. τὸ γ'. τὸν ὁμοίως ἔχον τῷ πρώτῳ. τὸ δ'. τετράμετρον τροχαϊκὸν πεζοβραχυν. τὸν ὁμοίως τῷ τρίτῳ. τὸ ε'. ὁμοίως. τὸν α'. τῷ β'. ἔχον πόδα πεζοβραχυν. τὸ ἕκτον ὁμοιον. τὸν γ'. τὸν ἔχον πόδα πεζοβραχυν. τὸ ἑξῆς ἐξ τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐπιμεμιγμένα γ'. βραχέσιν. τὸ ιζ'. τὸ ἀπαγᾶς ἀπαγᾶς, τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. εἰ ἡ βάλοι πειθανικὸν ἐπιμύθιον μιμούμενος ἡ παλιμφωνίαν τῶν ὀρνέων, καλεῖ αὐτὰ ὁ ἐπῳδ. Ἐπικλάδους. ἀντὶ τοῦ τοὺς κλάδους ἀπὸ θείας ἢ τῆς κλάδος, ὡς τὸ τέμνος. Κοτινοζάπων. κοτίνου) ἐδίου τα. τουτεστιάγριελαίου. Κομαροφάγα. ἰσάμαρον ἐδίοντα. Ὅσα τε ἐλαίας. ἐλώδεις τόπους στενοὺς. Τὰς ἐλείας στενοχώρους, ἀπὸ τοῦ ἑλεῖν. τὰς ὀξυσόμους δέ, τὰς ὀξυαδύσας. Ἐμπάσας. ζῶον ἐστὶν ὕδασι πτερομένοις ὅμοιον τῇ μελισσῶνῃ. μεῖζον δὲ τῇ μελισσῶνῃ τὸ μέσον λευκῷ περιζωσμένον. ἰαμβικὸν ἐπεὶ καταβαίνετε ἐδίντα. ῥόεντα δὲ αὐτὰ τὸ ἐπιθυμητικὸν. ὡς χρείσητα. μαραθῶνος δὲ ὅτι ἐν μαραθῶνι πολὺ τὸ ὄρνεον. Ἀπαγᾶς. ὁ ἀπαγᾶς ὁ ἔχων τὸν λόφωνα τοῦ μαραθῶνος τὸ γὰρ λιμνώδη καὶ λεῖα χωρία καὶ τὰ ἔωσπερ ἐστὶ τοιαῦτα. ἡ δὲ τροφὴ κῶλον ὀκτώ. δακτυλικὸν τετράμετρον, πλὴν τοῦ ζ'. τοῦτο γὰρ δακτυλικὸν βάσις. Ὧν τε ὦ πόνοι ὀτὲ. περὶ ὃς ἐστὶ ἡ ᾠδὴ τὰ ἁλκμᾶνος ὅστε ὦ μύμαρος ἄνθος ἁμάλινον εἶναι ποτὰ τοι. δύο καὶ σώζεται ῥητῶν. τὸ δὲ ἑξῆς. ὧν τε φῦλα ἐστὶ πόντιον οἷδμα θαλάσσης ἁμάλινον εἶναι ποτὰ τοι. ἡ δὲ ἁλκυών, θαλάσσιόν ἐστιν ὄρνεον. ἡ ἱστορίαν ἢ γενέσιν αὐτῶν περὶ αὐτῶν φασιν. ὡς ἀπόνων θρώσκων ἀνωρνεώθη. ἐστὶ δὲ ἡ ἁλκυὼν τοῦ ζακρίου βασιλέως γυνὴ ὃς ὅλῳ μετέπεσε περιφέντες, εἰς γοσυῦγον ἄλυρον φρυάγματος, ὡς ἀπεξιοῦσι γοῦν ἰδίοις ὀνόμασι καλεῖσθαι. ἡ ὁ μὲν, ἐκάλεσεν αὐτὸν, σύα. ἡ δὲ, ἤραν. καί ποτε ἐν θαλάσσῃ, αὐτοῦ πλέοντος ὁ ζῆλος ὀρπαθεὶς, αὐτὸν ἐπτέρωσε. Ἐπὶ τῶν αὖν. ἐπὶ δὲ ἄμων περιπεσὼν ὠδύρετο τὸν τοῦ ἀνδρὸς θάνατον παρὰ τοῦ πλήθους ἐλεήσας ὁ ζῆλος ἀπορνέωσε. ἢ ἐπὶ τὸν ἢ ἐπὶ ὄρνεον μετέβαλεν. ὃν κηρύλον καλοῦσιν. εὑρηκὼς ἢ ὧν αὐτὸς ἐντῇ θαλάττῃ ἢ κλωμῶνι. δι' ὃ κατὰ δύος οἴκειν, ἀλλ' ἡμέρας ἀλλήλοις τίκτουσι καλουμέμας δύο ἡμέρας ἀσ' ἔχει τὸ ἔγγιστ. ἐναίσιμ τίκτουσι, ἐμβάλλῃ τοὺς νεοττούς. Τὰ νεώτερα. πρόσφατα δηλονότι. Τανυσοδείρων. μακροζαχόλων. τὸ μεγεθος δέ, ἐπὶ πάντων ἐπῆξαν. οὐ γὰρ πάντα τανυσόδειρα τὰ ὄρνεα.

Alcm

Alcyoni

Κωνος γνώμην. νέαν γνώμην ἐξηυρημένος. ἀλλ' ἐπὶ λόγῳ. παῦται πέντε κῶλα εἰσὶ κατὰ ἐπῳδήν. καὶ εἰσὶ τὰ μὲν δύο βακχεῖα δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ τρίτον ἰαμβικὸν ἐκτετραβράχυνται. τὸ δ'. παιωνικὸν ἐκ τριῶν πρώτων συγκείμενον. τὸ πέμπτον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς ἐκτετραβράχυνται. ἐφέπεται δὲ τῇ στροφῇ παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει ὀρνιθες.

Κικκαβᾶ. τὸ κλαῦσαι οὕτω φωνεῖν λέγουσιν. ὅθεν καὶ κικκαβᾶς αὐτὰς λέγουσιν. ἔστι δὲ ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς οἰκοῦσα ἐν Δωδώνῃ. κικυμοίδας ὡς καλλίμαχος. μαρτυρεῖ καὶ θεόκριτος μὲν ὁμηρικὸν ἡχαλκίδα. ἐπεὶ καὶ χαλκίδα κικυμοίδα καλεῖ. ἐπεὶ καὶ ἡ χαλκὶς μορφὴ χαλκίδα. ἐπεὶ καὶ ἡ χαλκὶς κίζει τῷ χρώματι. Ἀλλὰ μίμημα τῆς τῶν κλαυκῶν ἐστὶ φωνῆς ἡ ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς. διὸ καὶ θεὸς αὐτὰς τελευτῇ. ἀπὸ τιμῶντες θεὰς ἐν τοῖς νομίσμασιν ἐχαράττουσι κλαῦκα καὶ τὸ χαλκοῦν ἢ ἕτερον. λέγω δὲ μικρὸν καὶ μύμιδιον. Ἐμβὰς ἐπῳδή. ἐπῳδή ἐστι, τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν. ἐνταῦθα δὲ αὐτὰ τὸ ἐκρύπτετο. χαράδριος δέ ἐστιν, εἶδος ὀρνέου μεταβαλλομένου εἰς τὰ πρόσω εἴμενα δηλῶν δὲ ἐπὶ μὴ τὸ ὀρνεον, χαράδριον ὀξυτονητέον. εἰ δὲ ἐπὶ τῆς χαράδρας βαρυτονεῖται. ἐπεὶ φασιν αἱ χαράδραι χόρτον τινὰ διὰ τὸ ῥεύματων μελῶδες φιτῦσαι. Χάραδρι μιμάμι, δύφρονι ἐκτὸς χάραδρι μιμάμι ἄξιοι δ' ἀεὶ ἀπηκεκρυμμένοι. ἐπεὶ δὲ τοὺς ἱκτῖνας ὠφελεῖ ὁ χαράδριος ὄφεις, οἱ πολοῦντες αὐτὸν φασι κρύπτουσιν. ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠρμησαθαι τὸς ἰαθῇ πορίρρωσ. αὐξήσας δὲ φησι τῷ ἱκτῖνι ὧν οὐ τοὺς ἰδόντας. ἀλλὰ τοὺς φαγόντας ἀπαλλάττεσθαι τοῦ πάθους. Τοροτίζ. οἱ μὲν ἡμῖν τοῦτο τὸ ἔπος λέγουσιν εἶναι οἱ δὲ ὀρνιθός τινος περιπλαμένου. ἢ τοῦτο δὲ τὸ ἐρημένων ὀρμέων. Ἀγωβάλλουσι οἱ κορωνίς αὐδὶς ἑτέρα εἰσίοντων τῶν ὑποκειτῶν οἱ δὲ σίγχοι βοσκικοὶ πέτραι μετροι καταληκτικοὶ μ. ὧν τελευταῖος καὶ βλέπουσιν εἰς σὲ κἀμὲ τοῦτο μόλυβδος μοι δοκεῖ. ἐν ἐνθέσει δὲ μετὰ τὸ ρ. σίγχον κῶλα ἰαμβικὰ δίμετρα ἀλλαταλήκτα. β'. ἐπὶ δὲ τῷ τέλει ὀρνιθος. τοῦτο δὲ προέδωκε πρὸς τὰ ἄνω ἃ εἶπεν ὁ ἕτερος ἄλλως ἄρουπ. τὸ ὡς δὲ ἀπὸ κοινοῦ περιαστέον.

Οὗτος αὐτός. αὐτὶ τοῦ ὁ ἐπῳδὸς ἐρεῖ ἡμῖν. Καλός γε καὶ φοινικοῦς. ὦ ξένε φοινικόπτερος. λέγει οὖν ὅτι αὐτὶ τοῦ πυρρός. περιαστέον δὲ τῷ λόγῳ τὸ εἰς ους ἀπολῶν, ἃ ἐστι πρατῶν φοινικος χρωματικήν. φοινικόεις καὶ φοινίκειος σύνθεσει, ἢ φοινικοῦς σύμμειξει. Ἑξεδρου

Ἡκεῖ γὰρ πρὸ μύσου πρέσβυς
Καινὸς γνώμην. Καινῶν ἐρεῖ τι καινότης.

ΕΠΩΔΗ ΚΩΛΩΝ, Ε.

Ἀλλ' ἰτέα λόγους ἅπαντα.
Δεῦρο. δεῦρο. δεῦρο. δεῦρο.
Τορο τορο τορο τορο τορο τίγξ.
Κικκαβᾶ. κικκαβᾶ.
Τορο τορο τορο τολιλιλίγξ.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΓΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Πφ. Ὁρᾶς τὴν ὄρνιν; Εὖε. μὰ γὴν ἀπόλλω γὼ μὰ οὔ.
Καί τοι κέχηνα γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
Ἄλως ἄρ' οὐ πτῶ ὡς ἔοικ' εἰς τὴν λόχμην
Ἐμβάς, ἐπῳδὸς, χαραδριὸν μιμούμενος.
Ἔπ. Τοροτίγξ. τορστίγξ.
Πει. Ὦ γῆθ' ἁλί· οὐρσὶ δὴ πτερὸν ὄρνις ἔρχεται.
Εὐε. Νὴ δῆτ' ὄρνις δῆτα. πῶς ποτ' ἔστιν. οὐδὴ πώποτ' ἐγὼ εἶδον;
Πει. Οὗτος αὐτὸς μῶν φράσει, τίς ὅστις ὄρνις οὗτος
Ἔπ. Οὗτος οὐτῶν ἡδέως τῶνδ' ὧν ὁρᾷς ὑμεῖς ἀεί.

Ἀλκμαίων. Πει. βαβαί. καλὸς γε ὁ φοινικοῦς

Ἔπ. Εἰκότως. ἀγγὲ ὄνομ' αὐτῶν ὅστις φοινικόπτερος.
Πφ. Οὗτ', ὦ σοφώτατ'. Ἔπ. πῶς σοφὸς εἶ. Πφ. ἕτερ' ὄρνις ἄρα τις
Ἔπ. Νὴ δί' ἕτερος δῆτα τἀληθῆ οὗτος ἐξεδρομὼν ἐφάνη.
Πφ. Τίς πρὸ ὁμοσόμαντις ἄρτος ὄρνις ὀρφανότατος.
Ἔπ. Ὄνομα τί τῷ μῆδος ὅστ. Πφ. μῆδος, ὦ ναξιράκη.
Εἶτα πῶς αὖθυ καὶ μὴ λου μῆδος ὢν ἐπωπύετο.
Εὐ. Ἕτερος αὖ λόφον κατείληφώς τις ὄρνις οὗτοσί
Πφ. Τί τὸ τέρας τοὔτ' ἔστιν ἀσὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἑπτά;
Ἀλλ' ἀλλ' ὄρνις ἕτερος. Ἔπ. οὗτος ὅστις μὴ Φιλοκλέης
Ἐξ ἑπτὰ πρὸς ἑνὸς δ' ἠρύρου πόσσος ὥσπερ εἰλέτοις
Ἰσοδόμικος, καλλίου κἀξ ἰσοδομίκου καλλίας.
Πφ. Καλλίας ἆρ' οὗτος ὄρνις ὅστιν; ὡς πτεροῤῥυεῖ.
Ἔπ. Ἄτ' ὢν γὰρ γενναῖος, ὑπὸ συκοφαντῶν πάλαι
Ἀϊστὸ θηλαῖς προσκτίλλουσιν αὐτοῦ τὸ πτερά.
Πφ. Ὦ πόσ' εἶδον. ὡς ἕτερος αὖ τις βασιλικὸς ὄρνις ὅρνις
Τίς ὀνομάζεται πρὸ θ' ὅρνις. Ἔπ. ὄρνις κατωφαγᾶς.

Ἑξεδρον χώραν ἐχωρίλιφθεν
Φοιλλέους δι' ὑστέρας τυρᾶς. ἀρχαῖος ὄρνις οὗτος
ἐξεδρομχώραν ἔχων. ὡς εἰ ἐπὶ τοῖς χοιρίνοις ἐξεδρον δέπνηλλαται μεῖον σοφοκλῆς οὐκ ἐξεδρον ἀλλ' ἔντορα αὐέρ.
Ὁ μουσόμαντις. ὁ κομῶδης τοιοῦτος γὰρ οἱ μάντεις εἰσὶ ποιηταί. Ἄτοπος ὄρνις. τοῦτο εἶπεν, ἐπὶ τῷ θρασυτάτῳ τῶν ὀρνίθων ἀφορῶν συλλήπτορος τὸ προκείμενον. πρὸς τὰ ἐξ ἡδωνῶν αὐλοῦλου. πίστος ἐστὶ μουσόμαντις. ἄλαλος. ἀβράτδιος οὐ δύνῃ.
Μῆδός ἐστιν, ὡς τὸ μηδῶν ὡς ὠὴ τὸ πολυδωὴ τὸ καμήλων ὁ χυμῷ ὠὴ τὸ πολέμων ἐξ ὁ Δῳ. τοῦ ἐκβατέμων ὄρνις πρὸς οἰκοῦσ φασὶ πρῶ τὸ ξένον θέας. ζητεῖται δὲ, εἰ δὲ οὕτως καλεῖται τὸ ὄρνις μῆδος. Λόφον κατειληφὼς. αὐτὶ τοῦ λόφον ἔχων. ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς πολεμοις. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ ἕτερός τις ὄρνις ἀναφαίνεται λόφον ἔχων ὡς ὁ ἐπῳδὸς διαβάλλῃ δὲ τὸν Φιλοκλέα. ὡς ὀξυκέφαλον. Οὗτος μῶν Φιλοκλέους. οὗτος ὁ Φιλοκλῆς, ἐπεὶ καὶ σκυάσειν ἐν τῷ ναυδρομίδῃ τραλοπᾶ. οὗ καὶ ἀρχὴ στὲ πέμπτων διαστέλλειν. Ἄλλως. Φιλοκλεῖσι δρᾶμα τῆς ὑὸς ἐπῳδὸ σοφοκλῆς πρῶτον τὸν τηρέα εἰσήνεγκεν. ἔπειτα φιλοκλῆσ. διὰ τοῦτο δέ ἐστιν ἐπῳδὸς. αὐτὶ τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἐγὼ φιλῶ. τοῦτο δὲ θέλων κωμῳδῆσαι συκοφαντοῦντας ἀπολέσαντα τὰ πάντα τὰ χρήματα. ἐνέγκοις δὲ ὑπομνήματα. ὅτι προκέφαλός ἐστιν ὁ σοφοκλῆς ὡς ὁ ἐπῳδὸς. ἀλλοῦ δὲ μοῦκεκωμῴδηται. εἰ μὴ ἄρα ὑπὸ τῶν ἐναντίων σκυλοποιηκώς, τῇ ναυδρομίδῃ τραλοπᾶ. ἰωὴ μέλος τὸ τέλος ἐν τοῖς δράμασι ἀναγράφεται φησὶ δὲ φιλοκλῆς κωμῳδῶν ποιητὴν κἀθηναῖον. καὶ Φιλοπείθης ἱερεύς. ἐξ ἀθηνῶν δὲ ἀδελφὸς ὄσιος δὲ ἀλμιώνιος αὐτὸν φασιν, ὡς θετὸν ὑὸν λέγουσι δὲ καὶ πικρὸν ἔμεμψε. ἄλμην δὲ πανηγυρίαν. ἔστι δὲ ἀλμὴ ἡ ἐν θαλάσσῃ ὑγρότης. ἐπεὶ δὲ φιλοκλῆς δύο γραφὰς ἐποιήσατο. μίαν μὲν φιλοκλέους ἀπόπονον. ἐκείνου μὲν δὲ ἀριθμός ἐστιν. ἐν τοῦτο δή, ἀσυδάμας. ἐν τοῦτο δὴ φιλοκλῆς. καὶ ἕτερ' ὃ κλῆτιλλος αὐτὸν ἡλικίαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν γεγονότερον φιλοκλέα. Ἰσοδόμικος καλλίου. ὁ ἰσοδόμικος καλλίας ἐδόκει τὰ πατρῷα διεφθορέναι. ἀπέλαυσαν. ὡς λυθεῖσ μοι χρόνων καὶ ἀποτίσασ χρήματα. κεκωμῴδηκε δὲ αὐτὸν ἱκανῶς δύο πολισ ἐν τοῖς κόλαξι. λέγει δὲ καταψεύδεσθαι αὐτὸν ὑπομνήματων. ὅτι οἱ ἰσοδόμικοι καὶ ὁ καλλίας, αὖθις ἐκ δαδούχας ἀπὸ πρώτων ὧν πεῖσαι καθήκουσιν. ὃ πρῶτος ζεῦξαι καλλίας φασὶ ἰσοδόμικος ὄστιν. ὁ νεανίσκως ἰσοδόμικος μὴ πεντήκοντ' ὀλυμπιάδα. Τί λέγεται. τὸ πλεῖ ἀπὸ τῶν ὀρνέων νῦν, ἴσον τῷ πλέσιος. τὸ γυμνὸς καὶ πρὸς τὸ πορνοκοπάνδοκα ἀγοῦ. καὶ ὅτι μοιχεύων χρήματα ἐδίδου. Κατωφαγᾶς. ὅτε βαρυνέται, ὡς βέτος. ὅτε δὲ πρὸς ἀπαίτησιν, κύελος. ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ κατὰ φαγεῖν τὸ ὄνομα πεποίηκε. διὰ τοῦτο τὸ λεων νῦν μου πολυφάπαν.

Θ

Phoenicop
βωστρῆς
ἐξεδρος
μουσόμ
medus n
Philocles
Philocl
cl
ἄλμη
Philocl
Hyppon
luc

25

Πφ. Ἔστι γὰρ καὶ τῶν φασιανῶν τις ἄλλος ἢ κλεώνυμος;
Εὐ. Ἀλλὰ μὰ τὸν Ἀπόλλω τίς ποθ' ἡλόφωσις ἦ τὸ τῶν ὀρνέων.
Ἐπ. Ἀλλὰ μὰ τὸν Ἀπόλλω τίς ποθ' ἡλόφωσις ἦ τὸ τῶν ὀρνέων.
Πφ. Ὦ πόσε ἴθι. οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνειλεκται κακόν;
Εὐ. Ὀρνέων; Ἔα. ὦ μαξάπολλον, τὸ μέγεθος. ἰοὺ ἰού.
Πφ. Οὗτοσὶ τὼ πέρδικε κἀκμοσίγενὴς δ' ἀπαλαζών.
Εὐ. Οὗτοσὶ δὲ πτηνέοψ ἐκμοσὶ δὲ γ' ἀλκυών.
Εὐ. Τίς γρέω; οὗ πόθεν αὐτῆς. Πφ. ὅστις ὄζει κηρύλλου.
Εὐ. Κηρύλος γὰρ ὄζουσ' ὄρνις. Πφ. ὀγρώδης ὥστε ῥύλλος.
Χ' αὖ τί εἰσιλαύξ. Εὐ. τίφης τίς ἰλαυκὸς ἀθήναζ' ἥκων

Οὐκ ἀπέβαλες τὸν λόφον. τὴν φασιανικὴν ἀλεκτρυόνα λέγει ἐπὶ τῇ κλεωνύμου ἀφελείᾳ. ὡς ὁρᾷς ἐκείνου μὲν ἀπολωλότος, σὺ δὲ ἔχων τὸν λόφον οὐκ ἀπέβαλες.

Ἐπὶ τὸν ὄρνιν ἦλθον. ἐπεὶ οἱ ὄρνιν αὐλοῦσθρομοῦντες, μεθ' ὧν ἦλθον ἔχοντες ἐχορήγουν λόφον ὡς φασιανικὸν ὄρνιν.

Ἄλλως. ὄρνιν αὐλοῦ ὁ ὄρνις ὃν εἶχον τὸν θρόμον ἐνετήνα πορείᾳ τὸ πληρῶσαι τὸ στόμα ὑποτρέφων. δολιχόδρομοι οἱ ἐπὶ ἀρίστου ἰόντες. διὸ καὶ δολιχόδρομοι. οἱ δὲ σταδιοδρόμοι δὲ πολοῦν τοὺς τὸν θρόμον. Ἄλλως. ὁ πολίτης ὁ θρόμον. μετὰ τοῦ πλοῦτον ἥκω νυνὶ χορηγῶν. ἄλλως ὄρνιν αὐλοῦ ὁ ὄρνις τόπος ἢ μέρος τῆς ὠδῆς. ὁ δὲ αὐλὸς ἁρμονία τις ἐστὶν ἀπὸ τῶν ὀργάνων τῶν αὐλητικῶν. πάλιν καὶ ἄλμα. ἴσως τὸ ὀλίγον μέρος τῶν ὡς ἂν ἐκ τῶν ἐν χερὶ κατειλημμένων, ἀντὶ τοῦ σταδιακούς. ἢ ὅτι ἐν πέντε μοίραις ἡκούμενοι τῆς ἀσφαλείας. ἢ ὅτι λόφον ἔχουσιν ὡς τὸν κράνων. γυμνόστεοι δὲ οἱ κάρες τὰ πολεμικὰ ἀγωνιοῦντες. λόφους ἐπιτιθέμενοι ἐν τοῖς πολέμοις. θαλάττῃ κρατήσαντες πολλὰ μέρη τῆς οἰκουμένης κατέλαβον. καὶ τοὺς λόφους ὠλοῦν. ὡς αὐχηρώτεροι. ὅθεν καὶ καρικὴ καὶ καραπλὴξ ἐλέγοντο εἰς οἰκήσεις. Γέτομόν τινων ἐστὶν ὁ τὸν οὐρανὸν ἢ τὸν ἀέρα εἰσδύσας ἢ λέγει, ἢ ὁ χρὼς ἔσεσθαι ἐν τῇ σκιᾷ τῶν νήσεων τοῖς λέγουσι. δὲ καὶ τὸν λίβα πεῖς τὸν ἐσθῆτα. Οὐ γὰρ σὺ πέρδιξ ἀπὸ τοῦ τοῦ καταλειμμένων. ὁ δὲ γλαυκὸς ἰέ. πρόσωπα ἔχει ἐντεῦθεν ἡ δόρκασις ἀριθμοῦσα, τὰ ἑλκόμενα τὸν πρόσωπα ὀξὺ ὧν ὁ κωμικὸς χορὸς σωτείνοντας. Ὅστις ἐστὶ κηρύλος. δύφρονες φησὶ τοὺς σφοδρὰς λέγων. βάλλε δὲ βαλλε κηρύλος εἶπεν. τοὺς δὲ ἀπείλους, ἰκέρυλον. φησὶ ἡ δίδυμος, τὸ κατὰ φύσιν ὄνομα, κέρυλος λέγεται. αὐτίγονος δέφησι τοὺς ἄρσενας τῶν ἀλκυόνων, κηρύλους λέγεσθαι. οὐδὲ γὰρ σκοπτεῖ, εἰ θήλεα βαστάζουσι τοὺς πτερούς. μήποτε τὰ κέρδη ἐκμαλακτικὸν. ὁ ἡ ἀστρύλος, ἰῶ κουρδύς. μνημονεύει αὐτοῦ πολλαχοῦ ἐν σοφιστοῦ. τὸ ἀστρύλου κρέον ἐκλεκτὸν τέρας. τοῦτο οὖν ἔστω σημεῖον, τὸ καὶ τὸν κηρύλον ἴσως τὰ κέρδη ὑπομολογεῖσθαι τὸν ἄρσενα φαίνω. αὐτέθηκεν ἦν αὐτῆς κρέα. Ἄλλως. ὁ ἄρσην ἀλκυών, κηρύλος λέγεται. ἐν δὲ τοῖς σωυσίας, ἀπθνήσκει. ὁ δὲ ἀστρύλος, ἰουρδὸς ἰῶ. διαβαλλὰ δὲ αὐτὸν ὡς δύτελῆ. Τίς γλαῦξ ἀθήναζε. τὸ χ, ὅτι πλάττει τὸ τωπικόν. ἔστι γὰρ ὀξὺ ἀθηνῶν, οὐκ εἰς ἀθήνας εἰπεῖν. οὐ προσπίπτει τοῖς δὲ, ὅτι οὐκ ἐναθήνασε τὰ πράγματα. πέρδικα δέ ἐστιν ὠνείδισε τοὺς πρὸ αὐτῶν ἔχοντας. οἷον εἴτις ἐναίγυπτῳ σῖτον ἐσπειρε κ. ἐν κιλικίᾳ ἰσάκριθον ἐν τούτῳ δὲ ἐν, ἐπεὶ ἀθλιώτερόν ἐστιν ἡ γλαῦξ, κατὰ τὴν πτοιμίαν λέγει. τίς εἰς ἀθήνας γλαῦκ' ἐνήνοχεν. δήμων δέφησιν, ὅτι οὐ τοσοῦτόν μόνον πλουτοῦν τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ ὅτι νομίσματος. ἡ ὅτι ἐπὶ ναὸς ἐγὼ μόνῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀγορᾷ μόνῳ χαρακτῆρα τὴν γλαῦκα. διὸ τὴν πτοιμίαν εἰρῆσθαι. μήποτε δὲ ὡς τοῦ ζώου εἰκὸς ἀλεκτρυόνι μόνου.

Κορυδός,

Ἀγῶνες ὀκτώ. X.

Κίπφα. ξυγγών. κορυδός. ἐλεᾶς. ὑποθυμίς. πελεστρά.
Νέρτος. ἱέραξ. φάττα. κόκκυξ. ῥυθροπυγ. κεβλήπυρ.
Γορφυρίς. κορχνίς. κολυμβίς. ἀμπελίς. φήνη.
Πφ. Ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων (δρύοψ.
Ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων.
Callim. Ὁ ἁπαπαῖ ζουσι καὶ τρέχουσι δι' ἀκεκραγότες.
Ἆρ' ἀπειλᾶσι γενῶν; οἵμοι κεχήνασι γέτοι.
Καὶ βλέπουσ' εἰσὶ κἀμέ. Εὐ. τί δρᾷ μ' κἀμοὶ δοκεῖ.
Χο. ποτοτοτοτοτοτοτοτοποῖ.
Ποῦ μ' ἄρ' ὀκάλεσε.
Τίνα τόπον ἆρα νέμεται
Callim. Ἐπ. Οὐρσὶ πόλαι παύρφμι. κἀκ ἀπρακτῶ φίλων.
Χο. τιτιτιτιτιμπρού.
Herm. pp) Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
Ῥὸς ἐμὲ φίλον ἔχων.
Ἐπ. Κοινὸν. ἀσφαλῆ. δίκαιον. ἡδύ. ὠφελήσιμον.
Ἄνδρε γὰρ λεπτῶ λογιστὰ δῶρ' ἀφίκομεν ὡς ἐμέ.
Χο. Ποῦ. πᾶ. πῶς φής.
Ἐπ. Φημὶ ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δῦρο πρεσβύτα δύο
Ἡκειν δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πωλωδίου.

Κορυδός, ἐλεᾶς. ὁ κορυδὸς πᾶς ἀφ' ἑνὸς τοῦ πλατ. κορύδων λέγει. ἐμὲ δὲ περόδιτι ποιλίλαν γὰρ τὴν ὄρνιν ὁ μάλιστα. ὁ δὲ ἐλεᾶς, μέγα πτερύλεας ἔχων τὸν τοῖς καλλίμαχον ἀναγραφομένοις. φησὶ γὰρ. ἐλάφα μικρὸν φωνῆ ἀγαθόν. ἀναγέγραπται δὲ καὶ ἡ ὑποθυμίς, ὁ ὄνηρτος. ὁ ὁ ἐρυθρόπους ὁ ἡ πορφυρίς. καὶ ὁ δρύοψ. καὶ ἡ ἀμπελίς.

Κεβλήπυρις. μέγα τὸ κεφάλαιον ἔχων ἔχει. ἀλλὰ δύο φησὶν ὁ σύμμαχος. ἡ μὲν τοῖς καλλίμαχον ἀναγέγραπται καὶ ἐλη. ἔπαμυρμυξ ἑρμῖνι τοῦ τετραμέτρου. καὶ θέμις τὸν πτερωτὸς τῶν ἰβλήπυρις τὸν ὀνομάζεται. ὅτι τὸν θεὸν ἐμὲ ἡ μάρτηται τὸ σπάθη τῇ γραφῇ. Ἄλλως. οὐδὲ ἁπλῶς δύο εἶναι, ἀλλὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰκοσιτεσσάρων.

Πορφυρίς. ἡ πορφυρὶς ἀνάπτηξαπτὸν μὲν ἀρχὴν ὅτι δ', ὃ. ἀλλὰ μὲν ἔχει. ὁ ἡκολυμβὶς δὲ φαίνεται καὶ ὁ δρύοψ. καὶ ἡ ἀμπελίς. ὁ δίδυμος δέ, τὸν μικρὸν ἱέρακα φησί. Οἷα ταῦτα ζουσιν. κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγει δ' ὅτι ὁ τὸ τίζω ταῦτα ζω. Ποταπὰ ταῦτα. εἴθισται δὲ ὁ δυὰ μοιβαίας τὸ χορεῦσαι τοὺς μιμεῖσθαι τοὺς ὄρνεις. ἐν ὧν τὰς πτέρυγας τρία κῶλα τὸ χορεῦσαι ἀναπαύσεις ἀπεθημιμήσαι μεμιγμένα τετράβραχυ. ὁ δ' προχοϊλιθ' τετράμετρος καταληκτικὸ'. τὰ ἑξῆς δὲ πολὺν τρία κῶλα τὸ χορεῦσαι ἀναπαύσεις ἔθεσαν τούτων. ἐπεμέμιγμένα δὲ τοῦτο τετράβραχυ. οἱ ἑξῆς δὲ πολὺ δύο τροχαϊκὸ τετράμετρα ἀκατάληκτικὸ. τὸ ἑξῆς τὸ χορεῦσαι ἀναπαύσεις ἔθεσαν. οἱ δὲ ἑξῆς ζ' προχοϊκὸ τετράμετρα ἀκατάληκτικὸ. ὧν τελευταῖος. ἁπλοῦν ἡμῖν τὸ ῥῆμα ἐστὶ ῥὰ ἐμὲ ἐγώ. Ἰταλόγον. ἀπόκοινον τὸ ῥῆμα. Κοινὸν ὠφελήσιμον. αὐτὶ τοῦ ποιοῦν ὠφελῆ. ἀσφαλῆ δέ, φυλάττει ἀληθῆ ὑσφαλίζω μὴ σφάλλω μόνον. Λεπτὸ λογιστὰ. οἱ εἰς τὸ λεπτὸν λογιζόμενοι. Ῥοῦ πᾶ. διαπορῶν. οἱ ὀρνιθευόμενοι ἀκούοντες αὐθρασοπορεύεσθαι ὑπὸ τοῦ σιγῶν αὐτοὺς εἰναλόρνιθας. Ἔχοντε πρέμνον. τὸ λεχὲς ὑῤῥίζαν. πράγματος ἢ πωλωδίου, ὃ λέγεται σμῆνος πεισθῆναι.

Corydos
Coryda
eleas au
Hypoth;
Nertus
erythrc
Porphyr
Ampeli
Cebleph
Cerchne
Colymbi
Phene
Dryops
Cerchnif
Cechne
ἀσφαλῆ
τρέμνο

ylos
ylodromoῶ
ylos
ιχόδρομοι
δρόμοι
nes octo
stadii
Diaulus
Dolichus
Ophites
Pygme
Pancratii
Pale
Halma
rice habitatrices
rapolis
odos
κηρύλος. doricε
ήρυλος attice
porzilus
erylus m cortu
morcur
nde ῥ merbii
Illud noctuas
m athenas
λαύξ pro ἀγλαώνῃ

Ὦ μέτοπον ἁμαρτῶν. ἐπεὶ αὖτις ἐδείξατο πρὸς τὸ ὀρνίθων. Ἄλλως. τὸ ἁμάρτημ᾽ ἐξ ὀτοτύξαι ἐγώ. Πῶς λέγ. Ἑπ. μή πω φοβηθῇς τὸν λόγον. Χο. τί μ᾽ ἐρεθίζεις Ἑπ. ἀνδρ᾽ ἐνδεᾶ μὴν ἐρασθὲν τῆσδε τῆς συνουσίας Χο. Καὶ θέρμακτ᾽ ἄρα τοὐργον; Ἑπ. μὴ δεδρακὼς γ᾽ ἦσθ᾽ ἄρα Χο. Κἀσθλὸν ἦσθ᾽ ἄρ᾽ ἐν τῷ δρᾶν. Ἑπ. ὡξύμιν εἰμὶ ἐγώ. 3

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Η.

Χο. Ἔα. ἔα. προδεδόμεθ᾽ αἰόσιά τ᾽ ἐπάθομεν. Οἵ γὰρ φίλοι ἦν, ὁμόξοφοί θ᾽ ἡμῖν Ἐνέμετο πεδία πάρ᾽ ἡμῖν. Γᾶρ ἐμὰν θεοὺς μοὺς ἀρχαίους. Γᾶρ ἐβησ᾽ ὄρκους ὀρνίθων. Ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, πάρ᾽ ἔβαλέν τ᾽ ἐμὲ πάρα Γένος αὐόσιον, ὅπερ ἐξότ᾽ ἐγὼ ἐτράφην ἐπ᾽ ἐμοὶ Γολέμιόν γ᾽ ἐξάφη. —

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Γρὸς μὲν δὴ τὸν ὄρνιν ἡμῖν, ἔστιν ὕστερος λόγος. Τὼ δὲ πρεσβύτε σακεῖμοι τῷ δεσπότᾳ τὴν δίκ᾽. Διαφορηθῆναι θ᾽ ὑφ᾽ ἡμῶν. Πφ. ὡς ἀπολόμεθ᾽ ἄρα. Εὐ. Αἴτιος μὲν οὐ σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τῶν τῶν μόνος. Ἐπεὶ τί γρὴ μ᾽ ἐκεῖθεν ἦγες. Γᾷ. ἵν᾽ ἀκολουθοίης ἐμοί. Εὐ. Ἰὴ μὰ δῆτ᾽ οὐκ κλαύσομαι μεγάλα. Γᾷ. τῶν μ᾽ ἀλγεῖς ἔχων Κάρπα. Εὐ. πῶς. Πφ. κλαύσει γὰρ ἢν ἅπαξ σε τῶν ἀντιστροφηκῶλων. Θ. (φθαλμῶν κκοπ. 5

Χο. Ἰὼ ἰὼ. ἔ πᾶ γᾶ ἔ πᾶθ᾽ ἐπίφερε πολέμιον.

Ὅρμα νῦν φορίαν. πτέρυγα τείνας πάταγον Ἐπίβαλε πτερύγων κύκλωσιν. Ὡς δὴ ξὺν τῷδ᾽ οἰμώζῃ μάμφω. Καὶ δοῦναι ξύγχει φορβάν. Ἀσελγ. Οὔτι γὰρ ὄρος σκιερόν, οὔτι ἔφος αἰθέριον. Οὔτι πολιὸν πέλαγος ἐστίν, ὅπου δέξεται. Τῶνδ᾽ ἀποφυγόντε με. Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῶνδε τίλμῃ μὴ δακμῇ. <Ποῦ ὦ τάξιαρχος. ἐπὶ τί τὸ δεξιὸν κέρας> Εὐ. Τοῦτ᾽ ἐκεῖνο. πρὶ φύλλ᾽ ὀδύσηνος. Πφ. ὄρις, ὀμῶ. Ἐπ. Εὐ. Ἰὺ ὑπὸ ῥύτων δι᾽ αφορηθῶ; Γᾷ. πῶς δαὶ ῥύζδοκᾷς Εὐ. Ἐκφυτεῖν. ὀκοῖδ᾽ ὅπως ταὐτὸ Πφ. αἰαῖ ἐγὼ τί σοι λέγω. Ὅτι μὴ τοὐτεῖ μάχεσθαι λαμβάνῃ τοῦτ᾽ χυζῶν. Εὐ. Τί, ὦ χύζανώτ᾽ ὠφελήσει. Πφ. κλαὼξ μ᾽ ἀπόσει σίνῳν Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖσδε, τὸν ὀβελίσκον ἀρπάσας, Εἶτα κατάπτηξον πρὸ αὐγῆν. Εὐ. τοῖσιδ᾽ ὀφθαλμοῖσι τὸ Πφ. ὀξύβαφον ἐν πυθμενὶ πρόσθου λαβών, ἢ ξυβλίσω. Εὐ. Ὦ σοφώτατε δῦτ᾽ αὐδῆρες αὖτε, καὶ σφ᾽ ἀπτηνικῶς Ὑπερακόντιζες σὺ γ᾽ ἤδη νικάσας ταῖς μηχαναῖς. Χο. Ἐλελελεῦ. χώρει κάθες τὸ ῥύγχος. ὀμέλλειν ἐχρῆν Ἔλκε. τίλλε. παῖε. δεῖρε. κόπτε πρώτην τὴν χύταν Ἔπ. Εἰ πόμοι τί μέλλετ᾽ ὦ πάντων κάκιστα θηρίων, Ἀπολέσαι, παθόντες ὕβρεις, ἀδικήσαντες. Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὅντε ξυγγενέε μὴ φυλέτα.

Ἐπίβαλε πτερύγων κύκλωσιν. ὡς ὅλον πάντα χῦ. πρὸς τὸ δὲ πάντα τὸ πτερὸν ἡ ἁρπαγή. Καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν. ἀσελγαίνει δὲ φησίν, ἀπ᾽ ἀνδρομέδας ἔρωτι. ὡς δὲ τὸ σὺν δὲ τῶν πάντα ἐκίνησε δεῦρο. γράφεται δὲ ῥαμφὸ. ὅπερ βέλτιον. ῥάμφος δὲ ὠνὶ ὀρνέου ὠνὶ ὑὸς ῥύγχος. Ἄλλως. πᾶς ὁ δυσπίδου ἐξ ἀνδρομέδας. ἐκινδύνευσε καὶ τὸ φορβάν ὡς ἀσελγαίνων δῆθεν, τιμωρήσεσθαι θέλων τὸν Περσέα. ἢ τὸ πᾶν τὸ πάντα τὸ πτερόν. ὡς καὶ τὸ κεῖσε, πᾶς ὁ τοιοῦτος. μηδὲ ὠνὶ δὲ δικαίως Φοινικοῦν Φησὶν καὶ ἐκίνησε καὶ δεῦρο μηδόλως τίθησι. καὶ ὅλως πᾶς ἀλλήσιον πλοῦτος οὗτος. Οὐ τεγὴ ὄρος. εἰς ἃ μάλιστα ἀπέφυγέτις ἔζημα ἀσφαλῶς. Ἔπαγε τὸν δίξιον κέρας. ἀντὶ τοῦ πρόσαγε. ὠνὶ τὸ δεξιὸν μέρος ὡς ὠνὶ πλεύμης τοὺς φησί. Τὸ δὲ ταμάτ᾽, τὸ μέσον, μέτωπον, οὐκ ἀλλαχοῦ δὲ οὕτως εὑρίσκεται. Τὸ δὲ λιάτερον, τὸ μὲν δεξιὸν, τὸ δὲ ἀριστερὸν ὀνομάζεται. Ὅτι μόνοι τε πεπιστεύκαμεν φυγεῖν, καὶ μαχεῖσθαι μόνοι τε. Λαμβάνῃ τε τοῦ χυτρῶν. Φορβὴ τοῦ γὰρ τὴν χύταν τὰ ὄρνεα δίδωσι τὸ μέλος αὐτῷ. Γλαῦξ μόνου προσεῖσι νῷν. οὐ διὰ τὴν χύταν. οὐ πρόσεισιν ὡς καὶ οὐ Cuphro φρονοῦντο τοῦτο τοῖς ποιηταῖς πάντα τὰ ὄρνεα φορβὴν ἀλλὰ διὰ τὰ ἐπὶ κόρῃ ἐναισχρὰ ζῷον ἀπὶ κοιδίᾳ αὐτοῦ. Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοῖς ὑπολύφους ἔχουσιν ὀδόντας. Τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας. φησὶν ἀντὶ τοῦ λαβὼν πρὸς τὴν χύταν. Ἢ πρύβλιον. ὅτι τὸ βύβλιον μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου. Ὑπερακοντίζεσ σὺ γ᾽ ἤδη νικᾷς. εἰς μεταφορᾶς τῶν τοῖς ἀκοντίοις ἀθλοθετῶν. Νικίαν. Φρονιμώτατα δὲ λιμῷ πολιόρκουσαν αὐτοὺς ἐλεῖν. Ἐλελεῦ. ὠὶ φθεγματολεμικόν. οἱ πρόσοντες δὲ εἰς πόλεμον. τὸ ἐλελεῦ ἐφώνουν Achæ μετὰ τῆς ἐμμελοῦς κινήσεως καθάπερ καὶ οἱ ἐρετοὶ ὅταν ἐντὸς εἰλοῦσι τὴν πρῷραν ἀναμένοντες ἄλλο τι ἀκούσεις. Ἔλκε. πόλλε. κράτιν. σφᾶς τε. δεῖρε. κόπτε. τὸν χύταν. ἢ ἐς ὦὶ τὸ εἶδος. δείκνυσιν ὅτι κατὰ φρονοῦσιν αὐτοῦ. Καὶ φυλέτα. ξυμπαθῶς ὅτι ἦσαν καὶ αὐτοὶ ὄρνιθες. ἀνθρώπου δὲ ἦν.

ῥύγχ

ῥαμφος ῥύγχος

διαφορη

Ταματτο

μεσ

ἀριστ

δεξιου

ξυβλιο

ὀξυβαφ

Achæus

enfis

Μᾶλλον ἡμεῖς ἢ λύκων. μᾶλλον λύκων Φῶμεθα, ἢ περ τοὺς τῶν. ἔστι καὶ πρόβλημα· ἆρα τοὺς λύκους ἀπέκτεινεν ὁ παλαιὸς ἐν τῇ ἀτικῇ καὶ νόμος ἦν λύκου κτανεῖν. διὸ ὁ μὲν Φορμίων λύκου τέκνον, πάλαντον ἐλάμβανεν· ὁ δὲ πέλεξον, βύθοδεσκὴν τὴν ἀπέλλουσαν λύκον ἢ λυκοκτόνον φασίν. Τοῖσι πρώτοισι τοῖσι ἐμοῖσι· ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ πρόσθεν ἡμῖν ἐχθροὶ ὄντες. Ὦ μέκαν βοθ· οὐχὶ δεινὰ πάλλυμεθα, σωθείημεν αὖ.

Ἀλλὰ πῦρ ἐχθρῶν δὴ πολλὰ φοβεῖ μᾶλλον χαρίσασθαι τοὺς ἐχθροὺς ὦ φιλεῖ τὸ σπέρ αὐτόν. ὁ γὰρ πῦρ ἐχθρῶν φόβος, πολλὰ χρήσιμα ἔδωκε διδάσκειν πρὸ φυλακῆς ὑπόμνημα ἐχθρῶν σωσαι δοῦναι μὴ ἀναστῆναι σοφωτέρους εἰς ἑαυτόν. Φυλακῆς ὦ τοῦσιν οἱ αὖθις. Ναὶ ὥστε ἐκ τῆς ὁδοῦ μακρὰς τοὺς ἡμέρας· τοῦτ' εἶσι συρακουσίους αἰνίττεται· οὐσὶ ἐνίκησεν ἀθλωφόρους. διὰ τὸ πεπονῆσθαι ἔχειν τὰς πύρβις.

Ἔστι μὴ λόγων ἀκοῦσαι· τὸ ἐξῆς· ἔστι μὴ χρήσιμον, τὸ ἀκοῦσαι πρὸ τοῦ ἐλλυθῆναι. Ἆρα ὦ ἱππίας ἐλεύσεται αὐτὴν τὴν ἀναχώρησιν ὁλίσθον ὑπὸ τοῦδε πηδᾷ τὸ γόνυ ὁ μηρὸν· τοῦτ' ἐστί, ὡς ὑποδέξεται αὐτὴν ὑποτοῦ θεοῦ. Καὶ δίκαιον γ' ἐστί, τοῦτο ὑπὸ πρὸ τοῦ ὀρνιθοκ. ἐπεὶ δὴ φασιν εἰς λόφους βούλεσθαι ἐλθεῖν τοὺς ἀνθρώπους. Μᾶλλον ἐρωτῶ πότερον. ἐνθένδε φησὶ δι' ὀλίγου ἐκείνων ὁμοίων βραχέων ὧν μεμιμημένων ἀναπαίστοις καὶ χορείοις ἐ. δι' μέτρων πολλῶν τοῦ πλουτοῦντα κατελήκτων, ὑφ' οὗ σωήθη δύο δι' ὀλίγου· Τῶν χρυσῶν ἐξωθεν τῶν σῶν. σὺν τῷ τριβολίῳ. ὃ δὲ ὀβελίσκος ἐχρῶντο αὐτῷ δόρατος, καὶ τὸν ὀβελίσκον διφορίσιν ὅστις ἔστιν ἡμῶν δόρυ· ἐν τῷ σῷ πολῶν χαλκοῦν ἔχειν. λέγει δὲ, αὐτὸ τὸ σῷ χρῶν· ἔθος δὲ ἦν ἔχειν, ἵνα τῷ ἀσπίδων ἔχειν τὰ δόρατα. Παρὰ τὸν χρῶν· τὸν τίσι δεῖ καὶ μὴ φορεῖν ὑπὸ τοῦ ἔχειν· παρὸ μὴ ἦν μήτε πέμπτοις ἀμελεῖν, μήτε φανερῶς πολεμεῖν. Καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον. τὸν ὀβελίσκον ὅστις ἔστιν ἡμῖν δόρυ, χρὴ τοῦτ' ἔχοντας εἶναι.

Τῶν

Περὶ πατρῴων ἔχοντας ἡμᾶς
Τῶν ὄφλων ἐντὸς, παρὰ τὸν χύ-
Τραν ἄκραν αὖ τὴν ὀρῶν τας
Ἐγύς· ὡς οὐφλησόμενον νῷν
Εὐ. Ἐτὸν, ἢν δ' ἆρ' ἀποδάνω μόν.
Κατορυχησόμεθα πρὸ τοῦ γῆς.
Γῤ. Ὁ κέραμος δ' ἐξεταμὼ
Δημοσίᾳ γὰρ ἵνα τὰ φῶμόν.
Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς
Μαχομένω τοῖσι πολεμίοις.
<Ἀποθανεῖν ἐν ὀρνεάσι.>

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ν'. Ζ'.

Χο. Ἄμα γ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτόν.
Καὶ τὸν θυμὸν κατὰ θυκύψασ
Παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης.
Κἀναστωθώμεθα τούσδε πρὸς τοὺς
Καὶ πόθεν ἐμολον.
Ἐῶ τίνα τ' ἐῶμεν.
Ἴωμεν ὅποι καλῶ.
Ἐπ. Καλεῖς δὲ τοῦ κλύδωνα θέλων.

Τῶν ὄφλων ἐντὸς· κέχρηται τῇ λέξει ἀντιφράσει ἁπλῶς. ὥσπερ νῦν εἶπε· καὶ ἔχειν τὸ δόρυ πρὸς τὰ ἀσπίδα. ἔστω δὲ τοῖσιν οἱ πολέμιοι τοῦ μὴ ἔξω ὄφλων εἶναι ἀλλὰ καθωπλίζεσθαι. Ὥσ οὐ φόνῳ τε ὀρνεώνυμος στρατιὰ ἦσαν οἱ ἀστοί εἶναι. Καταρυχησόμεθα· ἀντὶ τοῦ κατορυχήσομαι· ἐπεὶ οὐκ ἐν τῇ χύτρᾳ αὐτὸ τοῦτο κατορυχήσομαι· ἐπεὶ οὐκ ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ μόνον ἐν τῷ κεραμεικῷ ἐθάπτοντο. Ὁ κέραμος δ' ἐξεταμὼ· οἱ ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ μόνοι ἐν τῷ κεραμεικῷ ἐθάπτοντο· ὥσ καὶ μνημεῖα κενὰ ἐκεῖ ἐστιν ἐν τῷ κεραμεικῷ· ἔνθα τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντας ἔθαπτον. ἐστὶ γὰρ ὁ αὐτὸς δῆμος δυσβάτου· ἐστὶ δὲ ἐν ἀστεῖ· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῷ πειραιεῖ· ἔνθα καὶ τὸ τῶν ἀποθανόντων ἐν τῷ πολέμῳ δημόσιον μνῆμα πρόσεστιν· ἐν τοῖσι δὲ ἔστι τοῦτο τὸ μνῆμα πρὸ τῆς πύλης τῆς χώρας τῆς ἐξ ἀκαδημείας πρὸς τὸν ἱππικὸν κολωνόν· ἔνθα τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανόντας ἔθαπτον. Ὀρνεάσι· πρὸ τοῦ ὄρνεα· ἢ παρὰ τὸ ὀρνεάσι· ἐστὶ δὲ τοῦτο ἐν ἀρχῇ ἰάμβου πολυσυλλάβου μνημονεύει τοῦτο ἐν ἀρχῇ ἰάμβου πολυσυλλάβου ὁ ἀριστοφάνης ἐν ἐμοὶ τοῦτο ἴσως ἢ, ὅτι ἐν ὀρνεάσι μακρὰ χρὴ χρῆσθαι ἐν τῷ ἀριστοφάνει ὁ ἀρχέλαος ἐν τῷ περὶ ἀττικῶν ὀνομάτων. ἐλλοῖον δὲ τὸ φήσομεν ἀποθανεῖν· Ἀ ραὶ γὰρ τὸν ἴαμβον ἐθέσθην μέλους χορεύειν πῶς δὴ ἡμῖν δ' ἀρ' ἐμὲ τὰ τὴν δωλιῶ τὸν ἐθέσθαι, πρὸ δὲ κ' ἐστὶ δὲ διὰ τὸ προστίθεσθαι ἑτέρας πρὸ δύο δυνάμεις ἀναπαιστικῶν ς'. ὧν τὰ μὲν πέντε παραδύμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δ' ἑνὸν ἐφθημιμερές· ἐν ἐν ἐνθέσει δὲ κῶλον ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ὁμοιον τοῖς ἐξῆς· ὦ φ' ὁ κορωνίς. Καὶ τὸν θυμὸν κατὰ θυμόν· ὡσεὶ ὁ πολίτης ἐμελέτων τὸ δόρυ ἀπὸ τὰ ἀσπίδα. Παρὰ τὴν ὀργήν· ἀπὸ τὸ ὁμηρικὸν ἀπίσω κεκλιμένοι· ἀπὸ δὲ ἐγχεα μακρὰ πέπηγεν· οἷον ὁ πολεμιστὴν ἔχων, θυμῷ πολεμεῖ μόνῳ.

Καλεῖς δὲ τοῦ κλύδωνα θέλων· ἔθεσιν ἀπὸ ῥόδου ἀμοιβαίας κώλων κ'. ἰαμβικῶν δίμετρον μὲν πολὺ τοῦ ἐνδεκάτου ἡ κδ' τρίμετρον ὀκτώμετρα ἀκατάληκτων δὲ πολὺ τοῦ πεντεκαιδεκάτου τοῦτο ταὐτὸ ἐφθημιμερές· ὑπερμιλῶν· δ'. ε'. ς'. ζ'. η· αὐτὰ πάντα ἰαμβικῶν δίμετρον δι' ἀμβοισιῶν ζ' οἷς ἐν πέμπτῳ μέρους καὶ πόδα λείοις πολὺ τοῦ ζ' ἀκατάληκτον· τὸ γὰρ φρίκωμα τέσσαρα· ἐπὶ τὰ κ'. κά. λε'. κγ'. πάντων ἐφθημιμερῶν· τὰ δὲ χιαύτα ὅλον ὡς ἀσωμάτητα· ἐπὶ τῷ τέλει πάντα ραγχαφῶ.

Χο. Τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
Ἔπ. Ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
Χο. Τύχη δὲ ποία κομίζει
Πότ' αὐτὼ, πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.
Ἔπ. Ἔρως βίου. διαίτης τε.
Καὶ σοῦ. ξυνοικεῖν τέ σοι.
Καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν Χο. τί φής.
Λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους.
Ἔπ. Ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
Χο. Ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς.
Ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνών.
Κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν. ἢ
Φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
Ἔπ. Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον. οὔ
Τε λεκτὸν, οὔτε πιστόν. ὡς
Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα. καὶ
Τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
Τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
Χο. Πότερα μαινόμενος;
Ἔπ. Ἄφατον ὡς φρόνιμος.
Χο. Ἔνι σοφόν τι φρενί;
Ἔπ. Πυκνότατον κίναδος.
Σόφισμα. κύρμα. τρῖμμα. παιπάλημ' ὅλον.
Χο. Λέγειν κέλευέ μοι λέγειν.
Κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις,
Λόγων ἀνεπτέρωμαι. —

Σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος. ἢ ὅτι σοφῶν οἰκητήριον ἡ Ἀττική, ἢ καθὸ οἱ βάρβαροι ἐφρόνουν περὶ Ἑλλήνων ὡς μονωτάτων. Ὁρᾷ τι κέρδος. γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ ι. ἵνα ᾖ προστακτικόν. γράφεται δὲ καὶ μετὰ τοῦ ι, ἵνα ᾖ ἐρωτηματικόν. ὡς ὁ λόγος, ὁρᾷ τι αὐτῶν ὠφέλειαν διαγωγῆς μᾶλλον παρ' ἡμῖν οὖσαν, ἢ κατακράτησιν ἐχθρῶν, ἢ φίλους ὠφελῆσαι. ἐν οἷς μάλιστα ἡ δίαιτα οἱ αὐτοί. σημειωτέον δὲ, ὅτι ἐκεῖνον εἶπεν ὡς ἐπὶ τῶν δύο, τὸ γὰρ κρατεῖν συνέταξεν αἰτιατικῇ. τὸ δὲ ταῦτα πάντα ἃ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί. Τὸ τῆδε καὶ τὸ κεῖσε ἐπὶ. λέγων τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. τοῦτο ἐκ τῶν μηδέπω διαλεχθέντων φοινικιστῶν φησὶ καὶ τὸ κεῖσε καὶ τὸ δεῦρο. ὅλως πολυπραγμονοῦντος. προσβιβᾷ δὲ συναρμόζει. Ἄφατον ὡς φρόνιμος. ὡς ἄφατος φησὶ μεγίστων φρονῶν ἐρεῖ ταῦτα. ἢ ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Κίναδος. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐστὶν αὐτοῖς. τὸ δὲ κύρμα, ἀντὶ τοῦ ἐπιτυγχάνοντες ἐν πᾶσιν. Ἄλλως. κίναδος. ἀντὶ τοῦ πάνυ φρόνιμος. κίναδος γὰρ ἡ ἀλώπηξ. Σόφισμα. κύρμα. ποιητικὸν παρὰ τὸ κυρεῖν. Ἄλλως ἐντετυχηκὼς πράγματι. τρῖμμα δὲ ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασιν. ἢ κύρμα πολλοῖς ἐγκεκυρηκὼς πράγμασι. παιπάλημα δὲ, πολλὰς ἐκ τροπὰς καὶ διαδοχὰς ἔχων. κυρίως δὲ τὸ λεπτὸν ἄλευρον. Ἀνεπτέρωμαι. οἰκεῖον ὄρνισι τὸ ἀνεπτέρωμαι οἷον μετεωρίζομαι.

ταῖ τὸν ἐχ

ρμα

ναδος

μμα

αιτάλημα

ύρμα

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ἔπ. Ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν πάλιν
Ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχ' ἀγαθῇ.
Εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω. πλησίον τοῦ πιστάτου.
Σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ.
Φράσον δίδαξον. Πε. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοί,
Ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
Ὁ μαχαιροποιὸς, μήτε δάκνειν τούτους ἐμὲ,
Μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν. Χο. οὔτι που
Τὸν, οὐδαμῶς. Πε. οὐκ, ἀλλὰ τὼ φθαλμὼ λέγω
Χο. Διατίθεμ' ἔγωγε. Πε. κατόμοσόν νυν ταῦτά μοι
Χο. Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς.
Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Πε. ἔσται ταυταγί
Χο. Εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾶν μόνον.

Ἄγε δὴ σὺ καὶ σύ. πρὸς τὸν εὐελπίδην φησὶν ὁ ἔποψ ἅμα μὲν, δὲ πρὸς τοὺς θεράποντας ὡς ἐγγὺς ἑστῶτας. ἄγε δὴ, ξανθία καὶ μανόδωρε. ἔκθεσις δ' ἑτέρας περιόδου στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ιζ΄. ὧν ἐπὶ τέλει παράγραφος

Εἰς τὸν ἰπνὸν εἴσω πλησίον. ἰπνὸς μὲν ἡ κάμινος. καταχρηστικῶς δὲ, ἡ ἐσχάρα. ἐπιστάτη δὲ θηλυκῶς, χαλκοῦς τρίπους χυτρόποδος ὁ ἐκ τελῶν χρείαν. οἱ δὲ πήλινον ἥφαιστον πρὸς ταῖς ἑστίαις ἱδρυμένον ὡς ἔφορον τοῦ πυρός. ἔνιοι δὲ τὸ ξύλον ἐπιμηκὲς πεπασσαλωμένον. ὅθεν ἐξαρτῶσι τὰ μαγειρικὰ σκεύη. καλλίστρατος, ἐπιστάτην τὸ, τῇ ἐσχάρᾳ ἐπιτιθέμενον ξύλον ἐν ταῖς ἐσχάραις ὥσπερ ἐν ταῖς καμίνοις τὸν ἥφαιστον ἀναπλάττουσιν. Ἄλλως. ὁ ἐπιστάτης, ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχον. ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα. οἱ δὲ, τρίποδα χαλκοῦν. ᾧ ἐπιτιθέασι λέβητας ὑποκαιόμενον. οἱ δὲ, ἀνδρίαντα πήλινον πρὸς ταῖς ἐσχάραις. Σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷς. σὺ τοὺς λόγους δίδαξον καὶ φράσον ἐφ' οἷς τούτους ἤγειρα ἐγώ. τοῦτο δὲ πρὸς τὸν ἕτερον τῶν ἀνδρῶν. Ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο σύμμαχος. αἰσωπείου λόγου ἢ τοιούτου τινὸς ἔοικε μεμνῆσθαι. καλλίστρατος δὲ, τοιοῦτόν φησιν, ἐκ διηγήματίου τινὸς ἑλκύσθαι. καὶ δίδυμος ὅτι αἰσχρός τις τὴν ὄψιν συνεχῶς τῇ γυναικὶ πλησιαζόμενος, συνέθετο ἐπὶ φίλων, μήτε τύπτεσθαι. μήτε τύπτεσθαι. μήτε δάκνειν φιλοῦντα μήτε δάκνεσθαι. οἷον, σὺ μὲν οὐ χελλύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδὲ ἐγὼ τῶν τριχῶν. ἔοικε δὲ παναίτιον κωμῳδεῖν ὃν καὶ εὐνήσεις, καταλιπὼν παναίτιον πίθηκον εἶπε καὶ μαγείρου παρὸς αὐτὸν λέγει. πίθηκον δὲ αὐτὸν εἶπε διὰ τὸ πανουργεῖν. Ὁ μαχαιροποιός. ὁ παναίτιος μάγειρος καὶ μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν, ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης μικροφυὴς αὐτὸς ὤν. Μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν. μὴ διασπᾶν τοὺς ὄρχεις μὴ ὀρύττειν τὸν πρωκτὸν δεικνὺς φησὶν οὔτι που τόν. Διατίθεμ' ἔγωγ'. ὑπισχνοῦμαι. συντίθεμαι. Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσιν. ἀντὶ τοῦ εὔχομαι. οὐκ ὀμνύουσι γάρ. ἀλλ' εὔχεται. ὄμνυμι μὲν ἐν τούτοις. χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης, ὄμνυμί φησι τὸ νικᾶν.

Ἄλλως. ἐκεῖνον οἱ κριταὶ τοὺς κωμικοὺς οἱ δὲ λαμβάνοντες τὰς ε΄ ψήφους εὐδαιμόνουν. Ἔσται ταυταγί. ἐπειδὴ περὶ νίκης εὔχεται ποιεῖ αὐτὸν ὁ ποιητὴς εὐφημοῦντα, ἔσται ταυταγί.

Εἰ δὲ παραβαίην. πιθανῶς ὡς ἐλαττόν τι ἔξωθεν εἰ μὴ πᾶσι νικῴη ἐνιῶν ἰζόμενος δὲ αὐτῷ τὴν νίκην, ταῦτα λέγει.

Callistra tη

Σύμμα χη

Callistra tus

Didym

Aristop

ἰπνός

ἐσχάρα

Pan[...]

ὀρχίπεδα

ἀντὶ τοῦ Ἀκούεπελεφ. κἀν ρυξόδιν ἢ πτεροθέτα ιρος. ὁ λόγος ὡς ἐπὶ πολεμίῳ ἀπεισα μόνῳ. κήρυγμα εἰρήνης κηρύττει παίζει· τοὺς χυτροφόρους ὁ πολίτης φάσκων. τὸ δὲ νῦν μόνῳ, ἀντὶ τοῦ νῦν μόνῳ. πολλαχοῦ δὲ τοῦτο χεῶνται. Ὅπου ἂν, προγράφω μόνῳ ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν φυλετῶν. οἱ τινες προγράφουσι τοὺς στρατευσίμους· ἐν τοῖς ναικοῖς. Ἐντοῖς τῶν ναικοῖς ἐπεὶ ἐθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διακήρυκος ἀναγγέλλειν τοῖς αὖ στρατιώταις τὰ δεδομένα. οἷον ποῖ δεῖ πορεύεσθαι. ἐν πόσων ἡμερῶν δεῖ, στίς ἀπογενοῖτο.

Δολερὸν μὲν ἀεί. εὐθέως μέλους χορῶν λόγον στροφῆς ἔχουσα. ἔχει γὰρ καὶ ἀντίστροφον τὸν πολὺ δὴ πολὺ δή. ἔστι δὲ καὶ ἐπωδικὴ μόνῃ διὰ τὸ μετὰ τὴν περίοδον τίθεσθαι προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προτίθεσθαι ἑτέρας διπλῆς ἰώνων ἀπὸ σίχων ὧν ὁ πρῶτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῶν διμέτρων βραχυκαταλήκτων καὶ ἰαμβικῆς βάσεως διὰ τὸν ἀδιάφορον. ὁ δεύτερος ἀσυνάρτητος ἐξ ἰαμβικοῦ διμέτρου βραχυκαταλήκτου καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. ὁ τρίτος ἀναπαιστικὸς πενθημιμερής. ὁ δ' ἀσυνάρτητος εἰς προκελευστικοῦ πενθημιμερὴς καὶ ἀναπαιστικοῦ ὁμοίου. ὁ πέμπτος ὁμοίως τῷ γ'. ὁ δ' ἀναπαιστικὸς διμερὴς βραχυκατάληκτος. ὁ ἕκτος ἀσυνάρτητος ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ προκελευστικοῦ ἰθυφαλλικοῦ. ἐν εἰδέσει δὲ σίχοι ἀναπαιστικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δύο ὅμοιοι τοῖς ἐπὶ τῆς ἕξης εἰδέσεως ζά. ὁ φέλλ δὲ ἔστι καὶ ἐν τοῖς ἑρμηνικοῖς κώλοις διαλελυμένα μικρὸν ἴμα δοκῶσιν εἶναι δύο ἰώνων συνηῦσθαι. σωκᾶτωι δὲ ἐστὶ σίχος. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μ στροφῆς παράγραφος ἡ ἕως μενοῦν κἀμοῦ ἢ τῇ εἰδέσει ἐξωσθῆναι. Παροῦσας πρεσβυτοῖς ἢ δύει σκεις. Παραλειπομένην ὑπὲμοῦ φρενὸς ἐμαλαλεπομένην ἢν ἡμεῖς ἀποκλῆσιν δοῦναι τὸ φρενὸς ἀξιοῦσιν. Ὡς τὰς ἀνοήτους. ὅτι πρὸ κατασυνώσεως φησὶν οὐ παρακαπνοδήσομεν. Καὶ μὴν ὀργῇ γὲ διὰ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. ἀπὸ τῶν ἀλλοτίων ὁμοῦ δ' ἐφύρωμεν εἰς μάκρας δυενέμοντο. τὸ δὲ ἔξης παίζει, ὡς περὶ δείπνου λέγων. ἴσως τοι μέλλων λόγῳ αὐτοὺς δύωχεῖν. Καὶ προσπεφύρατον. ἀντὶ τοῦ ἐπισυνεφύρατο, ἀπὸ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν ἁλδύρα φυρώντων. εἶτα μάζας ποιούντων διαμάττειν δέ, διαπλάττειν. Φέρει πεῖ γὲ ν στέφανον· τῆς γὰρ δύωχυμόνοις περιέκειντο οἱ στέφανοι κατατυχόντες τὸ ἱμάσιον ἀπὸ φλοιοῦ θέρμου.

Πφ. Ἀκούεπτελεφ. τοὺς ὁπλίτας μῶν μοι
Ἀνελομένους ὀπλαπίεναι πάλιν οἴκαδε
Σκοπεῖν δ' ὅτι σὺ προγράφω μόνῃ χρὶς πινακίνῃ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Ι.

Χο. Δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
Γέφυκεν ἀνθρωποσυδύμως λέγεσθαι.
Τάχα γὰρ τύχοις ἄν.
Χρησὸν ἐξ ὧν ὅτι μοι πορεύσῃ.
Δώσαμί τι πλέον ἢ μείζω.
Γαραλλαπομένην ὑπὲμοῦ φρενὸς
Ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς· λέγ' εἰς κοινόν.
Οὐ γὰρ ἂν σὺ τύχοις μοι
Ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
Ἀλλ' ἔφ' ὅτῳ πρᾶγμα τοιοῦτον ἐμοὶ παρέσῃ.
Λέγε θαρρήσας· ὡς τὰ σπουδαῖά μοι πρόσεστ' ἀγαθά.—ζ
Πφ. Καὶ μὴν ὀργῇ γὲ νὴ τὸν Δία σ' ἀποπτύσομαι λόγος εἷς μοι
Οὗτος μακρὸς ἦν οὐκ ὠλύφ φέρει τοῖς στέφανον καταχέσθαι.

Μέγα καὶ λαμπρὸν καὶ διὰ τοῦ πολλῆς τῆς γῆς ἐπὶ μήνη φθίνω χάσκω· ὡς ἐπὶ βοὸς δὲ τοῦ τοφησιν ὡς ἐπὶ λαμπρᾶς μεγάλως ἐσῶν χωμῳδοῦμεν· ἔστι δὲ πόλις θεσπρωτίας. Ἄλλως. λαρινὸν λίθαρον· ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέπτυνται γὰρ πιεζόμενοι λάρινοι βόες οἱ λίθαροι· ἢ μεγάλοι· ἀπὸ λαρίνου τίμιου νομίσματος δυμεγέθους, ἐμέμνηται δὲ τούτου ἤπειρος, οὗ καὶ τῷ γηρυόνος βοῦς ἀπόγονοι βραῦσεις ἢ πταίνει.

Οὐ διὰ σώπων πεπέτηκας· ὅτι τὸν λογοποιὸν αἴσωπον δι' ἀσωτίαν ἔσχεν. ὧν δὲ ὁ αἴσωπος δραξ ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ ἰάμου τοῦ ἰωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτος τοῦ ξάνθου δοῦλος. ὁ δὲ ἰωμικὸς πλάτων καὶ ἀναβιῶσαι αὐτὸν φησιν ἐν τοῖς λάκασιν οὕτως. καὶ μὴν μοσύνμοι μὴ τεθνάναι· ψυχὴν δ' αὖ ἥκειν ὥσπερ αἰσώπου ποτέ. ὅθεν ἡ μύθων. οἱ μὲν, περὶ ἀλόγων ζώων εἰσὶ μῦθοι αἰσώπειοι· οἱ δ', περὶ ἀνθρώπων, συβαριτικοί· εἰσὶ δέ τινες οἱ τὰς βραχεῖς μὴ συντόμους λέγοισι συβαριτίδας. ἰωάθης μνησίλοχος σὺ φαρμακοπώλης· διὰ τοῦτο δὴ; ἢ ἔλαθον τὸν αἴσωπον καὶ ἀλισοτέλης σὺ τῇ σαμίων πολιτείᾳ ἐπόντα φησὶν αὐτὸν μῦθον, δι' ὃν ἀμείνονα πρὸς διάλυσιν καὶ σὺ σφᾶς. τὸ δὲ πεπέτηκας, ἀντὶ τοῦ αὐξήνως ταῦτα μὴ κωμικώτερον παίζεις· τὸν δὲ κορυδὸν σὺ οἱ κορυδαλὸν λέγοισι. γῆσ δ' ἱερὸν ὄρνεον νομίζουσιν εἶναι φείρουσι τοιοῦτον, ἅπερ εἰσώπων· ἀναπτερύττες· τὸ δὲ πτερῶσαι ἴσον ἐστὶ τῷ σὺ δὲ τρίψαι. ὡς τὸ ἀφικέσθαι πρὸ λέγομεν. Ἐντῇ κεφαλῇ κατορύξαι· ἐπεὶ λόφον ἔχει ὁ κορυδός. θηλυλίως δὲ ἡρμήνευε τὸν κορυδόν. πλάτων δὲ ἀρσενικῶς. Τεθνεὼς δὲ κεφαλῇσι· προσέπαιξε τὸν δῆμον. δι' κεφαλῆς γὰρ δῆμος τῆς αἱμαμαντίδος φυλῆς. Ῥύγχος βοσκήσειν· οἷον μωρὸν ἐστέναι μάτην ῥύγχος ἔχοντα. ὡς ἐπὶ μωδίᾳ φησὶ μᾶζόν τι ὠφελᾷς ἔχειν ῥύγχος· πάλιν δὲ, αὐτὶ τοῦ ῥάμφος. Τῶν βουλομένων δὲ πτερᾶ τὰ ὄρνεα ἔστιν ἱερὰ τοῦ διός· ἢ ἐπεὶ ἐξύλου τὸ σκῆπτρον, ὄρνις δέ, πτερᾶ τοῖς ἀρχαίοις πᾶν ξύλον ὄρνιν ὁλάπτης δέ, ὄρνεον ἐν τοῖς ὄρνισιν ὑπεσκόμβρου ζητοῦν σκώληκας. ὁ δὲ πολλὰ κις αὐορύτην ἐν ἰματαβάλλῃ· ἐπεὶ οὖν ἤδρις τοῦ διὸς ὄρνιν ἐπαίζει πτερᾶ τὰ ὄρνεα.

Κατὰ γὰρ ὕδωρ φρέατα χύτρις Χο. δῆτα πνίσσ' μέλλομεν ἢ τί.
Πφ. Μὰ δι' ἀλλὰ λέπτιν ζητῶ τὴ πάλαι μέγα λαρινὸν ἔπρεπτι
Ὅτε τὴν φύτων θραύσει ψυχὴν ὅτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ.
Ὅτιν' ὄντ' πρότερ' βασιλῆς· Χο. ἡμεῖς βασιλῆς; τίν'. Πφ. ὑμῖν
Γάντων ὁ πρὸ ἐστίν· ἐμοὶ πρῶτον φυτὸν καὶ ῥιζὸς αὐτοῦ
Ἀρχαιότεροι πρότεροί τε κρόνου. ἃ τιτάνων ἐγκέκασθε.
Καὶ γῆς· Χο. ἐγῆς· Πφ. νὴ τὸν ἀπόλλω. Χο. τοῦτό μ' ἀδικεῖ πεπύσμην
Πφ. Ἀμαθὴς δ' ἔφυς κἀπλυπράγμων· διὰ σὺ σώσων πτιπάτηκας
Ὃς ἔφατ' ἐλέγων κορυδὸς πάντων πρώτ' ὄρνιθα γενέσθαι.
Γροτέρᾳ τῆς γῆς κἀπεστενόσω τὸν πατέρ' αὐτὸν ἀπεθανεῖσθαι.
Γῆν δ' ὄκ εἶναι· φὴν ἡ, προκεῖσθαι πεπταῖον· τὸ δ' ὧπερ ῥῶσαι.
Ὑπὸ μηχανίας· φὴν πατέρ' αὐτὸν ἐντὴ κεφαλῇ καρρύξαι.
Χο. Ὁ πάντ' ἄρατ' κορυδοῦ, νυνὶ κεῖται τιθυεὼς κεφαλῆσιν
Ἔπ. Οὐκ ὄν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο.
Ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὀρνίθων, ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βασιλεία.
Ἔυ. Νὴ τὸν ἀπόλλω πέρυσι τοι νυχὴ ξύλινος βοσκήσειν λοιπὸν
Ἔπ. Οὐκ ἀποδώσει τὰ χέως ὀζοὺς τὸ σκῆπτρ' τῷ σφυκολάπτῃ;
Πφ. Ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν αὖ ἡμῶν ἦρχον τὸ παλαιόν

Plato

Mnesiloch

Aristoteles

Aesopus lator

Aesopea

Sybaritica

Corydus

Corydali

Corydalbula

Cephales

δρῦς

Dryecola

auis

Ἀλλ' ὄρνιθες· κἀκάσιλλον πολλὰ δεῖ τεκμήρια τούτων.
Αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τἀληκτρυόνι ὡς ἐτυράννει.
Ἦρχέ τε πασῶν πρῶτον πάντων· Δαρείου μὴ μεταβύλου.
Ὥστε καλεῖται περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τ' ἐκείνου.
Ἑρ. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων ἀνιῶς πᾶς βασιλεὺς ὁμοῦ διαβάσκει.
Ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν τ' ὄρνιθων μοῦ, ὀρθήν.
Πφ. Οὕτως' ἰσχυόν τι μέγας ἦν ῥῆτ' πλοῦς· ὥστ' ἔτι νῦν
Ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὀρθὸν ἀφῇ,
Ἀναπηδῶσι πάντ' ἐπτέρυγ', χαλκῆς κεραμῆς σκυτοδέψ'.
Σκυτῆς· βαμαῦ ἀλλ' ἀποιβοί· ῥᾳδίως γ' ἂν αἰσθοίατο σολυροστηγοί.
Ὀϊῴ, βασίζεσθ' ὑπνοδωσά, μύουσιν νύκτωρ· εὖ γ' ἐμὲ δεῖ τἀγαθὰ ῥᾴστε.
Χλαῖναν δ' ἀπώλεσ' ὁμόχθηρος, φρυγίων ἐρίων ἀνάθημ' ἀγορᾶς.
Ἐσθῆτ' κἀκτήνω γ' ὑφῆντο παιδαρίσκ' ἀνθρώπου γ' ὀλίγου.
Κἄρτι κἀθ' ὕδωρ· νὴ τὴν Δήμητρ' οὐ πρὶν δῆτ' πιεῖν γ' ὗς αὖθις, ὅτ' ἂν ἥδιστον.
Κἀγὼ νομίσω ὄρθρ', ἐχώρουν ἀλιμοῦντάδε, κἄτι πρόκυπτ' ὠ,
Ἔξω τείχους· ἁ λωποδύτης πάλαι ῥοπάλωμ' ἐπὶ μοῦτον.
Κἀγὼ πίπτω· μέλλω τέβοᾶν· ὁδὶ δ' ἀπέβλεψεν μάτιον μοι
Πφ. Ἵκτινος ὃν τῶν ἑλλήνων ἦρχε τότε, κἀβασίλευεν.
Ἑρ. Τῶν ἑλλήνων; Πφ. κατὰ δεξιὸν ὄρνις πρῶτος βασιλεύων.
Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἱκτίνοις· εὖ νὴ τὸν σὸν ἐγὼ τοῦτ'.
Ὥστε καλεῖται ἱκτῖνος μήποτε δῆτ' ἐμοῦ πρόσθεν τὸν ἀλεκτρυόνα μηδὲν ὄρνιν καλεῖν· ἐπεὶ τοὺς πέρσας μηδὲ ἑλεῖν.
Τοὺς δ' ὑπερβασίαν τοῦ ζ' ἰσοτίμους ἐλιφέ· πᾶσι δὲ πέρσαις ἦν τιμὴ τιάρ φορ· αὐτοκόρυθι· ὡς κλέπτα ρ
χος ἐν τῇ δειλάτῃ· μόνοι δὲ οἱ τῶν περσῶν βασιλέως ὀρθὰς ἐχῶντο· ἔστι δ' αὖτη καθ' ὑπερέπομμα
πίαρα, τοῖς μὲν ἄλλοις ἔθος κατὰ νυμένην προβάλλουσιν εἰς τὸ μέτωπον ἔχειν, τοῖς δὲ βασιλεύ
σιν ὀρθόν. Ὄρθιον ἄσπι κοκκύζειν δ' κυρίως, ὅταν παρ' αὐτῷ μετὰ νίκην ἢ μάχης ἄσπι.
Τορνευτὰ σπόδ· οἱ πεποιῶτες τὰς λύρας ἢ τὰς ἀσπίδας. Φρυγίων ἐρίων. ἢ ἀπὸ φρυγίας. ἢ ἀπὸ δήμου·
ἐκεῖ γὰρ ἀπέκλα ἢ καλὰ ἔρια. Ἐσθ' ἑκάτην γάρ φασιν ὅτι τῇ δεκάτῃ ἑσίων ἐπίτεις γίνεθαι.
Ἢ σὺ αὐτῇ τὰ ὁμόκλα τίθεσο τοῖς πέπλοις. καθάπερ δυσὶ σώμασι δοκεῖ· τίς μᾶτερ ἐδείλαίας
τέκεν ὠνόμαζεν· ὁ δὲ ἀριστοτέλης φησὶν αὐτοῖς ἑβδόμασι φησὶν ἐπιτίθεσθαι τὰ ὀνόματα γράφων οὕτως
τὰ πολεῖται ἢ ἀναιρεῖται πρὸς τὴν ἑβδόμην· διὸ ἢ τὰ ὀνόματα τότε τίθεται, ὡς τοῖς ζῶσι μᾶλ
λον τότε τὴν σωτηρίαν. τοῦ ὑπὲρ τοῦ μετὰ ἢ ὑπό. Ἀλιμοῦντα ἡ δῆμος τῆς λεοντίδος φυλῆς.
Ὀλίγα πέβλεψε θυμάτιον· αὐτὸ τοῦ ἀφέλειαν· ἡ μεταφορά, ἀπὸ τῶν ἱματίων· ἢ ἀπὸ τῶν γάλα ἀμελτούν
των. Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἱκτίνοις· ἀρχομένου, ἱκτῖνος φαίνεται ἐν τῇ ἑλλάδι· ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι κυ
λίνδουται ὡς ἐπὶ γέννᾳ· πτίζας οὖν ὡς βασιλεῦ φησι τὸ κυλινδεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων. Ἄλλως.
Τοὺς ἀνθρώπους δηλονότι τὸ δὲ ἀμεταβολὶ δὲ ἡμέρου πρόμβρον εἰς βασιλικὸν ἐπιβρέψε τιμῶν· οἱ
δὲ ἱκτῖνοι γὰρ πελαιοὶ, ἔαρ ἐσήμαινον· οἱ πένητες οὖν ἀπαλλαγέντες τοῦ χειμῶνος ἐκυλινδοῦντο τὸ
προσεκύνουν αὐτούς.

Ὀβολὸν

Δαρεῖος ὁ μεγαλοῦ
ζου· δαρεῖος βα
σιλεὺς ὢν· με
γάβυζος ὁ σπαθη
λάτης περθήσας
μέμφιδι· οὗτος
σατράπης δα
ρείου τοῦ αἴγυ
πτου ἐλάου· οὗ
μνημονεύει βουλυσίδης ἐν τῷ
πρώτῳ, γρά
φων οὕτως· με
γάβυζος γνῶ
ναι πύρου πίμπει
ἄνδρα πέρσην
μετὰ πολλῆς
στρατιᾶς· ὃς ἀφι
κόμενος κατὰ
πᾶν, τοὺς τε αἰγύ
πτιους καὶ τοὺς
συμμάχους ἐ
κράτησε. ὁ δὲ ἐκ
μέμφιδος ἦλα
σεν ἐς ἑλλήν·

Ὀβολὸν κατιβρόχθισα· κατέκειτ' θύλακι οἰκαδ' ἀφειλού
Πφ. Ἀϊγύπτου δ' ἀῶ Φοινίκης πάσης, κόκκυξ βασιλεύει.
Χὠπόθ' ὁ κόκκυξ εἶπε κόκκυ, τόθ' οἱ φοίνικες ἅπαντες,
Τοὺς πυρροὺς αὖ καὶ τοὺς κελαδοὺς ὠὸν τοῖς πτηνοῖς ἐφίεσαν.
Ἑρ. Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς, κόκκυ, ψωλοὶ πτηνοί δε.
Πφ. Ἥρχον δ' ὅτῳ φόβρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἶπις ἂν βασιλῆναι,
Ἐν ταῖς πρώταις τῶν ἑλλήνων, ἀγαμέμνων ἢ μῦς ἔλαφος,
Ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἑκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅτι δῶροδοκοίη.
Εὐ. Τουτὶ τί νοῦν; οὐκ ἤδειν γὼ δῆτα μὲ λάμβανε βαῦμα.
Ἡσίοδος Ὁπότ' ἐξέλθοι πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι βαγῳδοῖσι·
Οἱ δ' ἀνέσκαζ' τὸν λυσικράτη τὴν τρῶν ὅτι δῶροδοκοίη
Πφ. Ὁ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων· ὀζύστομος ὀρνίθων βασιλεύων.
Ἀϊεὶ νέσκε κἀ ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεύων·
Ἡδ' ὃν θυτάν τηρ, ἐλαύνων ὀδ' ἀπόλλων περθράπτων ἐέργακε.
Εὐ. Νὴ τὴν Δήμητρ' ὦ ταῦτα λέγεις· τὸν ὄν ἕνεκα τοῦτ' ἀφέχυσ'.
Πφ. Ἵν' ὅταν θύων τις ἐπειτ' αὐτὸς εἰσπίνων χεῖρ' ὥσπερ νόμος ὄρνι,
Τὰ σπλάγχν' ὀδοῖ, δῆθ' αὐτὸ πρότεροι τὰ σπλάγχνα λάβωσ'
Ὧμην ἐτ' ὀδεῖς ὅτι ἀνθρώπων θεόν· αἰὼ ὄρνιθας ἅπαντες.
Λάμπων δ' ὁ μύσων ἐπανιὼν ἐν χῇ· ὅταν ἐξαπατᾶσι τι.
Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερ' μεγάλως ἐσέβοντ' ἐνόμιζον.

Ὄρνιθες.

Ὄβολὸν κατιβρόχθισα· κατέκειτ' θύλακι οἰκαδ' ἀφειλού
σην· οὐκ ἔχων ὅ τι φάγω τὸ ματτύβολ', ἵνα μὴ
σωμαι ἀλφίτα πρὸς
ψυλλόμορος τὴν τοῦ
ἱκτίνου ἐπιφανείαν.
Κόκκυ· ποῖα φω
νὴ ἐστὶ τοῦ κόκκυ· ἢ αὐ
τὴ τοῦ ὀλίγου· ἔστι δὲ
μόνως παροξυτόνη.
πρὸς βίος μοῦ δὲ Φοί
νικι εἰς κόκκυξ ἐν τῇ
φοινίκῃ. ἡσίοδος. ἔν
μος κόκκυξ κοκκυ
ζει. Κόκκυ ψωλοὶ.
πρὸς τῶν παροιμι
ακόν τι ὧν ἐστιν αἰκισμὸν
ὧν ἔστιν ψωλοὶ πολ
λοί. καὶ ὅτ' ἂν ὁ κόκκ
υξ ἐπὶ κόκκυ. τὸ
τε ὅλοι ψωλοὶ ἦρχε
τοῦ ἐσ τὸ πτίον.
Ἄλλως. τὸ αὐδῖσιν.
ἐνίοτι δὲ σωκράτ
ης δύο λίξεις. ἵνα
ἔπτα αἰγχῶσι καὶ γί
λωτα κινήσῃ. ἔστι δὲ
ὁμοιμία κόκκυ ψωλοί· πτίον ἢ αὐτὶ τοῦ κόκκυγος κράζοντος τὸ πτίον θερίζωμεν. Ἐνίοτε σκή
πτρων. ἐπεὶ ἐνίοτε σὺν τοῖς σκήπτροις, ἐνίοτε καὶ μόνοις τοῖς σκήπτροις. Μετέχων.
ὅτι δῶροδοκοῖ· ὑμᾶς μετέχει δῶροδοκίας σὺν τοῖς σκήπτροις τῆς βασιλέων ἰδίας· ἔστι ἡ
δῶρα μὲν τὰ ἐπὶ δωροδοκίᾳ δὲ δόμενα. δῶρα δὲ ἐπὶ τιμῇ. Ὁ τοῦτ' ἐξέλεθ' πρίαμος. ἐντεῦθεν ἔρα
σθόδης φησὶν ὑποπεπεῖνε τοῦτο τὸ τοῦ πρὶ ἄμου βασιλικὸν πρόσωπον, ἔχων ὄρνιν ἐπὶ τοῦ σκή
πτρου. τὸν λυσιστράτην τρῶν μὴ δωροδοκήσῃ. οὗτος δὲ στρατηγὸς ἐγένετο ὀθωναίων. κλέπτ
τε καὶ παντοῦργος. διέβαλλε τοῦ δωροδόκους. ἔνιοι δὲ τραγικὸν αὐτὸν φασὶ κλέπτ' ν· καὶ σφόδρα
ἄσημον. Ἐνταῦθα γαρῷδεῖ. ὅτι ὁ νῦν μὲν χορὸν ἔτι βατικῶν· ἐποίουν ἢ ἐπὶ τῶν σκήπτ ρων, ὡς ἐπὶ πάν
τως ὄντος. Ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς· δέον ἐπεῖν ἐπὶ τῶν σκήπτ ρων· ἔστω δ' ὁ πίνδαρος. δύδεκα
σκήπτ ρων δ' ὁ ἐ πειδὴ ἐποίησαν τὰ ἄθλα ρωμύα ἑκάστῳ θεῷ ὄρνεα, ἐπὶ μὲν φαλῆς ἱδρύε τ' ἡ
ἀρχηγέτιδος ἀθηνᾶς τὸ ἄγαλμα, πλαύκα ἔχον ἐν τῇ χειρί· ὁ δὲ ἀπόλλων τὸν ἱέρακα· κα
κὸν ὄρνεον· ὡς θεράποντα ἢ τοῦ διὸς· ἐπεὶ μικρότερος τοῦ ἀετοῦ ὁ ἱέραξ. Λάμπων δὲ μύων· ἔθηλή
σαντός ὅτι πρῶτοι οἱ σπαρτιᾶται ἐπὶ τῶν σκήπτρων ὀμνύουσι· σωκράτης δ' ἐπὶ τῷ ιβ'. τῆ κρήτ
ης, ὅτων φησὶ φαδάμανθυς ὁδὸν ἐδίδαξε μὴ τὸν βασιλέων δίκαιον γενέσθαι πάντων ἀνθ'.

Ἀϊσχύλος ἐν μεγάλοις ἀλεξάνδροις· ἐπὶ τῶν σκήπτρων ὀμνύουσι· ἐν δὲ ἀμφιτρύωνι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς·

Coccyx

Aues in fcen regu

Coccyx ante fem apponte phoenicia

ὄρνις κόκκυξ ψωλοὶ πτίον ex ΕΘΛΡΤ

ol. proo ot in fcriptis agla Lyfiftrate

Archegetis minervæ ſtatua no habebat ſ nu at ap accipitre

Accipiter diuinator

Coccyx

fca anus gallo

abyZeuſ

abyZeus ΣΘΓΥΡ ſuprauit

ę medi no ntur

lus anus .1 lus

ca pſę omnis ca ante recta

i rex uebatur

μρβασίαν

οκκύζειν

rygię lanę

ſtygius poru athenarę

ξέβλεπε

inus uer oſtendit

inus populus athenienſis·

Νῶν δ' ἀνδράποδ' ἡλίθιους μανέντας
Ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους
Βάλλουσ' ὑμᾶς καὶ τοῖς ἱεροῖς
Ῥᾴστη σιφ' ὑμῶν ὀρνιθεύτης.
Ἴσθι βρόχους παιδὸς ἑαδοῦσ'
Ἔρκη μεφέλας δίκτυα πηκτάς
Εἴ τε λαβόντες ἀπολοῦσ' ἀθρόους
Οἴδ' ὠμοῦνται βλιμάζοντες
Κοὐδ' οὕτως εἴ πως ταῦτα δυκεῖ δρᾶν·
Ὁπλισάμενοι παρέθεν' ὑμᾶς
Ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρὸν ἔλαιον.
Σίλφιον ὄξος καὶ πρίψαντες
Κατὰ χυσμὰ ἔτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν
Κἄπειτα κατασκέδασαν θερμὸν
Τοῦτο καθ' ὑμῶν.
Αὐτῶν, ὡς περ κεμεβείων. Cratin

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΑ'.

Πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπώτατούς λόγους.

Πολὺ δή] ἐπὶ θατέρου τοῦ μέλους χρῶ ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν πίστεως· προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προπίστευσε τέτρασι διπλᾶς. ἔστι δὲ καὶ αὐτίστροφος τῆς προῤῥηθείσης στροφῆς διὰ τὸ ⟨ϲ⟩ αὐτὴν ἐκκλίνων συμπίπτειν, ⟨ϲ⟩ σίγμα ἀσυναρτήτων θ', ὁμοίων ἐκείνῃ· ἔχει δὲ καὶ ⟨ϲ⟩ ἐκθέσει τὸ σωληνώδες δύο σίγμα ἀμαθυσικοὺς ὁμοίους τοῖς ἐξῆς· ξά. δι' ὅλης ἕξω νενευκὼς τέτρασι μέν. ὧν τῆς τελευτῆς δύο διπλαῖ ἕξω μενδυκῶς.

Ἐμῶν πατέρων. ἐρειδιδόντες ὑπὸ τῶν πρεσβυτῶν ἁματα-

γνωσιμαχ
ἀπφπν

βοῶσι τῷ πατέρων ὡς ἀπολεσάντων τὴν βασιλείαν. Ἐπὶ μοῦ. ἐς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον δι' ἐμοῦ. Τὰ νεόπλια. ὡς εἰ εἶπεν ἀνατίθημισι ἐμαυτὸν ὥστε δι' οἰκείων τῶν τι δι' ἐώθεσι πρὸς τοὺς συνήθεις τῷ ἀνθρώπων λέγειν. Πλίνθοις ὀπλαῖς. Φασὶ δὲ τὴν βαβυλῶνα, ἀπὸ ὀπλῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι, μὴ αὐτὴ γύψου ἀσφάλτῳ, σωσθῆναι τοὺς πλίνθους· ἡ σεμίραμις δ', ἣ κτίσε τὴν βαβυλῶνα. Ὦ περιβρόμα. ὄρνεον τίφησι τὸν περιστερίωνα· ἐπαιξε δέ, ὡσεὶ ἔλεγε, ὦ θεοὶ σμερδαλέον τὸ πολίσμα· ἐπαινεῖ δὲ τὸν πορφυρίωνα περιλαβὼν καὶ ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι εἰς τὴν πάντων ὁμοῦ τὴν περιστερίων· ὃν ἐχειροῦσαν ἡ ἀφροδίτη· ἐπεὶ τίδες οὖν τὴν θεομάχων ἐμνήσθη· ἐπεὶ μὴ αὐτοὶ θεομαχήσουσιν. Γρωσιμαχήσω. γνωσιμαχῆσαι δεῖ τὸ, συνόντα ὅτι πρὸς κρείττονας αὐτῷ ἡ μάχη, ἡσυχάσαι. Ἱερὸν πόλεμον. ὁ ἱερὸς πόλεμος, ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς βοιωτοὺς, βουλομένοις ἀφελέσθαι φωκέων τὸ μαντεῖον· νικήσαντες δ', φωκεῦσι πάλιν ἀπέδοσαν. ὡς φιλόχορος ἐν τῇ δ'· δύο ἱεροὶ πόλεμοι γίγνονται· ὁ μὲν ὅτε ⟨ϲ⟩ ὁ αὐτὸς φωκεῦσιν ἐπέθετο λακεδαιμονίοις· ὃ δ' ἐπὶ ὑπομνήματος τοῦ τὰ λεγόμενος ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔστιν· ἅμα δὲ τὸ ἱερὸν τοῦ λέμου μνημονεύει, γνώμῃ οὐ ἀθηναίοις πρὸς φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ· ἐσχεδίασται δὲ ὑπὸ πάντων· οὐ γὰρ πρὸς φωκέας ὑπὲρ τούτου ὁ πόλεμος ἦν· ἀλλ' ὑπὲρ φωκέων· διὰ τὸ πρὸς λακεδαιμονίους ἔχειν χρήματα· ἢ δύο πόλεμοι ἱεροί· πρότερος μὲν λακεδαιμονίοις πρὸς φωκεῖς ὑπὲρ δελφῶν· ⟨ϲ⟩ στρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ λακεδαιμονίοι τῷ προμαντείαν πρὸ δελφῶν, ἔλαβον.

Ἤνεγκας αὖθρωφ', ὡς
Ἐάν κρυσάῑ ἐμῶν
Πατέρων κάκιω, οἳ
Τάσδε τὰς τιμὰς προζώντων ἔσχον,
Ἐπ' ἐμοῦ καταλῦσαι.
Σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
Σὺν τύχαι ἀγαθῇ ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
Ἀναθεὶς γὰρ ἐγώσοι
Τὰ μεόπλια κἀμαυτὸν οἰκήσω δή.
Ἀλλὰ τί χρὴ δρᾶν, σὺ δ' ἅδε σκέπτορών· ὡς ζῆν ἄξιόν ἐστιν ἡμῖν,
<Εἰ μὴ κομιεῖ μεθαπαντὶ πρόπαλιν τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.>
Πῐ. Καὶ δὴ γὰρ νῷν πρῶτα δοκεῖ σκοπεῖν μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι.
Κἄπειτα γὰρ ἀέρα πόντου κύκλῳ ⟨ϲ⟩ πᾶν γυτὶ τὸ μεταξύ
Πεπλεθρίχθαι μεγάλαις πλίνθοις ὀπλαῖς, ὡς πρὸς βαβυλῶνα.
Ἔπ. Ὦ κεβριόνα. ⟨ϲ⟩ πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
Πῐ. Κἄπειτ' οὐ γοῦν ἐπανασκήκη τὴν ἀρχὴν γὰρ δι' ἀπιστεῖν.
Κἂν μὲν μὴ φῇ μηδ' ἐθελήσῃ, μηδ' ὡθὺς πωσιμαχήσῃ.
Ἱερὸν πόλεμον προὐδόκων αὐτῷ, μὴ γνῶσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν.

Πολὺ δή] ἐπὶ θατέρου τοῦ μέλους χρῶ ἐπῳδικὴ μὲν διὰ τὸ μετὰ τὴν διπλῆν πίστεως· προῳδικὴ δὲ διὰ τὸ προπίστευσε τέτρασι διπλᾶς. ἔστι δὲ καὶ αὐτίστροφος τῆς προῤῥηθείσης στροφῆς διὰ τὸ ⟨ϲ⟩ αὐτὴν ἐκκλίνων συμπίπτειν, ⟨ϲ⟩ σίγμα ἀσυναρτήτων θ', ὁμοίων ἐκείνῃ· ἔχει δὲ καὶ ⟨ϲ⟩ ἐκθέσει τὸ σωληνώδες δύο σίγμα ἀμαθυσικοὺς ὁμοίους τοῖς ἐξῆς· ξά. δι' ὅλης ἕξω νενευκὼς τέτρασι μέν. ὧν τῆς τελευτῆς δύο διπλαῖ ἕξω μενδυκῶς.

Ἐμῶν πατέρων. ἐρειδιδόντες ὑπὸ τῶν πρεσβυτῶν ἁματα-

γνωσιμαχ
ἀπφπν

βοῶσι τῷ πατέρων ὡς ἀπολεσάντων τὴν βασιλείαν. Ἐπὶ μοῦ. ἐς ὅσον αὐτοὺς ἐγὼ χρόνον δι' ἐμοῦ. Τὰ νεόπλια. ὡς εἰ εἶπεν ἀνατίθημισι ἐμαυτὸν ὥστε δι' οἰκείων τῶν τι δι' ἐώθεσι πρὸς τοὺς συνήθεις τῷ ἀνθρώπων λέγειν. Πλίνθοις ὀπλαῖς. Φασὶ δὲ τὴν βαβυλῶνα, ἀπὸ ὀπλῶν πλίνθων οἰκοδομηθῆναι, μὴ αὐτὴ γύψου ἀσφάλτῳ, σωσθῆναι τοὺς πλίνθους· ἡ σεμίραμις δ', ἣ κτίσε τὴν βαβυλῶνα. Ὦ περιβρόμα. ὄρνεον τίφησι τὸν περιστερίωνα· ἐπαιξε δέ, ὡσεὶ ἔλεγε, ὦ θεοὶ σμερδαλέον τὸ πόλισμα· ἐπαινεῖ δὲ τὸν πορφυρίωνα περιλαβὼν καὶ ὅτι ὄρνις καὶ ὅτι εἰς τὴν πάντων ὁμοῦ τὴν περιστερίων· ὃν ἐχειροῦσαν ἡ ἀφροδίτη· ἐπεὶ τίδες οὖν τὴν θεομάχων ἐμνήσθη· ἐπεὶ μὴ αὐτοὶ θεομαχήσουσιν. Γρωσιμαχήσω. γνωσιμαχῆσαι δεῖ τὸ, συνόντα ὅτι πρὸς κρείττονας αὐτῷ ἡ μάχη, ἡσυχάσαι. Ἱερὸν πόλεμον. ὁ ἱερὸς πόλεμος, ἐγένετο Ἀθηναίοις πρὸς βοιωτοὺς, βουλομένοις ἀφελέσθαι φωκέων τὸ μαντεῖον· νικήσαντες δ', φωκεῦσι πάλιν ἀπέδοσαν. ὡς φιλόχορος ἐν τῇ δ'· δύο ἱεροὶ πόλεμοι γίγνονται· ὁ μὲν ὅτε ⟨ϲ⟩ ὁ αὐτὸς φωκεῦσιν ἐπέθετο λακεδαιμονίοις· ὃ δ' ἐπὶ ὑπομνήματος τοῦ τὰ λεγόμενος ἱερὸν πόλεμον λέγει, καθὸ πρὸς θεοὺς ἔστιν· ἅμα δὲ τὸ ἱεροῦ τοῦ λέμου μνημονεύει, γνώμῃ οὐ ἀθηναίοις πρὸς φωκέας ὑπὲρ τοῦ ἐν δελφοῖς ἱεροῦ· ἐσχεδίασται δὲ ὑπὸ πάντων· οὐ γὰρ πρὸς φωκέας ὑπὲρ τούτου ὁ πόλεμος ἦν· ἀλλ' ὑπὲρ φωκέων· διὰ τὸ πρὸς λακεδαιμονίους ἔχειν χρήματα· ἢ δύο πόλεμοι ἱεροί· πρότερος μὲν λακεδαιμονίοις πρὸς φωκεῖς ὑπὲρ δελφῶν· ⟨ϲ⟩ στρατήσαντες τοῦ ἱεροῦ λακεδαιμονίοι τῷ προμαντείαν πρὸ δελφῶν, ἔλαβον.

Babylonis n
Semiramis
Cebrione a
Sacrũ bellũ
athenienſe
boetios
Duo bella

Διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν.
Ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέβαινον
Καὶ τὰς Ἀλόπας καὶ τὰς Σεμέλας· ἤνπερ δ' ἐπίωσι, βαλεῖν
Σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλὴν ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτ' ἐκείνας.
Τοῖσδ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω,
Ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν.
Κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις. προσνείμασθαι δ' ἁρμοττόντως
Τοῖσι θεοῖσι τῶν ὀρνίθων ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον.
Ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ, πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.
Ἢν δὲ Ποσειδῶνί τις οἶν θύῃ, νήττῃ πυροὺς καταγίζειν.
Ἢν δ' Ἡρακλεῖ τι βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτούττας.
Κἂν Διὶ θύῃ βασιλεῖ κριόν, βασιλεύς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις,
Ὧι προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν.
Ευ. Ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας Ζάν.
Επ. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιούς,
Οἳ πετόμεσθα, πτέρυγάς τ' ἔχομεν. Πι. ληρεῖς. καὶ μὴν ὅ γ' Ἑρμῆς
Πέτεται θεὸς ὤν, πτέρυγάς τε φορεῖ, κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
Αὐτίκα Νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν, καὶ νὴ Δί' Ἔρως γε.
Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.

Ὕστερον δὲ τρίτῳ ἔτει τοῦ πρώτου πολέμου, Ἀθηναίοις πρὸς Λακεδαιμονίους ὑπὲρ Φωκέων. καὶ τὸ ἱερὸν ἀποδεδώκασι Φωκεῦσι. καθάπερ καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ δ', λέγει. καλεῖται δὲ ἱερός, ὅτι περὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ ἐγένετο. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Θουκυδίδης καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ θ', καὶ Θεόπομπος ἐν τῷ κε'. Μοιχεύσοντες. διὰ τὸ πληθυντικὸν ηὔξησε τὴν διαβολήν. Καὶ τὰς ἀλόπας. Ἀλόπη Κερκυόνος θυγάτηρ, ἧς ἐκ Ποσειδῶνος υἱὸς Ἱπποθόων. Θύειν ὄρνισι. πρὸ τῶν θεῶν. τὸ λοιπὸν δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν. προσνείμασθαι δὲ μερίσαι καὶ προσοικειῶσαι ἑκάστῳ ὄρνιν ἑκάστῳ θεῷ. Ἢν Ἀφροδίτῃ θύῃ πυρούς. πυροὺς λέγει τῇ Ἀφροδίτῃ θύειν. ἐπεὶ οἱ ἑφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν ἐρεθιστικοί. ἡ δὲ φαληρίς, ὀρνεόν ἐστι λιμναῖον εὐπρεπές. ἐσχημάτισε δὲ παρὰ τὸν φαλλόν.
Ἢν δὲ Ποσειδῶνι. γράφεται Ποσειδῶνι βοῦν τις θύῃ. νῆττα δὲ παρὰ τὸ νήχεσθαι. ἐπεὶ ἔνυδρον τὸ ζῷον. τῷ Ποσειδῶνι δέ, ἐν ὕδατι ἡ δίαιτα. Ἢν δ' Ἡρακλεῖ θύῃ τις. τὸν λάρον διὰ τὴν ἀδηφαγίαν Ἡρακλεῖ προσοικειοῖ. ναστὸς δέ, μέγας πλακουντώδης ἄρτος. ὁ δὲ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν πλῷ πλακοῦντα. μελιτούττας δὲ μέλιτι δεδευμένας. τὸ δὲ πλῆρες. ναστοὺς καὶ μελιτούττας. λείπει γὰρ ὁ καὶ σύνδεσμος. Ὀρχίλος ὄρνις. διὰ τὰς μοιχείας τοῦ Διός, τὸν ὄρνιν παρέλαβεν. ἐπλάσατο δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ὄρνιθος. ἐπεὶ καταφερὴς ὁ Ζεὺς καὶ μοιχός, διὰ τοῦτο ὀρχίλον παρέλαβε διὰ τοὺς ὄρχεις. τὸ δὲ σέρφον ἔνορχιν, ὡς κρεῖον ἔνορχιν. δῆλον δὲ ἐντεῦθεν, ὅτι οὐχ ὡς οἴονταί τινες σπέρματι ὁ σέρφος. ζῷον γάρ ἐστι μυρμηκῶδες. Ἥσθην σέρφῳ. ὡς καταφρονῶν αὐτοῦ φησί. καὶ ὀνειδίζειν πολλάκις ἐπιτηδεύουσιν. Αὐτίκα Νίκη πέτεται. νεωτερικὸν τὸ τὴν Νίκην καὶ τὸν Ἔρωτα ἐπτερῶσθαι. Ἄρχεννος γάρ φησι, καὶ τὸν Βούπαλον καὶ Ἀθηνίδος πατέρα. οἱ δέ, Ἀγλαοφῶντα τὸν Θάσιον ζωγράφον, πτηνὴν ἐργάσασθαι τὴν Νίκην. ὡς οἱ περὶ Καρύστιον τὸν Περγαμηνόν φασιν. Ἶριν δέ γ' Ὅμηρος. ὅτι ψεύδεται παίζων. οὐ γὰρ ἐπὶ τῆς Ἴριδος. ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας. αἳ δὲ βάτην τρήρωσι πελείασιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι. οἱ δέ, ἐν ἑτέροις φασὶ ποιήμασιν Ὁμήρου τοῦτο φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ καὶ κύμινοι.

Σπερμολόγων.

Επ. Ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν οὐ βροντήσας πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
Πι. Ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν,
Τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
Καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι.
Κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ Δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.
Επ. Οὐκ ἐθελήσει μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
Πι. Οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσι τὴν γῆν καταροῦσι,
Καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ.
Εἶθ' ὁ γ' Ἀπόλλων ἰατρός ὢν ἰάσθω. μισθοφορεῖ δέ.
Ευ. Μή, πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼ μὼ πρῶτ' ἀποδῶμαι.
Πι. Ἢν δ' ἡγῶνταί σε θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ γῆν, σὲ Κρόνον, σὲ Ποσειδῶ,
Ἀγαθ' αὐτοῖς πάντα παρέσται. Χο. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν.
Πι. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται.
Ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτούς, καὶ κερχνήδων ἐπιλέξει.
Εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται.
Ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
Επ. Πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσι.
Πι. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις, οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά.
Τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας, πρὸς τὸν μάντιν κατεροῦσιν.
Ὥστε τῶν ναυκλήρων οὐδεὶς ἀπολεῖται. Χο. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
Πι. Προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ περὶ τοῦ πλοῦ.
Νυνὶ μὴ πλεῖ. χειμὼν ἔσται. νυνὶ πλεῖ. κέρδος ἐπέσται.
Ευ. Γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ. κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
Πι. Τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο
Τῶν ἀργυρίων. οὗτοι γὰρ ἴσασι. λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες.
Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμόν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
Ευ. Πωλῶ γαῦλον, κτῶμαι σμινύην. καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.

Σπερμολόγων. ὄνομα ὀρνέου ἀεὶ τοῦ ὀρύττειν τὰ σπέρματα. καὶ ἐσθίειν οὕτως ὠνομάσθησαν. Οὐκ ἐθελήσει. ἀντὶ τοῦ οὐ δυνήσεται. Ὅμηρος. οὐδ' ἐθέλει προρέειν. Οἱ δ' αὖ κόρακες. τῶν βουλεύεται φησὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐὰν μὴ τιμήσωσιν ὑμᾶς τοὺς γὰρ βοῦς τῶν γεωργῶν ἀροτριώντων, τοῖς ἀνθρώποις τυφλοῦ· περὶ τὰ πρόβατα δέ, ὥστε [illegible] ἔχουσι. Ἐπὶ πείρᾳ. ἐπὶ βλάβῃ. ἵνα πειραθῶσιν ἡμῶν εἰ θεοί ἐσμεν. Μισθοφορεῖ δέ. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. τοῦτο δὲ εἶπεν, ἐπεὶ Λαομέδοντα τῇ τειχοδομίᾳ μισθὸν ᾔτησεν. Τὰς οἰνάνθας. οἰνάνθη πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου φυλῆς καὶ ἀναπτύξεως. οἰνάνθη ἀκανθώδης ἀμπέλιον. καὶ τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας. [illegible] Γλαυκῶν λόχος. γλαὺξ εἶδος ὀρνέου. λόχος δὲ τὸ σύστημα. ὅπερ αὐτὸς νέφος ἔφη. Καὶ κερχνήδων. μήποτε καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν, οὐχὶ κερχνῇς γραπτέον, ἀλλὰ κερχνηΐς συνθέτως. ὡς νηρηΐς. νῦν γὰρ κερχνῄδων εἶπεν. κνῖπες δὲ εἴδη ζωυφίων μικρῶν. Γαῦλον κτῶμαι. γαῦλος φοινικικὸν σκάφος. καὶ νῦν προπερισπωμένως. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου, ὀξυτόνως. Καλλίμαχος, κυπρόθεν σιδώνιος με κατήγαγεν ἐνθάδε γαυλός. Ἄλλως. γαυλός, πλοιάριόν τι φορτικόν, ὡς καὶ σκαφὴ ἀπὸ τῶν σκευῶν. Ὅμηρος. γαυλοί τε σκαφίδες τε. ὡς αἱρετώτερον δὲ ὄντος καὶ ἀκινδυνοῦ τῶν ἄλλων ἁπάντων τοῦτό φησι.

Homerus ex situs

Apollo petijt laomedonte cede muro structorum

I

Homo pauper nunqm bene ualet

Γλαῦ· εἶπτις ὄρνις πᾶσιμιᾶς ἥδιον οὐδείς μιν θεωρεῖ.
Πᾶ· Ἦν οὖ πράττωσ' οὐχ ὑγιᾶ μεγάλη τοῦτ' ἔστ', σάφ' ἴσθι.
Ὡς ἀνθρωπάρεσκε κακῶς πράττων, ἀτυχῶς ὄδ' εἶ ὑγιαίνει.
Χο· Πῶς δ' εἰς ἥρας ἦλθ' ἀφιξόμενος ἡ γῆ τῆδ' ἐς ἐν ὀλύμπῳ.
Ἦπαν δαρεὶς ὀντ' ἀπεθνήσκ' ἄνδρεῖ· Πᾶ· μὰ δί' ἀμαξιακοῖσ' αὖτ'
Ἔπηρ' ἀθήσου ὄρνιθ' ἑτέρᾳ· Χο· πᾷ δ' ἄρ'; Πᾶ· πᾷ δ', ἀξέαυτ'.
Οὐκοῖθ' ὅτι πέντε γενεαὶ ἀνδρῶν ζώ' λακέρυζα κορώνη;
Εὐ· Αἰβοῖ· ὡς πολλῶ κρείττους ὄρνιθες τοῦ θεοὺς ἡμῖν βασιλεύειν.
Πᾶ· Οὐ γὰρ πολλῷ πρῶτον μὲν οὐ-
Χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ·
Λιθίνους αὐτοῖς οὐδὲ θυρῶσαι
Χρυσαῖσι θύραις ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
Καὶ πρυμνίδιοις οἰκήσουσιν·
Τοῖσδ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων,
Δένδρου ἐλαίας οὐκὼς ἔσται·
Κοὐδ' εἰς ἀλφοὺς οὐδ' εἰς ἄμμω-
Νὲλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν-
Ταῖσι κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις
Στάντες ἔχοντες κεφαλὰς αὐρούς·
Εὐξόμεθ' ἑαυτοῖσ', αἰτεῖνοντες
Τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν δόσιν τιμέρου,
Καὶ ταῦθ' ἡμῖν ὑπερακχεῖν ἔσται.
<Γυρὸς ὀλίγος προβαλόντων.> ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΒ'.
Χο· Ὦφίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτῶν ὄξ' ἐχθίστου μετὰ πᾶσιν.

Hesio dy

ntigeneratio
s hominũ ui
t cormiculasse
ndũ hesiodũ
te nouem

μενοις

ὄρνιθες. μεγαλοφρονήσας διὰ τοὺς σῶν λόγων. Ἐπαπειλήσαι· ἐπαρᾶσθαι. Τὰ μὰ τρίψομαι· ἐπὶ τῷ αὐχμῶσαι ὥμοσα. Τὰ μὰ τρίψομαι ἐπὶ τοσοῦτον εἰ μὴ τρίψομαι ὡς ὠὴν ἐθήκατο. Καὶ μὰ τὸν ἀέρα· ὅτι ἀέρα ἐνθέσει πᾶσι δύναμιν βαίας ἐκ σίκων ἀμβικῶν ξυμπεφορημένας ἀπὸ τῶν εἴκοσιν ὧν τελευταῖος ἦν μακρὸς ἀναλαμβανόμενος τὸ τρίτον μάτιον ἐν ἑνθέσει δισύλλαβα ἀναπαιστικὸν τέτραμετρον. ὦὴ τοῖς ἀπὸ θέσεως πᾶσι γράφεται. Οὐ δέ μελλορνιθιᾶν. ὅτι βραδὺς ὢν περὶ τὰ ἐξόδους. καὶ ὡς οἱ δυσβαυλλόμενοι, οὐχὶ προορνιθιῶν. ἀμελητής· πιεῖν δέφασι διὰ τὸ προορνιθεῖν μὴ προπεπιεῖν οὖν τοιοῦτον ἐγὼ εἶναι. μελορνιθία

Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖτε δρᾶν. ὅ ἐστι πᾶσι μελετᾶν τοῖς εἰς τὴν νεοσσιὰν ἀποστέλλουσι, χρόνον ἢ καιρὸν ἢ πᾶσι. τὸ δὲ καρφὴ καὶ φρύγανα ἐλλιπῶς. Κεῖσθε νῦν εἰς πᾶσι μοῦσι φλαντιοχίδος φυλλῆσ, ἀπὸ λειότριχος ὄνομα σμένος· ἀναγκαῖα φέρειν δὲ ἐκ τῶν νόμους τοῦ δήμου καὶ φυλῶν πλέμων· γράφε φέρειν δὲ καὶ θεμιθεσίου ἀπὸ τοῦ δήμου δ' ὀρνιθίδος φυλῆσ.

καρφὴ φρύγανα. Cnos popu athen.

Ἐπαναίρουσι· ἐπαναλαμπάδες ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἰδίασ ἀναιρουμένων ἢ τὰς ναῦς. Ἀλλὰ ὑπερφέρον· ἐπεὶ νῦν δεῖ κυρίως τὸ ὠὴ χρῆν τῶν ἐπιχωμένων νεῶν καὶ μεθορμίσαι εἰς τὸ ὅρμον, ἵνα μὴ προσελθοῦσι θρασυθῶσι. ἢ νῦν δέ, τὸ πάλιν ὠὴ τοῦ ὀπίσω ἀποστῆσαι τοὺμπροσθεν ἐρεσσόντων. ἢ αὐτὸ τοῦτο ἐὰν ἦσαν πρότερον τοῦτο πάλιν ἀφεῖναι ἐπαναλαβεῖν. Οὐρανῶν ὡς ἐνεδείσω τοῦ λόγου· ὅτι σοφῶς ἀνετίθεσαν αἰσώπῳ τοὺς λόπους· καὶ τοῦτον τὸν πρὸ ἀρχῆς χωλὸν λεπτὸμενον καίτοι πρεσβύτερον ὄντα.

Archilochy

Οὐκ ἔστιν ὅπως ἀνεγώρηθ' ἑκὼν τῆς σῆ γνώμης ἔτ'
Ἐπαυχήσας δὲ τοῖσδε λόγοις. (ἀφείμ).
Ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα·
Ἦν σὺ πατρὸς ἐμὲ θέμενος
Ὁμόφρονας λόγους δικαίους
Ἀδόλους ὁσίους
Ἐᾶν θεοὺς ἴσους ἐμοὶ
Φρονῶν ξυνῳδὸς μὴ πολὺν χρόνον·
Θεοὺς ἔτι σκῆπτρα τἀμὰ τρίψω·
Ἀλλ' ὅσα μ' ἔδει ξώμην πρᾶξαι, ταῦτα ταχόμεθ' ἔτι.
Ὅσα δ' ἐγνώμηδεῖ βαλοίμην, ταῦτά σοι τάδε πάντ' ἀνάκειται.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Ἔπ· Καὶ μὴν μὰ γὴν δ' οὐχὶ σοί γ' ἔτι
Ὥρα 'στιν ἡμῖν· οὐδὲ μέλον ἡμῖν
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν· πρῶτον δέτε
Ἐσέλθετ' εἰς νεοσσιάν γε τὴν ἐμήν·
Καὶ τἀμὰ κἀρφη καὶ τὰ ταῦ ρόντα φρύγανα·
Καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον· ἀλλὰ ξάδιον.
Πᾶ· Ἐμοὶ μὲν ὄνομα πειθὼ τοὖρος· Ἔπ· τῷ δέ τι
Πᾶ· Εὐελπίδης θρῃττεν· Ἔπ· ἀλλὰ χαίρετον.
Γᾶ· Ἀμφὼ δὲ χώμεθα· Ἔπ· δῶρον γοῦν εἰσίτον·
Πᾶ· Ἰὼ μᾶν· εἰσπεσοῦ σὺ λαβών· ἡμᾶς· Ἔπ· τί δῆτα
Πᾶ· Ἀτὰρ τὸ δεῦ' ἐπανάκρασαι πάλιν Ἔπ· φέρ' ἴδω
Πᾶ· Φράσον γενῶν· ὅπως ἐγώ τε χοὐτοσί·
Ξυεσόμεθ' ὑμῖν πτερυγίοις οὐ πετομένοις.
Ἔπ· Καλῶς· Πᾶ· ὅρα νυν· ὡς ἐγὼ αἰσώπου λόγοις

Ἔστιν, λεχθὲν μὴ πιθὼ ἀλλ' ἀπιστῶσ'
φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
Ἑρ. Μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γὰρ τι εἶδος
Ὅ σε παράξει, ἔσεσθαι ἐπερωμῶ.
Πφ. Οὕτω μὴ εἰσίω μὴν· ἄγε δὴ ξανθίας.
Καὶ μαρόδωρε λαμβάνετε τὰ σκεύη τάδε.
Χο. Οὗτοσὶ σὺ καλῶ· σὲ λέγω. Ἑρ. πάλαι. Χο. τί δῆτα μέλλεις ἀπομεταθεῖναι
Ἀείσησον· τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα μέθες,
Καὶ παίσωμεν ἡμῖν, δι' ὕμνων ἐκβιβάσας· ἵνα παίσωμεν μετ'
Πφ. Ὦ· ῥᾳθυμήσω νὴ Δί' αὐτίκα μάλα. (ἀηδόνος.
Ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βρόμου τὸν μῆθον·
Ἐκβίβασον αὐτοῦ πρόσθεν ὧν αὐτὼ ἵνα
Καὶ νῷν ἀσώμεθα τὼ ἀηδόνε.
Ἑρ. Ἀλλ' εἰσκεῖσθω ἵν', ταῦτα χὴ δρᾶν· ἡ πρόκνη
Ἐκβαινέ· καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις·
Πφ. Ὦ ζῷ πολυτίμητ' ὡς καλὸν τὸν μῆθον.
Ὡς δ' ἀστεῖον· ὡς δ' ἡδύκοον. Εὖ· ἆραγ' οἶσθ' ὅτι,
Ἐγὼ δι' ἃ μεμιζόμην αὖ αὐτὴν ἡδέως;
Ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν ὡς ὥσπερ παρθένος·
Πφ. ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλήσαιμι δι' ἃ κῶ·
Εὐ. Ἀλλ' ὦ κακόδαιμον· ξύγχος ὀβελίσκοις ἔχει
Πφ. Ἀλλ' ὡς περ ὠὸν νηδὺς ἀπολέψαντος χολή.
Ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα· καθ' οὕτω φιλεῖν·
Ἑρ. Ἰω μοι. Πφ. ἡσυ δὴ σὺ νῷν ἀγαθὴ τύχη·

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ. Θ'.

Χο. Ὦ φίλη, ὦ ξουθή, ὦ φίλτατον ὀρνέων,

Μηδὲν φοβηθῇς. ἐπειδὴ μετὰ ὄρνιθων ὄντες ἄνδρες μιθωτοὶ ἀεὶ μᾶλλον προὔλαβον τὰ σκεύη ἢ ὧν ἐμέλλον τούτων τυχεῖν. Τὸ δὲ ἔτι. αὐτὴ τὸ πρῶτον πτήσεται σὺν βήκασι. Γείσωμα δέ, χρυσοῦν ὄμφαξ. Ὦ τοῦ θρόμβου τοῦ ἐν θεσμοῖς ὁμοίας ἑτέρας πτήσεσθαι ἐκ τίχων ἰαμβείων ζυμέντων ἀκαταλήκτων ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίσι. ἀξιόν των ὑποκείσεται. ἐμβιβάσουσι δὲ ἐκβαλοῦσαι. Ἐκ τοῦ βουτόμου. Φυτάλιον πᾶν πολυσίτου καλάμου. ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες. Ἄλλως. Φυτάλιον πᾶν ὁμαπτάμιον. ὃ τοῖς βασιλεῦσι θάσκουσι διαζουσι. τοῦτο γὰρ λέγουσι, ὡς ὅλη πρόκνη ἐν τῷ θρόμβῳ τῇ ὕλῃ. αὐτοῦ δέ, αὐτόθι. ἐν τῷ θεάτρῳ. Ὦ ζῷ πολυτίμητε. ἐπὶ τοσοῦτον προσεῖσι. τὰ αἰγαμβῶν καὶ καλλωπισμόν. τὼ δὲ μεφαλὼ ὠὸν ὄρνιθος ἔχειν ὡς ἀηδόνα. Ὡς δὲ πολὺ μέλον. ἀμαλέπων φυλαφᾷ αὐτὸ τὼ δυὰ μηρίζοιν μὲν αὖ, συνουσκωσαμένη. Ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν. ἅμα μὲν τὸ πωλικὸ δέρμα τοῦ ὀρνέου. καὶ πρὸς τὸν πλὼ μόσιν οὖν φιλεῖ παίρασ. Ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει· εἰς ὀξὺ λήγει· ἡ μεφαλὴ ὡς ὀβελίσκος. Ἀπολέψαντα χὴ αὐτὸ τὸ ἀφελοῦντα τὸ πρόσωπεῖον. ὡς ἐνθυμέλητα ζῷ πρόσωπεῖον ὀξὺ ἄλλως ἐχρῶντο πρὸς ἡδονήν ἔχουσαν. δέον ἡ ἐπεῖν φαγεῖν ἔπος φιλεῖν. Ὦ φίλη. ὦ ξουθή. τὸ πρόσθεν. πᾶν βάσεως τοῦ πτίλωμμα τῶν κώλων ὅλων ἀσώματον θ' ὧν τὸ ἀ. χρειαμβικὸν ἐφθημιμερίσ. τὸ β' ἡμιόλιον. τὸ γ'. ς'. ζ'. ἀντισπαστικὰ γλυκώνεια. τὸ δ'. θ'. ἐφθημιμερῆ. τὸ ε'. ἡμιόλιον. ὧν τῷ τελέ ματος γραφθ'. ἔλυσεν δὲ ἀριστοφάνης τὸ ζήτημα. εἰ ἡ ὄρνις προσλυσιτέρατο αὖρος θ'. ἢ ὀρρίνοφθόρ νιος θ'. ὡς πρὸ τῶν ἀηδόνα δὲ δοκεῖ λέγειν. φησὶ γὰρ πρό τερον δέ τινον πρὸ τῶν μοῦσαν, ἀπὸ τοῦ μουσικοῦ ὀρνέου.

Ἀλλ' ὦ

Γαύτων ξυμμετῶν ἐμῶν.
Ὑμνων ξυντροφ' ἀηδοῖ.
Ἦλθες ἦλθες. ὦ φθης
Ἡδεῖ φθόγον ἐμοὶ φρόνου
Σὺ ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκου
Σὺ αὐλὸν, φθέγμασιν ἠρινοῖς
Ἀρχουτῶν ἁμαπαίζων—

Ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσα. ὡς αὐλὸς γὰρ ψόφος τρομώδης. ἢ ὀξύφθογγον ἔχουσα αὐλὸν. κρέκουσα μὴν, αὐτὶ τοῦ λαλοῦσα. κυρίως δέ, τὸ τὼ λιθάραν κρούειν. πολλαχοῦ γοῦν πρὸς αὐλὸν λέγουσι τὸ κιθαρίζειν.

ΓΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ. ΛΗ΄ ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ. ΙΔ΄.

Χο. Ἄγε δὴ φύσ' αὐδᾷ' ἀμαυρόβιοι φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι
Ὀλιγοδρανέες· πλάσματα πηλοῦ· σκιοειδέα φῦλ' ἀμένηνά·
Ἀπήνες, ἐφημέριοι, πάλαιοι βροτοί, αἰόρες εἰκελόμφροι·
Πρόσεχε τὸν νοῦν ἡμῖν ἀθανάτοις, τοῖς αἰενέουσι·
Τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀήρ, ἔσιν ἀφθιτομυθίοισιν·
Ἵν' ἀκούσαντες πάντα σοφῶς ἡμῶν ὀρθῶς, περὶ τῶν μετεώρων,
Φύσιν οἰωνῶν· γένεσίν τε θεῶν· νομὰς τε ἐρίβωλά τε χάσματα·
Εἰδῆτε ὀρθῶς, προσίκω πατρὶ ἐμῷ κλεινὴν εἰπεῖν γλῶτταν·
Χάος ἦν καὶ νὺξ ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον· καὶ τάρταρος εὐρύς·
Γῆ δ' οὐδ' ἀὴρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· ἐρέβεσσιν δ' ἐν ἀπείροσι κόλποις,
Τίκτει πρωτίστον ὑπηνέμιον νὺξ ἠμελανόπτερος, ᾠὸν,
Ἐξ οὗ περιτελλομένης ὥρης, ἔβλαστεν ἔρως ὁποθυμίος,

Φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι. μετὰ βάσιν ἀπὸ τοῦ ἔσω πρὸ τοῦ θεάτρου. ὡς θεοὶ δὲ ἐσόμενοι προὐτελίζοντο ὑπὸ τοῦ αὐθρώπους, πᾶν τὸ ὁμηρικόν. οἵη περ φύλλων γενεή, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. Παλαιοί. ὡς πλασθέντες ἢ τὰ καθημᾶς ἀεὶ δόντες. μὴ προορῶντες δὲ τὰ μέλλοντα. ἐνίοις δέ, τὸ παλαιοὶ δὲ αἰροῦσιν ὥστε εἶναι ἀλαοί. Φύσιν. καλῶς εἶπε φύσιν οἰωνῶν. γένεσιν δὲ θεῶν. Προσίκω πατρὶ ἐμοῦ. μέμνηται τοῦ προδίκου καὶ ἐν τῷ Φαίδωνι. οὐκ ὀρθῶς δὲ καλλίμαχος ἐν τοῖς ῥήτορσι καταλέγει. σαφῶς γὰρ ἐν τούτοις φιλόσοφος. Χάος ἰῶ καὶ μυξ. πᾶν τὰ οὐκ ἀναγκαῖον ἀπευθύνειν, πρὸ τοῦ τὰ ἑξῆς δυνηθῆναι πρίστινα ἄλλου τινὸς γένεσιν λέγειν. Τίκτει πρωτίστον ὑπηνέμιον. ὑπηνέμια καλεῖται τὰ ὄγκε σωσούσας καὶ μίξεως καὶ τοῦ τοδὲ, οὐχ ὡς ἔτυχεν αὖθις προσερρίπται. ἀλλὰ ἀπὸ ἱστορίας φησὶ κατὰ τοὺς θρησκευομένους. φασὶ γὰρ αὐτοὺς ὀρθῶς ἐνίους. ὅτι σωθῆναι αὐγῆς μᾶλλον ἀνεμίδιον λέγειν, καὶ πλατὺ τὸ εἰθεμένους, γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνειν.

μώκεσι

Εἰκὼς ἀνεμώκεσι σὺν ὄμμασι. τοῖς τῶν ἀνέμων ὠκείαις συσκοφαῖς ἐοικώς. ἴουν τοιαύτῃ. ἀνδ' ὅλου σύσσιτος. ὅπου εἰκὸς τὸ πλῆθος τοῦ ἔρωτος τὸν ὄρνιν ἀεὶ ἐν σιτίοις ἀτόπως ἢ ἀωθήνως τὴν γλυκαλοκὴν λέχρηται. Ἐσμὸν ἔρωτων. λέγει ἡμῖν. Καὶ τοῖσιν ἐρῶσι συμμάχοις θεὰ χρῶ. τοὺς ἐραστὰς. ὄρνισι θηρεύοντας ἐλπίζεις χαρίζεσθαι τοῖς ἐρωμένοις. δύνῃ μόσῃ. ἐπεὶ καὶ σὺ τὴν ἐπὶ τοιούτου ὄρνεου δεξιὰν πρᾶξιν ἔρωτας φαίνεται. ἐγὼ μὴν ὡσαύτως λύπης σὺ πλήν.

ασις

ις

Πολλοὺς δὲ καλούς. μεταξὺ τοῦ ναυαγοῦντος μωμοκόλας ἐταιρεῖν. ἀπομωμοκότας δὲ ἀπατεῶνας μήνυσι καὶ ἀπεμπορίσαντας δὲ συνουσίασιν.

Σπιλάδων νῶτ' ἐπερύγοιν χυσαυγὲς εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
Οὖρος δὲ χάψ περίεντι μιγεὶς μυχῷ κἀπὶ πρῶραν ἀὐτὰν.
Ἐμὲ πῶσε γλυόσσημέτερον. καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
Πρότερος δ' ἀκήδευτον ἀθανάτων πρέσβις ἐρασμίαν πόθον.
Συμμιγὴς συμμόχθων δ' ἑτέρᾳ ἑτέρᾳ ξυνέτ' ἀρανὸς ὠκεανός τε.
Καὶ γᾶ πάντων τεθεῶν μακάρων μὲν ἄφθιτ' ὠδὲ μ' ἐσμὸς
Πολὺ πρεσβύτατος πάντων μακάρων. ἡμῖν δ' ὡς ἐσμὲν ἔρωτ
Πολλοῖς δῆλον. ὡς ἐρώμεθα γὰρ ἃ τοῖσιν ἐρῶσι συμέσμεν.
Πολλὰ δ' ἦν καλὰ παρμωμοκότ' παίδας. πρὸς τέρμασιν ὤρ.
Διὰ τὴν ἰσχὺν τ' ἡμετέραν. δεμνίσασαν ἀνδρες ἐρασταί.
Ὁμῶ. ὄρτυγι δὲ σὺ. ὁδὲ πορφυρέων ὁδὲ χιὼν. ὁδὲ πέρσικ' ὄρνι.
Πάντα δὲ θνητοῖς ὄστιν ἀφ' ἡμῶν τ' ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος. χειμῶνος. ὀπώρᾳ.
Σπείρειν μὲν. ὅταν γέρανος κρώζᾳ σὺ τ' λιβύην μεταχωρῇ.
Καὶ πρὸς αὐλὸν τ' τεύναι κλήρῳ φράξῃ κρεμάσαντι καθεύδ'
Εἶτα δ' ὀρέσσι λαῖναν ὑφαίμην ἵνα μὴ γίγῶν ἀποδύνῃ.
Ἵκτιν δ' ὦμι μετὰ ταῦτα φανεὶς ἐτέραν ὥραν ἀπαφαίνει.
Ἡνίκα πύκνα ὥρα προβάτων πρὸς ἠελίου. εἰ ταχὺ λιδών.
Ὅτι χὴ λαῖναν ὥλειν ἤδη. ἡ λιὴ δάρι ὁμοῦ πρίασθαι.
Ἑσμὲν δ' ὑμῖν ἄμμιν. ἀδελφοί. δῶ δώνη. Φοίβος ἀπόλλων
Ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνιθ', ὕστω πρὸς ἅπαντα ξέπιθι.
Πρόσθ' ἐμπορεύσασθαι πρὸς βιόρυκ' ἢ σιν. ἢ πρὸς τέμ' αὐδόσι.
Ὄρνιν τινομίζετε πάντ' ὅσα πτερὰ μαντεῖα δακείνῃ.
Φήμην ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ. πᾶν ἁρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε.

Ὁ δὲ περσικὸν ὄρνεον. τὸ πολυτελὲς παίδευτον. οἷς μόνοις βασιλεῖσι ἐχρῆτο. ἐκαλεῖτο πέρσικον. ἢ νῦν οὐκ ἰδίως τὶς ὄρνις πέρσικός. πνὶς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱδὲ τὸν ταὼ. Πρῶτα μὲν ὥρας. πρὸ τὰ τῆς ὁδοῦ. Φράζεσθαι δ' ὅτ' αὖ τεράεσσι φωνὴν ἐπιμιμνύουσιν ὑποφθέγγεσθαι ἐκ λιγυρῆς. ἢ τ' ἀροτεύσιμα φέρειν χείματος ὥριον. καὶ πηδάλιον τοπικὸν τοῦτο πρὸ τῆς ὁδοῦ. αὐτίκα πηδάλιον μὲν τὸ πρὸ τοῦ καὶ τὸ θεῖον. ἢ πηδάλιον δὲ δύο ῥίζες ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι. εἶτα δύο ῥίζης. ὁρέσσι μανίαν ὑπλεονέμοντο. ἐν θεσπεσίοτεροῦ αὐθρώπους ἀπέδυσεν. Ἰλιτυπὸν δὲ μεταπεπτωκὸς τῆς ἐλαίας φέρειν ἔαρος φάρετον Ἰλιτυπὸς. ὅτε πουρεύεται τὰ βρέμματα. πικρὸν δὲ πικαλεῖν. Λιὴ δάριον. θρίσπον ἢ δυτελὲς ἱμάτιον θρινόν. σημαίνουσι δὲ ὅτιοὖν συστελὲς πρὶ αὐθαι. Ἐλεύοντες γὰρ πρῶτον. μαστεύσασθαι μόροις πρῶτον εἰς τὰ ὀρνεομάντεων. ἅτως ὧν τὰ ἔρια χωρεῖται. ὄρνιν τε νομίζετε. πάντα ἃ οἰωνοὺς καλοῦσι καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

Συμβολον

Σύμβολον ὄρνιν. ἢ τῶν τε συμβούλας ἐποιοῦντο πρῶτα ξωάντων τῶν ξυμβόλους. ὀξὰ πάντ' ἴσως τι σημήναντος. τοῦτ' ἐστὶ πάντα δηλητήρια αὐτὸ τὸ ὄσα φησὶ φιλόχορος.

Θρασυτὸν ὄρνιν. ἐπεὶ πολλὰ πισεύθη μάντιν ἐσθημάτινα τὸ θρασὺ πρῶτον. καὶ λόγοδος λέγει καὶ καλοιωνίσιος. Οἰνοπόρνιν. λέγει τινὰ ἐρτὴν ὡς συμβολικῶ ἐρωτώμενον περὶ ἀρρώστου. εἶδεν οἶνον ἐλιπῆ σῶμα τοῦ ἀσθενοῦντος. ἀκήκοε δὲ ἑτέρου λέγοντος. βλέπε μὴ τὸν οἶνος ὢν αὐτὸν ἀπολέσῃ. ὁ δὲ φῆ ὁ μοσῶν ἀναστήσεται.

Ἦν οὖν ἐκθέσις τοῦ μακροῦ ἐκλιλάλων ὁμοίως ἀνάπαιστικῶν ιδ'. ὧν τὸ μὲν ιβ' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ ιε'. ἀνάπαιστικὴ βάσις. ὃ καὶ παραπέλυγον ὀνομάζεται. τὸ δὲ πελυγὸν ἔφθη μνημονεύεσθαι ὑφ' ὁπηδωραφος.

Μάντεσι μούσας. ὡς τεχνεῖσθαι ἡμῖν καὶ εἰς μουσικὴν εἰσ μαντείαν. πολλὰ τοὺς ὄρνεων μουσικὰ. Χαμαιλέοντι ὅτι καὶ ἀνέμους ἀκεραίους προσημαίνουσιν. μεσίως δὲ πίστει συμμέτρῳ καὶ ματαλέγει δὲ τὸ ἔαρ. ὡς πρὸ ὁρᾶσθαι. μεφελωγρέτης γὰρ. Γεύσεσθαι πάσιν. ἐμίξε τὰ δύο. δι' ὁδὲ μᾶλλον εἰ αὐτοὶ χαίροισιν ἢ δακοῦσι τὸν βίον ἐπεπονθοῦσθαι. ἐκ τούτου ἐμφασιν δύναμιν ἐσ μορφήν. Γῶλα τὸ ὄρνιθων. τοῦτο δὲ σοφιζόμενοι πρὸ μίαν δὲ ὧν τὴν λιαυδύναμον οὐ τὰ μὴ πάντα ἐκ τὴν μῦθον.

γάλατος

Ἄλλως. τοῦτο ὧν τὸ σπανιώτατον. τὰ ἀπαρίαοὖν φησὶν δυσεύρετα ἀγαθῶν πρὸ ἐχόμην. Κορωνῶν ἐν πολυσπορίᾳ χθονὶ μάντεσιν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι φησὶ τε. Μᾶσσαλοχμεία. ἡ σοφία. ὡς ἑαυτὴν λοχμὴν ἐξελίσσεται φόρτον. ἀσώματα τῶν ιε'. ὧν τὰ πρῶτον πενθημιμερές. τὸ δ' ἑφθημιμερὲς τοῦ πεδὸς ἓξ ἀβροχόρτον. τὸ ἀσώματον. τὸ γ'. βοχαῖκ' δύο τρίτον. τὸ δ'. ἀσώματον πρόσωδιακ' καλοῦμεν περιοὐσιῶντι πᾶσα βάσεις τὸν ἐφέλων δύο ματος. τὸ ἑ ὅμοιος τοῦ δ'. τὸ ς'. ὅμοιος τοῦ δ'. ἀπὸ ἐκ πλείονων δύο τέρων ἀρχόμενος ἐκείνου δὲ ἐκδαλεῖ τύλου. τὸ ζ'. ὅμοιος τοῦ β'. πολυβραχυκατάληκτον. τὸ η' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δὲ ι'. τὸ θ' ἀσώματον ὁμοίως τοῖς ῥηθεῖσι. τὸ ι' ὅμοιον. τὸ ια'. χειαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ἐκ δακτυλικοῦ καὶ ἑνὸς χειαμβικοῦ. τὸ ιβ' βοχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιγ' δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιδ' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ιε' ὅμοιον τοῦ πρώτου πενθημιμερὲς ἐκ δακτύλου μόνου χειαμβικοῦ. ὧν τοῦ τέλους δὲ πολὺ ἐσωνενθυμῆσαι Didym) δὲ τῶν αὐτῶν πόδων. εἰσὶ δὲ καὶ τούτων πολυχρηματίστου. μοῦσαν δὲ λοχμεῖα ἑαυτὴν λέγει. δύο μοσ ὅτι ἐν μυρμήκοις ἐν ταῖς λόχμαις φωνὴν εἰωθασιν. ὁ λόγος δὲ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ. Μοῦσαν λοχμαίαν μέλος ὡς ὄρνιθων. οἰκείως λοχμείαν μοῦσαν καλοῦσι. διὰ μέσου τὸ φλ φωνῆς μίμημα

Ποικίλη μεθ' ἡδονᾶς ἐγὼ
Νάπαισι κορυφαῖσί τ' ὀρείαις
Τιο τιο τιο τιοτίγξ.
Διὲμᾶς γλώσσης ξουθᾶς μελέων,
Ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου
Τιὸ τιὸ τιὸ τιό
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω
Σεμνᾶτιμήτηρὶ χερσὶ ματρὸς ὀρείας
το το το το το το το το τοτοτοτίγξ.
Ἔνθεν ἀοιδᾶς ἐμῶν ποικίλη πάτα
Φρυνίχου ἀμβροσίων
Μελέων ἀναβόσκεται καρπὸν ἀεί.
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν
Τιο τιο τιο τίγξ<

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΧΩΝ, ιε'.

Χο. Εἰ μετ' ὀρνίθων τὰς ὑμῶν ὠφελεῖν βούλεται
Διαπολεμῆσαι ξυνὸν ἡδέως τὸ λοιπόν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.
Ὅσα γὰρ ἐστὶν ἐν θαλάττῃ κἀν τῇ γῇ τῷ νόμῳ κρατοῦμεν ἡμεῖς.
Ταῦτα πάντ' ὀλίγου πρὸς ἡμῖν ῥίζαις ὄρνισι καλά.
Εἰ γὰρ ἐν θαλάττῃ ἐστὶν αἰχμὴ τὸν πρὸ τοῦ πλοῦν νόμῳ.
Τοῦτ' ἐκεῖνο καλὸν παρ' ἡμῖν ὀλίγου ἐστὶ τῷ πρὶ.
Προσβαλοῦμεν εἴπερ ποτὲ ξυναρπάσαι βιαίᾳ.
Εἰ δὲ τυγχάνῃ τὸ σὸν ἡμῶν ὄρνις ὢν ἐπιθυμῶν.

Ἑρμ. Εἰ μετ' ὀρνίθων τὰς ὑμῶν ὠφελεῖν βούλεται. Διαπολεμῆσαι ἢ διαπαίζειν ἁλλ' ἢ διαγῆν. Τῷ νόμῳ. νόμον νῦν οὐ πάντα νῦν ἁρμόττειν φησὶν ἀλλὰ τὸ ἔθος. Αἶρε πολεμοῦμεν ἐμαχεῖ. πολεμητέον ὁ πολεμητέον ἀμυντέον. ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ τῆς ἁλιευτικῆς. ἁλιεῦσι γὰρ ἔχουσι πολεμητρα ἐν οἷς μαχοῦνται. ἃ ἡμεῖς κεστραλέα μὲν τῆς ὀρνίθων, ἐκείνοις πολεμητρα. πολεμητρα δέ εἰσι βόλα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πολεμητροις τῆς ἁλιευτικῆς.

Ἀτ

Ἀπαγᾶς οὗτος πρὸς ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται
Εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν φρυξ μηδὲν ἧττον αἰνιθάρης.
Φρενήλος ὄρνις ὠθάδ' ἔσται, φιλήμοσι χαίρει.
Εἰ δ' οὖλος ὄζει κἀπὸ κἀρ, ὥσπερ ἐξηκεστάδης,
Φυσάτω πρὸς τοὺς πρὸς ἡμῖν, κἀφανδὴν φράτωρ.
Εἰ δ' ὁπόσιος προδοῦναι τῖς ἀτίμοις τὰς πύλας,
Βουλέτω, πέρδιξ γενέσθω τοῦ πρὸς νεόττιον.
Ὡς πρὸς ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ὄντιν' ἐκπερδικίσαι.

Ἀπαγᾶς. ὁ ἀπαγᾶσ γρ. καταστικτὸς ὄζει ποικίλοις πτεροῖς.

Σπινθάρης. οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ φρύξ. ἐπὶ δὲ τῆ ὀφιλήμονι.

Ἐξηκεστάδης. πλαγιοῦ προσέτι μῶν ὅτι ξέμος οὗτος πλαγιοῦ δὲ μὴ παρὰ τοῖς ἄλλοις κωμῳδεῖται. μῶν δ' ὁ κἀρ. Φυσάτω πρὸς τοὺς. δύφρόνιος φησὶ πρὸς ὄρνεόντι εἶναι. πρὸς τὸ ὄνομα ἀνῆκεν. ὁ δὲ ἀπαγᾶς οὐ πείθεται. ὅτι εἰ ἀναβαίσπισ πρὸς ἡμᾶς γένοιτο πρόσωπον, ἔχει ἀπειλῆσαι Φρᾶτορας. ὅ ὄζει συγγενεῖς. οἱ γὰρ δύθυρόμενοι ὡς ξένοι, ὀφείλουσι τοὺς ἰδίους πρόσωπος ἐπιδείκνυσθαι. ἐκ τῶν Φρατρίων ἀφωσιωμένων. μαλλίμαχος. οὐλε μάχαιράφω τὸν πρόσωπον. τρίτη δὲ μοῖρα ὄζει τῆς φυλῆς ἧς Φρατρεία οὔσης τριττύας λέγει. Εἰ δὲ πισίου προδοῦναι. οὐδὲν σαφὲς ἔχομεν τίς ὁ πισίου. οὔτε περὶ τῆς προδοσίας. ὅτι δέ, ἧς λίαν πονηρῶν ὄζει, δηλοῖ καὶ πατῖνος ἐπιχείρουσι πυλαίοις ὥρμισε. εἰς δάντι συμπράττων τοῖς ἑρμοκοπίδαις ὁ πισίου. οἵτινες, ὡς φιλόχορός φησιν, ἐπὶ χαβρίου ναυάρχου κατεστασιάσθησαν. καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐστηλίτευσαν. καὶ τὴν κτείναντι κατῆρξα. ἐκκρυβῆναι πύλαντον.

Ἄλλως.

Οἴμοι, τὸν πισίαν σὲ ἡμῖν ἑρμοκοπίδων ἕνεκα. οἰὴ γὰρ υἱὸν αὐτοῦ. ἐπροῶντο δὲ οὗτοι, ὅπως αὐτοῖς τῆς περιλοιπῆς τιμωρίαν. εἰ οὖν φησιν ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ πισίου ὅμοιος βούλεται εἶναι τῷ πατρὶ, ἡνίκα ἀθῳωθεὶς πέρδιξ πανοῦργος. κρατῖνος χείρωσι. πρῶτα μὲν παρὰ ραυκοδιλίων ἀπάγω, τρία λινώδη λαγωβόλα. πισίαν. ὀσφύωνα. δι' ἃ τρέφῃ. Τοῦ πατρὸς νεόττιον. ὡς καὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοιούτου ὄντος, ἀποβλαῦναι ἀπὸ τῆς τοῦ πατρὸς πανουργίας.

Ἄλλως.

Ὁ πέρδιξ ὄρνεον πανοῦργον ὁ περ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό. εἰ οὖν φησι καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ τοιοῦτος βούλεται γενέσθαι, πέρδιξ γενέσθω ὅμοιος τῷ πατρί. Ἐκπερδικίσαι. διὰ τὸ πέρδικα αὐτὸν τεθῆναι. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς πέρδικας καταλαμβανομένους ὑπὲρ ὡρῶν, μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς πόσιν, ὑπὸ ἰοὺς ἑαυτοὺς ῥίπτουσι καὶ οὕτως ὠλιγαλεύπτοισι καὶ εἱλκλίνοισι. Εἰσ τὸ αὐγό. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. διαβάλλει δὲ ὡς κατεγνωσμένον. καὶ φυγὴν ζημιωθέντος. οἱ δὲ πέρδικες πανοῦργοι ὄντες. δύχρῶς διαδιδράσκουσι τοὺς θηρεύοντας. πολλαλίσι ὑπὸ τοῖς χλόμοις, καὶ ἐμβαλλόμενοι ἑαυτοῖς κάρφη. Φησὶν οὖν ὅτι καὶ περὶ ἡμῖν χλόμενος, διώκεται πάλιν Φούγῃ.

Ἄλλως.

Ἐξάγων τοὺς νεοσσούς. ὁ πέρδιξ, εἰσ ἃ πεπόμικεν ἐπὰν ἄνθρωπον ἴδῃ, συρίζει. οἱ δὲ, ὑπὸ ἰοὺς ἑαυτοὺς τιθέμενοι, ὡς μὴ δὲ ψηλαφῶντα τινὰ ἐσπανίσει. εἶτα ὀλίγον προελθόντος τοῦ ἀνδρὸς, πάλιν συρίζει ὁ πατήρ. οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦτο οὐ θέλουσι τὸ εἰς πέρδικας.

Εἰς τὸ αὐτό. σύνθημος ἐστὶ περὶ διεφθορέναι λέξεως, οὕτως. ἐπὰν ἴδῃ τὸν θηρευτὴν ἡ πέρδιξ, προκυλινδεῖται αὐτοῦ ἐσπασμένη πρὸς ἑαυτήν. ὡς δὲ πέπεται περὶ τὸ ἀγρεῦσαι αὐτήν, οἱ νεοσσοὶ φεύγουσιν, εἶτα καὶ αὐτὴ διαδρᾶσα, ὕστερον αὖ τοὺς σώζει.

Attagas au
Spinthara
phileme
excefti
Euphro nius
Callima chus
Crati nus
Philo chorus
Crating
Hermip pus
Ferecra tes
Pherecra tia
Perdica
Perdicis tia
Hermo de
εξηλιτε
Pisias
Phrato ria
tia pares
qm vocal
τριττύ
Chabrie
ἐκπερδι σαι
ἀναβὰς
Φράτορες
συγγενῆ

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ις΄.

Χο. Τοιαύδε κύκνοι,
Τιο τιο τιο τιὶ ξ χ
Συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
Γηρυόμενοι κέκοντες, ἴαχον ἀπόλλωνα.
Τιο τιο τιο τιὶ ξ.
Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' ἔβρον ποταμόν.
Τιό τιό τιό τιό.
Διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά.
Πτῆξε δὲ ποικίλα τὰ Φύλα θηρῶν.
Κύμα τάτ' ἐσβεσε νήνεμος αἰθρη
Το το το το το το το το το τιὶ ξ.
Πᾶς δ' ἐσιώπα τύπος· ὅλυμπος.
Ἐίλε δὲ θάμβος ἄνακτας
Ὅλυμπιάδας δὲ μέλος χάριτες
Μοῦσαι τ' ἐπωλόλυξαν
<Τιο τιο τιο τίγξ>

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, Ις΄.

Χο. Οὐδὲν εἰς ἄμμον, οὐδ' ὕδωρ, ἡ φῦσα πέρα.
Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν τῶν θεατῶν εἷτις ἦν ὑποπέρος
Εἶτα πεινῶν, γεῖς χορὸς ἦν τῶν παραγωδῶν ἥκετο.
Ἐκπιτόμους αὖ οὗτος, ἡδέως ἂν, ἐλθὼν οἰκάδε
Κἄτ' αὖ ἐμπλησθείς, ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο.
Εἴτι παροκλείσασ τὸς ὑμῶν τυγχάνῃ χοηγιῶν.
Οὐκ ἂν ἐξίδοιμεν σ' θοιμάτιον· ἀλλ' ἀνέπτατο.
Κἄπερ ᾠδῶν κἄναπνιώσας, αὖθις αὖ κατέπτατο.
Εἴτε μοι χεύων τὸς ὑμῶν ὅστις τυγχάνῃ.
Καθ' ὁρᾷ γὰρ ἀνδρα τὴς γυναικὸς ξυβουλευτικῶ.
Οὗτος αὖ, πάλιν παρ' ὑμῶν πέρυσίσας ἀνέπτατο.
Εἶτα βιμήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο.
Ἀξύποπέρουν ἐθὰ μενετὸς ὅστις ἀξιον.

Τοιαῦδε· ἡ αὐτῷ δὴ ἡ αὐτὴ σφο Φὴ μοι α καθεῖλας· ὅτι τῇ σφοΦῇ καὶ αὐτισφοΦῇ· ἐπὶ τῶν τελῶν αἱ συνήθεις δύο δι πολαί.

Κρίκουντες· ἠχοῦντες· διὰ φλ πῶ πλ θρύγων κινήσεως ὑμνοῦσιν τὸν ἀπόλλωνα.

Γαρύβρον· ποταμὸν βάκης τὰ ῥεύματα ἔχοντα ἐκ ῥοδόπης τοῦ θρακικοῦ ὄρους.

Νήνεμος αἰθρη· οἷον ὑπὸ φλ βιαιερίας λήξασι λυμάτων ἐγένετο· τὸν γὰρ ἀέρος οὐ δύνοῦ οὗτος καὶ ἡ θάλασσα ἡσύχασεν.

Ἄνακτας τοὺς θεούς· σέβει ἢ ἀναίμορα τὰ ἱερά.

Οὐδὲν ἐστὶ μειομ· τὸ αὐτεπίῤῥημα ὁμοίως τῷ ἐπιῤῥήματι τὶ ἐπὶ τῷ τέλῃ δι πολλὴ ἐξουσία.

Χορῶσι πῶ γαγωσῶν· ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. ἔφη μᾶς· ἐπὶ τὸ θέατρον.

Εἴτε προκλείσῃς· δηλεῖ μὲν προκλείσῃς, πολιτικὸς εἶναι ὁ λόγος· ἄλλως καὶ τὰ χημονῶν τὰ ῥωμάτων. διὸ καὶ χοᾶσι ἐλέγχει· ἀξιοῖ δὲ σε ἢ ἀξετίλλειν ἀπὸ τοῦ πτῆσαι.

Ἐνβουλευτικῶ· οὗτος τόπος τοῦ θεάτρου· ὁ αὐτὸς μὲν τοῖς βουλευταῖς ὡς ἢ οἷς ἐφη βοισ, ἐφηβικὸς δὲ τὸ ῥύμων αὐτὶ δὲ τοῦ ἀπὸ αὐτὶ τοῦ θεάτρου.

Euphro. Ὡς δι' ἐρέφηκε δυφρόνιος τὸ
Ἡ ἐρέθη φύλαρχος· εἰθ' ἵππαρχος· εἶτ' ἐξουδένος
Μετεπλ πράπφ· κἄστι νυνὶ ξυθὸς ἱππαλεκτρυών>
Πφ. Ταυτὶ τοιαυτὶ μὲν δὴ ἐγὼ μὰ Δί' οὐ μὰ Δία πράγματά σου
Γελοῖ' ὁρῶ οὐκ εἰσορῶν οὐδὲ σωφρονοῦντα
Ἐπὶ τῷ γελᾶς· Πφ. ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
Οἷσιθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπέρωμυθος.
Ἐς ὑπτέλειαν γὰρ συμπεγραμμένῳ.
Εὐ. Σὺ κομψί' χωγελᾶσκάφιον ἀποτετμημένῳ.
Arist. phan. Πφ. Ταυτὶ μὲν ἡκάσμεθα κατὰ τὸν αἰσχύλον
Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτερυγίοις.
Εὐ. Ἄγε δὴ, τί χρὴ δρᾶν; Πφ. πρῶτον ὀνομα τὴν πόλει.
Θέσθαι τὶ μέτεκαὶ κλῆνον· εἶτα τοῖσ θηρίοις
Plato Θῦσαι μετὰ ῥῦτρ. Εὐ. ταῦτα μοὶ συμβουλεύει.

Ὡς δι' ἐρέφηκε· δυφρόνιος τὸ πτερὶ τοῦ βαχλῳ τῆς πυτίνης κρεμάμενα αἰμανπάρια, ἐκ τῶν ἐρωδιῶν πτερὰ καλεῖσθαι, ἐπὶ τοῦτος πυτίνην ἐπολιτεύσατο· ἢ μαρτυρα· ἢ ἀμφότεραι τινὲς εἰς πτέρυγα ἐρῆσθαι διὰ τὸ αὐτὸ μέρος· ὡσεὶ ἐφη· μηδὲν ἔχων ἄλλο· ἢ τοῦτο πόθεν, ἢ χρᾶσαι ὁμφαλούς· ὅτι δὲ ὧν νεόπλουτος οὗτος, σημαίνει τὸ ἐρωτᾶν πρῶτα· ἢ ἀπὸ τῆς δὶ τρεφοῦς βαπτίζω· εἰ μὴ σὺ εἰρωνεία· ἢ πάντα χρῆ ἄρπαξ καὶ πονηρός· πολλαχοῦ δὲ ἐν ἑορταῖς, ξένον, τὸν μανόμενον· τὸν κρῆτα· τὸν μόγις ἀπιόντα.

Εἰς τὸ αὐτό· οὕτως θαλλίνα πρωΐ ἀγγεῖα, ἐπλάτησε ἢ ἵππῃ χασε ἐφυλάρχησεν.

Aesch. Εἰ τῆς ὀδυνὸς μεγάλα πράττει· πρὸς τὰ γραφέντα ἐκ μυρμιδόνων αἰσχύλου· λέγει ἢ ὅτι ἡδὺ μέσος ὄρνις γίνοιτο καὶ οὐχ ὁ τυχών. Ἱππαλεκτρυών· βουλευτής· ὁ δ' ἀλεκτρυὼν ἐνίοις ὄρνις τιμιώτερος. Ταυτὶ ταυτὶ κορωνὶς εἰσίοντων αὖθις ἡμῖν ὑποκειτῶν· οἱ δὲ σίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ν· μετὰ δὲ τὸν ιθ σίχον, ἰωλοῦν ἰαμβικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐπὶ τῷ πλῆ κορωνίς· ἐξῆλθον δὲ οἱ δύο ἐπέρωμυθοι καὶ ἀπὸ λιμένων χλευάζοντες τὰ ἁγήματα.

Ὠκυπτέροις· τὰ πτερὰ τὰ μὲν καλεῖται πτίλα· τὰ δὲ, πτερά· τὰ δὲ, ὠκύπτερα. Εἰς ὑπτέλειαν· ὑπτελῶς γεγραμμένῳ χαρί.

Ἀποτετιλμένῳ· ἀποκειρομένῳ, δύο δὲ, εἴδη κουρᾶς· σκάφιον καὶ κῆπος· τὸ μὲν οὖν σκάφιον, τὸ ἐν χρῷ· ὁ δὲ κῆπος τὸ πρόμετωπον κειρόμενοι. Ταυτὶ μὲν ἡκάσμεθα· ἀνεσκεμμεθα. Κατὰ τὸν αἰσχύλον· ἐκείνου γὰρ λιβυστικὸν αὐτὸν καλεῖ πανοιλίαν· ὡς δὲ δι μύθων πῶ λιβυστικῶν λόγος· πολυθρύπτ' ἀγράπτῳ τοξίλῳ τὸν αἰετόν, εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος, τὸν δὴ χῦπτ' ἄλλον· ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτερυγίοις ἁλισκόμεθα· ταυτοῖσκε γὰρ ὁ αἰσχύλος ἀετὸν τρωγνύμενον, καὶ λέγοντα, ταῦτα· ἐπειδὴ εἶδ' τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπερμένον αὐτῷ· καὶ ἡμεῖς οὖν φαμὲν οὐχ πεπάλλων πτέχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ ἑαυτῶν συνόμ.

Aesch. Τοῖς αὐτῶν πτερυγίοις· ὅλον γοῦν ἐκ μυρμιδόνων αἰσχύλου· τὸ δὲ οὐχ πεπάλλων ἀλλὰ τοῖσ αὐτῶν πτερυγίοις ἁλισκόμεθα· αὐτὶ τοῦ ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

Ἀγχ. δὴ τὶ χρὴ δρᾶν· ἐστὶ σιν ὅλον σύ· ἐν οἷς δὲ τὸ ἀπὸ δὴ τοῦτο, ἐστὶ πρός. Μέγα. πρὸς δόξαν ὁ ἐπὶ ἀνομαστὶ πτε. Τοῖς θεοῖσ· τοῖς ὄρνισι δηλονότι.

Οὐδ' αὖ χαμεύνην δ' Δυμός φησιν, οὐδ' ἀσπαρτον ᾧ χρῆται μην, οὕτω μισῶ τὴν ἀσπάρτην. χαμεύνη δέ, τὸ πεπεισμένη κλίνη· οὕτω γὰρ τὸ ὄνομα ἔλαβεν. Εἰσὶ δὲ αὖ· οὐδ' αὖ τὴν χαμεύνην ὁμολογῶ μισεῖν ἀσπάρτην, ἐπεὶ καὶ ἐρείας ἔχομαι, καὶ μὴ ἀσπάρτου δέησάμενος αὐτὴν σπεῖραι. ἡ δὲ χαμεύνη οὐ τελευτᾷ ὄζειν. ἡ δὲ ἐρεία, ἐὰν δοθῇ ζώνης εἰς σχοινίων πάρεισις ἱμαντίῳ, ἢ δεσμῶσι τὰς κλίνας. Νεφελοκοκκυγία. παρὰ τὸ νεφέλας καὶ γὰρ κόκκυγα. ἔστι δὲ ἐλατήριόν. χαῦνον δὲ αὖ τὸ πλατύ καὶ μέγιστον. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάγιον ἀπόλλυται.

Ἵμα καὶ τὰ θεαγένους· προείρηκεν ὅτι πένης οὗτος ἐλεγεῖ ἢ αὐτὸν πλήσειν· εἰσὶ δ' ἄλλοι δύο θεαγένεις· εἷς μὲν ὁ περὶ Ὁμήρου γράψας ἕτερος ἦ, ὃ ἐστὶ μαλακία σπωπᾶ ὄμμος. Εἰς τὸ αὐτό· λέγεται ὅτι μεγαλέμπορός τις ἐβούλετο ἕμα. περαῖ τῆς ἁλαζών. φθονοῦσι πλουτος· ἐκαλεῖτο δέ καπνός, ὅτι πολλὰ ὑπάρχουμοῦ σὺν ἐτελῶ· δῆμος πολισ ἐνδήμοις. Τὰ τοιαῦτα ἅπαντα. οὕτως πένης θρυπᾷ ὁμῶς αὐτὸς ἐστὶ πλοῦ τῷ. ἁλίπων ἑαυτὸν πλήσιον. ἵνα ἀναχάνης σελλᾶ ἐλεγ· ἢ ἐκ μεταφορᾶς τοὺς τοιούτους, σελλᾶσ· ἡ τὸ ἁλαζονεύεσθαι δέ σελλίζω. Τὸ Φλεύρας πεδίον. ἐξωθεν ὑπεκουτέον τὸν ἢ διασαφητικὸν σώσμον. βελτίον φησὶ πιστεύειν τὰ χρήματα τούτων ἐν νεφελοκοκκυγίᾳ ἀποκεῖσθαι, ἢ εἰς τὸ Φλέγρας πεδίον. διαβάλλει δὲ αὐτὸ ὡς κἀκεῖνο πεπλασμένον ὑπ' αὐτῶν ποιητῶν. ἔστι δὲ Θρᾴκης πεδίον. δύο μοι δέ φησι, διὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων τὸ Φλέγρας καὶ τῆς νεφελοκοκκυγίας. Καθὼ περικόπτουσιν. δέον μὲν πολεμῆσαι, φησὶ τοῖς ἁλαζονεύμασιν ὑπερέβαλον αὐτούς. Τῶν ξανοῦμον τὸν πλοῦτον. τὴν Ἀθηνᾶ πολιάδι οὖσαν, πλοῦτος ἐπίνετο παμποίκιλος. ὃν αὖ ἔφερον εἰς τὴν πομπὴν τῇ Ἀθηναίων. Τί οὐκ Ἀθηναίαν. ὅτι τὴν θεὸν οὕτως ἔλεγον Ἀθηναίαν. διὸ καὶ τὴν πολῖτιν, οὐκ Ἀθηναίαν. φθονοῦντες τὴν ὁμωνυμίαν. ἀλλὰ σκῆπτρον. φαίνου τις μύθοις καὶ τὴν πολῖτιν Ἀθηναίαν λέγοντες παντα χοῦ. Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτο. ἐὰν τὴν Ἀθηναῖ σκέπασμα πολιοῦχον γυναῖκα οὖσαν.

Τῆ πό

Γει. Φέρε δή, τί ἡμῖν οὔνομ' ἔσται τῇ πόλει. Didym)
Βούλεσθε τὸ μέσον τοῦτο τοὐκλακεδαίμονος,
Σπάρτην ὀνομακλεῶμεν αὐτήν; Ἑρ. Ἡράκλεις
Σπάρτην γ' ἄν, εἰ μὴν ἐγώ τι μὴ πόλει.
Οὐδ' ἂν χαμεύνην πώποτ' ἐκεῖ σε ἰδεῖν ἔχων.
Πφ. Τί δῆτα νομοῦ τῇ θησόμεσθ' Ἑρ. ἣ Τηθεῖ
Ἑρ. Ἐκ τῶν Νεφελῶν ἢ τῶν μετεώρων χρεών.
Πει. Χαῦνόν τι πάνυ βούλει, Νεφελοκοκκυγίαν.
Ἑρ. Ἰού ἰού· καλὸν γὰρ τυχοῦσ' καὶ μεγάλους Τέρμονα.
Ἆρ' ἔστιν αὖ τις Νεφελοκοκκυγία.
Ἴμα τὰ θεαγένους τὸ πολλαχήματον.
Τά ταῦ χήνους ἅπαντα. Γει. λῶστον μοὖστὶ
Τὸ φλέγρας πεδίον· ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
Ἀλαζονευόμενοι, κἄπειτ' ἐπερικόντισαν.
Ἑρ. Λιπαρὸν τὸ χῆμα τῆς πόλεως· τίς δαὶ θεὸς
Ρολοῦχος ἔσται· τῷ, ξανοῦμον τὸν πλοῦτον.
Πει. Τί δ' οὐκ Ἀθηναῖ ἀνεῶμαι πολιάδι; ga dixerat ορορς πυλ
Ἑρ. Καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν οὗτος πόλις. οὐχος
Ὄρνιθος γυνὴ γεγῆρᾳ, παρὸ πόλιν
Ἑστηκ' ἔχουσα κλεῖθρον ἢ κερκίδα.

Πφ. Τίς δ' ἂν καθέξοι τῆς πόλεως τὸ πέλαργικὸν
Ἑρ. Ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ περσικοῦ
Ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ.
Calli marly Ἄρεως νεοττός. Πφ. ὦ νεοττὲ δέαυτου.
Ὡς δ' ὀθνεῖος ἐστὶ τὴν δεῦρο οἰκεῖν ἐπὶ πτηνῶν.
Πφ. Ἄγειν σὺ μὴ βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα.
Καὶ τοῖσι τείχουσι παράδακόνει.
Χάλικας παραφόρει· πολὺν ἀποδοὺς, ὀρθρινὸν
Λεκάνην ἀνέγεικε καπάπος ἀπὸ τῆς κλίμακ
Φύλακας καστήσαι· τὸ πῦρ ἐγκρυπτ' ἀεί.
Κωδωνοφορῶν πρεί πρεχε· καὶ καθυδ' ἐκεῖ
Κήρυκα δὲ πέμψον· τὸν μὲν εἰς θεοὺς αὖ·
Didym) Ἕτερον δ' αὖθις αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω.
Κἀκεῖθεν αὖθις ᾧ ἐμέ. Ἑρ. σὺ δέ γ' αὖ τῷ μὲν ὧν,
Οἴμωξε παρ' ἐμέ. Πφ. ἰὼ ὦ γαθὲ οἵ πέμπω σ' ἐγὼ
Οὐδὲν γὰρ ἀνόσου τῶνδ' ἀ λέγω πραξεται.
Ἐγὼδ' ἰμαθύσω τοῖσι καινοῖσι θεοῖς,
Τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ
Παῖ παῖ· τὸ καμοῦν αἱρεθεικαὶ τὴν χέρνιβα.

Τῆς πόλεως τὸ πελαργικόν. ὅτι ἀθήνησι τὸ πελαργικὸν τεῖχος ἐντῇ ἀκροπόλ. οὗ μέμνηται καλλίμαχος. τυρσηνῶν τεῖχισμα πελαργικόν. Ὄρνις ἀφ' ἡμῶν. μή ποτε νῦν τὸν ἀλειξυόνα λέγῃ. μῆδος γὰρ λέγεται. ἄρεως δέ, νεοττός. ἐπεὶ ἀλλιμοσ ὁ μάχιμος.
Ἄρεως νεοττός. νεοττοὶ πινδος ἀλεκτρυόνες λέγονται ὡς καὶ μηδικοί. ἴσως δέ τισι καλοῦσι παῖδα νεοττὸν τοὔνομα. πρὸς οὐ πείθει. ὦ νεοττὲ δέαυτα. οὕτω δ' ὕβριμος. Εἰς τὸ αὐτό. ἐπεὶ μάχιμος ὁ ἀλεκτρυὼν. φασὶ δ' αὐτὸν ἄνθρωπον ὄντα καὶ πεπολεμηκέναι ὑπὲρ ἄρεως ἐν ᾧ οἴκῳ ἡφαίστου, πρεῖναι αὐτοῦ τὴν αἰδοῖαν διὰ τὴν μοιχείαν τῆς ἀφροδίτης. ὁ δὲ ἀπειλουμένην. Φωραθεὶς οὖν ὑπ' ἄρεως εἰς τὸ ὄρνεον αὐτὸν μετέβαλεν. ὁ δὲ μεμνημένος, τὴν ὥραν εἰρήνην ἄρχεται ἀδειν, τὴν τοῦ ἡλίου προσιόντος ἀνοδον ἵνα μὴ ὁ ἥφαιστος εἰδῇ ἐπιμηχανᾶσθαι ὅπλα δε. Ὡς θεὸς ἐστὶ πτήσεως. δύο μόσ φησι τὸ πελαργικὸν τεῖχος ἐπὶ πεντήκοντα πόδας. Ἄλλως. τὸ πελαργικὸν ἀπὸ τοῦ χωρίου ἀλλὰ διατὶ ἐστὶ πτήσεως ἐστὶ πεντήκοντα ποδῶν οἰκεῖν ἐπὶ ἀλεκτρυόνων ὄντων. εἰμὴ τὸν πελαργὸν, ἅμα πτείρων πρὸς τὸ ὄνομα. ἀλλὰ διατὶ πρόσκλον, ἢ ἄρεος νεοττός. Ἀποδοὺς ὄργυιαν. κυρίως τοῦτο σημαίνει ἡ τοῦ ὀργυιὰ γὰρ περιέχουσιν ἡ τόσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπορραῖον ὁρίζεσθαι. νῦν δὲ κατὰ τὸ μάλαξον. δύο πλησ πρὸς πλήθος. ἢ πλὴν ὁρᾶσθαι τιμά. Κατὰ πόδα· ἀπὸ τῆς κλίμακος. ἀπὸ τοῦτο λοι ἵνα πίπτῃ τὸ κατὰ πόδα δεύτερον ἀφεῖσον. οὐ γὰρ ἐν χρήσει τὸ ἐπόδα, ἵνα καὶ τὸ πόσον. Τὸ πῦρ ἐγκρυπτ' ἀεί. ἵνα χῇ αὐτὸ, ἐπὶ χρείᾳ χρήσῃ τὴν φυλακὴν. εἰώθασι δὲ σὺν τοῖς φυλακικοῖς πυρκαϊὰν καίειν. Κωδωνοφορῶν. οἱ περὶ τοὺς φυλακὰς περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας, ἰώδωνας εἶχον. ἃ διὰ τούτων ἐφόρουν περιάζοντες τὸν καθεύδοντα. καὶ ἵνα οἱ φυλάττοντες, ἀντιφθέγγωνται. μήποτε δὲ παρακωμῳδεῖ τὸν δυσκωφίαν, πολεμίων οὐ προσπόλου δεδιδυμένον. Εἰς θεοὺς αὖθις. ἐπεὶ μετεξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ ὁ ἀήρ. Οἴμωξε παρ' ἐμέ. παίζων τοῦτο φησιν. ἐπειδὴ εἰ περ αὐτῷ παρ' ἐμέ.
Demost Τὴν χέρνιβα. τὸ ὕδωρ. δημοσθένης ἐν χερνίβων καπῶν ἀφ' ὁμοῦ. εἶπεν ἂν ἀπὸ δυθείας τῆς χέρνιβος. Ὁμορροθῶ. ὁμορωνῶ. καὶ ἔθεσι μετὰ χορᾶς καὶ σποφηλιῶλων διαφόρων θ'. ὧν τὸ ἀπειρόδοσ ἐξ ἰαμβικῆς βάσεως ἐν χοριαμβικῆς ἰωνικῆς. τὸ ἐξῆς χοριακά. τὸ μὲν ἑφθημιμερές. τὸ ἡ πενθημιμερὲς τὸ δεκατέλεκτον δὲ μέτρον ὡς ἀπὸ ὀγδόου. τὸ δ' ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ ἑπτὰ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερὲς καὶ τὸ θ'. πρὸς δὲ προστιθέασι καὶ ᾠδὴν. ὑφ' ὃ ὁμορωνῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ζ'.

Χο. Ὁμορροθῶ σοφοκλέους εἰλιπ-
λέως, ἀντὶ τοῦ τὸ αὐτὸ φρο-
νῶ· ὁμορροθεῖν δὲ πυρίως,
τὸ ἅμα καὶ συμφώνως ἐρέ-
σσειν. νῦν δέ, ἀντὶ τοῦ σωφρο-
νῶ τῇ εἰς θεοὺς θυσίᾳ συμ-
παραμίσας ἔχω αὐτὴν
συμπαραμένω. Προσόδια
μεγάλα· ἀπὸ τῶν προσό-
δων οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς
προσαγομένας τοῖς θεοῖς θυ-
σίας· καὶ προσόδια τὰ εἰς πυ-
ραγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα
παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμε-
να. Πυθιὰς βοᾶ· χρή, φη-
λητής, εἰρηκὼς ὅτι καὶ ἐπὶ πᾶσι
θυσίαις αὐλοῦμεν. Ἄλλως.
Ἢ μετὰ τῶν τὰς μονῳδίας ποιούντων κο-
μῶ τὸ πύθιον μέλος· σαθρὸν καὶ
ὁ πυθαυλὴς γίνεται· οὕτω
δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα. καὶ τὸ
κῶμα ἐκ πλείονος.

Χαίρει ὠδάν· ὡς αὐτεμάτως ἐποίησε αὐτοῦ τὸν
διωλίαμβον. ἦν δὲ ὁ χειρὶς οὕτως κιθαρῳδὸς καὶ γέγονεν αὐλητὴς· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν
ἀγροῖς· φερέσθω κιθαρῳδὸς τις ἁπλούστερος ἐγένετο πειθοῦς μέλης· μετὰ μέλητα δὲ ἦν ἐκεῖνος ἐμέ· ἐγὼ δὲ καὶ
εἰς· ἔστι δὲ ἕτερος αὐλητὴς ὁ μνημονεύει κρατῖνος ἐν νεμέσεσι. Παῦσαι σύ· εἰ θέσις συνηπατημένη ἀμοι-
βαίας ἐξ περιόδους ἔχουσα· τῆς δὲ πρώτης στίχοι τρεῖς ἰαμβικοὶ ἀκατάληκτοι. καὶ εἰ θέσει ἕτε-
ρος ὁμοίως· ὑφ' ὃν παράγραφος. ἔχεσι δὲ ἑρμίαν ἢ αὐλητὴν ἔχων. Οὔπω κοραλιεῖδον· ἴσως ὡς μέλα
μας σκιῆφ· ἐοικε δὲ ὁ αὐλητὴς, ὀνησιδιάδης εἰσὶ κόραξ· φορβιὸν δέβδι, τὸ περιλειόμενον τοῦ σώ-
ματος τοῦ αὐλητοῦ δέρμα· ἵνα μὴ χλιδᾷ· τὸ χεῖλος αὐτοῦ. Ἐμπεφορβιωμένον· φορβειά ἐστιν ὁ χα-
λινός· ἡρωδιανὸς ἐν τῇ ἐβδόμῃ φησὶν τῆς ὀδυσσειαλιῶς προσῳδίας· τὸ φορβειὰ διὰ τῆς ει διφθόγ-
γου γράφεται καὶ ὀξυνόμως. Δράσω τάδ' ἄλλα· ἡ δευτέρα περίοδος ιωλων καὶ στίχων ἐστὶ δεκα-
ὧν ὁ πρῶτος ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος· τὸ β' αὐτιπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάλη-
κτον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ ἀσυνδέτου· τὸ δ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτων καὶ αὐτὸ τρίμετρον βραχυκατάλη-
κτον· τὸ τέταρτον ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ε' καὶ ς' δίμετρα βραχυκατάληκτα· προχεῖ-
λα· ὁ ζ' ὅμοιος τοῖς α· τὸν β' ἔχων πόδα χορεῖον· τὸ η' ὅμοιον τῷ γ'· τὸ θ' ἀναπαιστικὸν ἑφθημιμερές·
τὸ ι' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος τρίμετρον βραχυκατάληκτον· συνῳδεῖσι δὲ ἰαμβοι τοῖς πρώτοις ὅμοι-
οσ ὑφ' ὃν παράγραφος. Τῇ ὀξίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ· ἐμιμήσατο τὰ τῶν αὐθρώπων ἤθη. καὶ γὰρ ἔθος ἀπ-
τῆσ ἑστίας ἀπάρχεσθαι ἐν τοῖς θυσιασ· ἐμιξε δὲ τὰ ἐπιθετα τῶν θεῶν τοῖς ὀρνέοις· ἑστὶ ὀρνιθείῳ
ὡ ικτίνῳ ἑστιούχῳ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ι.

Ἱερ. Δράσω τάδ' ἄλλα πού' στιν ὀρθὸν καινοῦν ἔχων.
Εὐχωθετῆι ἑστίαι τῆι ὀρνιθείῳ
Καὶ τῷ ἱκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ.

Ὄρνιθες.

Καὶ βρυσιν ὁλυμπόις καὶ ὁλυμπίοισιν.
Ῥάσι καὶ πασσήσιν.
Ὠσουνιέρακε χαὶ ἐξάναξ πελαργικέ.
Καὶ κύκνῳ σευθεῖ καὶ δηλίῳ.
Καὶ λητοῖ ὀρτυγομήτρᾳ.
Καὶ ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι
Πει. Οὐκ ἐπικολαινὶς ἀλλ' ἀκαλανθὶς ἄρτεμις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ζ'.

Ἰε. Καὶ φρυσίλῳ σαβαζίῳ.
Καὶ σρουθῷ μεγάλῃ.
Μητρὶ θεῶν καὶ αὐθρώπων.

Ὠσουνιέρακε· ἐπεὶ πλειόρνιθων ὁ λόγος, ἀντὶ τοῦ συνιέρακε. Φαίνεται δὲ εἶναι πασσεισθῶνος τὸ ἐπίθετον. ἢ ἐπεῖπεν· ὦ δηλοῖτον μεδέων συνιέρακε. παρὰ τὸ ἐν συνίημι ἄπρωφ ἀφαιρετικῶς τὸν ἀρασ δέχεσθαι. πελαρπιὲ δέ, αὐτὶ τοῦ πελασπιέ· ἅμα ἢ ἴσως καὶ πρὸς τὸν πελάργον. ὃ ὅτι πασσεισθῶν πελάγεσι φορος.

Οὐκ ἐπικολαινίς· πρὸς τὴν τῆ φωνῆς ὁμοιότητα αὐτεμισθὲ πόννομον ἡκολαινίσε μεταγένησ δὲ ἐν αὐρεσι ἡ κολαινὶς αὐτεμισ. ἰερὸς γὰρ ὧν, τετύχηκα δὲ καὶ κολαινίδοσ. φησὶ δὲ ἑλλάνικος κόλαινον ἑρμοῦ ἀπόγονον, ἐκ μαντείου ἱερὸν αὐτῆς ἱδρύσασθαι κολαινίδοσ ὃ φαρσάδημος ἐν τῇ Δ'. δύφορίοσ δέ φησιν ὅτι ἐν ἀμαρύνθῃ ἡ κολαινίς. διὰ τὸ τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκατὸν ἡρῦ κόλον. ἐπὶ ταύτης ἡ καλλίμαχος λέγει τὴν ἀγαμέμνονα, ὡς ὁ μῦθος εἴρηται. τῇ, καὶ λέπουρα καὶ μόνωσα βόεται. τοῦτο ἡ μήποτε ἐχεσθάσασι. οἱ δὲ μυρίνουσίοι, κολαινὶς δὲ ἐπονομάζοισι τὴν αὐτεμιν. ὥσπερ πεῖρα ἐστὶ τὴν μουνυχίαν. φιλιάτης δὲ τὴν φαυρωνίαν. Καλαωὶς αὐτεμισ· ἡ κύων. παρὰ τὸ αἰλάλλειν ἴσως τοὺς συνελίμους ὑλαλητεῖν ἢ τοὺς ξένους· ὅθεν καὶ προσαγορεύεται αὐτὴν ἀεσχύλος ἐν εἰρήνῃ ἐπειρομένην τυφλὰ πίκτειν· ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου ἡ ἀκαλανθίς. Καὶ φρυγίλῳ· ἡ ζ' τῆ περίοδος κώλων στίχων ἔστιν ἑπτά· ὧν τὸ μὲν χορειαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ β' δακτυλικὸν πεθημιμερές· τὸ γ' ἑφθημιμερές· τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ε' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ ς' ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές· συνῳδεῖσι ἰαμβος δίμετρος ἀκατάληκτος. ὑφ' ὃν παράγραφος. Καὶ φρυγίλῳ σαβαζίῳ· πυθέσθαι δέ φησιν ὁ θεόσ ὁ ἡρακλεώτης περὶ ἡρακλέας σαβάζιος ἐστὶ θεὸς. φησὶ δὲ φανίας ἐν δ' ὧν δυείσι ὀμωνύμοις ζόμος πολλαχόθεν ὅτι δύνυσος μὴ σαβάζιος εἷς ἐστὶ θεός. τυχεῖν δὲ τῆ προσηγορίας ταύτης περὶ τὸν μυρόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. τὸ δὲ διάζειν, οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τὴν ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες, τὸν διασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν. Εἰσὶ δὲ αὐτὸ παίζει πρὸς τὸ ὄνομα. ἐπεὶ φρύγιος τὸ διάζειν σαβάζειν φησίν. ἐκ τούτου βαβάζιον τὸν δύνυσον. σάβους ἢ ἐλεγον, ἢ τὰς ἀθυρομβούσας αὐτῷ τύπους. καὶ τοὺς βαβίζοντας τοῦ θεοῦ. ὁ αὐτὸς ἢ νας καὶ δύβελος καλεῖται. ἔστι ἢ καὶ εἶδος ὀρνέου. ὃ καλεῖται φρυγίλος. παρὰ τοῦτο οὖν ἐπαιξε τὸν δύνυσον ὀρνιθοθέσθον φάσκων τιμᾶσθαι. Ἄλλως. ἐπεὶ φρυγῶν ὁ θεόσ. ἢ ἐν ὥρεσι. τὸν φρύγα. τὸν αὐλητῆρα. τὸν σαβάζιον. Καὶ σρουθῷ μεγάλῃ· ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς σρουθοκαμήλου τὸ μεγάλη προσετίθεσαν. ἐπαιξε δὲ διὰ τὸ μέγεθος τῆ ῥέᾳ ταύτην προσεικάσας.

Δέσποινα κυβέλη, στρουθὲ, μῆτερ κλεοκρίτου.
Διδόναι νεφελοκοκκυγιεῦσιν
Ὑγίειαν καὶ σωτηρίαν,
Αὐτοῖσι καὶ χίοισιν.
Πει. Χίοισιν ἥδομαι πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Ἱερ. Καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισι καὶ ἡρώων παισὶν
Καὶ πορφυρίωνι καὶ πελεκᾶντι
Καὶ πελεκίνῳ καὶ φλέξιδι
Καὶ τέτρακι καὶ ταῶνι
Καὶ ἐλεᾷ καὶ βάσκᾳ
Καὶ ἐλασᾷ καὶ ἐρωδιῷ
Καὶ καταράκτῃ καὶ μελαγκορύφῳ
Καὶ αἰγιθάλλῳ.

Κυβέλη. κυβέλην φασὶ τὴν ῥέαν, παρὰ τὰ κύβελα ὄρη. ὀρεία γὰρ ἡ θεός. διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. τὸ δὲ μῆτερ κλεοκρίτου, περὶ τὴν οἴκαν ἐπῆγαγεν. βουλόμενος αὐτὸν διαβάλλειν ὡς στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς ξένος. καὶ τάχα ὑποκεῖται ἧς νῦν δὲ ἐμφαίνεται, ὅτι καὶ τὴν ὄψιν στρουθώδης. ὁ δὲ δίδυμος μητέρα κλεοκρίτου, ὅτι ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος κωμῳδεῖται. ἐν δὲ τοῖς μυστηρίοις τῆς ῥέας μαλακοὶ πάρεισι. καὶ ἴσως ἕτερος ἂν εἴη τοῦ παρόντος λίδος ἐνδήμοις καὶ κόλαξι.

Στρουθὲ μῆτερ. ἡρωδιανὸς ἐκ τῶν, βάσκη, ἰθι, ἴεντα χεῖα, τὸν δὲ ἐκ τοῦ ἀμύθου ἐν αἰσχρῷ, ἐπιμερισμῷ φησὶ τὸν χάρητα λέγειν βαρύνειν ἀττικὴ στρουθός. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ ἑκκαιδεκάτῳ τῆς καθόλου λέγων καὶ ξυνόνα μεμνῆσθαι ἐν δευτέρῳ περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. Χίοισιν ἥδομαι. ὡς τὸν θεόπομπον ἐν τῇ ἱστορίας εἰληφέναι, ηὔχοντο γὰρ ἀθηναῖοι κοινῇ ἐπὶ τῶν θυσιῶν ἑαυτοῖς τε καὶ χίοις. καθάπερ θεόπομπος ἐν τῇ ιβ΄ τῶν φιλιππικῶν φησιν οὕτως. οἱ δὲ πολλοὶ τοῦ ταῦτα πράττειν ἀπεῖχον. ὥστε τὰς εὐχὰς περὶ ἐκείνων καὶ σφῶν αὐτῶν ἐποιοῦντο. καὶ σπένδοντες ἐπὶ ταῖς θυσίαις ταῖς δημοτελέσιν ηὔχοντο τοῖς θεοῖς χίοις διδόναι τἀγαθὰ σφίσιν αὐτοῖς. λέγει δὲ περὶ τῆς χίου καὶ εὔπολις ἐν πόλεσιν. αὕτη χίος, καλὴ πόλις. πέμπει γὰρ ὑμῖν ναῦς μακράς, ἄνδρας θ' ὅταν δεήσῃ. καὶ τἄλλα πειθαρχεῖ καλῶς. ἄπληκτος ὥσπερ ἵππος. τὰ αὐτὰ τοῖς θεοπόμπου θρασύμαχός φησιν ἐν τῇ μεγάλῃ τέχνῃ. ὁ δὲ ὑπερείδης ἐν τῷ δηλιακῷ. ὅτι χῖοι ἦν χρείᾳ ἀθηναίοις, δεδήλωκεν. Καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισιν. ἡ τετάρτη περίοδος, κώλων καὶ στίχων ὀκτώ. ὁ α΄ αὐτῆς ἀναπαιστικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. ὁ β΄ ἰωνικὸς ἀπὸ μείζονος τρίμετρος καταληκτικός. τὸ γ΄ ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐκ παίωνος. τὸ δ΄ ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ε΄ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. εἰ δὲ βούλει δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ϛ΄ ὅμοιον δακτυλικὸν ἑφθημιμερές. τὸ ζ΄ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικόν. τὸ ὄγδοον, ἰαμβικὸν πενθημιμερές. ὑφ' ὃ παράγραφος. Καὶ πελεκᾶντι. μήποτε πελέκας προσενεκτέον ὡς ἀλίβας. ὁ δὲ πελεκῖνος, τὸ δὲ πελεκᾶντι προσέρριπται. πελεκᾶν μέντοι πελεκᾶνος κοινῶς πελεκᾶ, πελεκᾶντος, ἀττικῶς. πελεκᾶς πελεκᾶ δωρικῶς. Καὶ φλέξιδι. ἐπισκεπτέον περὶ τούτων ἐκ τῆς τῶν ζῴων ἱστορίας, τίς ὁ τέτραξ καὶ φλέξις. καὶ ἐλασᾶς. ἡ γὰρ βάσκα καὶ καταρράκται εἰσὶ παρὰ καλλιμάχῳ ἀναγεγραμμέναι. καὶ αὐτὶ ἐδωλίου, ἐδώλιος. ὁ δὲ αἰγίθαλος, οὗ τε αἰγίθαλος ἐστὶ δὲ ὑπὸ τὴν ἱέρακα. οὕτως δὲ ὠνομάσθη ὥς τινες, παρὰ τὸ τὰς αἶγας τιθηλακίναι.

Παῦ' ἐς κόρακας, παῦσαι καλῶν· ἰοὺ ἰού.
Ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς
Ἁλιαιέτους καὶ γῦπας; οὐχ ὁρᾷς ὅτι
Ἰκτῖνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἁρπάσας;
Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα.
Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτονὶ θύσω μόνος.—

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Ἱερ. Εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι
Δεῖ με δεύτερον μέλος
Χερνίβι θεοσεβὲς
Ὅσιον ἐπιβοᾶν καλεῖν δὲ
Μάκαρας ἕνα τινὰ μόνον εἴπερ
Ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
Τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
Γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.
Πι. Θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερινοῖσι θεοῖς.
Πο. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα.
Κλῇσον ὦ μοῦσα
Τεαῖς ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.
Πι. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπόν; εἰπέ μοι τίς εἶ;
Ποι. Ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν.
Μουσάων θεράπων
Ὀτρηρὸς κατὰ τὸν ὅμηρον.
Πι. Ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;

Παῦ' ἐς κόρακας. ἡ πέμπτη περίοδος ἐκ στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων, ϛ΄. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Ἐπὶ ποῖον. τοῦτο εἰς διαβολὴν τοῦ χορηγοῦ, ὅτι μικρὸν ἔδωκεν ἱερεῖον. Ἁλιαιέτους. εἶδος ἀετοῦ ὁ ἁλιαίετος ἐν θαλάσσῃ ὢν αὐτὸς μέγας. Ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα. πρὸς τὸν ἱερέα λέγει. ὡς μικροῦ ὄντος τοῦ ἱερείου, καὶ δυναμένου καὶ αὐτοῦ πρὸς τὴν θυσίαν αὐτουργῆσαι. Εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι. ἡ ϛ΄ περίοδος ἐν ἐκθέσει κώλων ἐστὶν ὀκτώ. τὸ α΄ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. τὸ β΄ τροχαϊκὸν ἑφθημιμερές. τὸ γ΄, δακτυλικὸν δίμετρον τοῦ α΄ ποδὸς προκελευσματικοῦ. τὸ δ΄ τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον τῶν α΄ ποδῶν χορείων. τὸ ε΄ ὅμοιον ἐκ χορείων. τὸ ϛ΄ τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν τοῦ α΄ ποδὸς χορείου. ὁ ζ΄ ἰαμβικὸς τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ η΄ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον. ἐπὶ τῷ τέλει εἰσωνίνθεσις δύο διπλαῖ. Μάκαρας ἕνα τινά. ἀντὶ τῶν πληθυντικῶς ἔλαβε τὸ ἑαυτοῦ λέγων ἕνα.

Γένειόν ἐστι καὶ κέρατα. ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκα τοῦτό φησιν. ἀπὸ παροιμίας δέ, ὥσεὶ ἔλεγε τρίχας καὶ κέρατα. Θύοντες εὐξώμεσθα. ἔκθεσις ἑτέρας περιόδου ἀμοιβαίας κώλων καὶ στίχων ιε΄. ὧν οἱ α΄ ε΄ θ΄ ι΄ καὶ οἱ τελευταῖοι ἓξ ἴαμβοι οὗτοι μὲν ἀκατάληκτοι τρίμετροι. ὁ δὲ δ΄ ἑφθημιμερής. ὁ δεύτερος χοριαμβικὸς τρίμετρος καταληκτικὸς τὸν πρῶτον ἔχων πόδα πεντασύλλαβον. τὸ γ΄ τροχαϊκὸν πενθημιμερές. ὁ ϛ΄ ἰωνικὸς τετράμετρος βραχυκατάληκτος. τὰ ζ΄, ια΄ δακτυλικά. τὸ μὲν πενθημιμερές, τὸ δὲ τρίμετρον καταληκτικὸν εἰς δισυλλαβίαν. τὰ η΄, ιβ΄, ἀναπαιστικὰ ἑφθημιμερῆ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Νεφελοκοκκυγίαν τὴν εὐδαίμονα. εὔχεται ὁ ποιητὴς ὡς περὶ νεοκτίστου πόλεως ἐγκώμια λέξων. Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις. διὰ τὸ θεράπων, δοῦλος εἶπεν. κωμᾶν δὲ τῶν ἐλευθέρων τὸ κομᾶν.

Θερμὸν τὸν τριορχίδιον πειδὴ
ὀρνιθοκῶν τὴν θρᾴτταν λείβει, ἐπεὶ δοκεῖ εὐτραφὲς εἶναι μόρ-
πτος τοῦ ὁμήρου εἶναι. ἐν
ᾧ εἴρηται μουσάων θρᾴτ-
πων ἐκβολὰς ἀπ' ἄλλων.
Οὐκ ἐρῶ ὀρνιθῶν· πειράζῃ πρὸς
τὸ ὀρνιθοκῶν τὸ πτερνιζόμενον ὑπ'
αὐτοῦ καὶ τὸ ἱματιον.
Κύκλια περὶ λάτ· τὰ τῶν αὐ-
τῶν ὑποθέσεων ἔχοντα, παῦ-
τα κύκλια ἐλέγοντο. παρθε-
νεῖα δὲ αὐτὰ τὰ ἀπὸ παρθένων
ᾀδόμενα. Ἰύγγια δὲ καλοῦνται
μέλη, τὰ ἐπὶ τέρπεσθαι γυναῖκα· ἔ-
στι δὲ ὄνυγμα τι λύρας. Ἄλλ.
αὐτὰ τὰ λιπαρὰ τείχεα. ποικί-
λα· οἷον ὕμνους. παιᾶνας.
προσῳδίας, ἃ τὰ λοιπὰ τοῦ
τους ἐκάλεσεν. προσῳ-
δοὺς μόνους δὲ τὸ ὄνομα, τὰ
παθητικά, ἐστὶ δὲ, πὰ ἐπὶ πά-
θεσι ᾄδόμενα.
Ταυτὶ οὐ ἐντεῦθεν δυνη-
θεῖτε τὸ πρόσωπον εἰς συ
νταξιν ἀγαγεῖν; ἀπὸ τοῦ
ἀμοιβαίας ν. καὶ ἔστιν ἡ
πρώτη πρὸς ἰόδοσ στίχων ἰαμ-
βικῶν μέτρων δ'. ἃ β' στίχων ᾠδῶν ζ'. ὧν ὁ πρῶτος χορειαμβικὸ τρίμετρος κατα-
ληκτι-
κὸ'. ὁ β' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον· ὁ δὲ τρίτον ἔχον τὸ δάκτυλον σύλλαβον. ὁ τρίτον πε-
ρίοδος δὲ ἰαμβικὴ προκαταληκτικὴ ἐκ τροχαϊκοῦ καὶ ἰαμβικοῦ
συνεστῶσα. ὁ δ' ἀσυναρτητον δὲ ἀναπαιστικὴ καὶ ἰαμβικὴ
συνεστῶσα. ὁ ε' τροχαϊκὴ συνεστῶσα ἐκ μέτρων. ὁ ς' ἰαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον· εἰ δὲ βού-
λῃ ἰωνικὸν ἑξημιμερές. ὁ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ὑφ' ὃ πᾶσα γραφή.
Οὐκ ἄρτι θύω πρῶ· τὸ ἔθος εἴρηται δὲ πρότερον, ὅτι ὧν ἐνεστῶτος. Ἄλλως. σαφὲς ὅτι τὸ ὄνομα τῶν
πώλων, ἐτίθεσαν τῇ δεκάτῃ. Ἄλλως ὠκεῖα μουσικόν. ἢ τῶν μουσῶν φάτις, τυχὸν ἔστιν, ὡς ἴσως
ὠκεῖα. ἢ τοι δὲ καθολικὸν λέγῃ· ἐπεὶ πᾶν τρόπον τὰ ἐπικαίρια χρὴ ἄλλον τινὰ τῶν πραγμάτων
πρὸ ἑαυτοῦ τιθέναι πρᾶγμα τι. Σὺ δ' ὦ πάτερ κήπων· ἐκ τῶν πινδάρου ὑπορχημά
των. ξιφίων· ὅτι πλέγω ζαθέων ἱερῶν ἐπῶν νέμε πέτερ ἱππόρ κήπων· ἐπειδὴ ὁ ἱερὸν ἵππος πτερωτός.
Ἐμὶν τέρμα χαλᾷ ζῷ σθεναρὰ μβοριῶν· ἢ ἐν σιωχᾷ τοῖς ποιηταῖς δυσερισμόν· καὶ μάλιστα ἐν πινδά-
ρου σιωχῶ λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμίν.

Ταυτὶ

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ. Ε'.

Πει. Τουτὶ παρεξέλκει κακὸν ἡμῖν πράγματον.
Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφυξόμεθα.
Οὗτος σὺ μῶν τοι ἀπολάδα· καὶ χιτῶν' ἔχεις.
Ἀπόδυθι· κἀγὼ τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
Sopho Ἔχει τὼ ἀπολάδα· πάντως δὲ μοι εἰς ἐμὲ δύκεῖς.
Callistr. Ὠ. ΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ. Δ'.
Ποι. Τόδε μὲν οὐκ ἀέκοντα φίλα.
Emphro Μοῦσα τόδ' ἁδῶρον δέχεται.
Τὺ δέ, τἀφρενί μάθε. Πινδάρειον ἔπος.—
Πει. Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπελλαχθήσεται
Ὠ. ΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ. Ε'.
Ποι. Νομάδεσι γὰρ ᾠσι Σκύθαις Ἀλᾶται στρᾶτον
Ὃς ὑφάρπασε μὴ τὸν ἔθασε οὐ πέπεται.
Ἀκλεὴς δ' ἔβα ἀπολλ', ἀῶν χιτῶν' ἕνεκ' ὅ τι λέγω
ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ. Ε'.
Ποι. Σημήνω ὅτι βούλεσθον χιτωνίσκον λαβεῖν.

Τουτὶ παρεξέλκει πρὸς τὴν πρεσβείαν· ἰόδους ἔσχων ἔβδομον ἰαμβικῶν ζ' μέτρων ἀκαταλήκτων πέμπτῳ τῷ τέλει πᾶσα γραφή.
Σὺ μῶν τοι ἀπολάδα. πρὸς τὸ τῶν ἀπολάδα· ὅτι διὰ φθορὰν ὁ πρῶτος ἀπολάς οὗτος. ποδοκλῆς καὶ ἀντιλοιμὸς καὶ πυρίκακος νυκτὸς ἀπολάς· ἢ βύσσα. παρὰ δαλὴν φορυνδέρθ· καλλίστρατος δέ, οἷον ἔφαπτ' ὀρδέρμα τινόν. δύφρονιος δὲ χιτῶνα δέρμα τινόν. πρὸς χθὲς δ' ἴσως ἐκ τοῦ ἰὼ φέρεσθαι· οὐκ ἔχον ἐνεζῶσθαι δι' φθέραν. τὸ δὲ σφόκλου ἰὼ τοῦ δέρματος ἱερὸν τὸ κρέμα μόνους πρὸς τὴν βασιλικὴν ῥοικίαν. Παντῶς δέ μοι ῥιγῶν. ὡς μὴ ἄρκυον μόνον αὐτὸ μόνῃ τῇ ἀπολαδί· ὁ πεισθέτερός φησι. μετὰ τὸ ἀποδύσασθαι τὴν ἱερεῖα τὰ ῥιῶν δέ, σωρεικὸν δὲ καὶ τὸ πρὸ τοῦ τοῦ εἰσω, ῥιπὶ ῥιῶν. Τὸ δὲ μόνον οὐκ αἰκονσι· ἢ δ' πρὸ-

βύσσα

Sigmi modo tenoris fuit pellis bes de hoc & apud pri

ἐλιγῶν προ

δοσ κώλων ὄντα πέντε ἰωνικῶν μεμιγμένων ῥητικοῖς καὶ πολυμβακχείοις τετραμέτροις ὧν τὸ α' ῥιμέτρον καταληκτικόν· τὸ β' ῥιμέτρον βραχυκατάληκτον, τὸ β' ποδὸς πολυμβακχείου· τὸ ῥιμέτρον ἀκατάληκτον διὰ τὴν ἀσυναφορὰν ἐν ᾧ μέσει δὲ σύζυγος ἰαμβικὸς ῥιμέτρος ἀκατάληκτος· ὧν τὸ πέλας πᾶσα γραφή. ἐξῆς δ' ἡ πρόοδος ἰωλέων ἀναπαιστικῶν πέντε. ὧν τὸ πρῶτον δίμετρον καταληκτικὸν τὸ πρῶτον ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ β' πενθημιμερὲς ὁλαλεῖ τὸ δοχμαϊκόν. τὸ τρίτον ἰωνικὸν ῥιμέτρον ἀκατάληκτον τὸ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ δ' ὅμοιον. τὸ ε' δίμετρον βραχυκατάληκτον τὸ πρώτου ποδὸς πεντασυλλάβου. τὸ δ' ὅμοιον. τὸ ε' δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ πρῶτον ἀντιλοιμόν· ὧν τὸ πέλας πᾶσα γραφή.

Ἐγχελυῶν προ

Νομάδεσι δὲ συσκήνωσις. ἢ τοῦτο πᾶσα τὸ ἐκ πινδάρου ἔχει ἢ ἅπας νομάδεσι δὲ συσκήνωσις, ἀλᾶται στρατῶν· ὅσ' ἁμαξηφόρητον οἶκον οὐ πέπαυται ἀκλεὴς ἔβα τῶν δὲ λαβὼν ἡμιόνου περὶ ἱερῶν. ἢ τοιαύτην καὶ ἁρμαδίου· ἢ ὅτι χθὲς τῶν αὐτῶν τῇ ἀπολαδί. Ἀλᾶται στρατῶν· ἀλᾶται ἔφη. ἐπεισοδιώδη συνθεσιν χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ὦ ἁμαξῶν τὰ πρώγματα βαλλόντες ἐαυ
τοῦ, ἐρουσιεῖσ αὖ λίθ χώραν· ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε ἅμαξαν, ἀτιμος περ αὐτοῖς μένει τοῦ.

Pindarus

Ἀκλεὴς ἔβα ἀπολάδ· σημεῖον ὅτι χιτῶνα αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀπολαδί· ἀκλεὴς φησιν ἀπολὰς ἀνθ' οὗ χιτῶν ὅσπερ ἀτιμότερος ἀνήρ. Γέγραπται δὲ ἀκλητοτέρως. Ξυνίημι δ' ὅτι βούλεται· ἢ ἐκ τῆς ἰόδου ἣν μόνην οὖσαν κώλων καὶ στίχων ὄντων· ὧν οἱ πρῶτοι τέσσαρες ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι μίαν γὰρ τὰ δύο πρόσωπα τῶν αὐτῶν ποιεῖ πρόοδον· τὰ δὲ ἑξῆς τέσσαρα ἀναπαιστικὰ κῶλα· ὧν τὸ α' ἐφθημιμερές· τὸ β' ἀναπαιστικὴ βάσις· τὸ τρίτον δίμετρον βραχυκατάληκτον· τὸ πρῶτον δύο ποδῶν ὄντων προκελευσματικῶν· τὸ δ' ὅμοιοι τῷ δευτέρῳ ὑφ' ὃ πᾶσα γραφή.

ἀκλεὴς χιτῶνιον

Χιτωνίσκον τὸ ὑποκόρισμα τοῦ χιτῶνος· ἐπεὶ ἀρσενικῶς μόνον χιτῶν λέγεται· ὧν ἢ θατέρου χιτῶνος.

Κἀς τὴν πόλιν, ἀπελθὼν πι-
πόσω τὸ σῶμα πᾶσα εἰς τὴν
πόλιν. Τρομερὰν κρυερὰν.
ἐπεὶ δηλονότι ἀεὶ τὰ φόλα-
σμα φοιλοσόμης ὑποτίθε
ται. καίζω φησὶ τὸ βομε
ραὶ μὴν, διὰ τὸ ἀσηέλιστον.
κρυερὰν δ', τὴν κρύσμιλα
λαμβάνουσαν. διὰ γὰρ πᾶ-
σιν καὶ τὰ ῥάσφνη τὴν δύ-
σομ ⟨ τὴν φυχρότητ. Νιφο
βόλα πεδία. αὐτὶ τοῦ νιφο-
βόλ ⟨ πολύπορον ὁδοιπορ
μένοις πλάσμ. μεταπλα-
σμῷ δ' ἐχρήσατο πᾶσιν νιφο
βόλα. ὡς ἀπὸ νιφοβόλος
δύεται. ἐπειδὴ δυλιᾶ ἐν πρ' ἀέρι
οἰκοδομεῖται, πᾶς ἀεὶ βαίνε-
ται ὑπὸ νιφετοῦ ἐπαίζει. ἐ-
πιτηδείως δ' ἀδρανοῦτος λέ
γ. ὁ ὡσὼ δηλαδὴ τοῦ ὁμηρικοῦ λέ
ξεων ἀπαντῶντας, μηδὲν δ'
λιπόντας διαβαίνοντ' πρὸ
τοῦ. Νῦν δὲ ἀ. ἢ ζ' πρὸ-
δοσμενεκθέσεις ἔχων δ' ἐν ἀμ
φικτίοσι μέρωνε. ὧν τῷ τέλ
δύοδ' πλαῖ ἐχωνεν λικῆμα.
τὸ δ' πρὸ χώρα πρὸ στ' ἱερία
φησὶν αὐτὶ τ πρὸ ἐλευκὴν πέ
ραινε. Εὐφημία σῶ. ἔθεσις
περὶ δυὰ μοιβεῖς ἴχνους.
ὧν οἱ πρῶτοι οἰκ τῶν ἰαμβικοὶ
ζίμερ οἱ οἱ ἓξ ἢ δύο ἀσωάρ
τητοι ἀπαντελῶς. πολυχρμάτιστοι. ἀτάκτως τοὺς πόδας μιᾶς σέχοντες μιμεῖται δ' τὸ ἀσωάρτη
τον τ χρησμῶν. οἱ δ' αἰγοὶ ὡς οἱ πρῶτοι. οἱ μὴ τοιχρησμοὶ ὧν κοὶ ἐπὶ τῆς ἀποθέσεως καὶ τοῦ τέλει πρὸ
γραφ ⟨ ἐπαίζει πρὸς τὸ Φημία, εἰπὼν τὸ μή. Μὴ Φαῦλος φέρε. αὐτὶ τοῦ μὴ ἀκοῦσ τοῖς χρη
σμοῖσ. Ὡς ἔστι βάκιδος. ὡσ Φιλῆτας ὁ ἐφέσιος φησιν, οὗτος σίβυλλαι ἢ ζῆς ἐμύησε. ὧν ἡ μὲν βίβλος
ὡς δ' ἀφ' ὑπνίσεως φησιν, ἀπόλλωνος ἀδελφὴ. ἡ δὲ ἑτέρα ἢ, ἡ ἐρυθραία. ζοίτη ἢ, ἡ σαρδιανή. ⟨ βάκι
δες ὁμοίως ζῆς. ὁ μ', ἀπ' ἐλεώνος φ' βοιωτίας. ὁ ἢ, ἀθλωπάδος. ὁ ἢ, ἀρκάς. θεόπομπος δ', σύντ' τὸ ἀτὴ τ Φι
λιππικῶν. τὰ τε ἄλλα πολλὰ πᾶσι τοῖς βοιωτοῖς βάκισσι σύρεῖ πᾶσι δὲ τοῖς ἀπὸ ζα. ἢ. ὅτι ποτὲ τ λακεδαιμονίων
μανέντας τὸν γυμνάσιν, ἐκάθηραν, ἀπόλλωνος αὐτοῖς τοῦτον καθαρτὴν δόντος. Ἀλλ' οὐδὲν οἷον ἔστε
κῶσι, αἰνίττεσθαι μὲν λυνονὶ ζῶνῆ ἀλιᾶσαι τ χρησμ ⟨ ἅπαντας δ' ἐλεγον τὸ λισιτελοῦν. δόξειν οἷον αὐτὶ τοῦ δόξειν
κωλύον. Τὸ μεταξὺ κορίνθου πᾶσι τὸ λεπομ) χρησμ', εἰσ τὸ μέσον πτίσαι μοιρίνθου καὶ σικυῶνος.

Πρῶτον μὲν δώρημ' ὗσαι λυκόζηλ κακεῖνον
Ὅσ δ' ἂν ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτισα προφήτης,
Τῷ, δόμον ἱμάττιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
Πφ. Ἔν εστ καὶ τὰ πέδιλα; Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Καὶ φιάλην δοῦναι μὴ ⟨ λάχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι
Πφ. Καὶ ⟨ λάχνα δῆτ' ἔνεστ. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Κἂν μὲν θέατε κοῦρε ποιῆς ταῦτ' ὡς ἐπιτέλλω,
Αἰετὸς ἐννεφέλησι γλήσιαν αἰδέκε μὴ δῶς,
Οὐκ ἐσεῖ τρυγόν. οὐδ' αἰετός. ἀδρυκολάπης.
Πφ. Καὶ ταῦτ' ἐγὼ 'ν ταύθᾳ; Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Πφ. Οὐδὲν ἀρ' ὅμοιος ἐσθ' ὁ χρησμὸς τουτωί.
Οὗ ἐγὼ παρὰ τοῦ πόλλωνος ἐξεγραψάμην.
Αὐτὰρ ἐπὴν, ἄνθρωπε ἰὼν ἀκλητος ἀλάζων
Λυπῇ θύοντος ⟨ λαγχνῷ δ' ἐπιθυμῇ,
Δὴ τότε χὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν μεταξύ.
Χρη. Οὐ δῆτ' ἐγώ γ' οἶμαι σε. Πφ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Καὶ φείδου μηδέν. μήδ' αἰετοῦ ἐννεφέλησι.
Μήτ' ἦν λάμπωνα ἦ. μήτ' ἦν ὀμέτεσσ' ὀνοπείθης
Χρη. Καὶ ταῦτ' ἐγὼ 'ν τοῦθ'; Πφ. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Οὐκ ἐθύραζ' ἔσ κόρακας. Χρη. οἴμοι. δ' ἐλάλησε.
Πφ. Οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκ ζέχων;
Γεω. Ἥκωσαν ὑμᾶς. Πφ. ἕτερον αὖ ῥυτὸν κακόν.

ἐπεὶ ἡ πόλις μεταξὺ οὐρανοῦ
καὶ γῆσ ἐστίν). Ἄλλωσ. ἀσώσατο
τῷ μυθολογικῷ χρωμένῳ. περὶ
πλούτου δέσεως εἴπειν, εἰς τὸ μέ-
σον ἱστάσι μοίρινθον καὶ σικυῶνα
δύο φόρους γῆς αὐτὴν χώρα. τὸ δ' ὅ-
λον παίζ. Πανδώρα. τὴν γῆν. ἐ-
πεὶ δὲ πάντα κατὰ τὸ ζῶν δώρεῖ
ται. ἀφ' οὗ καὶ ζεύς ὡρος καὶ πανσι
δώρα. Αἰετὸς ἐννεφέλησιν. ἀχ
ἁπλῶσ τοῦ τόφησιν. ἀλλ' οτι χρη
σμὸς ἐν τοῖς ἀθηναίοις δεδομένος
τοσοῦτον αὐξηθῆσεσθαι, ὅσον αἰε
τὸς τ ἄλλων ὀρνέων ἐν ταῖς νε
φέλαις πταίρει. τοῦτον καὶ αὐ-
τὸν εἰς τὴν πεισέταιρον πλαστ
τεται, ὅπως αὐτὶ λάβῃ. τούτου
καὶ σοφοκλῆσ ἐν ἱππεῦσι μέμνηται. ὡς
εἰς τὴν πόλιν δοκοῦντος εἰρῆ-
σθαι ἐν τοῖς βακίδσι.

Αὐτὰρ ἐπὴν ἄκλητος. πρ
αὐτῷ μέτρῳ ἀπαλλαγῆ δ' αὐ
τὸ χρησμόν.

Σὺ λαγχνοῦδε. σὺ λάχνων
μεταλαβεῖν. Μήτ' ἦν λάμπωνα
τ χρησμολόγος ὁ λαμπώνων. μή
τε φησὶν ἐὰν αὐτὸς ἦ ὁ λαμ-
πων φείδου αὐτοῦ ἐὰν λέγῃ, ὅτι δ
ὠσεῖε τὸς γλυκὺ ἦ. ἢ δὲ ὀνοπείθησ ὧν
μὴ ὡσ χρησμολόγος, ἑτέρωθι ἢ.
ὡς κυλλόσ ⟨ ῥοδόπος. σύμμα
χοσ ἢ, δ μαὶ ὡσὴ φησὶ τὸν ὀνοπείθη τὸν ῥήτορα. ὡς δ τηλεκλείδης ἐν ἀμφικτυόσι δῆλον πι. ἐπ' ἀγο
κεῖ δὲ δ τὰ φρυνίχου ἐμπροσθεν ἐν κρόμῳ. αὐτὴ χορδὴ καὶ τὰ τοῦ θεοῦ καλά. βούλ' ὀνοπείθη με-
ταβραμῶ δ τύμπανα. καὶ ἀμφίασ ἐν ἱματίῳ. ὥστε πρὸ ὧν τὸς χρησμοὺς αὐτοῖς δ' ὄνθου δεῖν ὀνο
πείθ' ὡσ ἐπαμαινομένῳ. Ἥκωσαρ ὑμᾶσ. ἐπέθεσιν ὁμοίας ἑτέρας περὶ ὀδὸν ἐκ σίχων ἰαμβι
κῶν τριμέτρων ἀλογοτελήκτων ξ' ὧν τελοῦσι τῷ, ὑσσοντες εἰσωπῶσι θεοῖσι τὸν βραχυν. μετὰ μὲν
τοι τὸν μὲ κῶλον ἰαμβικὸν μονόμετρον βραχυκατάληκτον. καὶ μετὰ τὸν μβ' ἀσυνάρτητοι
δύο ὧν ὁ πρῶτος σύγκειται ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ προκαϊκῆσ ὁμοίας βακίου. ὁ δ' ἕτοι νβ'
σύγκειται ἐξ ἰαμβικοῦ ἐφθημιμεροῦς καὶ προκαϊκῆσ βάσεων. ὁδὶ, νε. ἐξ ἰαμβικοῦ τριθημιμε-
ροῦς καὶ ἀναπαιστικῆσ βακίου. ὧν τῷ τέλ κορωνὶς ἐξιόντων τῶν ὑποκειμένων.

Τίσ' ὁ ἰὼ βορρυος. οἶσιν, τί νέω δηῶ σάμμιν πρὸς ἔτω σύμμαχος πρὸς τὸν ὑπερδέξιον

Τίσ' ἀῦσὺ δρᾶσων. τίς δ' ἰδέα βολήματος.
Τίς ἡ πίνοια. τίσ' ὁ κόθορνος τῆσ ὁδοῦ

Γε. Γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα.

ὁ astronom) ὑπὲρ δεξιῶ. Μέτων. μέτωνα δ' εἰσὸς ἀστρονόμος ἐν τῶ μέτρῳ τῆς. τοῦτον δ' ἰδιῶτεν ὀλιγομήμετωρος. φησὶ δὲ καλλίστρατος σκολιῶν, αὐλεῖν μὰ τὴν αὐτῶ ἀστρολογικ. διὰ φρόνιος δέ, ὅτι τὴν ἡμῶν ὧδ' ἐκκολωνοῦ. τοῦτο δ' ἡδύδος. φιλόχορος δέ, λυκαινίδα φησὶν αὐτὸν. τὸν τοιαυτ' ἰσχάρυδα.) ἴσως δ' ἤτι γ' ἐκκολωνῶ. ὁ δὲ φιλόχορος. σκολιῶν μὲν αὐτὸν οὐδὲν λέγ θεῖναι. φησὶ δ' ὁ πρότιθοδώρου ἡλιοτρόπιον. ἐν τῆ μυῦ οὐσῆ ἐκλιπούσης. πρὸ τῶ τεῖχεσθαι. ἐν τῆ πυλίδι. μὴ ποτε οὖν τὸ χωρίον φασὶ τὸν ἐλεῖνον ἐκπαύειν δ' ἀλαμβάνειν. καὶ ἡ πυλὶς. κολωνὸς ὀστέον ὁ ἕτερος ὁ μέσος δὲ λεπὸς μύρμηξ. ὅσων μέρος τι νῦν σωσιν ἡ ἐσ κολωνὸν λαλεῖν. τὸ ὅπως δ' ἐρῶ μακρᾶς στοᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔστι. μελίτη γὰρ ἄκρα ἐκεῖ πρὸς ὡσὶ ἐν τοῖς ὁρισμοῖς γίγνεται καὶ φιλοπόλεως. ἴσως δὲ ἐκκολωνῶ κρηλώτινα κατεσκευασ το. φησὶν ὁ φρύνιχος μονοτρόπως τισὶ δ' ὕστερον. μετὰ τὴν τυράννου φρονεῖν. μέτωρ ὁ λυκωρεύς. οἱ δὲ κοτὲς ἱερέας ἄγων. λαβεῖν τε δέ, ἃ ὁ μονότροπος ὧδε τοῦ αὐτοῦ χωρίου, εἴρηται.

Phrynichus

Ἄλλως. ἴσως ἐν τῶ κολωνῷ κρηλώτινα κατὰ μηχανὴν πέσοσ οὖσαν. ἁλαλαμαὶ ἀνάθημα ἀσεβοῦς. λοιμὸν καπεσκευασ τοῦτο. ὅτι δὲ κολωνὸς ὧδε λέγ τῶ δήμῳ, ἡδύδος. φιλόχορος δέ, λυκωρεύς φησιν αὐτὸν. οὗτος δὲ ξυμπολίτης ὁ λεξάμενος μέτωρ.

Callistratus

Euphronius

Philochorus

Κατὰ πνιγέα μαλίστα. ὧδε τῆ φησὶ πνιγεύς. τῆ ἡ ἑξῆς ἀδιανόητα. πνιγεὺς δ' οὗτος, ὁ κεῖθεν ἡμῖν λαμπρὸς. προτιθεὶς οὖν. δ' ἥμος. τοιοῦτος ἀληθὴς τῆ. τῆ ἡμέρᾳ. ὁμοίως πνιγὶ. καθ' ἑτέραν πῶμα τι τῆ κειμένῳ. τὰ δὲ ἑξῆς φησὶν ὁ σύμμαχος, ἀδιανόητα. Ὀλυμπ. παίζει. ἀδιάστατα ταῦτ' ἐν κύκλον γε τράπεζαν γὰρ εἶδον. Αὐτοῦ κυκλοτεροῦς. ἵνα τὸ μέσον κυκλοτεροῦς ὄντος, αἱ ὁδοὶ αὐτῷ πρὸς τὸ πρὸς ὡσὶν ὡς ἀκτῖνες ἀστέρων. Ἀνθρωπος θαλῆς ἐν σκηνασμῷ φησὶν. ἔστι δὲ ὁ θαλῆς ἄγος, ἀλλ' ἐπὶ ἀστρολογίαν ἐς, ὡσ μισμετρίας διαβεβουλευμένος. ἀθλιωτάτοις πρὸς ἱππίαν. ἡ δὲ κοινὴ ἑαρινή. καὶ ὅτε μὲν πρὸς αὐτὸν, θαλοῦ ἕνεκα ἡ χειμερινή. ὅτε δὲ ἑαρινὸν τὸν, θαλήτου.

Dindym) Dymaly

Ὀλυμπ. παίζ. ἀδιάστατα

ales geometra

ἀνθρωπος θαλῆς

Μέτων. Γεω. τί ὄστιν. Πφ. οἰωθ' ὅτι μὴ φιλῶσ' ἐγώ;
Καὶ μοί γε πειθόμενος, ὑποκίμφτης ὁδοῦ.
Γεω. Τί δ' ἐστὶ δεινόν. Πφ. ὡσπερ ἐν λακεδαίμονι.
Ξενηλασῦν τιν, καὶ κεκίνηνται τάχιστα νεσ.
Γλισχρὸν σὺ χαλκᾶ κατ' ἄστυ. Γεω. μῶν σε σκάζει;
Πφ. Μὰ τὸ δ' ὀδύνη. Γεω. αἰαῖ πῶσ, Πφ. ὁμοῦ μάλα μ'.
Σποδεῖν ἀπαντες τοὺσ ἀλαζόνασ δοκεῖ.
Γεω, ὑπόπτερόσ μ' ἦρ' ἀστεμὴ δύ'. Πφ. ὡσ δὲ κοὐδὲν ὄρνει.
Φθονεῖσ αὖ ἐπίκφτον τιν' ἡμῖν ἐγχυσ αὐτοῖ;
Γεω. Οἴμοι κακοδαίμων. Πφ. σὲ γὰρ ἔλεσαν ἐγὼ πόλαι;
Οὐκ ἀπαμεβήσεισ σαυτὸν ἀπὸ τῶν ἀλλαχῆ;
Ἐπὶ Πτερόξυλοι. Πφ. τίσ ὁ σπερδολογάπατος οὗτοσί,
Ἐπὶ Ἐπισκοπον ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχών.
Ἐσ τὰσ νεφελοκοκκυγίας. Πφ. ἐπίσκοπος;
Ἔπειτ' ἀφελὲ τίσ σε δεῦρο. Ἐπὶ φαῦλον βυβλίον.
Τελέου. Πφ. τί βούλῃ δῆτα, τὸν μισθὸν λαβών.
Μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; Ἐπὶ νὴ τὰσ θεάσ.

Hoplites ex lacedæ

ασσυρίας

ασσυρίοις

ὑσσάγοις

Καμοὶ πειθόμενοσ. ὡσ φίλος σοι συμβουλεύω πεναχωρῆσαι σύθεν. Ξενηλατοῦντων. πρὸ τοῦ λακεδαίμονος ξενηλασίας θέσπισμ. τοῦσ φησιν ἐν τῆ τρίτῃ καὶ τρίακοστῇ. τοὺσ ξένουσ ἐκβάλλεσθαι ἀποδοκιμάσαντασ χρόνῳ. ξενηλασία γίνεται, ὡσ θέσπισμ. τοῦσ φησιν. Μῶν σε σκάζει. ἀντὶ ἄρα μὴ εἰσ ἀλλήλασ μαχόμενοι. Ὡσοὐκ οἶσ' ἄρ' ἐφθονήσ. οὐκ οἶσθ' ἐφθονήσ ἀπὸ νεμ. πρὶν ἀντιμαχαίρᾳ σθαι. ἅμα δὲ τῷ πφ αὐτόν. Ἐπὶ σὺ αὖ τοιοῦτ' ἀπόλλυμαι. ἅμα τῷ πφ αὐτόν. Οὐκ ἀπαμεβήσει. ὅτι οὐ χωμεβήσεισ. ἅμα δ', ὅτι οὐ μέτρια φρονήσεισ πολλῷ. ἢ τινὰ ἀρχὴν κεκινῆσθαι. οὐδεμίαν ἀρ' ἀθηναῖοι. Ποῦ πρόξενοι. πρόξενοσ ἐλαύλουν, οἷσ τετιμένοσ

Apollodorus

Hellanicus

ἐσ τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺσ ξένουσ τοὺσ ἄλλων πόλεων ἥκοντασ. Τίσ ὁ σπερδολογάπατος. οὗτοσ ὁμόσ ἀναλισκράξ. βασιλεὺσ μίαν πέρσασ πόλιν. ὅσ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ πυρσὸν καὶ ἀγγελίαν ἔλιπεν. ἐκ τραχῖνοσ τοὺσ ζυφᾶσ. φασὶ γὰρ ἐκεῖσε αὐτὸν ἐλθεῖν. τοῖσ πεδίοισ μὴ ὁρᾶσθαι ἐν μὲν δύνουσι καὶ ἑῴασ. πεπυρσαγμένου δὲ τοῦ ὄρουσ, ἐνδὺν δύρεθεῖσ, ἀπέθανεν. ἀπαλλόσυρ δὲ τῶν τα φησὶν. ἐγγεγραφέναι τῶ τρίποδι αὐτοῦ ἀσυρίοισ γράμμασιν. σπερδολογάπατοσ ἀναπεπαυμένοσ. πρὸσ πυρσόν τε καὶ ἀγγελίαν ἔλειπεν. ἐν ᾗ μέρᾳ μιᾷ ἔθετο. τῶν ὀχυρῶν. ὡσ τὰ λοιπὰ οὐδενόσ ἐστιν ἄξια. ὁ δὲ ἑλλάνικοσ ἐν τοῖσ περσικοῖσ, δύο φησὶ σπερδαναπάλουσ γεγενῆσθαι.

Εἰσ τὸ αὐτὸ. πρῶτον βασιλεὺσ. ὃσ ἐν τρυφῇ ὠφέλησε τοὺσ λυδῶν μοναρχίαν. λέγῃ δὲ περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο πόλεισ ἔκτισε τῆσ λιβύησ, πυρσὸν ἀγγελίαν. ᾧ δὲ τῷ βίῳ τρυφηλόσ. καὶ τῷ εἶδεν ἐν γράμματι. καὶ τῷ σχήματι ἀλλόκοτοσ. διὸ λέγουσιν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ ὧδε γράφθαι τοῦτο τὸ ὠιγράμματον. δίδε δακὼσ ὅτι θνητὸσ ἐφύσ, ὁμῶν ὑμὸν αἰὲν ἐπιστάμενοσ θαλίησι βαιὸν ὄντι τοι, οὔτισ ὄνησισ. καὶ τὰ ἐπὶ τῷ τάφῳ δὲ μινίου μεγάλησ βασιλεύων. πῶσ τ' ἔχω, ὅσ' ἐφαγον ἐφύβρισα, καὶ μετέρωτων τέρπν' ἔπαθον. τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὀβλιαλιᾶ ἐλέλειπτο. ἃ μὲν σοφιβίοτοιο πεδίνεσισ οὐδὲ ποτ' ἐθάλησε κεκτήσθω. δ' ὁ θέλων σοφίσησ τὸν ἀπείρονα πολοῦτον. Ἐπίσκοπος ἥκω. πόλεωσ ἧς καινοῦ ἀρχὴν. οὐ γὰρ ἦν ἀθήνησι. λαχὼν δέ, αὐτίτασ πληρωθεὶσ τοῦτο τοῦ ἀρχῆσ.

Ἄλλωσ. οἱ περὶ ἀθηναίουσ εἰσ τοὺσ ἐπικούρουσ πολλῷ ὧδε σεσιώπηται τὰ παρ' ἑκάστοις πεμπόμενοι ἐπίσκοποι. καὶ φύλακεσ ἐκαλοῦντο. οὓσ οἱ λακωνεσ ἁρμοστὰσ ἔλεγον.

Τίσ ὁ ἰὼ βορρυος. οἶσιν, τί νέω δηῶ σάμμιν πρὸς ἔτω σύμμαχος πρὸς τὸν ὑπερδέξιον

ὁ astronom) ὑπὲρ δεξιῶ. Μέτων. μέτωνα δ' εἰσὸς ἀστρονόμος ἐν τῶ μέτρῳ τῆς. τοῦτον δ' ἰδιῶτεν ὀλιγομήμετωρος. φησὶ δὲ καλλίστρατος σκολιῶν, αὐλεῖν μὰ τὴν αὐτῶ ἀστρολογικ. διὰ φρόνιος δέ, ὅτι τὴν ἡμῶν ὧδ' ἐκκολωνοῦ. τοῦτο δ' ἡδύδος. φιλόχορος δέ, λυκαινίδα φησὶν αὐτὸν. τὸν τοιαυτ' ἰσχάρυδα.) ἴσως δ' ἤτι γ' ἐκκολωνῶ. ὁ δὲ φιλόχορος. σκολιῶν μὲν αὐτὸν οὐδὲν λέγ θεῖναι. φησὶ δ' ὁ πρότιθοδώρου ἡλιοτρόπιον. ἐν τῆ μυῦ οὐσῆ ἐκλιπούσης. πρὸ τῶ τεῖχεσθαι. ἐν τῆ πυλίδι. μὴ ποτε οὖν τὸ χωρίον φασὶ τὸν ἐλεῖνον ἐκπαύειν δ' ἀλαμβάνειν. καὶ ἡ πυλὶς. κολωνὸς ὀστέον ὁ ἕτερος ὁ μέσος δὲ λεπὸς μύρμηξ. ὅσων μέρος τι νῦν σωσιν ἡ ἐσ κολωνὸν λαλεῖν. τὸ ὅπως δ' ἐρῶ μακρᾶς στοᾶς. ἀλλ' οὐκ ἔστι. μελίτη γὰρ ἄκρα ἐκεῖ πρὸς ὡσὶ ἐν τοῖς ὁρισμοῖς γίγνεται καὶ φιλοπόλεως. ἴσως δὲ ἐκκολωνῶ κρηλώτινα κατεσκευασ το. φησὶν ὁ φρύνιχος μονοτρόπως τισὶ δ' ὕστερον. μετὰ τὴν τυράννου φρονεῖν. μέτωρ ὁ λυκωρεύς. οἱ δὲ κοτὲς ἱερέας ἄγων. λαβεῖν τε δέ, ἃ ὁ μονότροπος ὧδε τοῦ αὐτοῦ χωρίου, εἴρηται.

Ἄλλωσ. ἴσως ἐν τῶ κολωνῷ κρηλώτινα κατὰ μηχανὴν πέσοσ οὖσαν. ἁλαλαμαὶ ἀνάθημα ἀσεβοῦς. λοιμὸν καπεσκευασ τοῦτο. ὅτι δὲ κολωνὸς ὧδε λέγ τῶ δήμῳ, ἡδύδος. φιλόχορος δέ, λυκωρεύς φησιν αὐτὸν. οὗτος δὲ ξυμπολίτης ὁ λεξάμενος μέτωρ.

Κατὰ πνιγέα μαλίστα. ὧδε τῆ φησὶ πνιγεύς. τῆ ἡ ἑξῆς ἀδιανόητα. πνιγεὺς δ' οὗτος, ὁ κεῖθεν ἡμῖν λαμπρὸς. προτιθεὶς οὖν. δ' ἥμος. τοιοῦτος ἀληθὴς τῆ. τῆ ἡμέρᾳ. ὁμοίως πνιγὶ. καθ' ἑτέραν πῶμα τι τῆ κειμένῳ. τὰ δὲ ἑξῆς φησὶν ὁ σύμμαχος, ἀδιανόητα. Ὀλυμπ. παίζ. ἀδιάστατα ταῦτ' ἐν κύκλον γε τράπεζαν γὰρ εἶδον. Αὐτοῦ κυκλοτεροῦς. ἵνα τὸ μέσον κυκλοτεροῦς ὄντος, αἱ ὁδοὶ αὐτῷ πρὸς τὸ πρὸς ὡσὶν ὡς ἀκτῖνες ἀστέρων. Ἀνθρωπος θαλῆς ἐν σκηνασμῷ φησὶν. ἔστι δὲ ὁ θαλῆς ἄγος, ἀλλ' ἐπὶ ἀστρολογίαν ἐς, ὡσ μισμετρίας διαβεβουλευμένος. ἀθλιωτάτοις πρὸς ἱππίαν. ἡ δὲ κοινὴ ἑαρινή. καὶ ὅτε μὲν πρὸς αὐτὸν, θαλοῦ ἕνεκα ἡ χειμερινή. ὅτε δὲ ἑαρινὸν τὸν, θαλήτου.

Dindym) Dymaly

Ὀλυμπ. παίζ. ἀδιάστατα

ales geometra

ἀνθρωπος θαλῆς

De Sardan.

Tarsos Anchiale

Litteræ m chro sard pali

ἐπιστάσεισ

βυφλ

Episcopi Phylaces

Harmost. lacedemo

Φαρναϰῆ. στρατηγὸς περσῶν ὁ Φαρναϰῆς Φαρναβάζου Ἀλαζονιϰῶς οὐνομήϰει δ' ϰοινωνίαν ἔχειν μετέπεινα. Τὼ ϰαὶ δῶ. τοὺς ϰάθυσμα. ἀμφοτέρους εἰς ἓν τοὺς ψηφισαμένους. Ἐσ γὰν μεμηχανῆσθαι. εἰς γὰν μεμαλακίσθαι. εἰς ἰατρεῖα μαλαϰίαι. Ἢ δ' ἐπισκόπους. τὸ ὅλον ἡδύ. Ὁ τοὺς τύχοι. οἱ ἀπὸ τοῦ ὁ τοὺς τύχοντας ἐχειροτόνησεν. Καλοῦμαι γραφομαι. εἰς τὸ δι καστήριον καλῶ. Ἐσ γὰν μεμηχανῆσθαι. εἰς τὸν μεμαλαϰισμένον. Καταλίθωσιν. λιθοβολίαν. Διασεσωσμένα γράφειν. διαπεπτωϰότα ἀναγράφειν. Διασκεδῶ. ἀπαπεπτωϰὸς ἀπολλύω. Θύσαντ' ἐσωσθῆναι. ϰαὶ ἐπὶ τῷ θύσαντι εἰσιέναι. ἵνα μὴ σφαγὴν προβάλωσιν. Ἢ δημοσίᾳ πεμπόντων. ἀεὶ θέσθαι μετὰ τῶν πελτασῶν βάσαι. ὡς ἐν ἵππῳ σιν. Ἀλλὰ ϰατὰ βάσαι αὐτὴν ἐχειροτόνησαν. Τὰ μέρη. αἰγὰ μόνα. Ἰσοσαρϰῆ. ὡδήν. ἡ γροφ. τὸ ὠιδὴ ῥήματα. τὸ αὐτὸ δημῶδες. τὸ αὐτὸ ἐπὶ ῥήματι. ἐστιγῶν ἡ ὠδὴ ἡ γροφὴ ϰαλᾶν. σίχωμυθα τυλίν. Ἐφθιμιλᾶ. ἰσ. Ἰαὰ ἐ. ε. ζ'. δάϰτυλοι λὰ ἐφθιμιμυρῖλα. β'. γ'. Δ'. ἰά. τε ζάμεζα. τὰ δ' αὖ ἀναπαιωνϊϰὰ τε ζάμεζα μυαῖλα παλίνϰατα. τὰ. ἡ. β'. ζ'. μέτρον γὰ ἡ ιϛ'. δίμετρον. γὰ δὲ ἰσ'. ἐφθημιμερὴς ἐϰ ῥητιϰῶν. ὑφ' ὃ πᾶ ἀγραφος. ϰαὶ δὲ πλὴ ἐσωνυδιμῆα.

Ἐϰϰλησιάσουσ' οὖν ἐγὼ μὴν οἴϰοι μενῶ·
Ἔστι γὰρ αὐλεῖ μοῦ τὸ πρᾶϰτιϰὸν Φαρνάϰη.
Πφ. Ἄ πόλλαϰ' ὠόν. ὅστις δ' ὁμιλητὴς οὗτος;
Ἐπί. Τουτὶ, τί ἦν Πφ. ἐϰϰλησιάσαι περὶ Φαρνάϰου.
Ἐπί. Μαρτύρομαι τυπτόμενος. ὧν ἐπίσϰοπος.
Πφ. Οὐϰ ἀποσοβήσῃς, οὐϰ ἀποίσεις τὼϰάδω.
Οὐδὲ ἰμάς, ἃ πέμπουσιν ἤδ' ἐπισϰόπους
Εἰς τὴν πόλιν, πρὶν ϰαὶ τὸ θῦσαι τοῖς θεοῖς.
Ψη. Ἐὰν δ' ὀνεφελοϰοϰϰυγὴς, τὸν ἀθηναῖον ἀδιϰῶ.
Πφ. Τουτὶ τί ἐστιν αὖ ϰαϰὸν τὸ βυβλίον.
Ψη. Ὑμέναιος τοῦ Ὠλης εἰμί· ϰαὶ μόνους νέους
Ἥϰω φέρων ὑμᾶς δεῦρο σωλήσων. Πφ. τὸ τί
Ψη. Χρῆσθαι νεφελοϰοϰϰυγὰς, τοῖς δεστοῖς
Μέσοισι ϰαὶ σαθμοῖσι ϰαὶ ψηφίσμασι.
Καθάπερ ὁλοφύξιοι.
Πφ. Σὺ δ' οἷός περ ὁ τοῦ τύξιος χρήσει τάχα.
Ψη. Ὄνυξ τί φέρεις. Πφ. ἵν' ἀπρίσεις σοὺς νόμους.
Ῥιϰροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους.
Ἐπί. Καλῶμαι πεισθεὶς ταῦρον ὕβρεως.
Ἐς τὸν μυρυχιῶν αμῆνα.
Πφ. Ἄληθες ἄρα. ἐστὶ γὰρ ἐν ταυτὶ ἢ θύσου;
Ψη. Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας.
Καὶ μὴ δέχωνται ϰατὰ τὸν σάλην.
Πφ. Οἴμοι ϰαϰοδαίμων. ϰαὶ σὺ γὰρ ἐν ταυτὶ ἦθ' ἑπτά;
Ἐπί. Ἀπολῶσ' ἂν γράφωσι μυελίας δραχμάς.
Πφ. Ἐγὼ δέ σου μετὼ ϰάδω διασϰεδῶ.
Ἐπί. Μέμνησ' ὅτι τὴν σάλπιγϰα ϰατέπλας ἐπαίρας.
Πφ. Ἀιβοῖ. λαβέ τω τὶς αὐτὸν οὗτος οὐμὸν εἶσ;
Ἱερὰ ποιῶ μὴν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐγὼ τευθεμί.
Θύσοντες εἰσωνοῖσι θεοῖσι τὸν πρᾶγμον.

ὨΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝΙΔ.

Χο. Ἡδημοιτῶν πανόπλων

Κτείνων τε μυφύλων· ϰαὶ θηρείοις γὰρ πολέμιοι ὄρνιθες ὡς λαπῶσιν ἀϊσσω.
Ἔρπετὰ ϰαὶ δάϰετα· ϰαὶ τἄλλα δάϰετα ὡς ἂν τύχῃ ὁ σπορώσας. δάϰετα ἢ θηρία ἰοβόλα.
Διαιρεῖσθαι μὲν μήλιον. οὗτος μετατιθεὶς ἄλωσιν μήλου, ἐν ἀθήναις ἦϰε τὰ μυστήρια ἀνατελίζειν. ὡς πολλοὺς ἐϰφέρειν τελετάς. τοὺς οὖν ἐϰήρυξαν ϰατὰ τοῦ ἀθηναίους. ϰαὶ ἐν χαλϰῇ στήλῃ ἔγραψαν. ὥσφησι μελάνθης ϰἀτὰ περὶ μυστηρίων.
Εἰς τὰ αὐτὰ τοῦτο ἐϰ τοῦ ψηφίσματος εἵλϰυσε. οὕτως γὰρ ἐϰήρυξαν. τὸν μὲν ἀποϰτείναντα αὐτὸν τάλαντον λαμβάνειν. τὸν δὲ ἀγαγόντα, δύο. ἐϰηρύχθη δὲ τοῦτο διὰ τὸ ἀσεβεῖς αὐτοῦ ἐπεὶ τὰ μυστήρια πᾶσι δηλοῦσθαι ποιοποιῶν αὐτά. ἢ τοὺς βαλομένους μυεῖσθαι ἀπαγέπων. ϰαθάπαξ ἱερατεῖον ἰσορρεῖ. ἐϰ ϰειμήρυϰται ἢ μάλιστα ὑπὸ τοῦ ἄλωσιν τῆς μήλου οὐδὲν γὰρ ἰωλύει πρότερον μὲν ἀποϰτείνουσι τὸν ἐπὶ τῇ χαλϰῇ στήλῃ ἀναγράφοντα ϰαὶ τοὺς ἐνδιδόντας πελλανεῖς. ἐὰν δέ τις ἀποϰτείνῃ διαγράφειν τὸν μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον. ἐὰν δέ τις ἀγάγῃ λαβεῖν δύο.
Ἀντὶ τῶν τυράννων τις. τινὲς, τινά. ὡς εἰ ἔλεγέ τινα τῶν ἀνηϰόντων αὐτῷ. ὃς ἐὰν φονεύσῃ. Τῶν τεθνηϰότων. τῶν ἐπὶ θανάτῳ φευγόντων. ἐν ᾗ τοῖς ὑπομνήμασιν, οὕτω γέγραπται. ἐν ὑπερβολῇ ϰαὶ τοὺς τεθνηϰότας ἀποϰτείνειν. ὥστε μηδὲν ἰωλασιάζοντας δὲ τῇ ἀμαθείᾳ. λέγει γάρ, ἐὰν τις τινὰ τῶν τοῖς τυράννοις προσηϰόντων ἀποϰτείνῃ, τάλαντον λήψεται. οἷον χιλίας. τὸν μὲν ἀδελφὸν, τοὺς συμμοσίους ϰαὶ συμπράξαντας τῇ τυραννίδι.
Τὸ σρούδιον. αὐλὸν ἔστιν ἐϰ τῶν ὀρμιῶν. σρούδιον δὲ ἔστιν, ὡς μήλιον. διὸ ϰαὶ οὕτως προσενεϰτέον. συμφερόμενον δὲ ἐς ὁρμαθὸν συντιθεῖς. Σπόνδους. εἴδος ὀρνίου. τρία δὲ αὐτούς λυπεῖ, ὅτι θηρεύῃ. ὅτι πωλεῖ. ὅτι ζῇ τοῦ ὀβολοῦ ὡς δυτελίζων αὐτούς.

Καὶ πανταχῇ χαθυπὸ πόντος
Θύσουσ' ὀϰταίαις οὐχαῖσι.
Πᾶσαν μὲν γὰρ γᾶν ὑπέβυσω.
Σώζω δ' ὑθαλεῖς ϰαρπούς.
Κτείνων τε μυφύλων γένναν.
Θηρῶν. οἳ πάντ' ἐπιτείᾳ
Ἐϰϰάλυϰος αὐξανόμην ἀγένυσι πλυφάγοις.
Δένδρεσιτ' ἐφεζόμην ἀϰαρπῶν ἀπεβόσϰετο
Κτείνω δ' οἳ πήνους ὠώδεις
Φθείρουσι λύμαισ' ἐχίσεις.
Ἔρπετά τε ϰαὶ δάϰεθ' ὁπόσα περ αὖ
Ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
Ἐνφομαῖσ' ὄλυται.—<

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, ιϛ'.

Χο. Τῇδε μὰ τοι τὴν ἡμέραν μάλισ' ἐπανάγορεύεται.
Ἤν ἀποϰτείνῃ τὶς ὑμῶν δικαίως τὸν μήλιον,
Λαμβάνειν τάλαντον· ἢν τε τῶν τυράννων τὶς τινά.
Τῶν τεθνηϰότων ἀποϰτείνῃ· τάλαντον λαμβάνειν.
Βουλόμεσθ' ἂν μὲν αὐτὸν πείθειν ταῦτα ἡμᾶς ξυμβάλλειν.
Ἢν ἀποϰτείνῃ τὶς ὑμῶν Φιλοϰράτη τ' Σφήττιον,
Λήψεται τάλαντον· ἢν δ' ἐζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα.
Ὅτι σωφρονεῖν ἀπαίνῳ, πωλεῖ ϰαθ' ἑπτὰ τὰ βολά.

Crater)

Μενάνδρου. μόνος δὲ οὗτος περὶ μυστηρίων προφέρεται τῆς χαλϰῆς στήλης αὐτίγραφον. ἐν ᾗ ἐπιϰήρυξαν δ αὐτὸν ϰαὶ τοὺς ἐνδιδόντας πελλανεῖς. ἐν ᾗ γέγραπται μὴ πωῦπω. ἐὰν δέ τις ἀποϰτείνῃ διαγράφειν τὸν μήλιον, λαμβάνειν ἀργυρίου τάλαντον. ἐὰν δέ τις ἀγάγῃ λαβεῖν δύο.

Menander

Pemne

συμφερόμενον τῇ τυρ ὁρμαθόν

Spirnus

Τοῖς τε κοψίχοισιν. οἱ μόψιχοι δ ὠοτοκοῦντες, καθάπερ τὰ ὠά. οἱ οὖν ὄρνιθευόμενοι πέρα τοῦ ὠοῦ ἐμβαίνουσι τῷ ἀμβλυῶπι τὸ ῥάμφος τῇ μαλακότητι τοῦ πέρατος. ἢ ἵνα μὴ κορύζωσιν, ἢ μετὰ τὸ σφάξαι πέρα ἐπιβάλλουσιν. ὥστε δῆλον αὐτῶν αὐτοὺς πρεμαμύους, ὁρᾶσθαι πᾶσιν. ἐμφαντικὸν δὲ πλήθους. τὸ ἐγχεῖ. βιαίως δὲ τὸ ἐγχεῖ, ἐρέοντες γὰρ διὰ τῶν ῥινῶν, καὶ ἱκρεμοῦντες ἐπῴλολυ.

Γαλεύειν. θηρεύειν. προκαλεῖσθαι. ἐωθησιν ἐκτυφλοῦντές τινα τῷ ὄρνεων. ἱστᾶσι γὰρ ἐν δικτύῳ. ὅσπερ τῇ φορμῇ, πρὸς καλοῦντα τὰ ὅμοια γένη. ἢ τοῦτο γλωσσηματικόν, παλεύειν ἐλέγειν.

Ἄλλως. θηρεύειν. προκαλεῖσθαι. ὡς βοσκήματα. οὐ περὶ τοῦ κοψίχου δὲ τοῦτο. ἐπεὶ δὲ μύους οὐ θηρεύει. ἀλλὰ μετέβη, ἐπὶ περιστεράς ἢ φάττας. Εὔδημον Φῦλον. ἢ αὐτῷδη καὶ αὐτὴ σοφή, ὁ μοιάζει τῇ ὠδῇ σοφῇ. καὶ αὕτη γὰρ ἰωλόεν καὶ ἴσχνον ᾄδει. ὁ δὲ μὴ ἔχει δακτυλικὰ ἰσόμετρα τοῖς ἐκείνης τὰ δὲ πεισωνικὰ ἐπιμιγνύμενα ἰαμβικοῖς. ἐπὶ τῷ τέλει δὲ σωλήθευσε δύο δάκτυλα ἔξω νενδυκῆσαι. ἐν χάσματι δὲ εἴρηται ὁ λόγος. εὔδημον Φῦλον οἱ χειμῶνος πρὸς γὰρ τὸ σημαινόμενον τοῦ φύλου τὸ πλῆθος τῶν ὀρνέων. οὐδὲ αὖ θερμὴν τὴν πνέουσι κατὰ σκιὴν φασίν. ἵνα ἢ οὐδὲ σφόδρα θερμασίᾳ ἐπιπνέωσι τοῖς ὑμῖν. Φύλλων σκιόλοπος. ὡς εἰ ἔλεγεν ὑπὸ τὰ φύλλα. Ὑφηλίῳ μανείς. τέρπεται γὰρ καὶ ἐπιμένει τῷ ἡλίῳ ὁ τέττιξ.

Παρθενία. διὰ τὸ ἐπιμελῶς τοὺς γυμνάσας καὶ τοὺς πατρικοὺς τὰ μύρτα ἐθίζειν. λευκόπτροφα δέ, ἀντὶ τοῦ λευκὰ καὶ τρυφερά. τοιαῦτα γὰρ εἰσι μήπω πεπανθέντα. Τοῖς λιριτοῖς. πολλαχοῦ ἐν τοῖς παραβάσεσι, καὶ οἱ ποιηταὶ λέγουσι τινὰ εἰς τὰ ἑαυτῶν χρήσιμα, διὰ τοῦ χρείου προσώπου. ὡς νῦν πρὸς τοὺς λιριτοὺς ἀποτείμῃ τὸν λόγον. ὅπως ἂν αὐτοῖς ψηφίσωνται τὴν νίκην.

Πολλὺς

Εἶτα φυσῶν, τοῖς κίχλας δείκνυσιν λυμαίνεται.
Τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ξίνας ἐγχεῖ τὸ πέρας.
Τὰς πτέρυγας τὰς ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἴρξας, ἔχει
Κἀπαναγκάζει παλύειν, δεδεμένας συνδακτύλῳ.
Ταῦτα βουλόμενος ἀφεῖναι κέντης ὄρνιθας ζέφυρος,
Εἰρηνικὸς ἡμῖν εὐαύλῃ, φράζομαι μεθέναι
Ἢν δὲ μὴ πείθωσι, συλλιφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
Ἀνθ' ὑμῶν ἡμῖν ἀνδρῶν δεδεμένοι, παλύσουσι.—

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ιδ'.

Χο. Εὔδαιμον Φῦλον πτηνῶν. Ϗ
Οἰωνῶν. οἰκεῖ μώνος μόνη.
Χλαίνας οὐκ ἀμπίσχουσι.
Οὐδ' αὖ θερμὴ πνέουσ' ἡμᾶς
Ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει.
Ἀλλ' αὐθηρὰ λήμων. Φύλλων ἐν κόλποις συναίω.
Ἡνίκ' αὖ θέρος ἀστέσιος ὀξυμελὴς ἀχέτας,
Θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ.
Χειμάζων δ' ἐν κοίλοις αὖ πρώτοις
Νύμφας οὐρείας ξυμπαίζων.
Ἡνίκα τε βοσκόμεθα παρθένια
Λευκόπτροφα μύρτα χαρί-

<Τῶν πικπεύματος.>

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, ις'.

Χο. Τοῖς κεναῖς εἰπεῖν τι βουλόμεθα, τῆς νίκης πέρι.

Οἷς ἀτὰρ ἦν κεἰνωσὶν ἡμᾶς, πᾶσιν αὖ ῥῖς δῶσομεν
Ὥστε κρείττω δῶρα πλουτεῖν τ' ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
Πρῶτον μὲν γὰρ ὁ μάλιστα πᾶς κεντὴς ἐφίεται,
Γλαῦκες ὑμᾶς ὄρτυγες πολιὰν ψῆσι λαμπρωτικαί.
Ἀλλ' οἰκήσουσιν ἡμῖν ἔμπεδον ῥῖς βαλαντίοις
Ἐννεοπλούσους καὶ κλέψουσι μικρὰ κέρματα.
Εἰ τοῦ πρὸς τοὺ ῥῖσιν, ὡς περ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας, ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν.
Κἂν λαχόντες ἀρχίδικον, εἶθ' ἁρπάσαι βάλητέ τι
Ὀξυὼ ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
Ἢν δὲ πυθῇ πυῆτε, πρηγορεῶν ὑμῖν πέμψομεν.
Ἢν δὲ μὴ κείνητε, χαλκύνεσθε μιμίσκους φορεῖν.
Ὥσπερ ἀνδριάντες. ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μίνῃ ἔχῃ.
Ὅταν ἔχητε χλανίδα λιπᾷ, ἢ τε μαλίδ' ἅτ' ὠδῇ
Δώσετ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὀρνισκα ποτιλῶ μόνοις.

Πφ. Τὰ μὲν ἱερὰ ἡμῖν ὅσην ὦ ῥιθὲς καλά.
Ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
Οὐδεὶς σ' ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πραγμάτων.
Ἀλλ' οὐ τοσὶ πρέχεται ἀλφὸν πνέων.

Πολλοῦ τ' ἀλεξάνδρου. τὸ πολλοειδὲς ὧν ἐλάβετο παρὰ ἀφροδίτης. ἀπὸ ἰωνοῦ δὲ τὸ δῶσομεν. Γλαῦκες ὑμᾶς. ἀντὶ τοῦ νομίσματος. ἡ γὰρ γλαὺξ, ὄρνεόν ἐστιν ἀθηνᾶς. ὅπερ πάνυ τιμῶντες ἀθηναῖοι διὰ τὸ θεὸν, ἐντοῖς πεζαῖς χοροῖς ἐνεχάραξαν νομίσασιν. μένιππος δὲ ἐν τοῖς φιλάργυροις τὴν ἀθηνᾶν. Ἄλλως. Ἡ γλαὺξ ἐπὶ χαράγματος ἰῶ πεζαῖς χοροῖς, ὡς φιλόχορος. ἐκλήθη δὲ τὸ νόμισμα τὸ τετράδραχμον τὸ τε ἡ γλαὺξ. ἰῶ γὰρ γλαὺξ ἰῶ σημον. καὶ προσωπον ἀθηνᾶς. ᾗ πρότερον δίδραχμα ὄντων. ἐπίσημόν τε βοῶν ἐχόντων. Κἀκλέψουσι. δέον εἰπεῖν καὶ λεπτοῦσι λεπτίζουσι γὰρ τὸ ὠόν εἰς φέρσι τὰ μέρη.

Τρέψομεν. διὰ τὰ ἐν τοῖς ναοῖς ἀετώματα. αὐτὴ τοῦ στέγασμα πρὸς ἀετώματα. τὰς γὰρ ἱερῶν στέγας, πέρα καὶ ἀετοὺς καλοῦσιν. ὥς φησιν ἴων ἐν ὠχαμέμνονι. Καὶ λαχόντες ἀρχίδικον. ὑποκρισιτικῶς τὸν ἀρχόντα. διαβάλλει δὲ αὐτοὺς ὡς ἄρπαγας. Ὀξυὼ ἱερακίσκον. αὐτὴ τοῦ ἁρπάσαι ὀξεῖαν. δίδυμος τὸ χρῶ ὡς ἱέρακος ἵνα τὰ χόας φύγῃ. Πρηγορεῶνας. ὑγρίωσε γὰρ ὄρνιθων ὁ λεγόμενος προλοβός. ἐκάτερον δέ, ἀπὸ τοῦ σωληθρίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. δίδυμος δέ, τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων τοὺς λεγομένους προλοβούς ὅτι συλλέγουσιν αὐτοῦ τὸ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων πρηγορεῶν πάλιν ὁ βρόγχος. ἐκάτερον δέ, ἀπὸ τοῦ σωληθρίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. Ἂν δὲ μὴ κρίνητε. ἐὰν δὲ μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικῶν, τίθεται ὡς πρὸς ἀνδρὶ αὐτὸς μιμίσκους ἐπὶ τοὺς κεφαλεῖς ποιοῦσι γάρ οἱ οἰωνοὶ ὅταν μὴ ἐφάπτεσθαι τὰ ὄρνεα. Ἔστι γὰρ αὐτὸ μιμίσκος σκευασμάτων ἀνδριάντων, διὰ τὸ μὴ ἅπτεσθαι κατοῦ τῶν τοῦ ὄρνεα. φησὶν οὖν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν κατατρεῖν Μίνως. μιμίσκον. μίνως γὰρ ἔοικε. Τὰ μὲν ἱερὰ ἡμῖν. ἱερωνὶς ἐστὶν τῶν αὐθις τῶν ὑποκειμένων. οἱ δὲ ἴσχνοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ὧν τελευταῖος. τὸ ξύλον πᾶς τις σφενδόνῃ τις μοιδότω. ἐπὶ τῷ τέλει ὀρνισ. Ἀλλ' ὑμῖν πρέπει. σύμμαχος. οὕτω σωτόνως ἔχει, ὡσεὶ ὀλυμπιακὸς στάδιοδρόμος ἢ ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος τοῦ μοῦ. αὐτὴ τοῦ δίκλινος ῥεύματος παχὺς φερόμενος. ὁ ἢ δίδυμος πέρα τοῦ πνεύματος ἀμπνευματισμένον ἀλφεοῦ. δι' ὃ δέ τινες ἀλφοὶ πνέων.

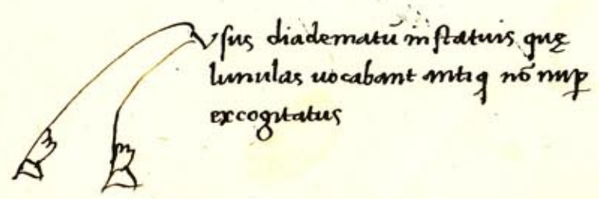

Προξενίδης ὢν θεαγόρης. ἐμπλησ
των τοῖς οὖσι τοῦ ἀνυπόστατον τὸ τείχους. ἐπειδὴ κα
πνοὶ ἦσαν καὶ κόμαι στά
καὶ μόνον ὑπόχεσις. γοῦν
τὴν δὲ καμάτου τείχους οἰκο
δομή. Ὁ κομπασεύς. ἐ
πῆιξε παρὰ τὸν Ὁμηρον.
προεῖρηδὲ περὶ αὐτῶν ἀμ
φοτέρων ὅτι κομπασεύει. τὴ
λειλεόδης δὲ φησὶν ἱστόλῳ, ὡς
παρειμένον τῷ σώματι κω
μῳδεῖ αὐτόν. Ὅσον ὁ δούλ
ειος. οὐ πιθανὸν λοιπὸν λέ
γειν αὐτόν. ἀλλὰ περὶ τοῦ
χαλκοῦ τοῦ ἐν Ἀμφιπόλει.
ἀνέκειτο δ' ἐν Ἀμφιπόλει δού
λειος ἵππος ἐπιγεγραφὼς ἐ
χων. χαιρέδημος διαγέλλε
ἐλευθερίης ἀνέθηκε. δυὼ δ'
τοι δὲ ὁ ἐνιλίῳ λαμβάνε
σθαι. ἐν ἀκροπόλει δὲ χαλ
κοῦς ἵππος ἀνέκειτο ἀπὸ τῶν
μήδων τοῦ ἰλιακοῦ.

Τοῦ μάκρους. σημαίνουσι ὅτι
τὸ μάκρος λέγει. Αἰγύ
πιος πολιηφόρος. οἱ αἰ
γύπιοι ἐλεφαντοδοῦντο ὡς ἀ
χεοφόροι. ἢ ἐν βαζάχοις.
οὓς οὐκ ἄρα εἶναι τὰ ὦν οὐδ' ἕκαστον αἰγύπιοι. Εἰς τὸ αὐτό. ὅτι ἴδιον αἰγυπίων τὸ ἀχεοφορεῖν.

Γέραν θεμελίους. διὰ τὸ σὺν ὕφ πεπεῖσθαι. καὶ τὴν εἰς δύθι ὁρμὴν τῶν ἐπὶ τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν ἐμποδίζε
σθαι, λίθους βαστάζουσιν. ὅ φασιν κάμνουσαι τὴν πόσιν ῥίπτοισι. ἢ αἰσθάνεσθαι τὸ τέρον ἐπὶ γῆς ἢ ἐπὶ
θαλάσσης φέρωσιν. καὶ εἰ μὲν ἐπὶ θαλάσσης ἦσαν οἱ λίθοι, ἀνύουσι τῶν ὁδόν· εἰ δὲ ἐπὶ γῆς, ἀνα
παύονται. Κατὰ μὲν πτῶσιν λίθους ἐπεὶ εἰ γέρανοι λίθους κατὰ πόνοισι καὶ ἐπὶ τῶν αἰγυπίων
παραπίπτουσι. Τοὺς δ' ἐτύκιζον. τύκος ἐργαλεῖόν τι ὧ τοὺς λίθους περιτύποισι. ἢ ξέσσιν ἐπὶ
σῶν δ' ἔργον, τύπος μακρὸν ἔχουσας ῥύγχος. μιρὲξ δέ, εἶδος ὀρνέου. ὀξὺ πάνυ τὸ ῥύγχος καὶ πρὸς
νῶδες ἔχει. Πελαργοὶ μυρίοι. διὰ τὸ πελαργικὸν τεῖχος, τοὺς ἀπὸ τύρρηνίας ἥκοντας ἀναστῆσαι.

Οἱ χαραδριοί. ὀνόματα ποιητικὰ τοῦ ὄρνεον παρὰ τὸ, τοὺς χαράδραισ διατρίβειν. Ἐρωδιοὶ λε
πάνεισι. παρὰ τὸν ἔραν πεποιηκεν. ἐπεὶ πηλὸς ἐκ τῆς ἔρας. τουτέστι τῆς γῆς. τοῦτο δέ, ὡς ἐν κω
μῳδίᾳ ἐχλεύασται. λευκαίνει δὲ τὸ κοινὸν παρὰ, τὸ λαὲ ὡς τὸ πολύ. καὶ τὸ χλωρὸν. τὸ δὲ ἀτικὸν λε
πάνην. Οἱ χαραδριοὶ ὑποτυπτοῦσι. διὰ τὸ πολὺ πτοεῖσθαι τῷ ἄλλῳ μᾶλλον εἶναι τοὺς χαμαι.

Τί

kemides
igenes
q equus nota Valexio flacco
ιμπος πτς
ιμus equus
μus equus
ιμus equus
rrce athenarg
mitationem
nam
γρτιγ polmicho
στι
ues lapides decuo
re
κιζον
cos
εξ. auis
vradriγ auis
εἶca
εκάνη
τα. μόελον ἰατρικόν
λεπαγή

Ἄγε. Πῆ πρῦ' στ. πρῦ πρῦπρῦ' στ. πρῦ πρῦ πρῦ' στ πρῦ.
Ποῦ πεισθέταιρός ὅστιν ἄρχων. Πφ. οὑτοσὶ
Ἄγ. Ἐξῳκοδόμηται σοι τὸ τεῖχος. Πφ. ὦ λέγεις·
Ἄγ. Κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον.
Ὥσθ' ὑπεράνω μοὐπροξενίδης ὁκομπασεύς.
Καὶ θεατέρησ, ἐὰν τίθω δύ' ἅρματε,
Ἵππων ὑπόντων μέτεστ' ὀσονοὐδυέλιος.
Ὑπὸ τοῦ θώλαρυς αὖ παρελασάτην. Πφ. ἡράκλεῖς·
Ἄγ. Τὸ δὲ μῆκός ὅστ, οὐ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ,
Ἑκαρπαπόργιον. Πφ. ὦ πόσειδον τοῦ μάκρους·
Τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τὴν λικουργοί·
Ἄγε. Ὄρνιθες. οὐδεὶς ἄλλος. οὐκ αἰγυπτιος.
Πλινθοφόρος. οὐλιθουργός. ὀτέκτων πατρῆν·
Ἀλλ' αὐτόχειρες. ὥστε θαυμάζειν ἐμέ·
Ἐκμῶν γε λιβύης, ἥκομεν ὡς ξυμμάχιαι.
Γέρανοι θεμελίους καταπατοῦσαι λίθους
Τάρυσδ' ἐτύκιζον αἱκρέκες τοῖς ξύγχεσιν.
Ἐτροισδ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι.
Ὑδωρδ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα.
Οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα πατοῦμεν ὄρνεα.
Πφ. Ἐπλινθοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες. Ἄγγ. ἐρωδιοί.

Τί δῆτα πόδες. παρὰ τὸ
παροιμιακὸν τί δῆτα χέρισ
ἐκ αὐ ἐργασιάτο. καὶ νῦ
δι' αἰνίττεται. ἢ μῆτα εἰδὸς ὀρ
νίου, ἔχον τὸν πτέρωσιν
ἐκ φύσεως. ὥσπερ ζώνην
λυκιὸν, τοῦτο οὖν ἐπεῖξεν
ὡς αὖ ἐζωσμένην ἐρυθρὸν ὡσ
αὐτὸν. ὑπαγωγία δὲ, τὴν
ξυσῆρα. πλατὺ δέβδι σίδη
ρον ᾧ ξύουσι τὸν πηλόν.
Ἄλλως. πινὲς τῶν ὑποκατῶν ἔχου
σιν ὡς ζώνην ἐν κύκλῳ λου
κιὸν.

Ἔχουσι λατόμη. ὥσπερ
πεδίλια βαστάζουσι αὐ
αὐτῶν. ὡς εἰώθασι βαστά
ζειν τὰ πεδίλια. ἀσαφῶς
δὲ λέγει. λέγει γὰρ πῶς χε
λιδόνας τὸν ὑποπώτια ὡσ
πῶν ὡμοιον αὐτοὺς νομί
ζειν. τὸν δὲ πηλὸν ἐν τοῖς σώ
μασι. μὴ ποιοῦσι τοῦτο, ὁ
ταπὰς νεοσσιὰς κατασκευ
άζουσιν ὁ δὲ ὑπαγωγὸς ὥσ
περ τινὲς σιδηροῦν τι. οἷον πῆ νύσ
ον. ᾧ ἐχρῶντο οἰκοδομι
κὸν ὦ ἀπευθύνουσι τὰ σ
πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τι
νὲς ἢ αὐτὸ παράξυσμα λα
λοῦσιν. εἰμὴ ἄρα πηλόν τι
να ὑπαγωγία καλοῦσι. τοι

Hermippus οὗτος γάρ τι καὶ ἑρμιππος ἐν τοῖς τριμέτροις ἐμφανίζει. Πελεκᾶντος. παρὰ τὸ πελε
κᾶν τὸ ξύλα. πρὸ ὀνόματι τοῦ ὄρνιθος. πιθανῶς ἐχρήσατο παίζων. καὶ ὅτι φαλακρός ἐστι μέγα. Καὶ
βεβαλανῶσθαι. ὡσεὶ ἐπεπελεκίσθαι. ὅτι βάλανοι λίθοι εἰσὶ, τὸ μάγμα φησὶ πελεκίσθαι.
Ἐφοδεύεται. ὁδοῦται. τὸ δὲ κωδωνοφορεῖται. αὐτὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ ὑπὸ Φυλάκων φρουρά. Φρυ
κτωρεῖται. αἱ ὑπὸ πύργων φυλακαί. παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρύειν.
Ἀπορίσομαι. ἵνα γὰρ ἀπὸ πηλοῦ ἡ κομιδὴ ὡσ ἀπὸ ὑπὸ ἔρωσ. Τἄλλα δρᾶ. αὐτὶ τοῦ πράττε
προστακτικῶς.

Λεκαύασι. Πφ. Τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο ὦῶς
Ἄγ. Τοῦτ' ὦ γέροντες εὑρητο καὶ σοφώτατα.
Οἱ χῆνες ὑπτιάζοντες ὡσπερ ταῖς ἅμαις
Ἐστὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖς τοῖν ποδοῖν.
Πφ. Τί δῆτα πόδες αὖ, οὐκ αὖ ἐργασιάσατο
Ἄγ. Καὶ μὴδ' αἰνίττεσθε πτερυγίου μηδέν.
Ἐπλινθοφόρουν. αὖ ὡς δὲ τὸν ὑπαγωγέα
Ἐπίρρητ' ἔχουσα κατόπιν ὥσπερ παιδία.
Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς σώμασιν αἰχμιδόμες.
Πφ. Τί δῆτα μιδωτοὺς αὖ ἔτι μισθοῖ τότε
Φέρ' ἴδω. τί δεῖ. τὰ ξύλινα τοῦ τείχους, τίνες
Ἀπειργάσαντ'. Ἄγ. ὄρνιθες ἢ σαντάκρμες.
Σοφώτατοι, πελεκᾶντες, οἱ τῆς ξύγχεσιν
Ἀπεπελέκησαν τοὺς σύλας. ἦνδ' ὀκτύπος
Ἀυτῶν πελεκάντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ.
Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται σύλαις
Καὶ βεβαλάνωται. Φυλακὴ πέπται κύκλῳ.
Ἐφοδεύεται. κωδωνοφορεῖται τὴν μάχην χ
Φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι,
Ἐγρῆσι πύργοισ. ἀλλ' ἐγὼ μὴ ἀπορέχων.
Ἀπονίσομαι. σύσ' αὐτὸς ἤδη τἄλλα δρᾶ.
Χο. Οὗτος. τί ποιεῖσ. ἆρα θαυμάζῃς ὅτι.
Οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτιτείχισται τάχ';

Τί δῆτα πόδες. παρὰ τὸν
παροιμιακὸν τί δῆτα χέρισ
ἐκ αὐ ἐργασιάσατο. καὶ νῦ
δι' αἰνίττεται. ἢ μῆτα εἰδὸς ὀρ
νίου, ἔχον τὸν πτέρωσιν
ἐκ φύσεως. ὥσπερ ζώνην
λυκιὸν, τοῦτο οὖν ἐπεῖξεν
ὡς αὖ ἐζωσμένην ἐρυθρὸν ὡσ
αὐτὸν. ὑπαγωγία δὲ, τὴν
ξυσῆρα. πλατὺ δέβδι σίδη
ρον ᾧ ξύουσι τὸν πηλόν.
Ἄλλως. πινὲς τῶν ὑποκατῶν ἔχου
σιν ὡς ζώνην ἐν κύκλῳ λου
κιὸν.

Ἔχουσι λατόμη. ὥσπερ
πεδίλια βαστάζουσι αὐ
αὐτῶν. ὡς εἰώθασι βαστά
ζειν τὰ πεδίλια. ἀσαφῶς
δὲ λέγει. λέγει γὰρ πῶς χε
λιδόνας τὸν ὑποπώτια ὡσ
πῶν ὡμοιον αὐτοὺς νομί
ζειν. τὸν δὲ πηλὸν ἐν τοῖς σώ
μασι. μὴ ποιοῦσι τοῦτο, ὁ
ταπὰς νεοσσιὰς κατασκευ
άζουσιν ὁ δὲ ὑπαγωγὸς ὥσ
περ τινὲς σιδηροῦν τι. οἷον πῆ νύσ
ον. ᾧ ἐχρῶντο οἰκοδομι
κὸν ὦ ἀπευθύνουσι τὰ σ
πλίνθους πρὸς ἀλλήλας. τι
νὲς ἢ αὐτὸ παράξυσμα λα
λοῦσιν. εἰμὴ ἄρα πηλόν τι
να ὑπαγωγία καλοῦσι. τοι

Ἐφοδεύεται. ὁδοῦται. τὸ δὲ κωδωνοφορεῖται. αὐτὶ τοῦ δοκιμάζεται ἡ ὑπὸ Φυλάκων φρουρά. Φρυ
κτωρεῖται. αἱ ὑπὸ πύργων φυλακαί. παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὠρύειν.
Ἀπορίσομαι. ἵνα γὰρ ἀπὸ πηλοῦ ἡ κομιδὴ ὡσ ἀπὸ ὑπὸ ἔρωσ. Τἄλλα δρᾶ. αὐτὶ τοῦ πράττε
προστακτικῶς.

richa saltatio

Γυρρίχην βλέπων· σπουδὴν
ἢ πολεμικὴν τι· σπουδαίως
ἢ ὀρχησιν ἡ πυρρίχην.

Εἰς τὸν ἀέρα. δίον ἐπεὶ εἰς
τὴν πόλιν. Ἡμεροσκόπους· τοὺς ἐν ἡμέρᾳ φρου-
ροῦντας. Τοὐπίσω μέν· πρὸς
τὴν ἀσπίδα γραφήν τινα,
χθιζὸς ἔβη μετὰ δάπτα· οὕτως ἀξιοῦσιν Αἰσχύλῳ
γράφειν. Περιπόλους· τοὺς
φύλακας. ἢ ζητητὰς ἀπὸ
τοῦ περιστέλλειν. τὸ δὲ ἑξῆς,
οὐκ ἐχθὲς περιπόλοις πέμ-
ψαι. Ἱππότοξότους· ἀπὸ
τοῦ ἵππον τινὰ ὀχεῖσθαι αὐτῷ
πάσῃ δηλονότι· ἀπὸ δὲ τοῦ τόξου τὸ ἐπιλαμπὲς τῷ οὐ-
χνῷ Ἠμπυλωμένος· ἀμπύ-
λη ἐστὶν ἀκοντίου. Κύμιν
δὲ τὴν κυμίδιν. καὶ ἐγρά-
φεν ὁ Καλλίμαχος, μήποτε
κιμίνδις γράπτέον· ὁ δὲ Ζη-
όρχης, εἶδός τι ἔραν. Ῥύμη·
φορᾷ βιαίᾳ. Πόλεμος
αἴρεται· εὐθέσεις χορεῖ ἐπῳδὴν κα-
κῶλον χοϊκὴν ἐπιμεμι-
γμένων χορείοις ἡγοῦ δίβρα,
χοῖσι δικτύλοις, πενθημι-
μερῆ· ὧν τὰ μὲν πρῶτα δίκα
καὶ πεντωνικὰ ἐβδόμῃ πυθόσει
ἡμιόλια· τὰ δὲ τέτορτα χοϊκὰ
ἐκδακτύλα, πενθημιμε-
ρές· τὰ πέμπτα σὺν ᾗ ἕκτῳ ἰθυ-
φαλίλα· τὰ δ' ἑβδόμα χοϊκὰ
πενθημιμερῆ· ἐν εἰλαθέσει δὲ
ἰαμβικὰ δίκα ὧν τὸ πρῶ-
τον δίμετρον ἀκατάληκτ-
τοι δὲ δύο δίμετροι ἀκατάληκτοι· ὧν τῷ τέλει ὁ ῥυθμός.

Πολ. Νὴ τοὺς θεούς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον
Ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεται μοι ψεύδεσιν·
Ἀλλ' ὧδε, φύλαξ γὰρ σὺ ἐκεῖθεν ἀγγελος·
Ἐθέλει πρὸς ἡμᾶς δεῦρο σὺν ξίφει βλέπων
Ἀγ. Ἰοὺ ἰού· ἰοὺ ἰού· ἰοὺ ἰού· ἰοὺ ἰού.
Πολ. Τί τὸ πρᾶγμα τυτί· Ἀγ. δεινότατα πεπόνθαμεν
Τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι σὲ περὰ τοῦ δίου
Διὰ τῶν σκοπῶν εἰσέπτατ' εἰς τὸν ἀέρα.
Λαθὼν κολοιὸς φύλακας ἡμεροσκόπους
Πολ. Ὦ δεινὸν ἔργον ἢ χέτλιον εἰργμὸς μόνος·
Τίς τῶν θεῶν· Ἀγ. σκ' ἴσμεν ὅστις' εἶχε πέρα.
Τὸ δ' ἴσμεν· Χο. σκάσον δῆτα περὶ πόλεως ἐχέμην
Πέμψαι κατ' αὐτὸν τὸν αὐθύς; Ἀγ. ἀλλ' ἐπέμψαμεν
Τεισμυέας ἱέρακας ἱππότας ὀξύτους·
Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὁμιλαδὸν ἠγκυλωμένος·
Κερκίδος ξιόρχου γύψ· κύμινδις αἰετός·
Ῥύμητι καὶ πτερυγίσι ξοιζήμασιν
Ἀιθὴρ σημεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου.
Κἀγὼ μακρὰν ἀπῶθεν· ἀλλ' ἐν ταὐθάπου
Ἡδὺ στίν· Χο. σκᾶζ' ὅπως δεῦρο δεῖ λαμβάνῃ·
Καὶ γέξα· Ἀγ. χώρᾳ δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης
Τόξου τις ἔστω· σφῷν δύνην τίς μοι δότω·

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝΙΑ.

Χο. Πόλεμος αἴρεται·
Πόλεμος οὐφατός·
Πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς· Ἀλλὰ φύλακ' ἐπ' αὖθις
Ἀέρα περινέφελον· Οὐ γέρεβος ἐτέκετο
Μήστωρ ἀθηθεῖν Τίς ταύτην ἐρῶν
Ἀφρεῖ δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν

Πόλεμος αἴρεται. διὰ τὴν ὑπερβολὴν αὐτῆς τοῦ ἐγείρει καὶ μετωρίζεται. Ἀέρα περινέφελον. ἀέρα λέγει, τὴν ἀόρατον. τὸ σκότος.

Γεδαρσὶς

Γεδαρσίου

Callimachi

Παν ἀντὶ τοῦ ἐγήρετο καὶ ἐτετρωρίζετο

Ὡς ἐπύσ' ἦν δὴ δαίμονος πεδαρσίου·
Δίμνης, πτερωτὸς φθόγγος ὀξακούετες·
Πολ. Αὕτη σύ, ποῖ ποῖ ποῖ· πτολ. μὴ ἦσυχος
Ἔχ' ἀξιέμεναι· αὐτοῦ σῆθ' ἑπίσχες τὸν δρόμον·
Τίς ἐσ πεδαρσίου· λέγ' ἐχθές ὁ πόθεν πότ' εἶ·
Ἱρ. Παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τ' ὀλυμπίων·
Πολ. Ὄνομα δέσοι πόλει πλοῖον, ἢ κυνῆ·
Ἱρ. Ἶσες τὰ χεῖρα· Πολ. πάρα λοσ ἢ σαλαμινία·
Ἱρ. Τί δ' οὖν τοῦτο· Πολ. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται·
Ἀναπαί μολοσ ξιόρχες· Ἱρ. ἐμὲ ξυλλήψεται·
Τί ποτ' ὄντ' ἐστὶ τὸ κακὸν· Πολ. οἰμώξῃ μακράν·
Ἱρ. Ἄρ' ἦν σὺ τοῦτο τὸ πρᾶγμα· Πολ. κἄτ' ἦσας· σύλ·
Εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη·
Ἱρ. Οὐκ οἶδα μὰ δί' ἐγώγε κατὰ τὸ σοφὸν σύλας·
Πολ. Ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται·
Πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες· οὐ λέγεις·
Σφραγῖδ' ἀΐσσει παρὰ τ' πελαργῶν· Ἱρ. τί δὲ κακὸν
Πολ. Οὐκ ἔλαβες· Ἱρ. ὑσταίμης μὰ· Πολ. ἀ ἢ σύμβολον·
Ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος ὀδείσασι παρῶν·
Ἱρ. Μὰ δί' ὄκ ἐμοιγ' ἐπέβαλεν ὀδεῖς, ὦ μέλε·
Πολ. Κἄπειτα δῆθ' οὕτως σιωπῇ διαπτύει·
Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοδίας καὶ τοὺς χόους·
Ἱρ. Ποίας γὰρ ἄλλης χὴ πτέσθαι νὺς θεός·
Πολ. Οὐκ οἶδα μὰ δί' ἐγώγε· τῆδε μὲν γὰρ ὄ·
Ἀλλ' εἰκῆ ἢ ἀνῦν ἄρα γ' οἶδα γῦθ' ὅτι

Πεδαρσίου· μετεώρου· πετο-
μένου· παρὰ τὸ ἐκ τοῦ πί-
δου αἴρεσθαι. Αὕτη σύ· ἀλο
γωνὶς εἰσιόντων αὐθις τῶν
ὑποκειτῶν· οἱ δὲ σίγχοι ἁμα
εἰκοὶ ζύμεζοι ἀλλαπάλλη-
κτοι ἐξ· ὧν τελυταῖος κα
ταθλώσεισ τὴν νεωτέρων
τινά· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

Γλοῦον ἢ κωκῦ· πλοῖον μ', καθὸ
ἐπτέρωται· ἢ τὸ πτερὰ δια
πέπτωκεν ὡς κώπη· ἰυγὴ ἡ,
ὅτι ἔχει περιεφαλαίαν
τὴν πέτασον· ὡς ἑρμῆς ἄγγε
λος ὢν παρὰ σοφοκλεῖ ἐν
ἀναχῷ ἐπὶ τῆς ἰριδος· ἰυγὴ
τις ἡδὺ κυλινδᾶσ ἀρκάδος
κωκῦ· φασὶ δὲ καὶ ἰυγέαν
τὴν πέτασον λέγεσθαι ἐν πε
λοποννήσῳ· πέτασον δ' ὠὴ
τῆς κεφαλῆς φορεῖ ὁ ἑρμῆς
πρὸς ὃν τὸν κωκυτὸν εἶπε· Ἐπ
πελοποννήσοισι γὰρ πέτασον
κωκυτὸν καλοῦσι· πλοῖον δὲ
διὰ τὸ εὐδρόμῳ αὐτῆς κε
κολοιῶσθαι τὴν χύτραν· ἢ
ἐπεὶ πτερωτὸς ἰών· εἰ δ' ἦν νῆ
ες αὐτὶ πτερῶν τὰς κώπας
ἔχουσι. Παράλος ἢ σα-
λαμινία· αὐτοῖς ἱεραῖς ἰδί
οις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς
πόλεως χρείας πεμπόμεναι
καὶ τὰ χρυσωρυχεῖα.

Ἄλλως· ἐπεὶ τὰ χεῖρα αὐτοῖν
εἶπεν· αὗται δὲ αἱ τριήρεις
ὡς ἂν ὑπηρέτιδες οὖσαι, τὰ χεῖρα ἦσαν· παράλος καὶ σαλαμινία· ἐὰν ᾖ δασέως ἐν ἄρθρου μέρει ἐν
σει ἢ αὐτὴ παράλος καὶ σαλαμινία. Ἀναπαί μολοσ ξιόρχες· ἐπεὶ ἐπαίρα ἰῶ ἐπαιξε τὸ ξιόρ
χος. Σφραγῖδ' ἔχων παρὰ τοῦ πελαργοῦ· οἷον σύμβολον ἐπὶ τοῦ συχνὰ ῥυθμοῦ παρελθεῖν.
Ὑγιαίνῃς μᾶλ· ὑγιαίνῃς φησὶ· καὶ οὐμαῖνη γὰρ αὐτὰ ἐρωτῶν. Ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος· πρὸς τὸ ἐπίβα
λεν· ὅτι ἡ νῆσος ἐπὶ τοῦ σωουσιάσειο καὶ σκόμισε λέγει ὡς εἰς δύο παρεμπέπτωκε. Γῆς ἀλλοτρί-
ας καὶ τοῦ χάους· χάους τοῦ ἀέρος διὰ τὸ κεχῦσθαι εἰς ἄπλωμα.

Saxe tritem themenſiū (Paralos Salaminia)

Triorchos

Δικαιότατ' ἂν, ληφθεῖσα παισὶν ἰεῖσαν.
Ἀπίθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
Ἰρ. Ἀλλ' ἀθάνατός εἰμι. Γλ. αἰβοῦ, ὅμως ἂν ἀπίθανες
Δεινότατα γὰρ ἡμῖν πεισόμεθ' ἐμοὶ δυκεῖ.
Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
Ἀκολασταίνειτε, κοὐδὲν ὠνήσεθ' ὅτι,
Ἀκροατὴν ὑμῖν ξυμφέρει τῶν κρειττόνων.
Φράσον δέ μοι τὸ πτέρυγε, ποῖ ναυστολεῖς.
Ἰρ. Ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέρμαι πατρὸς πάτρας
Φράσουσα θυμὸν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖντε, βουθύτοις ἐπεχάρας.
Κνισατῶντ' ἀγυιάς. Γλ. τί σὺ λέγεις, πρὸς οἷς θεοῖς.
Ἰρ. Ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
Γλ. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; Ἶρις. τίς γὰρ ἐς ἄλλος θεός.
Γλ. Ὄρνιθες, ἀνθρώποισιν νῦν εἰσι θεοί.
Οἷς θυτέον αὐτοῖς. ἁλλὰ μὰ δί' οὐχί δίκη.
Ἰρ. Ὦ μῶρε, μῶρε, μηθὲν εἰδὼς φρένας.
Δεινάς. ὅπως μὴ σοῦ γένος πανώλεθρον.
Διὸς μακέλλῃ τῶν ἀνασχέτῳ δίκῃ.
Λιγυὺς δὲ σῶμα, καὶ δόμων πτερὰ πτυχάς.
Κατακλώσει σου λικνμνίαις βολαῖς.
Γλ. Ἄκαιρον. αὕτη πανύετων πνεῦμα φλασμάτων.
Ἐχ' ἀξέμας. φέρ' ἴδω. πότερα λυδὸν, ἢ φρύγα
Ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεαι δοκεῖς.
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι ζῶσ' εἶ με λυπήσει πάρα.
Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους ἀμφίονος
Κατακλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς
Πέμψωσὶ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανόν.

Παισὶν ἰεῖσαν. ἢ ὡς τοὺς ἀέρος πτερυγίλας ἰεῖσαν ποιοῦντες. ἢ αὐτὶ τοῦ εἰς πέμψουσιν. Τῆς ἀξίας λείπει πάσχειν. Ἀκολασταίνειτε. ἀκόλαστα καὶ ἀπαίδευτα πράττετε. Ἐν μέρει τῶν κρειττόνων. κατὰ τὸ μέρος ἡμῖν ὑποτασσόμενοι ὠφελεῖτε.

Τὼ πτέρυγε πῖ ναυστολεῖς. ἐπτύξεν ὡς ἐπὶ νεῶν. ποῦ πέρασι δυάζῃ. καὶ ἐπὶ ποίαν ὁδὸν τὼ πτερυγίσιν ἔχεις. Ἀλλὰ μὰ δί' οὐ τῷ δί', ἐπαίξε πρὸς μὰ δία ἐπῶν. ὡς ἐν παροιμίᾳ.

Διὸς μακέλλῃ. τοῦτο φησὶ παρὰ τὸ σφύκλειον. ἀφ' οὗ σφῦρα μακέλλη ζηνὸς ὀβελοσφαφῆς. Λιγυμνίαις βολαῖς. ὁ μὲν καλλίμαχος γράφων οὕτως. λικυμνίαις βολαῖς φησί. τοὺς δὲ διδυμαλίας οὐ μέμνηται. οἱ δὲ ἐνίοις τῶν ὀρνίθων, ὑπομνήματα ταῦτα γράπται. ἴσως ὁ λικυμνίας σὺν τύχοι τινῶν οἰκίας. ἐν δὲ τοῖς ἐπιγεγραμμένοις ἀπολλωνίου ταῦτα γέγραπται. ὅτι ἡμιφλείκτων τινὰ εἰσάγει εἰς τοιοῦτόν τι κεκραυνωμένον ἀπὸ τῆς πρεσβείας ἐκείνης. ἐν δ' αὖ τῷ εὐριπίδου μεμνημένος ἀμφίονος τοῦ ἐν τῷ λικυμνίῳ. λέγει ἢ ἐπὶ τελευτῆς εἰμένος. ἐν λικυμνίοις δέ, σφραγματι δυσιπίδου, εἰσὶ χθὲς τὶς κεραυνοβολούμενος. ὀβελὸς μισθοφόρου. ἐπὶ δὲ τὰ μέτρα τοῦ δέοντος παρατραγωδεῖ καὶ αὐτός. Καὶ δόμους ἀμφίονος. ἐκνενόβησε μισθόν.

Παρδάλεος

Ὄρνιθ' ἑπτεύξῃ πορδάλεος ἀνημμένους.
Πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν. καὶ δή ποτε
Εἰς πορφυρέων αὐτῷ παρέσχε πρᾶγμα τοῦ
Σύδ' εἰμὶ λυπήσεις τί, τῆς δρακόμου
Πρώτης ἀπατείνας τὸ σκέλη, δραμηλῶ,
Τὴν ἴσην αὐτὴν. ὡς τεθαμάζῃ ὅσος.
Οὕτω γέρων ὢν σύομαι τριέμβολον.
Ἰρ. Διαξέξαιτείης ὦ μέλε αὐτοῖς ἡμασι.
Πῇ. Οὐκ ἀπροσβήσεις; οὐ τοιχόσε βύραξ πατεῖ;
Ἰρ. Ἦν μὴ σε πείσῃ τῆς ὑβρεως ὁ νόμος πῆς.
Πῇ. Οἴμοι, τύλας. οὐκ οἶδ' ἑτέρωσε πετόμενη;
Καταθηλώσεις τῶν μεωτέρων πατά.

Παρδάλεος. πορδάλων δορᾶς. ἐπτύξεν πρὸς τὸ πτέρωσιν αὐτῷ κυανέοιγαρ.

Ἑξακοσίους. ὁμήκασι δὲ πολεμήσας. θὴν ἐχειρώσατο ἄφροδίτην. Τριέμβολον πολλαπλάσιον ἐμβαλεῖν δυνάμενον. μήκιστον πλοίου τὸ ἴσον κατασκευή. καὶ γὰρ δικρότονον αἰχμὴν θέτε τὸ τὸν ἐσθρόμναῦν ἐμυρμιδόσιν. Εὐρὰξ πατεῖ. ἐπορρήματα πτύπανα ἐπὶ πλάσεις ἐς τὸ καπέμφαγον. πορὰ τὸ βύρεσθαι συμπίπτοσμαι καὶ τὸ πατεῖσθαι. ὅθεν ἔχει μετὰ τοῦ πρῶν. ἐμπέπτωκα δὲ πρῶν. ἐμβάνοσι. πρὸ τοῦ ἁρπάσεται πτῶσα. Καταθηλώσεις. πῶν τὸ τιλεῖν λέγουσιν ἐτυμολόγον. καταθηλώσεις ἀντὶ τοῦ ἐρωτᾷ. Ἀπεκλῆ καμὲ ἀπορρύσαμεν. μορφωσις ἢ ἐπίθεσις μέλλοσ χορᾶ μεσῳδικὴ κῶλ πασῳνικ ς'. ὧν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον δίμετρα βραχυκατάληκτα. ἡμιόλια. τὸ γ' δίμετρον καταληκτικόν. ἢ τοὶ ἑφθημιμερές. τὸ δ' ὅμοιον τῷ γ'. τὸ δὲ ἕκτον δίμετρον ἀκατάληκτον διὰ τὰ διάφορον. εἴτ' ἐπὶ δὲ δύο κῶλα σωπᾶται τῶν τριῶν εἰρεσίοις δὲ σίχος ἰαμβικὸς βραχύμετρος ἀκατάληκτος ὅμοιος τοῖς ἑξῆς. ὧν τῷ τελευταίῳ.

Δεῦτε τὸν κῆρυκα. γῦπα ἀττικὸν τὸ σχῆμα. ἔστι δὲ αἰτιατικὴ, αὐτὶ δυθείας. αὐτὶ τοῦ κήρυξ. ἐν δεῖ οὖν τὸ σχῆμα. ἔδει γὰρ ὁ κήρυξ εἰμὶ νο σήσει. εἰ δὲ θέσις δὲ φησὶ τῆς ἀμοιβαίας πῷ ὑποκειμένῳ. οἱ δὲ σίχοι ἰαμβικοὶ βραχύμετροι ἀκατάληκτοι μοῦ. ὧν τελευταῖον. ἐνῶ δ' ἐκείνων τοὺς προσοίσοντας δέχομαι. ὧν τῷ τέλει δ' ὀλίγα ἔξω μερολυῖα. Ὦ πανδέτειρ. ἁπλοῦς πεμφθεὶς εἰς ἀνθρώπους ἐξ ὀρνίθων ὑπερξίφει λέγων. ὅτι πέμπτος ἤδη τοι οἱ ἄνοι ὄρνιθας κρατεῖν.

Λ

Παρδάλεος
δράμηλα
σύομαι
τριέμβολον
χαμαιπύται
οἱ πόρνοι
ἀπονεκλῆ
μεν
Accusativus nominativo

Ὦ κατακέλευσον. οἱονεὶ σῶσον [illegible] κήρυξον. οἱ γὰρ κελευσταὶ [illegible] σιωπὴν καὶ τὰ [illegible] λέγοντος καὶ ἄκει. [illegible] μονα. οὕτω δίδυμος. [illegible] ἐπὶ τῆς [illegible] ὁ πεισθέταιρος, ὁ ἄγγελος φησὶ κατακέλευσον. ὡς γὰρ τοῖς ἐρέσσουσι [illegible] λέγει [illegible] παρακέλευσαί μοι.

Ἐλακωνομάνουν. [illegible] λακώνων ἤρων πολιτείας. [illegible] ἐν τῇ [illegible] πολέμῳ [illegible] διαβάλλει [illegible] ὡς λιτὸν [illegible]

Ἐκόμων. ἐπείνων. [illegible] οἱ φιλόσοφοι. ἐκόμων γὰρ οἱ λάκωνες ὡς ζυφῶντες.

Ὦ ξεῖς μακάριε ὦ κατακέλευσον. Πε. τί σὺ λέγεις;

Κῆ. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷ δὲ σοφίας οὕνεκα

Στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.

Πε. Δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;

Κῆ. Ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν.

Οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει;

Ὅσους τ' ἐραστὰς τῆς δὲ τῆς χώρας ἔχεις.

Πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,

Ἐλακωνομάνουν πάντες ἄνθρωποι τότε.

Ἐκόμων. ἐπείνων. ἐρρύπων. ἐσωκράτουν.

Σκυτάλι' ἐφόρουν. νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ

Ὀρνιθομανοῦσι. πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς

Ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι.

Πρῶτον μὲν εὐθὺς, πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα

Ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν.

Κἄπειτ' ἂν, ἅμα κατῇραν ἐς τὰ βυβλία.

Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.

Σκυτάλι' ἐφόρουν. σκυτάλη ἐστὶ λακωνικὴ ἐπιστολὴ ἢ βακτηρία. ἐφόρουν δὲ βακτηρίας οἱ λάκωνες. τὸ δὲ σκυτάλι' [illegible] ὡς [illegible] σκυτάλη [illegible] λακωνικὴ ἐπιστολή. οὗτοι γὰρ μέλλοντες πέμπειν στρατηγὸν εἰς τὸν πόλεμον ἐποίουν δύο ῥάβδους [illegible] Σκυτάλι' ἐφόρουν πάλιν αὐτὶ τοῦ λακωνίζον. [illegible] Κατῇραν ἐς τὰ βιβλία. [illegible] Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα. [illegible] ἀπενέμοντο. τουτέστιν ἀνέπνεον.

Ὀρνιθομανοῦν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ

Πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.

Πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος ὠνομάζετο.

Χωλός. Μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα.

Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ.

Κορυδὸς Φιλοκλεῖ. χηναλώπηξ, Θεαγένει.

Ἶβις Λυκούργῳ. Χαιρεφῶντι, νυκτερίς.

Συρακοσίῳ δὲ, κίττα. Μειδίας δ' ἐκεῖ,

Ὄρτυξ ἐκαλεῖτο. καὶ γὰρ ἤκειν ὄρτυγι

Πέρδιξ μὲν εἷς κάπηλος. ὁ μὲν πέρδιξ σαφῶς ὄνομα κύριον. [illegible] χελιδὼν [illegible] ἀντὶ τοῦ κόραξ. ὅτι ἅρπαξ καὶ ἀναιδής. [illegible] μονόφθαλμος οὗτος [illegible] κάπηλος δ' αὐτὶ τοῦ μάγειρος [illegible]

χωλὸς οὗτος ὁ πέρδιξ. ἀφ' οὗ φασὶ τὴν παροιμίαν πέρδικος σκέλος, ἐπὶ τῶν [illegible] πέρδιξ ὄνομα καπήλου. χωλὸς δὲ ἦν οὗτος. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ [illegible] πέρδιξ χωλός. τούτου δὲ πολλοὶ μέμνηνται. ἀπὸ τούτου δὲ φασὶ τὴν παροιμίαν πέρδικος σκέλος. [illegible] Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν. [illegible] Κορυδὸς. [illegible] Χηναλώπηξ. [illegible] Ἶβις Λυκούργῳ. [illegible] Χαιρεφῶντι. ὁ χαιρεφῶν [illegible] ὁ σωκρατικός. Συρακοσίῳ δὲ κίττα. [illegible] Μειδίας δ' ἐκεῖ ὄρτυξ. [illegible] ὀρτυγοκόπος ἦν. [illegible]

Aristophans

Aristophans

Plato

Plato

Phrynich

Symach

Φοκόμπος

ὑπὸ συφοκόμπου τ' ἀσσυφίου δέμεσιν ὄρνεων. ὀρομύσιος ὁ ὀζώπυρος γράφεται ὄρτυξ καὶ ὀρτυγομήτρα καὶ ὀρτυγοκόμπων. Στυφόκομπος ὁ μάχιμος ὄρτυξ. πρᾶγμα τοστερεῶς κόπτειν. ὄνομα ὀρνέου ἐπλάσατο πέρα γὰρ κολάπτειν τὸν κεφαλὴν ὁ ὄρτυξ καὶ ἐμβάλλειν τὸν κέντρον εἰς τὸν ὄρτυγα.

ροκόμπος

Ὄπου χελιδὼν ἐς τὰ σμήνη δύο μέλη αἰνίττεται καὶ μέλιχλιδῶν. Ἡ πηνέλοπ. ὁ πηνέλοψ οὐκ ἔστι μῦθος ὅμοιον. πρὸς ἑτέρας δὲ μέμφεσθαι μέμνηται ἑαυτοῦ, σὺ δὲ χρῆσον ἔβυκος. Εἰς ἑαυτὸν τὰ μυθώδη λαβὼν συμπληροῖ τὸν ὀ πηνέλοπα, μεῖζον μῦθος ἢ κατὰ νῆπιαν ὅμοιον.

λοφρ ais
nlis nisse

σα

Ἡ πέρυσις ἡ πέρυσι. ὅπου μέρος τι πλέθρου ἡ μόριον ὑπὲρ χρυσοῦ τοιούτου, ἢ δὲν αὐτό.

ίχους

ανων

qua nota
dicerema

meri lon

Ταὶς ἀρρίχους. τὸ χ. διὰ τὸ θηλυκῶς εἰπεῖν, τὰς ἀρρίχους. ἀρρίχη. ὀξυτόνως τοιοῦτόν τι κόφινον ἢ πήραν. ἀρρίχους δὲ καὶ μῦν σωρακῶν τι εἶδος ἀρρίχους. Ἐμπίπλη πέρων. πρὸς τὸ χορηγεῖν τοῖς βουλομένοις ὀρνιθωθῆναι. πρῶ ἀνθρώπων ἐρωτικῶς. Ἄλλως. ἐμπίπλη ἀπίλιον. ἢ γὰρ κοινόν, ἀπὸ τοῦ πίμπλημι, πίμπλαθι. ὡς ἴστε βί, ὅμοιον δείσει. ὁ κύκλωψ τὴν πείσοιναν ἐπεφάνισαν δρόμεα λιρία πρὸ τῶν πυλῶν ἀτίλλοι δ' ἐρέπουσι τοὺς μὲν ἡμίεσον τὸ θ' ἑτέρου πρὸς τὰ τίλλοισι, ὑσυστέλλει τὸν πρὸ λήγουσαν ὡς ἡ ποινὴ. ἴσημι ἴσταθι, ἀνίσταμαι πίμπλημι πίμπλαθι. ἀλλὰ τελέως ἀπόλωλε τὸ μι ποιοῦμαι πίμπλημι πίμπλαθι. ἴσκλέγουσιν, ὡς πρὸ ἀπὸ τοῦ τίμι, ἵη. Ταχὺς αὐτὸν ἀνορα. ἡ ἀμοιβαία αὐτὴ πρὸ ὁδοῦ ἐστὶ κεῖ ἐκθέσει δὲ πλῆθος κώλων οὔσα ἀναπαιστικῶν διαμβείων ιζ. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν. ἦσι ἐφθημιμερὲς. ὁ μὲν λεῖται ἀναπαιστικὸν τρίμετρον. τὸ γ' ὅμοιον. τὸ δ' ὅμοιον τῷ α. τὸ ε' ὅμοιον τῷ β. τὸ ς' τὸ ζ' ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ. τὰ ἡ. θ. ι' ὅμοια τῷ α. τὰ δ' ἄλλα τῷ β'. ἐπὶ τῷ τέλει δὲ συνήθως δι πολεῖ. Ἐμᾶς πόλεως. λέγουσιν ἀνθρώπους. ἐνίκα τῆς πόλεως φίλους ἐμᾶς φησὶ κατέχουσιν οἱ ἐρῶντες τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν οἱ ἄνθρωποι φίλοι ἐμᾶς πόλεως.

πιμπλη
ίση · τη.

Θάττον

Ὑπὸ συφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπλήγμενος
Ἦδη δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μέλη. Dionysi Zopyrus
Ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεπτωκυῖα μύῃ.
Ἢ πηνέλοψ. ἢ χήν τις. ἢ πετεινός.
Ἢ πέρυσις. ἢ πέρυσί τι καὶ μικρὸν πρόσθεν.
Τοιαῦτα μῦθος κεῖθεν. ἐν δέσμοις λέγω.
Ἥξουσ' ἐκεῖθεν δοῦρα, πλεῖν ἡμύελοι.
Πτερῶν δρόμῳ οἱ, καὶ ξὸ ὠων γαμψωνύχων
Ὡς τις πέρωνσοι ῥῖς ἐρίκοις δεῖ πόθεν.
Πει. οὐκ ἄρα μὰ δῆτ' μίν ἐτέργον ἐξάναι.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μολὼν, τὰς ἀρρίχους
Καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πέρων
Μαμῆς δὲ, φέρε τῶν μοι θύραζε τὰ πέρα.
Ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσόντας δέξομαι.>
Χο. Ταχὺς δ' ἄν, πολὺ μᾶλλον τάνδε πόλιν. Stesichorus Ibyc
Καλεῖ τὰς ἀνθρώπων ἀεί.
Πφ. τύχη μόνον προσείη
Χο. Καὶ τύχοις δ' ἐρωτᾶς ἐμᾶς πόλεως.

Πφ. Θᾶττον φέρ' ἴωμεν κελεύω.
Χο. Τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ·
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν·
Σοφία· πόθος· ἀμβροσία· χάριτες·
Τό, τε τῆς ἀγαμόφρονος ἡσυχίας,
Εὐήμερον προσόντων.—
Πφ. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς
Οὐθᾶττον ἐγκονήσεις;
Χο. Φερέτω κάλαθον τοιχύτις πτερῶν.
Σύ δ' ὦ τις αὖ γ' ἑξώρμα.
Τύπτων γε τοῦτον ὠδί.
Παύ γὰρ βραδὺς τις ὅστις ὥσπερ ὄνος.
<Πφ. Μαμῆς γὰρ εἶ σὺ δειλός.>
ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Ε.
Χο. Σὺ δὲ τὰ πέρα πρῶτον
Διάθες τὰ δεκόσμῳ.
Τάττε μου σιχ' ὁμοῦ· τί, τί μαντικά· καὶ
Τὰ θαλαίας· ἔπεσθε δ' ὅπως φρονίμως
Πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις.
Πφ. Οὔτοι μὰ τὸν κερχνῆδας ἕπεσθαι ἐμοὶ μάσομαι
Οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν
Πα. Γενοίμαν ἀετὸς ὑψιπέτης.
Ὡς αὖ ποταθείην ἀτρυγέτου.
Γλαυκᾶς ἐπ' οἴδματα λίμνας.

Θᾶττον φέρε μοι τὸν σκοφιοῦχον τῶν πτερῶν ἕλκειν δὲ ὅτι ταῦτα πρὸς γέμανιν. Ὡς βλακικῶς· αὐτὸ τοῦτο βραδέως· καὶ ἀθέσπιστον πρὸς γέμανιν. Σὺ δ' αὖτις ἑξώρμα ἀπὸ σχεδὸν λέγων ὁ χορὸς πρὸς τὸν πειθέταιρον εἰσιόντα εἰ πεῖσαι τὸν οἰκέτην ὠδί. Μανῆς γὰρ εἶ σὺ δειλός· ἀφαντικῶς αὐτὸ τὸ δείλαιον. πρὸς ἄλλον δὲ λέγει τύπτων τὸν μανῆ. εὐθέσπιστον χρῆ ἐπῳδὴν μοι δι' ἃ γέμανε τὴν ὀψὲ πόλιν πιθέσθαι προῳδικῶς δι' ἃ τὸ προσθέσθαι ἑτέρας περιόδου. ἰωλῶν αἱ ἀναπαιστικῶν ἐστὶ τὰ ἁ'. πενθημιμερῆ. τὸ γ'. δ'. δίμετρα καταληκτικὰ λῆκτα. τὸ δ' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς. τὸ ε' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ς' ἀναπαιστικὸν πενθημιμερὲς. τὰ ἡ. θ. ι' ὅμοια τῷ α. τὰ δ' ἄλλα τῷ β'. ἐπὶ τῷ τέλει δὲ συνήθως δι πολεῖ. Ἐμᾶς πόλεως. λέγουσιν ἀνθρώπους. ἐνίκα τῆς πόλεως φίλους ἐμᾶς φησὶ κατέχουσιν οἱ ἐρῶντες τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τοῦ ἐρᾶν οἱ ἄνθρωποι φίλοι ἐμᾶς πόλεως.

δῆλος ἀντὶ δήλαμος

Aues diuino augurio diuitias magnitudinem. c
Cagla &

δὲ, λάρωρ καὶ αἰθυῶν καὶ τῷ ὅμοιον. Οὕτοι μὰ τὸν ἱερχνῆδας· τύπτων τὸν δοῦλον τὸν μανῆν τοῦτο λέγει ὁ πειθέταιρος. Γενοίμαν ἀετὸς· εὐθέσπιστος ἑτέρας πῳδῆς δύο ἰωλῶν καὶ ἑξῆς λῆ'. ὧν τὰ ἁ' δύο ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ β' ἰαμβικὸν ἐφθημιμερὲς. τὸ δ' κῶλον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. οἱ δὲ ἄλλοι β' μέτρου ἐστὶ τοῖς ἀποθέσεσι καὶ τῷ τέλει πᾶς ἀγράφθ.

Callistr Sopho

ὁ δὲ τοῖς καλλιστράτου δὲ τὰ ἐξ οἰνομάου τοῦ σοφοκλέους. προσέσει πεντραλοίας ἀνικοῶς τὸν ὄρνιν νόμιμα. ὅτι ἐξῆν τὸν πατέρα τύπτειν. Λίμνας· καὶ οὕτως λίμναν τὴν θάλασσαν ἔφησεν.

Οὐ ψεύδεται ἐλπὶς· ψεύδεται δὲ ἀπιστία ἐλπίς ἐστιν. Αἰβοῖ. τὸ αἰβοῖ. τὸ μόνον οὐ γελάσαι ἐστὶ τὸ αἰβοῖ· ἀλλὰ καὶ οὐ δοκῶ ὡς καὶ νῦν.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πτεροῦ μετέχον οὕτως ὀξὺ ἴχνος φέρουσιν ὡς τὸ πτερόν, καὶ ἀεισοφάνης πολὺ ῥωμαλεώτερον οὕτως· ἐρῶ δ' ἐγὼ τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν. Γὰλλοὶ γὰρ ὀρνίθων γένος οὐ κόρακες πεῖρ' ἐκρεκτὸν μέμονται· οὐ λαροὶ τιθυβάλαπαι. ποίας οὐν νομῆς ὠθυμεῖς.

Ἐν πᾶσι τοῖς πελαργῶν λύρα βέσιν κύρβεις χαλκαῖ σανίδες ἐνθα τοὺς νόμους γράφουσι καὶ τὰ δίκαια ους, ἄξονες γιγνώσκειν ἐν οἷς ἴσασιν οἱ τῶν πόλεων νόμοις γεγραμμένοι καὶ εἰς δημοσίας εἰσφορὰς εἰσιέναι. καθάπερ καὶ ἀεισοτέλης ἐν τῇ τῶν ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν ἀπολλόδωρος. κύρβεσι δέ, ἅπτοι παρὰ τὸ κεραννύναι· ἐν ταῖς τὰ μὲν ἀρχαῖα τῶν νόμων ἐστὶ γεγραμμένα, τὰ δὲ καὶ νῦν ἔτι χρῶνται. Ἄξονες δέ εἰσι πυραμίδες ξύλιναι τετράγωνοι, ἐφ' ἑκάστης τῶν πλευρῶν γεγραμμένοι τινὲς τῶν νόμων· ἐφ' οἷς ἐστήκασι τὰ ἐπὶ τῶν ἀξόνων γεγραμμένα. ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἄξων ἐν ᾧ τὰ τῶν ἐφήβων ὀνόματα γέγραπται. Ἄξονες δὲ καὶ κύρβεις ἐκαλοῦντο καὶ οἱ τῶν ἱερῶν ἐπιστάται. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ τοὺς ἀστυνόμους φησὶν ἐπὶ τῶν ἀξόνων καὶ τῶν κυρβέων ἐπιτάττειν. Ἀξονες δὲ καὶ οἱ τῶν ἱερῶν ἐπιστάται. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ τοὺς ἀστυνόμους φησὶν ἐπὶ τῶν ἀξόνων καὶ τῶν κυρβέων ἐπιτάττειν.

Πφ. Ἔοικεν οὐψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος.
Ἄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
Γα. Ἰβοῖ οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πτεροῦ γλυκύτερον.
Ἐρῶ δ' ἐγώ γε τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν
Ὀρνιθομανῶ γὰρ· κἀγὼ πτέρομαι· καὶ βούλομαι
Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν· κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.—
Πφ. Ποίων νομῶν· πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
Γα. Παντῶν μάλιστα δ' ὅστις καλὸν νομίζεται.
Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄρχειν καὶ βακχύλον.
Πφ. Καὶ νὴ Δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν
Ὃς ἂν πατρολοίμην τὸν πρὰν νεοττὸς ὤν.
Πα. Διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
Ἄρχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα· καὶ τἄμπαλ' ἔχειν.
Πφ. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν χρῖσιν ὄρνισι νόμος
Παλαιὸς, ὑπὲρ τῶν πελαργῶν κύρβεσιν.
Ἐπὰν, ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς πτέρων.
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα τοῦ λιν ζέφειν.
Γα. Ἀπέλαυσα γὰρ μὴ τὸν σ' ἐλθὼν ᾠδαδὴ;
Εἶτ' ἦρ' ἐμοὶ καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
Πφ. Οὐδέν γ' ἐπεζδὴ πτερὸν γὰρ ἦλθες ὠμέλε.
Εὔμηδε, πτερώσω σ' ὡς τάχιστ' ὄρνιν ὀρφανόν
Σοὶ δ' ὦ μεανίσκ' οὐκ ἀκῶν ὑποθήσομαι.

Ἀριστοφάνης

Ἀριστοτέλης

Ἀπολλόδωρος

Θεόφραστος

Ἀκέστιος

Ἀπολλόδωρος

Ἀριστοτέλης

Ἀριστοτέλης

Ἐμαθον

Ἀλλ' οἷά περ αὖ τὸς ἐμαθον ὅτι σοφὸς εἶ· σὺ γὰρ
Τὸν μὲν πρὶν μὴ τύπτε· τὸν τήν δὲ γελαβῶν.
Τὴν πτέρυγα δ' οὐ τοῦτο τὸ πλῆκτρον θήσεται.
Νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γενὲν λόφον.
Φρούρει σταθμοῦ μισθοφορῶν σαυτὴν ζέφε.
Τὸν πατέρ' ἐᾶς ζῆν· ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ.
Εἰς τὰ πυθρὰ κἠς ἀποπέτου· κἀκεῖ μάχου.
Πα. Νὴ τὸν Δι' οὐ μὰ τὸν Δία τοῦτό γε λέγειν.
Καὶ πείσομαί σοι· πεῖ. Νοῦν ἀρ' ἔξεις μὴ δία.
ΧΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΕΤΕΡΟ-
Κι. Ἀναπτέρομαι δὴ πρὸς ὄλυμπον ΣΤΡΟΦΩΝ
Πτερύγεσι κούφαις· πτέρομαι δ' ὦδήν.
Ἄλλο τι πόθεν μοι μελέων.
Πφ. Τοῦτ' ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, φορτίον δεῖται πτερῶν.
Κι. Ἀφόβῳ φρενὶ
Σώματι πτύσσεται ἐφέπων.
Πφ. Ἀσσα χόμαθα φέλυέμον κινησίαν

Ἐμαθον ὅτι σοφὸς εἶ· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ κακῷ· σύμμαχος. καθοπλίζῃ αὐτὸν τῇ πτέρυγι ὡς ἀποπτησόμενον. ζέφε δὲ πλῆκτρῳ ὡς ζίφει τῷ ῥλόφῳ, ὡς περὶ κεφαλαίᾳ δύνῃ θ δὲ αὐτὴν ἀντὶ πτέρυγος ἀποπτήσεσθαι δώσειν αὐτῇ. αὐτὴν τὴν πολίκην ζέφε, ζίφος· ἦλθε γὰρ ὡς ἀλεκτρυὼν πτερωθῆναι. ἐπεὶ ἐκεῖνοι τοὺς πατέρας τύπτουσι. Πλῆκτρον. ὅπερ περιτίθεσιν οἱ ἀλεκτρυόνες χαλκοῦν ἐν τῷ κάλυκι. ἢ ἐπιτήδειά ἐστιν ἀλεκτρυόσι κεντεῖν. εἰρεθὴ δὲ πλῆκτρα ἀμυντήριον. ἃ κεῖνοι γὰρ ἔχουσι πολίκην ἀντὶ μάχης τοῦ Φρύγα Σύμβουλός αὐτῷ πιθοῦ πρὸς πτερὰ πρὸς πτερὰ ἐρχόμενος, ἢ μὴ μαστιώσῃ τὸ δημόσιον πρὸς Φεῶν. Ἄλλος πλῆκτρα λύρας τοιαῦτα ἐστὶ λύρα

Ἀνακρέων

Callistr.

Euphro

Gallis pugnis apponi plectrum

Assidua cithara

Thracia mensis sacra

Φιλλύρα

Cinesias tempora

προσέρχεσθαι

Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν, ὦ κύκλον κυκλεῖς.

Κι. Ὄρνισ' ὑμῖν ἐλθεῖν βούλομαι
Λιγύμυθος ἀηδών.

Γε. Γᾶσαι μελῳδῶν· ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

Κι. Ὑποδὺς πτερωθείς, βούλομαι μεταρσίοις
Ἀναπτόμενος ἐκ τῶν μεφελῶν καινὰς λαβεῖν,
Ἀερολυτήρους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.

Πφ. Ἐκ τῶν μεφελῶν γὰρ αἱ τοιαῦται ἀναβολαὶ λάβοι.

Κι. Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
Τῶν γὰρ θυραμβωδῶν τὰ λαμπρὰ τίνεται.
Ἀέρια σκοπεῖ γε καὶ κυανοπτέρυγα.
Καὶ περιδινητὰ· σὺ δ' ἕλκυσον, εἴσει τάχα.

Πφ. οὐδ' ἢν τί γωγε. Κι. νὴ τὸν Ἡρακλέα σύγε.
Ἀπαντα γὰρ διάπυσοι τὸν ἀέρα.
Εἶδωλα πετηνῶν αἰθεροβατόμων.
Ὁἰωνῶν τε ναοδείρων.

Πφ. Ὢ τοῦ πόνου. Κι. τὸν ἁλαδρόμον ἁλάμενος

Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ὅτι πλατύτερον τὸ μὲν ἕτερον σκέλος ἐστὶ τοῦ ἑτέρου· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐπαυξάνει ὅσον κυλλοποδίου τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ θάτερα χειροῦται· ὅτι χωλὸς ζητῶ ἑτέραν πτέρυγα λαβεῖν. ἢ διὰ τὸ ἐρᾶν ἀφροδίσια μᾶλλον χωλὸν εἶναι τὸν κινούμενον φησίν· ἢ τάχα, ἐπεὶ πολλάκις δεῖται αὐτοῖς τοῦ κούφου· ἢ πρὸς λευκῷ· ἢ πρὸς πηδᾶν· ἢ τί τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσεθήκεν. Ἄλλως. δίδυμος μὲν κύκλος· ἐπεὶ κυκλίων ἁσμάτων ποιητής. Ἰωλλόνη, ἐπεὶ χωλὸς ὢν ἐφθέγγετο ἢ περὶ αὐτὸ σεβασμάχεσι· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς διδασκαλίαις δύο φησὶν γεγενῆσθαι σύμμαχος οὕτως· δύο φρονῶ· ἐπεὶ δὲ κυλλὸς ἦν ὁ ποιητὴς ἁσ· τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν εὑρεῖν· ἀλλ' ἐπεὶ δὴ πολὺ σαφὲς αὐτοῖς ἐδόκει τὸ ποδὶ κουφῶ· ἢ ποδὶ λευκῷ· ἢ ποδὶ πηδᾶν· ἢ τί τοιοῦτον, τὸ κυλλὸν προσεθήκεν. Λιγύφθογγος ἀηδών· λιγύφθογγος ἔφη διὰ τὸ μόχθον καὶ τὸ μυρίων τὸν ἡδυπάθειαν ὧν αὐτὸς ἐστὸν παῖδα γεγονέναι· γράφεται καὶ λιγύμυθος ἢ λιγύμολπος. Παῦσαι μελῳδῶν· ἐπάδει ὡς ὀδυναμοιβαίας σίζων καὶ κώλων, καθ' ὧν οἱ μὲν πρῶτοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι· τὸ ἑξῆς ἐκ τῶν ὠλένας ἀναστασιμὰ εἰσὶ μεμιγμένα χορείοις ἢ τριβράχεσι καὶ προκελευσματικοῖς ἦγον τετραβράχεσιν· ὧν τὸ δ' ἥμισυ ἀκατάληκτα· τὸ δὲ τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὰ δὲ ἑξῆς διὰ δύο μέτρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ τρίμετρον βραχυκατάληκτον· τὰ δὲ ἑξῆς διὰ δύο μέτρα ἀκατάληκτα· οἱ ἑξῆς δὲ τούτων θ' σίζοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι· ἐπὶ τοῦ τέλους κορωνίς.

Ὑποσοῦ πτερωθείς· βούλομαι φησὶ πτερωθῆναι ὑπὸ σοῦ· ἵνα διὰ τοῦ ἀέρος πετόμενος, ἐξ οὗ ῥωθείς· τὰ προοίμια λέξῃς μυθολογῶν. ἀφροδισιάζουσι· πιθήκῳ δὲ πρὸς τὸ ποιήματος, ἢ θυραμβοποιῶν· ἔθος δ' αὐτοῖς τοιαῦτα ἐπᾴδειν λέγων· ἅμα δὲ πρὸς τὸ κτῆσθαι αὐτήν. Κρέμαται μὲν οὖν· οἷον ἡ τέχνη τὰ ποιήματα ἡμῶν, ἢ τὴν ναυφελῶν σύστασις. Καὶ περιδινητὰ· αὐτὸ τοῦτο τὰ χαλεπῶς δὲ συμβαίνει τοῖς ἀέρι· ὅθεν φησὶ τοὺς λέξῃς αὐτοῦ θηρᾶσθαι. Ἅπαντα γὰρ διάπυσον πάντα γάρ τὰ κατὰ τὸν ἀέρα διεξέρχομαι· πλείστη χαρὰ αὐτῇ· ἡ λέξις ποιαύτη· ὁ δέρους ἐλάχιστος· ὡς ἡ προοίμια θυραμβοποιῶν νοῦν ἐχόντων ἐλάττονα. Τὸν ἁλαδρόμον· τὸν εἰς ἅλα δρόμον· λείπει γὰρ ἡ εἰς· εἰσὶ δὲ τῇ συνθέσει ἀδιανόητα· πῶς τε δὲ, οὐ δὲ τοῖς λέξουσιν· χλοάζῃ δὲ τις θυραμβοποιούς. Ὥστ' παραπελύειν αὐτῇ πεύσεσθαι τοῦ ἄδειν· ὡς οἱ ῥέοντες κέλευσμα γὰρ ἦν ἑρέτῃ· των τὸ ὠστ' κατὰ πρῶτον τὴν ὠστοπλασίαν.

Ἀλί

λόν

λόν

κροβολάς

ia afmata

ascalię ακριστο

ς

δὶ νούφω

δὶ λευκῶ

δα ποδός

α

ροι

δυραμβο

ῶν νοῦν ἐχό

τέρα.

hyrambica

amata

Ἄμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίνειν.

Γε. Νὴ δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πτοάς.

Κι. Τοτὲ μὲν, νοτίαν στίχων πρὸς ὁδόν,
Τοτὲ δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων
Ἁλίμυθον αἰθέρος αὔλακα τέμνων
Χαρίεν γάρ ὦ πρεσβύτ' ἐ σοφίσω καὶ σοφά.

Πφ. Οὐκοῦν σὺ χαίρῃς πτερόδυτος γλυκὺ μῦθος;

Κι. Τἀντὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον.
Ὅς ταῖσι φυλαῖς πτεροπάχητος εἶμ' ἀεί;

Πφ. Βούλῃ διδάσκω καὶ περὶ ἡμῖν οὖν μυθῶν.
Λεωτροφίδη χορὸν πετομένων ὀρνέων;
Κεκροπίδα φυλήν. Κι. καταγελᾶς μᾶλλον εἶ.
Ἀλλ' ἂν ἔγωγ' οὐ παύσομαι τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
Ῥινὰν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.

Συ. Ὄρνιθες πάνυ οἵδε.
Οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι.
Ταυσίπτεροι ποικίλα χελιδοῖ.

Πφ. Τουτὶ τὸ κακὸν οὐφαῦλον ὄψει γρήγορεν.
Ὅσ' ἀῦ μινυρίζων δεῦρ' ὅτις προσέρχεται.

Συ. Ταυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.

Πφ. Ἔσ θοι μάτον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ.

Ἁλίμυθον αἰθέρος· τὸν πέλαγος· ἢ ἔχουσαν· οὐδὲ ὄρμον· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεῶν. πρόπον γὰρ πελάζουσι δοκοῦσι διανήχεσθαι τὸν ἀέρα οἱ ὄρνιθες. Καταπαύσω· τοῦτο ἅμα λέξεων ὁ πειθέταιρος ποιεῖ αὐτόν. Χαρίεν τοίνυν πρεσβύτα· ἐπὶ κινησίας φησὶ τοῦτο πρὸς τὸν γέροντα τὸν πειθέταιρον τὸ φαντασιοῦν αὐτὸν· ἐπειδὴ κινεῖ αὐτὸν ὡς ὀρχηστὴν τῷ σώματι, λέγει δὲ ὅτι χαρίεντος ἐσοφίσω· ἵνα ᾖ δηλονότι δυκῆς ἔχειν πτερά. Πτερόδυτος γλυκὺ μέλος· πτεροῖς πολυχείρεις· παίζει πρὸς τὰ ἑρμηνεύα.

Τὸν κυκλιοδιδάσκαλον· αὐτὸ τοῦ διθυραμβοποιόν· εἴρηται δ' ὅτι ἐγκύκλια διδάσκουσιν· αὐτίπαθος δ' ὁ Εὐφρόνιος ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φασι τὸν διθύραμβον ἐν χορεύουσι πρῶτον, λαβόντα δὲ ἑρμιονέα· οἱ δ' ἀρχαιότεροι ἑλλάνικος δ' ἀκαδάρχους, ἀρίονα δὲ μηθυμναῖον, Δίμαρχος μὲν οὖν περὶ σατύρων πεῖσθ' ὁμοίως καὶ ἀγώνων· ἑλλάνικος δὲ, ἐν τοῖς κρεμαικοῖς.

Ὡς ταῖσι φυλαῖς· ἐκάστη γὰρ φυλὴ διοικοῦσι, τρέφει διθυραμβοποιόν. Λεωτροφίδη· ἐπειδὴ καὶ οὗτος πρῶ σφόδρα λευκὰς ἔπλεκε τῶν· ἢ καὶ οὗτος διθυραμβοποιὸς κοῦφος· φησὶν οὖν· βούλῃ περὶ λεωτροφίδη τὸν ἡκεροΐδα φυλὴν διδάσκειν, ἀπὸ γὰρ ταύτης ἦν λεωτροφίδης· τινὲς δέ ὅτι ἦν φος καὶ χλωρὸς ἦν, ὡς ἔοικε καὶ ὀρνιθιοβοτάνας δὲ ἐν ταῖς λαπλίσι· λεωτροφίδης ὁ τρίμετρος ὡς λεοντίνος· δύχως τε φαύει καὶ χαρίεις ὥσπερ νεηρός. Ἄλλως· ἐπειδὴ οὖν πρῶ σφόδρα λεπτῶν· καὶ ὀκνησίας δέ, ἑρμιονέως ἡκεροΐν· αὐλητρίσι θύουσιν ἦν βοϊδια· λεωτροφίδου λεπτότερα· μὴ θαυμάτιδος· θέλεις οὖν μὴ τῷ λεωτροφίδῃ χορὸν ὀρνέων διδάξαι. Ὄρνιθες τινες οἵδε· συλοφαντῆσ τις πενόμενος καὶ ἐς τὸν αὐτοῦ τεμίαν ἄδων ἐπειδὴ μηδὲν εἶχεν, ἐκπρώτην λοιδορίαν, συκοφαντεῖ τοὺς ὄρνιθας· ὡς ἐναντίως ἐχόντων τὸ χῆμα τῆς τῶν ὀρνέων φύσεως, ἓν δ' αὖ ἐς τὸ χῆμα τοῦ πρεσβυτέρα φορῶν· τινὲς δὲ τὰ ἀλκαῖα ὄρνιθες τινες οἵδε, ὠκεανὸν δ' ἀπέρατον ἦλθ), πανέλοπες ποικιλόφθεροι πανυσπέρου ὑμνοῦσι· μὴ παρὰ τὸ σμυρίδου· ἀμφελικλητὸν ἄρος δ' ἀδυόλμου κυανέα χελιδοῖ· μιμίλα μαλαῶδες· χοῦ φησι πρὸς τὸ ῥυπαρὸν τὸ μιμίλον τοῦ ἱματίου αὐχοῦ.

ἁλίμυθον

Lagus hermeneus primus chori cyclici inuenit

Ario

Simulę duo tribus decim tribubus alebant

Οὐκ ὀλίγων χιλιάδων μ. ἐπειδὴ σωιέχω χιλιάδας λέγει, ποῖ τοῦ τι Φησίν. ἅμαρος χεί χει. παλαιὸν γὰρ χατῶνα ἔ χει. τὸν νοῦν δὲ τῆς παροιμί ας μετείληφε, μία χε λιὰς ἢ ἑαρινὴ ἐστί.

Τίς ὁ πέρων. πρὸς τὸ ἆθλμα ᾧ χῶνται σωιέχω οἱ νέοι συμφαφεῖς. τίς ὁ πέρων, αὐτὶ τοῦ τίς ὁ πέροι.

Γ περῶν πέρων δεῖ. παρὰ τὸ αἰχμὴν ἐκ μυρμιδόνων. ὁ πολὺν ὁ πολὺν δεῖ.

Τῶν δύθ' πελλήνης. ἐπεὶ ἐν πελλήνη ἐν τοῖς ἡραίοις, ἄ βλον ἐτίθετο χαλκῆνα. χαίρω μαι δὲ διαφέρουσι σὺν πελ λήνη πίνομεν. οἱ δέ, ὅτι ἐρ μιδία ἄγεται ἐν πελλήνῃ τῆς ἀχαΐας, καὶ τοῦτο ἔπαθλο τίθεται. Κλητὴρ εἰμι. κλη τὴρ λέγει, ὁ καλῶν εἰς τὸ δι καστήριον πάντας. σημεί ωμα δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ μάρτυ ρα. νησιωτικὸς δὲ ὁ τύπος πάσους οἰκοῦντας συκο φαντῶν καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων. Γρισοβῆν. περιε πλάθου καὶ εἰς δικαστήρι ον καλῆν. Ὑπὸ πέρυ μοῦ τι. αὐτὶ τοῦ μετὰ πέ ρυγον. ἡσίοδος. τοίτε μὲν γὰ λοῦντες ὑπὸ λυγκὸς ἔ λασσε. ἀρχίλοχος ἄδων ὑπὸ λυγκὸς. Ἄλλως. αὐτὶ τοῦ σοφώτερόν φησι τὸ μετὰ πέρυγον καλεῖν. Λησταί. οἱ περατεῖ. καὶ ὅμηρος. οἵατε λῃστῆρες. ἀνθέρμαγος. αὐτὶ τοῦ λίθου. ἐπεὶ αἱ γέρα μοι ἐν τοῖς σώμασι, ψήφους τὸ τῷ πέπεσθαι ἔχουσιν. Ἄλλως. πολλάκις ⊕ σημεῖόν ἐστι καὶ περιφέρουσι τοὺς λίθους αἱ γέρανοι πρὸς τὸ μὴ παραφέρεσθαι ἀνέμοις. Οὐλιπόσι μεν. αὐτὶ τοῦ οὐδώμασι. εἴρηται δὲ περὶ τῶν παροιμιῶν. πεζῇ βαδίζων σκάπτειν οὐκ ἐῶσι μαι.

Ὅδι τρέφης. ἐπεὶ πλούσιος ⊕ δυνάμενος ἱππότροφεῖν οὗτος. εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ αὐστέρως, ὅτι ὁ δὴ τρέφης πάππου πλόκος ὤν, τέρμε Φύλαρχος ⊕ ἵππαρχος. Εἰς τὸ αὐτὸ. ἵππαρχος δ' ἐγώμε μος ⊕ δύτυχήσας συνεβούλευσε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

Δεῖδα δ' ἐ οικεν οὐκ ὀλίγων χιλιάδνων.
Συ. Τίς ὁ πέρων ἀνὴρ ἔστ' τοὺς ἀφικνουμένους.
Πφ. Ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν.
Συ. Πτερῶν· πέρων δεῖ· μὴ σύθη τὸ δεύτερον.
Πφ. Μῶν σύθ' πελλήνης πέτεσθαι δοκεῖ;
Συ. Μὰ δί' ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι, νησιωτικός.
Καὶ συκοφάντης. Πφ. ὦ μακαρίας τῆς τέχνης.
Συ. Καὶ πράγματος φής. εἶτα δύναμαι πέρα λαβὼν
Κύκλῳ περισοβεῖν τοὺς πόλεις καλουμένους.
Πφ. Ὑπαὶ πέρυμνα τοὺς καλεῖν σοφώτερον;
Συ. Μάδι' ἀλλ' ἴν' οἱ λῃσταί σε μὴ λυπῶσ' ὅμε.
Μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν
Ἂν θέσματος, πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
Πφ. Τοῦτ' ἦρ' ἐρᾷς εἰσοῦτον εἰπέμοι,
Νεανίας ὤν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Συ. Τί γὰρ πάθω· σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πφ. Ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῷν ἐρῳδιῷ φρονεῖ.
Ἀφ' ὧν δύναιο ζῆν ἂν εὐπορωτάτως.
Ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ 'κ τοῦ ῥᾴονος.
Συ. Ὦ δαιμόνιε· μὴ νουθέτει μ' ἀλλὰ πέρου.
Πφ. Νῦν ταῦτα λέγων πέρωσε. Συ. Καὶ σῶς αὖ λόγοις
Ἄνδρα πέρωσιας σὺ. Πφ. Πάντες τοῖς λόγοις
Ἀναπέρουνται. Συ. Πάντες. Πφ. οὐκ ἀκήκοας.
Ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε,
Τοῖς μφρακίοις ἐν τοῖσκορείοις ταυτί
Δεινῶς τέμ' τὸ μφράκιον ὁδὶ τρέφης

Δεῖδα δ' ἐ οικεν οὐκ ὀλίγων χιλιάδνων.
Συ. Τίς ὁ πέρων ἀνὴρ ἔστ' τοὺς ἀφικνουμένους.
Πφ. Ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν.
Συ. Πτερῶν· πέρων δεῖ· μὴ σύθη τὸ δεύτερον.
Πφ. Μῶν σύθ' πελλήνης πέτεσθαι δοκεῖ;
Συ. Μὰ δί' ἀλλὰ κλητὴρ εἰμι, νησιωτικός.
Καὶ συκοφάντης. Πφ. ὦ μακαρίας τῆς τέχνης.
Συ. Καὶ πράγματος φής. εἶτα δύναμαι πέρα λαβὼν
Κύκλῳ περισοβεῖν τοὺς πόλεις καλουμένους.
Πφ. Ὑπαὶ πέρυμνα τοὺς καλεῖν σοφώτερον;
Συ. Μάδι' ἀλλ' ἴν' οἱ λῃσταί σε μὴ λυπῶσ' ὅμε.
Μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν
Ἂν θέσματος, πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
Πφ. Τοῦτ' ἦρ' ἐρᾷς εἰσοῦτον εἰπέμοι,
Νεανίας ὤν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Συ. Τί γὰρ πάθω· σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πφ. Ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νῷν ἐρῳδιῷ φρονεῖ.
Ἀφ' ὧν δύναιο ζῆν ἂν εὐπορωτάτως.
Ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ 'κ τοῦ ῥᾴονος.
Συ. Ὦ δαιμόνιε· μὴ νουθέτει μ' ἀλλὰ πέρου.
Πφ. Νῦν ταῦτα λέγων πέρωσε. Συ. Καὶ σῶς αὖ λόγοις
Ἄνδρα πέρωσιας σὺ. Πφ. Πάντες τοῖς λόγοις
Ἀναπέρουνται. Συ. Πάντες. Πφ. οὐκ ἀκήκοας.
Ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε,
Τοῖς μφρακίοις ἐν τοῖσκορείοις ταυτί
Δεινῶς τέμ' τὸ μφράκιον ὁδὶ τρέφης

Hesio
Archi

Hom

Λέγων ἀνεπέρωκεν ὥσθ' ἱπτηλατεῖν;
Ὁδέτις τὸν αὐτοῦ φησιν ἐπὶ ξαγωγάς
Ἀνεπέρωθαι· μὴ ποτ' ἦθ' τὸς φρένας;
Συ. Λόγισαι τ' ἆρα καὶ πέρουνται Πφ. φημὶ ἐγώ.
Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁμοῦσ τιμετιωρίζεται.
Ἐπαίρεται τ' αὖ ὃς. οὕτω καίσ' ἐγὼ
Ἀναπερώσας βούλομαι χρησοῖσ λόγοις.
Τρέψαι πρὸς ἔργον μόνον. Συ. ἀλλ' οὐβόλομαι.
Πφ. Τί δαὶ ποιήσεισ. Συ. τὸ γένοσ οὐκατυχυῶ
Γαθῶσ ὀρίοις συκοφαντεῖν ἑστίμοι.
Ἀλλὰ πέρουμε, ταχέσι καὶ κούφοις πέροῖσ
Ἱέρακοσ, ἢ κορχνῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
Καλεσάμενος, κἄτ' ἐγκεκλικὼσ ἐνθαδί,
Κἄτ' ἂν πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Πφ. μανθάνω.
Ὡσ λέγεισ. ὅπωσ ἂν, ὠφλήκη δίκην.
Ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὀξέμοσ. Συ. πάνυ μαν θάνεισ.
Πφ. Κἄπειθ' ὁμῶ ὠλεῖ δύρο. σύδ' ἐκεῖσ' ἂν πέτει.
Ἀρπασόμενοσ τὸ χρῆμα τ' αὐτοῦ. Συ, πάντ' ἔχεισ
Βέμβικος ὅδε μ' ἀναφέρειν δεῖ. Πφ. μανθάνω.
Βέμβικα; καὶ μὴν ὄστμοι νὴ τὸν Δία.
Καλλίστακερκυραῖα τοι αὐτὶ περάς.
Συ. Οἴμοι τάλασ μάστιγ' ἔχεισ; Πφ. πέρω μὲν οὖν.
Ἆρ' ἐσθ' ὅτου μόνου σε τιμετιωρίζεται.
Σὺ δ' οἴμοι τάλας. ὁ πτερυγεῖς ἐντυχεῖν;
Πφ. Οὐκ ἀπολιβάξεισ ὠκάκισ' ἀπολόμενος;

Κἄπειτ' ἐγκεκλικώσ. ἐγκλημα τῶν γραφόμενοσ βραδυτῆτοσ. εἰθισμένοσ δὲ ἡ γῆ ωισ τὸ δικαστήριον.
Κἄπὼν πέτωμαι πάλιν. ἵνα πάλιν πεταθεὶσ ἐντὸσ μέσοισ τοῖσ χοροῖσ ἄλλοσ πρὸ καλέσωμαι.
Ὅπωσ ἂν ὠφλήκη. αὐτὶ τοῦ δι καασθεὶσ, πρὶν φθάσαι σὲ τὴν ἀπαίκην. τί οὖν τί δή τε θέλει λέγειν. ἵνα καλεσάμε νόσ πναισισ δίκην, οὐ μόν, ὡσ ἂν πετόμενοσ φθάσησ πρὸ αὐτοῦ. εἶτα κατα δι κάσασ αὐτὸν ἐξ ἐρήμου πάλιν ἐνταυτὰ θεῖν. σὺ δ' ὅσῳ ἐκεῖνοσ πλέων, σὺ θᾶσσον πορεύεσθαι. Κἄπειτα δόμῳ ὠλεῖ. ἵνα φησὶν ἐκεῖ σε ὢν, ὑπεύθυνοσ, καὶ ἑτέρασ δίκασ γίγνεσθαι ὑπὸ τοῦ βραδύνοσ. σοῦ φθάσαντοσ αὐτὸν ἐνθάδε.
Βέμβικοσ οὐδὲν διαφέρει. δύσροφον καὶ δύκινητον δεῖ εἶναι. ὁ δὲ βέμβιξ, ἐρασ τὸν δίνην ὃ δίνην σρέφουσιν οἱ παῖδεσ. ἢ πώγνιον τὸ παίδων ὡσ χοῖρ. ὃσ μάστι γι δρόμωσ, σρέφεται.
Κερκυραῖα. λέγεται τισ κερ κυραία μάστιξ. σωενέχω δὲ ἰδρυκραίοις ἀταξίαι γίνονται. διὰ τὸ σασιάζειν οὕτω, ἐποίασε πᾶσιν ἡ μάστιξ. ὥστε δι πλῆσ χεῖν μεγάλεισ καὶ ἐλεφαντοκόπουσ. Ἄλλωσ.
Λέγεται τισ κερκυραία μάστιξ. Φρύγιοσ σατύροισ. κερκυραῖαι δέ, οὐδὲν ἐμβάλλουσι μάστιγοσ. ὥστε δεῖσ παροιμιάζεσθαι ἐλθεῖν. ἀριστοφάνησ ἢ τὸ κερκυραία μάστιξ. λέγων φησὶν ἅτοσ ἐλεφαντίμοις ἐπεισοντο, ὅτ' μεγίθει περιῆσ ὅσον ἡ κερκυραία ἐπεπόλασε μάστιξ. ⊕ εἰσ πεζοὶ μί αν ἦλθε ταῦτα δὲ λέγω τύ πτ φ αὐτόν. Πτερῶ μὲν οὖν. δυϊκῶσ αὐτὶ τοῦ πτερά. τὸ μάστιγ. παρείληφεν. ἴσωσ δὲ δι πλῆ οὖν. Οὐκ ἀπολιβάξεισ. λιβὰσ ἢ σταγόν. ἢσ οὐδὲν τοῦ χύτερον εἰ τῷ πτ φ. ἢ οὐκ εἰσ κό φαλασ λιβὰν ἀποφθῇ.

ὠφλήκη

βέμβιξ

Cercyrai gelli

εστεσθλο

α ᾰ
ῶροι
ηκυρεία
γξ
λιβάς

Στρεψοδικοπανουργίαν. δι-
χῶς. στρυβοδικοπανουρ-
γίαν. αὐαχωρήσαιμι τοῖς ἀπ' αὐτοῦ
τοῦ τίφησι. σωιέθηκε ἡ τὸ
λέξιν παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦ-
θος καὶ συκοφαντικὸν καὶ
τὸ δίκην καὶ τὸ πανουρ-
γίαν. Πολλαχῆ καὶ ἰαμβικὰ
ἡ στροφὴ αὕτη κῶλων ὄντι τρο-
χαϊκῶν καὶ ἰαμβικῶν ιβ
ἡ αὐτιστροφὴ τοσούτων.
καὶ ἰαμβικὰ μὲν δίμετρα
τὰ ς. ιβ. τὰ δὲ ἄλλα τροχαϊ-
κὰ τῇ μὲν δίμετρα. τῇ δὲ
ετωσίλεια. ἐπὶ τοῖς τέλεσι δὲ
μὲν στροφῆς πεντάμετρος τὸ
δὲ αὐτιστροφῆς τετράμετρος.
τὸ δὲ ἑξῆς ἐπὶ πλεῖον εἰς πολλά.
καὶ παράδοξα εἶδος μὲν καὶ
θαυμάσια. βούλεται δὲ κω-
μῳδεῖσθαί τινας. Ἔστι γὰρ
δένδρον πέφυκος. δένδρῳ
αὐτὸν ἀπεικάζει. ἢ ὡς μέ-
γαν. ἢ ὡς ἀναίσθητον καὶ ξύ-
λινον. ὡς ὁ ποιητής. ἀλλὼς
τε σκληρὸν καὶ δέρβεον ὑψηπέ-
τηλον. ἐπαιξε δὲ ὡς ἐπὶ
ὀρνίθων πετομένων τὸ δένδρα. εἶτα συνωνύμως ποιῶν τὸν ὄρνιν, ἐπειδὴ γὰρ κλεώνυμον. καρδίας δὲ ἀκριβέστερον, ὡς αὖτις ἔνιοι μικρὸν ἀκριβέστερον πόλεως. ἅμα δὲ εἰς τὸ ἀκάρδιστον καὶ αὐθάδη τὸν αὐτόν. Καρδίας ἀκριβέστερον. διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν. ἅμα ἡ καρδία ἔθνος ὄνομα πόλεως. μιμεῖται οὖν τοποθεσίαν. ἢ ὡς ξένον αὐτὸν κωμῳδεῖ. καρδία γὰρ πόλις θρᾴκης. ἧς οἱ πολῖται καρδιανοί. Εἰσὶ δὲ αὐτόθι καὶ καρδιανοί. Εἰσὶ τὸ αὐτό. καρδίας ἀκριβέστερον. διὰ τὸ μακρὸν εἶναι καὶ δειλόν. ὅτι σὺ μὲν τῇ εἰρήνῃ μέγας καὶ λαμπρός. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ ῥίψασπις. διὸ καὶ καρδίας αὐτὸν φησὶν ἀκριβέστερον. τουτέστιν οὐκ ἔχει καρδίαν. Τοῦτο μὲν ἥρως τῷ δ μανιχῶνι μανιχάρος δικάζου) αἱ πρὸς τοὺς ξένους δίκαι. Τοῦτο δὲ χειμῶνος. ὅτι ἐνταῦθα τὰ δύο ἰωλκὰ ᾠκίσθη. λέγω ἀπὸ τοῦ τοῦτο δὲ χειμῶνος, ἕως τοῦ φυλλορροεῖ. ἐπεὶ δὲ ῥίψασπις ἰῶν ὁ κλεώνυμος, ἔπαιξε πάλιν. ἐπεὶ πᾶσα δένδρα φυλλορροοῦσιν. Ἔνθα τοῖς ἥρωσι διὰ τὸ ὁμοίως αὐτὸν φησὶ τοῖς ἥρωσι σωιθάγειν. Σώσει σε πάλιν τῆς ἑσπέρας. αὖθις τοῦ τῇ σκοτίᾳ, πλανικῇ ἀπὸ τοῦ σκιωδῶν ἐρημίᾳ. χαρείντως ἦ. Τὸ ὅτι σκοτος, ὁρίζησ ὁ τιμοκράτους λωποδυτεῖ τοὺς προστυχόντας. τὸ δὲ μύκτιος ἦ μόνας ἐλήστευσεν ὁρίζησ.

Πικρὰν πάλιν ὀφῇ, στρεψοδικοπανουργίαν
Ἀφίσω μὲν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὸ πέρας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΓ'.

Χο. Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ
Μάς ἐπετόμεθα.
Καὶ δεινὰ πράγματ' εἰσδρομᾷ
Ἔστι γὰρ δένδρον πέφυκος
Ἔκτοπόν τι, καρδίας
Ἀφώτερον κλεώνυμος.
Χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἀλ-
λως δὲ δειλόν, καὶ μέτοι.
Τοῦτο μὲν ἥρως αἰεὶ
Βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ.
Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
Τὰς ἀπίδας φυλλορροεῖ.—

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΒ'.

Ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ.
Τῷ σκότῳ πόρρω ἐρημίας.
Τῇ λύχνων ἐρημίᾳ.
Ἔν θ' αὐτοῖς ἥρωσιν αὔθρω- Hom
Ποι σῶα ριζῶσι. καὶ.
Σώσει, πάλιν τῆς ἑσπέρας

Τηνικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
Ἀσφαλὲς ξώ τυγχάνειν.
Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ
Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὁρέστῃ
Γυμνὸς ἦν πλὴν εἰς ὑπαυ-
Μεν- τοῦ πάντα τὰ δεξιά.
δρ Προ. Ὄιμοι τάλας, ὀζοὺς ὅσους μήμ' ὀλέσαι
Ποῦ πειθέταιρός ἐστιν. Πφ. ἔα φυτὸν τί λῷ
Τίς ὁσυγκαλυμμός. Προ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
Ἐμοῦ καρπὸν ἐντεῦθεν; Πφ. μὰ τὸ δ' ἐγὼ μὲν οὔ
Τίσ δ' εἶ σύ. Προ. πτηνίκ' ὄρνις ἄρα τῆς ἡμέρας.
Πφ. Ὀπτηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Προ. βουλητὸς ἢ πέρα τέρω.
Πφ. Ὄιμ' ὡσβελύπο μαίσω. Προ. τί γὰρ ὀζοὺς ποιεῖ
Ἀπειθεμαίζῃ τὰς νεφέλας. ἢ ξυνεφεῖ.
Πφ. Ὄιμωζε μετέπειτ'. Προ. ὄστω μ' ἐκκαλύψομαι.
Πφ. Φίλε προμηθοῦ. Προ. πεύσε πεύσε μὴ βόα.
Πφ. Τί γράδιον. Προ. σίτιζε, μὴ κάλει μου γρῶμα.
Ἀπὸ γὰρ ὀλέσεις, εἰμὶ γὰρ θαῦ ὀζοὺς ὀφέται.
Ἀλλ' ἵνα φράσωσοι πάντα τὰ πάντα πράγματα.
Τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε.

Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωϊ ἥρωα
αὐτὸν φησὶ διὰ τὴν ὁμω-
νυμίαν τοῦ πρὸς τὸν ἀγα-
μέμνονος ἦν ὁρέστην. ἢ μὴν
φωνὰ δὲ δύσοργοι καὶ χαλε-
ποὶ τοῖς ἐμπαίζουσι πά-
σχουσι καθάπερ μῦθος
ἐν συνεριβοῖς. ὅτι ἀγαθὸν γά-
μος χειμῶνος ὁ θεὸς δίδω-
σιν. διὰ τοῦτο δυσὶν
ταῖς αἰσὶ πολλοὺς μὲ π
ῆν δυσὶν ταῖς. τὸ δὲ ὠφελεῖσ
σύμφορος ἐστι, δύο μοι δοκῶ
σι καὶ οἱ τὸ ἥρωα περιόν-
τες σῖτον ἔχειν. ὡς μυρτί-
λος ἐν τῇ τοῦ πρὸς φησὶν
ὁ δὲ ὁρέστης λωποδύτης.
Παύτα τὰ δεξιά. ὀφθαλ-
μούς. κεφαλήν. οἷον τὰ δε-
ξιὰ τῆς φύσεως. ἐβλάπτον
τε γὰρ οἱ σωτηρχόντες
αὐτῷ. ἅμα δὲ, ἐπεὶ οἱ ἐν
τυχόντες νυκτὸς ἥρωσ
δι' ἐσφετον τὸν ὄφιν.
Οἴμοι τάλας. κορωνὶς εἰσὶν
τῶν αὐθις τ' ὑπολειπῶν. οἱ
δὲ σίχει ἰαμβικοὶ τρίμε-
τροι ἀκατάληκτοι υη. τὸ
μὴν τοι ις κῶλον ὄζειν ἰαμ
βικὸν μονόμετρον ἀκατάληκτον. ἐστὶ τοῖς ἀποδίδοσι παράγραφος ὡδὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.
Ὁ προμηθὸς δὲ ἀπαγγέλλει αὐτῷ τινὰ, συγκεκαλυμμένος. Πτηνίκ' ἔστιν ἄρα. αὐτὶ τοῦ ποία ὄζειν
ὥρα τῆς ἡμέρας. τοῦτο δέ, ἐστὶ ὥρας ἐξήκοντα δύο αἱ ὥρα. ὑπηνεμία ζ. σκορπίζῃ. δύο δ' αὖ ἄγει
σωνεφεῖ δέ, συνάγῃ τὰ νέφη. οὐχὶ ὁρᾷ γὰρ αὐτὸν ὀζὸς νεφῶν ὄντων.
Οὕτω μὲν εἰκαλύψομαι. ἐκκεκαλυμμένος ὤν. ἐκκεκάλυπται. καὶ ὁρᾷ αὐτὸν ὁ πρεσβύτερος. ἐ-
παίζει δέ, ὡς γὰρ ἐκείνου εἰρηκότος ὅτι ξυνεφεῖ τὰς νεφέλας. καὶ οὐκ ὀψὶ παίσει, φησὶν ἐκκεκαλύ
ψομαι. ἢ ὡς ἐν ὠμῷ σῖτα. ὡς καλόντι ἀκούσασ τὸ ὄιμωζε, ἀποκαλύπτεται φανερὸν αὐτὸν ποι
ῶν. Ὦ φίλε προμηθοῦ. γνωρίζει αὐτὸν ἀποκαλυφθέντα.
Τουτὶ λαβὼν μου τὸ σκιάδειον. κατὰ σκιάσματι ὅπερ ἔχουσιν οἱ καυηφόροι ἀπὸ τοῦ ἡλιο-
σκιάδ φ κ
σίριακὸν τῆς τοῦ μὴ καίειν τὴν τοῦ ἡλίου. δίδωσι δὲ αὐτῷ τοῦτο, ἵνα μὴ καλύψῃ αὐτὸν καὶ μὴ ὁρᾶσθαι
ὑπὸ τοῦ δεσπότου.

Hexoes gra
knocm ag
prinqnteb
βουλητο
ξωνεφφ

Γρ. μὴ καὶ πᾶ πώλετο. ὅτι οὐκ ἄπικον τὸ πηι καὶ πᾶ πώλετο· οὐδὲ ἀρχαϊκόν. οὐδὲ ἀκριβῶν· ἔστι γὰρ τὸ πήτε δῆτα. πωρείλλει δὲ τὸ ἄπια νῦν. ἀλόγως δὲ λέγεται. οὔτε δὲ τὸ, τιρὰ σημαίνει· οὔτε τὸ, ἄτινά. οὐδὲν δὲ τούτων ἁρμόζει τῇ πτηνίκα. Γρύλλος ὡς πᾶ ἀλλοι τινὲς ὡς πᾶ βάρβαροι, ἀνέπλασε δέ τι γλῶσσαν βαρβάρων ζιβαλλῶν ἀνώνυμον. οἷον μὼς πᾶ ἐπὶ τῷ ἀμῶν βάρβαρα εἴθνη πρῶτα τὰ ἀθηναίων καὶ περὶ θράκην εἰσὶν οἱ ἀλλυριοὶ τιμὲς δὲ περὶ δυσφασιν αὐτούς. οἱ γεωργεῖν μὴ οὐκ ἔχοισι γῆν. λησταὶ ὄντες δὲ φέρονται. τὸ δὲ κελεζώτες, μιμησίζβιν οὐκ εἰς τὸ ἦχος ἀλλὰ τῶν ἀσόφων τῶν βαρβαρικῶν διαλέκτων. Κελεζώτες. οἷον πειὰν φωνῶν ἀπτελοῦντες ἀπὸ λιμοῦ, οἱ ζιβαλλοὶ θεοί. ἢ τὸ κελεζώτες, ἀντὶ τῆς ἀσόφαν φωνῆσ αὐτῶν κείμη δὲ, ὁ τῷ ἀπθυνσκόντων ζισμὸς τοῖς ὀδοῦσι ζυόμενος. ἀνωτέρω δέ φησιν αὐτοὺς οἰκεῖν. ὡς τῷ ἑλλήνων αὐωτέρω οἰκοῦσι ⊙ πρέσπερ οἱ βάρβαροι.

Ἔπισρατεύσειν φασίν. ἐφασάν φησιν οἱ τριβαλλοὶ, πολεμεῖν πρὸς τὸν δία. ἵνα πορείξῃ αὐτοῖς, τῶν δ' ὁδὸν τῷ ἐμπορίων· πείζεσθαι δὲ εἰς τὸν μομζόμβρον τετειχίσθαι αἶρα μεταξύ. ὡς ἐκείνων ἀπολιλειμμένων.

Ὅθεν ὁ πατρῷος. ὅτι καπέλειψι δῆλόν τὸν ἀπόλλωνος. δέον γὰρ εἰπεῖν ὁ πατρῷος ἀπόλλων ἢ ἄλλως τισὶ τῷ θεῶν. πατρῷον δὲ τιμῶσιν ἀπόλλωνα ἀθηναῖοι. ἐπεὶ ἴων ὁ πολέμαρχος ἀθηναίων, ἀφ' ἀπόλλωνος καὶ ἰρευούσης τῆσ ξούθου ἐγένετο. Τοὐπὶ τριβέμισ. παρὰ τὸ τριβαλλὸς φησὶ παίζων γεγονέναι τὸ ἐπὶ τῇ ὕβρει ἐπὶ τριβέμισ.

Καὶ τῷ

Ἄνωθεν· ὡσ ἂν μήμ' ὁρῶσιν οἱ θεοί
Πφ. Ἰοὺ ἰού· σὺ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
Ὑπόλυσ τὸν χὐδή· κἄτα θαρρήσας λέγε
Προ. Ἄκουε δὴ μῶν. Γρ. ὡς ἀκόντους λέγε
Γρο. Ἀπώλωλεν ὀζύς. Πφ. πτηνὰ κἄπᾶ πώλετο.
Γρο. Ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
Θύδ γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν· οὐδὲ κρίσασ μηδέν' ἀπο. (Dadym)
Ἀφῆλθεν ὡσ ἡμᾶσ ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου.
Ἀλλ' ὡσ περὶ θεσμοφορίοις νηστεύομεν.
Ἀνθυπηλῶν· οἰδὲ βάρβαροι θεοί.
Γρ. ὧν τὸς ὡσπερὶ ἰλλυριοὶ κεκεληζότες
Ἐπισρατεύσειν φασὶ τῷ διΐ.
Ἐμὴ παρέξῃ τὸν μπόρειν αἰεὶ γ' ὁμῷσε.
Ἵν' εἰσάσι μηδὲν ἀλλάγχνα κατατετμημένα.
Πφ. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τιμες.
Ἄνωθεν ὑμῶν; Προ. ὀγχνὰ εἰσὶ βάρβαροι.
Ὅθεν ὁ πατρῷόσ ἐστιν ἐξηκεσίδης;
Πφ. Ὁμοίωσ δὲ τούτοις τοῖς θεοῖσ τοῖς βαρβάροις
Τίόστιν. Γρ. ὅ, τι ὄζει; ζιβαλοί. Πφ. μανθάνω.
Ἐν τοὐθνῷ ἆρα τοὐπιζιβείνης ἐγένετο.
Γρο. Μάλισθ' ἁπάντων ἐν δέσοι λέγωσ' ἀφές.
Ἢξουσι πρέσβεισ δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
Παρὰ τοῦ διός, καὶ τῶν τριβαλλῶν τῶν ἄνω.
Ὑμεῖς δὲ μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ παραδῶ.
Τὸ σκῆπτρον ὀζὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν

ἸΑ abundat

ΤΙα gdsignificet

κῆ circa thra
ᾶ
κῆ φρίδις

φριγότες

ίμη
μος

ous apollo colut
themenſibus

polemarchus
menſiú ex apol
& crenſa xuthi

Καὶ τὴν βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἐχενδῶ.
Πφ. Τίς ἐστιν ἡ βασίλεια. Πρ. καλὶς κόρη.
Ἢ πὴρ κεραμεύει τὴν κεραυνὸν τοῦ διός. (Cyphe.
Καὶ τἄλλα πεξά πάντα. τὴν βουλήν.
Τὴν εὐνομίαν. τὴν σωφροσύνην. τὸν εὐεξίαν. (Bacchy
Τὴν λοισθείαν. τὸν κωλακρέτην. τὰς ψηφοβόλας.
Πφ. Ἄπαντα γ' ἄρ' αὐτῷ τὰ μιμήσει; Γρο. φήμ' ἐγώ.
Ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκεῖ μου λάβῃς, ἄπαντ' ἔχεις. (cratin)
Τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαι μίσοι.
Αἰεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖ μουσεῖ μ' ἐγώ.
Πφ. Μόνον θεῶν γὰρ δᾶτ' ἀπανθρακίζομεν.
Γρο. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεούς, ὡσ οἶσθα σύ (Aristo
Πφ. Νὴ τὸν δ' αἰεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυσ. phā
Προ. Τίμων. καθαρόσ· ἀλλ' ὡσ ἂν ἀπαλλάξω πάλιν.
Φέρεμοι σκιάδειον ἵνα με κἂν ὀζὺσ ἴδῃ. (Andro
Ἀνωθεν· ἀκολουθεῖν δοκῶ καννηφόρῳ. tiō
Πφ. Καὶ τὸν δίφρον φόρητον δὴ λαβών.
Χο. Πρὸσ δὲ τοῖσι, σκιάποσιλί
Μνῆτησ' ἐσάλουτος οὖ .. ſ. λίμνη τις

Καὶ τὴν βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἐχενδῶ. Βαſileaioniis
Ἐχειν σωματοποιεῖ τὴν βασιλείαν αὐτὴ τὸ πρᾶγμα ὁ γυναῖκα. ὑφρόνιος ὅτι διὸς θυγάτηρ ἡ βασιλεία. ἢ δοκεῖ τὸ χθὶ τῶν ἀθανασίαν αὐτῇ ὀνομοιεῖν. ὧν ἔχει ἢ παρὰ βακχυλίδῃ ἡ ἀθηνᾶ πρὸ τυλεῖ δώσουσα τῷ ἀθανασίαν. ἔστι δὲ παρὰ ἱερατίῳ ἡ βασιλεία σοὶ οἱ τὴν ἀθανασίαν καλὲσι. τὼ λοισθείαν· ὡσ μὴ τοῦτο σὲ πολλῶν εἰσ ἄξιοσιν δὲ φ. κωμῳδήσ σοῦτο φησι. Τὸν κωλακρέτ. λακρέτων. τὸν ταμίαν τῆ πολιτικῶν χρημάτων. ἀριστοφάνησ ὁ γραμματικὸσ, τοῦτον ταμίας εἶναί φησι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ. οὐ μόνον δὲ τοῦτον τὼ ὠνὶ μέλειαν ἐπιοῦσιν ὡσ φησιν. ἀλλὰ καὶ τὰ εἰσ θεοὺσ ἀναλισκόμενα, διὰ τούτων ἀναλίσκετο. ὡσ ἀνθρωπίνων γραφείων τοῖσ δὲ ἰοῦσι πυθοῖ θεωροῖσ, τοὺσ λακρέτασ δοῦναι ἐκ τῆ ναυκληρικῶν ἐφόδιον ἀργύριον. καὶ εἰσαῦθ' ὅ, τι ἂν δέῃ ἀναλῶσαι. τὰ μιαὶ ἦσαν. ᾗ προεσῶτες τῆσ δημοσίασ σιτήσεωσ. Τὰ ψηφοβόλα. μέσιν ᾗ ἐκ τῶν παρὰ τοῖσ ἀπίκοισ. οὐχὶ σῖτα ἡ αὐτοῖσ τὸ ψηφοβόλον. πολλαχοῦ γὰρ ἃ δύο ὀβολοῦσ ἐλίφασιν. Ἀπανθρακίζομεν. αὐτὶ τοῦ αὐθραλίας ἐθίομεν· ἔστι δὲ θύειν ἐκχέοντας λειβὸν. ὃ καὶ ὠνοῦντες ἐθίουσιν. Ἄλλως· ὁπόσα ἐθίομεν. ἢ αὐθρακας ζωπυροῦμεν. ὡσ ἐγκωμῳδᾷ ἡ τοῦ δὺ τελεστέρου ἐμμήνῳ· ἐπὶ ἄλλων μέγιστα ἰσχύοντος τοῦ πυρόσ. Θεομισὴσ ἔφυσ. ὁ μιᾷφησι τῷ προμηθεῖ ἐστὶ τῷ ὑπὸ θεῶν μισούμῃ διὸ ⊙ ὀξυτόνωσ ἀναγνωστέον. ὁ ἢ τὸ ἕτερον δέχεται μισῶν θεοὺσ ὡσ ὁ τίμων ἀνούσ. Δοκῶ καννηφόρῳ. τῶν δὲ καννηφόρων σκιάδιόν τι δίφρ) ἀμολυθεῖ τισ ἔχουσα. ἑρμείππου θεῶν. ὧν τῷ καννηφόροι λδιλιοῖσιν ἀλφίτοισιν ἐν τεθριμμένοισ. ἐν ᾧ Δεύτερα φαλάθων τὼν δὲ φορεῖον. νικοφῶντοσ. ἐμ χειροχύτρῳ χθόνα. αὐτὸσ ὀλίγον ἀπαμάπτῃ τῆσ δίφροφόρ. χρῆσθαι καὶ μόσμιοσ. Καὶ τὸ μ' δίφρον μ' δίφροφόρει. ἐπειδὴ εἶπεν, ἵνα δόξῃ ἀκολουθεῖν καννηφόρῳ, λέγῃ πάίζων ⊙ δίφρον βαστάζει. Γρὸσ ἢ τοῖσι σκιάποσιν. ἢ παροῦσα σροφὴ κώλων ἐστὶ χειρῶν ἐπιμεμιγμένων χορείοις ⊙ αὐσονείοις 5'. καὶ ἡ αὐτὶ σροφὴ τοιούτων. ἐπὶ τῆ τέλῃ τῆσ μὲν σροφῆσ ἀφάγραφοσ· τῆσ δὲ αὐτὶ σροφῆσ κορωνίσ. παῦται ἢ ὀξυγωνίσ ὄζει τὸ ἀπωτέρω. χθόνοσ δ' ὄζει πειὸ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν κατὸσ τῆ ἱλιλαιμένῃ ζώνῃ. ὡσ ἀλύχνους ἢ διασύρῃ τοὺ Φιλοσόφου. καὶ ὡσ ἐπὶ σκιᾶσ καθίζοντασ. τούτου ἢ ἔχειν βήματα φασὶ τοὺ μὲν μέζονα. διὰ δὲ μὴ ἔχειν· οἱ μεν ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦ καύματοσ ἀναλίσκεσθαι. οὔσησ τῆσ χθόνοσ αὐτῶν ⊙ βραχείασ ⊙ κατὰ δύσιν οὐκ ἐχούσησ εἰσ ἀποφυγὴν τοῦ καύματοσ.

Βαſileaioniis

Μνησκμα τυὸ tribuit inn talutatē

κωλακρέτ

Theori gmit tin adpyth

Anthracas φ

Timō oforho nū

Comaphoro quebatur po qua haben acho & dep

Ψυχαγωγεῖ σωκράτης. ἐπεὶ δὴ λιτοί εἰσιν οἱ φιλόσοφοι καὶ ἄτροφοι, διατοῦτο τοὺς σκιαποδας παρέλαβε. μυθεύομεν δέ τι καὶ τοῦτο τὸ γένος εἶναι. ἄλλου τον δέ ἐστι τὸ λίμνην, ἵνα θῇ ἄλουτον τοῦτο καὶ ῥυποφοροῦντες, ἐφιλοσόφουν οἱ περὶ τὸν σωκράτη.

Ἔνθα δὴ πεισαν θρος. οὗτος δειλὸς ὢν κλέων οὐ χωρεῖ ἰδεῖν θέλων. ἐπεὶ οὐκ ἔχων ὡς δυ πολις ἐνάσραλοῦντο ις. πεισανθρος εἰς τὰκτωλὸν ἐσραλοῦντο. ἵνα τοῦθα φλοῦσ σραττείας ἵνα κισσὸ ἵνα ἀὴρ. ἅπαντα χοῦ δ' ὦ δειλός. ὦ δὲ τὸ σῶμα δυεκλῆς ὡς ἐρμ. ωπος ἐν ἀργ. ωλίοισιν. ἐνέβαινε σιγῇ πεισανθρος μέχας αὐτὸς ὡς πᾶ δι ονσίοισιν οὐ ωὶ ᾗδῶ ξύλων. ἐλαίης ἔρεσιν ὄνον κανθήλιον. καὶ σῶ ροδοκῆσαί φησιν ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις διὰ γούντων ἢ σῶραὶ τοῦτες ἀρχὴν πολέμου, πορίσεσι μετὰ πεισανθρου. δύο δ' εἰσὶ πεισανθροι, ἵνα διαπᾶ δῦ πολισ ἐν μαρυκᾶ φησιν. ἄκουε μῶ πεισανθρος ὡς ἀπόλλυται, ὁ σρεβλὸς, οὐ. ἀλλὸ μέχας οὐμο κίμβινος. ἢ ωλάτων ἐν πεισάνδρῳ περὶ ἀμφοτέρων λέγει. Σφάγιεχων. ταῦτα φησιν ὡσ ἐ ωὶ ᾗδῶ ἀνακαλουμβῶν ταὶσ ψυχαῖσ ᾗξ ἄδου. Κάμηλον ἀμᾶσ τὴν. ἐ ωαῦξεν εἰς τὸ ονοκινδύνον αὐτοῦ ἐ ωὶ ωὰ ἀμὸν καμήλου. ἔστι γὰρ δυμελῆθος. δέον εἰπεῖν ἢ ἀρνεοῦ ἢ ἄλλου τινός.

Κἄτ' ῥῆλθαὐτῷ. ἐκ τῶν χρονίων αὐῆλθεν. ὡσ αὐτοκλήτως δὲ παραβάλλονται αὐτὸν εἰσ τὰ δεῖπνα ἀναβάλλ. Πρὸσ τὸ λαῖμα τῆσ καμήλου. εὐφρόνιος, τὸν λαιμόν. καὶ γὰρ προσῄρηκεν εἰσ λαιμοὺς τεμών. οἱ δέ, ὅτι τὸ αἷμα. παραπεποίηκε δὲ παρὰ τὸ λαιμόν. ἔστι καὶ παρὰ μυαύδρῳ ἐν δραδάμῳ. καὶ λαῖμα βακχύλ. λαβὼν τὰ χήματα. γράφεται καὶ δέρμα. εἴρηται δὲ ἐκείνοις οὐδὲν σαφὲς, τοῖς γράφουσι τὸ δέρμα. οἱ δ' ὁρμίνια τὸ λαῖμα. ἔτι μὴν τοῦ περὶ ἀσίαν τινὸς, ἐπὶ τοῦ ἀναισῶν καὶ δυσλήμων οὕτω λέγουσιν. ὅπερ συμφωνότερόν ἐστι τοῦ παρὰ μυαύδρῳ.

Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς. ἐπεὶ οὔτε νυκτερεύουσιν ἡμέρας, οὔτε οἱ φιλόσοφοι φαίνονται. καταδεδυκότος γὰρ φιλοσοφοῦσι. Τὸ μὲν πόλισμα. ὁμοῦ νὶς ἐσόμενον αὖθις τῷ ὑποκειτῶ. οἱ δὲ σίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάλληλοι τοῖ ῥιᾶ. ὧν τελευταῖος ἀλλὰ γαμικὴν χαμίδα δύτοτις δοῦ ῥόμοι. μετὰ δὲ τὸν σ' σίχον, κωλάζουσιν αὐτὸ πασιλικὰ σ' ἐπεμεμιγμένα σὺ ἰάμβοις διαπανσ' ειοις καὶ ἐπὶ τρίτοις, ἐφθιμιμβῆ σθλὴν τὸ πρῶτον. ἐπὶ τοῖς ἀποδέσεσι παράγραφος. ἐπὶ δὲ τῆς τελφίλοῦ ρωνίς. πρέσβεσ δὲ παρὰ τῷ θεῶν ποσειδῶν καὶ ἡρακλῆς καὶ εἰς ἰλ. ῷ βαρβάρων θεῶν ἦλθον.

Οὗτος τί φᾷς, τοῦτο λέγει τῷ βαρβάρῳ τῷ συμπαρόντι αὐτῷ, εἰσ τὴν πρεσβείαν ὁ ποσειδῶν. ὡς οὐκ ἐπιτηδείως στελλομβῷ τὴν ἐδῆτα. ἀλλ' ἐπὶ σισυρὰ περιβαλλομβῷ, ὥσπᾶ οἱ ῥᾴδιες.

Λαιμο

ander trimdi

pondri duo

οκινδ ιον

αῖμα

ιστεφο μυ τειοις

λλομένω Την

ῆλα

races ad finistra ma
ú neste pȳcium

Ψυχαγωγεῖ σωκράτης· Ἔνθα δὴ πεισάνδρος ἦλθεν
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἢ
Ζῶν τὸν ἐκεῖνον προὔλιπεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ς'.

Σφάγιον ἔχων κάμηλον.
Ἀμυόπτην· ἣν λαιμοὺς τεμὼν
Ὡς πρὸ ὁδὸν ἀνὺς ἀπῆλθεν.
Κἄτ' αὖ ἦλθεν αὐτῷ κάτωθεν·
Πρὸς τὸ λαῖμα τῆσ καμήλου.
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς. <

Γρ. Τὸ μὲν πόλισμα τῆσ νεφελοκοκκυγίας. Comp.
Ὁρᾷς τοῦ πάρεστιν, ἥπερ εἰ βούλομαι.
Οὗτος τί φᾷς ἐ ωᾶ ριστερ' οὕτως ἀμωτί χ.
Οὐ μεταβαλεῖς θοιμάτιον, ὡς ἐ ωᾶδεξιά.

Herm pp Aristo ph Compl Plato

Comph

λιστρ

Τί ὦ κακόδαιμον λαισποδᾶς εἰ τὴν φύσιν;
Ὦ δῆμε κραπάτα. ἦρ' προβιβᾶσ ἡμᾶς ποτε.
Ἐ ιτοῦτον ἐγχειροτόνησαν οἱ θεοί—
Τρι. Ἐξῆς ἀξέμας. Γο. οἴμωζε νῦν γὰρ δῆσ' ἐγώ.
Ἐώρακα γοῦν τῶν βαρβαρώταρν θεῶν
Ἄγε δὴ τί δρῶμεν ἡράκλεις. Ἡρ. ἀκούσας
Compols Ἐμοῦ γ' ὅτι μὴ ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι.
Ὃς τόσ' ἐτ' ἐὼν ὅτους θεοὺς ἀποτείχισας.
Πο. Ἀλλ' ὦ γεῖτον ἡμεῖς ἀμφιλαβεῖν ἀλλαγῶν
Πρέσβεις. Ἡρ. ἀπωλάσιος μᾶλλ' ἄγχειν μοι δοκεῖ.
Πῆ. Τὴν τυρόκνησιν τῆσ δότω. φέρε σίλφιον.
Thucyd Τυρὰν φερέτω τισ. τὼ ρυπολειτρὺς αὐθράκας.
Phrynichy Ἡρ. Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἶδ' οἱ κελεύομεν.
Τρεῖς οὗτοι ἡμεῖσ. Πῆ. ἀλλ' ἐπικρῶ τὸ σίλφιον.
Ἡρ. Τὰ κρέα δὲ τοῦ, ταῦτ' ὄσιν. Πῆ. ὀρνιθέσ τινεσ.
Phrynich Ἐπερνισά μῦοι τοῖσ δημοτικοῖσιν ὀρνέοις;
Strato Ἔδοξ' ἂν ἀδικεῖν. Ἡρ. εἶ τοῦδ' ἦν τὸ σίλφιον
Theopomp Ἐπικναῖσ πρότερον αὐτοῖσιν. Πῆ. ὦ χαῖρ' ἡράκλεις.
Demetr. Τί ὄσι. Ἡρ. πρεσβεύοντεσ ἐνθάδ' ἥκομεν
Παρὰ τῶν θεῶν, περὶ πολέμα καταλλαγῆς.
Πῆ. Ἔλαιον ὀκίνει σὺν τῇ λεκύθῳ.
Ἡρ. Καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.

Λαισποδᾶσ εἰ τὴν φύσιν. ὅτι τὼν μὴ μιλεῖ χοντων ὁ λαισποδᾶσ. καὶ μέχρι τοῦ κατὰ τὸ πρόσωπον ἐβάλλετο. καὶ οἱ βάρβαροι δὲ τὰσι ἐλάπτε ελβέβλωται. λαισποδᾶσ δὲ καὶ δαμασίας, ὡς λακόπημοι. ὑβαβάλλουται μὴ μορδύλῃ δ' αὐτῷ καὶ δῦπολις ἐνδήμοισ. τα δ' ἐπὶ τὰ δένδρα λαισποδᾶσ καὶ δαμασίας αὐτοῖσι τοῖσ κνήμεσιν ἀμολυβδοῦ σίμοι. τοῦ γὰρ δ' ἐμ λαισποδᾶσ ὑγρα τὴν ῥᾴσι φησὶ θακυδίδησ ἐν τῇ ἡ. μέμνη ται δ' αὐτοῦ φρύνιχοσ ἐν μωμασταῖσ, ὡς πολεμικὸσ γεγονότος. φιλύρᾳ δ' ἐν τοῖσ πολιωτικοῖσ. ὡσ φιλοδίκου. ἐχεδίκαι δὲ τὰσ κνήμασ τινὰσ αὐτίας ὥσφησισ ῥᾴτων ἐν κνιγησίᾳ. δύο δὲ χλισκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον. ὡσ θεόπομπος ἐν τοῖσ ἐπιστολαῖσ. ὁ δὲ ἡμιόπιος δὲ καὶ πάντεσ τὸν ἰξίονα λέγουσι τοῖσ ἀπηκαῖσ λέξεσιν, ὡσ γλῶσσαν ᾄδηγεῖσθαι. ὅτι λαισποδᾶσ ἐστὶν, ὁ ἀμφιρατὴσ περὶ τὰ ἀφροδίσια. ὥσ τε καὶ τὸ νασσάλειν. Ὦ δῆμοκρατία. ἐμὶ ζεν ὡσ ὦ δαιμόνιε ἄνερ. ἐπεὶ σοτιμίασ οὔσησ, συμβαίνῃ δημοῦσισ ἄμα τοῖσ ἀξιοπίστοισ ἀποστέλλεσθαι. ὥσ πᾶ καὶ νῦν ὁ βάρβαροσ εἰσ μηδὲν χρήσιμον συνωσοισῶνι καὶ ἡρακλεῖ ἀποστέλλ. φησὶν ἂν προάγεισ ἡμᾶσ ὦ δημοκραπία. ὅτι τοῦτον ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.

Ἡρήμεθα. ἐχειροτονήθημεν. Διαλασίωσ. τοσοῦτον οὐ φροντίζω διαλλαγῶν. Ἐπιλινῶ. ὦ βαγε. Σίλφιον. εἶδοσ ἐοτώνης ἢ δυόσμου. καὶ μάλισα τὸ κυρηναϊκόν. τὸ δ' ὅλον πρόσκρισμα τοῦ ἡρακλέ ους. ποιῶν ὁ πεσθέταιρος, δοκεῖ πρῶ μάγδαρον οἰκεῖον διαλείπεσθαι ἐν τῷ δὲ τρεῖσιν δεῖπνον. Ἐπινίσσ' μῦοι. ἐπανάσασιν ποιησόμῦοι ὡσ ἀγρίων ὀρνίθων ἐπιθε μῦῶν. τυραννίδι ἐσ βορὰν παρασκευῶν. αὐτοῖσι δ' ἦσθαι τοῖσ κρέασιν. Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν. ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐλεοῦμεν, οὐ πεισόμεθα. Λιπαρὰ εἶναι πρέπει. δοκεῖ. ἔοικε. τοῦτο δὲ ὁ ἡρακλῆς λέγει ἐξωθεν τοῦ λόγου οἰκείωσ τῇ παροιμίᾳ.

M

ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν· τῷ λεκύθῳ

Lexpodias

Lexpodias damasias

τυρόκνης

Lexpodias

sisphiū

Ἡμεῖς τε δ. λοιπὸν εἰσῆκται ὁ ποιητὴς ὠνόμασεν, ὡς οὐκ ἀγαθόν τι τὸ πολεμεῖν. Αἰσοφάνων. Ἐν τοῖς τέλμασιν. αὐτὴ τοῦ ἐν τοῖς φρέασι κυρίως δὲ τὸ πλῆθος ὕδατος ἐν ἐλῶν. Ἀλκυονίδας. αὐτὴ τοῦ δεῖνος ὅλον τὸν χειμῶνα. οὐ χώσ νῦν ἐπὶ τοῦ χειμῶνος ὥσ φασίν τινες εἶναι αἰλκυονίδες. Αὐτοκράτορες. τούτων τῶν δυνατωτάτων βασιλέων λέγουσι. Νῦν τε βέλομαι ἐξειπεῖν. μιμεῖται τοὺς αἰλκυονίους οἷς πρὸς γονὰς βασιλεῖς λέγουσι. τὸ δὲ ἑξῆς οὕτω νῦν ἐ βέλομαι ἐ δοκεῖ ἀπορδὰς ποιεῖσθαι. Ἐαυτὸν ἴσμεν. ἐ ὅλως καὶ νῦν ἐπιγνώσεσθε τὸ δίκαιον. Ἐμοὶ μὲν ἀπέχει ταῦτα. ἐπιβάλλει καὶ καλῶς ἔχειν τὰ σκῆπτρα λαβεῖν ὑμᾶς. τοῦτο δέ ὁ Ἡρακλῆς λέγει πεπεισμένος διὰ τὸ ἄριστον. Τί ὤκα κοιμᾶσθαι πολλὴ πᾶ αὐτῷ ὁ ποσειδῶν. ὡσ διατίλωας ῥιμαρπάσαι, προσδόντα τὸ δίκαιον. Κάτω κάτω οὐρανοῦ ὄντας, καὶ λέγει πῶς. Τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν δία τοὺς ὄρνιθας τοὺς θεούς. ἀφ ἑνὸς δὲ τοὺς πάντας δηλοῖ. Νὴ τὸν ποσειδῶ. τοῦτο ποσειδῶν λέγει μηδέπω ἐμφανίσας ἑαυτὸν. Τελοίωσιμα θ ἑαυτοῦ ὀμνύει. Ναβασιλεῦσι. βασιλίζων συγκατατίθεται ὁ βασίλειος θεός. αἱ γὰρ ἀσημοφωνίαι, αὐτίου γματεῖς εἰσὶ θεοί. Μενεπτόλεμοι θεοὶ ἀνδρὶ κακοῖσιν. οὐκ δύθεώ τιμωρὸ μῦθοι. Ἄλλως. μῦθοι τοῖς θεοῖς, ἀκάπατα τηλοῦ οἷον μόνιμοι καὶ βέβαιοι, οὐκ ἐξαπατῶντες. μισητὴν δὲ, οἱ μὲν περὶ Ἀέσιοφάνη, τιμὴν τὰ ἀφροδίσια ἀλιτραίνειν. καὶ τὰ περὶ σφυρὸν πεχεῖα. Ἐμισητὴν μὴν, ἄτως ὀφείλουσι. μήποτε μῦθος γυναικῶν ἐστὶν, ἀπόλησία. ὃ καὶ μῶν ἐμφανίζεται.

Πο. Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες, οὐκ ἐρδαίνομεν.
Ὑμεῖς τ' αὖ, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι.
Ὄμβρου ὕδωρ αὖ. εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν.
Ἀλκυονίδας τ' αὖ, ἡμέρας ἀεί.
Τούτων τοίνυν πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
Πφ. Ἀλλ' οὔτι πρότερον πω πω θυμὸς ἥδε μοι.
Πολέμου πρὸς ὑμᾶς. νῦν τε θέλομεν εἰδικεῖ
Ἐαυτὶ δίκαιον ἄλλο νῷν ἐθέλειν τε δρᾶν
Σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὸ δὲ δίκαιόν ἐστιν τοῦδε
Τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι πάλιν.
Τὸν δ' ἀποδοῦναι, καὶ διαλλαπώμεθα.
Ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπέστειλον καλῶ.
Ἡρ. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
Πο. Τί ὤκα κοιμᾶσθαι μονῆλίθιος καὶ γάγγρις εἶ.
Ἀποστερεῖσ τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
Πφ. Ἀληθές. οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἴεσθε
Ἰσχύσειν ἢν ὄρνιθες ἄρξωσι κάτω.
Νῷν μὲν γὰρ ὑπὸ ταῖς μεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
Κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἰβροτοί.
Ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνισ ἔχητε συμμάχους,
Ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν δία,
Ὁ κόραξ παρελθὼν τὸν πορκοῦντος λάθρα
Προσπάμενος ἐκκόψῃ τὸν ὀφθαλμὸν θέρων.
Πο. Νὴ τὸν ποσειδῶ ταῦτά γε καλῶς λέγεισ.
Κἀμοὶ δοκεῖ. Πφ. τί δοκεῖ σὺ φῆς. Τριβαλλοῖσι ζῶν.
Πφ. Ὁρᾷσ, ἐπαινεῖ χοὐχοσ. ἕτερον νῷν ἔτι
Ἀκουσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
Ἐάν τισ ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ

Ἔνξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων.
Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ποδίδω, μισητὴν
Ἀναπράξομαι καὶ ταῦτα. Πο. φέρε δίδωμι τῷ. ξόπτῳ
Πφ. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
Ἀνθρωπος οὗτοσὶ καθῆται λοιμώσσων.
Καταπατάμενος ἵκτινος ἁρπάσας λάθρα.
Προβάτοιν δυοῖν τὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ἡρ. Τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι.
Τούτοισι ἐγὼ. Πο. τὸν ξιβαλλοῦ γενναῖον
Ἡρ. Ὁ τριβαλλὸς οἱμωῖζ' ἀκεῖσοι; τελσαν μάκαν
Βακτουελκροῦσα. Ἡρα. φησὶν οὗ λέγειν πάνυ.
Γο. Εἴ τινι δοκεῖ σφῶϊν, ταῦτα κἀμοὶ σωδοκεῖ.
Ἡρ. Οὗτος δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, γῦ σκῆπτρου πάλιν
Πφ. Καὶ νὴ δί' ἕτερόν γ' ὅστιν, οὗ μνήσθην ἐγώ.
Τὴν μὲν γὰρ Ἥραν, παραδίδωμι τῷ δί
Τὴν δὲ βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοί,
Ἑκάστοτ' ὄζειν. Γο. οὐδὲν ἀλλαγῶν ἐρᾷς.
Ἀπάντων μοι δικαί' αὖθισ. Πφ. ὀλίγῳ μοι μέλει.
Ἀρχιτ. Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ
Ἡρ. Ὦ δυσμόνι' ἀνθρώπων πόσει δυμ. ποῖ φέρει
Ὑμεῖς τοιγὰρ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Γο. Τί δρᾶν χρὴ μᾶλλον. Ἡρ. ὅτι, διαλλαπώμεθα.
Πο. Τὶ δ' ὦ ζύρ' οὐκ οἶδ' ἐξάπατώμενος πάλαι;
Ὁμ. Βλαπτόμεσθα δέ γε σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ
Ἀλκ. Ὀζὸς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
Πεινῆς ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα πίνεται.
Τὰ χρήματ' ὅσα αὖ ὀζοὺς ἀπεθανήσκων κατέλιπε
Πφ. Οἴμοι πάλαι γ' οἰόμενος περισοφίζεται.
Διῦρ' ὡς ἐμὲ ἀπόχρησον, ἵνα τισὶ φράσω.
Διαβάλλε ταῖσ' ὀθείοσ ὦ πόνηρε σὺ
Τῶν γὰρ πατρῴων ὀδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι.

Ὁ ξιβαλλὸσ. αὐτὶ τοῦ ξιβαλλέ. καὶ περώτησιν δὲ ὁλόος. δέον δὲ εἰπεῖν. δοκεῖσοι σωθεὶσ. ὁ ξιβαλλὸσ δέ, ἐστὶ καὶ τοῦ ποσειδῶνοσ εἰσαγωγὴ ὁ ποσειδῶν. πεπαιωσὲ δὲ εἰωθότι καὶ τοῖς βαρβάροισ διαλεγόμενοι ῥᾳδίωσ λοιδορεῖν ἢ καταῥᾴδῃ. Τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ. γῆ χόμ διαμέλιτοσ ποιῆ. πάλιν δὲ ἐρεῖ χῆ ἡρακλέα. Ἀνθρώπων πόσει δον. πολλαχοῦ εἰπεῖν τῷ θεῶν. μεταὶ δ' ὠμὸσ εἰκὸσ μιᾶσ. ἡμῶν ὁ βασιλείας.

ὁ ξιβαλλὸς τοῦ ὦ ξιβ

Δῦρ' ὡσ ἐμὲ ἀπόχρησον. ὅτι ὁμοίωσ ὁ ποιητὴσ εἰωθεν. ἀλλ' ἐλθὲ σωσὸν τὰ λαβούλομαι φράσαι.
Διαβαλλέ ταῖσ' ὀθείοσ. ὅτι ὧδε διαβάλλεται, χρῶνται ἐπὶ τοῦ ὀζᾶσθαι τῶν, ὡς καὶ ἄρχω ὠσὲν πόλεσιν, ἐστὶ δὲ μοιαλῶσ προφάσεις εἰρημένη. τὸν γὰρ γέροντα διαβαλεῖ μαι τὴμῶσον. πρόμοιον δὲ καὶ τὸ ὁμηρικόν. παραβλῆδην ἀπορρύων, καὶ παρ' ἀλλαίῳ, παραβάλλεται.

διαβαίνεσθαι ἐξαπατᾶσθαι

Homerus fictus

Ἐπίκληρον εἶναι τὼ ἀθλιὼ αὑτά

κληρος

ἀδελφὰς ἑτέρᾳ συγκλη-
ρονόμους· αἰρεῖται μόνον κλῆρο-
νόμος· νόμῳ δὲ τὼ ἀθλιὼ αὑ-
τοῖς, γνησίας μὴ οὔσης θυγα-
τρός· νέους δὲ γῆς, μὴ κλῆρο-
μονεῖν τὸν νέον τὰ πατρῷα
μὴ μὲν οὖν φησίν, ἐμὴ σὺ νόθ᾽
ἦς, οὐκ ἂν κἀθλιὼ ὦ κλη-
ρο· πατρός δέ· τοὐναντίον
γὰρ ἐγὼ οὐ τὸν γνησίων, οὐκ
ἂν εἰ θυγάτηρ ὢν κληρος·
εἰσὶ δὲ τῷδε γνήσιοι οἱ ἀ-
φῆς ἢ ἄφαιρος· ἀλλὰ δὲ πατ
νῷ φησὶ ἀθλιὰς καὶ φησὶ πόλε
ως τοῦτο φησὶν ἀπροσπτέ
μμορος πρὸς τῷ γνησίων.

δᾶ,

Νόθῳ ἐκπεφυκέναι. γράφε
ται νενεῦσθαι ὡς πρεσβεία. εἰ
τὰ μὴ χρήματα ἐμοὶ φη-
σὶν ὡς νένευκα καταλείφ. τὴν
δὲ ἀρχὴν τοῖς γνησίοις μό-

Κατὰ τοὺς νόμους. νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
Ἡρ. Ἐγὼ νόθος; τί λέγεις. Πφ. σὺ μὰ τοιὴν ἥδε,
Ὡντε ξένης γυναικός. ἢ ὡς οὐ ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι τὼ ἀθηναίαν δοκεῖς.
Ὄυσαν θυγατέρ᾽ ὄντων ἀδελφῶν γνησίων.
Ἡρ. Τί δ᾽ ἦν ὁ πατὴρ ἐμοὶ δίδωτὰ χρήματα
Νόθῳ ἀποθνήσκων, Πφ. νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾶν
Οὗτος ὁ πρωτεισθὼν πρῶτος ὃς ἐψευσμένῳ
Ἀνθέξεται σου τῶν πατρῴων χρημάτων.
Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος
Ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν σόλωνος συνόμον.
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι
Στείαν, πατρὸς ὄντων γνη-
Σίων· ἐὰν δὲ παῖδες
Μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
Ἐγγυτάτω τοῦ γένους,
Μετεῖναι τῶν χρημάτων.
Ἡρ. Ἐμοὶ δ᾽ ἆρ᾽ οὐδὲν τῶν πρώων χρημάτων
Μέτεστιν; Πφ. ἀμμύρι᾽ νὴ δία. λέξον δέμοι
Ἥδιστ᾽ ἂν εἰ πατὴρ ἐσῆγαγ᾽ ἐς τοὺς φράτορας;
Ἡρ. Οὐδήτ᾽ ἐμέ γε. ⟦δῆτ᾽ ἐθαύμαζον πάλαι.⟧
Πφ. Τί δῆτ᾽ οὖν κέρμας αἰτίαν βλέπων·
Ἀλλ᾽ ἦν μεθ᾽ ἡμῶν ᾖς, κατεστήσω᾽ ἐγὼ
Τύραννον ὀρνίθων παρέξωσοι γάλα.
Ἡρ. Δίκαι᾽ ἐμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν·
Περὶ τῆς κόρης. κἀγὼ γε παραδίδωμί σοι.

Ἐς γὰρ φράτορας. πάλιν ὡς ἐκωμῳδία μετῆγαι τὰ θλιὼ αὖον ἔθη ὧν τοὺς θεοὺς διὰ ⟦δ⟧ τοῦ ἐς φρα-
φήναι ἐς τοὺς φράτορας, σύμβολον ἔχον φιλοψυχίας. Ἄλλως· ἐς τοὺς φιλικίας νόμους. ἢ ἐς
τοὺς φυλέτας· ἐπειδὴ τὰ ὀνόματε τῶν ζώων, γράφεται δὲ τοὺς φράτορας. Τί δῆτ᾽ οὖν κέρμας· ὡς
τοῦ ἡρακλείδου ἀναβλέψαντος εἰς τὸν οὐρανὸν μετὸργῶς τοῦτο φησί· τί δῆτ᾽ οὖν βλέπεις· ὡς τυ-
πῶν τινά· πινὲς δὲ οὕτως· τί δῆτ᾽ ἐς τὰ ἄνω πράγματα ἀποβλέπεις ἀκίνδυνος ὢν ἐν τῇ πατρίδι
καὶ πατὴρ ὑπὸ τῶν γνησίων. Μὰ τὸν

Πφ. Τί δαὶ σὺ φὴς· Πο. τὰ ναντία ψηφίζομαι·
Πφ. Ἐν τῷ ξιβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα· τί σὺ λέγεις·
Τε. Καλάνι κόραννα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
Ὄρνιθ᾽ παραδίδωμι. Ἡρ. παραδοῦναι λέγεις;
Πο. Μὰ τὸν δι᾽ οὐχ οὕτός γε παραδοῦναι λέγει.
Aeschyl. Ἐμὲ μὲν βαδίζειν ὥσπερ αἰχμαλώτους.
Πφ. Οὐκ ἂν παραδοῦναι τοῖς χαλκίδοσι λέγει·
Πο. Σφὼ νῦν δι᾽ ἀλλ᾽ ἀπέλθετ᾽ καὶ ξυμβαίνετε·
Ἐγὼ δ᾽ ἐπειδὴ σφῶϊν δοκεῖ, σιγήσομαι.
Ἡρ. Ἡμῖν δὲ λέγεις σύ· πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ·
Ἀλλ᾽ ἴθι μεθ᾽ ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν
Ἵνα τὴν βασιλείαν καὶ τὸ πάντ᾽ ἐκεῖ λάβῃς·
Πφ. Ἐς καιρὸν ἄρα κατικόμησεν ἅπασι,
Ἐς τοὺς γάμους· Ἡρ. βάλεσθε δῆτ᾽ ἐγὼ τίνος
Ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μύων· ὑμεῖς δ᾽ τι·
Γο. Ὀπτᾶς σὺ κρέα; πολλῶ γε τιν θείαν λέγεις·
Δῦμα δὴ Οὐκ ἔσμεθ᾽ ἡμῶν; Ἡρ. οὔ γε μέντ᾽ ἀπ᾽ ἀγετόθην·
Πφ. Γαμικὴν λαναίδα δ᾽ ὀτωτὶ σὸ δεῦρο μοι

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Ἰ.

Χο. Ἔστ᾽ ἐν φαναῖσι, πρὸς τῇ

Μὰ τὸν δι᾽ οὐχ οὕτως γε· μὰ τ
δία φησίν, οὐ λέγει παρα
δοῦναι· ἀλλὰ βαδίζειν καὶ
ἀναχωρεῖν· οὕτω δὲ αὐτὸ φη
σι βαρβάρως καὶ δυσφράν
στως, ὥσπερ οἱ χαλιδόνες. ⟦ὁ⟧
αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν, χα
λιδονίζειν φησί. ⟦ὁ⟧ ἴων ⟦δ⟧ ὁμ
φάλη τοὺς βαρβάρους, χα
λιδόνας αἰσθενικῶς φησιν
ὡς ἡρωδιανὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῷ
φλεγάθολου φησίν· τὸ ⟦δ⟧ βα
σιλιναῦν, ἐς τὸ βάσιν με
βαλεῖν ὡσεισθῶν· παρὸ
σον τὸ ἀθλιὼ παραδέξεται νεῖν.
τοτελθυτεῖον μαρτήσασ ὁ
ἡρακλῆς, ἐξ αὐτοῦ κεῖνε
αὐτὸν, θέλειν παραδοῦναι
αὐτὸν τὴν βασιλείαν τοῖσ
ὄρνισιν. Ὡς πᾶσι οἱ χαλιδό
νες. σύμμαχος. οὐκ ἔστιν ὁ
τοῦτου μῦς φανερός. οὐδὲν
πρᾶγμα τοιοῦτον ἴδιον τῷ χαλι-
δόνων ἡ βάδισις. αἴ, τε μηδὲ
πορεύεσθαι ὡς τὰ ἄλ
λα τῶν ὀρνέων, καὶ μάλι-
στα τὰ μὴ πτητικά· ὁδὲ, δί

χαλιδονίζειν βαρβαρίζειν

Didym. δυμος οὕτω· καταλλήλως ἔχει ἐλεγθῶς τοὺς χαλιδόνας. θέλει δὲ λέγειν ἐμὴ βαδίζει πρὸς
τοὺς χαλιδόμας. Διὸ καὶ ἐποίσει· οὐκοῦν παραδώσει τοῖς χαλιδόσι λέγει· ἐπειδὴ ⟦ὁ⟧ αὐτὸς πρὸς
αὐτὰς βαδίζει εἰς μεθελοκοκκυγίαν. Καὶ μεγάλα· τὼ ἰαλιὼ ἢ μεγάλην βασιλείαν μεμεν·
οὕτω δὲ δυμος. Οὗτοι· οἱ ὄρνιθες· δικαίρως φησὶν καταλιόπησεν οἱ ὄρνιθες οὕτω διὰ τὸ ἀρίστου
τῷ παρόντων χαμῶν. Ἔστ᾽ ἐν Φαναῖσιν· ἔθησεν χερρονήσου ἐπωδὸν ἢ κώλων προκαιμένων ὀκτώ· ἐφθη
μιμερῶν καὶ ἀναπαλήκτων δι᾽ μέτρων ἐστὶ τῷ τέλει κορωνίς· σύντοῖς ἐκκλησιάσω νῦν φησιν εἰσι-
τέον δέ, διασύρων τῷ ἀθηναίων τοὺς συκοφάντας· παρὰ τὸ φαίνειν καὶ συκοφαντεῖν αὐτοὺς
περὶ τὰ δικαστήρια. καὶ ἄλλως δὲ φανερὰ τῆς χίου χωρίον· καὶ ἱλισσὸν ὕδωρ ἱερὴν ἐν ἄργει· παρὰ
τοὺς ἐγχωριάζοντας ἢ πεπίωκεν. Ἄλλως· ἱερὴν ἐν ἀκροπόλει ἦκλεψύδρα· ἧς ἴσχυσε σὺν τῇ ἰβ
μέμνηται, τὰ τῷ ἀ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενος· οὕτως ἢ ἀνόμασεν· ἐπειδὴ ἀρχομένων τῷ ἐπι
σῶν, πληροῦται· πανομένων δέ, λήγει· ὁμοίως τῷ νεήλῳ· ὥσπερ καὶ τὼ ἐν δήλῳ κρηνίω· εἰς τοῦτον
δὲ φησιν ἡ ματὼ μύθην φιάλην πεσοῦσαν, ὀφθῆναι σὺν τῷ φαληρικῷ, ἀπέχοντι στα δ᾽ ὄυσι ὀκτὼ φα
σὶ δὲ αὐτὴν ἀπέραντον βάθος ἔχειν· τὸ δὲ ὕδωρ ἁλμυρόν· ἐπειζεῖ πάλιν διασύρων τοὺς ἀθηναί-
ους ὡς φιλοδήμους· ἐπεὶ ἢ σὺν τῷ διακαθείῳ, ἐστὶ κλεψύδρα ἰατασκευάσματι ὥσπερ ὡρονομικόν.

Phreg chij
Clepsydra
mirabilis
athenarij
Nilus · fl
Delfons

Ister

Κλεψύδρας πανοῦργον ἐγ-
Γλωπτοπεσόρων γλίσχρος
Οἱ, θηρεύουσιν τι καὶ ποεί-
Ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
Ταισι. συκάζουσίτε.
Βάρβαροι δ' εἰσὶν γλῶσσ.
Γοργίαι τε καὶ Φίλιπποι.
Κἀπὸ τ' ἐγγλωπτογλεσόρων κείνων τ' φιλίππων.
Παντα χοῦ τῆς ἀπικῆς, ἡγλῶπα χωρὶς τιμνεται.
ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΩΠΗΝ. Hom.
Ἀπ. Ὦ πάντ' ἀγαθὲ πρᾶπόντις. ὦ μείζω λόγου. Didym)
Ὧξισ μακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γλῶσσ. Hom
Δέχεθε τὸν τύραννον ὀλβίοισι δώμοις. Hom
Προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε πω φανὴς
Ἀσὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ.
Οὐθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
Τοιοῦτον ἐξέλαμψεν. οἷον δ' ἔρχεται
Ἔχων γυναικὸς κάλλος, οὐφὰς τὸν λέγειν.
Πάλλων κεραυνὸν πτεροφόρον διὸς βέλος.
Ὀσμὴ δ' ἀνωμόμαστος ἐσβάθος κύκλου.
Χωρεῖ, καλὸν θέαμα θυμιαμάτων.
Ἂν ραι διαφαίρουσι τὸ λεκτάνην καπνὸ
Ὀδὲ καὶ τόσ' ἐστὶν. ἀλλὰ χὴ θεᾶς,
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν ὦφιμον στόμα.

Ἐγλωπτογλεσόρων. παρὰ τὸν ἐγχειρογλάσορας πεπαι-
πται. Συκαζουσίτε ὡσὶ ὠ-
γιορῶν. συλλαζῆν γὰρ τὸ σῦ
καὶ ἐκλέγειν ἀπὸ τ συκῶν
καὶ τὸ συκοφαντεῖν. ἐνίοις
νε δὲ τῇ τροπῇ. Ἡγλῶτ
ται χωρὶς. σύμμαχος πρὸσ
τὸ ἔθος. ὅτι μετὰ τ ωλλάτ
χωρ ἐτέμνοντο τὸ γλῶπα ω
μὴ παρομήρῳ. ὅτος ὁ διάλην
πονηρίαν τ διαλογῶν,
φησὶν ἐμβεβλῆσθαι χωρὶσ
τὸ γλῶπα. ὁ δὲ μος δὲ,
ἐν ταῖς θυσίαις. χωρὶς ἡγλῶ
ται ἐτέμνετο ὁ μετὰ τ ἄλ
λων ωλλάτ χων. ὁ δὲ μηρος
ἀλλ' ἅπαντες μὲν ἡγλῶσ
σασ. ἐχώρισε τὸ δὲ τοῦτο διάλ
λην αἰτίαν. οὕτωσ δὲ βούλε
ται λέγειν. ὅτι ἐξεβλήθη
ἐκ τ ωλλάτ χων διὰ τοὺσ
ῥήτορας ἡγλῶσσ. ἐπεὶ τοὺ
ς ἡγλῶσσ. ἐπεὶ τοὺ
ς ἄλλους ἁλιεσποιοῦ
σιν. Εἰσ τὸ αὐτό. ἀντὶ τοῦ
ὀφειλῆ τέμνεσθαι ἡ γλῶσσα
καὶ χωρίζεσθαι τοῦ λοιποῦ
σώματος. Ὧπάντα γὰρ ἁ-
πλῶσ καὶ συνεκτικὴν αὐτὴν εἴθεσιν
ἐξ ἰάμβων ἐστὶ ζ μέτρων
ι. β'. ἐστὶ δὲ τελεσιουργά-
γραφος. ἐπὶ δ' ἀὐτοῦ ὁ
ἄγγελος θεράπων σωανα
βεβηκὼσ τῷ πεισθεταίρῳ.

Διὸσ βέλος. τῆσ βασιλείασ λαβὼν παρὰ τὸν παμίαν τοῦ ὐρανοῦ καὶ αὐτὸν ἄγει, εἰώθασι γὰρ τὸ κε-
ραυνὸν, ἐξ ἑκατέρου μέρους πτερὰ προσφύειν.

Ὧσ μὴ ἀνόμαστοσ ἐσ βάθοσ. εἰς τὸ ὕψοσ τοῦ οὐραμοῦ. ἀνομόμαστοσ δὲ, ἀντὶ τοῦ πολλῶ. καὶ λόγῳ
οὐδὲ ωμόμαθῆμαι. Διαφαίρεσι. πρὸσ τὸ φλιζέωσ διαίρεσιν. διαφαίρειν γὰρ, τὴν συχνὴν
διακένειαν καὶ ψοφεῖν ἀ φαίρειν ἴσιον λέγομεν. τὸ λεκτανίον δὲ τὸ ἑλκυσμ, αἱ δὲ ἄρραι, διακε
νοῦσι τὸ τὸ λεκτάνιον τοῦ καπνοῦ γὰρ θυμιάματων. λείπει δὲ, τὸ πνέουσι.

Ἀναπ.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΒ'.

Ἡμί. Ἄναγε. διέχε. διάγε. πάραγε. πάρεχε
Γρεμπέπτωθε τὸν μάκαρα
Μάκαρι σωτύχα
Ὦ. Φῦ φῦ. τῆς ὥρας.
Τοῦ κάλλους.
Ὦ μακαρισὸν σὺ τέμον
Τῆδε τῇ πόλει μᾶς.
Ἡμί. Μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
Γένος ὀρνίθων,
Δι' ἐμὲ δὲ τὸν ἄνδρα.
Ἀλλ' ὑμῖν αἱ οἰσι καὶ νυμφίοις
Δέχεθ' ὡδαῖς
Αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν.
Ἀντιστρ. ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ, Ε'.
Χο. Ἡρά σοτ' ὀλυμπία,
Τῶν ἡλιβάτων θρόνων.
Ἄρχοντα θεοῖσ μέγαν
Μοῖραι ξυνεκόμισαν,
Ἔρτοι τῷ δ' ὑμφαίῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ε'.

Ὀδ' ἀμφιθαλὴσ ἔρωσ
Χρυσόπτερος, ἡμίας
Ἔυθωσ παλιν τόμουσ.
Ζηνὸσ πάροχοσ γάμων.
Τῆσ τ' ὠδᾶς μόνος ἡρασ—

ΕΠΩΔΗ ΚΩΛΩΝ, ς'.

Ὑμὴν ὦ ὑμέναι ὦ ὑμὴν
Πᾳ. Ἐχάρην ὕμνοις. ἐχάρην ᾠδαῖς.
Ἄγαμαι δὲ λόγῳν. ἄγε νῦν αὐτοῦ.

Ἄραγε δέχ. ἐνθέσισ μέλουσ
χορεῦσ εἰσ δύο περιόδουσ δη
ρημένη κώλων ιβ'. εἰσὶ δ' τ
μὲν πρώτησ τρισχίλια ς'
ἐστιμεμιγμένα χορείοις ἀ
ἰάμβοις. ὧν τὰ α'. β'. δ'. ε'.
δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ
γ'. πενθημιμερέσ. τὸ ς'. ἑ
φθημιμερές. τῆσ δὲ δευτέ
ρασ ἐξ ἀναπαιστικῶν, τὰ
μὲν α'. δ'. δίμετρα ἀκατά
ληκτα. τὰ δὲ β'. ε'. ἀναπαι
στικὴ βάσισ. τὸ γ'. πενθημι
μερές. τὸ ς'. ἑφθημιμερὲσ
ἐστὶ ταῖσ ἀποθέσεσι πεῖρα
γραφοσ. τὸ δὲ ἑξῆσ. ἀσαχε
δέχε. αὐτὶ τοῦ ὕμνε αὐτόμ.
χδιαζῆ δὲ, παρὰ τὰ ἐκ
τρωάσιν δὲ ευριπίδου. ἄνεχε
πάρεχε. φῶσ φέρε.

Ἥρα ποτὲ ὀλυμπία. τὰ τοιαῦ
τα εἴθη καλεῖται χοροὶ ἐπὶ
δυκὴ μὲν ἐσὶ τῆσ μὲν στροφῆσ
τὰ κῶλα ε'. καὶ τὰ τῆσ ἀν
τιστροφῆσ τοσαῦτα. εἰσὶ δὲ
πάντα ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονοσ
ἑφθημιμερῆ πεντοίοισ
σύμμικτα ποσὶ τῆσ δ' ὅλησ
δυνκῶλα ς'. ἀναπαιστικὰ δύ
μέτρα πλὴν τοῦ πλευτοῦ
ἀλιπαλήκτα. ἐπὶ τῆσ πέ
λλῃ τῆσ μὲν στροφῆσ ὁ αὐτὸ
στροφῆσ πρόλογοσ. τῆσ
δὲ ἐπῳδῆσ κορωνίσ.

Ὑμὶν ὦ ὑμέναι ὦ. ἡδετο τοῦ
τοισ τοῖσ γαμοισ. ἑρμηνεὺ
τοῦτο, σὺν ὁῖσ μεναυδρείοισ.

Ὄδ' ἀμφιθαλὴσ. ἀμφοτέροις
τοῖσ γονεῦσι θάλλω. καὶ με
θενὸσ ὀρφανισμένοσ. Ἄλλωσ. ὁ ἔρωσ φησὶ παράνυμφοσ ἰῶ τοῦ διὸσ ἢ τῆσ ἥρασ. πάρεχοι γὰρ
λέγεσθαι, οἱ παράνυμφοι, πρὸσ τὸ πρόσχεσθαι τοῖσ νυμφίοισ. ἐπὶ χάμαρσο δ' τὰσ νύμφασ ἄγουσιν.

Καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς,
Τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπάς,
Δεινόν τ᾽ ἀργῆτα κεραυνόν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΑΙ ΩΙΔΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΗ.

Χο. Ὦ μέγα χρύσεον ἀστεροπῆς φάος·
Ὦ Διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον.
Βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ᾽ ἅμα,
Βρονταί· αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει.
Διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας· καὶ
Πάρεδρον βασιλείαν ἔχει Διός.
Ἡμι. Ὑμὴν ὦ, ὑμέναι᾽ ὦ. Ἕπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ
Φῦλα πάντα συννόμων
Πτεροφόρ᾽ ἐπὶ πέδον Διὸς
Καὶ λέχος γαμήλιον. Ὄρεξον ὦ μάκαιρα σὴν
Χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
Λαβοῦσα, συγχόρευσον.
Αἴρων δὲ κουφιῶ σ᾽ ἐγώ.
Ἀλαλαὶ ἰὴ παιών.
Τήνελλα καλλίνικος ὦ
Δαιμόνων ὑπέρτατε.

Καὶ τὰς χθονίας κλήσατε. εὐφρόνιος τὰς φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ ἐπιγενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας. ὅτε γὰρ ἡ χθὼν ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανὸν, δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ ἠνέχθαι τὰς βροντάς, ἢ τὰς μέχρι τῆς ἀκουομένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. Ὦ μέγα χρύσεον. ἔκθεσις ἑτέρα μέλους χοροῦ εἰς δύο διῃρημένη περιόδους κώλων ιη΄. ὧν τῆς πρώτης περιόδου ἀναπαιστικὰ ϛ΄. πλὴν τοῦ γ΄. καὶ τελευταίου ἀκατάληκτα. τῆς δευτέρας κῶλα ιβ΄. τὸ α΄ δακτυλικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ β΄. ϛ΄. θ΄. ια΄. ἰαμβικὰ καταληκτικὰ δίμετρα. τὰ γ΄. δ΄. ε΄. ζ΄. ι΄. ιβ΄. τροχαϊκὰ ἑφθημιμερῆ. τὸ η΄ ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ἐπὶ δὲ τέλει κορωνὶς ἡ καὶ τὸ δρᾶμα περατοῦσα.

Αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει. ὁ Ζεὺς δηλονότι ἢ ὁ πεισθέταιρος λαβὼν τὴν βασιλείαν. Ὄρεξον ὦ μάκαιρα. πρὸς τὴν βασιλείαν φησίν. εὐκαίρως δὲ τὴν κωμικὴν ὄρχησιν ποιεῖται. Καὶ πτερῶν ἐμῶν. οἱ γὰρ ὄρνιθες τοῖς πτεροῖς ἀντὶ χειρῶν ἐχρῶντο. Τήνελλα. τὸ τήνελλα μίμησίς ἐστι φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιάς. ἀπὸ τοῦ ἐφυμνίου ὃ εἶπεν ἀρχίλοχος εἰς τὸν ἡρακλέα. μετὰ τὸν ἆθλον αὐτοῦ. τήνελλα καλλίνικε. χαῖρε ἄναξ ἡράκλεες. αὐτός τε καὶ ἰόλαος αἰχμητὰ δύο. δοκεῖ δὲ πρῶτος ἀρχίλοχος ἐν πάρῳ νικήσας τὸν δήμητρος ὕμνον ἑαυτῷ τοῦτον ἐπιπεφωνηκέναι.

Ἀριστοφάνους κωμῳδιῶν ἑπτὰ ἀπὸ τῶν εἰς αὐτὰς σχολίων ἀρχαίοις συντεθέντων γραμματικοῖς. ἃ δὴ σποράδην ἐν ἀντιγράφοις κείμενα διαφόροις καὶ πεφυρμένως, συνελέκταί τε καὶ ὡς οἷόν τε ἦν ἐπιμελέστατα διώρθωται παρὰ Μάρκου Μουσούρου τοῦ κρητός.

ΤΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Ἤδη τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου ἐκμηκύναντος τοὺς ἀθηναίους καὶ τοὺς συμμάχους τοὺς ἕλληνας ἀριστοφάνης ἰδών, ἱκανῶς γὰρ διέτριψαν πολεμοῦντες αὐτῶν χρόνον, τὸ δρᾶμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις, καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς ἀλλήλας φιλονεικίαν ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς προτέρας ἔχθρας ἑλέσθαι. παράγει γοῦν τινα γεωργὸν τρυγαῖον τοὔνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ, εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν δία πευσόμενος παρ᾽ αὐτοῦ, δι᾽ ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέχει τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα τοσοῦτον κινήσαντα πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντα τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παράγει τρέφοντα κάνθαρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι᾽ αὐτοῦ, βελλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ. ὧν ὁ εἷς ἐκτρέφειν προστέτακται τὸν κάνθαρον, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. Ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς. ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων ἀνδρῶν ἀττικῶν γεωργῶν.

Ἄλλως.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι καὶ ἑτέραν ἐδίδαξεν ὁμοίως ἀριστοφάνης εἰρήνην. ἄδηλον οὖν φησὶν ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. κράτης μέντοι δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως. ἀλλ᾽ οὖν γε ἐν τοῖς ἀχαρνεῦσιν ἢ βαβυλωνίοις. ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

Ἄλλως.

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης ἀθήνησιν ὀχούμενος ἐπὶ τοῦ κανθάρου, ὑπὲρ τῆς ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ διὸς οἰκίαν, ἐντυγχάνει τῷ ἑρμῇ. καὶ ἀκούσας ὅτι μετῳκισμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνώτατα διὰ τὴν τῶν ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικίσας ὁ πόλεμος εἰς ἄντρον τι τὴν εἰρήνην καὶ καθείρξας λίθους ἐπεφόρησε. καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν εἰς θυείαν τρίβειν. μέχρι μὲν οὖν τινος ἐπ᾽ ἰσχυρᾶς φασὶν ἀκμῆς τῶν ἑλλήνων ἐκινδύνευε πράγματα. ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου παρ᾽ ἀθηναίων τοῦ πολέμου δοίδυκα καὶ παρὰ λακεδαιμονίων, κἀκείνων μὲν τὸν κλέωνα, τῶν δὲ λακεδαιμονίων ἐν θρᾴκῃ τὸν βρασίδαν ἀπολωλέναι φασκόντων, οὓς ὁ ποιητὴς ὡς κυκῶντας τὴν ἑλλάδα δοίδυξιν εἴκασεν, οὗτος μὲν εἰσέρχεται δοίδυκα ποιήσων αὐτοχειρί. ἐν τοσούτῳ δὲ μηχαναῖς τῶν περὶ τρυγαῖον γεωργῶν τὴν εἰρήνην ἀνελκυσάντων, οὐκ αὐδὴν δὲ ἑρμοῦ συνωρίας, τῶν χειροτεχνῶν ὅσοι μὲν ἢ λόφους ἢ ἀσπίδας ἢ ἄλλο τι τῶν κατὰ πόλεμον χρησίμων κατασκευάζοντες διέζων, κατηφείᾳ συνέχονται τῶν ὅπλων ἤδη διὰ τὴν εἰρήνην γενομένων ἀξίων. ὅσοι δὲ βίον εἶχον ἐκ τῶν εἰρηνικῶν ἀσκουμένων ἐπιτηδευμάτων, οἷον δρεπανουργοὶ καὶ χαλκεῖς σμινυῶν, καὶ ὅλως γεωργοὶ, τρυγαίῳ συγχαρήσοντες παραγίνονται. μεθ᾽ οὗ κρεοσφαγήσαντες ὡς ἐπὶ δεῖπνον καὶ γάμον κωμάζουσιν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰκέτης
Παῖδες τρυγῳδοῦ.
Χορὸς γεωργῶν ἀθμονέων.
Δρεπανουργός.
Σαλπιγκτοδιδάσκ.
Παῖς λαμάχου.

Ἕτερος οἰκέτης.
Ἑρμῆς.
Θρᾳττῶν τρυγῳδοῦ.
Λοφοποιός.
Κρανοπώλης
Παῖς κλεωνύμου.

Τρυγῳδός.
Πολεμῶ Κυδιμές.
Ἱεροκλῆς.
Θωραικοπώλης.
Δορυξόος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ

Ἰρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα καν θάρῳ
Ἑτ. Ἰδού. Οι. δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἄπλουν μύῳ
Ἑτ. Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἡδίω φάγοι.
Οι. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.
Ἑτ. Ἰδοὺ μάλ' ὦθρᾷς. Οι. Ποῦ γὰρ ἦν νῦν δ' ἤνεγκας.
Οὐκατέφαγε, Ἑτ. μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἐξαρπάσας
Ὅλην ἐνέκαψε περικυκλίσας τὸν ποδῆρη.
Οι. Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἄπιθι πρὸς θ' πυκνάς.
Ἑτ. Ἄνδρες κοπρολόγοι πρὸς λάβεσθε πρὸς θεῶν.
Εἰμὴ μεβούλεσθ' ἀπο πνιγῆναι τοῦ πεῖν ἰδεῖν.

Ἰρ' αἶρε. ἐπίθεσις τοῦ δράματος ἐξ ἀμφιθέων πε, σωνήθων. τὸ μὲν τοι ξ μονὸ μεῖζον ἀλλαττόλληκτον. ἐπὶ τῶν ἀποθέσεσι κὴ τῶν τελῶ πρὸς ἄγαφθ. δύο δ' εἰσὶν οἰκέται. ὧν ὁ μὲν ξ ἔφθ τὸν καύθαρον. ὁδὲ ἕτερος μάττει. ὁ ξ ἔφθ τὸν λέγῳ τῷ μάττοντι. Ἐξ ὀνίδων. ὡσ ἐπίτηδες γὰρ πεπλασμένων εἰσάττει τὰ τῶν ὀνῶν ἀποπατήματα. Μᾶζαν. μᾶζα κυρίως ἡ τροφὴ, ἡ ἀπὸ ἁλάκης ἢ σίτου πρὸς τὸ μάττεσθαι. πεφυρμένον ἢ, καταχρηστικῶς δέ, οὐ τὸ ἐξ ἀλφίτων φυραθὲν σαν. ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα λέγῳ. τὸ γὰρ ἀποπάτημα ῥύπαρα. μάττουσιν οἱ οἰκέται. ἱππρονυχφυρᾶν, ἀδρώματον. Ὡσ τάχιστ'. ἢ τάχος. ἢ διὰ τὸ χέως. καύθαρος δ' ἐστὶ ζῷα πρὸς τὰς τίλφασ τὸ μέγεθος. Ἰδού. πρόσωγραφή. ὁ δ' ἕτερος τῷ οἰκετῷ, τὸ πρὸς τὰ χθὲς πρωῖον αὐτῷ προφέρῃ καὶ ἐπιδίδωσι τροφήν.

Τῷ λαλιστάτῳ πολυμύῳ. ἀπὸ τῆς λαλιᾶς τοῦ καύθαρου διὰ τὸ ἀπλήθωλον κόπρου. Μᾶζαν. πρὸς τὸν μεθύμυον ἐπαίζει. οὐ γὰρ ὄντως ἤθιεν. Ἤνεγκας δ' ἄφερον. οὕτως ἀπλοῖ ἀντὶ τοῦ ἀρτίως. ἢ ἐρωτήσει δέ, ἐκείνου γὰρ αὐτήσαντος μᾶζαν ἑτέραν, φησὶν αὐτός. ἰὼ τὰς νῦν προσέφερες οὐ λατέφαγεν. αὖθ' ἡ φαγεῖν. καὶ ἄλλο λατὰ φαγεῖν. φαγεῖν μὲν γὰρ, τὸ τάξῃ λατὰ φαγεῖν δέ, τὸ ἀθρόως. τὸ οὖν ἀφηφάγεν τοῦ ζώου δεικνὺ λέγῃ.

Περικυκλίσας. περιῆλθεσ καὶ περιεύρεσας. ἔθος δὲ τοῖσ καυθάροισ, τὰς ὀνίδασ περικυλίδῃν λέγειν δὲ ὁ καύθαροσ εἰσ ὄρθον ἀπασπερματίζῃ καὶ ὕπω περιερφῇ τοῖς ποσίν, ὡσ αὖθ' ἀσπέρμα ἐγγυμνάθεν, ἀπεδοθείη καὶ ἐπιγνῶσι. θᾶλισ γὰρ καύθαρος ἀγνεῖν. ἀλλὰ πάντες ἄρρενες.

Τοῖν ποδοῖν. πρὸς τὴν τάξιν τῷ ποιῶν ἀκολούθωσ τὸ δ' ἡμῖν Κοπρολόγοι. τοῦτο ἢ πρὸ τοῦ ῥήτορας ἀπείμενοι, διαβαίων αὐτοὺ ὡσ μυσαρὸν καὶ λοιδορεῖ, ἢ τοὺσ σωφρονοῦντασ τῷ ὁμοδούλων εἶσ ὠφελιμίαν καλεῖ. Προσλάβεσθε βοηθήσοντε. συνέχῃ γὰρ τῇ μιᾷ τὴν ῥῖνα. τῇ δ' ἑτέρᾳ μάττῃ. ζητεῖ οὖν τοὺσ διαδεξομένουσ. Ἀποπνιγῆντε. ἀποκλῃομένων τῷ ῥινῶν τῇ θλίψῃ τῷ δακτύλων. ἀδύνατον γὰρ ἄνευ χωρουμένου τοῦ πνεύματοσ, πνίγεσθαι αὐτόν.

ἀποπάτημα
μᾶζα
ὀνίδων
πίπρα
καύθαρος
τίλφαι
ἀπὸ τοῦ ἀρτίως
φαγεῖν
καὶ ἀφ
ὀνίδας
ὄρθον
προσλ
δε

ἀπαχθάνῃ τὸν καύθαρον
ἀποδοθῇ
ἐγγυμνασθῇ
περιουρισθῇ
περιπιφρᾷ

Ἑτέραν ἑτέραν· διὰ τί ποτε οἱ ἰατροὶ τὴν ὠὶ τὴν ἄλλου λέγουσιν ἑτέραν· ἡμᾶς δέ, ὦ ἰατρὲ ἀσμόρμης τὴν τρίτης οὖν ἑτέρας ἕνεκεν· ὅλως δὲ ἡ πᾶσα τέρμη μόνη δὲ αὕτη τοῦ ἑτέρου ἄλλου διαφορὰ πρὸς ἀπαίκοις οὐδεμίαν ἐστίν. Ἡ ταρικότος· ἐπειδὴ ἐλεύθερος ἦν κοπτὸν περὶ τὸν ἰατρικὸν τῶν.

Ὀυδεὶς Φείδων· οὐ γὰρ αὐτὸς ὑπὸ δύσεις διὰ τὸ φύρδην μὲν, ἁπλῶς τὸν κόπτον ἐθίζειν οὐδένα δὲ πόνον οἱομένοις ἐπιμάτιον καὶ Φυρῶν· ἁπλῶς ἐθίσει τοὺς ἄμαθεῖς ἐθίζειν. Ὑπερέχ· αὐτὸ τὸ αὐτὸ χεὶρ καὶ πρὸς πνεῦς φλόσμος· ἀπόμετα

Ὀι. Ἑτέραν ἑτέραν ὡς φασὶ τὸν ἰατρικότος.
Τεῦχι μιμένης γὰρ φησὶν ἐπιθυμεῖν ἔτι ἰδεῖν,
Ἐμὸς μὲν ὢν ὄρες ἀπολεῖσθαι μοι δοκῶ.
Οὐδεὶς γὰρ ἀνθρώπων πάντων τοιαῦτα.
Ὀι. Ἀιβοῖ· φέρε ἄλλην· χἀτέραν μοι χἀτέραν·
Καὶ ζῆβ' ἑτέραν τε· ἔτ' μὰ τὸν ἀπόλλω τὸν μὲν
Οὐ γὰρ ἐθοίστε μὴ ὑπερέχειν τῆς αὐτλίας
Αὐτῷ ἄρ' οἴσω προσλαβὼν τὴν αὐτλίαν.
Ὀι. Νὴ τὸν Δία σκόρακας· καὶ σαυτόν τε πρὸς.
Ετερ. Ὑμῶν δέ γ' ἐστὶ οἰδέμοι κατεπάτων.
Πόθεν ἂν πρὶν αἰμὴν εἶναι μητέρ' ἐμήν.
Οὐδὲν γὰρ ἔρτον ἦν ἀθλιώτερον.
Ἥκαθάρω μάπον τε παρέχειν ἐαθέειν.
Ὑσμὴν γὰρ ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
Φεύλωτ' ἐρεῖδε· τοῦτο δ' ὑπὸ φρενήματος.
Βρεμθύεται στὴν φαγεῖν ὃν ἀξιοῖ.
Ἦν μὴ παράδῳ πρίμασ ἡμέρας ὅλης.
Ὡς περ γυναικὶ ζημίαν μεμαγμένην.
Ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι.
Τηδὶ παροίξας τῆσ θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ.
Ἔρεισε· μὴ πεύσομαι πότ' ἔαθίων
Τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς.

Φορᾶς τὰ πολλῶν· οἷς πρόσφερε τὴν αὐλίαν· καὶ τὸ ἀγγεῖον, οὗ τὸ λίγιστον ἐφύρα· αὐτλία δὲ ἡ τοῦ πολλοῦ εἰρωνικῶς πίσθης· ἐν ᾗ ἔχοντων τὰς δυσώδεις αὐλίας. Ὑμῶν δέ γ' ἐστὶ πρὸ τοῦ ἀπροσ τὰς τὸ λόγον ὁποίας τὰς ἀγαθὸν Φυῶσ ποιεῖται. Μὴ τετρημμένον· διὰ τὸ μὴ ὁσφραίνεσθαι φλυάρας ἢ μυκτῆρων ἀπεκλεισμένων. Ὥσπερ ἂν χέσῃ τις· ἵνος· δηλονότι· ὥσπερ ἂν χέσῃ τις φησὶν, οὕτως ἐδωδὴ τὸ ἀποπόημα· καὶ ὕσ ὁ Ἰλιάνων μηδὲ ὀμνύοι τὸ μὰ τὸν Δία· Φαύλως ἐρεῖδει· σωτόμως ἐδωδή· οὕτω γὰρ φασὶν οἱ ἀττικοὶ πᾶν ὅτιοῦν σωτόμως μνόμενον· ἡδέμετα φορᾶς ἀπὸ ἐρεσσόντων, ἐπὶ δὲ δομένων τῶν κώπεως· τὸ δὲ βρενθύεται, αὐτὶ τοῦ μεγαφρονεῖ· Ὡς πρὸ γυναικὶ ζημίαν ὑλῶ· αἰγὰρ γυναῖκες, ἵνα μὴ δοκῶσιν πολυφαγοῖεναι, εἰς φλαυκότητος φλαύρας μικρᾶς ἐσθίειν δοκοῦσης, ὀλίγα φασὶν δύνασθαι ἐμφαίνουσι, σροῦ ὑλας ποιοῦσι τὰς μάζας ὡς ζημίας· αἴσιον εἶδος λαχάνου καὶ τοῦ ὑλίζειν τὸ μετασρέφειν· ἔστι δὲ καὶ ζωῦ ὑλος λίθος. Ἀλλ' εἰ πέπαυται· εἰ πέπαυσται δηλονότι κορεσθεὶς ὑπὸ τῆς. Γαρόιξας· ὀλίγον διανοίξας τὸν θύραν· ὥστε ἰδεῖν μὴ τὸν πᾶν τὸ πᾶν τὸ πρᾶγμα· μὴ ὁρασθῆναι δὲ ὑπὸ τοῦ· ἀνοιγῇ δὲ ἡ ῥῆμα· ἡ ἐλλείπει ἐπιθείδ· ἐπὶ τὸ πᾶν τὸ πᾶν.

Οἷον

Οἷον δὲ κύψας διὰ τοῦ χηνὸς τοῦ ἀθηφαίαν αὐτοῦ δηλοῖ. Ὡς περ πολαιστὴς παραβαλὼν τοὺς τομφίους. Ὡς περ πολαιστὴς· διὰ τὸ τοὺς πολαιστὰς μιμεῖσθαι διαιρουμένους ἐν τῷ κυλίειν τὸν κόπτον· πρὸς βαλὼν δὲ αὐτὸ τοῦ χαλάσασθαι πρὸ ὀδόντας. Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τὸ τὴν χεῖρ' πῶς. Ὡς ἢ πελάγων ὥσπερ οἱ τὰ χοινικία. Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκάδας. Μιαρὸν τὸ χῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν. Χώρυ ποτ' ὄστ' δαιμόνων ἥρως Βολή.

Ὀι. Οὐκ οἶσθ' ἀφροδίτης μὴν γὰρ ὅμοιφαίνεται
Οὐ μὴν χαίτωνγε· τοῦ γὰρ ἐς· οὐκ ἐὰν ὅπως
Τοῦτ' ὀστὸ τὸ τέρας οὐδὲν ὃς καταβάρου.

Ἐτ. Οὐκοῦν ἀνήδηται θεατῶν τις λέγοι
Νεανίας δοκησίσοφος· τὸ δὲ πρᾶγμα, τί
Ὀκ ἀνθηρὸς δὲ πρὸς τί· Κἄτα ὕτῳ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος
Δοκέω μὲν ἐσκλέωμα τοῦ τ' αἰρίπετες.
Ὡς κεῖνος ἀναισθῶς τὴν ἀσπίλην ἐαθέει.
Ἀλλ' εἰσιὼν τῷ καινθαρῷ δώσω πιεῖν.

Ὀι. Ἐγὼ δὲ τὸν λόγον περῖσι παισὶν οἷς.
Καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι· καὶ τοῖς ἀνδράσι
Καὶ ῥῖς ὑπὲρ τοὺ γοισιν ἀνδράσιφράσω.
Καὶ ῥῖσ ὑπερνορέουσιν ἔτι τοὺς ῥις μάλα.
Ὀδὲ ἀπὸ τῆς μουμαίμετες καινὸν ζόρν.
Οὐχ ὁμῶς ὑμεῖς· ἀλλ' ἕτερον καινὸν ὠδίνω.
Διὴ μέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
Ὠδὲ κεχηνὼς, λοιδορεῖται τῷ δεῖ

Οἷον ἠκύψας· διὰ τοῦ χηνὸς τοῦ ἀθηφαίαν αὐτοῦ δηλοῖ. Ὡς περ πολαιστὴς· διὰ τὸ τοὺς πολαιστὰς μιμεῖσθαι διαιρουμένους ἐν τῷ κυλίειν τὸν κόπτον· πρὸς βαλὼν δὲ αὐτὸ τοῦ χαλάσασθαι πρὸ ὀδόντας. Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τὸ τὴν χεῖρ' πῶς. Ὡς οἱ τὰ χοινικία· οὕτως φησὶ μυρίους μῶν, ὥσπερ οἱ τοὺς μεγάλας οἰκίας ἐργαζόμενοι τὸ πολλοὺς ὅλῳ τῷ σώματι ἐργάζονται. Συμβαλόντες· συμπολέμους ὄντας· τούτους ἢ ἐπάλουν καὶ χοινικοσυμβούλους· καὶ κάκοσμον διὰ τοῦτο τὸ χοινικοῦν μῶν, κάλοσμα δ' ἔχ. Χῶ τουπότ' ὄστιν· ἐπειδὴ μία σον τὸ ὀρνέων, ἀνάκεθ' ὧν πνιὸς ἀετὸς τῷ δεῖ, πίνος ὄτ' ὀστὸ δίμορος· οὐκ ἔστιν οὖν φλὰ φροδίτης φησίν· ἐπειδὴ αὕτη μῶν, μύρους χείρ· ὁ ἢ, δυσώδης ὄστιν. Προσβολὴ· ἡ ἢ μία ἡ τοῦ δίμορος ὀργὰ· ἀπὸ τοῦ ἐπεῖν ζῶσι, ζημίαν ἔστ' κατερῶμῶ ἑαυτῷ. Διὸς καταβάρου· καταβάτης τιμᾶται ζῶς, διὰ τὸ καταβιβαζόμενον τὸ κρέας μοῦς· ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνω δ' ἔρωτα τῶν γυναικῶν· πεῖ

ζεῖ καταβάτιων καλῶν· ἐπεὶ κόπτοισι βρέφη ὀκ ἀνθηρός. Οὐκοῦν ἀνήδηται θεατῶν τις· ἐν τοῦτο βέλοντι τὸν πόθεσιν δηλῶσαι, σκώπτει τοὺς ἀθλιωτάτους ὡς φιλοκωμῳδεῖς καὶ φιλοδίκους καὶ φιλολοιδόρους. Φησὶ δὲ πάντως εἶς τῶν θεωμένων βλέπων τὸν κάνθαρον, πρὸς τὸν κάνθαρον περὶ ἧς ἐσκάρισε Φάνης. Εἶτα αἰγὼ ἐλλόπους δολιῶν εἶναι, λέγει πάντως τὸν κλέωνα βέλει σκῶμμοί ὀζυτατοῦτον. Παῦται ἢ λέγει τοὺς θεατὰς ὅτ' ἀλλήλους πρὸς μαθεῖν τῶν πόθεσιν· ἴσεον ἢ, ὡς βυρσοπώλης ὢν κλέων, αἱ ἢ εὖρται. Δύσμοι· Γλὼ ἀσπὶ πληρεῖται· ἀντὶ τοῦ πίεσθαι. ἀποθανὸν ἢ ὢν κλέων. ἀσπὶ πλῃ, καὶ μικρὸν κόπτος· ἢ τὸ ἀπὸ τῷ σματῷ βυρσῶν· τὸ μιλῳρόν· ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῷ σκυτέων.

Οὐχ ὅπ πῦ ὑμεῖς· διαβαίνει αὐτοὺς ὡς μανομόνους μανίαν δικανικήν.

Τὸ ἰόρημα. τὸ κόσμημα. τὸ σπαρνὸν. ᾧ ἐώθασιν ἀστραβεύειν τοὺς ῥύπους τῶν οἴκων, τὸ δὲ μιλόρμ, αὐτὶ τοῦ ἔρημον οἰκητορῶν μὴ πολίμ δηλονότι πόλεμον.

Τί δραπετίδης. ἆρα τίδι ἀνοῆ. εἰσιὼν δὲ τοῦτ' ἐφησὶν ὁ τρυγῳδός. τοῦτο δέ, ὄνομα κύριον ὁ μὴ ἱκέτην ὠνόμασαν. πρόπαππον οἱ ἀπὸ λοιποί, ὡς τὸ τίμιον προπάτορα ὑπολαμβάνουσι.

Λήσειν σεαυτὸν. αὐτὶ τοῦ ἀγνοεῖν πλέον ἀπολέσας τοὺς πολίτας. ἐκ κοκκίσας ἢ, ἐρημώσας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς κόκκους ἀπὸ θερμῶν μύων. τρυγῳδῶν ἢ, τοῦτο λέγει.

Τῶν μανιῶν. αὐτὶ τοῦ φλυαρίας. λέγεται δὲ ἐνιλῶσ ἡ μανίᾳ ἐπέρχεται. ἐπὶ τοῦ πολεῖσθαι ἢ πολιωτικῶς.

Εὐθὺ τοσοῦτόσ. ἢ διὰ τούτου τοῦ ὑπὸ φανίαν αὐτοῦ δηλοῖ τὸ θέλειν καθαίρειν τὰς πόλεις τοὺς ἐλεθέρους αὐλάς.

Ἀπερρίχατο. τὸ πρὸ τοῦ ἵσχυε ἀναβαίνειν ἐπὶ χρησκὰ ποιοῦσιν, ἀναῤῥιχᾶσθαι φασί. πίνειν δέ, ἐκ τοῦ ἀράχνης, ἀραχνιῶ. ἐπὶ συμπεπλασμένων, ἀναῤῥιχῶ.

Καὶ φησὶν ὧδ' ὦ τί ποτε βουλεύεσθε ἡμῖν.
Κατάθεσθε κόρημα. μὴ κόρεις τὴν ἑλλάδα.
Ἔα ἔα.
Σιγήσατ'. ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
Τρ. Ἆρ' οὐ βραδεῖς ἐσμὲν πόθ' ἡμῶν τὸν λεών.
Λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκίσας;
Οἰ. τοῦτ' ὀξὺ δῆτα τὸ κακὸν αὖθ' οὑγὼ λέγω.
Τὸ γὰρ παρὰ δίκην μαινομένων ἀκούετε.
Ἀλλ' εἰ σωφρονῶν τὸν νικήρχεθ' ἡ χολή,
Πόσου ἂν ἔφασκεν πρὸς αὐτὸν ᾠθάζειν.
Ρῶς ἂν πρὸ τοῦ φοικοίμην ἀμβλύθυ τοῦ δόσ.
Ἔπεσταλεπὶ ἀκλιμάκια πού μύθους.
Πρὸς ταῦτ' ἀνέξει χἀτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανόν
Ἕως ξυστερίβητης κεφαλῆς καταξέυεισ
Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρείς, οὐκ οἶδ' ὅποι.
Εἰσήγαγ' αἰτιατὸν μέγιστον καθαρὸν
Κἄπειτα τοῦ τονί σωκομεῖν μ' ἠνάγκασε.
Καὶ νὼ κατεψῶν αὐτὸν ὡς περ ψωλίον.
Ὡ πανδεμόσιον μοι φησὶ μαῖον πέρον.
Ὅπως πετήσει μὐθὺ τοῦ δὸς λαβών
Ἀλλ', ὅ, τι ποιεῖ, τηδὶ δακύψας ὄψομαι.
Οἵ μοι πτόλας. ἵ τοῦδ' ροδῶ ῥῶ γείγνετ.
Ὁ δεσπότης γὰρ μου μετέωρος αἴρεται.
Ἱππὸν δὴν εἰς ὁμὲ ἀέρ' ἐπὶ τοῦ καυθάρου.

Ἐμφθαρείς. ὀξελθὼν. ἔτω δὲ λέγει, τὸ ἐπικαλιῶ ἐξελθεῖν. Αἰτιατὸν μέγιστον καθαρὸν, ὑπερμεθὲν. μέγιστον δὲ ὅρος ἡ εὐτυχία ἢ ὅτι διὰ φοροι καθαροι δυθείσης. ἢ αὐτὶ τοῦ μεγάλως ἡκεῖνον. ἢ ὅτι οἱ εὐτυχεῖς ἴσασι, τὰ χρέα διαβάντες πρὸ τοῦ δρόμου. ἢ ὅτι μεγάλοι οἱ αἰτιατοὶ καὶ καθαροί. Κατεψῶν. ἢ πρὸ μ., ὡς πρὸ ψώλον κατεψῶντες ἢ χρῶν ὁ μαλίζομαι. Ὦ πατρίδα. πρὸς τὸ ἐλευθερόφρονον ἐκεῖνο δὲ διὰ τοῦ πατρίδου τοῦ πρὸ ωνῦ ἐπεθύμει καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν. αὖ ὦ φίλον μοι πτερόν. Γαλεον. πῶλος ἢ ἵππος. πῶλοι δὲ ἱππεῖς, τὸ γὰρ ὄνημα τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ἄλλων κτηνῶν. ἅπερ ἔθος ἐλθὼν κολακεύειν. Διαλύεσθαι ὄφομαι. βλέπειν πρὸς αὐτὸν καὶ θεάσασθαι. δῆλον ἢ ὅτι εἰς τὸ πρὸς ἀκύπτειν δ ἰδεῖν, τὸ λοιπὸν μετέωρον εἰρόμενον τὸν δεσπότην, ταῦτα φησὶν ὡς φοβούμενος. Ἐπὶ τοσοῦτον ἀνθρώπου. ἐδείξε τὸ μηδὲν ὂν καὶ ἀπόπνουν. συγκρίνομεν δὲ ἐπὶ πνεύματος ἐπὶ ἀνθρώπου.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΑΝΟΜΟΙΟΜΕΡΕΣ.

Τρυ. Ἡσυχῇ. ἡσυχῇ. ῥῆμα καθῶν
Μή μοι σοβαρῶς χώρᾳ λίαν
Εὐθὺς ἀπαρῆς χῆς ξὺν ἐμὴ πόσυνος.
Πρὶν αὖ ἰδεῖν καὶ διαλῦσαι
Ἄρθρων ἵνας πέρυσι ξύν ἐμοί.
Καὶ μὴ πρεῖμοι κακὸν αὖ τινα βολῶν
Σ'. εἰδὲ ποιήσεις τοῦτ' ἃ καὶ οἶκας
Αὐτοῦ μεῖνον ταὐτὶ μετέρχου.
Οἰ. Ὦ δέσποτ' ἀνάξως παραπαίῃς. Τρυ. Σίγα σίγα.
Οἰ. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς
Τρυ. Ὑπὲρ ἑλλήνων πάντων πέρναι.
Τόλμημα νέον πρᾶγμα λαμπσάμενος
Οἰ. Τί πέτει. τί μάτην οὐχὶ παίνεις.
Τρυ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
Μηδὲν γρύζειν. ἀλλ' ὁλολύζειν.
Τοῖσι ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν.
Τοὺς τριηροποιοὺς καὶ τοὺς λαυρᾶς,
Καιμαῖς πολίνθοισιν οἰκοδομεῖν.
Καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.—

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Οἰ. Οὐκέτ' ὀπωσὶ σιγήσομ' ἢν μή μοι φράσῃς.
Ὅποι ποτ' ἔπτατο δῆτα νοεῖ. Τρυ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ὡς τὸν δι' ἐς τὸν οὐρανόν. Οἰ. τίνα μᾶν ἔχων.

Ἡσυχῇ. τὸ ἐξῆς ἡσυχῇ κωλακεύειν. ναυσιᾶν καὶ πολιωτικῶς ἀμέτρως καὶ ἀλιτηρίως. τὸ δὲ ἡσυχῇ τῆς πόλεως ἐπιβαίνειν ὡς τοῦ καθαίρειν αὐτὴν φησίν.

Ῥῆμα καθῶν. ἀφέμασμοι πέτον ὠλιανθέρε. τοῦτο ἢ λέξις, ἐπιβεβηλώσῃ δὴ ὁ ἥρως τοῦτο τοῦ καθαρῶς. καὶ μετέωρος ἀρθεὶς ἐφέρετο.

Καθῶν δὲ κυρίως ὁ ὄνος. νῦν ἢ ὑποκορισικῶς καθῶ ἐρῶ. καθαρῶ ἢ ἔρῳ), πρὸς τὸν λιανθῶνα γὰρ ὄνον. ἢ γὰρ θερόμενος τοιοῦτος τὸ σπέρμα φασὶ δόπιλα ἀπὸ ἅπαξ τίλεσθαι. ἐπανόνθρηνος ὄνος ὁ πρὸς γύλλ, μηδὲ μυλλίαι τοῖς πρόσω αὐτοῦ τῶν μυλίδων ἀπαμερμαίνῃ. ἢ ἐκεῖθεν οἰκαθῶν.

Μή μοι σοβαρῶς. μὴ ἐκθύμως ἄγαν. μὴ δὲ ἄνους διὰ ὡς. τὸ δὲ ἐπὶ ὠλεονεκτήματος, πρὸς τὸ θησεῖ τοῦ καθαίρω ἀβρωνιάσθαι καὶ γαυριᾶν αὐτὸν μᾶλλον. ὁ μᾶλλον σεαυτοῦ καλλίσυνος ἐστὶν ἐπὶ ὠλεονεκτήματος.

Πρὶν αὖ ἰδεῖν. πρὶν ἰδρῶσαι. οἱ γὰρ ἐπὶ ὠλεονεκτήματος εἰσὶν ὀξεῖς ἐν τῇ ἀρχῇ εἰσὶ τὸ μὲν ὁμόνοιαν ποιοῦντες ὀξύτεροι πίνου). Καὶ μὴ πνεῖμοι. ἐκ γὰρ φλαύρου ἀναπνοῆς ἐπὶ τοῦ ἀέρος, ἡδύσωσθαι μᾶλλον ἤρξατο τοῦ καθαίρειν. δῆλον ἢ ὅτι ἐπὶ αὐτὸ πρόσω τοῦ προφάσεως ἐπὶ τοῦ. Ὦ δέσποτ' αὖ. διὰ τὸ μετέωρος αὐτὸν ἤρθαι. πρὸς δὲ καὶ ἐπιβάσεσθαι τοῦ οὐρανοῦ, θρόνου τέρας αὐτὸν ἐπίμηδε φοινῆ ἀνακαιεῖσθαι. Μετεωροκοπεῖς. πῦ δῆ μετὰ τοῦ μετέωρα πέμπειν. ἢ ματαιώσῃ ἔτυχε καὶ μυᾶσ. μετεωροκοπεῖν δὲ λέγει νῦν ὁ πλάτωνα ματαιώσῃ τὴν πόλιν ἀπαυχμώσῃ φησὶ. Γαλαμπσάμενος. μηχανησάμενος. ἐπὶ τοῦ ἐγχειρήσας ἀπὸ τοῦ πολλὰ μὲν, πολλὰ δὲ πλάσας καὶ συναρμόσας. Τί πέτει. πρὸς τί προσδοκᾶν ὠφελεῖ λέγει τὴν μάμυαν. ἢ τὸν πλάσαντα καὶ συναρμόσαντα. Φλαῦρον. ἀνωφελές. δύσφημον. φλύαρον). Ὁλολύζειν. τὸ μετὰ ῥαυγῆς εὔχεσθαι.

Καὶ τὰ λαυρᾶς. λαυρᾶς ἐκάλουν τὰς στενὰς ῥύμας ἐν ταῖς πόλεσι καθαιρεσίαν. τοὺς ῥύπους οὐ τοὺς ἀπὸ φράζειν πρὸς κελεύει. ἢ τοὺς κοπρῶνας, ἵνα μὴ ῥεῦσῃ τὸ καθαρὸν ἢ κατὰ ἀποσῶσι κάτω δυσωδίαν πνέοντα. μετέωρος ἢ ὢν ἐπὶ τοῦ λιανθέρου ταῦτα λέγει. Οὐλολύζειν. τὸ ἐξῆς ιϐ', ἰαμῶμ ἐπὶ τοῦ πρὸ τέλους πρὸ ἀγαθοῦ.

Γράφομαι· κατηγορήσω· καὶ ζῇ δέ, διὰ τὸ φιλόδικον τῶν ἀθλιωτάτων λέγων· καὶ τὸ δὲ ὡς κατηγορήσω, ὡς προσδόμητος τῶν ἐλλάδα τοῖς τοιούτοις· τοῦτο δὲ λέγει, ὅτι λακεδαιμονίοις ἐβοήθουν οἱ περσαι, ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πελοποννησιακῷ· Μήδοισιν αὐτὸν λελῃθότως δ' ἕλλησιν καθάπερ ἕτεροι ὡς σωφρονοῦντων μᾶλλον ἐλάβλωκε· καὶ ὅτι ὑπὲρ τῶν πόλεων ἀφθαρείας ἢ αὐτοὶ ἐῶν τῶν αἰγωστεῖ φοβεῖν αὐτοὺς βουλεται· δείκνυσι δὲ ὅτι ἐφεδρεύοντας ἔχει τοὺς πολεμίους τοὺς βαρβάρους.

Τρυ· Ἑρμοῦ μένος ἐκεῖμον ἑλλήνων φέρει.
Ἀπαξαπάντων ὅτι ποι εἶμι βουλεύεται
Οἰ· Ἐὰν δὲ μὴ κατηγορήσω. Τρυ· γράφομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδόμαι τὴν ἑλλάδα.
Οἰ· Μὰ τὸν δόμυσον ἀλλ' ποτιζῶντος γ' ἐμοῦ
Τρυ· Οὐκ ὄζει παρὰ ταῦτ' ἀλλ' Οἰκ. ἰά. ἰά. ἰού ἰού.
Ὡς ὤλου δ' ὁ σωτὴρ ἀπολιῶν ἀπέρχεται.
Ὑμᾶς ἐρήμους εἰς γὴν ἀρανὸν λάθρᾳ.
Ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ' ὦ κακοδαίμονες.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ ΑΝΟΜΟΙΟΜΕΡΕΣ.

Γαῖ· Ὦ πάτερ· ὦ πάτερ· ἐτυμόσγε ἆρ'
Δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει.
Ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων πολιῶν ἐμὲ
Ἐσ κάρακας βασθεὶς μεταμώνιος.
Ἔστι τῶνδ' ἐτύμως εἰπεῖν ὦ πάτερ ὄπι φιλεῖσθαι.
Τρυ· Δοξάσαι ὅτι κόραι· τόδε τήνδε μοι ἄχθομ' ὑμῖν·
Ἡμέρᾳ ἀναπτίζηται πάντων μακαλοῦσαι.
Ἔμοιγε δ' ἀργυρεᾶς, μὴ ψακὰς ἡμᾶς πάνυ πάμπαν.
Ἦλθ' ἐγὼ δῦ πράξας, ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ὦ ὥρα·
Κολλῦραν μεγάλην· ἡ κόνδυλον ὄψον ἐπαυτῇ—
Παῖ· Καὶ τίσ πόροσσι τῆς ὁδοῦ μήσεται.
Ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξουσι τὴν τῶν ὁδόν.

Ὦ πτερύγια· δι' ὅλου εἰσθέσις εἰς πτερόδον· Ἀπέρχεται· δηλονότι ἀπὸ πτ. ὁ δὲ οἰκέτης πρὸς τοὺς παῖδας ἐκείνους λέγει· πῶς καὶ αὐτοὶ δυνηθεῖεν πτῆσιν γὰρ ἁρμόττει ἀναπτῆναι· Ὦ πέτερ· σύνθημα ἕτερον εἰς δύο δι' ῥημάτων πτερόδους· εἰσὶ δὲ μὲν πρώτης πτερόδου δακτυλικὰ τέτραμετρα τέτταρα· καὶ ἐν ἐκείνοις ἐπιλοιπὸν· μετὰ δὲ τὰ δύο τετράσημα πτερόδου ὁμοιαμετρίαν τε ἐν τοῖς ἀποδείσεσι πτερύγεσσι· τὰ τοιαῦτα δὲ πτερυγώματα καλοῦσιν· οἷα μοι τὰ τοιαῦτα παιδία καλοῦντα τὸν πατέρα· ἔστι πρὸς οὐδὲν ἔτι τούτοις χρήσεται· Ἐσ ἡδοναὶ δὲ ἐπεῖμεν εἰς οὐρανόν· οἱ δὲ, αὐτὶ τοῦ μετὰ τῶν ὀρνίων· ἅμα δὲ καὶ ἐφ' ὕβρει· ἐδόκει γὰρ ἀνωφελῶς ἀπιέναι· ὡς πτερόεσσι· τὸ σκόλοψ ἀποίους τε· Δοξάσαι· αὐτὶ τοῦ ὑπονοῆσαι· εἰλάσαι· Ψακάς· τὸ μικρότατον· ὃ καὶ νιφάς ἰκαλεῖται· αὐτὶ τοῦ μὴ δὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν διὰ τὸν πόλεμον· Κολλύραν· κολλύρα τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου· τινὲς δὲ τῶν κολλύραν εἶδός ἄρτου· ὃ τοῖς παιδίοις διδόασιν· ἐπεὶ καὶ ξηρὰ τὸ λεγόμενον· εἰ ἦν οἶνον αὐτοῖς, κόνδυλον αὐτῷ δόσ· ὑπὸ τοῦ εἰζῆν τοὺς παῖδας μηδέντα πτῆσιν ζητεῖν· Καὶ τίσ πόροσσι· εἰ θέσις δὲ πολλὰς ἀμοιβαίας ἰαμβεῖον μὲν δὲ πολλοῖς νενδυκὸς πτάτου μῶν· Ναῦς μὲν γὰρ· ἀμηχανοῦμεν φησὶν, ἐνθυμούμεθα πῶς εἰς οὐρανὸν πεταξόμεθα· οὐ γὰρ νεὼς ἐπιβάσ, εἰσ οὐρανὸν ἀνέλθοις.

Τρυ· Πῆμὸς πορεύσει πῶλος· οὐμαυθλώσομαι.
Παι· Τίσδ' ἢ πόνοισι σοῦ στιν, ὥστε καθαρὸν
Ζώξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὦ πατέρα.
Τρυ· Ἐμπεσὼν αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη.
Μόνος πετεινῶν εἰσ θεοὺς ἀφίγμενος.
Παι· Ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάτερ πάτερ.
Ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰσ θεούς.
Τρυ· Ἦ λθεν κατ' ἔχραν αἰετοῦ πάλαι ποτὲ
Ὦ' ἐκκυλίνδων· κἀπὶ τιμωρούμενος.
Γαι· Οὐκ ἦν ἐχῆνσε πατέσσου ζῶξαι πτερόν·
Ὅπως ἐφαίνετοῖσ θεοῖσ πραϊκώτερος.
Τρυ· Ἀλλ' ὦ μελέα μοισι τίων δ' ὠλῶν ἔδει.
Νῶν δ' ἅπαν αὐτοὺς καταφάγῃ τοῖσι πίνα.
Τοῖσι τοῖσ αὐτοῖσι τοῦτον χρεπτόσω.
Παι· Τίδ' ἦν ἐσ ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βαθύς.
Πῶς ἐξολισθεῖν πῆνος ὧν δυνήσεται.
Τρυ· Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι.
Τὸ πλοῖον δ' ἔσω, ναξιουργὸς καὶ θαρσοῦ.
Παι· Λιμὴν δὲ τίσ σε δέξεται Φορβάμμων.
Τρυ· Ἐνπερ αἰδοῖ πυρ' στὶ καν θαρου λιμίν.
Γαῖ· Ἐκεῖ μοτήρᾳ μὴ σφαλεὶς, καταίξῃσ.
Ἐντεῦθεν· εἰ ταχὺ λος ὢν, δύει πόδ'
Λόχμην παράξῃς· καὶ ξυστῶ δάκῃ μ'
Τρυ· Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα· ἀλλὰ χαίρετε.
Ὑμεῖς δέ· ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ.
Μὴ βδεῖτε μὴ δὲ χέζετ' ἡμερῶν τριῶν.

Οὐναυθλώσομαι· οὐ νηός ἐπιβήσομαι· νυεῖ δὲ τὸ μεῖσ μι· ἀθῶσαι θ. λέγει δὲ ὡς πειρῶν καὶ πλοῦτον· πῶλον ἢ λέγει τὸν καθαρόν· Ἐντοῖσιν αἰσώπου· Φέρει γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῦ μύθοις, ἐγερθῆσαι αἰετὸν ὡς μιαίνοντα καθαρόν· ἑκάτερον αὐτῶν, θατέρου τὰ ᾠὰ διαφθεῖραι· Μόνος πετεινῶν· ἀφικόμενος τοῦ αἰετοῦ τοὺς νεοττοὺς τοῦ καθαροῦ, καὶ ὁ καθαρὸς τοῦ αἰετοῦ τὰ ᾠὰ ἐκκυλίσας ἐξεκύλισεν ἕως τοσούτου, ἕως οὗ ἦλθε πρὸς τὸν διὰ· κατηγορῶν δὲ τοῦ αἰετοῦ προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ζεὺς, σὺν αὐτοῦ τοὺς θεοὺς κολάζειν· ἐπειδὴ δὲ τὰ ᾠὰ ἔσχεν ὁ Ζεὺς, περιέπατο τὸν διὰ ὁ καθαρός· ὁ δὲ, ἐκλαθόμενος, ἀνέστρεψεν ἐκ φυκεφαλῆσ ὡς ἀποσωθησόμενον καὶ κατέαξε τὰ ᾠά· Ὦ κυλίνδων· τὸ πλῆρες ᾠά· Καὶ τιμωρούμενος ὁ καθαρός· πρῶτος γὰρ ὁ αἰγὸς ἀδίκησεν αὐτὸν φαγὼν τὰ νοσσία· Τραγικώτερος ἀξιοπιστότερος· αἰνίττεται δὲ εἰς τὸν πήγασον ἢ τὸν βελλεροφόντην· Ὦ μελία σὺκῆς· λέγει δὲ πρὸς ἅμφω τὼ ᾠδά· Ἐξολισθεῖν· πῶς δυνήσεται δυνηθῆ· ἐπεὶ τὰ πολλοῦ τῶν ὀρνέων ἐμπίπτουσι τοῖς ὕδωρ, νήχεται δύναται· διαβαίνει τὰ μεταξὺ λίμνας πρὸς τὴν ξηρὰν λεγόμενα· Πηδάλιον· τὸ αὐδοῖον δείκνυσι πλείονα· Ναξιουργὸς καὶ θαρσοῦ· πολλοὶ ἐν τῷ λεγόμενα καὶ θαρσοῦ· ἐνταῦθα γινόμενα τῇ μήσῃ· ἢ λιμνοδυργεῖσ ἢ αἰγασ μαῖσ ἀπὸ κινδύνου τὸ πέριον ἀπὸ κερκύρας ἢ τὴν πρώνα ἀπὸ πρός· Ἐν πειραῖ· ὁ πειραεύς, λιμὴν ἔχει ἑξῆς, πάντας κλειστούς· εἰσ μὲν ὁ καθαρὸς λιμὴν, ὅτου καλοῦμεν ἀπτηνοσ ἡρωσσ καθαρσ· σὸ ᾧ τὸ μεῶλια, ἔνθα τὸ ἀφροδίσιον· ἔνθα κύκλῳ τὸν λιμένα ἐστὶ· Χωλὸς ὢν· δεῖσε φησὶ μὴ πεσεῖν προσέχειν· μὴ διαβραυσθῇς καὶ γλυφῇ γραφῇ· ἀπτεινὴ ἡ πρὸς δύ-

Εκφρ. εκπίπτων· ὅσ ἐν δράματι χωλὸν εἰσάγει τὸν βελλεροφόντην· διὰ τὸ πεπηρωκέναι ὑπὸ τοῦ πηγάσου.

καθαροὶ
πλοῖα ἐν
γινόμενα

Cnidurges
a gnidos

Cercyreus
Paro a par
Piræus por
habet port
clytos
Cantharus p
Aphrodisi

Κατωκάρα· κάτω φερῶς. ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν καὶ ὠκάρα λέγεται ἀπὸ τοῦ ἠρέμα. ὑφ' ἓν. Βουκολήσεται· ἀναπαήσεται. ἢ βουκόλημα τὸ θέλητρον· οὕτως, καὶ ὅπως ἔχει τὶ βουκόλημα φλύπησ', ἀνέθηκε τοῖς ποίχισ ποικίλας γραφὰς ζώων. Ἀλλ' ἁμᾶς πήσασ· μετὰ τὸ περαιωθῆναι τῷ ὅλῳ καὶ τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ μηκέτι μηδὲν ἐρεῖσθαι τὸν καινὸν θεὸν, περαιωθῆναι αὐτῷ· ἐμβεῖσι ἢ τῆσ ὀλωλῆσ· ἐν ἑνὶ χωρίῳ ἀναπεπταμένῳ· ἀλλαταλήκτων τῶν τοῦ πελάγους· τοῦτο γὰρ ἐφθέγξατο ῥέω· ὑφ' ὃ καὶ συγκεῖσθαι δύο ὀλωλᾶ· ἐν ἓξ βέσει ἢ ἰαμβεῖα ζ'· ἐστὶ τῷ πελαγιορωμίσ.

Ψαλίῳ· τῷ χαλινῷ· Φασὶ ῥῶες ὠσὶν· πρᾶεσι· μὴ ὀρθοῖς· τοῦτο γὰρ πέλεκισιν οἱ ἵπποι, ὡς πρὸ παροξυνόμενοι εἰσ ἄμρατον δρόμον.

Κάκκησ· ἰμακίασ· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὴν ἀκαθαρσίαν κάκκην ἔλεγον· καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον ἀπὸ πτήματα.

Παρὰ τῶν πόρναισ· πορνεῖον γάρ ἐστιν· ἐμπορεῖον γάρ ἐστιν. ἢ διὰ τὸ καὶ ῥᾳδίωσ φέρεσθαι τῷ ναυτῶν, ἐκεῖσε ἔρχεσθαι εἰώθασι πόρναι. Οὐ μὰ τὸν ῥύμ· οὐ συγχωρήσω· τὴν σωρῶν λιμένων. Ἔρπυλλον· εἶδοσ ἄνθουσ σεμνῷ χρῶ ὅμοιον· μάλιστα δὲ παρὰ τοῖς ὕδασι θάλλ. Καὶ μῦρ' ὧν ἔχεισ· ἢ ἐπιβαίησ μῦρ) εἰσ αὔξησιν· διὰ τὸ τελέωσ ἀφανισθῆναι τὴν ὁμιλίαν. Ἡ πόλισ ἡ χίων· ῥᾳδίωσ ἐκ πρόοιμι τῶν ἀθηναίων ἐκ προφάσεωσ συκοφαντούντων· μὴ ζημιοῦντων τὰσ πόλεισ ἃ λεγόντων, ὅτι χίοσ ὢν ὁ ἀνὴρ πάλαι τῶν. ἃ διαβὰσ τὸ κάνθαρος ἔπεισεν ἡμᾶσ τὴν ὁμηρον. ἰωμῳδεῖ ἡ χίουσ ὡσ δῦρα πρὸ κτησ ὄντασ· μὴ ἑτοίμωσ πρὸσ τὰ ἀπαιτεῖν. Οἰμώζειν δεδοικα· πρὸσ τοὺσ ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανοποιούσ.

Γρόσεχε

Ὡσ εἰμετέωροσ ἄρτι ὢν ὀσφρήσεται,
Κατωκάρα ξίψασ με βδυκολήσεται.>
Ἀλλ' ἄγε τὴν σοφὴν χώρᾳ χαίρων.
Χρυσοχάλινον τὸ τοῦτον ἁλίων.
Διακινήσασ φασβοῖσ ὠσίν·
Τί ποιεῖσ τί ποιεῖσ· νῦν παρακλίνᾳσ.
Τὰσ μυκτῆρασ πρὸσ τοὺσ λαύρασ·
Ἴει· σαυτὸν ἀεξῷν ἀπὸ γῆσ.
Κἄτα δρομαίαν πέρυσι ἐκτείνων·
Ὀρθῶσ χώρει δὸσ εἰσ αὐλάσ·
Ἀπὸ μωκάκκησ τῷ ξίν' ἀπέχων·
Ἀπόθ' ἡμερινῶν σιτίων πάντων·
Ἄνθρωπε τί δρᾷσ ὅτοσ ὀχέζων
Ἐν πεδαρεῖ παρὰ ταῖσ πόρναισ,
Ἀπολεῖσ· οὐκ ἀτορύξεισ.
Κἀπιφορήσεισ τῆσ γῆσ πολλήν;
Κἀπιφυτεύσεισ ἔρπυλλον αὖθισ
Καὶ μῦρον ἐπιχεῖσ, ὡσ ἥμπερ ὠσεσθε
Ἐνθένδε πάλιν, τοὐμοῦ θαμάτου
Πέντε τάλαντ' ἢ πόλισ ἡμῖν χίουσ
<Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.>
Οἰμώζειν δεδοικα κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
Ὦ μηχανοποιέ· πρόσεχε τὸν νοῦν ὡσ ἐμέ.
Ἡδὺ προφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν.
Κεἰ μὴ φυλάξῃσ, χορτάσω γὰρ κἀμβαρόν.
Ἀπαρ' ἐγγὺσ εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ.

Πρόσεχε τὸν νοῦν· τουτέστιν ἀληθῆ λέξω· ἐπεὶ τὰ πρῶτα διασύρων δικεῖ τὸν βελλεροφόντην, πρὸσ δὲ τὸν ἐν τῷ θεάτρῳ μηχανοποιεῖν φησι. Πόθεν βροτοῦ· μορωνὶσ ἐστὶν ἐθνοσ ἀμοιβαῖα ἐξ ἀμβείων ν'· ἐστὶ τῷ πελαιορωνίσ. Πόθεν βροτοῦ μ'· αὐτὶ τοῦ αἰσθήσεισ ἀνθρώπου εἰσελήλυθεν· ἢ ὅσον μὴ ἡ φωνὴ ἐλλιπῶσ ἰκνεῖται τοὺσ ἀπήκουσ· ὁ δὲ ἑρμῆσ ὄντωσ ταῦτα λέγων, ἤδη πρυσιὰσ προσπελαίοντοσ τοῦ οὐρανοῦ. Τρυτεῖοσ ἀθμονίδησ· τὸ μὲν ὄνομα ζυτεῖοσ, παρὰ τὸν ζύγα πεποίηται ἁρμόζουσι γὰρ οἱ ἀθμονίδεσ, ἀπὸ δήμου ἀττικῆσ. Δεξιοὶ ἐδόκουν εἶ οἰχωρηκέναι μᾶλλον οἱ δεξιοὶ, ἀπεπεμπόμην ἀσπαζόμενοσ ἀσπαζεσθαι. Τὰ κρέα· ὅτι καὶ τὰ συσταλῶσ ἐλεγον οὐ μόνον ἐν ἐκτάσει τὰ κρέα· ὡσ πρὸσ λίχνον δὲ τὸν ἑρμῆν τοῦτο λέγει. Δηλαδὴ ἰόντων· ἀντὶ τοῦ ἐνομα· ἀκροδρειλέσι· ἢ ὡσ ἐπὶ πονεῖ· ἰδοὺ ἢ διὰ τὰ ἱμάτια δύθυσ ἐλεῖ αὐτόν. Γλίχων· ἐπθυμητὰ ἀπὸ τοῦ γλίχεσθαι. γλίχωνάσ δὲ τοὺσ ἀτυχεῖσ εἰώθασι λέγειν ἢ γλιχείαν τὴν ἀτυχίαν ἢ γλίχωσ ὀλισθηρῶσ· νῦν δὲ ἐπὶ πονεῖ. Ὡσ οὐκέτ' εἶναί σοι δοκῶ· ὅτι φιλοτίμωσ εἰσ τὸν οὐρανὸν ἀνέβαινεν. Ἰὴ ἰὴ ἰή· τὸ μῆκοσ σημαίνων τοῦτο φησιν· προσφθεγμα δέ ἐστι καταφρονοῦντοσ. Ὅτου δὲ μέλλω· μεταφέρησιν γὰρ δύναμαι. Ἰδοὺ πῆς· χλευάζων φησὶν ὡσ ἐν οὐρανῷ αὐτῶν οἰκούντων. Κυπάριον· κυπάρουσ καλοῦσι, τοῦσ τὴν σφηκιὰν ἐκκαίοντασ· μεταφορικῶσ δὲ τὸ κοιλαίνεσθαι τὸν ἡμυκλῶνα ἔφη τὸν οὐρανόν· ὁ δὲ λόγοσ εἰσ τὰ ἐκκαῖα καὶ ἀπόκρυφα μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. Χυτρίδια· καὶ τοῦτο γλοιοῦ χάριν καὶ ἐπισταθερὸν τοῦτο φησιν· ἀμφορεῖσ δὲ, τὰ μέτρα.

Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ θεοῦ.
Τίσ ἐν θεοῖσ θύραισιν οὐκ ἀνοίξετε;
Ἑρ. Πόθεν βροτοῦ μεπροσέβαλ' ὦ ναξηράκλεισ.
Τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν· Τρ. ἰὼ τλήμων ἀνήρ ὅσ.
Ἑρ. Ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ καὶ αἰσχύντου.
Καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε.
Πῶσ δῆτ' ἀφῆλθεσ ὦ μιαρῶν μιαρώτατε.
Τί σοι πρὸσ ἐστὶ τῶν νομίσεων· Τρ. μιαρώτεροσ.
Ἑρ. Ποδαπὸσ τὸ γένοσ εἶ φράζεμοι· Τρ. μιαρώτατοσ.
Ἑρ. Πατὴρ δέ σοι τίσ ἐστιν· Τρ. ἐμοὶ, μιαρώτεροσ.
Ἑρ. Οὗτοι μὰ τὴν γῆν ἔστε θῶσ ὄκ ἀπθανεῖ.
Εἰ μὴ κατερεῖσ μοι τοὔνομ' ὅ, τι ποτ' ἐστίσοι
Τρ. Τρυγαῖοσ· ἀθμονίδησ· ἀμφιτελεργὸσ δεξιόσ.
Οὐσυκοφάντησ ὀδ' ἐραστὴσ πραγμάτων.
Ἑρ. Ἥκεισ δὲ κατὰ τί· Τρ. τὰ κρέα ταυτὶ φέρων.
Ἑρ. Ὦ δαιμόνιε κακείων· πῶσ ἦλθεσ· ὡσλίχεσ ὠν· Τρ. ὁρᾷσ.
Ὡσ γὰρ κἄτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατοσ.
Ἴθι μοι· κάλεσόν μοι τὸν δι'· Ἑρ. ἰὴ ἰὴ ἰή·
Οὐ γὰρ δὲ μέλλεισ ἐγγὺσ εἶναι τῶν θεῶν.
Φρᾶσόν μοι γὰρ εἰσιν ἐχθεσ ἐξωκισμένοι.
Τρ. ποῖσιν· Ἑρ. ἰδοὺ γῆσ· Τρ. ἀλλὰ ποῖ· Ἑρ. πόρρω πάνυ
Ὑπὲρ ὑπὲρ ὀπτεχνῶσ γ' ὑρανοῦ τὸν κύπαρον.
Τρ. Πῶσ οὖν σὺ δῆτ' ἐντεῦθεν κατελείφθης μόνοσ.
Ἑρ. Τὰ λοιπὰ τηρῶν σκυβάλια τὰ τῶν θεῶν.
Χυτρίδια· καὶ σαυρίδια· καὶ μφορεύδια.
Τρ. Ἐξωκίσαν το δ' οἱ θεοὶ, τίνοσ ἕνεκα.

Athmonei
ius attice

δηλαδὴ

γλίχω

Cytari

ἀντὶ τοῦ

Ἵνα σφε αὐτοὶ. ὅπως ὑμῖν πρὸ προνοῶ διέξιον οἱ θεοὶ καὶ ἴωσιν τὸν πόλεμον.

Ἀνῳκίσαντο. αὐτὶ τοῦ ἀπῳκίσαντο καὶ ἀνεχώρησαν. ὡς αὖ μὴ περιέσειν αὐτοῖς τὰ δυσχερῆ. Ἀνοικίσαντο. αὐτὶ τοῦ ἀνῳκίσαντο ὅσον δυνατὸν ἦν. Τοῦ λεῖνε χῆμας. πίστ᾽ ἔχειν καθήκουσαν ἔσχον ὀργήν.

Ἐκείνων πολλάκις. τῶν θεῶν ἢ τῶν λακεδαιμονίων. ὅτι πολλάκις λακεδαιμόνιοι βουλόμενοι εἰρήνην ἦλθον καὶ ἐκεῖ δέχεσθε.

Σπονδὰς ποιούντων τῶν θεῶν. πρὸ τοῦ βλύειν τὸν ἡμῖν τὸ εἰρήνιον αἰεί. Οἱ λακωνικοί. ὡς Φιλοπολέμων ὄντων τῶν λακωνικῶν καὶ τὸ εἰρήνιον ἐκ τῶν ποιεμένων πρὸ τῶν ἐμνήσθη. Νεὶ τὸ σιωπᾶν οὕτω τοὺς θυοσκούρους οἱ λακεδαιμόνιοι σιοὺς ἐλέγοντο. ὡς ἀθηναῖοι θεοὺς δήμητρα καὶ περσεφόνην.

Νῦν ἀπικίων. ἐλακεδαιμόνιοι μικρὸν ἐν τῇ μάχῃ κρατήσαντες, δυθέως λέγουσι πρὸς τοὺς θεούς. μῦν δώσουσιν οἱ ἀθηναῖοι δίκας. εἰ δὲ θηναῖοι νικήσουσιν, δυθέως αὐτιφθέγξονται λακεδαιμόνιοι. καὶ εἰ ἔλθοσι μετὰ τὸν πᾶν εἰρήνιον ζητοῦντες οἱ λακεδαιμόνιοι, λέγουσιν ἀθηναῖοι, ἃ πάντα ἡσυχάσαμεν βούλονται. ἵνα ποιήσωμεν εἰρήνιον ἐπειδὴ νικῶμεν. σκώπτει δὲ τὸ ὑπερήφανον τῶν ἀθηναίων. Ἀπικίων οἱ οὕτως ἔλεγον δυτελίζοντες καὶ συμβρίζοντες τοὺς ἀθηναίους. ἢ πρὸς τὸ λακωνικὸν ἐπαίζειν.

Νὴ δία οὐκ ἐπιτρεπτέον. ἐκεῖνο μόνον αὐτοὺς τὸ πέρσιον ὁμόσαι. ἀλλ᾽ ἐπείρων τοὺς ἀθηναίους ταῦτ᾽ φησιν. ὡς οὐκ ἀθηναῖς μόνοις χρήσαιντο. ἀλλὰ καὶ σύ.

Ἦν ἐχωμεν τὸν πῶλον. τοῦτο δι᾽ οὓς ληφθέντας ἐν σφακτηρίᾳ τριακοσίους καὶ διὰ τὸ ἐπιτείχισμα ὃ ἀθηναῖοι λακεδαιμονίοις ἐποίησαν ἐν πύλῳ. ὅτι ληφθέντος αὐτοῦ, παρὶ εἰρήνης πρῶτοι λακεδαιμόνιοι πρὸς ἀθηναίους ἐπρέσβευσαν. Ἐπιφόρησεν. ἐπεσώρευσεν.

Φέραῦτε.

Ἐρ. Ἔλκησιν ὀργισθέντες. εἶτ᾽ ἀπαυθαμῶ
Ἵν᾽ ἦσαν αὐτοὶ τὸν πόλεμον κατῴκισαν.
Ὑμᾶς πεφασθόντες ὁρᾶν ἀτυχοῦντ᾽ ὀ. πβούλεται.
Αὐτοὶ δ᾽ ἀνῳκίσαντο ὅσῳ ἀνωτάτω.
Ἵνα μὴ βλέπειν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι.
Μὴ δ᾽ ἀντιβολούντων μηδὲν αἰδεσθῆναι τινας.
Τρ. Τοῦθ᾽ εἵνεκ᾽ ἡμᾶς ταῦτ᾽ ἔδρασαν εὐσεβεῖς.
Ἐρ. Ὅτι πολεμεῖν ἤρεσθ᾽ ἐκείνων πολλάκις.
Σπονδὰς ποιούντων. καὶ μὴν οἱ λακωνικοὶ
Ὑπερβάλλουσι τὸ μικρὸν. ἐλεγέν ἄν τις δή.
Ναὶ τὼ σιὼ νῷν ἀπικίων δώσει δίκην.
Εἰ δ᾽ αὖτε πράξαιμεν παράλογόν τι λακωνικοί.
Κἄλθοιεν οἱ λάκωνες εἰρήνης ὑπέρ.
Ἐλέγετ᾽ ἂν ὑμεῖς οὐθύς, ἐξαπατώμεθα.
Νὴ τὴν ἀθηνᾶν. νὴ δι᾽ οὐ χὶ πειστέον.
Ἦ ξυνοικοῦμεν ἢν ἔχωμεν τὴν πύλον.
Ὁ γὰρ χαρακτὴρ ἡμέδαπός τῶν ῥημάτων.
Ὧν ἕνεκ᾽ οὐκοῖδ᾽ εἴ ποτε ῥήμην ἔτι.
Τολοιπὸν ὄψεσθ᾽. Τρ. ἀλλὰ πῖ γὰρ οἴχεται.
Ἐρ. Ὁ πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ᾽ εἰς ἀγρον βαθύ.
Τρ. Εἰς ποῖον. Ἐρ. εἰς τὸν τὸ κάτω. κἀπειθ᾽ ὁρᾷς.
Ὅσους ἀνῶθεν ἐπιφόρησεν λίθων.
Ἵνα μὴ λάβητε μηδὲ πρᾶναι τὴν. Τρ. εἰ πίμοι.
Ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζετε.

Ἐρ. Οὐκοῖδα πλὴν ἓν. ὅτι θυείαν ἑτέραν
Ὑπερφυᾶ γε μέγεθος εἰσηνέγκαμεν.
Τρυ. Τί δῆτα τοιαύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται.
Ἐρ. Τρίβειν ἐναυτῇ τὰς πόλεις βουλόμεθα.
Ἀλλ᾽ εἰ μὴ καὶ ξύλ᾽ ἐξίενται γνώμην ἐμοὶ
Μέμει. θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. Τρυ. οἰμοιδείλαιος.
Φέρ᾽ αὐτὸν ἀποδρῶ. καὶ γὰρ ὥσπερ ἠθόμην.
Κἀγὼ τὸς θυείας φθέγμα πολεμιζούσας.
Πο. Ἰὼ βροτοί. βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες.
Ὡς αὐτίκα μάλα τοὺς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρυ. Ὦ ραξάπολλον τῆς θυείας τοῦ τωλάτους.
Ὅσον κακὸν. καὶ ῥᾳδίως ἐκ τοῦ βλέμματος.
Ἆρ᾽ οὗτος ἐς ἐκεῖνος ὁμὶ καὶ φλύζημα;
Ὁ λιμός. ὁ ταλαύρινος. ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
Πό. Ἰὼ πρασιαὶ βρισάθλιαι. καὶ πεντάκις.
Καὶ πολλοδεκάκις. ὡς ἀπολεῖσθε τὴ μέρον.
Τρ. Τουτὶ μὲν αὖ δρᾶσ᾽ ὄδε ἡμῖν πρᾶγμά πω
Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ᾽ ἐστὶ τῆς λακωνικῆς
Πό. Ἰὼ μέταρα μέταρ. ὡς ἐπιτρίφεθ᾽ αὐτίκα.
Ἅπαξάπαντα κατεμεμόπωμαι.
Τρ. Βαβαὶβαβαιάξ. ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Τοῖσι μεγαρεῦσιν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.
Ρό. Ἰὼ σικελία. καὶ σύδ᾽ ὡς ἀπόλυσαι.

Φέραῦτε ἀποδρῶ. νοεῖν δεῖ τὸν βυτίνον ἀπερρηκότα τὸν καθάρσιον τῆς σκηνῆς. ἵνα μὴ λέγειν. Θυείαν. θυείαν ἀγεῖν εἰσὸ ἐμβάλλοντες πρὰ ἀρτύματα τρίβομεν καλεῖμεν. Θυείας. αὐτὶ τοῦ εἰς πεῖν σάλπιγγος θυείας εἶπεν. Ἰὼ βροτοί. κορωνὶς ἑτέρα. ἑτέρων εἰσὶν τῶν ὑπερειτῶν. οἱ ἢ σίχει ὅμοιοι τοῖς προφθάσασι ξ. καὶ εἰκθέσει τροχαϊκοὶ τοῖς ἑξῆς ὁμοίοις δύο. ἐπὶ τοῦ τελ κορωνὶς ἐξιόντων ὑποπειτῶν, ὁ πόλεμος ἐξέρχεται θέλων τρίψαι μυπωτὸν σκυτίνην αὐτοῦ, ἐκ τυροῦ καὶ σκορόδου καὶ μέλιτος καὶ πράσων. Τὰς γνάθους ἀλγήσετε. πρὸς ὁμῶν οἱ ἐκθυείας. ἢ γοῦν τὸν μυπτωτὸν ἐθίοντες. ἢ ἐπεὶ πολέμου ἐντὸς ἀργεῖ τὰ δικαστήρια. αὐτὶ τοῦ εἰ πεῖν λιμώττοντες. Ὅσον νόσ. πῶν τὰ φησι θεασάμενος μὲν πόλεμον, μείζονα τὴν ὑπόνοιαν ἔχοντα τῆς πείρας τῆς διὰ τῆς ὄψεως. Ταλαύρινος, ὑπομονητικὸς καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ. Πρασιαί. πόλις λακωνική. ἅμα δὲ πράσων ἐμβαίνων ταῦτά φησιν. Οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω. πρὸς τὴν ἐπωνυμίαν φησὶ τὴν ἐν τῇ λακωνικῇ πρασιῶν. ὅτι ἡμεῖς τοῦ κακοῦ τούτου, ἀγοράζοιεν ἴσμεν. Ὦ μέταρα. σκορόδοις ἐμβαίνων ταῦτά φησιν. ἡ γὰρ μεγαρικὴ σκορόδου φόρος. σύμμαχοι δὲ λακεδαιμονίων μεγαρεῖς. ὅτι πᾶσα ἡ τοῦ πολέμου πρόφασις, δι᾽ αὐτοὺς δοκεῖ γεγονέναι. χαλεῖν ἴσ τὸ ψηφίσιον συνεκτρέπει καὶ τοῦ ἐσ τὴν πελοπόννησον χαλεῖν. ὥστε μὴ τελεσθῆναι ἀπικῶν ἐπιβαίνων τοὺς μεγαρεῖς. εἰκότως οὖν ἐσ τὸ κεχαρεῖς μόνον τοῖς ἀθηναίοις γονυπετῶν ἐχρουὸς περσεύγει ἐκ τῆς πολέμου σωζόμενος τέλεσον. ἅμα δὲ παῦε λέγων ὁ πόλεμος, σκόροδα βαίνει εἰς τὴν θυείαν ὅσον ἢ τὸ ἔξης, οἰκείως ἐπαχθήσεται. τὸ, ἀπεξαπαξ καταμεμυῆσθαι μόνα. Βαβαὶ βαβαιάξ. σχετλιασμός. αὐτὶ τοῦ φοῦ φοῦ. δέον ἢ εἰπεῖν τὰ σκόροδα πῦ νόησαι εἶτε τὰ κλαύματα. Κλαύματα. αὐτὶ τῆς σκόροδα. τοὺς δὲ ἐδίωσι σκόροδα, δάκρυα ἐπεισι διὰ τὴν δριμύτητα. Σικελία. τυρὸν βάλλων, σικελίας μέμνηται πολὺς γὰρ ἐκεῖ τυρὸς, μέρος ἢ πάντος πολέμιον ἐν ἀθηναίοις ἐκεῖθε καὶ τὸ μεγάλιον ἐθύστυχησεν ἢ πᾶσαν.

Although fertile megarenses symmachi rensis lacedæmoniorum

Origo belli atheniense lacedæmonium

Sicilia casei

Διακινδυνεύσειεν ἂν ἁφαρπάσειεν, ὡς ἐπὶ τυροῦ τοῦ τοῦ Ὁμήρου. ἐστὶ δὲ γένος κρέως τυρόν. κναίειν γάρ φησι κυρίως, τὸ τὸν τυρὸν ξύειν τῇ κνίσῃ. Φέρε προσχών, χαρίζεται τοῖς Ἀθηναίοις. ὅσῳ γὰρ μᾶλλον τιμωτέρου σκοροδάλου καὶ πράσων, τοσούτῳ μᾶλλον ἀμείνων, ὡς ἂν τοῦτο γεωργοῦσα πλείστου δὲ τοῦτο, μέλιγος εἰς τὸ θυεῖον ἐμβάλλῃ.

Τετράβολον. πολυτίμητον. οὕτω δὲ λέγουσι τὸ τετράβολον πωλούμενον. Φέσδου τοῦ πικροῦ. αὐτὶ τοῦ φεσθῶ πρᾶγμα δηλονότι τοιοῦ τοῦ πικροῦ. Οὕτοσὶ δὲ Ἰώμβυλος. παρεσκευασμένος ἅμα γὰρ τὴν εἰκόνα δίδωσιν αὐτῷ τὸν Ἰώμβυλον. Ἀλεξίβια μοι. ὁ μὲν δασέως παρὰ τὸ τόνος ἅλας τρίβειν. οἱ δὲ ψιλῶς παρὰ τὸ ἁλεῖν, ἢ δοῦναι ἁλὸς τρίβειν. οἱ δὲ ψιλῶς παρὰ τὸ ἅλις τρίβειν. ἁλετρίβανος δὲ ἀσιανόν. λέγεται ἢ καὶ ἁλότριβα. ὡς ἐν ἐπιγράμματι. καὶ γοῦν δικάρανον ἁλότριβα καὶ ἁλετρὶς ἡμῶν λωβητὸς παρακαλλιμάχω.

Ὄια πόλις τάλαινα δακναθήσεται
Φέρε προσχών καὶ τὸ μέλι τοῦτ' ἀπικόν.
Τρ. Οὗτος παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ
Τετρώβολον τοῦ πίσι φέροντος ἀπικοῦ.
Κυ. Παῖ παῖ κυλοιμὲ Κυ. τί μεκαλεῖ. Γο. κλαύσεται μακρὰ
Ἑστηκας ἀργὸς οὐτοσὶ γὰρ κόμδυλος.
Ὡσθρίμυς. Κυ. οἱ μοι μοι τάλας ὡδέ ποτε.
Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰσῶν κόμδυλον;
Γο. Οἴσεις ἀλετρίβανον ἔχων. Κυ. ἀλλ' ὦ μέλε.
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἐχθὲς εἰσωκίσμεθα.
Γο. οὐκοῦν παρ' Ἀθηναίους μεταθρέξεις πάλιν.
Κυ. Ἐγὼ μενοῦν. εἰ δὲ μή γε κλαύσομαι.
Τρ. Ἀμιδὴ τί δρῶμεν ὦ πονηραὶ θρῴπιαι.
Κυ. Ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας;
Εἰ πὴρ γὰρ ἥξει τὸν ἀλεξίβανον φέρων.
Τότ' ἂν παραξεῖ τὰς πόλεις καθημένους.
Ἀλλ' ὦ δύνυσ' ἀπόλοιτο. μὴ μή' λθοι φέρων.
Γο. Οὗτος. Κυ. Τί ἔστιν. Γο. Οὐφέρεις. Κυ. τὸ δεῖνα γάρ
Ἀπόλω λ' Ἀθηναίοις ἀλεξίβανον ὁρᾷς.
Ὀβυροστωλής. ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.
Τφυ. Εὖγ' ὦ δέσποινα πότνι' Ἀθηναία τριῶν
Ἀπόλωλ' ἐκεῖνος. κἀμὲ δέον τὴν πόλει
Ἤπριμ τὸν μυπώλην ἡμῖν ἐγχέαι.

Χθὲς εἰσωκίσμεθα. συμβαίνει γὰρ τοῖς νεοῖς εἰσωκισμένοις μὴ δύνασθαι πάντων ἅψασθαι ἀναγκαίων. Οὐκ οὖν παρ' Ἀθηναίους. πάλιν λελήθασι σεμνολογεῖ τοὺς Ἀθηναίους ὡς αὐτὸν ἐλθόντας καὶ ἡμᾶς. ἐκ τοῦ δύνασθαι παρ' αὐτοῖς, τὰ ἡμῶν πόλεως εἰσιόντα. οἷς προσοικεῖ ἡμῶν νεωστὶ εἰσωκισμένων. Ἀνθρώπια. ὑποκορίζεται ὡς. τοῦτο πρὸς τὸ πρόσφατον συμφορὰν μηδὲν αὐτούς. Ἀλλ' ὦ δύνυσ'. ὡς οἰκείως θεὸν δύσχρηστον ἀπεικάζει. καὶ κυρίως ἡμῶν ἐν τῇ θεάτρῳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀγομένων. Τὸ δεῖνα δὲ ἀπόλωλ'. ὅτε τι δυσχερὲς μέλλομεν λέγειν, εἰώθαμεν οὕτω προφέρειν. ὡς μὴ δύνασθαι μνησθῆναι. Ὀβυροστωλής. τοῦτο διὰ τὸν Ἰλιέα ὡς αἴτιον τοῦ πολέμου καὶ ὡς αὐτὸν σωθέντα τὸν πόλεμον. Εὖ γ' ὦ Δέσποινα, οὕτως τὴν θεόν. τὰς δὲ γυναῖκας, αὐτὰς, ἵνα μὴ ὁμωνύμως. ταύτῃ δὲ δύνασθαι ὅτι τῇ Ἀθηναίων ἦν θεὸς, τῇ δὲ ἐξῆς, ὅτε ποιῶν ἀπόλωλε Ἰλιεύς. ἐπεὶ πρὸ τοῦ ἀπολέσαι ἡμῶν τὰ πράγματα ἀπώλετο. Ἤπριμ τὸν μυπώλην. αὐτὶ τοῦ πρὶν ἡμῖν τὸν πόλεμον ἐπεγεῖραι. ὡς αἴτιον δὲ αὐτὸν τοῦ πολέμου ἐπεγείρει ἢ διαβάλλῃ.

Ἀνύσας.

Πο. Οὐκοῦν ἕτερον δῆτα κλακεδαιμόνιος μέτει.
Ἂν ὑσαστὶ. Κυ. ταῦτ' ὦ δέσποθ'. Πο. ἥκεμῶν τα χὠ.
Τρ. Ὦ μβρες. τί πεισόμεθα. νῶν ἀγὼν μέγας.
Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐνσαμοθράκη τυγχάνει
Μεμυημένος. νῶν ἐστιν εὔξασθαι καλόν.
Ἀποστροφῆναι τοῦ μετώπου τὸν τὸπόδε.
Κυ. Οἴμοι τόλας. οἴμοι γε κἄτ' οἴμοι μάλα.
Πο. Τί ἔστι. μῶν οὐ καλῶ φέρεις; Κυ. ἀπόλωλε γάρ
Καὶ τοῖς λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλεξίβανος.
Πο. Γῶσ' ὦ πανοῦργ'. Τρυ. ἐστὶ τὰ θρᾴκης χωρία.
Χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτα τὼ ὤλεσαν.
Τρ. Εὖ γ' ὦ γε. ποιήσαντες ὦ δύσκορω.
Ἴσως ἂν εὐθὺς ὑμοῖσι θαρρεῖτ' ὦ βροτοί.
Πο. Ἀπέφυρε τὸν σκύλακα ὧν ταυτὶ πόλιν.
Ἐγὼ δὲ δεῖ δύ' ἐκ σιὼν ποιήσομαι
Τρ. Νῦν τοῦτ' ἔκειτ' ἤκειν τὸ δᾳδίδος μέλος.
Ὦ δᾳδοφόρος ὅστις ἐν δεῖς μεσημβρίας.
Ὡς ἥσομαι καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι.
Νῶν ὅστιν ἡμῖν ὦ μβρες ἕλληνες καλόν.
Ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν.
Ἐξελκύσαι τὴν ῥῶσιν εἰρήνην φίλην.
Πρὶν ἕτερον αὖ δίδυμα κακὰ κωλύσαι τινά.
Ἀλλ' ὦ γεωργοὶ κἄμπορ οἰκαὶ τέκτονες.
Καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
Καὶ νησιῶται. δεῦρ' ἰτ' ὠπόν τις λεῴ.

Ἀνύσασ τί. ἀπελθὼν ὁ Μυσὸς, ἐπανῆλθε. καὶ οὕτως τῷ ἐρωτήσαντι πρὸς φέρε ὁ πόλεμος. Ἀνύσας τί. αὐτὶ τοῦ ἤνυσας τί δὲ πράξω. καὶ φέρομαι ἤμφ. Τί πεισόμεθα. τί αὖ πάθεῖν μέλλομεν. ἢ ἐν ποίῳ κινδύνῳ καθεστήκαμεν. Ἐν σαμοθράκῃ. οἱ ἐν κινδύνοις γενόμενοι, ἐπικαλοῦνται τοὺς τοὺς δαίμονας τοὺς ἐν σαμοθράκῃ. τοὺς, τε κορύβαντας καὶ τὸν ἑκάτην. ὃς ἔστι καὶ βαθρόγειον ἱὼ γὰρ χθόνιον αὐτὸν, ὅθεν καὶ τὴν ὥραν ἀναζωπυροῦσι καὶ ἀναθερμαίνουσι. Μεμυημένος. τὰ μυστήρια τοῦ καβείρου. δοκοῦσι δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα, σῴζεσθαι τε ἐν ναυσὶ καὶ ἐκ δεινῶν σώζεσθαι καὶ ἐκ χειμώνων. Ἀποστραφῆναι. ὁ ἡμεῖς διαγράφομεν λέγομεν. αὐτὶ τοῦ κλαθῆναι τοῦ μετώπου γὰρ δοίδυκα. Καὶ τοῖς λακεδαιμονίοισιν. ὁ βρασίδας ὃς ἦν λακεδαιμονίων στρατηγὸς, καὶ αὐθίς ἀπὸ τῆς εἰρήνης. ἐπολέμησε δὲ θρᾴκη. Εἰς τὰ θρᾴκης χωρία. καὶ γὰρ εἰς συμμαχίαν πεμφθεὶς ὁ βρασίδας εἰς θρᾴκην, ἐπολέμησε τοῖς ἐκεῖ κατοικοῦσι τὸν αὐτὸν χρόνον κλέωνι. τελευτᾷ. Χρήσαντες. ἐν ἀμφιπόλει γὰρ τῆς θρᾴκης μονομαχήσαντες ὁ κλέων καὶ ὁ βρασίδας, ἀλλήλους ἀνεῖλον. Διοσκόρω. οὗτοι παρὰ τοῖς λακεδαιμονίοις ἐτιμῶντο. διὸ καὶ ὧν αὐτῶν μέμνηται. Ἐγὼ δὲ δοίδυκ' εἰσιὼν. ἐγὼ ἀλετρίβανον εἰσιὼν ποιήσομαι. Τὸ δᾳδίδος μέλος. δᾳδὶς σατράπης περσῶν βασιλέως. διὰ τὴν μίσησιν κατά τινα χρόνον πολεμῶν. ἑλληνίζων δὲ βουλόμενος εἶπερ. ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι. ὃ ἐβαρβάρισε. δεῖ δὲ ἐπεῖν χαίρω ἅμα δὲ οὗτος εἶπε πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον. οὐκ εἴρηται δὲ τὸ χαίρομαι. αὐτὸ γὰρ τὸ χαίρω αὐτὸ παθὲς ὂν, προὔφήρπασεν αὐτοῦ τὸ σημαινόμενον. Λέγεται δὲ τὸ γιοῦτο δᾳδὶς μόσ. καὶ παροιμία. ἅμασ ἀπήγων οἱ δᾳδοπηγοῦντα σκάφας.

μέτ

Samothracum
mones
Corybantes
Hecate
Zermithi
Cabeiri

ἀποστραφ
αι. ἢ. διαφ
φῆναι ἢ μ
δῶναι

Brafidas

Brafidas
tempore
cleonis oc
nit.

Datis Sa

ἅμας κατ
οἱ δὲ ἀστ
τὸ σκάφ

Datismus f

Ὦσ πάχεις ἄμας λαβόντες ἢ μοχλοὺς ἢ σκαφίδια,
Νῶν δ' ἡμῖν ἅρπασι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος.
Χο. Δῦρο πᾶς χώρει προθύμως ἐκ θυρῶν τῆς σωτηρίας.
Ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν ἐστερημένοις.
Τάξεων ἀποστάντες καὶ κακῶν φοινικικῶν
Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάκαινα
Γρὸς πάλαι ἡμῖν εἰς τὴν ἠβηδόν, φράζε καὶ σὺ τὸν νοῦν
Οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δυνατὸν ἡμέραν
Πρὶν μοχλοῖς ἢ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
Τὴν θεῶν πασῶν, μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.
Τρ. Οὐσιωπήσεθ' ὅπως μὴ πρὶν χαρεὶς ὦ πράγματι
Τὸν πόλεμον ἐκζωπυρήσετ' ἀνδρῶν κεκραγότες.
Χο. Ἀλλ' ἀκούσαντες θριοῦρα χαίρομεν κηρύγματα.
Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντες ἥκιστ' ἡμερῶν τριῶν.
Τρυ. Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον γὰρ κέρβερον ἢ δεδιέναι.
Μὴ προφλάζων κεκραγὼς ὥσπερ νικᾷ φθάσῃ.
Ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ξελκύσαι.
Χο. Οὔτι καινῶς ἐστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται.
Ἦν ἄρ' ὡς ἐξ χειρὸς ἔλθητ' ἐμὲς ἰοὺ ἰοὺ.
Τρ. Ἐξολεῖτε μὴ ὦ μᾶρες εἰ μὴ τῆς βολῆς ἀνήσετε.
Ἐκβραμὼν δ' ἅπαντα ταῦτ' σωτηρίαν ἐρῖν πρόθεν.
Χο. Ὡς κυκάτω· μὴ φατείτω πάντα· σὺ παραπέτω.
Οὐχ ἅδ' ἀλλ' χαίροντες ἡμεῖς τὴν μερ' παυσάμεθ' ἀνῆ.
Τρ. Τί γὰρ ἄκολον τὸ πόδε τ' ὦ νᾶρες, μηδαμῶς πρὸς τῆθε.
Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε δι' τὰ ῥήματα.
Χο. Ἀλλ' ἐγὼ δῦ' ἁμαστίζω βούλομ', ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς.

Ἄμας. πᾶσ' πυράμας. ἐργαλεῖά τινα ἐστὶ τηθεία πρὸς τὸ ἀνορύττειν. Ἀγαθοῦ δαίμονος. Φασὶ δ' ὅτι δεινὴ σαντὸς μὲν, ἐπερρόφουν ἀγαθοῦ δαίμονος. ἀπελλάττεσθαι δὲ μέλλοντες, ἔπινον θεὸς σωτῆρος. ὡσεὶ ἔλεγον. νῦν δ' σωθεῖσαι ἢ πίνειν δώσιν ἡμῖν ἀγαθοῦ δαίμονος τύχα. Δῦρο πᾶς χώρει. ἔνθεσις δι' ὅλ' ἀμοιβαῖα στίχοι. εἰσὶ δὲ χοριαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λήγοντες εἰς ἐνθεσιν ταύτης ἰωλῶν ὁ μοιωνζοχαϊκὸς ζ' ὧν τὰ ε' δι' μετὰ ἀκατάληκτα. ϛ'. ἓξ ἀπέλυσον. ὁ ζ' ἔφυμνιον ἐστὶ μετρικὸν ἰαμβικόν. ὑφ' ὃ αἱ σωνήθεις δύο δι' ὅλων. Ὦ πανέλληνες. λελῃθότως εἰς ὁμόνοιαν αὐτοὺς περιάγει ὁμοφρονῆσαι πάντας τοὺς ἕλληνας ἀξιῶν. Καὶ ἰὰ κακῶν φοινικικῶν. οἷον εἰ μαστιγῶν ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς, λείπει δὲ τὸ ἠσυχάσομεν, ἢ αὐτὶ τοῦ πολεμίων. Φοινικὶς γὰρ, χαμὸς πολεμικόν. Ἐκζωπυρήσετε. ἀνάψητε τὸν πόλεμον. ἠθικῶτατα σβεσμένον. ἐκζωπυρῆσαι δὲ λυεί ὡς δῆλον τὸ ἐκ μικροῦ πυρὸς φυσῶντας, μεγάλῳ φλογὶ κινῆσαι. Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκιστ' ἡμερῶν τριῶν. οὐ γὰρ φασι πολεμικὸν εἶναι τὸ κήρυγμα. ἀλλ' εἰρηνικὸν. ἐπὶ τοῦ παρακολουθοῦντος δὲ, τὴν πόλιν δηλοῖ. Εὐλαβεῖσθε. ὑμῶν πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχετέ φησι. καὶ δεδίττεσθε τὸν κλέωνα. μὴ ἐμποδὼν τῇ εἰρήνῃ γένηται. Μὴ προφλάζων δι' ὰ τὸ παραχώδες τοῦ κλέωνος. ἐχρήσατο τῷ προφλάζειν. Ἐνθάδ' ὧν. τουτέστιν ὅτε ἔζη ὁ πνικλῶν σὺν ἡμῖν. Μὴ ἐλλιὺσαι. ὅτι περιττὸν τῷ μὴ χεῶ) ἀπεικοι. ἤρκει δ' εἰπεῖν ὅτι ἐμποδὼν γένῃ) ὥστε ἐξελιὺσαι. Τοὐ. ἰοὺ. ἡδομένων δεῖ τοῦτο δὸ πεποίηται. ὡσ τοῦχρου τοῦτο λέγοντος. Οὐ σχηματίζειν οὐκατὰ τὸν ἐμὸν φησι προαίρεσιν ἡ ὄρχησις γίνεται. ἀλλ' ἡδονὴν διὰ τὸν ἄκρατον ἡδονὴν αὐτῶν ματα χορεύσιμα τὰ μέλη.

Ἐν μὲν

Οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὸ τὸ σκέλη χορεύετον.
Τρ. Μὴ τοίνυν μὴ γένηται· ἀλλὰ παῦε παῦε χορόν μοι σου.
Χο. Ἦν ἰδού· ἡδὺ πέπαυμαι. Τρ. Φέρε παύεσθ' ἅδε πάλιν.
Ἐν μὲν οὖν τοῦτ' ἐμέ γε σῶσον ἐλκύσαι καὶ μηκέτι.
Τρ. Τί τὸ πόνων. ἢ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσωθ' ἔτι.
Χο. Οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ' ἔτι πρὸ φελήσαι μᾶλλον σέ.
Τρ. Ἀλλ' ὁρᾶτ' ὄπωπε παυθε. Χο. τί δῆτα νῦν δράσω
Τὸ σκέλος ξίψαντες ἡδὺ λήγομεν μολὸν δεξιόν
Τρ. Ἐγὼ δίδωμι τοῦτο τοίνυν ὑμῖν· ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χο. Ἀλλὰ νὴ τὰ εἰς τέρψιν ἡμᾶς ἀναγκαίως ἔχον
Ἥδομαι γὰρ καὶ σίττθαι· καὶ πέρδομαι καὶ γελῶ.
Μᾶλλον ἢ τὸ σῆρας ἐκδύς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Τ. Μηκέτ' οὖν μωίγε χαίρετ' οὐδ' ἵστε σωσαφῶς
Ἀλλ' ὅταν λάβω μου αὐτὴν, τηνικαῦτα χαίρετε.
Καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτε.
Ἥδομαι δ' ἐξεῖναι τοῦθ' ὑμῖν
Γλεῖν. μύειν. κινεῖν. καθεύδειν.
Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν.
Ἐστιᾶσθ' κοπαβίζειν.
Συβαρίζειν. ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι.

Ἐν μὲν οὖν τοῦτ' ἐμέ γε σῶσον ἐλκύσαι καὶ μηκέτι. ἐν σκέλη, δεικτικῶς. ὑφ' ἡδονῆς δέ χορεύειν ἐστὶ πάντα. σὺ μόνον φησὶν ἵνα σύμμετρα σχήματα ποιήσω. Ὥστε μὴ λυπεῖν. ἐμὲ δηλονότι. συγχωρῶ φησὶ τοῦτο ἡμῖν· ὥστε μετὰ τοῦτο, μηκέτι ἐνοχλεῖσθαι ἡμᾶς. Γέπερδεν μεταφορὰ ἀπὸ ὄνων· χαίροντες γὰρ πέρδονται. Ἢ τὰ ῥάγας ἐκδύς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ ὄφεως. Ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν, πέμπεσθε θεωρεῖν ἐς τὰς πανηγύρεις καὶ τὰ θεάματα ἐκεῖ. αὐτὸ τοῦτο πάλιν θεωρεῖς δὲ ἐκάλουν, τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως δημοσίων ἐκπεμπομένους σωθυσομένους καὶ συμπανηγυρίσοντας. Κοπαβίζειν. παίζειν ψάλλειν· εἰς χαλκίδας δὲ θαλάσσας. αἱ καλοῦνται πλάτανος, ἐν ἐρέτην ἐμβάλλοντες τὸ πλοῖον ἐπέρχονται ἐπὶ τὸ μᾶλλον. ἐὰν ἐγγὺς τὸ μείζων φόβος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. Ἄλλως. κότταβος, παίγνιον ἦν πρὸς ἀθλίοις τοῖς ἔτι νῦν ῥᾴδδος ὧν μακρὰ πεπηγυῖα ἐν τῇ γῇ· καὶ ἐπ' αὐτῇ μῆλον ἢ τοιοῦτόν τι ἐπὶ ὑψηλοῦ κείμενον· ἔχει δὲ πλάσιτας δύο ἢ τρεῖς μοίρας καὶ κρατῆρας δύο ὑποκάτω τῆς πλασίτου. καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδρίας ἢ ἄλλο τι κοῦφον κεχρυσωμένον· τοῦτο δὴ ἐν τοῖς συμποσίοις· καὶ πᾶς τῆς πλησίον τῶν αὐτῶν ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου, καὶ μικρόν τι ἐπιμπερόλον τὸν οἶνον) ὑπομίαν στάζει εἰς τὴν πλάστιγα. ἵνα τὸ μὲν ἴσον, ἵνα ῥυθῇ ἐκ τέλεσθαι, ὁ μὲν ροῦς εἰς τὴν ἑτέραν φιάλην τοῦ ἀνδριάντος ὑπὸ τὸ ὕδωρ πεκρυμμένου καὶ πίνῃ ἔχον. καὶ εἰ μὴ χυθῇ τοῦ οἴνου, σίνκα. καὶ ἡδέως τοῦτο φιλεῖται ὑπὸ φιλερωμένων. εἰ δὲ μὴ, ἡ τῆς ἀγελείστου δὲ ὁ ἀνδριὰς ὁ σὺν τῷ ὕδωρ, μανής.

Συβαρίζειν. παρὰ τὴν συβαριτῶν τρυφήν. φασὶ γὰρ τοὺς συβαρίτας πολυτελέσι χρῆσθαι ἁμάξαις. ἐστὶν οὖν. αὐτὶ τοῦ τρυφᾶν. ἢ παρὰ τὰ συβαρικὰ ἐπιφθέγματα. ἅπερ εἰσὶ παρ' ἑταίραις χάρμοσ-

(χαρμ)

θεωρῶν, θεωρους

κοπαβίζ

κόπαβος

κόπαβ

exfinda. uerbū uel cōtrario

ῥᾴδδος ἐκχυθῇ fruida

Sybarites

Εἰ γάρμοι χθόνιοι κορωνὶς καὶ ἐθέσισ χοροῦ μονόσρο φικὴ στίχων καὶ ἰωλωὴ ιε. ὧν ὁ πρῶτος προαικῶ τετράμετρος κῦ ληκτικ. ὁ δ' ἑφθημιμερέσ. ὁ δίχορ ος καὶ ἰωλὸς τετράμετρ ος ἀ ἰαμβεῖα παλιλλογεῖν πεποιηκῶς ὁ ἰ. ὁ ιε. οἱ ἐξῆς δυόμοιοι τῷ πρώ τῳ. τὸ δ' δὲ ἰὴ ἡ. πρ β. τὸ ζ. καὶ ἰωλὸν δ' ῥ ῥυθμον. ὁ τὸ θ. ὁ ιβ. καὶ ισ'. τὸ ἰά, δ' μέτρον χοϊκὸν. τὸ τελευ ταῖον πεποιηκὸς χ' ῥ ῥυθμὸν φ' ὁ κορωνὶς. Στιβά δας ἀσ' ἐλαχρ. ἰδ' ὑποστιβά δας τὰσ χαμδυνιδασ εἰκα' λουν. ὅπερ ἰῶ παῖ χῶν ἐπό ναμες τοῖς πολεμοῦσιν, ὑπευθύνας τε λαικπωρεῖν. χαμαικοιτεῖν. στιβάδας ἔν

ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσι. λέγ. τι δ' ὁ φορμίων, νικῆσαι ναυμαχίαισ δ' λακεδαιμονίους, στρατηγήσας. λι τὰς δ' οὔτες ἡ στρατιωτικ. τὸ δ' ἀς ἐλαχρ, ἀντὶ τοῦ ἀς ὑπὸ μένε φορμίων.

Καὶ πολὺ νεώτερον ἐπειδὴ χῆρον ὁ χερὶς, λέγ. ὅτι πλουσιώτερον ἔχον τα τρόπον θεάσημε αὐτὸ τοῦ πολίοντα. Καὶ γὰρ ἰλιακὸν χρόνον. ιε'. γὰρ ἔσχε ἐπὶ πολεμοῦντες. πολλῶν δ' ἡσιόδ. λίνυ ὑπεμείνα μεν ἐσ τὸ λυκαῖον εἰσιόντες. σωσαγόμενοι καὶ πάλιν ἐξιόντες ἐκ τοῦ λυκείου. ἀ ἀποῤῥίπτες ἐσ τὸν πόλιν. τὸ λύκειον δ', γυμνάσιον ἀθήνησιν, ὅθεν πρὸ τοῦ πολεμουῖδύλουν γυμνάζεσθ. Φέρεδὴ λα τίδων. σύστημα κατὰ κῶλα κοπὴν ἀνομοιομερὲς ἰαμβείων κβ'. ἐπὶ τῷ τέλ. παράγραφοσ.

Ὦ μιφὲ τολμηρέ. ὁ ἑρμῆσ ἐλθὼν καὶ καταλαβὼν τὴν ἐρίλλων ὡσ δύθεν ἀναστατῶμεν καὶ ἐπὶ τὴ τῶ χαλεπαίνων, λέγ. τί τοῦτο τολμᾶς. Κιλλικῶν. τὴν νῆσον μίλητον γοῦν φασὶ γεγενῆσθαι πρᾶ γμα ἐν τοῖς πρὶν δυσι. πυθόμενο μένων δὲ πολλάκις αὐτῶν τῶν μέλλ πεσθαι, ἔλεγε πάντα ἀναδύεσθαι τὸν σάμον κρεωσωλέμ. ὡσ τέντος οὖν τοῦ μιλησίων τοσ, ὠνήσασθαι παρ' αὐτοῦ ἰρίας, δοῦναι κρατῆ αὐτῷ ἱμάτιον. ὁ δὲ ἀποκόψ. τὸ πρόσωπον. καὶ ἀπειναμένον τὴν κεφαλὴν, κόψαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ τοῦ κιλι κίων τος καὶ εἰπεῖν. ὡσ ταύτη τῇ χειρὶ, ἑτέραν οὐ προδώσεις πόλιν. Οὐκοῦν ἰὼ λάχω. παίζ. πρὸ τὸν ἑρμῆν. ἐπειδὴ ὅταν πολλοὺσ κατεσθίωσι οἱ ἀθλιαῖοι ἀνθρώπ, οὐκεῖς μίαν ἡμέραν πέμ πτες ἐφονεύονο ἀλλ' ἕκαστος ἐκληροῦτο καθημέραν. ᾗ τῷ κληρωθέντι θάνατος ἐπῆ. καθημέραν οὖν εἷς μόνος ἐτελεύτα. ἔστι γάρ. ὅτε μετεμελοῦντο. μὴ σὺ λοιπὸσ ἔσωζον. ἐπεὶ οὖν οἱ ἰλιῆροι ἑρ μοῦ, πείζων σὺ λέγ.

ἑρμῆσ

στάσις ἀμφιβολία.

Ἑρμῆσ γὰρ ὢν κληρῳ πρίσεις οἷσ' ὅτι
Ἑρ. Ἀπόλωλας. ἐξόλωλασ. Τρ. ἐστὶν ἡμέραν
Ἑρ. Ἐσαῦτίκα μάλ'. Τρ. ἀλλ' οὐδὲν ἡμῖν πόλη κάτω
Οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρόν, ὥσπερ πολύμυθος.
Ἑρ. Καὶ μὴν ἐπιτήδειά μοι. Τρ. κἄπαστρ', ὄψον
Οὐκ ἀθόμην ἀπαθὲς τοσοῦτον λαβών.
Ἑρ. Ἆρ' οἶσθα θάμαγορ ὅτι προεῖφ' ὀζώς. ὃσ αὖ
Ταύτην ἀπορύπων ὄρεθ'; Τρ. νῦν ἅράμε
Ἀ'ωσ' ἀπάγκην ἀπθανεῖν; Ἑρ. ὢ ἰὼ ὅτι.
Τρ. Ἐσχοιρίδιον μοι μῶν δανείσειν τρεῖς δραχμὰς
δεῖ γὰρ μυηθῆναί με τὴν νύκτ' ἐναι.
Ἑρ. Ὦζοὺκεραμοβρόντα. Τρ. μή, πρὸσ τῶν θεῶν
Ἡμῶν κατείπῃσ αὐτιβολῶσ δέασται.
Ἑρ. Οὐκαῦσιωπήσασι. Τρ. ναὶ πρὸσ τῶν κρεῶν.
Ἀλλ' ὦ προθύμωσ σοι φέρων ἀφικόμην.
Ἑρ. Ἀλλ' ὦμέλεύ πολλὰσ ἀμαλδύνω θήσομαι.
Εἰ μὴ τι γορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
Τρ. Μὴ μῶν λακήσῃσ. λίασομαί σ' ὧρ μίδιον.—
Ερ Εἰ τέμοι τὰ πόδε κἀπόδρεσ, ἑσατὲκ πεπλεγμένοι.
Ὦ πρύμνροι; μὴ σιωπᾶτε δὲ μή, λακήσητε.
Χο. Μηδαμῶσ ὦδ' ἀπὸ ἑρμῆ. μηδαμῶσ. μή, μηδαμῶσ

Ἑρμῆσ γὰρ ὢν. εἰ ὤφειε δίφησι
πάμπτωσ' ἀποθανεῖν, κλη ρωθῆναι πρότερον μεδεῖ. οἱ
γὰρ κλῆροι ἑρμοῦ δοκοῦσ
σιν εἶναι. ὅθεν καὶ τὸν πρῶ τον κληρούμενον, ἑρμῆ φησὶ καλεῖν δεῖ. Ἡμ. πόλη
κα'. πω. ἐνεπορδυσάμην. ἐμ
πόλη δὲ φορτίον, ἢ τὸ φο
ρτία πεισασ κέρδοσ. ἡσυ
καπωπὸ τὸ κέρδοσ. τὸ δὲ ῥῆ
μα ἐμπλαῶ. Ὡσ ἀπολούμενος, ὡσ εἰρηκότος αὐτοῦ
ὅτι στρατεύῃ ἀποθανεῖσ, οὐδὲν φησὶν ὑμῖν σέμνιν ὡσ ἀ
ποθανοῦμαι ὡσεὶ ἔφη ἀποθα
νῶν ἢ στρατεύσομαι. χαιρε
τῶν δὲ καὶ πάρεσ ἀνόησαν
εἶπε τὸ, ὡσ ἀπολούμενοσ. οἱ
στρατεύσομενοι δὲ τυρὸν καὶ
ἄλφιτα ἑαυτοῖς ὠνοῦντο.
Ἐπὶ τέτριψαι. τοῦτο τὸ ὠ
θεῖται ποτε μῦθον ὑπὸ τῶν
φαύλων τινὲσ, ἐ
πὶ ἀπρα. ἐφ' ἡκαὶ μῦ
Οὐκ ἀθόμην. πάλιν ἐν ταύτῃ
τῇ ἀσφοτιτιεχήσατο. ὡσα
νεῖσ φ' τὸν ὀργὴν αὐ
τοῦ ἀπαύνων. πεί
ζωμ' ἂν εἶπεν. Ὅτι προεῖφ' ὀζύσ. αὐτὶ τοῦ ὠσεὶ ἀπέρωτησιν. Ἐσχοιρίδιον. ὅτι τοῖσ μυουμένοισ ἔθοσ, χοιρίδιον θύειν ὀξαύγμησ. Ὦζοὺκεραμοβρόντα. τοῦτο ὁ ἑρμῆσ φησὶν ἐπιβοώμενον ἑαυτῷ ἀ δικῶν ἐπαιτοφόρῳ καταλαβεῖν, ὃσ αὐτὸν ὠνεῖτο σιτωὲρίλλων. Νεὶ πρὸ τοῦ ἐγὼ κρεῶν. πλοῦτοσ χά ριεν τοῦ γ' ἱμαδείξῃ. τοιὸ θεὸσ ἦπερ μῦσοσ ὑπὸ λήμμασιν. Ἀ' μαλδυνθήσομαι. εἰ μὴ κατεπῶ ταῦτα τὰ πρὸ ἡμέρα ἔτουσ ὑμῖν μὴ δυναβάλω. ῥᾳδίωσ γὰρ σαφῶσ ἐκ ἐκείνουσ, ἐπὶ τοῦτο δὲ ξυγκεῖσθαι λέξεσιν ἐχρήσατο. ᾧ τετρήσομαι μὴ λακήσομαι. τὸ δὲ ἀμαλδυνθήσομαι, αὐτὶ τοῦ ἀφανισθήσομαι. ἀπὸ ῥατηρητῶν οὖν πρὸσ τοὺσ πρὸ ἡμέρᾳ ὀζήκοντα μῦθους τεῖχοσ ἀμαλδύνασ. αὐτὶ τοῦ ὁμαλίσασ.
Εἰ τέμοι. τὰ τοιαῦτα εἰδὴ καλεῖται τερατοσφαῖα εἰσὶ στίχοι θ' ἰωλωὴ ιβ'. ὧν οἱ πρῶτοι δύο καὶ ὁ τῆσ τερατοσφῆσ ἀ χοριακὸι τετράμετροι ἀκατάληκτοι. τὸ β' παιωνικὸν ὀδύμετρον ἰαπληκτικὸ. ὁ γ' παιω νικὸσ τετράμετροσ ἀκατάληκτοσ ὁσ' ὁ ἑξῆσ δ' οἱ ἀ. ε' φλυαρότερασ τερατοφῆσ, ὁμοιοι τῷ πρώτῳ. τὸν δ' αἶγα παιωνικὸν ῥ ῥυθμ. ἐπὶ τοῦσ ἀποδίσεσι παράγραφοσ. ἐπὶ δὲ τῷ τελευταίῳ ἰόλῳ, δι' ὃσ τὰ ἑλαοῦμῦθ' ἀεὶ, δύο δὲ πολεῖ ἑξῆσ νενικῆκα. ἡ μῦσ ἀρχαῖον ἰόλου. ἡ δὲ χῖ τὸ τέλ. ὁ τῆσ Ὦπρύμνροι. ὦ ἐπὶ μοχθοῦ ἐπὶ πιμᾶσθ' αὐτοῖσ, ὡσ νῦν σιωπῶσι. δ' οὐ μὴ αὐτοὺσ σιωπᾶν λαλεῖν.

Εἰ πικεχαρισμένον. πᾶσα γὰρ ὁμιλία κόρον εἰωθότι χαρίζειν πέφυκεν ἔρεφα. Τοῦτο μὴ φαῦλον. μὴ δυτέλεσον νομίζω τὸ χαρισθῆναι μᾶς τινὶ ἐρημῶν. Μὴ ζῶν μὴ καλίγκοτος αὐτὶ τοῦ ἐναντίος. μὴ δῦ σοφὸς ὀρθῶς πάλιν ⊙ μεταμοήσης. ἐφ' οἷσι μᾶς βύβρις ἔπαυσε προθυμίᾳ τεκεῖ διανοῆ. Εἰ τι πείσεσθε δρου. ἴσως ἐρωνδύεται. ἐπὶ δειλέᾳ χαρίσκωπῆ ἐτοῖς ἀλλοις. Ἀγαλᾶ μὴν μεῖς ἀεὶ. ὅτι πᾶσιν τὸ ἀεὶ ἱκανὸν δεῖ πεῖν δι' ἀσαμὸς. ἀγαλᾶ μὴν δεῖ. ἴσως μὴ σόμὴν. ἴσως δὲ ταυτολοπᾶς ἐχέσθετο, τὸ ἀεὶ μὴ σὸν δύβριζε ἴαν δεῖ ζειν θέλων. Ἰὸ αὐτιβολῶ σε. σύσημα ἕτερομκατέπαι εικοπὴν ἀνομοιομερές. ἰάμβεῖων κς'. ἐπὶ τῷ τέλ πᾶν γράφω.

Ἐλέησον αὐτῷ τὸ ὦπε. αὐτὶ τοῦ ἐποίκτειρον αὐτῷ πᾶσ δύχμὸς καὶ τὰς λιτάς. ⊙ ἐπάκουσον ἡμῶν ὦ Φίλαν θρωπότατε. Κλέπται γὰρ νῦν ἐσίν. ἀπορυπόνοιαν ἐπιπλέξῃ ὡς σοῦ ἐρμῆ χείρονος τοὺς κλοπέας. οὕτως γοῦν προσερούμεθά σε τιμῶσαι φασίν, ὅτι ζηλωτὰ τῷ ἐπιτηδεύμασι τῶν ἐσμεθα τῷ σῶν. ⊙ μᾶλλον ἢ πρότερον τοὺς κλοπέας προσέχομεν. ἐνδέτερ προσβέβαι μᾶλλον ἢ πρόσθεν, ἐπ' ἀμφοτέροις δ' ἐβαλεν, ὅτι καὶ πρότερον ἔχαιρον ⊙ νῦν ἐπαινῶσουσι μᾶλλον. αὖ μὶ ἢ ἐτυμῆ ἐσ τοὺς ἀθλιωτέρους ὡς πολλάκις ἐλπόμενος. Τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται. αὐτὶ τοῦ ἐπὶ τοῖς θεοῖς βουλεύεται. Ἡ δὲ σελήνη χώπανουργῆσ τὴν λεγομένην διάτασ ἐλλειφθεῖσαν τὰς ἄλλας δι' ὁσημέρας, τὰς κατὰ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον γνομένας. Τοῖς βαρβάροις προδόντων δόκησι δ' οἱ βάρβαροι, τοὺς μάλιστα θρασυνόμενον θεῶν. σφῶν δ' ὑπερβολὴ προσώπων, εἰσ ἀποιαν προσέχοντας τοὺς ἀλιούοντας. λελῆθότας δὲ δείκνυσι πάλιν. ὅτι ὑπὸ τῷ βαρβάρων ἐλλήνας τὴν οἰκείαν διαφθείρεσθαι σάσει.

Τούτοισὴ

Ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν τούτοισὶ δέ. Hom

Ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν τούτοισὶ δέ.
Ὁ δὲ βάρβαρος θύουσι διὰ τοῦτ' εἰκότως.
Βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι.
Ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὖ τι τῶν θεῶν.
Ἑρ. Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλέπτετον.
Καὶ τὸν κύκλον περίεργον ὑφ' ἁρματωλίαις.
Τρ. Ναὶ μὰ δία. πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' ἑρμῆ ξύλλαβε.
Ἡμῖν προθύμως τὼ δὲ καὶ ξυνέλκυσον.
Καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς ὠνεπαθήναι ἄξομεν.
Πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν.
Μυζηθεὶς ἑρμῆ· δι' πόλεί· ἀδώνια.
Ἄλλαι τέσοι πόλεις πέπαυμ' ὑμᾶς κακῶν.
Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν ἑρμῆ ὥσπερ τὸ χοῦ.
Χἄτερ' ἔτι πολλ' ἔξεισ' ἀγαθά· πρῶτον δέσοι
Δῶρον δίδωμι τῷ δ' ἵνα σὺ μόνος ἔχῃς.

Τούτοισὶ δὲ· οἱ βάρβαροι τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην τιμῶσιν· ὡς ἡ ὁδὸς τοσ ἰσορρεῖ· δύφυῶς δὲ πάλιν εἰσ ὁμοίαν αὐτοὺς προτρεπόμενοσ, δείλυνσιν ὅτι ὑπὸ τῶν βαρβάρων βλάπτονται, τοὺς ἑλλήνασ δι' ἀστάσεις, ἀλλήλους διαφθείροντασ· ἐπαφκῶσι δὲ οἱ βάρβαροι τοῦ τε ἡλίου καὶ τῆσελήνησ θεῶν μᾶλλον πάντων σέβεσι· διὰ γεωργίαν καὶ τὴν δῆλον ⊙ τὴν ἔφεσιν οὐδὲ λυμήναντο. ὁμοίωσ δὲ ἥλιοσ, ἀπόλλων ἐνενόμισται ἡ ἀρτέμισ σελήνη. Ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάβοιεν. ἡμῶν ἀπολλυμένων καὶ τῶν βαρβάρων αὐτοῖς θυόντων. πᾶτα τηρητέον ἢ ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὰς θυσίασ, μᾶται τὰς τελετάς. Ταῦτ' ἄρα πάλαι. σωτῆβε τοῦ ἑρμῆσ καὶ φησιν· ὅτι διὰ τοῦτο ὁ μὲν ἥλιοσ πᾶδέλελεπται τῆ ἡμέρᾳ τῶν· ἡ σελήνη τῷ κύκλου· ἐπειδὴν χαρίσωσι ἡμέραις ⊙ οἱ μὲν ὦσ χθόνιοι, ἐκλάψισ γίνεται. τὸ δὲ φύσει πρόμοιον ἐλελέπτετο μᾶπε ποιῆσαι.

Herodi Ὑφ' ἁρματωλίαις· οὕτωσ ἡ γραφὴ μέμνηται ἡρῳδιανοῦ ἐν τῇ ἱα· καὶ φρύνιχοσ ἐν τῇ σφίσι μὴ ποιῆσαι ἡμέραν· οὕτω τίθησι τὸ λέξιν. δέον ἢ ἐπεὶ νῦν πρὸ ἁμαρτίας. αὐτὶ τοῦ ἁμαρτάνομεν, εἶπεν· ὑφ' ἁρματωλίαις· αὐτὶ τοῦ φθόνοις ἁρμάτων αὐτῷ. Ἄλλωσ· φησὶ τῷ ἁρμάτων ἡνιοχείας. Κεῖσοι τὰ μεγάλα· ἐχώσω μὴ μικρῶν ὄντων τοῦτο φησιν. ἀλλ' αὔξων τὸ λέγειν· τῇ ἡ ἀθηνᾶ ἠγόμενοσ ἐν τῷ· ὅτε μὴ ἡ ναῦσ ἐσῶ ἱκὸσ πλεῖ πᾶ αὐτοῖσ· σοὶ φησιν ἄξομεν τὰ πανάθηναια ⊙ οὐ τῇ ἀθηνᾶ, ἐν ᾗ ἐρήνησ τύχομεν διὰ σοῦ. Πάσασ τε τὰς τελετάς· καὶ τοῦτο πρὸς τὰς ἄλλασ τελετάς· σαφέστερον δὲ ἐν τούτοις μᾶλλον, ὅτι οὐ πᾶ ἠγόραμμένοσ ἐσῶ τῷ θυσιῶν ἐρήνης. Τὰς τῷ θεῶν· τὸ τῇ δήμητρι ⊙ κόρῃ· ὁ μὲν πᾶ ἀθηναῖοι· φησὶ τούτοις φησὶν ἄξομεν· ἀλλὰ σοί· ὥσπερ ⊙ τὰ πανάθηναια· δι' πολλὰ ἡ ἑορτὴ ἀθήνησιν· ἐν πολλοῖ δι' ἐνιαύτοσι πεντετηρίδι· ἐν ᾗ δὲ καὶ ἐσῆ ἀπομίμημα τῷ πέλαν ⊙ τοὺς βοῦς συμβαύτων. Διὶ πολλ' ἀδώνια· τὰ δι· πολλὰ δι· τὰ ἀδώνια· τῷ ἀδώνιδι καὶ τῇ ἀφροδίτῃ. Ἄλλαι τέσοι πόλεσ· τοῦτο φησίν, ἵνα μὴ δόξῃ ματαιοχύδην τὸ ἀξίωμα τῷ ἀθηναίων, ὡς διὰ τὸ ἀποκαμεῖν μόνον ἐρώντων ⊙ εἰρήνησ· ἢ μόνον ⊙ αὐτοῖσ φησὶ τὸν ἑρμῆν τιμήσουσιν· ἀλλὰ ⊙ πᾶσαι αἱ πόλεσ ⊙ εἰρήνησ τυγχάνουσαι· διὰ τὸ χρησιμεύειν τῷ βίῳ τῷ ἀνθρώπων.

Ἀλεξικάκῳ· ⊙ τὸ ἐπὶ τῷ ἡρακλεῖ μόνῳ σοὶ ἐπιθήσομεν· ἀλεξίκακον· γὰρ ἡρακλῆν πᾶρ' ἀνθρώποισ ἐτιμᾶτο· καὶ ἀπόλλωνα μὴ ἡρακλέα ἀλεξικάκουσ τιμῶσι Φησὶν οὖν· οὔτε ἀπόλλωνι οὔτε ἡρακλεῖ θύσομεν ἀλεξικάκοις· ἀλλὰ σοί· Δῶρον δίδωμι. τοῦτο πᾶδε τῶν γράφη· νῦν γὰρ εἰπὼν δίδωσιν αὐτῷ Φιάλην χρυσῆν.

Οἵμως ἐλεήμων. δέον ἐπεὶ ἥπτον, φησὶν ἐλεήμων. χρυσίδια ἦ, τὴν θεὰν λέγει. ἀφ' ὑπομοιαν δέ, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶν φιλόπολεως ἐμὶ ἀεὶ ἐλεήμων. ἢ φιλέλλαδος. ἢ ἀφ' ἁρπαγῆς χρυσίδια. ἀπὸ τῶν χρυσῶν φιάλην. Ὑμέτερον ἐντεῦθεν. δι' ὃλη ἃ ἐπέκθεσει στίχει προαίρει οἱ τεράμεροι σκατα λίπτ οἱ. ἐπὶ τὸν ἐνίλιβέσει πᾶσα τοῖς τετραμέτροις στίχοις. ἰαμβικοὶ δ'. καὶ ἐπεισθέσει κῶλα β', ὧν τὸ μὲν, ἐλισσόμενα ἀσυνδέτα. τὸ ἢ, ἐκ τοῦ δυτέρου τροχαίου καὶ αὐτοῦ δυωλοῦ. τὸ ἢ ἑξῆς ἰαμβεῖος μέχρι τοῦ ὑποτείνει δὲ καὶ ἃ λαπατεῖ τοῖσιν ἰάλεω. ἐπὶ τῷ πλῆ λωρονίσ. ὁ ἑρμῆς ἢ παῦτα πᾶσα ἐλαύνει παχέως ἢ ἐπεισπίπτει αὐτὸν μεταβαλλόμενον τὴν πρόσῳδίαν ἵμα μᾶλλον αὐτὸν δείξῃ πλανατοσ.

Δημιερπῶς. αὐτὶ τοῦ τερπνῶς. λοῦσ γὰρ πίλιναι, δημιουργοὺς ἔλεγον. Ἄγε δὴ σὺ παχέως. ἀπὸ φιλοσοφίας. ἀντὶ τοῦ πρότερον αὖτις ἴσον τοῖς θεοῖς. ἵνα οὕτω τὸ ἔργον ἐξέλθωμεν. Ἔργῳ φιαλοῦμαι. οἷον ἐπιθῶμαι τῇ φιάλῃ ἐπὶ τὸν ἔρωτα. ἢ ἔρωτα ἐπιβαλοῦμαι. ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσωμαι. ἐρωτικὸς δὲ καὶ ἐν τοῖς σφιξί. πάλιν δὲ πυρὰ τὴν φιάλην τὸν ὄρον αὐτοῦ δηλοῖ σαν. ἢ ὅτι φιαλεῖν κυρίως ἡ τὸ αὖ χεῖν ἢ πεπαῖσθαι ἅπαξ. Ἄλλως. τὸ ἔρευνᾶν πλανᾶσθαι καὶ πρόνοιαν ποιεῖσθαι. ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσωμαι. ἐπὶ τοῦτο ἐπιθῶμαι. ἐπὶ τοῦτο ἐπιβαλοῦμαι. Σπονδὴ ἀσπονδή. τοῦτο ἀξιοῦσι τὸν ἑρμῆν λέγειν οἱ νδοντα. Σπένδοντες δυνάμεθα. δηλονότι ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων. εἰρήνη τὴν ὑπὸ μελησίππου λεχθεῖσαν ἀπειλήν. ἐναρχῆ δὲ τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον πεμφθεὶς πρεσβευτὴς ὁ μελήσιππος ὑπὸ λακεδαιμονίων εἰς τοὺς ἀθήνας, ὡς οὐχ ὑπήκουσαν οἱ ἀθηναῖοι, ἠξίου ἀπολλάττεσθαι λοιπὸν. ἢ γὰρ μάχῃ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἐπεῖν. ὡς ἡδὴ ἡμέρα, πολλῶν καὶ μεγάλων κακῶν τοῖς ἕλλησιν ἀρχή. ἐπειοὖν τὸν τοῦ πολέμου λοιπὸν ἀπαλλαγὴν σεσθαι μέλλον, εἰς τοὐναντίον πάλιν ὀνομαστὸν μετέτρεψε τὸν λόφον τὸν ὑπεκεῖνα ῥηθέντα. δι' ὃλη ἢ ἐν ἐνθέσει στίχοι ἰαμβικοὶ μετροι ἀκατάληκτοι. κατ' ὧν τελευτῶσ. ὑπότεινε δὴ πᾶσ.

Ζυλλάβοι, τῇ χοινίων. ἀντιλαμβάνοιτο χοινίοις γὰρ αὐτὶ τῶν λαπατεῖσαν ἀνεῖλκον. Μὴ λαβεῖν τὸν πόλεμον. μηκέτι παρασκευὴν ἔχειν πρὸς τὸν πόλεμον. χρησίμως ἢ ὑπ' αὐτῆς ἐπιθεσι τοῖς τοῦ πολέμου δυσχερέσι. τὰ δὲ εἰρήνης ἡδέα. προτρεπόμενοι καὶ ἡμεῖς ἐρωτᾶν αὐτοὺς φέρων αὐδῇ. Καὶ σκαλεύοντ' ἀνθρακας. ἀντὶ τοῦ ζωπυροῦντα τοὺς ἀνθρακας. οἷον ἐνάγῳ δαδὶ βοντα. ἐπειοὖν οἱ πῖσοι θαλαμοῦσι. καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἀνθρακασ ἐν τῷ ὀπῇ ἀνῆ τὸ γυναικεῖον οὐδὲ ὅσιον ἀνθρακας λέγειν.

Ὅστις

Ὅστις δὲ πόλεμον. δύο πρόσωπα ταῦτα φησιν. ὧν ὁ μὲν ὕχτιν. ὁ ἕτερος ἀπόλουσον τὴν ὕχτιν καὶ τὸ μὴ λέγ. Ἐκ τῶν ὁλεκράνων. ὁλεκρανοντὶ πρὸς τὸ μάχιμα. ἢ τὸ ὠνὶ τὴν μαπτῆ. ἢ χερρόσοξύ. ἐπῳδῶν δὲ ὁ τόπος ἄτοσ, τοῖς χρωθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἄλλως. ἀλκίδας τὰ βέλη λέγ. ὠνὶ σῆσαι ἢ ἀξιῶ πίπτειν αὐτῷ ταῦτα βούλεται. οὐ γὰρ τοῦτο οἱ λακεδαιμόνιοι αὐτὴν συστέλλουσι μάχην μᾶλλον χείροντες. ὁλεκρανα δὲ λέγοντα. τὰ τῶν ὁλκάδων πρανῆ. γοντίσι τῇ χειρῶν. δῆλον ὅτι τὸ ξύλον κἀκεῖνο καμπὸν τῶν χειρῶν λέγ ὀνάγκην φαμέν.

Κέπτισε ἐπῳδυμῶν ταξιάρχειν.

οἱ πρότεροι στίχοι πρὸ τῶν ἀνω λατέραν λέγουσι. εἰθ ἕτερ σωνάπτ. ἃ δὲ χοιγε τοι αὐτα. ὥστε ἡ ἀφὴν εἶναι. ὥστε ἐκείνου προσῳδοῦντος κατέραν, ὁ ἕτερος ὁμολογεῖ. ἐπιδεξάμενος ἐπιφέρ. ὁ πρὸ ἐντεῦθεν ἑξῆς λατέραν σαφέστερον φησίν. Κλεώνυμος. γουτίσιν ἀχημονοῖ ἐρίπωντῶν ἀσπίδα. ῥίψασα ἢ ὁ κλεώνυμος. ὡσ ἐντῶς σφιξὶ λέγ φανερῶς. Κάπηλος ἀσπίδων. οὐκ αὐτὸς ἀσπίδας ποιῶν. ἀλλὰ πρὸ ἀγορᾶ λαμβάνων. καπήλους δὲ τοὺς μεταβολεῖσ φησιν. Ἵν' ἐμπολᾷ βέλπ. ἵνα πράσκῃ πλείονος. ἢ ἵνα πείρᾳ πλείον. σωνήθως ἡ μῆν τὸ ἐμπολᾷ, ἀντὶ τοῦ πωλεῖ. πλλάκις δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγοράζ. ὡς ἑξῆς, ἐμπολήσαμ τέσσι χρῆσθαι εἰς ἀγῆ ταεῖχον. τὸ ἢ κειθὶ μόρας. αὐτὶ τοῦ μὴ ἄλθετα. ἀλλὰ μόνας κειθίς. Κέπτισ στρατηγ. δύλεῖ ταῦτα εἰσ ἀλκιβιάδην αἰνι πεῖθει, ὥσ περ φησὶ θουκυδίδησ ἐν τῇ νικίου δημηγορίᾳ. καὶ ἐν τῇ ἀλκιβιάδου. τὸ μὲν νικίαν πεῖραμβῦται τοῖσ ἀθηναίοισ πρῶν, μὴ πειθομένοις αὐτῷ, πόλεμον αἴρεσθαι τοσοῦτον λέπων. ἔτ. τισ αἴρειν ἄσμενοσ αἰρεθεὶς, πᾶσαν εἶλε πλῆν νμῖν ἰαὐτοῦ μόλισ σκοπῶν. αἴρεστε μὴ νεώτερος ἐπῶν εἰσ τὸ αἴρειν. ὥστε θαυμαστὴν μὲν ἀποφαίνεσθαι προθυμίας ἀπολυτέλειαν. ὠφελεῖν δὲ ἐκ φιλαρχίασ δ' ἐπὶ τοῦτο πᾶσαν ἀλκιβιάδην ὅτι βούλεται στρατηγεῖν μὴ ἀρυθμόν ἀπὸ τούτων. καὶ προσῆκόν μοι μᾶλλον ὠφελεῖσθαι ἑτέρων ἄρχειν. ἀνάγκη γὰρ οὕτω ἀρχαῖος, ἐπειδὴ μου νικίασ καθῆλατο. καὶ ἀξιῶ ἅμα νομίζων εἶναι. Ἡ δὴ λέξασ ὑπομολεῖν. πάλιν πρὸ ἀλκιβιάδην. ἐπεὶ πρὸ λακεδαιμονίους φυγών. αὐτὸσ ἐλθὼν ἐπείθετο χάσι. δύο δύλον αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὸν κοσύραν. ὅτισ δύλη ἰῶ. ὡσ φησὶν ἐννε Φίλημοσ. Ἐ τὸ τροχοῦσ ἕλκοντα. οἱ γὰρ δοῦλοι σφαγόμενοι. τὸ τροχοῦ δεσμοῦμενοι. συρόμενοι. ἐπὶ πῦρ ἀνάλωμα φερόμενοι ἐναυτῷ. Ἡ πειθῶ. Φύμιον εἰς ἀπόλλωνα. τὴν αὐτίαν καὶ μάχος ἐστὶ δι' αὐτὸν πυθῶνοι ἰατρόπτι σωθέντοσ δημοῦ θήρ, αἰνὸσ ὄφισ τὸν μῦσὸν κατὰ τῶν ἄγον ἐπ' αὐγὰσ ἀγον τὸ κωμῳδοῖσον. ἐπνύσσει ὁ λαὸσ ἰὴ ἰὴ παιᾶν. ἰὴ ἑλλ.

Ξ iiii

Τρ. Ἑρμῇ, χάρισιν, ὥραισιν, ἀφροδίτῃ, πόθῳ.
Χο. Ἄρει δὲ; Τρ. μή. Χο. μηδ᾽ ἐνυαλίῳ γε. Τρ. μή.
Χο. ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.
Ἑρ. ὠ εἶα.
Χο. εἶα μάλα.
Ἑρ. ὠ εἶα.
Χο. εἶα ἔτι μάλα.
Ἑρ. ὠ εἶα, ὠ εἶα.
Τρ. ἀλλ᾽ οὐχ ἕλκουσ᾽ ἅνδρες ὁμοίως.
οὐ ξυλλήψεσθ᾽; οἷ᾽ ὀγκύλλεσθ᾽.
οἰμώξεσθ᾽ οἱ βοιωτοί.
Ἑρ. εἶα νῦν.
Τρ. εἶα ὤ.
Χο. ἄγετε ξυνέλκετον καὶ σφώ.
Τρ. οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι
κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω.
Ἑρ. πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοὔργον.

Ἑρμῇ, χάρισιν, ὥραισι. δικαίως προσέταξε τὸν ἑρμῆν, ὡς αἴτιον τῆς ἀναστάσεως τῆς εἰρήνης. καὶ τῶν ἑξῆς δὲ, εἰκότως ἐμνήσθη ὡς ἁρμοσθέντων αὐτῇ. ἐν γὰρ τῇ εἰρήνῃ τούτων ἀπολαύει πάντα. ὥραισι δὲ, ταῖς ἐτησίοις ὧν οὐδεὶς ἐν πολέμῳ ἀπολαύει, καὶ τῶν ἐν αὐταῖς ἔργων. Ἄρει δὲ. πρὸς τοὺς οἰομένους τῶν νεωτέρων τὸν αὐτὸν ἄρεα εἶναι καὶ ἐνυάλιον, κατὰ τὸ ἐπίθετον. τινὲς δὲ ἄρεος καὶ ἐνυοῦς τὸν ἐνυάλιον. οἱ δὲ κρόνου καὶ ῥέας. ἀλκμᾶνα δὲ λέγουσιν ὁτὲ μὲν τὸν αὐτὸν λέγειν, ὁτὲ δὲ διαιρεῖν. εἰκότως δὲ τούτοις μὴ σπένδειν μετὰ τὴν εἰρήνην. ὑπεναντίοι γὰρ καὶ ἀλλότριοι τῆς εἰρήνης. Ὦ εἶα. δηλονότι καὶ ἐκ τούτου ἀμοιβαῖον τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ ὑποκριτοῦ ἐν ἐκθέσει καὶ περικλείσει. Ἄλλως. ἡ ἀμοιβαία αὕτη στροφὴ κώλων ἐστὶ ιδ΄. ἔχει δὲ ἑξῆς καὶ ἀντιστροφὴν ἐξ ὁμοίων ἀρχομένην κώλων. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρῶτον τρισύλλαβον κατὰ παλιμβάκχειον. τὸ β΄, παίων πρῶτος. τὸ γ΄ ὅμοιον τῷ πρώτῳ. τὸ δὲ δ΄, ἤτοι δακτυλικὸν δίμετρον ἢ τροχαϊκὸν πενθημιμερὲς ἢ ἡμιόλιον ἐκ παίωνος. τὸ μέντοι τῆς ἀντιστροφῆς κρητικὸν ἔχει. τὸ ε΄, διπλοῦς παλιμβάκχειος. τὰ ς΄ ζ΄ ἀναπαιστικὰ δίμετρα. τὸ η΄ ἑφθημιμερὲς ὅμοιον. τὰ θ΄ ι΄ παιωνικὰ μονόμετρα ἐκ κρητικῶν. τὰ ια΄ ιβ΄ ιγ΄ ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἐπιμεμιγμένα ἰάμβοις. τὰ δὲ τῆς ἀντιστροφῆς καὶ δακτύλοις. τὸ ιδ΄ ὅμοιον ἑφθημιμερές. ὑφ᾽ ὃ ἡ ἔσω διπλῆ διὰ τὴν ἀνταπόδοσιν. τὸν ἑρμῆν δὲ καὶ ταῦτα ἐξάρχειν θέλουσι. μιμεῖται δὲ τοὺς βάρβαρα ἐξέλκοντας. δεῖ οὖν νοεῖν, ὅτι ταῦτα ἀναμέρος λέγεται. τὸ μὲν τοῦ ἑρμοῦ κελεύοντος καὶ ἕλκοντος. τὸ δὲ, τῶν ἑλκόντων ὑπακουόντων. Ἄλλως. ὁ ἑρμῆς ἐπιτάττει τοῖς ἕλκουσι. καὶ ἅμα τοῖς μὴ ἕλκουσιν ἐπιτιμᾷ. οἱ δὲ χαίροντες τῇ εἰρήνῃ ἀποκρίνονται. Ἔτι μάλα. ἔτι σφοδρότερον, προθυμότερον. Οἷ᾽ ὀγκύλλεσθ᾽. διαφησὶν ὅτι παρέλκεσθε μὲν τῷ χοινίῳ προσποιούμενοι ἕλκειν. οὐχ ἕλκετε δὲ, ἀλλὰ τὸν ὄγκον παραβάλλεσθε καὶ ἀλαζονεύεσθε. ὡς καὶ φιλοπόλεμοι δὲ, οὐχ εἷλκον, ὡς ἔκσπονδοι. Οἰμώξεσθε. ὅτι μηδὲν αὐτοῖς μέλει τῆς εἰρήνης, ἐπὶ τοῦ ἀλκμαίωνος σπονδὰς αὐτοῖς φησὶ φιλόχορος γενέσθαι πεντηκονταετεῖς ἀθηναίοις καὶ λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς συμμάχοις πλὴν βοιωτῶν καὶ κορινθίων καὶ ἠλείων. Ἄγετον ξυνέλκετον. ὁ χορὸς πρὸς τὸν ἑρμῆν καὶ τὸν τρυγαῖον. Ἕλκω κἀξαρτῶμαι. ἔμφασιν πολλὴν ἔχουσιν οἱ λόγοι αὐτοῦ, ἐμφαίνοντες τὴν σπουδὴν τὴν περὶ τὸ ἕλκειν. ὅπου γε καὶ ξὺν τῷ παθεῖν φησὶ τῷ ἔργῳ, τουτέστιν ἐμπεπτωκέναι.

Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ. ὁ ἑρμῆς τοῦτό φησιν ἀπελέγχων αὐτούς, ὅτι λέγουσιν ἕλκειν, καὶ οὐχ ἕλκουσιν.

Ὦ λάμα

Χο. Ὦ λάμαχ᾽, ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ᾽ ὤνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.
Ἑρ. οὐδ᾽ οἵδε γ᾽ εἷλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι.
ἀλλ᾽ ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
Τρ. ἀλλ᾽ οἱ λάκωνες ὦγαθ᾽ ἕλκουσ᾽ ἀνδρικῶς.
Ἑρ. ἆρ᾽ οἶσθ᾽; ὅσοι γ᾽ αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ᾽. ἀλλ᾽ ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
Χο. οὐδ᾽ οἱ μεγαρῆς δρῶσ᾽ οὐδὲν· ἕλκουσιν δ᾽ ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια.

Ὦ λάμαχ᾽ ἀδικεῖς. διπλῆ καὶ στίχοι τρίμετροι ἰαμβικοὶ ιγ΄. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος. Τῆς σῆς μορμόνος. παρὰ τὴν μορμὼ καὶ τὴν γοργόνα. ἣν εἶχεν ὁ λάμαχος ἐπίσημον. οὕτως δὲ ἔλεγον τὸ ἐκφοβῆσαι. καὶ τὰ προσωπεῖα τὰ αἰσχρὰ μορμολύκεια. ἀφοῦ τραγικὰ καὶ κωμικὰ. καὶ ἐν ἀμφιαράῳ. ἀφοῦ κωμῳδικὰ μορμολύκεια ἴσμεν.

Οὐδὲν ἀργεῖοι. ὡς τῶν ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων ὁπότε δοκοίη αὐτοῖς. διὸ καὶ φιλόχορός φησι πολεμοῦντας πάλιν πρὸς κορινθίους προσλαμβάνεσθαι καὶ τοὺς ἀργείους. Ἀλλ᾽ ἢ κατεγέλων. ἐπεὶ ἀργεῖοι κατεγέλων λακεδαιμονίων καὶ ἀθηναίων ἀλλήλοις μαχομένων, ἐπεὶ παρ᾽ ἀμφοτέρων λαμβάνοντες χρήματα ἐπολέμουν. ἐντρυφῶν οὖν τοῖς ἐκ τοῦ πολέμου διαφθειρομένοις. αἰνίττεται οὖν εἰς τοὺς ἀργείους. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ἐπαμφοτερίζοντας. διὸ καὶ πολλὰ ἐκωμῳδοῦντο. Διχόθεν. ὡς τῶν ἀργείων ἐπαμφοτεριζόντων. καὶ ἀποκλινόντων ὁπότε δοκοίη αὐτοῖς, πρὸς λακεδαιμονίους. ἐμφαίνει οὖν, καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες. ἥρμοττε γὰρ οὕτω μᾶλλον εἰπεῖν, ὅπου προθυμοῦνται πρὸς τὴν εἰρήνην καὶ ταῦτα μάλιστα πάντων τρυχόμενοι ἐν τῷ πολέμῳ, μήτι οὖν ἐν ἴσῳ τούτων εἴρηκε. διὰ τὸ διχόθεν μισθοφορεῖν. περὶ δὲ ἀργείων καὶ φερεκράτης ἐν αὐτομόλοις. οὗτοι γὰρ ἡμῖν οἱ κακῶς ἀπολούμενοι, ἐπαμφοτερίζουσιν ἐμποδὼν καθήμενοι. Ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅσοι γ᾽ αὐτῶν. καὶ θουκυδίδης ἱστορεῖ λέγων μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιεῖσθαι λακεδαιμονίους, διὰ τοὺς ληφθέντας αὐτῶν ἐν σφακτηρίᾳ. λέγει δὲ οὕτως. τοὺς γὰρ δὴ ἄνδρας περὶ πλείονος ἐποιοῦντο κομίσασθαι, ἕως ὅτε βρασίδας εὐτύχει καὶ ἐν ἄλλοις. ταῦτα οὖν ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις, ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις. καὶ οὐχ ἧττον τοῖς λακεδαιμονίοις, ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τῆς νήσου κομίσασθαι. ἦσαν γὰρ οἱ σπαρτιᾶται αὐτῶν πρῶτοί τε καὶ ὁμοίως φησὶ συγγενεῖς. ἤρξαντο μὲν οὖν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν πράσσειν. ἀλλ᾽ οἱ ἀθηναῖοι μὲν οὔπω ἐθέλοντες ἐξ ὑφαιρουμένοις ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. μάλιστα δὲ οἱ τῶν δεδεμένων συγγενεῖς, ἐνῆγον καὶ ἐσπούδαζον, ὡς ἂν εἰρήνη γένηται.

Ἄλλως. οὐ μόνον διὰ τὸ κεκμηκέναι τῷ πολέμῳ. ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐν σφακτηρίᾳ δεδεμένους. Ἀλλ᾽ ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ. ὅτι ἐδέδεντο καὶ περιέκειντο αὐτοῖς πέδαι.

Οὐδ᾽ οἱ μεγαρῆς. ὡς καὶ τούτων βαρέως φορούντων, ὅτι ἔκσπονδοι ἐγένοντο. βουλομένων δὲ τὴν εἰρήνην. διὰ τὸ μάλιστα πεπιέσθαι τῷ λιμῷ καὶ τῷ πολέμῳ. τοῦτο δὲ οἱ καλῶς ἐξηγούμενοι τοῦ τρυγαίου φασίν.

Γλισχρότατα. ὅτι γλίσχρος ἐπὶ δυστυχίᾳ ἐλέγετο. σαρκάζοντες δὲ ἤτοι ἐξισχνούμενοι καὶ ἠπυηκότες. καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἕλκοντες μόλις. ἢ οὕτως ἕλκοντες κατὰ κυνιδίων τρόπον. οἱ τὰ ὀστέα τρώγοντες καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπὸ τοῦ τὸ δοκεῖν ἐσθίουσι. φανερὸν δὲ ἐστιν ὅτι ἐπὶ τηδε χαλεπῶς διακείμενοι πάλιν τοῖς ἀθηναίοις, διέσυρεν οὕτως τοὺς μεγαρεῖς. πρῶτον μὲν αὐτοὺς κιοὶ παραβαλών

ἐπεὶ τὰ πρὸς πόλεμον εἰς κίνδυνον τῆς σωτηρίας τῆς κινδύνων, εἰς πολέμους καταγωνιστικὸν τὰ πρὸς πόλεμον. πάντα δὲ ὁ Θουκυδίδης ὡς ἐμισοπόλουν τὴν ἀθηναίων. δὲ ὃν εἰρήνη καὶ μὴ πόλεμος. καλῶς δ' αὐτὸ ἔχει. τοῦτο τὴν ῥῆσιν πρὸς τὸ ἰαμβικὸν εἶδος) οὕτως ἔχον. σαρκολιόνων λιμόν. οὐ γὰρ ὄντων τῶν σαρκῶν. ὥστε ἀξιοῦσι τὸν ἐρχόμενον μόνον τινὲς. πάντα πάσι δὲ αὐτὸ εἶναι αὐτοῦ πάντα δὲ) αὐτῷ ἔργον δὲ τὸν λιμόν, οὐ σάρκας ἐμποιεῖν. ἀλλὰ τὸν ἀναπίμπλαντα τὰ σώματα ἐπιχορηγοῦν, μὴ τὴν σαρκῶν παραμένειν τὸν ὄγκον. Σαρκάζοντες. σαρκάζοντες

ὑπόσεσηρότες δὲ οἱ ἀνοίκοντες, ὥστε τὰ κυνόδοντα, ὅταν προσλιπαίνηται καὶ ἀφέλκηται τοῖς ὀδοῦσι. ἢ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ ἐξολωλότες, ὅτι ὡς λιμῶντες ἀεὶ μεγαρεῖς πλέονται. διὰ δὲ τοῦτο ἢ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ἐπίπρασκον. καὶ ἐπεθύμουν μὴ τῆς εἰρήνης. διὰ δὲ Ἀθηναίους, ἀνεβάλλοντο αὐτὸ, ὡς φησὶ Θουκυδίδης. Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. λιμῶντες ἦν αὐτοὺς λέγει ἐπειδὴ ὅτε μὲν εἰρήνη ἦν, εἰσήρχοντο εἰς τὴν ἀττικὴν καὶ ἀνεξέφοιτο διὰ τὸ πολέμου δὲ σωπαλάστειν, νῦν δὲ πολέμου ὄντος ἐφοβοῦντο εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἀττικὴν δὲ ἀγοράσαι ὧν ἔχρηζον. ἐξ αὐτῶν δὲ ἐγίνετο ἡ αἰτία τοῦ πολέμου. ἐξ ἀττικῆς δὲ ὠνοῦντο τὰς τροφὰς διὰ τὸ δὲ πολυσιάζειν αὐτῇ. καὶ διὰ τὸ ὀλίγην παντάπασι χώραν ἔχειν τὴν γεωργουμένην. εἰκὸς οὖν τοὺς ἀθηναίους ἐκπέμπουσιν αὐτοῖς, κωλύειν τὴν περαῶν τὴν γεωργεῖν. ἢ ὅτι εἰς πολιορκίαν καθίστασαν αὐτοὺς οἱ ἀθηναῖοι τὴν νικίαν τειχίσαντες. Ὦ εἶα. ἡ ἀμοιβαία αὐτὴ αὐτὶ στροφὴ τῆς ῥηθείσης ἔδει στροφῆς. καὶ ἐστὶ τὸ ἰωλαῆ τὴν αὐτὸ τῆς ὁμοίας ἐκείνοις. ἔστι δὲ ὁ ἕτερους δέχεται πόδας τὸ αὐτοῦ μέτρου ὄντος. ἐστὶ δὲ τέλος ἀπὸ μετοχῆς ἔρωδιὸς ἔχω δὲ πολλά. Ὡς ἰακχὸν ἔστιν εἰσὶν ἐν ὑμῖν. οἷον εἰ ἐχθροὶ ὁ κακὸν μοῦ ἐχόντες πρὸς τὴν εἰρήνην. Κιττῶντες. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνούσων γυναικῶν μόνον ἐπιθυμούντες. καὶ ἐπειδὴ ἀσκάφου καὶ τὸ μάφιον ὄρμενον ἡ κίττα. περίεργον δὲ καὶ ἐς ἐπιθυμίαν. ἰκτῖνα οὖν, τὸ ἐπιθυμεῖν. ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ πομμάτων ἐδεσμάτων τινῶν μετὰ τὸ συλλαβεῖν. Ἄμβρων μεγαρῆς. ἕτερον σύστημα κατὰ περιλοιπὴν ἀνόμοιον μερῶν ἰαμβέων ἡ. καὶ ἐν θέσει ἕτερον ἀμοιβαῖον εἶχον ὁμοίων ἰαμβικῶν τετραμέτρων δ'. ἐστὶ δὲ ἀπὸ θέσει στροφῆς. Οὐκ ὄν ὁράματος. αὐτὶ τοῦ μετὰ φορᾶς ἐκδύσεται. πολλάκις δὲ εἰρήνη μὴν ὅτι ἐπικαλάρας πίθεται.

Πρῶτοι

Ὑπὸ τοῦτο λιμοῦ μὴ δ' ἐξολωλότες.
Τρ. Οὐδὲν πρὸς μυθάνδρεσ. ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
Ἅπασιν ἡμῖν αὖθις αὖ τὴν πλησπέον.
Ἑρ. Ὦ εἶα.
Τρ. Ἐϊα μαλλα. Χ
Ἑρ. Ὦ εἶα. Ηγεμονικ
Τρ. Ἐϊα μηδάμα.
Ἑρ. Ὦ εἶα. ὦ εἶα.
Χο. Μικρὸν γε κινῶμεν. Τρ. οὐδαμοῦ.
Τὸς μὲν, τείνειν. τοὺς δ' ἀντιπαπαῖ.
Χο. Πληγὰς λήψεσθ' ὦ ξένοι
Ἑρ. Ἐϊα μῶν. Τρ. εἶα ὦ
Χο. Ὡς κακὸν εἴ τινες εἰσὶν ἐνθάδε.
Ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ πάντες
Τῆς εἰρήνης, ὥσπερ ἀνδρικῶς
<Ἀλλ' εἶσ' οἰκωλύσομεν.>
Τρ. Ἄνδρες μεγαρῆς. οὐκ ἐσκόρακας ἐρρήσεται;
Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἅπας μεμνημένη.

γαρεῖς πλέονται. διὰ δὲ τοῦτο ἢ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ἐπίπρασκον. καὶ ἐπεθύμουν μὴ τῆς εἰρήνης. διὰ δὲ Ἀθηναίους, ἀνεβάλλοντο αὐτὸ, ὡς φησὶ Θουκυδίδης. Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. λιμῶντες ἦν αὐτοὺς λέγει ἐπειδὴ ὅτε μὲν εἰρήνη ἦν, εἰσήρχοντο εἰς τὴν ἀττικὴν καὶ ἀνεξέφοιτο διὰ τὸ πολέμου δὲ σωπαλάστειν, νῦν δὲ πολέμου ὄντος ἐφοβοῦντο εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἀττικὴν δὲ ἀγοράσαι ὧν ἔχρηζον. ἐξ αὐτῶν δὲ ἐγίνετο ἡ αἰτία τοῦ πολέμου. ἐξ ἀττικῆς δὲ ὠνοῦντο τὰς τροφὰς διὰ τὸ δὲ πολυσιάζειν αὐτῇ. καὶ διὰ τὸ ὀλίγην παντάπασι χώραν ἔχειν τὴν γεωργουμένην. εἰκὸς οὖν τοὺς ἀθηναίους ἐκπέμπουσιν αὐτοῖς, κωλύειν τὴν περαῶν τὴν γεωργεῖν. ἢ ὅτι εἰς πολιορκίαν καθίστασαν αὐτοὺς οἱ ἀθηναῖοι τὴν νικίαν τειχίσαντες. Ὦ εἶα. ἡ ἀμοιβαία αὐτὴ αὐτὶ στροφὴ τῆς ῥηθείσης ἔδει στροφῆς. καὶ ἐστὶ τὸ ἰωλαῆ τὴν αὐτὸ τῆς ὁμοίας ἐκείνοις. ἔστι δὲ ὁ ἕτερους δέχεται πόδας τὸ αὐτοῦ μέτρου ὄντος. ἐστὶ δὲ τέλος ἀπὸ μετοχῆς ἔρωδιὸς ἔχω δὲ πολλά. Ὡς ἰακχὸν ἔστιν εἰσὶν ἐν ὑμῖν. οἷον εἰ ἐχθροὶ ὁ κακὸν μοῦ ἐχόντες πρὸς τὴν εἰρήνην. Κιττῶντες. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνούσων γυναικῶν μόνον ἐπιθυμούντες. καὶ ἐπειδὴ ἀσκάφου καὶ τὸ μάφιον ὄρμενον ἡ κίττα. περίεργον δὲ καὶ ἐς ἐπιθυμίαν. ἰκτῖνα οὖν, τὸ ἐπιθυμεῖν. ἀπὸ τῶν γυναικῶν τῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ πομμάτων ἐδεσμάτων τινῶν μετὰ τὸ συλλαβεῖν. Ἄμβρων μεγαρῆς. ἕτερον σύστημα κατὰ περιλοιπὴν ἀνόμοιον μερῶν ἰαμβέων ἡ. καὶ ἐν θέσει ἕτερον ἀμοιβαῖον εἶχον ὁμοίων ἰαμβικῶν τετραμέτρων δ'. ἐστὶ δὲ ἀπὸ θέσει στροφῆς. Οὐκ ὄν ὁράματος. αὐτὶ τοῦ μετὰ φορᾶς ἐκδύσεται. πολλάκις δὲ εἰρήνη μὴν ὅτι ἐπικαλάρας πίθεται.

Thucydides

Πρῶτοι

Πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκοροδίοισιν ἠλείψατο.
Καὶ τοῖς ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω.
Ἔνθωθεν ἐχομψύοισθεν νῦν ἕλκετε.
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο πρᾶττε πωλὴν δικάζετε,
Ἀλλ' εἴ τις ἐπιθυμεῖ τιτθὴν δ' ἐξελκύσαι,
Πρὸς τὴν θάλατταν δ' ὀλίγον ὑπεχωρήσατε.
Χο. Ἀγὼ μὲν οὖν δρεσαύτοι δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ στρατοὶ
Ἑρ. Χωρεῖν γε δὴ. τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὑμῖν
Χο. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν. αἰαὶ πᾶς ἀνὴρ προθυμεῖ
Τρ. Οἱ γεωργοὶ τοῦ ῥᾳθυμεῖν ἐξέλκουσι. κἄλλος οὐδείς
Χο. Ἀτεμπύν, ἄτε πᾶς Καὶ μὴν ὁμοῦ γε μὴ δ' ἐγώ.
Μὴ νῦν μὲν ὦ μῶμ. ἀλλ' ἐᾶτε
Τείνω μὲν ἀδρικώτερον.
Ἤδη δὲ τοῦτ' ἐκείνο
Ὦ εἶα νῦν ὦ εἶα πᾶς.
Ὦ εἶα. ὦ εἶα. εἶα εἶα.
Ὦ εἶα. ὦ εἶα πᾶς.
Τρ. Ὦ πότνια βοῦν οὐδὲν ὧδε. τί προσεῖπας ἔπος. Χ
Πόθεν ἀν' λάβοιμι ἡμεμυριάμφορον.
Ὅτῳ προσείπω δ' ἐγὼ ἔχον οἰκοθεν.
Ὦ χαῖρ' ὦ ὥρα. καὶ σύδ' ὦ θεωρία.

Πρῶτοι γὰρ αὐτῷ. αὐτὶ τοῦ βραδύτητι. ὅτι πολλὰ πεῖραν ὑπὸ τοῖς σκόροδα. αὐτίαν ἢ ἔσχεν, ἀρχαῖοι γὰρ ἐθέλουσι τὸν πόλεμον, διὰ τὸν αἰρεῖσθαι γὰρ πρῶτον ἀπωσίαν, καὶ τὸν ἐπὶ γούτοις ὀρθὴν πελοποννησίους καὶ τὸ ψήφισμα. Ἔνθωθεν. ἐκ τούτου τοῦ μέσου. λέγει δὲ τὸν μὴ ποιεῖν τὸν εἰρήνην. Οὐδὲν γὰρ ἄλλο πράττετε. ἢ οὐδενὶ ἄλλα νοεῖτε πόλιν ὑμῶν δικάζειν. δέον δὲ εἰπεῖν αὐτὶ τοῦ δικάζετε, ἐμποδίζετε. Πρὸς τὴν θάλατταν. οἷον ἐκ τῆς θαλάττης μᾶλλον ὑπεχωρήσατε τουτέστι πρὸς τὸ ναυμαχεῖν. τῶν γὰρ περάσασθε δὲ ναυμαχίᾳ ὑπεμιμνήσκεσθε αὐτούς. ἀπεχωρεῖτε οὖν φησι καὶ ἀπωλεῖτε εἰς τὴν ἰδίαν. ὁλίγον τῆς κατὰ θάλατταν, βίας σώζοντες. ἐθαλασσοκράτουν δὲ τότε. Χωρεῖτε. τοὺς ἄλλους πάντας ἀπέπεμπε τὸν ἕλκειν ὁ ἑρμῆς, τοὺς γεωργοὺς μόνους ἐπιτρέψας τὸ ἕλκειν. διό φησιν γὰρ ὁ πρόλογος τὸ ἔργον. Ἄτεμπύν. κορωνὶς δὲ εἰδέσεις χορᾶς μονοστροφικὴ κῶλων ἡ. ὧν τὸ πρῶτον ἀναπαιστικὴ βάσις. τὸ δὲ δεύτερον ὁμοιδύμετρ) τάσ' δ'. σ'. ς'. ἰαμβικὰ δίμετρα. τὸ ἑ. ὁμοίως ἔφθημιμερές. τὸ ζ' πεντάκωλον δίμετρον ὑπερκαταλληκτικὸν ἐκπεπλιμβανηκὸς ἀκατὰ πλίων. τὸ ἡ. δίμετρον ὑπερκαταλληκτικὸν ὁμοιον. ὑφ' ὃ κορωνίς. Ὦ εἶα ὦ εἶα. αὐτὴ μὲν ἐχὴ εἰρήνη. οὕτω δὲ εἰώθασιν οἱ ἐπιστατοῦντες ἐπέχειν τὴν ὁρμὴν τῶν ἐλιόντων. Ὦ πότνια. εἰώθεισι δὲ τὰς ἀμοιβαίσιχους νὰ. ὧν οἱ μὲν λαμβικοὶ δίμετροι ἀκαταλληκτοι. οἱ δὲ ἑξῆς ἰαμβικοὶ τετράμετροι ἀκαταλληκτικοὶ ὧν τοῖς ἀπειθέσει πεντάγραφος. ἐπὶ δὲ τῷ τέλῳ ἑξῆς δ' ἀπολλῶ. Βοῦν οὐδὲν ὧδε. βοῦς ὧδε μῶν. ὦ δύφραντοπρὶ. ἐπεὶ σὺ εἰρήνη φύσῃ) αἱ ἀμπελοι οἰκεῖον ἢ τοῖς γεωργοῖς, ἃ τὰ περαῶν τῶν ἐπιθέλα. μυελαμφορον ἢ, τίμιόν ἐστι πλὴν σπλῆν. ἢ μυελακράμια χορήσαι δὲ ὠμὸν. ἀπὸ ἢ πλανῶν ἐστὶ μεταφορᾶς ἐχρήσατο. Οὐ δὲ ἔχον οἰκοθεν ἄξιον ἐστὶν ἐπαινεῖν ἔχον οἱ λοιπεύξησις δὲ ἀπὸ πελοποντῶν κακῶν, ἐὰν μέχρις ἂν τοιούτων ἐστὶ πλούτων χρημάτων. Χαῖρ' ὥρα. ὡς καὶ νῦν τῶν σὺν τῇ ὥρᾳ ἀπελθουσῶν. ὑποτίθεται δὲ αὐτὰς ὡς πρότερας.

Aspasia
Pericles

Ηγεμονικ

Thucydides

Ἡγεμονία

Ὅιον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὠθεωρέα.
Ὁἷον δὲ πνεῖς ὡς ἡδὺ κατὰ τὰς καρδίας.
Γλυκύτατον ὥσπερ ἀσπαλιείας καὶ μύρου.
Μῶν ὃν ὅμοιον καὶ γυλίᾳ σπατιωτικοῦ;—
Ἐρ. Ἀπέπυσε χερσὶν φωνὸς ἔχιστον πλέκος.
Τὸ μὲν γὰρ, ὄζει κρομμυοξυρεγμίας.
Ταύτης δ' ὀπώρας ὑποδοχῶς δυσουσίων.
Αὐλῶν· τραγῳδῶν· σοφοκλέους μελῶν· κιλλῶν
Ἐπυλίων βυρσώδους· Τρ. κλάεις ἄρα σὺ
Ταύτης καταψῶν δόμους· οὐχὶ ἥδεται
Αὐτὴ ποιητὴ ῥημάτων δικαιικῶν
Κἀπὸ ζυγοίπου προβατίων βληχωμένων·
Κόλπου γυναικῶν διαξεχουσῶν ἐσί πνόου·
Δούλης μεθυούσης· αὐατεταραμμένου χοῶς·
Ἄλλων τε πολλῶν καὶ γεθῶν· Ἐρ. ἰθι μὴν ἄθρει·
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις·
Διαλλαγεῖσαι, καὶ τελῶσιν ἄσμεναι·
Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
Ἀστραξόπεσαι· καὶ ἰουλάθοις προσκείμεναι·
Τρ. Καὶ τῶν δεινῶν τῶν θεωμένων σκόπει·

Ἀσφαλείας· αὐτὶ τοῦ εἰρήνης· πρυτανικῶς ἢ αὐτὶ τοῦ δύσῃ.
Γυλίᾳ· ἀγγείῳ σπατιωτικὸν· εἰς ὃ τὰς τροφὰς ἀγοράζουσι στρατιῶται. Φασὶν οὖν οὐ παυσάμενον ὀσωδέναι γύλιδος καὶ ἡ θεωρία.
Πλέκος· πλέγμα σκευοφόρον στρατιωτικόν· ἔστι δὲ ζῶον ὃ καλεῖται ὑποτίνων χερσογύλιος. Κρομμυοξυρεγμίας· ἀπτείας· δριμείας γάρ· ἀνδρὸς ἢ τοιαύτη ἐρυγή· ἀπὸ δὲ τῶν κρομμύων καὶ τῆς ὀξύτητος· ἐφλεγμάτωσε τὴν λέξιν· πάντα γὰρ ἐώθασι κομίζειν εἰς τὸν πόνον.
Διονυσίων· αὐτὶ τοῦ πολλούς καὶ διονυσίων πολλῶν· ἐν γὰρ εἰρήνῃ συνεχῶς ἐωθέασι.
Αὐλῶν· τραγῳδῶν· ἐπεὶ καθόλου μὲν ὁ αὐλὸς ἐν δυσχωρίαις ἀεὶ· θαλίαις ἐξετάζεται· ἐνδὲ τοῖς ἐπιμελῶς χορηγουμένοις οὐδὲ συνίστασαν οἱ χορηγοὶ διὰ τὰ διονύσια, πλὴν τοὺς αὐλητὰς ἔδει προσιέναι. Σοφοκλείους μελῶν· ὅτι ἡδέα τὰ μέλη σοφοκλέους· θέασαι δὲ, πῶς τὸν μὲν σοφοκλέα διὰ τοῦ ὀνόματος ἐπαίρει· τὸν δὲ δυσκωΐδην σμικρύνει· ἐπικείμου μὲν λέγων μελῶν· ἐπὶ τοῦ δυσκωΐδου δὲ πυλλίων. Κιχλῶν· εἰς κίχλας εἶδος στρουθῶν· δοκοῦσι δὲ πρὸς ζυφλὼ ἐκτῶν ἄλλων πτηνῶν ἀφελεστάτου βίου εἶναι μᾶλλον· ἀεὶ δὲ τὸν σοφοκλέα σεμνολογεῖ. Δικανικῶν· δίκας νικώτερα τὰ δυσκωΐδου ἔχοντα πεύσεσι καὶ ἀποκρίσεσι. Ἢ ἐπεὶ τὰ δυσκωΐδεια αὐτιλογίας πολλὰς ἔχει καὶ δικαζομένους εἰσάγει. Γροβατίων βληχωμένων· πάλιν ἐπὶ τὰ τῆς θεωρίας ἐπενέβραμεν ἐμπλοκάς. Δεῖ οὖν ἀπὸ κοινοῦ νοεῖν· ὅτι μείζω τῶν ἄλλων προεῖπε τὸν ὄζωδεν. Κόλπων γυναικῶν· πολλαὶ ἰσχνὰ ἐρημῇ ὑπὸ κόλπους φέρουσι τὰ· καὶ ἀδρεῶς εἰσ τοὺς ἀγροὺς ὀξέρχονται καὶ αὐθολογοῦσιν· αὐτὶ τοῦ εἰσπέμπουσι δὲ εἰσ ἀγρὸν, ἔφην εἰσ ἰπνόν· ἰπνὸς δὲ, ὃ ἡμεῖς καμίνιον καλοῦμεν. Δούλης μεθυούσης· ὅτι ἡ δοῦλοι μεθύουσιν ἐν εἰρήνῃ. Ἀναπεταμένης χοῦς· ἀναπαλυφθέντος εἰς γῆν· ὡς οἱ σπεύδοντες πάντας σφαλλόμενοι εἰώθασι ποιεῖν. Ἄλλων πολλῶν· μετὰ τὰ κατὰ μέρος πάντα εἰπεῖν ἐπήγαγε τὸ γενικόν· ἵνα καὶ ἄλλων πολλῶν δόξαν παράσχηται. Ὑποπεπιασμέναι· σφοδρῶς πληγεῖσαι ὑπὸ τοῦ πολέμου· παρὰ τὰ ὑποπεπια ἄ εἰσιν ἐλκώματα ὀφθέντα ἢ πληγὴ κορυθάλας φασίν. Καὶ κυάθοις· τοῖς γὰρ χαλκοῖς ὀξυβαφοῖς τὰ ὑποπεπια ἀναπίβοντες, ἀφανῆ ποιοῦσι· τοιούτοις γὰρ τοὺς ἐκ τῆς πληγῆς ἐθεράπευον μώλωπας. Ἵνα

hoclè extollit
-ipidé depri
t
ορόβυλας
ulgo cardenalb
etmente adhuc
lomina uestigiú
reiecx appellationis
medicina contra hypopia

Τὰ πρόσωφ' ἵνα γῦπας τὰς τίχυας· Ἑρ. αἰβοῖ πάλαι.
Ἐκεῖνοι γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
Τίλλον θ' ἑαυτόν; ὁδὶ μετὰς σμινύας ποιῶν
Πέπαρδεν ἄρτι τῦ ξιφουργοῦ κεφαλῆ·
Τρ. Ὂ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται;
Καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;
Ἑρ. Ἴθι νυν ἄφες τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
Τρ. Ἀκρέτιλεῶ τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
Τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας εἰς ἀγρὸν
Ὡς τάχιστ' αὐλοδρατίου καὶ ξίφους κάκοντίου.
Ὡς ἄσμενοι ἥδιστ' ἐσελῶ τἀνθὰδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
Ἀλλ' ἐπῶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
Χο. Ὦ πόθεν μὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρας
Ἀσμενός τ' ἰδὼν προσεπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.
Τάς τισυκᾶς ἃς ἐγὼ φύτευον ὢν νεώτερος;
Ἀπασάσθαι θυμός ἡμῖν γὰρ ἐπὶ πλοσῶχόνῳ
Τρ. Νῦν μὲν δὴ ὦ ἥδρεις προσευξώμεθα πρῶτον τῇ θεῷ.
Ἣ περ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε τοὺς στρατιώτας.
Εἰθ' ὅτως λιτοργήσομεν οἰκάδ' ἐς τὸ χωρίον.
Ἐμπολήσωμεν τῆς πτισσὸν εἰς ἀγρὸν τειχίον

Ἵνα γνῶσ· ἵνα διαγνῶσ· ἢ διακρίνῃς ἐν τοῦ ἱλαροὺς εἶναι καὶ καθηφεῖς, ποίαν τὶς αὐτῶν τύχην μεταχειρίζεται· οἱ μὲν γὰρ τὰ πολεμικὰ σκοποῦντες ἀχθόμενοι τοῖς παροῦσι· καὶ ὅτι ἀργοὶ ἔσονται, συνοῖσι καὶ καθηφεῖς· οἱ δὲ τὰ εἰρηνικὰ, ἱλαροί.
Τίλλον ἑαυτόν· πλάθει ἑαυτὸν λέγοντος, τὸ τῷ ἑαυτοῦ ζιχῶν ἐπιλαμβάνεσθαι ἢ καταράττειν τὰς κόμας ὡς προσφερώτατα πρὸς τὸν λοφοποιὸν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς βλεφάροις αὐτὸν ἐποίησε λαβόμενον· ἐπεὶ καὶ ὁλόφως τῆς κεφαλῆς ὄβις σκεπαστήριον.
Ἐσκιμάλισε· τὴν μίσθωσιν τῦ λῳ συναρμόσας τὸν μίσθιον καὶ πλήξας, ἐφυβρίζει· ἢ καταδαπτύλισε· σκιμαλίσαι γάρ βιαίως νεῖσθαι, τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὄρμιου βαλόντα· οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐμβρίσωσι τινὰ τὸν μίσθιον δάκτυλον ἐκτείνοντες, δείκνυσιν αὐτῷ. Ἐσ τὰ χισνύδια· ὁρᾶτε τὸ πολέμιον ἀκαθαρσίας· πρῶτον γὰρ οὐδεὶς ἀφίησιν εἰς τὰ ἄγρια νόμῳ μόνον τοὺς πολεμίους· μῶν δὲ εἰρήνης οὔσης, παρακελεύεται μὴ βαστάσαι σίδηρον.
Σαπρᾶς· παλαιᾶς καὶ ἀρχαίας· κυρίως μὲν σαπρὸν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, τὸ σεσηπὸς διὰ τὸν χεῖμωνα· χεῶντι δὲ αὐτῷ, καὶ αὐτὶ τοῦ ἀρχαίου καὶ παλαιοῦ. Παιωνίσας· δύξαμένους τῖσι θεοῖς· ὁμολογήσασ χάριν· παιῶν γάρ ἐστιν ὕμνος δυνάμενος ἰᾶσθαι.
Ὦ πόθεν· οἱ γεωργοὶ ταῦτα φασι πεισθέντες τῷ ληρήματι. Ἂσ ἐὰν Φύτευον νεώτερος· περιαπτύξασθαι ἂν ὡσὰν ἐθέλοιτε ἄπερ αὖ αὐτὸς ἐργάσαιτο. διὰ τοῦτο δὲ τὸν πολὺν τοῦ πολέμου χρόνον δηλοῖ· ὅτι μεσότερος ὢν ἐφύτευε συλλάς· ἃς οὐκ ἐᾶσε γηράσαι· μὴ οὐκ ἀρκεσθεὶς τούτῳ, ἐπήγαγε πολλῷ χρόνῳ. Καὶ τοὺς γρύπους· ἐπὶ σκοῦσι ἁρμόζει ἐν πολέμῳ.
Εἰθ' ὅτως λιτοργήσομεν· εἶτα μετὰ τὸ δύξασθαι τῇ θεῷ, σπουδάσομεν διαμοιρασθῆναι· παρὰ τὸ λίαν ἀργόν.

σκιμαλιεῖ
λόφος
Dactylus
σκιμαλίσαι
σαπρόν κα
παιωνίσας
σπονδῶν
λιτουργίαι

Ὦ ποσείδον. ὁ ἑρμῆς ὁρῶν τοὺς ἀγροίκους ἀξιόντας, φησὶ τὸ, ὦ ποσείδον. Καὶ γὰρ οὐν. ἐπεὶ διὰ χρόνου ἀξιόντες ἑαυτοὺς δειπνεῖν. Μᾶζα καὶ παμφυσία. παμφυσία ἡ δὲ ψιλὴ ἡ παχεῖα δύω χοίνικα. μᾶζα δέ ἐστιν, ὁ ἐρυφνὸς ἄρτος. Ἄλλως. ὅταν ἐς κοινὸν ἑστιῶντες, ἑκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυρὰ πάντα φαίνεται. πλὴν μόνου, τὸ προσφάγιον φερόντων τοῦ δι' αὐτὸ ἑστιωμένου. Ἄλλως. φασὶ δὲ τὸν δεῖπνον, ἐν ᾧ ἕκαστος αὐτῷ κομίζων εἰς κοινὸν καταθῆται, καὶ πάντες παρ' ἴσων μετέχωσι. τὸ δὲ σίφος αὐτῶν, ἐκάλει ἀλφίτους ἢ μᾶζαν διὰ τὸ πυκνόν. ☪ ἐστιόδη πυκνότατα. ὅπου μὴ τὰ ἄλφιτα. ὅπου ἡ οἱ ἑστιώμενοι παμφυσίαν, ἢ τὸν πρὶ λίλωνη ἑκάστου ὄψων δύο χοίνικαν. ὅταν ἕκαστος τὰ ἑαυτοῦ ὄψα ἀνενέγκῃ. ☪ ἵνα δῶσι εἰς τὸ κοινόν. ἢ ὅταν πολλῶν προικεμένων ἐδεσμάτων λάβῃ τις ὃ θέλει. οἱ δὲ παμφυσίαν, λάχανόν τι, ἢ ἔχον παχύτητα ἐδεσμα. τὸ δὲ ὅλον, πυκνόν οὖν, ὡς τὴν μᾶζαν καὶ παμφυσία. Ἡ δὲ σφῦρα. νοήσει δεῖ τὸν χόρτον σφύρᾳ ἔχοντα αὐτὸ βοᾶν λοκοπῶσι ☪ θερίζοντας. ἢ σκόλυμον ἄλλα χόρτα. δῶμα τοὺς βόλους τῆς γῆς ἐμέλλον θραύσειν. Θερίζακες τὰ πλοῖα, ἐρυσταλέον. ᾧ ἀποχωρίζουσι τὰ ἄχυρα. περέσκε ἢ ἐν τοῖς ἀλωσίτοις τὸν ἄνεμον. ἐπιρρίπτουσι ἢ τὰ ἄχυρα ὑπερίσταται ἢ πνοὴ ἢ καθαίρουσα ἐθῆναι τὸν πυρόν. ἢ τοὺς λειβάς. ἢ ἄλλοτι τῶν τοιούτων γυμνασμάτων. Μεσόρχιον. τὸ μεταξὺ τοῦ ὄρχεως. ὁρχεῖδιά λαλοῦνται. τὰ μέσα τὸν ἐλαιῶν ἢ τὰ ἀμπέλων. Ἄλλως. μεσόρχιον ὅτι τὸ μεταξὺ τοῦ συμφύτου, πεδίον. ἐν ᾧ ἢ ὅπου ἢ αὐτοῦ ἔσπειρε. πλέον οὖν εἶπεν, ὅτι ἠδύνατό τις διαλύσας αὐτοὺς πρῶτον μεσόρχιόν. ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσὶ μεταξύ. ἵνα αὐτοὶ αὐτοῦ φυτῶν γένωνται. Ἄλλως. πρὸ τοῦ ὄρχιον τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν. Ἄλλως. μεσόρχιον τὸ μεταξὺ τοῦ χωρίου, ὅπερ λέγουσιν ὄρχεις. καλῶς αὐτὸς φησι μεταξύ σειε τὸ φυτὸν, ἀπὸ τοῦ ἀρόσεως τοῦ σπόρου. Διὰ χρόνου πόθον ὑπνοῦσι. ὡσπερ αὐτὸ τοῦτο ἔπαθον. ἢ ἐπειρῶν δὲ ἐρεμασκάζειν. ἢ ἐν ᾧ ἐσωρεύθη τοὺς βώλους ὑπὸ τοῦ κυλίειν τὸν σπόρον. Ἀλλὰ ἀναμνηθέντες. δυσβολὴ καὶ μέλος ἀμοιβαῖον. τὸ μὴ, τοῦ ὑπερείδῃ, δεικνύω χορεῖ. οὐ ἐν εἰσθέσει σίχει. ἀκαλάληκτα δίμετρα τὰ ὀκτώ. μονόμετρον δὲ τὸ περατελεύτον. καὶ ἐν ἐκθέσει σίχει χοριαμβοι τετράμετροι καταληκτικοί. Ἄλλως. ἡ ἔκθεσις αὕτη τῆς δυσβολῆς κωλῶν βύζιν ὁμοίων τροχαϊκῶν ιά. ὧν τὸ ἡ μονόμετρον. Τὰ ἡ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα τὸ τελευταῖον ἐφθημιμερές. ὑφ' ὃ εἰ ἀμφοτέρωθεν ἔξω δυσβολή. Παλλαδίων τῶν παλαιῶν ἰαμβικῶν τινες ἢ τῶν πελαδῶν. πελαδὴ ἢ εἶδος βοτάνης. Τῆς ἰωνιάδος. ἰωνιὰ λέγει. ἡ φυτεία τοῦ ἴων. ὡς καὶ τῶν ῥόδων ῥοδωνιά. ἔστιν τὰ ῥόδα φύεται. αὐτὸς δὲ τὸ ἴον, διάφορον μορφὴν ἔχον. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν βύζι πορφυρᾶ. ἃ δὲ, λευκά. ἃ δὲ μέλανα. καὶ ἐν τούτῳ τοῦ ἴων θαυμάσιόν βύζιν ὅτι τῇ ποικιλίᾳ φ' ὁ ἥλιος, αὐτὰ καθέκαστα δύναται λευκῶμα πληροῦν.

Ἐρ. Ὦ ποσείδον. ὡς καλὸν τὸ σῖφος αὐτῶν φαίνεται.
Καὶ ξυκνὸν ☪ ὀργὰν ὡς περμᾶζαν ἡμῖν παρδοῦσί γε
Τρ. Νὴ δί'. ἡ σφῦρα, λαμπρὸν ἡμᾶν ἐξωπλισμένη.
Αἰτεθρίνακες, δασύλλβοσι πρὸς τὸν ἥλιον.
Ἡκαλῶς αὐτῶν ἀπελάξειεν ἂν μετόρχιον.
Ὥστ' ἔγωγ' ἤδη πόθῳ μῶ καὶ τὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρ'.
Καὶ τριανῦν τῇ δικέλλῃ διαχόντα τὸ πέδιον. >
Ἀλλ' ἀναμνηθέντες ὦ μοῦσες
Τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς.
Ἣν παρεῖχε αὐτὴ τοῖς ἡμῖν,
Τῶν τε παλαισίων ἐκείνων
Τῶν τε σύκων. τῶν τε μύρτων,
Τῆς τρυγὸς τε τῆς γλυκείας,
Τῆς ἰωνιάδος τε τῆς πρὸς τῷ φρέατι.

Τῶν τελαιῶν. παρατηρητέον ὅτι τὰ ἄλλων καρπῶν καὶ φυτῶν ἀπλῶς μνημονεύσας, ὡς τὰ ἐλαῶν ἐπηγάγετο, ὧν πρῶτον μέν. ἢ ἴσως ἢ ἐπεὶ σῦρον τῆς ἀθηνᾶς ἢ ὅτι οὐφορόσ τοσοῦτον ἢ ἀττικὴ ἀξιαρέτους ἐς τὸν τῆς ἐλαίας καρπόν. Χαῖρε. χαῖρε φίλταπ. κορωνὶς ☪ εἰδοποιὸς χορδῆς μονοστροφικὴ κώλων καὶ ὧν τὰ ἑπτά. ιέ. τροχαϊκὰ ἐφθημιμερῆ. τὰ β' ε'. ιδ'. δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ γ'. η'. ὁμοιοκατάληκτα. ἰωνικὰ μὴ ἀπὸ μείζονος. τὰ δ'. θ'. ιδ'. δικτυλλικὰ πενθημιμερῆ. τὰ ε'. ιά. ιβ'. ιε'. ιζ'. παιωνικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ ι'. ὁμοιον. ἰαμβυλλιὸν μὴ ἀπὸ. τὸ ιγ' παιωνικὰ ἐφθημιμερῆ. τὸ ιθ'. ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. ὁ κ'. καὶ ☪ εἰδοποιὸς σίχοι εἰσὶ χοριαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ὁμοιοτελεῖς τοῖς ἐν τῇ εἰδοποιῷ δυσβολῆς ἀμοιβαίας μή. ἐπὶ τῷ πρὸ τέλους τῇ μὴ ἀπὸ χορδῆς κορωνὶς. τῆς δὲ δυσβολῆς ἡ ἔξω δυσβολὴ ἐπὶ μὴ ἀπὸ τοῖς ἀπθέσεσιν ἢ σωνῃθης πρὸ ἀγχάφος. Ἀνορύσσει. ἀπελθὼν. ἰδίως δὲ ἔρπειν τὸ, τῇ γαστρὶ εἰλεῖσθαι. ὅθεν καὶ ἑρπετόν.

Ἐρ. Ὡσοφῶτε τοι γεωργοί. τὰ μὰ δῆ ξυνίετε.
Ῥήματ' εἰβάλεσθ' ἀκοῦσαι τὴν δ' ὅπως ἀπώλεσε.

Ἤδη δὲ τὸ μέσον. ἐπεὶ ἡ εἰρήνη πολέμου πάντων τοῖς γεωργοῖς συμφέρει. Καὶ δὰ πάντα ☪ φίλα. ἐκ τῶν ἀγρῶν δὲ πάντα εἶχον αὐτάρκεια ἐν ᾗ τῷ πολέμῳ ὠνοῦντο. ☪ ἐδαπάνων. τινὲς δὲ γράφουσι μετὰ τοῦ ι. ἵνα τὸ νοῦν μῶν ᾖ, δαπάνη τέρυφῶμεν. βέλτιον δὲ χωρὶς τοῦ ι ἀναπιώσηται. ἵνᾗ λέγῃ μηδὲν ἀναλίσκοντες. διὰ τὸ ἔχειν πάντα ἐκ τῶν ἀγρῶν. ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ, πολλὰ πάνυ κῆ τιμῆς ἐλαχίστης ὠνούμενοι. Χύδρα ☪ σωτηρία. χύδρα τὸ ἀπὸ ἑλύμου πυρὸν μόνον ὠνούμενον. ἐδεσμα περὶ καλίαν, ἤτοι τὰ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν, ἢ ἑψὸς βοτάνης. ἐκ γούν δηλοῖ τὸ ὠνεῖσθαι. Ἄλλως ἐρμῆς ἐλήλυθε νέας πνόμενα. Τὰ μὰ δῆ ξυνίετε. πρὸς τοὺς τε ☪ κραλίνους τὸ πυτίνη περιήκειν. ὧν λίαν πολλοὶ τινες πολῖται. τὰ μὰ δῆ ξυνίετε, ἐστὶ ἡ πρὸς τὰ ἀρχαλόχου. λίαν πολλοὶ τινες πολῖται. Τὰ μὰ δῆ ξυνίετε ῥήματα. ὁ ἑρμῆς δέ βύζιν ὁ λέγων πρὸς τὸ ἐρωτηθεὶς, ὑπὲρ τῆς χορδῆς, δι' ἣν αἰτίαν τοσοῦτον ἀπέσχε αὐτῶν ἡ θεὸς χρόνον. ☪ φησὶ πρῶτον γεγονέναι φειδῆσαι.

Crationus

Τῶν τε λαιῶν ὧν ποθ' ἅμμι
Ἀντὶ τούτων τὴν δεινὴ
<Τὴν θεὸν προσείπατε.>
Χο. Χαῖρε χαῖρε ὦ φίλτατε ὡς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες.
Σῷ γὰρ ἐδαίμεμεν πόθῳ.
Δαίμονα βαρὺ λόμενοι
Εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.
Ἦδη γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
Κέρδος ὦ ποθουμένη Πᾶσιν ὁπόσοι γεωργοῦσι
Κὠν Βίον ἐτρίβομεν.
Μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεισε.
Πολλὰ γὰρ ἐπόρομεν.
Γρίμποτ' ὠτῶ σοῦ γλυκέα.
Καὶ δὰ πάνακεῖ φίλα.
Τοῖς ἀγροίκοισι γὰρ ἥδε
Χίβρακεῖ σωτηρία.
Ὥστε σὺ τ' ἀμπέλια
Καὶ τὰ μέα συκίδια
Τάλλαθ' ὅσ' ἐστὶ φυτὰ,
Πρόσ γελάσομαι σὲ λαβόν τ' ἄρμα.
Ἀλλὰ πρῦ πότ' ἦμ ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν ἤδη χρόνον
Ἦλε. τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ὠθνεῖων ὑνάστατε.]
Ἑρ. Ὡσοφώτε τοι γεωργοί. τὰ μὰ δῆ ξυνίετε.
Ῥήματ' εἰβάλεσθ' ἀκοῦσαι τὴν δ' ὅπως ἀπώλεσε.

ξπνν
ξπετόν

χύδρα
ελύμου
λιπαρνῆς.

Φεσδίας. Φιλόχορος ἐν τῷ πρώτῳ Ἀτθίδος ἀρχοντος πεντε-
καιδεκάτου ἔτους τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης ὀλυμπιάδος λέγει τοὺς ἐκ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀθηνᾶς, ὃ ἔστησεν ἐν τῷ νεῴ τῷ μεγάλῳ, ἔχοντος χρυσοῦν στέφανον, παλαιῶν μυῶν, περικλέους ἐπιστατοῦντος. Φεσδίου δὲ ποιήσαντος. καὶ Φεσδίας ὁ τοῦ Ἡσιοδου, δόξας παραλογίζεσθαι τὸν ἐλέφαντα τὸν εἰς τὰς φολίδας, ἐπειδὴ καὶ φυγὴν ἐσήλαν, ἐργολαβῆσαι τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ τὰς ὀλυμπιάδας λέγει. Τοῦτο δὲ ἐργασάμενον μὴ ἀπαναιρεῖν ὑπὸ λείων ἐπιστάτου βδελυκτὸν ὄντα, ὃς ὕστερον ἀποφυγόντων ἑβδομοσι, περὶ μεταρρέοντα ἐτῶν, ὅτι αὐτοὶ καταβοῶν ἀθυμείων. ἀφ' ἃ λαμβάνοντες ἐδημοκοπίουσι. ἀσεβῶς λέγοντες ἐφυγαδεῦσθαι, ἀχαρίστως δ' ἀθηναίων. οἱ δ' ἀθηναῖοι τοῦτα ἐψηφίσαντο. περικλέους ἐπόντος, τὸν μὲν αὐτοὺς αἰτιωμένους τῷ ἱερασυλίᾳ θεοῖς ἀπεργάζεσθαι. λέγουσι δέ τινες ὡς φεδίου τοῦ ἀγαλματοποιοῦ δόξαντος παραλογίζεσθαι τὸν δῆμον καὶ φυγαδευθέντος, ὑπὸ περικλέους φοβηθέντος ὅτι τὸ ἐπιστατοῦσαι τῷ τοῦ ἀγάλματος κατασκευῇ ἐφ' ἑαυτὸν ἐποιήσατο τὴν κλοπήν, ἐγκαλεῖ τὸ κατὰ μεταρσίων πινάκιον. καὶ τὸν πόλεμον ὑφῆψαι. ἵνα ἀπασχολημένοις ἀθηναίοις εἰς τὸν πόλεμον, μὴ δῶ τὰς εὐθύνας. ἐγκαλέσας μεταρσίων. ὡς τὸν ἱεραν ὀργάδα τῶν θεῶν ἐργασαμένοις. ἄλογος ἡ φάσις τοῦ περικλέους ὑπόνοια, ἐπὶ ἀετοῖς πρότερον τῆς τοῦ πολέμου ἀρχῆς, ἧν περὶ φεσίαν γνομένων. φεσίας ὡς φιλόχορος φησὶν ἐν τῷ πυθοδώρου ἄρχοντος τὸ ἄγαλμα τῆς ἀθηνᾶς κατασκευάσαι, ὑφ' οὗ λέγεται τὸ χρυσίον ἐπὶ τῷ βραχίονι τῆς χειρὸς ἐπιβαλεῖν τῆς ἀθηνᾶς, ἐφ' ᾧ κατακριθεὶς ὑπὸ αὐτῶν ὡς νοσφισάμενος μόνος ἀπέρρυη. Εἶτα περικλέης φοβηθείς. εἴτε ὁ περικλῆς δεδιὼς μὴ τῆς τύχης κοινωνήσῃ αὐτῷ, τουτέστιν δυλαβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς ζημιωθῇ φυγῇ. ἐβούλευ γὰρ ὁ περικλῆς συνεγνωκέναι τῇ πλοπῇ. ἐπεὶ καὶ ἐργασίαν τὴν μεταρσίων ἐχειροτόνησαν. φοβηθεὶς οὖν αὐτὸν δι' ἐλευθερίαν τὰς κλοπὰς, ἐκίνησε τὸν πελοποννησιακὸν πόλεμον. ἐλαττόσας παραχὰς γνομένης καὶ περὶ τὸν πόλεμον ἀπαραλειπτον ἀπὸ ἀληθείων, δυθύνας μὴ ἔχειν. Τὸν αὐτοδιδέξ. τὸν ἐμπεσόντα. αὐθαδιδωρίλον ἐπεὶ οἱ ὀρίλοι δάκνουσι τοὺς ὀδόντας. οὐδὲν ἢ δάκνῃ βλέπομεν. Ἐμβαλὼν αἰτίαν. ἐπεὶ ψήφισμα περὶ τῶν μεταρσίων ὁ περικλῆς ἔγραψε μήτε γῆς μήτε λιμένων ἀπεικόνων αὐτοὺς ἐπιβαίνειν. εἰ δὲ μή, τὸν ληφθέντα ἀγώγιμον εἶναι· ἐφ' ᾧ λιννοῆσαι πᾶσα ἡ ἑλλας, τὸν πόλεμον ἐποίησε. τινὲς δέ φασιν. ὅτι τὸ ἐπλεξεν αὐτοῖς· μὴ λατηπόρησεν αὐτῶν ὡς ἀρπασάντων τῶν γυναῖκας ἀθηναίων ἐν ἑορτῇ, συμβουλεύσασθαι πολεμεῖσθαι. Ἔξεφύσησε δ'. ἐξεκίνησεν. ἐτάραξεν. ἐξῆς δὲ ἀπὸ τοῦ αἰτιᾶσθαι τὸ φυσῶν ἔλαβε. λαπτὸν δέ, προσηκόντως ἐπῶν, ἐπίμενε ὅλου τῆς ἑορτῆς. Ὧν δ' ἔξεφύσησε τὸ πρῶτον. οἱ κενεὸν πρὸς τοὺς χωρατὰς λέγοντες, τοιαύτης τροπῆς ἐχρήσατο. συμβαίνῃ γὰρ ἐν τῇ συνθέσει τὸ πίθων ἐπαδάκρυσμα. καὶ τοῦτο τὸ ὀσφραίνεσθαι πλησιάζοντα, δυάρρηξαι ἕτερον, καὶ τοῦτο πάλιν τὸν ἐμοῦ. ὥστε πλὴν ῥυείδης τῶν βλάβων. τὸ δὲ λεπτόμυον, τοιοῦτόν ἐστιν. ὡς ἄπαξ εἰκυῖα ἦν καὶ συνεπαράχθη τὸ πράγματος, τοῦ πολέμου ῥυομένου, οὐκέτι ἦν οὐδὲ ἦσ. ὃς ἠδυάλετο αὐτὸ πιεῖσαι. καὶ οὕτως ἡ εἰρήνη παρασπόλευε. Καὶ πίθος πλησίος. τοῦτο λόγον οὐκ ἔχει. ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ θηλοῖ τοὺς πίθους ὑπὸ τῷ πολεμίων λατάγνυσθαι.

Προσήκοι

Phlo chorus

phodorus

diæ historia

exuæ statua

hidia facta

icles

chias exul fugit athenis & eli

m petijt

is statua in olŷ

a phidiæ op)

ethodorus

μsa psephisma

lati contra me

rrenses a pricle

conś minerue

dyæ mors

Ποδλάξ

phisma cõtra egarenses

ώμιος

Φύσησε

Τρ. Ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω σὲ πυσμηνόδινος.
Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι φειδίας ἠκηκόειν.
Χο. Οὐδ' ἐγώγε· πολὺν γε νυὶ ταῦτ' ἄρ' ὢν πρόσω τοῦ ἦν.
Οὐσασυγγενὴς ἐκείνῳ· πολλά γ' ἡμᾶς λαν θάνει.
Ἑρ. Κᾆτ' ἐπειδὴ γ' ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε.
Ἡγριωμένως ἐπ' ἐμοὶ μὲν ἠλοισι καὶ σωφρόνως.
Παύτ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμενοι.
Κἀπείθοντ' ἀκόλουθα τῶν μεγίστων σχήμασιν.
Οἱ δ' ἄτ' ὀμπνεῖς αἰσχροκερδεῖς ἢ δυερωνόξενοι.
Τἀνδ' ἀπρεπῆ φαντασίαι, αἰσχρῶς τ' πόλεμ' ἀνῄρπασαν.
Κᾆτα ταῦτ' ἐκείνων μεγέρδη, τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
Αἰγὰς ἐνθὲν δ' αὖ ξυήρεις αὐτομολοῦμέναι.
Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κρέας κατηθιον.
Χο. Ἐνδέκημεν ὄν· ἐπεὶ τοι τὴν κορώνειαν τέμω

Προσήκοι συγγενὴς εἶη. τὸ δὲ προσήκειν λέγεται ἐπὶ τῶν συγγενῶν· διὰ τοῦτο ἐπήνεγκε συγγενὴς ἐκείνῳ συγγενὴς δὲ αὐτὸν φησὶν· ἐπεὶ ἅμα τῷ φυγεῖν αὐτὸν, ἡ εἰρήνη ἀνεχώρησεν. Οὐσασυγγενὴς· ἐπειδὴ πρόσοικοι ἦσαν, οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι φειδίας ἠκηκόειν. πρὸ τοῦ προσήκοι, τὸ συγγενὲς ἐσήμανε. προσήκοντες γὰρ λέγονται, οἱ συγγενεῖς. τὸ δὲ ἠκηκόειν, οὕτω φρονεῖν σὰ τοῦ ἠ, ἀναπνώσκω· συγγνῷ· ἢ ἔπε τὸν φειδίαν εἰρήνης, καὶ τὸν τιμητὴν ὁ φειδίας. δυμορφος δὲ ἐσώζεται ἡ εἰρήνη οὖσα· ὡς πρὸ τοῦ τὴν φειδίαν οὖν ἡ καλλίξεναι ποιοῦσα. Κᾆτ' ἐπειδὴ γνωσαν ὅρα τὸ πρῆτον τοῦ τὸν ὀλιγομονίαν· καὶ ἐκ πολαγήσῃ αὐτὸν· πάντα γὰρ τρόπον ἠλθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου, μὴ προσιρουσαι ἀθηναίοις φάσιν ἕτερους εἶναι τοῦ πολέμου αἰτίους· βοιωτούς τε καὶ μεγαρεῖς· οἵ φησι πρῶτοι τὴν εἰρήνην ἐσπορόδησεν· νῦν δὲ πάλιν τοὺς ἀθηναίους ἀποφαίνεται αἰτιωτάτους τοῦ πολέμου· διὸ καὶ τὴν πυθίλεα φησὶ γράψαι τὸ κατὰ τῶν μεγαρέων ψήφισμα. ἀδικοῦσι μόνους τοὺς συμμαχικοὺς ἀποστασιν ἐπεχωρηκέναι· τί οὖν ἡ τοῦ πειθοῦς τέχνη· ὅτε μὴ δὲ ἐθέλουσιν εἰρήνην αὐτοὺς ὦν τυχεῖν, ἐπὶ τοὺς ἄλλους αἰτίους ἀνήνεγκε τὰς αἰτίας· ὅτε ἡ αὐτοῖς λοιπὸν κατὰ γνώμην προσεχώρησε τὰ πράγματα φησὶ δὴ καὶ εἰρήνην τυχεῖν, ἤδη καὶ πρὸς αὐτοὺς παρρησιάζεται, οὐκ ἐν δέοντι βουλόμενος αὐτοῖς ἤδη γὰρ ἔγνωσαν ὅρκους εἶναι αὐτοῖς, ἀλλ' ἀποστῆσαι προαιρούμενος αὐτοὺς τῷ τοιούτων ἐθῶν ὡς ἂν μὴ τοῖς αὐτοῖς ἐμμένοντες. Δύσνους ἔχωσι τοὺς ὑπηκόους. Σεσηρότα σ'. ἀπὸ τῷ ἰωνῶν ἡ μετὰ φορά. ὅταν γὰρ ὀργίζωνται, σεσήρασιν ἀλλήλοις. Τοὺς φόρους. ἐδόκουν γὰρ οἱ ἀθηναῖοι, ἐν ᾧ καιρῷ τοῦ πολέμου, ἀπηρῆς εἶναι πρὸς τοὺς φόρους οὓς ἐτέλουν οἱ ὑπήκοοι. Αἰσχροκερδεῖς. ὅτι αἰσχροκερδεῖς καὶ σμικρολόγοι οἱ λάλωνες. ὄψον ἐκ τοῦ χρησμῶν ἀφιλοχρηματία· ἀπόρατα ὁλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν. ἦσαν δὲ καὶ πρὸς τοὺς ξένους ἀπάνθρωποι. ἢ οὐκ ἔζην ξένῳ τινὶ, ἀεὶ φθονερὸς ἐπιβαίνῃ· ἀλλ' ὠφελιμόσιτος ἡμέρωσο. Διφρωμόξενοι· δίφρωμα τῶν τὸ ξένους. ἢ ψυδόμενοι δ' ἐρωνείας, καὶ ὑπηρεσίας. ἢ οὐδὲν θαυμαστὸν ἐν τούτῳ ἐποίουν, παρ' οἷς ἢ ὀφθαλμιάσας κεῖται νόμος· τὰ σκράδια κατηθίοντι· καὶ αὐτοὶ αὐτικοπτοῦντες τὰς υλιὰς· ὥσπερ πρὸς ἐκείνους τὰς μέλους ἡμῶν· κράδη ἡ ἐδώδιμος συκῆς· ἐστὶ δὲ καὶ μηλαγενὴ λατήθιον ἢ, νῦν τὸ σκατικοπτοῦν.

Τὴν κορώνειαν. κορώνειον. ὡς φιβάλειον· ὅτι ἡ ἐδώδιμος συκῆς· ἢ ἐναχαρνοῦσι τοῦτον δὲ μοράκη φονλέγουσιν· ὁ δὲ λαρτὸς αὐτῆς μορακιεῖον λέγεται τὸ χεῖλος.

ἡ φιλοχρηματία πάσχειν
ὀλῇ ἄλλο δὲ οὐδὲν
nota quo pacto intelligat
hic interpres hanc paroemia
quod .ſ. ſpartani amari erat
& ſordidi

προσήκοι

προσήκοι

οἰκονομία

τεσσερότα

αἰσχροκερδεῖς

διφρωμόξενοι

κράδη

καθ' ἡμᾶς

κορώνειαν

φιβάλειον

κοράκη

Ἐξεῦρε φάμιλ. ὡς ἐπὶ πᾶσιν ἐπιτηδ. ἢ ἀνθρώπου τὸ ὄξυ ἐρεφάμιλ ἐφωτεῖ καὶ ὡς διαθέσιν ἔχει σορὸν ἐμποιῆσαι. ἢ μᾶλλον φαίνεται καὶ γυναικεῖον εὐλόγως. Ἐξ μεδίμνου κυφέλλω. ἐξ μεδίμνους χοῦς κυφέλλω. ἔστι δὲ εἶδος ἀγγείου ἡμέτερον ἐλλιπὲς πυρῶν ἢ κριθῶν. οὕτως δὲ ἐρεῖ). ὅτι ἀγγεῖα εἰς ἐρύφθαι αὐτοῦ τὴν ἰλὺν. ἔστι γὰρ σκοτεινόν. διαφέρει δὲ τοῦ κυφελλίδιον. ὅτι ὄξυ. ὁ ἐστὶ τοῖς ὠσὶ ὑπόμοιον) ἢ ὠλεκτικὸν εἶναι κυφέλλαι. ἀλλὰ ἀκραμεῖ. ὀλίγου δεῖν ἀφανίσαι τὴν πόλιν.

Ὀργάτης λεώς. διὰ γῆς τοὺς σωζομένους τὸν πόλεμον εἰσβολάς. ἐσκευασπωγήσαντο ἐς τὴν πόλιν. οἱ ἀπὸ τῆς ἀγρῶν. Πολὺ μᾶλλον οὐκ ἐλάνθανεν. ἐὰν μὴ ἐκ ἐλάνθανε. σεμνολογεῖ ἐλεληθότως αὐτοὺς. ὡς μᾶλλον σωζόμενοι δοκοῦσι μὴ ὀργίζεσθαι πόλεως ἐλάβας. τὴν πόλιν τραφέντων. ἃ πᾶσι ἀγροίκους ὄντας. ἐὰν ἢ κεμαύθανε. φησὶν ὅτι οἰκεῖος λεὼς μετοικίζεσθαι τὰς πόλεις. σωζομένους τὴν προσόδων τῶν νεῶν ἀλλ' ἠγνόησεν ὑποκρίσεως πολιτόμου πολὺ μᾶλλον καθάπερ οἱ σωζόμενοι ὑπ' αὐτῆς πολιτόμοι.

Ἄνδυ πάρτωμ. ἀντὶ τοῦ ἐνδεῖς ὄντας. τῶν γὰρ τύχων, ἰδίως νόσων λαλοῦσι. Καπηροῦντας ἀλλοτρίων. φασὶ δ') ὅτι σωζόντες εἰς τὸ ἄστυ, ἐπήνουν μὴ πωλοῦντες. Δικροῖς δικράνοις. ἐδεῖ εἰπεῖν ξύλοις δικράνοις. τουτέστι δίφυσι. ὁ δ', εἰ καὶ δικράνοις λέγει μάσιν, ἐπειδήποτε ὄντες δημιουργοῦντες, τὴν κατεργασίαν μὴ πεποιῆσθαι τῶν ἐρίων. Ἄλλως, ξύλοις ἀπὸ τῶν ἐρίων καὶ ὄξυ βάλον. κατασκευάζει δὲ τὰ τοιαῦτα ξύλα καλεῖται δικράνα, ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ, δύο χαλᾶς ἔχοντα ἑκατέρωθεν ὁτὲ μὲν τοῖς ξύλοις δικράνοις. φησὶ οὖν τοῖς δικροῖς τῶν ἐρίων ὄξυ. Πολλάκις Φαιᾶσιν. μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, ἐπεσβῦσαν πρὸς ἀλλαχοῦ λαιεδαιμόνιοι οἱ ἀθηναῖοι, οὐ προσεῖχον. Ταβρασίδου. αὐτὶ τοῦ τὰ λακεδαιμόνιον, ἅμα δ' ὅτι πάντου πολλοῖς ὑπακόων προσεχώρουν. Ἡ πόλις δ' ὠχριῶσα. οὐ πρὸ τοῦ φόβου μόνον ὠχριῶσα. ἀλλ' ἴσως καὶ ἀθενοῦσα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ποσωμένων οὕτως εἰ πεφόβου μόνον. τὸ γὰρ ἐξῆς, τοῦτο δηλοῖ. Ἄπαν δ' ἀβάλοι. αὐτὶ τοῦ εἰπεῖν πρὸ βάλοι ὡς ἐπὶ τοῦ Φῶς, δ' ἀβάλοι εἶπε δ' ἀγοὺς δ' ἀβάλλοντας. Οἱ δ' ἐκ τοὺς πολιτικούς. τὸ ἐξῆς οἱ δ' ξένοι τοὺς πολιτικοὺς ὁρῶντες. ἂν εἰ τύπτοντες τὴν δημοσίαν πρὸ τῆς δημοσίας. καὶ αὐλισχωρηκίνει ἐκ τῆς ἀγρῶν. ἐπὶ τοῦ μὲν αὐτοῖς. οἱ γὰρ ἀγροῖκοι λόμπιμτες τὰ ἴδια ἅρπα, μετὰ τῆς ἰσχάδων ἐθίουσιν.

Ἐξέκοψαν. ἦν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεῦρε φάμην.

Τρ. Νὴ δῶ μέλ' ἐνδίκως δῆτά γ' ἐπεὶ κἀμὲ τὸν λίθον
Ἐμβαλόντες ἐξ μέδιμνον κυφέλην ἀπώλεσαν.

Ἑρ. Κατὰ τοῦτ' ὦσ ἐκ τῆς ἀγρῶν ξυνήλθεν οὐρετάτης λεώς.
Τὸν βόρον πωλούμενος τὸν αὐρίον οὐκ ἐλάνθανεν
Ἀλλ' ἀῶν αὐθυμογράτων. φιλῶν τὰς ἰαχάδας.
Ἐβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας. οἱ δ' ἐστὶν ὡς σκοτεινοὶ τοῖς
Τὰς πέρνητας ἀθεμόνητους. κἀπρῳδῶντας ἀλφίτων.
Τὴν δὲ μὴν δικροῖς ἐώθασιν τὴν θεὸν κεκραίγμασι.
Πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πρόθω.
Τῶν δ' ἐσυμμάχων ἐσειομρὺς πολλοὺς καὶ πλουσίους.
Ἀτίμασ' αὖ προστιθέντας ὡς φρομεῖ τὰ βρασίδου.
Εἶτ' ἄν, ὑμεῖς τοῦρνον ὡς πρὸ κυνὶ δ' ἐσαπεράπεττε.
Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα καὶ φόβῳ καθημένη.
Ἄπαν βαλοὶ τοὺς αὐτὴ, ταῦτ' αὖ ἤδη ἐκάθευδεν.
Οἱ δ', τὲς πολιτικὸς ὁρῶντες ἂς ἔτυπτον, οἰξένοι,
Χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα.

Ὁ βυρσοπώλης. ἐπεὶ μάλιστα οἱ λίων ἐν τοῖς τὴν εἰρήνην. σεσημείωται δὲ ὅτι μυριάρους κωμῳδεῖ. διὸ οἱ περὶ δ' ἐμμ' ἀθηναῖον ὁ ἑρμῆς, πῶς πῶς ἔφησιν ὁ τραγῳδὸς. ἀποθανὼν δ' ἦν. καὶ οὐκ ἔχην τεθνηκότα σκώπτειν. Οὐ χαίρημέτερος τ' ἔστιν. ὅτι χθόμιος ὁ ἑρμῆς καὶ λατιβάτης παρὰ ῥοδίοις ἀθηναίοις. Ἀπ' αὖ οὖν λέγησ. δ' ὅλη καὶ ἐκθεσίς εἰς μέλος προκείμενον. οὐ πέρτε μὴν κῶλα δίμετρα ἀκαταλληλα. τὸ δ' ἑφθημιμερές. ἐνενθεσείη ἰαμβεῖον ὑφ' ὃ εἰ ἀμφοτέρωθεν ἔχω δ' ὅλα. Εἰ πα μοῦρος ἦν. λελῃθότως κωμῳδεῖ αὐτὴν ὡς τοιοῦτον πόλιν, ἢ ταῦτα πεῖσειν ὃν ἐκεῖνον, μὴ λοιδορεῖν αὐτὴν.

Ἀλλ' ὅτι σιωπᾷς. πρὸ τὴν εἰρήνην φησί. κωφὸν γὰρ εἰσοὔτει τὸ πρόσωπον.

Ἀλλ' ἐκ αὐεἴποι. δ' ὅλη ἐσθεσις πρὸ ἀπὸ τοῦ πραμεῖον εἰς ἰαμβικὰ δίμετρα. ὃ μετὰ δὲ τὰ λέγει προαναφώνημα τὸ. ὦ ὦ. Ὀργὴν δ' αὐτοῖς. ἀπλῶς. αὐτὶ τοῦ ὀργίζ). λέγει δὲ ὑπὲρ ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν.

Μισθοφορικὸς τὴν. αὐτὶ τοῦ μισθοφορικὰ πρὸ ἀπὸ τοῦ πραικὰ. πρότερον ἢ κατά τινας μ', ὁ ἀναφορδὸς, τ' ἀπόδος. ὡς δ' ἔτιν, τὸ δίκαιον μέσον φιλαπόδοτος σιδήρεον. ᾧ κρατεῖ τὰ ἀπόδια ὁ στρατιώτης. Εἶεν, ἀκούω. ὥστ' ἐρωτῶ καλεσάσης τ' ἑρμῆν. δ' λαλησάσης αὐτῷ. τὸ δ' ἔπαιμαλ', αὐτὶ τοῦ ἐμὲ καλεῖσ.

Ἐλθοῦσα φησί. φιλοχόρ φησὶν ἅπαξ. λαλεῖ δημόσιον. πρὸ διαλύσεων ἐπέμψαντο πρέσβεις πρὸ ἀθηναίους, ἀπορδῶσαι πάντα σεμνοῦ πρὸ τοῦ ἐν πύλῳ. καὶ τοὺς μοῦς αὖτ' πρὸ ἀποδόντες ὅσους ἐξ Ἰλιέων ἢ αὐτειπήμπτους τ' διαλύσεσι, σεσάσαι λέγει τ' ἐκκλησίαν. ἐρωτῆσαι ἢ σωίβην ἐρωτᾶ τὸν. εἰ κήσειν δ' οἱ πάλεμ βάλόμενοι. Ἄλλως ἐπὶ Ἰλιέωνος δ' πρεσβύσας μὴ λαλεῖ δημόνι, ἐσασάσαν ἐν τῇ ἰκκλησίᾳ.

Μετὰ τὸ ἐν πύλῳ. μετὰ τὰ ἐν πύλῳ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ὃς ἔλαβεν ὁ Ἰλιέων, ἔπεμψαν Λακεδαιμόνιοι πρὸς ἀθηναίους ἐπὶ τῷ πολέμῳ σῶσαι τοὺς χειρὰς ἃς ἐλῆφεσαν τῶν ἀθηναίων ἐν τῷ πολέμῳ. ἅμα ἢ δ' ἐκ τῆς εἰρήνης καὶ σπονδῶν. αὐτεῖπεν οὖν τὸ τεκλέον. δ' τοῦ ἐπαίνου τὸν γοῦν τὸν ἐρωτῆσαν τὸ στὶ τοῦ λῦ, τί δ' ἐλέ) εἰρήνη ἢ πόλεμον, ἐλεγον βελτίονα πολεμοῦσιν εἶναι. Κίσσην πολίαν. πολιήρη κυτίδα. κυτίδας ἢ ἐλάλησαν τὸ κίσσα πολίαν ἢ προσεθήκε μ'. ὅτι ὄξυ τοῖς ἀθηναίοις τότε ἐκ τῆς ἰσαι τὴν εἰρήνην πιήσειν δ' ὁ πολεμῶ κεῖ ρατηκόσι. Ἀπχειροτονηθήναι τρίς. ὡς τρὶς ἀποχειροτονηθείσης. καὶ δ' ἀτοῦτων δὲ σεμνοῦ τοὺς ἀθηναίους, ὡς ὄξουσιν ἐς χηκότας πιῆσαι εἰρήνη

Ἐντοῖσ σκύτεσι δ' ἀτιμώδει λίαν ἡ πορφυρομία, ἐπὶ σκύτη βλέπει· ἢ σκύτη. αὐτὸ τὸ πρῶτον τὸ πολεμικὸν ἦν σκύτινον· ὅτι σκυτῶδες ἦν· αὐτὸ τὸ ἐντῷ φόβῳ τοῦ κλέωνος. ὁ νοῦς ἦν ἡμῶν.

Ψυχὴν γὰρ ἀρχὴν ἀείσω· τοῦτο μετὰ εἰρωνείας· ὡς δηλονότι τὸ ἐξῆς. καὶ ὅτι κατέλιπε τὸν λόγον μηδὲν αὐτῷ ἐπάγων.

Εὐνούστατος μὲν ἦν· ὅτι ἱλαστὴς καὶ δεινὸς ἦν.

Οὐκ ἦν ἄρ' ὃ πρὸ φησὶν· οὔτε γνησίως ἦν τῷ πατρὶ· ἀλλὰ καὶ ἀρίφαντος ἦν, τὸ δύο σὺν αὐτῷ πρὸς τρίβειν.

Ἀπροβολιμαῖος ἀμαθής, καὶ δυσπρόβαλέτος καὶ πορρωτέρω τοῦ πολεμικοῦ καὶ πρὸ τὸ ὑποβολιμαῖος εἶναι.

Ὑπερβολῶν· ὅτι μετὰ τὸν κλέωνα, ὑπερβολος ἐπολιτεύσατο χειμίδος δέ, ἢ ὃν ἦν ὑπέρβολος· ἀδελφῶν ἢ χέρνησος· λυχνοπώλης, φαῦλον τοὐνόμα· οὗτος μετὰ τὸν κλέωνα καὶ ὑπερβολον δυνατὸς ἐγένετο τῇ πόλει ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ ἐπιεικὴς καὶ σώφρων· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ἐσκώπτετο ὡς πονηρός.

Σημηδῶν φέρουσα τὴν πόλει κίδην πόλεμον,
Ἀποχειροτονηθῆναι βίσ ἐν τῇ κλησίᾳ.
Τρ. Ἡμᾶρ τοιγὰρ ταῦτ' ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
Ὅνδσ γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν ταῖς σκύτεσιν.
Ἐρ. Ἰθι μὴν ἄκουσον οἷον ἀρτιμήρετο
Ὅστις κακόνους καὐτὴ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
Χὠσπερ φίλος κἀσπένδεν εἶναι μὴ μάχας.
Τρ. Εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῶν κλεώνυμος.
Ἐρ. Ποίος τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὸ πολεμικὰ
Ὁ κλεώνυμος. Τρ. ψυχὴν γ' ἄριστος ὡλὴν γ' ὅτι
Οὐκ ἦν ἄρ' ὡσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρός.
Εἰ γὰρ ἐπ' ἐξέλθοις ἅπαντ' ὠτὸς, αὐθέως
Ἀπροβολιμαῖος ἂν ὁπλων ἐγίνετο.
Ἐρ. Ἔπινον ἄκρατον οἷον ἀρτιμήρετο.
Ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦν τῇ πυκνί.
Τρ. Ὑπὲρ βολοσὶ νῦν τοῦτ' ἐχεῖνο χωλίον.
Αὐτή, τί ριᾷς· τὴν κεφαλήν σου ὠτιῶ ἄγεις;
Ἐρ. Ἀπορρέφεται γὰρ τὸν δῆμον ἀχθεσθεὶς ὅτι
Αὐτῷ πρωῒ πρὸς τὴν ἐπιγράψατο.
Τρ. ἀλλ' ἐκ ἐτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν· ἀλλὰ νῦν
Ἀπρῷν ὁ δῆμος ἐστὶ γυμνὸς ὤν.

Ὑπερβολῶν· ὅτι μετὰ τὸν κλέωνα, ὑπερβολος ἐπολιτεύσατο χειμίδος δέ, ἢ ὃν ἦν ὑπέρβολος· ἀδελφῶν ἢ χέρνησος· λυχνοπώλης, φαῦλον τοὐνόμα· οὗτος μετὰ τὸν κλέωνα καὶ ὑπερβολον δυνατὸς ἐγένετο τῇ πόλει ἀγαθὸς ἄνθρωπος καὶ ἐπιεικὴς καὶ σώφρων· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὀνόματος ἐσκώπτετο ὡς πονηρός.

Γεριάσεσ· ἀπορρέφεται τὸ ὄνομα τοῦ ὑπερβόλου ἀκούσασα ἡ εἰρήνη. Ἐπεγράψατο· αὐτὴ τοῦ χειροτονήσει κατέστησεν· ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν μειρακίων τοὺς προστάτας προγραφόντων ἑαυτοῖσ. Καὶ γυμνὸς ὢν· τοῦ προεστῶτος δηλονότι.

Πριεζώσατο.

Τοῦτον τὸν τρόπον γὰρ αὖθις πρεσβεύσατο.
Ἐρ. Πῶς δῆτ' ἐμοὶ σὺ ταῦτ' ἐρωτᾷς τὴν πόλει;
Τρ. Εὐβουλότερον ἐστὶν ἡμᾶς ξὸ πωτινί.
Ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὢν· πρότερον μὲν δὴ
Ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα.
Νυνὶ δ' ἅπαντες πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ἐρ. Ὦ ὦ
Οἷα μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαισ'. Τρ. τὰ τί
Ἔρ. Πάμπολλα· καὶ τὰρ χαῖ' ἕκαστ' ἐλίττεντ' ὅτι.
Γρῶν δ' ὅτι πράττοισοφοκλέης αὐτὴρ ἔτο.
Τρ. Εὐδαιμονεῖ· πάλαι γὰρ θαυμασόν. Ἐρ. τὸ τί·
Τρ. Ἐκ τοῦ σοφοκλέους γίνεται σιμωνίδης.
Ἐρ. Σιμωνίδης; πῶς. Τρ. ὅτι γέρων ὢν καὶ πανοῦργος,
Κέρδους ἕκατι κἀν, ἐπὶ τῆς εἴκης πολεῖ.
Ἐρ. Τί δὲ κρατῖνος ὁσοφὸς ὅστιν; Τρ. ἀπέθανεν.
Ὀθ' οἱ λάκωνες ἐνέβαλον. Ἐρ. πῖ παθών. Τρ. ὅτι;
Ὡρακιάσασ· οὐ γὰρ ἐξῆνεγκε μ.

Γεριεζώσατο· οἱ δὲ μιλήσιοι ὠθυμάσθησαν, περιζώματος τυχεῖν· ὁ δὲ νοῦς δ' ἀνάγκην τοῦτον ἐζώσατο μὴ ἔχουσα πλουτελέστερον.

Γῶς οὖν ξυμοίσει· σὺ σῷ εἰρήκε τοῦτο· ὡς πῶς τοῦτο ἡ πόλισ οἰλισοῖ νομήσει θεός. τὸ δὲ ἐξῆς, ὡς σωθήσεται τῇ πόλει ταῦτα, ἐρωτᾷ. Ἐψηλαφῶμεν· ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐψηλαφῶμεν. οἱ δὲ σκώπτοντες ζητοῦντες, τὸ ζητοῦμεν τὶ ἀκέβηκε φιλοχόρους ἐρωτῆσαι φηλαφῶντες ἀνθρώπους.

Γρῶν· λύχνον βουλεύσομεν· ὅτι λυχνοπώλησ ὁ ὑπερβολος. τινὲς δέφασιν αὐτὸν σύρ). Ἐκρατῖνος ἠσκωπτηκὼς ὑπερβολον ἀπροβόλησον ἐν τοῖσ λύχνοις γράψω.

Ὅτι πρὸ ἡφαίστου σοφοκλῆς τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν ἐποιήσατο· ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ δικαίου τὶ ὑμφασιν τοιοῦτον ἐποίησε· ὅτι ἐν τοῖσ εἰσοφοκλέους ἐπύθετό μου. Ἐν τοῖσ σοφοκλέους γάρ). ὅτι ἐν τοῖσ μιδίου ἐγράφετο μέλη· χωρὶσ μουσικῆσ δηλαδὴ πρῶτοσ σμικρολόγων εἰσενεγκεῖν εἰσ τὰ δράματα. ἢ γράψαι ἁπλᾶ μιδίου· τοῦτο δὲ ἦν πίνδαροσ φησὶν εἶναι τὸ μῶν· οἱ μὲν παλαιοὶ ὡραιοῦσθαι λιφῶντεσ οἱ χευσοπάτυγεσ, ἐσ δὲ φρυγιστὶ σωαιβαν). ὡσανεὶ τὰ φόρμιγγι σωαντῶμοι. ῥίμφα πτερύγεσσιν ἐπὶ ζυγὸν μέλιγαρύεσσιν ἄμουσοσ γὰρ φιλοκρφδήσ· τὸ μὲν τοι πρὸ ἰκιβῶτ' πρὸ ἰσιμωνίδου λεγόμενον, ὅτι πρᾶκ μὲν ἔχθρὸν τῶν μὲν, μιρλιὸ τῇ ἡμέρᾳ· φιλῶν τῶν μὲν ἐρῶ, χαρίεντα ἐλεγεῖα εἶναι τῶν ἡ, ἐνώμιον, πρὸ ἰσφόμ) ἐνείσηε τοιαῦτα καὶ ἡδείαν δ' οὐδεὶς ἔρηκεν. Ἄλλωσ ὁ σιμωνίδησ ἐβέβλητο ἐπὶ φυλαργυρίᾳ· ἡ μὲν σοφοκλέα ἦν διὰ φιλαργυρίαν, ἔοικε ἐναι τοῦ σιμωνίδη. λέγεται ἡ ὅτι ἐπὶ ξ ἐρατοσθένει ἐνεπαίχθη ἀρχεδίκῳ τῷ πυθαγορείῳ τὸ χαρίεντα τῷ ἡ πάμυ τῷ αὐτοῦ λόγῳ δ' ἐσυρίττετο β' ἰαμβοποιὸσ ὢν μέμνηται, ὅτι σμικρολόγοι. ὅθεν ξενοφάνησ, κἀμβικαὰ τὸν προσπαίζοντ' μήποτε ἡ ἐδόκει σοφοκλῆσ πρὸ ἰ τὸ μιδίου ἐπὶ σ μείσεις ὀφίνητε φιλοτιμότερ' γεγραφέν. Γέρων ὢν ἀρχαῖος ἐπὶ παλαιόσ· οἷον γράσασ. φιλαίγιοσ γὰρ ἐγένετο. Καὶ ὠνὴρ ἐν τοῖσ πολίταισ φρυγιστὶ ἀιδὲ λέγοντα δὲν ὦ φιλοκρφδεῖ· λέγεται δ' ἀνώνυμοσ θεὰ θέλοντοσ ἰωνὼν ἐν τοῖσ πολίταισ ῥιψὶ δέξιτι μαντῶδεσ φυτ. πρὸ ἀ ῥίπτω ῥίψω ῥίψ· ῥίπισι τῆσ ἰδίσ ἰπάσκλαδοσ. Ἐνέβαλον· αὐτὶ τοῦ ἐπῆλθον τῇ πόλῃ· Ὡρακιώσασ· οἷον, ὠχριάσασ· ἢ ἐλιγνιάσασ· ἢ λῃστυχήσασ· ἢ ἀθυμήσασ· ὡς φιλοπάτ) ἡ παλ δραβαῖσ τ κρατῖνον· μετὰ ἰκλυσδ, ἐσκοτωμένον· ᾧ ἴσωσ ἀκολαβεῖν· τὸ ὡρακιάσασ· τοιοῦτόν ἐστι· λῃστυχοῦντ. ῥίπτειν δ' αὐτ' ἤκρισε, λυκόφρων ἡ τὸ ὡρακιᾶν· αὐτὶ τ ὠχριᾶν· ἐραγοδίᾳ, τὸ ὑπὸ λυσδ ἐσκοτῶσθαι. ὅτι ἡ φίλοιν ὁ κρατῖνοσ, δ αὐτὸσ ἐν τῇ πυτίνῃ λέγει σαφῶσ.

Crati nī

Lycophro Crat. thens

Pind. rī

Xenophanes

Simonides a mercede bebat canes

Simonides a duc

Ἰδὼν πίθον καταπυμένον οἴνου πλέων.
Χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει.
Ὥστ' οὐδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφεξόμεσθά σου.
Ἑρ. Ἴθι νυν ἐπὶ τούτοις τὴν ὀπώραν λάμβανε
Γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
Τρ. Ὦ φιλτάτη δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
Ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
Ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ τῆς ὀπώρας κατελάσας;
Ἑρ. Οὔκ· εἰ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν θεωρίαν
Ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν ἧσπερ ποτ' ἦν.
Τρ. Ὦ μακαρία σὺ βουλὴ τῆς θεωρίας.
Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν.
Ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα.
Ἀλλ' ὦ φίλ' Ἑρμῆ· χαῖρε πολλά. Ἑρ. καὶ σύ γε
Ὤνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Τρ. Ὦ κάνθαρ' οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
Ἑρ. Οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἐστι. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται.
Ἑρ. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς, ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. Πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία.
Ἑρ. Τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.
Τρ. Πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι. Ἑρ. θάρσει καλῶς.

Χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει. ὥσπερ ἐκ πλαγείσης τῆς εἰρήνης ἐπιλαγ... καὶ ἕτερα τοιαῦτα γεγενημένα ἐν τῇ πόλει.
Ἴθι νῦν. μίαν τῶν συνανελθουσῶν τῇ εἰρήνῃ, πρὸς γάμον αὐτῷ δίδωσι. προσφρὴ καμμὲν δὲ, ὅπως ἂν ἐν αὐτῇ ... ἥ τε ὀπώρα καὶ ἡ θεωρία. ἡ μὲν δὲ, ἑταίρα.
Ἐκποιοῦ σαυτῷ. οὐκ ἔπειτα τοὺς παῖδας ἀλλὰ τοὺς βότρυς διὰ τὴν ὀπώραν.
Διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ. ὅτι οἱ διὰ χρόνου ἐσθίοντες ὀπώραν πολλὴν, βλάπτονται. καὶ οἱ συνουσιάζοντες συνεχῶς. ἐπειδὴ οὖν ἔδοξεν ὀπώρα εἶναι καὶ ἡ πόρνη, πρὸς ἀμφότερα ἔπαιξεν. Βληχωνίαν. βλήχωνα ἀπὸ κοινοῦ τῆς β' οὐ διὰ τοῦ γ'. οἱ δὲ πολλὴν ὀπώραν ἐσθίοντες, ἐὰν κυκεῶνα βληχωνίαν πίωσιν, οὐ βλάπτονται. βρέχοντες οὖν βλήχωνα ἐπιπίνουσι διὰ τὸ ὑπὸ τῆς ὀπώρας τὴν καρδίαν καταπιέζεσθαι. ἵνα οὖν ἡ δύναμις αὐτῆς ἀποστύφῃ, βλήχωνας ἐλάμβανον. Ἄλλως. οἱ ὀπώραν πολλὴν ἐσθίοντες κυκεῶνα πίνουσιν ὑπὲρ τοῦ πέψαι τὴν τροφὴν καὶ μὴ ναυτιᾶν. ἐκ γὰρ τοῦ πολὺ τῆς ὀπώρας προσίεσθαι ταυτῶ στομάχω. Ἄλλως. τοὺς ὑπὸ τῆς ὀπώρας βαρυνομένους ἰᾶσθαί φασιν εἰ ἀποβρέξαντες βλήχωνα εἰς ὕδωρ πίοιεν. ἰᾶσθαι γὰρ τούτους καὶ τῶν ὠδίνων πόνους. Τὴν θεωρίαν. τοῖς μὲν γεωργοῖς φέρουσα τὴν ὀπώραν δέδωκε. τῇ δὲ βουλῇ τὴν θεωρίαν ἀπένειμεν· ἐπεὶ ἔδοξεν ἡ βουλὴ τῆς θεωρίας.
Τῆς θεωρίας. ἡ γὰρ βουλὴ τὰς θεωρίας διέπεμπε. τινὲς δὲ στίζουσιν εἰς τὸ βουλὴ, καὶ συνάπτουσι τὸ σὺ τῆς θεωρίας ὅσον ζωμὸν ῥοφήσεις, ὡς ψηφιουμένης τῆς βουλῆς θῦσαι ἐπὶ τούτοις. Ἡμερῶν τριῶν. ἐπὶ γ' γὰρ ἡμέρας, ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ βοῦς θύειν. ἀφ' ὧν καὶ ἕτερα ζῶα. Χόλικας. τὰ τῶν βοῶν παχέα ἔντερα. ταῦτα γὰρ οὐ χείρου ... ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς δὲ, χόλικα φασὶν εἶδος ἰχθύος. Ἀστραπηφορεῖ. ὁ στίχος ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου. παρὰ τὰς ἀστραπαῖς ὑπηρετεῖν. Τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν. ἀντὶ τοῦ τὴν κόπρον. ὅτι οὗτος μόνος θνητὸς ἐν θεοῖς. τινὲς δὲ, διὰ τὸ ἐν ἀρχῇ ἡδέως αὐτῷ ἑτέραν ἑτέραν παιδὸς ἡταιρηκότος. ἔδοξε γὰρ καὶ ὁ Γανυμήδης ἐρώμενος εἶναι Διός.

Τῇδ'

Τῇδε παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὦ κόραι
Ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
Ποθοῦντες ὑμᾶς, ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρων. ὑμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες,
Τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σῴζειν· ὡς εἰώθασι μάλιστα,
Περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
Ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
Ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν. χ' ὅσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς.
Αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.
Εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος

Τῇδε παρὰ τὴν θεόν. τινὲς ὑπὲρ τὴν εἰρήνην λέγουσιν ἐν τῷ οὐρανῷ μένειν. ἐκεῖθεν ἐνθάδε. ὥσπερ καὶ τὸν πόλεμον. οὐδαμοῦ γὰρ αὐτῆς μέμνηται ἐν τοῖς ἑξῆς, ὡς κατελθούσης. παρὰ τὴν θεὸν ἤτοι τὴν Ἀθηνᾶν. ἄγαλμα γὰρ ἦν ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς Ἀθηνᾶς. Δεῦρ' ὦ κόραι. τῇ εἰρήνῃ καὶ τῇ θεωρίᾳ καὶ τῇ ὀπώρᾳ λέγει. Ἕπεσθον ἅμ' ἐμοί. καταλύσει τοῦ οὐρανοῦ τὴν κλεισίν. κάτεισι γὰρ ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν κλίμαξιν. ἐχόμενος δὲ τῆς εἰρήνης καταβαίνει ὁ πρεσβύτης ἐπὶ τὴν ὀρχήστραν. ἴσως δὲ καὶ ὁ χορὸς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀναγωγὴν τῆς εἰρήνης. Ἐστυκότες. ἔδει εἰπεῖν ἑστῶτες. τὸ δὲ ἐστυκότες ἐχρήσατο, διὰ τὴν εἰρήνην, ὥσπερ διὰ τὸ γαμηθῆναι αὐτῷ τὴν μὲν, τῷ συνεργῷ. τὴν δὲ, τῇ βουλῇ. τὴν πόρνην γὰρ ἐστηριγμένας. Ἀλλ' ἴθι χαίρων. ὁ χορὸς μόνον, ποιεῖ παράβασιν οὐ τελείαν, ἀλλὰ κομμάτιον μὲν τοῦ χοροῦ ὃν τετράμετρα καταληκτικὰ τέσσαρα μὲν ἐν ἐκθέσει παρὰ ταύτας. ὅτι εἰσὶν ἀναπαιστικοὶ τελευταῖοι τροχαϊκοὶ καὶ ἀπὸ τοῖς ἄλλοις. Ἀλλ' ἡ παράβασις αὕτη οὐκ ἔστι τελεία. τοῦ γὰρ ἐπιρρήματος καὶ ἀντεπιρρήματος ἐστέρηται. ἔστι τοίνυν τὸ μὲν κομμάτιον στίχων ἀναπαιστικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν ε'. τὸ δὲ μακρὸν, στίχων ὁμοίων λγ'. ἡ δ' ἔκθεσις κῶλον δίκα διμέτρων πλὴν τοῦ τελευταίου καταληκτικῶν. ἐπὶ πᾶσι παράγραφος. Τὰ σκεύη. τὰς ἅμας. τὰ χερνίβια, γυμνὸν γὰρ ποιοῦσιν οἱ κωμικοὶ τὸν χορὸν ἵνα ὀρχῆται. Κυπτάζειν. κρυφίως διατρίβειν καὶ κρύπτεσθαι. Χρῆν μὲν τύπτειν. ἐν ταῖς παραβάσεσιν ἔλεγεν ὁ χορὸς, μηδὲν περὶ τοῦ πράγματος μὲν λέγων ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν. παράβασιν δὲ τοῦτο ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν χορὸν ἀπὸ τῆς γενομένης στάσεως, εἰς τὴν καταντικρὺ τοῦ θεάτρου. ὅτε ὅποτε βούλεται ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναι τι ἔξω τῆς ὑποθέσεως, αὐτοῦ ὑπόκειται πρὸς τὸ θέατρον διὰ τοῦ χοροῦ ἐστρέφετο δὲ ὁ χορὸς καὶ ἐγίνοντο στίχοι δ'. ἐπαυσεν ἐλθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ αὐτοὶ ποιοῦσιν οἱ ποιηταὶ, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν. Πλάτων ἐν τῷ παιδαρίῳ, ἐμμὲν μελίαν ἄνδρες ἠναγκαζόμεθα στρέψαι δεῦρο, δι' αὐτὸ περὶ ἐμὴν εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν, ἀμφω σημαίνας. καὶ τὸ στρέφεσθαι καὶ τὸ παραβαίνειν. Κρατῖνος δὲ, ἐν τῇ πυλαίᾳ δηλοῖ, ὅτι ἐξ ζυγὰ τοῦ χοροῦ. ὁ δὲ νοῦς, ἐχρῆν μὲν, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς ἑαυτὸν ἐπῄνει παραβάσει χρώμενος, τοὺς ῥαβδούχους ἐκεῖνον τύπτειν αὐτὸν, ὡς ἀπρεπέστατα φιλοτιμούμενον. εἰ δὲ πρέπον δεῖν ὦ μοῦσα ἑαυτὸν ἐπαινέσαι τινὰ, φησὶν, ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, τουτέστιν ὁ Ἀριστοφάνης ἄξιος εἶναι πολλῆς τιμῆς. ὅστις Ἀριστοφάνης, ἄριστος γέγονεν. ἦσαν δὲ ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, οἱ τῆς εὐκοσμίας ἐμέλοντο τῶν θεατῶν. ἢ ῥαβδούχους εἶπε τοὺς κριτὰς τοῦ ἀγῶνος, οὓς ὁ ποιητὴς αἰσυμνήτας εἶπεν. Παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις. πᾶσαν παράβασιν ἀνάπαιστον καλεῖ.

Ἐστὸ ἁπλῶς ὡς τοῖς αὐτοῖς εἰσπέμπτῳ ἄλλων κωμικῶν, ῥᾳκοφορῆντας.

Καὶ τοῖς Φθείρουσι. αὐτὶ τοῦ δυστελεῖς ἀδόξους αὐθρωπους. Τοὺς θηραμένους. ματτειν τὸ πολλαὶ δίφθ. ἀπὸ τοῦ ματτομένης ζυμῆ. εἰρήκασι δὲ καὶ πρὸ τούτου εἰς ου πολλαχοῦ. ὃς ἐποίησε τὸν ἡρακλέα ὑβριστὴν καὶ δεῖλον. καὶ ὅτι μοιχὸν ἦν δοῦλον λελοῦσθαι τινὲς δέφασιν εἰς κρατῆρον εἰρῆσθαι, ὡς τοιαῦτα ποιοῦντος ὅτε πόλασε ἡ τότε ταῦτα τὰ λήμματα. ἦν δὲ ἡ ἀριστοφάνης ὡς χαρίεν τὸν ἡρακλέα κωμῳδεῖ κομιζόμενον. ἐνίοις σφηξὶ πρὸ τούτων φησὶ, τοῦτ' ἡρακλέα τε δούλου ἐπεπόλασε ζῆν τότε ταῦτα ἡρακλῆς πεινῶν ἦν δύνασθαι δεῖλός ἦν μοιχὸς ζῆν, ὥστε κἀκεῖνος δοκεῖν ἔχειν κρατῆρος. νῦν δὲ ἡρακλέα πειρῶντες ἄρτι μὲν ταῦτα καὶ σκώπτοντος, οὐ βοιωτίνῃ πρὸ ἡμῶν δούλων ἦν ἐνβατράχοις φησίν. ἵν' ὁ σωσόδουλος σκώψας αὐτὸ τοῦτο, ἐντούτοις τοὺς σωσδούλους ὀξέφθορα, κλαίοντας τοὺς ἐμέ κα, ἵνα σωσόδουλος χαλεπαίνῃ, αὐέρηται αὐτὸν.

Ὑσμῖναι. ἢ ὀξυόεσσαι τριχῶν μάσιξ. ἔστι δὲ καὶ ὑσμῖναι λῆς θηρίον βοιωτίας ἔχον νόος. ἃς ἐν τῷ δώκει αθηναίοις κατὰ τοῦ δωρίων τῶν. Εἰσίβαλεν. ἀπὸ μεταφορᾶς λέγει τοὺς πόλεις πορευόντων, εἰσέβαλεν. καὶ ἵμ μὲν ἐν τῇ προπαιωνίῳ χαίρει σβαλεῖν ὅτι, τὸ πολεμίους πύλας εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν. Βωμολοχεύματα. τοιαῦτα βωμολόχα σκώμματα. ὅθεν σκώπτοντας ὑπελθεῖν πύλας καὶ ἀθενεῖς ἄνδρας. Ἐποίησε τέχνῳ. τοῦτο καὶ Φρύνιχος ἐποίησε τὸν ἀχιλλέα λέγοντα ἐν τοῖς κραναοῖς τόποις, ὅστις αὐτοῖς ἀκρίσβυκε τέχνῳ μεγάλῳ, ἀχιλλοδομήσας.

Κἀπύρωσεν. ὕφωσεν. νύξησεν. ἐμεγάλυνεν. ἢ σφαλίσατο. καὶ ἐπὶ τὸ σεμνότερον τὸ ποίημα τὴν ἡαλεῖν. καὶ ἐνάλλοις φησὶν αὐτοῦ φησιν. ἀλλ' ὦ πρῶτος ἦν ἐλλιλῶν πυρώσας ῥήματα σεμνά. Οὐκ ἀλόγως ὁ λοις. οὐ λατημαξεν μῶμος. Ἀλλ' ἡρακλέους ὀργὴν. ἐπὶ δόξω ποτὲ λιμὸν ἀπαφαύλους λοιδορεῖν ἀκώμῳ δεῖν, πρὸ φλόμην. ἀλλ' ὦ πρὸ ἡρακλῆς τοὺς μεγάλας ἀβλους ὑπίσχῃ, οὕτω κἀμὲ τοὺς ἀρίστους μὴ μέγα δῶμα μῶμους περ ὑμῖν, κωμῳδεῖν εἰλόμην. ἡρακλέα γὰρ μιμοῦμαι, οὐκ εὐτελεῖς ἄνδρας ἰῶμῳδεῖν ἐπεχείρησα.

Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς ὀφνὰς. κἀπεπλὰς βορβοροβύμους
Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ καρχαρόδοντι
Οὐλεινόπτερα μενάπτῃ φθαλμῶν κύννυς ἀκτῖνες ἔλαμπον.
Ἑκατὸν ἦν κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων, ἑλιχμῶντ.
Περὶ τὴν κεφαλὴν φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὀλεθρογεγυκυίας.
Φώκης δ' ὀσμὴν λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους. πρωκτὸν ἡ λαμίλλα
Τοιῶν ἰδὼν τέρας, ἀκατάβλητος ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων,
Ἀντεῖχον ἀεί, καὶ τῶν ἄλλων μήσων. ὧν εἶπε καινωι

Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς. ὡσπερεὶ ἐλεγε πότε μους ἢ χαράδρας. διὰ δὲ τὸ κλέωνα τοῦτο. εἰκὸς δ' ὦ αὐτὸν ἀπειλεῖν τῇ ἀριστοφάνει διὰ τὸ ὕβρεως. τὸ βαρβαρῶδες ἢ τοῦ πολέμου σημαῖοι, διὰ τὸ βαρβαρισμούς. πε Φλαπὼν γὰρ ὦ. τοῦ ἡρακλείους δὲ μνημονεύσας, ἐξῆς τὸ, βυρσῶν ὀσμὴν ἐπήγαγε. ἐπεὶ δοκεῖ ὁ ἡρακλῆς τὴν αὐγέου κόπρον εἰκεναθρεῖν. Οὗ δεινότατα. ἐραστοσθένης ἀγνοήσας τὴν ἱστορίαν, κύνα, κύνος γράφ. κύνος ὡς ἀλιτήριος ἐλάμπρυνε. κύνα ἢ σαλαβακχὼ γράφει ἀθήνησι, καὶ αἰδέσιμον αὐτοῦ ἡ μαχίτη τὸ δ' ὅσων δείκνυσι διὰ τὸ ὄψεως. ὡς ὁ ὅμηρ. ὅσσε δ' οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἰκέλην. τῆς ἡ κύνος μέμνηται τοῦτοις ἱππεῦσι λέγων. ἡ κύνα δ σαλαβακχώ. Ἄλλως. κύνη ἐστὶ πύρα βδέλυρα. δῆλον ἢ, ὅτι δ αἰδεσίμως δ πόρπης ὀφθαλμούς εἶχεν. Ἑκατὸν ἦν κύκλῳ. ὡσεὶ ἐλεγε ὄφεων. εἰκὸς δ πολλοῦ ὄφιος πολλὰ κεφάλαια ἔχειν τὸν κλέωνα. χαράδρα δὲ ὅτι διαίρεσις ἐστὶ διὰ ὑδάτων. πολλοῦ μεστή. ὀλεθρον δὲ ἐπειπεῖν οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. δέον δὲ ἐπεῖν ἐλιχμῶντο, ἐλιχμῶντο εἶπε. διὰ τὸ λίχνον τὴν κολάκων. Ἄλλως. Εἰκὸς γὰρ σύσημα τὸν κλέωνα ἔχειν μέγα δυνάμενον, τὴν ὑποτρέχοντων αὐτῷ καὶ θεραπευόντων ὁ δ' εἶπεν, ὡσεὶ ἐλεγε, δρακόντων ἑκατὸν κεφαλὰς αὐτὸν καθωπλίσθαι. ἐπὶ τοῦτο γὰρ ἡρακλείους αἰνίττεται μέρος ἄθλων. τὴν ἑκατόντα κεφαλὴν ὕδραν. καὶ γὰρ τυφῶνα αὐτὸν εἶπεν ἐν τοῖς ἱππεῦσι. τοσοῦτοις δὲ ἐκείνου κεφαλαῖς ὤπλισται, ἢ διὰ τοὺς περὶ αὐτὸν κόλακας. Χαράδρας. αὐτὶ τοῦ χειμάρρου ποταμοῦ. κατὰ χρόσι δὲ οὗτοι πάντοια μετὰ τοῦ ῥεύματος. οὐκ ἔστι δὲ πλοῦν. ἀλλ' ὄλεθρον. Φώκης δόσμην. θαλάσσιον ζῷον ἢ φώκη. ὅμηρος φωκάων ἀλιτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή. Λαμίας ὄρχεις. βδελυκτοί γὰρ οἱ ὄρχεις. δύσμισος ἢ, ἐπὶ πολὺ ἐσθλοποιεῖται νας ὄρχεσι λαμίας. ἦλυ γὰρ ἐν Λιβύῃ ἡ λάμος ἡ πόλις φῶ λαισρυγόνων. λέγεται ἡ λαμία βασίλου καὶ λιβύης θυγάτηρ. ταύτης ἐραδῆναι τὸν διὰ φασὶν. μεγαγεῖν ἢ αὐτὴν ἀπὸ λιβύης εἰς ἑσπερίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν ἑσπερίᾳ, λάμια προσαγορεύεται. σὺν ᾗ αὐτῇ συνελθὼν ὁ ζεύς, συνέλαβε τὴν ἥραν. ἵνα ζηλοτυπῶν σὺν τὴν λάμιαν, τὰ γνόμυα αὐτῆς τίνα αὐτῇ φ. ἡ δ' ἀπεγνωσμένων αὐτῆς φῶ παιδίων βαρυθυμοῦσα, τὰ ἄλλων παιδία διὰ φθόρον ὑποκλέπτουσα αὐτῇ φει. διὰ τοῦτο δ τὰς πίτθας εἰς φοβοῦσα τὰ βρέφη λαῖν ἐπὶ τῆς τὴν λάμιαν. μυθεύεται ὡς ἀϋπνος αὐτὴ διαγελᾶ βουλήσει ἥρας. ἵνα καὶ ἡμέρας καὶ νύκτας ἐν τῷ πίνθει. ἕως οὗ αὐτὴν ἐλεήσας ὁ ζεύς, ἀφεῖρε τοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐποίησεν. ὅπως ἐν αὐτῇ ἢ δύναιτο θεῖναι. λέγεται δὲ ἐχιδίνεσι παρὰ δὸς. δ τὸ μεταμορφοῦσθαι εἰς ὅ, τι οὖν βούλεται ἀλλοῖον τὸν δὲ πίτθας ὑποκρίνασθαι βούλεται τὸν κλέωνα. τὴν γὰρ λάμιαν φησὶν ἄγριον εἶναι ζῷον καὶ δύσμορον δ ἀνήμερον. οὐκ ἀγαπᾶσθαι δὲ τύχοις αὐτὸν εἰκάσαι μόμοις, προσεθίσε ἄπολυ τον. ἵνα μᾶλλον αὐξήσῃ τὴν περὶ τὸν κλέωνα δυσωδίαν. Τοιοῦτον ἰσὸν τέρας. εἰρηκὼς τὰ σκωμμάτων αὐτοῦ τὸ κατεῖδος, ἐσκωψεν αὐτὸν πάλιν ἐπὶ τὸ χαμαιλέοντος ἀναβραμών. δι οὗ τέρας αὐτὸν καλεῖ μέζονα δόξαν τῆς προφερομένων, ἵνα ταλιπὼν ἔχειν τοῖς ἀκηκοόσι περὶ αὐτοῦ.

Γαῦλις ἐπείρων. ὡς τῷ ἄλλωμ ἐξιόντων καὶ δρομώντων τῷ νέων ἢ τῷ παίδων, εἰς τὸ ἀπυδάζειν αὐτούς, ἵνα νικήσωσιν. ἐώθασι δὲ καὶ παιδεραστεῖν ἀβρυώμενοι τῇ νίκῃ. αἰνίττεται ἢ εἰσὶν ὑπολιπόμενοι τοὺς περὶ αὐτὸν, ὡς παίδων ἐρῶντες καὶ παιδεραστοῦσι περιερχόμενοι.

Παῦρα ἀνιάσας. ὡς τῷ νικώντων τοιούτων καὶ εἰς ὕβριν ἀγελιομένων. ὀλίγα λυμανάμενος ἢ οὐδὲν λυπήσας. ὁμοίως τῷ, ἢ ὀλίγοι μοὶ παῖδα ἐοικότα γείνατο τυθούς.

Πρὸς ταῦτα χρεών. διὰ ταῦτα ὑμᾶς ἀξιῶ συλλαμβάνειν ἢ διὰ ταῦτα τὰ δίκαια.

Καὶ τοῖς Φαλακροῖσι. τοῦτο εἰς ἑαυτὸν. Φαλακρὸς γὰρ ἦν ὁ ἀριστοφάνης. ζωγραφῶν δὲ τῷ γραμμάτων. οὕτως οἱ παλαιοί.

Καὶ μὴ ἀφαίρῃ γένειον τούτου. μηδὲν ἀφαίρει τῷ προσώπῳ. ἀλλὰ πάντα περάθες. τὸ ἡ χῆμα, ἀντὶ οὐ τὸ, γυμνασίῳ ἐπεῖπεν αὐτὴ ἀντιπαθικῶς. ὡσανεὶ ἔπεπτῷ ζωγράφῳ. αὐτὴ τοῦ τὰ ζωγράφια.

Μοῦσα σὺ μοὶ πολέμου. τὸ χ, πρὸς τὴν ἀλλαπὴν τοῦ μέτρου. αὕτη δὲ πλοκὴ ὅδε καὶ ἔλαβεν. σφόδρα δὲ γλαφυρὸν εἴρηται. καὶ ἔστι σπουδογέλοιον. Μοῦσα σύμμαχε. ἡ ᾠδὴ αὕτη ἐστροφὴ κώλων ὅδε καὶ δεῦτερον ἢ καὶ ἡ αὐτῳδὴ καὶ αὐτιστροφικοῦ ἢ δὲ περίοδος. ἀλλ' ἐχόμεναι εἰσὶν ἀλλήλων. ἐπεὶ οὐκ ἔστιν μετὰ τὸ ἐπιῤῥῆμα. τὰ μοῦνον. ἀ ς'. ιδ'. ιε'. ιθ'. κά δακτυλικὰ πενθημιμερῆ. τὰ ἢ βδ' προσῳδὰ καὶ δίμετρα ἀκατάληκτα ἐκ πλείονος β' καὶ χοριάμβου. τὸ δὲ γ' χοριακὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ε' ἰαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ζ' ἀκατάληκτον δίμετρον. τὰ η'. θ'. ια' δακτυλικὰ δίμετρα. τὸ ι'. χοριακὴ βάσις. τὰ ιβ'. ιγ'. χοριαμβικὰ ἐξ βακχεῖον περιεχόμενα δίμετρα. τὸ ιδ'. ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὰ ιζ'. κ'. ἀναπαιστικὰ βάσεις. τὸ ιη' δακτυλικὸν δίμετρον. τὸ πολυτιμον ἰαμβικὸν ἑφθημιμερές. ἐστὶ τὴν τελευτὴν τῆς μὲν στροφῆς παραγραφος. τῆς δ' ἀντιστροφῆς κορωνίς. Κλείσασ' εὐθὺ τὸ μέσος. ὅτι συνήθως ἐν τοῖς παλαιοῖς, ἄδειν θεὸν τὸ ἥρωα γάμους. σημειοῦται ἢ ταύτα, ὁμοίως πρὸς τοὺς ἀθετοῦντας τὴν ἐν ὀδυσσείᾳ ἄρεσσ καὶ ἀφροδίτην μοιχείαν.

Ἡρδέ

Σοὶ δ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.
Ἦν δέσκαρκίνος ἐλθὼν
Ἀντιβολεῖ μετὰ τῶν παιδῶν
Δῶμ χορεῦσαι,
Μὴ θυπακούσῃς, μήτ' ἐλ
Θῃς συμπείθοις αὐτοῖς.
Ἀλλὰ νόμιζε πάντας
Ὀρτυγας οἰκοβοεῖς.
Γυλιαύχενας ὀρχησὰς
Ναννοφυεῖς, σφυράδων.
Ἀποκρίσματα.
Μηχανοδίφας.
Καὶ γὰρ ἔφαχ' ὁ ποιητὴς
Ὅπως ἐλωΐδας

Ἦν δέσκαρκίνος. καρκίνος βαρωδίας τοιαυτής. ὃς εἶχε παπείνους πινας παῖδας. ἐν δὲ πῦρ αὐτοῖς ἀφῶ προ ξύτομον δοῦρον ἐκαλλίνος ἕως οὗ σωίστειλεν αὐτό, ὡς ἀράσσ. παῖδες ἦκ κίνου τρεῖς. ξενοκλῆς. ξεσθένης. ξεκαρχεσ. τραπικοὶ δὲ οὗτοι χορδυταί. οἵτινες διὰ τὴν σμικρότητα τῶν σωμάτων ὄρτυγες εἰμαλῶν λοιῶν.

Ὄρτυγας οἰκοβοεῖς. δεῖν ὁρμιθας οἰκοβοεῖς εἰπεῖν, ὄρτυγας εἶπε. πρᾶγμα φύσεως ἀλλότριον. τῶν γὰρ ἐμὴ ὡς μαχίμους διαβάλλοι τινὰ παῖδας τοῦ καρκίνου. φιλερισκὴ γὰρ ἡ ἀρρένων ὀρτυγων ἡ φύσις. οἰκοβοεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἡμέρους καὶ οἰκοβοεῖ βραμμένους. προείρηται ἢ τοῦ καρκίνου ἡῶν. ὅτι μικροὶ ἀεὶ μῶντοι τὸ ὄρτυγας ἐκτείνεται. νῦν δὲ διὰ τὸ μέτρον σωίστειλε ται. Γυλιαύχενας. αὐχένας οὐκ ἔχοντας. ὡς κἂν ὁ γύλιος. ὡς μικροὺς δὲ ἢ πυγολαίδεισ σκώπτει ἐνόρθιον ἢ οὐχὶ ὀρθοβοεῖ. Ἄλλως. μακροτραχήλους. γύλιος γὰρ, πλεῖμα ὄδι σφατιωτικὸν ἐπίμηκες. γουτέστιμ εἰς ὀξὺ λῆπον κολοβὸν οὐ εἰλὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα. ἢ μόνον γὰρ χηλὴ μακρὸν.

Ἄλλως. γύλιος πολεμικὸν τι σκεῦος σφατιωτικὸν. στενόστομον. ἐνῷ τὰ σπέρματα ἐμβάλλουσι. διαβάλλει ἢ αὐτοὺς, ὡς λεπτοὺς καὶ λεπτούς. ἢ μακροὺς τραχήλους ἔχοντας. ἐν τοῖς ἐπιφερομένοις δὲ ὀξυνεῖ, ὅτι ὄδι τὸ γυλιαύχενας. ὀρχησὰς δέ, εἰσέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατὴρ, ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. Ναννοφυεῖς. ναάνοι γὰρ λέγονται, οἱ μὲν κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, ναάνοι λέγονται. Σφυράδων ἀποκρίσματα. τὰ πεινοῦσ ἢ μικροὺς. οὐδὲ ὅλασ σφυράδας. σφυράδες δέεισι, τὰ τῶν αἰπῶν καὶ προβάτων ἀποπτήματα. ὕπτιλις αἰζὶ, σφυράδων πολλῶν ἀναμέση. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. τοιοῦτοσ οὖν ἀπειλάζει αὐτούσ. μᾶλλον ἢ οὐ τοιοῦτοσ. ἀλλὰ τοῖς ἀπολισθήσασιν αὐτῶν ἢ ἀποπλήμασιν. δυσπελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἢ γὰρ τοῦ μικροῦ μεῖον μικρὰ, οὐδὲν ἐστι. Μηχανοδίφασ. ἀπὸ μέρους τούτου. ξενοκλῆς ἢ ὁ καρκίνου, δοκεῖ μηχανᾶσθαι τρατείασ εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. πολλάκισ σοφιστεύσ. ξενοκλῆσ δὲ δεκάμηνος ὁ καρκίνου παῖς τοῦ θαλαττίου μηχανοδίφασ δ' εἶπεν αὐτούς, ἐπειδὴ πολλάκισ ὡσ τραπεζοποιοὶ μηχανᾶσ προσέφεροι. ἡνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνθρωπομόρφους. ἢ καθερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ὅπαιρε πάλωδιδως. τοῦτο πρὸς τὸ ἀνω. μὴ τέλθῃς αὐτοῖς σωέλθοσ. καὶ γὰρ ἔχων ὁ πετὴρ γαλιῶ τινα τῆς ἑτέρας ἀπαίρει τὸ δρᾶμα αὐτοῦ ὅπερ εἶχε πρὸ τῆσ ὁδοιπορίαν. γυνὴ δὲ μιτὸ μόχθου σωεργάτου. διαβάλλει δὲ αὐτὸν ὡς νόσου περὶ τὰ πλέμματα. δρᾶμα δὲ ἐπίκωσι γοῦν μνᾶσ. διὰ τοῦτο καὶ χαλκῆ εἶπεν ἀπέγξαι.

Carcinitra poetæ filij
Xenocles
Xenotimus
Xenarchus

στενόστομον

Coturnices

γύλιος

Hammilhonis ἵπποι

φυράδες ἀποτομίαι

Xenocles et carcinj filij

μηχανοδίφας

Carcinus

Γαλὴν τῆς ἐσπέρας· ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τῆς γαλῆς τὸ δρᾶμα· ἀπαγχθῆναι· δρᾶμα δὲ ποιήσας ὁ Μαρκίνος ἠύξενοκλῆς, πορφύρας μέγα καὶ χώμβος ἐπωΐῳ καὶ περιελθὼν ἥπηθη· ὡς ἡπήθησέν τος οὐ θέμις, σὺν ᾧ μεγάλας ἐλπίδας ἔχ δρᾶμα· ἐπεὶ δὴ δέ σε γαλεὴ τοιὸ μῦς νυκτὸς πνίσει, παρὰ τοῦ τοπάζει. Τοιάδε χὴ χαρέ των· τῇ τροφῇ ἀποδέδωκε τὴν ἀντίτροφον· πάλιν δ' ἐπὶ τὸν οἰκεῖον ἐπαμείβεται μῶ ἔπαινον· φάσκων ὅτι διὰ πάντα πεύσε χὴ γοὺς θεατὰς μετὰ πάσης δύνοι ας ἀπόδεχθαι τὰ ὑπ' αὐτοῦ ποιήματα· εἶδο μὲν οὖν τὴν τροφὴν τίδι, ᾧ πῶς τὴν ἀντίτροφόν ἐπάγαμ. μὰ ταῖς νεφέλαισ δέ ἔπον· ὅτι δεῖ πάντως αὐτὰ ποδίδοσθαι τῇ τροφῇ τὴν ἀντίτροφον· εἶτα ἀμφοτέρας ἐπαγαγὼν τὸν ἐπωιδόν· ἐκ τούτων δ' τὰ χειλικὰ συνεστάμεν· τροφῆς· ἀντίτρόφου· ἐπωιδοῦ· ἀντίτροφος δ' εἴρηται διὰ τὸ ἀνασχέφθαι ἐπὶ τὸν δ' ἀρχῆσ τοῦ δ' τοῦ λόγου μεταξὺ λεγομένων τ' παρεπ' ῶμ· μ' ὡς πρὸ ς ἐντιθεμένων καὶ δυναμένων ὑπεξαιρεῖσθαι· οὐδὲν ἧττον τῆσ ἀκολουθίασ σωζομένης· ἔχει δ' οὕτως ἀνδρῶν τὸ δᾶπασ καὶ θαλίας μακάρων· σοὶ γὰρ πάλ' ἐξ ἀρχῆς μέλῃ· ἔστε, τριάδε χὴ χαέ των· διὰ μέσου δέ, πὶ πεὶ τ' καμίνου παιδῶν· ἔστι δὲ παρὰ τὸ σκοτίχρου· ἐκ τῆς ὀρεσείας· τοιάδε χὴ χαέ των δαμώματα καλλικόμων ὑμνῶν, φρύγιον μέλος δ' βυρόμπα ἁβρῶς ἥρος ἐπερχομένου· δαμώματα δέ, τὰ δημόσια ἀδόμματα· Ὅταν ἠείνη· καὶ αὖτη πολοκὴ σκοτίχρεως· φησὶ γὰρ οὗτος· ὅταμ ἦρος ἄρα μελασσῇ χελιδών· Μόρσιμος μὴ δὲ μελαύθιος· γλαῖκοι ποιηταὶ ἀμφότεροι· ὁ δὲ μόρσιμος φιλοπλέους τοῦ γλαυκοῦ υἱός, πονηρὸς καὶ ἄμετρος· ὁ δὲ μελαύθιος λωμωδεῖται εἰς μαλακίαν ὁ ὀφθαλμῶν· καὶ πάλιν μᾶλλον ἐνῳκὶς κόλαξιν· δύσκλιτος, ὡς κίναιδον αὐτὸν διαβάλλῃ ὁ κόλακα· ἀλλὰ ὡς λύκας ἔχειλα καὶ λεπτὰς ἀετοφάνης ἐν ὄρνισιν ὡς οὐκ ἰσῶν ὀδελύπομεν τὸν λέπρεον ἀπὸ μελαυθίου· Ἀδελφὸς τὴν αὐτὸς· ὡς ὁ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μελαυθίου γλαυκοῦ ὄντος ἀσήμου· Εἰς τὸ αὐτὸ δ' ἐχρῶντο τινες ὡς ὁ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ μελαυθίου τραγικοῦ ποιητοῦ ὄντος ἀσήμου δ' οὐκ ἀνάγκη δ' διαιρεῖν καὶ ποιεῖν, πρὸς τὸ, τὸν χορὸν ἔχειν τὸ, ἀδελφός τε καὶ αὐτός· ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα, ἵνα περὶ τοῦ μελαυθίου μίχρι τοῦ χοροῦ εἴπεν· ἀπ' ἄλλης δ' ἀρχῆσ· περί τε αὐτοῦ ὁ τοῦ ἀδελφοῦ, τὰ εἰς ὀφθαλμὸν· ὅτι γὰρ ὁ μελαύθιος ὀφθάλμος, προείρηται ὁ πιρροῦ πόλισι ἐν ἀσπαρτεύοισι· Ἄμφω· σκεπτέον εἰς τὸ ἄμφω· ὅτι τραπικοὶ ἀμφότεροι, μελαύθιος καὶ ὁ τοῦ ἀδελφός, φησὶ· τὸ ἡμερόνες ὁ ὀφθαλμοί, ἐπὶ μελαυθίσμόν· τοιοῦτος δ' ὅτος διαβαίνει· τὸ νέος ἥκει εἰς τὸ ἔχειν σίζουσιν· ἵνα μελαύθιος μὴ ἔχῃ τὸν χορόν· ἀμφότεροι δὲ ὧσιν ὀφθαλμοί.

Βατὶς

Ἦν χερὸ δρᾶμα, γελᾶν
Τῆς ἐσπέρας ἀπαίγξαι—
Τοιάδε χὴ χαρέ των
Δαιμώματα καλλικόμων
Τὸν σοφὸν ποιητὴν
Ὑμνεῖν· ὅταν ἠείνη δὴ
Φωνῇ χελιδὼν
Ἐρομυκηκελαδῇ.
Χορὸν δὲ μή' χ μόρσιμος·
Μηδὲ μελάνθιος· οὐδὲ
Πικροτάτην ὀπώπειρεν
Σαντος ἥκου
Σ' ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν
Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ
Φός τε καὶ αὐτὸς ἄμφω·

Βατὶς ὁ χεύσ· ἢ καθόλου οἱ ἰχνεύσ αὐτῆμαι δέ, αὐτῶσις τῶν ἰχνῶν· αὐτῆμα γάρ, αὐτᾶσθαι λιμὸν ζῶσιν. Γρασσοβαί· ἀπὸ τῶν ἰχνῶν ἀποσβοῦντες γραΐδας· ὡσ μὴ ἀγορᾷ ζῇμ· ἢ γραῒ συνοιμώμενοι· σοβάδασ δὲ τὰς πόρνας λέγουσιν· δύπολισ· παρὰ τὴν δυσὶ τὴν σοβάδι κατήγουν ὡς γραοφίλας· ἢ αὐτὸς εἰσαγει· πελιγραῶν ἐρωτᾷ τοὺσ μῶς αὐτὶ τῶν γραῶν ἰχνεύειν. Τραγομάχαλοι· δύσοσμοι· οἱ δὲ ἄρρενες τῶν αἰγῶν, πυῖχοι· Ἰχνευόμεθα· οἱ γὰρ ἀληθεῖσ τοὺσ ἰχνεύασ ἔχειν ὡς μέγα ἰδεσμα.

Βατὶς
Ναπραγια
γρασσοβαί
σοβάδες
ζωμρμάχαλοι
ἰχνευόμεθα

Ἔιρήνη.

Γοργόνες ὀφοφάγοι·
Βατιδασκόποι· βάτις εἶδος ἰχνεύοσ· ἢ καθόλου οἱ ἰχνεύσ αὐρῖται δέ, αὐρᾶσις τῶν ἰχνῶν· αὔρημα γάρ, αὔρασθαι λιμὸν ζῶσιν. Γρασσοβαί· ἀπὸ τῶν ἰχνῶν ἀποσβοῦντες γραΐδας· ὡσ μὴ ἀγορᾷ ζῇμ· ἢ γραῒ συνοιμώμενοι· σοβάδασ δὲ τὰς πόρνας λέγουσιν· δύπολισ· παρὰ τὴν δυσὶ τὴν σοβάδι κατήγουν ὡς γραοφίλας· ἢ αὐτὸς εἰσαγει· πελιγραῶν ἐρωτᾷ τοὺσ μῶς αὐτὶ τῶν γραῶν ἰχνεύειν. Τραγομάχαλοι· δύσοσμοι· οἱ δὲ ἄρρενες τῶν αἰγῶν, πυῖχοι· Ἰχνευόμεθα· οἱ γὰρ ἀληθεῖσ τοὺσ ἰχνεύασ ἔχειν ὡς μέγα ἰδεσμα.
Βασσαρίδες
Καταχεμφαμένη· μέγα καταπύασασ αὐτῶν ὡ μῦσος τῶν πεφρικμένων πικτῶν ᾧ παίσῃ τοῦ καρκίνου.
Ὡς χαλεπὸν· μορφὴ σ· πρὸ ασι γὰρ οἱ ὑποκείμενοι· καὶ τὰ πρῶτα ἰαμβικὰ τρίμετρα ἀκατάληκτα· λέξ ἐκ τῆς τέλει κορωνίσ· ὁ δὲ γυπαιὸς δέ ἔξι ἱκατὸν πήχεων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἁλοιὸν τὴν ὁμιλίαν πολυπράσασ, ἃ τὸν κόπον· ὃν ὑπέσχ, δυσκόλως ἔχει· Καλιοῦσθες πάμπυ· ἀνθυπάλλαξε· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μικρότεροι· περὶ πόνοιαν διαβάλλω ἀθυμεῖν οὐσ· ὡσ ἱκαλιουργῆρ ἐτί μουσ· δύσκλιτ, δέ καὶ τοῖς ἄνω τὸ κάτω μικρὰ φαίνεσθαι· Ἐπυθόμην τινός· ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὡσ νομίζω, ὡς πιεῖν ἄλλοι φησί· Ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς· διαβάλλ αὐτοὺσ ὡσ μεγεώρους· ἐπεὶ πελίτ νεφελῶν λέγουσι πολλάσωιχῶσ δὲ κωμῳδοῦσι τοὺσ δυθυραμβοποιούς· ὡσ ἐκ τοῦ ἀέρος· καὶ τῶν νεφελῶν αὖθις τοὺσ λέξεισ· διὰ τὸ, συνθέτουσ ἔμμα τοῦ αὐτοῖς· Ἀμαβολάσ· τὰς ἀρχὰς τῶν ἀσμάτων· ὅμηρος· ἢ τοι ὃ φορμίζων, αὐτὸ βάλλει καλὸν ἀείδειν· Τασ ἐν διαερίαν ἐρίνη χέρσ· κωμῳδεῖ τοὺσ δυθυραμβοποιούσ· ὡσ ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἀρχομένουσ καὶ λέξεισ πρὸσ αὐτῶν διαβάλλει· ὡς τοιαῦτα λεγόντων δύθυμος δέ πεπλάνηται λέπων αὐερίνη χέτουσ· οὐ γὰρ λέγουσιν αὐέρα οὖτοι· σωνεχῶς δ' αὐτοὺσ κωμῳδοῦσιν ὡς ἀέρας ἀνεφέλας· ἃ τὰ ἐκ τούτων συνίστα πριοῦσα· μάστ τὸ ἀκριβέστατος μόνον, αὐλαμπίνας τῶν δυθυραμβοποιῶν λέξεισ γλαφυρίζει· Ἄλλως· τὰ προοίμια τῶν δυθυραμβοποιῶν, ὡσ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπάδουσιν ἀλλήλοισ· ᾗ οὐδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα δηλοῖ· τὸ δὲ τοιοῦτον μεταφορικὸν ἀνάβολή

Βατὶς
Ναπραγια
γρασσοβαί
σοβάδες
ζωμρμάχαλοι
ἰχνευόμεθα
Dithyramb
ἀναβολή

Ἴων ὁ χῖος. ὀθυραμβων γ΄ βλ γραψάσας ἐμελῶν ποιητὴς ἐποίησε δὲ ᾠδήν. ἧς ἡ ἀρχή, ἄοιον ἀερροίταν ἀστέρα μείναμεν, ἀελίου λευκῇ πλέθρυγι πρόδρομον. φαίνεται δὲ τελευτήκως ἐκ τῆς π. πολίζων οὖν ὁ αἰσχύλος φησὶν, ἄοιον αὐτὸν φήσειν ἀστέρα κληθῆναι. περιόντος ἡ ἐχρῆτο ἐγχρίμασι δὲ καὶ ἰωμῳδήσας γ΄ ἐπιγράμματος ἢ πεῖσάνασ καὶ ὕμνους ἢ σκολιὰ. ⊖ ἐλεγεῖα. ⊖ καὶ τελοχόβημ τὸν προσφδυτικὸν λεγόμενον. οὐ νέον ἀξιοῦσί τινες εἶναι οὐχὶ αὐτοῦ. φαίνεται ἡ αὐτοῦ καὶ κτίσις. ἢ κοσμολοπόσ. γ΄ ὑμνήματα. ἢ αἰγατινά. ἢ πολύμνδκιμος ἰω. φασὶ δὲ αὐτὸν ὁμοῦ ὀθυράμβων ἢ τραγῳδίαν ἀνωνισάμενον ἀθήνησι ⊖ νικῆσαι, ἑκαστῳ τῷ ἀθηναίων δοῦναι χῖον

Θε. Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲ ἀλέγασι κατὰ τὸν ἀέρα;
Ὡς ἀστέρες πρόμεθ' ὅταν τις ἀπθανῇ;
Τρ. Μάλιστα. Θε. καὶ τίς ὅστις ἀστὴρ γῆν ἔκει.
Τρ. Ἴων ὁ χῖος. ὃς περὶ ποίησε πόλας.
Ἐνθάδε τὸν ἀοῖον προθώστερ αὐθέως.
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
Θε. Τίνες γὰρ εἰσὶ οἱ δύο πρέχοντες ἀστέρες.
Οἱ καὶ μόνοι θέουσιν. Τρ. ἀπὸ δεῖ πνοὺς τινὲς
Τῶν ὠκεανίων ἔγκριβα δίζουσ' ἀστέρων
Ἵππους ἔχοντες. ἐν δὲ ῥῖσι πνοῖσι ὦὖς.
Ἁλλ' εἶσαν ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν
Καὶ τὴν ὠὐέλλουκαπάκλυζε. ⊖ θέρμαιν ὕδωρ.
Στόρνυτέ μοι ⊖ τὴν δεκουέλδιον λέχος.
Καὶ ταῦτα βράσασ ἥκεδ' ὡρ' αὖθις πόλιν.
Ἐγὼ δ' ἀπροδώσω τὴν δε τῇ βουλῇ τάδε.
Θε. Πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ. Τρ. πρὸς ἐκ τ' ἄγραμμῶν
Θε. ἀκὰ ἔτι δοίην τῶν θεῶν τρισβόλου.
Ἐι πορνοβοσκοῦσ' ὡς πρὶν ἡμεῖς οἱ βροτοί.
Τρ. Οὐκ. ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

πνεῦμα ὀθυράμβων ἢ τραγῳδία ἀνωνισάμενον

πορνοβοσκοῦσι

πνοὶ
μυθῆρες
ἀνοί
ὄχνοι
ἐμπαίδες
ἀνοί
ἀνοί

περαμιον. ὑὸς δὲ ἦν ὀρθομβούσ ἐσκλησιν δὲ ξούθου. ἤρξατο δὲ τὸσ γαμῳδῆσαι ὁ δὲ δώσειν ἐσὶ φι ὀρθομβοσῆς δβυτέρας ὀλυμπιάδοσ. γράμματα δὲ αὐτοῦ σώδικα. οἱ δὲ τριάκοντα. ἄλλοι ἡ πεντε ράκοντά φασιν. Ὡσ δῆλεν. εὐθάδε. αὐτὶ τοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπέπεμψεν. Ἄοιον αὐτὸν. ὅτι ὁ μὲν ἕωσ ἤδη τέθνηκε, δῆλον. οὐκ ἄδηλον δέ ἐστιν ὅτι πρὸς τὸ ὑπαὼ γοῦ εἴρηται. ᾧ δὴ θυραμβον λεγόμενον τὸ ἀοῖον ἀστὴρ, πάλιν. Οἱ καὶ μόνοι. οἱ αἰνιθηλέγομενοι. οἱ καλοῦμενοι διὰ πόντου. οἱ ἐν ᾧ λάμπειν τοὺσ αἰνιθῆρας πέμπουσι. Ἵππους. οὓσ νῦν ἡμεῖσ λαμπῆρας ἢ φανοὺσ καλοῦμεν τὰσ ἢ νῦν φανοὺσ καλουμένους λύχνους, τινὰς φασι λέγειν ᾧ παλαιῶν. τοὺσ δὲ λαμπάδας, τοὺσ τραγικούς, φανοὺσ, ἢ πνοὺσ διὰ τοῦ π'. Ταυτηνὶ λαβών. ἐλέγετο ὅτι δύο πόρπασ εἶχε τῇ εἰρήνῃ σωαφθείσας τῷ, τὸ πόραν ἢ τῷ θεωρίαν ὧν τῷ μὲν, ὀπώραν, ἐοῦκε τοῖσ γεωργοῖσ. τῷ δὲ βαλιῷ τῇ θεωρίᾳ. Τούτων οὖν τῷ μὲν ὀπώραν τοῖσ οἰκέτησ ὁ ζευτέλης δ' δωσιν ἀπάγειν εἰσ τὴν οἰκίαν. ὡσ αὐτὸσ αὐτῷ χαμήσων. ⊖ παρακελεύεται τὰ πρὸσ τοὺσ χαμοὺσ αὐτῆσ δύζε σθαι. τῷ δὲ θεωρίαν αὐτὸσ φησιν ἀπομόσαι, δώσειν τῇ βουλῇ. ἴσωσ δὲ ἡ εἰρήνη, σὺν θεοῖ οὐρανῷ ἔμεινεν. Πορνοβοσκοῦσι. πειθανῶσ ἐδήλωσεν, ὅτι πόρνοι ἦσαν, ἡ ὀπώρα ⊖ ἡ θεωρία.

Οὐκ ἀλλὰ. οὐχὶσ ἐν ἀποφάσει ἀλλ' ὡσεὶ εἴπειν. οὐχὶ καίτοι τινὲσ εἰσὶν ἀπὸ τούτων. ἐπεὶ πῶσ ἂν ἄπορ μησόμβοσ σωζοίθετο πόλιν.

Ἄγ.

Θε. Ἄγε νυν ἴωμεν. εἰ τί μοι δοκᾶ τοῦ φαγεῖν
Ταύτῃ τί; Τρ. μηδέν. οὐ γὰρ ἔθελήσει φαγεῖν.
Οὔτ' ἄρτον. οὐ τιμᾶζαν. εἰωθὴ ἀεὶ
Παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν αὖω.
Θε. Λείχειν; ἄραῦτη καὶ κατάσκυα στέον.
Χο. Εὐδαιμονικῶσ γ' ὄψεσ
βύτησ ὅσαγ' ὦδ' ἰδεῖν.
Ταυτῶν τάδε πρόπει.
Τρ. Τί δῆτα πεισάν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα.
Χο. Ζηλωτὸσ ἐσει τέρομ
Ἂυθισ μέσ ὢν πάλιν.
Μύρωνα κατάλειπος.—>
Τρ. Ὦ μαι τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιθίων ἔχωμαι.
Εὐδαιμονέστερος φανεῖσ τῶν καρκίνοσ βίλων.
Οὐκοῦν, ἢ καίωσ. ὅστισ εἰσ ὀχμακαν θάρβαρ.
Ἔσωσα τοὺσ ἑλλήνασ. ὡσ τῶν τισ ἀγροῖσιν αὐτοὺσ
Ἅπαντασ ὄντασ, ἀτφαλῶσ κινεῖντε ἢ καθῄδη.
Θε. Ἡ πᾶσ λέλουται. καὶ τὰ τῆσ σωγῆσ καλά.
Ὁ σῶλακοῦσ πέπεπται. σησαμῆ ξυμπλατέπεται.
Καὶ τἄλλ' ἀπαξάπαντα τοῦ ῥῦ θοῦσδὲ δεῖ.
Τρ. Ἴθι νυν ἀποδῶ μὴν τὴν δὲ τὴν θεωρίαν.
Ἀμύσαμτι τῆ βουλῇ. Θε. τίσ ἐδ' αὐτη. τί φησ.
Τρ. Αὐτὴ θεωρία δ' ἐμ. ἡνίκ' εἰσ ποτὲ
Ἐπαιόμην βραυρῶνα δ' ὑπέπεπτωκότεσ.
Σάφ' ἴσθ' ἀλήφθη μόλισ. Θε. ὦδέ σοι τοδί.
Ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπυγτε τηρίδα.

Ἄπεπεῦ. ὀθεράπων λέγει τὴν ὀπώραν. εἶτα ἐροῖ τὸν δεσπότην περὶ τῆσ ὀπώρασ. Λείχειν αὖω. τοῦτο καὶ τὸ ἐξῆσ διὰ τὸ μὴ μφαίνειν τινὲσ παραπτοῦται. ὅτι ἐπεμφαίνει χόντωσ λέλεκται πρὸσ τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸσ τὸ ἀσελγέσ. Καινὰ. καινίσκια. Εὐδαιμονικῶσ. σροφὴ ἀμοιβαία ὠλοφ ζ' ἔχει ἡ αὐτὴ σροφὴ τὸ ἢ χρῆσισ αὐτήρ. καὶ εἰσὶ τὰ μὲν χερὰ τὰ κῶλα ἰαμβικὰ ἀπὸ μείζονοσ. τὰ μὲν β' δίμετρα ἀκατάληκτα. τὸ δὲ γ' ἡμιόλιον. ὁ δὲ τοῦ ὑποκειτοῦ στίχοσ. ἰαμβικὸσ τετράμετροσ καταληκτικόσ. ⊖ αὖθισ τὰ τοῦ χερὸσ βία τῆσ ἄνω κατάσκωλοσ. ὑφ' ἃ πρόγραφοσ καὶ ἡ ἴσωσ δὲ πολὺ. ἐξῆσ δὲ ⊖ εἰθέσει σύστημα χῦ πεντεκοπτὴ στίχων ἰαμβικῶν τετραμέτρων καταληκτικῶν. ὑφ' οὓσ ὑπορχήσεις.

Εὐδαιμονέστερος. κακοδαιμονέστερος σὲ ἐρωνείας. σροβίλουσ δέ φησι τοὺτουσ. ἢ διὰ τὸ βαχὺ τοῦ σώματοσ, ἢ πρὸσ τὸ τοῦ λῆρίνου ὄνομα παίζων. ὀσφακόδερμοι δ' οἱ λῆρικοί. οἱ καθάπερ οἱ σροβίλοι. τοιούτοισιν οἱ μοχλίσκοι ἢ οἱ θαλάττιοι κήρυκες. ἢ διὰ τὸ ἐν τῇ ὀρχήσει σροβεῖσθαι. ἐπεὶ δὴ καὶ οἱ σροβίλοι κώνου ἐπέχουσι σχῆμα. σρόβιλοσ δέ ἐστιν ἡσυχῆ σροφή. σροβίλουσ οὖν εἶπε καὶ

πανὰ. πανίσκια.

τιτθίων

σροβίλους

σρόβιλοι

σρόβιλος

σπάραμοι
σπαραμοὶ
σπαραμοὶ
σπάραμα

σισυμβοθ
λλα

βραυρῶ

βὰ καὶ ἀλλαχοῦ χυλιαύχμασ. Ἡ πᾶσ λέλουται. κορωνὶσ ἑτέρα εἰσὶ τῶν ὑποκειτῶν. ἐξ ἰαμβείων μά. ἐπὶ τῷ τελᾷ κορωνίσ. Σησαμῆ. παρὰ τὸ ἐν τοῖσ χαμοῖσ, ἔθοσ. ἐδίλεσαν γὰρ ἐν τοῖσ χαμοῖσ σήσαμοι δ' εἰσὶν. ὡσ ὄβελ ὠλακοῦσ χαμικὸσ ἀπὸ σησάμου πεποιημένοσ διὰ τὸ πολύπυρον. μετὰ ὡσ φησι μέναδροσ. σησαμοῦσ δὲ ⊖ σησαμῆ διαφέρ. σησαμοῦσ μὲν εἶδοσ ὠλακοῦντεσ. σησαμῆ δὲ ὅλωσ φαμὲν ἡμεῖσ σησαμίδα. σήσαμα δὲ καὶ μήκωνεσ ⊖ σύμβολα φύλλα οἷσ στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι καὶ σησαμοειδῆ πόπανα. Βραυρῶνα δ' ὑποπεπτωκότεσ. βραυρὼν, πόλισ τῆσ ἀττικῆσ ἐν ᾗ τὰ διονύσια ἤγοντο. καὶ μεθύοντεσ πολλὰσ πόρνασ ἤραζον. Πρωκτοπυγτε τηρίδα. τὰ ῥόσα διὰ πεπαιτηρῦσ χεῖνου ἤγοντο αἱ θεωρίαι τῷ διονύσιῳ.

Ἀναῤῥίσιον. ἀναῤῥῖσις κυρίως ἡ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν τοὺς ἱερεῖα ἀπαγομένους ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ὃ συμβαίνει δηλοῦσα τῇ προσηκούσῃ· ἢ ἀναῤῥύσεως τὸ ἐπιθύειν, ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐπιτελεῖν. ζητεῖται δὲ πόσαι εἰσὶν ἡμέραι τῶν ἀπὸ τούτων ἑορτῶν παρ' Ἀθηναίοις. Ἀπολλόδωρος· ἀναῤῥύσεις· τὴν διϊτίαν καὶ τὴν σὺν ἄλλοις ῥηθεῖσαν ἡμῖν οὐχέρον καὶ ταύτῃ θεῖναι σαθηναίων γὰρ περὶ κελαινῶν πρὸς βοιωτοὺς πόλεμον ἀραμβώων, ξαίβι βοιωτὸς προεκαλέσατο τὸν ἀθηναίων βασιλέα θυμοίτην δοῦρος μὴ οὐλι ἐδέξατο. Μελάνθιος δέ τις ἀρκὰς τὸ γένος ἐπάττικῶν οἰκῶν, ὑπέστη τὸ μονομάχιον· ἢ κατελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ ἀφωρισμένον πεδίον ἐπὶ τὸ μονομαχῆσαι, ὁ μελάνθιος ὁδὸν ἀναιρεῖ τὸν ξάνθον. προσίοντι δὲ αὐτῷ ἔφη· ἀδικεῖς ὦ ξάνθε μόνος φήσας πρὸς ἀγαθὸν ἥκειν. ὁ δὲ ὑστερος παραγενόμενος. ἐφῷ σφαφεὶς ὀξανθος. ὡς θεασόμενος τὸν ἥλιον τε, ἐξόδιον παρὰ μελανθίου ὃ ἀπώλετο. ἀφοῦ ὁ τὴν ἑορτὴν ἀγωνίσαι ταύτην ἄγουσιν ἀπὸ τῆς ἀποίητος μελανθίδος, ἀπὸ τούτου προσαγορεύσαντες. τινὲς δέ φασι πρᾶσθαι τῷ ξάνθῳ σῶν ἀγροικικῷ ἱματίῳ. ὃν θεασόμενος μελάνθιος, τὰ ἐρημένα δρᾶσαι τε. ὅθεν ὁ αὐτῷ ἦν τὴν ἑορτὴν ταύτην. Τοὐπαύριον. τὸ μαγφρεῖον, ὅπου τῇ βουλῇ σκηνάζεται μετὰ τὰς θυσίας ἱερεῖα ὅπου ὃ μᾶλλον τὸ τιθέναι αὐτῆς δείκνυσι. τὸ κεκράτηκε δέ, ἐπειδὴ μέλαν ὄζει διὰ τὰς ῥίζας, ὁ αὐτὴ διαφέρει ἡ ὀξύτησις τοῦ λίτρου ὃ αὐτὴν ἀστυδαμᾶσαι ἦν καὶ ἐπλάσαντο τὴν ἄλλην μηνοίσαντες. Κεἰ κεκράτηκε. ὡς ἀστυδαμᾶσαι σας τὸ δὲ κεκράτηκεν. ὡς ἐπὶ τοῦπαύριον.

Τὰ λάσανα. ὅτι οὗτοι οἱ χρόνοις. ἐπειδὴ ἔθετο τὸ ὀπαύριον, ἐπήγαγε ὁ τὰ λάσανα. δηλοῖ δὲ τοὺς θάσεσιν αὐτῆς μυρσύνους· δηλοῖ δὲ, καὶ τὰ μαγφρεῖα. ὅπου τῇ βουλῇ σκηνάζεται μετὰ τὰς θυσίας ἱερεῖα. Ἐξέσται ποιεῖν. οὐδὲν δυφυέστερον τῆς περιφράσεως. ἵνα ἐπὶ πλέον χρήσασθαι δυνῶσι τοῖς μέσοις ῥήμασιν. Ἐπὶ τῆς παλαίας. ἄπαυλα ὡς ἐπὶ σωφρονίας ἁμάρτων καὶ θεωρείας.

Πυξόμ̄

Τρ. Εἶεν· τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, πόσ' ποτε.
Τίς δ' ἀφυλάξει τὴν δὲ τὴν βουλὴν λαβών.
Οὗτος τί περιγράφεις· Θε. τὸ δεῖν ἐσίθμια.
Σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ ποεῖ κατάλαμβάνω.
Τρ. Οὔκουν ἐθέλετ' ὑμεῖς τίς ὀφυλάξων; δοῦρος ὺ
Καταθήσομαι γὰρ εἰς μέσους αὐτοὺς ἄγων.
Θε. Ἐκείνοσιν ὑμῖν· Τρ. τίς· Θε. ὅστις; ἀδελφεάδης.
Ἄγειν χρὴ αὐτὸν ἀντιβολῶν· Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε.
Τὸν χοῖρον αὐτῆς πρόσθεσθαι ἐκλάψεται.
Ἀγεδὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
Βουλή· πρυτάνεις· ὁρᾶτε τὴν θεωρίαν;
Σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀτεδὰ χρήσιμα φέρων.
Ὥστ' εἰθέως ἄραντας ὑμᾶς τὰ σκεύη
Ταύτης μετίωρα καταθήγειν ἀνάῤῥυσιν.
Τὸ δ' ὁρᾶτε τοῦπαύριον ὑμῖν ὡς καλόν.
Διὰ ταῦτα καὶ κεκράτηκ' ἀρ' ἐνταῦθα γάρ
Πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.
Ἔπεσι τἀγὼν ἀγῶνα θύειν ἐξέσται ποιεῖν
Ταύτην ἔχουσιν αὖλιον καλὸν πάνυ.
Ἐπὶ τῆς παλαίας τετραποδηδὸν ἑστάναι.
Καὶ παλαιστὴν γ' ὑπαλείψασθαι μύοις νεανικῶς.

Πυξόμ̄ τὸ λεγόμενον πυξόμου τῷ σκέλει· παράγραφος δικανοῦν· αὐτὸ τῷ σκέλει· δεικνύει τὰ μὲν, ὡς ἐπὶ παλαισμάτων· τὰ δ', ὡς ἐπὶ γυμνασικῶν ἀγωνισμάτων Ἰσθμοῖ, τὸ παλαιόν, τοὺς ὑστέρους ἡμέρας τὰς ἰσθμοῖ ἄγουσι τοῖς ἀπὸ. Κέλης κέλητα· τὸ τὸν συνουσίαν ἀντὶ τοῦ κέλητας ἵππους ὀνόματος. Ἄρματα· αὐτὰ τὰ ἐπεῖνα σώματα· τὸ εἰκῆ μὲν ἀλλήλων, ἁρματηδὸν δὲ τῇ τρίτῃ, τὸ ἀπατεῶνες, ἰσθμοῖ ἄγεται. Προσκινήσεται· ὅρα τὸ ἄξιον ὅλον· δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὁδὸν ἀφ' ἑστίας πρὸς λέγει.

Κάμπτειν συστροφεῖς· καὶ ὠθεῖν βρόμιος οὐκ ὄνειδος ἐστὶν ἀλλὰ καὶ μακάριος ἔχων. Ἀλλ' ὦ πρυτάνεις· τοῖς πρυτάνεσιν ἔδοσαν εἰσιέναι ὧν προσήκοντος δεομένους εἰς τὴν βουλήν· καὶ ἐδόκει τὸν ἡ τῷ δεομένῳ· τὸν ἐκεχειρίαν ἅμα μὲν, ὡς προφασιζομένων ὅτι εἰς ἐκεχειρίαν ἔδοσαν οὐ δυνάμεθα τιμωρεῖν· μὴ προσαγόντων τὴν βουλὴν μηδὲ δώσοντες αὐτοῖς τοῖς δεομένοις ἅμα ἢ ἧς· τὸ μὲν ἔχειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῷ λαβεῖν· ἀναβάλλονται γὰρ ἐπὶ τῷ μηδὲν δόντων. ἐκεχειρία ἢ, ἡ ἀνοχὴ τοῦ πολέμου· τὸ ἀπέχειν τὰς χεῖρας· νῦν δὲ παίζει· τὸ ἔχειν ἐν τῇ χειρὶ· τὸ ἀπὸ τῶν χεῖρας ἢ παίζει· ἐπεὶ εὐθὺς ῥᾴδιον δεομένῳ. Ἀλλ' οὖρον αὖ σὺ πέχοντα· ἀλλὰ ναὶ πλαδαρὸν πέχοντα ἐτοίμως χεῖρα προ· τὸ λῆμμα. ἐπειδὴ εἰς ἐκεχειρίαν τότε προ· τοὺς λάκωνας, ἦσαν αὐτοῖς πρὸς τοῦτο ἔπαιξεν· ἅμα ἢ ἢ σκώπτων αὐτοὺς· ὡς ἢ πρὸς λήμματος. Τὴν εἰς ἐκεχειρίαν· εἰς χεῖρα ἢ αὐχεῖ· ὅτι δεῖ τὰς χεῖρας ἐπέχειν τῷ ἔργῳ· νῦν ἢ παίζει προ· τὸ ἔχοντι ἐν τῇ χειρὶ· ἀπὸ τῶν χεῖρα ἢ παίζει· ἐπεὶ εὐθὺς οἱ λέγει· εἰς χεῖρα δοῦναι, οὐ δυνάμεθα σήμερον εἰσάγειν.

Ἡ χήνη, αὐτὴρ· ἰδοὺ ἡ αὐτὴ προφῆτις δύναται μονικῶς προφῆς ἄλλα τε ὅσα εἰκαίνει καὶ τὸ κατὰ τὴν ἱππίνην ἔχουσα σύνημα· ἐπὶ τέλει αἱ ἀμφοτέρωθεν ἔξω δηλαδὴ ἀντὶ προφῆτις· τὸ δὲ πρὸς ἀμείβεσθαι ἀμφοτέρωθεν πρὸς τοῦτο.

Πολίτης δοκεῖν· οὔτε συμπολίτην, οὔτε σωθήμονα πόλιν λέγουσιν· ὁ μὴ τοῖς δυσπιθέσι τοῖς ἐμπολίτην δὲ τοῖς πιθανοῖς καὶ ἐν τῇ πόλει οὖσι καὶ τῇ πόλει χρωμένοις καὶ ἐν τῇ πόλει οὖσι καὶ τῇ πόλει χρωμένοις.

Π

Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἂν
<Θεοῖς ποιοῖς γεγένησαι.>
Τρ. Φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν.
Χο. Καὶ πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεὶ ἡγησόμεσθα πρῶτον.
Τρ. Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος ἀθμονεὺς ἐγώ.
Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον
Καὶ τὸν γεωργικὸν λεὼν ὑπέρβολόν τε παύσας.
Χο. Ἄγε δὴ τί νῶιν ἐντευθενὶ ποιητέον.
Τρ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον.
Χο. Χύτραισιν ὥσπερ μεμφόμενον ἑρμίδιον;
Τρ. Τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;
Χο. Βοΐ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.
Τρ. Ἀλλ' ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ. Χο. μὴ μή. Τρ. τί ή;

Λεπαστήν. εἶδος ποτηρίου μεῖζον ἢ κύλιξ. οὕτω σύμμαχος. ὁ δὲ παλαμήδης τὸ ποθήτειον ἐκδέχεται.
Δημότην. δημοτικόν. Ἄγε δὴ τί νῶιν. κορωνὶς ἑτέρα ὁμοία τῇ προειρημένῃ, ἧς οἱ μὲν ιζ′ στίχοι ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. ὁ ιη′ ὅμοιος τετράμετρος καταληκτικός. τὰ ἑξῆς δύο κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα. ὧν τὸ μὲν ἀκατάληκτον. τὸ δεύτερον. ὁ τελευταῖος, ἰαμβικὸς τετράμετρος ἀκατάληκτος, ὑφ' ὃν κορωνίς.
Χύτραισι ἱδρυτέον. ὅτε μὲν ταῖς χύτραις ὄσπρια ἧψον. ὅτι ἢ διότι πολυτελέστερον ἱερεῖον, καὶ οὕτως ἵδρυον. καὶ πρὸς τὸ θυόμενον ἔλεγον. βοῒ ἱδρύεσθαι, ἢ αἰγί, ἢ προβάτῳ. ἢ οἷον αὐτὴ τὸ ἱερεῖον. ὥσπερ ἐν πλούτῳ. Ἄλλως. ἔθος εἶχον ἑρμᾶς ἱδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἀγάλματα. ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας ἱδρύεσθαι. καὶ ἄλλοις τισίν. Ἄλλως. ὁπότε μέλλοιεν βωμοὺς καθιδρύειν ἢ ἀγάλματα θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια ἀπήρχοντο τούτοις, τοῖς ἀφιδρυμένοις χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. ὡς οὗτος εἶπεν ἐν δαναΐσι. μαρτύρομαι δὲ ζηνὸς ἑρκείου χύτρας. μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος ἱδρύνθη ποτέ. ἔστι δὲ καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύεσθαι, ὥς φησι καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἱδρύσαντο. ὡς οἱ μὲν ἔφη ὀξὺ ἀπωσάμενοι πολέμοιο, εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσαντο ἱερείῳ. ἐν τῷ πλούτῳ, τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε.
Χύτραισιν ὥσπερ μεμφόμενοι. ἠγανάκτησαν ἐν χύτραις ἀκούσαντες ἱδρύεσθαι τὴν εἰρήνην, ὡς εὐτελοῦς οὔσης τῆς θυσίας ἐκ τῶν ἄλλων. διὸ φασὶν ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ὥσπερ πολυτίμητον θεραπευσόμενοι. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς, ἱερείῳ φησὶν ἱδρύσασθαι οὕτως αὐτήν. ὡς οἱ μέν, μέν· ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο, εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσαντο ἱερεῖον. Ἑρμίδιον. ἀντὶ τοῦ εὐτελοῦς. ὡς τοῦ ἑρμοῦ χύτραις ἱδρυμένου ἐπὶ πολὺ ὡς μέμφεσθαι αὐτόν.
Λαρινῷ βοΐ. ἐπειδὴ ἑώρα αὐτοὺς πρὸς τὴν διὰ τῶν χυτρῶν καθίδρυσιν ἀχθεσθέντας, ἄλλον τρόπον καθιερώσεως ὑποτίθεται. καὶ φησί, βούλεσθε λαρινῷ βοΐ. περὶ δὲ τῶν λαρινῶν βοῶν, λύκος μὲν ὁ ῥήτωρ, ἐπὶ τοῖς περὶ ἀλέξανδρον, φησὶν ἀπὸ λαρινοῦ τινος βουκόλου ταύτην αὐτοὺς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. εἰσὶ δέ τινες, οἳ παρὰ τὸν λάρον ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. οἱ δὲ τὴν ρι συλλαβὴν δασύνουσιν. ἵν' ᾖ λαρινοὺς τοὺς μεγαλορίνους. ἐν δὲ τῇ χαονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς. οὓς καὶ κεστρίνους καλοῦσιν.
Ἄλλως.
μεγάλως καὶ εὐτραφεῖ. τοὺς δὲ ἠπειρωτικοὺς βοῦς, οὕτω λέγουσιν. ἀπό τινος λαρινοῦ βουκόλου. παραλαβόντος παρὰ ἡρακλέους τοὺς γηρυόνου βοῦς. καὶ θρέψαντος εὖ. δεξίαν ποιοῦ δὲ ἡρακλῆ ἀνθ' ὁ ξένος ἐν τῷ ζ′ τῶν καθόλου. λαρινὸς ὡς ἀληθινός. ὥστε περισπαστέον τὴν δοτικὴν λαρινῷ. Βοηθεῖν. ἐπὶ μάχην ὁρμᾶν.
Θεαγένης

πασῶν

Jupiter

Larini boues

Larini boues

Χο. Ἵνα μὴ γένηται θεαγένους ὑηνία.
Τρ. Τίνι δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν; Χο. οἴ.
Τρ. Οἴ; Χο. ναὶ μὰ δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμα. Χο. ἐπίτηδές γ' ἵν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγῃ τις, οἱ καθήμενοι
Ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' ἰωνικῶς, οἴ.
Τρ. Εὖ τοι λέγεις. Χο. καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι.
Ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους.
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρᾳότεροι πολύ.
Τρ. Ἴθι νυν ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών.
Ἐγὼ δὲ πορίσω βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν.
Χο. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χἠ τύχη κατορθοῖ.
Χωρεῖ κατὰ νοῦν· ἕτερον δ' ἑτέρῳ
Τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
Τρ. Ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασιν ἤδη.
Χο. Ἐπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ

Θεαγένους ὑηνία. μωρία. ἀμαθία. διέβαλλε γὰρ τὸν θεαγένην εἰς μαλακίαν. καὶ ὡς μωρὸν καὶ ὑώδη. ἦν γὰρ ἐκ πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι. θρύπτεσθαι δὲ ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ τὸ σῶμα, παχὺς καὶ λοίδορος. τὴν δὲ ὑηνίαν, τὴν δυσωδίαν ἐκ τῶν ὑῶν. ἀπὸ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενα, δυσώδη ἀποπατεῖ. καὶ εἰς βορβόρους κυλίεται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος θεαγένης, ὁ εἰς ὅμηρον γράψας. ὃς καὶ ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἰωνικὸν. οἱ γὰρ ἴωνες, δισυλλάβως λέγουσιν οἴς. οἱ δὲ ἀττικοὶ μονοσυλλάβως τὸ οἶς. καὶ πολλὰ τοιαῦτα τοῦ γένους οἱ ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸν οἶν τὸν οἶν.
οἱ γὰρ οἰωμένοι πολλὰ διηρημένως φασίν. Οἱ καθήμενοι ὑπὸ τοῦ δέους. ἵνα ἐπιστρέψωσι τοὺς εἰσηγουμένους πόλεμον. τὸ γὰρ οἴ ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα καὶ δυσχεραινόντων. δίδυμος δὲ ἐν ἐκπτώσει. οἱ γὰρ φοβούμενοι οὐ πολεμοῦσιν. Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους. εὐήθεις, δειλοί. ὡς οἱ κριοί. ἢ πρᾳεῖς καὶ μαλακοί. τὸ γὰρ ἄρρεν πρόβατον, ὅταν ἔχῃ τὴν μέσην ἡλικίαν, ἀμνὸς καλεῖται. οἱ δὲ, τὸ ἐνιαύσιον ἄρνα, ἀμνὸν καλοῦσιν. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ. ὁ χορὸς ταῦτα θαυμάζων ὅτι ηὐτύχησεν ὁ γέρων καθ' ἑαυτόν. εἶτα πρὸς τὸν πρεσβύτερον φησὶ τό, χωρεῖ κατὰ νοῦν, εἶτα τὰ ἑξῆς ἐπάγων ἰδίᾳ. τινὲς δὲ οὕτως. ὅπως ἂν θελήσωσιν οἱ θεοί, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ. Ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἐστίν. ἀπὸ τούτων κατάδηλόν ἐστιν ἐγκεχειρῆσθαι καὶ μαίρεσθαι τοῖς πράττουσι. τὸ δὲ θύρασιν, ἀντὶ τοῦ ἔξω τοῦ μέσου. Ἐπείγετε. τὰ τοιαῦτα εἴδη καλεῖται ἀνοιόστροφα. ἐν οἷς τῆς μὲν πρώτης στροφῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δέκα ἐπιμεμιγμένα προκελευσματικοῖς. τούτων δὲ ἃ μὲν δίμετρα εἰσὶν ἀκατάληκτα. ἃ δὲ ἐφθημιμερῆ καὶ βάσεις. μετὰ δὲ ταῦτα ἰαμβεῖα ζ′. τῆς δὲ δευτέρας στροφῆς τὰ κῶλα τρία. ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἰαμβεῖον. τὰ δ' ἄλλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα μὲν ἀμφω. τὸ δὲ τοι δεύτερον καταληκτικόν. ὁ ἑξῆς τοῦ ὑποκειμένου στίχος ἰαμβικὸς τετράμετρος καταληκτικός. τῆς δὲ τρίτης στροφῆς τὰ κῶλα ἀναπαιστικὰ τέσσαρα πλὴν τοῦ τελευταίου ἀκατάληκτα. οἱ ἑξῆς αὖθις τοῦ ὑποκειμένου ἰαμβικοὶ τετράμετροι καταληκτικοί. τῆς δὲ τετάρτης στροφῆς τὰ κῶλα ἰωνικὰ ἀπὸ μείζονος ϛ′, ἐπιμεμιγμένα παίωσι καὶ κρητικοῖς, ἀκατάληκτα πλὴν τοῦ πέμπτου καταληκτικοῦ καὶ τοῦ ϛ′ ἡμιολίου. ὑφ' ὃ καὶ ἀμφοτέρωθεν ἔξω διπλαῖ. τιθέασι δὲ καὶ τοῖς ἀποθέσεσιν αἱ παράγραφοι. ἐν ὅσῳ δέ φησιν. ἐκ τῶν θεῶν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον, ἐκπέπαυται καὶ λελώφηκεν. σπουδάσωμεν ἱδρύσασθαι τὴν θεωρίαν. τῶν τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν ἀπολαυσόντων.

Didymus

Theagenes

ἀμνός

Σοβαρὰ ἡ σεσοβημένη οὐκ ἰνκτός. μετάτροπος ἡ αὐτὶ τοῦ εὐκρατος μεταβληθεῖσα.

λείπει

Ἐκ μηδείας. μή ποτε ἐκ τοῦ εἰσόδου μηδείας παραγράφει κεῖμα. ὦ δύστηνος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν. οἱ δὲ αὐτὸ τοῦ μελανθίου φασὶν εἶναι μηδείαν. ἐξ ἧς ταῦτα.

Λοχνώμενα. ἐν τοῖς ἀλχαρνεῦσιν ἔφαμεν τοὺς μαγείρους, μετὰ τὸ εὐτελῶν ἑψεῖν τὰς ἐγχέλεις. ἔπαιξεν ἀπὸ τῶν λοχνωμένων, αὐτὶ τοῦ ἑψομένας, ἡδίστη γὰρ ἡ ἔγχελυς ἐν τεύτλοις ἐστίν. Τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν. τοὺς ὁρῶντας ἐπιχαίρειν αὐτῷ θρηνοῦντι.

Οὐχ ἥδεται. ταῦτα πρὸς τὸ ἔθος. φασὶ γὰρ τῇ τῶν συνοικεσίων ἑορτῇ θυσίαν τελεῖσθαι εἰρήνῃ. τὸν βωμὸν μὴ αἱμάσσεσθαι ἑκατομβαιῶνος μηνὸς ἐκ τῶν ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. τινὲς δέ φασιν ἐκ τῆς προούσης αἰτίας, ὅτως αὐτὸς θύειν αἵματος αὐτοὺς ἀπαλλάξασαν. Ἄλλως.

Εἰ τὰ μονῳδεῖν ἐκ μηδείας.

Ὦ λόμαν ὦ λόμαν ἀποχηρωθεὶς.

Τᾶς ἐντευτλοῖσι λοχνωμένας

Τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.

Ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' οὖ χομένοις ἡμῖν δίδου.

Λαβὲ τὴν μάχαιραν. εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς

Σφάξεις τὸν οἶν. Τρ. ἀλλ' οὐ θέμις. Θε. τιὴ τί δή.

Τρ. Οὐχ ἥδεται δή που θεν εἰρήνη σφαγαῖς.

Οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἰσω φέρων

Θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε

Χοὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

Χο. Σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν,

Σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως.

Τά, τε πρὸς φορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.

Τρ. Οὐκοῦν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

Χο. Πῶς δ' οὐχί. τί γάρ σ' ἐκπέφευγ' ὅσα χρὴ

Σοφὸν ἄνδρα. τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς ὁπόσα

πρὸς οὐ συγκεισιν τῷ πολέμῳ καλῶς ἔφησε μὴ χαίρειν τὴν εἰρήνην σφαγαῖς. μόνοι γὰρ οἱ πολέμιοι αἵμασι καὶ φόνοις χαίρουσι. τοῦτο οὖν πρὸς τὸ συγκεισιν τῷ πολέμου. ὃς αἵμασι χαίρει. Οὐδ' αἱματοῦται. ἐν γὰρ τῇ τῶν οἰκεσίων ἑορτῇ. οἱ μὲν φασὶν εἰρήνῃ θυσίαν τελεῖσθαι. ὅ τε βωμὸς, οὐχ αἱματοῦται. οἱ δὲ, ἐν σιῶσιν. ὡς ἄρα τότε σώζεται καὶ ἱδρύσαντες μόνῃ τῇ εἰρήνῃ θύουσι. Χοὕτω τὸ πρόβατον. διὰ τὸ μὴ θύεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ. ἀλλὰ τὸν χορηγὸν τῷ δοκεῖν θύειν ἀποκερδαίνομαι τὸ θῦμα. τῶν γὰρ ἐντοσθίων αἱρουμένων παρὰ τῶν θυόντων, τὸ λοιπὸν σῶμα σωθήσεται τῷ ἱερεῖ ὑπὲρ οὗ θύσωσιν. Τῷ χορηγῷ σώζεται. ἤγουν ὅτι τῶν σπλάγχνων καὶ τῶν ἐντοσθίων ὑφαιρουμένων, μόνον δοκοῦσι μέρος τι τοῦ ἱερείου καθαγιάζειν οἱ θύοντες.

Σχίζας. σχίζας κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα. ὡς καὶ ὅμηρος. καίε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων. Μαντικοῦ τὸ φρύγανον. οἱ γὰρ ἀπὸ τοῦ πυρὸς μαντευόμενοι, τὰ φρύγανα ὑποτιθέασιν εἰς τὸ ἅψασθαι κατὰ ἐπιστήμην τὴν ἑαυτῶν. Πῶς δ' οὐχί. τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἅψασθαι. ὡς οἱ μάντεις. αὐτοὶ γὰρ ἐπ' αὐτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς ἐπιστήμην αὐτῶν. Ὅσα χρὴ. περὶ τῶν ἱερῶν ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας.

Στιλβίδην.

318

Ἐστὶ χρεὼν τὸν γε σοφῇ δόκιμον.

Φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ.

Τρ. Ἤχιζα γοῦν ἐνημμένη, τὸν στιλβίδην πιέζει.

Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι. καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

Τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει

Ἐν ἄνδρα τοιοῦτον. ὅς

Τις, πολλ' ἀνατλὰς, ἔσω

Σε τὴν ἱερὰν πόλιν.

Ὥστ' οὐχὶ πεπαύσει ποτ' ἄν.

Ζηλωτὸς ἅπασιν.

Θε. Ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.

Ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχν' εἶμι καὶ θυλήματα.

Τρ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἥκειν ἐχρῆν.

Θε. Ἰδοὺ πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

Τρ. Ὄπτα καλῶς νῦν ταῦτα. καὶ γὰρ οὑτοσὶ

Προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.

Τίς ἄρα ποτ' ἐστίν. Θε. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται.

Μάντις τίς ἐστιν. Τρ. οὐ μὰ δί'. ἀλλ' ἱεροκλέης

Στιλβίδην. ὁ στιλβίδης, οὐ δόκιμος καὶ περιβόητος μάντις, τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγούμενος. ἀστεῖον δὲ τοῦτο περιέπλεξε τὴν φλόγα λέγων παρὰ τὸ στίλβειν. ἅμα δὲ παρὰ τὸν μάντιν στιλβίδην. ὅν φησι φιλόχορος ἀκολουθῆσαι ἐν σικελίᾳ. ἡνίκα ἐπολέμουν ἀθηναῖοι καὶ εἰς σικελίαν ἐστράτευον. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ εὔπολις πόλεσιν. ὡς αὐτίκ' ἐλθὼ δεῦρ' ἐπὶ τῶν μάντεων. ὁ πρὸς ἀμείνων ἀμφοτέρων, ἢ στιλβίδης.

Πιέζει. λυπεῖ. ὡς λοιπὸν ἐκκειμένου ἄπρου μόνου διὰ τὸ γεύσασθαι μόνοι.

Καὶ παιδὸς οὐδὲν δεήσει. ἐμαυτῷ φησιν ὑπηρετῶ. οὐ χρεία ἐστὶ παιδός. φιλοτιμεῖται δὲ περὶ τὰς ὑπηρεσίας κατὰ πάντα. καὶ στιλβίδην πλεονεκτῶν. τὸ θύων. τὸ ὑπηρετῶν. Ἄλλως. φιλοτιμεῖται περὶ τὰς ὑπηρεσίας. ἵνα κατὰ πάντα τὸν στιλβίδην πλεονεκτεῖν δοκῇ. τὸ θύων τὸ ὑπηρετῶν. ἐγὼ οὖν φησιν οἴσω καὶ τράπεζαν ὡς μὴ δεῖσθαι παιδός. Ταυτὶ δέδραται. κορωνὶς εἰσιόντων ἑτέρων ὑποκριτῶν. οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ περὶ ὧν οἱ μὲν κδʹ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι. οἱ ἑξῆς μὲ δακτυλικοὶ ἑξάμετροι. ἑξῆς τούτων κῶλον ὅμοιον ἐκ σπονδείων. οἱ ἑξῆς δεκαδακτυλικοὶ ἑξάμετροι. μεθ' οὓς ἰαμβεῖα ιβʹ. ὧν τελευταῖον. οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς ἐλύμνιον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. δέδραται ἡ αὐτὶ τοῦ δέδαρται. ὁ ὅμηρος περὶ δέδραται σώματα νεκρῶν. ὁ γὰρ λόγος ταῦτα πάντα παρασκευασθῆναι πέπρακται. Θυλήματα. τὰ τοῖς θεοῖς ἐπιθυόμενα ἄλφιτα. ἐπιρραίνεται γὰρ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ. τηλεκλείδης στεροῖς. τὸ δ' ἀπὸ ἑρμῆ κάπηλε τῶν θυλημάτων. Δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος. οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ μάντεις δάφνῃ ἐστεφανοῦντο. εἰς γνώρισμα τῆς τέχνης. Ὡς ἀλαζὼν. ὡς ἀπὸ τῆς ὄψεως ἀλαζὼν φαίνεται.

Ἱεροκλῆς. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινωσκομένου μᾶλλον, ἤπερ ἀπὸ τῆς τέχνης. οὗτος δὲ μάντις ἦν καὶ χρησμολόγος, τοὺς προειρημένους χρόνους ἐξηγούμενος. ὡς ἀφυὴ δὲ καὶ οὐκ ἀκριβῆ μάντιν αὐτὸν κωμῳδεῖν βούλεται. καὶ ὅρα πῶς καθαρῶς. ἐκείνου γὰρ ἐρωτήσαντος, ὅτι μάντις προσέρχεται, ὁ ἕτερος οὐ συγκατατίθετο, ἀλλ' ἔφησεν. οὐ μὰ δί' ἀλλ' ἱεροκλῆς ἐστιν. ὡς ἀπὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γινωσκομένου μᾶλλον. ἢ τῆς τέχνης. καὶ εὔπολις πόλεσιν. ἱεροκλέες βέλτιστε χρησμῳδῶν ἄναξ.

Οὐξ ὠρεοῦ διαβαλλήμεν ὠν τὸν ὠρεοῦ πολίτην. ἀλλὰ δύβοια. δηλοῖ, ὅτι ὡς ξένος οὐχ ὑποδέχεται εἰρήνη ὠρεὸς ἡ δύβοιας πόλις. ἰὼ ὄμηρος ἱστιαίαν φησίν. Δῆλος ἐστὶν ὅτι προεπαίρομαι χαρᾶ τῇ δύβοιῶν. ὡς ἂν ἧσσον προθυμῶμαι τῇ εἰρήνῃ. Κατὰ τὴν κρίσαν. ὡς διὰ προφάσεως τοῦ χλιαστοῦ φλυαρίας, ἐπειδὴ σπένδοντος ἱεροκλέους ἀμετέχομος τῆς δίων χοῆς.

Μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν. μὴ προσποιῶμεθα ἡμεῖς αὐτὸν εἰράκεναι. μηδὲ ὅλως προσλαλήσωμεν. ἵνα ἀπρηνεῖς, ἢ ἐλθὼν μηδὲν ὄφελος ἡμῖν. Τίς ἡθυσία. ἱεροκλῆς ἐπισπᾶται κλῆσιν. ἢ τοῦτο ἀπαλλαττόμενον αὐτὸν πείθει μὴ προσέχειν. μὴ διάκενος ναυμαχοῦμεν. οἷον, μηδὲν ἀποκείνῃ πρὸς τὸ ἐρωτηθέν. Ἀπὸ φιλοσόφου. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ τὰ ἀπλάγχνα ὀπτᾶν εἰσιόντα. λέγει μ', ἀπὸ φιλοσόφου. ἐπὶ βελίσκου ἀποπαίρομαι. οἷον προσέχομεν ἄλφι αὐτῶν. πιὼν γὰρ μαντεύονται. Εἰσ τὸ αὐτὸ. ἀναχωρεῖ ἀπὸ τῶν ἱερείων κἀθέζεται σοφῶν. Ἡ κέρλιος πρεῖα. ἢ οὐράκαλα σημαίνει. ἔοσι γὰρ ἔχοντι τὸν σφῶ καὶ τὸν ἱέρκον ἐπιτεινεῖ τοῦ πνεύμονος καὶ ὀξύτης, σημείοις τισὶ λαμβάνουσιν, ἐὰν μὲν ὀξὺς ᾖ ὁ θυσιάζων καὶ ἄλλα τινὰ πρὸ τοῦ τὰ ὀλύματα σημεῖα λαμβάνῃ, τοῖς ὠνὸν τὸν θυσίαν ἐποιοῦντο. Τὰ σπέρματα. τὰς ἀπογόνους ἂν ἐνόμιζον οἱ ἱερεῖς λαμβάνειν. ὁ ἱερολίνης, πᾶν τὰ σημαίνει. Πολλὰ πράττεις. οἷον πολλὰ ἐργάζῃ καὶ πλουτεῖς πραγματεύῃ. Γλῶττα χωρὶς τέμνεται. καὶ τοῦτο ἀθροιμαλιὸν ἀπὸ ὁμήρου. ἀλλ' ἄγε τέμνετε μῶν γλῶσσας. ὡς φησὶ καλλίστρατος. καὶ τοῦτο ἢ ἱεροκλέους πρὸς τὸ ἔθος. προφέρκαμεν δι', ὅτι χρησμολόγος ἱερολίνης. διὸ καὶ νῦν χρησμῴδοῦντα αὐτὸν προσάγομεν μνημονεύοντα.

Ἐς ἱερεφαλήνους. ὡς κατὰ ῥασεμβούου αὐτοῦ καὶ βλασφημίσαντος, φησὶν, εἰς τὸν ἱερεφαλῆ ἐλεεινὸν. τουτέστι σεαυτῷ, μαίνεσθαι. ὅπερ ἔπαθε δυσχερές. μιμεῖται ἢ τοὺς χρησμολόγους. διὸ καὶ μῦθον χρησμοῦ μνημονεύει.

Οὐκ αἰόντες. οὐμοὶ οὔμενε. οἵπνευ διὰ τὴν ἀβουλίαν τὴν ἑαυτῶν φυλῆς θεῶν οὐ σωίεμεν προνοίας.

Χαροπῖσι.

Θε. Ἄ ἰβοῖ ἰβοῖ. Τρ. τί ἐλᾶς. Θε. ἡδομαι χαροπῖσι πιθήκοις
Ἰε. Καὶ κέπφοι ξυήρωρες, ἀλωπεκιδοῦσι πέπεισθε.
Ὧν ὀλίαι ψυχαὶ ὀλίαι φρένες. Τρ. εἴθε σύ εἶη.
Ὤφελεν. ὦ λαζὼν ὅτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
Ἰε. Εἰ γὰρ μὴ νῦν μ' ἐφαίγεθαί βάκιν ὀβελοπόταμον,
Μὴ ἦ βάκις θυνηρὸς. μηδ' αὖ νῦν μ' ἐφαιβάκιναὐτὸν,
Τρ. Ἐξώλης ἀπόλοι εἰμὶ παύσασθαι βακίζων.
Ἰε. Οὔπω θέσφατα ἦν εἰρήνης δόσιμ' ἀναλῦσαι.
Ἀλλὰ τότε πρῶτον. Τρ. ῥῖς ἀλσὶ τὰς πατέρα ταυτί.
Ἰε. Οὐγρόωτον τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσι θεοῖσιν.
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν' ὑμεναίοι.
Ὡς ἦσφον δύλη φύγουσα πρηνρότατον βολεῖ.
Χἠκώδωνα κἀλαλαθὶς ἐπεσεμβρίμησε, τυφλατίκτει
Τουτέκις οὐ σωχῆν τὴν εἰρήνην ποτ' ἰδεῖν.
Τρ. Ἀλλὰ τίχειν ἡμᾶς. οὐ πεύσασθαι πολεμοῦντας;

Χαροπῖσι. φοβεροῖς. πιθήκοις ἢ τοῖς λακεδαιμονίοις. αὐτὸ τοῦ εἰπεῖν λέουσιν.
Ἀλωπεκιδοῦσι. πρὸς τὰ ἀφικόμενα ἐκ τοῦ χρησμοῦ ἐμπλασαν. γλῶττος χαρβάτου τὸ μίμημα.
Καὶ κέπφοι. δύνεις ζῷον ὁ κέπφος. οὗ μέμνηται καὶ νίκανδρος καὶ ἄρατος. πρὸς ἣν δυσημερίαν διαλεγόμενοι καὶ καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις. εἰς δὲ ἕτερον λάσκας ζῆν αὐτὸν λέγουσιν, ἐδίοντα γὰρ ἄφρον εἶναι δὲ αὐτὸν, πλὴν μηδὲν τοῖς ἄλλοις ἔρως. ὀλίζον ἢ οὐ τοῖς μεγάλοις καὶ κεκραγόσιν ὁμοίως νοοῦντα. ὅθεν γλυκέως τὰ τῶν προοιμιακῶν φως ὡς ἡνύφ. ἐπὶ τῆς ἐν μεγάλοις ἐπιτυχίας.

Χαροπῖσι
ἀπὸ τοῦ ἀπὸ
Cepphus
ἄφρον α
φρονεῖν
πλέφως ὡς

Nicander Aratus Callimach.

Cinesp

Phlegias ephes

Lacedemonii dolosi & fidi
δολεύω
πτεύω
Bacides
eleo
Cephra
Cydas
Aletes
sphondyl
ἀκύων
δουσα
τίκτω
ἀκαλαρ
βασιλη

Τρήρωνες. οὐκ ἐπὶ τοῦ κέπφου. ἀλλὰ λαβὼν τὸ κέπφοι ἀντὶ τοῦ ὀρνέων. ὅθεν καὶ τοὺς ἐλαφροὺς τοὺς φρενοπλάφους καλοῦμεν. Ὧν ὀλίαι ψυχαί. ἀπὸ τοὺς λακεδαιμονίους ἐπὶ τοῦ κωμῳδοῦσιν, δολεροὺς φησι. καὶ ὅτι οἱ κοῖλοι δόλιοι οὗ λυτέλεια. Θερμὸς ὁ πολύμων. κεκαυμένος. ἐθίουσι γὰρ τὰ ἀπλάγχνα θερμὰ ὄντα, τοῦτο φασὶ πρὸς ἱεροκλέα. ἀπεικὸς ἢ διὰ τοῦτο ὁ πολύμων. Εἰ δὲ μὴ νῦν μ' ἐφαιβάκιναὐτὸν. ἐφορωσὶ μαντεύεσθαι τὸν μφαι. ὅτω ἦσθεν, ὡσεὶ ἐλεγεν ὀξὺς πεύσασθαι. Βάκις. χρησμολόγος ὁ βάκις. βάκιδες γὰρ εἰσὶν οἱ προσβύται τοῦ ἐλεῶνος φοιβοτίας. ὁ ἢ δεύτερος, ἀπεικός. τρίτος, ἁρπακὶς ἐπιπλέως καφυσᾶ. ὃς ἢ κύδης ἐκαλεῖτο. ἀλίτησε ὥσφησι φιλητᾶς ὁ ἐφέσιος. θεόπομπος ἢ ἐν τῇ ἢ φιλιππικῇ. ἀλλα τε πολλὰ περὶ τοῦτο βακίδος ἱστορεῖ. πρὸς δόξαν ὅτι ποτὲ τῇ λακεδαιμονίων πόλει χρησμὸς ἐκάθηρεν ἀπόλλωνος τούτοις τοῦτον καθαρτὴν δόμον. ἔστι ἢ ἐπὶ τοῦτο ἐπεισπάσαι.

Βακίζων. ἐπὶ μὴ πεύσασθαι μεμνημένος βακίδος, βακίδος μνημονεύων. Τοῖς ἀλσὶ γὰρ ἐπιτηδὲς ἀποκεκοφῶσθαι λόγος. φησὶ ἢ, τὴν κρίαν ἔχειν πρότερον τοῖς ἄλσι τὰ σπλάγχνα τὰ ὑπὸ μήρα. Ὑμεναίοις εἰς γάμους ἄγειν. τὸ ἁδὺ καὶ γὰρ ἢ ἐπὶ τῶν ἐδῶν ἐστὶ λέγεσθαι καὶ ὁράσεως. ὅταν ἀσπασίως ὁμόφρονα μὲν ἔχωσιν. Ὡς ἡ σφενδύλη. σίλφη τις ὄφις ἐστὶν ἡσφον. Δυλῆ. βοὸς λῆ προσομοία. Δυσώδης ὄντως. ἀρχὴ ἢ ἀδιανόητα λέγειν τοὺς χρησμῳδοὺς μιμεῖσθαι τοὺς χρησμῶν λοξίαν. Χἠκώδωνα. πρὸς τὸ κραυγάσαι. ἠκύων. ζῷον. ἔστι ἢ ἀδιανόητον. οὗ τὸ. πρὸς ἡμέραν ἠκύων ἀπεψύδουσε. τυφλατίκτει. τὸ ἢ ἀκαλανθὶς εἶδός ὀρνέων τινές. ἢ τὸ ἀκαλανθὶς, ὑφ' ἓν. ἀπὸ ταύτης ἢ τὰς ἀπαλανθίδας τινὲς ἔφασαν λέγεσθαι. ὀνομάζεσθαι κώδωνα ἢ ἔφασαν. ὅτι λάλον τὸ ζῷον. ἀπὸ ταύτης ἢ ἀδιανόητος ἔφρασεν, τὸ ἀσαφὲς τῆς χρησμῳδίας μιμούμενος. ἐπεὶ καὶ ἱστορεῖται δόκησιν οὐδεμίαν ἢ τὸ ζῷον ὅτι μιλίνους, ὡς εὐδοκιμεῖν τοὺς ὠδυμας, τοὺς κώδωνας τίκτειν τυφλούς. Ἀλαλανθὶς. ὄνομα κυνὸς ἐπισήμου οἱ ἢ, ὀρνέου ὁ ἢ νῆσος τοῦ πόντου, ὡς φησὶ κῶς. ἀπὸ ἀλλακτικοῦ τοῦ ἐρμῆ. ἅτινα ἀμετάβατα ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι. διὸ φησὶ τὸν ἐρμῆν, οὐκ ἐδεῖ γλυκέως.

Ἠδυκαιωνιάσαι. ἢ δυσκληρωσαιτο, πότεροι ὑμῶν πλέον διαφθερήσονται. καῦνον γὰρ τὸ μηλίνη πρόσφασι καὶ ἐναλλοισ. πόσος ἐδοκιμάνους. τὸ δὲ λεπόμενον, τοὺς ὑγροὺς ἴσιμ, ἀκέχρηνι μᾶσφησὶ μηλατα πιθέσθαι τὸν πόλεμον οὐ δὲ ἐπιθυμῶ. ἀλλὰ πρόσμεμνε, ἕως ἂν ἡσυχάζῃ μῶν ἄρδην ἀπόληται.

Ἄλλως. καινιάσαι. κληρωθῆναι. ὁ δὲ νοῦς, ἐὰν εἰρήνη μᾶς μὴ ἐρίζωμεν ἀλλήλοις. ἀλλὰ εἰρηνεύωμεν. ἐὰ τῦρ, γνῶναι τὴν ἡμῶν δύναμιν. ἐκ τῶν πολεμίων. καὶ κρατῆσθαι πρότερον γὰρ ἀριθμήσεις. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ κληρωθῆναι. ὡς πρὸς καιρὸν μάλιστα χρωμένων, καὶ σφᾶς διαζῆν. καὶ βιάζῃ. Κοινὴ φιλία δὲ χρῆσις γὰρ οἱ λακεδαιμόνιοι φιλῆς ἐκράτουν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι φιλαλάστας. Οὔποτε ποιήσεις τὸν λακρίνον. οὔτε τοὺς λακεδαιμονίους δηλοῦτι ὀρθῶς καὶ ἀπολαλάφρονες. Οὐ ποτε δεῖ πνήσεις. ὅτι καὶ οἱ χρησμολόγοι μετεῖχον φιλονεικίας στάσεως, δῆλον εἰς τὸ λάμπωνος. ὃς τούτου ἦν ὑφιὼν. φησὶν οὖν, οὐκέτι ἔσται πόλεμος. τοῦτον γὰρ μὴ ὄντος, οὐδεὶς ἐλάμβανεν ἐκ τοῦ δημοσίου οὔτοι. ἐπεὶ καὶ τοῦ πολέμου χρεία ἦν μαύτεων.

Ἐπὶ τῷ πραχθέντι. ἐπὶ τῷ γεγενῆσθαι τὴν εἰρήνην. Τὸν γραῦν ἐχῖνον. οὐ δὲ ὑμεῖς φιλίαν πρὸς λακεδαιμονίους. Ἄλλως. καλλίστα παύσασθαι τοῦ εἰρημένου εἰς τὸ αὐτῷ μετιέναι προσάσσων. οὐκοῦν φησὶν, οὔτε ἡμᾶς πείσεις αὖ παυτε μετασθῆναι πισός, οὐδ' ἡσυχίους σιγνοέναι, ὥσπερ οὐκ αὖ παυτε λεῖος ὁ πραχὺς ἐχῖνος γεγένητο. Ὡς οἱ μὲν ἀστέσ πάμπαν πρεπόλεξε τὸ ὁμήρου. Ησυ

Ἐβρύσανε ἱερεύ. οὐ χὶ τρασὼς ἀνὼ ἔλεγον. Οὐδὲν ἡμέν δυον φιθυσίας πρὸς ἐμὲ. Κώθωνα. νῦν τὸ ποτήριον ἄλλα χοῦ δὲ καθαρόν. διὰ δὲ τὸ κπορεῖσθαι τὸν μαντιν εἰς φθυσίας αὐτὸν μηδέν πεύστης ἀποκρήσασθαι, ἀλλὰ μὴ δέ ἀπονδεῖς μετασχεῖν. τοῦτο δὲ ἐπαίνεσε. κώθωνα δὲ λέγει τὸν νῦν ἐλεγόμενον ἐλύθρον εἶδος πτηλίου λακωνικοῦ μονώτου ὀξυπόνου ὃν ἐρισκὸν καλοῦσι πολυπάτιον. ἐπειδὴ μερισθὲν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. καὶ κωθωνίσαι μεθύσκειν. ὡς τὸ ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενοι ἀφ' ἡμέρας. Σίβυλλα. οὐ γὰρ κεῖται ταῦτα παρὰ σιβύλλῃ τῇ χρησμολόγῳ. Ἄλλως. τὰ ἐπιφησὶ ταῦτα μὴ ἐπιπνώσκειν. μόνα δὲ εἰδέναι τὰ σιβύλλεια. οὐ δὲ κεῖται ταῦτα παρὰ σιβύλλῃ. Ἐπιθημίου. τὸ ἐπιθημίου, οὐκ ἔστι πρὸς τὰ προκείμενα, πρὸς ἀλλοχώρους γὰρ ἐστὶ πολεμος, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὸ πολέμου ἔρασται. εἰ μὴ ἄρα τῇ φῶ ἐλλιπῶν ὀνομασίᾳ, ἐπιθήμιον δόξῃ λακεδαιμονίοις καὶ ἀθηναίοις ὁ πόλεμος.

Ὡσ

Τρ. Ἀλλ' ὁ σοφός τοι νὴ δί' ὅμηρος, δεξιὸς εἶπεν.
Ἀφρήτωρ. ἀθέμιστος. ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδήμιου ὀκρυόεντος.
Ἰε. Φράζεο δή. μήπως σε δόλῳ φρενὸς ἐξαπατήσας
Ἵκτινος μάρψῃ. Τρ. τοῦτο μὲν φύλαξ.
Ὡς ὅδε φοβερὸς τοῖς πολεμίοις ἐστὶν ὀφθαλμός.
Ἔγχει δὴ σπονδήν. νῷν τῶν πολεμίων φέρεσθαι.
Ἰε. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαυτῷ βαλανεύσω.
Τρ. σπονδή. σπονδή.
Ἰε. Ἔγχει δὴ κἀμοὶ τῶν πολεμίων μοῖραν ὀρέξον.
Τρ. Ἀλλ' οὐ τοῦτ' ἔστ' φίλον μακαρεστὶ θεοῖσιν
Ἀλλὰ δεῦρο πρότερον σπεῦσαι ἡμᾶς σὺ δ' ἀπελθών.
Ὡς τὴν εἰρήνην. παρὰ μὲν τὸν βίον ἡμῖν.
Ἰε. Πρόσφερε τὴν πλῶτταν. Τρ. σὺ δ' ἀπένεγκε.
Ἰε. Σπεῦσον δή. Τρ. ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
Ἰε. Οὐδεὶς δώσει μοι τὸ σφλάγχνων; Τρ. ἀλλοίου τι
Ἡμῖν πρὶν δοῦναι πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμναιοῖ.
Ναὶ πρὸς τῶν θεῶν. Τρ. ἄλλως ὦ τὸν ἱκετεύεις.
Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν ἐχῖνον.
Ἄγε δὴ θεατὰ δοῦρος σφλαγχνεύετε
Μετὰ νῷν. Ἑρ. τί δ' ἔδρασε. Τρ. τὴν σίβυλλαν ἔαθτε.
Ἰε. Οὔτοι μὰ τὴν ἴριν, ταῦτα κατίδεσθον μόνω.
Ἀλλ' ἄρα τὸ σὸν αἰσφῶν αὐτὰ κεῖται δ' ἐν μέσω.
Τρ. Παῖε παῖε τὸν βάκιν. Ἑρ. μαρτύρομαι.
Ἰε. Κἀγώ γ' ὅτι τάνθησεῖ κἀλαζὼν ἀνὴρ
Παῖ αὖ τὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

Ὡσ ἔπος φοβερὸς. αὐτὴ τοιεῖ πειν οἰκτιρμὸς. χαλεπὸς γὰρ οὐ γοργοῖς πολλάγχνοις. Ἀλλως. ἐκ θαυμάζω γὰρ οἱ μαθηταὶ τοῦ σοφοῦ μετὰ τὼ ἐλθεῖν τὸ πραγμάτων λέγει μ, ὅτι προῆλθεν τοῦτο τὸ ἐσόμενον. πρὶν ἢ γνῶναι, οὔτε προσάσαι οὐδὲν ὅτε λέπουσιν. Βαλανεύσω. θανουμήσω. ὑπουργήσω. ἢ ἐγχέω ἐμαυτῷ τῶν σπονδῶν. ἀποπίνω ἑαυτοῖς ἐπιχώμενον ὕδωρ, ἢ τοὺς βαλανεύουσι κρυπτὸν ἐν τῷ βαλανείῳ. τὸ δὲ σπονδή σπονδή, πρὸς ἐπαγωγὴν ἀφῆκεν εἰθέσει κώλου θανουδεῖς. Πρόσφερε τὴν πλῶτταν. ἵνα κτοῦτον δηλοῖ ὅτι ἰδία τελεμμένη προσεφέρετο πλῶτται πρὸς τῶν πολεμίων.

Ἐπὶ νεμε. ἀπὸ μέρους. Ποιμήν δυσμενῶν τῶν πολεμίων δὲ μετεχρῦσαν φλαυσθῆσόσ βλάσφημα ἢ πονηρά. μαυλισμένην. Πρὶν λυκος οἶν ὑμεναιοῖ αὐτεμαυλοῦσιν αὐτῷ, αὐ γοὶ γοὶ σίχιος ἀπειρόμυοι πρὸς αὐτὸν ἐκ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ. οὓς ὀλίγω πρότερον αὐτοῖς εἶπεν, ἕως ἐστὶ τρέπονγος ἤδη τὴν εἰρήνην γενέσθαι. Ἄλλως ὧν τὸν. αὐτὶ τοῦ μάτην. οὐ γὰρ πέσεισ. Συναλαγχνεύετε. συμβουλεύεις ἐκ τῷ πολέμου. Ἀλλ' ἄρα τὸ σὸν μαι. παρεπιγραφή. Ταῦτα γὰρ ἐστὶν, ἀλλαξῇ καὶ αὖθις ἀρπάζῃ, καὶ ἐστὶ φραμοῦντες καταλαβὸν καὶ ἐτύπησαν. σμοὺς λέγονται. τυπὴ ὁμῶς ἢ λέγει ὁ ἱεροκλῆς μαρτύρομαι. γὰρ τὸ ἐθέλω.

Τὸν βάκιν. τὸν βάκιδος χεν
Τενθης. λέγω. τινὸς

Ἀλάμβαν' αὐτὸς ὡς τῶν μαντέων ἐξαπατώντων καὶ οὐδὲν ὄντως ἐκφαινόντων, καὶ λαμβανόντων τὰ κώδια. Ἐκβολβιῶ. ἐξορύξω. ἀπὸ τῶν τοὺς βολβοὺς χαμόθεν ἐκβαλλόντων ἡ μεταφορά. ἐπὶ γῆς γὰρ ὄντες κἀκεῖνοι ὀρύσσονται. Ἐξ ὠρεοῦ. κόρακα ὥσπερ ἐπειδὴ ἥρπαζεν. Ἐλύμνιον. Καλλίστρατός φησι τὸ πρὸς Εὐβοίας τὸ ἐλύμνιον. Ἀπολλώνιος δὲ, ναόν φησιν εἶναι πλησίον Εὐβοίας. νυμφικὴ δέ τινες αὐτό φασιν. ὅτι ὁ Ζεὺς τῇ Ἥρᾳ ἐκεῖ συνεγένετο, μέμνηται καὶ Σοφοκλῆς. πρὸς ταῖς πέτραις ἐλυμνίαις. καὶ ἐν Ναυπλίῳ νυμφικὸν ἐλύμνιον. Ἥδομαι. καὶ ταῦτα παράβασίς ἐστιν. ἀλλ' οὐκ ἔχει πάντα τὰ μέρη. μόνην δὲ τὴν ᾠδὴν καὶ στροφήν. τὸ ἐπίρρημα. τὴν ἀντῳδὴν καὶ ἀντιστροφὴν καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ἔστι γοῦν τῆς προούσης ᾠδῆς καὶ στροφῆς τὰ κῶλα ιγ'. τὰ α' β'. χοριαμβικὰ ἡμιόλια. τὰ β' γ' δ' ε'. ὅμοια ἐφθημιμερῆ ἐξ ὧν τρίτων. τὸ ϛ' ἀντισπαστικὸν γλυκώνειον τὸ ζ'. ὅμοιον ὑπερκατάληκτον. τὸ η' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὰ ι'. ια'. τροχαϊκὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. τὰ δὲ λοιπὰ ἐφθημιμερῆ. τὸ τελευταῖον παραγραφέσθω. καὶ τῇ ἔσω διπλῇ σημειούσθω. τῇ αὐτῇ καὶ τὸ ἐπίρρημα. τοῦτο δὲ δῆλον ὡς τροχαϊκῶν ἐστι τετραμέτρων ιϛ' ἔχον καὶ ἐν ἐκθέσει κῶλα ὅμοια τρία. πλὴν τοῦ τρίτου δίμετρα ἀκατάληκτα. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀντεπίρρημα. ὑφ' ὃ ἡ ἔξω διπλῆ. Πρὸ τὸ πῦρ. συμπίνων καὶ εὐωχούμενος πρὸς τὸ πῦρ. τουτέστι μέσον οἰκίας καθεζόμενος. Διέλκων. διαπίνων παρὰ τῇ ἑστίᾳ. ἅμα τε θερμαινόμενος. καὶ διὰ τῆς θερμοῦ διακονίας πλησίον ὤν. Κανθρακίζων. φρύγων τὸν ἐρέβινθον καὶ ξηρὸν ποιῶν. ταῦτα καὶ ἐσθιόμενα προτρέπεται εἰς πότον. Τὴν φηγόν. φηγὸς εἶδος φυτοῦ. ὃ τὰς ἀγρίας βαλάνους φασὶν ἔχειν. περὶ ἑσπαλμένως δὲ τὸ αἰδοῖον βούλεται λέγειν. ἐπειδὴ αὐτό τινες βάλανον καλοῦσιν. Εἰπεῖν ἐμοί. τοῦ θεοῦ ὕοντος, ἀρέσκει μοι τὸ σχολάζειν τῶν ποιῶν.

Θε. Σὺ μὲν οὖν. ἐγὼ δὲ τουτοιὶ τῶν κωδίων
Ἀλάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
Οὐ καταβαλεῖς τὰ κώδι' ὦ θυηπόλε;
Ἤκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ ὠρεοῦ;
Οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς ἐλύμνιον.
ΧΟ. Ἥδομαι ἥδομαι. Κράνους ἀπηλλαγμένος
Τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις.
Ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων
Μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων
Ἐκκαύσας τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ
Δαυότατα τοῦ θέρους. Ἐκπεπρισμένα
Κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου.
Τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων
Χἄμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν
τῆς γυναικὸς λουμένης
ΧΟ. Οὐ γάρ ἐστιν ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη 'σπαρμένα.
Τὸν θεὸν δ' ἐπιψεκάζειν. καί τιν' εἰπεῖν γείτονα
Εἰπέ μοι τί τηνικάδε δρῶμεν ὦ Κωμαρχίδη.
Ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει. τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς.

Callistra
Apollo ni
Sopho cles

Ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας
Τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς. τῶν τε σύκων ἔξελε.
Τόν τε Μανῆν ἡ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου.
Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον.
Οὐδὲ τυντλάζειν. ἐπειδὴ πάρδακον τὸ χωρίον.
Κἀξ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην, καὶ τὼ σπίνω.
Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον. καὶ λαγῷα τέτταρα.
Εἴ τι μὴ 'ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας.
Ἐψόφει γοῦν ἔνδον. οὐκ οἶδ' ἅττα κἀκυδοιδοπᾶ.
Ὧν ἐνεγκ' ὦ παῖ τρί' ἡμῖν. ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
Μυρρίνας αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων.
Χἄμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, Χαρινάδην τις βωσάτω.
Ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν
Εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
Τοῦ θεοῦ τἀρόματα.
Ἡνίκ' ἂν ἀχέτας
Ἄιδῃ τὸν ἡδὺν νόμον,
Διασκοπῶν ἥδομαι
Τὰς Λημνίας ἀμπέλους.
Εἰ πεπαίνουσιν ἤδη
Τὸ γὰρ φῖτυ πρῶον φύει
Τόν τε φήληχ' ὁρῶν οἰδάνοντα

Ἄφαυε. φρύξον τινὲς γράφουσι, ἄφαυσον ἀντὶ ξέσον. Τῶν πυρῶν. ἀντὶ τοῦ ἐμβαλοῦσα καὶ μίξασα καὶ τῶν πυρῶν σὺν αὐτοῖς. δοκοῦσι γὰρ ἐφέλκεσθαι τὸ ποτόν. τὸ δὲ ἔξελε. ἀντὶ τοῦ πρόελε. ἀνάλεξον τὰ σῦκα. Οἰναρίζειν. τὸ ἀποφυλλίζειν. οἴναρα γὰρ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου. τινὲς γράφουσιν ἀμπελουργεῖν οὐκ ὀρθῶς. οἰναρίζειν δὲ, τὰς οἴνας ἐργάζεσθαι. καὶ οἴναρα τὰ φύλλα. Τυντλάζειν. πηλοπατεῖν. τύντλος γὰρ ὁ πηλός. ἀντὶ τοῦ βωλοκοπεῖν. πάρδακον δὲ δίυγρον. οὕτω γὰρ Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης. Σπίνω. σπίνος εἶδος στρουθοῦ. Πυός. τὸ πρῶτον γάλα. ὃ καὶ ἑψόμενον πήγνυται. καὶ ἡμεῖς χυτρίτην λέγομεν. τὸ μεταβεβληκὸς αἷμα τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χοιρίων τοῦ γάλακτος ἀμελχθέν. Αἰσχινάδου. ὡς τοῦ Αἰσχινάδου μᾶλλον τῶν ἄλλων ἔχοντος καρπίμους μυρρίνας. ἢ ἀπὸ τῶν καρπῶν. ἢ ὄνομα κύριον αὐλητοῦ, ἢ φίλου. Βωσάτω δὲ, βοησάτω. Τἀρόματα. τὰ ἀροτριάματα. παρὰ τὸ ἀροτριοῦν. τὰ προηροτριωμένα. λέγουσι δέ τινες, τὰ ἄλφιτα καὶ τὸν λιβανωτὸν, ἀρώματα ὡς παρ' Εὐπόλιδι. καὶ διὰ τῶν ἀρωμάτων ἀντὶ τοῦ τῶν ἀλφίτων ἐκτείνεται δὲ διὰ τὴν συναλοιφήν. Ἡνίκ' ἄν. ἡ αὐτὴ ᾠδὴ αὕτη καὶ ἀντιστροφὴ κώλων ἐστὶν ὁμοίων τοῖς τῆς στροφῆς. ιγ'. καὶ ἰσομέτρων. ἐπὶ τῷ τέλει αἱ δύο διπλαῖ. Ἀχέτας. ὁ τέττιξ παρὰ τὸ Ἡσιόδειον. ἦμος δὲ σκόλυμος τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέττιξ. τοὺς ἄρρενας δὲ ᾄδειν πάσας τῶν τεττίγων. οὕτως Ἀρίσταρχος. Τὰς Λημνίας. εἶδος ἀμπέλου ὡς ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος. ... Φῖτυ. σπέρμα. καὶ φιτῦσαι, γεννῆσαι. καὶ τὸ γέννημα φίτυμα. Εὔπολις Αὐτολύκῳ. αὐτὰρ ἠγάγετο κεινὸν φίτυμα βοῶν. Πρῷον δὲ, πρώιμον διὰ συλλαβῶν. Φήληκα. τὸν ὄλυνθον κυρίως μὲν οὖν. ὁ ἤδη σκληρὸς καὶ πέπειρος. ὁ ὄψιν μὲν πεπάνσεως ἔχων. ἄωρος δὲ ὤν. καὶ μήποτε φήληξ τίς ἐστιν ὁ ἀπατεὼν καὶ ψευδόμενος τὴν ὄψιν εἰς βρῶσιν καὶ φηλὸς ὁ ἀπατεών. Μένανδρος. ἀλιεῖ. διοικίας φηλῶν γερόντων. καὶ φηλώματα ἐξαπάτας παρ' Ἀντιφῶντι.

Eupo
Hesio dus
Aristarchus
Menander
Antiphō

Κἀπέχω. ὑφ' ἑαυτὸν ποιοῦμαι. προσάγω. ἢ ὅμηρος. ὅ ἐστιν ἀσπασίως μοι προτιμῶν. καὶ οἶνον ἐπάγω. Κυλιῶμαι. κυκεῶνας ἐδίω. ἀνώτερ πότερ ἐπὶ τῆς γλήχωνος φησὶ χεῖσθαι πρὸς τὴν ὀπώραν. νῦν δὲ ὑφ' ἡμῶν χεῖται. μετὰ δὲ τὴν ὀπώραν φαγεῖν, κυκεῶνα πίνουσιν οὐβλαπτοντα. ἀλλὰ ἐπαγωγεῖς γίνονται. Γίνομαι παχύς. ἐπειδὴ ἀρχοῦσιν οἱ γεωργοὶ τότε τοῦ ἀμητοῦ. ὡς ἡσίοδος φησι. λμῶας ἀναΐξαι φίλα γούνατα. Φοινικίδα. περὶ περὶ φαλαίαν φοινικῶν χλαμύδα πεβαμμένην. οἱ δὲ, κόκκινα περιβλήματα. τοῖς γὰρ φοινικίσιν ἐχρῶντο λακεδαιμόνιοι ἵνα μὴ αἱ θάνωνται τὸ αἷμα τὸ διὰ τὴν ὁμοιότητα. ἵνα τρωθέντες, μὴ νοηθῶσι τοῖς πολεμίοις. Σαρδιανικόν. διαφέρουσι γὰρ ἀσκυζικηνικὰ βαφεί. Κυζικηνικὸν. εἰς κιννάβαρι διαβάλλεται. ὥστε μὴ δὲ τὸ ἀναγκαῖον ἱματίῳ δυνάσθαι.

Τ. εἰθ' ὁπόταν ἥκω εἴπων. Ἐαθὶ ὠκὰ πίχω.
Χἁμαφήμ, ὦ ραιφίλα, καὶ
Τὸ θύμου πρίβων λυκῶμαι.
Κἀπιγίνομαι παχύς.
<τὴν καῦτα τοὺθέρους>
Μᾶλλον ἤθεῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
Τρεῖς λόφας ἔχοντα νὴ φοινικίδ' ὀξεῖαν πέννυ.
Ἦν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα σαρδιανικόν.
Ἦν δὲ πυδέη μάχαιραν ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
Τὴν καῦτα τοὺθέρους βέβαπται βάμμα κυζικηνικόν.
Κἀπιφαύσει πρῶτος ὡς πέρξαθόσ' ἵππαλεκτρυὼν
Τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔσκαλινοπάτουν.
Ἡνίκα δ' αὖ οἰκοι γώμην, δρῶσιν ὅκαὐαχετά.
Τὸς μέν, ἐγγράφουσι τὴμῶν· τοὺς δ' ἄνωθεν κάτω.
Ἐξαλείφουσι τοὺς ἧττους· αὖθις γ' ἐαθὶ ξοδος
Τῷ δὲ σιτίον οὐκ ἐώνητ' οὐδ' ἤδειν ὀβολόν.
Εἶτα πρὸς τὸν αὐδριάντα τὸν παυσώνιον,
Εἶδεν αὐτόμ· κἀπορῶν, ἐθέ τὸ κακὸν βλέπων ὁπόν.
Ταῦτα δ' ἡμᾶς τὸς ἀγροίκους δρῶσι· τὸς δ' ἐξ ἄστεος.
Ἧττον οἰθεῖσιν οὗτοι καὶ δρᾶσι εἰψάασθε.
Ὧν ἐτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν ἡνθεὸς θέλῃ.
Πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν
Ὄντες οἰκοι μὴν λέοντες,
<Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες>

Ὥσπερ ξυθόσ. ὡς φοινικα πέρα ἔχοντα δηλοῖ· ὅτι τὸ παραῤῥύλῳ πληθυντικὸς ἐπὶ πλείονος ξυνόσ ἐν μυρμιδόσι μέμνηται. Ἐγὼ δ' ἔσκαλινοπάτουν· ἐγὼ δ' ἔσκαλινα ἐν τῷ αὐτῷ γένει παρατηρῶν καὶ περιβλεπόμενος. ὅπου ἀποχῶ. λινοπάσασ γαρ φησιν ἀριστοτέλης, τοὺς τὰ θηρευτικὰ λίνα φυλάττοντας. ὡσ καὶ οἰνοπάτας τοὺς οἰνοφύλακας. ἀπείρωσ δέ, ἀπὸ τοῦ εἰσ τὰ λίμνα πίπτοντων ὀρνίθων. οἱ δὲ περιβλεπτότεροι τὸ λίαν ἁλιεπάτ ημέρει, οὗ τὸ λινοπάσαι λέγουσιν. Ἐξαλείφουσι· ὅτι τοὺς μὲν ἐξήλειφον· τὰς δὲ ἐνέγραφον εἰς τὸν καταλογον τοῦ πολεμίου. Οὐ γὰρ ἤθελον· ἀπίκωσ αὐτὶ τοῦ ἤθελεν· ὡς τὸ ὁ δὲ θεὸσ ὑμῖν οὐ προσῆκεν. Γρὸς γὰρ αὐδριάντα. εἰς ὃν ἐστὶ τῶν αὐδριάντων ἐν οἷς ἐγράφοντο οἱ στρατιωτικοὶ καταλογοι καὶ τὰ κηρύγματα. εἶδεν οὖν φησι τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα γεγραμμένον ἐπὶ αὐδριάντα τοῦ παυσάνου. Ὀπῶν. δριμεῖαν δ πικρότητα. ὀπὸσ δὲ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. ὁ δὲ ἀπεστέλλα γμα τοῦ γαλακτος Οἰλοι λέοντεσ. ἀθροιμία πρὸς τὰς ἐν ἀσίᾳ λακωνας ἀτυχήσαντας. οἰλοι λέοντες· ἐν ἐφέσῳ δὲ λάκωνες

Ἰού ἰού.

Hom

ἀναβατέ

ἀμύλοι. ἀμύλα-

πολλά

πολλύς πολλύ

χρήματ σης

πρόθελ τρύχας

Τεράζου

Τρ. Ἰού, ἰού.
Ὅσον τὸ χῆμ' ἐπωδὸν εἶπον ἦλθ' ἐς τοὺς τέμυς. Χ
Ἔχ' ἀπολέσθαι τοὺς πρεσβείας ταυτί.
Γάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἐς' αὐτῆς ἔτι.
Ἔπειτ' ἐπεισφέρεται ἀμύλους, καὶ τὰς κίλλας.
Καὶ τὴν λαγώων πλὰξ τοὺς κολλάβους.
Πρῶτ' ξυγαῖός ὅστις. Τρ. ἀνάβα πω κίλλας.
Δρ. Ὦ φίλτατ' ἐμοὶ ξυγαῖε ὃς ἡμᾶς τὰ γκαθὰ
Δέδρακας, εἰρήνην πρίασας· ὡς πρότου,
Οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλάβους.
Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ.
Ὁδὶ δὲ ξιδράχμους τοὺς κάδους εἰς τὰς ἀγρούς.
Ἀλλ' ὦ ξυγαῖε· τῶν δρεπάνων τι λάμβανε
Καὶ τὴν δ' ὅτι βούλει προῖκα. γὰρ ταυτὶ δέχου.
Ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεθα κἀκερδαίνομεν,
Τὰ δῶρα ταυτὶ σοι φέρομεν εἰς τοὺς τέμους.
Τρ. Ἰθὶ νυν κατάθεσθε μοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἶσιτε
Ἐνδοῖ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὗτοσὶ
Ὁ πλουσιώτατος, ἀχθόμενος προσέρχεται.
Λο. Οἱ μῶν προθέλυμνόν μ' ὦ ξυγαῖ' ἀπώλεσας.

Ἰού ἰού. καρμὶς εἰσὶ τῶν ὑποκειτῶν. οἱ δὲ σίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ ζ μέτροι ἀκατάληκτοι, οὗ τὸ μύτοι πρῶτον, μονομέτρου ὄντ. ἐνὶ τοῖς ἀποθέσεσι παράγραφοσ. ἐπὶ δὲ τῆσ τελφκορωνίς. Ἔχ' ἀπολέσθαι τὰσ ξυμπέρας ταυτί. περικεφαλαίαν δ' ὦσιν ἱμάτιον τοῖς λόφοις ἀπομάττῃ τὸ πρόπιζαν. ἔστι δὲ παρεπιγραφὴ. Ὀφελοῦσι αὐτῆς ἔτι. πίπτων μύου δ τοῦ πολεμου, ἔκ ἐστιν ἐκεμία χρεία τῶν πολεμικῶν. Τὰς ἀμύλους. ἄμυλοι. πλακοῦντες τινες. οἱ δὲ, ζωμοὶ πλακοῦντώδεις. ὃν νῦν ἀμύλα γὰν φασιν. Κολλάβους. εἶδος ἄρτων. εἰσὶ δὲ μικροὶ ἀρτίσκοι. εἰσὶ δὲ τῶν μεγάλων λεπτοὶ κολλαβισμένοι. οὓσ καθάπαξ ἀρτους οὐκ ἠξίουν καλεῖν. καὶ ἐν βαρβάροισ μέμνηνται. ἀρτοσ δ' ἐπειτα κολλάβους ἀμμάτου σχήματος δ' ἐστὶν ἕνα μα. ὥσπερ κολλύραν λέγουσί τινες. Οὐ δὲ κολλύβου. ἔθοσ δὲ τελοῦσ νομίσματοσ. αὐτὶ τοῦ οὐ δὲ ὀβολοῦ. Τοὺσ μὲν δυσὶ εἰς τοὺσ ἀγρους. τὸν δὲ πρασιᾷ δηλονότι καθ' ἑαυτοῦ. τὸν δὲ ὀβολὸν αὐτῷ.

Τῶν δρεπάνων. κλιτὸν ὤν, δρέπανον αὐτῷ δίδωσιν εἰρήνη πρέπον ὁμολογεῖ χαίρειν, ὡς τῆς τέχνης αὐτοῦ χρημάτι ζούσησ. Καὶ ἦν δοῦ βούλῃ. σαφῶς ἄμεν ἐνὶ τοῦ δράματος, τὸ ὑστερον ἐγκαταλειπόμενον τοῖς ἀκροωμένοις. ἐκ τούτου δηλῶν καὶ πείνων, τὸ τέλος πολέμου ἔργα καὶ τῆς εἰρήνης αὐτῆς ἀγωνιῶντα πόθῳ. ἵνα εἰς ὁ βούλεται μᾶλλον αὐτοὺσ ἀγάγῃ. τὸν δὲ καταπολλὸ τοῦ δράματοσ εἰρήνην, ὁμοίαν τοῖς ἀχαρνεῦσιν. ἐπεὶ καὶ τὸ μὴ πρυτανεύσαντι τὸν εἰρήνην, σῶρα δ' οὖ παρὰ πάντων ὡσ ἐπεῖν τῷ ἑλλήνων· τῷ ἡ λαμάχω οὐδέν.

Προθέλυμνον. ὅ ἐστιν ἀρδην ἀπώλειαν μετὰ τὴν εἰρήνην προξενήσασ. φαίνεται δὲ ἡ οὖσα. καὶ ἄλλοι πολλοὶ τὸ προθέλυμνον, αὐτὶ τοῦ προῤῥιζον ἀκούειν. ☾ τῷ ὁμήρῳ. πολλὰ δ' ὦ προθέλυμνα. ἀείσεται χορὸσ ἡ, τὸ συνεχὸσ καὶ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ δηλοῦσθαί φησι. Φράζεσθε δορυ δουρὶ, καὶ σάκοσ σάκει προθελύμνῳ. ☾ σάκοσ θέτο πρόθελυμον. τουτέστι πάσας ἐπ' ἀλλήλων ἔχει πτύχασ. ☾ ὁλο-

Φοπιὸς δὲ σὰντία τοῦ βρε
ταμουργοῦ. φρονῶν, ἔρχε
ται λαταβοῶν τοῦ ζυγαίου
ὡς περιηκόντος ἐρήμου.
καὶ μηδὲν χρησιμευούσης
τῆς τέχνης αὐτοῦ. Λοφᾶς.
λόφας πολλὰς ἔχεις ἐμπρά
σεις. ὄνομα δέ σε πρέπει κακὸν
μάτας. ὡς λέγομεν τινα ὑδρ
ειᾶν. πλανιᾶν. χαλαζᾶν
σημαίνει δὲ τὸ, πολλοὺς ἔχειν
λόφους. Αἰχμόμαι. ἐλάχι
στον χαράσσειν ὁ μέλλω δοῦναι.
τίμημα. Τὸ σφίλωμα. τὸ
πος τῆς περικεφαλαίας
ὅπου τὰ πτερὰ δέδεται.
Ἄλλως τὸ πλέγμα οἷον ὅτι τῶν
μελῶν τοῖς ἱμᾶσιν ἐνδέδε.
κῆ. Ὅμηρος. πολυχάλκοιό τε λευ
σσέτην. ἀργύρῳ ἐσφίλων
το. ὅτι οὐ μόνον πρὸς χρυ
σὸν τὸ ἰχάδων, ἀλλὰ καὶ
πρὸς ἀντιστικὸν λέγουσι.
Τειχορρυῆναι. οἷον, οὐκ ἐπὶ
μελῶς συνδεδεμένοι εἰσίν.
ὑπὸ τοῦ χρόνου ἢ ἐσάπησαν.
Φαίδιμοι χεῖρες. ἴσως δὲ ἐν
τοῖς λόφοις ῥέουσιν. Θώρα
κος ἀντὶ τοῦ μεταφορικῶς εἶπεν αὐτὸ τοῦτο, θώρακα. τινὲς δὲ ἤτοι τὸ κοῖλον τῶν θωράκων εἰσὶ χάρτιμες τῶν θωρά
κων ἀλυσειδῶτοί. τινὲς δέ φασιν ὅτι αὐτὶ μέρους οἱ ὄρθοι εἶπε μέρους, οὐσὶ εἰς θυσίαν ἀποδιδοῦσι.
Ἐνημμένῳ. συνυφασμένῳ. ἐῤῥαμμένῳ. ἄλλος δέ φησιν οὕτως ὁλοφυρόμενος, ὅτι μὴ δυνάται αὐτὸν
τῆς ἀξίας ἀποδόσθαι τιμῆς.
Ἀλλ' αἱρεῖσθαι γοῦν τύχῃ. ὅτι εἰ καὶ θανεῖν ἐκεῖνος προέφερε ἢ ἐκεῖ αἱδοῦς. ἴσως δὲ διὰ τὸ εἰπεῖν, τῆς ἰσω
νίας, τοὺς ἴσους σκώπτει. ὡς ἄβροδίαιτον καὶ πολλὰ ἀποκαλοῦντος. ὡς δηλοῖ τὸ
ἑξῆς. Τῆσ' ἰσωνίας. τῆσ' ἴσης τιμῆς. καὶ ὅσον συνκαθέσκησε ἢ ἐπώλησε ἄλλῳ.
Ἔνα ποτ' αὐτὸν γὰρ ἐστὶν ἐκεῖνος πάνυ. δηλονότι οὐκ ἔστιν ἀλυσειδῶτος. ἀλλ' ὁλόκληρος. ἐκάλει γὰρ αὐτὸν λασάνῳ ὀρθῶς κεκτῆσθαι.
Τρεῖς λίθους. καὶ γὰρ παροιμιακῶς τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρωκτὸν ἐκμάξαι λίθοι. τινὲς δὲ προστιθέασι καὶ
τοῦτο. ὡς φασὶν αὐτῶν τρακεῖς. αὐ δὲ λεῖοι τετράγωνοι. εἰσὶ δέ φασι τοῦτο λελεῖχθαι, ἐπεὶ οἱ ἐχίζοντες, τρεῖς λίθους παραθέασι. καὶ ὡς πρὸς λάσανον ὑπαύτῶν πορεύσιν, ἀναγκαιότερα δὲ ἡ πρώτη ὕδρηγησις.

Ποία

Τρ. Τίδ' ὄζειν ὦ κακόδαιμον. οὐ πολοφᾶς.
Λο. Ἀπώλεσάς μου τὼ τέχνω, καὶ τὸν βίον.
Καὶ τουτονί. καὶ τοῦ σαρυξοῦ κενοῦ.
Τρ. Τίδῆτα τουτονὶ καταθῶσι τοῖν λόφοιν.
Λο. Αὐτὸς σύ. τί δ' ἄδως Τρ. ὅτι δίδωμ' αἰχμόνομαι.
Ὅμως δ' ὅτι τὸ σφίκωμ' ἔχει πόνον πολύν.
Δοίην ἂν αὐτῶν, ἰχάδων ξεῖς χοίνικας.
Ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν ξάπεζαν τουτί.
Λο. Ἔγεγκε τοίνυν εἰσιὼν τοὺς ἰχάδας.
Κρεῖττον γὰρ ὦ τάν' ὄζειν ἢ μηδὲν λαβεῖν
Τρ. Ἀπόφερ' ἄπόφερ' εἰς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Τρισχέξευε τὸν. οὐδὲν ἔσῃ τῷ λόφῳ.
Οὐκ ἂν πρίαίμην ὀδ' ἂν ἰχάδος μιᾶς.
Θω. Τί δεῖ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος σκύτει.
Ἐνὴ μιᾷ μ' ἐφκάλλισα χρήσομαι τάλας.
Τρ. Οὗτος μὴν οὐ μήσοι πρίσει ζημίαν
Ἀλλαῖ ῥέμοι τοῦτον γε τῆς ἰσωνίας.
Ἐν ᾧ γὰρ ἐστὶ πτηδεῖος πάνυ.
Θω. Γαῦσαι μὰ Δί' εἰ ζῶν τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.
Τρ. Ὦδὴ παραθέντες εἰς λίθους ὀδὲ ξιῶς.

Ποία δᾶ τοψήσει. ποίου μέ
ρους τὸν πρωκτὸν ἀπομά
ξασθαι δυνᾶται. Διὰ τῆς
θαλαμίας. διὰ τῆς ἐν βο
λῆς τῆς χειρὸς τῆς ἐν τῷ
θώρακι, τὴν αὐτοῦ χεῖρα
καθῆκεν. θαλαμιὰ δ' εἴρη
ται διὰ τὸ ἐοικέναι νεὼς τῷ
πηδαλίῳ. κυρίως γὰρ ἡ πάτω
τῆς νεὼς ζώστη, θαλαμιὰ
λέγεται. Ἵνα μὴ ἀλῶ. τοῦ
το φησὶν εἰς τοὺς τριηράρ
χους. ὅτι ἀπέφραττόν τι
να ζυγὰ πηδάλια. ἵνα τὸν μι
σθὸν τῶν ναυτῶν πορδάνοισι.
ἐκ δὲ τῆς ὄψεως τῶν τρυ
πημάτων μὴ ἐλέγχωνται.

Θω. Ποίᾳ δ' ἀπολήσει πότ' ὦ μαθήσεται.
Τρ. Τηδὶ δεῖς τὼ χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας.
Καὶ τῇδ' ἄμ'. Θω. ἀμφοῖν δῆτ'. Τρ. ἐγωγε νὴ δία
Ἵνα μήγ' ἄλῳ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
Θρ. Ἔπειτ' ἐτῶ δεκάμνῳ χρήσει καθήμενος;
Τρ. Ἐγωγε νή δ' ὦ πόντιοι οἱ εὐγὲ αὖ
Τὸν πρωκτὸν ἀποδάδην μεχλίων δραχμῶν;
Θω. Ἰθιδὴ ξένε νεκτάργυρον. Τρ. ἀλλ' ὦ γαθὲ
Θλίβῃ τὸν ὄρρον. ἀποφέρ'. οὐκ ὠνήσομαι.
Σα. Τί δ' ἄρα τῇ σαλαμῖνι τῇδε χρήσομαι.
Ἦν ἐπριάμην δραχμῶν πρὸ ἑξήκοντ' ἐγώ.
Τρ. Μόλιβδον ἐστὶ τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχάσαι.

Θαλαμία

Ἐπεὶ τὸ μὲν ἔξω τοῦ πλοίου ξύλον ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ πλάγιον, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ πηδάλιον. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τοῦ πλοίου ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης ἐκτεταμένον ξύλον, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ πηδάλιον. ἐν δὲ τῷ μέσῳ τοῦ πλοίου ἐστὶ τὸ ἐπὶ τῆς πρύμνης ἐκτεταμένον ξύλον, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ πηδάλιον.

ὄρρος σφαιρώσει ἐλλύχνι Cattabi. κάτω πόταξ ξενλογ λάταξ

γελοίως οὖν ἀμφοτέρας τὰς χρείας φησὶν ἀποψήσειν τὸν πρωκτόν. ἵνα μὴ ὁ τριήραρχος, κρύπτων ζῆμα τῆς νεώς, ἁλῷ. ἦν γὰρ μάζονλο γὰρ οἱ ναύκληροι, τοσούτους μάστας μισθοῦσθαι ὅσα ἔχει τρυπήματα ζήρης. ἔπειτα οἱ τριήραρχοι λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τοῦ πληρώματος, ἀποφράσσοντες τὰ τρυπήματα τῷ ἐρετμῷ. ἵνα μὴ ἐλέγχωνται κλέπτοντες ἐρέτας, ἐκ τοῦ τὰς θαλαμίας εἶναι κενάς. ᾗ ἧς ἦλθε τὸ ἀστεῖος ἐπήγαγεν, διὰ τὸ πρόχειρον ὑπαὐτοῦ. τηδὶ δεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας. Ἔπειτα τῷ δεκάμνῳ. ἡ ὑπομενεῖς φησι τοσοῦτον ἀργύριον αὐτοῦ δοῦναι, ὥστε λασάνῳ ἀγαθῷ χρήσασθαι. Θλίβῃ τὸν ὄρρον. μιμεῖται τοὺς ἐπὶ παλαιᾷ θέᾳ ἐν δυσμούσου τοὺς θώρακας. καὶ δι' ἃ μὴ ὠνεῖσθαι, βλίβειν λέγοντας τὸν βδάχιλον. ἤγουν ὤμους. γιαῦτον δὲ Φασὶ βουλόμενοι ἀκοῦσαι τὸ τίμημα. ὄρρος δέ ἐστιν, οὗ πλεύμῃ τοῖς σφαιρώμασι γόπος. δηλονότι πλαβῶν τὸν θώρακα, ἐπεκάθισεν αὐτῷ ὡς ἐν λασάνῳ. ἵνα μᾶλλον λισπὸς γένηται. Μόλιβδον ἐστὶ τουτὶ. αὐτὶ τοῦ μολίβδου, τὸν κώδωνα τῆς σαλπιγγος πληρώσας. τὸν κώδωνα δὲ τῆς σάλπιγγος συμβουλεύει αὐτῷ πωμάσαι μολίβδῳ. καὶ ἐν μέσῳ εἶναι ῥάβδον. ἵνα βλίνηται κατακλώσας ὁ κόπανος. ξύλον δὲ εἰώρησαν μέσῃ ἐκτὸς μέσον, καθάπερ πλάστιγγα, ἵζ ἑκατέρων μερῶν, ἵζ ἧς πλοῦν ἐλλύχνια καὶ κυμβεῖα κοῖλα. καὶ τὸ ἀγγεῖον ἐτίθεσαν ὕδατος πλῆρες. εἶτα καθάπερ ἐπὶ τρυπάνης τὸ ἕτερον βαρύνοντες μέρος, πρὸς ἴζειν ἐποίουν. ὥστε πληροῦσθαι τὰ ἐλλύχνια. εἶτα τὸ ἕτερον πάλιν βαρύνοντες μέρος, ἀνάγκη ἐποίουν ἀνεγείρομένῳ. καὶ ἀναπαύσῃ τοῦ πληρουμένου, ἐκ τῶν ἐλλυχνίων ἀναπέμπειν τὸ ὕδωρ. ὑπέμενε δὲ τὰ κυμβεῖα τοὺς ἐλλυχνίους. ὥστε εἰς ταῦτα πάλιν ἐμπίπτειν τὸ ὕδωρ. ὃ τῶν πλείονων ἐπίπαυσε κυμβείων, ἐδόκει μικρὸν κατακλίνεσθαι, ἀνὰ τοῦτο κατέγειν δὲ πάλιν ἀνάγειν τὸν κόπανον. περὶ μὲν οὖν τῆς ῥάβδου ἔρμιππος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Φερεκράτους. ῥάβδον ὀφθῆναι τὸν κόπανον ἐν τοῖς ἀχύροις κυλινδούμενον. μέμνηται δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν παμμυγίδι τῶν κυμβείων. καὶ τοῦ καταλυτοῦ κόπανον. περὶ δὲ τῆς πάντων τούτων κατασκευῆς ὃ χρέσων, ἵζ ἧς ὃ ἐν τοῖς ἐκλογάδι. Ἄλλως. τὸν κώδωνα συμβαλεῖν τῆς σάλπιγγος, αὐτῷ πωμάσαι μολίβδῳ. καὶ ἐν μέσῳ εἶναι ῥάβδον. οὕτω δὲ ἡ χαλκῆ λάπαξ ἐν μέσῳ ἐτίθετο ἠρτημένη. ὡς φασιν. ἀπὸ μὲν τῆς ὀροφῆς, ἀπὸ τοῦ αὐλοῦ τοῦ μέσου, ὥστε ἀπροσπαίειν ἐφ' ἑαυτῷ, νῷ δὲ ὁ ἀγγεῖον κόπανον εἴρηκε. κατακλῶν δέ, ἀπὸ τοῦ κατέχειν ἄνω ἐν τῇ χειρί.

Τῶν κατακτῶν κοπάβων. ὀνηλὸς ὁ τρόπος τῶν κοπάβων. ὧν ὁ μὲν ἕτερος, τοιοῦτος. ἴσασιν ξύλον πὶ λυγρὸν πέρα πολήσιον, ἐν μέσῳ. καὶ ἀπ' ἐκείνου κρὴν τὸ ἀγγεῖον ὅμοιον ὀξυβάφῳ. εἰς ὃ τὸ καταλειπόμενον ἐν τῷ ποτηρίῳ ἐκπίζον. ὁ δ' εὐτυχὼν, ἐνίκα. ὁ δὲ ἕτερος, τοιοῦτος. κατὰ τὸν συμποσίου ἐτίθεσαν ἀγγεῖον ὅμοιον λεκάνῃ. ὕδατος πολλοῦ. καὶ σπογγίᾳ ἀγγείῳ τοῦτο, ὅμοιόν τι ποτηρίῳ περιεπίεσαν. καὶ ἰύκλῳ τῆς λιλαίνου μυρσίνας. καὶ ἔβαλλον εἰς τὸ ποτήριον, ἐκεῖνο τὸ ἀπολειπόμενον. ἡ δ' ἰατρεύσας τὸ ποτήριον ἔπινε. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ ἀγγεῖον κόπαβον εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ κατὰ γέν. Ἄλλως

Τῶν κοπάβων δύο ἦσαν εἴδη. ὧν μὲν τὸ κατακτὸν λεγόμενον. ᾧ δ' οἷον λυχνίου ὑψηλόν. ἔχον ἐν αὐτῷ πρόσωπον, ὃ μάνδυλον ἐκάλουν. ἐφοῦ ἔδει πεσεῖν, ἵνα τοῦτο βάλλομένῳ τῷ πλάσιγγα. ἕτερον δὲ ἀγγεῖόν τι οἰκεῖον λουτῆρι πλῆρες ὕδατος. ἐν ᾧ ὀξύβαφον ἢ ἐπιπλέον τὸ πλῆθος. ὃ πᾶς ἱκανὸς λούειν τοὺς λάλαξιν ἐπειρῶντο. Ἄλλως.

Κόπαβος, ἀθλημάτιον ἐντῇ ἐ φησίν. ὅτι σικελικόν τι ἔδει παιδιά, πρώτων δύρωμα τῶν σικελῶν. ὡς φησιν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς ἐλεγείοις. κόπαβος ἐκ σικελικὸς ἔδει χρόνος, ἐκ πρεπὴς ἔργον. δικαίαρχος δὲ ὁ μεσήνιος, ἀριστοτέλους μαθητής. ἐν τῷ περὶ ἀλιαίου. ἃ τινὲς λάτταγα αὐτὸν εἶναι σικελικὸν ὄνομα. λατάγη δέ ἐστι, τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τοῦ ἐκπιεσθέντος ποτηρίου ὑγρόν. ὃ σωρευόμενον τῇ χειρὶ, ἀνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοπάβιον. κόπαβος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐν τῷ πιόμενον ἄβλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῇ πόλει. καὶ τὸ ἄγγος, εἰς ὃ ἐφίβαλλον τοὺς λάτταγας. ὡς κρατῖνος ἐνεμέσησε δείκνυσιν. ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν, δῆλον ἐκ τοῦ λέγ. χαλκῷ περὶ κοπάβῳ. πολάτων ἢ, ἐν δὲ καλοῦμεν. παιδιᾶς εἶδος παροίμιον κόπαβον εἶναι ἀποδίδωσιν. ἐνῆν δὲ τὸ σκεῦος εἴωθον οἱ διακυβεύοντες. ἐκάλουν ἢ ἀγκύλλω, τῷ τὸ κοπάβῳ πρόσωπον. διὰ ἐπεγκυλῶν τὴν δεξιὰν χεῖρα, ἐν τοῖς ἀπὸ κοπάβου σμοῖς. καὶ ἀγκυληγοὺς ἔλεγον κοπάβους. ὅτι δὲ ἄβλον προῖκα τὸ ἔρριπτον, χοεύειν μόνον ἐλέγοντο δέπνες καταλιποὶ κόπαβοι. ἐν ᾗ λύχνι ὁρᾷ ὁμόμενον, πάλιν τε συμπίπτον. ὑψηλὸν ἔχον τὸν μάνδυλον καλοῦμεν. ἐφ' ᾧ τὸν λυαγόμενον ἐπιπεσεῖν πλάσιγγα, σβέσθεν ἢ ἐμπίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμένην. πληροῦσαν τὸ κοπάβου. μᾶλλον ἐν ἀκριβὲς δι' ἐρίφα τῆς βολῆς. τὸ δὲ μάνου πολλοὶ μιμοῦνται. ἐν δὲ ἕτερον εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λιλαίᾳ. αὕτη δὲ ὕδατος πληροῦται. ἐκ ἐκείνου ἢ ἐπαύτῃ ὀξύβαφα λιερά. ἐφὰ βάλλουσι τοὺς λάτταγας, ἐκ λιχνίου ἐπειρῶντο καταλούειν. αὐτηρεῖν δὲ τὸ κοπάβια, ὁ πλέον κατὰ δύσις. ὅτι δὲ ἦν ἐρωμένων ἐμέ μνητο ἀθηναῖος ἐπαύτοὺς τοὺς λεγομένους κοπάβους, ἄβλον ποιεῖν ἀχαιὸς ὁ καλλίμαχος. πολλοὶ δὲ φιλέρωτες ἀκόντιον ἦκον ἔραζε οἰνοποτήσι κελαδοῦ ἐκκυλίκων λάτταγας. σικελαδὲ αὐτοὺς, οὐκ ἀπεικότως ὠνόμασεν. ἐπεὶ ὡς προεῖπομεν, σικελῶν τὸ δύρημα. καὶ ἐπαύδασκεν σφόδρα παροῦσα ὁ κόπαβος. Ἐμπερίοισι, ἡ μεμφόμενον. τὸ μεσαίτατον Φησὶν ἐκδησον αὐτῷ, πρυτάνη γένηται ἐκ τοῦ αὐλοῦ τῆς σάλπιγγος.

Ὅπαντέ-

Ὅ τῶν τέθνηκ' ἀγὼ αὐτὸ τῶν δεμνάμποτε
Καὶ νῦν πέπρακεν· τίς γὰρ αὖ τῶν νῦν ἐστιν;
Τρ. Πόλεις ἔκαδε λαβὼν αὐτὰ τοῖς αἰγυπτίοις
Ἔστ' ἂν ἐντεῦθεν ἐλθὼν συρμαίαν μεζῆν
ΔΟ. Οἴμοι τῶν κρανοπαῖ ὡς ἀθλίως πεπράτεμεν
Οὗτος μὲν οὐ πέπυσθεν ἀδέν'. Κρα. αἰαῖ τί
Ἔτ' ἔστ' ἐρίσι κρέμεσιν ὅ τι τις χήσεται
Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθη λαβὰς ποιεῖν,
Dindy m) Ἄμεινον ἦν νῦν αὖ τὸν πρῶτον τὸν πάλαι
Κρ. Ἀπώμεν ὦ δορυξέ. Τρ. μηδαμῶς, ἐπεὶ
Τούτων γ' ἐγὼ τὰ δίκαι' αὐτῶν ἥσομαι.
Δο. Γόσον δίδως δῆτ'. Τρ. εἴδεα πρὸ θεῖναι δίκα
Λάβοιμ' ἂν αὖ τῆς χάρακας ἑκατέρωθεν ὁρμωμένης
Δο. Ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν ὦ τὰν ἐκ πρόδων.
Τρ. Νὴ τὸν δι' ὃς τὰ παιδί' ἀγ' ἤδη ξέρχεται
Ὀργησόμενα τὸ τῶν ἐπιλήπτων δρυρίνα
Ἁπάσετον, προαναβαλοῦμαι δικεῖ.
Ἀλλ' ὅτι ὥρα ἄριστον ἐστὶν οἴεσθ' ὦ παῖδες ὄν
Ἀυτοῦ παρ' ἐμὲ χὤτερον αὐαλαλᾶν θαδί.
Παι. Νὴ ἀλλὰ θᾶττον ὁ πλουτῆρ' ἀνδρ' ἀρχώμεθα. Τρ. πεύσεσθε
Ὁ πλουτέρους εἶδον· ἢ ταῦτ' ὦ ξεῖς κακόδαιμον
Εἰρήνης γ' οὐσης· ἀμαθὲς γ' εἶ καὶ κατάρατον
Παι. Ὁ δ' ὅτι δήποτ' ἦν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε,
Σὺ δ' ἐβαλον ῥιπτάστην ἀπαίδας ὁμφαλοέσσας
Τρ. Ἀπαίδας; οὐ πέπυσθε μεμνημένος ἀπαίδας ἡμῖν·
Παι. Ἐνθάδ' ἀμοιμωγήσεται ὑχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
Τρ. Ἀνδρῶν οἰμωγὴ, κλαυσεῖ μὴ τὸν δρόνυσον
Οἰμωγὴς ἄδον· καὶ τούτους ὁμφαλοέσσας.

Callimarchy

Ὅτ' ἔτεμε τέθνηκα· τότε με ἀπώλεσας· ὅτε καὶ αὐτὶ τούτων μιναῖ ἐδώκα.

Συρμαίαν μεζῆν· οἱ μὲν ἄξιον χύλον βδελυκτὸν εἶναι τὴν συρμαίαν· ἢ χρῶντας αὐτῇ τοῖς αἰγυπτίοις πρὸς διάρροιαν.

συρμαία διάρροια χυλοῦ ἑλμινθία

Ἄλλως· φαίνονται τὸν χυλὸν τῆς συρμαίας πίνειν οἱ αἰγυπτίοις πρὸς διάρροιαν· ὡς δίδυμος, ἁλμυρία ἐκ ῥαφανίδων αἰγυπτιακὴ, πρὸς καθαρσιν ἐστὶ πάνδεινος.

Λαβὰς πεῖν· ὠτύρια τοῖς κρανεσιν· ἵνα χύνωνται πάδοι. Δείκνυσι δὲ τὸ ὦτα αὐτῶν καὶ ἔστι παρεστιγμένη.

Τούτων γὰρ τὰ δίκαια· ἀπὸ τοσούτου ὠνήσομαι. αὐτὶ τοῦ περὶ τούτου ὠνήσομαι.

Ἁπάσετον· τὸ ἐξῆς. δοκεῖ δέ μοι ἵνα δύρο προοιμιάσηται πρὸς μέλη ᾄσαι καὶ ἀβλεπτος προμελετῆται.

Νῦν αὖ θᾶττον πλουτέρων ἀνδρῶν· οὐδὲν ἀστειότερον τῆς δύρεσεως· δύο γὰρ δύθεν ἴσχει πάιδια ᾄδοντα· ἵνα ἀφορμὴν ἔχῃ τοῖς παῖδας αὐτῶν, ὀνειδίσαι ἢ δι' αβολεῖν, ἐν μὲν ὡς φιλοπόλεμον ὄντα· τὸν δέ, ὡς ῥίψαστιν· πρῶτον οὖν πεποίηκε τὸ τοῦ φιλοπολέμου ᾄδον πεῖν· καὶ θέασαι ὡς πρόσφορα αὐτῷ περιέθηκε πράγματα. ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐπῳδῶν ἀντιμάχου.

+ ῥ'. ᾄδει

Callimarchy

Ὄλοιτερους. πληγὰ τὸ ὄλον
πάλιν. Ἕκλυον ἰδρώοντας. ἀπλυτον. δυσλυτον. εἰ
πως ἐν εἰσθέσει σίχοι ἰαμβι
κοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι
ιβ. Θωρήσοντα ῥιπεῖς α-
ὐτὸ τὸ ἐπινον. πορρα τὸ εἰς
τὸν θώρακα πέμπειν τὸν
οἶνον. Ἄσμενοι εἰμεν. πρὸς
τὸ πεπωμένοι. οὐ πρὸς
τὸ θωρήσεσθαι. ἐμὴ ὅτι ὁμω
νύμως θωρήσεσθαι ἔλεγον
καὶ πίνειν πορὰ τὸν θώρα-
κα. ὅτι αὐτῷ τὸ ὑγρὸν λέ
γεται εἶναι. Υἱὸς λαμά-
χου. τοῦ δὲ βουλομένου μα
χεσθαι. ἐπιπέμπει δὲ πορὰ τὸ
τέλος τοῦ λαμάχου ὄνομα
τος. τὸ γὰρ βοῶν λέγει.
Οὐ πράγματα στάσεως. οὐδὲν φι
λονικίας ἢ ὄχλου. ἔστι γὰρ ὡς κι
νουμένου τοῦ κλεωνύ
μου κωμῳδεῖν βούλεται.
Ἀσπίδι μὲν σαίων. καὶ ἐλεγεῖ
ον ἀρχιλόχου. ἓξ σίχοι ἐπι
κοὶ β. ἀρχιλόχου δέ ἐστι τὸ
δίστιχον. οὕτως δὲ ἐγκάφη
ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῆς ἀ-
σπίδος. ἐπιπλήττει ἢ ἐν τοῦ
θεοῦ πρὸς ῥίψασπιν εἰρῆ.
Ἄλλως. Ἀσπίδι μὲν σαίων.
ἀρχίλοχος ποιητὴς λῷ καὶ
πόντας διέβαλλεν. ὅθεν καὶ
πίνδαρος. πυθικῶν ἑβδο
κατὰ γὰρ ἑκάς ὄντα πολλὴ
ψοπέρον ἀρχίλοχον βαρυ
λόγοισ ἔχθεσι πιεινόμενον
Ἄλλως. οὗτος ὁ ἀρχίλοχος
ἠξιώθη εἰς πόλεμον ἐν τῇ πρὸς σαίους μάχῃ. ἔστι δὲ ἔθνος θρᾴκης. καὶ φοβηθεὶς, ἔφυγε ῥίψας ἑ
αυτοῦ τὰ ὅπλα. αὐτὸν οὖν διαβάλλων λέγει. Πόθων ὑποκοριζόμενοι οὕτως ἔλεγον τὰ παιδία
ἃ οὕτω λέγεται τοῦ βρέφους τὸ αἰδοῖον. Εἰς γὰν σαυτοῦ πατέρα σθένος. ὦ ἀηδὲς εἰς τὸν ἰλεώνυμον
ὅτι ῥίψασπις. Τρυγόνα μὲν αὐτήν. ἔφτισιν οὐ φέρεται διὰ τὸ μέτρον.

Γαι. Ἀλλὰ τίδ᾽ ἄδω. σὺ δ᾽ εἰ θύμοι. οἷς τοι χαίρεις
Τρ. Ὡς οἱ μὲν δεῖνα τοι βοῶν κρέα. τὰ δ᾽ ἄριστα
Ἄεσον προτίθετον ἢ ἄπηδυσαμάσασθαι.
Γαι. Ὡς οἱ μὲν δεῖνα τοι βοῶν κρέα. καὶ χίναις ἴσωσον.
Ἔκλυον ἱδρώοντας. ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν
Τρ. Εἰ ἐν ἐκόρεσθεν. σῦ πολέμου κατήθλιον.
Ταυτά δε. ταῦθ᾽ ὡς ἥδιον κεκορημένοι
Παι. Θωρήσοντ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα πεπωμένοι. Τρ. ἀρέμενοι.
Παι. Πύργων δ᾽ ἐξεχόντων βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρῃ.
Τρ. Κάκις᾽ ἀπόλοιο παιδάριον αὐτὸς μάχαισ.
Οὐδὲν γὰρ ᾄδεις. πλὴν πολέμους σῦ καίπερ εἰ.
Παι. Ἐγώ. Τρ. σὺ μέντοι μὴ δ᾽ Παι. υἱὸς λαμάχου
Τρ. Ἀΐβοῖ.
Ἦ γὰρ ἐγώ θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ ἦς.
Ἀνδρὸς βουλομάχου. ἢ κλαυσιμάχου τινός ὑιός.
Ἀπὸ τέρεε. καὶ τῆς λογχοφόροισιν ᾄδε ὑιόν.
Πῶς μοι σοῦ κλεωνύμου σὺ παιδίον.
Ἆισον πρὶν εἰσιέναι. σὺ γὰρ οὖ οἶδ᾽ ὅτι
Οὐ πράγματ᾽ ἄστεισ. σώφρονος γὰρ εἶ παῖδος
Παι. Ἀσπίδι μὲν αἴων. τίς ἀτέλλεται ἢν πορὰ θάμνῳ.
Ἐνὸς ἀμώμητον κάλλιπον ὄκ ἐθέλων.
Παι. Εἰ πέμοι ὦ πρόθων εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ᾽ ᾄδῃς
Τρ. Ψυχὴν δ᾽ ἐξεσάωσα. Τρ. κατήχνυ ἀστεργκήων.
Ἀλλ᾽ εἰσίωμεν. σῦ γὰρ οἶδ᾽ ἐγὼ σαφῶς
Ὅτι ταῦθ᾽ ὅσ᾽ ἤισας ἄρτι πορὶ τῆς ἀσπίδος.
Οὐ μὴ πολάθητ᾽ ἄν ἐκείνου τοῦ παιδός.
Ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἥδιον ταῦθ᾽ ἕπεσθαι μενόντων
Φλαῦ ταῦτα πάντα καὶ ἀπόντα εἶναι δεῖν.

Dochm

Archloch

thracię po
li

Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
Ἀλλ᾽ ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον.
Καὶ σμήχετον μοῦφον πᾶν τὸν ἀθοῦν.
Οὐδὲ γὰρ ὦ πόνηροι
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν.
Ἢν μὴ τίς μασῶνται.
Ἡμῖν μελήσει ταῦτα γ᾽ ὑπριεῖς δὲ μὴ σὺ φράζων.
Ἀλλ᾽ ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες. ἐμβάλλεσθε λαγώων.
Ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν.
Πλακοῦσιν ἐστὶν ἐν τυχεῖν πλαμωμμύοις ἐρήμοις.
Γρὸς ταῦτα βρύκετ᾽ ἢ τὰ χύμῖν φημὶ μεταμελήσει.
Εὐφημεῖτε χὴ τὴν νύμφην ἐξωτίνα δωροκομίζω.
Δᾷδιάς τιφ ἐξ. μὴ πάντ᾽ λεὼν συγχαίξκα᾽ σικελδύω
Καὶ τὰς κλίνας πάλιν εἰστ᾽ ἀργυνῶν χὴ πάντ᾽ κομίζω.
Ὀρχησαμένην ἡσθείσαντ᾽ ἠὐπέρβολ᾽ ἐξελάσαντ᾽
Κἄπειτ᾽ ἐπεύξασθε μύσοι τοῖσι θεοῖς
Διδόναι πλοῦτον τοῖς ἕλλησι.
Κριθάς τε πρίειν ἡμᾶς πολλὰς
Γάμους ὁμοίως. οἷμόν τε πρόλιω
Σὺν κατ᾽ ξώλειν.
Τάς. τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν.
Καὶ τὰ χθὲς δὲ πάνθ᾽ ὅσα πρώην λέσαμεν.
Συλλέξασθ᾽ πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
Λῆξαι δ᾽ αἰθωνα σίδηρον.
Δοῦ ἐμοὶ μύσαι ἐς ἀγρόν.
Χὠπως μετ᾽ ἐμοῦ καλὴ
Καλῶς κατακείσει
Ὑμὴν ὑμέναι ὦ. ὑμὴν ὑμέναι ὦ.
Ὃς μάκαρ ὡς δίκαιος
Τὰ χθὲς δὲ νῦν ἔχεις
Ὑμὴν ὑμέναι ὦ
Ὑμὴν ὑμέναι ὦ

Τί δράσομεν αὐτὴν
Τί δράσομεν αὐτήν·
Τρυγήσομεν αὐτήν·
Τρυγήσομεν αὐτήν·
Ἀλλ' ἁράμενοι φέρωμεν·
Ὅπως τις ταῖς μύαις οἷσι χρῆται καὶ λαβόντες
Τὸν νυμφίον ὦ μέδεσθ'.
Ὑμὴν ὑμέναι ὦ ὑμὴν ὑμέναι ὦ.
Οἰκήσετε γοῦν καλῶς
Οὐ πράγματ' ἔχοντες.
Ἀλλὰ συνακολουθοῦντες
Ὑμὴν ὑμέναι ὦ ὑμὴν ὑμέναι ὦ
Τοῦ μὲν μέσου καὶ πυχοῦ·
Τῆς δ' ἄνω τὸ σῦκον·
Φήσεις γοῦν ὅταν ἐλθῇς·
Οἶνόν τε πίνειν πολὺν
Ὑμὴν ὑμέναι ὦ ὑμὴν ὑμέναι ὦ

ΛΕΙΠΕΙ.

Πλακοῦντας ἐσθίειν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΙΣ,
ΤΕΛΟΣ.

Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ ὑπόθεσις.

σκιρροις

Ν τοῖς σκίροις τὰ γυμνάσια κρίνεσθαι ἀγῶνα προεκαθίζοντα ἀγορμὴς ἐκκλησίας περὶ θέσμων πώποτε ἀλλοτρίων χρῶν, ἐποίησαν οὗτοι ὑστεροῦντες οὖν σολέας, ἄνδρες γυμνασιῶν ἐκάθισαν. καὶ δὴ μιᾶς δημηγορεῖ περὶ τοῦ λαβούσης τὴν ὅλων τὴν ἐπιγροσπὴν, βέλτιον ἄρξειν μυρίων. ἐκέλευσε τοῖς ἰόνιον φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆσθαι τοὺς νόμους.

Ἄλλως.

Ἴγνωσκε μὲν συνέβαινε πάντα μηχανήσασθαι τοὺς δόξαι ἄνδρες εἶναι. ἐκκλησιάσουσι, πεῖσαι πρᾶγμα δοῦναι σφίσι τὴν πόλιν δημηγορήσασα μιᾶς δ' ἑαυτῶν εἰ ἡ μηχανὴ τοῦ δόξαι αὐτὸ ἀνδρὸς εἶναι, τοιαῦτα· ἀνδρεῖα ἀναλαμβάνουσι σολῆν, προασκήσασαι καὶ προυπήσασα τὸ σῶμα αὐτῶν, ὡς ὅτι μάλιστα, ἀνδρικὸν εἶναι δόξαι. μία δὲ ἐξ αὐτῶν πραξαπράλυχνον ἔχουσα, προέρχεται μετὰ τοὺς συνθήκας· καὶ φησὶν ὦ λαμπρὸν ὅμμα.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Γυνὴ πρᾶγμα.
Ἀμήρτης.
Ἄλλος ἀνὴρ φιλόλος.
Ἑτέρα γραῦς.
Θεράπαινα.

Ἑτέρα γυνή.
Ἕτερος ἀνὴρ βλέπυρος.
Κῆρυξ
Νέος.

Χορός.
Ἕτερος ἀνὴρ ἀπὸ ἐκκλησίας χεί- (μος
Γραῦς.
Νέα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ

Agathō

Λαμπρὸν ὄμμα τοῦδε χὠ λάρυ λύχνου.

Dicæ ogenes

Ω Κάλλιστ' ἔνδυσκόπουσιν ἐξυπνημμένον.

Γουναστὴς γὰρ εἶ τύχας δηλώσομεν.

Τροχῶι γὰρ ἐλαθεὶς κεραμεικῆς ῥύμης ἄπο.

Μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις.

Ὁρμαφλοιὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.

Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ

Κἀνῦν σὺ μὲν σῶμα τοῖσιν ἀφροδίτης πρόσω

Γῆρως μύσαι στωλησίου παρασκευῆς.

Χορδοῦ μύωνος σωμάτων ὠὴ σάτω,

Ὀφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργῃ δόμων.

Μόνος δ' ἐμῆρων εἰς ἀπεργάτους μυχοὺς

Λάμπεις ἀφαύων τὴν ἐπανθοῦσαν ῥίχα.

Σράστικαρπου βακχείου τε μάματος,

Πλήρης ὑποιγύσας σι συμπαρασκεῖ εἰς

Καὶ ταῦτα σωφρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.

Ἀμηθὲς σωσοίσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα.

Ὅσα σκίροις ἔδοξε τοῖς ἐμαῖς φίλοις.

Ἀλλ' οὐδεμία πόρεστιν ἀς ἥκιστ' ἐχθρὰ.

Καίτοι πρὸς ὄρθρου δεῖ γ' ἐκκλησία.

Αὐτίκα μάλ' ἔσεσθαι καταλαβεῖν ἡμᾶς ἔδρας.

Ὦ λαμπρόν· πρᾶξαπρὰ λύχον ἔχουσα προέρχεται· ὑποπαίδευται δὲ ὁ ἴαμβος, ἢ ἵνα ἀλάθωμος· ἢ τὸν δικαιοπίνας διὰ τὰς ἑτάιρας ἐμαθε ζομένας· πρὸς ὃ οὐδὲν εἶπεν ἀλλὰ μόνον ὅτι τοὺς ἑτάιρας δεῖ πῶς βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι τοὺς ἀνδρας προλάβωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Τοῦ λοχαλάτου· διὰ τὸν κεραμεικὸν λοχμηκατοχηνικῶς ἢ ἔπιπν· δὲ ἐν προχῶ ἐλαύνεται ἀλλὰ τύπτωνται). Κάλλιστα· ἡ σύνοια, κάλλιστε τοῖς σοφοῖς δίρημένον, γῖς δὲ σκεπτομένοις. οἱ δὲ, γῖσι φύλαξιν, ὅτι μετὸ λύχνου σκοπεύουσιν· ῥύμης δὲ, τῆς ὁρμῆς.

μης

Ὁρμαφλοιός· σύμβολον ἡμῖν δίδου περὶ τῶν συγκειμένων διὰ τῆς φλοιός.

ρδουμύωνος

Χορδουμύ· ἰνουμύων· τοῦτο λέγει, ἐπεὶ οἱ σιωπῶντες κινοῦνται. Ἀπερήνιος μυχοί· τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικὸς λέγει, διὰ τὸ μηδένα αὐτὸ βλέπειν. Ἀφαύων· ἀποξυρῶν. Τέλχα· τὰ αἰδοῖα τὴν ἐπικεκμυκυῖαν ῥίχα. Στοάσ· τὰ τραμέα ἐν οἷς ὁ σῖτος στοὰς λέγουσι. ἢ γὰρ πεπεμένη. Σκίροις· σκίρα ἑορτή ἐστι τῆς σκίρα δος Ἀθηνᾶς, σκιροφοριῶνος ιβ'. οἱ δὲ, δημήτρος καὶ κόρης. ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ ἐρεχθέως φέρει σκιάδειον λευκὸν, ὃ λέγει σκῖρον Ἄλλως· σκίρα ἑορτή· παρὰ Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς ὁ μὴν, σκιροφοριών. Φασὶ δέ οἱ γράμματες περὶ τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῷ Ἀθηναίων ὡς τὸ σκῖρον σκιάδιόν ἐστι, μεθ' ὃ φέρομεν ἐξ ἀκροπόλεως εἰς τιμᾶσθαι καλοῦμεν σκῖρον, πορεύεται δὲ ἡ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια καὶ ὁ τοῦ ἡλίου· νομίζουσι δὲ τοῦτο ἑστεοβουτύδαι. σύμβολον δὲ γοῦν τὸ γίνεσθαι τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν· καὶ σκέπασι δὲ ποιεῖν ὥστε τοῦ χρόνου ἀέλσειν ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηναῖοι δὲ σκιροφόρια τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν δευτέρῳ ἀτθίδος ἀπὸ σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι, πρᾶξίων δὲ ἐν δευτέρῳ μεταλεικῶν ἀπὸ σκίρωνος τοῦ συνοικίσαντος σαλαμῖνα. σκιράδι ἢ Ἀθηναῖ

Phlo dior)

Pra xiō

ra festū

cus mate

Ἂς σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν εἰ μέμνησθ' ἔτι

Δεῖ τὰς ἑτάιρας καταθιζομένας λαθεῖν.

Τί δῆτ' ἂν εἴη πρᾶγμα οὐκ ἐξεραμμένους

Ἔχουσι τοὺς ὠὼ γωνας ἕως ἔρηται χειμ.

Ἤθαμάτια τὰν δρεῖαν κλεψάσας λαθεῖν

Ἦν χαλεπὸν αὐτὰς· ἀλλ' ὁρῶ νυδὶ λύχνον

Προσιόντα· φέρε νῦν ἐπανακωχρήσω πάλιν

Μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.

Γυ. Ὦρα βαδίζειν· ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως

Ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν.

Γρ. Ἐγὼ δ' ὑμᾶς προσδοκῶ ἐγρηγορώς

Τὼν νύκτα πᾶσαν· ἀλλὰ φέρε τὴν στέπτον

Τὼ δ' ἐκκαλέσω μαι θρυγορώσα τὼ θύραν.

Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῷ λαθεῖν. Γυ. ἡκέσατοι

Ὑποδυμύηνὸ κνίσμασουτῷ δεκτύλων.

Ἀτ' ἀκατασταθρθὸς ὁ γὰρ ἀνὴρ ὢ φιλτάτη

Σαλαμίνι Θ' ἡγεῖτ' ὄζειν ὦ ξύνδμιε ἐμοί.

Τὼ νὺξ ὅλην ἡ λαουέμι συνοῖς στρώμασιν.

Ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν·

Καὶ μὰ Δῆρῶ ἐκλφαρέτω καὶ σωσράτην

Προσιοῦσαν ἤδη τώδε νὴ Φιλανέτω.

Πρ. Οὐκοῦν ἐπεξεδῶς γλύκη κατώμοσε

Τὼ ὑσάτω ἥκασαν οἴνῳ πρεῖς χοᾶς.

Ἡμῶν ἀρτίσειν καρβίνθων χοίνικα.

Τὼ σμικυθίωνος ὀχόρας μελισίχην

Σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν· καίμοι δοκεῖ

Κατὰ χολιὼ πρᾶτ' ἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

Γυ. Τὼ τοκατῶλου δ' οὐχ ὁρᾶς γυσισράτω

Ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὼ λαμπάδα.

Καὶ τὼ φικοδῶ εἴρουτε καὶ χαρητόδου;

Πρ. Ὁρῶ προσιόσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ

θησδὺς ἐποίησεμ ὅτε ἐπενήνει ἀποκτείνας τὸν μιρὼ ταυρομ. Theseus

Ἂς σφυρόμαχος· γράφει). ἀς Ἰλιομάχος· Φασὶ Ἰλεόμαχον γαμικὸν ὑπομειτήμ· οὗτος Φαίνεται ὑπομειδινόμυός ποτε εἰρηκέναί τι ἐν δράματι καὶ ἐσκῶφθαι διὰ τοῦτο ἐμφατικῶς ὁ δὲ σφυρόμαχος, ὡφθισμα ἐσπήσατο, ὥστε δεῖν τὰς γυναῖκας τὰς ἑτάιρας χωρὶς τῶν ἐλευθέρων καθέζεσθαι· οἱ δὲ ὅτι τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθίζεσθαι. Sphyroma Chomachi gines hyp

κεκόκκυκε

Ὥρα βαδίζειν· μία τῶν ἐρχομένων πρὸς τὴν πραξαγόραν τοῦτο λέγει. Θρυγονῶσα· κύσσω λυνῶσα. Ὑποδυμύηνὸ ὑποδήματα βαλοῦσα· τὸ λυνίμασι τὸ μυρεμαῖον χασμόν. Σαλαμίριος· ὡς ναυτικῶν οὐ τῶν τοῦ σαλαμινίων ἢ καταφερῶν· δύνανται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς σαλαμινίας νεὼς νοεῖσθαι τὸ σαλαμίριος· ὡς ἀπὸ τοῦ παραλοῦ παραλίος. Καρεβίνθων· ὑπτιν) τος ἐκοπίου φρυκτοὺς ἐρεβίνθους. Τὼ σμικυθίωνος λέπτης χωᾶκα. Ἐμβάσιν· ἐμβάσ ἀνδρεῖον ὑποδημα. Γυσισράτω· παρὰ τὼ λυσισράτην· εἰρηκεν· Τὴν λαμπάδα· τὼ δᾷδα λέγει διὰ τὸ εἶναι νύκτα.

Ἔστ' ὤφελος. τουτέστιν ὠφέλιμος.

Γυναῖκας, ὅτι πάρεστ' ὤφελος ἐν τῇ πόλει.

Γυ. Καὶ πάνυ παλαιᾶς ὡρέως ἔμοιγ' ὦ φίλτατε.

Ἐκβράσασα πρεσβυτέρω. ὁ γὰρ αἰὼν τῷ μὲν χρόνῳ ὅλην

Ἔβυψε ξιχάδων ἐσωτέρας ἐμπλησμένος.

Τριχάδων. λεπτινῶν, ἤγουν καλουμένων θριαστῶν. οὕτως ἐθικῶς εἶπε καὶ ἀναγέρουσιν.

Πρ. Καθησθε τοίνυν ὡς ἀνείρωμαι τάδε

Ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ.

Ὅσα σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.

Ἔχω τὰς μαχαίρας. ἐφερέφατο γὰρ πρίχας ἵνα ὅταν χειροτονῶσι, δύκωσιν αὐθρεσθαι ἔναι.

Γυ. Ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μαχαίρας.

Λόγμης δασυτέρας καθάπερ ἠνξυγκείμενον.

Ἔπειθ' ὁπόταν μὲν εἰς ἀγορὰν οἴχωι τόμε,

Ἀλφιταμυήν τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,

Ἐλλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

Γρὸς τὸν ἥλιον. ὡς τεμέλαν θηναίως ὁ ἀνήρ. ἐρρι φα. ἰ ραμμὴ βλέπουσα αὐτὸν ἢ ἐζόμην.

Γυ. Κἄγωγε τὸν ξυρὸν δὲ γ' ἐκ τοῦ οἰκίας

Ἐρρίφαν πρῶτον ἵνα δασυνθείην ὅλη.

Καὶ μηδὲν εἴλωέ τι γυναικὶ προσφερής.

Ἐπικρατοῦς. οὕτως εἰς δασύτητα λωμωλεῖται. λῷ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. οὕτως μέγα πώγωνα ἔχων, ἐπικαλεῖτο σαλιστοφόρος. καὶ πολλάκις ὁ κωμικὸς φησὶν αὖ ἅξ ὑπήνης ἐπικρατεσ σακιστοφόρε.

Πρ. Ἔχετε δ' οὗτοι τὰς πώγωνας οὐσ' εἰρηται ἔχειν

Πάσασιν ἡμῖν ὅπότε συλλεγοίμεθα;

Γυ. Νὴ τὼ κάτω καλὸν ἐγώγε φυτόν.

Ἐτ. Κἄγωγ' ἐπικράτους οὐκ ὀλίγω καλλίονα. Plato

Γρ. Ὑμεῖς δ', τί φατέ; Γυ. Φασὶ κἀτανδύουσι τοῦ.

Γρ. Καὶ μὰ τὼ τύ γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πρεπούσας μόνα.

Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας

Καὶ θοιμάτια τὰν δρεῖα καθάπερ εἰρημένα.

Λακωνικὰς. ἐθὸς ὑποδήματος.

Λάμιον. λαμιός τις πένης καὶ ἀποξυλοφορέας ζῶν. διὸ καὶ βακτηρίαν δηλονότι ἔναι αὐτοῦ φησιν εἶναι. ἰωμωλεῖται δὲ ὡς δεσμοφύλαξ. ἀρσενικῶς δὲ τὸν λαμιαν ὑπερῆς ὀφρεῖ ῥάτης λέγειν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι, ὅτε σκυτάλιον ἔχουσα ἐπέρδετο.

Ὧν πέρδεται. ἀντὶ τοῦ ὧν φέρει. ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο.

Γυ. Ἐγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξίωγ' ἀμάλιν.

Τὸ τοῦ λαμίου τοῦτ' ἀκαθώδμητος λάθρα.

Πρ. Τοῦτ' ἐς ἐκεῖνο τ' σκυτάλων ὧν πέρδεται,

Νὴ τὸν δῆτα τὸν σωτῆρα· ἐπιτηδὲς γ' ἀνὴρ.

Τὼ τοπανόπη δ' ἀφθέρανε συνημμένος. Phrynichus

Εἴ πέρτις ἄλλος βακολεῖν τὸν δῆμον.

Γυ. Λέγοιθ' ὅπως καὶ τἄλλ' ἅπερ τούτοις δράσομεν.

Ἕως ἔτ' ὄζειν ἄστρα κατὸ τὸν οὐρανὸν

Ἡ ἐκκλησία δ' εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα

Ἥ μεῖς

Ἡμεῖς βαδίζομεν ἐξ ἕω γυνῆτες;

Πρ. Νὴ τὸν δ' ὥστε δεῖσε καταλαβεῖν ἔδρασ'

Ὑπὸ ζοφ λίθῳ τῶν πρυτάνεων κατ' αὐτικρύ.

Ἀλ. Ταυτηγί τοι μὴ τὸν δι' ἐφερόμην ἵνα

Soph. Πλησμονὴν ξαίνοιμι φλ' ἐκκλησίας.

Πρ. Γλησμονῆς τάλαινα. Γυ. νὴ τὼ ἄρτεμιν

Ἔγωγε. τί γὰρ αὖ χεῖρον ἀκροώμεθ' ἄρα

Ξαίνουσαι. Γυ. μικὰ δ' ἐστὶ μοῦ τὰ πράγματα.

Πρ. Ἰδοὺ γε σοξαίνουσαν ἢν τοσῶματος

Οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἔδοξ.

Οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμι εἰ πλήσης Τύχοι

Ὁδήμος ὢν. κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις

Ἀναβαλλομένη δείξει τὸ Φορμίσιον.

Ἤν δ' ἐγκαθιζώμεθα πρότεραι λήσομεν

Ξυσταλάμεναι θαμά τι, τὸν πώγων' ἅττ'.

Ὅπαν καθῶμεν ὀπίσω πρεσβυτικόν μ' ἐκεῖ.

Τίς οὐκαὖ ἡμᾶς ἀνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν.

Ἀγύρριος γ' ὤν τὸν τρόπον μ' ἀπώγων' ἔχων

Λέληθε· καίτοι πρότερον ἦν δριμύς γυνή.

Νῦν δ' ὁρᾶς πρᾶγμ' ἐμέ τε μισεῖς ἐν τῇ πόλει.

Τούργον ἔτοι μὴ τὸν ὠὸν οὖσαν ἡμέραν

Τόλμημα γλαμῶ μᾶλλον τοσοῦτον οὐμὲ καλ.

Ἦν πως παραλαβεῖν φλῆλεως τὸ πρᾶγμα τοῦτο

Δυνώμεθ' ὡς τάχιστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν

Νῦν μὲν γὰρ ὅτι θέομεν οὐδὲν ἐλαύνομεν

Γυ. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ἐξέστη

Δημηγορήσει. Πρ. πολὺ μᾶλλον ἀνάρριπτόν.

Λέγουσι γὰρ ἔνιαι σκώμματ' ὅσοι

Πλεῖστα δοῦναι δύνανται, ἄνοητοι τοῦτο εἶναι λέγειν.

Ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην πρά.

Τὼ τοπανόπη. τοῦ τὼ ἰὼ φυλακτικὸς. αἰνίττεται δὲ ὡς ὅμοιος αὐτοῦ δεσμοφύλακος. ἀνάφέρει δὲ τοῦτον ἐπὶ τὸν πυρὰ σιφοῦ λεῖν ἐν ἀνάχωι ἀργύρ. Ὑπὸ τῆς λίθῳ. τῆς βήματι.

Ταυτηγί τοι. μικὴ ἔρχεται φέρουσα εἰρεσιώνην καὶ ξαίνουσα αὐτὰ, πρινὰ πελθεῖν ἐκεῖσε.

Γλησμονῆς. Φθάσας γάρ φησι λεῖν, ἢ μὴ μεῖναι ὡς πλεῖστα ῥοθῆ. Παραφῆναι. λεῖξαι. Ὑπερβαίνουσαν ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβαίνουσαν.

Φορμίσιος καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον ἀίδοῖον. Phormisius

Ἀγύρριος. ὁ ἀγύρριος στρατηγὸς πλυσθρισθεὶς ἀρξας ἐν λήμνῳ. καὶ τὸν μισθὸν δὲ τῶν ποιητῶν συνέτεμε μὴ πρὸ τῆς ἐκκλησίας τιθέναι. ὁ δὲ νόμος, αὐλητὴς μέγαν ἔχων πώγωνα. ἀγύρριος δὲ δύρυπρωκτος. οὗτος οὖν τὸν νόμον ἔχων πώγωνα, λαμβάνειν ἐθῶν γνώμ.

Τούργον γέτοι. ὑπερβατὸν τὸ ἑξῆς. τοῦτον γάρ μοι οὐκέτ' ἔστ' ἐλάττω τοσοῦτον τόλμημα τόλμῃ τοῦ ἐπιοῦσαν ἡμέραν ἦν πως παραλαβεῖν.

Νῦν μὲν γάρ. ἐπὶ τῆς παρουσίας ὁ κάρριγμενος ἢ πάντες εἶναι καλούνται. ὅθεν, οὔτε αὐλίμοις οὐτιμώμενοις τοῦ τόλμῃ. Καὶ πῶς γυναικῶν. ἐκβαίνουσι γοῦν. Σπεύδουσι καὶ σπουδῶσι. Κατὰ τύχην ἡδονὴ κατὰ σιωπὴν σιωπῆς. Ὁ κάρριγμενος πάντα πολλά.

Ἢ μὴ μωιρία. τὸ ὠλῆρος. ἢ μὴ ἐμπειρία.

Γυ. Οὐκ οἶδα. δῆλον δ' ὅτ' ἔστιν ἢ μὴ μωιρία.
Πρ. Οὐκοῦν ἐπὶ τῆσδε ξυμελέγη μοι ἐνθάδε.
Ὅ,τι ἂν προμελετήσω μοι ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
Οὐκ ἂν φθαίοις τὸ γνῶθι σαυτὸν, περιδυσμοῦσα.
Ἀλλ' ἃ δ' ὅσαις λαλεῖν μεμελέτηκας ποτ'
Γυ. Τί δ' ὦ μέλ' ἡμῶν μοῦ λαλεῖν ἐπίσασται.
Πρ. Ἴθι σὺ πείσθητι. καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ.
Ἐγὼ δ' ἐθέσπισα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
Καὶ τὴν μεθύμων, ὡς ῥιμοιδοξῆ λέγ'.
Γυ. Δοῦ ῥ' ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα σκέψαι τάλαν
Ὡς καὶ καταπέλασον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
Πρ. Πῶς καταγέλασον. Γυ. ὡς περέπτισ σπουδαίως
Πώγωνα περιδήσεσθ' ἐσαθυμούμενος
Πρ. Ὁ περισίαρχος περιφέρομ χἠτιὼν γελῶ.
Παρίτ' ἐς τὸ πρόσθεν. ἀείφρασδες παῦσαι λαλῶν.
Κάθιζε παιδίον. τὶς ἀγορὰν βούλεται.
Γυ Ἐγώ. Πρ. περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχα θεᾶ
Γυ. Ἰού. Πρ. λέγοις ἄν. Γυ. εἶτα πρὶν περιδεῖν λέγω;
Πρ. Ἰοὺ πεῖν. Γυ. τὴν γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην.
Πρ. Ἀ' πὶθ' ἑκὼν δῶν τοιαῦτ' ἀνὴρ μᾶς εἰσχόσω
Ἐκεῖ. Γυ. τί δ' ὄνουσι κἀν τῇ ἐκκλησία.
Πρ. Ἰδού γέσοι πίνουσιν. Γυ. νὴ τὼ ἄρτεμιν
Καὶ ταῦτά γ' ὄξωρον. τὸ γοῦν βουλεύματα
Αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμούμενοι
Ὥσπερ μεθύοντ' ὀρθὰ πράττουσ' ἀεί.
Καὶ νὴ δία πίνουσιγ'. ἢ τίνος χάριν
Τοσαῦτ' ἐπεύχομ τεῖ περοῖνος μὴ παρῇν.
Καὶ λοιδροῦνται ὡς περὶ μεπαιδωκότες.
Καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
Πρ. Σὺ μὰ βάδιζε. καὶ καθιζάδην γὰρ εἶ.
Γυ. Νὴ τὸν Δί' ἦ μοι μὴ γένοιτ' ἂν κρεῖττον ὦ.
Δίψῃ γὰρ ὡς ἔοικεν ἀφανὴν θήσομαι.
Πρ. Ἐθέλῃς σὺ ἑτέρα βούλεται λέγειν. Γυ. ἐγώ.

Περισίαρχος. ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, περισίαρχος ἐκαλεῖτο. περίσια γάρ, τὰ καθάρσια.

Ἀείφρασδ. ὡς ἀναμεμιγμένου αὐτοῖς. λοιδορεῖται δὲ πρὸς γυναῖκας εἰκὸς ὢν κιναιδώδης.

Μεθύον τεῖ. ἀναβάλλει τοὺς ἀθηναίους, ὡς ἀεὶ καλὰ βουλευομένους.

Ἀφανισθήσομαι. ἠφανισμένον μ' ὡς ἄλλα χρῆ. πένης αἰσχρούς ἀμῶν τοὺς χοῦς, γοῦν τῆς σὺ ξύλῳ θήσους ἀφανῆ.

Πρ. Ἴθι δὴ στεφανοῦνῆ γὰρ τοχῆμ ἐρράζεται.
Ἀγεμῦν ὁ ὥσπερ ἀνδρικὸς καλῶς ἐρεῖς.
Διεφθαρμένη τὸ χρῆμα τῆ βακτηρίᾳ.
Γυ. Ἐβουλόμην μὴν ἕτερον αὐτῶν ἠθάδων.
Λέγειν τὰ βέλτιστ' ἔν καθήμην ἥσυχος.
Νῦν δ' οὐκ ἐάσω. κατατὶ τὼν ἐμὴν μίαν.
Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν.
Ὑδατος. ἐμοὶ μὲν οὐδὲν εἰ μὰ τὼ θεώ.
Πρ. Μὰ τὼ θεὼ τί λαίνα ποῦν τὸν νοῦν ἔχεις;
Γυ. Τί δ' ἔστιν. ὀ γὰρ δὴ φιέειν ἢ τησάσε.
Πρ. Μὰ δῖ' ἀλλ' ἀνὴρ ὢ ντὼ θεὼ κατώμοσας.
Καίτοι τοὐμ' ἄλλει ποῦσα δεξιώτατα.
Γυ. Ὢ νὴ τὸν ἀπόλλω. Πρ. παῦε τοίνυν ἐγὼ
Ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν τῶνδε
Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
Γυ. Φέρε δὴ στέφανον. ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς
Ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι.
Πρ. Γυναῖκας αὖ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις.
Γυ. Μὰ δῆτ' ἐπῆμον γ' ἐκεῖνον. εἰ τι βλέψασα γὰρ
Ἐκεῖσε πρῶτ' γυναῖκας ὠόμην λέγειν.
Πρ. Ἀ' πὲρ ἐκαὶ σὺ κἀθηθεν τοῦθεν ἐν
Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν ἔνεκά μοι λέξφνδικῶ.
Τον λιχβοῦσα τοῖς θεοῖς μὴν εὔχομαι.
Τυχὶν κατορθώσασα τὲβουλευμένα.
Ἐμοὶ δ' ἴσον μὴν τῆς δεξιᾶς χώρας μέτα.
Ὅσον περὶ μὲν εὔχομαι δὲ καὶ φέρω.
Τἀγαθὰ πόλεως ἅπαντα χρέος πράσσειν
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν πρόσθεν πολὺ χωλήν.
Ἀεὶ πονηροῖς κἀγὼ τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
Ἐπεί τρέψασ' ἑτέρῳ, πλείον' ἔτι δρᾶσειν κακά.
Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νικᾶν

Ἐργάζεται. αὐξάνεται. ὅπερ λέγω οὐκ ἂν γένοιτο.

Διεφθαρμένην. δυσταχαμένην ἀσφαλισαμένην.

Τῶν ἠθάδων. ἃ ἔθος ἐστὶν ἐγὼ λέγειν. ἠθάδων

Ἐμὲ μίαν. λείπει γνώμην.

Λάκκους ἐμποιεῖν. ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι ἅπ' ἐλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν πόλιν ποιοῦντες ὀρύχωρα καὶ ἐργαλεῖα τετράγωνα. ταῦτα κορίσσοντες οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά. καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν. λάκκος degas. so

Μὰ τὼ θεώ. ἐπειδὴ γυναικῶν ὅρκος, παίζει. οὐ γὰρ δεῖ σέφησιν ὑπερορισμένην ἀσφαλισμένην ὅρκον ὀμνύναι τοῖς θεοῖς.

Ἀκριβωθήσεται. ἀκριβῶς μελετηθήσεται.

Ἐπίγονον γένειον. οὕτως ὠνομάσθαι φασὶ μαλακὸς ὢν ὡς μετὰ γυναικῶν ἀεὶ διάγων.

Τὰ τῆς πόλεως. ἐπὶ δίκαιον ἢ ὑπὲρ εἰσιν τῆς δημοκρατίας.

Dre ema bon decẽ malu

Οἱ τοὺς φιλεῖν βουλομένους δεδίκατε.
Τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας αὖ τιθολεῖθ' ἑκάστοτε.
Ἐκκλησίαισιν ἣν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα.
Οὐδὲν γὰρ ἦν ἀλλ' ἢ γνάθ' ἀγυρρίον
Γογγυρόν· ἡσύμεθα· νῦν δὲ χρωμένων,
Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπήνεσεν
Ὁ δοῦλος ὢν εἶναι θανάτου φησ' ἄξιος.
Τὸν μισθοφορεῖν ζητοῦντα τῇδε τῇ κλησίᾳ.

Γυ. Νὴ τὼ Ἀφροδίτω ὑγιεῖ ταῦτ' ἀλέγεις.

Γρ. Τάλαιν' Ἀφροδίτω ὠνόμασας, χαίρειν ταῦτ' ἀῦ
Ἔβρασας εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ κλησίᾳ. (Philochor)

Γυ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἴρων. Γρ. μὴ δῆθ' ἑθίζου νῦν λέγειν.
Τὸ συμμαχικὸν ἀῦ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοποῦμεθα
Εἰ μὴ ξυοίτ' ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν.
Ὅτε δὴ 'γίγνετ' ἡχθόμην τὸ δ' ἐρωτῶν
Ὁ τοῦτ' ἀναπείσας ἠθὺς ἀπῆρας ᾤχετο.
Ναῦς δ' ἐκάθελκε τὴν πέντε μὲν δοκεῖ.
Τοῖς πλησίοισι καὶ γειτόσι, οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἀχθεσθε κἀκείνοισι μέσοις
Νῦν εἰσὶ χρησοὶ καὶ σύμμαχοι γεγονότες.
Ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' ἱερώνυμος σοφός.
Σωτηρία παρέκυψεν ἀλλ' ὀρίζεται
Θρασύβουλος ἀῦτος ἀνὴρ ἀγαθὸς
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παραλαλούμενος.

Γυ. Ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. Πρ. νῦν καλῶς ἐπήνεσας.
Ὑμεῖς γὰρ ἀρεσ' ὦδ' ἦμε τούτων αἴτιοι
Τὰ δημόσια δ' μισθοφοροῦντες χρήματα
Ἰδιάσκοπεῖθ' ἕκαστος ὅ,τι τὶ κερδανεῖ
Τὸ δ' κοινὸν ὥσπερ ἄσιμος κυλίνδεται.
Ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθέ πη.
Ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν
Ὑμᾶς παρελθούσας καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
Ταύτας ὧν τρόποισι καὶ ταμίαισι χώμεθα.
Γυ. Εὖ γ' οὕτω νὴ δῆτ' οὐκ ἐλέγετ' ἐλέγετ' ὦ γαθέ.

Τοὺς μισθοφορεῖν· τοὺς μισθὸν βουλομένους λαβεῖν. ⟨ἢ⟩ παρὰ τῇ δημαγωγῷ λαμβάνουσι· ἢ ὁ μὴ λαβὼν μισεῖ θέλων λαβεῖν.

Τὸ συμμαχικόν· ἡμῶν συνομοσπόνδων, καὶ ὑποτέλους, ἀφηλ) περὶ δὲ τοῦ συμμαχικοῦ, φιλόχορος ἱστορεῖ ὅτι πρὸ δύο ἐτῶν ἐβούλετο συμμαχία λαμεδαιμονίων καὶ βοιωτῶν.

Ὁ χοῦτ' ἀναπείσας. Ἰσόνομα λέγει. Γεωργίσι· ἐξαρούντο γὰρ τοῖς γεωμεδίαις.

Κορινθίοις ἦσαν δὲ διάφοροι. τοῦτ' ἔστιν, ὡς πρὸς τὸν δῆμον.

Ἱερώνυμος σοφός· κατείρωνεύεται· ὁ δὲ ἀργεῖος σοφός· ὁ δὲ ἐρώνυμος, ἀμαθὴς· τοῦτα δὲ ἐσ γέλωμα δοκεῖ τινας· τὸ δὲ ἄργεῖος, ὄνομα κύριον.

Θρασύβουλος· οὗτος αὐθάδης ⟨ἢ⟩ ὠροδόκος· ὑπερόπτης ὢν τοῦ δήμου, ἠβούλετο διαφθεῖραι τοῦ πάντα πράττεσθαι.

Τὰ δημόσια δὲ μισθοφορούντες· ὅπως μὲν αὐτοὶ μερδανοῦσιν σκοπεῖσθε· ὅπως δὲ φροντίσετε περὶ τῆς κοινῆς ἐξ ὧν μισθοφορεῖσθε ἀμελεῖτε τοῦ κοινοῦ.

Ἄσιμος· χωλὸς ἄτιμος ἢ ἀμαθής.

Σωθήσεσθε· περιλείπει τὸ ἐπὶ πρὸ τοῖς ἀπίκοις.

Ταμίαισι· ἐφόροις· φύλαξι δοκητρίαις.

Ὡς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
Ἐγὼ διδάξω· πρῶτα μὲν γὰρ τὰ λεία
Βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
Ἅπαξάπασαι κοὐχὶ μεταπειρωμένας
Ἴσως ἂν αὐτὰς ἡδὺ θἠλιαίων πόλις
Εἰ τοῦτο χρῃσῶ εἶχεν, ὅκαν ἐσώζετο.
Εἰ μή τι καινὸν αὖθ' ὑπηφρτάζετο.
Καθήμεναι φρύουσιν ὥσπερ πρότου.
Ἐπὶ κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ πρότου.
Τἀθεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ πρώην.
Τὰς ἀῦρας ὠθίζουσιν ὥσπερ πρότου.
Μοιχοὺς ἐλοῦσιν ἐμβύνουσιν ὥσπερ καὶ πρότου.
Αὐταῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ πρώην
Τὸν οἶνον ὠνοῦνται φιλοῦσ', ὥσπερ πρότου.
Βινοῦμαι χαίρουσιν, ὥσπερ πρότου.
Ταὐτὰ ταῦτ' ἔστ' ὦ μῆδ' ὅπως ἀνδρὸς τὴν πόλιν
Μὴ περιλαλῶμεν· μὴ γὰρ πυθανώμεθα
Τί ποτ' αὖρα δρᾶν μέλλουσιν· ἀλλ' ἀπολῶ πρόπω.
Ἐῶ μὲν ἄρχειν σκευάμενοι οἷ' αὐτὰ μόνα.
Ὡς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
Σώζῃ ἐπιθυμοῦσιν· εἶτα σιτία
Τίς φλυκοῦσης μᾶλλον ὠπτήμψεν ἀνήρ.
Χρήματα τοι πορίζῃ δ' ὑπορώτατον γυνή.
Ἄρχουσά τ' οὐκ ἀνίσχε πατὴρ εἶναι ποτέ.
Αὐτὰ γὰρ ἔασιν ὅσα παῖδ' ἄν εἰθισμένα.
Τἀλλ' ἐάσω· ταῦτα καὶ πείθηθ' ἑμοί,
Εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.

Γυ. Εὖγε ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα καὶ δεξιῶς
Πόθεν ὦ τοιαῦτα μαθοῦσ' ἔμαθες οὕτω καλῶς.

Πρ. Ἐν ταῖς φυγαῖς με τὸν βίον ὠκησεν πυκνὰ
Ἔπειτ' ἀκούσασ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

Γυ. Οὐκ ἐγὼ ἂν ᾠόμην ἔγωγε μέλλῃ σοφή.
Καὶ στρατηγὸν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν

Βάπτουσι· πλύνουσι. βαπτουσι· πλύνουσι

Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο· αὐτὴ τὸ ἐμὴ ἱπολυπραγμόνει καὶ καινὰς ἔφερε πολιτείας.

Φρύγουσι· λείπει τὸ βρίζας ἐπιτρίβουσι μοι χθύσιν ἢ σὺ τῷ μηδὲν πράττειν.

Παροψωνοῦσιν· αὐτὶ τοῦ λαθραόψωνοῦσιν· Εὔζωρον· ἄκρατον.

παροψωνῶ· εὔζωρ) βινουμαι

Μὴ περιλαλῶμεν· φλυαρῶμεν.

Σκευάμενοι· οἷον ἐπὶ τῶν μύθων λογισάμενοι.

Πορίζειν· δύεσθαι εἰς ἐαυτὸν σωφρονεῖν.

Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο· αὐτὶ τοῦ εἰ μὴ ἱπολυπραγμόνει καὶ καινὰς ἔφερε πολιτείας.

Τἀλλ' ἐάσω· μετὰ τὸ ἐάσωσι κεῖσον· τὸ ἢ παῦσι, οἷον παῦσι συμβολίων.

Ἐν ταῖς φυγαῖς· τόπος τοῦ δικαιολογίας κεκηρυγμένος.

Ἐν πυρί· αὐτὶ τοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὡς ἀπὸ κεκυρυμμένων ἐκείνων τῶν μερῶν ἢ δῶμα μένων ἐκεῖ μυρίων ἐσθιόντων τὰ φυγῆς τὴν τριάκοντα.

Ὧν μέλλῃθα· τὸ μέλῃ τὸ μέλε.

Αὐτόθεν· ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου.

βαπτουσι· πλύνουσι

Phygem circ

μέλε ab αὐτόθεν ἔτος

Αἰρούμεθ' ἢν ταῦθ' ἁ τριηροποιὸς κατηγορεῖ
Ἀτὰρ ἢ νικέφαλος σοι λοιδορῆται προσφθαρείς,
Πῶς αὐτρεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ κλησίᾳ.
Πρ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν; Γυ. ἀλλὰ τοῦτό γε
Ἴσασι πάντες. Πρ. ἀλλὰ νὴ μελαγχολᾶν
Γυ. Καὶ τοῦτ' ἴσασιν. Πρ. ἀλλὰ καὶ τὰ ξύβλια.
Κακῶς κεραμεύει· τὴν δὲ πόλιν οὐ καλῶς.
Γυ. Τί δ' ἢν νεοκλείδης ὁ λάμωνος λοιδορῇ·
Πρ. Τότ' ἂν μὲν εἶεν εἰς κυνὸς πυτίνην ὁρᾶν·
Γυ. Τί δ' ἢν ὑποκρούσωσί σε. Πρ. προσκινήσομαι
Ἄτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων·
Γυ. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον ἡνσοι τοξότου
Ἑλκωσιν ὅτι δράσειε πρότ. Πρ. ὀβελίσκων ἴσως·
Ὧδί, μέσην γὰρ ὀδάκτε λήψεσθαι δοκῶ.
Γυ. Ἡμεῖς δέ γ' ἢν αὖ σ' ἐάσωμεν λύσομεν·
Πρ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν συντεθύμηται καλῶς·
Φυ. Ἐκεῖνο δ' οὐ φροντίσαμεν, ὅτῳ τρόπῳ.
Τὰς χεῖρας αἱρεῖν μνημονεύσομεν τότε·
Εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν πανσελήνῳ.
Πρ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ' ὅμως δὲ χειροτονητέον·
Ἐξωμισάσθω, τὸν ἕτερον βραχίονα·
Ἀγὼ μὲν ἀνασείλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια
Ὑπολεῖα θεσθῶς τὰ χιτωνάρια τὰς λακωνικάς·
Ὥσπερ γὰρ ἀνδρα θεασάθ' εἰς ἐκκλησίαν
Μέλλοι βαδίζειν ἠθύραζε κάσοτε
Ἐπεὶ τ' ἐπεισὰν ταῦτα πάντ' ἔχειν καλῶς,
Περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας· ἰοὶ κἀνδάνει
Τούρυς ἀκριβώσητε πρινιρμοσμένας
Καὶ θαιμάτια τἀνδρεῖα τόθ' ἑκλέψατε
Ἔπειτα βάλλεθ' ἁπτοῦ βακτηρίαις
Ἑστερφόμεναι, βαδίζετ' ἄδουσαι μέλος,
Γρεβυτικόν τι· τὸν τρόπον μιμήσομαι
Τὸν τῶν ἀγροίκων. Γυ. οὗ λέγεις· ἡμεῖς δέ γε,

Προϊω

Προίωμεν αὐτῶν· ἄλλος γὰρ ἕτερος οἶομαι
Ἐκπηδᾶν ἀγρῶν εἰς τὴν πύκνα ἠξέμ' αὐτικρυς
Γυναῖκας· ἀλλὰ σεύσασθ' ὡς εἴσω ἐκεῖ
Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθείσας ἐς τὴν πύκνα,
Ὑποστρέχειν ἔχουσι, μηδὲ παύεσθαι·
Χο. Ὥρα προβαίνειν ὦ νύμφες ἡμῖν ὅσ' τοῦτο γὴ χρὴ
Μεμνημένας ἀεὶ λέγειν ὡς μήποτ' ὀλίσθη
Ἡμᾶς ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς ἦν ἁλῶμεν
Ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τὸ λιμένα τηλικοῦτον.
Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὡς νύμφες· ἡ πείλησε γὰρ
Ὁ θεσμοθέτης ὡς αὖ μὴ πρῴ παύεσθε τὸν κνέφους,
Ἥκειν κεκονισμένους βλέπων ὑπόπυρρον.
Στέργων σκοροδάλμῃ μὴ δώσειν τριώβολον
Ἀλλ' ὠχέσθω μία ἢ σμίκυθε καὶ δράκη
Ἕρπυκα τυπείσῃ σαυτὸν προσέχων ὅπως
Μηδὲν παραχορδὴς ὠρθοεῖσα ποδεῖξαι.
Aeschines Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἕπεσθαι πλη-
Σίοι καθεδούμεθ' ὡς αὖ χειροτονῶμεν.
Ἅπερ δ' ὁπόσ' ἀνδρῆτες ἡμετέρας φίλας
Καίτοι τί λέγω, φίλους γὰρ χὠ μόνος μάζῃ.
Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τοὺς δετοὺς ὀβελίσκους
Ἥκοντες· ὅσοι προγοῦμαι νικᾶν ἐλθόντ' ἐξ
Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, κἄθλιο τὸ λαλοῦντες.
Νυνὶ δ' ἐγὼ χλιδᾶν ἄτερ ἀλλ' ἀχιμυρομίδης
Ὅτ' ἦρχεν ὁ γλυκάδας· οὐδεὶς ἀνὲτόλμα
Τὰς φυλὰς ἐκάστους ἐν ἀσκιδίῳ φέρων,
Ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
Γιεῖν ἅματ' ἄρχοντ' αὐτὸν καὶ δύο κρομμύω
Καὶ ζεῖα καὶ ἐλάας· ψυχὴ δὲ ξιφίδιον.
Ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινῶς
Περὶ τὰ φορτία.
Βλ. Τί τὸ πρᾶγμα· περὶ τί θ' ἡ γυνὴ φροδί' ἐστιν·
Ἐπεὶ πρόσεσθ' οὐκ ἔστιν, ἥδυ φαίνεται.

Προίωμαι αὐτῶν· προσμένω
μεθ' ἡδονῆς λοιπῶν γυναικῶν.
Ὑποστρέχειν· ὑποστρέχειν. ὑποστρέχειν
Γάπαλον· τὸ τυχόν, οἱ γὰρ ὕστερον ἐλθόντες, οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.
Ἐνδυόμεναι· κατὰ δυόμενοι εἰς τηλικαύτην πόλιν λάθρα. Χωρῶμεν· τάττει τὸ μέλος οἷόπερ ἐστὶν αὐτῷ τὸ ἀγροικικόν.
Θεσμοθέτης· ἀρχόντων ἀθηναίων ἐξ ὄντων τὸν ἀριθμὸν· καίτοι ἐκ τῆς καλουμένων εἰνέα ἀρχόντων. καλοῦνται δ' οὕτως ὅτι τὸν νόμων τιθὲν ἐπιμέλειαν εἶχεν. ὅτι δὲ τιθὲ νόμους οὗτοι δῆλον κατὰ νικοφῶντα ἕκαστον, εὑρήκασι αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ κτησιφῶντος. πρῴ δὲ μονοσυλλάβως. αὐτὶ τοῦ πρωΐ· ἐπὶ νικόφουσ ὄντος.
Ὑπερίμμα· ἐρίμυ· οἱ γὰρ δικάζοντες ὀφείλουσι ἐρίμιες εἶναι.
Στέργων· ἀδόμενος σκορόδοισ· ἐστὶ τοῦτο ἀγροικικόν.
Μηδὲν παραχορδὴς· παρὰ ῥυθμὸν ποιήσῃς μηδέν, ὡσπερ ἅφεξ· ἀλλὰ σὺ εἰπὲ ὅπως· σύμβολον δέ τι δηλοῖ, φανερὸν ἤδη.
Ὅρα δ' ὡσπ· ὁρᾶ σ' ἐρᾶς προσιόντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Μυρωνίδης· ἀφ' οὗ δ' ἐμιμοῦντο οὗτος ὁ σφόδρα πικρός.
Ἐν ἀσκιδίῳ· πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημείωται.
Φιλοφορῆται· ὡσ χειροτέχναι καὶ μίσθωτοί.

υποστρέχειν
ὑποστρέφειν
γάπαλον
ἐνδυόμε
Thesmothetae magistra
ἁβραχορδ
Myronid
φρούδη

Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν
Τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐντῷ σκότῳ.
Καὶ θοιμάτιον. ὅτε δ' ἦδ' ἐκεῖνο φλαφῶν.
Οὐκ ἐδυνάμην ὑρεῖν, ὁδ' ἤδητὸν θύραν
Ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
Τ' στὶ τὸ φλγυναικὸς ἡμιδιφθοϊδιον
Καὶ τὰς ἐκείνης φερσὶ κἀς ὑφέλκομαι.
Ἀλλ' ἐν καθαρῷ πρὸ πύπτισ' ἀν χέσαις τύχοι.
Ἡ παντα χοὖρινυκηδὸς ἐστὶν ἐν καλῷ.
Οὐ γέρμε μὴν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
Οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠξίωμαι
Γυναῖχ' ὅσας εἰμὶ ἄξιος πλησιάσ' λαβεῖν.
Οὐ γάρ ποθ' ὕστις ὤδιν ὤχελήλυθε.
Δράσουσ' ὅμως σοῦν ὅστις ἀποστατητέον.

Ἀν. Τί δ' ἔστιν; ἀ δῆτα βλέπουσος ὀγειγυιῶν.

Βλ. Νὴ τὸν δι' αὐτὲς δῆτ' ἐκεῖνος. Ἀν. εἰ πάτιμοι
Τί γοῦν ἔσοι τὸ σοῦρ' ὅ τι ὄστιν ὄστιοῦν
Κινησιάσουσι κατατετίληκεν. Βλ. πρόβελ'
Οὐκ, ἀλλὰ φλγυναικὸς ὀχελήλυθα.
Τὸ κροκωτάριον ἀμπισχόμενος, ὃ μδύεται.

Ἀν. Τὸ δ' ἱμάτιόν σου τοῦ στιν. Βλ. οὐκέχω φράσαι
Ζητῶν γὰρ αὐτὸ οὐχοὗρον ἐν τοῖς σκώμασιν.

Ἀν. Εἶρυ δῆτα τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάσοι φράσαι.

Βλ. Μὰ τὸν δι' οὐγὰρ ᾤδον ἔσαι τυχάν.
Ἀλλ' ἐκτυφύπτικε λαθοῦσά μ' ἐμαθεῖν.
Ὃν δέδικα μὴ τι δρᾷ νεώτερον.

Ἀν. Νὴ τὸν ποσειδῶ, ταυτὰ τοίνυν αὖ τικρυς
Ἐμοὶ πέπομφας. καὶ γὰρ ἡ ξύμμετρος.
Φρούδης ἔχουσα θοιμάτιον οὐγὼ φόρτ.
Κούτοῦ τὸ πῶλυ πεῖμ', ἀλλὰ ἢ ταῖς ἐμβάδας
Οὔκουν λαβεῖν γ' αὐταὶς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

Βλ. Μὰ τὸν δι' ὄνυσον, οὐ δῆτ' ἔγωγ' ἔστ' ἐμὰς
Λακωνικάς· ἀλλ' ὡς ἔτυχε χεζητιῶν.

Ὄκοπρεαῖος· βλέπει τις εἰπεῖν ὡς ὅτι κοπρίαν ἐμὴν ἀποσκαπτήσοι.

Ἡμιδιφθοϊδιον· τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον· ἢ ἀναβόλαιον γυναικῶν.

Περσικάς· εἶδος ὑποδήματος.

Ὑφέλκομαι· ἀντὶ τοῦ περιδεσμοῦμαι· ὑποδέομαι.

Ἐνκαθαρῷ· ἐν ἐρημίᾳ.

Κροκωτάριον· ὑποκοριστικῶς. εἴρηται δὲ ἐν βατράχοις ὅτι σὺν μαλακῷ διονυσιακὸν ὁ κροκωτός· ἐν τοῖς θαλῆ δὲ λοιπὸν ὡς γυναικεῖον· ἀμπισχόμενος δὲ περιβεβλημένος.

Νεώτερον· καινὸν καὶ ἄτοπον φανερῶς.

Ἐς τὴν κοθόρνω τὴν πόδ' εὐθεῖς ἴεμαι.
Ἵνα μὴ 'γχέσω μ' ἐς τὴν σισύραν φανῆ γρῷ.
Τί δῆτ' ἂν εἴη, μῶν ἐπαύλισον γυνή
Κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; Βλ. γνώμην γ' ἐμὴν

Ἀν. Οὔκουν πονηρόν ἐστιν ὅτι κἀμὲ εἰδέναι.
Ἀλλὰ σὺ μή, ἱμονίαν τιν' ἀποπατεῖς. ἐμοὶ
Δῶρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Ἡμῶν λάθωθοιμάτιον ὅπερ ἦν μοι μόνον.

Βλ. Κἀγὼ 'πεδᾶν ἀρπτητόν· μυρὶ δέμου.
Ἀχάστις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία.

Ἀν. Μῶν ἦν θρασύβουλος εἶπε τοῖς λακωνικοῖς;

Βλ. Νὴ τὸν δόμυσον· ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.

Plato Ἀτὰρ τί δρᾶσω καὶ γὰρ οὐ ἢ τοῦτό με
Alexis Μόνον τὸ λυπεῖν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
phere- Ὅστοι βαδεῖται μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος.
crates Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν.
Ὅστις ποτ' ἐστ' ἀνθρωπος ἀχαδαιμόνιος
Τὶς αὖ οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καί τινα.
Τίς τῶν κατηρώκτων ὀφρύος ἐστὶ τὴν τέχνην
Ἆρ' οἰδ' ἀμύνων· ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται.
Ἀντιθένην τὸν καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἐνεκάτε στενοχωρμάτων.
Οἵδε τὴν ρωκτὸς βούλεται ζητιῶν.
Ὦ πότνι' εἰλείθυια μή με περιίδῃς.
Διαῤῥαγὸ τοῦ μὴ δι' ἐβδελλάω μόνον
Ἵν' ἀμὴ χύωμαι σκωραμὶς κωμῳδικὴ

Χρ. Οὗτος τί ποιεῖς, οὐ τιπου χέζῃς; Βλ. ἐγώ.
βλ. Οὐ δῆτ' ἔτυγε μὰ τὸν δι' ἀλλ' αἰσθάνομαι

Κοθόρνω· κόθορνος εἶδος ὑποδήματος ἁρμόζον ἀμφοτέροις ποσί. Τὴν σισύραν· τὸ μαλλωτὸν σῶμα φανῆ δέ, λαμπρὰ καθαρά.

Γρῷ μοι ἐμοὶ καὶ τὴν ἐμὴν σωμην ἐποίησεν. Ἱμονιάν· ἱμονιὰ καλεῖται τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἀρύονται τὸ ὕδατος. τοῦτο δὲ λέγει, ὡς αὐτοῦ μακρὰν ἀποπατοῦντος καὶ χέζοντος. Ἀχαΐς τις· στενοσιρτὴς μὲν περιχεὶ ὁ λόμβος ἀρρὴν δ' ἀτιος.

Οὕτω δ' ἀπολάτων ἐν νόμοις ἀτίους εἴρηκεν· οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ παρὰ Λέξιδι. ἐν ἀχρείοις φέρεκράτει. πρὸν ἀναγκάσαι τοὺς ἀτίους ἁρπάζειν· ἐπέχει δὲ τὴν γαστέρα ἡ ἀχαΐς. Θρασύβουλος· οὗτος αὐτὸ λέγει μέλλων τοῖς λακεδαιμονίοις πρεσβεύειν περὶ σπονδῶν ἐλπλυθόσιν, εἶτα δῶρα δολιήσας, ἀχαΐδας προσεποιήσατο βεβρωκέναι καὶ μὴ δύνασθαι λέγειν.

Ἄλλοτ' ἂν φάγω· ἀντὶ τοῦ ἐὰν φάγω οὕτω τὴν γαστέρα στενοῦμαι ὡς εἰς πόρον τὸ πᾶν χωρήσειν ἡ ἔνδον κόπρος.

Βεβαλάνωκεν· ἐκλείσθησιν. βάλανος γὰρ τὸ εἰς τὸν μοχλὸν σιδήριον ὃ καλοῦμεν μάγγανον παῦται δ' εἰρηται ἐν αὐγαῖς. Ἀμύνων· ῥᾳ

των ἰατρικῶς. οὐκ ἰατρὸς ὁ ἀμύνων. ἢ ὁ ἀντιθένης δὲ ἰατρὸς ἀπλυβρώθης.

Εἰλείθυια· ἐπεὶ αἱ ὠδῖνουσαι ἐπικαλοῦνται τὴν εἰλείθυιαν· καὶ αὗται οὕτω στενοχωρούμεναι ἐπικαλοῦνται αὐτήν. Σκωραμίς· ἀμὶς μυρίνη ἣν οὐροῦσι· σκωραμὶς δὲ ἐν ᾗ ἀποπατοῦσι. Οὗτος τί ποιεῖς· αὐηρ τις ἐπανίων ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας λέγεται.

πρᾶος
ος
λιπλοΐ
ον
fica calci
menta
χέζομαι
ᾳφαρῶ

οκώδιον
οκώδης

πόδορνος
σισύρα,
φανή
ἱμονιά,
ἀχρός
ἀτίους
Thrasybu
ἀχραδ
βεβρωκ
μὴ δύνα
σθαι λέγ
ειν
βεβαλ
βάλανο
μάγγαν
Amyno
Antisthe
ἀμὶς
σκωραμ

Χρ. Τὸ φῶλ γυναικὸς δᾶμα τὲχει ζιβώμιον.
Βλ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἦν ἐνδυλαβών.
Ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτόν; Χρ. ἐξ ἐκκλησίας.
Βλ. Ἦδη; λέλυται γάρ; Χρ. μὴ τὸν δι' ὄρθριον μᾶν οὖν
Καὶ δῆτα πολὺν ἡμίλτος ὢν ζοῦ φίλτατε
Γέλων παρέχειν ἦν προσέρραινον κύκλῳ.
Βλ. Τειώβολον δῆτ' ἔλαβες; Χρ. εἰ γὰρ ὤφελον.
Ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὡς πεῖσθε μαι.
Μὰ τὸν δι' οὐδένα ἄλλον ἢ τὸν θύλακον
Βλ. Τὸ δ' ἄστυ πᾶν τί; Χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὅμιλος
Ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθεν ἀθρόος ἐς τὴν πύκα.
Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοι· ἥκαζόμην
Ὁρῶντες αὐτούς· οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπεφυῶς
Ὡς λυκοπλανηθεὶς ἦμι δεῖν ἐκκλησίαν.
Ὥστ' οὐκ ἔλαθον οὔτ' αὐτὸς ὅτ' ἄλλοι συχνοί.
Βλ. Οὐ δ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοι μινῦν ἐλθών; Χρ. πόθεν
Οὐ δεῖ μὰ δῆτα τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
Ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο. Βλ. οἰμοιδείλαιος.
Ἀμπίλοχαῖ τοίμω ξύμε τῷ ζιωβόλου
Τὸν ζῶν τὸ μᾶλλον· τὰ μὰ γὰρ δοίχεται.
Ἀτάρ, τί τὸ πρᾶγμ' ἦν ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄλλου
Οὕτως ἐνῴρα ξυμελέγη. Χρ. τίδ' ἄλλο γ' ἢ
Ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
Γνώμας καθεῖναι φῶλ πόλεως· κἄτ' οὐθέτερ
Πρῶτος νεοκλείδης ὁ γλαύμων παρείρπυσεν.
Κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς.
Οὐδὲν ἀρ' ἁμᾶν τουτὶ δημηγορεῖν
Καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προφῴμενος
Ὡς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' ἂν ἐσώσατο.
Ὁ δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη·
Τί δεῖ μ' ἐχθὲς ἁρᾶν. Βλ. σκόροδ' ὁ μῶβελίψαν' πῶ.
Τί θύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ λακωνικοῦ
Σαυτῷ παρᾴλειφ' ἂν τὰ βλέφαρα φῶλ ἑαυτέρας
Ἥλιος

ἑλτος

προσερραινον

θύλακον

ἀζόμην

εὐκοπανίδες

Ἥμιλτος. ἡ μὲν γὰρ τῶν ἀγοραῖ ἐσβοῶσιν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς ἀθηναίους μεμιλτωμένῳ χιτῶνι. μίλτος δὲ χρῶμά τος εἶδος ἐρυθροῦ. ὁ δὲ ὅμηρος νῆες μιλτοπάρηοι. προσέρραινον δὲ προσέβαλλον. βύλακον ἢ ἀρτοθήκην σημαίνει καὶ σὺ τοῦτο ζητητέον. αἰσχύνομαι φησὶν ἐπεὶ κενὸς εἶμι.

Σκυτοτόμοι. ἐπεὶ δὴ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται, τοῦτο ἔφη.

Τὸ δ' ὕστερον. ὁ γὰρ ἀλεκτρυὼν πρῖν φθέγγεται.

Ἀποιμώξομαι. πρὸς τὸ ὀξὺ αἰσχύλου μυρμιδόνων. ἀντὶ λοιδορῶ ποιμῶν με τὸν πενιχρότατον ὄντα ζῶντα μᾶλλον.

Τὰ μὰ Δί' οἴχεται. ἀντὶ τοῦ ἀπόλωλα. Ἔνωρα. τοῦ ὀρθρου ἡλωμότι.

Τοῖς πρυτάνεσι. τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν Φ', μ'. ἀνδρῶν ἀπὸ μιᾶς φυλῆς οἱ δοκιμοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πρατόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις αἱ δέκα φυλαί, κλήρῳ λαχοῦσαι.

Γαρέρπυσεν. ὡς ἐπὶ ὄφεως εἰπεῖν. ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν.

Ὀπῶ. πάνυ γὰρ δριμύ τι ὀσφραίνεται ὁ ὁπός. πιθύμαλλον δὲ εἶδος βοτάνης δριμυτάτης. ἴσως δὲ οὕτω παρὰ λακωσιν ὀνόμασται. εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ καὶ εἰς ἀναζέσεις ὑπαλαζονείας τὰς βοτάνας ὀνομάζειν. οἷον, κυρηναϊκὸν ὀπὸν καὶ σιλφιωδικόν. ἦν μέντοι δριμύτατος ὁ λακωνικὸς πιθύμαλλος.

ἑλτος
προσερραινον
θύλακον
ἀζόμην
εὐκοπανίδες
ἐναικως φησι
γυναικος φησι
θυμαλλως λακωνικος

Ἐμοὶ γὰρ ἦν εἰσῇσαν ἐς Πύγχαιον.
Χρ. Μετὰ τοῦτον οὐκ ἐθαύμασ' οὐδένα
Παρῆλθε γυμνὸς ὡς ἐδύκει τοῖς πολίταις
Αὐτόσε μὰ τὸν Φᾶσκον ἱμάτιον ἔχων.
Κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους.
Ὁρᾶτε μὰ μὲ Διόνυσον σωτηρίας
Τετραχατήρους κοὐ τὸν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ.
Ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
Ἦν γὰρ σῷ ἔχωσι τοῖς δορυμόροις οἱ κναφῆς
Χλαίνας ἐπεὶ δὰν πρῶτον ἥλιος θάλπῃ.
Γλυκεῖ τις ἡμῶν οὐδὲν ἂν λάβοι ποτέ.
Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μὴ δισχώματα
Ἰσάκι καθυδήσουσι τὰ πανεπιμμύουσ',
Ἐς τὴν κυλοδεφῶν· ἢν δὰ πὰ κλίνῃ τὴν θύρα
Χφμῶν ὄντος, ξεῖς σισύρας ὀφφλέτω.
Βλ. Νὴ τὸν δόρυσον χρηστὰς εἰδέκεινάγε
Προσέθηκεν ὀλεῖσ' αὐτεχί ροφίνοσεν αὖ
Τὸ σαλφι τοιμοιβὸς ἀπόροις ξεῖς χίνικας
Δεῖπνον παρέχειν ἄπασιν. ἢν λάφυ μακρὰ
Ἵνα τοῦτ' ἐπέλαυσαν ναυσικύδους τὰ ταῦθ' ὁμῶ.
Χρ. Μετὰ τοῦτο γίννυ δ' ὑπερῶτης νεανίας
Λυκόστισ' ἀνεπαιδήσεν ὅμοιος μικίᾳ.
Δημηγορήσων κἀπεχείρησε λέγειν
Ὡς χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν
Εἶτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς οὐ λέγοι
Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
Ἀνεβορβόρυζαν. Βλ. νῦν γὰρ εἶχον μὴ δίκα.
Χρ. Ἀλλ' ἦσαν ἅπουσ· ὁ δὲ, καίτοι χ' ἥττη βοᾷ
Τὰς μὲν γυναῖκας πάλαι θαυμαστὰ λέγων· σὺ δὲ
Πολλὰ κακά. Βλ. τί εἶπε; Χρ. πρῶτον μὲν ὄψιφη
Εἶναι ταινίαν. Βλ. καὶ σύ. Χρ. μὴ τοῦτ' ἔρη
Κἄπειτα κλέπτην. Βλ. ἐμὲ μόνον. Χρ. καὶ νὴ Δία
Καὶ συκοφάντην. Βλ. ἐμὲ μόνον. Χρ. καὶ νὴ Δία

Ἥλιος θάλπῃ. εἰς χειμερινὴν ὥραν τροπήν.

Pleuritis

κυλοδεῦ

Κλάειν μακρά. τοῦτο λέγει γέλωτος χάριν.

Ναυσικύδους. οἱ μὲν ὅτι ἀλφιτοποιοὺς οἱ δέ ὅτι πίνης. οἱ δὲ, ὅτι οἱ ἄλφιτα ποιοῦντες τὸ ναυσικύδους τὸ ἀπέλαυσαν.

Ἀνεβορβόρυζαν. ἀνέκραγον.

κινα βορβορυζαν

Τῶν δὲ τὸ πλῆθος. Βλέ. τόσ δ' ῥᾳδίως λέγει.
Χρ. Γυναῖκα δ' ἔφη πρᾶγμ' εἶναι νουβασικὸν
Καὶ χρήματ' ἄτοπον. κοὐδὲν ἀπόρρητ' ἔφη
Ἐκθεσμοφόροισιν ἑκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν.
Σὲ δὲ κἀμὲ δυσὶ λύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
Βλ. Καὶ μὴν ὀρθῶς ἐρωτᾶν ταῦτ' ὀκ ἐψόφησάτο
Χρ. Ἔπειτα συμβάλλειν μεταδόντας
Ἱμάτια. χρυσὶ' ἀργύριον. ἐκπώματα.
Μόναις μόναις οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον
Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν
Ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
Βλ. Νὴ τὸν ποσειδῶ μαρτύρουν τἀναντίον
Χρ. Οὐ συκοφαντεῖν. ὃ δ' ὠμόφη. ὃ δ' ὤμνυ
Δῆμον κατα λύειν. ἀλλὰ πολλάκις κἀπειθὰ
Ἑτέρᾳ τε πλεῖσα τὰς γυναῖκας ὠλόφη.
Βλ. Τί δῆτ' ἔδοξεν. Χρ. ὠὴ τρέπεσθ' εἰς τὴν πόλιν.
Ταύτας ἐᾶσθ' ἅπαξ γὰρ μόνον ζῶ τῇ πόλει
Οὐ πώποτ' ἐγεμήσαμεν. Βλ. ἀλλ' ἀσκῶ. Χρ. φημὶ ἐγώ.
Βλ. Ἆρ' ἐστὶν ταῦτ' αὐτοῖς ὅτι πρὸς τετάγμεθα
Ἀ τοῖσιν ἀστοῖς ἐμέλλομ. Χρ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
Βλ. Οὐδ' εἰσὶ δικασπέλον ἄρ' εἰμὶ ἄλλη γυνή;
Χρ. Οὐδέτι σὺ βρέψασ' οὐσ' ἔχεις. ἀλλ' ἡ γυνή.
Βλ. Οὐ δῆτ' ἐνέγκω τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἄραμοι
Χρ. Μὰ δι' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει.
Σὺ δ' ἀστεμάκτει πρόσθεν οἴκοι μένεις.
Βλ. Ἐκεῖνο δῆτον τοῖσιν ἡλίκοισιν ὧν.
Μὴ παραλαβοῦσα φλ πόλεως τοὺς ἡμίσους.
Ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν. Χρ. τὸ δρᾶν.
Βλ. Κινεῖν ἑαυτάς. Χρ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα.
Χρ. Τὸ πρὸς βίαν δῆθ' ὁτιὴ ἀρμόττει μοι. Χρ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
Τοῦτο ξυνοίσει. ταῦτα χὠπόταν ἀνδρα δρᾶν
Λόγος τις ᾖ περὶ τῆς ὅλης τῶν γεραιτέρων
Ὅσ' αὖ αὐδῶντα καὶ μῶρα βαλβυσώμεθα.

Ἄπαν

Ἅπαντ' ἐστὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
Καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πάτρια πολλὰ σοὶ θεοί.
Ἀλλ' εἶμι σύδ' ὑγιαίνειν με. Βλ. σὺ γὰρ ὦ κακόμισε.
Χο. Ἔμβα χώρει. Ἔμβα χώρει. ἐξέρχεται ὁ χορὸς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας.
Ἆρ' ἔστι τἀνδρῶν τῆς ἡμῖν ὅπισθε παρακολουθεῖ.
Σκέψασθε δή που.
Φύλαττε σαυτὴν ὡσφαλῶς. πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι
Μή που τις ἐκ τοῦ πανθενοῦν. τὸ χρῆμα καταφυλάξῃ
Ἀλλ' ὡς μάλιστα τῶν ποδῶν ἐπικτυπῶν βάδιζε.
Ἡμῖν δαὶ ἀγὼ φέροι,
Πάσαισι. ταῦτα τῆς ἀνδρὸς ἀσὶ τὸ πρᾶγμ' ὅ τ' τέλεγχθ'.
Πρὸς ταῦτα συστέλλουσε αὐτώ.
Καὶ πρόσκοπον μοὐδὲν κἀκεῖσε τὴν τάκτικὴν ἐξιέναι.
Μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
Ἀλλ' ἔγκονῶμεν. τοῦ γὰρ πόνου ἐγγὺς ἐσμὲν ἤδη.
Ὅθεν περεῖς ἐκκλησίαν ὁρμῶμεθ' ἡνίκ' ἢ μάλ
Τὴν δ' οἰκίαν ἐξεσθορᾶν ὅθεν περήσατε τάχος
Ἐσθ' ἡ πρᾶγμ' οὐ ῥᾴδιον τοῦτ' ἐστὶ νῦν ἐξευρεῖν τοῖς πολίταις.
Ὡς τοὐκοῖ ἡμᾶς μὴ βραδύνῃ ἐστ' ἐπανορθώσαι.
Ρώτων ἂν ἐξήρτημαι. μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς.
Χἠμῶν ἴσως κατέπτη. ἀλλ' ἐσθῆτα δῦν' ἐπισκιάσ
Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα. θατέρῳ Παραβλέπουσα. ἀτενίζουσα φησὶν αὐτὴ ἑτέρᾳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.
Πάλιν μεταισκύσασε σαυτὴν αὖθις ἢ περῆθα.
Καὶ μὴ βραδύνω. ὡς τὴν δεδὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
Χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶ μάλ'. αἰβοῖ τάχου
Ἅπασα ἡμῖν ἐστὶ σάκον πρὸς τεῖν γνάθοιν ἐχθρόν. Σάκον. τὸν πώγωνα λέγει. σάκον
Χ' αὗται γὰρ ἥκουσι τύλαι τὸ χρῆμα τοῦ τέχους.
Πρ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὠγωναῖκες οὐτυχῶς.
Τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν. ἃ βουλόμεθα μάλ.
Ἀλλ' ὡς τὸ χρεὼν πρὶν τιν' αὐτῶν ἰδεῖν
Ῥιπὴ εἴτε λαίνας ἐμβὰς ἐκπροδὼν ἴτω.

Σ

αι σιωπαὶ δοῦ. Σιωπαποῦσ. τὰσ σιωπαποῦσασ καὶ δεσμούσας τὲ ὑποδήματα.

Χάλα σιωπὰς ἡνίας λακωνικὰς
Βακτηρίας ἄφεθε· καὶ μὴ τοι σὺ μὴ
Ταύτας καλοῦ ξέπιζε· ἐγὼ δὲ βούλομαι
Εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
Ἰδεῖν, καταθέσθαι θοιμάτιον αὐτοῦ τάλιν,
Ὅθεν παρέλαβον τἄλλα θ' ἁξηνέγκαμην.
Χο. Κεἰ δὴ πάνθ' ἁπερεῖπας, σὺν ὀργῇ πάντ' ἀνδάσεται.
Ὅτι σοι δρῶσα, ξύμφορ' ἡμῖν, δόξομεν ὀργῇ ἐπακοῦσ'.
Οὐδεμιᾷ γὰρ ἀνδρὶ νοτέρα συνξυμμίξασ' οἰδ' ἀγωγὴ κακί.
Πρ. Πρὶ μέν' ἀτενῶ ἵνα τ' ἀρχὴν ἄρτι κεχειροτόνημαι.
Ξυμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσομαι· καὶ δὴ κἀγὼ
Ἐν τῇ θορύβῳ σοι τοῖσδ' ἀνδράσιν ἀνδρὸς ἀγρὸν ἐμέτρησα.
Αὐτὴ πόθεν ἥκεις πρᾶξαν ὁρᾶν· Γρ. πάλαι ὦ μέλε
Σοὶ τοῦθ'· Ἀν. ὅ, τι μοι τοῦτ' ἔστιν, Πρ. ὡς ἀνηθικῶς.
Οὗτοι περὶ τοῦ μοι χοὔγφήσεις· Ἀν. δῆτ' ἴσως.
Ἐνόησε· Πρ. καὶ μὰ Βασανίσαι τοῦτ' ἐθέλοι
Ἐξεστ· Ἀν. πῶς· Πρ. εἰ φλέφαλῆς ὄζω μύρου.
Ἀν. Τί δοῦ χὶ βινῆται γυνὴ κἄνευ μύρου;
Γρ. Οὐδὴ τάλαιν' ἔγωγε· Ἀν. πῶς ἂν ὀρθίου
Ὦ χοῦ σιωπῇ θοιμάτιον λαβόσαι μοι.
Γρ. Γυνὴ μέτισ' νύκτωρ ἐπείρανα φίλη
Μετεπέμψατ' ὦν δίνουσα· Ἀν. κἄτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
Φράσασαν ἰέναι; Πρ. φλεχοῦς δ' οὐφρόντισας
Οὕτω σ' ἐχούσης ὦ μέρ; Ἀν. εἰ πονοῦσαν χέμοι.
Ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν· Πρ. μὰ τὼθεώ·
Ἀλλ' ὡς παρεῖχον ὡχόμην· ἐδόκει τὸ δέ
Ἥπερ μεθῆκεν ἰέναι πάσῃ τέχνῃ.
Ἀν. Εἶτ' οὐ τοσαυτηνὶ μάτην, ἐχρῆν δ' ἔχειν.
Ἀλλ' ἐμὲ ἀπολύσασ' ὡὴ λαβοῦσα τοὐγκύκλον,
Ὡχου κατὰ λιπροῦσ' ὡς περὶ προκείμενον.
Μονονοὺ στεφανώσασ' οὐδ' ὡὴ θεῖσα λήκυθον.

μὴ βινῆται γυνὴ ἄνευ μύρου;

μεπεσέματο

λεχοῦς

κυκλ

Γροκείμενον. νεκρόν.

Στεφανώσασα. εἰώθεσι δ ὡὴ τῷ νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.

τύχσ

Λελάνοιμι. βδμελάνοιμι.

Γρ. Ψυχὴς γὰρ ἰὼ ἐγὼ δ' ἡ λεπτὴ κἀθενής.
Ἔπειθ' ἵνα λελάνοιμι ῥοὐτ' ἠμπιχόμην.
Σὲ δ' ἐγὼ λέξω κατακείμενον καὶ τρώμασι
Κατέλιπον ἐνερ. Ἀν. αἰαῖ δὴ λακωνικὰ
Ὦ χορμετὰ σοῦ καὶ κατὰ χἠ βακτηρία
Πρ. Ἵνα θοιμάτιον σώσαιμι μεθυστερήσαμεν
Μιμουμένη καὶ κυπρῶσα τοῖν ποδοῖν.
Καὶ τοὺς λίθους παίουσα τὴν βακτηρίαν.
Ἀν. Οἴωθ' ὃν ἀπολωλεκῆναι πυρῶν ἑκτέα;
Οὐ χωὐμὶ ἐξέκλησίας εἰληφέναι,
Γρ. Μὴ φρόντισης· ἄρ' ἐρεῖ γὰρ ἑτέκε παιδίον.
Ἠ κκλησία· Πρ. μὰ δῆτ' ἀλλ' ἔφυν ἐγὼ γὰ χόμην
Ἀτὰρ μεθύουσα; Ἀν. ναὶ μὰ δῆτ' ὀκ ἤδη ἀδόμε
Φράσαντα τάσοι χθὲς; ἀρτιγὰ ἀνα μιμνήσκομαι.
Ἀν. Οὐδ' ἄρα τὰ δίξαντ' οἶσθα· Γρ. μὰ δῆτ' ἐγω μὰ δῖ.
Ἀν. Κάθισο τοίνυν σπῶσα μασῶ μάλα.
Ὑμῖν δέφασι παραδοῦναι τὴν πόλιν
Γρ. Τί δρᾶν, ὑφαίμην· Ἀν. ἁμὰ δ' ἀλλᾶρχειν· Πρ. τίν'
Ἀν. Ἀπὸ πάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων
Πρ. Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις
Ἔσται τὸ λοιπόν· Ἀν. κατὰ τί; Πρ. πολλῶν οὕνεκα
Οὐ γὰρ ἐπὶ τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
Ἔσται τὸ λοιπὸν οὐδαμοῦ δ' μαρτυρεῖν.
Οὐ συκοφαντεῖν· Βλ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
Τοῦτ' ἐποίησης· μηδ' ἀφέλησμου τὸν βίον.
Ἀν. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν· τὴν γυναῖκ' ἐκλέξειν.
Πρ. Μὴ λῶ πολυτῆσαι μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον.
Μὴ γυμνὸν εἶναι· μὴ πένητα μηδένα.
Μὴ λοιδορεῖσθ'· μὴ 'νεχραζόμενον φέρειν.
Ἀν. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, μεμφόμεναί μ' εἰμὴ φύσεται
Πρ. Ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ' ὡὴ τ' ἐμοὶ μαρτυρεῖν

Μηδ' ἀφέλησμου τὸν βίον δηλοῖ τὸ μὴ τῷ ἄλλων γυναικῶν.

Μὴ 'νεχραζόμενον. ἔθος ἦ ὡὴ, τοῖς δικαζομένοις ἐνέχραζειν ἢ διδόναι τὴν ἑαυτῶν οὐσίαν.

Καὶ τοῦτο μὰ τὸν μηδὲν αὐτεῖπεῖν ἐμοί.
Χο. Νῦν δὴ δεῖσθαι γυναῖκ' ἐφέστηκεν
Φίλοσοφον ἐγείρειν φροντίδ' ὅτι σε μάλιστα
Ταῖσι φίλαισιν ἀμύνῃ· κοινὴ γὰρ ἐστὶ τύχη χαίσιν
Ἔρχεται γὰρ ὀπώρα ὡς ἡδεῖα, πολίτιν·
Δῆμον ἐπεγλαϊοῦσα, μυρίαισιν ἡδοναῖσι βίου.
Δηλοῦν ὅτι περ δύναται καιρός.
Δεῖται γάρ τι σοφοῦ τινος βουλεύματος ἡ πόλις ἡμῶν
Ἀλλὰ φέρε νε μόνον μήτε δεδραμένα μήτε
Τέρην μῦθα φώ πρότερον
Μισοῦσι γὰρ ἤδη τὰ παλαιὰ τὰ μάκιστα θεῶν ταῦ.
Ἀλλ' οὐμέμνῃ ἀλλ' ἄπεστ' ἀδολεσχίας
Ὡς τὸ ταχὺ χαίρειτ' μετίχει τὸ λεῖσον ἁδὰ ῥῖσι θεατ'.
Πρ. Καὶ μὴν ὅτι μ' ἔχει σὺ δεδράξω, πεισθήσομαι τοῖς θεαταῖς
Εἰκαινοτομεῖν ἐθελήσουσι καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
Τοῖς τῶν πάλαι σοφοῖς συνδιατρίβειν, ἵνα τἀληθ' ὁμαλίσασθαι δικαι.
Βλ. Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δεῖσθαι σ' ἔτ' ἔστ' ἐμοὶ λόγος.
Δρᾶν αὐτ' ἄλλης ἀρχῆς ὄντ', ἔτ' ἐμὲ τῶν πάλαι χαίρων ἀμελῆσαι.
Πρ. Μὴ τοίνυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν αὐτεῖπῃ μηδ' ὑποκρύσῃ.
Πρὶν ὧν ἔσεσθαι τὼν ὧν οἱ ἀν, ἃ τἄφραζον τοσ' ἀκοῦσαι.
Κοινωνῶ δ' ἅπαντα σφῶν χἀγὼ ἅπαντων μετέχομ' ἀεί.
Κἀκ ταὐτοῦ γοῦν ζῆν· ἐμὲ μὴ τὸν μὲ βουλεῖν τὸν δ' αὖ λιὸν εἶναι.
Μηδ' ἐγεωργῶν τὸν μὲν πολλὼ τῷ δεῖν αι μὴ τ' ἀφῆναι
Μήδ' ἐμβαπτόδιος τὸν μὲν χἠδέως πλοῖς τὸν δ' ἀκολάθῳ.
Ἀλλ' ἕνα τοι ὧν κοινὸν πᾶσι βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον.
Βλ. Πῶς δ' ἔσται κοινὸς ἅπασι· Πρ. κατὰ δεῖ πάλεμον πρότερόν μοι
Βλ. Τῶν πελέθ' κοινωνῶμ'; Πρ. μὰ δι' ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρυσόν
Τοῦτο γὰρ ἐμέλλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
Κοινὴν πάντων· εἶτα γὰρ εὔδιον. ἃ τἀλλ' ὅρα· ὅτι νικάσω
Εἰ τἄρ' ἐκ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς ὁ σκήσομεν ὑμᾶς
Τἀμιλῶ μῶν αἱ φδὸ μῶν αἱ τὴν γῆν μὲ προσέχουσαι

Σπέλεθον. Ἀδιόριστον. καὶ αἰσχρὸν ἁπαξαπλῶς βδέλυγμα σὺ σκότῳ λάβοι τὴν χεῖρ' ὁπέλεθον βορᾶς τι κεχεσμένον.

Ἔφθης μὴ ποκρούσασ'. ὅτι ὑπείρουσα καὶ ἐρωτᾶς πότερόν μοι.

Καὶ δαρεικούς· ἐπὶ μὲν κυσὶ σπανίως οἱ δαρεικοὶ ἐπὶ δὲ ἵππου ὁ ἐλάσας αὐτῶν, ὅπερ ὁ παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἐνόμαζ' ὁ μῶν χρυσοῦς· οὐκ ἀπὸ δαρείου τοῦ ξέρξου πατρὸς ἀλλ' ἔτερός τις παλαιὸς βασιλεὺς ὠνομάσθησαν. λέγουσι δέ τινες δύνασθαι τὸν δαρεικὸν ὄβολοὺς ἀργυρίου ἑκκαίδεκα. ὡς τοὺς πάντε δαρεικοὺς δυνάσθαι μνᾶς ἀργυρίου.

ici staters

Βλ. Πῶς οὖν οὔστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν ἀργύριον ἔχει;
Καὶ δαρεικὸς, ἀφανὴς πλοῦτος. Γρ. ῥᾴδιον· ἐς τὸ μέσον καταθήσει
Καὶ μὴ κατοθεὶς ψωμορρήσει. Βλ. κἄκτησατο δ' ἂν τοῦτο.
Ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. Βλ. καὶ τοῦτ' ἴσως;

Ἐν σπουδῇ δράσει. αὐτίκα τοῦ δεῖ σὺ αἰσχρόν τι δράσει ἢ ἐργάσεται παρακείμενον ἀφύλακτον ἄπαντα.

Γρ. Οὐδεὶς οὐδ' ἐν σπουδῇ δράσει· πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες
Ἄρτους· τομάχους· μάζας· χλανίδια· οἶνον· στεφάνους· ἐρεβίνθους·
Ὥστε τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι. σὺ γὰρ ἐξουσιῶν ἀπόδοξος.
Βλ. Οὐκοῦν ἃ νῦν δ' ἔστι μᾶλλον κλέπτουσ' οἷς ταῦτα πάρεστι.
Γρ. Γρόσπερ οὖν· ταῖς δ' ὀστρείσι μόνοισι δεχώμεθα πρωτέροισιν
Νῦν δ' ἔσεσθ' βιοσεκκοιμοῦ· τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι

Σκαλαθύρειν. σωσιάσειν. μέρακα λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν δυνεῖν ἀρσένων· ὥσπερ εἴρηται καὶ τοῦ ἀμμορίου λέγοντος μέρακιον καὶ μέρακα τοῦτ' ἔστιν ἀφέρειν ὅτι τὸ μὲν μέρακιον ἐπὶ ἀρσενικοῦ τὸ δὲ μέρακ ἐπὶ θηλυκοῦ ἢ πρὸς τὸ γυναικῶδες τῷ κιναίδῳ. ἐρεῖν δὲ σημαίνει καὶ ζῆσαι.

σκαλα
μέρακιον
μέρακ
ζῆν

Βλ. Ἡμεῖ ρακιδῶν ὧν θυμήσῃ (βάλε) τοῦτον σκαλαθύρειν.
Ἐξ ῥύτων ἀφελῶν δῦναι· τ' ἐκκοινοῦ μετέξει
Ξυγκαταδαρθών. Γρ. ἀμ' ἔξεσθ' ἐπὶ τῷ ξυγκαταδαρθεῖν.
Καὶ ταύτας δὴ κόνας πρῶτος αὐθρᾶσαι ξυγκατακεῖσθαι.
Καὶ παῖδα τοῖ τῷ βολομένῳ. Βλ. ὡς δ' ἐπιπάντες ἅπαντες
Ἐσθίουσιν ὡραιοτάτῳ αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἐρεῖδμ'

Πρ. Αἱ φαυλότεραι δ' ἡσυχιότεραι παρὰ τὰς σμυρίνας καθεδοῦνται
Κἄτ' ἦν ταύτης ὧν θυμήσῃ, τὼν αἰσχρὰν πρῶτ' ὑποκρούσει.
Βλ. Καὶ ὡς ἡμᾶς τ' ἐπεσβύτας ἦν ταῖς αἰσχραῖσι ξυμμῶμαι
Οὐκ ὧν λείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσοῖ φῆς ἀφικέσθαι.
Πρ. Οὐχὶ μαχοῦνται πρὸς τοῦτο. Πρ. ἀλλά τοι μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.
Βλ. καίσοι τοῦτον ὑπάρξει.
Τὸ μὲν ἡμέτερον γε νῷν μηδὲν ἔχει· προβεβλήσθ' ὅπως ἂν
Μηδεμιᾶς ἡδυσμάκερον· τὸ δ' ἐπ' αὐθρῶν τί ποιήσει,
Φεύξονται δὴ τοὺς αἰσχρούς, ὧν δ' ἐπὶ τοὺς καλοὺς βαδοῦνται.
Πρ. Ἀλλὰ φυλάξασ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀποδύτ'
Ἀπὸ τοῦ δείπνου ἢ τὴν ἡσυχίαν ὧν τοῖσι δημοσίοισιν
Οἱ φαυλότεροι κἀκόξεσαι πρὸς τοὺς καλοὺς καταδαρθεῖν.
Ταῖς γυναιξὶ πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τῆς μικρὸν χαρίσωμ')
Βλ. Ἡλυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥῖσι τοῖσι καλοῖσι φρομήσει.

Κατὰ χάνη· κατὰ γλῶσσ.

κατα χάνη
Lysistrat

Γρ. Νὴ τὸν ἀπόλλω· τῇ δημοτικῇ γ' ὧμηνα καταχάνῃ
Τῶν σμυρνοτέρων ἔσεσθ' πολλὴ, καὶ τῶν σφραγίδας ἐχόντων.

laminthe

Καλαμίνθης. δυσωδὴς βοτάνη ἡ καλαμίνθη. ἢ ὄφις ἐλαύνει καὶ ομένη.

Δεκάπους. ἡ τοῦ ἡλίου σκιά, ὅταν ἡ δέκα πηχῶν. θέλει οὖν εἰπεῖν ὅτε γίνεται ὀψέ. Ἄλλως. Τὸ παλαιὸν ἰκαλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον καὶ καλέσμενοι ἐμάνθανον τὴν σκιάν. ἢ ὅτως οἱ μὲν ἔμενον τὰς κλεψύδρας. οἱ δὲ ἀπῄεσαν ὡς τὰς ἑστιάσεις οὐ δυνάμενοι τηρῆσαι ἄσης αἰτίας. ἐφῆσι δὲ οὐδέτερα ὧν τεκμήραθαι εἰς πόσας ὥρας προήλθ.

Γρώμην ἐθέμην. αὐτὸ καὶ μοι δοκεῖ τοῦτο συμφέρον εἶναι τὸ μὴ εἶναι δικαστήρια. Τῆς αἰτίας. ἀντὶ τοῦ δικαστηρίου. ὃ δὲ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν. ἐπειδὴ ἐν τοῖς δικαστηρίοις οὐκ ἔστι δικαιοπραγεῖν. ἐὰν πολλὰς λαγχάνωμεν δίκας. ὡς τὸ τίμημα ἐν τοῖς νόμοις οὐκ ἔστιν ὃ ἐσιμένον. ἀλλὰ

Ὅταν ἐμβάδ' ἐνέγκῃ πρότερος παρὰ χῆρ' ἑκάτερος
Ὅπως ἂν ἡδὺ λοιδορηθῶ καὶ δικάσω σοι δυοῖν ἀλοίν.
Βλ. Γῶς δ' ἂν ὑπόζωμεν τῶν ἡμῶν τὸν σαῦρον τοῦ παῖδας ἑκάστος
Ἐσαεὶ δυνατὸς ἀγανώσκειν. Πρ. πάνθ' ὅσ' ἐᾷς πρᾶττ' ἀποπνίγου
Τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι φίσι χρόνοισι, νομικῶτατον.
Βλ. Οὐκοῦν ἄρξουσ' ὀψὲ καὶ χρησῶσ' ἐξὸν τὸν πάντα τέρμονα τοῦ
Διὰ τὴν ἀγνοιαν· ἐπεὶ νῦμῖν γε νὼ σκοπεῖσ τὸν αὐτὸν ἐόντα.
Ἄρχουσι· τί δῆθ' ὅταν ἀζηὸς ἦ· πῶς ὁ τότε κάπιχεσοῦντ';
Γρ. Ἀλλ' ὁ παρεσὼς, οὐκ ὠθήσει· τὸ τελευταῖον ἐρῖς οὐκ ἐμὸ οὐδέν
Τῶν ἀλλοδαίων ὅστις τύπτοι. νῦν δ' ἦν πληγούς τις ἀκόσῃ.
Μὰ τὸν ἐκεῖνον τύπτη, δηλώσ τοῖς δρῶσι γροῦρ μαχεῖται.
Βλ. Τὰ μὴ ἀΐμα λέγῃς· δεῖν σκαιῶς· εἰ ἦ προσελθὼν ὠθήκερος
Ἢ λυκολόφας πάππαμε καλῆ τοῦτ' ἤδη δῆλον ἀκόσ'.
Πρ. Πολὺ μᾶλλον δῆτ' ὀτρύνου τὸν πράγματ' ἐρῆς; Βλ. τρηῖον;
Πρ. Εἰ σοφιλήσειεν ἀεὶ σύλλος φάσκων αὐτοῦ πατρὸς εἶναι.
Βλ. Οἰμωζοιμαὶ καὶ κωκυοῖ. Πρ. σὺ δ' ἐλθὼν ἀνακαλαμίνθα.
Ἀλλ' ὅστις μὴ πρότερον στόμα πρὶν τὸ φῖ φισμα γλυφάσθω.
Ὥστ' οὐχὶ δέος μήσει φιλήσῃ. Βλ. δῆτα δῆμ' ἐπιπορήσῃ.
Τὴν γῆν δ' ἐτίσεθ' ὁμωρησόμεσθα; Πρ. οἱ δοῦλοι σοὶ μελήσει
Ὅταν ᾖ δεκάπους τὸ σοὶ χεῖον λιπαρῶς χωρεῖν ὧδ' ἐᾷ πνέων.
Βλ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται. Πρ. ἃ γῆ τοῦτ' ὄζειν ἐρεαθεῖ.
Πρ. Τὰ μὲν οὖν θύμιν, πρῶτον ὑπάρξει· τὰ δ' οἰφῆμεῖσ ὑφανοῦμεν.
Βλ. Ἐν ἐπῳδῇ τῷ ὡς ἥνπερ ὀφλῇ παρὰ φῖς ἀρχουσι δίκην.
Ῥόθεν ἐκπόσει ταὐτόν· οὐ γὰρ σῶν κοινῶν ὄζει δίκαιον.
Πρ. Ἀλλ' ἦ δίκαιον πρῶτον ἔσονται. Βλ. τουτὶ πόσους ἐπιζήμῃ.
Βλ. Κἀγὼ ταὐτὸν ἐνώμην· ἐθέμην. Πρ. τοῦδ' ἂν λαυθάνειν ἔσοντ'.
Βλ. Πολλῶν ἕνεκεν μὴ νῦν ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δῆπου
Ἥντισ ὀφείλ' ὀζῆν νῆται. Πρ. πόθεν οὖν ἑδάνῃσ' ὁδὶ εἰσαεί;
Ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων κλεπτῶν δῆπου σ' ἔτ' ὠδὶ λοσ
Νὴ τὼ δῆμη ξυῦ τε διδάσκ. Βλ. τουτὶ τοίνυν φράσατ' ὦμοι
Τῆς αἰκίας οἱ κλέπτοντες πόθεν ἐκπόσουσιν, ἐπεσδάκν

μὴ λατήρος τίμημα ἐστιγάφεται. ὁ τοσοῦτος δοκεῖ ἄξιον εἶναι ἀδίκημα. οἱ δικασταὶ, μειοῦσιν.

Ἀπὸ

Εὐωχθέντες ὑβρίζωσι· τοῦτο γὰρ οἱ μάλιστα πορήσειν.
Γρ. Ἀ' ἀπὸ φλαύρης ἥκεις τέως· τί φῂς· ταῦτ' ἐστὶν γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ.
Οὐχ ὑβρικὸν φαίνεται οὕτως τῇ γε γρικὸ λαθεῖς.
Βλ. Οὐδαμῶς κλέπτης δοκεῖς ἔσεσθαι. Π. πῶς δῆτα κλέψαιμι τὸ μαυδ
Βλ. Οὐδαμοῦ δῆτα δύσουσ' ἄρα τὴν νύκτ'. Πρ. δῆτα κἀγὼ οἰκοίην καθυδήσω.
Οὐδ' ἐγὼ μὲν θύραζ' ὧσπερ πρότερον βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξῃ.
Ἡμῖν δ' ἅπαξ ἀνὴρ ὁ δώσει τὴν γε αὐτῷ πᾶν ἁγαθὰ μαχεῖται.
Ἕτερον γὰρ ἐγὼ ἐκτήκοι ἂν, κρεῖττον κομιεῖται ἐκείνου.
Βλ. Οὐ γὰρ κυβεύσουσ' ἄρ' αὖθις. Πρ. πῶς ἐστὶ τοῦτο ποιήσει.
Βλ. Τί γὰρ δαίτην τὴν ἀριστίσεις. Πρ. κοινὴν πᾶσι· τὸ γὰρ ἄρχειν
Μίαν οἰκήσειν φημὶ ποιήσειν συρρήξασείς ἐν ἅπαντα
Ὥστε βαδίζειν ὡς αὐλήν. Βλ. τὸ δεῖπνον πρῶτα θήσεις
Πρ. Τὰ δ' ἄλλα σπείσεται τοῖσιν ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
Βλ. Τὸ δὲ θύμα, τίσι χρήσιμ' ἔσται; Πρ. τὰ σκεύη τήρασκ' ἀθήσω.
Καὶ τὰς ὑδρίας ἐρραγωδεῖν ἔσται τοῖς πανδαισίοισι
Τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κεἴ τις δῆλος γε γένηται
Ἵππαμ μὴ δῆπου ἀϊχμόμωροι. Βλ. μὴ τὸ πάλλων χαλεύητε
Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ ξέψεις; Πρ. εἰς τὼ ἀγορᾶ κατεθήσω
Κἄτους πάσασα παρ' ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας ἕως ἂν
Εἰδῶσι λαχόντ' ἀπὸ πρωΐ χαίρων ἐνοποίων γράμματ' ἔδη πνεῖ.
Καὶ κηρύξῃ τοὺς ἐκτὸς βῆτ' ἐπὶ τὼσοι ἀνάκολουθεῖν.
Τὼβασιλῆος δ' ἔδη πνῶσιν τάσ. τὸ δὲ θῆτας τ' παρατατ'.
Τὰς δ' ἑλίκας κάπεισ τὼσοι ἀν χορ' τὼ ἀλφιτόπωλιν.
Ἵνα κἀμπῇσι. Βλ. μὰ δί' ἀλλ' ἐμὲ κεῖνδ' ἔδη πνῶσιν ὅτω δεῖπνον
(γράμμα
Μηδὲν ἐλκυθῇ καθὸ δῆ πνήσει, τοὺς γοῦν ἀπελῶσιν ἅπαντ'
Πρ. Ἀλλ' οὐκ ὄζει τοῦτο πορεῖν.
Πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν.
Ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφανῷ
Πᾶς πισ ἀπεισι τὼ δᾶδα λαβών.
Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τοὺς δρόμους
Προσπίπτουσι τοῖσ ἀπὸ δείπνου.

Ἀπὸ τῆς μάζης. ἀπὸ τῆς ζωπύρου φησὶν ἧς λαμβάνει ἀπὸ τοῦ δημοσίου δίδωσι τῷ ζωμίαν.

Ἀπὸ σῶσει. ὁ ἀποδυόμενος ἑκών. ἔχων αὐτῷ βέλτιον λαβεῖν.

Κληρωτήρια. τὰς κληρωτικὰς ἀρχάς.

Γράμματ' δεῖ πνεῖ. δέον εἰπεῖν δικάζειν, εἶπε δεῖπνεῖν.

Ἐς τὼ θαυμαστούς. τοὺς θῆτας. τοὺς μισθωτοὺς εἰς τὸ θησεῖον. ἐπεὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ θῆτα ἀρχεται.

Ἵνα κἀμπῇ σωσιν. ἀπὸ τοῦ κ δύο ἐπὶ ἐκτῶν ι ἔφη. Διόδυσ. ὁ δύσ. ἀπὸ τοῦ δυοδύειν.

Τὰ δὴ λέξουσιν. δεῦρο παρ᾽ ἡμᾶς.
Ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ᾽ ὡραία
Παρ᾽ ἐμοὶ δ᾽ ἑτέρα φήσει τις ἄνω
Θ᾽ ὀξ᾽ ὑπερώου καὶ καλλίστη.
Καὶ λευκοτάτη. πρότερον μέντοι
Δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ᾽ ἐμοί.
Τοῖς δ᾽ εὐπρεπέσιν ἀκολουθοῦντες
Καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
Τοιάδ᾽ ἐροῦσιν. ποῖ θεῖς οὗτος.
Πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών.
Τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
Ἐψήφισται προτέροις βινεῖν
Ὑμᾶς δὲ τέως θεία λαβόντας διφόρου συκῆς
Ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι
Φέρε νῦν φράσον μοι ταῦτ᾽ ἀρέσκει σφῷν. Β. πάνυ.
Πρ. Βαδιστέον ἄρ᾽ ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοὶ
Ἵν᾽ ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα
Λαβοῦσα κήρυκ᾽ εὔφωνόν τινα.
Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ᾑρημένην
Ἄρχειν. καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια
Ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον σήμερον.
Βλ. Ἤδη γὰρ εὐωχησόμεθα. Πρ. φήμ᾽ ἐγώ.
Ἔπειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
Ἁπαξαπάσας. Βλ. ἵνα τί. Πρ. δῆλον τουτογί.
Ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς.
Καὶ τάς γε δούλας, οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
Τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν
Ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοις κοιμᾶσθαι μόνον.
Κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας
Βλ. Φέρε νῦν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον.
Ἵν᾽ ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί.

beuca
φορος κη̃ Διφόρου συκῆς. ἢ παρὰ τὴν δίκην τοῦ διφόρου. ἢ ὅτι διφοροῦσι. τοῦτο δὲ ἵνα κνησμὸν αὐτοῖς τὸ φύλλον ἐμποιῇ.

Ἰωνάκη Κατωνάκη. ἱμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κατωμερῶν νάκος τις περὶ διφθέραν περιερραμμένον. ἐνταῦθα δὲ δουλικὸς ἀντ᾽ ἐλεύθερος χιτών.

× Τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε.
Γε. Ἐγὼ δ᾽ ἵν᾽ εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
Προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν
Ἀν. Χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
Τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
Ὅπως ἂν τετριμμένη κανηφορῇς
Πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ᾽ ἐμούς.
Ποῦ ᾽σθ᾽ ἡ διφροφόρος. ἡ χύτρα δεῦρ᾽ ἔξιθι
Νὴ Δία μέλαινά γ᾽ οὐδ᾽ ἂν εἰ τὸ φάρμακον
Ἕψουσ᾽ ἔτυχες ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
Ἵστω παρ᾽ αὐτὴν δεῦρ᾽ ἴθι κομμώτρια
Φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε
Ἐνταῦθα. σὺ δὲ δεῦρ᾽ ἡ κιθαρῳδὸς, ἔξιθι
Πολλάκις ἀναστήσασα μ᾽ εἰς ἐκκλησίαν
Ἀωρὶ νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον
Ὁ τὴν σκάφην λαβὼν, προΐτω τὰ κηρία.
Κόμιζε τοὺς θαλλοὺς καὶ καθίστη πλησίον,
Καὶ τὼ τρίποδ᾽ ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον.
Τὰ χυτρίδι᾽ ἤδη τὸν ὄχλον ἀφίετε.
Ἀν. Ἐγὼ καταθήσω τἀμά, κακοδαίμων ἄρα
Ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος
Μὰ τὸν Ποσειδῶ γ᾽ οὐδέποτ᾽ ἀλλὰ βασανιῶ.
Πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι
Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
Οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀνοήτως ἐκβαλῶ.
Πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ᾽ ὅπως ἔχει.
Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται.
Πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
~~Αν~~ Αὔτ᾽ ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων. Ἀν. οὐδαμῶς.
Φι. Τί δῆτ᾽ ἐπὶ στοίχου ᾽στὶν οὕτως. οὔτι μὴ
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε.

Προχειριοῦμαι. ἐξετάσω. προχειρο
Κιναχύρα. ὄνομα δούλης. Cinachyr.
Ἐντετριμμένη. σμηχθεῖσα ἢ ἐσθίουσα. στρέψασα δὲ κλέψασα. ἐντετριμμ
Διφροφόρος. ἢ τὸ σελλίον ἢ τὸ καθιστήριον βαστάζουσα. σελλίον καθιστήρ
Ἡ χύτρα δεῦρ᾽ ἔξιθι. ὡς ἐν κωμῳδίᾳ καὶ τὴν χύτραν ἔξω καλεῖ χάριν γέλωτος.
Μελαίνεται. ὡς τῷ Λυσιστράτου φαρμάκῳ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολιάς.
Κομμώτρια. ἐμπλέκτρια. ἢ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. κομμώ ἐμπλέκ
Κιθαρῳδός. ἡ ἀλεκτρυών.
Τὸν ὄρθριον νόμον. οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδός ὁ ὄρθριος. Orthrios n.
Τὰ κηρία. ἴσως τοὺς κηρῶνας λέγει. κηρία κηρῶνε
Καθίστη πλησίον. τοὺς ἐλαίας κλάδους ὡς ἐν πομπῇ. Ἰωπεῖον

Πρὸς ἔπος. ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν. ἕνεκα μηδενός.

Πέμπετε. κῆρυξ οὗτος ὅστις τὰ πρασσόμενα ἐκήρυττε. τὸ δὲ πομπὴν, αὐτὰ ὡς ἐν πομπῇ αὐτὰ ἐξάγει.

Ἀν. Μὰ δι' ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει.
Εἰς τὼ ἀτοραὶ κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους
Φϕ. Μέλλ' ἀποφέρ'. Ἀ. πάνυ γε, Φ. κακοδαίμων ἀρεῖ.
Νὴ τὼ δία νόμωσ' ἦρα. Ἀν. πῶς; Φϕ. πῶς ἑκάστους.
Ἀν. Τί δῆτα χὠ πεισθαρχεῖν μετοῖσι νόμοισι δεῖ.
Φϕ. Ποίοισιν ὦ δύστηνε; Ἀν. τοῖς δεδογμένοις.
Φϕ. Δεδογμένοισιν, ὡς ἀνόητος εἶ τὰ τοιαῦτα.
Ἀν. Ἀνόητος, Φϕ. σὺ γὰρ ἠλιθιώτατος μοὐστίν.
Ἀ πᾶσ' ἀπάντων. Ἀν. ὅτι τὸ τἀπόμνυον τοιῶ;
Τὸ τἀπόμνυον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα.
Μάλιστα πάντων. Φϕ. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον
Ἀν. Σὺ δ' οὖν καταθεῖναι δυνατὸν. Φϕ. φυλάξομαι.
Πειν' ἀγχίδωρο τὸ πλῆθος ὅτι βουλεύεται.
Ἀν. Τί γὰρ ἄλλο ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
Τἀχρήματ' εἰσίν. Φϕ. ἀλλ' ἰδὼν ἐπεισόμαι.
Ἀμ. Λέγουσι τοὔμ' ἐν ταῖς ὁδοῖς. Φϕ. λέξουσι γὰρ
Ἀν. Καὶ φασὶν οἴσειν ἀργύριον. Φϕ. φήσουσι γάρ.
Ἀν. Ἀπολεῖσαι πάντων πάντ'. Φϕ. ἀπιστήσουσι γάρ.
Ἀν. Ὁ χλοῦς δ' ὠμὸς ἔφυ. Φϕ. ὠμὸς γάρ φασι γάρ.
Ἀμ. Οἴσει, σκεῖστιν. Φϕ. ὅστις αὐτὸ μοῦν ἔχει.
Ἀμ. Οὐ γὰρ πάξιον τοῦτ' ὄζειν. Φϕ. ἀλλὰ λαμβάνω
Ἢ μᾶς μόνον δεῖ. Ἀμ. νὴ δία καὶ γὰρ οἱ θεοί;
Γνώσει δ' ἅπαντ' ὧν χειροῦμαι. καὶ
Ὅταν γὰρ οὐχώμεθα δώσοντα τἀργύρια,
Ἔσκινεν ἐκτείμουν τὸ τὴν χεῖρ' ὑπτίαν
Οὐχώσι δώσοντ', ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
Ἀμ. Ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν. ἐκ μὲν οὖν προύργου τί δρᾶν
Ταυτὶ μέρος τι σωστέα. πῶ μοὐδεὶς μάς.
Φϕ. Ὅμως γὰρ οἴσεις. Ἀμ. ναὶ μὰ δία. εἰ δὴ μὲν οὖν
Τῶν ξυμάπτω τὼ πρίποδε. Φϕ. φλυαρεῖς. σ'
Τὸ μὴ ὄφειμεῖναντα τοὺς ἄλλους ὅτι

Ἀβέλτερον. ἀνόητον. ἀσώφρονα.

Διδόναι τὰ ἀγαθὰ ἐπεισθῶς ἐστιν τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ὑπὸ ἱασοῦς τὰς χεῖρας ἔχουσιν. Ὦ δαιμόνιαν δρῶν. τοῦτο φησὶν ὁ θέλων καλὰ παθεῖναι.

Δρᾶσουσιν. εἶτα τί ωι καὶ τ' ἦδη. Ἀμ. τί δρᾷς;
Φϕ. Ἐπαναμωμφόμην. ἐπεὶ τὰ διαπίβδην ἔτι
Ἀμ. Ἵνα δὴ τί; Φϕ. σεισμὸς εἰ γένοιτο γῆρ μάκις
Ἢ πῦρ ἀπόξοπον. ἢ δι' ἕξ ἐν ταλῆ.
Γαύσαντ' ἂν εἰς φέροντες ὦ μβρόντητοι σὺ
Ἀμ. Χαίρειν τε χῶν πείθομ' ἂν εἰ μὴ χοιμῶ ποι
Τῶν τε καταθείμην. Φϕ. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅπου.
Θάρρει καταθήσεις καὶ ἔνης ἔλθης. Ἀν. τίνι.
Φϕ. Ἐγὼ δῶ, τύτους χειροτονοῦντας μὴ ταχῖσ
Ἃ πᾶν ἂν ᾖ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρουμένους
Ἀμ. Οἵ σουσι ὦ τᾶν. Φϕ. ἢν ᾖ μὴ κομίσωσι, τί;
Ἀν. Ἀμέλφ κομιοῦσι. Φει. ἢν ᾖ μὴ κομίσωσι, τί;
Ἀμ. Μαχούμεθα τοῖς. Φϕ. ἢν ᾖ κρείττους ὦσι, τί;
Ἀν. Ἀπεμπέσας. Φϕ. ἢν ᾖ πω λῶς' ἂν τὰ, τί;
Ἀμ. Διαρραγείης. Φει. ἢν δ' ἀρ' ἀγῶ, ᾖ. τί;
Ἀμ. Καλῶς ποιήσεις. Φϕ. σὺ δ' ὧδ' ἴθυ μήσεις φέρῃ
Ἀμ. Ἔγωγε. σὺ δὲ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
Ὁρῶ φέροντας. Φει. παύου γ' αὐδῶν αὐτοθένης
Αὖτ' εἰσυνέγκοι. πολὺ γὰρ ἐμοὶ λέσερον.
Πρότερον χέσαι. πλεῖν, ἢ τριάκοντ' ἡμέρας.
Ἀν. Οἵμωξε. Φϕ. καλλίμαχος ὀχορόδιδάσκαλος
Αὐτοῖσιν εἰσίσεταί τι πλεῖω καλλίου
Ἀν. Ὦ μάθωρ οὗτος ἀρβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
Φϕ. Δῆτα πάσε λέγεις. Ἀν. τί δῆτ' ὀνώσωτερ οὐχ ὁρῶν
Αἰεὶ τοιαῦτα τινὰ μῶν ψηφίσματα;
Οὐκοῖν θ' ἑκεῖνο οὗ δόξει τὸ πρῶτ' ἀλῶμ.
Φει. Ἔγωγε. Ἀν. τοῦτο χαλκοῦς δ' ἐκείνης ἰοῖ καὶ
Ἐψηφισάμεθ' ὁκοῖα. Φϕ. εἰ κακὸν γένοι
Τὸ κόμμι' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πλὴν γὰρ βότρυος,
Μεσὴν ἀπῆρα τὴν Γλίαθον χαλκῶν ἔχων.
Κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα

Εἰ γέροιν. εἰ γέροντί σύμβολον, οὐκ ἐπιτελοῦσι τὰ δόξαντα.
Εἰ μὴ γοι μόνον. ἐὰν ἔμβραδύνων, μὴ ὄπισθεν ἀπόθῃ αὐτὰ τὸ ὕδωρ.

ἔμβρόντητ'

Καλλίμαχος. καὶ οὗτος πένης ἦν καλὸς καὶ ἀγαθὸς διδάσκαλος αὐτοῖς σὲ σὺν αὐτοῖς.
Καλλίου καλλίας τις ἐστὶν ὁ πλούσιος. ὃς εἰς τὸν πόλεμον τὴν ἑαυτοῦ οὐσίαν κατημάλωσε. καὶ λοιπὸν πένης ἐγένετο.

χαλκοῦς καλος

Ψηφίσματα. ἐψηφίσαντο γὰρ αὐτοὺς δυνατωτέρους εἶναι. καὶ τὸ ψήφισμα ἀνηρώτημε.

Ἔπεσθ' ὑπὸ χιόντος ἀρτίμου τὸν θύλακον
Ἀνέκραγ' ὄκνυξ μηδ' ἔχεσθαι μηδέν᾽
Χαλκοῦν, τὸ λοιπὸν αὐτὸ γὰρ χωμεθα
Ἀν. Τὸ δ' ἕναρχος ὀχάσασα τὴς ὠμυμόνης
Τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῆ πόλει
Τῆς τεσσαρακοστῆς, ἣν οὐ πόρεσθ' οὐδεπώποτε
Καὐθὺς κατεχύσουσ' ἅπας αὐτὴν οὐδεπώποτε.
Ὅτι δ' ἠδύνασκον πολυμόχθοις ἐφαίνετο
Ὁδὸς κόρινθος ἡ τὸ πρᾶγμ' ἥκιστ' ἤρκεσεν
Πάλιν κατεπότησε πᾶσ' αὐτὴν οὐδεπώποτε
Φλ. Οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν· ὅτι μὴ νῦν ἡμεῖς ἤρχομεν
Νῦν δ' αἱ γυναῖκες αἵδ' ἐγὼ φυλάξομαι
Νὴ τὸν ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μ'.
Ἀν. Οὐκοῦν δ' ὅτι λῃρεῖς· φέρε σοι τὰν Ἀφροδίτην
Κῆ. Ὦ πάντες ἀστοί· νῦν γὰρ ὅτῳ ταὐτὸ ἔχει·
Χωρεῖ τὸ πείθειν εὐθὺς ἡ στρατηγίδος
Ὅπως ἂν ἡμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
Φρασθήσεται ἕκαστον ἀνδρὸς ὅπου δὴ πίνουσι
Ὡς αἱ ξάπτιδες εἰσὶν ὠμεναισμέναι
Ἀγαθῶν ἁπάντων καὶ παρεσκευασμέναι
Κλίναι τε σισυρῶν ἠδὲ πώλων πεπασμέναι
Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπώλιδες
Ἑσῶσ' ἐφεξῆς, τοῦτο μάχης ἐπίκειται.
Λαγῷ' ἀναστήμυασι· πόπανα πέπεται·
Στέφανοι πολλοὶ κρέμανται· φρύγονται τραγήματα
Χύτρας ἔτηξε ἕψουσιν αἱ νεωπενίαι
Σμιὸς δ' ἐναὐταῖς ἰσχνὴν σολὴν ἔχων
Τὰ τ' γυναικῶν δ' ἀκαθαίρῳ πρύβλια.
Γέρων δὲ χορεῖ λαμπίδα καὶ κονίποδα
Ἔχων· καγχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου.
Ἐμβὰς δ' ἥκει τις ἠρίβων ἐρῳ μιμούμενος.

Τῆς τεσσαρακοστῆς· οὕτως ἐγραφε τεσσαρακοστὴν εἰσενεγκεῖν ἀντὶ τῆς οὐσίας εἰς τὸ κοινόν.

Φυλάξομεν· ὥστε ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι ἡμῶν.

Ἀναφορον· ἀνάφορον, ξύλα ἀμφικοίλου· ἐν ᾧ τὰ φορτία ἀφαρπάσαντες οἱ ἐρῶντες βαστάζουσιν.

Ἐστινεναμένοι· στεφανωμένοι.

Σισυρῶν· μαλώτων σφυμάτων· δασυτίδων δὲ τῶν πιπτόντων.

Ῥίπτεται· αὐτὶ τοῦ ὀπτᾶται· τὸ δὲ πῦρ οἱ ἄνθρωποι· ἐρρίπτουν, ἵνα ὀπτήσωσιν.

Τραγήματα δὲ τὰ ξηροκάλια λέγει· ἔτους δὲ εἶδος ἀναβάσας ἀπὸ Φασηλίων.

Κονίποδα· τὸν σανδάλιον.

Σμιός· ἰμάτιον ὄνομα· αἰσχρὸν ὡς ὄσις μωρᾶνας· ὁ ἱππεύσας πρότερον καὶ τοῖς ναύταις διανέμων τὰ ξύλια.

ἀφορον
ς κόρινθος
ἔφορον
νεναισμένοι
στεπληρω
ναι
υρῶν
α δίδων
πτίζεται
γήματα
γάγια
γνος
νίποδα
ανδάλιον

Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ' ὡς τὴν μάζαν φέρων
Ἔρχεται· ἀλλὰ τὰ γράθους δοίγνυτε.
Ἀμ. Οὐκοῦν βαδοῦμαι δῆτα· τί γὰρ ἔστιν ἔχων
Ἐν ταύτῃ πείσῃ ταῦτα τῇ πολλῇ δυκεῖ·
Κυ. Καὶ ποῖ βαλεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
Ὁμ. Ἐπὶ δεῖπνον. Κῆ. οὐδῆτ' ἰὼ γ' ἐκείνης μᾶς ἐγῷ
Γείνῃ δ' ἂν εἰκῆ. Ὁμ. ἀλλ' ἀποίσω. Κῆ. ὁ σὴν νίκα
Ὁμ. Οὐ τοὐμὸν ὦ τᾶν ἐμποδὼν ἔσται. Κῆ. τί δή·
Ὁμ. Ἑτέρουσα ποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ·
Κῆ. Βαλεῖ δὲ δῆτα πνίσων ὅσως. Ὁμ. τί γὰρ πάθω
Τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πολλῇ ξυλλαμβάνειν.
Τοὺς οὖν φρονοῦντας. Κῆ. ἢν ἴ κωλύσωσι, τί.
Ὁμ. Ὁμόσ' εἰμὶ κύψας. Κῆ. ἰὼ δεμασιγῶσι τί.
Ὁμ. Καλούμεθ' ὦ τάς. Κῆ. ἰὼ ἴ καπεγελῶσι, τί.
Ὁμ. Ἐπὶ ταῖς θύραισ' ἐσώς. Κῆ. τί δρᾶσεις εἰπέμοι.
Ὁμ. Τῶν εἰς φερόντων ἁρπάσομαι τἀσιτία.
Ὀκῆ. Βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ' ὦ οἰκῶν
Καὶ τῶν μυθύων αἴρεσθε τὴν πανσπερμίαν.
Ὁμ. Φέρε νῦν ἐγώ σοι ξυμφέρω· ὀκῆ θές· μὴ μηδαμῶς.
Δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τὴν στρατηγίδα
Ὅτου καταστιβῶ, προσποιῇ τ' χιμάτων.
Ὁμ. Νὴ τὸν δάλει τοῦν μηχανήματός τινος
Ὅπως τὰ μυθύμενα χήμαθ' ἕξω· τοῖσδέ γε
Τῶν μαπομυθύων κοινῇ μεθέξω ὥσπερ ἐγώ·
Ὀρθῶς ἐμοιγε φαίνεται βαλλέσθαι.
Ὁ μόσ' ὅστις δὴ πνίσουσι κούμελητίων.
Γρ. Τί ποτ' ἀνδρῶν οὐχὶ ξουσιν, ὥρα δ' ἰὼ σκέλαι
Ἐγὼ γὰρ κατεπεπλασμένη ψιμυθίῳ,
Ἔστηκα καὶ κρόκῳ τὸν ἡμφιεσμένη.
Ἀργὸς μινυρομύητι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος.
Παίζουσ' ὅπως ἂν περιλάβοιμί σου τινα

Ἠν ἰ κωλύσωσιν· ἀξιῶν πρόσωπον αὐτὸς μὴ βουλόμενος τὴν οὐσίαν καταθεῖναι ἐπηρώτα.

Παμπησίαν· τὴν πᾶσαν κτῆσιν.

Προσποιῇ· μὴ προσποιῇ διαφέρειν.

Τῶν μαπομυθύων· τῶν ἐψιμμάτων.

δαμπτη

φορτω

ματζομ

Παρεὶς ὄντα· μοῦσαι δῦρ' ἴτ' ἐμοὶ τοὺμὸν σόμα.
Μελύδριον δ' ἀροῦσά τι, τῶν ἰωνικῶν.
Ἀλ. Νῦν μοι μὲ παρακύψασα προὔφθης ὥσα πρά-
Ὡς δ' ἔρημος οὐ παρούσης ἐμβάδος
Ἐμοῦ, ξυπίσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
Ἄδυσ'· ἐγὼ δ' ἦν τοῦτο δράσαντ' ἄσομαι
Κεἰ γὰρ δι' ὅλης τοῦτ' ὀδεῖ τοῖς θεωμένοις.
Ὅμως ἔχει τιν' ὄνησιν, οὐ κωμῳδικόν
Γρ. Τοῦτ' ὦ δαλέγε κἀποχώρησον· σὺ δὲ
Φιλοπάρθενον αὐλητὰ γυναῖ' λαβὼν
Ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος
Γρ. Εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
Παθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χὠ καθεύδων.
Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν
Νεστίν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις.
Οὐδ' ἔστι τέρψιν ἂν ἐθέλοι
Μᾶλλον ἢ γὼ τὸν φίλον
Ὥσπερ ξυνείλω· ἀλλ' ἐφ' ἑτέρου ἂν τοῦτο.
Νέ. Μὴ φθονῇ ταῖσι μέλαισι
Τὸ ξυφορὸν γύ' ἐμοὶ φέρουσα
Τοῖς ἀπαλοῖς μηρίοις.
Κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπαμθεῖ· σὺ δ' ὦ
Γραῦ, παρελέλεξαι, καὶ τέτριψαι τῇ
Θανατίῳ μέλημα.
Γρ. Ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα
Τότ' ἐπὶ κλιμβοῦ ἀποβαλοῦσ.
Βουλομένη μὴ ἀποδεῖσθαι
Κἀποφλεγίνης ὄφιν θύρσοις
Καὶ προσελκύσασ' ἐβουλομένη φιλῆσαι.
Νέ. Αἰαῖ· τί ποτε πείσομαι· οὐ χὠ κεῖμου τοὖρος.
Μόνη δ' αὐτοῦ λείπομαι

Τῶν ἰωνικῶν· ἢ τρυφηλῶν.
ἰωμες γὰρ τρυφηλοί.

ἡδύ γλυκὺ
φηλῶν
es delitiosi

γὰρ ἐν ταῖς πεπείροις

Γραῦ· ἢ τὰς πολιάς σου παραλέλεξαι· ἢ ἐπολέξω τὰς τρίχας, μίαν παρὰ μίαν.
Τρῆμα ἢ τὸ τοῦ ὀσμοῦ λέγει· ἢ αὐτὸ τὸ ζῆμα τὸ αἰδοῖον. ἐπὶ κλιμβοῦ δέ, εἶδος κοσμίου· ὄφιν δὲ ἢ τὸ αἰδοῖον.

ἐπὶ κλίνης

Γαῦμοι μήτηρ, ἄλλη βέβηκε.
Καὶ τἄλλου δήμε ταῦτα δεῖ λέγειν.
Ἀλλ' ὦ μαῖα κεἰσόμαι
Καλῶς ἢν ὀρθαγόραν, ὅπως
Σαυτῆς κατόμαι αὐτὶ βολῶσι
Γρ. Ἤδη νὰ ἀπὸ ἰωνίας
Τρόπῳ τάλαινα κνησιᾶς
Δοκεῖς δέ μοι λάβδα κατὰ τοὺς λεσβίους
Ἄλλου κἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
Τἀμὰ δὲ παίγνια τοὐσ ἐμὲς
Ὥραν οὐκ ἀπολεῖς· οὐδὲ πολήψῃ.
Νε. Ἆ δ' ὅπως βούλῃ καὶ σὺ βάκυφ' ὡς περιαλῇ·
Οὐδεὶς γὰρ ὡς σὲ πρότερον εἰσεπάντα μοῦ
Γρ. Οὔκουν ἐπεκφοράν γε; Νέ. καὶ μόνῳ γ' ὦσα πρὰ
Γρ. Οὐδῆτα. Νέ. τί δ' ἄν, γραῦς τὰ λαιὰ πρὸς λέγοι·
Γρ. Οὐ τοὐμὸν ὀλυνήσεις ἔρας. Νέ. ἀλλὰ τί·
Γρ. Ἤγχουσα μᾶλλον μᾶλλον ἀνδρὸς ψιμμύθιον.
Νέ. Τί μοι δαλέγῃς· Γρ. σὺ δ' οὐ πίθηκος εἶ; Νέ. ἐγώ;
Γρ. Ἄδω πρὸς ἐμαυτὴν ὦ ὠγαθή τὼμῷ φίλῳ.
Νέ. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ γέρων.
Γρ. Δείξαι ἔσοι· τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ
Οὐ γὰρ αὐτός ἐστιν οὐσοῦ· ὦ λέθρε
Δεόμενος οὐδέν· Νέ. νὴ δῆτ' ὦ φθίνυμα σὺ
Δείξῃ τάχ' αὐτὸς, ὡς ἐγὼ γ' ἀπέρχομαι.
Γρ. Κἄγωγ' ἵνα γνῶσ' ὡς πολὺ σοῦ μεῖζον φρονῶ
Νέ. Εἰθ' ἐξῆν παρὰ τὴν ἑαυτοῦ καθεύδειν
Καὶ μηδὲν πρότερον δῆτα ποδῆσαι,
Ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον· οὐ γὰρ ἀναγκαῖον
Τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
Γρ. Οἰμώζων ἄρα νὴ δῆτα ποδήσεις.
Οὐ γὰρ τἀπὶ χαριξένης τάδ' ὄντα

Ἄλλῃ μαῖα· πρὸς τὴν γραῦν.
ὀρθαγόραν τὸ αἰδοῖον.

Τὸν ἀοὺ ἰωνίας· ὡσ μαλακῶν ἐκείνων ὄντων.
Λάβδα λαμχάζουσιν οἱ λέσβιοι ἀπὸ τοῦ πρώτου στοιχείου.
Τἀμὰ δὲ παίγνια τοὺσ ἐμὲς ἑραστάς.

ionic molles
λαμχάζουσι
κνησιᾶς
Lesbiorum

Ἐπεκφοράν. ὅτι τῶν χρεῶν ὄντων εἰωθέρουσι τὴν οὐσίαν οἱ ἐρώμενοι.

Ἤγχουσα. ἢ ἄγχουσα μᾶλλον, βοτάνη ἡ ἐχεῖν τὸ πρόσωπον αἱ γυναῖκες.

anchusah

Γέρης. Φαλακρὸς οὗτος καὶ πένης. οὐ γὰρ παρὰ τὸ γῆρας. ἀπέρχομαί ἵνα αὐτὸν ἐρεθίσω.

Φθίνυμα

Τὰ τῆ χαριξένης δύνασθαι καὶ μωρὰ χαριξένη.

Charixi

Καὶ τὸν νόμον ταῦτα πριεῖν
Ἐστὶ δίκαιον εἰδημοκρατούμεθα.
Ἀλλ' ἐᾶμι τηρήσους' ὅτι ὁ δράσειστ ποτὲ
Ἀν. Εἰ θεῶν θεοὶ λάβοιμι τιὼ καλὼ μόνιω
Ἐφ' ὧν πεσωκὼς ἔρχομαι πάλαι πεθῶν
Νε. Ἐξηπόρησα τὸ καταραγγραϊ δον.
Φρούδη γὰρ ἔστιν, οἱ μὴ μνήμ' ἔνδον μνόφν.
Νε. Ἀλλ' οὐτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα
Δῦρο δὴ δῦρο δή, φίλον ἐμὸν δῶρόμοι
Γρόσελθε καὶ ξύνθυμός μοι
Τιὼ φροσύνην ὅπως ἔσει· πάνυ τὰ ρτισ ἔρωσ με
Τῶν δε τῶν σῶν βοσρύχων. (σμεῖ
Ἄγ' ὅπως δ' ἔγκειται μοι τὴς πόθος
Ὅς με διακναίσας ἔχει·
Μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρωσ· ἢ πρίησον τόν δ' ἐτοῦνὴν
Τιὼ ἐμὴν ἱκέδαν. Νε. δῦρο δή· δῦρο δὴ καὶ σύμοι
Κατάδραμοῦσα τὴν θύραν ἄνοιξον
Τιώδ', εἰδὲ μὴ κατ' ὀπεσὼν κείσομαι
Φίλον, ἀλλ' ἐνσῶ βάλομαι κόλπῳ
Πλησπίζεσθαι μετὰ φλοῦσ ὡσυγῆς.
Κύπρι τύμ' ἐκμαίνσ ὡὶ ταύτη
Μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρωσ· ἢ πρίησον τιὼ, ἐτοῦνιὼ
Τὴν ἐμὴν ἱκέδαν. καὶ ταῦτα μοὶ μετείως
Πρὸς τιὼ ἐμὲν ἀνάγκην εἰρημέν' ὅτι· σὺ δέ μοι
Φίλτατον ὦ ἱκετεύω
Ἄνοιξον ἀσσάζουτι διάτοισ πόνους ἔχω
Ὦ χρυσοδάκτυλον ἐμὸν μέλημα.
Κύπρι δυς ἔρωσ· μέλιπα μόσης· χαρίτων θρέμμα
(ξυφῆσ πρόσωπον·
Ἄνοιξον ἀσσάζουμε· διάτοισ πόνους ἔχω.
Γρ. Οὗτοσ τί κόπ' ἀφ' ὧν ἐμὲ ζητεῖσ. Νε. πόθεν
Γρ. Καὶ τιὼ θύρασ γ' ἠράπεις. Νε. ἀπὸ θαύομ' ἄρα
Ἀναφλύ

ράττω

Γρ. Ποῦ δαὶ δεόμενος δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας·
Νε. Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. Γρ. τίνα
Νε. Αὐγὸν σεβινοῦνθ' ὃν σὺ προσδακᾶς ἴσως.
Γρ. Νὴ τιὼ ἀφροδίτιω ἥντε βούλη γ' ἥντε μὴ
Νε. Ἀλλοὺ χὶ νυνὶ τὰς ὑπερξηκοντέτεις
Εἰσάπαμεν. ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα
Τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
Γρ. Ἐπὶ σοὶ πρότερας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκωτατε.
Νυνὶ δ' πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
Νε. Τῷ βουλομένῳ κατὰ τὸν ἐν παιτοῖς νόμοις.
Γρ. Ἀλλ' ἦ δεῖ πεῖσαι τὸν ὀνπαιτοῖς νόμοις.
Νε. Οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεισ· τιὼ δὲ δήμοι κρουστέον.
Γρ. Ὅταν γε κρούσῃς τιὼ ἐμὴν πρῶτον θύραν
Νε. Ἀλλοὺ χὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα
Γρ. Οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι· νῦν δὲ θαυμάζεισ ὅτι
Θύραισι μὴ ὦρες· ἀλλὰ πρόϊγε τὸ σόμα
Νε. Ἀλλ' ὦ μελέα ῥοδῶ τὸν ἐρασπήσου. Γρ. τίνα.
Νε. Τὸν τ' γραφέων ἄριστον. Γρ. οὗτος δ' ἔστ τίς.
Νε. Ὃς τοῖς μὲν κρεῖσσι ζωγραφεῖ τὰς λητύθους
Ἀλλ' ἀπὸ ὅσων μὴ σὲ τιὼ θύραισιν ἕψεται.
Γρ. Οἶδ' οἶδ' ὅτι βούλει. Νε. ἢ δ' ἐγώσε μηδία
Γρ. Μὰ τιὼ ἀφροδίτιω ἥμ' ἔλαχε κληρουμένη
Μὴ γώσ' ἄφήσω. Νε. ἆρ' ἀφρονεῖς ὦ γραῖδιον
Γρ. Λυπεῖς ἐγώδ' ἄξωσ' ὡὶ τὰ μάσγρώματα
Νε. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἂν
Ἐξὸν καθέλκειν γραΐδιον ῥιγτονί.
Ἐκ τ' φρεάτων τοὺσ κάδους ξυλλαμβάνῃ.
Γρ. Μὴ πω πῇ ἐμ' ὦ τάλαν, ἀλλ' ἔπου δῶρ' ὡὶ ἐμὲ
Νε. Ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μ' ἔστ' ἐὰν μὴ τ' ἐμῶν
Τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλῃ.
Γρ. Νὴ τιὼ ἀφροδίτιω, δεῖσε μὴ τοιγ' ὡὶ ἐγώ.

Ἀναφλύστιον. παρὰ τὸ ἀναφλαῦ πάσχειν.

Εἴκοσι γὰρ. ἀπὸ τῆς δικῶν. ἔλειπον γὰρ ἀεὶ τὰ πρὸ τοῦ σωνεῖτων δικαζομένων.

Παιπαί. ἔθνος μᾶλλον θρακικὸν. ἔπαιζε γὰρ παιπαῖον παῖδα. — Peti thracigens

Κρησέραν. τὸ περιβόλαιον τῆς κοφίνου· ἔστι δὲ δίφρωτος τοῦτο πρὸς γραῦν. — κρησέρα

Ζωγραφεῖ. πεπαῦται γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν ἐγγραφον.

Ἔζωγρηκὲ δία. βούλομαί σε ἀπενεχθῆναι ἐπὶ θάνατον. πρὸς γὰρ τοῦτο παίζει.

Μὰ τιὼ ἀφροδίτην. ὡς ἐπὶ ῥᾳδίᾳ οὔσῃ τοῦ γήφησι.

Τί δῆτα κρεάγρας. τοῦτο ὅτι στερρῶς αὐτοῦ εἶχεν ὡς κρεάγρα. — κρεάγρα

Τιὼ πεντακοσιοστὴν ἐμὴν ὑπὲρ ἐμοῦ καταλαβὲ τὴν πεντακοσιοστήν. νόμος γάρ τοι μὴ φέροντος, τιὼ οὐσῆ ἀτέλειαν.

Τοῖσ τηλικάδε ξυγκαθεὶν δεῖσθαί μοι δοκῶ
Νε. Ἐγὼ δὲ τοῖς μετηλικαύταις ἀχθομαι
Κοὐκ ἂν προσθοίμην ὅδε ποτ· γρ. ἀλλὰ μηδέπω
Ἀναγκάσει φυτίσας. Νε. ῥᾴδιον δ' ὅστις.
Γρ. Ὑφὶς μακαθόσ δεῖ βαδίζειν οὓς ἐμὲ
Νε. Λέγεις τὸ πέρτικας, Γρ. μὴ δῆτα σοί λέγω.
Ἔδοξε ταῖς γυναιξὶν· ἦν ἀνὴρ νέος
Νέας ἐπιθυμῇ, μὴ ἀποδοῦναι αὐτὴν, πρὶν ἄν.
Τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ βέλῃ
Πρότερον προκρούειν· ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας
Ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἐξωθεῖν νέον
Ἐλκειν ἀναπλάσαντα τοῦ παιδάλου
Νε. Οἴμοι προκρέσις τήμερον γενήσομαι
Γρ. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖσ ἡμετέροισι πείσεσθον.
Νε. Τί δ' ἂν ἀφαιρήσαιμ' ἄνθρ τῶν δημοτῶν
Ἢ τῶν φίλων ἐλθόντ'. Γρ. ἀμοῦ κύριος
Ὑπὲρ μέδιμνον ἐς' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔπι
Νε. Ἐξωμοσία δ' οὐκ ὄστιν, Γρ. οὐ γὰρ δῆτ' ἐξοφῆσ
Νε. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. Γρ. κλᾶσεσύ.
Νε. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν, Γρ. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡσ ἐμὲ
Νε. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοῦστ. Γρ. λομήδειάτε
Νε. Ὑποσόρεσαι νῦν πρῶτα φλοιὸν ἐλαίου
Καὶ κλήμαθ' ὑποθοῦ συγκλάσασα τὴ παρᾷ
Καὶ ταινίωσαι· καὶ ξυάθου τὰς λεκύθους·
Ὑδατός τι καταθοῦ τοὐξόπιον πρὸ φλιᾶς.
Γρ. Ἦ μὴν ἐτώνησεί σὺ ἂν στεφάνην ἐμοὶ
Νε. Νὴ τὸν δί' ἢν πείσῃ που τῶν κηδεστῶν
Οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
Νε. Ποῖ τοῦτον ἕλκυσον· Γρ. τὸν ἐμαυτῆσ εἰσάγω.
Νε. Οὐσωφρομοῦσαί γ' οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει.
Παρᾶσοι καθῶδε τηλικᾶρς ὢν· ἐπεὶ

Οἰδιπόδῳ

Ἀναπ. μὴ τιμωρεῖσθαι ὑπὲρ τῆσ εἰρ.

Προκρούσης. ἐπεὶ πολλάκισ εἴρηται τὸ ῥῆμα. Ὑπὲρ μέδιμνον. μέδιμνον λέγει τοῖσ γυναιξίν, ὑπὲρ μέδιμνον τὴ μὴ σιωπᾶν ἀστεῖον. οὐκ ἔστιν οἷσ φησιν εἰ ἀνδρεσ ὑπὲρ μέδιμνον ἐνέγκοιεν. ἐπεὶ δὲ αὐτὶ στρατηγὸσ ἢ πολιτείασ.

Ἐξωμοσία. ὅρκοσ παρ' ἑτέρων ὃν ὀμνύουσιν αὐτίκα. ἐξωμοσία ὅταν τισ φάσκῃ ἢ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἢ ὑπὲρ ἑτέρου ἐγκαλούμενοσ μὴ δεῖν εἰσαγεσθαι δίκην. ἔτι καὶ τὸν αὐτὸν δίκην οὐκ εἰσαγώγιμοσ ἢ δίκη. ἐνθένδε κατὰ λόγον ἀξιοῖ, ἐνόμοσε τὸ αὐτῷ ἐξωμοσία χρῆσθαι. καὶ οὕτωσ ἀνεγράφετο ἡ δίκη. καὶ ἐξωμόσατο ἀντωμοσία. καὶ ἐξωμόσαντο τὸ μεῖζον ἄρχον ἀπαγγέλλουσι πρᾶξίν τινα ἀγαθὸν ἢ πρᾶξαι τινά.

Ἔμπορος. προφάσισμα εἶναι ἔμπορος ὡσ ἐκποδὼν κινδυνεύοντων. ἐπεὶ οὐκ ἐξαπατῶσιν οἱ ἔμποροι.

Διομήδεια. ὅτι διομήδησ ὁ θρᾷξ πορνασ ἐχρῆτο γυναιξὶ πρὸσ τοὺσ ξένουσ ἐξιόντασ ξένησ ἐβιάζετο αὐτοῖσ σωθῆναι, ἕωσ ἔκορον σχοῖ. ὃ ἀπαλλαγῶσιν οἱ ἄνδρεσ. ἀφ' οὗ μῦθοσ ἐγένετο ἀνδροφόνουσ εἶναι τινασ. Τενίωσαι. στέφανωσαι ὡσ οἰμαι κρύ. Στεφάνωμ. εἶδοσ κοσμήματοσ ἐκ μυρσίνησ ἢ πτελέασ.

medea nec as

egoria fabule et diomedis

Μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἷσ ἡ γυνή.
Ὥστ' εἰκαταστήσωθε τοῦτον τὸν νόμον.
Τὴν γῆν ἅπασαν οἰδιπόδων ἐμπλήσετε
Γρ. Ὦ πανεμβόλυρα· φθονοῦσα τὸν δεξιὸν μόμον
Ἐξοῦρες· ἀλλ' ἐγώ σε μωρήσομαι.
Νε. Νὴ τὸν θεὸν γὰρ ἄξια κεχάρισται μέμοι
Ὦ γλυκύπατον τῶν ἀφ' ἡμῶν παλαίσασά μου
Ὥστ' αὐτὸ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐσ ἑαυτέραν.
Μεταλλῆν ἀποδώσω καὶ πανχεῖ αὐτοῖσ χάειν.
Γρ. Αὕτη σύ· ποῖ πατραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον.
Ἔλκε παρ' ἐμοὶ τῶν γραμματέων εἰρικότων
Πρότερον καθεδοῦμαι αὐτόν. Νε. οἴμοι δείλαιοσ
Πόθεν ὀφέκυψασ ὦ κάκισθ' ἅπολουμένη
Τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
Γρ. Βάδιζε δεῦρο. Νε. μηδαμῶσ με πεῖθε δῆσ.
Ἑλκόμενον ὑπὸ σοῦ, ἀντιβολῶ. Γρ. ἀλλ' ἕπου.
Ἀλλ' ὁ νόμοσ ἕλκει. Νε. οὐκ ἐμέγ' ἀλλ' ἔμπρυσάτησ
Ἐξ αἵματοσ φλύκταιναν ἡμφιεσμένῳ
Γρ. Ἕπου μαλακίων δεῦρ' αὐσασ, μὴ μὰ λί.
Νε. Ἴθι μῦν ἕασον ἐσ ἄφοδον πρώτισά με
Ἐλθόντα χρῆσαι πρὸσ ἐμαυτὸν· εἰ δὲ μή
Αὐτοῦτι δρῶντα, πυρρὸν ὄψῃ μ' αὐτίκα.
Ὑπὸ τοῦ δέους. Γρ. θάρρει βαδίζ' ἔνδον χρεῖ
Νε. Δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἢ βούλομαι
Ἀλλ' ἀνυτέον σοι καὶ τοσοῦτόν γε δῦο.
Ἀξιόρχεωσ. Γρ. μὰ μοι καθίστη, Ἀλ. ποῖ σύ. ποῖ
Χωρεῖσ μετ' αὐτῆσ. Νε. οὐκ ἐγὼ γ' ἀλλ' ἕλκομαι
Ἀπὸρ εἴ τισ εἶτε πόλλ' ἀγαθὰ γρύοι τόσοι
Ὅτι μ' ἐπεισεῖδεσ ὦ τρισβέντ'. ὦ ἡράκλεισ
Ὦ πάνδ'. ὦ κορύβαντεσ. ὦ δροσόρῳ
Τότ' ἀπολὺ τοὐτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

Οἰδιπόδων. ἐπεὶ ὁ οἰδίπουσ τῶν μητέρα ἔγημε.

Ἐμπουσίου. ἦν καλοῦμεν, ὀνοσκελίδα. θέλει οὖν εἰκὸσ δαίμονασ.

Φλύκταιναν. ὡσ ἐχούσησ τῆσ γαλεώσ προκωλῆν, ἢ ὡσ ἕλκοσ ἐχούσησ.

Μαλακίων. μαλακιὸσ ὑπολοιδορικῶσ.

Μὴ πολέον. τουτέστι μὴ πολέονε ἀναγκάσῃσ σωελθεῖν ἢ ἐγὼ βούλομαι. τὸ δὲ κατὰ ἴσωσ διὰ τὸν ἐρημένην ἀναπέρωσ ἐστέον εἰ μὴ τὸ δο μηδὲν ὑγιαπέρων.

Παρὰ ἡῶν νεκρῶν. παρὰ τῶν πολλῶν.

Πορθμῆς. ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς περαιουμένους ἀναγκαίως εἰς τὰ ἴδια πολίσματα ἐμβαίνειν.

Ἀτὰρ τίνὸ πρᾶγμ' ἐσάντιβολῶ τυπίτε.
Πότερον πόθικ' αἰάπλεως φιμυθίου.
Ἢ γραῦς ἀνεσκιᾶ παρὰ τῶν νεκρῶν
Γρ. Μὴ σκῶπ' ἐμαυτὸν μὰ δι' ὕδρ' εἶπου. Ἀλ. χρὴ δουλεύειν ὅν
Γρ. Ὡς οὐκ ἀφήσω οὐδέποτε. Ἀλ. οὐ δῆτα μὰ τὼ ἐγώ.
Νέ. Διακαυσάσαθ' ἡμᾶς κακῶς ἀπολούμεθα.
Γρ. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Ἀλ. Οὐκ ἦν ἑτέραν γραῦς ἐτ' ἀχλὺν φανῇ
Νέ. Ἦ δῆτ' ἐφ' ἡμῶν πρῶτον ἀπολωμαι κακῶς,
Φέρε πῶς ἐπεκείμην τὼ καλὴν ἀφίξομαι.
Γρ. Αὐτὸς σκόπει σύ· τάδε δέσοι ποιητέον.
Νέ. Ποτέρας πατέρας δῆτα κατελάσας ἀπαλαγῶ.
Γρ. Οὐκ οἶδα σοὶ δὲ δῆλον· Νέ. ἀφέτω νῦν μαὐτήν.
Ἀλ. Δουλὴ μὰ οὖν ἰθ' ὡς ἐμέ. Νέ. ἦ μὴν δίαγ' ἀφ
Γρ. Ἀ. λ' ἀκάφησω μὴ δίασε. Ἀλ. ὦ μὼ ἐγώ. ἦ
Γρ. Χαλεπὴν γ' ἀνῆστε χθονὸς μύσαι πορθμῆς. Γρ τήν.
Νέ. Ἑλκουσι τοὺς σωτῆρας ἀπεκναίετε.
Γρ. Σιγῇ βάδιζε δῆτα. Ἀλ. μὰ δι' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
Νέ. Τοῦτ' ἐστὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ κανόνου σαφῶς
Ὑφίσμασι νεῖν δεῖ μεθ' ἁλὸς μύθου.
Πῶς δῆτα λέγω πεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι
Γρ. Καλῶς ἐπεδάκνα καταφάγης βολβῶν χύτραν
Νέ. Οἴμοι κακοδαίμων ἐγὼ ἤδη φλεύρας
Ἑλκόμενός εἰμι. Ἀλ. ἀλλ' ἔδεμ' ἔσας πολέον
Ξυνεστεσθοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. Νέ. μὴ πρὸς θεῶν
Ἐν γὰρ ξυμέχαδας κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
Γρ. Νὴ τὼ ἑκάτω. ἐαυτὸ βάλ' ἢ ἐγὼ μή
Νέ. Ὦ τρισκακοδαίμων· εἰ γυμνὰ καδεῖσα πρὰν
Βινεῖν ὅλην τὼ νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν·
Κἄπειτ' ἐπεισὰν φλαδεῖν πάλιν
Φρύνην ἐχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις

Ἀπεκναίετε δι' ἐφθείρετε.

Κατὰ τὸ κανόνου. ψήφισμά τι γράφειν ἐπιτεχθὲν ἐκαὶ ῥοθεν ἀπολογεῖσθαι τὸν κατεῖσ' ἀγγελίαν ἀπολειπόμενον. κραπίνος δὲ πρὸς κλεψύδραν πεπλῦσαι. ξηροφῶν δὲ εἶσ τὸ βάραθρον ἐμβληθέντα ἀπαθανεῖν. ἢ τὼ οὐσίαν ἀπολέσαντα τὸ ἄνθος. ἢ ὁ κραπίνος ἐν τοῖσ ἰδίοις τὰς θείας μορφὰς ἐν ἀρχῇ φανείσας.

Διαλελειμμένον. μέσον ἐπιλειπόμενον.

Βολβῶν χύτραν. ἐπιτηδείοις πρὸς συνουσίαν οἱ βολβοί.

Φρύνην. Φρυνὴ ἀρχαίως γυνὴ οἱ δὲ νῦν. λήκυθος δὲ ὠδικῶς

Thasiz omnes

Cratinus

Xenophó

Crati nus

Ubi conducit lubridné

ήκυθος

Ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί· βαρυδαίμων μὲν οὖν
Νὴ τὸν δι' ἅπαντα τὸν σωτῆρα ἡρῷον δυστυχής.
Ὅστις τοι οὑτοις θηρίοις σωθείξομαι
Ὅμως δ' ἐκ πολλῶν πολλάκις πάθω.
Ὑπὸ τοῖν δὲ τοῖν κασαλβάδοιν δῦ' ἐς πλέων.
Θάψαι μὲν αὐτῷ σὸ ματιτῆς ἐσβολῆς
Καὶ τῶν ἀνώθεν ἐπιπλῆσ τοῦ σήματος.
Ζῶσαν κατασπάσαντας· εἶτα τὼ τὼδε
Μολυβδοχόσαντας κύκλῳ σταθεὶ τὰ σφυρά.
Ἀνὼ σθεῖναι πρόφασιν αὐτὴ ληκύθου.
Θε. Ὦ μακάριος μὲν δῆμος ὠδικαίων δ' ἐγὼ
Ἀὐτη τέμοι δέδοικα μακαρίω τοῦτη.
Ὑμεῖς δ' ὅσαι πόρες ἐπὶ ταῖσ θύραισ.
Οἰγείτονες πεπάντες οἰτῶν δημοτῶν.
Ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ὠδάκονος.
Ἤ τις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν.
Ἀγχοῦ σιν ὦζὸν πλὴ δ' ὑπερπέπωκα νοῦ
Τούτων ἁπάντων τὰ θάσι' ἀμφορεύσα.
Ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει τὸ λύχνου χρόνου
Τἀὐδ' ἀλλ' ἀπαμθήσασα πάντα πέπαστο.
Ὡς τἄσ' ἐπλὴ δὴ βέλτισα, πολὺ δῆτ' ὠθεοί.
Κέρασον ἄκρατον. ὠφρανεῖ τὼ νύ χθ' ὅλην
Ἐκλελῃσμένας ὅτι ἀπ' ἀλίσ' ὀσμὴν ἔχω.
Ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην
Τὸν ἀνδρ' ὅπου 'στὶ τῆσ ἐμῆσ κεκτημένης.
Χο. Αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γὰρ ἐξελθεῖν δοκεῖς.
Θε. Μάλιστ' ὀδὴ γὰρ ἔστι τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
Ὦ δέσποτ' ὦ μακάριε ξισόλβιε.
Ἐγὼ. Θε. σὺ μὲν τοιγὰρ ὦ ξυ οὐδὲν εἶ ἀνὴρ
Τί γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος
Ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων

Καὶ σασαλβάδιν. καὶ σασαλβάδ' ἡ πόρνη ἀφοῦ ποιεῖ. αἱ γὰρ πόρναι καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσι τοὺς ἐρασάς. σπεύδουσι δὲ τοὺς ὁμοίους ἅμα ἄλλους λάβωσι. παρὰ τὸ καλεῖν οὕτω καὶ τὸ σπεῦδ.

Casalbas

Πέπαστο ὡς ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὸ ἀπαμυθήσασθαι. ἀντὶ τοῦ ξηραναθέρμα.

Thasiz omnes

Οὐ δεδιὲ πτηκας μόνος. πα
ρὰ τοῦτο οἶαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν
ὅτι μόνος δύτυχεῖς τῶν πο
λιτῶν.

Οὔκουν τὸ πλῆθος· ὁ δεδιὲ πτηκας μόνος.
Χο. Εὐδαιμονικὸν ἄνθρωπον εἰρήκας σαφῶς.
Θε. Ποῖ πρῖ βαδίζῃς. Δε. ὡὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι
Θε. Νὴ τὼ ἀφροδίτω πολύ γ' ἀστέρων ὕσαγος.
Ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσαμ' ἡ γυνή
Ἄγ' ἵνα. καὶ τοσδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας
Οἶνος γὰρ χὠ δεῖνα περιλελειμμένος
Καὶ τὰ Μέγαθε πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε.
Καὶ τῶ θεατὼ εἴτις οὖνους τυγχάνῃ.
Καὶ τὼ κεν τῶνεί μήτις ἐτέρωσε βλέπῃ.
Ἵν' ὦ μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομαι.
Οὐκοῦν ἅπασι δῆτα τοῦμὸν ὑμναίωσ' ἑρεῖς
Καὶ μὴ παραλείψῃς μηδέν· ἀλλ' ἐλευθέρως
Καλεῖν γέρον τὸ μειράκιον τοσδὶ σκοπῶν ὡς
Τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐωνημασμένον.
Ἅπαξ ἁπασιν· ἢν ἀπώσωσιν οἰκάδε.
Ἐγὼ γὰρ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη πείξομαι
Ἔχουσά σοι νὴ δᾶδα ταυτηὶ καλῶς.
Τί δῆτα δαδίβδω ἔχων· ἀλλ' οὐκ ἄρ' ἦς
Τὰς δ' ἀλαβὼν, ἐν ὅσῳ καταβαίνῃς, ἐγὼ
Ἐπάσομαι μέλος τι μελοδῇ πινικόν.
Σμικρὸν δ' ὑπρτέαθαι τοῖς κεκτημένοις βούλομαι
Τοῖς σοφοῖσι μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κεἰνῴ μὲ
Τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, δι' ἃ τὸν γέλωτα κεἰνῴ μὲ
Σχεδὸν ἅπαντας ὄντα κεἰμὶ δι' ἃ δὴ κεἰνῴ μὲ
Μὴ δὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον.
Ὅτι προείλη χ' ἁλλ' ἅπαντ' ἂν ταῦτα χὠ μεμνημένος
Μὴ πορκεῖν· ἀλλὰ κεἰνῴ τοὺς χρηστοὺς ὀρθῶς ἀεί.
Μὴ δῆτ' ἀκαίρως ταύτης τοῦ γε ζόφου προσεικέναι
Ἀεὶ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τηλωτοίων ἀεί.
Ὦ ὦ ὥρα δὴ φίλαι.

Μὴ τὸν κλῆρον. ἐπεὶ τοῦ πρώ
του εἰσόδου ἀστοχεῖ ἐμοὶ δο
κεῖ. τὰ ποιήματα δὲ τῶν
ἐκλελειμμένων.

Προείλη χ'. πρῶτος· εἰπεῖν ἐ
κλῆθην· τὸ χρῆμα δραῦ· ὀξύ

ἐμοὶ.

Κόνισαι.

Γυναῖκες εἰ ὥσπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν καλῶς
Ἐνὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν· κρητικῶς γὰρ ἔντυπόδε
Καὶ σὺ κίρκει· Ἡμι· τοῦτο δρῶ.
Ἡμί· Καὶ τάς δ' ἐμὲ λαγωοὺς
Τοῖν σκελοῖν σκοπὸν τὸν ῥυθμὸν τάχα δῆτ' ἐπεισι
Λοπαδοτύμαχος ἐλαχοχόλεος.
Κρανιολειψανοδρίμυπτι πρίμματο.
Σιλφιοπαρακομελιτοκακκακεχυμῳδός.
Κιμκλεπτοκοσυφοπερισέρα
Λεκιθυοπλακεφαλλιοκίγκλοπος
Λειολαγῳοσιραιοβαφηπαγαμυοπτερύγων.
Σὺ δὲ ταῦτ' οὖν κρόκαι μόνος τάχ' ἂν κἀτάχους
Λαβὲ βύβλιον. εἶτα λαβὼν κόνισαι
Λέκιθον ἵν' ἔπειθ' ἡδὺ πνῇς.
Ἡμ. Ἀλλὰ λαιμαργόσιτος.
Ἀεροδάμῳ ἰὰ ἰὰ ὦ αἰ.
Δεῖπνήσομαι οὖν οἶ οὖ αἰ.
Εὐαῖ ὡς ὠὴ νίκην οὖ αἰ. οὖ αἰ. οὖ αἰ. οὖ αἰ. οὖ αι.

Κόνισαι γυμνάσιον τι.

πόνισαι

λέκιθο

Ἀριστοφάνους ἐκκλησιαζουσῶν Τέλος.

Cretice pede mo

α

Ἀεισοφά
οἰγδὴ
πῶ ῥῦτο.
ὡς τοὺς

β

οὐκᾶμ
δ᾽αρρα.
μιμή
τί αὖ

γ

σὺμῳ᾽
τὸμ δ᾽κ.
ἀλλὰ
τί δ᾽ὀξύν.

δ

οὐκ.
ἀλλοῦκ
κατὰ
σκώπ᾽φι.
ὢὴ φῃ

ε

Ἀεισοφά
Ἀεισοφά
ὁρῶν ἀ
δάκνφ.

ζ

ταὐτεῖ.
ὦἠρά
ἀλλ᾽ἦλα
ὑπὸ γᾶ

η

ᾠλοκά
σύσημα.
νὴ τὸν
σύσημα

θ

ἤδικη
αὐτεῶ
πῃ᾽πᾶ
Ταυτὸν

ι

νῦν δέγε
ὅτ᾽ῑγὼ
πρὸς Ταῦ
ὡς ἡδύ

κ

εἶτ᾽ἄνδρα
ἔπειτ᾽
Ταῦτ᾽ὀ
ῥῖσι δ

λ

θομᾶ.
βατραχων
Ἀεισοφά
οἵμοι

μ

οἵμοι κα
ἐμὲ γᾶ
οὐ᾽μὴν
ἐκκυμά

ν

κεὶ Gλέ
νοῦμ᾽ἔχον
ὁδῷ χε
εἶτ᾽οὖ χὴ

ξ

ἤπυ
ἀπιελά
ὅταμ εἰσ
ὑπᾰλαζο

ο

χαλεπὸν
ἥκφ᾽ῦ
δρόμυσσα
τροφὴ
τὸφ λαπο

π

ὑπόθεσις
Ἀεισοφάνης
λέγεδὴ
οὗτος

ρ

τὸν᾽μ
οἰκοντος
ἡμᾶις βα
ἐναγορᾶ

σ

ὥστωρ
σεδ᾽ἐκ
τικταιρό
Ϝαστῦ

τ

κρημνοὺς
αὐτὸς
ὠθῶν
αὐτὸς δ᾽

υ

αὐτροφὴ
ἐμᾰ᾽
ἰσὺδέ
δημοῦ

φ

ἀπαγ᾽ἐς
εἰτατὰς
οἵμοι

χ

ἀχαρνέ
Ἀεισοφάνους
ὅτως

Σπονδὰς

ψ

ἐχθοδῦ
ὅστις
τροφὴ
τῶπο

ω

καθῆθ᾽
τί᾽μ᾽ἐκ
αὖθὺς
οὐδὲν

Α

ἥκουσας
τρόμᾳ᾽

χρήσιμα.
τὸ πῦρ

Β

Ἀεισοφά-
Ἀεισοφά
βακτηείας
ἀμυνίας

Γ

κεὶ τά᾽χ
λου.τα
ἡδέμοι
τροφὴ

Δ

καλῶς
σὲ᾽μᾶγὼ
κεὶ στεφά
ἔν᾽οἰκήρυξ.

Ε

οὗτος γᾶ
ὢὴ δ᾽ἠπνομ.
φώκης.
ὢὴ᾽ῥῆμα.

Ζ

Ἀντιτροφή.
ἦ μὰ᾽ὦ.

Η

Ἀεισοφά
Ἀεισοφά
ἄ δῆκο
ὁδὶδᾶ

Θ

Εἰκότως.
κίπα.
ὁρμαὶ
πᾶι τα

Ι

ὁ ζῶς δ᾽.
ἄκ᾽ὄδε
πάντων
ξύμβολον

Κ

πανῦες κό
Σύσημα
Γρῶγρι
μέτων.

Λ

ὄρμᾶς
ὁρμιθο-
θᾶπου
ἀλλ᾽οἰάσεις.

Μ

τί ὦκα
ὐξά

Ν

ὑπόθε
Ἀεισοφάνους
οἶσι δὲ
σύσημα

Ξ

οὐκἐμᾶ
ἑρμῆς.
ἡμεῖς
ὅστις δὲ

Ο

ταῦτα.
ὡς τἄκείνους.
τοῦτον
τηδί.

Π

πάλᾳ
ἵνα μὴ
ὄδε᾽
αἰβοῖ
ἀλλ᾽ὁ σο

Ρ

Ἀεισοφάνες
ἆσ σφυρό
ἡμεῖς.
ἴθι δὴ

Σ

ἄπαντ᾽
ψύχρο.
πῶς οὖν
ὠχρᾶ

Τ

κατὰ τὸν
μήτηρ
ἄρου

ΤΈΛΟΣ.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο. π. ρ. σ. τ. υ. φ. χ. ψ. ω.

A. B. Γ. Δ. E. Z. H. Θ. I. K. Λ. M. N. Ξ. O. Π. P. Σ. T.

Α΄ ωεμ τα΄δε τετρα΄δια. πλὼ τῶν. Δ. ο. Π. πεμ τα΄δων. ϛ΄ τῶν φ. Z. T. ξια δ΄ων. καὶ τοι M. δια δ΄ου.

Omnes sunt quaterni exceptis. Λ. ο. Γ. quinternis, & φ. Z. T. ternis, & M. duerno.

Venetiis apud Aldum. M. IID. Idibus Quintilis.

In hoc idem quod in aliis nostris impetrauimus.